

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SIXTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

23rd, 24th and 26th February, 1st, 2nd and 4th to 6th March 1954.

Volume XII (Nos. 1 to 8).

TABLE OF CONTENTS

Tuesday, 23rd February 1954.

	PAGES
I Questions and Answers	1-10
II Panel of Chairmen	11
III Points of order <i>re</i> —	
(1) Supply of Government Reports to the American Consul before being laid on the table of the House	11-11
(2) Answers to starred questions	11-12
IV Discussion on the Governor's Address	12-82
V Papers laid on the table of the House	82-83

Wednesday, 24th February 1954.

I Questions and Answers	85-91
II Privilege motion <i>re</i> supply of Government reports to outside bodies before presentation to the House	91-95
III Adjournment motions <i>re</i> —	
(1) Lock-out in Rajah Beedi Factory, Talikulam Branch	96
(2) Closure of Aaron Spinning and Weaving Mills, unemployment due to —	96
(3) Arrest of workers of the Mohanram Weaving Mills and Kothandaram Spinning Mills, Madurai	97
IV Discussion on the Governor's Address— <i>cont.</i>	97-171
V Papers placed on the table of the House	171

Friday, 26th February 1954.

I Questions and Answers	173-187
II Point of information <i>re</i> non-supply of food to the students of Thakkar Bapa Vidyalaya, Mambalam	187-188
III Presentation of the Budget for the year 1954-55	188-203 204-220

Monday, 1st March 1954.

	PAGES
I Questions and Answers	221-237
	293-295
II Point of order re hunger strike of students of Thakkar Bapa Vidyalaya, Thyagarayanagar	237-238
III General discussion on the Budget for the year 1954-55	238-292

Tuesday, 2nd March 1954.

I Questions and Answers	297-319
II General discussion on the Budget for the year 1954-55—cont.	319-380
	380-384
III Thakkar Bapa Vidyalaya, information re lock-out of hostel inmates.	380

Thursday, 4th March 1954.

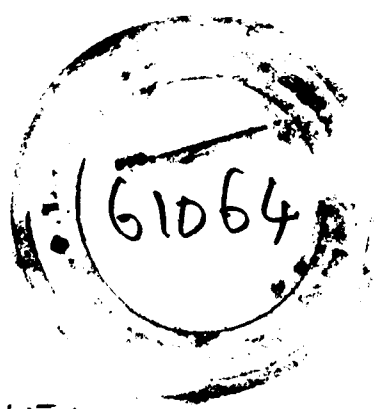
I Questions and Answers	385-405
II Announcement by the Hon. Speaker re Message from the Governor	405
III General discussion on the Budget for the year 1954-55—cont. ..	405-470

Friday, 5th March 1954.

I Questions and Answers	471-493
	584
II General discussion on the Budget for the year 1954-55—cont. ..	493-583

Saturday, 6th March 1954.

I Questions and Answers	585-608
II Personal explanation of the Hon. the Chief Minister re the remarks of the Leader of the Opposition	608
III General discussion on the Budget for the year 1954-55—cont. ..	608-668

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

GOVERNOR OF MADRAS.

SHRI SRI PRAKASA.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 SRI C. RAJAGOPALACHARI, *Chief Minister.*
- 2 SRI A. B. SHETTY, *Minister in charge of Medical and Public Health.*
- 3 SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Agriculture, Forests, Fisheries, Cinchona, Rural Welfare, Community Projects and National Extension Schemes.*
- 4 SRI C. SUBRAMANIAM, *Minister in charge of Finance, Food and Elections, Education and Information and Publicity.*
- 5 SRI K. VENKATASWAMI NAIDU, *Minister in charge of Religious Endowments and Registration.*
- 6 SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER, *Minister in charge of Veterinary, Animal Husbandry and Harijan Welfare.*
- 7 DR. U. KRISHNA RAO, *Minister in charge of Industries and Labour, Transport, Settlement of Ex-servicemen, Co-operation and Housing.*
- 8 SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER, *Minister in charge of Land Revenue and Commercial Taxes.*
- 9 SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR, *Minister in charge of Courts and Prisons and Legal Department.*
- 10 RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI, *Minister in charge of Public Works, Accommodation Control and Stationery and Printing.*
- 11 SRI K. RAJARAM, *Minister in charge of Local Administration.*
- 12 SRIMATHI JO. HI VENCATACHELLUM, *Minister in charge of Prohibition and Women's Welfare.*

D
21, 31 N54
N55-12;2

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

PRINCIPAL OFFICERS.

Speaker.

SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI.

Deputy Speaker.

SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU.

Panel of Chairmen.

1 SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR.

2 SRI A. RAMASWAMY TEVAR.

3 SRI V. S. SIVAPRAKASAM.

4 SRI V. BALAKRISHNAN.

Secretary to the State Legislature.

SRI R. V. KRISHNA AYYAR, B.A., M.L.

Assistant Secretaries to the Assembly.

1 SRI A. J. SABESA AYYAR, M.A.

2 SRI P. K. HARIHARA AYYAR, B.A.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Adityan, S. T.	Tiruchendur—General.
2 Ahmed Kutty, C.	Kottakkal.
3 Aiyandar	Nilakkottai—Reserved.
4 Anandan, L.	Kallakurichi—Reserved.
5 Anantha Pai, T.	Udipi.
6 Antony Peter	Manapparai.
7 Anthony Pillai, S. C. C.	Choolai, Madras City.
8 Appu, A.	Chevayur.
9 Aranganathan, K.	Gingee.
10 Ari Gowder, H. B.	Nilgiris—General.
11 Ardhanareswara Gounder, K. S.	Edapadi.
12 Ardhanari, T. S.	Tiruchengode—General.
13 Arumugam, R. S.	Tirunelveli—Reserved.
14 Arumugam, S.	Tiruchengode—Reserved.
15 Arumugam, S. R.	Tiruppur—Reserved.
16 Arumugam, V.	Tiruchendur—Reserved.
17 Ayyaru, A.	Jayankondan—Reserved.
18 Balakrishnan, V.	Pudukkottai.
19 Bhakthavatsalu Naidu, B.	Arkonam.
20 Boman, K. H.	Nilgiris—Reserved.
21 Chadayan, M.	Malappuram—Reserved.
22 Chellapandian, S.	Cheranmahadevi.
23 Chellathurai, P.	Tiruvadanai.
24 Chengam Pillai, O.	Ponneri—Reserved.
25 Chinnakaruppa Thevar, S.	Melur—General.
26 Chinnasami Naidu, V. S.	Vadamathurai.
27 Chinnathambi Thevar	Alangulam.
28 Chinnayya, V.	Tirumayam—Reserved.
29 Chitrambalam, Dr., G.	Srirangam.
30 Chokkalingam, P.	Ambasamudram.
31 Chokkalingam Chettiar, A. R. A. R. M.	Karaikudi.
32 Dharmalinga Nayakar, V.	Cheyyar.
33 Dasarathan, D.	Wandiwash—Reserved.
34 Deivasigamany, S.	Kancheepuram.
35 Dharmalingam, M.	Tiruvallur—Reserved.
36 Doraiswami Gounder, A.	Harur—General.
37 Elumalai, T. P.	Saidapet—Reserved.
38 Fernandez, W. J.	Nominated.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
39 Gajapathi Reddy, K.	Ponneri—General.
40 Ganapathy, T.	Palavoor.
41 Gopala Gounder, V.	Melmalayanur.
42 Gopalakrishnan, P. K.	Nattikka.
43 Gopala Menon, N.	Ponnani—General.
44 Gopalan, K. P.	Payyanur.
45 Gopalan Unni, K. C.	Mannarghat.
46 Govindan, G.	Paramakudi.
47 Govindasamy Nayagar, A.	Vikravandi.
48 Govindaswamy Naidu, V.	Tiruvallur—General.
49 Hanumantharaya Gounder, A. K.	Vaniyambadi.
50 Ishwara, K.	Puttur—Reserved.
51 Jagannatham, H. M.	Vellore—Reserved.
52 Jagannathan, M.	Tindivanam—Reserved.
53 Jayarama Reddiyar, S.	Aruppukottai.
54 Jeevanandam, P.	Washermanpet, Madras City.
55 Kaliannan, T. M.	Rasipuram.
56 Kalyanasundaram, M.	Tiruchirappalli (North).
57 Kandasamy, C.	Mannargudi—General.
58 Kandasamy Gounder, P.	Velapady.
59 Kandaswami Kander, M.	Mecheri.
60 Kandasamy Padayachi, M.	Ulundurpet.
61 Kandaswami Gounder, S.	Pennagaram.
62 Kannan, V. K.	Arni.
63 Kanaran, C. H.	Tellicherry.
64 Karuthiruman, P. G.	Nambiyur—General.
65 Kattimuthu, M.	Vridhachalam—Reserved.
66 Kempai Gounder, M. K.	Mettupalayam.
67 Kolkebail, S. S.	Brahmawar.
68 Koran, O.	Alathur—Reserved.
69 Kosalram, K. T.	Satankulam.
70 Krishna Ayyar, V. R.	Kuthuparamba.
71 Krishnamurthy Gounder, D.	Krishnagiri.
72 Krishnan, R.	Alathur—General.
73 Krishna Rao, The Hon. Dr. U. (Minister).	Harbour, Madras City.
74 Krishnasamy Ayyangar, P. S.	Manamathurai.
75 Krishnasamy Padayachi, V.	Bhuvanagiri.
76 Krishnaswami Naidu, R.	Edirkottai.
77 Kunhan, E. T.	Ponnani—Reserved.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
78 Kunhi Mohamed Shafee, K.	Perintalmanna.
79 Kunhirama Kidav, P.	Perambra.
80 Kunhirama Kurup, C.	Quilandy.
81 Kuppuswami, R.	Madukkarai.
82 Kuttikrishnan Nair, The Hon. Sri K. P. (Minister).	Kozhikode.
83 Lakshmana Gounder, S.	Salem—Rural.
84 Lakshmipathy Naicker, K. S.	Ottanchattram.
85 Madanagopal, V.	Vedasandur.
86 Madhavan Nambiar, K.	Mattanur.
87 Mahalingam, N.	Pollachi—General.
88 Mangala Gounder, M. P.	Palni.
89 Manickasundaram, M.	Karur—General.
90 Manickavelu Naicker, The Hon. Sri M. A. (Minister).	Polar.
91 Manickam, P. G.	Nambiyur—Reserved.
92 Manjaya Shetty, Y.	Coondapoor.
93 Marimuthu, M.	Tanjore—Reserved.
94 Masilamani Chettiar, A. K.	Vellore—General.
95 Menon, Dr. K. B.	Trithala.
96 Mogral, M. S.	Kasaragod.
97 Mahamed Salih Maracair	Arantangi.
98 Moidu, K.	Badagara.
99 Mookiah Thevar	Periakulam—General.
100 Mottayan, M.	Mudukulattur—Reserved.
101 Mounaguruswamy Naidu, N.	Udamalpet.
102 Muni Reddy, M.	Hosur.
103 Munisami Gounder, K. G.	Ranipet.
104 Munisamy Pillay, M. S.	Dindigul.
105 Munuswamy Gounder, P. M.	Uddanapalli.
106 Muthiah Chettiar, Raja M. A.	Tiruppattur (Ramanathapuram).
107 Muthiah Pillai, C.	Sirkali.
108 Muthu, V.	Periyakulam—Reserved.
109 Muthukumaraswamy, M. C.	Nannilam—Reserved.
110 Muthukumaraswamy Naidu, T. D.	Tirukkoyilur—General.
111 Muthuramalinga Thevar, U.	Mudukulathur—General.
112 Muthuswami, A.	Tirukkoyilur—Reserved.
113 Muthu Thevar, B. R. M.	Nilakkottai—General.
114 Nadimuthu Pillai, V.	Pattukkottai.
115 Nagarajan, V. R.	Villupuram.
116 Nalla Gounder, P. S.	Gobichettipalayam.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
117 Nallasamy, B. K.	Bhavani.
118 Nallasivam, K. R.	Kodumudi.
119 Nanjappa, O. A.	Harur—Reserved.
120 Narayana Kurup, M.	Ottapalam.
121 Narayana Nambiar, M.	Hosdrug.
122 Narayana Nambiar, T. C.	Taliparamba.
123 Narayanasamy Naidu, G.	Aduturai.
124 Nataraja Mudaliar, R. A.	Kalasapakkam.
125 Pakkirisami Pillai, S.	Perambur, Madras City.
126 Padmaprabha Gounder, M. K.	Wynaad—General.
127 Pais, L. C.	Mangalore.
128 Palaniyandi, M.	Ariyalur.
129 Palaniappan, R. M.	Tirumayam—General.
130 Palanimuthu, M.	Perambalur—Reserved.
131 Palanisami, N. K.	Uthukuli.
132 Palaniswami Gounder, The Hon. Sri V. C. (<i>Minister</i>).	Tondamuttur.
133 Palanisami Gounder, V. K.	Koилpalayam.
134 Panchaksharam, S.	Arcot.
135 Paramasivam Udayar, N.	Perambalur—General.
136 Parameswaran, B.	Madurantakam—Reserved.
137 Parthasarathy, K.	Kallakurichi—General.
138 Periasami, M. P.	Namakkal—Reserved.
139 Radakrishnan, S.	Panruti.
140 Raghava Mudaliar, E. L.	Tirupattur.
141 Raju, D. K.	Srivilliputtur—General.
142 Rajachidambaram, P. B. K.	Lalgudi.
143 Rajagopal, N.	Manachanallur.
144 Rajagopala Gounder, P. R.	Dharmapuri.
145 Rajam Ramasami, C.	Mylapore, Madras City.
146 Rajan, P. T.	Cumbum.
147 Rajaram, The Hon. Sri K. (<i>Minister</i>).	Tirumangalam.
148 Raju, K. T.	Erode.
149 Rama, T. K.	Madurai (South).
150 Ramachandran, M. R.	Tirupporur.
151 Ramachandra Reddiar, A.	Tiruvannamalai—General.
152 Ramakrishna Ayyar, N.	Saidapet—General.
153 Ramakrishnan, K.	Palghat.
154 Ramalingam, S.	Tanjore—General.
155 Ramamurthi, P.	Madurai (North).
156 Ramasamy Doss, K.	Koилpatti.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
157 Ramasamy, K. V.	Namakkal—General.
158 Ramasamy Kander, N. C.	Chengam.
159 Ramaswamy Mudaliar, V. K.	Uthiramerur.
160 Ramasamy Naidu, S.	Sattur.
161 Ramasamy Padayachi, S. S.	Cuddalore—General.
162 Ramasamy Tevar, A.	Tiruchirappalli (South).
163 Ramasundara Karunalaya Pandian, A.	Sankaranainarkoil—General.
164 Rangasamy Naidu, P. S.	Tiruppur—General.
165 Rangasamy Gounder, R.	Paramathi.
166 Rangasamy Reddiar, P.	Turaiyur.
167 Rathina Gounder, N.	Aravakurichi.
168 Ratnam, A.	Cuddalore—Reserved.
169 Rathinaswami Pillai, P.	Omalur.
170 Roche Victoria, J. L. P.	Tuticorin.
171 Sahajananda, A. S.	Chidambaram—Reserved.
172 Sambandam, A. M.	Triplicane, Madras City.
173 Sambandam, K. R.	Mayuram—General.
174 Sambasivam, A.	Talavasal.
175 Samia Koorayar, G.	Saliangalam.
176 Sankaranarayana Menon, V.	Pattambi.
177 Sankara Varma Raja, E. K.	Nadapuram.
178 Sannasi, T. V.	Karur—Reserved.
179 Seethi Sahib, K. M.	Malappuram—General.
180 Selvaraj, P.	Vilathikulam.
181 Senapathy Goundar, A.	Dharapuram.
182 Shanker, M. G.	Nanguneri.
183 Shanmuga Rajeswara Sethupathi, The Hon. Raja Sri (Raja of Ramnad) (<i>Minister</i>).	Ramanathapuram.
184 Shanmugam, T.	Sriperumbudur.
185 Shetty, The Hon. Sri A. B. (<i>Minister</i>).	Karkal.
186 Shanmugam, K.	Virudunagar.
187 Sivaprakasam, V. S.	Melur—Reserved.
188 Sivaraj, N.	Nagapattinam—General.
189 Sivashanmugam Pillai, J. (<i>Speaker</i>).	Thousand Lights, Madras City—Reserved.
190 Somasundara Goundar, S.	Wandiwash—General.
191 Somayajulu, S. N.	Tirunelveli.
192 Soundaram Ramachandran, Dr. Srimathi T. S.	Authoor.
193 Sridharan, K. T.	Cannanore.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
194 Subbaraj, A. S.	Uthamapalayam.
195 Subbiah, A. K.	Mannargudi—Reserved.
196 Subramaniam, The Hon. Sri C. (Minister).	Coimbatore.
197 Subramaniam, M. P.	Attur.
198 Subramania Pillay, I. K. ..	Tenkasi.
199 Subramania Nayakar, M. ..	Sholinghur.
200 Suvarna, N. N.	Mulki.
201 Swamikannu, S.	Vridhdachalam—General.
202 Swaminathan, R. V.	Sivaganga.
203 Swayamprakasam, S.	Papanasam.
204 Thangavelu, R.	Tiruvannamalai—Reserved.
205 Thangavelu, S. P.	Masiri.
206 Thiagaraja Pillay, M. D. ..	Nannilam—General.
207 Thinakaranasami Thevar, S. ..	Sedapatti.
208 Thirumurthi, P. K.	Pollachi—Reserved.
209 Uppi, K.	Tirur.
210 Urkavalan, P.	Sankaranainarkoil—Reserved.
211 Vadivelu, S.	Nagapattinam—Reserved.
212 Vagheesam Pillay, G.	Chidambaram—General.
213 Vaikunta Baliga, B.	Panemangalore.
214 Vaikuntam, A.	Srivilliputtur—Reserved.
215 Varadan, T. R.	Kumbakonam.
216 Varadarajulu Naidu, Dr. P. ..	Salem Town.
217 Veloo, A.	Mayuram—Reserved.
218 Velukkan, C.	Wynaad—Reserved.
219 Venkatasubba Reddi, O. ..	Madurantakam—General.
220 Venkatesha Sholagar, P. ..	Nidamangalam.
221 Venkatrama Ayyar, S.	Adirampatnam.
222 Venkatramana Gowda, K. ..	Puttur—General.
223 Venkataswamy Naidu, The Hon. Sri K. (Minister).	Thousand Lights, Madras City—General.
224 Venugopala Gounder, M. ..	Tindivanam—General.
225 Venugopalakrishnaswamy ..	Kadambur.
226 Vinayakam, K.	Chingleput.
227 Virupakshiah, S. C.	Kollegal.
228 Viswanathan, K. R.	Jayankondan—General.
229 Vacant	Gudiyatham—General.
230 Vacant	Gudiyatham—Reserved.
231 Palaniswami Gounder, K. G. ..	Kangayam.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

SIXTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Tuesday, 23rd February 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Merger of the Prohibition department with the Police department.

* 1 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal to reduce the strength of the present Ministry consequent on the merger of the Prohibition department with the Police department?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“The merger of Executive departments has not much to do with Cabinet strength. There is no such proposal being considered.”

SRI M. DHARMALINGAM:—“வேலை அதிகரித்து இருக்கிற கல்வி இலாகாவிலுள்ள ஆசிரியர்களை குறைப்பது மட்டும் ரொம்பவும் நியாயமானதா என்று நான் கேட்கிறேன். நம் ராஜ்யத்தை விட்டு 11 ஆந்திர ஜில்லாக்கள் பிரிந்து போனதன் காரணமாக மந்திரி சபையின் பொறுப்பு ரொம்பவும் குறைந்து இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் மந்திரி சபையின் எண்ணிக்கையை ஏன் அதிகரித்தார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. தற்போது மதுவிலக்கு இலாக்காவின் வேலையை போலீஸ் இலாக்காவிற்கு மாற்றிவிட்டதாலும், போலீஸ் இலாக்கா திறமையும் அனுபவமும் மிக்க முதல் அமைச்சரிடமே இருப்பதாலும், இப்பொழுது தாவது மந்திரி சபையின் எண்ணிக்கையை குறைக்கும் யோசனை ஆனோ சனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“The question of the strength of the Cabinet must be left to the person who is responsible for the Government, namely, the Chief Minister. I do not think, Sir, I can discuss the merits of the members of the Cabinet or the strength of the Cabinet here.”

DR. K. B. MENON:—“Sir, what are the reasons that induced the Government to shift the responsibility from the Prohibition department to the Police department?”

MR. SPEAKER:—“I am afraid that if this question is answered we will be going away from the main question.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Sir, consequent on the merger of the Prohibition department with the Police department in the matter of the enforcement of Prohibition, will the Government

[23rd February 1954]

come forward to state categorically whether there will be any retrenchment in the staff of the Prohibition department, much less in the Ministry?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I think that it does not contribute to clear thinking, if we keep the Ministry and the executive staff continually mixed up in these questions. So far as the Ministry is concerned, I have answered that it must be left to my best judgment. So far as the department is concerned, the question is which department can deal better with crime of one kind or another. The question of retrenchment should not be allowed to be mixed up with the question of good administration. That is a different and difficult problem. We cannot maintain the departments for the sake of maintaining the staff. We must maintain the staff for the sake of the departments."

SRI C. KANDASAMY :—"இந்த நிலைமையின் காரணமாக மத்திய சபையில் ஏதாவது பிரிவினை நடைபெறுமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்."

11-10
a.m.

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டும்."

SRI C. KANDASAMY :—"இந்த இரண்டு டிபார்ட்மெண்டுகள் சேருவதன் மூலமாக மத்தியிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் இலாககாக் களில் திரும்பவும் மாறுதல் செய்யப்படுமா?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I would like to explain the position, Sir. Hon. Members should, whether they agree or not, take my opinion about it in this respect. It would be useful for further consideration if they take it that way. The question of administering Prohibition is a matter of crime and administrative work. The question of Ministerial responsibility is a matter of policy with regard to total abstinence and total Prohibition. When once an act is declared to be a crime, the responsibility in that regard is better undertaken by the Police than by others."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—"In view of the fact that the Hon. the Chief Minister is in charge of Police, are we to understand that hereafter he will be in charge of Prohibition also?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Again Sir, I say that the Chief Minister has made it quite clear that the question of the policy with reference to what Ministers have to tell or do or speak is different from actually getting hold of criminals and things like that. The Police portfolio is not entirely with me. The Police portfolio is between two Ministers, namely, the Law Minister and myself. The Home Department is conducted by the Law Minister as well as me. The Police administration is something different. I do not think I can make it clearer than what I have already tried to do, namely, that the question of carrying out the policy of Prohibition by administration of the Department of Crime is different from who should handle the question in the Cabinet. These two things need not be mixed up."

23rd February 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—"Arising out of the answer given by the Hon. the Chief Minister, I am led to believe that there will be some retrenchment in the staff of the Prohibition department in the interest of the efficient working of the Prohibition policy. Will the Hon. the Chief Minister come forward to assure the House that such of those as are retrenched from the department for lack of efficiency on their part to work the policy will be re-absorbed in some other departments and that this will not result in total unemployment?"

MR. SPEAKER :—"The hon. Member is straying away from the main question. But if the Hon. the Chief Minister is prepared to answer the question, I have no objection."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"I am prepared to say this much that wherever any change takes place and wherever any economization or reorganization takes place, there is a by-product arising out of it, namely, how to provide for those who have been suddenly retrenched. The Government have always kept this in view and have been trying to do their best."

Congestion of traffic in the City Transport.

* 2 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the steps taken by the Government to relieve the congestion of traffic in the Government City Transport in Madras?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) Steps taken immediately on the cessation of the tramway service—

(1) Increase in the number of buses on the road by 40 units, by withdrawing vehicles from mufassal routes over which private services were also operating, and by temporary reduction in the number of vehicles normally withdrawn for periodical servicing.

(2) Addition of 14 Civil Supplies lorries converted for use as lorry-buses.

(3) Retention in service of the old buses which should have been replaced by 43 new buses added to the fleet in the course of the current year. These continue in service even to-day.

(b) Immediately after it was definitely known that the tramway service will not be resumed—

(1) Accord of sanction for the purchase of 50 heavy diesel vehicles, each of which could carry 60—70 passengers. These new vehicles will be available in the next financial year.

(2) Replacement, now in progress, of 50 over-aged petrol engines, by diesel engines, to make the older vehicles continue to be serviceable without breakdowns.

[23rd February 1954]

(3) Accord of sanction for the replacement of a further 90 over-aged petrol engines by diesel engines. These diesel engines will be available in the next financial year."

SRI N. K. PALANISAMI :—"ஒரு வருஷம் வரையில் இங்கு இருக்கக்கூடிய ஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது. ஆகையால் சர்க்கார் லாரிகளை குறைந்த விலையில் வாங்கி அவைகளைப் பஸ்களாக மாற்றியமைத்து, அதிக பஸ்களை விட்டு இட நெருக்கடியைக் குறைக்க முயற்சிக்குமா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"Yes, Sir. We are trying our best to get new buses. Whether it is economical to buy old buses and whether they will be useful for the City Transport Service is a matter on which there can be two opinions. The Government think that it is best to try new buses and we are getting the best buses available in the world."

SRI S. RAMALINGAM :—"சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளினால் பஸ்களில் இருக்கக்கூடிய இட நெருக்கடியைத் தவிர்க்க முடியாமல் இருப்பதால், உடனடியாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக, ராணுவத்தினரிடமிருக்கும் லாரிகளை வாங்கி, இட நெருக்கடி தீரும் வரையில் அவைகளை பஸ்களாக உபயோகித்துக் கொள்ள மத்திய சர்க்காரிடம் சர்க்கார் அனுமதி பெற முயற்சிக்குமா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"We did try that suggestion also. But we found that the employment of these military lorries for public purposes was quite uneconomical."

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—"May I know whether the Traffic Inspectors posted to form and regulate the queue are given discretion to divert the existing buses which go empty so as to see that the traffic congestion during peak hours is avoided?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"Yes, Sir. They are authorized to divert empty buses to routes which are heavily congested if they find that there is a necessity for it."

SRI K. V. RAMASWAMI :—"வெய்யில் நேரங்களில் லாரிகளில் செல்லும் பிரயாணிகள் ரொம்ப சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவைகளை பஸ்களாக மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்குமா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"We are trying our best to put on the routes the ordinary buses whenever they are available. But if they are not available, it is better to ply lorry-buses than keep the passengers waiting in the sun."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—"Despite the various steps taken by Government, congestion with regard to the City Transport Service continues. Therefore, will the Government take steps to re-start the tramway, the stoppage of which is the real reason for this traffic congestion?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"The tramway does not belong to the Government and, therefore, we cannot re-start it. If any individual or company is willing to re-start it, we shall do our best to help such individual or company."

[23rd February 1954]

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—"As buses are compelled to ply with full load, what steps have been taken to get the turn-round of the buses expedited?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"The hon. Member will admit that compatible with safety, buses can go only at a certain speed. Simply because there are crowds, we cannot make the buses go faster. If we do that, accidents will increase. Therefore, I feel that the suggestion of the hon. Member is not practicable."

SRI A. GOVINDASWAMINAYAGAR :—"மாம்பலத்திற்கும் மைலாப் பூருக்கும் அதிகமான பஸ்கள் ஓடுவதற்கும் ஹரிஜன மாணவர்களின் வசதிக்காக பச்சையப்பால் காலேஜிற்கு அதிகமான பஸ்கள் ஓடாததற்கும் காரணம் என்ன?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"I do not agree with the point put forward by the hon. Gentleman. We have put in buses in response to traffic demands and in consideration of the necessity of students, adults and ladies also."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—"In view of the stoppage of the tramway service and in view of the fact that the nationalized City Bus Transport is not working properly, would the Hon. Minister consider the proposal to throw open the City bus routes to private enterprise?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"I do not agree that the nationalized City Bus Transport has not been working properly. I am not sure that there are many private operators, having the necessary spare buses themselves, who are willing now to take over the City Bus Transport, because most operators are running their full complement of buses on the mufassal routes."

SRI V. R. NAGARAJAN :—"What is the total number of new and old buses last put on the roads of Madras?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"The number of buses that are running on the roads of Madras varies from 270 to 290. It depends on how many buses which start in the morning come back."

SRI V. R. NAGARAJAN :—"My question is this, Sir. What is the number of buses, old and new, put on the roads of Madras on the last occasion?"

MR. SPEAKER :—"The hon. Member must make the question clear. It is not known what he means by 'on the last occasion'."

SRI V. R. NAGARAJAN :—"Recently, Sir, whenever the Government might have put in additional buses."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"I have just mentioned that we have increased the number of buses by 40 units, withdrawing buses from mufassal routes. We have increased

[23rd February 1954]

the number of lorries by 14 and we have now got 45 new lorries. I have just mentioned this in my answer to the main question."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Will the Hon. Minister authorize the starting of buses as and when the buses are full at the starting-point instead of waiting for the expiry of the time-limit? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" That would be a very unwelcome suggestion for it would mean that if the buses are not full, they should be allowed to stay at the starting-point for a longer time than usual. Buses should start from the starting place at the scheduled time so that people at the intermediate stops may be able to get in at the scheduled time."

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—" Are the Government aware that due to the traffic congestion bus conductors frequently get annoyed and that the passengers are entirely at the mercy of conductors for getting down and into the buses? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" As far as possible, I have appealed to the bus conductors to be very very courteous to the passengers. But, after all, bus conductors are also human beings."

SRI S. RAMALINGAM :—" ஸார், ட்ராம்வே கம்பெனி மூடுவதற்கு முன்பாக எத்தனை பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன? அது மூடப்பட்ட பின் எத்தனை பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I want notice of that question."

Issue of season tickets in the City Transport.

* 3 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether season tickets are being issued to passengers in the City Transport; and

(b) if so, on which routes season tickets are issued?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) & (b) Yes, Sir. The experiment of issuing season tickets is being tried till the end of March 1954 on the following routes :—

(1) Mylapore—Alwarpet—Royapetta—Parrys;

(2) Mandavalli—Luz—Royapetta—Parrys; and

(3) Mylapore—Luz—Royapetta—Custom House (valid between Mylapore and Parrys only)."

SRI N. K. PALANISAMI :—" பாக்கி இருக்கக் கூடிய ரூட்டுகளில் ஏன் சீசன் டிக்கட்டுகள் கொடுக்கப்படவில்லை? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am glad the hon. Member has asked the question. Originally, we started the experiment of issuing season tickets on two routes, viz., Parrys to Mylapore and Parrys to Perambur. The response

23rd February 1954]

was so poor that at one stage we thought of giving it up. We were not able to sell even 45 season tickets. Even then we gave the tickets at the rate of Rs. 10 each and as there was no response we thought of giving it up. I may inform the House that I am trying the experiment for three more months on these three new routes."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" இந்த சீசன் டிக்கட்டுகள் எல்லாம் மைலாப்பூருக்கு மட்டும் தானே கொடுக்கப்படுகிறது? மற்ற பகுதிகளுக்கும் கொடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" எங்கே சோம்பேறிகள் இருக்கிறார்களோ அங்குதான் சீசன் டிக்கட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" சோம்பேறிகளைத் தான் சர்க்கார் ஆதரிக்கிறார்களா? மாணவர்களையும், தொழிலாளர்களையும் சர்க்கார் குமாஸ்தாக்களையும் கவனித்து அவர்களுக்கும் சீசன் டிக்கட்டு கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I may inform the hon. Member that in the issue of season tickets, we make no distinction between labourers and students. We fix the rate and anybody can buy the ticket. But the unfortunate fact is that there are not enough men coming forward to buy the tickets at the rates we have fixed."

SRI C. KANDASAMY :—" பஸ்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சீசன் டிக்கட்டுகளின் கட்டணம் ட்ராம்வேக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சீசன் டிக்கட்டுகளின் கட்டணத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால் தான் இந்த சீசன் டிக்கட்டுகள் அதிகமாக விற்கப்படவில்லையென்பது உண்மையா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Yes, Sir, the season ticket that we have issued is for Rs. 10 a month. That means, the holder of the ticket is entitled for one trip down and one trip up per day. The season tickets issued by the Tramways Company were for different amounts and the holders of those tickets were entitled to make as many trips as they liked in a day and perhaps as many people as they liked were utilizing them. If I extend the same concessions as the Tramways Company was giving, my only fear is that the fate of the Tramways Company will also come to our bus transport."

SRI K. VINAYAKAM :—" In spite of the laborious answers given by the Hon. Minister, may I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that proper propaganda has not been done by the Government to popularize the issue of season tickets, except the one advertisement which appeared in one Tamil paper some three months back? Last time, when I raised the same question on the floor of the House, the Hon. Minister was pleased to say that he would take steps to popularize the issue of season tickets. May I know what steps the department has taken so far, especially, after answering my question on the floor of the House last time? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The only propaganda that we can do is to put up notices drawing the attention of the public to the system of issuing season tickets. This we

[23rd February 1954]

have done and the public are aware of it. The raising of questions on the floor of the Assembly on this subject is one method of propaganda for us and I thank the hon. Member who has raised this subject here."

SRI P. RAMAMURTHI :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் உபகேள்விக்கு பதில் அளிக்கையில் சர்க்கார் எந்த விலைக்கு இந்த சீசன் டிக்கட்டுகளை விற்பனை செய்கிறார்களோ அந்த விலைக்கு வாங்க போதிய மக்கள் முன் வரவில்லை என்று கூறினார்கள். ஆகவே இந்த சீசன் டிக்கட்டுகள் மக்களின் வாங்கும் சக்திக்கு அதிகமாக இருப்பதால் அவற்றின் கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறார்களா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"Sir, I will give one example in answer to the hon. Leader of the Opposition. The normal charge from Parrys to Mambalam is 3½ annas, i.e., 7 annas per day, which will work out to about Rs. 13-3-0 per month. We issue the season ticket at the rate of Rs. 10 per month. We have calculated it that way. If we give further concessions, it will be uneconomical and we will lose."

SRI P. RAMAMURTHI :—"ஆகவே ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இல்லை. ஆனால் எப்படியாவது லாபம் அடையவேண்டும் என்பதுதான் அவர்கள் பிரதான கருத்து?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"எப்படியாவது நஷ்டம் இல்லாமல் நடத்தவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் கருத்து."

SRI B. K. NALLASWAMI :—"Will the Government be pleased to give some concessions at least to the students?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"So far, we have not shown any concession to the students."

SRI P. RAMAMURTHI :—"சிறிது நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும்கூட சென்னை நகரிலுள்ள சுமார் 15 லட்சம் மக்களின் நலனை பிரதானமாகக் கருதி சீசன் டிக்கட்டுகளின் விலையை சர்க்கார் குறைக்குமா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"I wish to remind the hon. Leader of the Opposition that this is a commercial enterprise and therefore we should take into account the probable losses."

SRI S. RAMALINGAM :—"ரயில்வேயில் கொடுக்கப்படும் சீசன் டிக்கட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு எத்தனை தடவைகள் வேண்டுமானாலும் ரயிலில் பிரயாணம் செய்யலாம். ஆனால் அதை ஒருவர் மட்டும் தான் உபயோகப்படுத்தலாம். அப்படி இருந்தும் கூட ரயில்வேக்கு நஷ்டம் வரவில்லை. ட்ராம்வே கம்பெனிக்கு வந்த கதியும் அதற்கு வரவில்லை. ஆகவே அதைப் பார்த்தாவது சர்க்கார் பஸ்களிலும் சலுகைகள் கொடுப்பதன் மூலம் அதிகப்படியான சீசன் டிக்கட்டுகளை உபயோகப்படுத்துவதற்கான முறைகளை கையாளுவார்களா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"The Railways have many other sources of income than passenger traffic. Therefore any loss in one section is equalised by the profits in another. The Government Transport takes only passengers and has no other source of revenue. Therefore, I am afraid we cannot afford to work at a loss."

[23rd February 1954]

SRI V. R. NAGARAJAN :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது மக்கள் பத்து ரூபாய்க்கு ஒரு சீசன் டிக்கட்டு வாங்கிவிட்டால், அவர்கள் எவ்வளவு தடவைகள் வேண்டுமானாலும் போகலாம் என்று சொன்னார்கள்."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"I never said like that. I only said one trip down and one trip up."

SRI V. R. NAGARAJAN :—"Then, I withdraw my question, Sir."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—"தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது பஸ்களில் அதிகப்படியான பிரயாணிகள் பிரயாணம் செய்வதால் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் மூலமாக ஜன நெருக்கத்தைக் குறைக்க முடியும் என்று தோன்றவில்லை. ஆகவே ஒரு அண்டர் கரோண்ட் டிரெயின் சென்னையில் போடுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்யுமா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"இது போனபிற்பாடு அதைப்போடலாம்."

Special Tribunal to adjudicate upon "compensation for involuntary unemployment".

* 4 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether a Special Tribunal under Sri K. Sreenivasan, I.C.S., was appointed to adjudicate upon "Compensation for involuntary unemployment due to current shortages for 1952-53 in 74 textile mills" affecting 70,500 workers in May 1953; and

(b) if so, when the enquiry was concluded?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The award was received by Government on 28th January 1954 and was published in the Fort St. George Gazette, dated 10th February 1954."

SRI N. K. PALANISAMI :—"இந்த சிபார்சு 1954-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 10-ம் தேதியில் வெளியிடப்பட்டது. 1954-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 10-ம் தேதியில் சிபார்சு அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இருக்கிறது. மில் முதலாளிகள் அதன்படி தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேயில்லை. ஆனால் சிபாரிசுப்படி ரூ. 30 லிருந்து ரூ. 130 வரைக்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படி கொடுக்காவிட்டால் மிகவும் மோசமான நெருக்கடி தேசத்தில் ஏற்பட இருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்க மில் முதலாளிகளை அவார்களை அமுல் செய்யும்படி சர்க்கார் நிர்ப்பந்தம் செய்யுமா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"Sir, I think the hon. Member is aware that one month must elapse after the publication of the award. At the end of one month, if the Mill managements do not implement the award, the labourers involved should apply to the Government stating that the award has not been implemented. 10th March is still far away and let us hope that everything will be all right."

[23rd February 1954]

SRI K. P. GOPALAN :—" Even before one month, the Government can recommend to the Mill-owners the implementation of the award. In order to avoid further labour disputes, will the Hon. Minister be pleased to recommend to the Mill-owners the implementation of the recommendations made in the award? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The awards of Tribunals are judicial awards and there need be no recommendation for the implementation of the same. It is the duty of every Mill management to implement them."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" May I know whether it is a fact that this particular award relates to a dispute that arose in January 1948 when several mill workers were thrown out of employment? When it has taken six years for the Government to establish some machinery for the settlement of the dispute, may I also know whether it will take many years to implement the award when it is published? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I am afraid the hon. Member has not read the question of Sri Palanisamy.

The question reads—

' Whether a Special Tribunal under Sri K. Sreenivasan, I.C.S., was appointed to adjudicate upon " Compensation for involuntary unemployment due to current shortages for 1952-53 . . . "

I do not know how the hon. Member ever imagines that it was 1948."

SRI T. S. ARDHANARI :—" கோர்ட்டு தீர்ப்புப்படி தொழிலாளர் களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு முதலாளிகள் மறுத்தால் அவர்கள்மீது நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா? "

11-30 a.m.

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, as I have said, if they do not implement the award and if the question is raised, certainly the Government would do what is best in the matter."

SRI S. RAMALINGAM :—" ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட அவார்டு கள் பல முதலாளிகளால் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பதால் இந்த அவார்டும் நிறைவேற்றப்படாமல் போய்விடலாம் என்ற எண்ணம் தொழிலாளர்களால் ஏற்படலாம். அவ்விதம் ஏற்படாதிருக்க, தொழிலாளர்களுக்கு வாக்குறுதி கொடுக்கக்கூடிய அளவில், "இந்த அவார்டை நிறைவேற்றும்படி செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்," என்று கனம் மந்திரி உறுதி கூறுவார்களா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, on the floor of this House itself I have answered on a previous occasion why certain awards have not been implemented. If they had not been implemented, they were because of valid reasons. I therefore do not think that the workers should apprehend that even in this case, firstly the Mill Managements will not implement the award and secondly, if they do not implement, that the Government also will not take any action. I can assure that the Government will do what is best in the matter."

23rd February 1954]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PANEL OF CHAIRMEN.

MR. SPEAKER :—" Under rule 15 of the Madras Assembly Rules, I desire to nominate from amongst the members of the Assembly the following hon. Members to the Panel of Chairmen for the current Session :—

- (1) Sri T. C. Narayanan Nambiar,
- (2) Sri A. Ramaswamy Tevar,
- (3) Sri V. S. Sivaprakasam, and
- (4) Sri V. Balakrishnan.

" The House will now take into consideration the Speech delivered by the Governor to both the Houses assembled together on 22nd February 1954."

III.—POINTS OF ORDER RE.

- (1) SUPPLY OF GOVERNMENT REPORTS TO THE AMERICAN CONSUL BEFORE BEING LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I want to raise a point of order. Sir, with reference to the Annual Report of the Madras Public Service Commission which had been placed on the table of the House . . . "

MR. SPEAKER :—" We are now on ' Discussion of the Governor's Address '. I think the hon. Member is referring to some other matter."

SRI K. P. GOPALAN :—" No Sir, I am raising a point of order . . . "

MR. SPEAKER :—" Is it a point of order? If it is so, I have no objection."

SRI K. P. GOPALAN :—" Yes, Sir, it is a point of order. The report of the Public Service Commission has been placed on the table of the House. At the end of the report, it is said that the report is also circulated to the Consul for the United States of America, Madras. I would like to know from the Hon. Speaker, whether it is in order to send the report to the American Consul before it is placed before the Assembly . . . "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member has raised this question all on a sudden. He could have brought this to my notice this morning when he was in my chamber. Then I could have enquired into the matter. We will take this matter to-morrow."

(2) ANSWERS TO STARRED QUESTIONS.

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, On a point of Order; அங்கத்தினர்கள் கேள்வி கேட்பதற்காகவென்றே சபை நேரத்தில் ஒருமணி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்று நான்கு கேள்விகள் மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கும் அரை மணி நேரத்தில் பதில் சொல்லியாகிவிட்டது. நான் முன்பே முடிபத்தைந்து கேள்விகள்

[Sri S. Ramalingam] [23rd February 1954]

போட்டிருந்தேன். அவைகளில் மூன்று கேள்விகளுக்கு மட்டும்தான் பதிலளிக்கப்பட்டது. மற்றவைகளுக்குச் சென்ற சட்டசபை கூட்டத்தின்போதே பதில் அளிக்கப்படவில்லை. இடையில் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் சபையை ஒத்திவைத்து (Prorogue) விட்டார். ஆகவே அதே கேள்விகளை நான் மறுபடியும் புதுப்பித்து அனுப்பினேன். அவைகளுக்குப் பதில் சொல்லக் கூடாது; அவைகளைத் தடை செய்துவிடவேண்டுமென்றே சர்க்கார் இப்படி பின்புறமாக வேலை செய்கிறார்களோ என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே தயவுசெய்து எங்களுடைய கேள்விகளுக்கெல்லாம் சர்க்கார் தட்டிக்கழிக்காது பதில் சொல்லும்படியாக தாங்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சட்டசபை காரியாயத்திற்கு வரும் கேள்விகளை நாங்கள் அனுமதித்தவுடன் மற்ற இலாகாக்களுக்கும் அனுப்பிவிடுகின்றோம். அவர்களிடமிருந்து ஒவ்வொரு தினமும் எங்களுக்கு எவ்வளவு கேள்விகளுக்குப் பதில் வருகிறதோ அவ்வளவு கேள்விகளையும் சபைமுன்பு வைத்து விடுகிறோம். இன்று நான்கு கேள்விகளுக்குத்தான் பதில் வந்தது. ஆகையால் அவைகளை மட்டும் சபையின் முன்பு வைத்தோம். இதற்குச் சட்டசபை இலாகா பொறுப்பாளி அல்ல. இதைப்பற்றி மந்திரி ஏதாவது சொல்ல விரும்புகிறார்களா.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“ Sir, the Legislature was prorogued only recently. Therefore, all the questions which were pending lapsed. When the questions are renewed they are being sent to the various departments for getting answers. The departments have to take them up anew for the purpose of putting up the files and preparing answers. That is why there is some delay. I have already issued instructions—I will issue instructions once again—that answers should be expedited. As far as possible, all the questions will be put up for answer as early as possible.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பாக நான் அந்தக் கேள்விகளை அனுப்பினேன். சென்ற சட்டசபை பூராவும் அவைகளுக்குப் பதில் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்தச் சபை கூடுவதற்கு கொஞ்ச நாட்கள் முன்புதான் மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் சபையை ஒத்திவைத்து விட்டார். சபையை ஒத்தி வைத்தால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லாக் கேள்விகளும் காலாவதி ஆகிவிடுமாதலால் அவைகள் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். இது தெரிந்தும் சபை முடிந்தவுடன் அதை ஒத்தி வைக்காமல், சபை கூடுவதற்குச் சற்று முன்பாக அதை ஒத்தி வைத்தது, இது மாதிரியாக கேள்விகளை காலாவதியாக்கும் நோக்கத்துடன் தான் என்றே எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. இதுமாதிரியாக சர்க்கார் எங்கள் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்வதை தட்டிக் கழிக்காத வகையிலும் கேள்வி நேரத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு மணி நேரம் பூராவும் அங்கத்தினர்களுக்கு உபயோகப்படும்படியாகவும் செய்ய தாங்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ கேள்விகளுக்கான பதில்களை துரிதமாக அனுப்பிவைக்குமாறு இலாக்காக்களுக்கெல்லாம் உத்தரவு போட்டிருப்பதாக மந்திரி சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே நீங்கள் உட்கார்ந்துகொள்ளுங்கள்.”

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

* **SRI C. RAJAM RAMASAMI** :—“ Sir, I beg to move—

‘That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 22nd February 1954.’”

23rd February 1954]

SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, I second the motion.”

* **SRI C. RAJAM RAMASAMI** :—“ May I request you, Sir, to convey the gratitude of the entire House to the Governor and his Council of Ministers for the able manner in which they have tackled the affairs of this State. The last two years have been full of great events—momentous events. The finances of the State were in a bad way. The problem of partition by itself was serious and difficult. But for the able and statesmanlike approach to this problem, by both the Council of Ministers and patriotic men, the partition would not have been effected as speedily as it came out to be. As an aftermath of the partition we have now the problem of boundaries and the border areas. These questions are now being considered by the respective States and the Government of India and I hope very soon a Boundary Commission would be appointed and differences settled amicably. The Boundary Commission is an absolute necessity and I hope our Government will see that this Commission gets going as quickly as possible. The claims of the Tamil people living in the Chittoor area have to be carefully considered. I am sure, the Andhras are not anxious to keep any of the Tamil people with them if they have no desire to make Andhra their permanent home. The claims of the Tamilians living in Chittoor and other border areas will also have to be recognized sooner or later and all the Tamil-speaking area should be merged with the Tamilnad.”

“ In Travancore-Cochin, we have a large Tamil-speaking area. Naturally, these people are anxious to join Tamilnad. I hope, the High Power Commission that has been appointed by the Government of India will take note of the aspirations of all these linguistic groups and bring them within the fold of the linguistic areas to which they are anxious to join.”

“ The achievements of the last two years can be classified under two broad heads, viz., political and economic. On the political side, we had the partition and on the economic side, problems of finance, food and general economic amelioration were tackled effectively. We have had a bountiful rainfall during the last season and the good rains have brightened our food prospects during the current Karif Year. I am sure, our food problem would have been once and for all solved, but for the partition of the State, as large rice-producing areas are only in the Andhra State and the Residuary State is still a deficit area. We have many Schemes for increasing food production. Many of the irrigation schemes will be completed soon and more and more food will be produced in our own State. I hope a day will come when the entire requirements of our State will be met from production within. Government are doing their very best for increasing food production by various programmes of ‘Grow More Food’. In fact, soon after the Hon. Minister Sri M. Bakthavatsalam took over charge of the portfolio of Agriculture, he has evolved many intensive programmes for production of more food, particularly in Tanjore district. He hopes to increase the food production in that district alone by another lakh

[Sri C. Rajam Ramasami] [23rd February 1954]

of tons. I hope, very soon, that objective will be achieved and we will have more rice produced in our State itself and we will not have to depend upon imports of rice from other areas.

"The lifting of controls, soon after the Ministry took up office, has really helped in the production of more food. People are now very happy that the controls have been removed. There is universal satisfaction, especially among the poor people. I do not think the general food situation in the State to-day would have been so satisfactory had it not been for the removal of controls. People in Delhi were very doubtful about the wisdom of the step taken by this Government. Their fears have been falsified and I am happy to say, the lifting of controls has removed an irksome feature in our economic and daily life. The poor people are more grateful to the Government than any one else. They are able to get whatever quantity they want at reasonable rates. In another couple of years, the prices will go down further still.

"Sir, while on the subject of food, I would like to stress the need for popularizing wheat. In my area, I know for certain, people are willing to consume wheat if it is made available to them at reasonable prices. In the recent past, wheat was sold at 6 or 7 annas per Madras measure and people were buying it readily and consuming it. Now it is sold at 12 annas a measure; they are not willing to buy wheat and would rather buy the third sort rice which is available at about 13 annas per measure. This does not mean that they do not like wheat. They know that wheat is nutritious; they will buy and eat it provided it is supplied at reasonable prices. The only way of popularizing wheat is to sell it at a price lower than that of rice.

"Sir, the Governor has rightly referred to the new policy in regard to extension of electricity to rural areas. During the last year, practically all rural electrification had come to an end. Schemes for electrification of villages were suspended and many an agriculturist was hard put to getting electricity for agricultural purposes, such as running pumpsets and so on. Now, with the withdrawal of the loan scheme, I am sure, electrification will spread to more and more rural areas and the ryots will be able to take advantage of the Government's policy of rural electrification.

"While on the subject of Electricity, I would like to emphasize one aspect, that is, Government should concentrate more and more on increasing the installed capacity of our Hydro-Electric Generating Systems. They should double the capacity within a few years, so that no consumer will be denied electricity for want of it. Thanks to the rains we had last year, the reservoirs are now full and there is no fear of a power shortage or cut. But when once the reservoirs are depleted we will be faced with the difficulty of power shortage again. Therefore, it is necessary for the Government to push through the Periyar Hydro-Electric Scheme as quickly as possible. They should also impress upon the Planning Commission the need to include the Kundha Hydro-Electric Scheme which is purely a Hydro-Electric Project, capable of developing 175,000

[23rd February 1954] [Sri C. Rajam Ramasami]

K.W. of firm power. Unless both these Hydro-Electric projects are rapidly executed, our problem of power shortage will not be eliminated.

"Sir, in this connexion, I would like to point out that we have a bright future with lignite mines. If lignite can be successfully exploited, it can be used for thermal power generation. Lignite is perhaps the best and cheapest fuel for thermal generation. Therefore, Government should take up for immediate consideration a scheme for starting a Thermal station in that area. The feasibility of erecting a 100 Megawatt Set should be investigated immediately.

"The Governor has rightly referred to the problem of handloom weavers. In my constituency, there are over 5,000 families living on this industry. Most of them are suffering very much and they are living on the border of starvation. They are not able to market their produce; they are finding it difficult to carry on their day-to-day life. Our Hon. Chief Minister has issued a timely appeal to every one to popularize the use of handloom cloth; he has also suggested the utilization of the Central Government Cess, for giving a rebate to people who purchase handloom cloth. This will prove a good inducement. I would like to offer a suggestion for the consideration of Government for permanently tackling the weavers' problem. A spinning mill at Pudukottai is handing over its entire production of yarn to a group of weavers who weave the yarn into cloth and return the cloth to the mills for marketing. If all the spinning mills in our State could be made to deliver their yarn to a group of weavers, and the weavers asked to hand over the finished products to the mills for marketing, I think, Sir, the problem of the handloom weavers could be easily solved. If the mills are not willing to come to some sort of a voluntary arrangement on this basis with groups of weavers, Government must compel the mills to do so. The mills are competent and capable of marketing the produce of the handlooms. The Cauvery Spinning and Weaving Mills, Pudukottai, is able to do this very successfully. That being so, I do not see why this system should not be extended to other mills also. Most of the weavers will be satisfied if they get a decent wage, and if the handloom products they make are successfully marketed, the problem of the handloom weavers would be solved. I would therefore request the Government to consider the feasibility of accepting my suggestion to solve this problem of handloom weavers in the above manner. The handloom industry is the biggest cottage industry in India employing the largest number of people, and therefore, the industry should be nurtured and protected. The only way of protecting this industry is to adopt some such method as I have suggested, namely, to compel the mills to supply the yarn produced by them to a group of weavers, purchase their entire production of handloom cloth, and arrange for their sale through their own agencies.

"Sir, the agrarian problem has also been successfully tackled by the Government. Thanks to the able stewardship of the State by our Hon. the Chief Minister, the tenancy problem has been solved practically in all the areas where there were continuous

[Sri C. Rajam Ramasami] [23rd February 1954]

unrest. He has brought forward a moratorium relief which has been welcomed by the ryots. I do not know the reaction of the landlords, but I know the ryots are very happy. I hope, Sir, that as a result of passing all these beneficial measures, the relationship between the landlord and tenants will get more and more peaceful and all will concentrate on increasing food production rather than waste their time in Conciliation and other Courts. The landlords all over the State are anxiously waiting to know what the future holds for them. I know landlords in Tanjore district are nervous about the land reform proposals the Government have in view. It is very necessary that some scheme of land reform should be introduced as early as possible. It is not right that a few landlords should own very large areas of land, doing nothing and enjoying the fruits of the labours of the poor tenants and labourers. I think, land reform, on the lines envisaged by the Subramaniam Committee or something better, should be introduced as quickly as possible so that the greatest evil in our country, 'Landlordism' will end and peace will reign in an occupation employing over 75 per cent of our population.

"In regard to Prohibition, the Governor has rightly referred to the need for effective enforcement. I agree that the handing over of the enforcement work to the Police will not solve the problem. I think the emphasis should be more on the preventive rather than on the punitive aspect. By 'preventive' I mean Government should educate the poor people who are addicted to drink that drink is bad and it will injure their health, their liver, their brains, their heart and they will ultimately die. Government should bring out very convincing health documentaries showing that liquor is the quickest killer. People should know that if they drink they will not only ruin their health, but also the health of their progeny. There is a chance of prohibition becoming a success if the preventive side is taken up more seriously and intelligent propaganda is done. I must congratulate the new Minister for Prohibition on the able way in which she has been handling her portfolio. She is tackling it very well. In my constituency, especially she has been able to book a few big bugs. She has been able to point out them what Prohibition means."

MR. SPEAKER :—"The matter is before the court. The hon. Member need not mention all these things here."

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—"She has shown great courage. She has been able to act without fear or favour. I am sure, in her hands, Prohibition will be a success. I hope she will be able to deal with the matter in the same way as she has been doing hitherto."

"In regard to unemployment, I saw the Press Statement of the hon. the Leader of the Opposition, wherein he has stated that the Governor has not mentioned anything about the growing unemployment and the mass unrest that is in evidence. On this question of unemployment, Sir, I must say, the Communist Party and the hon. Gentleman Sri P. Ramamurthi are to blame for

[23rd February 1954] [Sri C. Rajam Ramasami]

throwing into the wilderness over 2,000 workers of the Tramway Company. It was the leadership of the Communist Party and their callous attitude to the Tramway workers that was responsible for this. If they had been more reasonable in their demands and if they had told the workers that the company would close down if they did not agree to retrenchment and if the Communist Party had given the right lead to the Tramway workers things would not have come to this pass. At least now, if they are really in sympathy with the Tramway workers, all the Communist Members of this House should give up their salaries and dole it out towards the maintenance of the unemployed Tramway workers till such time as they are able to get alternative employment. But, Sir, they are only shedding crocodile tears; they say that Government are responsible for the closing down of the Tramways and the unemployment attendant on it, and the Government are very harsh on the workers and so on. I think, the Communist Party and nobody else is to blame for the closure of the Tramways; it was due to their mistaken leadership, mistaken advice, and wilful desire to wipe out the Tramway Company and for no other reason the Tramway Company had to close down. I also agree with the hon. Member, Sri P. Ramamurthi, that we should send away all the Britishers from this country as early as possible. I know they are exploiting this country and are drawing large dividends on their investments here. The Congress Party is not very keen on maintaining British connections, nor are they champions of British Commercial interest here. I can tell you categorically that we of the Congress Party are as keen as, if not keener than the Communist Party, in keeping the hold on the country's economy ourselves. But the Communist Party's methods are different from those adopted by us; the Communists are not concerned with labour or really with the problem of unemployment as such, but they follow very consistently certainly wrong theories. It is their mistaken leadership and advice that has brought about this situation in the Tramway Company. I hope, at least now, the Tramway employees will realise that it is the Communist Party that is responsible for their continued unemployment.

"Yes. I would like to express at the same time that there is a large amount of unemployment among people other than the Tramway Company employees. There are practically no new industries growing up in this country. Educated people are being turned out in large numbers from schools and colleges and technological institutions. Something must be done to secure employment for these people. How are we going to tackle this problem of unemployment? Should we not change our pattern of education? Unemployment is a very big question and it is not so easy of solution as we all think. I do hope that sooner or later some way will be found as we have been finding solutions for other matters of tackling this huge mass of unemployment that is in existence now. From my personal experience, I can say that everyday a large number of people come to me seeking my help in securing a job here or there. It is not possible to get everybody a job. Industries are not growing as rapidly as we expected they would. The Government should come

[Sri C. Rajam Ramasami]

[23rd February 1954]

forward with some plans to absorb in their various schemes of development a large number of skilled and unskilled, educated and uneducated persons in every district. Let us not be despondent of the future. I am sure something will be done by the Government. Government are not callous or indifferent to the growing unemployment as the hon. Leader of the Opposition has said in his press statement yesterday. The Government are more keen and alive to this problem than anybody else and I am sure, they will deal with it very soon.

"Sir, with these few words, I commend the motion for the consideration of this House."

11-55
a.m.

SRI K. PARTHASARATHY :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் இரு சபைகளையும் கூட்டி வைத்து பேருரை நிகழ்த்தியதற்காக பாராட்டுத் தெரிவிக்கும் முறையில் ஸ்ரீ ராஜம் ராமஸ்வாமி அவர்களால் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் தீர்மானத்தை நான் ஆமோதிக்கின்றேன். அவர்கள் கூறியவைகளை நானும் ஆதரிக்கின்றேன். மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரை புரட்சி கரமான கருத்துக்களையோ, அல்லது நாம் எல்லோரும் பிடிபிடிக்கத்தக்க வகையில் புதிய விஷயங்கள் பலவற்றை கொண்டதாகவோ இருக்கின்றது என்று சொல்லி நான் அதனை ஆதரிக்க முன்வரவில்லை. ஆனால் நம் மாகாணத்திலுள்ள மக்களின் சுபிஷ்டத்திற்காக, மக்களின் இன்ப வாழ்வுக்காக இந்தச் சர்க்கார் செய்து கொண்டிருக்கும் காரியங்களையும், செய்யவிருக்கும் காரியங்களையும் தனது பேருரையில் வெளியிட்டிருப்பதற்காகத் தான் பாராட்டுகிறேன்.

"முதன்முதலாக மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரையில் ஆந்திர மாகாணத்தோடு சேர்ந்திருக்கும் சித்தூர் பகுதியில் அடங்கியுள்ள தமிழ் பிரதேசங்களை இந்த மாகாணத்தோடு மறுபடியும் சேர்க்கக் கருகமான முறையில் இந்தச் சர்க்கார் ஆந்திர சர்க்காரோடு கலந்தா லேசுத்து வருகிறது என்ற நறுசெய்தி அடங்கியிருக்கிறது. இது அந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களின் நம்பிக்கையை உறுதி செய்வதோடு, இந்த விஷயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள பலருக்கும் மகிழ்ச்சி அளிக்கும் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. இதை எல்லா அங்கத்தினர்களும் கட்சிப்பற்றற்ற முறையில் வரவேற்பார்கள் என்றும் நினைக்கிறேன்.

"நமது முதிர்ந்திருிய கனம் ராஜகேடயாலாச்சாரி அவர்கள் சுமுகமான முறையில் ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்து செல்வதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வெற்றி அடைந்தார். அதைப் போலவே இந்த சித்தூர் தமிழர் வாழும் பகுதி விஷயத்தையும் தீர்த்துவிடுவார்கள் என்று நாம் நிச்சயமாக நம்பலாம். தீர்க்க தரிசனம் மிக்க அவரைத் தலைவராகக் கொண்ட இந்தச் சர்க்கார் மிகத் திறமையாக எல்லோரும் பாராட்டக்கூடிய வகையில் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது.

"உதாரணமாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டில் விவசாயிகளுக்கும், நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு மிடையே ஒரு சுருகமான உறவு இன்மையால், பெரிய புரட்சி ஏற்படுமோ என்று நாடு கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் அவைகளைச் சமாதான முறையில் தீர்த்து வைத்ததோடு, விவசாயிகளுக்கும், நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு மிடையில் நல்ல சுருகமான உறவு ஏற்பட்டு அந்த நிலை நீடிக்கும்படியாக இந்தச் சர்க்கார் தைரியமாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளிகள் தங்கள் வேலைக்குத் தக்க ஊதியம் கிடைக்கவில்லை யென்று மனம் கொதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் குறையும் ஓரளவு நீங்கும் வகையில் இந்தச் சர்க்கார் பண்ணையாள், விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததை எல்லோரும் பாராட்டத்தான் செய்திருக்கிறார்கள். தக்க சமயத்தில் தக்க நடவடிக்கைகளை இந்தச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு வருவதால்தான் இன்றையதினம் நம் மாகாணத்தில் மக்கள் அமைதியாக, கருமமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று

[23rd February 1954] [Sri K. Parthasarathy]

சொல்லவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தற்போதுபோல் மக்கள் இன்பமான வாழ்க்கை நடத்தி கொண்டிருக்க முடியாது. இன்று இம் மாகாணத்தில் பெரிய புரட்சி ஏற்படாத வகையில் இந்தச் சர்க்கார் எடுத்த தனியான நடவடிக்கைகளுக்கு எல்லாம் எதிரிக் கட்சிக்காரர்களும் சேர்ந்து தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நமது பாராட்டுதல் உரியதாகும். "நாங்கள் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்காரே எடுத்திருக்கிறார்கள்" என்று அவர்களும் இந்தப் புகழில் பங்கு கொள்ளுகிறார்கள். பொதுவாக நமது சர்க்காரின் தலைவர் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் தீர்க்க தரிசனத்தோடு, புரட்சிகரமாக எடுக்கும் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் மக்களைய நன்மையை, மக்களுடைய இன்ப வாழ்க்கையை, பொதுவாக இந்த மாகாணத்தின் சுபிஷ்ட வாழ்வைக் கருதியே எடுக்கப்படுகின்றன என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்கு அறிவோம்.

"குறிப்பாக சொல்லப்போனால் 'மாரடோரியம்' என்று சொல்லப் படுகிற விவசாயக் கடன் வசூல் ஒத்திவைப்பு சட்டமானது எவ்வளவு அத்தியாவசியமான காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனித்துப் பார்த்தாலேயே நன்கு தெரியும். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மக்கள் மேலும் மேலும் பொருளாதாரத் துறையில் நசித்துப் போகாமல் இருப்பதற்காகவே இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுது எதற்காகக் கொண்டு வருவது என்று ஏற்கனவே சில அங்கத்தினர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதை என் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும், ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே என் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடாது என்றும் பண கேட்கலாம். ஆனால் ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டில் சரியான மழையின்மையால் பல இடங்களில் விவசாயிகள் ரொம்பவும் நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகி வந்திருக்கிறார்கள். இவ்வருஷம் கடவுள் அருளால் சுமாராக நல்ல மழை பெய்தது; இவற்றையும் அனுசூலமாக இருந்தது. பயிரும் நன்றாக விளைந்திருக்கிறது. கடன் கொடுத்தவர்கள் ரொம்பவும் கெட்டிக்காரர்கள். விவசாயிகளிடம் ஒன்றும் இல்லாத சமயத்தில் தாங்கள் கொடுத்திருக்கும் கடன்களுக்காக அவர்களை நெறித்து என்ன பயன் என்றுதான் சென்ற ஆண்டுகளில் எல்லாம் அவர்கள் சுமமா இருந்தாற்போல. இவ்வருஷம் கொஞ்சம் தானியம் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படியாக அவர்கள் விவசாயிகளை நெறுக்கி, கொடுத்த கடன் திருப்பி வசூல் செய்ய நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று தெரிந்தே, விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்திருக்கும் கொஞ்சந்தான் விளைபொருளினதும் கடன் கொடுத்தவர்களைப் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டிருக்க இந்தச் சட்டத்தை ரொம்பவும் துணிகரமாக இந்தச் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இச் சட்டத்தை இந்தச் சமயத்தில் கொண்டுவந்ததுதான் சரியானதாகும். இதற்காக இந்த நாட்டில் விவசாயிகள் எல்லாம் இந்தச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறார்கள். அதோ அரசியலில் அக்கறை காணாமலாக இதைக் கொண்டு வந்திருப்பதாக ஊரும் திணைப்பது ரொம்பவும் தப்பாகும். அதிகமான மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கவேண்டுமென்ற கருத்தோடு இதனைத் தக்க சமயத்தில் கொண்டுவந்த இந்தச் சர்க்காரை நாம் எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டும். விவசாயிகள் தங்கள் உழைப்பின் பயனை அடைந்து, அது பவிப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பை இது அளிப்பதாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

"அதுமட்டுமல்ல. இன்னும் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உபயோகப் படக்கூடிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களை எல்லாம் இந்தச் சர்க்கார் நின்ற வேற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். பல திட்டங்கள் நின்றவேற்றுப்பட்டு விட்டன. அதனால் பலலாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதைப் பற்றி மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களும் தனது பேருரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பணக்கூட நீர்த்தேக்கத் திட்டம் முடியும் சட்டத்தை அடைந்துவிட்டது என்றும், மண் முதலாக, கலாப்புகா திட்டங்கள் நின்றனவற்றை எல்லாம் வேலைகளும் துரிதமாக்கப்படுகின்றன என்றும், பெண்ணையாறு திட்டத்திற்கு சீக்கிரம் அங்கீகாரம் கிடைக்கலாம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது பாராட்டத்தகுந்ததாகும். நாட்டி விவசாய மக்களுக்கு பெரிதும் பயன்படக்கூடிய நீர்த்தேக்கத் திட்டம் முடிந்தது; பல நடந்து

[Sri K. Parthasarathy] [23rd February 1954]

கொண்டிருக்கின்றன; பல யோசனையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. கடலில் போய் வீணாகக் கலந்து கொண்டிருக்கும் பெண்ணையாற்று தண்ணீரை உபயோகப்படுத்திக்கொள்வதற்கான திட்டம் சீக்கிரமே அங்கீகரிக்கப்படுமென்ற செய்தி மகிழ்ச்சி அளிக்கக் கூடியதாகும். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதற்காக சர்க்காரையும் பாராட்டுகிறேன். தென் பெண்ணை ஆற்றின் தண்ணீரில் ஒரு பகுதிதான் இப்பொழுது பாசனத்திற்கு உபயோகப்படுகிறது. பெரும்பகுதி கடலில் போய் விழுகிறது. இந்த ஜலம் கடலில் போய் விழுவதால் யாருக்கும் பயனில்லை. வான மழையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பிரதேச மக்களுக்கு இந்த ஆற்றில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டி விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்யும் இந்த திட்டங்கள் ரொம்பவும் உபயோகமாக இருக்கும். இதனால் வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு ஜில்லா மக்களுக்கு அதிகமான நன்மை ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. மேலும் வைகை திட்டம், அமராவதி திட்டம் முதலியவைகளை அமுலாக்கப்படுவதால் விவசாயத்திற்கு மிகவும் ஒத்தாசையாக இருக்கும். அதனால் ஏராளமான ஏக்கரா நிலங்கள் சாகுபடி செய்யப்படுமாதலால் உணவு உற்பத்தியையும் பெருக்க முடியும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய விதையும், நல்ல உரமும் காலாகாலத்தில் சப்ளை செய்யப்பட்டால், இந்த உற்பத்தியையும் இன்னும் பன்மடங்கு பெருக்கலாம்.

“முதலில் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கும், நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு மிடையில் நல்ல சுமுகமான உறவு நிலை நீடிக்க சட்டம் கொண்டுவந்து நாட்டில் அமைதியை நாட்டிற்று. நிலத்தில் உழைக்கும் விவசாயிகளுக்கு வேலைக்குத் தக்க ஊதியம் கிடைக்கும் வகையில் கூலியை நிர்ணயம் செய்து சட்டம் இயற்றிற்று. விவசாயத்திற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான நீர்ப்பாசனத்திற்காக பெரிய பெரிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களையும், சிறிய சிறிய பாசனத் திட்டங்களையும் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்துகொண்டிருக்கிறது. மேலும் விவசாயிகளுக்கு விதையும், உரமும் மற்ற சாமான்களும் உடனுக்குடன் காலாகாலத்தில் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறது. இயற்கையும் அனுகூலமாக மழை பெய்திருக்கும்போது பூச்சிகள் பயிர்களை அதிகமாக நாசம் செய்யாமலிருக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதும் பாராட்டத்தக்கதாகும். ரசாயன உரம் அதிகமாக சப்ளை செய்யப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நல்ல ரசாயன உரங்களை சப்ளை செய்வதோடு, பூச்சிகள் பயிர்களை நாசம் செய்வதினால் நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படாமல் தடுக்க எடுக்கப்பட்டிருக்கும் நடவடிக்கைக்காக இந்தச் சர்க்காரை பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

12-5 p.m. “நம்முடைய மாகாணமானது பெரும்பாலும் விவசாயிகளைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. இந்த மாகாணத்திலுள்ளவர்கள் விவசாயத்தைத் தான் அதிகமாக நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழில்கள் இன்னும் அதிகமாக வளர்ச்சியடையவில்லை. அதற்குக் காரணம் தொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் இங்கே அதிகம் இல்லாமல் இருப்பதுதான். அந்தக் குறையை நிவர்த்திக்க என்னுடைய சொந்த ஜில்லாவாகிய தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே சமீபத்தில் பழுப்பு நிலக்கரியானது கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வெட்டி எடுப்பதற்கான பரிசீலார்த்தத் திட்டமானது வெற்றிகரமாக இருக்கிறதென்று கவர்னர் பேருரையில் குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அந்த நிலக்கரியைத் தோண்டி எடுப்பதற்கு எப்படி மூலதனம் போட்டு, எப்படி நல்ல முறையிலே அதை உபயோகிப்பது என்பதைப் பற்றி சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும் தெரிந்து கொண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

“இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகின்றேன். இந்த நிலக்கரியைத் தோண்டி எடுப்பதற்காக அந்நிய நாட்டு மூலதனம் வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதவிக்கு வந்த பிற்பாடு இந்த ராஜ்யத்தில் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கான செலவுகளுக்குப் பணம் வேண்டுமென்று சர்க்கார் கடன் கேட்டார்கள். அப்பொழுது பொது மக்களெல்லோரும் மனமுவந்து அவர்கேட்ட தொகைக்கு மேல் கொடுத்துத்வ முன் வந்தார்கள். அதே

23rd February 1954] [Sri K. Parthasarathy]

முறையில், இப்பொழுதும் கூட, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கண்டு பிடித்திருக்கும் பழுப்பு நிலக்கரியைத் தோண்டி எடுப்பதற்காக ஒரு திட்டத்தை வகுத்து, மக்கள் முன் வந்தால், நம்முடைய ராஜ்யத்து மக்கள் மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மக்களும் மனமுவந்து இதற்கு வேண்டிய மூல தனத்தைக் கொடுக்க முன்வருவார்கள் என்பதில் எனக்குச் சிறிதும் சந்தேகமேயில்லை. வெளிநாட்டார் யாராவது நமக்கு technical assistance கொடுத்தார்களேயானால், அதை மட்டும் நாம் பயன் படுத்திக்கொண்டு, நம்முடைய மூல தனத்தைக் கொண்டே, நாம் அந்தப் பழுப்பு நிலக்கரியை நல்லமுறையிலே தோண்டி எடுத்து, அந்தப் பிரதேசத்தை வளமிக்கதாகக் முன்வரவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அந்தப் பழுப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டு அநேக தொழில்களை நாம் ஆரம்பிக்கலாம் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள், தொழிலதிபர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இரும்புத் தொழிற்சாலைகளும், மின்சார உற்பத்தி நிலையங்களும் அதிகமாக ஏற்படுவதற்கு இது உதவிகரமாக இருக்குமென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த முறையிலே நம்முடைய மாகாணத்தில் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைந்து, உணவு உற்பத்தி அதிகரிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், தொழில் முறையிலும் அபிவிருத்தி காண்பதற்கான அறிவுரிகள் நன்றாகக் காணப்படுகின்றன. விவசாயத் துறையிலும், தொழிற் துறையிலும் முன்னேற்றம் அடைவதற்கான அறிவுரிகள் இருப்பதோடு, கல்வித் துறையிலும், ஆத்மீகத் துறையிலும் நம்முடைய மக்கள் முன்னேறுவதற்கான அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரையில் காணப்படுகின்றன.

“கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரையில் மிகவும் வரவேற்கத் தக்க ஒரு விஷயம் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் திறக்கப்படப் போகின்றன என்பதுதான். இது முற்றிலும் புதியதல்ல என்றுலுங்கூட, இதுவரை இம்மாதிரி ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள் ஒரே சமயத்தில் திறப்பதற்கான திட்டங்கள் போடப்படவில்லை. ஆயிரம் பேர் வசிக்கும் கிராமத்துக்கு ஒரு பள்ளிக் கூடம் வீதம் ஸ்தாபிக்க வகுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தத் திட்டமானது மிகவும் புரட்சிகரமானதாகும். இதை ஒரு புரட்சிகரமான திட்டம் என்று நாம் சொல்லும்போது, ஏதோ புதிய சாதனை, பெரிய சாதனை என்று நான் சொல்ல முன்வரவில்லை. இது மிகவும் அவசியமான சாதனைதான் என்றாலும், இதுவரை பொருளாதாரக் கஷ்டத்தினாலும் அதை செய்ய முடியாமலிருந்தது. ஆகையால், இதுவரை எந்தச் சர்க்காரும் பொருளாதாரக் கஷ்டம் என்ற ஒரு காரணத்தினால் இதைச் செய்ய முடியாமல் இருந்தது. போதுமான ஆசிரியர்கள் கிடைக்காமலிருந்தது என்பது இரண்டாவது காரணமாக இருந்து வந்தது. மக்களுக்குத் தேவையான பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்படவேண்டும் என்று எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டிருந்துங்கூட, சர்க்காரும் அதைப்பற்றி அதிகம் ஆலோசித்துக்கொண்டு வந்திருந்துங்கூட, பொருளாதார நெருக்கடியினால் இதுவரை அதிகமான பள்ளிக்கூடங்களைத் திறக்கமுடியாமல், இந்தக் குறைபாட்டி் செய்யமுடியாமல் இருந்து வந்தது. ஆனால், இப்பொழுது நம்முடைய சர்க்கார் அதிகமான பள்ளிக்கூடங்களை கிராமங்களில் ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டத்தை வகுக்க முன் வந்திருப்பதானது மிகவும் பாராட்டக்கூடிய விஷயமாகும். அதற்காக நான் சர்க்காரைப் பாராட்டுகின்றேன்.

“இப்பொழுது இருக்கின்ற கல்வி முறையிலே—அதாவது, இந்தப் புது முறை ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்பாக இருந்த கல்வி முறையிலே—நிச்சயமாக மாறுதல் ஏற்படவேண்டுமென்று எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். இந்தப் புது முறைக் கல்வித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்ததற்கு முன்பாக, கிராமத்திலுள்ள பள்ளிக்கூடங்கள் எந்த முறையில் நடத்தப்பட்டு வந்தது என்று பார்ப்போமே யானால், ஒரு ஆசிரியர் இரண்டுக்கு மேற்பட்ட வகுப்புகளை கவனித்துக்கொள்ளவேண்டியிருந்தது. ஒரே ஒரு ஆசிரியர் இரண்டு அல்லது மூன்று வகுப்புகளிலுள்ள பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக்கொடுத்து வந்தார்கள் என்றால், அது எவ்வளவு கிரமமான காரியம் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு ஆசிரியர்-பள்ளிக்கூடம், இரண்டு-ஆசிரியர்கள் பள்ளிக்கூடம் என்று இருப்பவைகளில், சரியானபடி பாடம் சொல்லிக்

[Sri P. Ramamurthi] [23rd February 1954]

கொண்டு வருவதற்கு இருக்கிறது என்பதை கவர்னருடைய பிரசங்கத்தின் மூலமாக சூசகமாக எடுத்துக் காட்டும் வழக்கம் தொன்று தொட்டு இருந்து வருகிறது. அந்த முறையிலே நம்முடைய சர்க்காருக்கு ஜனங்களுக்கு முன்புள்ள பிராதானமான பிரச்சனைகள் பால் என்ன கண்ணோட்டம் இருந்து வருகிறது; என்னென்ன மனோபாவம் இருக்கிறது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டும்படியான ஒரு பிரசங்கமாகத்தான் நாம் இதைப் பார்க்கவேண்டி வருகிறது. முக்கியமாக இன்று தமிழ் நாட்டில் இருக்கும்படியான, சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கும்படியான மக்களுக்கு முன்பு பல பிரச்சனைகள் இருக்கலாம். ஆனால், மற்ற பிரச்சனைகளை விட்டுவிட்டு, முக்கியமாக இருக்கும்படியான சில பிரச்சனைகளின்பால் சர்க்கார் என்ன கண்ணோட்டம் கொண்டிருக்கிறது, அவை பற்றி இந்தப் பிரசங்கத்தில் என்ன தொனிக்கிறது என்பதைப்பற்றி மட்டும் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“முக்கியமாக எனக்கு முன்பு சர்க்கார் தரப்பில் தீர்மானத்தைப் பிரேரித்துப் பேசின சர்க்கார் கட்சியினுடைய காரியதரிசி அவர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சனையைப்பற்றி சர்க்காருக்கு ரொம்ப அக்கரை இருக்கிறது என்றெல்லாம் பேசினார்கள். அது ஒரு முக்கியமான விஷயம். ஜனங்களின்பால் சர்க்காருக்கு என்ன கண்ணோட்டம் இருக்கிறது. இந்தப் பிரசங்கத்தில் என்ன தொனிக்கிறது. எதிர்க்கட்சியினர் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் இப்பொழுது விவாதிக்கவில்லை.

“சென்ற வருஷத்தில் சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் இன்று மாகாணத்தில் இருக்கும்படியான சகல மக்களையும் வாட்டி வதைக்கும் பிரச்சனையாக இருக்கிறது.

“இந்த நாட்டில் கடந்த ஒரு நெடுங்காலமாக இருந்துவரும் இரண்டு மூன்று விஷயங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், குறிப்பாக, கடந்த இரண்டு வருஷ காலமாகவே புதிய அரசாங்கம் ஏற்பட்ட பிறகு ஜனநாயக சக்திகளின் வளர்ச்சிகளின் விளைவாக இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வியாபாரப் பகுதி மக்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் இந்த நாட்டில் விற்பனை வரிக்கு ஏதாவது விமோசனம் கிடைக்குமா என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அது சம்பந்தமாக இந்த சர்க்காருக்கு என்ன கண்ணோட்டம் இருக்கிறது என்பதும் இந்தப் பிரசங்கத்திலிருந்து நன்றாகத் தெரியவருகிறது.

“எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான, பிரதானமாகவுள்ள விவசாய மக்கள் பிரச்சனை, விவசாய ஜனங்களாலும் இந்த சர்க்காருக்கு என்ன கண்ணோட்டம் இருக்கிறதென்பதும் இந்தப் பிரசங்கத்தில் நன்றாகத் தொனிக்கிறது. இந்த நான்கு விஷயங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நான் இந்தப் பிரசங்கத்தைப்பற்றி குறிப்பாக பேச விரும்புகின்றேன். ஆனால், அதற்கு முன்பாக இந்தப் பிரசங்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒன்றிரண்டு விஷயங்களையும் நான் முதன் முதலில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“குறிப்பாக, சித்தூர் ஜில்லாவில் இருக்கும்படியான தமிழ் மொழி பேசும்படியான, தமிழ் மக்கள் அதிகமாக இருக்கும்படியான, மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களை சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்க்கவேண்டும் என்ற அபிலாஷை அம்மக்களுக்கு இருப்பது நியாயமான உணர்ச்சி. அந்த உணர்ச்சியை சர்க்கார் உணருகிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை ஆந்திர ஆட்சியின் ஒத்துழைப்பைக்கொண்டு எடுக்க இந்த சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறது என்று கவர்னர் பிரசங்கத்தில் உறுதி மொழி கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

“ஆனால், இன்னொரு விஷயமும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவேண்டும். கவர்னர் பிரசங்கத்தில் கூறுவது என்ன? அங்கிருக்கும்படியான மக்களின் அபிலாஷையை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, அது நியாயமானது, மொழி வழி அடிப்படையில் தமிழ் மொழி பேசக்கூடிய மக்கள் தங்களுடைய சகோதரர்களுடன் சேர்ந்து வாழ்வதற்கு அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய நியாயமான உணர்ச்சி இந்தப் பிரசங்கத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்

[23rd February 1954] [Sri P. Ramamurthi]

படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, பக்கத்தில் இருக்கும்படியான திருவாங்கூர்—கொச்சி சமஸ்தானத்தில் தமிழ் பேசும் மக்கள் அதிகமாக வாழும்படியான நாடுசில் நாட்டில் வசிக்கக்கூடியவர்களுக்கு சித்தூர் ஜில்லாவில் வசிக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அதே உணர்ச்சி மேலோங்கி இருக்கிறதென்பது சர்க்காருக்குத் தெரியாமல் இருக்க முடியாது. அங்கிருக்கும்படியான தமிழ் மக்களின் அபிலாஷை இன்று அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். குறிப்பாக, நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் அங்கு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துவிட்டு வந்திருக்கிறார். ஆகவே, அந்த மக்களுடைய அபிலாஷை அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். சமீபத்தில் திருவாங்கூர்—கொச்சி ராஜ்யத்திற்குச் சென்றுவிட்டு, குறிப்பாக நாடுசில் நாட்டைச் சேர்ந்த நாகர்கோயிலுக்குச் சென்ற காலத்தில், இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேசினார். சென்ற தடவை தேர்தல் நடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி இதை ஏற்றுக்கொள்ளாத காரணத்தினாலே, படுதோல்வி ஏற்பட்டு, அங்கு ஒரு ஸ்தானத்தைக் கூட பெற முடியவில்லை என்பதையும் பார்க்கிறோம். இப்பொழுது அனேகமாக தமிழ் மக்கள் வசிக்கும் அந்தப் பகுதியிலிருந்து காங்கிரசுக்கு ஒரு ஸ்தானம் கூட கிடைக்கப்போவதில்லை என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கும் அனேகமாக இது தெரிந்திருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். அங்கிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு தாய்த் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்படுவது இயற்கையானது, நியாயமானது. இருந்தங் கூட, அது விஷயமாக சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறதா? இந்த சர்க்காருக்கு இதில் விசேஷ சிரத்தை இருக்கவேண்டும். அதுவும், குறிப்பாக, இந்திய சர்க்கார் சமீபத்தில் இந்த நாட்டில் வளர்ந்து வரும்படியான மொழிக் கிளர்ச்சியை சாதாரணமாக சுலபத்தில் தடுத்தவிட முடியாது. இந்திய சர்க்கார் ஒரு ஹை பவர் கமிட்டியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியின் முன்பாக சென்னை அரசாங்கம் என்ன சொல்லப்போகிறது என்று தெரியப்படுத்தவேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்தில் இன்று ஒரு பக்கத்தில் மலையாளம் பேசும் பகுதியும், கன்னடம் பேசும் பகுதியும் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் வசிக்கும் மக்களும் அவரவர்கள் மொழியானது பெரும்பாலும் பேசப்படும் பிரதேசங்களோடு சேருவதற்குக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவரவர்கள் தாயகத்தில் சேருவதற்கு அவர்கள் விரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்சனை இன்றைக்கு மிக மிக முக்கியமானது. அந்தப் பிரச்சனையில் இந்த மாகாண சர்க்காருக்கு இன்றைக்கு அக்கரை இருக்கிறதா? அதைப்பற்றி இந்த சட்டசபையில் விவாதிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கப்போகிறதா? அதைப்பற்றி ஆலோசிக்க இந்த சபைக்கு அவகாசம் கிடைக்கப்போகிறதா? ஐக்கிய தமிழகம் ஏற்படுத்துவதற்கு, ஐக்கிய கோளம் ஏற்படுத்துவதற்கு, அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள்? என்பதைப்பற்றியும், இதே அடிப்படையில் அந்த மக்களின் அபிலாஷையைக் கொண்டு சித்தூர் ஜில்லாவில் தமிழ் பேசும் மக்கள் எப்படி தாய்த் தமிழகத்தோடு சேரவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ, அதே முறையில் மொழிவழி மாகாணங்கள் அமைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கப்போகின்றது என்று தெரிவிக்கப்படவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, sales tax-ஐ எடுத்துக்கொள்ளுவோம். இந்த 12-25 கவர்னருடைய பிரசங்கத்திலிருந்து sales tax சம்பந்தமாக சர்க்கார் இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டத்தில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்போவதில்லை என்பது தெள்ளத் தெளிவு. ஏனென்று கேட்டால், அது பட்ஜெட் சம்பந்தமான விஷயமல்ல என்று சொல்லலாம். இதைப்பற்றி சர்க்கார் பதில் சொல்லுகிற காலத்தில் உத்தரவாதம் கிடைத்தால் நான் அதை வரவேற்பேன். கவர்னருடைய பிரசங்கத்தில் இந்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் எந்த எந்த சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படும் என்ற ஜாபிதாவில் விற்பனை வரிச் சட்டம் திருத்தப்படுவது பற்றி ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. நிதி மந்திரி கனம் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் பல இடங்களில் சென்றபோது ‘இது சம்பந்தமாக ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இதற்காக சில திருத்தங்கள் சர்க்கார் ஆலோசனையிலிருந்து வருகின்றன.

[Sri P. Ramamurthi] [23rd February 1954]

என்று பல தடவை சொல்லியிருக்கிறார். இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லோருக்கும், குறிப்பாக வியாபாரிகளுக்கு, இந்த sales tax மூலமாக ஏற்பட்டுள்ள அவதி கொஞ்ச நஞ்சுமல்ல. sales tax உத்தியோகஸ்தர்கள் கொடுக்கும் தொந்தரவு கொஞ்ச நஞ்சுமல்ல. இதனால் அவர்கள் சில சமயத்தில் மரியாதையையும் தன்மானத்தையும் கூட இழக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்த sales tax அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருள்களையும் விதிக்கப்படுகிறது. இதைப்பற்றி மீண்டும் மீண்டும் இச் சட்டசபையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தும் சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் இது விஷயத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பது தெள்ளத் தெளிவு.

“முன்னாவதாக, இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டத்தை நான் எடுத்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தக் கல்வித் திட்டத்தில் இருக்கும் படியான தத்துவங்கள் என்ன, அதனுடைய அம்சங்கள் என்ன என்று ஆராய்வதற்கு இதற்கு முந்திய சட்டசபைக் கூட்டத்தின்போது சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் நிச்சயமாக அந்தச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கக்கூடிய வழி வகைகள் செய்துகொள்ள முடியும். அதைப்பற்றி பின்னால் பேசுகிறேன். இவ்விஷயத்தில் இந்த சட்டசபையின் மனோபாவம் என்ன, இந்நாட்டிலிருக்கக்கூடிய மக்களின் மனோபாவம் என்ன என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய கல்வி எப்படிப்பட்ட கல்வி, சர்க்கார் கொண்டு வந்த இக் கல்வித் திட்டம் வருங்கால மக்களின் பொருளாதார, சமூக அமைப்பிற்கு உதவியாயிருக்குமா என்பதை நாம் முதலில் கவனிக்கவேண்டும். அவர்களுடைய கல்வி எப்படிப்பட்ட கல்வி என்பதை நிர்ணயிப்பது ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியின் எண்ணமும் பொருப்புமட்டும் அல்ல. ராஜாஜி மிகப் பெரிய புத்திசாலியாக இருக்கலாம். ஆனால் அவரிடத்தில் ஒன்று மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் புத்திசாலித்தனத்துக்கு ஏகபோக உரிமை கொண்டாடவேண்டாம். (கரகோஷம்.) அப் புத்திசாலித் தனம் மற்றவர்களுக்கும் உண்டு என்பதைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சட்டசபையிலுள்ள எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் இந்த உரிமை உண்டு என்பதை நான் நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும். நாட்டின் வருங்கால பொருளாதார, தார்மிக வளர்ச்சிக்கு இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டம் எந்த வகையில் பயன்படும் என்பதை ஆலோசிக்க இந்த சட்டசபைக்கு சர்க்கார் சந்தர்ப்பம் அளிக்கவில்லை. அப்படியிருந்தும் இந்த திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்த பிறகுமே இந்த சட்டசபையில் தீர்மானம் வந்த பிறகுமே அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படும் வரையில் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி ஒரு கமிட்டியை அமைப்பதாக அறிவிக்கவில்லை. பிறகு சட்டசபையின் நிர்ப்பந்தத்தின்பேரிலேயே ஸ்ரீ பருளேகர் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. தானாகவே அவர் அந்தக் கமிட்டியை ஏற்படுத்தவில்லை. கல்வித் திட்டம் கட்சிப் பிரச்சினையல்ல. சர்க்கார் கட்சி வேண்டுமானால் அவ்விதம் கட்சிப் பிரச்சினையாகக் கருதலாம். இது நாட்டு மக்களின் வருங்காலப் பிரச்சினை. இந்தச் சட்டசபையின் நிர்ப்பந்தத்தினால் ஏற்பட்ட அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டு வெளியாகி இருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை இந்த சட்டசபைக்கு முன்பு விவாதத்துக்கு கொண்டுவந்து சட்டசபையின் அபிப்பிராயத்தை தெரிந்துகொள்ளவில்லை. அக் கமிட்டியின் யோஜனை என்ன, அவர்கள் எப்படி வேலை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள இந்தச் சட்டசபைக்கு உரிமையிலேயா? எந்த விதமான வசதிகளையும் சர்க்கார் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. ‘உங்களைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலையில்லை. மத்திய சர்க்கார் ஏற்படுத்திய Advisory Board of Education இத்திட்டத்தை ஆதரிக்கிறது. ஆகவே இது நல்ல திட்டம். இதை மேலும் எல்லா முனிசிபாலிட்டி நகரங்களிலும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்போகிறோம்’ என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். கமிட்டியின் சிபார்சுகளை இச்சபையில் கொண்டு வந்து விவாதித்து அபிப்பிராயம் அறியாமல் அத்திட்டத்தை மேலும் புதிய இடங்களுக்கு நீடிப்பது ஜனநாயக முறையா என்று நான்

[23rd February 1954] [Sri P. Ramamurthi]

கேட்கிறேன். இந்தச் சட்டசபையை சர்க்கார் மதிக்கவில்லை. கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் பூராவையும் படித்துப் பார்த்ததில் சில விஷயங்கள் தெளிவாகின்றன. இந்தக் கமிட்டிக்கு கொடுக்கப்பட்ட வேலை என்ன? அதை அவர்கள் சரிவர செய்தார்களா என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். இதை ஜனங்கள் முகத்தில் வீசி எறிந்து இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டத்திற்கு இந்தக் கமிட்டியின் ஆதரவு கிடைத்திருக்கிறது என்று பறைசாற்றுகிறார்கள். இந்தக் கமிட்டி தன் பொறுப்பை எப்படி நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதை நாம் இப்போது கவனிக்கலாம். இந்த கமிட்டிக்கு கொடுக்கப்பட்ட வேலை என்ன? முதலாவதாக (i) The Committee will examine the system of elementary education as it prevailed in the State till last year and the manner in which the quality of that education can be improved and the number of pupils receiving education can be increased. [ஏற்கனவே இந்த மாகாணத்தில் அமுலிலிருந்த கல்வித் திட்டத்தை இக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும். அந்தக் கல்வியின் தரத்தையும் தன்மையையும் எந்த முறையில் விரும்பிச் செய்யமுடியும், இன்றைக்குக் கல்வி பயின்றுவரும் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையை எப்படி அதிகப்படுத்தலாம், என்றெல்லாம் அது பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.]

“அடுத்தபடியாக (ii) The Committee will examine the Modified Scheme of Elementary Education and its working particularly in relation to the objects stated in item (i) in all its implications, and make recommendations on the subject to Government. சமீபத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட புதிய கல்வித் திட்டத்தை ஆராய்ந்து அதில் மேற்குறிப்பிட்டுள்ள லட்சியங்களை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அது நடைமுறையில் எப்படி அமுலிலிருந்து வருகிறது என்பதை பரிசீலனை செய்து சிபார்சுகளைச் செய்யவேண்டும். இந்தக் கட்டமைப்பை நிறைவேற்றியிருக்கவேண்டுமானால் சர்க்கார் என்ன செய்து இருக்கவேண்டும்.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“ஏற்கெனவே அமுலில் இருந்த ஆரம்பக் கல்வி இருக்கிறதே அந்தக் கல்வி திட்டத்தை சரிவர பரிசீலனை செய்து அதிலிருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டி அவைகளைத் தெள்ளத் தெளிவாக விளக்கிக் கூறி அதற்குமேல் எந்தெந்த குறைபாடுகள் அதில் இருக்கின்றனவோ அவைகளை கவனித்து அதனுடைய தரம் எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது, அது எவ்வளவு தூரம் வருங்கால வளர்ச்சிக்கு பாதகம் விளைவிக்கிறது என்பதையும் அதனுடைய அடிப்படையில் என்னென்ன மாறுதல்களைச் செய்தால் நாட்டிற்கு நல்லது, நாட்டிற்கு பயன்படும், நாட்டின் மாணவர்களுக்கு பயன்படும் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அதை ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஏற்கெனவே கல்வியில் இருக்கக்கூடிய விஷயங்களைப்பற்றிய ஒரு வார்த்தைகூட இதில் இல்லை. இதைத் தவிர்க்க வெண்டுமென்று சொன்னால் அதை ஒரே வார்த்தையில் ‘அகாடமிக் சப்ஜெக்ட்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். அது கட்சி பாவனையில் இருக்கிறதே யொழிய அந்த விஷயங்களில் எவ்வளவு நேரம் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி கூறுவது இல்லை. ஆனால் போதனை இருக்கிறதே அதன் உள்ளடக்கம் என்ன? அது ஜனநாயக வாழ்க்கையை பாதிக்கிறதா, சுதந்திர இந்தியாவிற்கு வேண்டிய வசதி அதில் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதன் அடிப்படையில் என்ன குணதோஷங்கள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டி இருக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இந்த ரிப்போர்ட்டில் இல்லை. இந்த ரிப்போர்ட்டில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது? முன்பு ஐந்து மணியாக இருந்தது மூன்று மணியாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர எல்லா சப்ஜெக்டுகளும் போதிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த ரிப்போர்ட்டு விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்து தயாரித்த ரிப்போர்ட்டாக இல்லை. இது ஒரு மோசமான ரிப்போர்ட்டாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் கடைசியில் summary கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நடை முறையில் தகுந்த போதனை

12-35
p.m.

[Sri P. Ramamurthi] [23rd February 1954]

நடக்கிறதா என்பதைப்பற்றித் தீர்ப்புக் கூறவேண்டியது அவர்களுடைய கடமை. அவர்களுக்கு விசேஷமான பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரிப்போர்ட்டில் பின்வருமாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது :—

'We did not see many schools at work with a view to understand how they function under the New Scheme.'

அதாவது, அவர்கள் பல பள்ளிக்கூடங்கள் புதுத் திட்டப்படி வேலை செய்வதை நேரில் சென்று பார்க்காமலேயே புதுத் திட்டத்தை ஆராய்ச்சி நடத்தி யாதாஸ்து சமர்ப்பித்திருக்கிறது. சர்க்கார் அந்த ரிப்போர்ட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்போகிறார்கள். இதற்குப் பெயர் ஜனநாயகமா? நாம் சொன்னால் கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியத்திற்குக் கோபம் வரும். அது எனக்குத் தெரியும். ஆனால், எதிர்க் கட்சித் தலைவர், தொழிலாளர்களுடைய தலைவர்கள், ஜனநாயகம் என்று சொன்னால் சோவியத் ரஷ்யாவைப் பற்றி அடிக்கடி பேசுகிறார். அதைப்பற்றி பிரமாதமாகப் பேசுகிறார் என்று அவர் சொல்லுகிறார். அவர் அப்படி நாங்கள் பேசிய பின்னால் பேசுகிறார். அதற்குப் பதில் சொல்ல எங்களால் முடியவில்லை. ஏனென்றால் அவருக்கு பின்னால் பேசுவதற்கு எங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடையாது. சோவியத் சர்க்காரைப்பற்றியும் எதேச்சாதிகாரத்தைப்பற்றியும் பிரமாதமாகப் பேசப்படுகிறது என்று அவர் சொல்லுகிறார். இவ்விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போதும் அவர் அப்படித்தான் சொல்லப்போகிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதற்கு நான் முன் கூட்டியே அவருக்குப் பதில் சொல்லுகிறேன். அவருடைய கட்சித் தலைவர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவே சொல்லி இருக்கிறார். அவர் சொல்லி இருப்பதை மட்டும் வாசித்துக் காண்பித்து விட்டு அத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

'Russia is not supposed to be a democratic country after the western pattern and yet we find the essentials of democracy present in far greater degree amongst them than anywhere else. The six hundred thousand towns and villages there have a vast democratic organization, each with its own Soviet, constantly discussing, debating, criticizing, helping in the formulation of policy, electing representatives to higher committees. This organization of citizens covers the entire population over 18 years of age. There is yet another vast organization of the people as producers, and a third, equally vast, as consumers. And thus scores of millions of men and women are constantly taking part in the discussion of public affairs and actually in the administration of the country. There has been no such practical application of the democratic process in history.'

'இவ்விதம் அவர் கூறி இருக்கிறார். இப்பொழுது அதை மாற்றவில்லை. அதை எழுதிய காலத்தில் பண்டித நேரு அவர்கள் ரஷ்யாவுக்குப் போய் பார்த்துவிட்டு வந்தவர். பிறகு அவர்கள் அங்கு போனது கிடையாது. ஆனால் நான் போகப்போவது இல்லை. இந்த நாட்டில் நடக்கும் ஜனநாயகத்தைப் பற்றி சொல்லவேண்டுமெனியோழிய நாங்கள் வேறு நாட்டிற்குப் போகவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஜனநாயகம் நேர்மையாக நடைபெறவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கை. ஜனநாயகம் சரியாக நடைபெறாமலிருக்க தடையாக இருப்பவர்களை ஒழிப்பதற்கும்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். (சிரிப்பு.) நான் இந்த நாட்டை விட்டு வெளியே போகப்போவது இல்லை. ஆகவே அவர்களுடைய தலைவருடைய அன்றைய வார்த்தைக்கு மதிப்புக் கொடுப்பார் என்றே நினைக்கிறேன்.'

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, on a point of order. I thought we were discussing the Address of the Governor. I do not know how we are relevant in discussing about the personality of Pandit Jawaharlal Nehru? He is quite busy in far-off Delhi and he has got his own battles to fight. I am not holding, Sir, any brief for him. I only wish to know how the references made about him are relevant.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ ஆகவே இதை நான் எதற்காக மீண்டும் மீண்டும் சொல்லுகிறேன் என்றால் பிரசங்கத்தில் சோவியத் யூனியனைப்பற்றிய விஷயம் விவாதத்திற்கு வரக்கூடாது என்று சொல்லி இதை முடித்து விடலாம் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேன்.”

23rd February 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ நீங்கள் சொன்னால் அதற்கு நாங்கள் பதில் சொல்லவேண்டாமா ? ”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ ஆகவே கல்வி சம்பந்தமான விஷயம் சட்டசபையின் பொறுப்பே தவிர கட்சிப் பொறுப்பு அல்ல. இது சட்டசபையைப் பற்றியது. (Interruptions.) நீங்கள் சொன்னது எனக்குத் தெரியும். ரொம்ப நாளைகவே தெரியும். இந்த சட்ட சபையை புறக்கணித்து மேலும் மேலும் இன்றைக்கு முனிசிபல் ஸ்கூல்களிலும் புதிய கல்வித் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது ஒருபுறம் இருக்கிறது. ஏன் என்று கேட்டால் மத்திய சர்க்காரின் அட்வைசரி கவுன்சிலின் அத்தாட்சி பெற்றுவிட்டோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கும் நமக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? கல்வி என்பது அரசியல் சட்டத்தின் ‘கண்கரண்ட் சப்ஜெக்ட்’ அல்ல. இந்த சட்டசபையும் பார்லிமெண்டும் சேர்ந்து சட்டம் இயற்றலாம் என்பது இல்லை. கல்வி சம்பந்தமாக திட்டம் வகுக்க இந்த அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது. பங்கு இருக்கிறது. இது மக்களுடைய ஆதிபத்திய உரிமை. ஆனால் ‘சட்டசபைக்கு மதிப்பு கொடுக்க மாட்டோம். அதைப்பற்றி எங்களுக்கு கவலை இல்லை’ என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ‘சட்டசபையை கேட்காமல் நடவடிக்கை எடுப்போம்’ என்பதை விட்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ‘சட்ட சபையைப் புறக்கணித்துவிட்டு அதைச் செய்துவிட்டோம், இதைச் செய்து விட்டோம்’ என்று சொல்வது சரியல்ல. கட்சியைக் கேட்டுக்கொண்டு வந்துவிட்டோம், அதை நிறைவேற்றவேண்டும், அதையேதான் நிறைவேற்றுவோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. இது மக்களுடைய விவாதத்திற்கு விடப்படவேண்டும். இது மக்களைப்பற்றியது, மக்களுடைய மனோபாவத்தைப்பற்றியது. தான் பிடித்த முயலுக்கு முன்றே கால் என்று நிரூபிப்பதைப்போல் இருக்கிறது கவர்னர் பிரசங்கத்தினுடைய தொனி.

“அடுத்து நான் எடுத்துக் கொள்ள விரும்புவது வேலையில்லாத இண்டாட்ம். ஸ்ரீமான் ராஜம் ராமஸ்வாமி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் கம்யூனிஸ்டு கட்சியினால் தான் டிராம்வே கம்பனியே மூடப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அத்தகைய பிரசங்கம் ஒன்றைத்தான் நான் அவரிடமிருந்து எதிர்பார்த்தேன். வேறு எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஏனென்று கேட்டால் ஸ்ரீமான் ராஜம் ராமஸ்வாமி அவர்களும் ஒரு முதலாளி தானே. ‘டிராம்வே கம்பனி முதலாளி செய்தது தான் சரி. கோர்ட்டில் தாவா இருக்கும்போதே அவர்கள் கம்பனியை மூடியது தான் சரி. அவர்கள் நடத்தையைக் கண்டிக்காது இந்தச் சர்க்கார் வாளாவிருந்தது தான் சரி. ஆனால் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் செய்ததுதான் தவறானது. இவர்களால் தான் தொழிலாளிகள் விழிப்படைந்து தங்கள் உரிமைகளையும், ஊதியத்தையும் கேட்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்’ என்று கொதிப்படைந்து எதிர்க் கட்சிக்காரர்களின் மீது ஸ்ரீமான் ராஜம் ராமஸ்வாமி கோரிப்பதில் தவறு என்ன இருக்கிறது? டிராம்வே கம்பனி ஆட்களைக் குறைத்தாலும் சரி என்று சொல்லி, சம்பளத்தைக் குறைத்தாலும் சரி என்று சொல்லி, அவைன்ஸ் கிடையாது என்று சொன்னாலும் சரி என்று சொல்லி, பத்து மணிகள் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னாலும் சரி என்று சொல்லி அவர்களுக்கு மண்டியிட்டு அடி பணிந்து போகும்படியாக தொழிலாளர்களுக்கு எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் யோசனை சொல்லவில்லை என்பது வாஸ்தவம். அதனால் தான் கம்பனி மூடும்படியாக ஆகிவிட்டது என்று ஸ்ரீமான் ராஜம் ராமஸ்வாமி சொல்லாமல் வேறு யார் சொல்லப் போகிறார்கள்? டிராம்வே கம்பனி முதலாளிக்குப் பரிந்து கொள்ளும் ஸ்ரீமான் ராஜம் ராமஸ்வாமியும் ஒரு பெரிய முதலாளிதானே. முதலாளி மனோபாவம் இவரை விட்டு எப்படிப் போகமுடியும்? இவருக்கும் நாகப்பட்டினம், கும்பகோணம் போன்ற இடங்களில் பல கம்பனிகள் இருக்கின்றன. அவைகளிலிருந்து நினைத்தால் இவர் ஆட்களை நீக்கலாம், அவர்கள் கூலியைக் குறைக்கலாம் என்று இருக்க வேண்டுமென்றால் டிராம்வே கம்பனி முதலாளியை இவர் ஆதரிக்கத்தானே வேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு நாங்கள் தான் காரணம் என்று முதலாளியாகிய அவர் சொல்வார்கள் என்றே எதிர்பார்த்தேன்.

[Sri P. Ramamurthi] [23rd February 1954]

“ முக்கியமாக, சபையோர்கள் கவனிக்கவேண்டிய ஒரு விஷயம் இருக்கிறது. சமீபகாலத்தில் கருநிஸ் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்குப் பட்டம் நடந்தது. அதில் முக்கியமாக ஒரு தீர்மானம் போடப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானத்தின் பிரதி என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரித்தவர் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்களுடைய மந்திரி சபையில் ஒரு மந்திரியாக உட்கார்ந்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய கனம் ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள்தான். அந்தத் தீர்மானத்தில் அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்று பாருங்கள். ‘இந்த ராஜ்யத்தில் வேலைக் குறைப்புத் திட்டத்தை முதலாளிகள் அமுலுக்குக் கொண்டு வருவது கண்டு இந்தக் கமிட்டி மிகவும் ஆழ்ந்த கவலை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறது.’ கவலைக்கும், அனுதாபத்திற்கும் தான் பஞ்சமில்லையே! டன் கணக்கில் அவைகள் தான் கிடைக்கின்றனவே. அந்தக் கவலையையும் இவர்கள் தெரிவித்துக் கொண்டு விட்டார்கள். மேலும் அதில் மாகாண சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் இந்த வேலைக் குறைப்புத் திட்டத்தை தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது கருநிஸ் நடந்த தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்குப் பட்டமாகும். இதைப் பிரேரித்தவர் இந்தச் சர்க்காரிலுள்ள மந்திரி கனம் ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் ஆகும்.”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“ மந்திரி என்ற முறையில் அந்தத் தீர்மானத்தை நான் பிரேரிக்கவில்லை. காங்கிரஸ் கமிட்டி அங்கத்தினர் என்ற முறையில் அதைப் பிரேரித்தேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ நல்லது. இது மாதிரியான விளக்கத்தைத்தான் நான் கனம் மந்திரியாரிடமிருந்து எதிர் பார்த்தேன். அவர் சொல்லுவதின் பொருள் என்ன? நான் காங்கிரஸ் கமிட்டி அங்கத்தினராக இருக்கும்போது ஒரு யோசனை சொல்வேன். ஆனால் மந்திரியாக இருக்கும்போது ஒன்றைச் செய்வேன். காங்கிரஸ் ஊழியனாய் இருக்கும்போது நிறைவேற்றும் தீர்மானத்தை, சொல்லும் யோசனையை, மந்திரியாக உட்கார்ந்து கொண்டு சர்க்கார் நிர்வாகத்தை நடத்தும்போது நிறைவேற்றவேண்டுமென்று அர்த்தமில்லை என்று தானே சொல்லுகிறார். (பலத்த கைதட்டல்.) ஆகவே தான் அவர்கள் ஊழியர்களாக இருக்கும்போது ஒன்றைச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பதவிக்கு வந்த பின்பு அவைகளை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கொஞ்சம் கூட நினைப்பது கிடையாது. அதனால் தான் இன்றைய தினம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எங்கு பார்த்தாலும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மில்கன் ஒவ்வொன்றாக மூடப்பட்டு வருகின்றன. மதுரையில் இரண்டு மூன்று மில்கன் மூடப்பட்டுவிட்டன. இப்படியாக மூடு படலம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டேயிருக்கும் போதும் கூட கையில் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு அவைகளைத் தடுப்பதற்கான எந்த நடவடிக்கையையும் சர்க்கார் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய பேரூரையிலும் கூட இப்படியாக அதிகரித்துக் கொண்டு வரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைப்பதற்கான எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டதாகவோ, எடுக்கப் போவதாகவோ குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை. சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் தானே அதைப் பற்றி அவர் ஏதாவது பிரஸ்தாபிக்க முடியும்? வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்க சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்றே நீண்ட நாளாக நாங்கள் எல்லோரும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருந்தோம். ஆனால் இதுவரையில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் அவர்கள் எடுக்கவில்லை.

“ இது ஒருபுறம் இருக்க சென்னை டிராமவே கம்பெனி விஷயத்தில் சென்னை சர்க்கார் காட்டிய அசிரத்தையும் கம்பெனி சட்டத்தை டிராமவே கம்பெனி முதலாளி பட்டவர்த்தனமாக மீறியிருந்தபோதிலும் கூட, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கமுடியாது என்பதாக இந்தச் சர்க்கார் சொல்லியதாலும் விளைந்த விளைவுகள் என்னவென்று நாம் பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் அப்பொழுதே ‘இந்தச் சர்க்காருக்கு அதிகாரம்

[23rd February 1954] [Sri P. Ramamurthi]

இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் ஒரு புதுச் சட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள். இவ்விஷயத்தில் தலையிட மத்திய சர்க்காருக்குத் தான் அதிகாரம் உண்டென்று வாளாவிருக்குக் கூடாது’ என்று சொன்னோம். நாங்கள் சொன்னது செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காகத்தான் ஆயிற்று. அதனால் இப்பொழுது என்ன கேடு விளைந்திருக்கிறதென்று நாம் பார்க்கவேண்டும். மதுரையில் பல மில்கன் மூடப்பட்டு வருகின்றன. தொழில் கோர்ட் அளிக்கும் தீர்ப்புகளை நிறைவேற்ற முதலாளிகள் மறுத்து வருகிறார்கள். தொழில் கோர்ட்டின் தீர்ப்பை மீறினால் இந்தச் சர்க்கார் என்ன தண்டனை விதித்துவிட முடியும் என்ற தைரியம் தான் அவர்களை இவ்வாறு செய்யத் தூண்டுகிறது. சென்னை டிராம கம்பெனி மீறிற்று. அதற்குக் கிடைத்த தண்டனை 500 ரூபாய்கள் அபராதம். அதே போல நமக்கும் ஏதாவது அபராதம் போட்டால் கட்டிவிட்டுப் போகலாமென்பது அவர்கள் எண்ணம். அதே சமயத்தில் இந்த மாதிரியாக தொழில் கோர்ட் அளிக்கும் தீர்ப்பை அமுலுக்குக் கொண்டுவராத தொழில் ஸ்தாபனங்களை மூடும் முதலாளிகளை கண்டிக்க இந்தச் சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க இப்பொழுதாவது முன்னுக்கு வருகிறதா என்றால் இல்லை. ஆனால் தொழிலாளிகளைத் தாக்குவதற்கு போலீஸ்காரர்கள் வருகிறார்கள். சட்டத்தை மீறுகிறவன் முதலாளி. அவனை தண்டிக்க முடியாது. ஆனால் ‘சட்டத்தை மீறுகிறானே’ என்று ஒலக் குரல் கொடுக்கிறானே தொழிலாளி, அவன் மண்டையை உடைக்க சர்க்கார் போலீஸ் படையை அனுப்பி வைக்கிறார்கள். அவர்களைச் சிறையில் பிடித்து அடைக்கிறார்கள்.

“ அதே மாதிரியாகவே வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சினையுடன் சம்பந்தப்பட்டது கைதெசுவத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனை. இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரச்சனையில் சொல்லுகிறார். ‘நாம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கையை மத்திய சர்க்கார் பூர்ணமாக ஒத்துக் கொள்ளாததால் அவர்கள் பிரச்சனை தீர்க்கப்படாமலேயே இருக்கிறது’ என்பதாக அவர்களுக்கு நிவாரணம் ஏற்படவில்லை என்று சொல்வதால், அதுவும் இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு சொல்வதால், என்ன பிரயோசனம் என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் நாங்கள் சொன்னதை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதாக மத்திய சர்க்காரின் மீது பழியைப் போட்டு விடுவதால் இவர்கள் மேலுள்ள பொறுப்பு நீங்கிவிடுமா? அக்குறைபாடுகள் இன்னும் நீடித்து கொண்டேயிருக்கின்றனவே. அவைகளை நீக்குவதற்கு என்ன வழி இருக்கிறது என்று யாரையாவது யோசனை கேட்டார்களா? ‘கைத்தறித் துணிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்புள்ள மார்க்கெட் தேவை. பாதுகாப்புள்ள சந்தை தேவை’ என்று நாங்கள் பல நாட்களாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். தங்கள் சர்க்காருக்கு விற்பதற்கு அவர்களுக்கென ஒரு பாதுகாப்புள்ள சந்தையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க இந்தச் சர்க்கார் முன் வந்ததா? பாதுகாப்புள்ள புதுச் சந்தையை இவர்கள் தேடித் தருவது இயலாத காரியம் என்றாலும் இருக்கின்ற சந்தையையாவது பாதுகாத்துக் கொள்ள இவர்களால் முடிந்ததா? அப்படி நிரந்தரமான ஒரு மார்க்கெட்டை இவர்கள் தேடி பாதுகாத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தார்களானால் இந்த ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் துணிகளை விற்பதற்கு என்ன கஷ்டம் இருக்குமென்று தான் நான் கேட்கிறேன்? ஒரு பக்கத்தில் சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள மக்கள் துணியை வாங்க முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். இவர்கள் ஏன் வாங்க முடியாமல் தவிக்கிறார்கள்? நமது வெளிநாட்டு சந்தைகள் எல்லாம் ஏன் சுருங்கிக் கொண்டே வருகின்றன என்பதை எல்லாம் பற்றி இவர்கள் ஏதாவது யோசித்துப் பார்த்தார்களா? நாளுக்கு நாள் ஏன் சுருங்கிக் கொண்டு வருகிறது? அந்தச் சுருக்கத்தை தடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் முதல் அமைச்சரைக் கேட்கின்றேன்? எங்கு போனாலும் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ‘உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள், உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். உற்பத்தி செய்யப்படும் சரக்குகளுக்கு பாதுகாப்புள்ள சந்தை (Protective market) கிடையாது. உற்பத்தி செய்த சரக்குகளை விற்க முடியாமல் தொழிலாளிகள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. மற்றொரு பக்கத்தில் ‘எல்லோரும் உழைக்கவேண்டும்.

[Sri P. Ramamurthi] [23rd February 1954]

சோம்பேறிகளாக இருக்கக் கூடாது' என்று முதல் அமைச்சர் சொல்லி வருகிறார். 'உழைக்கிறேன், உழைக்கிறேன் என்று' சொல்லிக் கொண்டு முன் வருவோருக்கு வேலை கிடையாது. அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவும் அரசாங்கம் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இப்படி அரசாங்கம் எல்லோருக்கும் வேலை தேடிக் கொடுக்கும் சக்தி இல்லாமலிருக்கும்போது ஜனங்கள் சோம்பேறிகளாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது இந்த நாட்டில் இருக்கக் கூடிய எல்லா மக்களையும் அவமதிப்பது போலாகும். யார் சோம்பேறிகளாக இருக்கிறார்கள்? தொழிலாளிகள் வேலை செய்யத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை தேடித்தர எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்றால் அது யாருடைய தவறு? விவசாயிகள் விவசாயம் செய்யத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நிலச்சவாந்தார்கள் அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள். தொழிலாளிகள் வேலை செய்யத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் முதலாளிகள் அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி தொழிற்சாலைகளை மூடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். வேலையிலிருந்து தவிக்கும் மில் தொழிலாளர்களும், விவசாயத் தொழிலாளர்களும் நாட்டில் அதிகமாகக் கொண்டே வருகிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பார்த்து சோம்பேறிகளாக இருக்காதீர்கள் என்று சொல்வதைக் காட்டிலும், ஜமீன் தார்களைப் பார்த்து, நிலச்சவாந்தார்களைப் பார்த்து, மிராசதார்களைப் பார்த்து, நிலப்பிரபுக்களைப் பார்த்து, நீங்கள் சோம்பேறிகளாக இருக்காதீர்கள் என்று கண் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களா என்று கேட்கிறேன். உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கும் தொழிலாளிகளின் சரக்குகளை விற்பதற்கு வேண்டிய பாதுகாப்புள்ள சந்தையைத் தேடித்தர தகுதியில்லாத சர்க்கார் தொழிலாளிகளைப் பார்த்து சோம்பேறிகளாக இருக்காதீர்கள் என்று சொல்வது நியாயமா என்று நான் முதல் அமைச்சரைக் கேட்கிறேன். அதனால் தான் மீண்டும் மீண்டும் நான் வற்புறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். காங்கிரஸ் சென்ற காலத்தில் என்னென்ன கூறி வந்ததோ அவைகளில் ஒன்றைக் கூட நிறைவேற்ற முன் வரவில்லை.

12-55
P.M.

"இம்மாதிரி பலவிதமான பிரச்சனைகளையும் இன்றைக்குத் தீர்ப்பதற்கு வழி வகைகள் செய்யாமற்போனால், எப்படி இந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட போகிறது? அதற்கு வேண்டிய வசதி என்ன, அதற்கு அடிப்படையாக எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கை என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதனால் இன்றைக்கு மீண்டும் விவசாயப் பிரச்சனையை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். விவசாயப் பிரச்சனையை வலியுறுத்த விரும்பும்போது, கவர்னருடைய பிரச்சனத்திலே அது சம்பந்தமாக என்ன மனோபாவம் தெரவிக்கிறது?

'The general agrarian situation was a source of considerable anxiety to the Government. You are aware of the steps recently taken to stabilize the situation in Malabar, South Kanara and Chidambaram taluks of the South Arcot district.'

என்று கவர்னர் அவர்களுடைய பிரச்சன விவரத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, 'இந்த ராஜ்யத்தில் விவசாயிகளின் நிலைமையானது சர்க்காருக்கு மிகுந்த கவலையைக் கொடுக்கும்படியான ஊற்றாக இருந்து வந்தது. (அது வற்றாத ஊற்றாகத்தான் இருக்கப்போகிறது என்று நான் சொல்லுகின்றேன். சர்க்கார் இன்றைக்கு அனுஷ்டிக்கும்படியான கொள்கை அப்படியே இருக்கிறவரையில், அது கவலையைக் கொடுக்கக் கூடிய தீர்ப்பாக இருக்கப்போகிறதேயல்லாமல், அந்தக் கவலை தீர்ப்பாக இருக்க ஒரு விஷயம் அல்ல.) மலையாளம், தென் கன்னடம், தென்னாற்காடு ஜில்லாவைச் சேர்ந்த சிதம்பரம் தாலுகா ஆகிய இடங்களில் நிலைமையைச் ஸ்திரப்படுத்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்' என்று சில விஷயங்கள் கவர்னர் அவர்களுடைய பிரச்சனத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

"ஆகவே, சர்க்காருடைய மனோபாவம் என்ன? எங்காவது பெரிய கவலை கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் அதாவது அதற்குப் பரிகாரம் தேடுவதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்கள் என்று தெரிகிறது. சர்க்காருக்குக் கவலையைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில்,

[Sri P. Ramamurthi] [23rd February 1954]

அந்த நிலைமையில் சிறிதளவு மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு, அதைச் சமனம் செய்வதற்கு, ஒரு துண்டுத் துக்காணியை சர்க்கார் கொடுக்குமேயல் லாமல், அவர்களாகவே ஒன்றும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுடைய பிரச்சனை மிக மிக முக்கியமானது. அந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்காமற்போனால், நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு ஹானி ஏற்படும். அவர்கள் இன்றைக்குக் கூனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தான். அடிப்படையான பிரச்சனை. அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்தாகவேண்டும். உடனடியாக அது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறோம் என்பதைப்பற்றி இந்தப் பிரச்சனையில் கண்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், அப்படி இல்லாத காரணத்தினால்தான் இதைக் குறிப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டமானது இந்தச் சபையில் விவாதிக்கப்பட்டபோதும் அதைத்தான் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக் காட்டினேன். இந்தச் சட்டத்தையும் நாம் பிரமாதமான ஒரு சட்டம் என்று கருத முடியாது. அப்படி யிருந்தும் கூட, மாகாணம் பூராவிற்கும் பொருத்தம்படியாக, நிலத்திலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டகூடாது என்று சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னால், அதைச் செய்யச் சர்க்கார் முன் வரவில்லை. அந்தச் சட்டத்தினுடைய பூர்வாங்க வாசகத்தில் 'தஞ்சாவூர் இன்றைக்குக் கொந்தளிப்பில் (unrest) இருக்கிறது. ஆகவேதான் அந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது' என்று சொல்லும்போது, இந்த நாட்டு மக்கள் நிச்சயமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். சர்க்காருடைய இந்தப் போக்கு நாட்டு மக்கள் கலகப் பாதையில் இறங்கினால் தான் இந்தச் சர்க்கார் நியாயமான நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதைத் தான் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

"குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், எந்த விஷயத்தைப்பற்றியும் 'ஆலோசனை செய்து வருகிறோம், ஆலோசனை செய்து வருகிறோம்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஓயாத ஆலோசனை எப்போது தீர்ப்பாகிறதோ நமக்குத் தெரியவில்லை. ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சுப்ரமணியம் கமிட்டி ரிப்போர்ட் என்று பேசப்படுகிறதே அது ஒரு புதிதான விஷயம் அல்ல. 1937-ம் வருஷத்திலேயே காங்கிரஸ் சபை கூடிய காலத்திலேயே ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தில் திட்டவட்டமாக சொல்லப்பட்ட சில விஷயங்களை இப்பொழுது சர்க்காரின் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக ஆலோசனை செய்யப் போகிறோம் என்று பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. அன்று சொல்லப்பட்டது என்ன? அதாவது—

'The Congress at its last session being fully conscious of the fact that the immediate and urgent problem of the country is the appalling poverty, unemployment and indebtedness of the peasantry, etc.'

"இந்த நாட்டு விவசாய மக்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினாலும், கடன் சுமையினாலும், வறுமையினாலும், பாதிக்கப்பட்டிருப்பது உடனடியாகத் தீர்க்கப்படவேண்டியதான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஆகவே, இதனுடைய அடிப்படையில் ஒரு திட்டத்தை தயாரிக்கும்படியாக மாகாண கமிட்டிகளுக்கு யோசனை கூறிற்று.

'The Congress is convinced that the final solution involves the removal of the British imperialist exploitation and a radical change in our land tenure and revenue system.'

"பிரிட்டிஷ் ஆட்சி முறை இந்த நாட்டிலிருந்து ஒழிக்கப்படவேண்டும். நீண்ட காலமாக உளுத்துப்போன குடி வார பாததியையிலும் நில வறுமான முறையிலும் அடிப்படையில் மாற்றம் செய்யப்பட்டால்தான், இந்தப் பிரச்சனைக்குப் பரிகாரம் கிடைக்கும் என்று காங்கிரஸ் நிச்சயமாக நம்புகிறது.

'It feels however that the deepening of prices has made the burden of the peasantry an intolerable one.'

[Sri P. Ramamurthi] [23rd February 1954]

“விவசாயிகளின் ஏற்றம் நாளுக்கு நாள் பெருகி விவசாயிகளுக்குத் தாங்க முடியாத அளவுக்கு ஆகிவிட்டது என்று குறிப்பிட்டு உடனடியான பரிசாரத்திற்கு சில விஷயங்களைச் செய்து முடிக்கவேண்டுமென்று கூறிற்று. கூறும்போது, முக்கியமாகச் சொல்வதாவது.

‘The fixity of tenure along with the right to plant trees should be provided for all tenants.’

“உடனடியாகக் குடிவார பாத்தியதை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தாக வேண்டும் என்று குறிப்பாக வற்புறுத்தியது. இதில் வீடு கட்டிக் கொள்ளுவதற்கான உரிமையும் இருந்தாக வேண்டும்.

“இன்றைய தினம் என்ன செய்யப்படுகிறது. (Interruption.) ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்களோடு 1936-வது ஆண்டில் இந்தத் தீர்மானத்தைத் தமிழ் நாட்டில் ஜாஸ்தியாகப் பிரசாரம் செய்தவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆனால் அதை ஏன் விட்டுவிட்டேன் என்று பின்னால் தெரியும்.

‘Arrears of rent should be recovered in the manner of civil debts and not by ejection.’

“வாடகை பாக்கியிருக்குமேயானால் நில வெளியேற்றத்தின் மூலமாக அதற்குப் பரிசாரம் காணக்கூடாது. சாதாரணமாக கடன்கள் எப்படி விலிவில் கோர்ட்டுகளில் கேஸ் போட்டு வசூலிக்கப்படுகிறதோ அம்மாதிரி வசூல் செய்யப்படவேண்டும் என்று அதில் வற்புறுத்தப்பட்டது. இது தாற்காலிகமான பரிசாரம் என்று எடுத்துச்சொல்லப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு, இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் அன்றைக்கு இருந்த காங்கிரஸ் தலைவர் மாகாணக் கமிட்டிகள் தேர்தல் சம்பந்தமாக விடுத்த அறிக்கையில்,

‘Although this is a provisional programme, it is of great importance to the vast body of rural electors and others will appropriate it. It should therefore find a prominent place in our election campaign especially in the rural areas.’

என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்தத் திட்டம் இன்றைக்கு ஒரு தாற்காலிகமான திட்டமாக இருந்தபோதிலும்கூட, நாட்டில் இருக்கக்கூடிய கிராமப்புறத்தில் இருக்கக்கூடிய வேட்டர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களை இது ஆகாஷிக்கும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை ஒரு தேர்தல் பிரசாரமாகச் செய்யவேண்டும், என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், நடைமுறையில் என்ன ஆயிற்று? தேர்தல் பிரசாரத்திற்காக, அதாவது மக்களிடத்தில் சென்று வேட்டு வாங்குவதற்காக, அந்தத் திட்டத்தை வைத்தார்களேயொழிய, அந்தத் திட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை. அன்றைக்கு பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சி முறை இருந்து வந்தது. அதனால் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லிவிட்டோம். ஆகவே, தாங்க முடியாத அளவு இந்தச் சுமை வந்துவிட்டது என்று சொல்லக் கூடிய காலத்தில், சுமை ஜாஸ்தியாகிவிட்டது என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிற காலத்தில், நிலச் சீர்திருத்தம் என் கொண்டுவரப்படவில்லை யென்று கேட்டால் இன்றைக்கும் நாங்கள் அதை ஆலோசித்துக்கொண்டு வருகிறோம். என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு ஆலோசனை கட்டத்திலேயே நாம் இருப்போமேயானால், என்றைக்குத்தான் நாம் முன்னேற முடியும்? ஏற்கனவே திட்டவட்டமாக சொல்லியிருக்கும்போது, இதை அமுல் நடத்துவதற்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று கேட்கின்றேன்.

“ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள், ‘கம்ப்யூனிஸ்டுகள் நிலத்தை இன்றைக்குப் பங்கு போட்டு விடலாம் என்று சொல்லுகிறார்களே, அது நடக்குமா?’ என்ற முறையில் பேசுவார்கள். நான் அதைப்பற்றிப் பேசவில்லை. நான் இன்றைக்கு நிலத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்காரைக் கேட்கப்போவதில்லை. இந்தச் சர்க்கார் அதைச் செய்யும் என்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. எதிர்பாராத விஷயங்களை சர்க்காரிடத்தில் கேட்கப்போவதில்லை. அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். சமீபத்தில் நடந்த கல்யாணி காங்கிரசில் நிலம் இன்றைக்கு உழைப்பவனுக்கு சொந்தமாக இருக்கவேண்டுமென்று பெரிய தீர்மானங்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஜனங்களிடத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ற முறை

[23rd February 1954] [Sri P. Ramamurthi]

யிலே சொன்னோம், மந்திரி என்ற முறையிலே சொல்லவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. அதை இன்றைக்கு நடைமுறையில் கொண்டுவந்தாகவேண்டும். இதைப்பற்றி பிரமாதமாக யோசனை செய்யவேண்டிய அவசியம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

“எல்லா ராஜ்யத்திலும் இருக்கும்படியான ரெவினியூ மந்திரிகள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து 1947-ம் வருஷத்திலே ஒரு மகாநாடு நடத்தினார்கள். அந்த ரெவினியூ மந்திரிகள் மகாநாட்டிலே அவர்கள் காங்கிரஸ் கமிட்டிகளுக்கு, சிபார்சு செய்தார்கள், அகில இந்திய அடிப்படையில் ஒரு கமிட்டி அதிகாரிகளுக்கு ஆலோசனை கூறவேண்டுமென்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. நமது மாகாணத்தில் மாஜி பிரதமராக இருந்துவந்த ஸ்ரீமான் ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்களும் அதில் அங்கத்தினராக இருந்தார். அவர்கள் செய்திருக்கக்கூடிய தீர்மானங்கள், சிபாரிசுகளை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதில் என்ன சங்கடம் இருக்கிறது என்பதுதான் நமக்கு முன்புள்ள கேள்வி. ஆகவே தான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் பற்றி நான் அதிகம் எடுத்துக்கூறவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அதற்கு இப்போது நேரம் இல்லை.

“விவசாயிகளுடைய பிரச்சனைகள் மீண்டும் மீண்டும் பேசப்பட்டு வருகிறதேயொழிய சர்க்கார் மக்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றவில்லை. அடிப்படையான கண்ணோட்டத்துடன் இந்தப் பிரச்சனையை சர்க்கார் கவனிக்கவில்லை. ஜனங்களுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதிகளை உடனடியாக அமுலாக்குகிறோம் என்று தேர்தல்வரும் முன்பே பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வந்தது. ஆனால் சுப்ரமணியம் கமிட்டி ரிபோர்ட்டு வந்து சில வருஷங்களாகியும் சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யாமல் அது இன்றைக்கும் ஆலோசனையில் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இப்படி யோசித்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் அடுத்த தேர்தல் வந்து இன்னொரு கமிட்டியும் வருமோ என்னமோ தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று தெரியவில்லை. இது சம்பந்தமாக பேசும்போது கவலைதான் உண்டாகிறது.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் போலீஸ் பாதுகாப்புப் படை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி தஞ்சைக்கு விசேஷ போலீஸ் அனுப்பினார்களே, அங்கு எத்தனை மிராஸ்தார்களின் மண்ணை உடைபட்டது? அங்கு பலாத்காரம் நடைபெறுவதாகச் சொல்லி போலீஸ் அனுப்புவதெல்லாம் பண்ணையாட்களை அடித்து நொறுக்கத்தானே. இங்கு தொன்று தொட்டு நடப்பதென்ன? மிராஸ்தார்களுக்கு உடந்தையாக போலீஸ் உதவிபோகிறது. ஆனால் யார் மண்ணை உடைபடுகிறதென்று எல்லோருக்கும் தெரியும். குறிப்பாக நன்னிலம் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொள்வோம். அங்கே மிராஸ்தார்கள் தான் சட்டத்தை மீறுகிறார்கள். பணத்தை கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அறுவடைச் சமயத்தில் கிராமத்திலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். அங்கு இருக்கும் முதலாளி ஒருவர் ராமனாதுபுரத்தில் இருக்கும் விவசாயத் தொழிலாளிகளை வரவழைத்து அறுவடை செய்ய போகிறேன் என்று சொன்னாராம். மிராஸ்தார்களுக்கு பந்தோபஸ்தாக சர்க்கார் போலீசை அனுப்பி விவசாயிகளின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று உத்திரவிட்டிருக்கிறது இந்தச் சர்க்கார் என்பதை ருசுப்பிப்பதற்கு தயார் என்று நான் இந்த சமயத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். மிராஸ்தார்கள் சட்டத்தை மீறாமலே என்ன நடந்து இருக்கிறது?

“வட ஆற்காட்டிலுள்ள கடம்பூர் விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால் இது மிகத் தெளிவாகும். இந்த மாதிரி மிராஸ்தார்கள் சட்டத்தை மீறுகின்ற காலத்தில் கோர்ட்டுகளிலும் தீர்ப்புகள் அவர்கள் பக்கம்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. குற்றம் செய்கின்ற மிராஸ்தார்களின்மீது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாது. ஆனால் மக்கள் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பு மாதிரி கோரப்படுகிறது. இது எப்படி என்று தான் புரியவில்லை. நாட்டில் அமைதி நிலவ வேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி பேசுவதனால் ஒன்றும் செய்து விட முடியாது. இந்த மாதிரி எல்லாம் சொல்லிவிட்டு இன்றைக்கு ஸ்திரத்தைப் (stability) பற்றி அதிகமாக பேசுகிறார்கள். இதைப்பற்றி பேசுவதன் மூலம் அவைகளை விஸ்தரிப்பதன் மூலம் இந்தச் சர்க்கார் இந்த நாட்டு மக்களை சுகமாக வாழ்வதற்கு உத்திரவாதம் அளிக்கிறதா? இந்த நாட்

1-05
p.m.

[Sri P. Ramamurthi] [23rd February 1954]

டிஸ் வேலையில்லாது கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் தொழிலாளிகளுக்கு வேலை கொடுக்க உத்தரவாதம் அளிக்கிறதா? இவைகளெல்லாம் பகல் கனவாகத்தான் இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் முக்கியமான பிரச்சனை களைத்தீர்க்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? ஏழை மக்கள் வாழ்வதற்கு, தொழிலாளர்கள் வாழ்வதற்கு, விவசாயிகள் வாழ்வதற்கு இந்த சர்க்கார் வகை செய்யாமல், உத்தரவாதம் அளிக்காமல் ஒரு எரிமலையின் மீது இருப்பது போல் இந்தச் சர்க்கார் இருக்கிறது. இந்தச் சர்க்கார் கவிழ்ந்து விடுமோ என்று ஜனங்கள் ஐயுறும்படியாக இருக்கிறது. வெறும் போலீஸ் பலத்தை நம்பி விவசாயப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிட முடியும் அல்லது மக்களை ஒடுக்கி அடக்கி ஆளலாம் என்று நம்பினால் இந்தச் சர்க்கார் தான் தூக்கி எறியப்படுமே தவிர மக்களை ஒடுக்கிவிட முடியாது. ஆகவே தான் இந்தச் சர்க்கார் எரிமலையாக நிற்கிறது என்று சொல்கிறேன். இந்த நாட்டின் முன்பாக இருக்கும் ஜனங்களின் பலத்தை பெருக்குவதற்குப்பதிலாக இந்த நாட்டு மக்களின் எதிர்ப்பையே சமாளிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது இந்தச் சர்க்கார். இந்தப் பிரச்சனையை மக்களுக்கு பரிசாரம் அளிக்கக்கூடியதாய் இல்லை. இந்த சூழ்நிலையில் மக்கள் வெற்றிபெறுவார். மக்களுடைய சக்தி நிச்சயமாக வெல்லும் என்று உறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

1-10 P.M. * SRI V. R. NAGARAJAN :—“ At the first instance, Sir, I would like to thank you the Hon. Deputy Speaker, I would call you the Hon. Speaker, because of your having given me this chance to speak.

“ Sir, while I am speaking on behalf of the Tamilnad Toilers' Party I would like to express my thanks on behalf of the Party I represent, for the exhaustive and realistic address delivered by the Governor. I do not propose to confine myself to all the points that the Governor has touched in his address; but wherever compliments are deserved they will be freely given by my party and if there is anything in the address which also deserves disapproval in our hands, that would also be given. First of all, I would like to touch upon the subject of elementary education.

“ Concerning that subject, let me make a few observations. Because the time at my disposal is only 15 minutes, I would like to concentrate upon that subject for only five minutes and devote the rest of my time in touching upon ten more points out of the 16 or 17 points dealt with by the Governor in his address. This Honourable House would well remember that as far as the elementary education scheme is concerned, the Tamilnad Toilers' Party have taken a very consistent and understandable stand on the floor of this House. We did not approve of that scheme not because it did not contain good points (I admit that there are some good points in it) but because it has been introduced in this State against the wishes of the people and in a very undemocratic way. This is not the first time that undemocratic ways have been pursued in this State since the formation of the present Cabinet. But all the same neither the Toilers' Party nor other hon. Members here who represent the people like these undemocratic ways to be repeated from time to time. So far as the elementary education scheme is concerned, the amendment of the Toilers' Party on the floor of the House, which was carried by a majority of one vote (an hon. Member : ' Two votes '), I am sorry which was carried by two votes, has not at all been implemented by the Government.

[23rd February 1954] [Sri V. R. Nagarajan]

However convenient the Government might have felt to have sidetracked the issue, or not to have followed the majority opinion expressed by the representatives of the people here on the floor of this House, we would once again record our protest against the implementation of that scheme. Let alone the various details regarding that, we neither approve of the committee that was formed, viz., the Parulekar Committee nor do we approve of all the recommendations that it had made. That does not mean that we totally reject the salient features in that scheme. As I said earlier, we do not like the undemocratic way in which the scheme has been implemented in spite of the clear verdict of the House against it by a majority of two votes. I would beg of this House to note that I am not saying that there is nothing good in that scheme. There are certain good things in it but still what we feel about that scheme is that it has not been put through before the people as it ought to have been done in normal times. It is something like putting the cart before the horse. Certain things were decided in an executive way. Then the scheme was implemented in the rural parts of this State and certain justifications were later put forth regarding the utility of the scheme. One would have felt that the justifications are increasing upon second, third and fourth thoughts in support of that scheme. In saying this I am not unjustly or unnecessarily disapprobative. As a humble lawyer, I am also aware of the provision, a very salient provision, in the Indian Constitution that universal education will have to be spread throughout the country within a period of ten years. So some device would have to be carved out to spread elementary education throughout the country. Nobody denies that kind of justification either by this Government or Central Government. But we take exception to, I would have to repeat the word, the very executive way in which the scheme has been put into operation in spite of the clear-cut verdict of this House against it. These are the things that are somewhat worrying us. I would leave it there because the thing has been done now. There will be no use talking too much about it. I feel, the less I talk about it, the better it would be for me and others concerned in my party.

“ Sir, regarding the various other points touched upon by the Governor in his address, he has more or less dealt with the enormous problems confronting us in this State. The appalling condition of the ryots and crop pests are some of the problems that had been dealt with. Unfortunately the ryots in this State have had to pass through all these years through one sort of unhappiness or other.

“ If God is pleased to give us abundance of water (rain), He is also pleased to send crop pests immediately behind. We are not able to understand this philosophy, this special philosophy, woven perhaps for the agriculturists of our State. I would like to devote a minute or two to explain the appalling conditions of the proverbial Indian peasant. The Indian peasants, particularly the South Indian peasantry, are always confronted with problem after problem and this question of crop pests has affected them very much recently. I would like to place before this Honourable House

1-20 P.M.

[Sri V. R. Nagarajan] [23rd February 1954]

the special efforts taken by a young member of my party Sri K. Aranganathan in this respect. He took special pains and brought the matter to the notice of the Hon. Minister concerned and impressed on him the immediate necessity for tackling this problem seriously. In a way, this problem was tackled. The members of the Toilers' Party do not say that this matter was not attended to by the Government at all. Of course, it was attended to, but not in a very satisfactory manner. I am also personally aware that some of the poor peasants of certain taluks in the district of South Arcot—some of the peasants belonging to my own taluk, namely, Villupuram taluk—were not able to get the requisite chemicals for putting down this nuisance from pests. If the Government had supplied enough of these chemicals to the mufassal Agricultural Demonstrators and to the agricultural depots in time, much loss to the poor ryots could have been avoided. The actual position was that several ryots, who went to the offices of the Agricultural Demonstrators, had to return and the uniform reply was that the stock had been exhausted and there was no stock on hand. Surely, this means that essential justice had been denied to the poor peasants at a very crucial hour. I also learn that there were similar complaints in several other places and in other districts too. The object of my bringing this point to the notice of the Government is that even if the Government have not done full justice to this problem before and if unfortunately this menace to crops recurs again, they may hereafter pay special attention and devote their entire energy to this problem.

“Now, coming to the question of extension of electric supply to the rural areas for irrigational purposes, I would like to stress on only one aspect of that question, though this is not the first time that I am voicing forth my feelings in this matter. Nobody likes the system of demanding advance deposits in cash from poor ryots if they are to be supplied with electric power for irrigational purposes. Belonging as I do to the Toilers' Party, which represents a very poor section of people—the common folk of our State—I once again, on their behalf, appeal to the Government for the supply of cheap electric energy to their lands for irrigational purposes, not for luxurious purposes, not for their houses or bungalows—they do not have such houses or bungalows—but only for their essential requirements. I request our Government to bear in mind that it is for the living and sustenance of the poor ryots that this concession would have to be extended to them and I make a fervent appeal to the Government to supply them electricity without insisting on advance cash deposits. If a poor ryot, who is not normally worth even a few thousands of rupees and who is somehow or other able to purchase an electric dynamo, is required to deposit Rs. 2,000 or Rs. 3,000 in these hard days of tight money market, when even capitalists and big people find money scarce, I cannot understand how he will be able to meet this demand and I do not think there is any justice in making this demand. When I say all this, I do not forget the other side of the picture, namely, the financial implications and difficulties of the Government. I

[23rd February 1954] [Sri V. R. Nagarajan]

am aware of the difficulties of the Government. There are two sides to every question and here also there is the question of finance. I would request the Government to find out the necessary money or even to allot a specific sum from out of the available money, because it goes to serve a very good cause and a very good people.

“I shall now deal with the question of lignite mining in the district of South Arcot which His Excellency the Governor has been pleased to refer in his address. On this question of lignite mining and discovery of coal and its processing with foreign aid—with American technical personnel or even American capital—, whatever may be the views of other parties, so far as the Toilers' Party is concerned, it is a matter worth watching. The processing of coal in the South Arcot district is a matter of national importance and this is a matter which is closely connected with the future industrial development of South India and perhaps the whole of India. If, as has been anticipated, we would be able to get coal from this region for the starting of new industries and for the laying of a net-work of railways in South India, added to the already existing railway system, we would be very fortunate, because if there are more industries and more railways, our people will be benefited more. The fact that coal will be available in the district of South Arcot in the place of find was forecast even about a hundred years ago by Sri Ramalinga Swamigal who was a prophet in those days. I have heard from elders that this distinct forecast was made by him.”

DEPUTY SPEAKER:—“The hon. Member has a minute more.”

* SRI V. R. NAGARAJAN:—“Sir, I will finish in two minutes. With regard to Prohibition, I would like to mention a word representing the view of the Toilers' Party. Prohibition is a subject very dear to our hearts. (Interruption.) I am not opposing this measure, but I am going to fully support it. It is not momentarily that we are complimenting the Government for introducing this beneficial reform. Even as far back as in 1940, at a Conference convened in my place, I thanked the 1937 (C.R.) Government. A resolution was passed and it is on record. I myself sent that resolution thanking the Government and requesting them to extend it to districts like South Arcot. Whatever may be the loss the Government may incur on account of Prohibition, I submit that Prohibition must be enforced, and enforced ruthlessly if necessary, because it is one of the directive principles of State Policy enunciated in the Indian Constitution.

“I want to deal with one or two more points and I request the Deputy Speaker to give me two more minutes. Being elected to this House by the Harijans and backward classes, I wish to say something about them. It is well known that Harijans occupy a very unfortunate position in the social sphere in our State. They should be helped more and more, and any amount of help given

[Sri V. R. Nagarajan] [23rd February 1954]

to them will be fully justified. In the districts of South Arcot, North Arcot, Chingleput, Salem and other districts, there are Vanniyakula Kshatriyas who are a distinct community belonging to the backward classes. Their lot and the lot of communities similarly situated deserve serious attention from the Government. If their suffering is not as much as that of the Harijans, at least it would be three-fourths of the suffering of the Harijans."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member will have an opportunity to speak during the general discussion of the budget."

The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.

The House then rose for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

MR. SPEAKER :—" There are a number of amendments and I do not find any comprehensive amendment. So I call upon all the Members to move their amendments one by one."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move—

' Add the following at the end :—

" but regret to note that no mention has been made about—

(a) the conduct of the Government which have not implemented the resolution passed by the Assembly that the New Elementary Education Scheme should be deferred;

(b) the conduct of the Government adopting coercive methods to collect arrears of kist from ryots who were very much affected by the famine conditions in certain district;

(c) the pest attack on paddy crops in Tanjore district and the arrangements made to secure a reasonable price for paddy which petty land-owners and tenants want to dispose of;

(d) the agrarian reform to be made in the State which was promised many a time by the Government on the floor of the Assembly;

(e) the policy of the Government to safeguard the interest of the National Industries from economic crisis and the workers from unemployment;

(f) the amendments to be made to the Estates Abolition Act to rectify many of the difficulties that arose in the working of the Act and to include all kinds of Inam Estates under the purview of the Act;

(g) the amendments to be made to the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act to include the land-owners who hold less than one veli under the purview of the Act." "

SRI R. KRISHNAN :—" I second the amendment."

23rd February 1954]

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" Sir, I rise to move . . ."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member need not move item No. (4) in his amendment, as it is covered by the amendment moved by Sri S. Ramalingam."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I move—

' Add the following at the end :—

" but feel disappointed to note that the address

(1) incorrectly says that there is a fall in the prices of the essential food articles;

(2) does not promise any special measures to build up the irrigation projects in the West Coast, particularly in the district of South Kanara; and

(3) does not deal with the eradication of corruption." "

SRI K. VINAYAKAM :—" I second the amendment."

SRI C. KANDASAMY :—" Sir, I move—

' Add the following at the end :—

" but regret to note that no mention has been made about the agrarian reform for the whole State as promised by the Government." "

SRI R. KRISHNAN :—" I second the amendment."

SRI E. T. KUNHAN :—" Sir, I move—

' Add the following at the end :—

" but regret to note that no mention has been made about the following :—

(1) the enormous increase of price of rice in Malabar and the supply of bad quality rice;

(2) the drought in Malabar especially in south which is a prelude to famine conditions;

(3) the lock-out of Pappinisseri Aaron Mill and the collapse of various industries in Malabar resulting in unemployment and misery to thousands of workers and families;

(4) the question of a separate Kerala Province which is a long cherished aspiration of the Malayalee people;

(5) the large scale eviction of tenants from Government lands in Malabar;

(6) no steps were taken by the Government to open technical, medical and higher educational institutions in Malabar; and

(7) increase of pay and allowance and security of service to the elementary school teachers." "

The amendment was duly seconded.

[23rd February 1954]

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" Sir, I rise to move . . . "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member need not move item No. (1) in his amendment, as it is covered by the amendment moved by Sri S. Ramalingam."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" But the wording is different."

MR. SPEAKER :—" Even then, the subject is merely a repetition."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" Sir, I move—

' Add the following at the end :—

" but regret—

- (1) for not mentioning about the shooting incidents at Dalmiapuram and Tuticorin;
- (2) for not touching the beggar and unemployment problems in the country;
- (3) for not dealing with the plight of the N.G.Os. elementary school teachers, peons and constables; and
- (4) for not mentioning about the steps to be taken for the formation of other linguistic States." " "

The amendment was duly seconded.

SRI R. KRISHNAN :—" Sir, I move—

' Add the following at the end :—

" but regret to note that the Governor has failed to mention in his address

- (1) the increasing beggar problem in the State;
- (2) the increasing price of daily necessities of life;
- (3) the low-living standards of last grade Government servants;
- (4) the failure to release political prisoners in the State;
- (5) the worsening health conditions of the people at large due to malnutrition; and
- (6) the failure of the Government to enhance the powers of the panchayats." " "

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" The original motion and all these amendments are now before the House for discussion. Is the hon. Member Sri V. R. Nagarajan going to continue his speech? "

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Yes, Sir."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" Sir, is there quorum? "

MR. SPEAKER :—" The number of Members required for making up the quorum is 23 and I think there is quorum."

[23rd February 1954]

* SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, I was referring to the plight of Harijans and backward classes. I want to lay emphasis on the admission of backward class students in Government institutions both Arts colleges and technical institutions. The difficulty is that only those backward class students who secure high marks are admitted, and those backward class students whose marks are below the minimum prescribed by the admitting authorities are denied admission. When a student has passed the examination by obtaining the requisite minimum marks, he should be admitted to the higher courses of study. We must satisfy the desire of our young men for higher education. It is in this light that I request the Government to give the backward class students as many seats as possible without clinging to the percentage of the total seats reserved for them. The percentage of seats reserved is 25 for backward class students and 15 for Harijan students. This is not adequate. The percentage must be increased to at least 50 for the present so that some justice may be done to the Harijan and backward class students.

" The Governor has been pleased to say that sanction may soon be accorded for a scheme to utilize the surplus waters of the Ponnai. If the Madras Government come to an agreement with the Andhra Government and the Central Government about the sharing of the waters of that river and the scheme is executed, it will be a great boon to certain districts of Tamilnad, especially Chingleput and the villages surrounding the City of Madras.

" In the Governor's Address it is said that there has been a fall in prices of essential food articles. Besides rice, there are other necessities of life like tamarind, chillies and gingelly oil which are needed both by the rich and the common people. The prices of these articles have not fallen; they are still high and we should take some steps to depress the prices. 2-40 p.m.

" It does not necessarily mean that we must revert to the days of control and regulations. But if the present situation should continue for a long time, the economic difficulties of the people will become too much for them to bear. Therefore, it is better that this agony of high prices of other commodities which are complementary to food articles are also brought down.

" One word about legislation regarding self-respect marriages. The proposed legislation is indicated in paragraph 17 of His Excellency the Governor's Address. It is good that mention is made of the proposed legislation. A large number of marriages are celebrated from time to time in our State under self-respect ideas. It is good that our Government are contemplating the passing of a legislation in this regard. I would urge upon the Ministry to tackle this question expeditiously to the entire satisfaction of the people concerned. Otherwise, the consequences of not recognizing those marriages, under the judgment of the Honourable High Court, will be very grave indeed. We have to go to the aid of these people immediately.

[Sri V. R. Nagarajan] [23rd February 1954]

"There is one other matter about which I have to speak, and that is the question of the Chittoor border dispute. Though this subject is the monopoly of my hon. Friend Sri K. Vinayakam, I also like to utter a word about this. It is again a problem between Governments. Here again the Andhra Government comes. The Central Government will have to arbitrate on the question of the borders of our State and the Andhra State. We earnestly pray that we will be able to come to an amicable settlement to the entire satisfaction of both the Tamil speaking brethren and the Andhras.

"I now come to the question of house-sites and living space for the poor people, Harijans and backward classes. I have forgotten to mention this earlier. Living space for our downtrodden and oppressed people is one of the vital problems affecting poor men and women. They have no place of their own to squat upon under the sun. This is a hardship about which I need not say much. It is too fundamental a problem affecting almost every minute of their lives. Whatever may be the difficulties and whatever may be the pre-occupations of the Government in having to administer this State, I would request them to give this subject their special attention and provide as many house-sites and tenements as possible. These, after all, are not costly. They will not cost more than about Rs. 50 per hut. These may be provided for our poor people, so that they may also live a contented and happy life, even if we are not able to solve the many other worries facing them."

MR. SPEAKER:—"I wish to inform hon. Members that I now fix a time-limit of 15 minutes for each speaker."

* SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, I rise to offer my impressions arising out of the Address delivered by His Excellency the Governor of Madras to the joint session of our legislature. Out of the entire Address only one aspect of the Address has struck me most and I am really grateful to His Excellency the Governor for the sentiments expressed regarding the Tamilians living in the Chittoor district of the Andhra State to-day. The credit goes to the present Ministry for having taken such a bold step in solving this problem. All along an impression has been gaining ground in the country that only a few interested Tamilian leaders are fomenting this kind of trouble and are creating an unnecessary border dispute. It took us a long period of more than ten years to mobilize public opinion in Tamilnad about the unfortunate Tamilians living in Chittoor district. I was one of those who was instrumental in mobilizing this kind of public opinion in their favour. Even though I am addressing a depleted House, I crave through you the local press to give publicity to the facts . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, is it in order for the hon. Member to say what he has said just now?"

* SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, we are all assembled here in a calm and good environment. Without creating any passion, I shall place some facts before this House for the consideration of the Ministry. In my humble way I will suggest ways and means of

[23rd February 1954] [Sri K. Vinayakam]

solving this problem amicably. It cannot be gainsaid that there are a large number of Tamilians living in these areas now. It is the craving of these people to get themselves merged with their parent State. Originally the people assembled together, passed resolutions, and sent them to the then composite Madras Government and the Central Government requesting them to appoint a Boundary Commission in the event of the Andhra State being formed. These attempts however proved futile as far as we are concerned. Some of the enthusiasts from our area made bold, without our permission, to take to direct methods of civil disobedience. They disobeyed the order promulgated under section 144 of the Criminal Procedure Code. They stopped trains, they cut telegraph wires, and indulged in some of those undesirable activities, not with a passion to create trouble in those areas but with the intention to bring before the Central Government and also the then composite Madras Government the grievances of those people and their demand. Finally, after a continuous struggle—a struggle in which not less than 1,500 Tamilians were imprisoned by our Rajaji Government—a rapprochement was effected by the timely appeal of our Prime Minister Pandit Jawaharlal Nehru from Delhi. He came forward with a statement denouncing our unruly activities. At the same time, he advised us to maintain peace and order in the area. He promised that he would send a Boundary Commission or Commissions to go into the border dispute. On that assurance of our Prime Minister and on the timely advice given by the Chief Minister of the composite Madras State, we stopped our struggle. We are thankful to the Madras Government for having withdrawn all the criminal proceedings that were launched against us then. Afterwards we met here in the composite Assembly, and we effected the partition of our State. In our composite Assembly, it was unanimously resolved that a Boundary Commission must be appointed by the Central Government to go into the question of the Tamilians living in the Chittoor district border. This resolution was passed unanimously without any vote going against it. Afterwards I had my own apprehensions about this issue. I led a small deputation to Delhi and interviewed the Prime Minister of the Indian Union who assured me that he stood by his statement, and that he would send a Boundary Commission without any delay after the formation of the Andhra State. The Andhra State was formed. We are very glad that Andhras are having their own State. No Tamilian living in Chittoor district has got any grouse or ill-feeling against the Andhra Government.

"We want that the Andhras should have a very good and efficient Government that would work for their interest and welfare. All that we want is that we should be merged with the residuary Madras area, otherwise known as Tamil Nad. I had also the privilege of raising this question on the floor of this House by means of some interpellations and short notice questions and eliciting the answer from the Hon. the Chief Minister that he was moving in the right direction as far as this subject was concerned. He wrote to the Central Government requesting them to appoint the Boundary

2-50
P.m.

[Sri K. Vinayakam] [23rd February 1954]

Commission immediately since public opinion in the entire Tamil Nad was backing that kind of move. The Government of Madras got a reply, a very pertinent reply, suggesting that the two Governments should come to some kind of understanding as far as the border disputes were concerned and that, if an agreement or solution could be arrived at without much friction between these two Governments, the Central Government were prepared to enact the same into law and thus effect a very good settlement between the two Governments. In the last paragraph of their note to the Madras Government, they also added that in case the two Governments could not come to an agreement as far as the border disputes were concerned, the Central Government stood by their original statement and would interfere and effect a settlement satisfactory to the people concerned. This is a very pertinent point as far as that note from the Central Government is concerned. Afterwards, the Hon. the Chief Minister was kind enough to convene a small conference where he consulted his Colleague as well as me about the Chittoor problems. Once again, I wish to say that I am very grateful to the Madras Government for all their moves as far as this problem is concerned. The Governor has very pertinently stated in his Address, 'Peace and harmony can be maintained on either side only if the educational and other amenities justly due to minorities are respected.' This is a very pertinent note which the Andhra Government as well as our Government should respect.

"Sir, I shall place a few facts about the Chittoor area which have arisen after the formation of the Andhra State. In the Tirupati Municipal area, there are some reading rooms maintained by the municipality. Formerly, both Telugu and Tamil papers and also English papers were subscribed for. The Andhras cannot deny that many Tamilians live in Tirupati. Tamilians live there in large numbers and pay taxes to the Tirupati Municipality. The papers which are subscribed for by the municipality are financed by the Tamilian people also. But after the formation of the Andhra State, the municipality has stopped subscribing to the Tamil dailies in spite of the fact that six councillors voted against the proposition to discontinue subscribing to them. Nine councillors of the Tirupati Municipality voted against the continuance of subscribing to the Tamil papers whereas six councillors who happened to be Tamilians wanted subscription to the Tamil papers to be continued. But still the majority had its rule with the result that subscription to the Tamil papers like *Dinamani*, *Swadesamitran* and *Dina Thanthi* was discontinued in respect of the municipal reading rooms. That is the awful experience of the Tamilians in Tirupati. On the other hand, in Madras we do not mete out that sort of treatment to the Telugus living here. I happen to be a member of the local council, namely, the Corporation Council. It is in my power and in the power of some of the councillors in the City of Madras to discontinue subscribing, if we want, to the Telugu papers so far as the reading rooms maintained by the Corporation are concerned. But we won't do that. We are a civilized nation. We respect others and we expect others to respect us. We won't do

23rd February 1954] [Sri K. Vinayakam]

such inhuman things as far as the Telugus in our area are concerned. In Chittoor, there is a training school maintained by the Government of Andhra which was previously maintained by the composite Madras Government. In that training school, there are both Telugu section and Tamil section for training Telugu as well as Tamil teachers. After the formation of the Andhra State, the Tamil section is proposed to be abandoned. From next year Tamil teachers are not going to be recruited in that training school.

"In Chittoor we had the privilege of collecting census unofficially. I have gone through the various villages in the entire Tamil area of that district. I have found that the census collected by the Government departments is erroneous. I can prove this to any independent authority beyond reasonable doubt. Whoever might be responsible for this, I am not concerned with it now. May be this error was intentional or unintentional. But the returns submitted by the officers of Government were wrong. In Chittoor town, I have found, to my dismay, that 70 per cent of the population is Tamil population. Such being the case, Tamil teachers are not going to be recruited in the Chittoor Training school from June next. That is an awful condition of things. I have the privilege of conducting a training school in Prodatturpet, very near Tiruttani. It is financed by some private individuals. It is a school conducted for training Tamil teachers. As far as we were in the composite Government, we never had any trouble. Dr. M. V. Krishna Rao, the then Minister for Education, gave us permission to start that training school for Tamil teachers in Prodatturpet. After the formation of the Andhra State, the Andhra Government are saying that they will not give us teaching grants unless we open another section for Telugus in our school. Whereas they have abolished the Tamil section in the Government Training School, they insist upon the opening of a Telugu section in our school run by non-officials like us. They say that only then they will recognise our school. These are some of the practical difficulties which the minorities are experiencing now. Feelings have been strained in those areas. In Tiruttani Panchayat Board area, we have introduced Tamil language as the medium of correspondence between the people and the panchayat board. But, on the other hand, Telugu has been introduced in Tirupati. It is a bilingual area. In those days, both Telugu and Tamil were there in Tirupati. But now only Telugu has been introduced. Now, Sir, the Minister for Local Administration was pleased to visit Tiruttani Panchayat Board. There an address was presented to him in Tamil language which is our mother tongue. The majority of the population there is Tamil population. Out of 10 councillors, 9 are Tamilians. So, we presented an address to him in Tamil. In Kurnool, the present Governor of the Andhra State formerly Special Officer for Andhra Affairs, Shri Trivedi, was presented with an address in Urdu, not in Telugu even. Similarly, the majority of the population living in the Tiruttani area thought it fit to present an address in Tamil to the Local Administration Minister. But he got very serious about it and I am afraid steps are being taken to supersede our

[Sri K. Vinayakam] [23rd February 1954]

panchayat board. These are some of the troubles which the Tamilians are undergoing. I want the Madras Government to be vigilant and not be so slow as they are now in taking further steps and requesting the Central Government to appoint a Boundary Commission. We are not interested in this kind of understanding between the Madras and the Andhra Governments. If this matter is left to the whims and fancies of the Andhras, they may not have the time and leisure to discuss and come to terms with us. Then I am sure we will not agree upon any point because the census figures are erroneous. In order to avoid all these troubles, I want that the Madras Government should not take any responsibility on their shoulders but should only request the Central Government to appoint an impartial Boundary Commission to go into this question immediately and obtain its verdict on the matter."

* SRI W. J. FERNANDEZ :—" Mr. Speaker, I have great pleasure in supporting the motion of thanks to His Excellency the Governor for his Address to this House. His Excellency has in his speech given a fairly good account of the steps taken by the Government through various activities for the betterment of the condition of the people of the State. In paragraph 10 of his Address, he has referred to the plight of the handloom weavers and stated that their economic condition has not improved to any appreciable extent and in assigning the cause, the Governor stated that the Union Government has not provided 'adequately protected markets' for handloom cloths. This shows that that Government do not care for the consumers and are prepared to face any resistance from them. Judging from the reports of Survey of Cottage Industries, nearly 70 per cent of the handloom cloth relate to coloured fabrics and speciality cloth, and there is no direct competition from the mills as the latter do not produce cloth identical in quality particulars, styles and designs with those made on handlooms. The restriction recently imposed on the weaving mills on the production of coloured sarees and bordered dhoties and the utilization of cess funds for subsidizing sale of handloom cloth, and the natural protection enjoyed by the handloom weavers referred to above, are ample protections which the industry enjoys at present. Any further demand will seriously affect the Indian Weaving Mill Industry and no useful purpose will be served, by shifting the plight of the handloom weavers to the power loom weavers. The only way to solve the problem of handloom weaving in the State is to lower the cost of production of handloom cloth so as to reduce the disparity in the prices of handloom and mill cloth and thus facilitate marketing. This will safeguard the interests of consumers.

"The problem of reduction in the cost of production of handloom cloth falls within the purview of the Department of Industries and Commerce, Madras, and steps have to be taken by the Government Textile Institute, Madras, for achieving the above results. This Institute was originally planned and equipped at a considerable cost to the State, with both hand and power driven machinery. The object of the latter was to retain the handlooms but carry out all the uneconomic processes conducted in cottages,

[23rd February 1954] [Sri W. J. Fernandez]

so that handlooms can be rendered efficient. The Institute was also manned by a Weaving Specialist and a Textile Inspector. The main duties of the former were to evolve new labour saving weaving appliances and to demonstrate that by eliminating all uneconomic processes in handloom weaving and having them conducted by power, cotton cloth can be produced economically on handlooms and the handloom weavers could thrive successfully alongside of the Indian weaving mills. The work of the Textile Inspector was to carry the technical improvements evolved in the 'Textile Institute, to the very doors of the weavers in the villages and to visit the weavers' primary production societies and help them to adopt improved processes and appliances as also latest cloth designs and reduce the price of handloom cloth, introduce fast dyeing, facilitate marketing, provide continuity of work to the weavers and improve their economic condition. As the 'Textile Institute did not serve any useful purpose, Government at the instance of the previous Legislature appointed a Committee to examine its working. The functions of the Textile Institute have been clearly defined by the Textile Conference and the orders of Government are embodied in G.O. No. 509, Development, dated 22nd March 1929. This order constitutes a landmark in the history of the Textile Institute, Madras, and the recommendations of the Textile Conference fully envisage the important part which the Textile Institute has to play in the survival of the handloom weaving industry, in the preservation of the life of the weavers and in avoiding any serious crisis in the industry. But it is a matter for regret that only a few months ago when large stocks of handloom cloth had accumulated with the weavers' Co-operative Societies, Government have been compelled to suffer huge losses in affording some temporary relief to the handloom weavers working in the co-operative societies by lowering the prices of handloom cloth in order to dispose of the accumulation of cloth. They had even to reduce the wages of the weavers although they were at the lowest level, and in order to regulate production in accordance with the sales, the societies had also to restrict supply of yarn to their weaver members so that they may work shorter hours only. As regards the weavers who were not members of co-operative societies, Government had to open gruel centres to provide one meagre meal a day. This left the weavers to beg in the streets. Thus, it will be seen that even after a lapse of 25 years of the Textile Conference laying down the lines of work to be carried out in the Textile Institute, Madras, and after several lakhs of rupees were spent in maintaining the Institute, there have been frequent crises in the handloom weaving industry causing considerable sufferings amongst handloom weavers.

"In view of the conditions of the Industry I have mentioned, I made careful enquiries and wrote to Government that the 'Textile Institute, Madras, was not serving any useful purpose, and invited their attention to the recommendations of the Textile Conference in which the exact work to be done by the Textile Institute was clearly defined. My opinion as regards the working of the Institute was subsequently confirmed from replies received from the Joint

[Sri W. J. Fernandez] [23rd February 1954]

Director of Industries and Commerce, Madras, to my several questions. I may state that the attempts made in the Textile Institute to evolve improved labour saving appliances or to demonstrate to the weavers and capitalists that cloths can be woven economically on handlooms have ended in failure. Even the Government informed me that 'there are certain unremunerative courses in the Textile Institute which may have to be stopped'. If I may venture to say so, it is not only certain courses which are unremunerative, but all the sections of the Institute, without exception, are doing no useful work. The power driven machinery intended to serve as 'linked' organization of the handloom weaving industry have, I learn, been removed from the institute. The textile institute is now no more than a Museum of handloom weaving and other appliances that have been tried and proved to be failures. In view of the present condition of the Textile Institute, it is wrong to admit students annually in the Institute on the false hopes of teaching them 'improved and advanced methods of weaving' which do not exist and that such training should be given at a cost as high as Rs. 650 per annum per student. If the instruction and the Instructors in the Textile Institute have proved a failure, it is difficult to see how passed candidates can become successful weavers or teachers in weaving schools. Then again, Government are awarding grants to Industrial Schools dealing with handloom weaving and the Textile Inspector is visiting them on the pretence of guiding them in improved and advanced methods of weaving.

3-10
p.m.

"As regards the staff of the Textile Institute, Government informed me that one Sri K. C. Vedantham was appointed on contract for a period of three years to the post of Weaving Specialist, now designated Principal, Government Textile Institute, Madras, though he did not possess the prescribed statutory qualifications laid down for the post. It is true that this appointment was made in accordance with the recommendations of the Madras Public Service Commission at a time when duly qualified candidates were not available for the initial pay of the post. But Sri Vedantham Ayyangar was given a higher initial salary. Now, after the lapse of three years, no steps have been taken to terminate the services of the unqualified incumbent in the post of Principal. On the other hand, some effort seems to have been made to retain his services and hence the contract period has been extended. Recently the Madras Public Service Commission was asked to recruit a qualified person for the post of Principal. But at the same time, Government instructed the Commission to entertain the application of the present incumbent in the post of Principal for consideration, although Government are fully aware that the Principal is not within the prescribed age-limit, is a failed S.S.L.C. candidate, does not possess the B.Sc. (Tech.) Degree in Textile Technology and has done no work in the Textile Institute to avoid the sufferings of the handloom weavers. Government are also aware that the University of Madras have already started a Degree course in Textile Technology and that a number of candidates possessing a B.Sc. Degree in general education and B.Sc. (Tech.) Degree in Textile

[23rd February 1954] [Sri W. J. Fernandez]

Technology and practical experience in hand and powerloom weaving are available for recruitment, on the initial salary, to the post of Principal and the University of Madras could have been requested to lend the services of one of their qualified staff with experience in the working of the handlooms in Japan for the post of Principal."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member used to make an extempore speech, but is reading out his speech to-day."

* SRI W. J. FERNANDEZ:—"It is a long speech, Sir, I will finish in a minute."

"Similarly the important post of Textile Inspector created with the specific object of doing intensive work in the districts has, it appears, been filled on the recommendation of the Principal by Sri T. S. Natesa Ayyar though he does not possess the statutory qualifications. The latter was the teacher in cloth designing of the present Principal. It is strange that a person serving as a Research Cloth Designer in the Textile Institute should have been thought of and promoted to the important and responsible executive post of Textile Inspector. As the Textile Institute has not evolved any new processes or appliances, the Textile Inspector cannot demonstrate any improved and advanced methods of weaving to the weavers in the districts. He, therefore, stays mostly in Madras and I understand that he exercises considerable influence over the Principal who is solely dependent upon the Textile Inspector for help to carry out office work. I urge on the Government that the two important posts of Principal and the Textile Inspector be filled by highly educated and technically qualified persons so that they may command respect amongst the millowners of South India and secure the much desired help in the matter of yarn supplies. I would also request the Government to work the Textile Institute as a semi-commercial concern and vest the control of the Institute in the Registrar of Co-operative Societies, so that something tangible is done for improving the lot of the long suffering handloom weavers. Thank you, Sir."

SRI K. P. GOPALAN:—"Mr. Speaker, Sir, I am very sorry that when you called my name, I was not present here. I thought that the session would commence at 3 o'clock."

MR. SPEAKER:—"No, it was adjourned to 2-30 p.m."

SRI K. P. GOPALAN:—"I am sorry, Sir, I was not here at that time. I hope the House will not misunderstand me. I request you to permit me to move my amendment."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member may move his amendment. What is the number of the amendment?"

SRI K. P. GOPALAN:—"Amendment Nos. 6 and 7. I move—

'Add the following at the end:—

"but regret to note that no mention has been made about—

(1) the growing unemployment in the country and how Government are going to face it;

[Sri K. P. Gopalan] [23rd February 1954]

- (2) *the specific programme for the industrialization of the State;*
- (3) *the steps to redress the grievances of the elementary school teachers in the State."*

'Add the following at the end :—

"but regret to bring to the notice the failure of the Government—

- (a) *to prevent the lock-outs and closures of so many mills and industries in the State resulting in the unemployment and misery for thousands of workers and their families; and*
- (b) *to note the peculiar position of the handloom industry in Malabar and to take effective steps to maintain the industry and to find ways and means for the progress of the industry and to find market for handloom goods of Malabar."*

SRI R. KRISHNAN :—"I second the amendments."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"One submission Sir. I repeat what the hon. Sri Gopalan has said. I was also not present when the House was adjourned in the forenoon. Moreover the time for taking up the amendment was not fixed also."

MR. SPEAKER :—"I told hon. Members this morning that the amendments would be taken up as soon as we meet after lunch."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"I am sorry I was not here then. I may kindly be permitted to move the amendment standing in my name."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member may move his amendment. What is the number of the amendment?"

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Number 16, Sir. I move—

'Add at the end the following :—

"but regret that the Governor did not take cognizance of the fact that—

- (1) *the agriculturists of Malabar are being put to untold sufferings and loss of crops due to drought and that price of rice has been enhanced beyond the ever-lowering purchasing power of the people resulting in distress as prelude to famine and that rice distribution through ration shops being of an inferior quality unaccustomed to the consumers;*
- (2) *for want of irrigation facilities the abundant availability of water has not been utilized for agricultural purposes;*
- (3) *arable lands are not yet made available to the people to cultivate;*

23rd February 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

- (4) *indigenous industrial concerns are on the verge of collapse and that the Aaron Spinning and Weaving Mills, Pappinisseri, Malabar, the only industrial concern with all parts and units required for a full-fledged mill in West Coast has been closed throwing workers and dependents of the workers in the streets for want of Governmental sympathy;*
- (5) *evictions of peasants still continue as the recently enacted Malabar Tenancy Amendment Act has not been implemented;*
- (6) *no Harijans in Malabar are yet assigned house-sites;*
- (7) *the Government have not yet implemented the mandates of the Constitution, viz., equal pay for equal work inasmuch as disparity in the scales of pay of teachers of the same grade has not been removed;*
- (8) *steps have not yet been taken to press the Central Government for forming united Kerala with Malayalam-speaking contiguous areas of the residuary State of Madras merging with Travancore-Cochin State, boundary disputes to be settled afterwards;*
- (9) *nothing has been done by the Government to tackle the ever-increasing beggar problem in Malabar;*
- (10) *medical facilities are not given to the people of the hilly tracts of lands in Malabar;*
- (11) *the 'modified educational scheme' has been imposed most undemocratically on the young generation of the State despite the popular agitation resulting in deterioration of Elementary Education."*

SRI S. RAMALINGAM :—"I second the amendment, Sir."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"I beg to move—

'Add the following at the end :—

"but regret for—

- (1) *not dealing with the country-wide agitation against the implementation of Modified Scheme of Elementary Education;*
- (2) *not giving reasons for the failure to carry out the resolution passed by this Assembly regarding the Modified Scheme of Elementary Education;*
- (3) *not dealing with why Madras Civil and Village Courts (Amendment) Act, 1951 is not brought into force, so far;*
- (4) *not dealing with unemployment among educated classes and beggar problem;*
- (5) *not dealing with prohibition policy in the light of the actual working in the State;*

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [23rd February 1954]

(6) not dealing with the plight of Elementary School teachers; and

(7) not suggesting immediate ameliorative measures for the handloom weavers." "

SRI S. RAMAINGAM:—"I second the amendment, Sir."

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"I beg to move—

'Add the following at the end:—

"but regret to note that no mention has been made about—

(1) the necessity for mobilizing the people of this State against the dangers of Pak.-U.S. Military Pact;

(2) the feelings of the people of Malabar for a separate Kerala State;

(3) the delay in giving assent to the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954, by the President of the Indian Union;

(4) the severe drought conditions in Malabar and especially in Walluvanad taluk; and

(5) the necessity of taking up 'the Kunjirapuzha' irrigation project in Walluvanad taluk, Malabar." "

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER:—"The original motion and the amendments just now moved as well as those moved earlier are now before the House for discussion."

3-15
p.m.

* SRI C. KANDASWAMY:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு சபைகளையும் ஒன்றாகக் கூட்டி நேற்று கவர்னர் செய்த பிரசங்கத் தின் மீது என்னுடைய சில அபிப்பிராயங்களை தெரிவிக்க நான் இங்கே நிற்கிறேன். பொதுவாக கவர்னருடைய பிரசங்கத்தைப் பழமுறைகள் படித்துப் பார்த்ததில்—இன்று மாகாணத்தில் நிலவக்கூடிய நிலைமைக்கும் பிரசங்கத்துக்கும் வெகு தொலைவு இருப்பதாக நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. மழை பெய்திருக்கிறது. கொஞ்சம் விளை பொருள்கள் விளைந்திருக்கின்றன. ஆனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் இருக்கிறது. விவசாயிகளின் நிலைமை மேலும் மேலும் மோசமாகிக்கொண்டேவருகிறது. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இன்று ஜமீன் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. இதுபோன்ற பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. காலையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறியதுபோல் புதிய கல்வி திட்டத்தை மாகாணத்திலுள்ள பெரும்பாலான மக்கள் ஆதரிப்பதாகத் தெரியவில்லை. கவர்னர் பிரசங்கத்தில் கண்டுள்ள மற்ற விஷயங்களைப்பற்றியும் பொதுவாக மாகாண நிலைமை பற்றியும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் காலையில் திறம்பட எடுத்து உரைத்திருக்கிறார். இந்த அரசாங்கம் தன்னுடைய கடமைகளைச் சரிவர செய்ய தவறிவிட்டது. மேலும் தவறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைக்காட்ட குறிப்பாக சிலவற்றை எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

"முதலில் விவசாயிகளின் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். நாட்டு மக்களில் 100-க்கு 80 பேர் விவசாயிகள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். சர்க்கார் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பாக விவசாயிகளுக்கு குறைந்த பட்ச அளவுக்காவது உதவி அளிக்கக்கூடிய விவசாய சீர்திருத்தத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதாக சொன்னதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. நேற்றையதினம் கவர்னர் செய்த பிரசங்கத்தில் இதைப்பற்றி சூசகமாகக்கூட ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டில் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் முதலில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில்தான் அமுலுக்கு வந்தது.

23rd February 1954] [Sri C. Kandasamy]

பிறகு அந்தச் சட்டம் சிதம்பரத்துக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. திருச்சி ஜில்லாவில் பல இடங்களில் விவசாயிகளுக்கும் மிராசுதாரர்களுக்கும் இடையே தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அங்கு இருக்கும் விவசாயிகள் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அந்த இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமாய் கோருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களது கோரிக்கை இதுவரையிலும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டு சத்தம்போட்டு கலாட்டா செய்த பிறகுதான் பாதி அல்லது கால் அளவுக்காவது உதவி செய்வது சர்க்காரின் வழக்கம். இன்று மாகாணத்தில் தொழில் நெருக்கடி, வேலையில்லா திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் விற்பனையாகாமல் குவிந்திருக்கின்றன. இந்த மாகாணத்தில் என்னுடைய தொகுதியிலுமட்டும் 5,000 பேர்கள் பட்டினியாக இருக்கிறார்கள் என்று ஸ்ரீராஜம் ராமசாமி அவர்கள் இன்று கூறினர். இதற்கு அடிப்படையான காரணம், ஜனங்களுக்கு வாங்கும் சக்தியில்லை. ஆதலால் முதலில் அவர்களுக்கு வாங்கும் சக்தி ஏற்படவேண்டும். அவர்கள் கையில் காசு இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு வாங்கும் சக்தி ஏற்படும். இது சிக்கலான விஷயமல்ல. நிலத்தைப் பிரித்துக்கொடுக்கும் படி நாங்கள் நிர்ப்பந்திக்கவில்லை. நாங்கள் கேட்பது விவசாய சீர்திருத்தம். அது ஒரு நியாயமான கோரிக்கை. 1928-ம் வருஷத்திலேயே காங்கிரஸ் ஏற்படுத்திய குமரப்பா கமிட்டி மகசூலை எவ்வாறு பங்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதைப்பற்றியும் நிரந்தர குடிவார உரிமைகளைப்பற்றியும் நிர்ணயித்து சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அரசியல் சட்டமும் அவ்வாறு செய்வதற்கு இடம் கொடுக்கிறது. இதைத்தான் நாங்களும் இவ்வளவு காலமாக வற்புறுத்தி வருகிறோம். அவ்வாறு செய்தால்தான் விளைச்சல் அதிகமாகும். விவசாய சீர்திருத்த சட்டம் South Kanara-ல் ஏற்கெனவே ஒரு வருஷத்துக்கு அமுலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மலபாரிலும் தஞ்சாவூரிலும் இச்சட்டம் அமுலிலிருக்கிறது. இதுமட்டும் போதாது. விவசாயிகளுக்கு மேலும் உதவும் வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் தேசம் முன்னேற்றமடையும். இன்று நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இருக்கும் உறவும் மில் தொழிலாளிகளுக்கும் மில் முதலாளிகளுக்கும் உள்ள உறவும் மேலும் சீர்குலைந்து வருகிறது. ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட வேண்டும்.

"இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டம் எந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு சாதகமாகயிருக்கிறது என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். இதை ராஜாஜி அவர்கள் உணர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள ஜமீன் விவசாயிகள் கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களிடம் தங்களுடைய கஷ்டங்களைப்பற்றி முறையிட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கவனிக்க சர்க்கார் முன் வரவில்லை. கவர்னருடைய பிரசங்கத்திலிருந்தும் எந்தவிதமான ஒரு குறிப்பிட்ட முறையிலாவது சர்க்கார் விவசாயிகளின் குறைகளை கவனித்து வருவதாக தெரியவில்லை.

"நம் மாகாணத்தில் விவசாயிகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஆந்திரா பிரிந்த பிறகு நம்மாகாணத்தில் உணவுப்பற்றாக்குறை மேலும் அதிகரித்திருக்கிறது. விளைச்சல் பூச்சியினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் தஞ்சாவூரில் விளைந்த பொருள்களை வாங்கக்கூட ஆள் இல்லை. விவசாயிகளுக்கு வாங்கும் சக்தி ஏற்படவேண்டும். கிராமத்திலிருக்கும் விவசாயிகள் முன்னேறினால் தான் நகரத்தில் வாழும் மக்களும் முன்னேற்றமுடியும். தொழிலாளிகளுக்கும் வேலை கிடைக்கும். சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். குறைந்தபட்சம் காங்கிரஸ் ஏற்படுத்திய குமரப்பா கமிட்டியின் சிபார்சுகளின் அடிப்படையின்போலாவது கணிசமான அளவுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டியது அவசியம். இல்லாவிட்டால் எந்தவித மாறுதலும் ஏற்படப்போவதில்லை.

"அடுத்தபடியாக கவர்னர் அவர்கள் பேருரையில் ஹரிஜன முன்னேற்றத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்ற வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது போன்ற சலுகைகள் காட்டுவது மட்டும் போதாது. அவர்களுக்கு டி.எஸ்.பி. வேலையும் டிபுடி கலெக்டர் வேலைகளும் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு

3-25
p.m.

[Sri C. Kandasamy] [23rd February 1954]

பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பினும் நூற்றுக்கு தொண்ணூறு பேர் களாகிய விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருப்பதற்கு மனைக்கட்டு வசதி கொடுப்பது அவசியம். அவ்விதம் அவர்களுக்கு குடியிருப்புக்கு மனைக் கட்டுகள் கொடுத்து அரசாங்கம் அவர்களை முன்னேற்றமடையச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது அவர்களுக்கு ஆறு சென்ற நிலம் கொடுக்கப் படுகிறது. அது அவர்களுக்குப் போதுமா என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். புறம்போக்காக இருக்கக் கூடிய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் 100 அல்லது 50 வருஷங்களில் நிலச்சுவான் மனைக்கட்டுகளில் குடியிருந்து அவர்களிடமிருந்து நிலச்சுவாந்தார்கள் வேலை வாங்கி வந்து இருக்கிறார்கள். அவ்விதம் குடியிருப்பவர்களை இப்பொழுது காலி செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதனால் இதில் அடிப்படை மாறுதல் ஏற்பட வேண் டும். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை.

“தொழில் அபிவிருத்தியைப் பற்றி சொல்லும்போது இன்றைய தினம் தமிழ் நாட்டிற்கு தொழில் அபிவிருத்திக்கு உதவக் கூடிய நெய்வேலி நிலக்கரி சுரங்கம் சம்பந்தமாக நடந்து கொண்டுவரும் வேலை மிகவும் மெதுவாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்பதை யோசிக்க வேண்டும். காரணம் அதற்கு வேண்டிய டெக்னிகல் அசிட்டென்ஸ்களை அமெரிக்காவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இன்றுள்ள சூழ்நிலையை அரசாங்கம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கவேண்டும். சமீபத்தில் பாகிஸ்தான் அமெரிக்காவுடன் ராணுவ ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருக்கி றது. அதனால் நமது தேசத்தின் எல்லைக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கூட பட்டவர்த்தனமாக பேசிக் கொண் டிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிகூட நிலைமையைப் பரி சீலனை செய்து தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் நெய் வேலி நிலக்கரிச் சுரங்கத்தில் அமெரிக்கர்களுடைய செல்வாக்கு ஏற்படுவ தால் தமிழ் நாட்டிற்கும், இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கும் ஆபத்து ஏற்படக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. இதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக பயிர்களுக்குப் பூச்சி விழுந்திருப்பதைப் பற்றி குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. பூச்சி விழுந்ததன் காரணமாக பயிர்கள் எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். அதற்கு வேண்டிய மருந்து தெளிப்பதற்கு “சப்ஸிடி” கொடுத்திருப்பது மட்டும் போதாது. திருத்தராப்பூண்டி தாலுகாவில் ஏற்பட்ட நிலைமையைப்பற்றி பத்திரிகைகளில் பார்த்திருக்கலாம். அங்கு எதிர்பார்த்த விளைவில் ஒன் றுக்குப் பாதி அல்லது மூன்றில் ஒருபங்கு கூட கிடைக்கவில்லை. எல்லாம் சாவியாகப் போய்விட்டது. இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். இதற்கு ஒருவித பரிகாரம் தேடிக் கொடுக்கவேண்டும். மருந்து தெளிப்பதோடு இல்லாமல் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் பொருட்டு கிஸ்தியை குறைப்பதன் மூலமாகப் பரிகாரம் செய்து கொடுக்கலாம். இவ்விதம் ஏதா வது உதவி செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கி றார்கள். பூச்சி விழுந்ததற்கு மருந்து தெளிப்பதோடு சப்ஸிட்யும் கொடுப் பதுமட்டும் போதாது. இதற்கு வேறு வழியில் உதவி செய்ய அரசாங்கம் யோசிக்கவேண்டும்.

“நெல், இதர விளைவு பொருள்களின் மீதுள்ள விலையில் வீழ்ச்சி ஏற் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்பொழுது நெல்லின் விலை கம் ரூ. 13 என்று விற்கப்பட்டது. இன்று பாதி விலை. இவ்வித வீழ்ச்சி ஏற்படும் என்று நாம் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே சொன்னேன். ஆனால் இன்றைக்கு ரூ. 6-க்கு வாங்குவதற்குட வழி இல்லை. இதற்குக் காரணம் என்னவென்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதைத் தடுப்பதற்கு வழி இல்லையா? அரசாங்கத்தைக் கேட்டால் இதற்கு பதில் கிடையாது. இப்பொழுது இருக்கும் தானியத்தை விற்பதற்குக்கூட வழி இல்லை. இதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால் அரசாங்கத்திட மிருந்து பதில் கிடையாது.”

23rd February 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“குறைந்து போகும் என்று நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். நீங்கள் தான் குறையாது என்று சொன்னீர்கள்.”

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

* **SRI C. KANDASAMY :—**“இப்பொழுது கலம் ரூ. 6 என்று குறைந்தாலும் விற்பதற்கு முடியவில்லை. ஆனால் நகரத்தில் இரண்டு படி அரிசிகூட கிடைக்காத நிலையில் மக்கள் தவிக்கிறார்கள். அங்கு மூட்டை ரூ. 13-க்கு வாங்குவதற்கு ஆள் கிடையாது. அந்த நிலைமை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணத்தை ஆட்சியிலுள்ளவர்கள் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அதற்குப் பதில் தெரியவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். நான் ஒரு பொருளாதார ஸாஸ்திரி அல்ல. தினம் மூன்று படி சம்பாதிக்கக் கூடியவன். அதை விற்பது தினம் தனக்கு வேண்டிய உப்பு, புளி, மிளகாய் முதலியவைகளை எப்படி வாங்கி தன்னுடைய ஜீவனத்தை நடத்த முடியும்? அவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதை யோசித் துப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது விலைவாசிகள் இறங்கிக்கொண்டு வருகின்றன. இனிமேல் ஏறுவதற்கு வசதி இல்லை. இது நன்றாகத் தெரி கிறது. இலாகா பொருளாதார நிபுணர்களைக்கொண்டு இந்த நிலைமையை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாய நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாகப் பேசும்போது நன்னிலம் தாலுகாவின் நிலைமையை மிகவும் மிகைப்படுத்தி பத்திரிகையில் செய்தி கள் வருகின்றன. இதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கும் தெரியப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு விவசாய பண்ணையான் வருஷம் பூராவும் பாடுபட்டு விட்டு வருஷக் கடைசியில் அதாவது அறுவடை காலத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கோ அல்லது ஏழில் ஒரு பங்கோ கூலி பெற முடியாத நிலைமையில் மிராசுதார்கள் வெளியூர்களிலிருந்து ஆள்களைக் கொண்டு வந்து அறுவடை செய்து பண்ணையான்களின் வாயில் மண்ணைப்போடுவது என்றால் அது எப்படி இருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிலைமையில் அந்தப் பண்ணையான் வருஷம் பூராவும் எவ்விதம் தன்னுடைய குடும்பத்தை நடத்தமுடியும்? வருஷம் பூராவும் பட்டினி கிடந்து சாக வேண்டியது தான். அதற்காகவே எப்போதாவது தனக்குள்ள பங்கை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வதில் நியாயம் இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் போலி சினை நியாயம் கிடைக்கவில்லை. நியாயம் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால் அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. இந்த நிலைமை விவசாயிக்கு ஏற்பட் டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்த்து விவசாயிகளுடைய அபிலாஷைகளை பூர்த்திசெய்து கொடுக்க முயற்சிக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய அம்சம் நமது கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டுள்ளனாடைய பிரசங்கத்தை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI T. ANANTA PAI :—**“Mr. Deputy Speaker, Sir, it is with pleasure that I associate myself with the sentiments expressed by my hon. Friend Sri Rajam Ramasami in moving the motion of thanks to His Excellency the Governor. I have been listening to the speeches delivered from the Opposition benches, particularly the speech of the hon. the Leader of the Opposition. With very great difficulty I could understand only a few things of what he said because he was speaking in a language which I have not been able to learn even now. From the reference he made to the report on the modified educational system, I thought he was criticising the scheme. As I was listening to his speech criticising the scheme, I thought he would give us an alternative scheme which his adopted country Russia might have introduced to convert all the illiterate children into literate children. Instead, I found at one stage, he was quoting from a book writ-
ten by the Prime Minister of India several years ago defining

3-30
p.m.

[Sri T. Ananta Pai]

[23rd February 1954]

the meaning of democracy as practised in Russia. I do not know what the Prime Minister then found in Russia. Afterwards, he has written so much about that country and conditions there. The other day the Prime Minister said that some people in this country refused to be dynamic. Particularly he was referring to the members of the party to which the hon. the Leader of the Opposition belongs. He said that though in Russia things have changed considerably, these people refused to believe that things have been changing so fast. Things have been changing and moving so fast with the result that to-day the Leader of the Opposition has been compelled to quote and explain the meaning and substance of democracy from a book written fortunately by our own Prime Minister many years ago. I was wondering whether he was quoting from books written by Heads of States of Russia. Though we have not had the good fortune of visiting those countries and seeing things for ourselves, at least from events that have happened there recently, we have every reason to believe that that is not the type of democracy we would like to have in our country. I say he has deliberately not referred to the educational reforms that Russia had introduced to solve this problem of illiteracy. Russia was a backward country like ours. The problems of public health and the problems of education which Russia had to face were more or less similar to ours. Russia also had to increase the teacher-pupil ratio. Russia had recourse to shorter periods of instruction so that all the children could be brought into the school. That being, so, to-day I do not know what objection, the hon. the Leader of the Opposition or his party could have for the modified scheme of elementary education because in substance it means rationing out the educational facilities available to-day, however unfortunate it may be from the point of view of standards or the so-called standards. The hon. the Leader of the Opposition and his party stand for equal distribution of wealth in this country. Therefore he cannot have any objection for the equal distribution of the educational facilities also to all classes and sections of people in this country.

"Sir, in the First Five-Year Plan, over Rs. 2,000 crores have been set apart for building up big projects, and dams in order to improve the conditions of the people economically. Of course, we would not be satisfied with the progress so far made in many directions. There are still greater and greater problems requiring solution. Good statesmanship and finance are required to solve them. Some people connected with the work of planning have estimated that for the execution of the Second Five-Year Plan we might require nearly 7,000 crores of rupees. I do realise that the Government must have come to appreciate by now that the greatest wealth of this country is our people. Our people are not willing to stand by and wait for progress to come to them. They want that these problems should be solved immediately. They want that the problems of education, the problems of sanitation, the problems of public health and all similar problems should be solved expeditiously. Just as it is important to build dams and execute big projects it is also very

23rd February 1954] [Sri T. Ananta Pai]

important to build up the human resources and see that the people are raised to as high a level as possible so that every one in the country will get equal opportunities to come up to the highest standards. That will be the ideal for the Second Five-Year Plan. With that aim in view, I am sure greater and greater attention will be paid to the problems of education, to the problems of public health and so on.

"His Excellency the Governor has significantly drawn our particular attention to two problems confronting us. The problem of education was one of them. However unsatisfactory the modified scheme of elementary education might be, shorn of all the prejudices that might have been engineered against the scheme, with goodwill, co-operation and with vision without which the whole nation would perish, if we are determined to see that education is imparted to all the children without minding the cost, we would have achieved a great thing. The condition of the teachers is, of course, pitiable. Most of them belong to a class which depend entirely on the poor wages they earn. Anything that we might do in the direction of improving their salaries, in ameliorating their conditions, in making them feel contented and allowing them to play their part in educating the future citizens of India would be definitely profitable. Then, I have seen many children attending schools without proper clothes. Most of them are not able to attend schools because they do not have enough of clothes at home. Though it might look a harsh order, I would like the Government to issue an order that all children attending school should wear the same sort of dress or uniform so that the distinction between the rich and the poor might disappear even while the children are growing up. I know many children are compelled to go to school with tattered clothes on. I do not know how a child in that condition could be expected to grow into a healthy citizen of India.

"The teachers welcome the educational concessions that have been extended to their children. But several of them are concerned about this problem after their retirement. After retirement they are not eligible for these concessions. The education of their children will have to be stopped while they are half-way through it, because after retirement they cannot afford to allow their children to continue their education. I think the Government must take a sympathetic attitude and see whether the teachers could be allowed the concessions even after their retirement.

"Coming to public health, we have enough people who talk about maintaining high standards from their Himalayan heights. This question of standards has almost become a pathological obsession with them. Day in and day out, they say that standards must be built up and maintained and that the alternative to this is nothing. I know in a district like South Kanara where the Government have been pleased to sanction a number of midwives for so many village hospitals, only the order of the Government is there, but the midwives are not there because there are

[Sri T. Ananta Pai] [23rd February 1954]

not enough of trained midwives available. Our women in the villages cannot wait to be delivered of their children till midwives are trained and appointed to those posts. The other day even our Prime Minister referred to this question and said that our people cannot wait for standards to be built up before medical aid is extended to them. By that time, he said, they will all be dead. Without waiting for standards to be built up, girls in the villages who are enthusiastic to undergo training in midwifery should be given facilities for training and allowed to practise in the villages so that they might go to the help of poor villagers who are in need of such help.

"There is another point to which I would like to draw the attention of the Government. Yesterday I saw the Hon. Speaker with reference to a number of questions put by hon. Members that do not get a chance of being answered on the floor of the House either because of the prorogation of the Assembly or for any other reason. I requested the Hon. Speaker whether the Government could not think of answering such questions directly. Questions are put by hon. Members on behalf of the people in their constituencies and it is only right and proper that those questions should be answered in the interests of the people. The Hon. Speaker gave me permission to refer to this in my speech and request Government to consider the question of extending this additional facility to the people, namely, that questions that could not be answered in the House for want of time could be replied to individually.

3-40
p.m.

"Then I would like to refer to the question of red-tapism. Sometimes, we who belong to the party in power do see our way to dissociate ourselves from the administration at least in this respect. I do not think we want red-tapism to continue. Though a certain amount of red-tapism is inevitable, as was pointed out by Pundit Jawaharlal Nehru, I do say that our rules and regulations call for revision so that people may act expeditiously and with enthusiasm. In this connexion, I would refer to the Community Projects, the National Extension Service Schemes and other local works. I know that the Hon. the Minister in charge of these is a person with drive and initiative. I have no doubt that he will try and see that sufficient enthusiasm is roused in the people, that it is kept up and that all the schemes that have been drawn up or are contemplated are concluded in time. If we do not do it, I am sure the false hopes that we have been responsible for raising in the bosoms of the people will depress them and make them feel sorely disappointed. People do not want mere promises. If they had been promised progress, they have a right to expect that progress.

"Then I come to the question of Prohibition. Prohibition is a social experiment which has to be carried out in an atmosphere with perfect goodwill and co-operation from the people. When Committees appointed by the various other Governments publish their reports and say that Prohibition has been a failure, I do not know what sort of an atmosphere will be created in the

23rd February 1954] [Sri T. Ananta Pai]

country and how this experiment can be made a success. I hope, Sir, you would permit to quote from a book which refers to this great experiment of Prohibition in America. I know the word 'lie' is unparliamentary but I am just quoting it from a book and I hope that in this context it would be overlooked.

'These thirteen years are supposed to be a period of great lies in the history of the United States of America. Those who were opposed to prohibition lied so much to make it appear that it was a failure. Those who supported prohibition lied so much to say that prohibition was a great success and politicians lied as a matter of habit.'

From this point of view, I do feel that it would be difficult to collect evidence to say whether this experiment has been a success or failure. Have we realized the objective for which Prohibition was introduced? If we ask a person who is given to drink whether he would like his children to fall into this habit the answer will be very simple. I know many people who would like to drink but who do not want their children to take to drink. It is only from this point of view that we should judge whether Prohibition should be continued or not. From the financial point of view, I do not think the State has been losing anything. It is making up the loss by other means of taxation. We had an objection formerly that our money was spent on the Prohibition staff to keep a few people away from drink. Now that objection is no longer there because the Prohibition Department is being abolished and the Police have been entrusted with the maintenance of Law and Order and the enforcement of Prohibition. Whether Prohibition should have been introduced or not is a different matter but having introduced it, I do not think that we should accept defeat so easily. I, therefore, say that we should concentrate on the ameliorative side of the Prohibition policy and try to wean away people who have become addicts to drink from this habit by persuasion. We should take a sympathetic attitude towards them because even in the science of criminology the present day tendency is to reform the criminal and not to punish him. When the Government say that they are going to enforce it vehemently, I would appeal to them to consider this aspect and, at the same time, I would appeal to the public also to extend their co-operation to make Prohibition a success. I do hope that this experiment, whatever might be said against it, since it has been introduced, will be given a fair trial. With the zeal with which the Hon. the Chief Minister believes in this Prohibition policy, I wish that even for the posts of departmental heads administering Prohibition persons with a sufficient amount of faith and enthusiasm are chosen, to make this social experiment a success. Thank you, Sir."

* SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மாட்சிமைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் நிகழ்த்திய பேச்சைக் கேட்டேன். பல முறைகளும் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை நான் படித்துப் பார்த்தேன். பல உண்மைகளை அவர் அதில் மறைத்துப் பேசியிருக்கிறார். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சீர்கேடான நிலைமையை உணர்ந்து அவைகளை நீக்குவதற்கான பரிசாரம் எதையும் தன் னுடைய சொற்பொழிவில் அவர் சரியாகக் கூறவில்லையென்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

3-43
p.m.

[Sri A. Govindaswami Nayakar] [23rd February 1954]

“சமீபத்தில் பிறந்த ஆந்திரநாடு அமைதியாயும், சுமுகமாகவும் பிறந்து விட்டதாக மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் பெருமைப்படுகிறார்கள். ஆனால் ஆந்திர மக்கள் கோரிக்கைகளைப் புறக்கணித்தும், அவர்கள் தனக் கென தனி மாகாணம் அமைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று போராட்டம் நடத்தியபோதும் தடியடி தர்பாரும், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து அவர்கள் உயிரை வாங்கியும், தியாகி பொட்டி ஸ்ரீராமலு ஆந்திர மாகாணம் கிடைக்கும்வரை உண்ணாவிரதம் இருப்பேன் என்பதாக சபதம் எடுத்துக்கொண்டு அதேமாதிரியாக உண்ணாவிரதம் இருந்து உயிரைவிட்டதும் அதனால் மொழி வழியே அமைந்த அந்த மாகாணம் ஏற்பட்டதும் நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அவ்வளவு அமளிக்குப் பிறகு பிறந்த ஆந்திர மாகாணம் அமைதியாயும், சுமுகமாகவும் பிறந்துவிட்டதாக மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் சொல்வதால் உண்மையை மறைக்கப் பார்க்கிறார்களா? அல்லது நமக்கு எல்லாம் ஒன்றுமே தெரியாது என்று எண்ணிக்கொண்டு பேசுகிறார்களா என்பதுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆந்திர நாட்டை அவசரம் அவசரமாகப் பிரித்ததினால் தமிழ் பேசும் சித்தூர், திருத்தணி போன்ற பிரதேசங்கள் ஆந்திர மாகாணத்தோடு சேர்ந்துவிட்டன. அதற்காக அந்தப் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் தமிழ் பேசும் பிரதேசத்தோடு இணைந்து கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக கிளர்ச்சியைச் செய்ய ரயில் நிறுத்தம் செய்தபோது, இந்திய முதல் அமைச்சர் அந்தச் செய்கையை முட்டாள்தனமானது என்று தமிழர்கள் எல்லோரும் வெட்கப்படத்தக்க வகையில் குறிப்பிட்டார். அதைக் கண்டிக்கும் வகையில் ஜூலை 15-ந்தேதி தமிழ் நாடெங்கும் கிளர்ச்சிகள் நடந்ததும், அதனால் டாலியாய்பாரம், தூத்துக்குடி ஆகிய இடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கைகால்களை இழந்ததும், உயிரை விட்டதும், சிறையில் அடைந்து அவதிப்படுவதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். இதைப்பற்றி கவர்னர் தனது உரையில் எதுவும் சொல்லாமல் மறைத்திருக்கிறார். ஆந்திரநாடு மொழிவழியாக அமைந்ததே. அதைப்போலவே தமிழ் பேசும் மக்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து தமிழ் மாகாணமும் மலையாளிகள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு மலையாள மாகாணமும், அதைப் போலவே கன்னட மாகாணமும் அமைப்பதற்காக, அதாவது மொழிவழியே மாகாணங்களை அமைப்பதற்காக இந்தச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது, அல்லது எடுக்கப்போகின்றது என்பதைப்பற்றி மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை.

“தமிழ் பேசும் மக்கள் தமிழ் மாகாணம் என்றும், தெலுங்கு பேசும் மக்கள் ஆந்திர மாகாணம் என்றும், கன்னடம் பேசும் மக்கள் கன்னட மாகாணம் என்றும், மலையாளம் பேசும் மக்கள் மலையாள மாகாணம் என்றும் அமைத்துக்கொண்டுவிட்டால் இந்தப் பிரதேசங்களில் வடநாட்டார் ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாது என்று எண்ணியே மத்திய சர்க்கார் தமிழர்களுக்கும் தெலுங்கர்களுக்கும் சண்டைவரும்படியும், மலையாளிகளுக்கும், கன்னடர்களுக்கும் சண்டை வரும்படியும் நிர்வாகத்தைச் சின்னப்பின்னப்படுத்திவருகிறது என்று நான் சொன்னால் அது தவறு ஆகாது. நிச்சயமாக சித்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள தமிழ் பிரதேசங்களைச் சென்னை ராஜ்யத்துடன் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு எல்லைக் கமிஷன் வந்தவுடன் விசாரணை நடத்தும் என்பதாக உறுதி கூறியவர்கள்கூட, இன்றைக்கு எல்லைக் கமிஷன் இந்தப் பிரச்சினையைக் கவனிக்காது என்று மத்திய சர்க்கார் அறிவித்துவிட்டபோதிலும்கூட, மௌனமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் இது வெறும் கேலிக் கூத்தாகவே இருக்கிறது. ஆந்திர சர்க்கார் எப்படி சுமுகமான முறையில் இவர்கள் சொல்லும் யோசனைக்குக் கட்டுப்பட்டு அந்தப் பிரதேசங்களை விட்டுவிட முன் வருவார்கள் என்றுதான் தெரியவில்லை. கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இங்கு இருப்பதால்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். அந்தப் பிரதேசங்களை எப்பாடுபட்டாவது தமிழ் மாகாணத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ள சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தமிழர்கள் கட்சி வேற்றுமையை மறந்து ஒன்றுபட்டு கிளர்ச்சி செய்தாலன்றி சித்தூர் தமிழ் பகுதிகள் தமிழ் நாட்டுடன் சேரமுடியாது.

“அடுத்தபடியாக, இயற்கை ரொம்பவும் அனுகூலமாக இருந்ததாகவும், நாட்டில் நல்ல மழை பெய்திருப்பதாகவும், அதனால் உணவுப்

23rd February 1954] [Sri A. Govindaswami Nayagar]

பொருள்கள் அதிகம் உற்பத்தியாகியிருப்பதோடு, விலையும் இறங்கி வருவதாகவும் மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தனது உரையில் மகிழ்ச்சி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நாட்டில் பசிபட்டினியால் வாடிச் செத்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களைப் பற்றியோ, ஏற்கெனவே மழை இல்லாததால் பயிர்கள் நாசமடைந்தும், இப்போது பூச்சிகள் தொந்தரவால் பயிர்கள் நாசமடைந்தும், விவசாயிகள் கிடைக்கும் உணவுப் பொருள்களைக்கூட வாங்கும் சக்தியற்று தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை அவர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. பூச்சிகளால் பயிர்கள் நாசமடைந்துவிட்டன என்பதை மட்டும் ஒப்புக்கொள்ளும் மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் பூச்சி விழாமலிருக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை. பூச்சிகளால் பயிர்களுக்கு தொந்தரவு ஏற்படாமல் செய்யும் வழிகளையும் குறிப்பிடவில்லை. ஒரு மாவட்டத்திற்கு இரண்டு பூச்சி இன்ஸ்பெக்டர்கள் டிபார்ட்மெண்டில் வைத்திருக்கிறார்கள். இது போதாது. அவர்கள் கிராமத்தோறும் சென்று வேலை செய்ய முடியாது. பயிர்களையும் பூச்சி விழாமல் மருந்து போட்டுக் காப்பாற்ற முடியாது. சாதாரண ஏழை விவசாயிகளும் மருந்து வாங்க சக்தி இல்லாததினால் பயிர்கள் சேதம் அடைகிறது. உற்பத்தி குறைகிறது. எங்கு சென்றாலும் நமது முதல் மந்திரி அவர்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்க உழையுங்கள், உழையுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்.

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ உழைக்காதவர்களை உழையுங்கள் என்று சொல்லுகிறேன்.”

***SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—**“ உழைக்காதவர்களுக்குச் சொல்வதாக நமது முதல் அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள். சொல்ல வேண்டிய இடத்தில் அவர் சொல்வது கிடையாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். உழைக்கும் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்காமல் அவர்களை உழையுங்கள் உழையுங்கள் என்று சொல்வதில் எந்த விதமான பயனுமில்லை என்பதை சர்க்காருக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பூச்சு மருந்து இலவசமாக கிராம அதிகாரிகள் மூலம் கிராமத்தாருக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்யலாம்.

“அடுத்தபடியாக, புதிய கல்வித்திட்டத்தைக்குறித்து மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் கூறியுள்ளதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். மத்திய கல்வி ஆலோசனை போர்டு புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்திய பருளேகர் கமிட்டியின் யாதாஸ்தை அங்கீகரித்துவிட்டதாக கவர்னர் தெரிவித்திருக்கிறார். அப்படியானால் நமது முதல் அமைச்சர் தனது மூளையைக் கொண்டே தயார் செய்த திட்டம் என்ன ஆயிற்று? பருளேகர் கமிட்டியின் சிபார்சுக்கும், நமது முதல் அமைச்சர் கொண்டுவந்துள்ள திட்டத்திற்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறதே. பருளேகர் கமிட்டியின் யாதாஸ்தை முதலில் விவாதிக்கவேண்டிய உரிமை நமது சட்ட சபைக்குத்தான் உண்டு. சட்டசபையில் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தின் படிதான் பருளேகர் கமிட்டியே அமைக்கப்பட்டது. ஆகவே அந்தக் கமிட்டியின் தீர்மானத்தை முதலில் விவாதிக்க வேண்டியது இந்தச் சபைதான். அதை விட்டுவிட்டு அவர்களுடைய யாதாஸ்தை மத்திய போர்டு அங்கீகரித்து விட்டது என்பதைச் சொல்லி இந்த நாட்டவர்களில் மேல் அதைத் திணிக்க முடியாது. அதை அங்கீகரிக்க அவர்களுக்கு எவ்வித உரிமையும் கிடையாது. பருளேகரும் இந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவரே அல்ல. இந்த நாட்டின் பண்பாடும், பழக்கமும் அவருக்குத் தெரியாது. மேலும் முதல் அமைச்சர் கொண்டுவந்த திட்டத்திற்கு அதிகச் செலவு கிடையாது. பருளேகர் திட்டத்தினால் அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறது. புதிய கல்வித் திட்டத்தினால் அதிகமான நன்மை ஏற்படுமென்பதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தான் போகும் இடங்களில் எல்லாம் பிரமாதமாகப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி கூடி விவாதிக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். பல கடிதங்களும் அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். தன்னுடைய அறையில் வந்து சந்தித்துப் பேசும்படியாகச் சொல்லியிருக்கிறார். கருத்தவேற்றுமைப்பட்ட எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் எல்லோரையும் ஒன்று கூட்டி இதைப்பற்றி விவாதித்து ஒரு முடிவுக்கு

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [23rd February 1954]

வரும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் அம்மாதிரியாக ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். அப்போதுதான் ஜனநாயகத்தைப்பற்றி பேச உரிமையுண்டு.

“அடுத்ததாக வரும் ஆண்டில் 1,270 புதுப் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தப் போவதாக மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தனது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த ராஜ்யத்தில் மொத்தம் 13 தமிழ் பேசும் ஜில்லாக்கள் இருக்கின்றன. அதாவது சராசரி ஒரு ஜில்லாவிற்கு நூறு பாடசாலைகள் ஏற்படும். ஒரு ஜில்லாவில் எட்டு, அல்லது பத்து தாலுக்காக்கள் இருப்பதால் ஒரு தாலுக்காவிற்கு பத்து பாடசாலைகள் ஏற்படும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் முன்னாறு அயன் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஆதலால் ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு பாடசாலைகூட ஏற்படாது. அப்படியிருக்கும்போது இப்பொழுது எப்படி 1,270 பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்துவது போதும் என்று நான் கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“இவைகள் புதுப்பள்ளிக்கூடங்கள். பழைய பள்ளிக்கூடங்கள் ஆங்காங்கே இருக்கின்றன.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“நானும் புதுப்பள்ளிக்கூடங்களைத்தான் குறிப்பிடுகின்றேன். இப்பொழுது இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் போதாது என்றுதான் நான் சொல்லுகின்றேன். நாடு சுதந்திரம் பெற்றால் 10 வருஷத்தில் கட்டாயக் கல்வியும், இலவச ஆரம்பக் கல்வியும் கொடுப்போம் என்ற காங்கிரஸ் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? மேலும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு சர்க்கார் பெரிய உதவி செய்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களை ஒதுக்குவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த நாட்டின் முதலெலும்பு போலுள்ள ஆதித்திராவிட மக்கள் இன்றைய தினம் எந்த நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆதித் திராவிட மக்கள் வாழும் பிரதேசத்தைப் பார்த்தாலேயே இன்னமும் அவர்கள் எவ்வளவு பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும்.

3-53 “சட்டக் கல்லூரியில் படிக்கின்ற பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்கு இந்த ஆண்டு ரெவின்யூக்கியில் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படவில்லை யென்பதை நமது முதல் மந்திரியாருடைய கவனத்திற்கும், ஹரிஜன அபிவிருத்தி மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவருகிறேன். அது சம்பந்தமாக மாணவர்களை விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சட்டசபையில் நாங்கள் கேள்விகளும் கேட்டிருக்கிறோம்.

“இன்னும் நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே நீர்பாசனத் திட்டங்களை யெல்லாம் அதிகம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களைச் சொல்லிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். “இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம், அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறோம்” என்று சொல்லக் கேட்டுக் கேட்டு காது புளித்துவிட்டது. கோயமுத்தூர் மாவட்டத்திலும், மதுரை மாவட்டத்திலும் சில திட்டங்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. அங்கு செல்வாக்குள்ள மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், மற்ற இடங்களைப்பற்றி கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயில் செய்து முடிக்கக்கூடிய சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையாவது எங்கள் ஜில்லாவில் செய்து முடிப்பதற்கு கவனம் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

“எதற்கெடுத்தாலும் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய சர்க்கார் எதற்கெடுத்தாலும் வட நாட்டை நம்பிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி பெருமையாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த இடத்தில் நான் ஒன்று குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலமாக வட நாடு வளம் பெற்றிருக்கிறது, தென்னாடு தேய்ந்து வருகிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரிந்திருக்கும். வட நாட்டில் எத்தனையோ பெரிய பெரிய நீர்தேக்க திட்டங்களெல்லாம்,

[23rd February 1954] [Sri A. Govindaswami Nayagar]

லாம், வெற்றிகரமாக முடிக்கப்பட்டு விட்டன. ஆனால், தென்னாட்டிலுள்ள திட்டங்களெல்லாம் துவக்கப்பட்டவை கூட முடிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதும் சர்க்காருக்கும் தெரியும். ஆகவே, தென்னாட்டுக்கு நியாயமாக கிடைக்கவேண்டிய உரிமைகள் வழங்கப்படவில்லை என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் ஒரு உண்மை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது கைத்தறி நெசவாளர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அவர்களுடைய துயரம் துடைக்கப் படவில்லை. அவர்களுடைய துயரத்தைத் துடைப்பதற்கு முதல் மந்திரியார் தன்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்க ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். சட்டசபையிலும் அது எகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டு ‘டிஸ்ட்ரிக்ட் சர்க்காராருக்கு அனுப்பப் பட்டது. நம் சர்க்காரை பொம்மை சர்க்காராகத் தான் மதிப்பார்கள் என்பதை நான் அப்போதே சொன்னேன். இப்பொழுதும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இது பொம்மை சர்க்காரைப் போல் இருக்கிறது. எதற்கெடுத்தாலும் நேருவிடத்திலே மண்டியிடவேண்டியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் எந்த நல்ல திட்டத்தையும் புறக்கணித்து வருகிறார்கள். 40 சத விதம் தான் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உரிமை என்றும் 60 சத விதம் மில்லுக்கு உரிமை என்றும் அதற்குமேல் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சலுகை அளிக்க முடியாது என்றும் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் வடநாட்டு சர்க்காருக்கு நம்முடைய சர்க்கார் கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், தென்னாட்டிலுள்ள மக்களின் குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டிய எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவேதான் நம்முடைய மக்கள் சுதந்திரமாக வாழவேண்டுமானால் வட நாட்டுப் பிடிப்பிலிருந்து விலகவேண்டும். தென்னாடு தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு திராவிட நாடு என்று தனியாக ஏற்படவேண்டுமென்று திராவிடக் கழகத்தைச் சேர்ந்த பெரியார் அவர்களும், தி.மு.க. செயலாளர் திரு. அண்ணாத்தாரை அவர்களும் வலியுறுத்தி வந்திருப்பதின் கருத்தை கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் உணராததின் காரணம் என்ன என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. ஏற்கெனவே நான் பிரசங்கத்திலே கூறினேன். இந்தத் திட்டம் தோல்வியுற்று வந்த காலத்திலே, நம் முதல் மந்திரியார் கண்ணீர் விட்டுச் சொன்னார் ‘முதலில் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியபோது நாங்கள் இந்த சர்க்காரின் தீர்மானத்தை ஒத்துக்கொண்டோம். ஆனால் நேரு சர்க்கார் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அப்படியிருந்த போதும், இந்த சர்க்கார் நேரு சர்க்காருக்கு அடங்கிக்கொண்டு இருந்து விட்டது. கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சனை வட நாட்டில் கிடையாது. தென்னாட்டில்தான் கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் இன்றைக்கு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் சைனா பஜார் பக்கத்திற்குப் போய் பார்த்தால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் குடும்பம் குடும்பமாகத் தெருவில் பிச்சை எடுப்பதைப் பார்க்கமுடியும்.

“முகியமான பிரச்சனைப்பற்றி எல்லாம் கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்திலே கூற மறந்திருக்கிறார். இன்றைய தினம் நாட்டிலே பூதம் போல் இருந்து வரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது. அது கவர்னர் அவர்களுக்குத் தெரியாது போலும். ஏழைகள் பழம் கஷ்டம் அவருக்குத் தெரியாது. சர்க்கார் சிப்பந்திகள் சம்பளத்தை கொஞ்சம் உயர்த்தவேண்டுமென்று சொன்னால் அதைச் செய்ய முன் வரவில்லை. தங்களுடைய சம்பளத்தையோ, அதிகச் சம்பளம் வாங்குகிற அதிகாரிகளுடைய சம்பளத்தையோ குறைப்பதற்கான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. சர்க்கார் ஊழியர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமானாலும், ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமானாலும், அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. காண்டிப்பில்கள் தங்களுடைய சம்பளத்தை 2 ரூபாய் உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டால், வேறு போலீஸ்காரர்களை விட்டே இவர்களை விரட்டியடிக்கிறார்கள். பிழைகள் ஒன்றிரண்டு ரூபாய் விட்டு அலவன்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்டால் அதையும் கவனிக்கப்படவில்லை.

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [23rd February 1954]

“இந்தச் சர்க்கார் காங்கிரஸ் சர்க்கார் என்று பிரமாதமாக சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறது. நாங்கள் வெள்ளையனை விரட்டிவிட்டோம் என்று சொல்லி மக்களிடத்தில் போட்டு வாங்கினார்கள். இது உண்மையா என்று கேட்கிறேன். வெள்ளையர்களை விரட்டிவிட்டோம் என்று இவர்கள் சொல்லுகிறார்களே, சென்னை ட்ராமாவே தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை என்ன? அவர்கள் வேலையில்லாமல் பிச்சை எடுக்கும் படியாக இருக்கிறார்கள். இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாதா என்று கேட்கிறேன்.

“எங்கள் ஜில்லா புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கூட, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள், ‘உங்கள் ஜில்லாவில்தான் நிலக்கரிச் சுரங்கம் இருக்கிறதே, அது போதாதா?’ என்று கேட்கிறார். அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்த நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை யார் சுரண்டுகிறார்கள்? வெள்ளையனை விரட்டி விட்டோம் என்று சொல்லக்கூடிய இந்தச் சர்க்கார் வெள்ளையனாகிய அமெரிக்கனை டோரா அடிக்கும்படியாக அங்கே விட்டு வைத்திருக்கிறது. திருடர்களுக்கு விளக்குப் பிடிப்பதுபோல இந்தச் சர்க்கார் வெள்ளைக்காரர்களை அங்கு விட்டால், வியாபார முறையிலே இன்னும் அவர்கள் சுரண்டக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும் என்று குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன்.

“வடநாட்டு ஆதிக்கம் அங்கு எப்படி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தொழில் மந்திரி அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும், அவர்களுடைய கவனத்திற்கு இது கொண்டுவரப்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன். கோஷ என்ற வடநாட்டு அதிகாரி ஒருவர் அங்கு இருக்கிறார். பழப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கத்தின் சுற்று வட்டாரத்தில் ஒரு வெற்றிலை பாக்குக் கடையோ, டீ கடையோ ஏற்படுத்த வேண்டுமானாலும், வடநாட்டானுக்குத்தான் அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறதே யொழிய, தென்னாற்காடு ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இந்தக் கடைகள் வைப்பதற்கு உரிமை மறுக்கப்படுகிறது. பூதம் காப்பதுபோல் நிலக்கரிச் சுரங்கத்தை அவர் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்றால், இந்தச் சர்க்கார் ஆளுகின்ற அந்த மக்களினுடைய கதி என்ன? அவர்கள் திடீர் திடீர் என்று அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அவர்கள் நிலத்திற்கு எந்த முறையிலும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படாமல், யுத்தம் (war) ஆரம்பிக்கப் படுவதற்கு முன்னால் எந்த விலைவாசி இருந்ததோ அந்தத் தொகைக்குத்தான் சர்க்கார் கொடுக்கிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களிடமிருந்து ஒரு காணி நிலத்தை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பினால், அதற்குப் பதிலாக வேறொரு இடத்தில் ஒரு காணி விஸ்தீரணமுள்ள இடத்தை வாங்கிக் கொடுங்கள் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். வாங்கித்தரவிட்டால், சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய தொகைக்கு அவர்கள் வேறு எங்கு நிலம் வாங்க முடியும்?

“அங்கு வேலை செய்கின்ற வங்காளிக்கு மூன்று ரூபாய் தினச் சம்பளமும், நம் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, அதாவது தென்னாற்காடு ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு தினம் 12 அணா அல்லது 14 அணா வீதமும் கொடுக்கப்படுகிறதென்றால், இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறதென்று கேட்கின்றேன்? இது சர்க்காருக்குத் தெரியாதா? வேலை செய்கின்ற தமிழ் மக்கள் அடிக்கப்படுகின்றார்கள், வேலையில்லிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அப்படியே பல தொழிலாளர்கள் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முன்னாறு பேர்களுக்கு மேல் வேலை நிறுத்தம் செய்தது சர்க்காருக்குத் தெரியும். சர்க்கார் இதைக் கவனிக்கும் என்று சொல்லி போராட்டத்தை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே கவனித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருடையது என்பதை நாங்கள் சொல்லுகிறோம். உங்கள் ஜில்லாவிலே நிலக்கரிச் சுரங்கம் இருக்கிறது என்று நிதி மந்திரி செல்லுகிறார். வாஸ்தவம் என்று நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால், அதை வடநாட்டார் சுரண்டுகிறார்கள், என்று வெளிநாட்டார் சுரண்டிக் கொண்டு போகப் பார்க்கிறார்கள். இன்றையதினம் அமெரிக்காவோடு பாசிஸ்தான் ராணுவ உதவி ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை சண்டை வருமேயானால், கடலுருக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்பதையும், இந்த நிலக்கரிச் சுரங்கத்திலேயே ஒரு வேட்டுவைத்துவிட்டு அவர்கள் போய்விடுவார்கள் என்பதையும் நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்,

[23rd February 1954] [Sri A. Govindaswami Nayagar]

“நம்முடைய உரிமைகளெல்லாம் பறிக்கப்படுகின்றன. வடநாட்டிலிருந்து வந்திருக்கும் கவர்னர் அவர்கள் வடநாட்டிற்கு ஆதரவாகத்தான் பேசுவார்கள். இந்தச் சர்க்காரச் சேர்ந்தவர்களாகிய நாம் எந்தந்த முறையிலே பாதிக்கப்பட்டு வருகிறோம் என்பதை உணர்ந்து அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

“மத்திய சர்க்கார் பணம் கொடுக்கவில்லை, நம்முடைய திட்டங்களை ஆதரிக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது ஏன் நாம் மத்திய சர்க்காரின் பிடிப்பிலிருந்து விலகிக்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கின்றேன். இந்த நிலையை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்த்து, மத்திய சர்க்காரிலிருந்து தொடர்பை அறுத்துக் கொள்ள வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். ஆகவே, நம்முடைய கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை நான் ஆதரிக்க முடியாது. அதைப் போற்றவும் முடியாது. பிரசங்கத்தில் நான் பாராட்டக்கூடிய விஷயம் ஒன்றும் இல்லை. எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் கே. பார்த்தசாரதி நாயுடு அவர்களைக் கொண்டு, இதை ஆதரிக்கும்படியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். கள்ளக்குரிச்சி மலையில் 20 ஆயிரம் மக்கள் வரையில் இருக்கிறார்கள். ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தின் மூலம் அரசாங்கத்தார் அந்த மலைக்கு ஒரு ரோடு போடுவதற்கு முன்வருமானால், ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வேலை செய்யத் தயாராயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த வேலைக்குப் பணம் கொடுக்கவும் தயாராயிருக்கிறார்கள். தேர்தல் சமயத்தில் ஸ்ரீமான் பார்த்தசாரதி அவர்களிடம் மக்கள் என்ன கேட்டார்கள் என்பது தெரியும். இப்பொழுது அவர் அங்கிருக்கும் 20 ஆயிரம் மக்களுக்குத் தேவையான ரோடுகளைப் போடமுடியாத சர்க்காரைப் போற்றி, கவர்னருடைய பிரசங்கத்தை ஆதரித்தும் பேசும்படியான நிலைமையில் இருக்கிறார். ஸ்ரீமான் பார்த்தசாரதி அவர்கள் இதை மறந்தாலும், அதே ஜில்லாவைச் சேர்ந்த நாங்கள் அதை மறந்துவிட மாட்டோம் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு என் பிரசங்கத்தை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI K. R. NALLASIVAM :—“கனம் உப சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில், கீழ்பவானி திட்டப் பாசனம் பற்றியும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதேசத்துள்ள பகுதிகள் அதாவது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த பகுதிகள், கால்நடைக்கு பேர்போன இடம். கீழ்பவானியினால் சுமார் இரண்டு லட்சத்தி பத்தாயிரம் ஏக்கரா இரண்டு வருஷக் காலத்திற்குள் சாகுபடிக்கு வர இருக்கிறது. கோபி, பவானி, ஈரோடு, தாராபுரம், கதர் தாலுக்காக்களில் இவைகள் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. இந்த நிலங்களில் 100-க்கு 12½ வீதம் போக மிச்ச நிலங்களை பாசனத்திற்கு உபயோகப்படுகிறது. அதாவது, இந்த 12½ சத நிலங்கள் முக்கியமாக சமுதாய நிலங்களாக அதாவது, வீடு கட்டுவது, ரோடு போடுவது போன்ற பொதுக்காரியங்களுக்காக விடப்பட்டிருக்கிறது.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் பாசனத்தில் உள்ள 12 லட்சம் ஏக்கரில் 4 லட்சம் ஏக்கரா புஞ்செயாக விடப்பட்டு இருந்தால் கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். கீழ்பவானி பகுதியிலுள்ள கிராமங்களுக்கு இரண்டு லட்சத்தி பத்து ஆயிரம் ஏக்கரிலே மூன்றில் ஒரு பகுதி கிராமங்களிலே கால்நடை மேய்ச்சல் நிலங்களாக விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். இல்லையேல் கால்நடைச் செல்வம் நிச்சயமாக பாதிக்கப்படும். இங்கு இருக்கக் கூடிய கால்நடைகளை மிகவும் நல்ல முறையில் பாதுகாத்து அவைகளுக்கு வேண்டிய வசதி அளிக்கவேண்டும். எந்தப் புதிய பாசனப் பிரதேசத்திலும் இதேபோல் மூன்றில் ஒரு பகுதியை மேய்ச்சல் நிலமாக விட்டுவைத்தால்தான் நமது கால்நடைச் செல்வத்தை அழியாமல் காப்பாற்ற முடியும்.

“கீழ்பவானி பாசனப் பிரதேசத்தில் தற்போது பாசனத்திற்கு வரும் 210 ஆயிரம் ஏக்கரில் மூன்றில் ஒரு பகுதியான 70 ஆயிரம் ஏக்கரை, தற்போது பாசனத்திற்கு வராத ஊத்துக்குளி, தாராபுரம் தாலுக்காவிலுள்ள வெள்ளைகோவில், சேனாபதிபாளையம் ஆகிய கிராமங்களில் பாசனத்திற்கு விஸ்தரிக்கலாம். கீழ்பவானி வாய்க்காலில் கிளை வாய்க்காலான ஊஞ்சலூர் கிளை வாய்க்கால் வெட்டும்போது லஞ்ச ஊழல் நடந்திருப்பதாக

[Sri K. R. Nallasivam] [23rd February 1954]

வும் இதுபற்றி ஆராயத்தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு வருடத்துக்கு முன் நான் விண்ணப்பம் கொடுத்தேன். சட்ட சபைக் கூட்டத்தில் பேசப்பட்டுவந்தது. என்னால் பின் சட்ட சபையில் கேள்வி போடப்பட்டது; விசாரித்து வருவதாக பதில் கூறப்பட்டது. ஆனால் அதே அதிகாரிகளைக்கொண்டே இந்த பவானி திட்டத்திலும் இன்னும் ஜனராக நடக்கப் போகும் புதிய நீர்த் தேக்கத்திட்டங்களிலும் வேலைகள் நடத்தப் போவதாக கேள்விப்படுகிறோம். ஆகையால் இவைகளெல்லாம் தெரிந்திருந்தும் அரசாங்கம் அவர்கள்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளார்கள்? விசாரணை எப்பொழுதுதான் முடிவடையப் போகிறது?

“அடுத்த படியாக கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் எது பிரச்சங்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சரியான பாதுகாப்பு திடையாது. ஒன்றரை வருஷத்துக்கு முன்னால் சர்க்கார் கைத்தறி சீர்திருத்தத்திற்காக சட்டசபையில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு ஒரு எதிர்ப்புமில்லாமல் ஏகோபித்த ஆதரவு தந்தோம். மூன்று வருஷத்திற்குமுன்னால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் எந்த நிலைமையில் இருந்தார்களோ அதே நிலைமையில்தான், அதே வருந்தத்தக்க நிலைமையில்தான், இன்றைக்கும் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சர்க்கார் மில் ஜவுளியைச் செல் விதித்து அதனால் வருவாகும் தொகையை கைத்தறி ஜவுளியை பிரபலப்படுத்தவதற்காக ஒதுக்கியுள்ளதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி கைத்தறியாளர்களுக்கு உதவி செய்வது என்பது மாட்டை வெட்டி செருப்பு தானம் செய்வது போலாகும். கைத்தறி ஜவுளியில் இதுவரையில் அடிப்படையான சீர்திருத்தம் எதுவும் செய்யப்பட்டதாக தெரியவில்லை. இப்பொழுது இதற்காக வேண்டிய சில காரியங்களும் நடைமுறையில் கிடையாது. அந்த காலத்தில் மகாத்மா காந்தி குடிசைத் தொழிலை பாதுகாத்தது இதற்காகவே தான். சில ரக ஜவுளிகளை கைத்தறிக்கென்று ஒதுக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சர்க்கார் கூறிய யோசனைகளை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்று தெரியவருகின்றது. இதனால் கைத்தறியாளர்களின் நிலைமை மிக மிக மோசமாகிக்கொண்டே போகிறது. அவர்களும் செத்துக்கொண்டே போகிறார்கள்.

“ஒரு காலத்தில் டெக்கா மல்லிம் போன்ற கைத்தறி துணிகளைநெய்தவர்களின் விரல்களை பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் நம் நாடு அடிமைப்படுத்திருந்த காலத்தில் வெட்டி ஏறிந்தது. அந்தக் காலத்தில் தோன்றிய தேசியக் கனல்தான் பின்னர் விடுதலைப் போராட்டமாக மூண்டது. ஆதலால் இந்த அரசாங்கம் கைத்தறியாளர்களின் நிலைமையை சீர்படுத்தத்தக்க நடவடிக்கை சீக்கிரத்தில் எடுக்கவில்லையெல் அவர்களின் கழுத்தை நெறிப்பது போலாகும். ஆகவே உடனடியாக அவர்கள் குறைகளை நிவர்த்திக்க மனப்பூர்வமான நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்தாகவேண்டும்.

4-10
p.m.

“அடுத்தபடியாக ஆசிரியர்களுடைய நிலையைப் பற்றி பார்க்கும்போது இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டம் வந்ததினால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சமீபத்தில் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டத்தினால் ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. சமீபத்தில் சேலத்தில் நடந்த ஆசிரியர்கள் மகாநாட்டில் இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டம் வந்தபிறகு வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். பல பகுதிகளில் பார்த்தால் இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டத்தால் ஆசிரியர்களை நீக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஏனென்றால் புதிய கல்வித் திட்டத்தால் அதிகமாக மாணவர்கள் பள்ளிக்கு வருவது இல்லை என்றும், அதிகமாக கணக்குக்குத்தான் இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. என்னுடைய தொகுதியை எழு நாட்கள் சுற்றிப் பார்த்தேன். எல்லா பள்ளிகளிலும் மாணவர்தொகை குறைந்தே வருகிறது. சட்டசபை தேர்தலில் நின்று கருர் மாணிக்கசுந்தரத்தால் தோற்கடிக்கப்பட்ட மங்கலப்பட்டி முத்துசாமி அவர்கள் (காங்கிரஸ்காரர்) சொன்னார். தனது ஊரில் உள்ள பள்ளியில் புதிய கல்வித் திட்டம் வரும் முன் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு 80 குழந்தைகள் வந்ததாகவும், புதிய கல்வித் திட்டம் வந்த பிறகு காலையிலும் மாலைகளிலும்

[23rd February 1954] [Sri K. R. Nallasivam]

20 பிள்ளைகளுக்கு மேல் வரவில்லை என்றும் அதை தான் நோடியாகப் பார்த்ததாகவும் சொன்னார். நானும் பார்த்தேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பள்ளிக் கூடங்களுக்கு வரும் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்துகொண்டு வருகிறது. அதனால் ஆசிரியர்களைக் குறைப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மாணவர்கள் வராமலிருக்கும்போது புதிய பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பித்து எவ்விதம் ஆசிரியர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும்? ஆசிரியர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு சம்பளம் கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். இதைத்தான் பண்டித நேரு அவர்கள் கூட சமீபத்தில் அகில இந்திய ஆசிரியர்கள் மகாநாட்டில் பேசும்போது கூறியிருக்கிறார். ஆசிரியர்களுக்கு உத்சாகம் ஊட்டவேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் உத்சாகமாக இருக்கமாட்டார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சமீபத்தில் கல்வி விதிகளுக்கு திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் கடமையில் தவறியிருப்பதாகத் தெரிந்தாலும் நாசவேலைகளில் ஈடுபட்டிருப்பதாகவோ, அதற்கு உதவியளிப்பதாகத்தெரிந்தாலோ அவர்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டுகள் காண்செல் செய்யப்படும் என்று விதிகளில் திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை நல்ல முறையில் ஆசிரியர்கள் நிறைவேற்றும் முறையில் காரியங்களைச் செய்ய சாத்தியமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆசிரியர்கள் நன்றாக திருப்தியாக இருந்தால்தான் கல்வித்திட்டம் நன்றாக நடைபெறும். மத்திய சம்பள கமிஷன் தீர்ப்புப்படி அவர்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுத்தால் தான் பள்ளிகள் நன்றாக நடைபெறும். ஆகவே அரசாங்கம் ஆசிரியர்களுடைய நிலைமையை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக எடுத்துக் கொண்டால் இந்த கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் காட்டில் ட்ரெஸ்பாஸ் ஆக்கைப் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்போவதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கால்நடை அபிவிருத்தியைப்பற்றி கொஞ்சம் யோசனை செய்தாக வேண்டும். கிராமங்களில் பார்த்தால் அநேகமாக மாடுகள் புண் பட்டுத் தான் இருக்கும். காங்கேயத்தில் கால்நடைகள் நன்றாக இருப்பதாகச் சொல்லலாம். நூற்றுக்கு 50 விவசாய மாடுகள் புண்பட்டுத்தான் இருக்கிறது. விவசாயிகள் கால்நடைகளை நல்ல முறையில் பாதுகாக்கவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. லாடம் கட்டி அதனால் சிறு தொண்டலுடன் ஈரோடுக்குச் சென்றால் அங்குள்ள எஸ்.பி.சி.ஏ. டிபார்ட்மெண்டைச் சேர்ந்தவர்கள் மாடுகளை பிடித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஆட்கள் இல்லாவிட்டாலும் மாடுகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். வண்டியில் பூட்டினால் கழுத்தில் புண் இருக்கிறது என்று பிடித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கும் கால்நடைகளை நல்ல முறையில் வளர்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு எந்த விதத்திலாவது தொந்தரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று எந்த இடத்தில் புண் இருந்தாலும் மாடுகளைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் தண்டனை கொடுக்கிறார்கள்.”

DEPUTY SPEAKER :—“காட்டில் ட்ரெஸ்பாஸ் சட்டத்தை பற்றி தான் இப்பொழுது பேசவேண்டும். மற்றவைகளைப் பற்றி பேசக்கூடாது.”

* Sri K. R. NALLASIVAM :—“அடுத்தபடியாக மரம் ஏறிகளுடைய பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்காக அவர்களுக்கு என்று கூட்டுறவுசங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன். இன்றைக்கு அதன் மூலமாக பலபேர்கள் லைசென்ஸ் வாங்கி இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக அவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்கிக் கொண்டிருந்தாலும் கூட அதை கையிலேயே வைத்துக்கொண்டு மரம் ஏறுவது என்பது முடியாது, அவ்விதம் லைசென்ஸ் வாங்கியிருந்தும் அவைகளை கையில் இல்லாமல் மரம் ஏறிய காரணத்தால் அவர்களை பல இடங்களில் கைது செய்திருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால் அவர்கள் தங்களிடம் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பெட்டிகளில் லைசென்ஸ் வைத்துக் கொண்டிருக்காத காரணம்தான். அவ்விதம் வைத்துக்கொண்டிருாத காரணத்தால் அவர்

[Sri K. R. Nallasivam]. [23rd February 1954]

களுக்கு அபராதம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதை எடுத்துக் கொண்டு வந்து காட்டுகிறோம் என்று சொன்னாலும் அதைக் கேட்பதில்லை. அவர்களுடைய வீடும் அவர்கள் வேலைசெய்யும் பிரதேசமும் சுமார் ஒரு மைல் தூரத்தில் இருக்கும். அவ்விதம் இருந்தும் லேசென்ஸ் எடுத்துக்கொண்டு வந்து காட்டுகிறோம் என்று சொன்னாலும் அதை ஒப்புக்கொள்வது கிடையாது. ஆகவே மரம் ஏறும் லேசென்ஸ் கையில் வைத்திருக்கவேண்டும் என்ற நிர்ணயம் இருக்கக்கூடாது. அதைத் திருத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உணவுப் பொருள் விலைவாசிகள் வீழ்ந்து கொண்டிருப்பதாக குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மைதான். அதைக் கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுடைய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை தான் குறைந்திருக்கிறதே ஒழிய அவர்களுக்குத் தேவையான உயர் முதலிய பொருள்களின் விலை குறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் வாங்கும் பொருள்களின் விலை குறையாமல் இருக்கும்போது அவர்களுடைய உற்பத்தி பொருளாகிய தானியத்தின் விலைமட்டும் குறைந்தால் அவர்களுடைய நிலை என்னவாகுமோ என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய உயர் பொருள்களின் விலை குறையாமல் இருந்தால் அவர்கள் விவசாயம் செய்ய முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். உணவுப் பொருள் விலைவாசி குறைவதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப் போலவே மற்ற பொருள்களின் விலையும் சராசரி மட்டத்தில் குறைந்து வரவேண்டும். அவ்விதம் குறையாமல் இருந்தால் விவசாயிகளுடைய நிலைமை வீழ்ந்துபோய்விடும். இதை அரசாங்கம் கவனித்தில் வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களின் விலை குறைவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தால்தான் அவர்கள் நன்றாக வாழ முடியும். அவர்கள் கவலை இல்லாமல் தன்னுடைய விவசாயத்தை நடத்த முடியும். இவைகளை யெல்லாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் கவர்னர் அவர்களுடைய பிரங்கம் திருப்தி அளிக்கக் கூடியதாக இல்லை என்பதை சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member should speak about the Cattle Trespass Act. He does not appear to have followed the reference to it in the Governor's Address.”

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“துணைத்தலைவர் அவர்களே, மந்திரி சபையினால் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு பேச்சை மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களை விட்டுப் படிக்கச் சொல்லி, அதன் மீது விவாதம் நடத்துவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

4-15 p.m. THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“அது உண்மையாய் இருந்தாலும் அதை இப்படிப் பிரகடனப்படுத்தக்கூடாது.”

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“எதற்காக அதைச் சொன்னேன் என்று சொல்லுகிறேன். மந்திரி சபையார் என்ன கொள்கைகளை அனுஷ்டிக்கப்போகின்றார்களோ அதே கொள்கைகளை ராஜ்யத்தின் தலைவர் மூலமாக சபையிலுள்ளோர்களுக்கு தெரிவிப்பது ஒரு சம்பிரதாயம். அதனால் நாம் அவர் பேச்சில் காணும் குறைகளுக்கும், குற்றங்களுக்கும் வருத்தம் தெரிவித்துக்கொண்டு, அதைக் கண்டித்துப் பேசினாலும் கூட நாம் சொல்வது மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களைச் சாராது. இந்த மந்திரி சபையாரையே சாரும் என்பதை முதற்கண் தெரிவிப்பதற்காகத்தான்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“அந்தக் குறைகளுக்கு எல்லாம் நாங்கள் தான் ஜவாப்தாரி. ஆகவே என்னவேண்டுமானாலும் நீங்கள் சொல்லலாம்.”

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தனது உரையில் நாட்டின் நிலவரத்தை மேலெழுந்தவாரியாகத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டில் முன்பு மழை இல்லாத

[23rd February 1954] [Sri P. B. K. Rajachidambaram]

தால் ஏற்பட்ட நிலைமையையும், இப்பொழுது இயற்கை சாதகமாக இருப்பதினால் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாறுதல்களையும், இந்தச் சர்க்கார் எதிர்பார்க்கும் நன்மைகளையும் பற்றி ஓரளவு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“மழை பெய்வதற்கும், பெய்யாததற்கும் இந்தச் சர்க்காரை நான் குற்றம் சாட்டிப் பேசுவிரும்பவில்லை. அதற்கெல்லாம் இந்தச் சர்க்காரைப் பொறுப்பாக்கிப் பேசுவது தவறு என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் இன்று நாட்டில் அரசாங்கம் எவ்வாறு நடக்கிறது? அதனால் பொதுமக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை உண்டாகிறதா என்பதைப்பற்றிமட்டும் நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். வெள்ளையன் ஆட்சியை வேண்டாமென்று சொன்னோமே எதற்காக? ‘அவன் நன்றாக நாட்டை ஆளவில்லை என்பதற்காகவா? அல்லது இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, இந்த தேசத்தில் வாழும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் வாழ்வை உத்தேசித்து அவன் ஆளவில்லை. இந்த நாட்டின் நலனை உத்தேசித்து அந்த அரசாங்கம் நடக்கவில்லை இந்த நாட்டை ஆளும் உரிமை இந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களிடமேயிருந்தால்தான் இந்த நாட்டு மக்களின் நலனை எண்ணி நல்ல முறையில் ஆட்சி செய்யமுடியும்’ என்று எண்ணித்தானே வெள்ளையன் ஆட்சி ஒழியவேண்டுமென்று சொன்னோம்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“அவர்கள் நன்றாக ஆண்டிருந்தால் அவர்கள் ஆட்சி வேண்டாமென்று சொல்லியிருப்பீர்களா?

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“இந்த கேள்வியை உங்களிடமல்லவா நான் கேட்கவேண்டும்? (சிரிப்பு). வெள்ளையன் ஆட்சி நீங்கி நாடு விடுதலை பெற்றுவிட்டதாக நாம் ஐந்தாறு வருஷங்களாகவே பறைசாற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளுள் நமது ராஜ்யத்தின் நிர்வாகம் ஏதாவது குறிப்பிடத்தக்க வகையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறதா என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். குறிப்பாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகத்தான் தேர்தல் நடந்து மக்கள் ஆளுவோர்களைத்தேர்ந்தெடுத்து சட்ட மன்றத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மந்திரிசபையை அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்த மந்திரி சபை பதவிக்கு வந்து இரண்டு ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டன. இந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் நமது ஆட்சி முறையில், நமது ராஜ்ய நிர்வாகத்தின் திறமை, அதிகரித்திருக்கிறதா அல்லது குறைந்திருக்கிறதா என்பதைமட்டும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் கிராமத்தில் வாழும் பெரும்பாலான மக்கள் விரும்புவது நல்ல ஆட்சி ஒன்றுதான். ஆளுவோர் யாராயிருந்தாலும் அவர்களுக்குக் கவலையில்லை. அந்த நல்ல ஆட்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது முயன்றிருக்கிறதா என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். நாளுக்கு நாள் ஆட்சியின் திறமை குறைந்து கொண்டேவருகிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? எப்பொழுது பேசினாலும் நிர்வாகத்திறமை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று கனம் முதல் அமைச்சர் பேசுவார்கள். அவர்களையே நான் கேட்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் நிர்வாகத்திறமை அதிகரித்து இருக்கிறதா அல்லது மிகவும் குறைந்து சீர்கேடான நிலைமை அடைந்திருக்கிறதா? இன்று நம் நாட்டில் அரசாங்கம் மிகவும் திறமையற்ற முறையில் நடக்கிறதென்று நான் சொன்னால் அது தவறாகாது. அதை முதல் அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். கீழே இருக்கும் கிராம நிர்வாகம் மட்டுமல்ல. மந்திரிகள் ஆட்சி செலுத்த கூடிய செக்டோரியேட்டிலிருந்து கீழே இருக்கக் கூடிய கிராம நிர்வாகம் வரையிலும் சர்க்கார் ஆட்சி மிகவும் சீர்குலைந்தேயிருக்கிறது. செக்டோரியேட்டில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஆட்சி செலுத்துகிற மந்திரிமார்களும் கூட தாங்களையெழுத்திடும் பத்திரங்களில் என்ன எழுதியிருக்கிறது என்று வாசித்துப் பார்க்காமலேயே கையெழுத்திடுகிறார்கள் என்று நான் நன்றாகச் சொல்வேன். அதை ருசுப்பிக்க பல உதாரணங்களையும் கொடுக்கமுடியும்.

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [23rd February 1954]

“குறிப்பாக நானும், எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து தேர்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் மற்றும் பல அங்கத்தினரும் சில மாதங்களுக்கு முன்பு கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களிடம் ஒரு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டோம். அதாவது, எங்கள் ஜில்லாவில் கிணறு வெட்டுவதற்காக மானியம் கொடுக்கப்பட்டது. மானியம் வாங்கிக்கொண்டவர்கள் சரிவர கிணற்றை வெட்டவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் மானியத்தை திருப்பி வசூல் செய்ய உடனடியாக தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்திரவிட்டிருப்பதால் பல விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும் ஆகவே அந்த வசூலை இவ்வாண்டு டிசம்பர் மாதம் வரையிலும் ஒத்திப்போட்டு அவர்களுக்கும் தாவா கொடுத்தால் அதற்குள் அவர்கள் கட்டிவிடுவார்கள் என்றும் விண்ணப்பத்தில் சொல்லியிருந்தோம். கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் நாங்கள் சொன்னவற்றை நன்றாக அறிந்துகொண்டு உடனே ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு அந்த வசூலை ஒத்திவைக்குமாறு உத்திரவிட்டார்கள். சட்டசபையிலும் கூட அம்மாதிரி வசூலிக்க வேண்டாமென்று உத்திரவு போட்டுவிட்டேன் என்றும், மக்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து யார் விண்ணப்பம் செய்தாலும் அதை சர்க்கார் இம்மாதிரி உடனடியாக கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஆனால் நாங்கள் கொடுத்த விண்ணப்பத்திற்கு ஒரு மாத காலத்திற்குப் பிறகு என்னுடைய முகவரிக்கு சென்னை அரசாங்கத்தின் உணவு இலாகாவிலிருந்து ஒரு கடிதம் வருகிறது. அந்தக் கடிதத்தை ஒரு அரசாங்கக் காரியதரிசி எழுதியிருக்கிறார். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் மனுவை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்றும், உடனடியாக வசூல் செய்தே தீருவோம் என்றும் அதில் கண்டிருக்கிறது. இப்படி ரெவின்யூ மந்திரி ஒருமாதிரியாக உத்திரவு போடுகிறார். ஆனால் ரெவின்யூ இலாகா போடும் உத்திரவை உணவு இலாகா ஒத்துக் கொள்ளாது என்று மற்றொரு மந்திரி பார்க்கும் இலாகாவிலிருந்து பதில் வருகிறது என்றால் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு குரலா அல்லது பல குரலா என்று எங்களுக்கு எல்லாம் தெரியவில்லை.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“பதில் அப்படித் தான் வரும்.”

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“பதில் எப்படியிருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று இருக்க முடியவில்லை. இப்பொழுது எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து முன்பு ஒத்திவைக்கப்பட்ட மானியத் தொகையை எல்லாம் இந்த உத்திரவைக் கண்டவுடன் உடனடியாக வசூல் செய்ய அதிகாரிகள் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதாக தகவல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் ஏழை விவசாய மக்கள் படும் கஷ்டம் எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. இப்படி அரசாங்கத்திலிருந்து பொதுமக்களைப் பெரிதும் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் இரட்டை உத்தரவுகள் போடுவது இந்த அரசாங்கத்தின் திறமையான செயலா என்று நான் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் மந்திரிமார்களைக் கேட்கின்றேன். அதுவும் நாங்கள் கொடுத்த ஒரு விண்ணப்பத்திற்குப் பதில் ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு அரசாங்கத்தினிடமிருந்து வருகிறது என்றால் சர்க்காரின் நிர்வாக இயந்திரம் எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களே பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய அரசாங்கம் தான் திறமையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று யாராவது சொன்னால் அதைப் பற்றிப் பேச நான் விரும்பவில்லை.”

“அடுத்ததாக பல விஷயங்களைக் குறித்து விவாதிக்க பல கமிட்டிகளைப் போடுகிறார்கள். இந்தக் கமிட்டிகளின் ரிப்போர்ட்டுக்களை விவாதிக்க இந்தச் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் ஒரு வாய்ப்பு அளிப்பதில் என்ன தலு இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். அம்மாதிரியாக ஒரு வாய்ப்புக் கொடுத்தால் அரசாங்கம் இன்னும் பொது மக்களுடன் நெருங்கியத் தொடர்பு

[23rd February 1954] [Sri P. B. K. Rajachidambaram]

கொண்டு பொதுமக்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை காலதாமதமின்றி செய்வதற்கு ஒரு வசதி தானே ஏற்படும். அதுமாதிரியாக அவர்கள் செய்ய முற்படாததின் காரணம் தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைக் குறித்துப் பரிசீலனை செய்ய சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்திலேயே ஒரு கமிட்டியை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியும் தனது முடிவான யாதாஸ்தை சமர்ப்பித்துவிட்டது. அந்த யாதாஸ்தை சர்க்கார் இரண்டு ஆண்டுகளாகவே ‘பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிறோம். பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிறோம்’ என்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த யாதாஸ்தில் அடங்கியுள்ள விஷயங்கள் தான் என்னவென்று பொது மக்களும் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் பிரசுரிக்கக்கூடாதா? மக்களின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக வெளியிடுவதில் என்ன குற்றம்? சட்டசபையிலும் வைத்தால் எல்லா அங்கத்தினர்களும் அதைப் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கத்திற்கு நல்ல யோசனைகள் கூறி உதவி தானே செய்வார்கள். இப்படிச் செய்தால் அவர்களது நம்பிக்கையையும் ஓரளவு பெறுவதற்கு வசதியாக இருக்காதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. எங்குபார்த்தாலும் ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பற்றியே பேசப்படுகிறது. அந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று பலருக்குத் தெரியாது. ஐந்தாண்டு திட்டம் அமுலுக்கு வந்தால் எல்லோரும் திருப்தி அடைய முடியுமென்று சொல்லப் படுகிறது. அந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சென்னை அரசாங்கத்தைப் பற்றியுள்ள விஷயங்களை மட்டுமாவது இவர்கள் அச்சிட்டு எல்லோருக்கும் கொடுக்கக் கூடாதா? இன்னும் எந்த அறிக்கையும் அம்மாதிரி கொடுக்கப்படவில்லை.

அவ்வாறு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அதைப்பற்றி நாங்கள் இங்கு விவாதித்திருக்கலாம், அபிப்பிராயத்தையும் தெரியப்படுத்தியிருக்கலாம். நான் இதை ‘யெல்லாம் எதற்காகச் சொல்லுகிறேனென்றால், ஒரு நாட்டில் நல்ல முறையில் மக்களின் வாழ்வு இருக்கவேண்டுமானால், திறமையான அரசாங்கம், நேர்மையான முறையில் நடந்தால்தான் முடியும். அப்படியில்லாத வரையில் முடியாது. நேர்மையாக அரசாங்கம் நடக்கவேண்டுமானால், அதற்குத் திறமை அவசியம். அரசாங்கத்தின் திறமை இப்பொழுது நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இன்னும் குறைந்து போகவிட்டால் அதனால் மிக மிக கஷ்டத்திற்கு அரசாங்கம் ஆளாகிவிடுமென்பதை இன்றே மந்திரி சபையினருக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றி நான் பட்ஜெட் விவாதத்தில் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது விரிவாகப் பேச விரும்பினாலும், இப்பொழுது குறிப்பாக சில வார்த்தை பேச விரும்புகிறேன். இப்போதெல்லாம் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏராளமான உணவு உற்பத்தியாகியிருப்பதாக சென்ற சில தினங்கள் முன்பு பத்திரிகையில் பார்த்தேன். தஞ்சை ஜில்லாவானது நீர் வளம் நிலவளம் பொருந்திய ஒரு ஜில்லாதான். அந்த ஜில்லா ஒன்றைக்கொண்டே சென்னை ராஜ்யத்தின் உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்கிவிட முடியும். ஆனால், அங்கு விவசாய இலாக்காவானது உண்மையான முறையில் வேலை செய்வதற்கு ஏற்ற வாய்ப்பை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். மேலும், பலவிதமான பொறுக்கு விதைகளையெல்லாம் பல வருஷங்களாக விவசாய இலாக்காவானது கண்டு பிடித்து இருந்தபோதிலும், இன்னும் அவைகள் தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் வரையில் பரவினதாகத் தெரியவில்லை. பழைய காலத்து விதையை இன்னும் கையாண்டு வருவதினால், அதிகப் பயனை அடைய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. இந்தச் சமயத்தில் அரசாங்கத்தார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், சில பழங்கால விதைகளைப் பயிரிடுவது குற்றம் என்று பணைராற்றி அதிக மகசூல் கிடைக்கக்கூடிய சில நல்ல ரக விதைகளை ஒவ்வொரு நிலச் சொந்தக்காரரும் உபயோகிக்கவேண்டுமென்று

4-25
p.m.

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [23rd February 1954]

செய்து, நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்கவேண்டியது ஒவ்வொரு நிலச் சொந்தக்காரரின் பொறுப்பு என்பதைத் தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் உணரும்படியான ஒரு குழந்தையை அவர்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் விவசாய இலாகாவினரையும் அரசாங்கத்தாரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“சென்ற ஒரு வருஷ காலமாக ஜப்பானிய முறை சாகுபடி எங்கு பார்த்தாலும் பேசப்படுகிறது. ஜப்பானிய முறை சாகுபடி தென்னிந்தியாவில் செய்து பார்க்கப்பட்டது. அப்படி செய்து பார்க்கப்பட்டதற்கு அரசாங்கத்தின் அதிகார பூர்வமான அபிப்பிராயம் என்ன வென்பதையும் நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஜப்பானிய முறையை ஒரு வரப்பிரசாதமாக வழங்கியிருக்கலாம். ஆனால், நான் பார்த்தவரையில், நமது நாட்டில் பல்லாயிரக் கணக்கான வருஷங்களாக நெல் விவசாயத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் முக்கியமாக காவேரி நதி தீரங்களிலே இருக்கிறார்கள். ஜப்பானிய முறையினால் ஏதோ அரசாங்கத்தார் சொல்லுகிறபடி அவ்வளவு அதிகமான பலன் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதை நான் ருசுப்பிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஏற்கெனவே, பல வருஷ காலமாக சென்னை விவசாய இலாகாவினரால் சொல்லப்பட்டுவரும் யோசனைகளைக் கொண்டே, ஜப்பானிய சாகுபடி முறை வருவதற்கு முன்னதாகவே, நல்ல மகசூல் கிடைத்திருக்கின்றது. ஆகவே, இந்திய சர்க்கார் இதில் தலையிடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனென்றால் பழைய முறையிலேயே நல்ல சாகுபடி கிடைத்துக்கொண்டு வருகிறது. ஜப்பானிய சாகுபடி முறையை இந்திய பிரதம மந்திரி ஏதோ சிலாக்கியம் என்று சொல்லுகிறார் என்ற ஒரு காரணத்திற்காக அதை நல்ல முறையென்று சொல்லமுடியுமா என்று சற்று யோசித்துப் பார்க்காமல் எங்கு பார்த்தாலும் ஜப்பானிய முறையைக் கையாளவேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டால் விவசாயிகள் மிகவும் குழப்பமான நிலையை அடைகின்றார்கள். அப்படிச் செய்யவேண்டாமென்று இப்பொழுது அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“யாரையும் கட்டாயம் செய்யவில்லை.”

*** SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM:**—“விவசாயத்திற்கு அத்தியாவசியமான நீர்ப்பாசன விஷயமாக நான் சென்ற வருஷமே குழாய்க் கிணறுகளின் மேற்பார்வை விவசாய இலாகாவினிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட வேண்டுமென்று சொன்னேன். தொழில் இலாக்கா அமைச்சர் ஏன் அதனை விடாமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஏனென்றால், அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தால், அரசாங்கத்தார் ‘போரிங் ஸெட்டுகளை’ உபயோகிப்பது மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறது. அது சரியான முறையில் அந்த இலாக்காவினால் நிர்வாகம் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருப்பதுபோல், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய யோசனையை ஒத்துக் கொண்டு, குழாய்க் கிணறுகள் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களை விவசாய இலாகாவின் பொறுப்பிலேயே விட்டுவிடவேண்டுமென்று நான் மீண்டும் ஒரு முறை அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இதர விஷயங்களை பட்ஜெட் விவாத சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ளலாமென்று நினைத்து இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.”

4-30 P.m. *** SRI M. R. RAMACHANDRAN:**—“Sir, I rise to support the Motion of Thanks that has been moved by my hon. Friend, Sri C. Rajam Ramaswami. In doing so, I do appreciate the fact that the Government have done a good deal for improving the lot of the poor and the Governor's Address itself has enumerated in detail the various reforms that have so far been carried out

[23rd February 1954] [Sri M. R. Ramachandran]

and what will be done hereafter. Sir, the scheme for extension of electricity to the rural areas deserves special attention in particular. At the same time, I also know that many people who have applied for loans for pump-sets for water-supply have not had their loans sanctioned and much of the electric supply that would have been useful in the production of more food materials has been held up for a long time.

“Next, Sir, I shall come to the question of the various steps taken by the Government to assist cultivators. I know it is the policy of the Government to give all encouragement to agriculturists for their improvement. Though the people are ready to co-operate with the Government in every way in doing their bit, still the officials of the Government machinery are not doing their part of the duty. This can be particularly observed in the Community Projects and the National Extension Services. I know, in several cases, the administrative machinery has not been able to rise up to the expectations of the people, in effecting improvements to the various villages.

“With regard to the industrial requirements of the State, I feel that much attention has not been paid by the Government. I am sure, if small industries are started at various places of the State, the problem of unemployment can be tackled to a very great extent. Sir, I had the good fortune of visiting the lignite mining area where investigations into the feasibility of mining the lignite deposits have been carried on. I was shown some of the products which are of very great industrial value extracted from these lignite deposits. I am also told that the materials that are produced will far surpass in value what we can get from Germany or other countries. I feel, Sir, that the Government are not showing much enthusiasm in the matter of exploitation of these lignite deposits. Perhaps, the administrative machinery is moving rather very slowly and not trying to complete the investigation as quickly as possible. People also have been kept in the dark about the industrial potentialities of these lignite deposits.

“Sir, I should state that there has been a frank admission about the need for the better enforcement of Prohibition in the Governor's Address. The Government have recognized that it is absolutely essential to get the fullest co-operation of the people for the enforcement of Prohibition. It is very essential that the people should be fully convinced about the usefulness of the reform.

“Reference has also been made in the Governor's Address to the Modified Scheme of Elementary Education that is going to be pursued by the Government. I welcome the proposal to open a number of schools in the ensuing academic year. It is a proposition which every one of us should welcome. It is surprising to see that there is no mention of the occupational aspect of the scheme, about which I wish to refer later on in detail. Just as

[Sri M. R. Ramachandran] [23rd February 1954]

co-operation of the public is essential for carrying out the policy of Prohibition, public co-operation is equally necessary in the case of educational reforms also. Merely opening more schools will not suffice. It is important to see how the public react to the changes in elementary education which the Government are anxious to introduce.

"Then I come to the very important point, namely, the welfare of Harijans and Backward Classes, about which I have made references in the speeches that I have made in this House. I am glad, that after all there has been a mention this time in the Governor's Address, about the attitude of the Government towards helping the Harijans and Backward Classes in all spheres. But mere mention is not enough. There is a genuine grievance in the opportunities created but denied in that the Backward Classes have not had a fair deal in the matter of utilization of their talents fully in the Government services. Not only should the Government come to their help in the matter of granting facilities in the educational sphere such as getting admissions in colleges and other institutions, but also the Government should help them in giving them proper representation in the Government services. The Government should also let us know the number of new posts that are being created and how many of them are filled by persons belonging to the Backward Classes. We here represent a large population of Backward Classes and it is high time that the Government do take steps to see that the Backward Classes are satisfied in this respect.

"Reference has also been made about the programme of tank restoration in the Governor's Address. I am glad that the Government have taken on hand the programme of tank restoration. Had this work been attended to in the past, many of the tanks would have now been more useful for agricultural purposes. It is a very encouraging picture to find that the Government are taking up the question of tank restoration as a part of the Grow More Food drive.

"Then I wish to refer to the problem of unemployment which has been touched by many hon. Members during their speeches on the Governor's Address. I should say, Sir, that the poor people are much affected by this unemployment problem. As there are no avenues open to them to seek employment, they easily take to methods of earning easy money through crossword puzzles, etc.

4-40 p.m. "I see, Sir, whenever I get into a bus and when I get down, posters in the walls offering prizes ranging from Rs. 60,000 or Rs. 70,000 or Rs. 1,00,000 for crossword puzzles. Of course, the cotton market gambling is in full swing. Our poor people are induced. They are given the temptation to part with one or two annas to gain Rs. 2 or Rs. 5. More often than not, it usually happens that only one among the many knock off the prize. The majority of our poor people are thus deprived of their poor earnings.

23rd February 1954] [Sri M. R. Ramachandran]

They fall a prey to the inducements offered by the crossword puzzles and gambling in the cotton market. I trust that the Government would take due notice of these things and do the needful so that the poor may not spend their earnings and waste it without any prospect of their status being improved. I request that this aspect of the matter may be gone into by Government.

"I thank you, Sir, for having given me this opportunity to speak."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, the address of His Excellency the Governor is supposed to be a speech containing the future programme and policy of the Government for the coming year. But it does not contain any spectacular achievement nor any revolutionary or far-reaching measures that the Government propose to bring in during the ensuing year. The address has been presented in the same old prosaic style without any spirit behind it. Several problems are mentioned.

"I would like to say a few words about the linguistic problem. Already the Andhra State has been separated. Two more linguistic areas Samyakhta Karnataka and Aikya Kerala still remain to be carved out. Some areas containing a majority of Kannadigas and Malayalees are still situated in our State. I hope and trust that suitable and speedy measures would be taken by Government to carve out these two States before any martyr like Potti Sriramulu sacrifices his life either for Samyakhta Karnataka or Aikya Kerala.

"About irrigation schemes, it has been pointed out that there is no scope for embarking on large-scale irrigation schemes due to paucity of finance. (The Hon. Sri C. Subramaniam: 'What about availability of water?') That is a secondary thing. You say the first difficulty in embarking on large-scale as well as small-scale irrigation schemes is, paucity of finance. I may tell hon. Members occupying the Treasury Benches that there is ample scope in this State for development of minor irrigation schemes because we have the willing co-operation of the people to contribute not less than 50 per cent of the total cost of the irrigation schemes. The people who would be benefited by these schemes are ready to contribute their mite to the extent of 50 per cent of the total cost. When such is the good response from the people, I am not able to understand the Government's plea of paucity of finance for not embarking on useful large-scale irrigation schemes and minor irrigation schemes. The Government seem to be interested in undertaking the long process of investigating schemes after schemes. Wherever the people are ready to contribute, those schemes should be examined and what is more, put into execution. Mere paper plans will not do.

"Coming to the subject of electricity, let me inform the House that our ryots in the rural areas, especially in non-deltaic areas, depend to a large extent on water bled out from wells for

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [23rd February 1954]

irrigation. For pumping out water from wells, electricity is useful and cheap. That is why I request that wherever electrical energy is available, the Government should extend electrical energy only for agricultural operations and not for other things.

"The Governor has observed in his address that the general agrarian situation was a source of considerable anxiety to the Government. I say, Sir, that so long as the present system of land tenures exist in our State and no change is effected, the agrarian situation will continue to be a source of considerable anxiety to Government. So long as the economic disparity between the rich and poor, the high and the low, exists in our State, it is not possible to achieve the desired results overnight. I appeal to the Government to consider seriously the question of effecting suitable agrarian reforms to satisfy the long-felt needs of our agriculturists.

"The hon. Member Sri Rajachidambaram has spoken about his district, the undue hardships experienced by agriculturists due to the Government Order to collect the well-subsidies granted to the ryots because the ryots have not carried out the works for which the subsidy was granted to them. How can the poor agriculturist be expected to pay overnight all the money granted as well-subsidy? I would request the Government to either postpone the collection of the advances the Government had given as well-subsidy or wipe out the claims the Government now put forward for the recovery of those advances. I say this because such a procedure would harass the poor agriculturist. It is a well-known fact that we have had adverse seasonal conditions all these six years. This year only we had some seasonal rains. The agriculturist should be given sufficient incentive to produce more. He should not be unduly harassed. The Moratorium Act is not enough. It is of no use if the previous advances given to him as well-subsidy are now sought to be recovered from him at one stroke. That is why I plead for some concession being shown to the poor agriculturist.

"Mention has been made about our cottage industries, in the Governor's address. Of course, it has been stated that all possible measures for sustaining the important cottage industry, I mean, the handloom industry, would have to be taken. I say it is not a question of sustaining this industry. It is an urgent and vital question to sustain the lives of lakhs of people engaged in that industry. I mean the handloom weavers. Of course the mills and other contrivances are there that produce cloth. Undue competition from the mills should be stopped, at least in our State. Reservation of certain varieties should be earmarked for handlooms. Reports are coming in regarding the plight of handloom weavers. Reports of starvation deaths of these people are pouring in. Their economic condition is deteriorating hour after hour and day by day. It is high time that some radical measures are adopted to relieve the sufferings of handloom weavers.

23rd February 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

"I now come to the subject of prohibition. To-day the report of the Andhra Prohibition Enquiry Committee has been published. Let us remember that it is only barely six months since the Andhra State has come into being. Prior to six months, the 11 districts of Andhra were part and parcel of the composite Madras State. What is it the committee has said in regard to prohibition in Andhra, viz., in those 11 districts which were part and parcel of our State before 1st October 1953? Let me not be misunderstood as though I am favouring the recommendations of that Committee. I do not want that we in Madras State should adopt those recommendations. I only say let us be straightforward and face facts. Prohibition was enforced in the composite Madras State in 1938. We are now in 1954. More than fifteen years have elapsed. What does the report of the Andhra Prohibition Enquiry Committee show? The report says that not one villager, among the numerous villages visited by the members of the committee, expressed himself or herself in favour of the enforcement of prohibition. The committee has found that the administration of the three departments, viz., Police, Co-operation and Prohibition, is unsatisfactory and that they have become corrupt to the core. As one paper has observed, the findings of the committee amount to the virtual scrapping of prohibition. That is what the Committee has observed, in regard to the working of prohibition in the 11 districts of Andhra, which formed part of this State all these years. When that is the case in Andhra, we should know what is the picture in our districts. The Government of Madras are now putting forward the plea that prohibition had been a tremendous success. The report has let the cat out of the bag. It appears to me a strange argument looking at the explanation offered by Government. While they try to defend their policy by offering this sort of explanation, we have the vivid picture of the opinion of the masses in the 11 districts of Andhra as revealed by the report just published. We must remember that prohibition had been in force right from 1938 up till now in all the districts. When the committee, after touring the 11 districts in Andhra, come to the conclusion that prohibition had been a complete failure in Andhra, how can we understand the justification of the Government of Madras saying that prohibition had been a success here? That is why I think it is high time we properly assess public opinion. In my opinion I say that the administration of prohibition in our State had not been satisfactory. The success of the scheme lies in its proper execution. Let me not be taken to mean that I favour total repeal of prohibition here in Madras State. I only echo my feeling that it would be better if the question of proper enforcement of prohibition is looked into by which the real object of uplifting the lot of the poor could be gained. Let them consider this question seriously.

"The Governor has outlined the several pieces of legislation that would be introduced during this session. I do not think the list is exhaustive. I find one important piece of legislation is necessary regarding the Court Fees Act and also the Madras Civil.

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [23rd February 1954]

and Village Courts (Amendment) Act. In 1951 the Madras Legislative Assembly passed the Madras Civil and Village Courts (Amendment) Act. Nearly three years have elapsed. Still the Act has not been brought into force. The plea put forward by Government for not enforcing the Act is that the Court Fees (Amendment) Act is pending legislation and 'till then the previous Act is not workable', that seems to be the argument now put forward. In 1951, the High Court pointed out an anomaly which is of far-reaching importance. It is this: If a man wishes to seize possession of part of a land he has to pay ten times or twenty times the court-fees than the one who seeks possession of the entire land. It has said that 'it is for the legislature which now is busy with more important matters like food, yarn, religious endowments, adult suffrage, prohibition, etc., to move in the matter and remove the anomalies, without at the same time overburdening the litigant public.'

4-50 P.m. "This was observed in 1951. But till now the anomaly is not removed and nobody knows when this anomaly would be removed. Some three or four months back, I sent a draft Bill to amend the Court Fees Act with a view to remove this anomaly. But, unfortunately, His Excellency the Governor was not pleased to accord the necessary sanction as required by the Constitution. There it stands. Though this may not look, as the High Court has pointed out, an urgent matter, really it is an urgent matter from the point of view of the litigant public. The Government should adopt a more liberal fiscal policy especially with regard to the administration of justice.

"So far as the Modified Scheme of Elementary Education is concerned, there has been State-wide agitation and a resolution was passed by this House. If democracy really means rule by the people for the people, it should be taken that the representatives of the people have given a verdict on behalf of the people in this Assembly. The question is not whether the new scheme has its own merits or not. On the other hand, the question is whether people like it or not. If the majority of the people do not want it, why should the Government try to thrust it on the people? It is rather surprising. The hon. Member Sri T. Anantha Pai referred to democracy and all that. Unfortunately or fortunately, democracy means in this State rule by one particular party and rule by a particular party in the State means rule by one single individual or a few individuals even according to the ruling party—not according to the Opposition members. That is not real democracy. The wishes of the people should be respected and it is high time that the Government should seriously consider this matter. There is no use saying that this Committee has approved the scheme or that Committee has approved it. So far as my memory goes, the Committee has clearly stated in the report that they have not visited any schools. The members of the Committee have simply sat in the Secretariat or some other office and they have drafted the report with the available records. The

23rd February 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

Committee did not visit the interior parts of the State and did not care to visit the villages, as was pointed out by the hon. Member Sri Parthasarathy. The Committee did not visit the several schools. If anybody would visit the village schools, he would surely find that the strength has fallen down and has not increased as some people expected. I am told reliably that recently circulars have been issued to the village school teachers to increase the strength of the respective schools failing which their services would be terminated. I do not exactly know the wording of the circular, but this is what the teachers complain in their periodical conferences. I am quite certain that some such circular has been issued."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Is it wrong to issue departmental circulars?"

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"It is not at all wrong if it is a question of the Government framing a policy and trying to pursue it. But it is wrong to say that pupils are enthusiastic and are willing and are voluntarily attracted to the schools and that in every school the strength is going up. Issuing any directions to village schoolmasters is not wrong so long as the teachers draw their salaries from the Government. (Interruption by the Hon. Sri C. Rajagopalachari.) With great respect to the Hon. Ministers, I have to submit that it is one thing to speak about the scheme on the floor of this House and it is totally a different thing to say how the scheme is working in the villages. If in a particular place the strength is only 50 or 60 per cent, it is not due to the want of enthusiasm on the part of the parents to educate their children by sending them to the schools. So many factors contribute to the education of children. The financial condition of the family is an important aspect. There is no use in forcing people to send their children to schools without finding an alternative or attractive scheme. I do not mean to say that orders should not be issued to the teachers. What I meant was that though in the beginning it was stated that teachers would not be penalised in any way, now it is reliably learnt that they are about to be penalised if they fail to show increase in strength.

"Then, Sir, about Questions and Answers, two or three hon. Members made reference to it to-day. The Assembly was prorogued on the 31st January 1954. Before that date, a large number of questions were pending here. Answers should naturally have been received for some questions at least. If the Assembly is prorogued, questions are renewed. What happened to the answers received before the 31st January is a great wonder. We had in the previous session not less than 30 questions a day. So there should have been a large number of questions given notice of by hon. Members and answers to some of them would have been received. Unless all those answers were destroyed by burning the papers the moment the Assembly was prorogued, I cannot understand why those answers should not be made available now. Only four or five questions have been printed in to-day's Agenda.

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [23rd February 1954]

"Now, I shall deal with the question of boarding grants for Harijans. So far as scholarship to Harijans is concerned, there is absolutely no complaint to my knowledge. But so far as boarding grants are concerned, it is just and proper that the entire amount or the maximum amount of these grants goes to the benefit of the Harijans. In many cases, non-Harijans are running the boarding houses. They receive the grants and treat this as a commercial proposition. They are many irregularities. If any authentic information is required, I may place it during the Budget discussion. I myself put a question in regard to this matter, but I do not know when the answer was given. As far as possible, it is better that the boarding houses throughout the State are run by Harijans themselves, supervised by some teachers or by some other Harijan institutions and not by non-Harijans.

"Lastly, I would like to say a few words about corruption. For any efficient administration to succeed, we should necessarily have men of high integrity and honesty. Without men of high integrity and honesty, there is no use in attempting to have an efficient administration or to speak about any efficient administration. Six years and a half have elapsed since Independence was attained and so far there is no achievement in this line, namely, in the matter of eradication of corruption completely from the several Departments. It is really a disease. Much depends on one's outlook and human nature. Formerly, or even now I think that in the 'Madras Information', the official organ, a page was allotted for publishing the list of names of persons punished for corruption. Most unfortunately, all the officers whose names find a place in this publication would be petty officers drawing about Rs. 30 or Rs. 40 per mensem. Very rarely we find the names of big officials there. For some time past, the 'Madras Information' was not even available. I do not know whether it is published now. The fact is that we do not receive it nowadays. There would not be peace in this State unless some ameliorative measures are taken by the Government for the general uplift and welfare of the people as a whole of the State. With these words, I shall resume my seat . . ."

DEPUTY SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet again to-morrow at 11 a.m."

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. G.O. No. 3109, Public (Services), dated the 26th November 1953, recording the Annual Report of the Madras Public Service Commission for 1952-53 [laid on the table under Article 323 (2) of the Constitution of India].

2. Notification issued in G.O. Ms. No. 315, Agriculture, dated 10th December 1953, regarding the amendment to the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948.

23rd February 1954]

3. *Amendments to the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931* [laid on the table under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931]—

(a) Notification No. 1181, issued with G.O. Ms. No. 3854, Home, dated the 31st December 1953;

(b) Notification No. 11, issued with G.O. Ms. No. 3893, Home, dated the 28th December 1953;

(c) Notification No. 33, Home, dated the 31st December 1953;

(d) Notification No. 1074, issued with G.O. Ms. No. 3305, Home, dated the 10th November 1953;

(e) Notification No. 28, issued with G.O. Ms. No. 3933, Home, dated the 31st December 1953.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 24th February 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Increase of taxes by Quilandy Panchayat Board, North Malabar.

* 5 Q.—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Sri M. Narayana Kurup) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received any protests and representations direct or through the Inspector of Municipal Councils and Local Boards against the increase of taxes by Quilandy Panchayat Board, North Malabar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“(a) yes. Sir.

“(b) The Inspector of Municipal Councils and Local Boards has been requested to enquire into the complaints and to submit a report early in the matter. The receipt of his report is awaited.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“May I know when the complaint or representation was made and why there is such a long delay?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“The complaint was received in December and it was forwarded to the Inspector of Local Boards.”

SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—“Wherever the Government are convinced that the taxes levied by a panchayat board are abnormally high, will the Government take necessary steps to bring down the taxes?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“If the Government are convinced, they will take necessary action.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“What is the nature of the taxes proposed to be increased?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“Taxes coming within the purview of the Madras Village Panchayats Act.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Pending enquiry by the Inspector of Local Boards into the allegation of increase of taxes by the Panchayat Board, what direction was given to the Executive Officer of the Panchayat Board, to collect the taxes at the old rate or to give effect to the enhanced rate?”

[24th February 1954]

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“The maximum and the minimum rates of tax are laid down in the Village Panchayats Act and it is within the power of the panchayat board to adopt any rate between the minimum and the maximum. The Government cannot interfere without enquiring into the matter.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Is it not the general policy of this Government to increase the taxes in the panchayat and municipal areas?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“It is not the policy of the Government; it may be the policy of the respective panchayats.”

SRI S. RAMALINGAM :—“திருத்துறைப்பூண்டி பஞ்சாயத்துப் போர்டானது இருக்கக் கூடிய வரியை உயர்த்தின போது, அந்த ஜில்லாக் கலெக்டர் உடனடியாக அவ்விஷயத்தில் தலையிட்டு அந்த வரி உயர்வை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று உத்திரவிட்டிருக்கிறார். அதே மாதிரியாக இந்த குயிலாண்டி பஞ்சாயத்துப் போர்டு விவகாரத்திலும் அந்த ஜில்லாக் கலெக்டர் தலையிட்டு உடனடியாக உரி உயர்வை தடுத்து நிறுத்தி வைக்க முயற்சி செய்யக்கூடாதா? அல்லது சர்க்காரே அவருக்கு அம்மாதிரி தலையிடும்படி உத்திரவு போடக்கூடாதா?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“Government cannot interfere so easily. If the Collector thinks that there will be disturbance to law and order, he can interfere.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் குறுக்கிடக் கூடாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னால் நான் வரவேற்கின்றேன். ஆனால் என்னுடைய அனுபவத்தின் வாயிலாக நான் சொல்லுகின்றேன். சில பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கும் வரியைக் குறைத்த போது, குறைந்த பட்சம் என்ன வரி விதிக்கப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறதோ அதற்குக் கீழே குறைக்கக் கூடாதென்று, ஜில்லா அதிகாரிகள் குறைத்த வரியையும் உயர்த்தவேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான தலையீட்டையும் சர்க்கார் தடுக்குமா என்று, நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“That will be only in the nature of advice. Panchayat boards will be advised to increase the taxes to the extent necessary to meet the expenditure.”

SRI K. VINAYAKAM :—“When were elections held to this Panchayat Board? Is the enhancement of taxes due to any change in the party in power in the panchayat or, in other words, is there any political affiliation behind this move to increase the taxes?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“A separate question may be put.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“பஞ்சாயத்துப் போர்டு செலவைப் பற்றிய கவலை இருப்பதால் தான் அப்படி யோசனை சொல்வதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் சில பஞ்சாயத்து போர்டுகளுடைய அனுபவத்திலிருந்து தான் நான் சொல்லுகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வது போல பஞ்சாயத்துப் போர்டின் செலவில் அக்கறை கொண்டு அவர்கள் அம்மாதிரி செய்யவில்லை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பஞ்சாயத்துப் போர்டு நிர்வாகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தைக் கொண்டு தலையிடுகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இது உண்மையா, இல்லையா என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?”

24th February 1954]

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“It is not so.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Are the increased taxes in conformity with the standard rates prevailing in other parts of the Madras State?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“Yes, Sir.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“The increased tax is sometimes as much as ten or fifteen times the original rate. One of the conditions to be fulfilled before filing an appeal is that the taxes levied must be paid. On account of the extreme poverty of the traders there, will the Government consider the waiving of this condition so that the persons who have got a grievance may file an appeal without making the payment?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“After the receipt of the report of the Inspector of Local Boards, the Government will consider the question.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“மக்களின்மேல் சர்க்கார் நேரிடையாக வரி போடுவதற்குப் பயந்து கொண்டே இம்மாதிரி பஞ்சாயத்து போர்டுகள் மூலம் அதிக வரி போடுகிறது என்று ஜனங்கள் எண்ணுகிறார்கள். இம்மாதிரி மறைமுகமாக அதிக வரி போடுவதற்காகவே சர்க்கார் பஞ்சாயத்து போர்டுகளைப் பயன் படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று ஜனங்கள் சொல்வதை கனம் மந்திரி அவர்கள் மறுக்க முடியுமா?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“The Government will not be afraid of levying any tax if it is necessary.”

SRI C. H. KANARAN :—“By how many times the original rate were the taxes increased?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“I do not know. A separate question may be put.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“മറു വല്ല പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകൾക്കിന്നും ഇക്കാര്യം വല്ല ആക്ഷേപങ്ങളും കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ?”

THE HON. SRI K. RAJARAM :—“Not many.”

MR. SPEAKER :—“Question No. 6.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, I want to put a supplementary question. There are only three questions for to-day.”

MR. SPEAKER :—“I have allowed enough number of supplementary questions. Simply because there are only three questions, it does not follow that I should allow fifteen or twenty minutes for each question.”

Opening of an Oil Technological Institute.

* 6 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN** (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether there is any Government Oil Technological Institute in the State; and

[24th February 1954]

(b) if not, whether the Government have any proposal to open one at least in this State?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) & (b) No Sir.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“May I suggest to the Hon. Minister whether we cannot consider the opening of one such institute, preferably in South Arcot district?”

MR. SPEAKER :—“It is a suggestion and not a question.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Financial stringency seems to stand in the way of opening one such institute. When we decide upon an institute, the question of location can be gone into. Perhaps the hon. Member will put in his suggestion then and we shall consider it.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“There is an Oil Technological Institute in Anantapur. Are the people of this State given the facility of taking advantage of that Institute and, if not, will the Government enter into an agreement with the Andhra Government for the provision of the facility?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Anantapur Technological Institute was for the composite State, and there were twelve students in it from both the States, the residuary and the Andhra States. The suggestion of the hon. Member will be considered, but I cannot give an off-hand answer. The matter will have to be taken up at a higher level.”

SRI S. RAMALINGAM :—“தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள சில தனிப்பட்ட நபர்கள் இம்மாதிரியான ஒரு எண்ணெய் டெக்னாலஜிகல் இன்ஸ்டிடியூட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு முன் வந்தால் அதற்கு வேண்டிய நிதி உதவியை சர்க்கார் அவர்களுக்கு அளிக்குமா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I am afraid I cannot give an assurance on the question of finance. Short of finance, any help that I can give is at the disposal of the hon. Members from South Arcot.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“In view of the fact that Malabar produces a large quantity of coconut oil, will the Hon. Minister consider the feasibility of opening an oil technological institute in Malabar?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“The answer that I gave to the supplementary question of Sri V. R. Nagarajan will apply to this question also. When finances are available, we shall consider the question of location. Then the suggestion of the hon. Member will be looked into.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Since the Oil Technological Institute intended for the entire composite State is now in the Andhra area and as there are no similar institutes in the residuary Madras State, will this Government contact the Andhra Government and get the benefit of the use of that institute for the students of the

[24th February 1954]

Madras State also, especially when we are giving such a facility to the students of the Andhra State in the King Institute, Guindy, and some other institutions in the Madras State?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“When partition took place, it was agreed that certain institutions should be treated as common institutions for the purpose of training students and the legislature also agreed to it. I am not sure whether this is one of such institutions. I shall look into the suggestion.”

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“May I know whether the Government considered the desirability of starting an oil technological institute in the recent past?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“All such desires are of course modified by financial stringency. But for financial stringency, we can agree to the hon. Member's suggestion.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“இம்மாதிரி எண்ணெய் டெக்னாலஜிகல் இன்ஸ்டிடியூட்டை ஏற்படுத்துவதற்கு ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எதாவது இடமிருக்கிறதா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I do not think there is any provision for it.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Sir, in view of the vast oil-seed potentialities of our State, may I know what exactly are the financial implications and whether they are so forbidding as to outweigh the possible advantages that we may get by opening such an institute?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“The Andhra State was formed on the 1st of October 1953. We have got to examine what exactly are the possibilities. An institute of this type will cost Rs. 10 lakhs at least.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“Sir, are there any American or any other foreign oil experts in the State of Madras?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“A separate question may be put. If the hon. Member knows of any expert, he may communicate his name to me.”

Ceramic factories in the State.

* 7 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the number of ceramic factories managed by the Government in the Composite and the Residuary Madras State?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“There was a Ceramic Factory in the Composite State at Gudur, now included in the Andhra State. There is no Ceramic Factory in Madras State.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Sir, in view of the fact that in North Malabar and South Kanara we have got clay which is very suitable for ceramic factories, may I ask the Government

[24th February 1954]

to start one factory in North Malabar or South Kanara, particularly because the proprietor of the ceramic factory there is on the rocks? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I have seen the ceramic factory the hon. Member refers to. But the clay available there, I am told, is neither of the superior variety nor available in sufficient quantity. I can tell the hon. Member that at Neyveli (South Arcot) we are getting very good clay. When the Neyveli Scheme is completed, there is every possibility that the clay there, which is very suitable for making ceramics will enable the opening of a ceramic factory. This question will be considered when the Neyveli Scheme is completed."

SRI M. S. MOGRAL :—" May I know, Sir, whether the Government have given financial aid to any ceramic factories run by private individuals in this State? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Notice."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" May I ask the Hon. Minister, Sir, whether the Government will consider the desirability of opening a ceramic factory in Tamilnad and may I also tell the Hon. Minister that there are ample facilities and scope for a ceramic factory in Manamadurai in Ramanathapuram district? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I am not aware of the availability of suitable clay in the area suggested by the hon. Member. I thought Neyveli was in Tamilnad, and therefore Tamilnad would be satisfied if a ceramic factory was opened therein. If the Neyveli Scheme works successfully, we shall have a first class ceramic factory there."

SRI K. VINAYAKAM :—" Are the Government aware, Sir, that the Stoneware Pipe Construction Company in Tiruvellore applied to the Government of the day some three years ago for financial aid for starting a ceramic factory and the then Government could not come forward to give them aid? Will the present Government take up this issue, if an application should come from the Stoneware Pipe Company for the starting of this factory in Tiruvellore? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" All industries, if they want any help from Government, have got to put in an application. That will be considered by the Board of Industries if the amount of aid sought is less than Rs. 50,000 and by the Industrial Corporation if the aid sought is more than Rs. 50,000. On the recommendations of the board, the Government will come to a decision whether any financial aid can be given, to those who seek help up to Rs. 50,000."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, the Hon. Minister in answer to a supplementary question stated that the clay used in the ceramic factories in North Malabar was not of a

[24th February 1954]

superior quality. Will the Hon. Minister be pleased to state the source of his information? As one coming from that place, I can say that the quality of the clay there is not inferior? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I take the information from the hon. Member."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, if the Government are not prepared to start ceramic factories, may I ask the Government to encourage cottage industries dealings in ceramic stuff especially because they have got an expert trained at Government expense but without a job? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The hon. Member may put this question to my hon. colleague Mr. M. Bhaktavatsalam."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, instead of awaiting private initiative in the matter of opening ceramic factories and then giving them aid if they apply for it, will the Government be pleased to institute an enquiry, by appointing an expert, to find out the possibilities of opening flourishing ceramic industries in our State? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" As I have already said, the Government are firmly convinced that Neyveli has got the right type of clay of the purest variety. Therefore, when the Neyveli Scheme is completed, that will be the ideal place to spend money on and open a ceramic factory."

MR. SPEAKER :—" Questions over."

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

II.—PRIVILEGE MOTION RE SUPPLY OF GOVERNMENT REPORTS TO OUTSIDE BODIES BEFORE PRESENTATION TO THE HOUSE.

MR. SPEAKER :—" I believe the House will remember that the hon. Member Sri K. P. Gopalan raised a point of order yesterday. The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram has given notice of a Privilege Motion, which reads as follows :—

" I give notice of the following motion for reference to the Committee of Privileges :—

" The Annual Report of the Public Services Commission for the year 1952-53 with connected memorandum was placed on the table of this House on 23rd February 1954 in accordance with Article 223 (2) of the Constitution. In the Government Order No. 310 of 26th November 1953 it is noted that copies of this report and memorandum have been sent to the Consul for the United States of America, Madras, and Chief of the Exchange and Gift Division of the Library of the Congress, Washington, who have nothing to do either with the Government or the legislature of our State. According to the Constitution it was the privilege of the Members of this House to know the contents of the report before any outsider could get. Under these circumstances a definite breach of privilege has occurred and it is moved that the matter be referred to the Committee of Privileges."

I may tell the House that this is not the first time that this matter has been brought to the notice of this House. If my memory serves me aright, last year such a one hon. Member (I think it is Mr. K. Krishna Rao) brought matter to the notice of the

[Mr. Speaker] [24th February 1954]

House during the budget discussion. A question also was put on this matter by Sri Potha Raju last year though that was not about this report but about the Jail Administration Report. That question read as follows :—

'Supply of copies of Jail Administration Reports to foreign Embassies.

556. SRI T. POTHARAJU: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) whether the Government have supplied copies of Jail Administration Reports to any foreign Embassies or Consulates; and

(b) if so, their names and the reasons for such action?

"So this is not the first time that this subject has come up. I cannot see how this constitutes a question of privilege at all and how this motion can be admitted as a privilege motion."

11-15 a.m. *SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சனையை இச்சபை முன்பு கொண்டுவருவது இது முதல் முறை அல்ல என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு முன்பே இதே பிரச்சனையை இந்தச் சபையில் எழுப்பியவர்களில் நானும் ஒருவன் தான். அவ்விஷயத்தைப்பற்றி நான் ஒரு கேள்வியும் போட்டிருக்கிறேன். அந்தச் சமயத்தில் கனம் சட்ட மந்திரி அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லும் போது 'அப்படி அனுப்பினாலும் கூட அது இந்த உத்தரவில் இனிமேல் குறிப்பிடப்பட மாட்டாது,' என்று சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. அனேகமாக அந்த ஞாபகம் சரியாக இருக்குமென்றே நான் நினைக்கிறேன். சர்க்கார் உத்திரவு நெ. 3109, 1953-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 26-ந்தேதி என்ற முத்திரையோடு இந்த சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட் சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உத்திரவே அமெரிக்க தூதுவர் காரியாலயத்திற்கும் அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகக் கண்டிருக்கிறது. இது வெறும் நிர்வாக அறிக்கை என்று நாம் கொள்ளமுடியாது. சர்க்கார் செய்திருக்கும் சாதனைகளை விளம்பரப்படுத்தும் பிரசார வெளியீடும் இல்லை இது. இது சர்க்காரின் உத்திரவு. சர்க்கார் இலாக்காக்களுக்கு ஆட்கள் பொறுக்கும் முறைகள்பற்றியும், அவர்கள் திறமைகள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்பது பற்றியும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்களின் தரம், பரீட்சையில் கேட்கப்பட்ட வினாக்கள் பேரன்றவைகளும் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆகவே இது நமது உள் நாட்டு நிர்வாகத்தைப்பற்றியதொரு ரிப்போர்ட்டே தவிர பிரசாரத் தன்மை இதில் சிறிதளவும் இல்லை. சர்வீஸ் கமிஷன் அங்கத்தினர்களை இந்திய அரசியல் சட்டப்படி நியமிக்கப்பட்டவர்கள். அரசியல் அமைப்பு 323ம் ஷரத்து, இரண்டாவது பிரிவுப்படி, இவர்கள் தாங்கள் செய்திருக்கும் காரியங்களை எல்லாம் குறிப்பிட்டு ராஜ்யத்தின் தலைவருக்கும், பின்னர் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் சட்டசபை மூலமாக சமர்ப்பிக்க வேண்டும். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு முன்பாக வாஷிங்டனில் உள்ள சர்க்காரின் வெளிநாட்டு இலாகாவின் பிரிவாக உள்ள சென்னை அமெரிக்க கான்ஸலுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. முதலில் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் அளிக்கப்படவேண்டும்."

MR. SPEAKER :—"முதலில் சட்டசபை அங்கத்தினருக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசியல் அமைப்பில் எங்கே இருக்கிறது?"

*SRI M. KALYANASUNDARAM :—"சட்டசபைக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் போதாதா? சட்டசபைக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலேயே சட்டசபைக்குக் கொடுப்பதற்கு முன்பாக வெளியில் யாருக்கும் கொடுக்கக்கூடாது என்று தான் அர்த்தம்."

"ஆகவே, நம்முடைய ராஜ்யத்து சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை அண்மைய நாட்டு தூதுவர் காரியாலயத்திற்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியமே

24th February 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

கிடையாது. அவர்களும் இவ்விஷயத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று அக்கரை காட்டுவது நியாயமானது அல்ல. அவசியமும் என்ன இருக்கிறது என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படியே அனுப்பினாலும் இதில் குறிப்பிடவேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? மேலும் இந்திய அரசியல் அமைப்பு 323-ம் ஷரத்து இரண்டாம் பிரிவுப்படி சர்வீஸ் கமிஷன் தனது 1952-53-ம் வருஷத்திய யாதாஸ்தை ராஜ்யத்தின் தலைவர் கவர்னரிடம் சமர்ப்பித்ததாகவும், கவர்னரின் பார்வைக்குப்பின் சர்க்கார் உத்திரவு 3109, 1953-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 26-ந்தேதி என்ற முத்திரையுடன்கூட இப்பொழுது சட்டசபைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் இதைப் பார்த்தாலேயே தெரியும். ஆகவே இது வெறும் உள்நாட்டு விவகாரம். இதை சட்டசபையில் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னதாக அமெரிக்க தூதுவர் காரியாலயத்திற்கு அனுப்பக்கூடாது. ஆதலால் இந்தச் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களின் உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவே நான் கருதுகிறேன். இது நம் நாட்டு சொந்த விவகாரம் என்ற முறையில் இதை வெளிநாட்டுத் தூதுவர் காரியாலயத்திற்கு அனுப்புவது ரொம்பவும் தப்பு. இது இந்த மாகாணத்தையே காட்டிக்கொடுக்கும் செய்கையாகும் என்ற முறையில் இதை வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். சபையின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பது சபாநாயகரின் பொறுப்பாகும். இந்த விஷயம் சபையின் உரிமையை பட்டவர்த்தனமாகப் பாதிப்பதாகவே இருக்கிறது."

MR. SPEAKER :—"If it is the Budget speech or Budget Memorandum, I can understand the point. In that case, it should be first placed before this House. But no such thing is mentioned in the Article in the constitution relating to the Reports of the Public Service Commission. Article 323 (2) says that the Government shall only 'cause a copy thereof together with a memorandum explaining, as respects the cases, if any, where the advice of the Commission was not accepted, the reasons for such non-acceptance to be laid before the Legislature of the State'. All that is said there is that the Government should simply place a copy of the Report before the House. It is not said that the House alone has the privilege to have it."

SRI K. VINAYAKAM :—"May I know what is the glamour attached to the American Consul to whom a copy of this Report has been sent? Are similar copies sent to other Charges d'affaires or Consuls in the City of Madras?"

MR. SPEAKER :—"On the 18th July 1953 a question was asked in this regard and was answered."

SRI K. VINAYAKAM :—"It was answered, of course. I am asking whether copies of this Report were sent to other Consuls or Charges d'affaires or Ambassadors who have got offices in Madras. What was the glamour attached to the American Consul alone?"

SRI R. V. SWAMINATHAN :—"Will the Government give an assurance in this House that in future they will supply copies of such Reports not only to the American Consul but also to the Russian Consul?" (Laughter.)

*SRI M. KALYANASUNDARAM :—"நம்முடைய நண்பர் ஸ்ரீ ஆர். வி. ஸ்வாமி நாதன் அவர்கள் ஒரு பெரிய வெற்றியை அடைந்துவிட்டதாக எண்ணி திருப்தியோடு உட்கார்ந்துகொள்ளுகிறார். அவருக்கு நான் சொல்ல

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1954]

விரும்புவது, அமெரிக்க காண்ஸலுக்கு அனுப்பியதைப்போல, ரஷ்ய காண்ஸலுக்கும் அனுப்புகள் என்று கேட்டுக்கொள்வதற்காக நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பவில்லை. நம் நாட்டின் உள்விவகாரத்தை வந்த நாட்டவருக்கும் தெரிவிக்கக்கூடாது. “அமெரிக்க காண்ஸலுக்கு அனுப்ப வேண்டும்; சோவியத் காண்ஸலுக்கு அனுப்பக்கூடாது” என்பது ஆர். வி. சாமினாதனின் அபிப்பிராயம். ஆனால் ரஷ்யக் காண்ஸலாக இருந்தாலும் சரி, அமெரிக்க காண்ஸலாக இருந்தாலும் சரி, எந்த நாட்டு காண்ஸலுக்கும் அனுப்பக்கூடாது என்பதே எனது அபிப்பிராயம் ஆகும் (கை தட்டல்).

“ஆகவே கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்கள் சொல்வதையும் நான் புரிந்துகொண்டேன். பட்ஜெட் போன்றதொரு யாதாஸ்தில்லை இது என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன், பட்ஜெட்டைப் போலவே இது மிகவும் முக்கியமானதாகும். மற்ற சாதாரண ரிப்போர்ட்டுகளைப்போன்றதொரு சாதாரண ரிப்போர்ட்டும் இல்லை இது. இது நமது உள்நாட்டு விவகாரம். சர்வீஸ் கமிஷன் ராஜ்யத்தின் தலைவருக்கு அனுப்பி, பின்னர் சர்க்காரின் கடிதத்தோடு சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு அறிக்கை. ஆகவே முதலில் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் இதை ஆலோசனை செய்வதற்கு உரிமை உண்டு. பட்ஜெட் காப்பிகள் போன்றவைகளை பணம் கொடுத்து வெளியில் வாங்கலாம். ஆனால் இந்த சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை அரசாங்கத்திற்கு எழுதி அனுமதி பெற்றுத்தான் பெறமுடியுமே தவிர வெளியில் வாங்க முடியாது.”

MR. SPEAKER :—“இதன் காப்பி வெளியிலும் கிடைக்கும்.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கிடைக்குமென்பதாக தாங்கள் அபிப்பிராயமடலாம். ஆனால் இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது அதில் அப்படி ஒன்றும் இல்லை. இது பிரசாரத் தன்மை வாய்ந்த அறிக்கை இல்லை. நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட அறிக்கை. ஆகவே இதை சபையில் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னதாக வாஷிங்டனிலுள்ள ஒரு சர்க்காரின் அயல்நாட்டு தூதுவராக சென்னையில் இருக்கும் அதிகாரிக்கு அனுப்பி வைத்தது இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களின் உரிமையை, பொறுப்பை பறிப்பது போலத்தான் ஆகும். ஆகவே இதைப்பற்றி விசாரிக்க உடனடியாக ஒரு உரிமைக் கமிட்டியை நியமிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை நீங்களும் ஒத்துக்கொள்வீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Sir, according to the Government Order the Report relates to internal administration. It cannot be sent to any foreign embassy.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The point for consideration is whether there is a breach of privilege as far as this House is concerned. The question whether it is proper or improper to supply copies of such Reports to foreign embassies is quite a different thing as far as this House is concerned. Now, breach of privilege of the House can arise only if this House is entitled to receive any information on any subject for the first time, that is, before anybody else gets that information. In that case only, if any information has been supplied to anybody else without that information being first supplied to this House, there will be a question of privilege which the Hon. Speaker will have to consider. But this is a Report copies of which, even according to the arguments put forward by the hon. Gentleman Sri Kalyanasundaram, should be supplied to the various departments of Government.

24th February 1954] [Sri C. Subramaniam]

Therefore, that Report could be circulated and, in fact, it has already appeared in the newspapers also. It may, therefore, be taken that it has been supplied to the public. In these circumstances, there is no question of breach of privilege as far as this House is concerned, because it is not necessary that this Report should first be placed on the table of this House and then only supplied to others.

“The next question is whether we should supply copies of such Reports to foreign embassies or not. It is under a reciprocal arrangement as between two Governments that we supply such information. If some Governments are not prepared to disclose their Administration Reports and what is going on in their own countries, we cannot help it. But if some countries come forward and say that they will exchange information, we shall only be too glad to be guided by what is happening in other places and to supply to others also information about what is happening in our State. Therefore, it is simply a question of reciprocal arrangement that is involved here.

“As far as the suggestion of my hon. Friend Sri Swaminathan is concerned, if Russia is really interested in getting this information and supplies similar information to us, certainly the question will be considered. But that question does not arise now. There is no question of even propriety involved in this matter. We are doing the most proper thing with reference to international affairs and we are guided by the conventions that have already been laid down. Therefore, there is no breach of propriety even, in this case.”

MR. SPEAKER :—“A small correction I want to make in regard to what the Hon. the Finance Minister has said. He said that it is not necessary that the Report should first be placed on the table of this House. A distinction list has to be made between such reports and Reports of the Committee of the House. If it is a Report of a Committee of this House, it should first be placed on the table of this House. In other words, this House should be given priority in regard to supply of that Report. But, in the present case, it is not a Report of this House or of a Committee appointed by this House. Nothing is mentioned in the Article of the Constitution referred to to show that this House shall have priority in the matter of supply of copies of the Report. So, no *prima facie* case has been made out.”

III.—ADJOURNMENT MOTIONS RE.

MR. SPEAKER :—“A number of adjournment motions have been given notice of by certain hon. Members. As a general rule, during the discussion on the Governor's Address or during the general discussion on the Budget, adjournment motions are not admitted because hon. Members have an opportunity to ventilate their grievances, whatever they may be, before the House during such

[Mr. Speaker] [24th February 1954]

discussion. Secondly, I must tell the House that lock-outs and strikes generally cannot properly form subject-matters of adjournment motions.

"Hon. Members Sri K. P. Gopalan, Sri P. K. Gopalakrishnan and Sri T. C. Narayanan Nambiar have given notice of adjournment motions about strikes. I will read them one by one and give my ruling in regard to all of them together. The adjournment motion given notice of by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar reads as follows:—

"This House stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, viz., the failure of the Government to take suitable and timely action on the repeated representations made to the Government by the local M.L.A. and M.P. the Workers' Union of Pappinisseri Aaron Spinning and Weaving Mills, North Malabar, the Citizens Committee to defend the industry and workers and the public organizations of Malabar, inviting the urgent attention and timely action of the Government to prevent collapse and ruin of the concern inasmuch as the Factories Act being violated, the Payment of Wages Act nullified, awards not implemented, wages for the workers and taxes to the Government not paid, etc. But it was due to callous neglect of the Government that the mills were closed with effect from 12th January 1954 inasmuch as stocks were piled up for want of market and financial aid or loan from the Government resulting in the unemployment of 1,300 workers and distress to thousands of people and also financial loss to Government, workers and shareholders inasmuch as the management had closed the mills which has become insolvent."

The point is whether there is any other remedy for this? I think the Industrial Disputes Act provides some remedy for this.

11-30 a.m. (1) LOCK-OUT IN RAJAH REDDI FACTORY TALIKULAM BRANCH.

"(1) The motion given notice of by hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan reads as follows:—

"This House stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, viz.,

"the failure of the Government to intervene and reopen Talikulam Branch of the Rajah Beedi Factory, the only factory in famine-stricken Nattika Firka which is locked out from 13th of February onwards thus driving the workers and their families to unemployment and starvation and forcing the 104 workers to resort to stay-in-strike."

"I am told by the Hon. Minister that this Beedi Factory is not a Government Factory. So, the Government are not responsible for the lock-out.

(2) CLOSURE OF AARON SPINNING AND WEAVING MILLS, UNEMPLOYMENT DUE TO—

"(2) The adjournment motion of the hon. Member Sri K. P. Gopalan reads as follows:—

"This Assembly stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, namely the sudden, uninformed and illegal closure of the Pappinisseri Aaron Spinning and Weaving Mills, Pappinisseri, Malabar, on 12th January 1954 violating the Industrial Disputes Act and Factories Act and throwing away 1,300 workers and their families on the streets and refusal of the management to pay about Rs. 2 lakhs to the workers as arrears of wages violating the Payment of Wages Act and the failure of the Government to take effective steps to save the workers from this calamity and to enforce even the existing trade union laws on the management and to give relief to the workers and their families who are starving amongst the people causing anxiety and also in not taking effective measures to see that the mill is opened."

This motion is the same as the one given notice of by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar."

All these three adjournment motions are out of order.

[24th February 1954] [Mr. Speaker]

(3) Arrest of workers of the Mohanram Weaving Mills and Kothandaram Spinning Mills, Madurai.

"(3) Hon. Member Sri M. Kalyanasundaram has given notice of another adjournment motion. It reads as follows:—

"This House stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, viz.,

"the Government's action in ordering the arrest of the workers of the Mohanram Weaving Mills and Kothandaram Spinning Mills, Madurai, who were agitating against the illegal closure of the Mills."

If those workers are arrested, there is the remedy in a Court of Law. I am not able to understand how this is a matter of urgent public importance."

*SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மற்ற கனம் அங்கத்தினர்கள் கொடுத்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைகளைப்பற்றி தாங்கள் குறிப்பிடும்போது, 'அதில் சர்க்காருக்கு நேரடியான பொறுப்பு இல்லை' என்று தாங்கள் அபிப்பிராயப்பட்டீர்கள். ஆனால், நான் கொடுத்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையைப் பொறுத்தவரையில் 'சர்க்காருக்கு அதில் நேரடியான பொறுப்பு இருக்கிறது. குறிப்பிடப்பட்ட மில்கள் மூடப்பட்டதற்கு சர்க்கார் பொறுப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. மூடப்பட்டிருக்கும் மில்கள் திறக்கப்படவேண்டும் என்று தொழிலாளிகள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். தொழிலாளிகள் அமைதியான முறையில், அந்த மில்களுக்கு முன்பாக நின்று மறியல் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கைது செய்யப்படுவதன் மூலம் அந்த மில்கள் மூடப்பட்டிருப்பதற்கு அரசாங்கம் முதலாளிகளுக்கு ஒரு தைரியத்தைக்கொடுக்கிறது. இந்தக் கொள்கை தொடர்ந்து நடக்குமேயானால், இன்னும் பல மில்கள் மூடப்படலாம். அதனால், ஏற்கனவே இருந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இன்னும் அதிகரிக்கும். ஆகையால், இது ஏதோ ஒரு சில தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையென்றும், கைது செய்யப்பட்ட தொழிலாளிகளை விடுதலை செய்யவேண்டும் என்பதற்காக இந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை நான் கொண்டுவந்திருப்பதாகவும் தாங்கள் கருதக்கூடாது. சர்க்காருடைய கொள்கையில் ஆபத்து இருக்கிறது. ஆகவே, இதைப்பற்றி விவாதிக்க இந்தச் சபையின் அலுவல்களை அரை மணி நேரம் ஒத்திவைத்து, இதைப்பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்றும், அதற்குத் தாங்கள் இணங்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்."

MR. SPEAKER:—"I am sorry I am not able to concede the request of the hon. Member. We must follow certain rules. It is not a question of friendship. I must be just to all hon. Members alike. In this case, the hon. Member's adjournment motion is clearly out of order.

"Now, let us resume the discussion on the Governor's Address."

IV.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

*SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்து போன பிற்பாடு முதன் முறையாக எஞ்சியுள்ள இந்த ராஜ்யத்தின் இரு சபைகளையும் கூட்டிவைத்து தனது பேருரையை நிகழ்த்திய கவர்னர் அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் இந்தச் சர்க்கார் சாதித்திருக்கும் காரியங்களையும், சாதிக்கப் போகும் காரியங்களையும் தனது ராஜ தந்திர பாஷையில், மறைப்பதை மறைத்து, ஒளிப்பதை ஒளித்து தோல்வியையும் வெற்றியாக மற்றவர்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில் பேசியதை நாம் எல்லோரும் கேட்டோம்."

11-33 a.m.

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [24th February 1954]

“அவர் தனதுரையில் ஆந்திர ராஜ்யம் சுமுகமான முறையில், சென்னைமையான முறையில் பிரிந்துவிட்டதாக மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக்கொள்ளும்போது, ஆந்திர ராஜ்யத்தோடு சித்தூர் தமிழ் பிரதேசங்களையும் சேர்த்து விட்டார்களே என மனம் கொதித்துக்கொண்டிருப்போர்களுக்கு ஆறுதலளிக்கக்கூடியவகையில் அந்தத் தமிழ் பிரதேசங்களை திரும்பவும் தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்க ஆந்திர சர்க்காருடன் இந்தச் சர்க்கார் சமரச முறையில் பேசி ஒரு முடிவுகாண எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாக அனுதாபத்தோடு சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்.

“ஆந்திர மாகாணம் அமைதியான முறையில், சுமுகமான முறையில் வந்துவிட்டதாக கவர்னர் பிரான் மகிழ்ச்சியுற்றாரே. உண்மையில் அமைதியான முறையிலா வந்தது? சுமுகமான முறையில் வருவதற்குத்தான் இவர்கள் உதவினார்களா? இருதரப்பார்களும் விட்டுக்கொடுக்கும் மனோபாவத்தோடு இப்பிரச்சனையை எங்கே அணுகினார்கள் என்று நான் கேட்கின்றேன். மொழிவழியாக ராஜ்யங்களை அமைக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை ஏற்கெனவே அஹிம்சாவாதிகளாகிய காங்கிரஸ்காரர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது தானே? அதன் வழிப்படி தானே இவர்கள் பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டிகளை அமைத்தார்கள். அப்படியிருக்க தெலுங்கு பேசும் ஆந்திர மக்கள் ஆந்திர ராஜ்யம் வேண்டுமென்று கேட்டபோது காலாகாலத்தில், பலாத்கார முறைகள் கையாளப்படுவதற்கு முன்னால், தடியடி தர்பாரும், தப்பாக்கிப் பிரயோகமும் நடப்பதற்கு முன்னால், சாகும்வரையில் உண்ணாவிரதமிருந்து தியாகி பொட்டி புராமுலு பிராணத்தியாகம் செய்துகொள்வதற்கு முன்னால், அதைத் தொடர்ந்து நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான வாலிபர்கள் சிறைபுகுமுன்னால் (அவர்கள் எல்லாம் குற்றவாளிகள் எனச் சிறையில் அடைத்தது போலவே அவர்களை எல்லாம் தியாகிகள் என்று செல்லி சிறையிலிருந்து பூமாலையோட்டு விடுதலை செய்வதையும் நாம் இப்பொழுது பார்த்தோம்) தெலுங்குபேசும் பிரதேசங்களை ஒன்றாகி ஆந்திரமாகாணத்தைக் கொடுத்தார்களா? இந்த அஹிம்சாவாதிகள், பலாத்கார விரோதிகள் கடைசியிலாவது சத்தியத்திற்குக் கட்டுப்பட்டார்களா? இல்லையே. பலாத்காரத்திற்குத்தானே அடிபணிந்தார்கள். இப்படி புனித காந்திய வாழ்வையே, பலாத்காரத்தை உபயோகித்து பலாத்காரத்திற்கு அடிபணிந்து, மாசுபடுத்திவிட்டதை வருங்காலச்சந்ததியார் சரித்திரத்தைப் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளாமலா இருக்கப்போகிறார்கள்.

“ஆந்திர மக்களது நியாயமான கோரிக்கைகளையும் புறக்கணிக்க, அவ்வப்போது ஏதாவது காரணம் காட்டி முட்டுக்கட்டைப்போட்டுக்கொண்டே காலம் கடத்தி வந்து கடைசியில் தமிழர்களுக்கும், ஆந்திரர்களுக்கும் பகைமையுணர்ச்சி வளரும்படி, சண்டையும் மனக்கசப்பும் ஏற்படும்படி செய்து பலாத்காரம் உச்சநிலையை அடைந்தபிறகு இனிமேல் ஆந்திர ராஜ்யம் கொடுக்காவிட்டால் இந்த ராஜ்யமே அழிந்துவிடுமென்ற நிலைமையில் தங்கள் உயிர் தொண்டாங்குமிக்கு வந்தபின்தானே மாணவஸ்தை தாளமாட்டாமல் அவசரம் அவசரமாக அள்ளித்தெளித்த கோலத்தைப் போல ஆந்திர மாகாணத்தை அமைத்தார்கள். அப்பொழுதாவது எல்லாமொழிவாரி மாகாணங்களையும் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்களா? ஆந்திரமாகாணத்தை மாத்திரம் தாற்காலிக ஏற்பாடாக வைத்து அவசரம் அவசரமாக பிரித்ததினால் இந்த இரு ராஜ்யங்களுக்கு மிடையே நீடித்த சுமுகமான உறவு நிலைக்கவேண்டியதற்குப் பதிலாக பகைமை உணர்ச்சியை இன்றையதினம் வளர்ந்திருக்கிறது. பிரிவினையில் இவர்கள் செய்திருக்கும் தவறுகள் எல்லாவற்றிலும் சிரமமானது சித்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள தமிழ் பிரதேசங்களையும் ஒரேயடியாக ஆந்திரமாகாணத்தோடு யாரையும் கேளாமல், எவருடைய யோசனையும் கேளாமல் சேரும்படி அறிவித்தது. அதனால் எவ்வளவோ கொந்தளிப்புகள், எவ்வளவோ கிளர்ச்சிகள் நாட்டில் நடந்திருக்கின்றன. இந்தக் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்ட பின்னாவது சர்க்கார் நேர்மையான கண்ணோட்டத்தோடு இந்தப்பிரச்சனையை அணுகிறார்களா என்று இல்லை என்பது வெட்டவெளிச்சமாகத் தெரிகிறது. தாயகத்தோடு சேரவேண்டுமென்று நியாயமான முறையில் தமிழர்கள் செய்த கிளர்ச்சியை முட்டாள்தனமானது என்று, தானே அறிவானி என எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் இந்திய முதல் அமைச்சர் சொல்லுகிறார். நம்

[24th February 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

ராஜ்யத்திலும் தானே அறிவானி என எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் முதலமைச்சர் இப்பொழுது கிளர்ச்சி செய்ய அவசியம் இல்லை, எல்லைக் கமிஷன் வரும்போது இவைகள் சுமுகமாக தீர்க்கப்படுமென்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஆனால் இவர் அளித்த வாக்குறுதி என்னவாயிற்று? இவர் தான் தீர்க்கதரிசனம் வாய்ந்தவராயிற்றே. எல்லைக் கமிஷன் ஏற்பட்டாலும் இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி அது விசாரிக்குமா, விசாரிக்காதா என்று அப்பொழுதே இவருக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டாமா? தெரிந்திருந்தால் அன்றையதினம் கிளர்ச்சி செய்த தமிழ் மக்களுக்கு எல்லைக் கமிஷன் விசாரணை செய்யும். ஆகவே, உங்கள் நடவடிக்கைகளை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியிருப்பாரா? அப்படிச் சொன்னால் கவனஞ் செலுத்தும் மக்களை எமாற்றுவதற்காகவே இந்த சத்தியசந்தர் அவ்வாறு சொல்லியிருப்பார் என்றுதானே நாம் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. பட்டவர்த்தனமாக நாட்டு மக்கள் எல்லோருக்கும் எல்லைக் கமிஷன் இப்பிரச்சனை பற்றி விசாரணை நடத்தாது என்று தெரிந்தபோன பிற்பாடு ஆந்திர சர்க்காரோடு பேசிக்கலந்த இவ்விஷயத்தில் நியாயமான ஒரு முடிவுக்கு இந்தச் சர்க்கார் சேகிரமே வரும் என்பதாக இன்றையதினம் கவர்னர் பிரான் தனது உரையில் சொல்லுகிறார்.

“அவரிடத்திலிருந்து நாம் அந்தச் சமசாரத்தை எதிர்பார்க்கவேயில்லை. சித்தூர் பிராந்தியம் ஒன்று தமிழ்நாட்டோடு சேர்க்கப்படவேண்டும் அல்லது அந்தப் பிரச்சனைக்கே இடமில்லாத நிலைமையில் அப்பிரதேசங்கள் ஆந்திரத்தோடு சேர்க்கப்பட்டுவிட்டது என்றவது அறிவிக்கவேண்டும். இந்த இரண்டில் ஒன்று திட்டவட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டுவிடுமெய்யானால் பலருடைய கஷ்டங்களும், நஷ்டங்களும், மனக்கசப்பும், சச்சரவுகளும் நீங்குவதற்காவது ஒரு வழியேற்படும். அதுவுமில்லை. ஆந்திர சர்க்காரோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆந்திர சர்க்காரோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி இந்தச் சர்க்கார் அவ்விஷயத்தில் வெற்றி காணுவார்களா என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கெல்லாம் இல்லை. சித்தூர் ஜில்லா மக்களுக்குக் கொஞ்சம்கூட இருக்குமென்றும் நாங்கள் எண்ணவில்லை. ஆந்திரர்களை ஒரு நேர்மையான உடன்பாட்டுக்குப் பணி யச் செய்யக்கூடிய வலுவும், உறுதியும், முதலெல்லும்பில்லாத இந்தச்சர்க்காரிடம் கொஞ்சம்கூட இருக்கும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. கடந்தகால நிகழ்ச்சிகளும் இதைத்தான் ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன. அமைக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லைக் கமிஷன் ஏதோ சாதித்துவிடப்போவதாக இன்னமும் சிலர் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எல்லைக் கமிஷன் தனது பரிசீலனையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாகவே சித்தூர் பகுதிகளில் என்ன நடக்கிறது என்று பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். அங்கேயுள்ள தமிழ் போர்டுகள் எல்லாம் தெலுங்கிலே மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ் பள்ளிக்கூடங்கள் எல்லாம் தெலுங்கு பள்ளிக்கூடங்களாக மாற்றப்பட்டு விட்டன. அந்தத் தமிழ் பிரதேசங்களை ஒரேயடியாக தெலுங்கு பிரதேசங்களாக மாற்றுவதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளும் துரிதமாக நடைபெற்று விட்டன என்பதை நான் உங்களுக்கு எல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சத்தியத்தின்பேரால், அஹிம்சையின்பேரால் ஆட்சி செலுத்துகிறோம் என்று பறைசாற்றிக்கொள்ளுகிறார்களே அந்த காங்கிரஸ் வர்க்கத்தில் வந்தவர்கள்தான் அங்கேயும் ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

“தர்மத்திற்காக, நியாயத்திற்காக, தமிழகத்தோடு தங்கள் தாயகம் சேர்ந்திருக்கவேண்டுமென்பதற்காக நியாயமான முறையில் கிளர்ச்சி செய்கின்ற தமிழ் மக்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் அதனை ஆளுகின்ற இந்த புண் யாத்மாக்கள் உதவி செய்யாவிட்டாலும், ஊக்கமளிக்காவிட்டாலும் அவர்கள் செய்யும் காரியங்களையாவது மக்கள் உள்ளத்தில் விஷமாகத் தோன்றும்படி தப்பான பிரசாரம் செய்யாமலாவது இருக்கிறார்களோ என்றால் அதுவுமில்லை. இந்த தர்மாத்மாக்களை, அஹிம்சா மூர்த்திகளை, சத்திய நெறியில் வாழ்கிறோம் என்று பித்தலாட்டமே செய்து வரும் புண்ணியவான்களை மிகத் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-40
a.m.

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [24th February 1954]

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“ஆந்திரர்களுக்கும், தமிழர்களுக்கும் இடையே அவிந்துபோகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கும், சாம்பல் பூத்துப் போய் கிடக்கும் நெருப்புபோன்ற பகைமை உணர்ச்சியை, பழைய அறுவருப்பு உணர்ச்சியை மறுபடியும் ஊதிவிடாமல், விசிறி விடாமல் ஒரேடியாக இவ்விஷயத்தையே கிளப்பாத வாறு இருந்துவிடுங்கள். அதுதான் இந்த நாட்டிற்கும் நல்லது, உங்களுக்கும் நல்லது என்று சொல்லிக்கொண்டு அஹிம்சையையும், சத்தியத்தையுமே கடைப்பிடிப்பதாக சொல்லிக்கொள்ளும் காங்கிரஸ் வாதிகளே, நேர்மையற்ற முறையில், நீதியற்ற தன்மையில் இந்த நாட்டிலிருந்தே அஹிம்சையையும், சத்தியத்தையும் விரட்டியடிக்காமல் கொஞ்சம் கிருபை சாதிபுகள் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதற்கடுத்தாற்போல கவர்னர் பிரான் இவ்வாண்டு நல்ல மழை பெய்திருப்பதாகவும், உணவுப்பொருள்கள் அதிகம் உற்பத்தியாயிருப்பதாகவும் மகிழ்ச்சி ததும்பப் பேசியிருக்கிறார். மழை கொஞ்சம் பெய்தது என்பது என்னவோ வாஸ்தவம். ஆனால் இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளின் உண்மையான நிலவரம் என்ன? எங்குபார்த்தாலும் பூச்சிகள் விழுந்து பயிர்கள் சர்வநாசம் அடைந்துவிட்டன. அறுத்துப்போட்டு கண்டு முதல் செய்திருக்கும் பல விவசாயிகள் அளந்து பார்த்துப்போது தலையில் கையை வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்துவிட்டார்கள். சொல்லமுடியாத சேதமும் அதனால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அல்லலும், தொந்தரவும் இந்தச் சர்க்காருக்குத் தெரியாதா? தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று விரும்பியிருந்தால் இவைகள் அவர்கள் கவனத்திற்குத்தான் வந்திருக்காதா? பஞ்சப் பிரதேசங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து தேவையான இடங்களுக்கு செல்லாமல் வரிவாஜா செய்யப்படுமென்ற தோரணையில் இந்தச் சர்க்காரால் முன்பு நம்பிக்கை அளிக்கப்பட்டது. அதன்பேரில் பஞ்சப் பிரதேசங்களை எல்லாம் ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர்கள் சுற்றிப்பார்த்தார்கள். ஹெஜமாடி போன்ற பிரமுகர்கள் அப்பொழுது சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார்கள். இல்லை உல்லாசப் பிரயாணம் செய்தார்கள் என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்று கேட்டால் அவர்கள் சுற்றிப்பார்த்ததில் என்ன பலன் ஏற்பட்டது? ஆங்காங்கே மந்திரிமார்களும் வந்தார்கள். பஞ்சப்பிரதேசங்களைப் பார்த்து, அங்குள்ள விவசாயிகளைப் பார்த்து அனுதாபம் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் அதன் முடிவு என்னவாயிற்று? 100 ரூபாய்க்கு கீழ் வரி செலுத்தும் விவசாயிகளுக்கு ஏதோ அனுதாபம் காட்டி உதவி கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதனால் எவ்வளவு பேர்களுக்கு உண்மையில் பலன் ஏற்பட்டது என்று கேட்கிறேன்? 100 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வரிசெலுத்தும் விவசாயிகள் எல்லோரும் பெரிய தனவந்தர்களா? பொதுவாக இந்தச் சர்க்கார் நாட்டிலுள்ள மக்களை எமாற்றும் வகையில், நாட்டிலுள்ள ஜனங்களுக்கும் பொய்யாக நம்பிக்கை அளித்து ஊக்கம் கொடுப்பது போல பாவனை செய்யும் வகையில், தங்களுக்குத் தெரிந்த சாதாரணத்தையெல்லாம் காட்டி, “எமாற்றுவதிலும் நாங்கள் நாகரீகமாக எமாற்றுவோம். இதையாரும் கண்டுபிடிக்க முடியாது” என்று தன்னிறுமாப்பு அடையும் தோரணையில் எந்தத் திட்டத்தையும் கொண்டு வருகிறீர்களே தவிர உண்மையில் மக்களின் நலனை எண்ணி, மக்களின் கேடிமத்தை எண்ணி, மக்களின் நலவாழ்வை எண்ணி ஒரு திட்டத்தையும் கொண்டுவரவில்லையென்று நான் உறுதியாகக் கூறமுடியும். ஆங்கில ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடிய காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்துவிட்டால் பெரிய நன்மையைச் செய்துவிடப் போகிறோம் என்று ஆசைவார்த்தைகளைக் காட்டி, தொழிலாளிகளுக்குச் சுதந்திரம் வந்தபின்னர் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை எல்லாம் நாங்கள் நிறைவேற்றித்தரப் போகிறோம் என்று உறுதிமொழி அளித்து அவர்கள் எல்லோருடைய உதவியையும்கொண்டு அன்னியனை இந்த நாட்டிலிருந்து விரட்டி, வெற்றி அடைந்து வாகை மாலை சூட்டிக்கொண்டு அதிகாரத்துக்கு வந்திருக்கும் இந்தக் காங்கிரஸ் வீரர்கள் அன்றையதினம் தாங்கள் மக்களுக்கு என்ன வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்தோம் என்பதை இன்றையதினம் மறந்து, அன்றையதினம் தாங்கள் மக்களுக்கு என்ன உறுதிமொழிகளை அளித்தோம் என்பதை இன்றையதினம் மறந்து மாட்டுப்பெண்ணை இருந்தபோது

[24th February 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

மாமியாரின் கொடுமைகளுக்கெல்லாம் உள்ளாகி கண்ணீர் உகுத்ததை மறந்து தனக்கு மாமியார் ஸ்தானம் வந்தபிறகு மற்றவர்களையெல்லாம் மாட்டுப்பெண்ணை எண்ணி தான்பட்ட கொடுமைகளைப்போல பல மடங்கு அதிகமாகக் கொடுமை செய்யும் நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்று இதைப் பற்றி மேலும் நான் என்ன சொல்வது என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. அவர்கள் செய்துவரும் ஒவ்வொரு காரியங்களிலிருந்தும் பல விதமான தீமைகள், தொல்லைகள், அல்லல்கள், சங்கடங்கள் போன்றவைகள் தான் உண்டாகியிருக்கின்றதே தவிர ஒருவிதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லையென்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன். கடந்தகால காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும், தற்காலத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கும் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும் மக்களுக்குத் தொந்தரவுகள்தான் அதிகமாகியிருக்கின்றன.

“அதற்கடுத்தபடியாக இந்தச் சுதந்திரவீரர்கள் தாங்கள் பெற்ற சுதந்திரத்தை நிலைவு கூர்ந்து விழாக்கொண்டாடினார்கள். இவ்வாண்டு, ஜனவரி மாதம் 26-ந்தேதி அன்று கொண்டாடப்பட்ட சுதந்திரவிழாவில் இந்த ராஜ்யத்தின் கவர்னர் பெயரால் ஒரு நீசத்தனமான காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது சென்னையில் இருக்கப்பட்ட சிலைகளுக்கெல்லாம் பூமாலைகள் போட்டு அலங்கரிக்கச் செய்தார்கள். அந்தச் சிலைகள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலேயருடைய என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இந்த நாட்டு மக்களை அடிமையாக்கி, அவர்களுக்குப் பல இன்னல்களை இழைத்து, இந்நாட்டுப் பெண்களை கற்பழித்து அவமானப்படுத்திய அந்த ஆங்கிலேயர்களுடைய சிலைகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் அலங்காரம் செய்யச் சொன்னார்கள் என்றுசொன்னால் இது ஒரு சுதந்திர அரசாங்கமா? தன்மானமுள்ள அரசாங்கமா என்று தான் நான் கேட்கின்றேன். இது தன் மானமுள்ள அரசாங்கமாக இருந்திருந்தால், உண்மையாகவே சுதந்திரத்தில் அபிமானம் கொண்ட அரசாங்கமாக இருந்திருந்தால், நம்மை அடிமை படுத்தி, இழிவுபடுத்திய அன்னியர்களுடைய சிலைகளுக்கு சுதந்திர விழாவின்போது அலங்காரங்கள் செய்திருக்கமாட்டார்கள். அவைகளை யெல்லாம் அவ்விடங்களிலிருந்து பெயர்த்தெடுத்துக்கொண்டு போய் மியூவியத்திலே போட்டிருப்பார்கள். அந்தக் காரியத்தைச் செய்யவில்லை, இந்த சுதந்திர வீரர்கள். அவமானச் சின்னமாக சென்னையிலே இருக்கும் சிலைகளுக்கு அலங்கரித்தது இந்தச் சர்க்கார் என்று சொன்னால், இது சுதந்திர சர்க்கார் செய்யக்கூடிய காரியமா? இல்லாததென்றால் என்னதான்? தன்மானமுள்ளவர்கள் செய்யக்கூடிய செயலு என்று மட்டும் கேட்டுவிட்டு இது சட்டசபையாக இருப்பதால் இது செய்ததை யும் மேற்கொண்டு உபயோகிக்காமல் நிறுத்தி கொள்ளுகிறேன்.

“அதற்கடுத்தாற்போல ‘கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டோம். விவசாயிகளுக்கு பெரிய நன்மையை இது அளித்த போகிறது’ என்பதாக இவர்கள் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அத்தனை விவசாயிகளுக்கு தாற்காலிக நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அதேசமயத்தில் மறுபடியும் அவர்கள் கடன்வீரன் வதற்கு குறைந்த வட்டிக்கு கடன் கொடுத்த பங்கு வசதிகளை தீர்வு வதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா? அப்படிச் செய்திருந்தால் இந்தச் சட்டத்தால் உண்மையான பலன் ஏற்படும். அப்படியல்லாமல் இந்தச் சட்டத்தை மாத்திரம் கொண்டுவந்தால் அதன் நன்மை இன்றையதினம், விவசாயிகள் கடன் கிடைக்காமல் வதற்குத் தெருவாக அல்லற்படுவது தான். மேலும் கடன்காரர்களின் தொல்லையிலிருந்து ஒரு வருஷ காலத்திற்குப் பிறகு இவர்களுடைய தானியங்களும், சாமான்களும் லேவாதேவிக்காரர்களால் ஜப்தி செய்யப்பட்டும் ஒரு நிலைதான் ஏற்படுமென்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அவர்களுக்கு நிரந்தரமான ஒரு நிவாரணம் அளிக்க முன் வராத வரையில் அவர்கள் ஒரு நாளும் நிம்மதியாக வாழமுடியாது.

“விவசாயிகளுக்கு நன்மைசெய்யவேண்டுமென்ற கருத்தோடு விவசாயக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று ஒரு புறம் பறை சாற்றிக்கொள்ளும் இந்தச் சர்க்கார் மறுபுறம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்றும் பாருங்கள். கிணறு வெட்டுவதற்காக விவசாயிகளுக்குப் பலவிடங்களில் மானியங்கள் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [24th February 1954]

விவசாயிகள் சரியாக கிணறுகளை வெட்டவில்லையென்ற காரணத்தைச் சொல்லி அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் மானியத்தை திருப்பி வசூல் செய்து வருகிறார்கள். எப்படிப்பட்ட முறையில் வசூலிக்கிறார்கள் என்று பார்ப்பதுதான் முக்கியமானது. இந்தப் புண்ணியாத்மாக்களால் ஆளப் படுகின்ற சர்க்காரின் அதிகாரிகள் அந்தக் கடன்களை மிகவும் கேவலமான முறையில் பலவந்தமான முறையில் விவசாயிகளைத் தொந்தரவு செய்து வசூலித்து வருகிறார்கள். மிகவும் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்த ஏழை விவசாயிகளிடம் கொஞ்சம் கூட இரக்கம் காட்டாமல் அவர்கள் பேரில் கோர்ட்டுகளில் கேஸ்கள் போட்டு அவர்களது சொத்துக்களை ஜப்தி செய்து, குழந்தைகுட்டிகளோடு அவர்களை நடுத்தெருவில் நிற்க வைத்திருக்கிறார்கள். இது தான் இந்தச் சர்க்கார் ஏழை மக்களிடம் கொண்டிருக்கும் அனுதாபத்தை விளக்கும் நல்ல காரியமா? வரி வசூலும் இம்முறையில்தான் நடைபெறுகின்றது.

“நாட்டிலே மக்கள் உண்ண உணவின்றித் தவிக்கிறார்கள். பல ஏழைகள் பட்டினியால் செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று நாங்கள் சொன்னால் உடனே அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், ‘பட்டினியால் யாருமே இந்த ராஜ்யத்தில் உயிரைவிடவில்லை. இது எதிர்க்கட்சிகாரர்களின் பொய் பிரசாரங்களில் ஒன்று’ என்று உண்மையை ஆராயாமலேயே எங்கள் மேல் சீற்றம் கொள்வது முந்தைய வழக்கம். ஆனால் நேற்றையதினம் கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரேணையைப் பிரேரேபித்து முதன் முதலாகப் பேசிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் ஒருவர், தன்னையும் மறந்து, தன் கட்சியையும் மறந்து நாட்டில் வேலையில்லாததினம் டாட்டம் அதிகரித்து வருவதையும், பட்டினிச்சாவுகள் ஏற்பட்டுவருவதையும், கிட்டத்தட்ட நாங்கள் சொல்லும் உண்மையையே ஊர்ஜிதம் செய்யும்வகையில் பேசினார். அதைக் கேட்டு நான் வியப்பு எய்தினேன். ஆனால் அவர் பேரில் குற்றமில்லை. உள்ளத்திலுள்ளது வெளியில் வராது என்று செய்யும்? தன் இருதய உணர்ச்சியை யாராலும் மறைக்க முடியாது என்பதை உறுதி செய்து அந்தக் காங்கிரஸ் மெம்பரின் பிரசங்கம் நன்கு தெளிவுபடுத்துகிறது. படிப்பின் பெயரால் பொய்மை சாமர்த்தியமாகச் சொல்வது என்பது இனி நடக்காத காரியம். ராஜதந்திரம் (diplomacy) என்றால் என்ன? பெரிய குழப்பமான காலங்களில், நாட்டிலுள்ள குற்றமற்ற மக்களுக்கு துன்பம் ஏற்படாத வகையில், வயதானவர்களும், தாய்மார்களும், குழந்தைகளும் அவதிப்படாத வகையில், நாட்டில் நிரந்தர அமைதியும், சமாதானமும் நிலவச் செய்யும் வகையில் இரு பெரிய தேசங்களிடையே ஏற்படவிருக்கும் யுத்தத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக உபயோகப்படுத்தும் சாமர்த்தியத்தை ராஜதந்திரம் என்பார்கள். ஆனால் பொய்களுக்கெல்லாம் ராஜதந்திரம்; செய்யும் அநியாயச் செயல்களுக்கு எல்லாம் ராஜதந்திரம் என்று தற்காலத்தில் இவர்கள் சொல்லிச் சொல்லி அந்தப்புனித வார்த்தையையே மாசுபடுத்தி விட்டார்கள். கனம் ஆச்சாரியார் ஆட்சியில் பொய்யெல்லாம் மெய்யாகி வருகிறது. அநியாயமெல்லாம் நியாயமாகி வருகிறது. எதற்கெடுத்தாலும் கடவுளின் பெயரைச் சொல்லி அதர்மமும், அநியாயமும், அநீதியும் பயமின்றி செய்யப்பட்டு வருகிறதைத்தான் நாம் காண்கிறோம். தப்பைத் தப்பு என்று எடுத்துச் சொல்லும் தலைவன் மோசக்காரன், அநியாயக் காரன் என்று அழைக்கும்படி செய்து வருசக்காரனை, நீதியற்றவனை, நேர்மையற்றவனை, ‘பெரிய தலைவன், சத்தியவான், தீர்க்கத்தரிசி,’ என்றெல்லாம் கொண்டாடும்படியாக மக்களை ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். எல்லோரும் அரசியல் வாதிக்காக ஆகிவிடமுடியுமா? ‘பலன் எதிர் பார்த்தாமலே நாட்டிற்குச் சேவை செய்வது ஒன்றே என் பொறுப்பு’ என்றும் உலகை ஏமாற்றிக்கொண்டு வரமுடியுமா என்று நான் கேட்கிறேன். அரசியல் வாதியைப் பற்றி ஒரு மேதை என்ன சொல்கிறார் என்று பாருங்கள்.

‘All are not statesmen. Statesmen are those who give something to the country and politicians are those who expect something from the country.’ Most of the Congressmen come under the latter category including the leaders.

“நமது அரசியல்வாதிகள் எதையும் எதிர்பார்க்காமல் நாட்டின் நலனை எண்ணியே உழைப்பதாக நடித்து உலகை ஏமாற்றுகிறார்கள். தாங்கள் கடைபிடிப்பது அஹிம்ஸா தர்மமாகும் என்று சொல்லும் இந்தப்

[24th February 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

புண்பவான்கள் நாட்டில் நியாயத்திற்காக, நேர்மையாக, நீதிக்காக, அமைதியான முறையில் கிளர்ச்சி செய்பவர்களை போலீஸ் உதவியைக் கொண்டு பலாத்காரமாக சுட்டுத்தள்ளியும், தடியடிப்பிரயோகம் செய்தும் அடக்கிவருவதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். சத்தியமே பேசுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, மக்கள் எல்லோரையும் உண்மையே பேசவேண்டுமென்றும் வெட்கமின்றி வேண்டுகோள் விடுத்துவரும் இந்த அரிச்சந்திரர்கள் சட்டசபையிலே ஒவ்வொருநாளும் தனது பேச்சு சாதாரணத்தால், வாதாரும் திறமையால், அறிவுக் கூர்மையால் பிறர் அறியாதவாறு சொல்லிக் கொண்டுவரும் அளவற்ற பொய்யை நாம் அறியாமலா இருக்கிறோம். அறிவில் சிறந்த பல அங்கத்தினர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் இந்தச் சபை சாதாரணமான இடமில்லை. This is not a debating society, Sir. இங்கே வந்திருக்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தனது தொகுதி மக்கள் படும் அல்லல்களை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுக்கு வேண்டிய நிவாரணத்தை உடனடியாக அளிப்பதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வதற்காக வந்திருக்கிறார்கள். இந்த இடத்திலே தன் புத்தி சாதாரணத்தைக் காட்டிப் பேசி பிறரை சிர்க்க வைப்பது தானே முறை? அதற்காகவா நாம் இங்கே கூடியிருக்கிறோம். அப்படி யிருந்தால் நாம் இவ்விடத்தில் கூடுவதற்குப் பதிலாக வேறு இடத்தில் கூடியிருக்கலாமே. பல தொகுதி அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சபையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மக்கள் படும் அல்லல்களை எடுத்துச் சொல்லும்போது அவ்வாறு சொல்லுகின்ற அங்கத்தினர் யார், அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்றெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு, அவர் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால் அவர் சொல்வது அத்தனையும் பொய்யென்று யோசனையில்லாமலேயே, விசாரணையில்லாமலேயே பதிலளித்துவிடுவதும், காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினரே சொல்லியிருந்தால் அவர் கட்சிக்கட்டுப்பாட்டை மீறி சர்க்காரை குறைகூறினார் என்பதற்காக அவர் மேல் ஒழுங்கு தடவடிக்கையை எடுப்பதையும் தவிர இவர்களில் யார் சொல்லும் குறைகளையும் நீக்குவதற்கு முன்வருவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. சொல்லுக்குச் சொல் யுக்திவாதத்தையும், ரூபகம் இல்லை, ரூபகம் இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லி தான் செய்யும் தப்புக்களை யெல்லாம் தனது ரூபகம், ரூபகமறதி இவைகளின் மேல் போட்டுவிட்டு அவைகொண்டிருக்கும் முறையில் ஆட்சி நடத்திக் கொண்டு போனால் கடைசியில் இது எந்த இடத்தில் கொண்டுவரப்படுமென்று இன்று என்னால் சொல்ல முடியாது. வரி வசூல் விவசாயிகளிடம் கர்ண கரோமாக துத்தப்படுகிறது. தள்ளிக்கொடுத்த இடங்கெல்லாம் மீண்டும் ஜப்தி முதலிய கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறது. பர்டோலியில் அன்று ஆக்கிலேயன் செய்த கொடுமையை மீளுகிறது காங்கிரஸ் அமூல்.

“கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். கொண்டுவரும். வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் வாங்குவதற்கும் கிராமங்களில் பாங்குகள் வசதி செய்து கொடுத்தால் தானே அந்தச் சட்டத்தினால் உண்மையிலேயே பயன் ஏற்படும்? அப்படிச் செய்யாவிட்டால் ஜெய் ஹிந்த், ஜெய் ஹிந்த் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஐ. என். ஏ. க்காரர்களுக்கு வேலை கொடுக்காமலும், அவர்களுக்கு எந்த விதமான உதவியையும் செய்யாமல் பட்டினியால் தவித்துச் சாகும்படி விடுகின்ற இந்த காருண்யமூர்த்தி விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்கிறோம், நன்மையைச் செய்கிறோம் என்று உதட்டினால் சொல்லிக்கொண்டு அவர்களை அடியோடு குழிதோண்டி புதைக்கும் காரியத்தில் தான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று தானே நாம் கொள்ள முடியும்? ஜெய் ஹிந்த் என்பது தான் அரசியலுக்கு சகாயம். அதே நேரத்தில் அதற்குக் காரண புருஷர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள்.

“கடைசியாக கல்வித்திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆச்சாரியார் புதுக்கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது அதை பல பெற்றோர்கள் எதிர்த்தார்கள். குழந்தைகளுக்குப் பாடம் போதித்துக்கொண்டிருக்கும் பல ஆசிரியர்கள் எதிர்த்தார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எதிர்த்தார்கள். அவர்கள் கட்சிக்காரர்களே எதிர்த்தார்கள், ஆனால் வெளியிட

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [24th February 1954]

முடியாமல் கட்சிக்கட்டுப்பாடு அவர்கள் பிராணனை வாங்கிற்று. நாட்டிலுள்ள கல்வி நிபுணர்கள் எதிர்த்தார்கள். ஆனால் அவ்வளவு பேர் சொல்வதும் தப்பு. தாம் ஒருவர் சொல்வதுதான் சரியானது என்ற அகந்தையில், இறுமாப்பில் தாந்தோணித்தனமாக ஸ்ரீ ஆச்சாரியார் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து புகுத்தினார்கள். அதனால் கொதிப்படைந்த பல கட்சிகள் தங்களுடைய எதிர்ப்பைக் காட்டிக்கொள்ளும் முறையில், நியாயமான வகையில் சட்டத்திற்கு உட்பட்டே கிளர்ச்சிகள் நடத்தியும் கூட நமது ஆச்சாரியார் அவர்கள் மேல் பலாத்காரமாகப் போலீஸ் படையை ஏவி தடியால் அடிக்கச் செய்து, துப்பாக்கியால் சுடச்செய்து 'நீர் செய்தது தப்பு,' என்றவனை எல்லாம் இழுத்து சிறையில் போட்டுவிட்டு 'எனது திட்டத்தை எல்லோரும் ஆதரிக்கிறார்கள். பருளேகர் கமிட்டியும் இதை அங்கீகரித்துவிட்டது. மத்திய கல்வி ஆலோசனை போர்டும் பருளேகர் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை ஒப்புக்கொண்டுவிட்டது' என்று பெருமைப் படுகிறார்கள் என்றால் நெருப்புக்கோழி கண்ணை மூடிக்கொண்டு உலகமே அஸ்தமித்து விட்டது என்று எண்ணிக்கொள்ளும் தன்மையைப் போலத்தான் இது இருக்கிறது என்று சொல்லத்தோன்றுகிறது. இந்தப் புதுக்கல்வித் திட்டத்தை கனம் ஆச்சாரியார் கொண்டுவந்து புகுத்திய போது நாட்டில் ஏற்பட்ட வாது பிரதிவாதங்கள் எதிலும் நான் சம்பந்தப்படாமல் நடுநிலைமையிலே இருந்துகொண்டு என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்து வந்தேன். இந்திய தேசத்திலிருந்து பாகிஸ்தான் பிரிந்த போது நாட்டில் முஸ்லிம்களால் செய்யப்பட்டது அவ்வளவும் சரியானது. அவர்களை சகோதரர்களாகவே பாவித்து நன்மை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிய காந்தியார், அதனால் நாட்டில் ஏற்பட்ட அநீதிகளுக்கு எல்லாம் எப்படிச் காரணமாக இருந்தாரோ, அதனால் எப்படி உயர்ந்து இருந்த தனது ஸ்தானத்திலிருந்து வழக்கி சரசரவென கீழே விழுந்தாரோ அதைப்போலவும், காஷ்மீரைப் பற்றிய விஷயத்தில் எப்படி இந்தியப் பிரதம மந்திரி ஜவஹர்லால் நேரு ஷேக் அப்துல்லாவை நம்பி முழுக்க முழுக்க மோசம் போய் நாசம் அடைந்தாரோ அதைப் போலவும், ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் தனது சொந்த மூளையினால் கிருஷ்டி செய்யப்பட்ட திட்டம் என்று சொல்லிக் கொண்டு ஒரு புதுக் கல்வித் திட்டத்தை கொண்டு வந்து என்றும் அழியா மாசைத் தேடிக்கொண்டுவிட்டார் என்று மாத்திரம் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தத் திட்டம் உண்மையிலேயே நல்ல திட்டமாக இருக்கலாம். இருந்தாலும் அதைக் கொண்டுவரவேண்டிய முறை என்னவென்று ஜனநாயகத்தில் ரொம்பவும் பண்பட்டவரைப்போலப் பேசும் கனம் ஆச்சாரியாருக்குத் தெரியாதா? தெரிந்தும் ஏன் இந்தச் சபையோரைக் கலந்து கொள்ளாமல், கல்வி நிபுணர்களைக் கலந்துகொள்ளாமல், தங்கள் குழந்தைகளின் படிப்பில் முதன்மையான அக்கரையைப் பெற்று இருக்கின்ற இந்த நாட்டுப் பெற்றோர்களைக் கலந்து கொள்ளாமல் கொண்டுவந்தார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். இங்கேதான் கனம் ஆச்சாரியாரின் உண்மை ஸ்வரூபம் வெளி வருகிறது. 'என்னிஷ்டப்படி சர்வாதிகாரம் செய்வேன். யதேச்சாதிகாரம் செய்வேன். அதை யாரும் தடுக்க முடியாது' என்று சொல்லும் வெறித் தன்மை வெளிப்படுகிறது. குழந்தைகளுக்கு நன்மை செய்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு குழந்தைகளுக்கும் சொல்லமுடியாத தீமையைத்தான் செய்திருக்கிறார் ஆச்சாரியார். இந்தத் திட்டம் நன்மையைப் பயக்கும் ஒரு திட்டமாகவே இருந்தாலும்கூட, யாரையும் கேட்காமல் ஏன் கொண்டுவந்தீர்கள் என்று கேட்டால் சங்கரரும், புத்தரும் யாரைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த உலகத்திற்கு நன்மையைச் செய்தார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள் கனம் முதல் அமைச்சர். சங்கரரும், புத்தரும் இவரைப் போன்று அரசியல் வாதிகளா? அல்லது ஜனநாயக வாதிகளா என்று நான் கேட்கிறேன். அது போகட்டும். சங்கரையும், புத்தரையும் போல நாட்டுக்கு நன்மையை நான் செய்கிறேன் என்று தன்னைப்பற்றி தானே தம்பட்டம் போட்டுக் கொள்ளுகிறாரே. இது சரியா. அப்படியே நடந்துகொண்டாலும் இவர் சங்கரரைப் போல, புத்தரைப் போல நடந்துகொள்ளுகிறார் என்று சொல்லி நாமல்லவா புகழவேண்டும். சங்கரையும், புத்தரையும் போன்ற சிறந்த தத்துவ ஞானிகளை, மதாச்சாரியர்களை தன்னுடன் சேர்த்து இவர் ஒப்பிட்டுக் கொண்டவன் மூலம் இவர் ஹிந்து தர்மத்தையே, ஹிந்து மதத்தையே அவமானப்படுத்துகிறார், பழிக்கிறார் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[24th February 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

"இந்தக் கல்வித் திட்டத்தால் மாணவர்களுக்குக் கெடுதியே ஏற்படும். ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பெற்றோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் சொல்லுகிறார்கள், அறிவாளிகள் சொல்லுகிறார்கள்—இந்தச் சர்க்காரைக் கவிழ்க்க வேண்டுமென்று எண்ணிக்கொண்ட சில 'சயநலக்' கட்சிக்காரர்களும் சொல்லுகிறார்கள். அதை நான் இல்லையென்கவிலை—ஆனால் பெரும்பான்மையோரால் உண்மையாகவே ஒருமுகமாக எதிர்க்கப்படுகின்ற இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை இவ்வாண்டு நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லும்போது எனக்கு என்ன சொல்வது என்று தான் புரியவில்லை. குதிரை கீழே தள்ளியதோடு அல்லாமல் குழியும் தோண்டிற்றும் என்ற பழமொழிக்கேற்ப இவர்கள் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது. 'அன்றைக்கு நான் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்தேன். அதை அப்போதும் பலர் எதிர்த்தார்கள். இப்போதும் இந்தக் காரியத்தை எதிர்க்கிறார்கள். இதன் அருமை பின்பு தான் தெரியும்' என்கிறார் ஆச்சாரியார். முன்பு ஆலையப் பிரவேச சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தீர்கள். எதிர்த்தவர்கள் நாங்களா? அல்லது இன்றைக்கு நீங்கள் சொல்வதற்கு எல்லாம் தாளம் போடும் சநாதினிகளா என்று நான் அவரைக் கேட்கின்றேன். அன்றைக்கு மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து நீங்கள் கொண்டுவந்ததை எல்லாம் ஆதரித்த நாங்கள் இன்றைக்கு உங்களை எதிர்க்கிறோம் என்றால் மக்களால் விரும்பப்படாத காரியங்களை நீங்கள் செய்கிறீர்கள். நீங்கள் செய்யும் தவறுகளுக்கு நாங்கள் உட்பட்டமட்டோம் என்பதை உங்களுக்கு உணர்த்தத்தான் எதிர்க்கிறோம் என்பதை உங்களால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லையா?

"தனக்குள்ள பதவி, அதிகாரம், போலீஸ், ராணுவம் ஆகியவற்றையாரும் ரொம்ப நாள் நம்பி நாட்டை ஆண்டு விடமுடியாது.

'அல்லற்பட்ட டாற்று தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை'

என்றபடி மக்கள் படுகின்ற அல்லல், அவர்கள் விரும்பும் கண்ணீர் நிச்சயம் இந்தச் சர்க்காரை அழித்துவிடும் என்று அறிவுறுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே இனிமையாகவும் உடனடியாக இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு மற்ற காரியங்களையும், நேர்மையான முறையில், சத்தியத்திற்கு கட்டுப்பட்டு ராஜதந்திரம் என்ற முறையில் பித்தலாட்டத்தனம் எதுவும் செய்யாமல் நடந்துகொள்வார்களா? நடந்துகொள்ளும்படியாக இந்தச் ராஜ்யத் தலைவராவது இவர்களுக்குப் புத்தி சொல்வார்களா? இரண்டும் நடக்கக்கூடிய காரியமாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆகவே இவர்கள் எல்லோருக்கும் ஆண்டவன்தான் புத்தி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு ஏன் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER:—"I now reduce the time-limit from 15 minutes to 10 minutes."

* SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Mr. Deputy Speaker, I wonder whether a formal resolution of thanks to His Excellency the Governor of Madras for his Address to the Joint Sessions of the Legislature is absolutely necessary in a democratic set-up like ours. I consider that the motion of thanks is tantamount to thanking the Executive. His Excellency the Governor was not a free agent when he delivered that speech. Because, his speech had got to be placed before the Cabinet and it had to get the seal of approval of the Cabinet. Such being the case, I would submit that it is not necessary to adopt this resolution of thanks to him. The framers of the rules and regulations to be followed by this House should go into this aspect of the question and amend the rules suitably."

[Sri S. Deivasigamany] [24th February 1954]

"Sir, I was expecting His Excellency to refer to a very important question which has been agitating the minds of the public of this State. There has been a widespread rumour in the State of Madras that the Hon. Chief Minister will be retiring after this budget session. That has been a public secret which has been agitating the mind of everybody. As the Head of the State, I expected the Governor to make a reference to this subject in his Address. But, unfortunately, nothing has been said by him on this matter. Therefore, I humbly request the Hon. Chief Minister, who is present here now, to let us know whether there is any foundation for the rumour that is afloat in this State. By answering this question, he will be doing a great public service in setting the people's minds at rest.

"Sir, I should say that this Government have done very many good things in the interests of the public of the State. But, they have also done certain things which have not been approved by the public and against which they have lodged their emphatic protest. Certain proposals of this Government have not been well received by the public. For instance, in the matter of the introduction of the modified scheme of elementary education, there has been widespread protest everywhere against it. There have been protests not only from the teachers but also from the public and other sources. But, the Government have not paid any heed to these protests. I understand that the Government are proceeding with the scheme, that they have introduced in the panchayat areas and villages, by extending it to municipal towns and also to the City of Madras. From the little experience that I have gained through my visits to some of the schools where this scheme has been introduced, I find that this scheme has not been working properly and that it will not work properly. Some individuals may think that it will be beneficial to the pupils and also to the coming generation. But it has got to be tested by experience. What is being done now? It is the unanimous opinion of all concerned that this scheme is a failure. I request the Government to reconsider this question and withdraw the scheme.

"I am glad that the Government have come with a proposal to open a Medical College at Madurai. It is a very good proposal. It may produce more number of medical graduates, but with what result? They will be only adding more number of graduates to the already existing vast number of unemployed graduates, and the unemployment problem will be more intensified. The Government must do something to give work for all these graduates and this is very important. Mr. Deputy Speaker, there are a number of medical graduates who are now without employment. At one time, the Government had a proposal to introduce a shortened course in medicine. But I understand that that proposal has now been abandoned. Whatever it is, I request the Government to see that all these persons are absorbed in suitable jobs, as otherwise, we will have to face a more intensified unemployment problem.

[24th February 1954] [Sri S. Deivasigamany]

"There is one other matter that has been referred to in the Governor's Speech, namely, the opening of elementary schools in every village which has got a population of over thousand persons. Sir, the House may know that in almost all firkas there is no village which has got a population of a thousand persons, or more. In my own firka, the Perunthur firka, there are about 200 villages. In each village, the population would be only about 400 or 500. The villages are dispersed here and there, so much so a school will not be available for these villages in the near future. What are the Government going to do in such cases? In giving education to the poor boys and girls, we cannot expect them to go from one village to another, for, the distance between two villages is nearly 2 or 3 miles or even more. It should be the aim of the Government to make education reach the homes of the children. That must be the policy of the Government and education should be given free at all stages, from the elementary stage up to the college stage. That has been the ideal of all countries in the world. Therefore, I submit to Government that they must come out with a scheme or a proposal to interconnect these villages and then start or establish a school which will be common to the villages so grouped. Government should not say that they would open schools only in villages which have got a population of thousand persons or more.

"Then, with regard to the villages themselves, the set-up of the villages is such that it is impossible to give them adequate amenities. People in villages are living even today in conditions which probably obtained about 2,000 years ago. They are living in small hovels; they are ill-clad, half-starved and most of them are landless labourers, working for absentee landlords. Such are the people who are living in villages. How are the Government going to improve their living conditions? I can only suggest that many of the villages should be scrapped off and new colonies should be established; the villagers should be housed there with proper amenities—modern amenities such as good houses, schools, hospitals and even attractions like cinemas should be provided. Then only we will be attaining the conditions somewhat similar to those prevailing in other parts of the world. That is the way the Government should approach the problem for solving it. I would humbly submit that the Minister in charge of Co-operation and Building Societies should go into these questions. He should also start multi-purpose societies and co-operative farms which will be beneficial to villages.

"There are certain villages in my own firka which are owned by rich landlords—there is a Mutt called the Ahobilam Mutt which owns an entire village called Arimbakkam which is a ryotwari village. The landlords through their agents very often try to eject the peasants. The condition of these ryots, the House will be surprised to know, is rather very very bad. In such cases, the Government should study their conditions, find out how best they can help them and do what is necessary. I suggest that in cases

[S. Deivasigamany] [24th February 1954]

where the land is held on ryotwari basis, the Government should acquire the lands and redistribute the lands to the actual tillers of the soil."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is over."

* SRI S. DEIVASIGAMANY :—"I am sorry I am exceeding my time. Thank you, Sir."

* SRI V. BALAKRISHNAN :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே: கவர்னர் அவர்களது பிரசங்கம் சம்பிரதாய முறைப்படி இருக்கிறது. அவர்கள் செய்த பிரசங்கத்தை நான் குறைசூற முன் வரவில்லை. இதில் இதுவரை செய்த நன்மைகளை இறுமாப்புடன் சொல்லாமலும், செய்யப் போவதை கண்மாமாகவும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் ஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி சர்க்கார் செய்த சில நன்மைகளைப்பற்றியும் பேசினார். இவைகள் பாராட்டுக்குரியன. நாம் சர்க்காரை ஆதரித்துக் கொண்டேபோனால்தான் அவர்களும் சீக்கிரம் ஜனங்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய மகிழ்ச்சியோடு முன்வருவார்கள். வண்டி பூட்டிய மாடு பொதியைச் சுமந்துக்கொண்டு போகிறது. வண்டியை நன்றாக வேலைப்படுத்தி, மாட்டுக்கு நல்ல உணவு அளித்து, அன்பாக நடத்தி ஆதரவு காட்டினால் தான் அதாவும் தளர்ச்சியில்லாமல் மகிழ்ச்சியோடு பொதியைச் சுமந்துக் கொண்டுபோகும். அவ்வாறின்றி மாட்டை எந்நேரமும் அடித்துக்கொண்டு சரியானபடி அதற்கு வேண்டிய தீனியையும் கொடுக்காமல் வேலையை மாத்திரம் வாங்கி அலட்சியம் செய்தால் மாட்டுக்குச் சோர்வு கண்டு வண்டியை நன்றாய் இழுக்காது. அதனால் ஒருவித நன்மையும் ஏற்படாது. இந்த நிலைமையில்தான் சர்க்காரும் இருக்கிறது. சர்க்கார் நம்மை நல்ல வழியில் செலுத்தவேண்டுமானால், நமக்கு நன்மைகள் பல செய்ய வேண்டுமானால், நம் மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டுமானால், அதனால் நம் நாட்டிற்கு பெருமை ஏற்படவேண்டுமானால், அவர்கள் நல்ல சட்ட திட்டத்தைச் செய்ய முன்வரும்போது அதற்கு நாமும் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்."

"கவர்னர் அவர்களது பிரசங்கத்தில் முக்கியமாக நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிக்கூடங்கள் அதிகப்படியாக ஏற்படுத்தப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இவைகள் இரண்டும் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியை தரக்கூடியவை தான்."

"ராமநாதபுரம், திருச்சி, தஞ்சை ஜில்லாக்களில் சில பகுதிகள் வானம்பார்த்த பூமியாக இருக்கின்றன. மழை பெய்தால் இங்கு ஏதாவது விளைச்சல் காணலாம். மழை பெய்தால்தான் விமோசனம். இல்லையேல் ஒரு வித விளைச்சலையும் எதிர்பார்க்கமுடியாது. எதிரிகளுக்கு ஏதாவது கெடுதல் செய்யவேண்டுமென்றால் இந்த இடங்களில் நிலங்களை வாங்கி, பட்டா கொடுத்துவிட்டால் தங்கள் மானம் மரியாதைகளையிழந்து இந்த உலகை விட்டு சீக்கிரம் வெளியேறிவிடுவார்கள். வானம்பார்த்த பிரதேசத்தில் விவசாயிகளின் நிலை இது. நீர்ப்பாசன வசதி மிகமிகக் குறைவான இந்த ஜில்லாவில் எந்தவிதமான சட்டம் போட்டும், திட்டம் தீட்டியும் ஒருவிதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. பல திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டுமானால் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். சர்க்காரில் சில திட்டங்கள் தீட்டுவதற்காக, சில செலவினங்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற பணம் 100-க்கு 100 ஜனங்களுக்காக பயன்படுவதாகத் தெரியவில்லை. பொது மக்கள் வாழ வழிசெய்வதற்கு சட்டத்தை திருத்த அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. பழுதுபார்க்கும் வேலைகளையும் மராமத்து வேலைகளையும் கண்டிராக்டர்களிடம் ஒப்படைத்து விடுகிறார்கள். தனிப்பட்ட ஒருவர் லாபம் சம்பாதிப்பதற்குத்தான் அரசாங்கம் செய்யும் காரியம் ஒவ்வொன்றும் எதுவாயிருக்கிறது. இவர்கள் லாபம் சம்பாதிப்பதற்காக மிகக் குறைந்த விலையில் மட்டமான பொருள்களை வாங்கி கட்டத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இதுபோன்ற வேலைகளை ஆயக்கட்டுக்காரர்களுக்கு தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கும்போது, இந்த வேலைகளை தாசில்தார் தனிப்பட்ட கண்டிராக்டர்களிடம் ஒப்படைத்து விடுகிறார்கள்."

[24th February 1954] [Sri V. Balakrishnan]

அதனால்தான் சர்க்காரால் ஒதுக்கப்படும் பணம் நூற்றுக்கு நூறு ஜனங்களுக்கு உபயோகப்படுவதில்லையென்று சொன்னேன். உத்தியோகஸ்தர்கள் கைலஞ்சமாகவும், இனாமாகவும், கண்டிராக்டர்களிடம் பணம் வாங்கிக் கொண்டு இவர்களை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆதலால் இவைகளை தன்றாகப் பரிசீலனைச் செய்து செலவிடும் பணம் சரியாகப் பயன்படும்படி தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"பள்ளிக்கூடங்களை அதிகமாக ஆக்கப் போகிறார்கள் என்ற செய்தி மிக்க மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. கிராமங்களில் பள்ளிக் கூட உபாத்தியாயர்கள் 10, 15 நாட்கள் லீவு எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டால் ஜில்லா போர்டு அதிகாரிகள் இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை மூடி விடுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பதிலாக வேறு ஆட்களை போடுவதும் கிடையாது. லீவு எடுக்கின்ற உபாத்தியாயர்களும் தங்களுக்கு லீவு நாட்களை அதிகப்படுத்தவேண்டுமானால் வீட்டிலிருந்தே மனுச் செய்து விடுகிறார்கள். இவ்வாறாக பள்ளிக் கூடங்கள் சில வேளைகளில், 3, 4 மாதங்கள் மூடப்படுகின்றன. திரும்பவும் பள்ளிக்கூடத் துவக்க வேண்டுமானால் ஜில்லா போர்டு அதிகாரிகளுக்கு மனுச் செய்து கொண்டு, உத்தரவை எதிர்ப்பார்க்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆதலால் பள்ளி ஆசிரியர் லீவில் போவதற்கு முன்பே அந்த இடத்தில் ஒரு உபாத்தியாயரை நியமித்துவிட்டு பிறகு அவரை லீவில் போகச் செய்யவேண்டும். அப்புறம் அவர் லீவில் இருந்து வந்த பிறகு தான் புதிய உபாத்தியாயரை அனுப்பிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பள்ளிகள் மூடப்படாமல் பள்ளி மாணவர்களுக்கு அசௌகரியம் ஏற்படாமல் இருக்கும். ஆதலால் இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதில் புதிய உணர்ச்சி 12-12 அதிகம் ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறேன். ஆனால் இப் புதிய உணர்ச்சி p.m. மந்திரிகளிடத்திலும், உத்தியோகஸ்தர்களிடத்திலும் தான் காணப்படுகிறதே தவிர காரியத்தில் விவசாயிகளிடத்தில் காணப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் உத்தியோகஸ்தர்களும், மந்திரிகளும் அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். நல்ல திட்டங்களைத் தெரிவிக்கிறார்கள். அதற்காக உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் ஓடித்திரிகிறார்கள். ஆனால் பலன் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. ஏன்? அவைகளெல்லாம் பேச்சளவில் தான் இருக்கிறதே தவிர விவசாயிகளுக்குப் பலன் தரக் கூடியதாகவே இல்லை. அவர்களுடைய புத்திமதிக்களைக் கேட்டு விவசாயிகள் பலன் அடைவது இல்லை. விவசாயிகள் பயன் பெறுவதற்கு வேண்டிய அமைப்பு சரியாக இல்லை. அவர்கள் விவசாயக் கருவிகள் வேண்டுமென்று கேட்டால் அவைகள் சுலபத்தில் கிடைப்பது இல்லை. அவைகளை வாங்குவதற்கு 20 அல்லது 25 மைலுக்கு அப்பால் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் வந்தும் இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் காத்திருந்து தான் தங்களுக்கு வேண்டிய உரத்தைப் பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. உரம் தருவது கொஞ்சமாக இருந்தாலும், உரத்தின் விலை கொஞ்சமாக இருந்தாலும் கூட இரண்டு மூன்று நாட்கள் காத்திருந்து படிச் செலவு செய்து இன்னும் பல சிரமங்களை அடைந்து உரம் பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் வீடுகளுக்குப் போவதற்குள் ஏன் இந்த வேதனையான விவசாய முறையைப் பின் பற்ற வேண்டுமென்று மனச் சோர்வு அடைகிறார்கள். சென்ற கூட்டத்தில் கூட சர்க்கார் டிப் போக்களில் அமோனியா சல்பேட் உரம் குறைந்த விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்றும், சொசைட்டிகளில் அதிகப்படியான விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்றும், அது மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா என்றும் கேட்டதற்கு அப்படி இருக்காது என்று மந்திரி பதில் சொன்னார். இப்பொழுது அதைப் பற்றி எனக்கு வந்திருக்கும் லெட்டரை வாசிக்கிறேன். அதன் காப்பியம் மந்திரிக்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாக அதில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அக்ரிகல்சரல் டிப்போவில் ஒரு மூட்டை உரம் ரூ. 37-10-0 என்றும், பி.சி.டி. டிப்போவில் ஒரு மூட்டையின் விலை ரூ. 40-9-6 என்றும் விற்கப்படுகிறது. அதன் வித்தியாசம் ரூ. 3 ஆக இருக்கிறது. இந்த வித்தியாசம் ஏன்? கிட்டத் தட்ட 100 கெஜத்தின் இடையில் இருக்கும் இந்த இரண்டு டிப் போக்களிலும் ஏன் இந்த வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று அவர்கள் எழுதி இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி கேட்டபோது மந்திரி அவர்கள்

[Sri V. Balakrishnan] [24th February 1954]

‘அதைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது’ என்று சொல்லுகிறார். அப்படி இருக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுக்கும்போது ஒரே விலையிலும், ஒரே இடத்திலும் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இரண்டு இடங்களில் பிரித்து, ஒரு இடத்தில் ஒரு விலையும், மற்றொரு இடத்தில் மற்றொரு விலையும் வைத்துக்கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியம் இல்லை. கூடுமான வரைக்கும் ஒரே விலையில் கொடுப்பது தான் நல்லது. அப்பொழுது தான் விவசாயிகள் நன்மை அடைவார்கள்.

“மேலும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்றால் இன்னும் அதிகப் படியான டிமான்ஸ்டிரேட்டர்களையும், விவசாயி ஆபீசர்களையும் நியமித்து டிப்போக்களை கிட்டத் தட்ட 5, அல்லது 6, அல்லது 10 மைலுக்குள் இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் வந்தவுடன் அவர்கள் தங்களுடைய காரியங்களை முடித்துக்கொண்டு உடனே விட்டிற்குப் போவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். பிறகு அவர்கள் தங்களுடைய வேலைகளில் ஈடுபடும்படி செய்யவேண்டும். அது இல்லாமல் பெரிய திட்டங்களைப் போட்டு விட்டு மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணங்கள் செய்து உணர்ச்சி உண்டாக்கும்படியான பிரசங்கங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும் பலன் ஏற்படப் போவதில்லை. மக்களுடைய பணம் தான் அதிகமாக செலவழிக்கப்படும். இதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“One minute more for the hon. Member.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ஒரே ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஐந்து வருஷ திட்டம் அதிக வேகமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய பணத்தை உடனடியாகச் செலவு செய்ய வேண்டும். ஆனால் ஜனங்கள் தங்களுடைய பங்குப் பணத்தைக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சரீர்ப் பிரயாசை செய்யத்தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் பணம் செலவு செய்ய அவர்களுடைய நிலைமை சரியாக இல்லாததால் சர்க்கார் செலவு செய்ய வேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை சர்க்கார் தவறவிடாமல் மத்திய சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டிய பங்கு பணத்தை வாங்கி அதைக் கொண்டு நமது மக்களின் பங்கை முன் பணமாகப்போட்டு அதை மக்களிடமிருந்து இரண்டு, மூன்று தவணைகளில் கிஸ்தி வசூல் செய்வதைப் போல் வசூல் செய்து கொள்ளலாம். அவ்விதம் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற சர்க்கார் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

12-17
p.m.

* **SRI S. N. SOMAYAJULU :—**“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தை பாராட்டும் முறையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரசங்கம் உண்மையில் இங்கு இருக்கக்கூடிய நிலவரத்தை துலாம்பரமாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதில் அழகான வார்த்தைகள் காணப்படாவிட்டாலும் சர்க்கார் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதை சுருக்கமாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ஆந்திர தேசம் பிரிந்த பிற்பாடு நாம் இன்றைய தினம் கணியமாகவும், சமாதானமாகவும், நியாயமாகவும் வாழ்ந்து வருகிறோம். அது நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம். இதையேதான் கவர்னர் அவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உண்மையில் கலவரம் நடந்ததை வைத்துக்கொண்டு அதனால் தான் பிரிவினை ஏற்பட்டது என்று பேசுவார்கள் நல்ல சூழ்நிலையில் பேசுவதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு தனி தேசம் வேண்டும். அதுவும் ஒரு பாஷாவாரியான மாகாணம் வேண்டும் என்று சொல்லி வருவது ஒருவருடைய உயர்ந்த கருத்துக்களாக இருக்கலாம். தீர்க்கமான திட்டமாக இருக்கலாம். ஆனால் உண்ணா விரதத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒரு ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தி விடலாம் என்று நினைத்தால் அது ஒரு தப்பான காரியம் என்பதை உபவாச கர்த்தாவாகிய மகாத்மா காந்தி தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார். ஆந்திர ராஜ்யம் வேண்டும் என்று உபவாசம் இருந்தவருடைய உபவாசத்தை சிலர் நிறுத்த முயற்சித்தார்கள். அது பலிக்கவில்லை. அவருடைய உண்ணா விரதத்தினால் ஏற்பட்ட விபரீதத்தினால் கலவரம் உண்டாயிற்று. அந்த கலவரத்தினால் தான் மாகாணம் பிரிந்தது என்று

[24th February 1954] [Sri S. N. Somayajulu]

சொன்னால் அவர் ஒரு அதிசய மனிதராகத் தான் இருக்க வேண்டும். அவர் கற்பனை உலகத்தில் சஞ்சரிக்கக்கூடியவராகத் தான் இருக்க வேண்டும். ராஜ்ய நிர்வாகத்தை உண்ணா விரதத்தினால் கைப்பற்றலாம் என்று நினைத்தால் உலகத்தில் அரசியலை நடத்த முடியாது. உண்ணா விரதம் இருந்தும், கலவரம் நடந்தும் அதற்குப் பின்னால் இத்தகைய ஆஸ்தியை அடைந்து, இவ்வளவிற்கும் பின்னால் சுமுகமாக சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் அதன் பெருமை இந்த ராஜ்யத்தின் முதல் மந்திரி ராஜாஜிக்கும், கவர்னருக்கும் தான் சாரும். அதற்கு அவர்களை பாராட்ட வேண்டியது அவசியம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சமீபத்தில் பாகிஸ்தான் பிரிந்த பிற்பாடு கூட விவகாரம் தீர்ந்தபாடில்லே. இன்னும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அவர்களுக்கு வர வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நமக்குக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வர வேண்டும் என்று நாம் கணக்கு எழுதி வைத்திருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் செலவழிக்கப்பட்ட பணம் என்ன வாயிற்று என்று தெரியவில்லை. நாட்டில் கலவரம் வந்தபோது அதை சமாளிக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்து இப்போது அது நின்று அதற்குப் பின் சாதாரண சகஜ நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே இப்பொழுது சுமுக சகஜ நிலைமை ஏற்பட்ட பின் அதனைப் பாராட்டாமல் குற்றம் குறை கூறுவது நியாயத்திற்கும் தர்மத்திற்கும் உகந்ததாக இல்லை. இதை எல்லோரும் சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த சுமுகமான சூழ்நிலையில் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது? கிட்டத் தட்ட 2½ லட்சம் டன் அரிசி நமக்குக் கொடுப்பதாக ஆந்திரர்கள் வாக்களித்திருக்கிறார்கள் என்றும் அதுவும் இப்பொழுது வரக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்றும் கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுக்கிறது. இதைக் கண்டு நாம் அரசாங்கத்தை பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

“தமிழர்கள் வாழக் கூடிய இடங்களை ஒன்று சேர்த்து அதை தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்க ஒரு எல்லைக் கமிஷனையும் சர்க்கார் நியமித்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எல்லைக் கமிஷனை சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்களை சர்க்கார் சேகரிக்க ஆரம்ப வேலை செய்து கொண்டு வருகிறது. இதை கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சித்தூர் தமிழர்களையும் அவர்கள் வாழும் ஒவ்வொரு தமிழ் பிரதேசத்தையும் சேர்க்கப் போகிறார்கள். அங்கிருக்கக்கூடிய மைனாரிட்டிகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப் போகிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் இதை குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் நாஞ்சில் திருவாங்கூர் எல்லையிலுள்ள தமிழர்களையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு இப்பொழுது பாஷாவாரி மாகாணக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தமிழ் பிரதேசத்தையும் பரிசீலிக்க எல்லைக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தமிழ் பிரதேசத்தையும் இந்த எல்லைக் கமிஷன் தமிழ் மாகாணத்துடன் சேர்க்காமல் தனியாக விட்டு விட மாட்டார்கள். சேர்க்கத்தான் சேர்ப்பார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிலைமையில் அரசாங்கத்தை இது சம்பந்தமாக குற்றம் குறை சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. இதைச் செய்யவில்லை; அதைச் செய்யவில்லை; என்று சொல்வதிலும் அர்த்தம் இல்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது நாட்டில் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. எங்கும் 12-23 ஓரளவு பசுமையைப் பார்க்கின்றோம். எங்கெல்லாம் மழை பெய்திருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் ஓரளவு பசுமை காணப்படுகின்றது. ஆனால், சில இடங்களில் மழை பெய்யவில்லை. அந்த இடங்களில் பஞ்சம் இன்றைக்கும் நடமாடிக்கொண்டு இருக்கின்றது. அந்த இடங்களில் வசிக்கும் ஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்பதில் நியாயம் இருக்கிறது.

“ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு—ஐந்து ஆண்டு பஞ்சத்திற்குப் பிறகு இயற்கையின் அருளினால் ஏராளமாக மழை பெய்து சமீபத்தை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது, இயற்கையின் துரதிருஷ்டம் வேறுவிதத்

[Sri S. N. Somayajulu] [24th February 1954]

தில் ஏற்பட்டுள்ளது. வெட்டுக்கிளி கிளம்பி பயிர்களை அழித்திருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் சுமார் 25 ஆயிரம் ஏக்கரா வரை இதனால் பாதிக்கப்படுவதாக இருந்தது. விவசாய மந்திரி கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களின் உடனடி முயற்சியினால் 15 அல்லது 16 ஆயிரம் ஏக்கரா வரையில் பயிர்கள் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்த போதிலும் கூட, ஸ்ரீமான் தேவர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி அரைவாசி, கால்வாசி அளவுதான் மகசூல் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதற்குச் சர்க்கார் என்ன செய்ய முடியும்? சுரங்கங்கள் தோண்டலாம், கிணறுகள் வெட்டலாம், குளத்தை மாாமத்து செய்யலாம், ஆறுகளின் குறுக்கே அணைக்கட்டுகள் கட்டலாம். இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் செய்து கொண்டுதான் வருகிறார்கள். இந்த நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் பசுமை காணவேண்டுமென்பதற்கான பல பல காரியங்களை இந்தச் சர்க்கார் செய்துகொண்டுதான் வருகிறார்கள்.

“நிலங்கள் தரிசாகவே கிடக்க வேண்டுமென்று யாரும் நினைக்கமாட்டார்கள். வறுமை நீடித்து இருக்கவேண்டுமென்று எவரும் நினைக்கவே மாட்டார்கள். பஞ்சம் இருக்கவேண்டும், பசி இருக்கவேண்டும் என்று யார் நினைப்பார்கள்? பஞ்சத்தையும், பசியையும் வைத்து அரசியல் விளையாடலாம் என்று இந்த நாட்டு நலனில் அக்கரையுள்ள யாரும் நினைக்கமாட்டார்கள். அரசியல் விளையாடலாம் என்று வேறு எவராவது நினைக்கலாமே தவிர்த்து, இந்த நாட்டு மக்களின் நலனில் கருத்துள்ள யாரும் நினைக்கமாட்டார்கள். பஞ்சத்தையும், பசியையும் போக்குவதற்கு எல்லோரும் முயற்சிப்பார்களே தவிர, அதற்கு யாரும் குறுக்கே நிற்க மாட்டார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு அரசியல் சூதாட்டம் ஆடவேண்டாம் என்பது தான் என்னைப் போன்றவர்களுடைய அபிப்பிராயம். பஞ்சம் இருக்கிறது; பசி இருக்கிறது; ஆகவே, இந்தச் சர்க்கார் பஞ்சத்தை நீக்க, பசியைப் போக்க, ஓரளவுக்கு அல்ல, பெருமளவுக்கு காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் மணிமுத்தாறு திட்டத்தை விரைவில் முடிப்பதற்கான காரியங்கள் நடந்து கொண்டு வருகின்றன. அந்தத் திட்டம் முடிந்துவிட்டால் பஞ்சத்தை ஒருவிதமாக தீர்த்துக் கட்டிவிட முடியும். எவ்வளவு துரிதமாக முன்னேற்றம் அடைய முடியுமோ, அதைச் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கவர்னர் அவர்கள் பிரசங்கத்தில் வெகு அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“அஹிம்சைக்கு விளக்கம் கூறப்பட்டது. வெள்ளைக்காரரோடு போராடும் போது நம் கையில் ஆயுதம் எதுவுமின்றி, சத்தியத்தையும் அஹிம்சையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே காங்கிரஸ் போராடியது. அன்னிய அரசாட்சியோடு அஹிம்சா முறையில் போராடி சுதந்திரம் அடைந்தோம். 220 கோடி மக்களுக்குமேல் இருக்கும் இந்த உலகத்தில் அஹிம்சையால் ராஜ்யபாரத்தை நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், அது ஸ்ரீமான் தேவர் அவர்களுடைய கற்பனை ராஜ்யமாக இருக்கவேண்டும். சத்தியத்தையும் அஹிம்சையையும் கொண்டு அன்னிய அரசாட்சியோடு போராடினாலுங்கூட, இந்தப் பெரிய தேசத்தை அஹிம்சா முறையிலேயே ராஜ்ய பாரம் செய்ய வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்க முடியுமா? குறைந்த பட்ச பலாத்காரமும் இருக்கத்தானே வேண்டும்? ஸ்ரீமான் தேவர் அவர்களுக்கு இது தெரியாத ஒரு விஷயம் அல்லவே! தெரிந்தும் கூட சில சமயம் இப்படி பேசுவது அவர் வழக்கம்.

“எந்த ராஜ்யமானாலும் பலாத்காரத்தினால் நிர்வாகத்தை நடத்துவது தவறு. எந்த ராஜ்யத்திலும் அன்பு, சத்தியம் போன்றவைகளின் அடிப்படையில் காரியங்கள் நடக்கத்தான் வேண்டும். கள்ள மார்க்கெட்காரர்களும், மக்களைச் சுரண்டுவர்களும் இதை உபயோகப்படுத்தும்பொழுது அவர்களை அடக்குவதற்கு ஏதாவது செய்துதானே தீரவேண்டும்? அதற்கும் அஹிம்சை முறையைக் கையாளுவதுதானே என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். ஆம்; எங்களுடைய கொள்கை அஹிம்சா முறைதான். அதாவது அன்னிய ஆட்சியோடு போராடிய காலத்தில் எங்களுடைய கொள்கை அப்படித்தான் இருந்து வந்தது. ஆனால், இப்பொழுது ராஜ்யபாரத்தை வகித்துவரும்போது, வள்ளுவர் கூறிய முறைப்படி படை, குடி, கூழ்

[24th February 1954] [Sri S. N. Somayajulu]

அமைச்சு, நட்பு, அரண் ஆகியவற்றைக் கொண்டுதான் நடத்துகிறோமே தவிர, இன்றைக்கு பலாத்காரத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு நடத்தவில்லை என்பதை அவர்கள் அறியவேண்டும். அஹிம்சையின் அடிப்படையில் மட்டும் சர்க்காருடைய காரியங்கள் நடத்தப்படவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லுவதில் என்ன பொருள் இருக்கிறது? ராஜ்யபாரத்தை நடத்து பவர்கள் யாராயிருந்தாலும் பலாத்காரத்தை ஓரளவு உபயோகித்துத்தான் ஆகவேண்டும். ஆனால், யார் மீது? அக்கிரமம் செய்பவர்கள் மீது; கள்ளமார்க்கெட்காரர்கள் மீது; இப்படிப்பட்டவர்கள் மீது பலாத்காரத்தை உபயோகிக்கத்தான் வேண்டும். இதை வைத்துக்கொண்டு வியாக்கியானம் செய்வதில் நியாயம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லையென்று ஸ்ரீமான் தேவர் அவர்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

“பசி எங்கும் இருக்கிறது. அதை நீக்குவதற்கு மார்க்கம் என்ன என்பதைத்தான் கவனிக்கவேண்டும். குளங்கள் மாாமத்து செய்யப்பட்டு, புதுப்பிக்கப்படுகின்றன. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் விவசாயம் தீவிரமான முறையில் செய்யப்பட்டு, அதன் மூலமாக 100க்கு 100 அதிகமான உணவு உற்பத்தியைச் செய்ய முடியுமா என்று சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டு, அதற்கு வேண்டிய காரியங்களையும் செய்து கொண்டு வருகின்றது. அதற்கு ஒரு ஆக்கமான திட்டத்தைக் கொடுத்தால், இந்தச் சர்க்கார் நிச்சயமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளும். அப்படி ஆக்கமான முறையில் இல்லாமல், சர்க்காரைக் கண்டனம் செய்துகொண்டிருப்பதால் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது.

“எங்கள் கட்சிக்குள் பிளவு இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. இன்றைக்கு எந்தக் கட்சியில் பிளவு இல்லாமல் இருக்கிறது? எல்லா இடங்களிலும்தான் பிளவு இருக்கிறது. இன்றைக்கு எங்கள் கட்சியில் பிளவு இருக்கலாம். ஆனால், அதை வைத்துக்கொண்டு பிரமாதமாக பேசுவது தர்மம் அல்ல, நியாயம் அல்ல, அரசியல் அமைப்புக்கு நல்லதல்ல, அரசியல் தர்மத்திற்கும் உகந்தது அல்ல என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“கட்சிச் சண்டை எங்குமே இல்லையா? எங்கும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அபிப்பிராய பேதம் எங்கும் இருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் இல்லையா? ஸ்ரீமான் தேவர் அவர்களுடைய பார்வார்ட் பளாக் கட்சியிலும் அபிப்பிராய பேதம் இல்லையா? சோஷலிஸ்டு கட்சியில் இல்லையா? அசோக் மேத்தா, லோகியா, ஜெயப்பிரகாஷ் போன்ற தலைவர்களிடையேயும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கவில்லையா? இதையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு விளையாடுவது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல என்று நான் ஸ்ரீமான் தேவர் அவர்களுக்கு கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கட்சிச் சண்டையும் அபிப்பிராய பேதங்களும் எல்லா இடத்திலும் இருக்கின்றன.

“கட்சிக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பெரும்பான்மையாக உள்ள ஒரு கட்சியாக இருந்தால் அங்கு கட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருக்க முடியாது.

“கல்வியைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. கல்வித் திட்டத்தைப் பற்றி அது நல்லதா இல்லையா என்ற முடிவான அபிப்பிராயத்திற்கு சர்க்கார் வரவில்லை. திட்டவட்டமாக பருளேகர் கமிட்டி அதனுடைய யாதாஸ்தை தீர்த்திருக்கிறது. நிதி சம்பந்தமான நிலவரங்களை (Financial Implications) விசாரிக்கப்போகிறார்கள். சட்ட சபைக்கு முன்னால் அதைக் கொண்டு வரப்போகிறார்கள். கொண்டு வந்த பிற்பாடு அந்தத் திட்டத்தைத் தோற்கடித்தால், யார் வேண்டாமென்று சொல்லுவார்கள்? இதில் என்ன சூது இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

“ஒன்று நிச்சயமாகச் சொல்லுகிறேன். நம் அபிப்பிராயங்கள் எவ்விதமாக இருந்த போதிலும், பள்ளிக் குழைந்தைகளிடம் விஷ வித்தை விதைக்கவேண்டாம் என்று அரசியல் கட்சியினரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[Sri S. N. Somayajulu] [24th February 1954]

“ இந்தத் திட்டத்தினால் இரண்டு மடங்கு அதிகமான பிள்ளைகள் பள்ளிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். பள்ளிக்கூடத்திற்குள்ளும், வீட்டிலும் அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பாங்குகளைக் கற்றுக்கொள்ளுவார்கள். பிள்ளைகள் மத்தியில் விஷ வித்தைத் தூவி, தமிழ்நாட்டினுடைய பண்பையும் கலாச்சாரத்தையும் கெடுக்கவேண்டாம் என்று அரசாங்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் முடிவரையில் கல்வியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட புதிய ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்களைத் திறக்கப்போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆயிரம் பேர்கள் வரிக் கட்டிய கிராமங்களில் புதிதாக பள்ளிக்கூடம் திறக்கப்போகிறோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன அர்த்தம்? நம் நாட்டுக் குழந்தைகளுக்கு கல்வி வேண்டாமென்று சொல்வதாக அர்த்தம் செய்து கொள்ள முடியுமா? கல்வி வேண்டாமென்று எவரும் சொல்ல மாட்டார்கள். அதிகப்படியான குழந்தைகளுக்கு கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் இந்தச் சர்க்காரின் நோக்கம். இந்த நாட்டு மக்கள் படிப்பில்லாமல் முட்டாள்களாக இருக்கவேண்டுமென்று எந்தச் சர்க்காரும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்க்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்தத் திட்டத்தை எதிர்ப் பவர்கள் திட்டத்திலுள்ள நல்ல அம்சங்களை நிச்சயமாக ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“கவர்னர் பிரசங்கத்தில் புதுக் கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி ஒன்றும் அதிகமாகச் சொல்லவில்லை. நிதி அம்சங்களைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருப்பதாகவும், பிறகு இது சட்ட சபையின்முன் கொண்டு வரப் பட்டு, அதற்குப் பின்னால் செயல்படக்கூடியதாக இருக்கிறதே தவிர, அதற்கு முன்னால் இல்லவே இல்லை. ஆகவே, இதைப்பற்றி சந்தேகப்படவேண்டிய அவசியமே இல்லை. இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு நாம் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் பாடவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-30
p.m.

[illegible]

24th February 1954] [Sri R. Krishnan]

കൂടെ അയച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഒടുവിൽ നാട്ടുകാരുടെ വകയായി ഒരു കഞ്ഞി അയച്ചുപോൽ കേന്ദ്രം തുറന്നു. പക്ഷെ ധനസ്ഥിതി മോശമാകയാൽ അതു മലബാറും കച്ചിത്തുല്പാദനം അടക്കമെടുത്തു. തഞ്ചാവൂരിലേയും മലബാറിലേയും സാരത്ത് കുന്നായിലേയും കർക്കശ്ശി ഗുണകരമായ നിയമങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. മലബാർ ടെനൻസി ബില്ലു വന്നുപോൾ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില ഭേദഗതികൾ ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ട് ഗവണ്മെന്റ് തള്ളിക്കളയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ആറു കൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനു ജന്മിക്കു അപമാനം നൽകുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ ആ നിയമത്തിലുണ്ട്. അതുവെച്ചു ജന്മിമാർ മുതലെടുക്കുകയാണ്. ഇന്ന് എവിടെ മറ്റൊരും മാലു പാട്ടബാക്കിക്കുവേണ്ടിയുള്ള കേസ്സുകൾകൊണ്ട് ജന്മിമാർ കർക്കശ്ശി പൊരിമുട്ടിക്കുകയാണ്. കടിയുവാക്കാവേണ്ടി, അവർക്കു ആശ്വാസം നല്ലൊന്നെന്നു വേരിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു നിയമത്തിലെ ഹന്ന രണ്ടു വകുപ്പുകളുടെ തകരാറു മൂലം കടുപ്പാടിൽ പെട്ടിരിക്കുകയാണ് മലബാറിലെ കർക്കശ്ശി. പാട്ടം അടച്ചാൽ രാജിതി കൊടുക്കണമെന്ന ജന്മിമാരെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ കൂടി ബില്ലിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എന്റെ സ്റ്റേപ്പിംഗ് മി. ഗേവർ പറഞ്ഞതുപോലെ മോശനോറായിട്ട് ആത്മ പാസ്സാക്കിയതുതന്നെ കേരള കൂട്ടിക്കാൽ താല്പാലികരായ പൊരിമുട്ടിക്കുകയാണ് കൂട്ടിക്കാൽ കടം കിട്ടാത്ത ഒരു പരിതസ്ഥിതിയാണുണ്ടായിരിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള കൂട്ടിക്കാൽ ഗവണ്മെന്റ് എന്തു സഹായമാണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്ന് അറിഞ്ഞില്ല.

“കടിയ്പ്പുവസായങ്ങളെന്നെങ്കിൽ മിനാപ്രതി അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കടിയ്പ്പുവസായങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാങ്ങിയ മോശങ്ങളുടെ പിൻഗാമികൾ ഭരിക്കുന്ന ഈ നാട്ടിൽ കടിയ്പ്പുവസായങ്ങൾ അങ്ങേ അററം അധഃപതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. നാട്ടുകാരുടെ വാങ്ങാനുള്ള കഴിവും അങ്ങേ അററം അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു. സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള കഴിവുണ്ടെന്നെങ്കിൽ നാട്ടുകാർക്ക് തൊഴിലുണ്ടാകണം. മലബാറിൽ മാത്രമല്ല ഈ സാമ്പാദനത്താലേക്കുതന്നെ, നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ കൃഷി കൊണ്ടു ഉപജീവിക്കുന്നവരാണ്. ആയിരക്കണക്കിനുള്ള കർഷക തൊഴിലാളികളുടെ ഏക ഉപജീവന മാറ്റം കൃഷിയാണ്. അവരുടെ കൃഷി അങ്ങേ അററം താണിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ കൃഷി വാർദ്ധ്വിക്കുന്നതല്ല യാതൊരു പദ്ധതികളും ഗവണ്മെന്റിനില്ല. ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ഈ കർഷകതൊഴിലാളികൾക്ക് ജോലിസ്ഥിരതയൊ വലിച്ചു കൂലിയൊ നൽകുന്നതിനുള്ള യാതൊരു വാഗ്ദാനവും ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിലില്ല. എങ്ങിനെയുണ്ട് കർഷകതൊഴിലാളികളുടെ നില അടിച്ചമർത്തലോടുകൂടി പോകുന്നതെന്നറിയുന്നില്ല.

[illegible]

ഹരിജനോദ്ധാരണത്തെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുന്നത്, ഏതാർക്കും പക്ഷം ഉദ്ദേശിക ആണു്താനും അവർക്കുപോലീ ചെയ്യാവുന്നതു്. സമുദായത്തിന്റെ ഏറ്റവും അടിത്തട്ടിൽ കിടക്കുന്ന കുർമ്മകന്മാരിലായിരിക്കുകയും ഭൂവിപക്കവും (മുഴുവൻ മൈതാനം) തന്നെ പറയണം. ഹരിജനങ്ങളാണ്. അവർ ജോലിസ്ഥിതിരെയും ശ്രമിക്കേണ്ടതും സമ്പാദിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനെ ഹരിജനോദ്ധാരണം നടക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവരുടെ ഇന്ന് : വെറും അടിമകളാണ്. അടിമത്വവ്യവസ്ഥ നിയമപ്രകാരം അനുവദിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അവർ ഇന്നും അടിമകളാണ്. നല്ലതായും കൊള്ളപ്പെടുന്നതായും ചേർച്ച ചെയ്യാൻ സംബുദ്ധമാണെന്ന ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് അവർ ജീവിക്കുന്നത്. ഹരിജനോദ്ധാരണത്തിന്റെ പേരിൽ ലക്ഷക്കണക്കിന് ഉദ്ദേശിക ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യാവുന്നതു്, പക്ഷെ അതുക്കൊണ്ട് വിചാരിക്കുന്ന പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നാണ് അനുമതി. കൊടുമോട്ട് ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. ഒരു ഹരിജന ഒരു സെഡ്-ഇൻ സ്റ്റേഷനായ ജനീ അങ്ങേ അററം വരെ മരിച്ചു അവശമായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ വേണ്ടി ഓൺ അവിടെ പോയിരുന്നു. മറ്റുനേമൻ ഹരിജന രണ്ടു നേരിൽ കണ്ടു. അയാളുടെ അച്ഛനിൽ നിന്ന് ഒരു സ്റ്റേറ്റുമെന്റും വാങ്ങി. എന്നിട്ട് വിധരം ഓൺ നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രിയെയും വേലിസ് വിഷ്ണുർട്ട് മെൻറിനെയും

[Sri R. Krishnan] [24th February 1954]

അറിയിച്ചു. പക്ഷെ ഇന്നുവരെ അതേപ്പറ്റി യാതൊരു ചോദ്യവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരു വിൽ അക്കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്താൻ എന്നിങ്ങനെ നിരാഹാരപ്രതി എടുക്കേണ്ടിവന്നു. രണ്ടു മൂന്നു ലവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടത്തെ സബ് മജിസ്ട്രേറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ വന്നു. എന്നിട്ടു അവിടത്തെ ജമീകളും പേലീസുകാരും കൂടി ഹരി ജനങ്ങളെ ജീവണിപ്പെടുത്തി തെളിപ്പം കൊടുക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നാക്കിത്തീർന്നു. ഒരുവിൽ തന്നെ മറ്റിവില്ലെന്നു അഹരിജനക്കൊണ്ടു പറയിച്ചിട്ടു. മറിച്ചു പറഞ്ഞാൽ കൂടുതൽ മട്ടനമായിരിക്കുമെന്നും. ഇതാണ് ഇം നാട്ടിലെ ഹരിജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി. സത്യം പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അടികൊള്ളും, ഇടികൊള്ളും, കടിയൊഴിച്ചിക്കൊല്ലും, പണിയില്ലാതാക്കും. ഇതൊക്കെയാണ് സത്യം പറഞ്ഞുവന്നതും. മലബാറിൽ മാരകമല്ല, നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു എവിടെയും ഇതുതന്നെയാണ് സ്ഥിതി. സാധുക്കളായ ഹരി ജനങ്ങൾക്കും കർഷക തൊഴിലാളികൾക്കും ജീവിക്കാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കണം. അവർക്കു കൂടി ചെയ്യാനും കഴിക്കിക്കാനും തരിശുഭൂമികൾ പതിച്ചുകൊടുക്കണം. ജീവിക്കാൻ മതിയായ കൂലി കിട്ടാനുള്ള വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കണം. കോൺഗ്രസ്സെന്നു പ്രതിപക്ഷമെന്നു നോക്കാതെ, അപ്പോഴപ്പോൾ പ്രതിപക്ഷക്കാർ കൊണ്ടുവരുന്നതായാലും നാട്ടുകാരുടെ കേൾവെക്കാരത്തു കൊള്ളാവുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് നിർബ്ബന്ധബുദ്ധി കാണിക്കാതെ ബഡ്ജറ്റിൽ വകയിരുത്തി മുന്നോട്ടു പോകാൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സന്ദേശം സ്പഷ്ടമാകുമെന്ന് വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

12-40
P.M.

* SRI S. VENKATARAMA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, in supporting the motion of thanks to His Excellency the Governor I would like to say a few words with reference to the matters contained in the address. Whatever might be said by hon. Members on the other side of the House, on this occasion, we have every reason to be proud of the achievements of our Government headed by the Hon. Chief Minister. They have tided over the stress and strain of the past two years and more. We were deficit in food, in finance and several parts of the State were afflicted with famine. In spite of all these, our Government were able to carry on the administration successfully and this speaks volumes about the efficiency of our Government. Of course, it was said that no far-reaching policies have been enunciated in the address and the address is not revolutionary in character and so on. But, I say though the address is short, it is full of substance and matter. In his address, His Excellency has referred to the steps taken by our Government to remove illiteracy by opening a number of schools. He has also referred to steps taken for the more efficient enforcement of Prohibition and extension of electricity to rural areas. Reference has also been made to improvements to be effected in the medical and public health services. His Excellency laid special stress on the attention paid by Government to the food problem. He referred to steps taken by Government to make the State self-sufficient in the matter of food production and also to steps taken to make the agricultural population feel contented. I wish to refer in particular to the improvements in the agricultural sector. It is known to all hon. Members, both on this side and the other side of the House, that Tanjore is the only surplus district in the residuary State of Madras and that all possible steps should be taken to step up production in that district to make the State self-sufficient. With this end in view, the Hon. Minister for Agriculture, Sri Bhaktavatsalam has drawn up schemes to increase rice output by adopting better and improved methods of agriculture. It was

[24th February 1954] [Sri S. Venkatarama Ayyar]

stated that Tanjore would be brought under the National Extension Service Scheme only with reference to improvement of agriculture. In this connexion, I would submit that there are many small irrigation schemes awaiting completion in the Mettur Project area. In the matter of development of rural communications also, sufficient attention should be paid by Government. Completion of the small irrigation schemes and improvement of rural communications are quite essential for increasing food production. Even the Indian Roads Congress at its annual session recognized the importance of concentration on rural areas. If these roads are well maintained and if the small irrigation schemes are well attended to in the Tanjore district, certainly food production in that area could be increased.

“ In this connexion, I will be failing in my duty if I do not refer to the pest menace. In spite of favourable seasonal conditions and timely rains, the pest menace has been very great in the Tanjore district. It has been estimated that about a third of the crop might have been affected by pests. Agricultural experts seem to think that pesticides may not be effective in controlling pests. They feel that if a different variety of paddy, namely, CO 25 were grown, there will not be this pest menace. It is said that that variety is resistant to pests. The difficulty is, there is no market for that particular paddy because it is a crude variety and mirasdars do not take to the cultivation of that variety. I bring this to the notice of the Government so that they can deal with this question at a high level and conduct researches if necessary to control this pest menace.

“ In regard to price of paddy, I wish to bring to the notice of Government the fact that though the procurement price has been fixed at Rs. 13 and odd for second sort paddy and Rs. 14 and odd for the first sort paddy, there is no market for the paddy. As was pointed out by the hon. Gentleman Sri Kandaswami, price of paddy is falling though the procurement prices have been fixed at Rs. 13 and Rs. 14 for the second and first sort paddy respectively. Millers do not buy at these rates and the producers are not able to effect the sale of paddy produced by them. Even in the open market there is no demand. So Government should take up this question of falling prices and deal with it. I know a Member of the Board of Revenue visited the district. I want Government to take up this question and effective steps should be taken to stabilize prices. There is no use saying: ‘Procurement rates have been fixed at Rs. 13 and Rs. 14’. Of course it might be said that the fall in prices will benefit the poorer sections of the people. I quite realise that fact. But I only wish that the producer also must have some incentive so that he can put forth his best and produce more. He can have this incentive only if the Government assure him of a reasonable price for his produce.

“ With reference to the question of increasing food production, I would like to impress upon the Government the fact that animal husbandry is closely and most intimately connected with

[Sri S. Venkatarama Ayyar] [24th February 1954]

food production. We see steps being taken to step up rice production. But nothing has been done to improve the cattle wealth of our State, and for their proper upkeep. In Tanjore district the work-animals are mostly Umbalacherry bulls. After the formation of the Andhra State, we have only the Hosur cattle farm where good livestock is maintained. That may also go to Karnataka if a separate State is to be formed for Karnataka area, and the residuary State of Madras will be left without any livestock farm. There is great necessity for starting a livestock farm in the Madras State. A livestock farm could be established in Tanjore district itself. There is an agricultural school at Orthanad. As it is said to be not working efficiently, Government propose to close down that school. I would suggest to Government to take up that institution. It has an endowment property and 300 acres of lands are easily available for Government for starting a livestock farm. There are also a number of buildings. After all, it is an endowment property and Government can take over the property under the Hindu Religious Endowments Act and by applying the cypres doctrine, start a live-stock farm. The Government can run a livestock-farm-cum-agricultural school because both are allied subjects. If this is done, the district will be benefited much and we need not depend on the Hosur Farm and other farms for our breeding bulls. Government must pay special attention to this question. Agriculture and animal husbandry are allied and if the institution as suggested by me is opened, it will be of great help in producing more food.

"With regard to the agrarian situation, as pointed out by the hon. the Leader of the Opposition, there was trouble in Achuthamangalam village of Nannilam taluk and in Thalaganar, Tiruthuraipundi taluk." In these places trouble was started by interested political parties. The landowners were not able to harvest the produce and bring the produce home. Government are interested in safeguarding production and maintaining law and order. Government had to step in and use the armed police purely in the interest of safeguarding the food produced.

"With these few words, Sir, I support the motion."

12-50
p.m.

* **SRI M. P. SUBRAMANIAM** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பேருரையில் சென்ற ஆண்டில் நடந்திருக்கும் சாதனைகளையும் இனி நடக்கப் போகும் காரியங்களையும் பற்றி ஓர் அளவு எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார். முக்கியமான பல பிரச்சினைகளைப்பற்றி அதில் அதிகம் கூறப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் எடுத்துரைக்காமல் இருக்கமுடியாது.

"குறிப்பாக சென்ற ஆண்டில் சென்னை மாகாணத்திலுள்ள தமிழர்கள், ஹிந்தியை தேசிய பாஷையாக ஆக்கக் கூடாது என்று தங்களுடைய அடிப்படையான உரிமையில் அரசாங்கத்துக்கு நல்ல முறையில் கூட்டங்கள், மகாநாடுகள் கூட்டி பேச்சுக்கள் மூலமாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். யாருக்கும் கஷ்டம் விளைவிக்காமல் அமைதியான முறையில் எந்த பொருளுக்கும் ஊறு விளைவிக்காமல் ரயில்வே நிலையங்களில் ஹிந்தியில் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்கள் அறிப்பதன் மூலம் தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். இந்திய பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு அந்த இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர்களை முட்டாள்கள் என்றும், அறிவற்றவர்கள் என்றும்

[24th February 1954] [Sri M. P. Subramaniam]

குறிப்பிட்டார். இது நம் தமிழ் நாட்டு மக்களின் பெருந்தன்மையையும், தன்மானத்தையும் பாதிப்பதாயிருக்கிறது. தங்கள் கருத்துக்களை சர்க்காரின் கவனத்துக்கு கொண்டு வரவேண்டி சுமார் 300-க்கு மேற்பட்ட இடங்களில் அமைதியாகவும் பொதுமக்களுக்கு எந்தவிதமான தொந்தரவு கொடுக்காமலும் ஆங்காங்கு ரயில்களை நிறுத்தினார்கள். இந்த இயக்கம் மக்களின் பாராட்டுக்குரியது. டாலியாபுரத்திலும், தூத்துக்குடியிலும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. இச்சம்பவம் சென்னை சர்க்காருக்கு ஒரு பெரிய கருப்புப்புள்ளி என்று சொல்லாமலிருக்கமுடியாது. இதைப்பற்றி தமிழ்நாட்டிற்கும் இந்தியா பூராவிற்கும் அல்லாமல் வெளி நாடுகளுக்கும் தெரியும். இது சம்பந்தமாக 5,000-க்கு மேற்பட்டவர்கள் சிறை சென்றார்கள். இன்னும் அநேகம் பேர்கள் சிறையில் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முக்கியமான விஷயம் சர்க்காரின் கண்ணோட்டத்தைக் கவர்ந்ததாக கவர்னர் பேருரையிலிருந்து தெரியவரவில்லை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

"அடுத்த படியாக, புதிய கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதைப்பற்றி அரசியல் கட்சிகளிடையே அபிப்பிராயபேதங்கள் நிலவி வருகின்றன. காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே இதை அநேக அங்கத்தினர்கள் எதிர்த்தாலும் எதிர்ப்பை பாராட்டாமல் இந்தத் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நேற்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறியதுபோல இதில் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி ஏகபோக புத்தி உரிமை கொண்டாடுவது ஜனநாயகத்துக்கு உகந்தது அல்ல என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்நாட்டு மக்களுக்கும், இச்சட்ட சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் அந்த உரிமை உண்டு என்றே நான் நிச்சயமாகக் கூறுவேன். அவர்களுள் புத்திசாலிகள் தான். சமீப காலத்தில் சேலம், கோயம்புத்தூர், செங்கற்பட்டு முதலிய இடங்களில் மகாநாடுகள் கூட்டி மக்கள் இந்தப் புதிய கல்வித்திட்டத்துக்கு தங்கள் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறையில் சரிவர அமல் நடத்த முடியாது என்று திட்ட வட்டமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும், அரசாங்கம் அதைத் தொடர்ந்து அமல் நடத்தி வருகிறது. 'நமது அரசியல் அமைப்பின் கீழ் பத்து வருஷத்திற்குள் மக்கள் அனைவரும் கல்வி பயின்றவர்களாயிருக்க வேண்டுமாதலால், இத்திட்டம் அதிகமான பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் போய் கல்வி பயில வசதி அளிக்கிறது' என்று நமது முதல் மந்திரி சொல்லுகிறார். கிராமங்களைப்பற்றி எங்களுக்கு முதல் மந்திரியை விட நன்றாகத் தெரியும். நாங்கள் அதிகமாக கிராம மக்களிடம் பழகுகிறோம். பள்ளிக்கூடங்களில் இடமில்லாமலிருப்பதால் அதிகமான பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் போகாமல் இருக்கவில்லை. அவர்கள் வறுமையின் காரணமாகவே பள்ளிக்கூடம் போக முடியாமல் இருக்கிறார்கள். நகரங்களிலுள்ள High School களிலும் Collegeகளிலும் இந்த இட நெருக்கடி நிலவுகிறது. கிராமாந்திரங்களில் இந்தப் பிரச்சனை கிடையாது. ஆகையால் அதிகமான பிள்ளைகள் கல்வி பயில இந்தத் திட்டம் உகந்த தாயிருக்கும் என்று சொல்வதை நான் ஒப்புக் கொள்ளமுடியாது. இதைப்பற்றி சட்டசபையில் நிறைவேறிய தீர்மானத்தையும் அவ்விதம் செய்து மக்களின் எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் இத் திட்டத்தை மேலும் நகரங்களுக்கு கூட விஸ்தரிக்கப் போவதாக பத்திரிகைகளில் பார்க்கும்போது நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். இம்மாதிரியான ஒரு முக்கிய பிரச்சனையில் சர்க்காரின் ஒரு பொறுப்பற்ற போக்கு சரியானதல்ல என்பதை நான் அரசாங்கத்துக்கு கனம் சபாநாயகர் மூலமாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"கைத்தறி நெசவாளர்களின் துயரை நீக்க இந்தச் சபையில் ஆரம்பத்தில் போட்ட தீர்மானம் என்ன ஆயிற்று? அதற்கு மத்திய சர்க்கார் செவிசாய்த்ததா?

"ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் இப்பொழுது நம் மகாணத்துக்கு முதன் மந்திரியாக இருக்கிறார். இதற்கு முன்பு மத்திய அரசாங்கத்தில் பல பெரிய பதவிகளை அவர் வகித்து வந்திருக்கிறார். பாகிஸ்தான் நம் நாட்டிலிருந்து பிரிந்துபோனதை அவர் ஆதரித்திருக்கிறார்.

[Sri N. C. Ramasamy Kander] [24th February 1954]

அவர்கள் இப்பொழுது சொந்தத்தில் நிலங்களையும் பல உபயோகமான சாமான்களையும் வாங்குகிறார்கள். ஆதலால் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை இன்னும் தீவிரமாக சர்க்கார் அமல் செய்ய தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று என் சார்பாகவும் என் தொகுதி வாக்காளர்களின் சார்பாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பிறகு கவர்னருடைய உரையில் மின்சார வசதியைப்பற்றி கூறப் பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வருஷத்தில் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை இல்லை. பெரும்பாலும் நஷ்டம்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் நெல் பயிர்ச் செலவு ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் நூறு ஆகிறது. மகசூலை விற்ற பிறகு செலவுபோக 25 ரூபாய்தான் மிச்சப்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் ரொம்பவும் நஷ்டமடைந்து இருக்கிறார்கள். அடுத்த விவசாயத்திலும் இதே நிலைமையில் தான் அவர்கள் இருப்பார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் அவர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் உரத்தையும் விவசாயக் கருவிகளையும் கொள்முதல் செய்து கொடுக்கவேண்டும். கூடுமானால் சர்க்கார் அவர்களுக்கு முன் பணம் கொடுத்தும் உதவ வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதை சர்க்கார் அவர்கள் கூர்ந்து கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

“ஆனால் கவர்னர் உரையில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு யாதொரு அதிகமான சலுகைகளும் கொடுக்கப்படுவதாக கூறுவது பற்றி நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். அவர்களுக்கு மேலும் கூடுமான வரையில் அதிகமான சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எங்கள் தாலுகாவில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிறைய புஞ்சை நிலங்களும் கொஞ்சம் நஞ்சை நிலங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால், அவர்களின் வறுமையின் காரணமாக அந்த நிலங்களெல்லாம் பயிரிடப்படாமல் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. அவர்களுக்கு சர்க்கார் பணவசதி அளித்து நல்ல முறையில் உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சுகாதார வசதிகளை எடுத்துக்கொள்வோம். நகரங்களிலுள்ள சாக்கடைகளை சீர்படுத்தி அவைகளை நவீன சுகாதார முறையில் அமைக்க சர்க்கார் முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களுக்குத் தான் சுகாதார வசதி அவசியம். ஏனென்றால் அங்கு தான் படிப்பில்லாத மக்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தாணிப்பாடி கிராமத்தில் மூன்று வருஷமாக ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. இதைப்பற்றி ஜில்லா போர்டு ஆபீஸைக் கேட்டதில் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே 12 லக்ஷம் ரூபாய் கடனிருப்பதால் இப்பொழுது ஆஸ்பத்திரியைத் திறக்க பண வசதி இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஆதலால் கடன் பட்டிருக்கும் ஜில்லா போர்டுகளிலுள்ள கிராமங்களிலாவது சர்க்கார் ஏழை மக்களின் நன்மையைக் கருதி ஆஸ்பத்திரிகளை திறக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது எங்கள் தாலுகாவிலுள்ள ஏழை மக்கள் வைத்திய வசதி வேண்டுமென்றால் அங்கிருந்து 20 அல்லது 30 மைல் களுக்கு அப்பாலுள்ள திருவண்ணாமலை ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஏழை மக்கள் அவ்வளவு தூரம் போவதற்கு இயலாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் தற்சமயம் சபையில் இல்லை. இருந்தாலும் இப்பொழுது பிரசன்ன மாயுள்ள கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயத்தை சுகாதார மந்திரியின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருவார் என்று நம்புகிறேன்.

“பொதுவாக, கவர்னர் உரையில் முற்போக்கான அம்சங்களும் மக்களுக்குப் பயன் தரக்கூடிய திட்டங்களும் அமைந்திருப்பதை பாராட்டி, என் சார்பாகவும் என் தொகுதி வாக்காளர்கள் சார்பாகவும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

24th February 1954]

*SRI A. RATNAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தில் முதல் தடவையாக ஹரிஜனங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஹரிஜன சமூக மக்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் சலுகை காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அதிலும் முந்திய வருஷங்களிலிட இந்த வருஷம் மிகுதியாக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறி இருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல; ஹரிஜனங்களுடைய ஷேமாபிவிருத்திக்காக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நகரத்திலும் ஒரு விடுதியை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற வசதி அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். நான் ஹரிஜன மெம்பர் என்ற காரணத்தால் அதைப்பற்றி விளக்கிக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

“இப்பொழுது நடக்கும் அரசாங்கத்திற்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய முன்னேற்றத்தைக் கண் காண்க்கும் நோக்கம் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதைப்பற்றி அலசிப் பார்த்துப்போது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ‘அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம்’ என்று வெளிப்படையாகவும் மேடைகளிலும் ரேடியோக்களிலும் பத்திரிகை வாயிலாகவும் பேசப்படுகிறதேயொழிய, இன்றைய தினம் நாட்டில் நடைபெறுவதைப் பார்த்தால், உண்மையாகவே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக ஏதாவது திட்டங்கள் தீட்டப்படுகிறதா, வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால், ஒன்றும் செய்யப்படுவதாகத்தெரியவில்லை. பாடசாலைகளில் படிக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்புகளும் போர்டிங் கிராண்டும் கொடுத்து வருவதைப் பார்த்தால் அது நன்றாகத் தெரிய வரும். இப்பொழுது அதற்கென்று ஒரு பத்தாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மாணவனுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் வரும் என்பது நன்றாகத் தெரியும். இது வரையில் ஒரு அடிஷனல் போர்டிங் கிராண்டு கூட சாங்ஷன் செய்யப்படவில்லை. சாங்ஷன் ஆனது கூட இன்னும் மக்களுக்குப் போய்ச் சேராமல் இருக்கிறது. அதைப்பற்றிய சர்க்காரின் கொள்கை தெளிவாக இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டசபையின் 33 ஹரிஜன மெம்பர்கள் முதல் மந்திரி அவர்களுக்கு, தங்களுடைய வேண்டுகோளை விடுத்து ஒரு மனுவை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ராஜ்யத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஸ்காலர்ஷிப் இல்லாமலும் போர்டிங் கிராண்டு இல்லாமலும் வருந்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது வரையில் இந்த அரசாங்கத்தில், காலேஜ் போகும் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் பயன் அடைந்திருக்கிறார்களாவென்றால், இல்லவே இல்லை. ராஜ்யத்தில் எவ்வளவோ ஹை ஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. லட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் அவற்றில் வாசிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய நிலை பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லவே இல்லை. எத்தனையோ பேர்கள் மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவருடைய மனுவாது இது வரையில் அனுமதிக்கப்படவில்லை. இனிமேல் அனுமதிப்பதாக இருந்தாலும் இன்னும் ஒரு மாதம் தான் இருக்கிறது. அதற்குள் அவர்கள் என்ன பயனடையப் போகிறார்கள் என்பது தான் தெரியவில்லை. இது சம்பந்தமாக முதல் மந்திரியினிடம் மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது வரையில் அவர் அதை கவனிக்கவே இல்லை. நாளைய தினம் ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டி கூடப்போகிறது. அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுப்பார்கள் என்றும் நினைக்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல. ஹரிஜன விடுதிகளுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் அது செய்கிறோம், இது செய்கிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இது வரையில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் கொடுத்து வரும் மான்யம் வருஷா வருஷம் பத்து சத விசிதம் உயர்த்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்த வருஷமும் கொஞ்சம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. சந்தோஷம் தான். அவ்விதம் உயர்த்தப்படும் என்று சொல்லியும் இந்த வருஷம் அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. சரியாக அதுவும் ஒதுக்கப்படவில்லை. இந்த பத்தாயிரம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு எத்தனை பேர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வகையாக கொடுக்க முடியும். அந்த அளவில் இந்த போர்டிங் கிராண்ட் கொடுக்கப்பட்டு வரும்போது கவர்னர் பிரசங்கத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றத்தைப்பற்றி பிரமாதமாய்ச் சொல்லி இருக்கிறது.

1-18
p.m.

[Sri A. Ratnam] [24th February 1954]

“இரண்டாவதாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பிளிந்த்கள் (plinths) கட்டப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இந்திய அரசாங்கத்தால் கொண்டு வரப்பட்ட திட்டமாகும். அந்ததிட்டத்தின்படி மத்திய அரசாங்கம் ஏறக்குறைய இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்போகிறது. அதை தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு செலவு செய்வதற்காக திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்விதம் செலவு செய்ய வேண்டும் என்று திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். முதலில் ஹரிஜன நிதி என்று ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருந்தார்கள். அதை ஹரிஜன சேவா சங்கத்தினிடம் ஒப்படைக்கப் பார்க்கிறார்கள். ஹரிஜனநிதிப் பணம் போன வழி தெரியவில்லை. அதைப்போன்று இந்த திட்டத்தையும் அந்த ஹரிஜன சேவா சங்கத்தினிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஒப்படைப்பது அநியாயம், அக்கிரமம். ஆகவே இதையும் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தால் அவர்கள் என்ன செய்யப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. சேரியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு ஒரு குடிசை கூட கிடையாது. பணத்தை மட்டும் ஒதுக்கிவிட்டால் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து விட முடியாது. கட்டடங்கள் கட்டுவதாக இருக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் கிடையாது. பணத்தை மட்டும் கொடுத்தால் முன்னேற்றம் அடைந்து விட முடியாது. இந்தப் பணம் நாலு லட்சம் ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்விதம் பயன்படப் போகிறது? ஆகவே அந்தப் பணத்தை சேவா சங்கத்தினிடம் ஒதுக்கவே கூடாது. அது நியாயம் இல்லை. ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அதன் மூலம் அதைச் செலவு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது நடந்து வருவதை கவனித்தால் அரசாங்கத்திற்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்ற அக்கரை இல்லை என்று தோன்றுகிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டால் கொடுப்பது இல்லை. மூன்று மாதத்திற்கு முன்னால் நார்ப்பது கெஜட்ட் ஆபீசர்கள் நியமித்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒருவர் கூட ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவரில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தையோ அல்லது ஹரிஜன சமூகத்தையோ சேர்ந்த ஒருவரும் அதில் கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எத்தனையோ பி.எ., எம்.எ., பட்டம் பெற்றவர்கள் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருபது அல்லது 25 வருஷ அனுபவம் உள்ளவர்கள் கூட மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவருக்காவது வேலை கொடுக்கவே இல்லை. தங்களுடைய இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத்தான் வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீமில் ஹெட்கிளார்க்குகளையும் கெஜட்ட் ஆபீசர்களையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் எங்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களை நியமிக்கவே இல்லை. எங்களுக்கு 15 சத விதம் வேலையில் ஒதுக்கிக் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதன்படி நார்ப்பதில் எங்களுக்கு ஆறு ஸ்தானங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். கெஜட்ட் ஆபீசர்களில் எங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் ஒருவரும் இல்லை. இதைக் கண்டு ஒரு மெமோ ராண்டத்தை நாங்கள் 30 பேர்கள் ஹரிஜன மெம்பர்கள் சேர்ந்து முதல் மந்திரி அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதன் பேரில் இது வரையில் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதைப்போலவே அநேகத் துறைகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னேற்றம் அடைய முடியாமல் அவர்கள் முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறார்கள் அதோடல்லாமல், அவர்களை நசுக்கிக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை பிற்பட்ட பாதையில் நடத்திக் கொண்டு போகிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சலுகைகள் காட்டவே இல்லை. அவர்களுக்கு உரிய பங்கை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதையும் நேர்மையாகக் கொடுக்கவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய பிரதிநிதி என்ற முறையில் தான் நான் இதைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களிடம் அரசாங்கம் அக்கரை காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அது மட்டுமல்ல. சமீபத்தில் ‘ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மெண்ட் பில்’ பாஸ் செய்தோம். அதற்கு இரண்டு லக்ஷம் ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டும். இப்பொழுது ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையே பிரமாதமாகக் கூறுகிறார்கள். சென்னையில் சுமார் 400 சேரிகள் இருக்கின்றன. அங்கு காலரா, வைகிரி வந்தால் அது சென்னையிலுள்ள 15 லட்சம்

24th February 1954] [Sri A. Ratnam]

மக்களைத் தான் பாதிக்கும். காணம் சென்னையின் சேரிகள் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கின்றன, ஆகவே சென்னையிலுள்ள சேரிகள் சீர்திருத்தப்பட வேண்டும். அதற்காக சேரி நிலங்களை வாங்கிவிட வேண்டும் என்று திட்டம் வந்திருக்கிறது. எவ்வளவு சேரிகளை வாங்கி இருக்கிறார்கள்? எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள்? எங்கே எவ்வளவு டிபார்ட்மெண்டுகளை அமைத்து இருக்கிறார்கள்? யார் யாருக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? அதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் ஒன்றும் இல்லை. பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. அதற்கு பணம் ஒதுக்கி திட்டம் வகுத்து அவர்களுக்கு பரிசாரம் தேடிக் கொடுக்க வேண்டும். உண்மையாகவே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசாங்கம் போட்ட திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டும். பரிபூரணமாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை அரசாங்கம் வகுக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் ஒன்றுமே இல்லை.

“இரண்டாவதாக கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த புதுக்கல்வித் திட்டமானது, ஆச்சாரியாரின் கல்வித்திட்டமானது ஹரிஜன மாணவர்களில் பெரும்பாலானைப் பாதிக்கின்றது. எப்படியென்றால் இந்தத் திட்டத்தின்படி ஆரம்பக் கல்வி முறை தான் திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது கிராமாந்திரங்களிலுள்ள எலிமெண்டரி படிப்புத் தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் முதல் வகுப்பிலிருந்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படிக்கக் கூடியவர்கள் ஹரிஜன மாணவர்கள் தான். ஆரியர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற பிராமணர்களுடைய குழந்தைகளில் பெரும்பாலோர் முதல் வகுப்பிலிருந்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படிப்பதே கிடையாது. வீட்டிலேயே அக்குழந்தையின் பெற்றோர்கள் அக்குழந்தைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து முதல் பாரத்திலோ, மூன்றாம் பாரத்திலோ கொண்டு வந்து அவர்களைச் சேர்த்து விடுகிறார்கள். ஆகவே முதல் வகுப்பிலிருந்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படித்துக்கொண்டிருக்கிற பிற்பட்ட ஆதித் திராவிடக் குழந்தைகள் தான் இந்தத் திட்டத்தால் சர்வநாசம் அடைகின்றன என்று சொன்னால் அதில் தவறு இல்லை. காலையிலே பள்ளிக்கூடம் வரும் மாணவன் மாலைமையில் ஆண்டையின் வீட்டு மாடுகளை மேய்க்கிறான். மாலைமையில் பள்ளிக்கூடம் வரும் மாணவன் காலையில் ஜெமானின் வீட்டு மாடுகளை மேய்க்கிறான். கடைசியில் என்ன ஆகிறது என்றால் காலையில் பள்ளிக்கூடம் போகும் மாணவர்களும், மாலைமில் பள்ளிக்கூடம் போகும் மாணவர்களும் பள்ளிக்கூடம் போகாமலேயே ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு வீணாக அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக ஹரிஜன மாணவர்கள் தான் பள்ளிக்கூடம் போகாமல் வீணாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. ஆண்டை வீட்டு மாடுகளை மேய்த்தாலாவது அவர்கள் வீட்டு பழம், கூழு, கஞ்சி போன்றவைகள் இவர்களுக்கு உணவாகக் கிடைக்கும். ஆனால் பள்ளிக்கூடம் போனால் உணவு கிடைப்பது கிடையாது. முன்பு கொடுத்து வந்த மத்தியான உணவுக்கும் இப்பொழுது ஆபத்து வந்து விட்டது. எனவே இன்றைய தினம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பரம் தொல்லைகளை எடுத்துச் சொல்வது என்பது கொஞ்சமும் முடியாது. புதிய கல்வி திட்டத்தால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஹரிஜன மாணவர்கள் தான். புதிய கல்வித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு அதிகமான மாணவர்கள் பள்ளியில் சேர்ந்து படிப்பதாகச் சொல்வதெல்லாம் சுத்தப்பொய். பள்ளிக்கூடங்களில் பொய்யாக ரிஜிஸ்டர்களில் பெயர்களை எழுதி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர முன்பு பள்ளிக்குச் சென்ற மாணவர்கள் கூட இப்பொழுது பள்ளிக்குப் போவதில்லை. குறிப்பாக என்போன்ற தோழர்கள் கிராமாந்திரங்களுக்குச் சென்று சுற்றிப்பார்த்தால் இந்த உண்மை நன்றாகத் தெரியும். அதிகமான ஹரிஜன மாணவர்கள் புதிய கல்வித் திட்டத்தால் வீணாகிப் போய்விட்டார்கள். பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே முழுவதும் அவர்கள் அழியாமலிருக்க உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தை வாபஸ் பெறுவதே நியாயமானதாகும். மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் மத்திய கல்வி ஆலோசனை போர்டு பருளேகர் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை ஒத்துக் கொண்டுவிட்டதாகச் சொல்லிப் பெருமையுடன்

1-25
p.m.

[Sri A. Ratnam]

[24th February 1954]

படுவது கண்டு நான் ரொம்பவும் வருந்துகிறேன். புதிய கல்வித் திட்டத் தால் அதிகமான தீமையே உண்டாகுமென்று இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். சென்ற சில மாதங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் அனுபவமும் அதைத்தான் ஊர்ஜிதம் செய்கின்றது. இந்தச் சபையும் அந்தத் திட்டத்தை நிராகரித்து விட்டதோடு அந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தாமல் நிறுத்தி வைக்குமாறும் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தை லட்சியம் செய்யாது புதிய கல்வி முறையை அமுலில் வைத்திருப்பது சரியானது அல்ல. நியாயமானதும் அல்ல. ஜனநாயக நாட்டில் நடக்கக் கூடிய ஒரு காரியமும் ஆகாது. ஆகவே அத்திட்டத்தை உடனடியாக இந்த மந்திரி சபை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கனம் ஆச்சாரியார் மந்திரி சபைக்கு கவர்னர் அவர்கள் யோசனை சொல்லி யிருக்கவேண்டும். அவர்கள் இவர் யோசனையையும் ஏற்க முன் வராவிட்டால் மக்களின் தீர்ப்பை அமுல் நடத்துவதற்கு என்ன நடவடிக்கையை இவர் எடுக்கவேண்டுமோ அதை எடுத்திருக்க வேண்டும். அதை எடுக்காது இந்தத் திட்டத்தை மத்திய ஆலோசனை போர்டு ஒத்துக் கொண்டு விட்டது என்று சொல்லி இந்த நாட்டவரின் மீது அந்தக் கல்வித் திட்டத்தைத் திணிக்க முன் வரக்கூடாது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜன மக்களுக்கு ஏதோ பெரிய நன்மையைச் செய்வதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சர்க்கார் கடைசியில் அவர்கள் நசித்துப் போகும்படியான ஒரு கல்வித்திட்டத்தைத் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். ஆகவே உடனடியாக இந்தப் புதிய கல்வித்திட்டத்தை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER :—"The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m."

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"Mr. Speaker, Sir, I rise to join the opposition to the Motion of Thanks that has been moved by the Government benches. This Motion deserves the disapprobation of this House because in my humble submission, the major problems that confront the State have been left blank, the vital needs of the people have been blinked and, if I may be pardoned for saying so, the important demands that have come up have all been thrown overboard in the Governor's Address. Of course, the Governor's Address is only a blue-print of the Government's programme of work in the ensuing year and it is disappointing to see that it should be so.

"What are the problems that face this State at the moment? Obviously the most important, as all hon. Members would agree, is the vast and stupendous problem of unemployment. The growing army of unemployed young men in the country is a most disquieting feature and nobody can have an easy conscience so long as this problem remains unsolved. No panacea for this problem has yet been suggested. Then, there is the question of the unemployed weavers. In fact, this problem has taken a turn for the worse so far as Malabar is concerned and particularly so in the Chirakkal taluk. There is the problem of unemployment of the black-coated or white-collared proletariat. Quite a large number of young men who are competent and willing to work do

[24th February 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

not have a place to work or an opportunity to work. There is also unemployment of all sorts, namely, of agricultural labourers, of artisans, etc.

"Similarly, there is the equally important problem of adjusting agrarian relations. There is agrarian unrest everywhere. The tenantry complain that they are not enjoying the fruits of ownership while somebody else is exploiting the fruits of their labour. Agrarian unrest has got to be solved before there could be real enthusiasm in the mass of the people who are agriculturists.

"There are also equally important problems connected with education. Coming from Malabar, I may have a bias in that direction because shortly there is going to be or there is likely to be a kind of demonstration by the disconsolate and disappointed unpaid elementary school teachers of Malabar.

"Coming back to this important problem of unemployment, what is it that has been done or indicated or silhouetted in the Governor's Address in this behalf, one wonders! After all Gandhiji was but one individual in the Congress and he died of a bullet fired by a communist. I suppose he died in vain because, if he advocated anything it was the constructive programme or the swadeshi movement. What has this Government done to revive and actively carry on the swadeshi movement with a real sense of swadeshi in all aspects of our social and economic life? Unless we adopt this swadeshi movement it is impossible to find a solution for this problem of unemployment. To-day we find that our industries are perishing and collapsing all round. There are no cottage industries worth the name. The Government are not giving a fillip to or sponsoring any cottage industries at all. The small scale industries are perishing and are on the decline, thanks to the Sales Tax and also due to the foreign competition in our home markets. Even the big industries are staggering and are unable to resist the competition of big foreign interests. Our soap makers, big and small, I suppose are vanishing. The plywood industry in Malabar is unable to stand on its own legs being unable to resist foreign competition. Taking any other industry we find that there is a slump. Everywhere there is decline and there is disappearance of home and cottage industries as well as other national industries. The most important task to-day is to promote patriotic private enterprise in this State and in the country as a whole but, unfortunately, the followers of Mahatma Gandhi apart from reproducing cant phrases have not done anything to further the Gandhian programme of swadeshi in which all of us should join together to see that the foreign invasion of our home markets is exterminated. Swadeshi does not merely mean habitual wearing of khadi for purposes of membership of a party or merely the wearing of handloom cloth but it means the adoption of swadeshi goods, that is whatever is produced in this country, in every item of consumer goods, and primarily those produced by the cottage industries, secondly those produced by the small scale industries and finally those produced by our big industries as against the foreign made goods. If this slogan or this

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [24th February 1954]

campaign is not given considerable fillip and a lead given by the State Government, I suppose this State Government can hardly claim to be the inheritors of any of the high moral values passed on by Mahatma Gandhi because in my humble opinion it is absolutely necessary to conduct a tearing and raging campaign in favour of swadeshi in its widest significance and comprehension. But, there is no indication in the Governor's Address of even the humble cottage industries receiving any bounties.

“ This is what I have to say so far as unemployment is concerned and coming back to the question of agricultural discontent, we find some kind of reference being made with considerable triumph to what has been done or achieved in Malabar. I do not wish to join issue at this stage because considerable controversy had raged in the last session about what had to be done. Be that as it may, there is the question of agrarian relations having to be adjusted and the peasant being given his legitimate due in the other parts of the State. Nothing much has been done in this regard and much remains to be done.

“ There is another problem which faces the Government and which has not been touched at all in the Address, namely, the question of rural credit. To-day the back of the agriculturist has been broken. Unfortunately the Moratorium Act has not had the desired effect. It has certainly stayed suits, execution proceedings and legal proceedings against the ryots and given them some amount of relief but then there is a vacuum created. Where is the ryot to look up to now for credit facilities? The primary question is that there must be some alternative means. If this Government really stand for the good of the agrarian community which forms the bulk of the population of this State, they should rush into the breach cheap governmental or quasi-governmental or co-operative facilities for credit. This has not been done and there is no indication that this is going to be done. The agricultural community has been let down badly and no rural credit machinery has been suggested or proposed.

“ What is it that we find in regard to the administrative organization? Several years have passed after we attained political freedom and have begun to manage our affairs ourselves but no amount of expenditure is going to be worthwhile or going to be well spent unless we change the present machinery of administration. This machinery is deficient from top to bottom. It is suffering from a kind of diabetic disease. It has been perfected by the British who wanted to emphasize the collecting agency. They overemphasized the Revenue Department because their mainstay was revenue. They wanted to control everything from the top—at the Government level, and at the Governor's level—and they wanted that all the strings of the administration should unite in one knot, at the pyramid of administration. Greater emphasis was laid on the Revenue administration and that was the main feature of the British machinery of administration. Has there been any change in this machinery after we have got the

[24th February 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

freedom of the country? No, not at all. We find that the present Government also have supreme faith in two or three things which are the basic banes of our administrative machinery, namely, supreme faith in files, in the red tape and in administrative delays and this has resulted in the soul-less machinery moving on and on without anybody being able to produce any effect or make human problems felt by the administrative machinery. There is, as I said, red-tape everywhere. Then there is a supreme faith, if I may say so, in the higher levels of administrative cadre. The Tahsildar or the Agricultural Officer or the Co-operative Sub-Registrar or the Inspector has absolutely no say in the administration. Every power is centred at the Secretariat level. There is no autonomy for the administrative limbs even if any little thing has to be done at the bottom, and all power is concentrated at Madras. The Government think that there is virtue or wisdom about an order, only when it is issued in Madras. We find that there is considerable faith in the executive wisdom and that too at the top. We see that there is a supreme faith only in the Executive machinery and that if people want to associate themselves in the administration they are choked up and they are not given any share. If there are Advisory Committees constituted at every level with some powers so that decisions may be arrived at if there is democratization of these administrative services or departments at various levels by association of popular bodies to advise and to take steps, something better might be achieved. It is absolutely necessary if this administrative machinery is to work at all, if it is to serve to any purpose, and if it is not to act as it does now in a soul-less bureaucratic manner that there must be immediately decentralization of power. There must be immediate democratization of administrative organs. If these two things are not done there is no point in saying that the Government are spending lots and lots of money. What do we find in the statistics furnished by the Government in respect of a query made in this House except that out of a lakh of rupees spent on a particular Community Project, eighty thousand rupees had been spent on Government servants and that the community which was intended to be served had practically got nothing. Unless the Government administrative machinery is completely re-orientated nothing is going to be achieved and the people are going to continue disconsolate, disgruntled and frustrated. Therefore I submit to this House that the administrative machinery must be changed for tackling the fundamental problems of the State. We have got now the same old wine, not even in new bottles but in the same old bottles. If the administrative machinery is not changed, all the problems will remain unsolved and even the challenge of the problems will remain untackled. So, I recommend to the House to give the Governor for his Address our regrets but not our thanks.”

* SRI S. R. ARUMUGAM :— “ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். 2-43 p.m.

[Sri S. R. Arumugam] [24th February 1954]

நமது சர்க்கார் விவசாய மக்களின் நலனை உத்தேசித்து செய்திருக்கும் பல நல்ல காரியங்களையெல்லாம் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக நாம் அவரைப் பாராட்டுகிறோம். குறிப்பாக இந்தச் சர்க்கார் விவசாய மக்களின் நலனை உத்தேசித்து கடன் ஒத்திவைப்பு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் என்னவென்று சிலர் கேட்கலாம். கடந்த ஆண்டுகளில் சரியானபடி மழையில்லாததால் விவசாயப் பயிர்கள் இந்த நாட்டில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டன. அதன் காரணமாக விவசாயிகள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கே ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு தனிப்பட்டவர்களிடமும், நில அடமான பாங்குகள் போன்ற ஸ்தாபனங்களிடமும் கடன் வாங்கி விட்டார்கள். இந்த வருஷம் சுமாராக மழை பெய்து தானியமும் விளைந்து இருப்பதால் கடன் கொடுத்தவர்கள் இவர்கள் மேல் தாவா செய்து விளைந்த தானியத்தை விவசாயிகள் அனுபவிக்க முடியாமல் கடனுக் காக்கப் பறிமுதல் செய்து கொண்டு போய் விடுவார்களோ என்ற காரணத்திற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்தை அவசரம் அவசரமாக இந்தச் சர்க்கார் கொண்டு வந்தது. இதனால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இந்தச் சட்டம் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கு மிகவும் பிரயோசனமுள்ளதாக இருக்கிறது. ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய கடன்களைத்தான் அவர்கள் வசூல் செய்ய முடியாதே தவிர நில அடமான பாங்குகள் மூலமாகவும், கூட்டுறவு பாங்கு மூலமாகவும் அளிக்கப்பட்டிருக்கும் கடனையும் திருப்பி வசூல் செய்வதை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று இல்லாததால் இந்த பாங்குகள் இப்போது விவசாயிகளை ரொம்பவும் கஷ்டப்படுத்தி கடனை திரும்ப வசூலிக்கிறார்கள். இது மாதிரியாக பல இடங்களில் நடந்து கொண்டு வருகின்றது. இவ்வாண்டில் விவசாயிகளுக்கு நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் பலனை அவர்கள் அனுபவித்துக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். அது மார்வாடிகாரர்களின், லேவா தேவிக்காரர்களின், சொத்தாக ஆகிவிடக்கூடாது என்ற உயர்ந்த கருத்தோடு அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பினும் கூட, நில அடமான பாங்குகளுக்கும் கோவாப்பேரேடிச் சங்கங்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் பொருந்தும் என்று இல்லாததால் பல இடங்களில் விவசாயிகள் கடன்களைத் திருப்பித்தர முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். கொடுத்த கடனை திருப்பி வசூலிக்க இவர்கள் பேரில் தீவிரமான நடவடிக்கையை கூட்டுறவு சங்கங்கள் எடுத்துக் கொண்டு வருகின்றன என்பதைச் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே இதை உடனடியாகக் கவனித்து இம்மாதிரியாக அவர்கள் வசூல் செய்யாதவாறு தடை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக முன்பு கிணறு வெட்டும் மானியம் கொடுத்தார்கள். சரியாக கிணறு வெட்டப்படவில்லை என்பதற்காக முன்பு கொடுக்கப்பட்ட மானியத்தை இப்போது திருப்பி வசூல் செய்து வருகிறார்கள். அதைப் போலவே கந்தாயமும் வசூல் செய்து வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு இரண்டு, மூன்று ரூபாய் கந்தாயத்தைக் கட்டக் கூட சக்தி இல்லை. அவர்களிடமிருப்பது ஒரு ஆட்டுக்குட்டி, அல்லது ஒரு கன்றுக்குட்டி தான். அவர்கள் கட்டவேண்டிய கந்தாயத்திற்காக சர்க்கார் அவர்களது ஆட்டுக்குட்டியையும், கன்றுக்குட்டியையும் எலம் விடக்கூடிய நிலைமையில் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். கட்ட வேண்டிய கந்தாயத்தைக் கட்ட முடியாமல் விவசாயிகள் எவ்வளவு தூரம் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் தெரியும். ஆகவே முன் கொடுத்த மானியங்களை இப்பொழுது திருப்பி வசூல் செய்வதற்காக அரசாங்க அதிகாரிகள் ஏழை விவசாயிகளின் உடைமைகளை ஜப்தி செய்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்தல் மிகவும் வெறுக்கத்தக்கதாகும். இந்தக் கடன் வசூலை ஜூன் மாதம் வரையிலும் ஒத்திவைத்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். அவர்களுடைய தானியங்கள் எல்லாம் மார்க்கெட்டில் பணமாவதற்கு இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்களாவது ஆகும். ஆகவே அதுவரையில் குறிப்பாக ஜூன் மாதம் வரையில் இந்த வசூலை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

24th February 1954] [Sri S. R. Arumugam]

“கிராம முன்னேற்றத்தைக்குறித்தே தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டம் என்ற பல திட்டங்களை வகுத்து அதன் கீழ் வேலையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். எந்த பிரக்காவானது மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறதோ அந்த பிரக்காவில் தான் இந்தத் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் வேலை செய்துவருகிறது. ஆனால் இந்தத் திட்டமானது இன்னும் விரிவான முறையில் வேலை செய்யத் தொடங்கவேயில்லை. உதாரணமாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் பல்லடம் தாலுக்கா, அவினாசி தாலுக்கா போன்றவைகளை எடுத்துக்கொண்டால் இவைகள் ரொம்பவும் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களாகும். பல்லடம் தாலுக்காவில் ஒரு பிரக்காவையும், திருப்பூர், அவினாசி பேரன்ற தாலுக்காவில் ஒரு பிரக்காவையும் எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதியும், கால்நடைகள் வாங்குவதற்கு குறுகிய காலக்கடன்களும், இன்னும் நல்ல விதைகளும் கொடுத்து நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இது ரொம்பவும் பாராட்டவேண்டிய விஷயமாகும். அதே சமயத்தில் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட எல்லாப் பிரதேசங்களுக்கும் இதை விஸ்தரித்தால் தான் இதனால் நல்ல பலன் ஏற்படும். ஒரு பிரக்காவில் மட்டும் இத்தகைய வசதிகளைச் செய்துவிட்டு மற்ற பிரக்காக்களுக்கு இம்மாதிரியான வசதிகளைச் செய்யாதுபோனால் இந்த பிரக்காக்களிலுள்ள மக்கள் மிகவும் மனவேதனைப்படுவார்கள். ஆகவே பஞ்சத்தால் அடிபட்டுள்ள எல்லா பிரக்காக்களுக்கும் இந்த தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் புனர்நிர்மாண வேலைகளைச் செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜனங்களே பணம் கொடுத்து மின்சார வசதியை தங்கள் கிராமங்களுக்கு செய்து கொள்வதற்குப்பதிலாக இந்தத் திட்டத்தின்படி எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுப்பது தான் நல்லது. ஆகவே எங்கள் தாலுக்காவிற்கும் இந்த வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சென்ற வருஷங்களில் பருவ மழை தவறியதால் கிணறுகளில் தண்ணீர் ரொம்பவும் அடியில் போய்விட்டது. அந்தக் கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க பல விவசாயிகளிடம் மாடுகள் இல்லாததால் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தத் தாலுக்காவிற்கு மின்சார வசதியை விஸ்தரித்தால் அவர்கள் மின்சாரத்தின் மூலம் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கும். மேலும் தொழிற்சாலைகளுக்கு சப்ளை செய்யும் மின்சார சக்திக்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 4½ பைசா தான் வசூல் செய்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயத்திற்கு உபயோகிக்கப்படும் மின்சார விசைக்கு அதிகமான பணம் வசூல் செய்வதாகத்தெரிகிறது. இது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாகும். காரணம் என்னவென்றால் தொழிற்சாலைகளுக்கு எல்லாவிதமான பாதுகாப்பும் இருக்கிறது. தொழில் துறையில் நல்ல லாபம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் விவசாயத் தொழிலுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. இது ஒரு லாபகரமான தொழிலும் இல்லை. ஆகவே தொழிற்சாலைகளுக்குச் சப்ளை செய்யப்படும் மின்சார விசைக்கு ஓரளவு சார்ஜை அதிகப்படுத்தினாலும் பரவாயில்லை. விவசாயத்திற்குச் சப்ளை செய்யப்படும் மின்சார விசைக்கு சார்ஜை உடனடியாகக் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஹரிஜன முன்னேற்றம் சம்பந்தமாக நம்முடைய சர்க்கார் அதிகமான அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்பும், ஹாஸ்டல்களுக்கும் கிராண்டும் கொடுத்து வருகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கொடுக்கக்கூடிய பணம் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படுகிறதா என்றும் சர்க்கார் பார்க்கவேண்டும். அதோடு இப்பொழுது இருப்பதைவிட இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கினால் ரொம்பவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஹரிஜனங்களுக்குள்ள குடிதண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்குவது ரொம்பவும் அவசியம். நான் பூமிதான் யக்யத்தின்போது எங்கள் தாலுக்காவில் பல இடங்களுக்குச் சென்றிருந்தேன். அவர்கள் குடி தண்ணீருக்காகப்படும் கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. இன்னமும் கிராமங்களில் ஹரிஜனங்கள் ஒதுக்கப்பட்டேயிருக்கிறார்கள். ஐந்திலிருந்துகள் அவர்களை பொதுக் கிணறுகளில் தண்ணீர் எடுக்க அனுமதிப்பது கிடையாது. அவர்களுக்கு என்றே தனியாக கிணறுகள் வெட்டி

[Sri S. R. Arumugam] [24th February 1951]

வைக்கவேண்டும். இம்மாதிரி சில இடங்களில் கிணறுகள் வெட்டப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் கிணற்றில் தண்ணீர் குறைந்துவிடுகிறது. அதற்காக ரெவினியூ போர்டு அந்தக் கிணறுகளை ஆழத்தோண்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது பனம் படைத்தவர்கள் அக்கேணிகளுக்கு அருகிலுள்ள தங்கு கணிகளை இன்னும் பள்ளமாகத் தோண்டிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். அதனால் இந்தக் கேணிகளிலுள்ள ஜலம் அந்தக் கேணிகளுக்குப் போய் விடுகிறது. ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்குக் கேணிகள் வெட்டிக்கொடுக்கும் போதே அந்தக் கேணிகளுக்கு அருகில் யாரும் வேறு ஆழமான கேணிகள் தோண்டக்கூடாது என்று உத்தரவு போடவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான் ஹரிஜனங்களின் குடிதண்ணீர் கஷ்டம் தீரும். அவர்களுடைய குடிதண்ணீர் கஷ்டத்தை நீக்குவது சர்க்காரின் கடமை, முதற் பொறுப்பாகும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, சர்க்காரும் தன் கடமைமையைச் செய்யும் என்ற நம்பிக்கையோடு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

2-54
P m SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்தியிருக்கும் பிரசங்கத்தில் பல விஷயங்கள் கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய பல அங்கத்தினர்கள் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

“கவர்னர் அவர்கள், தங்களுடைய பிரசங்கத்திலே இந்தச் சட்டசபை காலத்திலே பல மசோதாக்களைப்பற்றி நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டும், அவைகளை விவாதித்து சட்டமாக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், சென்ற சட்டசபை காலத்திலே சர்க்காரால் ஜீமன் ஒழிப்பு சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தத் திருத்த மசோதா நிறைவேற்றப்படவில்லை. அப்பொழுது அது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களும், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஜீமன் ஒழிப்புச் சட்டத்தில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றனவென்றும், அவைகளை சர்க்காருக்கு வலியுறுத்திக் கூறினார்கள், நிவர்த்திப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டுமென்று. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டத்திலே பல ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. பல இனாம்கள் இப்பொழுது உள்ள சட்டத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை. எல்லா இனாம்களும் சட்டத்தின் கீழ் வாக்கூடிய முறையில் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். இதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்கும் என்று ஏற்கனவே வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் உடனடியாகத் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்று கவர்னர் அவர்கள் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும். அதைக் குறிப்பிட்ட தவறியிருக்கிறார்கள் என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

“சென்ற வருஷம் தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்தச் சட்டமானது நிறைவேற்றப்படும்போதே, தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அதில் இருக்கக்கூடிய பல குறைபாடுகளை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால், அப்பொழுது சர்க்கார் கட்சியிலுள்ளவர்கள், அதை ஒத்துக்கொள்ளாமல், நடைமுறையில் இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு, அந்த அனுபவத்திலிருந்து காணப்படும் குறைபாடுகளை நிவர்த்திப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று கூறினார்கள். சட்டம் அமுலுக்கு வந்து ஒன்றரை வருஷம் கடந்துவிட்டது. தஞ்சையில் இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய ஸ்தாபனமான விவசாயச் சங்கமானது அந்தச் சட்டத்தில் உள்ள குறைபாடுகளைப் பற்றி சர்க்காருக்கும் குறிப்பாக நமது முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும் பல மகஜர்கள் எழுதியனுப்பியிருக்கிறார்கள். இருந்தும் கூட, இந்தச் சட்டத்தை திருத்தவேண்டாமா அல்லது என்ன முறையில் திருத்தவேண்டும் என்பதைப்பற்றி எந்தவிதமான குறிப்பும் கவர்னர் பிரசங்கத்தில் காணப்படவில்லை. குறிப்பாக அந்தச் சட்டத்தின் காலத்தில் சென்ற காலத்தில் சொன்னோம். ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய சிறு நிலச்சுவாந்தாரகளை அந்தச் சட்டம் கட்டுப்படுத்தாது. ஆகவே அவர்கள் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றவேண்டுமானாலும், வேறு எதைச் செய்ய வேண்டுமானாலும் செய்ய சகல வசதிகளும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[Sri S. Ramalingam] [24th February 1951]

அந்தச் சலுகையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இன்றைக்கு சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் குறைந்தபட்சச் சலுகைகள் கூட சாதாரண விவசாயிகளுக்கு கிடைக்காத முறையில் செய்து வருகிறார்கள். ஒருவருக்கு 4, 5 வேலி நிலம் சொந்தமாக இருந்தாலும், இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக, தங்களுடைய உற்றர் உறவினர்கள் பெருக்கு பாகம் எழுதிக்கொடுத்துவிட்டதாகக்காட்டி அல்லது வேறு ஆசாமிக்கு விற்பனைத்தாக சொல்லி சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். தங்கள் இஷ்டப்படி வாரக் குத்தகையை விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கத்தவறினால் அவர்களை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்திவிட அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லி இன்றைக்குப் பலவிதத்தில் தொந்தரவு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி விவசாயிகளும் மற்ற ஸ்தாபனங்களும் சர்க்காருக்கு எடுத்துக் சொல்லியும் கூட சர்க்கார் இது வரையில் எந்த கவனமும் செலுத்தவில்லை. இந்தச் சட்டத்தை திருத்துவதுபற்றி கவர்னருடைய பிரசங்கத்திலும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

“ஜில்லாக்களில் பல இடங்களில் நெற்பயிர்களுக்கு பூச்சி விழுதல் போன்ற வியாதியினால் தொந்தரவு ஏற்பட்டு நாம் அடைந்திருப்பதாகவும், விவசாய இலாக்கா அதிக கவனம் செலுத்தி அதைத் தடுத்தவருவதைப்பற்றி திருப்பி தெரிவித்தும் பாராட்டியும் கவர்னர் பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மாதிரி சில இடங்களில்தான் விவசாய இலாக்கா நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஆனால் தஞ்சை ஜில்லாவில் மட்டும் ஒரு பிரத்தியேகமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷம் மழை பெய்ததினால், மேட்டூர் அணைக் கட்டில் தண்ணீர் நிறைந்திருந்ததினால் ஓரளவு சிரமப்பட்டு விவசாயிகள் நல்லபடியாக சாகுபடி செய்து இருக்கிறார்கள். அறுவடை காலத்தில் சென்று பார்த்தால் சாதாரணமாக 10 மூட்டை கிடைக்கக்கூடிய இடங்களில் கதிரிலே தானியங்கள் இருப்பதைப் பார்க்கும்போது 12 மூட்டை கூடகாணும் என்று நம்பக்கூடிய அளவுக்கு பயிர்கள் வளர்ந்திருந்தன. அறுவடை செய்து அடித்துப் பார்த்தால் 4 கலம் கூடக் கிடைக்காமல் கருக்காயாகப்போய்விட்டது. இந்த மாதிரி புது திளுசான வியாதி தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லா பூராவிலும் அனேகமாக எல்லா தாலுகாக்களிலும் இந்த நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பயிரைப் பார்த்தால் அழகாகத்தான் தோன்றும். நல்ல மகசூல் காணும் என்று எதிர்பார்த்தபடியும். அறுவடை செய்தால் பெரிய ஏமாற்றத்தை அளிக்கக்கூடியதாக மகசூல் குறைந்து இருக்கிறது. இதனால் என்ன கஷ்டம் ஏற்படுகிறதென்றால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கு போடப்பட்ட அந்தச் சட்டம் பெரிய அளவு விவசாயிகளுக்குப் பாதகம். அளிக்கும்படியான நிலைமையை உண்டுபண்ணிவிட்டது.

“ஒரு விவசாயி இத்தனை கலம் குத்தகை கொடுக்கவேண்டுமென்று குத்தகைப் பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்திருந்தால், அத்தனை கலம் நிலச் சுவாந்தாருக்கு அளிக்கவேண்டும். அளிக்கத் தவறினால், ரெவினியூ அதிகாரிக்கு மனுச்செய்து நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தி, நிலத்தைத் திருப்பி நிலச்சுவாந்தார் வாங்கிக்கொள்வதற்கு தஞ்சை சட்டத்தில் வசதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

... “இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொண்ட குத்தகைப்படி, குத்தகை மகசூலை அளிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் தஞ்சை ஜில்லாவில் சென்ற மாதத்தில் மிகப் பெரிய கிளர்ச்சி இருந்ததாக பத்திரிகையிலே பார்த்திருக்கலாம். தஞ்சை ஜில்லாவிற்குப் போலீஸ் போயிருக்கிறது. ஸ்பெஷல் ஆயுதம் தாங்கிய போலீசின் உதவியைக் கொண்டு அறுவடை நடக்கிறதென்று பத்திரிகையில் செய்தி வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்கு முக்கியக் காரணம் இந்த மாதிரி எதிர்பாராதவிதமாக பூச்சித் தொந்தரவு ஏற்பட்டதுதான். ஏனென்றால் விவசாயிகள் தங்கள் ஒத்துக்கொண்ட அளவு வாரம் குத்தகை கொடுக்கமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டதால், அதைக்கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்தபடியினால் குத்தகை

[Sri S. Ramalingam] [24th February 1954]

யைக் குறைத்து வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிலச்சுவாந்தார்களைக் கேட்டுப்பார்த்தார்கள். அவர்கள் சம்மதிப்பதாக இல்லை. அதிகாரிகளிடம் மனுச்செய்து கொண்டால், 'புயலும் இல்லையே, வெள்ளமும் இல்லையே, தண்ணீரும் வந்திருக்கிறது; விளைச்சலும் நல்லப்படி இருக்கிறது. ஆகையால் குறைத்துக் கொடுக்கும்படி உத்தரவு போடுவதற்கு எங்களுக்கு சட்டத்தில் அதிகாரம் இல்லை. ஆகையால் குறைத்துக்கொடுக்கும்படி அனுமதி கொடுக்கமுடியாது' என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டதன் காரணமாக நிலச்சுவாந்தார்கள் போலீசுக்கு தந்தி கொடுத்து விட்டு நெல் அறுவடைசெய்கிறார்கள். ஆயுதம் தாங்கிய போலீஸ் வந்த பிறகு அறுவடை செய்யப்படுகிறது. எதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், சர்க்கார் அதிகாரிகள், அல்லது விவசாய இலாகா அதிகாரிகள் அங்கு இருந்த நிலைமையை மேலிருந்தவாரியாக பார்த்துக்கொண்டு அவர்கள் ஏமாந்துபோய்விட்டார்கள். விவசாயிகளும் ஏமாற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை அந்த ஜில்லாவில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் கதறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு வழியில்லை.

"தஞ்சை ஜில்லாவில் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றிரண்டு வேலி நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு ஜீவனம் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சாதாரணமாக சரிபாதி கண்டுமுதல் கூட ஆகவில்லை.

"சென்ற வருஷம் அதிகப்படியான விலைக்கு வற்றதனால், தங்களுக்கு ஏதாவது மிச்சம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்த சிறு நிலச்சுவாந்தார்களெல்லாம் சாகுபடி செலவு அதிகமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். சென்ற பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் செய்த செலவைக்காட்டிலும் உரம், தழை முதலியவற்றிற்கு இவ்வருஷம் அதிகமாக செலவு செய்து எப்படியாவது உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி தங்களுக்கு ஆதாயம் கிடைக்கவேண்டுமென்று சிரமப்பட்ட அவர்களுக்கு இப்பொழுது நஷ்டந்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களினால் சர்க்கார் வரி வஜா போன்ற சலுகைகள் செய்து தரவேண்டுமென்று சொன்னால் கொடுக்கப்படும் என்று நம்பமுடியவில்லை.

"ஏற்கனவே அங்கிருக்கும் கணக்குப் பின்னாக போன்ற கிராமாதிகாரிகள் சாகுபடிக்கண்டு முதல் 10 அணா, 12 அணா 15 அணா கானூம் என்று அதிகப்படியான மகசூல் கிடைக்குமென்று எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு அணவுக்குக் குறைவாக கண்டுமுதல் கிடைத்தால்தான் வரி வஜா (remission) கொடுக்கப்படும் என்று ரெவினியூ போர்டு உத்தரவு இருக்கிறது. அப்படி யிருப்பதால், அவர்களுக்கு வரி வஜா போன்ற சலுகையும் கிடைக்க இடமில்லை. இதனால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பாதகமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

"சென்ற வருஷத்தில் ரூ. 25-க்கு நெல் மூட்டை வற்றது. விலையை குறைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு கேள்வி கேட்டதற்கு, ரொம்ப நியாயமான விலையாகத்தானே தெரிகிறது என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிகமான விலை என்று ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. ஒரு மூட்டை ரூ. 12, ரூ. 13க்கு கூட இப்பொழுது போவதில்லை. அதிக பட்சமாகக் கிடைத்தால் ரூ. 14-க்குப்போகும். இதனால் அவர்கள் பல கஷ்டங்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள். பழைய விலையில் பாதி விலைக்குக் கூட இன்றைக்கு மார்க்கெட்டில் போகவில்லை. சர்க்கார் லெவி விலைகூட கிடைக்கவில்லை. ரூ. 12-க்குத் தான் மார்க்கெட்டில் போகிறது. உபரி தானியத்தை கொள் முதல் செய்வதைப்பற்றி யோசிக்க அதிகாரிகள் கூட்டம் நடந்ததாகப் பத்திரிகையில் வந்தது.

"இந்த மாதிரி நிலைமை இருந்தாலும்கூட பெருநிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கு எந்தவித பாதகமும் இல்லை. உடனே நெல்லை விற்கவேண்டிய அவசியமும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. இன்னும் ஒரு மாதம் கழித்தோ, 4 மாதங்கள் கழித்தோ வற்றால் விலை ரூ. 25, ரூ. 26-க்குப் போனாலும் போகலாம். அப்பொழுது அதிகமான லாபம் சம்பாதித்துக் கொள்ளமுடியும். ஆனால் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அவர்களுடைய நெல்லை உடனே வற்றால் தான் அவர்கள் கிஸ்தி கட்டமுடியும். போன

[24th February 1954] [Sri S. Ramalingam]

வருஷம் அவர்கள் சர்க்காரிடமிருந்து உரம் முதலியவற்றிற்கு வாங்கிய பணத்தைக் கட்டவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கெடுபிடி வரி வசூல் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

"புத்து நாட்களுக்கு முன்பு இராமனாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு நான் சென்றிருந்தேன். சென்றகாலத்தில் கொடுக்கவேண்டிய கிஸ்தி பாக்கியை வசூலிக்க அங்கிருக்கக்கூடிய சர்க்கார் அதிகாரிகள் என்னென்னவோ செய்கிறார்கள். சர்க்கார் அதிகாரிகள் கிஸ்தி பாக்கியை வசூலிப்பதற்காக செய்யும் அட்டேழியம் மிக்க கேவலமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கொடுமையை சினிமாவில்தான் பார்த்திருக்கிறோம். எழு, எட்டு பேர்கள் வீட்டுக்குள் நுழைந்து, சாமான்களை வெளியில் போட்டு ஜப்தி செய்யும் காட்சியை சினிமாவில் பார்த்து இருக்கின்றோம். அம்மாதிரியான ஒரு நிலைமை அந்த ஜில்லாவில் இருந்து வருகிறது.

"இராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் பெண்கள் மூக்குத்திகளைக்கூட விற்று சர்க்காருக்கு கிஸ்தி செலுத்தக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். பெண்களுடைய நகைகளைக்கூட விற்று சர்க்காருக்கு வரி செலுத்தவேண்டும் என்று ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஒரு தடவை சொல்லியிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தொகைக்கு தாலியை தாங்களாகவே விற்று கொடுக்காவிட்டால் அதிகாரிகள் தாலியை அறுக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் தாலிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற குண்டுகளைக் கழற்றி வாங்கிக்கொண்டு போவதை நான் அங்கு பார்த்தேன்."

* SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—"Mr. Speaker, Sir, first of all I should like to congratulate the Governor on the address he has delivered. My thanks are specially due to the importance given by this Government for the speedy execution of the Vaigai and Amaravathi schemes. The people of Madurai district, especially of Tirumangalam taluk, are grateful to the Government for their having taken up the execution of the Vaigai scheme. All along, the people of Tirumangalam taluk, a poverty-stricken area, have been clamouring for an irrigation scheme which would provide adequate water-supply for their fields.

"It should be mentioned in this connection that the bulk of the population in Tirumangalam taluk are Kallars, ex-criminal tribes. In the whole of South India they are the most backward among all the backward communities and most neglected and most uncared for community in the south. I may say in this connection that the vast population of Kallars comprising six to seven lakhs were registered as criminal tribes and were governed by rules and regulations all these thirty years. Only three or four years ago, thanks to the Government in power at that time, the Kallars were removed from the purview of the Criminal Tribes Act. That credit goes to the Congress which was in power three or four years ago. Due to their being kept under subjugation all through the years when the Britishers were ruling us, the Kallars are the most poverty-stricken people. The major bulk of them are agriculturists. All along, they had been subject to so many untold sufferings and civil disabilities, due to their being classified as criminal tribes. We are specially thankful to the previous Congress Government for removing the Kallars from the list of criminal tribes and our thanks are due to the present Government for providing us with the Vaigai scheme, which would improve the lot of our agriculturists to a great extent.

[Sri S. Thinakaran Thevar] [24th February 1951]

"In this connection, let me congratulate the Government on their having set up a Kallar Reclamation Department under the administration of the Director of Harijan Welfare. Let me inform the House that out of a population of six to seven lakhs of Kallars, there are only two representatives in the Legislative Assembly. (Sri S. Ramalingam: 'ஆறு ஏழு பேர் இருக்கிறார்கள்.') I do not mean the Thevars. They may be six or seven. So far as the Piramalai Kallars are concerned, out of a population of seven lakhs, there are only two representatives, mind you, only two representatives, to represent their cause here on the floor of the House. It should be noted in this connection that for the past forty years from the inauguration of the Madras Legislature there was no representative at all so far as this Piramalai Kallar community was concerned. Thanks to the advent of the Congress, the condition of the Kallars has somewhat improved. I must thank the Government for the efforts they have made for the uplift of the most backward, most neglected community, I mean the Kallar community. Of course, I am a representative here of that community. I must voice forth the grievances of the Kallars in the hope that suitable action to redress those grievances would be taken by the Government.

"It is true that the Kallar Reclamation Department has been spending several lakhs of rupees for the uplift of the economic condition of the Kallars. But still the majority of our population are backward. This is so both in the economic and educational spheres. Out of a population of seven lakhs, we do not have sufficient representation in the services. There are hardly two or three Gazetted Officers. I plead earnestly that some concessions should be given to the Kallar community in the matter of appointments to public services, inasmuch as we are the most backward community in the whole of South India. No doubt in the matter of education, our boys have been given boarding grants and scholarships. But inasmuch as our population is large, and most backward, I plead for some more concessions in the matter of grant of educational concessions to our boys and girls.

3-10
p.m.

"There are only one or two boarding homes in my taluk. There should be at least a dozen boarding homes for the benefit of the boys of the Kallar community. Though we are agitating for this for the past ten or fifteen years, the Government have not come forward to help these poor boys. I request the Government to give special attention to this matter so that a large number of boys may be educated. I must say that the Government must continue the department in charge of Kallar Reclamation for a period of not less than ten years at least and thereby improve the lot of this community. I must also point out that 90 per cent of the people of this Kallar community are agriculturists. The Government should offer them sufficient help by giving them loans and by supplying them with seeds and agricultural implements. I request the Government to render all possible help for the general uplift of this very backward community.

[24th February 1954] [Sri S. Thinakaran Thevar]

"The Government have recently introduced the National Extension Service Scheme in my taluk. It is a matter for gratification that the bulk of the population are offering their best help and co-operation to this scheme. As an instance in point, I may say that in the village of Urandaupappam, the Government gave only a stipend of Rs. 500. On the other hand, the people of the village have contributed a sum of Rs. 10,000 by way of labour alone. So to say, in each and every village the people are co-operating with the Government. In Tirumangalam taluk there has been the best co-operation from the people. The Government only contribute a small sum of Rs. 500 but the contribution of the villagers by way of labour is more than Rs. 5,000. This has been published in Government pamphlets and Tirumangalam stands first so far as this residuary Madras State is concerned. This shows that the people of this locality are pakka labourers. They are willing to do any sort of work for the uplift of the village.

"Now, I shall refer to the Vaigai scheme. My area has been the most affected and most poverty-stricken area. The people have suffered a lot due to the frequent failure of the monsoons and frequent failure of crops. The Government are bound to show special preference to the members of this community and they must provide irrigation facilities by extending the Vaigai scheme specially to Tirumangalam taluk. There is even some doubt as to whether the Tirumangalam taluk is to be benefited or not by this scheme. The Government should bear in mind that this is an ex-criminal tribe area and should take every step to improve the lot of the people in this area."

* SRI K. R. VISWANATHAN :—"கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் உரையின் பேரில் சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். முதலாவதாக, கவர்னர் அவர்கள் பேசியபோது நாட்டின் நிலைமையானது இப்போது மிகவும் முன்னேற்றமடைந்து இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். ஆங்காங்கு மழைப் பெய்ததின் காரணத்தினால் பயிரிகள் செழிப்புற்று விளைவு அதிகமாக கண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டிற்கு முன் ஆண்டுகளில் பஞ்சம் தலை விரித்தாடிக்கொண்டிருந்தது. அப்படி பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் இன்னும் சில இடங்களில் பஞ்சம் நிலவிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆதலால் பஞ்சம் எங்கும் தீர்ந்துவிட்டதாக சொல்லிவிட முடியாது. மற்ற இடங்களில் பஞ்சம் இல்லாத காரணத்தினால் அந்த இடங்களில் நிவாரண வேலைகளுக்கு அவசியம் இல்லை. அதனால் தொடர்ந்து பஞ்சமாக உள்ள இடங்களில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பித்து ஆங்காங்கு நிவாரணம் அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

3-15
p.m.

"அடுத்தபடியாக கவர்னர் தன் பிரசங்கத்தில் தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள பழப்பு நிலக்கரி சுரங்கத்தைப் பற்றி மிகவும் மிகைப்படுத்தி கூறியிருக்கிறார். இதனால் பலன் அதிகம் உண்டென்று சொல்லப்படுகிறது. வர்த்தக ரீதியில் லாபகரமாக இதை நடத்த மூலதனம் பெறுவது, நிர்வாக அமைப்புபற்றி சர்க்கார் பரிசீலனைசெய்து வருவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காரின் ஆலோசனைக்கு நான் சில யோசனைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். மூலதனம் போடும் உரிமையையும் நிர்வாக அமைப்பையும், வடநாட்டு அல்லது அந்நிய நாட்டு முதலாளிகளை நம்பியும் அவர்கள் கையில் விட்டுவிடக்கூடாதென்று முதலாவதாக அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். தமிழ்நாட்டு மக்கள் இதனால் பெரும்பயன் அடையும்படி இவைகள் இரண்டையும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று யோசனை கூறுகிறேன். இப்பொழுது சுரங்கத்திற்கு வேண்டியதற்காக

[Sri K. R. Viswanathan] [24th February 1954]

பல கிராமங்களையும் அவைகளைச் சேர்ந்த நிலங்களையும் ஆக்கிரமித்து வாங்கிக்கொண்டு அவைகள் சரங்கப் பகுதிகளாக ஆக்கப்படுகின்றன. நிலத்திற்கு பதிலாக காம்பன்ஷேசன் (compensation) நஷ்டஈடு தொகைகள் கொடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. கொடுக்கப்படும் தொகைகளை பங்குத்தொகைகளாக ஆக்கி பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் அனைவரும் பங்குதாரர்களாக ஆக்கப்பட்டு, கூட்டுறவு முறையிலே ஒரு மூலதனம் அமைப்பதோடு நிர்வாக அமைப்பில் அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கும் நிலக்கிழவர்களை கூட்டுறவு முறையில் சேர்க்கவேண்டும். அந்த வட்டார விவசாய பெருமக்களுக்கு இது ஒரு நல்ல வரவேற்கக்கூடிய செய்தியாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், தென் கன்னட குடிவார விவசாய சீர்திருத்தச் சட்டம், விவசாய மக்களிடையே அமைதியை ஓரளவு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. திருச்சி ஜில்லாவிலும் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை கொண்டுவரவேண்டுமென்று கோரப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி வேண்டுகோள் விடப்பட்டிருக்கிறது. பலரும் பேசி இருக்கிறார்கள். ஏதாவது குழப்பம் ஏற்பட்டால்தான், அதாவது குத்து, கொலை முதலிய கலாட்டாக்கள் நடந்தால்தான், சர்க்காரும் நடவடிக்கையை ஜனராக எடுக்கிறார்கள். இனியும் இவ்விஷயத்தில் அவ்வாறு இல்லாமல் அரசாங்கம் சீக்கிரம் திருச்சி ஜில்லாவிற்கும் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை விலத்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறது. இதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். கிணறு வெட்டுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை ஒத்திவைக்க முடியாதென்று சொல்லுகிறார்கள். கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா சர்க்கார் கடன்களுக்கும் செல்லுபடியாக வேண்டும் என்பது எங்கள் வேண்டுகோள். உடையார்பாளையம், பெரம் பலூர் தாலுக்காக்கள் வறண்ட பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. இங்கே தண்ணீர் வசதி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. கிணறு வெட்டுவதற்கு ஓரளவு கிணறு மான்யம் சர்க்காரால் வழங்கப்பட்டது. அந்த மான்யம் திருப்பி வாங்கப்படுவதை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று சட்டசபை உறுப்பினர்கள் கேட்டதற்கிணங்கி உத்தரவிடப்பட்டது. மறுபடியும் அந்த உத்தரவை ரத்து செய்து அந்தக் கிணறுக் கடன்களை வசூல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம்.

“கவர்னர் அவர்கள் தங்கள் பிரசங்கத்தில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் சர்க்கார் வருமானத்தில் சலுகை அளித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் நிலை சீர்பட வேண்டி செலவழிக்கப்படும் செலவுக்கு சர்க்கார் வருமானத்தில் முதல் பிரதானம் கொடுக்கப்படுகிறது என்றார்கள். உபகாரச் சம்பளத்திற்கும் சாப்பாடு மான்யத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சமீபத்தில் அதிகப்படியாக்கப்பட்டு இருக்கிறதென்றும் ஹரிஜனங்களுக்காக புதியதொரு திட்டம் தயாரிக்க உத்தேசித்திருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். ஜனத்தொகைக்கு ஏற்றவாறு ஒவ்வொரு துறையிலும் அவர்களுக்கு சர்க்கார் சலுகை காட்ட என் முன்வரக்கூடாது? பிற்பட்ட வகுப்பு ஏழை மாணவர்களுக்கு பள்ளிக் கட்டணங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சலுகை சரியானபடி அவர்களுக்குப் போய் சேருவதில்லை. பள்ளிக்கூடம் கட்ட நிதி வேண்டும் என்று பல மாணேஜ்மெண்டுகள் இந்த அரைச் சம்பளச் சலுகையையும் சரியாகக் கொடுப்பதில்லை. ஆதலால் குறிப்பிடப்பட்ட சான்றிதழ்கள் வகுப்பைப்பற்றியோ அல்லது ஏழ்மை நிலையைப்பற்றியோ கொடுக்கப்படுமாயின் உடனே இந்தச் சலுகை வழங்கப்படவேண்டும். முதலில் முழுச் சம்பளமாக கட்டி பிறகு பாதிச் சம்பளத் தொகையை வாபீசு பெற வேண்டும் என்ற நிபந்தனை கூடாது. அங்ஙனம் சர்க்கார் தரும் சலுகையைத் தடை செய்யும் மாணேஜ்மெண்டுகளைத் தண்டிக்கவேண்டிய விதி முறைகளை சென்னை கல்வியிலாகா விதிகளில் புகுத்தவேண்டும். உணவு விடுதியிலும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் அதிகப்படியான சலுகை அளிப்பதாக தெரியவில்லை. பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்காக தனி உணவு விடுதிகள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். இவர்கள் ஜனத்தொகை விசாரணைப்படி உத்தியோக விஷயத்திலும் இந்த

[24th February 1954] [Sri K. R. Viswanathan]

வகுப்பினர்களுக்கு சலுகை அளிக்கப்படவேண்டும். இவர்களுடைய ஜனத்தொகைக்கு ஏற்றவாறு உத்தியோகங்கள் வழங்கப்படவில்லை. இதை ஒரு குற்றமாக, அரசாங்கத்தின் மீது சாட்டுகிறேன். முக்கியமாக எடுத்துக் கொண்டால் கனம் முதல் மந்திரியார் பிற்பட்ட வகுப்பினரிடத்தில் அனுதாபம் காட்டக்கூடியவர், அன்பு கொண்டவர், கருணையுள்ளவர் என்று சொல்லவேண்டும். ஆனால் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் சலுகை அளிப்பதில் தான் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கிறார்கள்.

“இன்றைக்கு மந்திரி சபையில் மொத்தம் 12 மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள். இங்கு சரியானபடி சர்க்கார் மேற்கொண்டுள்ள வகுப்புவாரி விசாரணைப்படி இருக்கவேண்டுமானால் 100-க்கு 25 அதாவது, 12 பேருக்கு 3 பேர் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாகவும், 2 பேர் தாழ்த்தப்பட்ட உறுப்பினராகவும் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அதற்கு மாறாக இரண்டு பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மந்திரிகளும், ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மந்திரியும் இந்த மந்திரி சபையில் காணப்படுகிறார்கள். ஆதலால் சர்க்கார் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்ட விசாரணைப்படி இந்த மந்திரிசபையில் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும் இடம் அளிக்கப்படவில்லை.”

* SRI A. APPU :—“ Mr. Speaker, Sir, I thank His Excellency the Governor for his address. His Excellency was in the district of Malabar this month, and he had an extensive and a very successful tour.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ On a point of order, Sir. May I have from the Speaker an authoritative pronouncement as to whether the phrase ‘His Excellency’ is still in vogue? Except in diplomatic language, the phrase has been dropped.”

MR. SPEAKER :—“ For the sake of courtesy, the hon. Member is using it.

“ Let the hon. Member continue his speech, as I have allowed him only five minutes.”

* SRI A. APPU :—“ His Excellency has given a very good impression. The meetings he addressed were attended by a large number of people, and all people were singing in praise of His Excellency.

“ His Excellency said in his address that seasonal conditions were very good in the districts. But it was not so so far as our district (Malabar) was concerned. North-east monsoon was not at all a success; there was withering of crops in many places in the district, particularly in South Malabar. I hope the Government will call for a report from the Collector of Malabar and take steps to give remission of land revenue in these areas. So far as Malabar is concerned, rules regarding the grant of land revenue remission are very peculiar. I understand that there must be complete failure of crops to entitle a land to land revenue remission so far as wet lands are concerned, and that that rule is a Board's Standing Order. The Board of Revenue is subordinate to the Government. It is up to the Government to consider the matter and direct the Board to revise its Standing Order and see that remission is granted to those who have suffered by the failure of their crops.

[Sri A. Appu] [24th February 1954]

" I wish to say a few words about food. In all my previous speeches, I have been saying that Malabar has been getting rice of a very bad quality. The Commissioner of Civil Supplies visited our district in December last. Several persons including officials showed him huge stocks of rice which was unfit for human consumption. I request the Government to supply good quality rice to us. I read in the newspapers that a huge stock of rice is lying unutilized in the Tanjore district and that the cultivators have complained to the Government that the procuring agents are not purchasing the stock. So far as our district is concerned, the zonal system has not been removed. I request the Hon. Minister for Food to issue at least permits to the people of Malabar to bring rice from Tanjore district, so that we can have good quality rice. When I put a question about this, the Hon. Minister for Food replied that he had to consider the question of price. We are prepared to pay any price if we are given good rice. "

" Unemployment is very acute in our district and labourers do not get any work at all. Even in industrial concerns, labourers are getting work only for two or three days in a week. I hope the Government will do something to relieve the distress. At least some cottage industries can be started. I understand that there is a District Industries Officer for our district. But many of the people of Malabar do not know about the existence of such an officer. I hope the Government will issue instructions to the Director of Industries and Commerce to see that some cottage industries are started in our district."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of information, Sir."

MR. SPEAKER :—" I have allowed only five minutes for the hon. Member. Let him finish his speech. Then I will allow the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar to raise the point of information."

3-30 p.m. * SRI A. APPU :—" So far as irrigation is concerned, there is the major scheme in Malabar, namely, the Malampuzha Project. This is nearing completion. It is a very successful project. But it will benefit the people of one taluk only. There is need for starting minor irrigation works in the remaining taluks of the Malabar district."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member's time is up. Sri K. Uppi Sahib will now speak."

* SRI K. UPPI :—" Mr. Speaker, Sir, I join the chorus of thanks to His Excellency the Governor for his very good and concise Address. Even an inveterate opponent of the Government had to say that all that His Excellency had stated were facts but also that he had stated what his Government would do in future. I say that the Governor has stated in his Address what his Government will be doing in the next year or at least in the period between now and the next session. He has stated what the Medical, Health,

24th February 1954] [Sri K. Uppi]

Food and Education Departments of the Government will do. I am thankful to His Excellency the Governor for one sentence in the very beginning of his address. He has stated ' Peace and harmony can be maintained on either side, only if the educational and other amenities justly due to minorities are respected '. Though he referred to a small minority in Chittoor district border, I appeal to this Government to make a note of this and widen the scope of the term ' minorities '. I have given notice of an amendment to the Motion of Thanks to the Governor's Address, and my amendment reads—

* Add at the end the following :—

" but regret to note that the Governor has not been fully and correctly informed of the disquieting conditions prevailing among all sections of people due to general depression in trade and industry and consequent unemployment and of the grievances of the minorities in the matter of facilities for education especially in getting admission to technological and professional institutions."

We minorities find it very difficult to get admission for our children in colleges, especially in technological, medical and engineering colleges of this State. I appeal to the Government within the short time at my disposal to look at the minorities, namely, Christians, Muslims and other minorities like us, with leniency, sympathy and generosity. This is all I have to say for the time being.

" Sir, uncharitable remarks have been made about Prohibition. A section of people want to scrap it. It is not on humanitarian grounds they want to scrap it, but they want to scrap it for political reasons. It is said that Prohibition has not been a success. I do not say so. The Government will not say, I hope, that Prohibition in this State has been a one hundred per cent success. It is not so. I admit that it is a 50 per cent or 40 per cent success. Even 40 per cent success is a great thing. I am a villager, and I have talked to the erstwhile drunkards and addicts in villages. I have asked them what is their state of affairs after the introduction of Prohibition. They have told me that after the introduction of Prohibition their economic condition have improved very much, their social conditions have improved, and that they are able to lead a peaceful domestic life. Though in the beginning they were all against Prohibition, now, after three or four years, they find that they are benefited and they are blessing those who are responsible for this reform. I appeal to the Government not to give up their policy of Prohibition on the score that, in the neighbouring State, they are not taking kindly to Prohibition. So far as we, Muslims, are concerned, we shall stand by Prohibition as one man and help to enforce it till it is proved substantially that it is a total failure.

" During the last one year, we have had quieter days. The whole speech is not a bright speech. But it has not presented any dark picture. For this we have to thank God, and we have also to thank His Excellency the Governor for presenting this good picture. It is a matter for congratulation that the money saved under famine expenditure will be utilized for education. His Excellency the Governor has stated that more educational facility to the people will be given by the opening of hundreds of schools during the

[Sri K. Uppi] [24th February 1954]

year. He has stated that his Government will open a medical college in Madurai, and that they are going to have an institution for training public health officers. All these are very beneficial to the country. But at the same time, I have to ventilate my grievances to the Government. The Government will have to treat the minorities with leniency and generosity. With these words, Sir, I thank His Excellency the Governor for his Address."

* DR. K. B. MENON :—" Mr. Speaker, Sir, I gave notice of an amendment to the Motion of Thanks to the Address of the Governor for two reasons, namely, (1) the omission in the Address of subjects that are important and (2) the mistake of commission of paying compliments to the acts of the Ministry which deserve censure more than praise. My amendment falls under three heads. The first item is land. There is a casual mention in the Governor's Address about the recent reforms that were passed by the Legislature. I do agree that those legislations are not unsatisfactory. They are good so far as they go. But my contention is that they do not go far enough. The Hon. the Chief Minister, speaking on the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Bill, made the statement that that was only a pilot scheme which was to be followed up by large-scale land reforms. The Pannaiyal Protection Act was followed by the Malabar Tenancy (Amendment) Act. Even here we have not seen any radical changes affecting the fundamental basis of agriculture or of land holding. I believe that basic changes are necessary if there is to be any improvement in agriculture."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Would the hon. Member kindly refer to where I said the thing that he attributes to me? "

DR. K. B. MENON :—" I believe it is correct."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I would like to have some definite reference because I do not think I have said it. I may have said it, but I would like to know whether there is any authority for his statement."

DR. K. B. MENON :—" These are quotations from memory." (Laughter.)

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" May I suggest a mild censure for quoting from memory when finding fault with the Chief Minister? "

* DR. K. B. MENON :—" It is not finding fault with the Chief Minister. But it is a compliment to him to say that he assured the House that it was only a pilot scheme and that it would be followed by large-scale land reforms. Anyway, I am subject to correction in that regard. Proceeding, Sir, large-scale reforms are reforms affecting the basic relationship between the landlord and the tenant. This sort of reform is necessary not only in India but perhaps all over Asia. It is a fact which has been accepted by statesmen everywhere and even India has officially

[24th February 1954] [Dr. K. B. Menon]

accepted this and announcements have been made that there would be efforts made very soon in order to bring about radical changes in the relationship between the landlord and the tenant. But we have not seen anything beyond mere statements and I hope that before the sands of Congress time run out, they will make an effort in this direction. Land is the only source of occupation for millions of people in this country and that land is very limited in supply. Even that limited supply of land is monopolised and held by a few. The tiller of the soil does not get even a small portion of the produce. When that is the condition, it is not surprising that there is considerable discontent and that it also seriously affects production. Some effort in this direction, I feel, is urgently needed.

" The next point is about unemployment. That is a problem that baffles us, that defies solution and that continues to defy solution. But the Governor had practically nothing to say about this problem. There are thousands of young men holding high degrees from accredited Universities walking the streets frustrated. I believe that these young men have a right to live. They have only one life to live and I do not know of another. It is the duty of the State to make every opportunity available to them for getting employed. As it is, even the few appointments that are available are given on the basis of family, caste and favouritism, and these are things that any State could easily rectify apart from increasing opportunities of employment."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Can the hon. Member substantiate what he has said? "

* DR. K. B. MENON :—" I will again have to quote from memory if I have to do it here and now. I shall be very glad to substantiate what I have said in a written note."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member can substantiate it privately if he can."

* DR. K. B. MENON :—" Apart from this unemployment among the middle class, there is considerable unemployment among the masses of people. That is also a problem that has received very little attention. According to the Five-Year Plan, if I remember aright, it will affect only one per cent and that is, I believe, snail-slow progress. One of the schemes of the Government, I believe, in order to relieve unemployment is the promotion of cottage industries. I have no quarrel with the proposal but I am against the way it is implemented. There again, if I may quote from memory, the allotment made in the Five-Year Plan for cottage industries is about Rs. 23 crores. We have run over nearly half the period of the Plan and the Government, I believe, have not spent more than Rs. 3 or 4 crores. That shows that something is wrong with the working of the Plan and that there is some neglect somewhere. I really cannot understand how a serious problem like unemployment which eats into the vitals of the nation and which is so important has been neglected by the State,

[Dr. K. B. Menon.] [24th February 1954]

"The next subject that I want to refer to is the Modified Scheme of Elementary Education. The Address of the Governor pays a left-handed complaint to the Government of Madras and mentions that the Central Advisory Board of Education has supported it through a resolution. I do not attach much importance to that resolution. I take it that it is only a political support because the Central Advisory Board of Education has not conducted any investigation on the spot in order to express any expert opinion on the subject. I am not also surprised at the Madras Government canvassing support from outside when they meet with relentless opposition from inside. There is opposition from the Assembly: there is opposition from educationists, vice-Chancellors of Universities and the public. There is opposition everywhere. There is really a chorus of opposition all over the country against the Modified Scheme of Elementary Education. The chief support, I suppose, comes from the department itself, that is, from the Directors of Public Instruction."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Which Director."

* DR. K. B. MENON :—"Your own Director has supported it. I do not believe that Directors of Public Instruction are educationists. They are persons who have been promoted from the lower ranks and are mere executive officers. May be they are efficient as executive officers. Even on the Committee that was appointed, I think, there were a number of Directors of Public Instruction, retired as well as active. As for Sri Parulekar, I do admit that he is an educationist, but I do not know how much of an expert he is in primary education. In these days of specialization primary education deserves particular attention because the problem of the child is peculiar and the problem of primary education also has peculiarities which deserve special attention. No stress upon primary education and no stress upon the problem of the child will be too exaggerated or will be considered too much for the child is the father of man. The contention of those who oppose the Modified Scheme is that the child is neglected and that there is no scope in the scheme for the harmonious development or growth of the child. The scheme as it is may be suitable for secondary education at which stage the mind of the child will be a little more mature. The mind of the child is the most delicate machinery that is known to man and it is a machinery that needs tending all the 24 hours of the day. The reduced number of hours does not come to even one-tenth of that period. Especially under conditions that obtain in this country, the child has to be kept constantly under controlled conditions because the homes in India are so desperately poor that they are unable to offer healthy environment in which the child can grow. Poor parents are unable to offer anything but love and affection. Mere affection on the part of the parent is not enough for the good growth of the child. Something more is necessary and that should be supplied by the State which, I think, has not been done under this Modified Scheme. That is the reason why I have been saying that the Modified Scheme is not an education scheme but it is only a scheme for literacy. Without going into

24th February 1954] [Dr. K. B. Menon]

details for which I suppose I will have another opportunity, I shall just be content with making one or two points more in this connection. The way in which the scheme was introduced has done irreparable harm to the teacher and the taught in this generation. To the taught, to the children it has done irreparable harm because the scheme was introduced overnight by a stroke of the pen without creating sufficient machinery to take care of the child during the period that it is out of school. I have gone to various places and made in my own limited way some study of the working of schools during this interval and wherever I have gone, I have received reports that nearly 30 to 40 per cent of the boys do not attend school in the afternoon session. In a few schools, of course, the attendance is fairly good. The child, when it is not attending the school, roams about the street, wastes its time and leads an aimless life. Before introducing the scheme, the necessary machinery was not provided to take care of the child. The second criticism that I have to make is this. I hope the Hon. the Chief Minister will not deny it.

"When the scheme was introduced, an assurance was given that there would be no reduction in the number of teachers. From reading the reports and circulars, I find that the strength of classes has been gradually increased. From 20, I learn that it has been raised to 30. Next year it may be raised to 40 and the year next it may be increased to 60. When such a procedure is adopted, I cannot see how a reduction in the number of teachers can be avoided. Already teachers are complaining and I understand they are going to wait in deputation on the Hon. Chief Minister. They are in a desperate plight and they do not know what to do. I am perfectly sure that the Hon. Chief Minister will stand by his earlier assurance and see that the teachers are not thrown out. From the figures that I have obtained from the District Educational Officer, I learn that about 6,000 teachers are in excess in Malabar. If the new scheme is put into effect and if the size of the classes is also enlarged by increasing the number of pupils from 20 to 60, the strength of the teaching staff will have to be considerably cut down in two or three years' time. I do not know how these people are going to be provided with employment. I commend this aspect of the problem to the kind consideration of the Hon. Chief Minister."

* SRI K. P. GOPALAN :—"Mr. Speaker, I wish to offer some remarks on the Governor's Address. Hon. Member Sri P. Ramamurthi has spoken on the several aspects of the various problems facing this State and I think no fitting reply has till now been given to his arguments by the hon. Members from the Congress party. I expected the Governor to deal, in his Address, with the most important problem facing this State, viz., the question of pay and allowances of elementary school teachers. My hon. friend Dr. K. B. Menon has explained this problem at some length.

"Regarding the new scheme of elementary education, I beg to submit that there is a strong protest against it throughout the State.

3-50
p.m.

[Sri K. P. Gopalan] [24th February 1954]

As for Malabar, I read from the papers that a jatha of elementary school teachers having all shades of political opinions, is coming to Madras to demonstrate before the Assembly their protest against the new elementary education scheme and also against the attitude of the Government in not raising their salaries and allowances. In Malabar, an untrained lower elementary school teacher gets only Rs. 11 a month, a higher elementary school teacher gets only Rs. 27 a month as his basic pay and a secondary grade teacher gets only Rs. 37 as his basic pay for a month. According to the new scheme, the duty hours of the teachers are raised by one hour a day. I think the Government have recently passed an order asking the managements of schools to maintain a particular ratio between teachers and pupils. If this ratio is adopted, I am sure more than 50 per cent of the teachers in Malabar will not find jobs. Even here, it is seen that an invidious distinction is sought to be made between the Board's schools and other schools. In one type of school the ratio has been fixed on the basis of average attendance and in other schools, it has been fixed on some other basis. It is humanly impossible for any school to secure cent per cent attendance throughout the year. I hope the Government will re-examine this new elementary education scheme. In view of the fact that the teachers' jatha is shortly coming to Madras to demonstrate their feelings of protest against the policy adopted by the Government, I request the Congress Ministry to consider all these questions immediately and concede the just demands of the elementary school teachers not only in Malabar, but throughout the whole State.

"The second point with which I wish to deal is this. The Governor has not referred to the plight of the working classes in the State in his Address. He made mention of the handloom weavers in his Address. The Governor does not see that there is an industrial working class in this State. The Government have been following the same old industrial policy pursued by them before. I thought that the Governor in his Address would announce some new labour policy to ameliorate the condition of the working classes, which in turn would result in the industrial development of the State. We all know that there is an economic crisis. We are not against planned development of the State. But, we find that as the Five-Year Plan progresses, unemployment problem also grows in an acute manner. When the Five-Year Plan was started, there were, it is was said, about $1\frac{1}{2}$ crores of unemployed persons. Now, after the Five-Year Plan has progressed, the number of unemployed persons in the country has increased to $5\frac{1}{2}$ crores. I need not explain all these things. But I want to bring to the notice of the House that many mills and many other industrial concerns are gradually being closed every day. The Government are not taking prompt action to see that the factories are not closed down and the workers are given a fair deal. Sir, this morning an adjournment motion came before this House regarding the closure of the Papinisseri Aaron Spinning Mills, and the Kothandaram Spinning Mills and the Mohanram Weaving Mills in Madurai. In the Papinisseri Aaron Mills, about 1,300 workers were employed.

[24th February 1954] [Sri K. P. Gopalan]

Even according to the Factories Act and the Industrial Disputes Act, the management will have to give notice to the workers before closure. This has not been done and so it is an illegal closure. But, the Government have not taken any action hitherto. Moreover, according to the Payment of Wages Act, the workers are to be given their salaries every week. But I am sorry to bring to the notice of the House that a sum of about Rs. 2 lakhs, being the wages, is due to the workers. We have approached the Government and also the Labour Minister asking them to intervene in the matter. Till now nothing has been done by the Government. Moreover, we requested the Government to grant subsidies to the mills so that they may reopen the mills. We also requested the Government to open relief centres for the benefit of about 1,300 families in Malabar. The Government have not done anything. The Government do not seem to follow any policy of positive action.

"There is another interesting affair which I wish to bring to the notice of this Honourable House. There was a strike of about 12,000 handloom weavers in Chirakkal taluk. I requested the Hon. Labour Minister to come to Chirakkal taluk and mediate on the dispute. But the Hon. Minister did not find time to visit Cannanore to settle this question. When he came to Calicut, we personally met him and told him that if he came to Cannanore he could settle the dispute amicably. The pity is, our Labour Minister never views this problem as a human problem, but views it only as a departmental problem. He entrusted this work of mediation to the Collector of Malabar, who in turn entrusted this work to the Revenue Divisional Officer. The Revenue Divisional Officer instructed the Tahsildar of Chirakkal taluk to look into this matter. When the Tahsildar came for mediation, there was no agreement between himself and the Labour Officer and the whole thing ended in a fiasco. That is the way in which the labour policy of the Government is translated into action. 4 p.m.

"Sir, when the workers want more wages, even the Police interfere in some places. I can quote one instance. In the Kaleswara Mills in Coimbatore, there was some labour trouble some time ago. The Assistant Superintendent of Police of that place, one Mr. Pichai Pillay, would lay as the first condition that nothing should be spoken about the Kaleswara Mills or the management of that mill, whenever our Trade Union and our organization wanted to have a labour meeting. I can quote some other instance also. Very recently in Palar Mills in Chingleput district, the Police were posted inside the mills, because the workers there had raised the question of bonus and wages. The management, in order to counter-act that, wanted the Police to be posted inside the mills and even now the Police are stationed inside the mills. In the strike of the workers of Parry & Co., their request was only to refer their dispute for adjudication. Two workers were arrested by the Police under the Criminal Law (Amendment) Act. This morning the hon. Member Sri Kalyanasundaram also referred to the arrests of workers in Madurai consequent on the closure of three mills there.

[Sri K. P. Gopalan] [24th February 1954]

In the Anamalai Plantations, 25,000 workers went on a strike they wanted only 'not to deduct the advances from their wages.' In this case, the Sub-Inspector of Police threatened those workers—this appeared in the Press also. In our district, in Chirakkal taluk, when the handloom workers struck work, the Police Sub-Inspector threatened the workers that he would shoot them and he arrested some workers, took them to the Police station, and beat them inside the Police station. Therefore, I respectfully submit before this House that that is the way the Government officers are carrying out the so-called Labour Policy of this Government.

"Sir, yesterday, our Hon. Labour Minister said regarding the Tripartite Committee recommendations that he would see that the recommendations are accepted by the Mill Managements and . . ."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"But there is no legal sanction."

* SRI K. P. GOPALAN :—"I can say that if the Government put their weight and compelled the managements to accept the recommendations, I am sure that most of the mill-owners would accept it."

* THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"It is illegal. I never made a promise that Government would see that the mill-owners would be made to agree to it. I am afraid the hon. Member is under a misapprehension. The recommendations of the Tripartite Committee has no legal force behind it. Government cannot, therefore, enforce its recommendations. It must be left to the goodwill of the managements to agree to whatever the Tripartite Committee recommends. Further, it is a majority view and not a unanimous decision. While Government have promised to see that the awards of Tribunals are implemented, Government made no promise whatsoever that the recommendations of the Tripartite Textile Enquiry Committee will be enforced by them. I want to make that quite clear."

* SRI K. P. GOPALAN :—"Sir, I know the legal complications. But Government . . ."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"The hon. Member must realize the position of the Government. Here are two parties *ex-hypothesi* opposed to one another and in order to make conciliation, they are brought together. It was hoped that they would make a unanimous report and in such a case there would be a moral obligatory force. Here the three parties, opposed to one another, haven't come to an agreement. It is even wrong to call it a report, it is only the record of proceedings of three sets of dissenting people. How can we enforce such a thing? It is not a Tribunal's Award."

* SRI K. P. GOPALAN :—"I beg to submit, Sir, that I know it is only a recommendation . . ."

24th February 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"Say, by two sides."

* SRI K. P. GOPALAN :—"What I wish to submit to this House and especially to the Hon. Chief Minister is that when we spend so much money for a report and when the Government get the report, Government can surely examine whether the recommendation—whether it is by a majority or minority—regarding grant of more allowances and other things is justified or not and then act upon it."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"I am sorry, Sir, that such a well-instructed member as the hon. Member Sri Gopalan is unable to follow the point I am putting. The point is this: There are three people, the Government, the employers and the employees. The employers and the employees have not come to an agreement. The Government have tried to intervene and sitting between the two, to get an agreement, but they have not succeeded. The net result is that employers continue to refuse and the employees continue to demand. There is no agreement. Now we cannot by mere executive authority convert the majority decision into a judgment and try to compel one party or the other to follow it. Let the hon. Member consider this: Supposing the employees did not agree, but the employers wanted something, could we compel the employees? No. Unless we convert these proceedings into a Tribunal proceedings, there is no award. Merely three different parties sitting together for sometime do not become a Tribunal."

* SRI K. P. GOPALAN :—"Sir, I know all these things, because I am dealing with labour problems with our Hon. Labour Minister very often. I know these problems. My humble request and only request is that Government should see such recommendations are implemented so that further labour disputes and troubles may not arise."

"Sir, since our last meeting, so many mills, so many factories and so many industries have been closed in our State. It also involves the industrial policy of this Government. (Interruption by the Hon. Chief Minister.) It indicates the industrial policy of the Government. I need not explain all these."

"Regarding the handloom workers, I beg to submit that the position of Malabar is quite different. In Malabar, handloom factories are run on a factory basis and the products manufactured there are also quite different. Regarding the utilization of the Cess Fund, I request the Government to set up District Committees of representatives of the workers, the factory owners as also the Government and examine and find out how to utilize that money."

"So far as Malabar is concerned, I wish to submit before this House, the most important problem is reduction in the price of yarn. That is the first thing. The second thing is Government must take steps to see that dyeing materials are supplied to the mills at a very cheap rate even by giving a subsidy. The third

[Sri K. P. Gopalan] [24th February 1954]

thing is that Government must initiate a campaign for popularising swadeshi goods in our country. We will fully support such moves for encouraging consumption of swadeshi goods. I would also suggest that Government should give subsidy to small factory owners. Whenever Government send Trade Commissioners abroad and whenever they open marketing societies, Government must see to it that goods produced in Malabar are also sent to them. If these measures are taken by Government, I hope the unemployment problem among the weavers in Malabar could be easily solved.

“ Regarding land reforms and other things, hon. Members have already spoken about them and I do not want to say anything now. In Malabar there are about 18 lakhs of acres of poramboke lands. I would request the Government to distribute these lands to the poor Harijans for house sites. Even from Government lands in Gudalur taluk poor people are evicted. They cannot go to the High Court and get the Government order reversed. Government should not evict poor people from Government lands.

“ Sir, the price of rice has gone up very high. Recently, I think two weeks ago, the price of rice has been increased by 2 pies per seer, on the plea of administrative charges. People in Malabar are not in a position to purchase rice at such high prices. We have been making repeated representations in the House that the price of rice in Malabar has been high and that it should be reduced. But we now find that it has been increased. We consume only boiled rice and the price in Malabar is very high. I would request the Government to kindly reduce the price of rice.

“ Regarding professional colleges, I submit there is none in Malabar. There is no medical college in Malabar, no Engineering College and such other institutions. Government must also look into this. Regarding public health, there is a hospital in Koondattu, Malabar. The allotment for purchase of medicine for that hospital per day is only Re. 0-8-0. Hon. Members might wonder what service the hospital can render to the people with this allotment. But this is a fact. Regarding electricity, drainage and other schemes for Tellicherry and Badagara, and other places Government must do something for these places. Lastly, I wish to refer to the condition of Harijans in Malabar. The village munsif of Mezhatthur, Thirthala firka, Ponnani taluk, got hold of a Harijan Arikuthu Padikal Koran Mulayan, tied his hand and foot and took him to his house. Afterwards nothing was known about the Harijan. A memorandum was submitted to the Government and an enquiry was conducted. Some Harijans were called by the Tahsildar to give evidence. When they went there they were not allowed to give evidence before the Tahsildar. They were taken to Police station by the Police. But they were later released. The Harijans are oppressed like that in Malabar. The Police, the Janmis and the village munsifs are oppressing the Harijans very much. I can quote many instances. Therefore I would appeal to the Hon. Chief Minister to protect these Harijans.

24th February 1954] [Sri K. P. Gopalan]

“ Then, Sir, I wish to submit that the Governor in his address has not dealt with many of the serious problems facing the people. When he came to Malabar, the Police did not allow him to see the common people and the poor people. When he came to Malabar, the Police removed all the beggars.”

(The Hon. Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The Hon. Speaker was kind enough to assure me that he would allow me to speak for about 2 or 3 minutes on a point of information.”

MR. SPEAKER :—“ I did not give any assurance to any hon. Member. Any way if the hon. Member now wants to ask for information, I have no objection to allow him.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The hon. Member Sri Appu, in his speech, said that people of Malabar were prepared to pay any price provided the rice supplied was good. He also said that the rice now supplied to Malabar was rotten. I quite agree that the quality of the rice supplied to Malabar is very bad. But the people of Malabar are not prepared to pay any price that the Government might fix because the price of rice is even now very high.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The hon. Member should not take a figure of speech so seriously. ‘ To pay any price ’ means they ‘ suffer very much ’. That is all.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The Hon. Minister for Finance will refer to this statement and say afterwards that even the Members of the Legislature assured the Government that the people of Malabar were prepared to pay any price. Sir, with effect from 12th February the price of rice has been increased. About 11 lakhs of rupees per week are being collected in the name of surcharge. I submit that under no circumstances should the price of rice be increased. On the other hand, I would request the Government to reduce the price.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ ஐயா, நண்பர் கோபாலன் அவர்களேயேயுள்ளார் இருந்தார். அப்போது பஞ்சாலை முக்கூட்டு விசாரணைக் கமிட்டியின் அறிக்கையைப்பற்றி சில வார்த்தைகளை சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது குறிக்கிட்டு கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும் தொழில் மந்திரி அவர்களும் கொடுத்த விளக்கமர்ந்து கொஞ்சம் அபாயகரமானது. ஒரு லட்சம் பஞ்சாலை தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையில் இவ்வளவு அவசரப்பட்டு எதையும் சொல்லி இருக்கக்கூடாது என்பது எனது அபிப்பிராயம். முக்கூட்டுக் கமிட்டியில் ஏதோ இரு சாரர் உட்கார்ந்து அதில் ஒருவர் ஒத்துக்கொள்ளாது ஒரு அறிக்கை வந்ததாக அவர் சொல்லி இருக்கிறார். ஆனால் தொழில் மந்திரி அவர்கள் எங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்தால் நிலைமை என்ன என்பதை விளக்க முடியும் என்றும் அந்த முக்கூட்டு விசாரணைக்கமிட்டி ஒரு அந்தஸ்துள்ள கமிட்டி. சாட்சிகள் விசாரித்து இருக்கிறது. மெஜாரிட்டி யினருடைய முடிவு சபாரச் சபாமாக வந்திருக்கிறது. முதல் மந்திரி அவர்களுடைய விளக்கத்தின் விளைவும், தொழில் மந்திரி அவர்களுடைய விளக்கத்தின் விளைவும் என்ன ஏற்படுத்தும் என்றால் முதலாளிகளுக்கு இப்போழுது இருக்கும் கொஞ்ச நஞ்சு பயமும் இதனால் போய்விடும். ஏதோ

4-17
p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1954]

அவர்கள் இருவரும் இவ்வளவு அவசரப்பட்டு சொல்லி இருக்கவேண்டிய தில்லை. அந்த முடிவின் மீது சர்க்கார் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கை என்ன என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். லேபர் கமிஷனரும் அறிக்கையை தயார் செய்து தொழிலாளர்களுக்கும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் மந்திரிகள் இவ்விதம் சொல்வதனால் அபாயம் ஏற்படும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். இதைத் தெளிவுபடுத்த இவ்விஷயத்தை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Mr. Speaker, Sir, replying to the debate on behalf of the Government I would like to express at the very outset my sense of deep appreciation for the manner in which hon. Members have participated in this discussion. Of course, criticisms, even sweeping criticisms against the policies of Government were no doubt to be expected from the opposition and there have been severe criticisms and serious unjustifiable accusations also made against this or that act of the Government or against this or that institution.

4-20 p.m. “ On the whole, several Members have participated in this discussion and I am glad to point out that there has been no heat, no bitterness nor even acrimonious exchanges. After the Motion of Thanks was moved and seconded, the Leader of the Opposition who started the debate had something severe to say against the Government. He did say that the problems of the people were not at all tackled by the Government nor were they dealt with in the Governor's Address. The hon. Members of the Dravida Kazhagam persuasion referred to the North Indian domination or imperialism and so on and scented danger in so many things. Then again, the hon. Member representing the Harijans, Sri A. Ratnam, made a most uncharitable accusation particularly against the Harijan Sevak Sangh, in the course of his speech. Sir, it was an unfortunate accusation. Hon. Members would agree that the Harijan Sevak Sangh has done pioneering work in the matter of amelioration of the lot of Harijans and in the matter of spreading education among the Harijans. Of course, before the Harijan Sevak Sangh came into existence under the leadership and inspiration of Mahatma Gandhi, there had been so many associations purporting to cater to the needs of the Scheduled Castes, the Adi-Dravidas and so on. They were mainly concentrating on securing jobs for some of their educated people. I could say, without fear of contradiction, that before the advent of the Harijan Sevak Sangh, I do not think that there had been any other institution run in the name of the Scheduled Castes that had taken up constructive work among the Harijans so earnestly as the Harijan Sevak Sangh has done. It was no doubt an uncharitable accusation.

“ Again, Sir, the hon. Member, Sri V. R. Krishna Ayyar, indulged in a very sweeping criticism that the Government had not touched any of the vital problems of the people. The hon. the Leader of the Praja Socialist Party, Dr. K. B. Menon, also indulged in a severe attack of the policies and programme of the Government.

“ Then, Sir, this honourable House had the rare benefit of listening to a sermon from the hon. Member, Sri Muthuramalinga

[24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Thevar. Some of us are struck with a sense of self-consciousness that we are the repositories of all wisdom, all prophetic vision, all patriotism, all diplomacy and all the good things in the world and that the others are absolutely lacking in all these good qualities. In that manner, the hon. Gentleman, Sri Muthuramalinga Thevar, started from Mahatma Gandhi and Pakistan. He accused Mahatma Gandhi for agreeing to the creation of Pakistan. Then he took up the Kashmir question and finally came down to us, lesser folk. In spite of this kind of criticism, Sir, I am glad to say once again that, on the whole, we have had a very pleasant discussion in this House these two days on the Governor's Address.

“ Sir, I will first take up the criticisms of the hon. the Leader of the Opposition who is unfortunately not here. His speech was an exposition of the stand of the Communist Party. Of course, he had the advantage of going through the proceedings of the Tamil Nad Congress Committee which met recently, through the Press, but we do not have that advantage to know in detail about the proceedings of the Communist Party Conference which was held recently in Madurai although we do have some reports of the proceedings of that Conference. The hon. the Leader of the Opposition made a sweeping accusation that we were not interested in the problems of the people as such. I would like to tell you, Sir, and this honourable House that the Government and the party to which I belong do not lag behind either the Communist Party or any other party in this House in our anxiety to ameliorate the conditions of the people of this State, but we do not believe in simply repeating for mere propaganda purposes, narration of the sufferings of the people and the inaction on the part of certain others. He also took exception to a reference, made some time ago, by the hon. the Leader of the House to certain totalitarian methods under Soviet rule in Russia. I do not know about that, Sir, but I would certainly accept what the hon. the Leader of the Opposition says because he must have better knowledge of the conditions in Soviet Russia than I could have. However, in his absence, I would ask the Deputy Leader of the Opposition whether under Soviet rule in Russia, there could be this kind of criticism or condemnation of a proposal of the Government like the Modified Scheme of Elementary Education in any representative House in Russia; but I do not wish to pursue it further.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Mr. Speaker, Sir, if the Hon. the Minister would permit me, I have no objection to explain.

“ அதிருஷ்டவசமாக சமீபத்தில்தான் சோவியத் யூனியனுக்குச் சென்று அங்குள்ளதை நேரில் பார்த்துவிட்டுவர சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ நீங்கள் திரும்பி வந்ததே அதிருஷ்ட வசம்தான்.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ அங்கு இருக்கக்கூடிய சுப்ரீம் சோவியத் அங்கத்தினர்களைப் பார்த்தேன். அங்கே இருக்கக்கூடிய சாதாரண சுப்ரீம் சோவியத் அங்கத்தினருக்கு இருக்கக்கூடிய மரியாதையும் கௌரவமும் நம் தேசத்தில் இருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்குக் கிடையாது. அங்கே ஒரு அங்கத்தினர் ஒரு டிபார்ட்மெண்டுக்குக் கடிதம் எழுதினால்

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th February 1954]

அதற்குப்பதில் மூன்று நாட்களில் வந்து விடும். ஆனால் இங்கோ மூன்று ஆண்டுகள் ஆனாலும் பதில் வருவது கிடையாது. அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு இலாக்காவைப் பற்றியும் விமர்சனம் செய்யமுடியும். அதை நான் நேரில் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். மந்திரி அவர்கள் இதைத் தெரிந்து கொண்டு பேசவேண்டும்.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I do confess my ignorance and I take whatever the hon. the Deputy Leader of the Opposition describes as the conditions prevailing in Soviet Russia as first hand information. Anyhow, Sir, we hear so many other things too about Soviet Russia; and I would, however, put it to the hon. the Deputy Leader of the Opposition that they should not claim sole monopoly in the matter of adherence to democratic principles and ideals.

“ The hon. the Leader of the Opposition referred to the problem of unemployment. Several other hon. Members and other Leaders of Parties also referred to this important question. I would like to inform the House that we are not merely interested in providing employment to the educated few only. The hon. Gentleman, Dr. K. B. Menon, the Leader of the Praja Socialist Party referred to thousands of young men who are graduates but are without employment. If people are educated only in order to secure a job, this would be the result, and as education spreads further we would have a worse type of unemployment in the country. We are also interested in securing employment for the masses as such. Even as we desire to abolish caste in this country, a new caste is springing up, the educated caste. If people get educated and concentrate more and more on securing employment for themselves they form a caste by themselves. On account of the education that they have received they are not fit for any other type of work. Whenever we in this country talk about unemployment, and it is particularly so in the case of the Members of the Opposition, we generally refer only to the unemployment of the educated. I would like to tell the House that we are interested not only in the employment of the educated few but also in the employment of the unfortunate uneducated many. There may be unfortunately a few people in the urban areas who having been employed some time ago might have been, perhaps unjustly, thrown out of work. Still they have seen such employment. But there are people in the villages who do not know what it is to lead a life with fairly reasonable means and do not have the wherewithal to do so. They are prepared to work but they do not have work. There are a vast number of people who have been carrying on a hand to mouth existence. Sir, we are interested in the employment of all these people and it is with that view, that the Five-Year Plan has been prepared. It is with that object in view that we have been concentrating in the villages by carrying out the Community Projects and the National Extension Schemes under which we do expect that the standard of living of the people would be raised. If we could only mobilize the co-operation of the people in the proper way without any misdirection, we do hope that we will be able to raise the standard of living of all the people at least to three times the present level as is expected.

4-30
p.m.

24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

“ Sir, reference was made to the retrenchment, that has been going on, of the employees. The Tamilnad Congress Committee which met recently very rightly expressed its anxiety and the Government—I can tell the House—are equally anxious that it should be avoided. If the mills are closed, whatever the reasons may be, the workers will have to go out of employment and this will add to the problems of the Government. The Government are only anxious to avoid all these things and they will take all steps to prevent these things. But I would like to point out, in this connection that sometimes a deteriorating situation is brought about by those interested only in exploiting such situations. Therefore I would once again say that we will not be able to solve these problems by merely repeating them. We will have to sit and find out ways and means for the effective solution of these vital problems of the people.

“ Sir, several hon. Members referred to the Modified Scheme of Elementary Education. The hon. the Leader of the Opposition also made a reference to it. As pointed out in the Address of the Governor, the modified scheme of elementary education has been examined by the Parulekar Committee, and it has had the approval of the Central Advisory Board of Education. The financial implications of the recommendations are under examination of the Government and when the examination is over, as has been assured in the Address of the Governor, these proposals will certainly come up before this House for a discussion and approval. But I would like to point out that no one of the hon. Members who have criticised the scheme so severely has presented an alternative scheme. I have no doubt that all hon. Members admit that the present scheme of education does need a radical reform. All eminent educationists have been advocating a salutary reform of the present system of education all these years. Then there is the other problem of getting into the schools all the children of school-going age. All this has to be done with the minimum amount of expenditure possible. Therefore, Sir, I am constrained to point out that the criticisms have been generally destructive. I should have expected some hon. Members at least to have presented an alternative scheme, which could well be considered by the Government.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Will the Government accept an alternative scheme if we endeavour to present one, provided some time is given to us? ”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I do not think the Government will give notice to hon. Members that they should present a scheme within particular time. It is for the hon. Members who have participated in the discussion and who have taken so much interest in the discussion.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, I thought it fit to interfere because the Hon. Minister stressed that point twice.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I only said that if the hon. Members felt that they did not like the scheme,

[Sri M. Bhaktavatsalam] [24th February 1954]

and if they would only admit that the present system of education did need a radical reform and that steps must be taken to get into schools all children of school-going age, it was their responsibility to present a scheme which could well be considered by the Government. Now, Sir, an expert committee was appointed to examine the scheme. They went into the question and have made certain recommendations. Reference was also made to that Committee. The hon. Member Sri Rangaswami Reddiar, as well as the hon. Leader of the Opposition and other hon. Members did point out that this Committee had not been able to examine the working of the scheme and that the recommendations of the Committee were not worth considering. But, Sir, the same hon. Member Sri Rangaswami Reddiar who would not even look into the recommendations of the Parulekar Committee stated without any hesitation that he would endorse the recommendations of the Andhra Prohibition Committee. That Prohibition Committee also went round for a few days only. Perhaps the Parulekar Committee functioned for a longer time than the Andhra Prohibition Committee. The hon. Member though he was wholeheartedly and unhesitatingly accepting the recommendations of the Prohibition Committee would not even look into the Parulekar Committee's recommendations. Then, Sir, the hon. Leader of the Opposition referred to the approval by the Central Advisory Board of Education of the recommendations of the Parulekar Committee which fact had been mentioned in the Governor's Address, and stated in that connection that the Central Advisory Board of Education was a party committee. The Leader of the Praja Socialist Party also said that it was a political decision that was arrived at."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of order, the hon. Leader of the Opposition did not refer to the Central Advisory Board of Education as a Congress Committee. He stated that the Central Advisory Board of Education had nothing to do with the educational policy of this State and that the State has got every right to decide its own policy. That was what the hon. Leader of the Opposition stated. I think the Hon. Minister was mis-quoting the views of the hon. Leader of the Opposition."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I remember the hon. Leader of the Opposition saying, 'What has the Central Advisory Board of Education to do? It is a party committee.' I may be mistaken. I would like to point out for the information of the House the names of some of the Members constituting the Central Advisory Board of Education.

" Dr. S. S. Bhatnagar, an eminent scientist and who is also Educational Adviser to the Government of India is one of the Members of the Committee.

Dr. M. S. Thacker, Director, Indian Institute of Science,

Dr. Zakir Husain, Vice-Chancellor, Aligarh University, Aligarh,

Dr. Mata Prasad, Royal Institute of Science, Bombay,

[24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Sri E. W. Aryanayakam, Secretary, Hindustani Talimi Sangh, Wardha,

Dr. Meghnad Saha, M.P.,

Dr. Amaranatha Jha.

" These are some of the Members of the Central Board."

DR. K. B. MENON :—" I would like to know whether the decision was arrived at after the material was presented by this Government or did the Board express its own opinion on the subject? "

4-40
P.M.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The report of the Parulekar Committee was there before them and they should have thought that it was sufficient material upon which they could come to conclusions.

" The hon. Leader of the Opposition asked who are the members of this Central Board to give advice to us on educational matters. Several hon. Members pointed out that it was a North-Indian body. Some hon. Members questioned what that Board had to do with our educational matters and they observed that we should be masters of ourselves. I do accept, Sir, the sovereign authority of this House and its competence to discuss reforms relating to our educational system. Nobody denies that. But, Sir, I would ask this Hon. House to say what is the procedure that we should adopt if we are to follow and decide about our requirements ourselves. Is it suggested, Sir, that this House should sit and formulate a scheme of education that should then be formally passed by this House and brought into effect? Are we to adopt such a procedure particularly in regard to educational schemes? Carrying the logic to extremes then, even the students will extend this claim to themselves, because, they sit for examinations, they should be the masters and that they should prescribe the courses of study themselves. I think they might also demand that they should set their question-papers. They may even go further and ultimately claim that they alone should value the answer-papers also! (Laughter.) I say, Sir, such a claim cannot be seriously considered."

(Dr. K. B. Menon rose.)

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister is not yielding."

DR. K. B. MENON :—" May I know in the history of British education whether any changes were brought about except through an Act of Parliament? "

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I am quite well aware that there is already our own Elementary Education Act. It is in force even now. Whenever any new scheme of education is envisaged it is brought forward either in the form of a Bill or resolution by the Government for the approval of the legislature and when the legislature has given its approval, the decision of the House is carried out. There is no question of depriving the right of the Legislature. As I pointed out earlier, the committee, I mean the Parulekar Committee, has given its

[Sri M. Bhaktavatsalam] [24th February 1954]

findings. The Government are examining the financial implications. As soon as their examination is over, the scheme would be brought for discussion on the floor of the House. Thus, hon. Members should see that the Government are not at all depriving the right of hon. Members of this Hon. House to discuss the scheme.

"One hon. Member remarked that this scheme has a political objective behind it. Far from it, I would like to point out that the Opposition is political. They have not offered any alternative scheme. There is an agitation that this scheme should be given up whatever be the existing system of education. I am sorry to say that it is the Opposition that is giving a political colour to the scheme. It is not the Government, in sponsoring this system of elementary education, that is actuated by any political motive. Far from it, the scheme had been brought forth to enable more children to get the proper course of education that would make them worthy citizens of India. I may mention in this connection that it is because of the agitation carried on by some interested parties against the scheme, that parents have become confused and consequently more number of our children have not joined the schools. Because of the agitation carried on by some against the scheme characterising it as though the scheme has been devised by Government only to bring about the ruination of the children, some parents do get confused. That is why we find that the attendance in our schools has not increased considerably. That is why I say that a political colour had been given to the scheme not by Government but by the Opposition.

"The hon. Member Mr. Govindasami referred to the thousand and odd schools proposed to be started this year and which was mentioned by the Governor in his Address. Let me inform the hon. Member that the Government have proposed to start 1,270 new schools, in the ensuing academic year. Perhaps there is some misunderstanding. The hon. Member has asked whether it is enough if we simply start 1,270 schools. He has said that there are several villages with a population of more than thousand and if the Government were to start only 1,270 schools, many villages would be left without a single school. These will be only new schools. May I inform the hon. Member that it is because such is the magnitude of the problem and it is because that our population is so large and our schools are small in number, this scheme had been conceived of, by which we could increase the number of school-going children, and at the same time, give them a proper course of education. I do admit that there are several villages in our State with a population of more than 1,000 (I think there are more than 1,200 villages with a population of 1,000 and more) and there are also some other villages with a population of less than 1,000. It is true that each village with a population of 1,000 and more should have at least one elementary school. That is what we are trying to provide. But the problem is not so simple. We should understand the financial implications involved. We cannot indiscriminately increase the number of schools. We have to

[24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

cater to the needs of a huge population. That is why under the circumstances we are placed now, this scheme had been envisaged by which we could increase the number of our school-going children. I would entreat hon. Members to appreciate our difficulties. Providing educational opportunities for all of our children is not an easy problem. It is a problem of high magnitude. We are trying our best. We have brought forward this scheme. Without unnecessarily taxing the rate-payer, how are we to increase the strength of our school-going children? That is the question with which we were confronted. I feel that the present modified scheme of elementary education would go a long way in increasing the strength of our school-going children.

"The hon. Leader of the Opposition referred to the land problem. Several hon. Members also referred to it. The hon. Leader of the Opposition said that the Congress has lost sight of the importance of the land problem. Let me inform the hon. Leader of the Opposition that we are well aware of the vital need for the complete satisfactory solution of this problem of land-tenures. But, Sir, the land tenures in this State are so complicated. It is not as if the Government have kept idle all along. We have not kept quiet. We have taken up the zamindari question. We have taken action on the abolition of zamindaris. Then again, Sir, the Acts that have been referred to in the Governor's Address, viz. [The Tanjore Tenants' and Pannaiyal Protection Act, The Malabar Tenancy (Amendment) Act, The South Kanara Tenants' Protection Act and the extension of the Pannaiyal Act to the Chidambaram taluk of South Arcot district] have all been passed in pursuance of the solution of the vital problems relating to land-tenures. But it does take time, Sir, to find a complete solution for the land-problem. We are anxious that the remedy that we give should not be worse than the disease. In this connection I would like to observe, that I am struck with the sense of realism and moderation visible in the stand of the hon. Leader of the Opposition and other members of the Communist Party now as contrasted with their observations on the eve of last general elections. The hon. Leader of the Opposition has said that he would not insist on the immediate distribution of land. Another hon. Member belonging to the Communist Party has now told us that fixation of ceilings on land-holdings was not emphasised. It has been observed by members of the Communist Party that what they want for the tenant now is minimum reforms, viz., fixation of fair-rent and a provision for security of tenure to the toiling tenant. That is what the Communists say now. But I quite well remember that the members belonging to the Communist Party not only talked to the people of parcelling out the lands but also talked of assignment of particular parcels to particular individuals. This was what they did just on the eve of general elections."

SRI S. RAMALINGAM:—"That was not the statement of the Communist Party."

[24th February 1954]

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have had reports of such assurances in certain areas."

SRI S. RAMALINGAM :—" I question the statement of the Hon. Minister."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" At any rate I am glad that the Communist Party now appreciate that mere distribution of land at half or one acre per head to individuals will not solve the land problem. It is not mere splitting up of holdings that will solve the problem. Whether it is a petty holding or large holding, we are interested in increasing the productivity of the land. After all, Sir, the extent of waste land that could be brought under cultivation, is very limited. But we have a growing population.

4-50
F.m.

" We have all to concentrate on increasing the productivity of the land. We are also interested in seeing that the toiling tenant gets his due share so that he is encouraged to work hard and live a decent living. I would like to point out to the hon. the Deputy Leader of the Opposition and other hon. Members that if security of tenure and fixation of fair-rent are the minimum reforms that are required, the Government have already passed the Tanjore Tenants' and Pannaiyals' Protection Act. If in a district like Tanjore something like security of tenure and fixation of fair-rent have been secured by this legislation, I would like to say that hon. Members need not have any apprehension or suspicion or fear that this Government are hesitating to introduce such salutary minimum reforms throughout the State. But, as I have pointed out, the land tenure problem is very much complicated. It has to be studied thoroughly. It is not a question of merely extending the Tanjore Tenants' and Pannaiyals' Protection Act throughout the State. This Act was extended to Chidambaram taluk, because the tenure was the same there. But the tenure is not the same even in the case of Tiruchirappalli, or other districts for that matter. There is difference between tenure and tenure."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" ஒரே ஒரு வார்த்தை. நண்பர் டாக்டர் கே. பி. மேனன் அவர்கள் பேசுகொண்டு இருந்தபோது முதல் மந்திரி அவர்கள் தஞ்சை சட்டத்தை எல்லாவிடங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதற்கோ அல்லது அதன் அடிப்படையில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கோ வாக்குறுதி கொடுத்ததில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது பேசக்கூடிய விவசாய மந்திரி அவர்கள் அதன் அடிப்படையில் சர்க்கார் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை காட்டுகிறார்கள். இதில் எது உண்மை இரண்டிற்கும் முரண்பாடு உண்டா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I would like to submit that there is absolutely no conflict between what I have observed and what the Hon. the Chief Minister has observed.

" The Hon. the Leader of the Opposition talked of people rebelling. That is the Communist way. I must once again stress that it is not this kind of talking that is going to offer any solution. Several hon. Members referred to the use of Police force. One hon. Member on my side also referred to it. He explained the

[24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

need for it. Police are sent to a mill if there is a strike or lock-out there or to a place where the crops are ripe for harvest and the harvest is to begin, if any trouble is anticipated. I may assure the hon. Members that it is not with a view to help this party or that party that the Government are sending police to any spot. The Government are interested in production. They are also interested in the preservation of law and order. Police force is sent only for these purposes.

" The hon. Member sitting opposite Sri S. Ramalingam referred to the pest attacks. Several hon. Members from Tanjore district dwelt on this subject. I was rather surprised. I have fairly accurate information about the extent of damage that has been caused to crops due to this pest menace. It was no doubt an unprecedented attack this year. The Agriculture Department point out that they have not seen this kind of intense and widespread attack in the annals of the Department. But still, Tanjore was the least affected. There are districts which have suffered badly. I know there are some taluks where 50 per cent of the crops have been damaged. Even this morning . . ."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I hope Tanjore will be affected next year." (Laughter.)

SRI S. RAMALINGAM :—" We do not want it, Sir.

" நான் பூச்சியினால் வந்த வியாதியினாலோ அல்லது வேறு எதனால் வந்த வியாதியினாலோ பயிர்கள் நன்றாக இருந்தாலும் அறுவடையின் காலத்தில் சாகுபடியின் கண்டு முதல் ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று தான் சொன்னேன்."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Even this morning I was talking to one big cultivator. He has been attending to his lands. He casually met me this morning. I asked him about the extent of damage caused to his crops on account of this pest attack. He said it was nothing and that the produce was satisfactory. But if the tenant wants to plead with the landlord for the remission of rent, that is a different matter. The hon. Member Sri Kandasami said that in Tiruturaipundi taluk the damage was one-half or one-fourth or one-third. In such cases the tenants would not be entitled to remission under the rules. Therefore, it will be no good making this a grievance with the Government.

" The Hon. the Leader of the Opposition referred to the Chittoor question which was mentioned in the Governor's Address. He could not say anything about the action, taken by the Government regarding the merger of Tamil areas in that district with the residuary Madras State. But, as the Leader of the Opposition, he must point out some error of omission in His Excellency the Governor's Address. So, he referred to the Tamils in the Travancore-Cochin State. I cannot understand what relevancy it has in this discussion, unless it be for the purpose of doing some propaganda in those areas of Travancore-Cochin where elections have been taking place. I must say that the Government are not unaware of the feelings of the Tamilians in that area. But

[Sri M. Bhaktavatsalam] [24th February 1954]

that is a matter which has to be taken up separately. This State cannot do anything now in that matter. It could not have been properly referred to in the Address of His Excellency the Governor. The High Power Commission, which has been constituted recently, will go into the question. We do not know what will be the questions that the Commission will be taking up. But I can tell the hon. Members of the Communist Party that if they could secure, as they hope and are striving to do, Aikya Kerala State, then logically the Tamil areas in Travancore-Cochin would certainly be merged with Tamilnad. We are not therefore very much worried about this just now. The hon. Member, Sri K. Vinayakam who has been taking such a lot of interest in the merger of Tamil areas in Chittoor district, did refer to the several disabilities which the Tamilians in Chittoor are suffering from, particularly with regard to education. I do hope, as was pointed out in the Governor's address, that it would be possible to effect an early amicable settlement regarding the merger of this area. But, I cannot understand the hon. Member Sri Govindaswami Nayagar saying 'You should not discuss with the Andhra Government. You should not expect any help from the Central Government, which is a North Indian Government. You have to start an agitation.' Does he mean that this State should wage a war with the Andhra Government? I am unable to understand what exactly he wants this Government to do. Of course, Sir, the hon. Member is of the Dravida Kazhagam's persuasion. He was talking of North Indian domination and North Indian imperialism. Another hon. Member belonging to that persuasion made an amusing suggestion that our Chief Minister should take up the Dravidasthan agitation."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I am quite willing to take up that agitation if they would all listen to me loyally." (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The Hon. Chief Minister tells me that he would be willing to take up that matter if they would all listen to him loyally."

8 p.m. "I have known Sri Govindaswami being a close ally of the Communist Party. I do not know whether the Communist Party is also turning round and taking up this attitude of avoiding North Indian domination. In such a case, the Communist Party also will have to reorganize their own organization. Anyhow, in politics we cannot lay too much stress on consistencies.

"Exception was taken to the statement in the Governor's Address that the partition of the State was smooth. It was no doubt smooth. What is the meaning of referring to violence in certain areas that preceded the partition and to the fast unto death undertaken by somebody? I do not think any hon. Member of this House approves of such things. Of course for the purpose of finding fault with, and criticizing the Government, one could take up any incident and link it up with the inaction or action of the Government.

24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

"The Hon. Leader of the Opposition referred in great detail to the grievances in the matter of sales tax."

MR. SPEAKER:—"The House will sit for ten minutes more and conclude the debate."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I would like to refer to the statement in the Governor's Address that the Hon. Finance Minister will deal with the proposals affecting the finances of the State. Therefore, I will only say that questions relating to this are under the consideration of the Government and that hon. Members could wait for some time.

"Following the hon. Leader of the Opposition, the hon. spokesman of the Tamilnad Toilers Party spoke. I am very happy to express my sense of appreciation at the reasonable attitude he took up. As the spokesman of the Tamilnad Toilers Party, he pointed out that there were certain good things in the modified scheme of education. I am happy to hear from him that Prohibition was dear to the hearts of the Members of his Party and that he would welcome measures to carry out effectively the Prohibition programme of the Government.

"The hon. Member Sri V. R. Nagarajan referred to the pest attack and to the inadequacy of insecticides available in agricultural depots. It was no doubt true. This intense attack was so sudden that some of the depots did not anticipate it. They were taken by surprise and they did not have sufficient stock for a time. But subsequently stock has been replenished. I can tell the hon. Member that the Agriculture Department did everything to check this unfortunate pest attack.

"He also referred to the demand for advance deposit for rural electrification. As hon. Members are aware, the Government have revised the policy and rural electrification is now taken up without insisting on any advance deposit. But the hon. Member's constituency lies in a licensee's area, and the licensee perhaps demands advance deposit in order to enable him to incur the capital expenditure needed for rural electrification. We have difficulties in acquiring all the electrical undertakings, and the Governor has referred in his Address to the need for enacting revalidating legislation as the Electricity Undertakings Acquisition Act has been declared *ultra vires* by the Supreme Court.

"Then, the hon. Member representing the Tamilnad Toilers Party referred to the admission into colleges of Harijans and backward classes. As he himself pointed out, twenty-five per cent of the seats for backward class students and fifteen per cent of the seats for Harijan students are reserved in professional colleges like the engineering and medical colleges. As regards Harijans, sufficient number of applicants do not come up even to cover this fifteen per cent. About backward class students, he said that the percentage of reservation should be raised by ten and that the insistence on proficiency by marks should be dispensed with. I

[Sri M. Bhaktavatsalam] [24th February 1954]

am glad to say with a sense of pride—I had occasion to look into the register of marks myself two or three years—that the backward class students easily fare much better than several of the so-called forward class students. Therefore I can assure him that even on merit backward class students can get over and above this twenty-five per cent of seats. But there must not be eternal spoonfeeding which is not conducive to the advancement of backward communities."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" I agree with what the Hon. Minister says, except for this small difference. I was having in mind only such backward class students who secured marks round about two hundred and sought admission in Arts Colleges, and I made the very modest demand of increasing the percentage of reservation for them by only ten."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have no doubt the Hon. Minister for Education will deal with it further.

" On account of the shortness of time at my disposal, I wish to pass on to certain other points. Reference was made by several hon. Members to the exploitation of lignite deposits. It is a very promising scheme. I cannot understand the prejudices shown by certain hon. Members who said that we should not avail ourselves of American aid or any other foreign aid. It was said that we should not avail ourselves of American aid because there is the Pakistan-U.S.A. military aid. What has that to do with this? The External Affairs Ministry of the Government of India under the eminent leadership of our Prime Minister will take care of the external affairs problem and we may very well leave it to them. I cannot understand why this U.S. aid should be a red rag. I wish to tell hon. Members that we did not mind giving a very warm welcome to the Soviet Cultural Delegation which visited this City very recently. The U.S. aid should not be a red rag to us, and we should not look at things with prejudice.

" A member of the Dravida Kazhagam referred to the employment of North Indian engineers in South India. There are one or two eminent North Indian engineers in the south and there are many South Indian engineers in the North. What is the point in overemphasizing this question of North Indian domination? I may, however, say that the Government have decided to post a Superintending Engineer belonging to the Madras State Service to be in charge of the entire administration of the lignite deposits.

" Then I would like to refer to the speech of the hon. Member Sri P. B. K. Raja Chidambaram. He made a very sweeping accusation about the inefficiency of the administration. I have known him as the President of a district board, and I had no doubt been struck with the efficiency of his administration. But still, would it not have been possible to pick a hole here and a hole there with his administration? He said that he represented to the Revenue Minister that there must be some postponement of

[24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

collection of loan and that orders were passed granting the postponement, and that the orders passed were subsequently cancelled. I do not think it was right on his part to have indulged in such sweeping accusation. In fact, the Hon. the Revenue Minister told me that the hon. Member represented to him that the collection of takkavi loan instalments should be postponed and that he agreed to it. But the order that was issued by the Food Production Department related to the collection of well-subsidy. I would like to tell the House why well-subsidy is collected. A subsidy is given for the digging of a well. If the well is not dug, the subsidy is repayable and therefore we collect it. The order of the Food Production Department has nothing to do with the collection of takkavi loan instalments and it is not right on the part of the hon. Member to make such a sweeping accusation.

" Then, reference was made to the Japanese method of cultivation. There is no compulsion about the adoption of that method as was referred to. I have seen ryots enthusiastically taking to that method of cultivation. When I was in Delhi, the Minister in charge of Revenue and Agriculture in the Bombay Government expressed great satisfaction with the results achieved by the adoption of the Japanese method of cultivation. The Director of Agriculture, Bombay, said that he asked 3,500 farmers to cultivate their plots under this method of cultivation and assured them, with the concurrence of the Minister for Agriculture and the Chief Minister that the Government would make good any loss that they might incur. But he said that not one of them made any claim for loss or damage. We have only to adapt to our conditions the good points in the Japanese method of cultivation but there is no compulsion for the adoption of that method.

" One hon. Member referred to the proposal to open a medical college at Madurai. He referred to the unemployment of the medical graduates. I was surprised to hear that. Several dispensaries are not being run because medical graduates would not care to go and settle in the villages and take up the work of the doctor in the dispensaries. Therefore, there is no question of unemployment. That is why the Government, in spite of their financial difficulties, are so keen on having a medical college at Madurai.

" The hon. Member Sri Muthuramalinga Thevar and others referred to the Moratorium Act. If one good thing is done, they are not satisfied with it. They refer to the consequent evils. Everybody who referred to the Moratorium Act, which was widely welcomed throughout the State, referred to the difficulties in getting credit in rural areas. Of course. I would assure the hon. Member that the Government are keen on providing in all possible ways the necessary facilities in the matter of affording credit in rural areas.

" The hon. Member from Kancheepuram referred to some rumours and asked that the Hon. the Chief Minister should enlighten him on that. It is not possible either for the Hon. the

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[24th February 1954]

Chief Minister or any Minister to refer to any rumours set afloat, and then seek to give a quietus to such rumours. Therefore, he should not expect the Hon. the Chief Minister to refer to all these things. He also referred to the improvement schemes that are to be effected in the villages. He said that villages must be transformed wholesale and that new colonies must be formed. This is not at all practicable. The Hon. the Chief Minister took very keen interest in the matter of the slums in the City of Madras. He took the initiative, and then he thought very rightly that it was not good to disturb the poor people who had settled there. We have to provide for them. It is much more difficult if the villagers are to be evacuated and settled in new colonies. That is absolutely an impracticable proposal.

"The hon. Member from Pudukkottai referred to the need for repairs to tanks and suggested that the work should be given to the local people. It is not as if local people should be given the work whatever be the rates quoted by them. I want local people to come forward to take up the work. The Government would prefer to give the works to the local people, but the works must be given only on competitive rates.

"Then the hon. Member referred to the defects in the distribution of manure. I can tell him and other hon. Members that we are evolving a scheme by which the distribution of manure would be done either by co-operative societies or private firms. The Agricultural depots would no longer be burdened with this responsibility. I do hope that the distribution will be done in quite a satisfactory way.

"Reference was made by some hon. Members to the problem of the handloom weavers. I would like to tell them that the Government have already taken steps to provide markets for handloom goods outside this country, in several centres. Malabar cloth would also be included in the emporium. A rebate of one anna and six pies in the rupee is allowed, and this is by way of subsidy by the Government in the interests of handloom weavers. We have been taking all necessary steps to improve the variety of the cloth and also to help the handloom weavers. In pursuance of this idea, a Handloom Week is to be celebrated, commencing from the 7th March 1954, all over the State in order that due publicity may be given to the need for patronising handlooms.

"Then, Sir, the hon. Member, Sri M. P. Subramaniam, referred to the anti-Hindi agitation. He referred to those who took part in it out of a sense of self-respect. He referred to the erasure of Hindi names and the pulling of the alarm chains of trains. As pointed out once by the Governor, it is not the Hindi name that was erased. It is the Tamil names that were erased. 'Tiruvarur' is a Tamil name. It may be put in Roman or Devanagari script. But it is the Tamil name that was erased. And Tamils with a real sense of self-respect will not applaud this action. Even then the Government kept quiet. The Prime Minister could not help calling these activities 'silly'. Then there was an agitation. If there

[24th February 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

was violence, it was the duty and responsibility of the Government to take suitable action. Therefore it is no good pointing out that that was a serious omission in the Governor's Address.

"Sir, I have already taken much of the time of this hon. House. But I would like to say one thing more. The hon. Member, Sri Ratnam, said that there was no reference in the Address regarding provision for improving the slums under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954. I would like to tell him that he might wait till the budget is presented. I can assure him that the Government have not lost sight of the need to acquire certain areas at least in order to improve the slums. With these words, Sir, may I request hon. Members, who have moved amendments, to withdraw those amendments so that the Motion of Thanks might be adopted unanimously."

MR. SPEAKER:—"There are eleven amendments. I wish to know whether hon. Members are willing to withdraw them."

(No hon. Member withdrew his amendment.)

MR. SPEAKER:—"I now put the amendment of the hon. Member, Sri S. Ramalingam, to the vote of the House. The question is—

'Add the following at the end:—

"but regret to note that no mention has been made about—

(a) the conduct of the Government who have not implemented the resolution passed by the Assembly that the New Elementary Education Scheme should be deferred;

(b) the conduct of the Government in adopting coercive methods to collect arrears of kist from ryots who were very much affected by the famine conditions in certain districts;

(c) the pest attack on paddy crops in Tanjore district and the arrangements made to secure a reasonable price for paddy which petty land-owners and tenants want to dispose of;

(d) the agrarian reform to be made in the State which was promised many a time by the Government on the floor of the Assembly;

(e) the policy of the Government to safeguard the interest of the national industries from economic crisis and the workers from unemployment;

(f) the amendments to be made to the Estates Abolition Act to rectify many of the difficulties that arose in the working of the Act and to include all kinds of Inam estates under the purview of the Act;

(g) the amendments to be made to the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act to include the land-owners who hold less than one veli under the purview of the Act."

The amendment was put and lost.

[24th February 1954]

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Add the following at the end:—

"but regret to note that no mention has been made about—

(1) the necessity for mobilizing the people of this State against the dangers of the Pak-U.S. Military Pact;

(2) the feelings of the people of Malabar for a separate Kerala State;

(3) the delay in giving assent to the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954, by the President of the Indian Union;

(4) the severe drought conditions in Malabar and especially in Walluvanad taluk; and

(5) the necessity of taking up 'the Kanjirapuzha' Irrigation Project in Walluvanad taluk, Malabar." "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Add the following at the end:—

"but regret to note that no mention has been made about—

(1) the growing unemployment in the country and how Government are going to face it;

(2) the specific programme for the industrialization of the State; and

(3) the steps to redress the grievances of the elementary school teachers in the State." "

'Add the following at the end:—

"but regret to bring to the notice the failure of the Government—

(a) to prevent the lock-outs and closures of so many mills and industries in the State resulting in the unemployment and misery for thousands of workers and their families;

(b) to note the peculiar position of the handloom industry in Malabar and to take effective steps to maintain the industry and to find ways and means for the progress of the industry and to find market for Handloom goods of Malabar." "

The amendments were put and lost.

MR. SPEAKER:—"Hon. Members Sri S. S. Kolkebail and Sri C. Kandasamy are not in their places. So, their amendments are deemed to have been withdrawn.

"I now put the amendment of Sri P. Rangaswami Reddiyar to the vote of the House. The question is—

'Add the following at the end:—

"but regret for—

(1) not dealing with the country-wide agitation against the implementation of Modified Scheme of Elementary Education;

[24th February 1954] [Mr. Speaker]

(2) not giving reasons for the failure to carry out the resolution passed by this Assembly regarding the Modified Scheme of Elementary Education;

(3) not dealing why Madras Civil and Village Courts (Amendment) Act, 1951, is not brought into force, so far;

(4) not dealing with unemployment among educated classes and the beggar problem;

(5) not dealing with prohibition policy in the light of the actual working in the State;

(6) not dealing with the plight of elementary school teachers; and

(7) not suggesting immediate ameliorative measures for the handloom weavers." "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Add the following at the end:—

"but regret to note that no mention has been made about the following:—

(1) the enormous increase of price of rice in Malabar and the supply of bad quality rice;

(2) the drought in Malabar especially in south which is a prelude to famine conditions;

(3) the lock-out of Pappinisseri Aaron Mill and the collapse of various industries in Malabar resulting in unemployment and misery to thousands of workers and families;

(4) the question of a separate Kerala Province which is the long-cherished aspiration of the Malayalee people;

(5) the large-scale eviction of tenants from Government lands in Malabar;

(6) no steps taken by the Government to open technical, medical and higher educational institutions in Malabar; and

(7) increase of pay and allowance and security of service to elementary school teachers." "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Add the following at the end:—

"but regret—

(1) for not mentioning about the shooting incidents at Dalmiapuram and Tuticorin;

(2) for not touching the beggar and unemployment problems in the country;

(3) for not dealing with the plight of the non-gazetted officers, elementary school teachers, peons and constables; and

[Mr. Speaker]

[24th February 1954]

(4) for not mentioning about the steps to be taken for the formation of other linguistic States.' ' ' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' Add the following at the end :—

" but regret to note that the Governor has failed to mention in his Address—

(1) the increasing beggar problem in the State;

(2) the increasing price of daily necessities of life;

(3) the low living standards of last-grade Government servants;

(4) the failure to release political prisoners in the State;

(5) the worsening health conditions of the people at large due to malnutrition; and

(6) the failure of the Government to enhance the powers of the panchayats.' ' ' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' Add the following at the end :—

" but regret that the Governor did not take cognizance of the fact that—

(1) the agriculturists of Malabar are being put to untold sufferings and loss of crops due to drought and that price of rice has been enhanced beyond the ever-lowering purchasing power of the people resulting in distress as prelude to famine and that rice distributed through ration shops being of an inferior quality unaccustomed to the consumers;

(2) for want of irrigation facilities the abundant availability of water has not been utilized for agricultural purposes;

(3) arable lands are not yet made available to the people to cultivate;

(4) indigenous industrial concerns are on the verge of collapse and that the Aaron Spinning and Weaving Mills, Pappinisseri, Malabar, the only industrial concern with all parts and units required for a full-fledged mill in West Coast has been closed throwing workers and dependents of the workers in the streets for want of Governmental sympathy;

(5) evictions of peasants still continue as the recently enacted Malabar Tenancy Amendment Act has not yet been implemented;

(6) no Harijans in Malabar are yet assigned house-sites;

(7) the Government have not yet implemented the mandates of the Constitution, viz., equal pay for equal work inasmuch as disparity in the scales of pay of teachers of the same grade has not been removed;

24th February 1954] [Mr. Speaker]

(8) steps have not yet been taken to press the Central Government for forming a united Kerala with Malayalam-speaking contiguous areas of the residuary State of Madras merging with Travancore-Cochin State, boundary disputes to be settled afterwards;

(9) nothing has been done by the Government to tackle the ever-increasing beggar problem in Malabar;

(10) medical facilities are not given to the people of the hilly tracts of Malabar; and

(11) the ' modified educational scheme ' has been imposed most undemocratically on the young generation of the State despite the popular agitation resulting in deterioration of elementary education.' ' ' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" I will now put the original motion to the vote of the House. The question is—

' That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 22nd February 1954.' ' "

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—" I now adjourn the House till 11 a.m. on Friday, the 26th February 1954."

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE,

1. Notification issued with G.O. Ms. No. 8165, Revenue, dated the 14th November 1953, regarding the amendments to Form B in the Malabar Irrigation Works (Construction and Levy of Cess) Rules, 1950.

2. Notification issued with G.O. Ms. No. 3419, Revenue, dated the 17th December 1953, regarding the amendment of the Malabar Irrigation Works (Construction and Levy of Cess) Rules, 1950.

3. G.O. No. 3441, Revenue, dated the 18th December 1953, regarding the amendments to the rules framed under the Madras Survey and Boundaries Act, 1923.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 26th February 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

District-war schemes under the Five-Year Plan.

* 8 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government have received any report from the Planning Commission with regard to the breaking up of State plans into district plans?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Yes. The Government are arranging to publish literature for each district, containing details of the items of work under the plan in the district."

SRI N. K. PALANISAMI:—"May I know the details of the plans that have been distributed, how these plans are going to be implemented and what the financial implications of the same are?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The question is not quite clear. Perhaps the hon. Member means something else. The break-up of the plan into district plans and the details of the plan for each district will be shown in maps and there will be literature published in that regard. That is my answer to the question. As for the financial implications, it is a common matter and not a matter for each district."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Have the Government created special staff at district level to implement the special schemes under this plan?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The plan will actually be executed by the existing staff. If we propose to establish new offices for the execution of the plan as distinguished from the general administration, we would break."

SRI K. VINAYAKAM:—"On what date did the Government of Madras receive the Report of the Planning Commission and how long do they propose to take to distribute copies to the public?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The break-up is not so simple as is imagined. We have to print the plans and index the maps with statistical information relating to each district. All this is ready and the question of printing is the only thing remaining now. It will take a little time and it will soon be done."

[26th February 1954]

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“ May I know whether these publications will be in the regional languages and whether the publication will be made before at least the end of this five-year period? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I appreciate the attempt at sarcasm, but all things cannot be done so quickly as district boards are able to do under the guidance of the hon. Member who has put the question. Everything takes some time. We are going to print the plans and the information will be mostly in pictures and figures and we need not wait for translations.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ ஜில்லாவாரியாகப் பிரசுரிப்பதோடு இந்த ராஜ்யம் பூராவாகும் இந்நகரத்திலுள்ள எல்லா திட்டங்களையும் தொகுத்து ஒரு வெளியீடாக சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The common plan is broken up. Now, again, our State has been broken up. Then, the plan will be broken up into district plans. The re-assembling of these break-ups may easily be done by hon. Members if we give all the books. A separate publication is unnecessary, I think.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஜில்லா வாரியாக இந்தாண்டு திட்டத்தைப் பற்றிப் பிரசுரிப்பது என்பதும் இந்தாண்டு திட்டத்தில் அடங்கியுள்ள ஒரு பகுதியா? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Yes, Sir. It is a small corollary of the big proposition.”

DR. K. B. MENON :—“ In regard to the break-up of the plan at the district level, will the Government try to solicit in a more intensive way the co-operation of the people? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Yes, Sir, the publication itself will lead to that.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Arising out of the answer given to the supplementary question by the Hon. the Chief Minister, may I know what the regional language of the Madras State is? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Each district will have to be dealt with with intelligence and sympathy.”

SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“ May I know whether the Report of the Planning Commission takes into account the Second Five-Year Plan also? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ We will have to wait for the Second Five-Year Plan.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Will the district plan be worked and implemented by the local bodies or other bodies? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I am rather surprised at these questions. The plans consist of many kinds of work. For instance, there is an irrigation project. There is also a public health project. Different departments are concerned in the matter. There are different departments

26th February 1954]

in the present Government and they will deal with them. We will not be very much in the right if we encourage the appointment of new staff. Nor can we transfer them to local bodies. If the hon. Member refers to district boards, panchayats and the like, the concerned departments will deal with the relevant projects.”

Nationalization of Local Fund and Municipal Medical Institutions.

* 9 Q.—**SRI M. S. MOGRAL** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state— 11-10 a.m.

(a) how many Local Fund and Municipal Medical Institutions were taken over by the Government in the year 1952-53; and

(b) how many of them were from the West Coast?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Three institutions.

“ (b) One from the West Coast.”

SRI M. S. MOGRAL :—“ May I know on what basis all these institutions are provincialized? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, proposals are sent by the local bodies and the Director of Medical Services considers them and makes his recommendation to the Government.”

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ May I know whether such local fund hospitals that remain closed for a long period in backward areas where even doctors are not available, will be accorded due priority by the Government in the matter of taking over medical institutions? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No, Sir. The Government give preference to the proposal of the local bodies whose financial condition is unsound.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ The Hon. the Health Minister said on a previous occasion on the floor of this House that he would consider the question of converting the Local Fund Hospital at Payyanur into a Government Hospital. May I know whether he has taken a final decision on this matter? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ All taluk headquarters hospitals are to be provincialized in the first instance. The other hospitals will have to be taken up at a later stage.”

SRI P. SELVARAJ :—“ May I know whether the Government can give any time-limit within which they will be able to take over all these hospitals? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ This provincialization began in the year 1928 (Laughter) and every year we have been taking over five or six taluk headquarters hospitals or municipal hospitals. But last year, we could not take over any of them owing to the particular circumstances in which the budget was presented.”

[26th February 1954]

SRI K. PARTHASARATHY :—From the answer given by the Hon. Minister, we find that even though the process of provincialization began in 1928, it has been proceeding at a very slow pace. May I know whether the Government will take steps to accelerate the pace? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ That depends on the finances of the State, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, the Hon. Minister said that this scheme of provincialization was being implemented with effect from 1928. May I know from him how many hospitals have been provincialized in the last quarter century? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ In the Madras State 78 hospitals have been provincialized. I cannot give the figures for the composite State.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is there any proposal before the Government of Madras to nationalize or to take over some of the municipal hospitals in the next year and if so what are those hospitals? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The hon. Member may kindly wait and see the budget volumes.”

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“ In view of the fact that the Government are already meeting the pay of the medical officers employed in the taluk headquarters hospitals, will the Government consider the desirability of taking over the administration of all the taluk headquarters hospitals still not taken over by them? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir, that is the idea.”

Entry of Harijans into Choultries.

* 10 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any action against any authorities in the management of choultries which exhibit boards in front of them prohibiting entry of untouchables (Harijans); and

(b) if so, the names of the choultries, if any, which refused to remove such boards?

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ (a) & (b) There are no choultries in this State which exhibit boards in front of them prohibiting entry of persons belonging to Scheduled castes. Hence the other parts of the question do not arise.”

SRI A. RATNAM :—“ கனம் மந்திரி அவர்களுடைய பதில் எனக்கு வியப்பை அளிக்கிறது. சென்னையிலும், ராஜ்யத்தின் மற்ற இடங்களிலும் முள்ள சத்திரங்களில் நடக்கும் கூ காரியங்களுக்கு இது வரையிலும் ஹரிஜனங்கள் உள்ளே விடப்பட்டதும் கிடையாது; எப்பொழுதும் அவர்களை அனுமதித்ததும் கிடையாது. நேற்றைய தினம் நான் காஞ்சிபுரம் சென்றிருந்தேன். காஞ்சிபுரத்திலுள்ள சத்திரங்களில் திண்டாதவர்கள்

[26th February 1954]

ஹரிஜனங்கள் உள்ளே வரக்கூடாது என்ற போர்டு வெளியே தொங்கக் கொண்டதான் இருக்கின்றன. ஆகவே உடனே நமது மந்திரி அவர்கள் இந்த போர்டுகளை அப்புறப்படுத்தச் செய்வதோடு, ஹரிஜனங்கள் சத்திரங்களில் நுழைய அனுமதிக்கும்படி உத்திரவு போடுவார்களா? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ If the hon. Member brings any particular instance to the notice of the Government, it will be considered, Sir.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Is the word ‘ Harijan ’ synonymous with the word ‘ Untouchable ’? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ More or less, they are synonymous.” (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is the Hon. the Minister for Religious Endowments aware of the fact that there are some choultries in the State of Madras which are exclusively meant for certain communities like Brahmans, Kshatriyas, Mudaliyars, etc., and if so, is it in consonance with the spirit of the Constitution? If it is against the spirit of the Constitution, will the Hon. Minister take proper steps to throw open such choultries to others also inclusive of Harijans? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ Sir, there may be private choultries belonging to various communities and I do not think the Government can take cognizance of them. Even if it is necessary to make them realize this idea, we must proceed slowly in such cases.”

SRI A. RATNAM :—“ இது வரை எந்தெந்த சத்திரங்களில் ஹரிஜனங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காவது அரசாங்கத்தினிடம் குறிப்பு இருக்கிறதா? இருந்தால் குறிப்பாக எவ்வளவு சத்திரங்களில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றுவது கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா? ”

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“ We have not received any complaint so far. If there is any public choultry in respect of which there is such complaint, the Government will take due notice of it.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Will the Hon. Minister concur with me if I say that the existence of such choultries, even though communally formed, is supported by the spirit of the Constitution though not in so many words? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, we are dealing rather loosely with the subject. There are institutions under the management of the Government or under the control of the Government and there are private charities. We cannot altogether dry up private charities by imposing a doctrine upon private persons. The question is, whether it is more important to get private charity into operation or whether it is more important to lay down a doctrine of equality. Where a private person wishes to make a charity, we cannot go and ask him to give other charities. Therefore we have to do this slowly and carefully. Our aim will be to broaden all charities. Hon. Members may remember the history of the Pachayappa's College. Originally according

[26th February 1954]

to their rules even Musalmans and Harijans were not admitted. But we were able to make changes by a process of waiting and patience. We have to proceed slowly with respect to private charities. But, wherever the Government have control and influence, it may be taken that we will see that everybody gets the advantages of such institutions."

SRI K. VINAYAKAM:—"Is the Rani Mangamma Choultry in Madurai open to Harijans?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"In such cases where there is a legal difficulty, the Courts will decide. We should not try to hasten and precipitate matters. Sir, very often it is advantageous to make people forget the sectional nature of a particular charity so that the Government may interfere afterwards, if necessary."

SRI A. RATNAM:—"மதுரையிலுள்ள மங்கம்மா சத்திரத்தின் பெயரான மங்கம்மா என்பது ஒரு ஹரிஜனப் பெண்ணினுடையதா? ஹரிஜனங்களால் அந்தச் சத்திரம் கட்டப்பட்டதா? ராஜா ஸர். ராமசாமி முதலியார் போன்ற பிரமுகரின் சத்திரங்களிலும் இங்கு அனுஷ்டிக்கப்படும் படியான முறைகள் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றனவா?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, 'Mangammal' is a name which is respected by the people of South India. It is a name connected with an old ruling family of Madurai and I am rather sorry that the hon. Member chose to speak in a derisive manner about it."

11-20 a.m. SRI A. K. SUBBIAH:—"ஹரிஜன ஆலையப் பிரவேசம் நடத்தியமாதிரி யாக ஹரிஜன சத்திரப் பிரவேசம் நடத்த இந்த அரசாங்கம் முன் வருமா?"

THE HON. SRI K. VENKATASWAMY NAIDU:—"I want the question to be repeated, Sir."

SRI A. K. SUBBIAH:—"ஹரிஜன ஆலையப் பிரவேசம் நடத்தியமாதிரி யாக ஹரிஜன சத்திரப் பிரவேசம் நடத்த இந்த சர்க்கார் முன் வருமா?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The question of agitation and education of the people is quite different from entering a house where we have no right to enter."

Advisory Committee for the Government Hospital, Tiruvallur.

* 11 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether any Advisory Committee has been constituted or is proposed to be constituted for the Government Hospital, Tiruvallur?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"An Advisory Committee has been constituted for the Government Hospital, Tiruvallur."

SRI M. DHARMALINGAM:—"Sir, in view of the fact that the recommendations made by such Committees are not taken into consideration by the Government, may I know from the Hon. Minister the main object of constituting such Advisory Committees? Also may I know whether the Government have framed any rules regarding the constitution of such Advisory Committees, nomination of members to such Committees, etc.?"

[26th February 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Sir, recommendations regarding the persons to be appointed for such Committees are made by the District Medical Officer in consultation with the Revenue Officer of the place. The recommendations made by the Committees are taken into consideration by the District Medical Officer and action is taken on such of the recommendations as can be accepted."

SRI M. R. RAMACHANDRAN:—"Sir, in view of the fact that the Headquarters Hospital at Chingleput is far removed from taluk headquarters like Ponneri, Sriperumbudur and Madurantakam, will the Government see the possibility of starting hospitals with a small bed strength at such places so as to save the patients from travelling long distances and also constitute Advisory Committees in such places?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"I do not exactly understand, Sir, how this supplementary question comes within the scope of the main question."

SRI M. R. RAMACHANDRAN:—"I meant, Sir, that each taluk headquarters must have a small hospital with 10 or 12 beds at least and now that Tiruvallur has a hospital with an Advisory Committee, I think it is high time that similar amenities are extended to other taluks also."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member may put a separate question."

SRI. M. KALYANASUNDARAM:—"இந்த ஆலோசனைக் கமிட்டி நிறுவப்பட்டு எத்தனை வருடங்கள் ஆயின? எப்பொழுது மாற்றியமைக்கப் படுமென்ற விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"This Committee was constituted in November 1953 and would continue for three years."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, in view of the fact that Hospital Advisory Committees are made to meet only once in three months and in view of the fact that no recommendations made by the Committees are put into practice by the Government, will the Government see the feasibility of instructing the District Medical Officers to convene a meeting once a month and expedite the recommendations of these Committees and put them into practice?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Sir, the Committees can meet as often as is necessary. There is no such stipulation that they should meet only once in three months and there is no period fixed for that purpose. The observation of the hon. Member that the Committees' recommendations are not acted upon is something for which there is no basis. I do not know what his source of information is."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"நிறுவப்பட்டு மூன்று ஆண்டு களுக்குமேல் ஆகிவிட்ட கமிட்டிகள் எத்தனை உண்டு. அந்தக் கமிட்டிகளை திருப்பி மாற்றியமைக்க எத்தனை காலம் ஆகுமென்று சொல்ல முடியுமா?"

[26th February 1954]

MR. SPEAKER:—"The question is about Tiruvallur. The hon. Member is asking a general question. If the Hon. Minister is prepared to answer, I have no objection."

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The period fixed for the Committees is three years, Sir. I do not know what the hon. Member has in mind."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"The Hon. Minister was not able to follow my question."

MR. SPEAKER:—"I shall call the hon. Member later. Mr. Deivasigamany."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Are the members of these Advisory Committees medical men or are they some of the influential Congressmen?" (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"There are several members. The Medical Officer in charge of the Institution will be an ex-officio member; the Revenue Officer of the place also is a member; then there are non-officials—a member of the Legislature is generally put in the Committee and people who take interest in public work are also nominated."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, for the benefit of the Hon. Minister I shall put my question again in English. What I want to know is 'how many Committees are there in the State which have been in existence for more than three years and whether Government will consider reconstituting such Committees now?'"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"I cannot answer such a general question now. The question under discussion relates to the Advisory Committee in Tiruvallur hospital. If the hon. Member wants information, he may put a separate question."

SRI M. PALANIYANDI:—"அரசாங்கம் இப்பொழுது பல கமிட்டிகளை நியமித்திருக்கிறது. அப்படி நியமிக்கப்பட்ட ஆலோசனைக் கமிட்டிகள் செய்திருக்கக்கூடிய பொருள்களை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு அதன்படி நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றதா? அல்லது அந்தக் கமிட்டிகளின் பொருள்களை எல்லாம் கவனிப்பதேயில்லையா?"

MR. SPEAKER:—"இந்தக் கேள்வியைத்தான் ஸ்ரீ விநாயகம் கேட்டார்; அதற்குப் பதிலும் சொல்லப்பட்டது."

(Sri K. Vinayakam rose in his seat.)

MR. SPEAKER:—"I shall call the hon. Member again. The hon. Member Sri Pai."

SRI T. ANANTA PAI:—"Sir, what are the duties and responsibilities of these Advisory Committees and are the members of the Advisory Committees expected to visit hospitals?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Sir, the Committees make suggestions and recommendations. They can visit hospitals during working hours by giving notice to the Medical Officer in charge and they can also make surprise visits."

[26th February 1954]

SRI D. K. RAJU:—"Sir, are the Government aware that the local M.L.As. are deliberately avoided from these Committees, because they do not belong to the Congress Party?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"No, Sir. In many places, non-Congress people have been put into these Committees."

SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"Sir, are there any Hospital Committees which have not met at least once a year and if so, what action do the Government propose to take against the Medical Officers who have failed to convene meetings of such Committees?"

MR. SPEAKER:—"We are in Tiruvallur now." (Laughter.)

SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"I am dealing with the whole State."

MR. SPEAKER:—"That is why I say that the hon. Member may put a separate question."

SRI K. VINAYAKAM:—"In view of the serious allegation made by the Hon. Health Minister that my remarks were baseless, I would like to bring to his notice this: The Advisory Committee of Chingleput Hospital said that for want of napkins, handkerchiefs and soaps, the work of the doctors was held up in the hospital and the Committee of which I happen to be a member recommended to the Government that napkins, etc., should be supplied in time. (Interruption by the Hon. Minister for Health.) The Hon. Minister said that I was making a remark without basis. I am telling him that such recommendations were made and the Government have not implemented them. Has the Minister got any kind of objection . . ."

MR. SPEAKER:—"Let the hon. Member give notice of a separate question."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, Tiruvallur falls within Chingleput district." (Laughter.)

SRI C. RAJAM RAMASAMI:—"Sir, will the Hon. Minister consider abolishing these Advisory Committees, as there seems to be much competition among Members to become members of these Advisory Committees?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Sir, the House must be glad to note that the hon. Member Sri Vinayakam is not a member of the Congress Party and still he has been put in one of the important Committees. I do not think there can be any grievance among Members regarding the choice of personnel for these Committees."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Sir, is it a fact that rural parts are not adequately represented in such District Headquarters Hospital Advisory Committees?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Generally, the people of the locality are selected for nomination to the Committee, Sir."

[26th February 1954]

SRI M. JAGANNATHAN :—“ May I know from the Hon. Minister whether the members of these Hospital Advisory Committees are paid any travelling allowances for attending such meetings? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No, Sir.”

State Health Insurance Scheme.

* 12 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) the number of workers in this State to be benefited under the State Health Insurance Scheme; and

(b) the amount granted to the State for implementing the same?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ (a) The medical benefit scheme under the Employees' State Insurance Act has not yet been implemented in this State. A proposal to introduce the scheme in the first instance in Coimbatore and its suburbs is now under consideration. If it is approved, it will benefit about 36,000 workers in this area.

“ (b) No amount has been granted so far. The expenditure on the medical benefit scheme will be shared by the Employees' State Insurance Corporation and the State Government in the ratio of 2:1 when the scheme is introduced.”

11-30 a.m. SRI N. K. PALANISAMI :—“ இந்தத் திட்டத்தின் பிரகாரம் தேயிலைத் தொட்ட தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது நன்மை கிடைக்குமா? அப்படி கிடைக்காவிட்டால் ஏன் அவர்களை இந்த திட்டத்தில் சேர்க்கவில்லை? மேலும் இந்தத் திட்டம் எப்பொழுது அமுலுக்கு வரும்? இந்த திட்டம் எப்ரல் மாதம் முதல் தேதி அமுலுக்கு வருவதாக இருந்ததே? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ This Act applies now to all factories using power employing twenty or more persons and engaged in a manufacturing process. Seasonal factories, mines and railway running sheds are excluded from the scope of the Act. All employees, whether permanent, temporary, casual, clerical or supervisory, other than those drawing a remuneration exceeding four hundred rupees a month come within the purview of the medical benefit scheme. Persons employed in the Armed Forces do not come within the scope of the Act at present. Therefore the categories of persons mentioned by the hon. Member do not come under the scope of this Act.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ Sir இந்தத் திட்டமானது 20 தொழிலாளர்கள் கொண்டதும் மின்சாரத்தால் ஓடும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதையும் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் மாத்திரம் முதலில் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். எங்கெங்கெல்லாம் தொழிற்சாலைகளில் ஆஸ்பத்திரிகள் இயங்குகின்றனவோ அங்கெல்லாம் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ As to what exactly we should do with the hospitals in the various factories is under consideration. The Government propose to appoint a

26th February 1954]

committee to inspect these hospitals. If they come up to the standard required by this scheme, they will certainly be taken.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ இந்தத் திட்டம் எப்ரல் மாதம் முதல் தேதி அமுலுக்கு வரப்போகிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியே எப்ரல் மாதம் முதல் தேதி இந்த திட்டம் அமுலுக்கு வருமா? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ It was the intention of the Government to implement this scheme on the first of April. But the negotiations between the doctors and the Employees' State Insurance Corporation did not materialise in the first instance. The Government therefore thought that they should employ paid men. But now, I am happy to say, the doctors have agreed to implement the scheme, and therefore a revision of the plan may have to be made. I am doubtful if it will be possible to implement the scheme on the first of April, but still we will try our very best.”

SRI L. C. PAIS :—“ Having regard to the present condition of the State's finances, do the Government feel confident that they will be able to introduce this scheme in more than one place in the near future? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ This is a social security measure for labour and we feel that at least in one place we should implement it. We selected Coimbatore because it contains the largest number of women workers—12,000 out of 36,000. I know that the point raised by the hon. Member is relevant. In view of the fact that the State's finances are not very good, we may not implement the scheme in all factories at present. We propose to implement it in Madras and Madurai, if funds are available after implementing the scheme in Coimbatore.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know from the Hon. Minister for Labour whether the Government will take steps to implement the scheme throughout the State at least before the end of this year and whether they will consider the extension of this scheme to Malabar as early as possible? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ As I said, it is a question depending upon the availability of funds. I must also add that according to my information, in the whole of the West Coast there are not more than 7,000 workers employed in factories employing twenty persons or more. If the hon. Members consider also that this 7,000 is distributed throughout the district, they will realise the difficulty of implementing the scheme on the West Coast.”

SRI A. SAMBASIVAM :—“ தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இருப்பதும், அதற்கு மேலும் தொழிலாளர்கள் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் இந்தத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்போவதால் சில முதலாளிகள் இருப்பது பேர்களுக்குக் குறைவாக தங்களைத் தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களை குறைத்துக்கொள்வதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். அப்படிக் குறைக்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் எச்சரிக்கையாக நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா? ”

[26th February 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ We have a list of factories employing twenty or more persons. If any managements try to get out of the purview of this Act by retrenching their staff, we shall of course look into the matter and see whether the reduction in the number of employees is really justified or whether the deduction is effected merely to evade coming within the purview of this Act.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கப்போவதன் காரணத்தால் ஆங்காங்குள்ள ஆலை முதலாளிகள் தாங்களை முன்வந்து ஆஸ்பத்திரிகளை கட்டுகிறோம் என்றவர்கள் இப்பொழுது கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கட்டும்படி அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா ? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Such a complaint has been made in certain quarters. The Government have appealed to mill owners and factory owners that, as a result of this scheme they should neither decrease the existing medical facilities nor reduce the pace with which hospitals are constructed in the mills or factories.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Have the Government undertaken any survey of industrial areas other than Coimbatore for implementing the scheme as expeditiously as possible? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ We have taken a rough estimate of the number of workers. We find that in Madras City we have about 30,000 workers of whom about 8,000 are women workers. We have in Madurai about 30,000 workers of whom about 10,000 are women workers. These are the big pockets where this scheme may profitably be introduced, if funds are available after implementing the scheme in Coimbatore.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ How much money are the Government going to contribute for each worker? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The employer's share of the contribution ranges from 7 annas to Rs. 2-8-0 per week per employee, the actual amount depending upon the average daily wage. For this purpose, the employees are divided into 8 wage groups. The lowest group consists of those who are paid below Re. 1 and no contribution is required from the employees in this wage group. A low rate of 2 annas per week is levied on the wage group drawing from Re. 1 to Rs. 1-8-0 and 4 annas from the wage group drawing from Rs. 1-8-0 to Rs. 2. In the case of the higher wage groups, two-thirds of the contribution is paid by the employer and one-third by the employee. So far as the Central and the State Governments are concerned, they are going to bear the capital expenditure in the proportion of 2 : 1.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ What amount of money will be spent by the Government when the scheme is implemented in Coimbatore? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ We do not have the exact figures. But on a rough estimate it is computed that the Madras Government's share will be in the neighbourhood of 1 to 1½ lakhs of rupees.”

26th February 1954]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Instead of confining the scheme to all the workers in one area, why should it not be applied to all the women workers on a State-wide basis? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The present scheme envisages medical benefit, sickness benefit and disablement benefit for all workers and the women workers get maternity benefit in addition. It is better to give these benefits to all workers instead of restricting them to women only, and so the Government have decided to apply the scheme to all workers.”

Recommendations of the Jail Reforms Committee.

* 13 Q.—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Sri M. Narayana Kurup) : Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state how far the recommendations of the Jail Reforms Committee have been implemented?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Orders have been passed on certain recommendations in regard to classification of Jails; appointment of non-official visitors, medical relief in jails, and health of prisoners. The other recommendations which are extensive in scope, many having financial implications and requiring legislative amendments, are under the detailed consideration of the heads of departments concerned and of the Government.”

SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—“ How long will it take to implement the recommendations completely? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ It may take a few months.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ May I know whether there is any proposal to amend the Jail Manual in the light of the recommendations of the Jail Reforms Committee? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ That is why the report is being examined.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ The Hon. Minister answered that some of the recommendations were still under consideration. The Communist Party and the other parties in the Opposition are threatening to capture power. If they come into power, I am afraid many of us on this side are likely to be put behind the bars. Therefore, may I ask the hon. Minister to implement expeditiously the recommendations relating to the provision of more amenities to prisoners, particularly the ‘C’ class prisoners as the Communist Party will put us only in the ‘C’ class? ” (Laughter.)

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ I do not think we need be under any such apprehension in the present circumstances.”

DR. K. B. MENON :—“ In view of financial difficulties in the introduction of changes on a large scale basis in the jail administration, will the Government, consider the introduction of essential changes in selected jails and make them model jails? ”

11-40 a.m.

[26th February 1954]

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ That is why the report is being considered. About 279 recommendations have been made and the Government are considering how far and in what respects they have to implement them.”

SRI M. S. MOGRAL :—“ May I know whether after the implementation of these recommendations, the conditions inside the jails would be better than the conditions outside them? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ They will be as perfect as possible.”

SRI P. G. MANICKAM :—“ ஜெயில்களில் கைதிகளாக இருப்பவர்கள் அநேகமாக ஹரிஜனங்கள் தான். ஆகவே அவர்களுடைய நலனை கவனிக்க ஜெயில் கமிட்டிகளில் ஹரிஜன மெம்பர்களை நியமிக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பாரா? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ They are also appointed as members of the committee. Regarding the first part of the question, I am not in a position to say whether it is a fact or not.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இந்த அறிக்கை வெளியிடப்பட்டு சுமார் 7, 8 மாதங்களுக்குமேல் ஆகிறது. இந்த எட்டு மாதங்களும் சர்க்கார் ஆலோசனை செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறது. இதவரை ஏதாவது ஒரு சிபாரிசாவது அமுல் நடத்தப்பட்டு இருக்கிறதா? அப்படி இருந்தால் எந்தச் சிபாரிசு அமுல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ I am afraid the hon. Member did not listen to my reply. We have implemented the recommendations in respect of 8 or 9 items. We are implementing the other recommendations gradually.”

SRI C. KANDASAMY :—“ ஒரு கம்யூனிஸ்ட் கைதி இந்த மாகாணத்துச் சிறையிலிருந்து இன்னொரு மாகாணச் சிறைக்கு மாற்றப்பட்டு இருக்கிறார். அதுவும் ஜெயில் கமிட்டியின் சிபாரிசுகளை அமுல் நடத்தும் ஏற்பாட்டின் விளைவா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ It did not arise out of this.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The transfer of a certain prisoner from this State to another State was brought about by the prisoner's own conduct and not on account of the Committee's report.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—“ Will the Government place copies of the Report on the table of this House? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ The Government have placed some copies of the Report in the Legislature Library.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“ ஜெயிலிலிருந்து கோரிட்டுக்கு அரசியல் கைதிகளை அழைத்துச் செல்லும்போது அவர்களது கைகளுக்கு விலக்குகள் போடப்படுவது நியாயமா? இது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ I am not aware of any such incidents.”

26th February 1954]

Improvement of water-supply in the Madras City.

* 14 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Corporation of Madras has applied to the Government for the grant of a loan to improve the water-supply in the City?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ Will the Government be pleased to state the causes for the defective water-supply in the City and the measures taken by them to rectify the defect? ”

MR. SPEAKER :—“ This does not arise out of the main question. Let the hon. Member give notice of a separate question.”

Application of Fundamental Rules to the persons coming under the Madras Leave Rules.

* 15 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce Fundamental Rules in the place of the present Madras Leave Rules; and

(b) if so, when it will be given effect to?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No.

“ (b) Does not arise.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“ In view of the fact that the Government servants are deprived of the right of enjoying the leave earned by them on account of the introduction of the Madras Leave Rules, will the Government consider the desirability of introducing the Fundamental Rules in the place of the Madras Leave Rules? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Fundamental Rules have been framed for the benefit of foreigners who were serving here. I do not think that those conditions and rules should be made applicable to our people here. That is why we have framed the Madras Leave Rules.”

MR. SPEAKER :—“ Questions over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates a speech by the Member.]

II.—POINT OF INFORMATION RE NON-SUPPLY OF FOOD TO THE STUDENTS OF THAKKAR BAPA VIDYALAYA, MAMBALAM.

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் உபநாயகர் அவர்களே, 11 45 உங்கள் முல்மாக ஹரிஜன இலாகா மந்திரி அவர்களிடமிருந்து ஒரு விஷயத் தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று காலைமில் சில மாணவர்கள் இங்கு வந்து சட்ட சபை அங்கத்தினர்களிடம் முறையிட்டார்கள். அவர்கள் மரம்பலத்திலிருக்கக்கூடிய தக்கர் பாபா வித்தியாலய மாணவர்கள். திடீரென்று அவ்வளவு பேரும் வெளியே விடப்பட்டுவிட்டதாகவும் அவர்களுக்கு சோறும்கூட கொடுக்காததால் பட்டினிப்பதாகவும் புகார் செய்தார்கள். இது விஷயமாக மந்திரிக்குத் தெரியுமா? அதன்மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

[26th February 1954]

MR. SPEAKER :—" I want to know if the Hon. Minister is prepared to make a statement in regard to that matter. The hon. Member gave notice of this to me and to the Hon. Minister."

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" Sir, immediately the matter was brought to my notice, I took up the question. I am now making an investigation into the matter. It will be rather difficult for me to give a reply off-hand now. I would like to give a proper answer on Monday next."

(The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram rose.)

MR. SPEAKER :—" It is not possible for me to compel the Hon. Minister to give a definite answer now."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" ஒரே ஒரு விஷயத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் இன்று பட்டினிகிடக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க முடியுமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The Hon. the Minister for Harijan Welfare has taken notice of it and is looking into the matter."

MR. SPEAKER :—" The Hon. the Finance Minister will now present the Budget for the year 1954-55."

(The hon. Member Sri A. Govindasamy Nayagar rose.)

MR. SPEAKER :—" I can't allow the hon. Member to speak now. I have already called the Hon. the Finance Minister to present the Budget."

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—" Sir, the Hon. Minister permits me to put the question."

MR. SPEAKER :—" I am the authority for it. The Hon. Minister cannot ask the hon. Member to put the question. Only when the Speaker allows the hon. Member to put the question, he should put it. The Hon. the Finance Minister will now present the Budget."

11-50
a.m.

III.—PRESENTATION OF THE BUDGET FOR THE YEAR 1954-55.

Introduc-
tion.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the Budget for 1954-55 is the first full budget of the new Madras State, after the separation of Andhra. It has been framed under conditions which are generally tending towards normal, after the long spell of adverse seasons and the post-war fluctuations in trade and industry. The allotments provided therein should therefore, reflect the true measure of our financial strength and our ability to take our State towards the goal of the Welfare State."

26th February 1954] [Sri C. Subramaniam]

In his address to the Legislature early this week, the Governor was pleased to review the salient aspects of the administration of the State. I may have to cover some of the grounds again to the extent necessary for explaining the budget proposals.

2. For the first time in the post-war period, we have had both the North-East and South-West monsoons in time. We are gradually closing down relief works and gruel centres. A few low-scale relief works are still on, in certain districts, but there is no rush of indigent people to these centres. There is some distress amongst the coir-workers in the coastal belt of the Malabar district, owing to the slump in that industry and alternate employment is being found for these people on road works. Crops have thrived and the out-turn may be stated to be generally fair, though in certain areas the paddy crop was affected by pests. The Agricultural Department did its best and succeeded to an appreciable extent in controlling pests with insecticides distributed at reduced prices. Taking the State as a whole, we may be thankful for having had a fair agricultural season. Land Revenue, which is still one of our major sources of income, may be expected to come in without default and we need have to make no extraordinary provision for remissions or distress relief.

3. Prices are tending to stabilise at lower levels. The food index is generally steady, even after Andhra has put on the cordon across the border. Reports from Tanjore seem to show that paddy has slumped below the Government procurement prices. This may be a very temporary feature, in view of the fact that the whole State, except the West Coast, is one zone for the free movement of rice. Steps are being taken to buy up the surplus on Government account and this may give the necessary stability. We should not, in my opinion, regret the present tendency. A slightly lower level of food prices, has its advantages in sustaining the general economy of the State. Fall in prices does however, reduce the yield from the General Sales Tax, which every one knows is our mainstay; but let us hope that even there a larger turnover in agricultural produce may go some way to off-set the price-factor.

[Sri C. Subramaniam] [26th February 1954]

Industry.

4. Turning from Agriculture to major industries, the prospects for the year are not quite so pleasing. No doubt, the established units in textiles, cement, sugar and skins and hides, are carrying on without marked curtailment of production; but there is little of new investment, to take the place of marginal concerns dropping out. These conditions are not peculiar to this State and probably the Union Finance Minister may cover the ground while presenting the Central Budget tomorrow. The one relieving feature, as far as this State is concerned, is that there is no likelihood of power-cuts this season in addition to the general difficulties of industry.

Handloom.

5. The handloom industry, with which we are so closely concerned on account of the employment-value it has in relation to large sections of our people, continues, I am sorry to say, in need of help. A sum of about one crore of rupees is now available from out of the Central Cess Fund for assisting this industry and schemes are being evolved to utilize this sum. Orders have recently issued granting a subsidy of $1\frac{1}{2}$ annas in the rupee on sales of handloom products from Co-operative stores. The same concession will soon be extended to sales by private dealers, but this would require checks to avoid misuse of funds and the necessary organization is being built up. More weavers are proposed to be taken on into the co-operative fold, with the share capital advanced to them free of interest from out of the Cess Fund. Other measures under consideration are the commissioning of mobile vans for propaganda and sale in interior villages, a Co-operative Spinning Mill for the assured supply of yarn to weavers and research schemes for the improvement in designs and techniques in weaving. No doubt, these measures are all intrinsically good, but they are only palliatives, in view of the magnitude of the problem. The margin which the Handloom may gain by all these measures can easily be off-set by the Mills, with some little 'Rationalization' and economies in production and the unequal competition can still be there to an agonizing extent. The only lasting remedy is reservation of categories

26th February 1954] [Sri C. Subramaniam]

to provide this widespread and important industry with a sheltered internal market. Our recommendations to this effect have not been accepted by the Centre in full. The additional purchasing power thereby put into the hands of thousands of families is not an inconsiderable return, to be set off against the seeming loss which the Mills may suffer by that decision. After all, the major cause for the present stagnant conditions in trade and industry, is the dwindling real income of the masses and therefore, any measure to step up the purchasing power of large sections of the people, should help to turn the wheels of industry fast and steady.

6. The Revised Estimate for the second half of the current financial year, shows a revenue surplus of Rs 77 lakhs, as against the surplus of Rs 23 lakhs we had anticipated last December. The betterment of Rs 54 lakhs, is largely due to the fact that we may not have to pay, in this half year, the interest thought to be due to the Government of India, on our share of the large ways and means advances, taken from that Government by the composite State, during the last year and the first half of the current year. There are other small variations in different items of revenue and expenditure, but they off-set one another and the net variation is inappreciable. Detailed particulars can be seen in the Budget Memorandum.

Revised
Estimates,
1953-54
(second half
year).

The expenditure on capital works is expected to be Rs 654 lakhs as against Rs 686 lakhs originally provided for. The decrease of Rs 32 lakhs is mainly due to the fact that we were able to release a good deal of machinery from the Bhavani Project, earlier than was thought possible, for use in other projects in the State and thereby, to save purchases to that extent in the current year.

The cash balance at the close of the current year is expected to be Rs 169 lakhs.

[Sri C. Subramaniam] [26th February 1954]

Budget
Estimates,
1954-55
Revenue
Account.

7. In finalising the budget estimates for 1954-55, the favourable seasonal factor has been taken into consideration. Even so, the revenue estimated from existing resources is inadequate to meet the proposed expenditure. The figures are—

	RS LAKHS	RS LAKHS
Revenue on existing taxation ..	..	44,60
Expenditure on existing sanctions.	44,38	
Expenditure on proposed new sanctions	80	
	—	
Total expenditure ..		45,18
		—
Deficit ..		58
		—

It is intended to cover about Rs 40 lakhs out of the deficit by additional taxation, proposals for which I shall deal with presently. The balance of Rs 18 lakhs will be left uncovered.

While presenting the budget estimates of the composite State for the current year in March 1953, I had indicated, that after the separation of Andhra, the revenue account of the present Madras State might show a surplus of about Rs 2 crores. The sharp decline in the receipts from sales tax has upset this calculation. As against an estimated yield of Rs 10,71 lakhs from this source, the present budget, based on actuals, anticipates only Rs 950 lakhs, which means a reduction of Rs 121 lakhs under this single head of revenue. Last year's budget had taken credit for some additional revenue under Court-fees, consequent on a revision of the Court Fees Act. Owing to our pre-occupation with partition, we were unable to get through the necessary legislation and therefore, the anticipated additional revenue of about Rs 35 lakhs to the present Madras State did not accrue. We are now sanctioning some new schemes, costing about Rs 80 lakhs in the revenue account. These three factors together, will account for a difference of Rs 236 lakhs between the expectations of last year and the closer estimates now before the House.

26th February 1954] [Sri C. Subramaniam]

8. A detailed list of 232 New Schemes to be taken up in the budget year is embodied in Appendix I to the Budget Memorandum. Many of these schemes formed part of the National Plan. We were unable to initiate them earlier, because distress-relief measures were the first charge on our resources till recently. Even after taking up all the works now proposed, we are still in arrears with the National Plan and the position can be retrieved within the Plan period, only by raising fresh resources. Within the means now available, fair provision has been made for expansion of the activities of all development departments. A grant of about Rs 13 lakhs is proposed to be given to local bodies towards improvement of rural communications. The provision for the welfare of Harijans and backward communities is being stepped up to raise the total allotment under this head to Rs 90 lakhs. The new schemes of the medical department, mostly in the way of increases in the bed-strength of hospitals, aggregate Rs 16 lakhs. A significant item under this head is the provision of Rs 2 lakhs for mobile medical units operating from motor vans with a view to extend hospital facilities into interior villages. It is proposed to inaugurate the New Medical College at Madurai this year and a provision of Rs 16 lakhs has been made for this purpose. In the field of Animal Husbandry, several useful schemes, such as the opening of new touring billets, the strengthening of headquarters veterinary hospitals, the extension of the artificial insemination service and further research into cattle diseases are being initiated. A sum of Rs 8 lakhs is being placed at the disposal of the Forest Department for the regeneration of denuded forest lands. Turning to Education, the usual provision for grants to aided institutions for buildings and equipment, amounting to Rs 9 lakhs, is being made. The junior division of the National Cadet Corps will be enlarged by 15 more units. The recommendations of the Parulekar Committee and the recommendations of the Central Advisory Board on the modified scheme of Elementary Education are being carefully considered by the Government. A token provision of Rs 100 has been made in the budget to indicate that such of the recommendations as are finally accepted may be implemented during the course of the year.

[Sri C. Subramaniam] [26th February 1954]

In respect of Government servants, it is proposed to liberalize the leave rules and increment scales of last grade employees. House rent concessions are also being extended to the headquarters of certain Revenue divisions, like Ranipet, Ariyalur and Cheranmahadevi, which had been left out while giving effect to these concessions earlier. One other provision that may be mentioned is a grant of Rs 1½ lakhs to the Madras Corporation towards clearance of slums on Government lands in the City.

The total cost of new schemes amounts in all to Rs 2,14 lakhs in the budget year, made up of Rs 80 lakhs in the Revenue account, Rs 97 lakhs in the Capital account and Rs 37 lakhs under Loans and Advances.

Capital outlay.

9. The estimated capital expenditure for the year is Rs 12,62 lakhs, made up of Rs 6,08 lakhs on Irrigation, Rs 4,96 lakhs on Electricity and the balance on other schemes. In respect of irrigation works, we have made reasonably adequate provision for all the sanctioned works. The Lower Bhavani works are expected to be completed in the year. With the allotment of Rs 77 lakhs for the Malampuzha, Rs 1,58 lakhs for the Manimuthar and Rs 82 lakhs for the Mettur canals, these works may be nearing completion at the end of the year. The Walayar and Mangalam schemes of Malabar are also being accelerated with a provision of Rs 52 lakhs and Rs 22 lakhs, respectively. The Amaravathi and the Vaigai Reservoir schemes have been sanctioned recently and may reach the stage of peak outlay only by 1955-56. A sum of Rs 94 lakhs has been earmarked for small irrigation works including the restoration of tanks and this outlay will be spread over all areas of the State apart from the West Coast. The staff engaged on this useful programme will be augmented, so that the working season is made full use of.

On the side of electricity, the Periyar hydro-electric scheme costing about Rs 10½ crores is proposed to be started almost immediately, and a sum of Rs 30 lakhs has been set apart in the budget for the purpose. This project may be completed in about 3 years, releasing 75,000 kilo-watts of power in the initial stage. We have been going slow with rural

[Sri C. Subramaniam] [26th February 1954]

extensions in the last two years, but we are now speeding up this useful work, with an aggregate provision of Rs 3 crores on transmission lines. The Electricity Undertakings Acquisition Act, by which we had acquired the concerns of some private licensees and local bodies, has been recently held to be invalid by the Supreme Court. The Government are examining the judgment and considering what has to be done in that regard. There may not be expenditure on the acquisition of undertakings in the year. In the meanwhile, with a view to assist licensees to extend rural electrification, a sum of Rs 10 lakhs is being provided, to be given as loans to licensees on specified rural extensions.

Under buildings, an important provision is a sum of Rs 25 lakhs for the construction of quarters for the subordinate staff of the Police department in the City and the districts. Policemen are eligible for rent-free quarters and it has been found difficult to secure suitable accommodation for them in many places. The present programme will be spread over a few years and is intended to house policemen all over the State near their places of work, so that fair living conditions could be ensured and better discipline maintained.

The City transport is being reorganized. It is proposed to strengthen the fleet during the year with heavy diesel buses with larger seating capacities. A provision of Rs 30 lakhs has been made for this and other allied transport purposes.

10. The net disbursement under loans and advances during the year is expected to be Rs. 159 lakhs. This provision includes advances to cultivators, local bodies, housing and other co-operative societies, etc., aggregating Rs 449 lakhs. Credit has been taken for recovery under this head amounting to Rs 290 lakhs, in arriving at the net figure of Rs 159 lakhs.

Loans and Advances.

[Sri C. Subramaniam] [26th February 1954]

Ways and means 11. Our requirements on the ways and means side during the year will be about Rs 15 crores made up of—

	RS LAKHS
Capital expenditure	12,62
Net disbursements under Loans and Advances.	1,59
Revenue deficit	18
Balance to be kept in the Bank and treasuries.	55
Total ..	14,94

As against these requirements, we may hope to have an opening cash balance of Rs 169 lakhs and a net credit within the year of Rs 225 lakhs under deposit heads and State Trading schemes, making up a total of Rs 394 lakhs. The budget assumes that the balance of Rs 11 crores may be obtained from the Central Government and the open market. The size and the timing of the open market loan will be decided in due course in consultation with the Reserve Bank.

The Five-Year Plan.

12. Honourable Members will be interested to know how the budget proposals compare with the targets set in the National Plan relating to this State. The plan of the composite State was broken up into the respective components, after the partition and the part relating to the new Madras State has since been revised and brought up to date. The revised Plan envisages an outlay of about Rs 92 crores, spread over the five-year period commencing with 1951-52. The emphasis of our Plan is on irrigation and power, with an outlay of about Rs 50 crores, out of the total of Rs 92 crores. Agriculture and allied subjects like Animal Husbandry, Forests, Fisheries, Community Projects, National Extension Services and Local Development works come next in importance with a total outlay of about Rs 18 crores. Social services like Education, Medical, Health, Housing and Harijan uplift take up about Rs 19 crores and the balance of Rs 5 crores is spread over various miscellaneous services including Co-operation, Industries and Roads. By the end of the current financial year, which is the third year of the Plan, we would have spent about Rs 45 crores on the Plan at the average of Rs 15 crores per year. This is not altogether an inadequate achievement, in view of the very adverse

26th February 1954] [Sri C. Subramaniam]

seasonal conditions during this period. We were able to accomplish this much because we had substantial reserves on hand to start with and the Centre has been extending accommodation from time to time in a generous measure. If we want to keep pace with the Plan, we should provide for an outlay of Rs 22 crores in the budget year and Rs 25 crores in 1955-56, the last year of the Plan. But we no longer hold reserves to fall back upon, and the implementation of the balance of the Plan will depend largely on assistance from the Centre and our determination to raise additional revenues.

The outlay covered by the Plan in this budget falls into three broad categories. Expenditure on irrigation, power and other capital works amounting in all to about Rs 12 crores can be met out of loans raised in the open market and from the Government of India. We have allotted the full sums required for the year under this category according to the requirements of the works. Next comes the category of schemes sponsored and assisted by the Centre, such as the Community Projects. We have given top priority on our resources to find the State's share of expenditure on these works. The outlay provided for in the budget under this category is Rs 219 lakhs, made up of Rs 96 lakhs on Community Projects, Rs 83 lakhs on National Extension Services and Rs 40 lakhs on Local Development works. It has since been suggested by the Planning Commission that the National Extension Service may be extended to the whole of Tanjore district during the course of the year and the matter is under consideration. If a decision in favour is taken, then the expenditure under this category may reach the target of Rs 3 crores set in the Plan for the year. On the whole, we are implementing this part of the Plan with reasonable adequacy. Lastly, we come to the category consisting of the large number of miscellaneous schemes under Agriculture, Veterinary, Education, Health, Highways, etc., the resources for which must come entirely from the annual revenues of the State. Our present resources are not adequate enough to implement them in full, in each of the two remaining years. We have included in the budget some of them for which we can scrape up funds and even so, we are left with a sizeable revenue deficit for the year. There is a

[Sri C. Subramaniam] [26th February 1954]

gap of about Rs 250 lakhs between the Plan and the budget under this category. The short-falls occur mainly under Education (Rs 65 lakhs), Public Health (Rs 85 lakhs), Forests (Rs 25 lakhs), Highways (Rs 23 lakhs), Industries (Rs 22 lakhs) and the balance is spread over other miscellaneous heads. Particulars of expenditure covered by the Plan are given as Appendix IV to the printed copy of this Speech. We have now to take a crucial decision, whether to follow the line of least resistance and give up the Plan or to make a determined effort to tap new resources, so as to implement as much of the Plan as practicable.

Readjustment of taxation.

13. The Government have considered this matter very carefully and have decided that some readjustment of the taxation structure, to yield a little more revenue, is justified in the present context. Legislation is, therefore, being introduced to implement the following proposals:—

(a) A surcharge on the total Land Revenue assessment on large holdings exempting all pattadars with a total assessment below Rs 500. The surcharge on holdings paying an assessment of Rs 500 and above, will be calculated on a sliding scale on the following slab system:—

First Rs 250 of the assessment.	Nil.
From Rs 250 to Rs 500	.. 2 annas in the rupee.
From Rs 500 to Rs 1,000	.. 4 annas in the rupee.
Above Rs 1,000	.. 8 annas in the rupee.

This levy is intended to be an immediate substitute for the Agricultural Income-tax, the rates being worked out on an empirical basis. It is considered that the main purpose of agricultural income-tax will be served in this form without calling upon our agriculturists to maintain regular accounts. The rates now proposed are lower than the ones contained in the Bill, which went through the Select Committee some time ago. In view of the liberal exemption-limit, now proposed, the number of people affected by the measure will be only a few. A pattadar paying an assessment of Rs 1,000 will, under these proposals, have to pay a surcharge of Rs 156-4-0 and this cannot be considered an excessive burden on his resources, even after making due allowance for the increased cost of cultivation.

26th February 1954] [Sri C. Subramaniam]

(b) A levy of Agricultural Income-tax on plantation products like Tea, Coffee, Rubber and Cardamom. The new surcharge on Land Revenue, will not be levied on plantation-holdings. Planters keep regular accounts and therefore, it may not be difficult to assess their net agricultural income. The tax will be levied more or less on the basis of the Act already being worked in Travancore-Cochin State. The details of the measure are being examined and will be published as early as possible.

(c) A betterment levy on the holders of lands benefited by Government irrigation works after 1st January 1947. This capital levy will be spread in very easy instalments over a period of years. The Bill already introduced in the House, is being revised for publication.

(d) Revision of the Court Fees Act. This is not exclusively a revenue measure. There are several anomalies in the existing Act and its revision has been under consideration for some time. The new Bill may give a slight increase in the yield from Court-fees.

(e) Under the existing General Sales Tax, certain luxury articles like motor cars, radios, etc., are taxed at 6 pies per rupee, at one single point, in addition to the normal tax at all points. It is now proposed to include gold and silver-wares and precious and imitation stones in this list and to tax them higher at one point.

(f) The sale of meat, fish, vegetables, fruits and eggs, will in future be exempted from sales tax. This measure is expected to result in a loss of revenue of about Rs 9 lakhs, but will bring in considerable relief to the petty traders in this business who have been complaining about their special difficulties.

(g) An extra levy of sales tax, at 1 anna 3 pies in the rupee, at one point, in addition to the existing tax, on all mill-made cloth, including woollen and silk fabrics, but excluding coarse cotton cloth of 16 counts and less. This is not quite a revenue measure. I had indicated earlier, that the measures now under consideration for the rehabilitation of the Handloom industry, with the aid of the Central Cess-Fund, may not give enough relief to weavers. By the present levy and by what I shall next immediately mention, it is

[Sri C. Subramaniam] [26th February 1954]

hoped that the handloom will secure a further measure of protection in this State. Coarse mill cloth is being exempted from this levy, in the interests of the poorer sections of the people. The imposition of the levy on medium counts, will require the assent of the President and the Government of India are being informed.

(h) As and when the extra levy on mill cloth comes into force, the sales tax of $1\frac{1}{2}$ pies in the rupee, now levied on Handloom products will be given up. The loss of revenue on this account is estimated to be about Rs 12 lakhs, but this may go a little further to help our large weaver-population. Handloom products will now gain a substantial margin per rupee over mill-made cloth, made up of $1\frac{1}{2}$ annas as rebate on the sale of handloom products from out of the Cess Fund, 2 annas as sales tax on mill cloth at all points put together and 3 pies as cess on mill cloth now being levied by the Centre. This should go a long way to ensure a sheltered market for the handloom.

The proposals which I have now explained, may take some little time for legislation. Some of the measures, as for example the betterment levy on newly irrigated land, may not yield any revenue during the budget year. In view of these difficulties, the net proceeds from these measures in the budget year, may be only Rs 40 lakhs and this sum has been taken credit for in the budget estimates, to reduce the revenue deficit for the year from Rs 58 lakhs to Rs 18 lakhs. If all the measures are approved without material modifications, the additional revenue in 1955-56 may be appreciably more, and that would enable us to take up a few more useful schemes and reduce the gap between the target set in the plan and actual accomplishments.

Unemploy-
ment.

14. I have now covered the budget proposals. Honourable Members opposite may ask what there is in the budget to meet the unemployment in the country. It is true that there is a good deal of unemployment and consequent poverty in this State. But we should not talk as though it is a problem of recent origin. The large bulk of our village-folk are dependent entirely on the produce of the land. When we refer to rural unemployment, what we really mean is the pressure of population on the land. And when rains hold out and crops perish, the per capita income, is

[26th February 1954] [Sri C. Subramaniam]

still further reduced and the so-called unemployment or distress, is accentuated. While I agree that the budget does not provide all that one could have wished for; it does contain hopeful features which should not be brushed aside as insignificant. I have already referred to the substantial provision of about Rs 6 crores in the budget, for the construction of irrigation works. We have been at this programme for the last few years and when these works are completed in the course of another 18 months, we would have extended assured irrigation on another half a million acres. The existing channel-fed irrigation of the State, is not more than 2 million acres. Therefore, the programme which aims at adding another 25 per cent to the existing irrigated extent, is not an inconsequential contribution. Again, the large systems of irrigation sources which we have inherited from the distant past and which sustain the economy of many villages, are all in a state of disrepair by long neglect. One sure way of increasing rural standards is to repair these works and restore to them their lost capacities. You will notice from the budget that a provision of nearly Rs one crore has been made for this purpose, as a part of the programme taken up during the post-war period. The yield on land can also be increased by improved methods of cultivation. That is what we are aiming at under the community projects and National Extension Services which are now being organized in different districts at enormous cost. The sums we have provided in the budget for the distribution of Chemical manures and improved seeds, are all towards the same purpose and when we extend these services to wider areas, as indeed, we hope to, in succeeding years, we are bound to reap substantial benefits.

The Handloom weavers constitute another important section of our rural population. I have explained just now, what we are doing to help them. Short of what requires greater co-operation from the Central Government, there is not much else we can do for them. Let us hope that our present proposals will bring them appreciable relief.

Turning from the rural to the urban Industrial sector, it is not quite so much of unemployment, that we are faced with, as the absence of proper environs for the development of industries. Private capital

[Sri C. Subramaniam] [26th February 1954]

is shy in seeking new ventures and even in the existing limited field, there is little of new investment. The real trouble seems to be consumer-resistance, caused by the low purchasing power of the masses and this can be corrected only on a long-range basis. Industrial development is largely a matter concerning the Central Government and the State Government has little or no voice in shaping the policies which affect industry and external trade. And yet, we have not been marking time in this field. The electricity projects which we have taken up, are largely for the supply of cheap power for industry. People who have seen my home-town of Coimbatore now and 25 years ago, can readily appreciate the part played by electricity in promoting industries. We have practically doubled the power generation of the State during the post-war period.

There is no quick way of stepping up living standards in an underdeveloped country. While the Industrial Revolution was setting up high living standards in the West, we had little opportunities of obtaining a share in the new wealth that was being accumulated by other nations. It is no use comparing our standards with those of progressive nations, and levelling a charge of inaction against the present Government. The people of this poor country must strive and work and the fortunately placed few amongst them, must willingly accept sacrifices, to place the necessary tools and amenities with the worker. The process is necessarily slow but only when this process goes on for a few years, shall we find a lasting solution to the problem of unemployment. That is what we are attempting to do in the National Plan and that is why we are proposing new measures of taxation to implement the Plan. And the present Plan is only the first of its kind and will be followed up by a more comprehensive Plan based on the foundation of the earlier one. Let us not therefore despair or get angry, but apply ourselves without stint to the Plan now on hand, however modest it might appear.

Conclusion.

15. Before I conclude, let me place on record our gratitude to the Union Finance Minister for the advice and what is more important the assistance he has been giving us in all our financial difficulties during the past two years. Our thanks are also due to the Governor

26th February 1954] [Sri C. Subramaniam]

of the Reserve Bank, for extending to us his uninterrupted support in all our embarrassments on the ways and means side during the stress of famine. Our own Finance Secretary and his assistants cannot be forgotten. I offer my grateful appreciation to them all for their work.

With these observations, Sir, I commend to the acceptance of the House, the budget proposals for 1954-55."

MR. SPEAKER :—"The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. on Monday, the 1st March 1954."

The House then adjourned.

(Appendices to the speech of the Hon. Finance Minister.)

APPENDIX I.

REVENUE AND EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT OF THE MADRAS STATE.

A. REVENUE.

	1938-9.	(2)	1945-6.	1946-7.	1947-8.	1948-9.	1949-50.	1950-1.	1951-2.	1952-3.	1953-4.		
											Budget Estimate for the second six months. (11)	Revised Estimate for the second six months. (12)	Budget Estimate, 1954-5. (13)
Major heads of revenue.		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Union Excise Duties ..													
Taxes on income other than Corporation tax.	22.50	4,31.25	4,43.05	5,35.32	8,42.22	8,23.32	8,29.15	9,15.43	9,42.44	2,88.75	90.94	80.50	1,79.46
Land Revenue—													
Gross receipts including portion due to irrigation.	7,00.78	7,97.33	8,53.19	8,03.42	7,63.79	8,12.09	9,50.71	9,20.82	8,70.85	3,75.00	3,75.00	3,75.00	5,95.00
Excise ..	3,72.23	16,79.50	14,67.99	10,69.18	3,66.54	53.82	55.28	40.74	47.26	14.33	14.33	12.64	21.04
Stamps ..	1,73.37	3,74.20	4,37.74	3,35.92	4,05.57	4,32.68	4,88.49	4,54.27	4,51.88	1,80.00	1,80.00	1,80.00	3,00.00
Forest ..	45.63	1,43.24	1,61.39	1,82.81	1,59.57	1,65.70	1,88.56	2,08.92	1,58.17	59.73	59.73	79.48	1,10.40
Registration ..	32.70	69.33	75.96	78.90	86.55	95.47	1,07.97	1,09.59	1,01.03	40.00	40.00	40.00	80.00
Receipts under Motor Vehicles Act.	81.22	97.96	1,31.11	1,66.64	1,97.45	3,00.73	3,43.74	3,90.14	4,25.95	1,71.02	1,71.02	1,71.02	3,40.00
Other taxes and duties—													
General sales tax ..		5,82.70	6,95.90	8,31.26	13,08.01	15,24.35	15,96.87	15,59.10	13,23.18	4,90.00	4,90.00	4,90.00	9,50.00
Other items ..	3.19	1,45.33	1,49.38	1,98.52	2,29.32	2,86.54	3,08.61	3,62.50	3,78.67	1,48.00	1,48.00	1,38.97	2,64.60
Total ..	3.19	7,28.03	8,45.28	10,29.78	15,32.33	18,09.89	18,95.48	19,21.60	17,01.85	6,88.00	6,88.00	6,28.97	12,14.60
Irrigation—													
Direct receipts ..	6.31	11.73	12.82	11.88	12.06	13.78	14.29	14.19	15.52	2.52	2.52	3.73	4.73
Revolving—Working ex- penditure.	38.39	70.00	79.33	91.08	1,08.44	1,17.86	1,14.94	1,20.50	1,65.55	9.06	9.06	15.55	38.37
Net receipts ..	32.08	58.27	66.51	79.20	91.38	1,04.08	1,00.65	1,06.31	1,50.03	6.54	6.54	11.82	33.64

26th February 1954]

	1953-4.	Budget Estimate for the second six months. (11)	Revised Estimate for the second six months. (12)	Budget Estimate, 1954-5. (13)
Major heads of revenue.		RS. LAKHS.	RS. LAKHS.	RS. LAKHS.
Union Excise Duties ..				
Taxes on income other than Corporation tax.	22.50	4,31.25	4,43.05	5,35.32
Land Revenue—				
Gross receipts including portion due to irrigation.	7,00.78	7,97.33	8,53.19	8,03.42
Excise ..	3,72.23	16,79.50	14,67.99	10,69.18
Stamps ..	1,73.37	3,74.20	4,37.74	3,35.92
Forest ..	45.63	1,43.24	1,61.39	1,82.81
Registration ..	32.70	69.33	75.96	78.90
Receipts under Motor Vehicles Act.	81.22	97.96	1,31.11	1,66.64
Other taxes and duties—				
General sales tax ..		5,82.70	6,95.90	8,31.26
Other items ..	3.19	1,45.33	1,49.38	1,98.52
Total ..	3.19	7,28.03	8,45.28	10,29.78
Irrigation—				
Direct receipts ..	6.31	11.73	12.82	11.88
Revolving—Working ex- penditure.	38.39	70.00	79.33	91.08
Net receipts ..	32.08	58.27	66.51	79.20
Irrigation—				
Direct receipts ..	1.99	2.80	3.08	2.89
Interest ..	19.73	95.00	1,24.43	79.95
Administration of Justice.	15.39	59.75	48.92	73.51
Jails and Convict Settlements.	5.93	15.76	13.93	13.21
Police ..	5.66	18.93	15.76	13.79
Ports and Pilgrage ..	44.67	..	..	47.08
Education ..	8.35	15.41	27.58	32.63
Medical ..	10.25	18.15	17.81	20.35
Public Health ..	2.59	6.63	5.95	5.49
Agriculture ..	3.12	20.73	30.05	28.64
Veterinary ..	1.02	3.34	2.62	2.73
Co-operation ..	4.18	7.60	7.68	8.89
Industries ..	13.85	59.17	60.96	72.49
Miscellaneous depart- ments.	7.62	11.02	15.09	17.14
Civil Works ..	25.12	48.46	66.31	1,11.25
Receipts from Electri- city Scheme (Gross).	42.51	1,17.73	1,25.14	1,33.89
Debt—Working ex- penditure.	24.31	63.88	72.24	1,21.93
Net receipts ..	17.70	53.85	52.90	61.96
Receipts in aid of superannuation.	2.88	6.08	6.46	7.39
Stationery and Print- ing.	3.96	12.92	13.04	13.75
Miscellaneous—				
Gross Receipts from Bus Service (b).	..	..	..	23.85
Other items ..	14.83	41.94	87.53	93.54
Total ..	14.83	41.94	87.53	1,16.89

APPENDIX

[26th February 1954]

A. REVENUE—cont.

Major heads of revenue.	1938-9.	1945-6.	1946-7.	1947-8.	1948-9.	1949-50.	1950-1.	1951-2.	1952-3.	1953-4.		
										Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate, 1954-5.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
Receipts from Road Transport Schemes—Gross Receipts (c).	..	..	..	..	..	1,04.06	1,16.66	1,18.86	1,24.95	70.43	73.42	1,43.14
Working expenses (c).	..	..	..	..	..	— 91.57	— 1,00.84	— 1,10.20	— 1,20.37	— 65.56	— 64.41	— 1,25.86
Net receipts ..	..	..	..	..	..	£ 12.19	15.84	8.68	4.58	4.87	8.01	17.19
Grants-in-aid from the Central Government.	..	..	..	..	..	..	..	4.00	8.61	0.16	1.42	0.40
Miscellaneous adjustments between Union and State Governments.	0.27	0.13	0.14	0.10	0.21	0.22	0.20	0.25	0.33	0.03	0.07	0.13
Extraordinary Receipts.	..	0.13	2,36.47	2,93.05	2,79.25	3,26.22	2.40	1,13.82	74.05	60.01	66.15	1,01.06
Transfer from Revenue Reserve Fund.	..	..	5,06.00	..	5.00	..	..	..	..	..	..	..
Civil Defence ..	..	44.62	7.22	15.45	0.47	0.40	0.41	4.59	— 1.02	..	..	..
Estimated receipts from new taxation measures.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	40.00
Grand total ..	16,13.45	47,98.89	57,05.02	50,70.15	53,30.52	56,89.49	56,16.34	59,43.15	58,42.32	23,70.93	25,17.17	44,99.83

(c) Includes fishery receipts which were shown under "Industries" in previous years.

(d) The receipts are shown under "Receipts from Road Transport Schemes" from 1949-50.

26th February 1954]

B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT.

Major heads of expenditure.	1938-9.	1945-6.	1946-7.	1947-8.	1948-9.	1949-50.	1950-1.	1951-2.	1952-3.	1953-4.		
										Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate, 1954-5.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.	RS.
LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.	LAKHS.
Land Revenue ..	23.36	26.01	27.12	28.93	37.44	40.42	46.10	53.65	54.33	38.10	39.20	70.42
Rikabe ..	32.18	51.59	53.09	59.44	69.04	77.24	79.79	84.86	90.47	17.82	19.08	41.09
Stamps ..	4.72	13.74	13.23	21.04	21.16	23.05	25.25	24.10	25.13	6.50	6.70	13.84
Forest ..	40.17	77.00	80.15	86.29	79.10	78.26	74.31	80.35	90.34	26.04	31.86	69.72
Registration ..	29.13	38.56	43.75	48.62	51.86	50.83	52.19	53.57	54.01	13.66	16.40	39.44
Charges on account of Motor Vehicles—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Payment to local bodies.	75.06	69.19	30.67	96.47	1,01.67	90.27	90.34	90.89	92.89	32.76	33.72	65.69
Other departmental expenditure.	..	..	..	..	..	6.59	8.50	9.89	11.13	3.82	4.07	8.82
Other taxes and duties—	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Payments to local bodies.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Other departmental expenditure.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Irrigation—Interest on works for which capital accounts are kept.	87.46	89.45	91.23	96.71	1,04.15	1,19.15	1,42.31	1,75.31	2,17.97	1,56.03	— 66.03	1,54.37
Irrigation—Other revenue expenditure financed from ordinary revenues.	39.09	77.54	93.94	1,26.06	1,43.57	1,49.42	1,43.25	1,45.76	1,63.29	37.69	47.45	86.37
Construction of Irrigation, etc., works.	1.25	6.11	0.63	2.60	4.07	5.90	3.29	0.61	..	..	..	..
Interest on debt and other obligations.	53.54	65.40	78.52	81.96	1,00.04	1,09.39	1,23.66	1,45.66	2,04.39	1,37.91	91.00	1,95.09
Debt—Interest transferred to Commercial Departments.	— 1,07.54	— 1,26.45	— 1,31.53	— 1,47.32	— 1,73.53	— 2,13.18	— 2,65.54	— 3,33.49	— 4,19.45	— 3,46.99	— 1,59.03	— 3,49.21
Net amount met out of ordinary revenues.	— 49.00	— 61.05	— 53.01	— 65.96	— 73.54	— 1,08.79	— 1,41.83	— 1,87.83	— 2,15.06	— 2,09.03	— 67.02	— 1,54.31

B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT—cont.

Major heads of expenditure.	1953-4.											
	1953-4.		1954-5.		1955-6.		1956-7.		1957-8.		1958-9.	
	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.
(1)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)
Appropriation for reduction or avoidance of debt.												
General administration.	2,76.76	4,27.24	4,27.24	6,18.86	5,82.05	5,82.05	6,26.32	6,54.90	7,45.71	7,24.47	2,64.46	2,77.04
Administration of Justice.	90.63	1,28.80	1,28.80	1,42.42	1,45.64	1,50.03	1,58.34	1,65.56	1,76.09	1,84.47	51.99	55.06
Jails and convict settlements.	23.22	61.50	61.50	65.78	79.43	1,10.22	1,18.52	1,20.37	1,38.85	1,42.68	55.02	55.27
Police	1,60.96	2,98.03	2,98.03	4,06.71	4,64.81	6,41.97	6,98.89	6,98.89	7,37.42	7,16.88	2,14.18	2,06.01
Ports and Pilots ..	..	5.00	5.00	4.56	..	0.01	..	..	..	..	..	..
Scientific Departments.	0.96	1.53	1.53	1.21	1.37	1.52	1.53	1.64	2.33	2.31	..	..
Education	2,61.98	4,50.72	4,50.72	5,90.27	7,03.70	8,36.94	9,53.41	10,49.46	11,01.10	11,98.02	4,70.87	4,94.47
Medical	98.14	1,80.00	1,80.00	2,15.93	2,38.50	2,76.54	2,96.18	3,14.87	3,53.12	3,80.34	1,24.89	1,31.09
Public Health ..	28.67	54.43	54.43	87.32	1,00.55	90.54	1,14.42	1,04.06	1,65.26	2,05.71	49.72	49.77
Agriculture	20.82	74.06	74.06	1,06.74	1,16.93	1,26.74	1,82.74	2,76.86	3,16.49	2,60.07	1,14.53	1,23.77
Veterinary	12.85	22.44	22.44	26.95	31.81	40.53	49.67	56.09	62.98	60.63	17.33	17.64
Co-operation	13.82	30.93	30.93	44.33	42.69	53.41	73.64	76.43	76.39	77.81	24.21	27.32
Industries	27.54	72.49	72.49	96.80	1,12.71	1,20.80	1,29.00	1,57.46	2,01.67	1,87.63	94.11	1,13.68
Capital outlay on Industrial Development.	..	22.10	..	..	0.02	0.06	0.22	0.25	0.3	..	..	..

[26th February 1954]

26th February 1954]

Major heads of expenditure.	1953-4.											
	1953-4.		1954-5.		1955-6.		1956-7.		1957-8.		1958-9.	
	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.
(1)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)
Air Station	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Miscellaneous departments (d).	21.11	71.93	71.93	87.50	1,10.82	1,15.55	1,31.06	1,40.34	1,67.29	1,72.77	74.59	89.68
Civil Works	1,19.70	2,31.65	2,31.65	3,97.73	4,66.69	5,88.94	7,30.05	8,27.83	7,62.59	9,34.46	2,20.00	2,29.39
Interest on capital outlay on Electricity Schemes.	18.02	38.96	38.96	39.45	49.92	68.92	87.41	1,14.36	1,48.81	1,89.00	1,53.47	84.13
Other revenue expenditure connected with Electricity Schemes.	..	1.13	1.13	2.32	2.92	0.11	0.34	8.47	2.90	5.87	1.74	3.27
Feasible	16.04	6.23	6.23	20.28	3.90	4.76	25.08	8.00	18.96	51.64	26.10	17.60
Territorial and Political Functions.	..	..	..	..	..	..	..	1.94	2.04	12.48	0.50	0.50
Supervision allowances and Fendings.	97.12	1,38.19	1,38.19	1,43.30	1,57.53	1,56.26	1,65.44	1,85.24	1,97.29	2,09.25	64.85	63.27
Communication of postmen.	..	3.59	3.59	2.68	1.38	4.37	8.13	9.59	17.18	17.47	5.68	6.35
Stationery and Printing.	27.07	45.07	45.07	51.66	49.42	71.98	94.51	87.10	1,05.10	1,02.14	27.98	25.74

(a) Includes Rs. 100 lakhs representing contribution to the Rural Water-Supply Fund.

(b) Includes Rs. 10 lakhs representing contribution to the Rural Water-Supply Fund.

(c) Includes the expenditure of the Fisheries department, previously shown under "Industries."

(d) Includes expenditure on Harijan Uplift, Labour and other items. The details of expenditure under Harijan Uplift are shown below :—

Major heads of expenditure.	1953-4.											
	1953-4.		1954-5.		1955-6.		1956-7.		1957-8.		1958-9.	
	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.	Budget Estimate for the second six months.	Revised Estimate for the second six months.
(1)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)
Other expenditure on Harijan Welfare including contributions to Backward classes.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Amount met from the Fund for Village Reconstruction and Harijan Uplift.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Net amount ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

* As the amount in the Village Reconstruction and Harijan Uplift Fund had been practically exhausted, it is proposed to meet the entire expenditure on Harijan Uplift from the general revenues.

B. EXPENDITURE ON REVENUE ACCOUNT—cont.

Major heads of expenditure.	1952-54.										
	1952-54.		1952-3.		1951-2.		1950-1.		1949-50.		Budget Estimate for the second six months.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
Miscellaneous—											RS. LAKHS.
Expenditure on Bus Service.	..	..	..	..	15.44	90.31	..	..	..	..	..
Other items ..	4.39	1.55-06	5.21-96	1.06-86	1.38-24	48-83	28-76	28-53	28-27	9-04	86-75
14-29											
Extraordinary charges—											
Net outlay on State Trading Schemes transferred to the Revenue Account.	..	- 1.60-35	12.20-77	- 16-04	2.03-63	78-61	1.13-41	1.06-29	97-05	70-13	12-45
Other items ..	..	- 0-02	2.15-90	1.84-53	..	..	..	..	..	..	..
Total ..	..	- 1.60-37	14.36-67	1.68-49	2.82-24	78-61	1.13-41	1.06-29	97-05	70-13	12-45
27-79											
Community Development Projects.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Transfer to Revenue Reserve Fund.	..	17.31-00	..	4.90-00	..	..	..	..	..	..	..
Civil Defence ..	..	1.62-64	38-79	20-29	1-17	0-72	0-45	0-05	0-08	0-08	..
Grand total ..	16.09-72	47.98-74	57.04-65	50.69-93	53.35-43	55.54-01	59.45-21	64.43-84	68.40-71	23.47-64	24.40-07
45.17-88											
Final Revenue Surplus (+) or Deficit (-).	+ 3-72	+ 0-15	+ 0-37	+ 0-22	+ 0-10	+ 35-43	- 1.28-37	- 5.00-69	- 9.98-39	+ 23-29	+ 77-10
- 18-95											
(a) Shown under Capital Account. The figures are: -4.49-11 1.38-13 2.54-23 10.56-06 50-00 25-63 - 67-64											

* Working Expenses of the Madras City Bus Service are taken in deduction of the receipts from 1949-50.

APPENDIX II.

DETAILS OF CAPITAL EXPENDITURE.

26th February 1954]

Description of the scheme.	1953-4.										
	1953-4.		1952-3.		1951-2.		1950-1.		1949-50.		Budget Estimate for the second six months.
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
Lower Bhavani Project	9.61-00	..	1-35	..	29-38	1.62-06	2.55-99	2.70-20	2.35-76	9.55-23	41-59
Mettur Canals Scheme	2.45-00	..	..	..	..	5-07	13-39	28-63	27-38	74-52	8-90
Madamgudi Project	3.90-00	..	..	..	..	18-40	60-93	87-82	95-35	2.68-59	28-73
Mannuthur Project ..	3.98-00	..	..	..	..	..	6-09	21-13	51-44	78-66	29-42
Arundel Project	95-00	..	..	..	..	..	..	0-98	7-19	8-12	3-37
Wahyar Project ..	1.00-00	..	..	..	..	..	..	0-20	0-24	0-44	3-97
Mangalam Project ..	45-00	..	..	..	..	..	..	0-37	1-25	1-62	1-07
Ampavathi Project ..	2.72-00	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Vajrai Reservoir Project	250-00	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Works under the special minor irrigation programme including tank improvement schemes.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Other Irrigation Schemes (Productive and Unproductive).	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Irrigation Projects transferred to Andhra and Mysore States.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Pre-sets charge on Establishments and Tools and Plant.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Transfer from the Deposit Account of Procurement Bonus given by the Government of India.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Total ..	61-53	1.56-88	1.56-88	1.56-11	2.57-34	3.70-84	4.27-66	17.22-77	76-34	..	..
2,17-85											
6,08-46											

(a) Consists of several works some of which have been completed while others are in progress. Hence no estimated cost is given.

[26th February 1954]

APPENDIX III.

STATEMENT OF THE DEBT POSITION OF THE COMPOSITE MADRAS GOVERNMENT (EXCLUDING REPAYABLE DEPOSITS AND SIMILAR LIABILITIES) AS ON 30TH SEPTEMBER 1953.

I. OPEN MARKET LOANS.

When issued.	Description of loan.	Total amount issued.	Amount outstanding on 30th September 1953.
(1)	(2)	(3)	(4)
		RS LAKHS.	RS LAKHS.
September 1937 and September 1940.	3% Loan, 1952, I and II issues.	2,33.54	1.46
September 1938 ..	3% Loan, 1953.	1,51.29	31.96
June 1939 ..	3% Loan, 1959.	1,50.00	1,23.96
September 1942 ..	3% Loan, 1955.	1,25.00	1,23.25
September 1943 ..	3% Loan, 1956.	1,25.10	1,25.10
August 1944 ..	3% Loan, 1958.	1,10.00	1,07.95
September 1945 ..	3% Loan, 1960.	3,00.00	2,78.44
September 1946 ..	2½% Loan, 1961.	4,09.30	3,81.77
July 1950 ..	3% Development Bonds, 1960.	4,39.75	4,38.26
September 1951 ..	3½% Loan, 1962.	3,01.49	3,01.49
August 1952 ..	4% Loan, 1964.	5,24.81	5,24.81
July 1953 ..	4% Loan, 1963.	10,28.90	10,28.90
	Total, I. ..	38,99.18	34,67.35

II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT.

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount outstanding on 30th September 1953.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	
(1) Pre-autonomy consolidated debt (1st April 1937).	7,56.71	3,14.57	The Madras Government's debt to the Government of India after certain adjustments amounted to Rs. 7,56.71 lakhs on 1st April 1937. This debt was consolidated into a 4½ per cent loan and made repayable by 1981-82 by half-yearly equated instalments.

26th February 1954]

When obtained and description of loan.

(1)

Total amount.
(2)
RS
LAKHS.Amount outstanding on 30th September 1953.
(3)
RS
LAKHS.

Remarks.

(4)

II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.

(2) Post-autonomy debt— 1947-48	..	6,00.00	These are loans given by the Government of India for capital expenditure on Irrigation and Electricity Schemes when the Madras Government did not raise any market loan. Interest is payable half-yearly at 2.7/8 per cent per annum. The principal is repayable after 15 years in each case.
1948-49	..	3,00.00	
1950-51— Fisheries Programme— For giving a loan to the South Madras Fishermen Co-operative Society.	1.33	..	As there was no likelihood of the loan being utilized for the purpose, it was repaid to the Government of India in full with interest at 3½ per cent per annum in October 1951.
Tractor Reclamation.	30.00	30.00	Loans given by the Government of India in connexion with the Intensive Cultivation Schemes. Interest at 3½ per cent per annum is payable half-yearly. Principal is repayable after 15 years.
Oil Engines, Electric Motors, etc., Hire purchase.	20.00	20.00	
Oil Engines, Electric Motors, etc., Hire purchase.	40.00	40.00	Loans given in connexion with the Intensive Cultivation Schemes. Interest at 3½ per cent per annum is payable half-yearly. Principal is repayable after 15 years.
P.W.D. Irrigation and Tank Improvement Schemes.	45.00	45.00	
Purchase of cotton seeds from Madhya Pradesh for expansion of cotton cultivation.	10.00	..	The loan, was free of interest and the principal was repaid on the 31st March 1952.
1951-52— Purchase and distribution of manure to the ryots.	1,00.00	..	This was a short-term loan repaid on the 31st March 1952.
To finance capital expenditure on Tungabhadra and Lower Bhavani Projects.	6,00.00	6,00.00	Loan from the Special Development Fund repayable by annual equated instalments commencing from 1955 and ending in 1961. For the first three years, i.e., 1952-53, 1953-54 and 1954-55, interest alone at 3½ per cent per annum is to be paid.

[26th February 1954]

26th February 1954]

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount outstanding on 30th September 1953.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS LAKHS.	RS LAKHS.	

II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.

(2) Post-autonomy debt—cont.

1951-52—cont.			
P.W.D. Irrigation Schemes.	23.00	21.83	Repayable in fifteen annual equated instalments with interest at 3½ per cent per annum.
River Pumping Schemes.	9.00	20.13	Repayable in ten annual equated instalments with interest at 3½ per cent per annum.
Tractor Cultivation Schemes.	13.00		
Purchase and distribution of oil engines and electric motor pump sets.	12.00	9.75	Repayable in five annual equated instalments with interest at 3½ per cent per annum.
Industrial Housing Schemes.	9.00	..	This loan was free of interest and repayable after 25 years. As, however, the industrial concerns which applied for the loans dropped out of the scheme, preferring another scheme sponsored by the Government of India, the loan was repaid in 1952-53.
1952-53—			
Purchase and distribution of manure to the ryots.	100.00	..	This was a short-term loan repaid with interest at 3 per cent on 31st March 1953.
Purchase of cotton seeds from Madhya Pradesh for expansion of cotton cultivation.	10.00	..	This loan was free of interest and was repaid on 31st March 1953.
To finance capital expenditure on Tungabhadra, Lower Bhavani and Malampuzha Irrigation Projects.	734.00	734.00	Loan from the special development fund repayable in annual equated instalments commencing from 1953 and ending in 1961. For the first two years, 1953-54 and 1954-55, interest alone at 4 per cent per annum to be paid.
To finance famine relief expenditure.	200.00	200.00	Terms of repayment have not yet been finally settled.

When obtained and description of loan.

(1)

Total amount.

(2)

RS
LAKHS.

Amount outstanding on 30th September 1953.

(3)

RS
LAKHS.

Remarks.

(4)

II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.

(3) Post-autonomy debt—cont.

1952-53—cont.

For being re-lent to the Madurai Municipality for extension of the Madurai Municipal sewage farm.	3.26	2.01	Repayable in eight equated annual instalments with interest at 3-7/8 per cent per annum.
P.W. Irrigation schemes.	21.00	21.00	Repayable in fifteen annual equated instalments with interest at 4-1/8 per cent per annum.
River pumping schemes.	9.00	0.50	Repayable in ten annual equated instalments with interest at 4 per cent per annum.
Tractor reclamation. Supply of oil engines and electric motors.	17.58	11.00	
Lift irrigation schemes.	36.75	25.58	
Construction of tube-wells with filter points.	4.50	0.96	
Construction of tube-wells with filter points.	2.60	2.60	Repayable with interest at 3-1/8 per cent per annum in two equated annual instalments commencing from December 1953.
Construction of tube-wells with filter points.	15.26	15.26	Repayable in ten annual equated instalments with interest at 4 per cent per annum.
Special Minor Irrigation Schemes.	25.00	25.00	Do.
Scheme for urban compost.	3.52	..	Repaid in June 1953 as it was not utilized for the purpose for which it was sanctioned.
Loan for Community Projects—Thuliyabaga Electricity Extension Scheme, Ramachandrapuram taluk.	1.00	1.00	Repayable with interest at 3-5/8 per cent in five annual equated instalments.
Periyar Project Irrigation Programme.	2.97	2.97	Repayable with interest at 4 per cent per annum in ten annual equated instalments.

[26th February 1954]

When obtained and description of loan.	Total amount.	Amount outstanding on 30th September 1953.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)
RS LAKHS.	RS LAKHS.	RS LAKHS.	
II. LOANS FROM THE CENTRAL GOVERNMENT—cont.			
(2) Post-autonomy debt—cont.			
1952-53—cont.			
Loan for rehabilitation Schemes—For financing the education expenditure of displaced students from Pakistan.	06	06	Repayable with interest at 3-5/8 per cent per annum in five annual equated instalments.
Ways and Means Advances.	17,00-00	17,00-00	Terms have not yet been settled.
1953-54—			
For financing the expenditure on Tungabhadra, Lower Bhavani and Malampuzha Projects.	1,75 00	1,75-00	Loan from the Special Development Fund, repayable in seven equated annual instalments with interest at 4 per cent per annum from 1957-58. Interest alone at 4 per cent per annum is payable for the first three years 1954-55, 1955-56 and 1956-57.
Loans for Community Projects.	13-62	13-62	Terms have not yet been settled.
Cotton Extension Schemes.	5-00	5-00	Repayable with interest at 1½ per cent per annum before 31st March 1954.
Loan for improvements to the temporary Capital of the Andhra State.	40-00	25-00	The actual expenditure (not yet reported) on improvements to the temporary capital of the Andhra State up to 30th September 1953 is the liability of the Andhra Government. It is assumed that there will be an unspent balance of about Rs 25 lakhs on 30th September 1953 to be treated as Ways and Means accommodation to the Composite State.
Ways and Means advances.		10,00-00	The Government of India agreed to give the Ways and Means accommodation required to keep the proceeds of the open market loan intact on 30th September 1953 and also to set right the balance of the Madras State on that date. The accounts of the Composite State have not yet been finalized. The outstanding liability on 30th September 1953 in respect of this Ways and Means accommodation from the Government of India is expected to be of the order of Rs 10 crores.
Total, II		-59,61-84	

26th February 1954]

APPENDIX IV.

STATEMENT SHOWING THE DETAILS OF EXPENDITURE ON THE SCHEMES INCLUDED IN THE FIVE-YEAR PLAN.

	Revised Five-Year Plan, 1951-56.	Expenditure incurred and likely to be incurred to end of 1953-54.	Balance for 1954-55 and 1955-56.	Provision made in the Budget for 1954-55.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS	RS LAKHS
I. Agriculture and Rural Development—				
1 Agriculture	894	482	412	198
2 Animal Husbandry	58	20	38	7
3 Dairying and Milk Supply	13	9	4	2
4 Forests	74	11	63	4
5 Co-operation	17	9	8	4
6 Fisheries	58	29	29	6
7 * Rural Development	30	30	..	..
8 National Extension Service	300	19 (a)	281	83
9 Community Development Projects.	308	62	246	96
10 Local Development Works	123	30 (a)	93	40
Total, I	1,875	701	1,174	440
II. Major Irrigation and Power Projects				
	4,916	2,564	2,352	1,010
III. Industry—				
1 Cottage Industries	185	134	51	15
2 Other Industries				
IV. Transport (Roads)				
	358	222	126	54
V. Social Services—				
1 Education	494	165	329	82
2 Medical	256	178	78	54
3 Public Health	518	205	313	59
4 Housing	190	107	83	42
5 Amelioration of Backward Classes	416	235	181	90
Total, V	1,874	890	984	327
Grand Total	9,208	4,511	4,697	1,846

* Merged with National Extension Service from the 1st October 1953.
(a) Represents estimated expenditure in the second half of 1953-54.

[26th February 1954]

III. SPECIAL IRREDREEMABLE LOANS.

	Amount.
	RS
(1) Four bonds bearing interest at 8 per cent per annum issued between the years 1796 and 1807.	1,33,000
(2) Two bonds bearing interest at 6 per cent per annum issued in the years 1795 and 1817.	10,500
(3) A deposit bearing interest at 6 per cent per annum received in 1817 ..	41,770
(4) A deposit bearing interest at 4 per cent per annum (now treated as an Endowment for the Stanley Hospital, Madras).	66,878
Total, III ..	2,52,148
	or
	2.52 lakhs.
	RS
	LAKHS.
Grand total—Loans expected to be outstanding on the 30th September 1953 (I + II + III).	94.31.71

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 1st March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

MR. SPEAKER :—“ From to-morrow onwards, the House will sit from 10 a.m. to 1 p.m. and from 2-30 to 5 p.m. in the afternoon.”

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Problem of unemployment.

* 16 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the steps that are taken to solve the unemployment problem in the State?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The question is very general and so my answer is likely to be long. I hope you will not mind it.

The problem of unemployment and under-employment is a longstanding one, intimately connected with total national wealth and population, although the problem is given a specific name and is receiving widespread attention only lately. Unemployment among the educated classes and among those who move to towns is only a part of and to some extent the consequence of the situation in respect of population and production in the countryside. The question is really one of increasing the production in the State in proportion to the increase of population. The Government of India are offering their assistance and co-operation to the States in respect of some measures. Large Irrigation and Power Projects are being undertaken in this State, with a view among others, to increase national wealth and incidentally to provide larger employment opportunities for professionally trained and experienced men, as well as to unskilled workers. The intensification of the Community Projects and National Extension Service Schemes and the Local Development Works also provide some scope for greater employment, besides developing the countryside. The difficulty in relation to the educated unemployed is that there is strong disinclination to take up work which involves manual labour under present non-mechanized conditions. As regards the handloom weavers, this Government continue to be of the view that their position can be effectively improved, only by the reservation of the local market in respect of at least certain categories of cloth for the handloom. Though the Government of India have not accepted this recommendation in full,

[1st March 1954]

they have created a Handloom Cess Fund from out of the proceeds of a cess levied on mill cloth and the allocation to this State is nearly Rs. 90 lakhs. Schemes are being put into operation for using this fund to help the weavers in several practicable ways."

SRI N. K. PALANISAMI:—"வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு மத்திய சர்க்கார் இந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதில் நமது சர்க்காருக்கு எவ்வளவு பங்கு வந்திருக்கிறது? அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு என்னென்ன திட்டங்களை வகுக்கப் போகிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"All that will take time to concretize and for me to be able to answer."

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV:—"Sir, will this Government be pleased to take urgent steps to distribute cultivable waste lands in the State to landless poor as one step to solve the unemployment problem?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Government have been long doing the distribution of uncultivated land to those who are ready and able to cultivate. There is nothing very new that can be done about it."

SRI S. T. ADITYAN:—"Are Government collecting any statistics as to the unemployed for at least the major cities?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, that no doubt will give some employment to clerks and it won't help much otherwise."

SRI M. PALANIYANDI:—"மில் சரக்குகளின் மீது செஸ் விதித்துக்கொடுத்தும் கூட கைத்தறி நெசவாளர்களின் நிலைமை உயர்த்தப்படவில்லை என்பது நமக்குத்தெரிகிறது. ஆகையினால் நாம் செய்த சிபார்சு முழுவதையும் மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளும்படியாக சென்னை அரசாங்கம் செய்ய முடியுமா? அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க கனம் முதன் மந்திரி அவர்கள் முன் வருவார்களா?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"We have done all that we can and I hope if hon. Members on the other side will join us in getting through some of the Budget proposals, we will be able to help the handloom weavers much, if all things go well."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Sir, have the Central Government given any specific powers to the Madras Government in regard to this unemployment problem?"

MR. SPEAKER:—"Powers?"

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Yes, Sir, powers for tackling this problem?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"What is wanted is not power, but resources."

[1st March 1954]

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, as regards the (educated unemployed, have the Government got in their possession any statistics to show how many are the unemployed to-day under the various categories, like Post-Graduates, Graduates, under-Graduates and S.S.L.C. passed; are Government aware of the fact that young students after having graduated from our Universities and seeking to get better jobs went to foreign countries, and returned with M.Sc. or Ph.D. in Agriculture and other allied subjects and they are still unemployed even though they offered their services to the Government? And have Government any plans to solve this unemployment?"

MR. SPEAKER:—"The hon. Member has put three questions in a stretch."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I have explained the position fairly clearly as far as I can understand and as far as I see, in my primary answer. The hon. Member is only repeating the same grounds and I can only repeat the same answer."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Sir, cannot the genius of our Chief Minister devise some constitutional sanctions to compel the Government of India to accept his proposals with regard to giving relief to handloom weavers in Madras State?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"My genius will fail if the processes are explained."

SRI T. ANANTA PAI:—"Is it a fact that the Planning Commission has recently called for some schemes for tackling unemployment and if that is so, will Government be pleased to inform the House of the schemes that have been recommended?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, I have done my best to explain what I feel about this matter. If all hon. Members go on assisting the process of producing wealth, we can solve unemployment. There is no magical charm by which we can solve unemployment, except by finding employment and employment means work and that means capital resources—all things are wanted. There is no use using the slogan word 'unemployment' and repeating it. Employment is work and how can we make people work, unless there is capital and men willing to work?"

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—"தென்னாட்டில் தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்து வருகிறது. ஆகவே தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள நிலக்கரி சுரங்க வேலையில் தென்னாட்டிலுள்ளவர்களை மட்டும் உத்தியோகத்தில் அமர்த்திக் கொள்ள சர்க்கார் முன் வருமா?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"If we localise resources and employment in that way, the distress will be greater."

[1st March 1954]

11-10
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைப்பதற்கு உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சில நிமிஷங்களுக்குமுன் கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் உற்பத்தியாகும் சரக்கு தேங்கி விடுகிறது ஆகவே சரக்குத் தேக்கத்தைத் தவிர்க்க மில்கள் மூடப்படுகின்றன. இம் மாதிரி இனி தொழிற்சாலைகள் மூடப்படாமல் இருக்க சர்க்கார் உத்தரவா தம் கொடுக்குமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“Sir, I cannot give any ‘Utharavatham’ as long as the Communist party will go on increasing the demands of people and thereby cause employers to close their works down.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“Sir, there are about 4 lakhs of workers engaged in the coir industry in Malabar and because of the slump in the industry most of them are either partly or wholly unemployed. What steps have the Government taken to either improve the industry or provide alternative employment to those people?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“Sir, I shall in my own personal capacity and on behalf of the Government do everything to relieve distress of this kind but I can do so and the Government can do so only if those who have got the position and the power to influence the mind of workmen do not ask them to demand too much at the present moment.”

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“Sir, will the Hon. the Chief Minister be pleased to take active steps to solve unemployment problem among the hon. Members of the Assembly?” (Laughter.)

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“Sir, I knew that the hon. Member Sri Thevar when he rose would ask some such question. But I am not prepared with an answer.” (Laughter.)

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Sir, the Hon. the Chief Minister was saying in reply to a supplementary question that he was entirely dependent on the co-operation of the hon. Members on the Opposition side in getting through the Budget proposals . . . ?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“Sir, I did not say ‘entirely’.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Are we to take it that he failed entirely in his attempt to persuade the Central Government to relieve unemployment?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“Words such as ‘entirely’ should be omitted. Then the rest would be correct. I have not given up my hope about the Central Government, I have not given up my hope in the Opposition,

1st March 1954]

and I have not given up my hope in my own Party or my own Government. Hope remains. But we should all co-operate especially if we want to solve this great, real and general problem of unemployment which means inadequacy of wealth and overmuch of population.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“சேலத்தில் இருக்கக் கூடிய இரும்புத் தாதுகளை வெட்டி எடுத்தால் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். ஆகவே அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய சர்க்கார் முன் வருமா?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“Sir, we must bring together the iron-ore in Salem and the coal that is available in South Arcot district and everything will be well then. I hope somebody else will not take away all the wealth before we make up our minds.”

SRI S. VADIVELU :—“தரிசு நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவு விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையிலும் போக்கலா மல்லவா?”

MR. SPEAKER :—“இந்தக் கேள்வியை ஏற்கெனவே ஒருவர் கேட்டு விட்டார்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“இன்னொரு தடவை பதில் சொன்னாலும் நல்லது தான். Regarding the question of making people take up lands and work, I am sure the ryots do not require the assistance of the Legislative Assembly. The ryots of our country are ready to take up land which is fit for cultivation and they do so even without asking the Government. There is, therefore, no need for us to worry about it.”

SRI M. PALANIYANDI :—“தொழிலாளிகள் அதிகப்படியான கோரிக்கைகளை கேட்கக்கூடாது என்று முதல் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். மக்களின் வாங்கும் சக்தியை அதிகரிப்பதற்காக முதலாளிகளின் லாப வரம்பைக் கட்டுப்படுத்தி, விலையைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“That policy, Sir, would lead to control of everything and regulation of all life in our country, which in my opinion is impossible and is undesirable even if it were possible.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“கிராமங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்காக விவசாயத்தில் உபயோகிக்கப்படும் இயந்திர சாதனங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு உண்டா?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“Sir, the hon. Member and I belong to a very old-fashioned group. The world won't go with us.” (Laughter.)

Virginia tobacco.

* 17 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether Virginia tobacco is cultivated in the State;

[1st March 1954]

(b) if so, in which parts of the State; and

(c) the steps taken by the Government to encourage cultivation of this variety of tobacco?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Virginia tobacco is not under cultivation in this State.

“(b) Does not arise.

“(c) Under a scheme financed by the Indian Central Tobacco Committee, the Government attempted the exploratory cultivation of Virginia Tobacco during the period 1947–50 at Elayirampennai (Ramanathapuram district), Soundarampatti (Salem district), and Cuddalore (South Arcot district). It was found that the soil and climatic conditions in these centres were not suitable for Virginia tobacco. These exploratory stations were, therefore, closed down.”

SRI N. K. PALANISAMI:—“நாம் வருஷத்திற்கு 85 கோடி ரூபாய்களை இந்த வர்ஜீனியா புகையிலைக்காக வெளி நாடுகளுக்குக் கொடுத்து வருகிறோம். இந்த ரகப் புகையிலையை நம் நாட்டில் பாலக்காடு போன்ற பிரதேசங்களில் நன்றாகப் பயிரிட முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The Agricultural Department have conducted experiments and they are of the view that soil in this State is unsuitable for the cultivation of Virginia tobacco.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN:—“வர்ஜீனியா புகையிலையின் உற்பத்தியை நம் நாட்டில் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்ததைப்போலவே புகை விடிப்பதையும் தடுப்பதற்குச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கையை எடுக்க முன்வருமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, that is entirely a different question.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that in the villages of Keekan, Chittarai and Pallikera, Hosdrug taluk, in South Kanara district tobacco cultivation is prevalent and requests were made to Government to conduct some research on tobacco? If so what action was taken by the Government on that?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, there is an extent of about 1,248 acres in South Kanara district under tobacco cultivation. But hon. Members will please make a distinction between tobacco that is used for cigarette and tobacco used for cheroots and cigars. That which is used for cigarette is called Virginia tobacco. The soil in our State is not fit for growing that variety of tobacco. But I may inform hon. Members that experiments are being conducted on other varieties of tobacco.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“Sir, in which place in South Arcot district the experiment was conducted and for how long?”

[1st March 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I have already given the name of the village in the main answer. It is a village in Cuddalore taluk and the experiment was tried there and the soil was found to be unsuitable for growing this type of tobacco.”

SRI K. PARTHASARATHY:—“Is it a fact, Sir, that the growers of Virginia tobacco in Andhra State are suffering on account of over-production and if so, will the Hon. the Minister not encourage the cultivation of Virginia tobacco in this State?”

MR. SPEAKER:—“The question is not about Andhra State . . .”

SRI K. PARTHASARATHY:—“It is not about Andhra State, Sir, because of over-production, the growers in that State are experiencing difficulty. That being so, will this Government stop encouraging the growing of Virginia tobacco over extensive areas in this State?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I have no idea about the extent and about the consumption of Virginia tobacco in the Andhra State. But so far as this State is concerned, as I have already explained, the soil here is not suited and there is no question of encouraging cultivation of Virginia tobacco in this State.”

SRI A. RAMASAMI TEVAR:—“May I know from the Hon. Minister for Agriculture, Sir, whether the Government would take steps to encourage cultivation of country tobacco for the manufacture of cigars and for chewing?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, the question is about Virginia tobacco. Under the auspices of the Indian Central Tobacco Committee, a Research Station is being run at Vedasandur in Dindigul taluk. There, they are conducting research and experiments in order to encourage cultivation of all varieties of tobacco for cigars and cheroots.”

SRI N. K. PALANISAMI:—“இந்த வர்ஜீனியா புகையிலையை பதம் செய்வதற்கு உபயோகப்படும் (redrying) இயந்திரத்தை இம்பீரியல் டெபார்ட்மென்ட் கம்பெனியார், தங்களுக்கு ஏகபோகமாக வைத்துக்கொண்டு இந்நாட்டு புகையிலையைப் பதம் செய்துகொடுத்தால் வெளிநாட்டுச் சர்க்குக்கு இராக்கி இருக்காது என்பதற்காகவே, இங்கு அந்த இயந்திரத்தைக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டுப் புகையிலையைப் பதம் செய்வதற்கும் அவர்கள் அந்த இயந்திரத்தைக் கொடுக்கும்படியாக சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, we are at present in Madras State and we are not concerned with all that because we do not grow any Virginia tobacco in this State.”

[1st March 1954]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is it a fact, Sir, that our society is being threatened with a new danger of our virgins taking to Virginia tobacco profusely? ” (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have no information, Sir.”

Stationing of Malabar Special Police in Wynaad taluk.

* 18 Q.—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Sri M. Narayana Kurup) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any unit of the Malabar Special Police or Special Armed Police was posted in Wynaad taluk, Malabar, in November 1953 and if so, for what reasons?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No Malabar Special Police or Special Armed Police was posted in Wynaad taluk during November 1953 but some Armed Reserve men were posted to that taluk from 11th November to 23rd November 1953 to create a sense of security and to maintain law and order during the labour strike in the estates in that taluk.”

Appointment of a Boundary Commission.

11-20 • 19 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state with reference to the answer to Question No. 103 given on 18th December 1953, the further steps, if any, taken by the Madras Government to constitute a Boundary Commission to settle the permanent boundary of Chittoor district in consultation with the Andhra State?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The matter is under correspondence with the Government of India.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, may I know when was the reply received from the Government of India about this question? Are the Government satisfied with the pace at which the entire subject is being tackled? And by this inordinate delay the feelings in the respective States will be roused to a greater extent which it will be very difficult to control after some time.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, we shall try to carry on this work with the assistance of the hon. Member and others associated in this work with him. We shall try our best to hurry up but let me also state my own feeling in the matter, namely, that hurry increases ill-will and that a little slowness in this matter does not much matter.”

Remission of land revenue.

* 20 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the total amount of special remissions granted in this State under No. 14 of the

[1st March 1954]

Standing Orders of the Board of Revenue in addition to the ordinary seasonal remissions granted during the fasli years 1362 and 1363?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ A total sum of Rs. 39,57,721 was remitted under the B.S.O. No. 14 in the season-affected districts in the Residuary Madras State. Special remissions for fasli 1363 have not so far been granted in respect of any of the districts.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ May I know, Sir, whether the remissions granted for fasli 1362 were before the revenue was collected or afterwards? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, remissions are granted in the usual course.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ Sir, may I know what is meant by ‘usual course’? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, there are what are called *azmoish* and *jamabandi* and when all these have been gone into, remission is granted in cases where it is deserved.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, is the Hon. the Minister for Revenue aware of the fact that in spite of orders from the Secretariat requesting officials of the Revenue Department in the districts to carry on *azmoish* work nothing has been done in districts like Chingleput? On the other hand, officials are going on with collection work in spite of representations made by the ryots to the Revenue officials? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, my information is that *azmoish* is going on and, if the hon. Member brings to my notice specific cases where *azmoish* is due but has not been done, I will look into the matter.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, may I know whether the Hon. the Minister for Revenue will be able to tell us the name of the district that has topped the list in regard to grant of remissions in fasli 1362? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, remissions have been granted as follows: Coimbatore, Rs. 6,50,480; Tirunelveli, Rs. 5,12,000 odd; Madurai, Rs. 4,90,000 odd; Ramanathapuram, Rs. 4,72,000 odd; Tiruchirappalli, Rs. 5,41,000 odd; and it goes on like that.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, this is not a competitive race for getting remissions. The Government are trying to get as much revenue as possible to meet the Budget Demands. The total of remissions must be read with the total assessment of the district. There are some districts where we ordinarily get very little and even that little is sometimes lost.”

[1st March 1954]

SRI K. ARANGANATHAN :—" Sir, in every fasli the revenue is collected first and then only remission is granted and next year it is made good. Sir, may I know what steps the Government are taking to see that remission is granted first and then only the revenue is collected? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I do not know how we can give remission without enquiring in what cases remission is deserved."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, I am the son of a village official and I may be able to answer the question better. It is only when the harvest is ready that it is possible to make *azmoish* which means an appraisalment of the yield. At the same time, we have to collect revenue from those who have to pay and also order remissions in the case of those who cannot pay. It cannot be done beforehand."

SRI R. KRISHNAN :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது தென் ஜில்லாக்களில் மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வரிவஜாவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் மலபார் ஜில்லாவுக்கு என்ன கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. மலபார் ஜில்லாக்களிலும் பூச்சிகள் விழுந்து பயிர்கள் நாசமாகியிருக்கின்றன. Drought-ம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஜில்லாக்களிலும் வரிவஜா செய்யப்படுமா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, Malabar too has had some remissions. I have no figures about it. Malabar will not go by default when there are so many hon. Members here who are every day talking about Malabar and Malabar will have due consideration."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I think hon. Members do know that there can be no remission according to long-standing rules on any but wet lands."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, our Chief Minister happens to be the son of a village official. I happen to be the son-in-law of a village official."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, that makes a great difference! "

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, I also claim to have some knowledge about this village *azmoish* work. Arising out of the answer given by the Hon. the Minister for Revenue to a supplementary question, I am giving him some concrete cases. *Azmoish* work in Chingleput. Maduranthakam and Kancheepuram taluks and Tirukazhukunram firka has not been carried out by the Revenue officials even though the crops there have been affected by pests. A lot of hardship is experienced by ryots. They are requesting the Collector to give them some remission but nothing has been done. Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to institute an enquiry immediately and instruct the officials to carry out *azmoish* work and give remission before it is too late? "

[1st March 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, there is a certain minimum failure prescribed for granting remission. Pests do not reach that minimum."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, is not the knowledge of the son-in-law indirectly dependant on the good-will of the daughter? "

MR. SPEAKER :—" Will the hon. Member please repeat the question? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, it is not intended to be repeated."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, I have personally known hon. Member, Sri K. Vinayakam's father-in-law." (The hon. Member was not allowed to proceed further on account of laughter.)

Appointment to the post of Public Prosecutor in Tiruchirappalli district.

* 21 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) when the posts of Public Prosecutor and Government Pleader were filled up in the Tiruchirappalli district recently; and

(b) the procedure adopted in the matter of filling up these posts?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" (a) The posts were filled up on 23rd December 1953.

" (b) The appointments were made by Government from a panel of names sent up by the Collector in consultation with the Sessions Judge, as in all such cases."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, is it not a fact that in this matter of appointment of Public Prosecutors, the final word of recommendation lies with the District Magistrate and, in this particular case, the Government have not followed the recommendations of the District Magistrate? "

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" No, Sir. The final selection rests with the Government."

"SRI M. KALYANASUNDARAM :—" திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா விற்கு தற்பொழுது பப்ளிக் பிராவிக்கயூடராக நியமிக்கப் பட்டிருக்கும் ஸ்ரீ ஈ. வி. சீனுவாசாச்சாரியார் அவர்களுடைய யோக்கியதாம்சங்கள் என்ன? அவருக்கு எதிராகப் போட்டி போட்டவர்களுடைய யோக்கியதாம்சங்கள் என்னென்ன? பொதுவாகச் சென். தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக நின்று தோற்றுப் போனவர்களுக்கு இந்த சர்க்காரும் சரி, மத்திய சர்க்காரும் சரி, ஒன்று கவர்னர் பதவி கொடுப்பது, அல்லது மந்திரி உத்தியோகம் கொடுப்பது; அதுவுமில்லாவிட்டால் பப்ளிக் பிராவிக்கயூடர் உத்தியோகமாவது கொடுப்பது என்ற கொள்கையை பின்பற்றி ஸ்ரீ ஈ. வி. சீனுவாசாச்சாரியார் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக தேர்தலில்

[1st March 1954]

நின்று தோற்றுப்போனதன் காரணமாகத்தான் பப்ளிக்ப்ராசிக்யூட்டராக நியமிக்கப்பட்டாரா என்பதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா ?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Sir, I may make it very clear that it is an unfortunate allegation which I request the hon. Member not to make hereafter because, if we are to discuss the merits of individual applicants in respect of appointments as Government Pleaders and Public Prosecutors, etc., we will be offending the sentiments of such persons and they may not hereafter be willing to apply for such appointments. The Government will find it difficult in that the right type of men will not apply. I think the lawyer Members of this House will understand the situation better.”

11-30
a.m.

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, on a point of order. I think the Gentleman sitting in the place of the hon. Leader of the Opposition has made a very wrong and unworthy allegation against the Government. It is not the policy of the Government to appoint people on political grounds for conducting their legal work. The Government are interested in the success of their cases in courts. The hon. Member has unfortunately put this question. We are interested in getting the best legal assistance and that alone guides us. It is not the point whether the gentleman stood as a candidate and succeeded or had failed as was likely to happen very often in the case of good lawyers. Whether the gentleman has succeeded or not is not a matter which will weigh with us. We do not appoint men on the ground that they were either successful in elections or were defeated. What we wish to make clear is that hon. Members are wrong in thinking that the Government, at any rate the Government that is now functioning, are taking any political interest in the appointment. What we want is success in our cases on just grounds.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் குறுக்கிட்டுச் சொன்ன பதிலை நான் வரவேற்றேன். என்னுடைய நோக்கம் சர்க்காரை தகுதியற்ற முறையில் தாக்குவது அல்ல. சர்க்கார் தகுதியற்ற செயலை செய்வதால்தான் தகுதியற்ற முறையில் கேள்வி கேட்க நேர்ந்து விட்டது. ஸ்ரீ ஈ. வி. சீனுவாசாச்சாரியாருக்கு எதிராகப் போட்டியிட்ட கைலை ஆனந்தர் என்பவரிடம் interview-ன் போது என்னென்ன முறையில் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன என்பதை முதல் மந்திரி அவர்கள் அறிந்தார்களானால் என்னுடைய கேள்வியை ஒழுங்குபடுத்து என்று அவர் சொல்லி இருக்கமாட்டார். கைலை ஆனந்தரிடம் ‘நீர் கம்யூனிஸ்டுகளும், திராவிடக் கழகத்தினரும் ஈடுபட்டுள்ள வழக்குகளில் எதிரிகளின் சார்பில் ஆஜராகியதுண்டா’ என்று ஜில்லா கலெக்டரும், செஷன்ஸ் நீதிபதியும் கேள்வி கேட்பது முறையா என்று கேட்கின்றேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, on a point of order. The Hon. Minister for Law has explained that we get a panel from Collectors and District Sessions Judges on joint consultation. The questions which the Collectors and Sessions Judges put to the persons concerned may have been represented correctly to Mr. Kalyanasundaram or may not have been represented correctly. That is not our concern. We

[1st March 1954]

cannot go into those questions here. Those who are unsuccessful may tell anything they like and we cannot be believing all that.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ May I know why the claims of a leading Non-Brahman lawyer, Kylai Anandam, for the post of Public Prosecutor was overlooked and what were the special reasons why E. V. Srinivasachari, who was not recommended either by the District Collector or by the Sessions Judge, was selected? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I know the District Magistrate is not an Ayyangar and that is enough for me.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ Sir, the Hon. Minister has not answered my question.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ This emphasis on Ayyangars and Ayyars have no point when the District Magistrate is a good Mussalman.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ Sir, my question has not been answered.”

THE HON. SRI K. P. KUTTYKRISHNAN NAIR :—“ I shall answer the hon. Member's question. Sir, if it was found that Sri Kylai Anandam was not legally equipped to hold this post.”

SRI C. KANDASAMY :—“ பத்து வருஷங்களுக்கு மேல் தொடர்ந்து உதவி பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டராக பதவி பார்த்த இவர் இந்தப் பதவிக்கு மனு போட்டவர்களுள் ஒருவரா ? அப்படியானால் பத்து வருஷங்களுக்கு மேல் உதவி பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டராக பதவியிலிருந்த அவரைத் தேர்ந்தெடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன ? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Again, Sir, you will permit me to intercede on a point of order. It is wholly undesirable whatever the law may be. I think it is also out of order. When we discuss the merits of particular persons in this connexion it will be defamatory and at any rate it will be injurious to further progress in life. When a procedure as regards selections has been put forward and accepted by all, namely, the recommendations of the District Collector and Sessions Judge jointly, we must be content with their recommendations and we cannot sit on appeal in this House over the merits and demerits of particular candidates for legal posts. After all Government have to be their client and it is open to the client to choose his own lawyer.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ May I know, Sir, who has given the recommendation that he is not legally equipped? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ May I request the hon. Member not to put further questions? As a lawyer I am making this appeal to hon. Members. It

[1st March 1954]

is very difficult for lawyers to apply hereafter if they are unnecessarily criticized on the floor of the House. I make an appeal to hon. Members not to put further supplementary questions."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சட்ட மந்திரி அவர்களும், முதல் மந்திரி அவர்களும் பதில் சொன்னபோது இம்மாதிரியான கேள்விகளைக் கேட்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதை இப்பொழுது சொல்லிப் பயனில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது திருச்சியில் நல்லமாதிரியாக உத்தியோகம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு நபர் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அவருக்குத் தகுதியில்லையென்று கருதியதால் தான் இவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்று பதில் சொன்னார்கள். அந்தப் பதிலினால் அந்த வக்கீலின் கௌரவம் பாதிக்கப்பட்டதா என்று நான் கேட்கிறேன். நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினையை 'பிராமணரை நியமித்தார்கள். பிராமணர் அல்லாதாரை நியமிக்கவில்லை' என்ற கண்ணோட்டத்தோடு கேட்கவில்லை. என்னுடைய குற்றச்சாட்டு பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நின்று தோற்றுப் போனவர்களுக்கு இம்மாதிரியாக இந்தச் சர்க்கார் உத்தியோகம் கொடுத்து வருகிறது என்பதை. எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காக மற்றவர்களிடம் துவேஷம் காட்டி வருகிறது. இப்படி அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பொது விஷயங்களை சர்க்கார் அணுகி வருகிறது என்பது உண்மையா யில்லையா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"I denied that completely and I again re-emphasize that denial. No such interest enters in the mind of the Government. On the contrary, we want the best legal assistance. Let me also tell the hon. Friend on the other side that Government cannot gain their cases by employing persons who are not interested in the Government."

Constitution of the Madras Regional Board under the Employees' State Insurance Regulations.

* 22 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) who the members of the *ad-hoc* Madras Regional Board of the Employees' State Insurance Corporation are;

(b) what the schemes of the Board are; and

(c) the names of the districts in the State in which the schemes are to be introduced?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) A list* of members of the Regional Board is placed on the table of the House.

" (b) The Regional Board is only an Advisory body set up under the provisions of the Employees' State Insurance (General) Regulations, 1950. The Minister for Labour, Government of India, in his capacity as Chairman of the Employees' State Insurance Corporation, constitutes the

1st March 1954]

Board in the different regions in the Union with a view to associating the State Governments, Employers' and Employees' representatives with the administration of the Employees' State Insurance Scheme as laid down in the Employees' State Insurance Act, 1948, as amended.

The Employees' State Insurance Scheme provides against risks of sickness, maternity and employment injury. Free medical care is provided in the event of sickness, maternity and employment injury, in addition to cash benefits. A special feature of the scheme is the provision for pensions to dependants of an employee, who dies as a result of employment injury.

" (c) The scheme will be implemented in the first instance in Coimbatore and its suburbs. It will be extended to other important industrial centres like Madras and Madurai in due course."

SRI A. RATNAM :—"தவிர, இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தின் கீழ் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு தூரம் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள்? இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக மற்ற ஜில்லாக்களிலும், அரசாங்க தொழிற்சாலைகளிலும், மேனாட்டவர் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளிலும் விஸ்தரிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"The scheme, as I said, contains many benefits for workers. The scheme has not yet been implemented and it is proposed to be implemented first in Coimbatore and its suburbs."

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :—"In view of the fact that facilities are available for enforcing the scheme in Madras City, may I know whether the scheme will be introduced in the City next year?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"We have chosen Coimbatore because of the fact that there are a number of women workers there. We hope to extend the scheme to the City of Madras but whether it will be next year or not we cannot say."

SRI N. K. PALANISAMI :—"இதற்காக சர்க்காரால் எவ்வளவு 11-40 தொகை செலவிடப்படுகிறது?" a.m.

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"As I have already said, we have not so far spent any money. The proposal is to give Rs. 6 per patient, per year to a panel of doctors who would give ordinary medicines and treatment. It depends on how many patients are treated. Under the scheme the State Government is to bear one-third of the total cost while the remaining two-thirds share would be borne by this Corporation."

[1st March 1954]

Stock of foodgrains in Malabar in November 1953.

* 23 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the stock of foodgrains such as rice, wheat, etc., held in Malabar district in the latter half of November 1953, and in which places they were stocked; and

(b) the average weekly offtake of rice, wheat, etc., for the district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) A statement showing the stock of foodgrains held in the several centres of Malabar district as on 16th November 1953 and 30th November 1953 is placed on the table of the House.

“(b) Malabar district—

Rice	..	2,408 tons.
Wheat	...	86 tons.
Millet	...	Nil.”

SRI R. KRISHNAN:—“സാർ, കോഴിക്കോട്ടെ വി.സി.സി. ഞ്ഞാൻ അടുത്ത കാലത്തു കൊടുത്തിട്ടുള്ള രേഖ വളരെ മോശമാണെന്ന് ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ട്. മലബാറിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട പത്തൊമ്പതു ജില്ലകളിലെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് എന്താണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“This question relates to the stock which was available on 16th November 1953 and 30th November 1953. With reference to the other question, let me inform the hon. Member that with regard to disposal of stock, the Civil Supplies Commissioner recently visited Malabar and inspected the stocks. He has passed orders de-grading certain stocks which were found to have deteriorated in quality. I think at present there is no difficulty. The situation has improved considerably.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR:—“From the statement given by the Hon. Finance Minister, I find that no wheat had been stocked in rural areas of Malabar. May I know the reason why wheat had not been stocked?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I would request the hon. Member to do some propaganda, on behalf of Government and on his own behalf, in favour of people taking to wheat. Sufficient stocks of wheat were stored previously. It was found that there was practically no offtake. The stocks began to deteriorate. I do hope the hon. Member would take some interest in the matter and do some propaganda for wheat among his people.”

SRI KUNHI MOHAMAD SHAFEE:—“May I know whether the Hon. Minister for Food would be in a position to give the figures in regard to stock position of foodgrains in Malabar at present?”

• Printed as Appendix II on page 295 infra.

[1st March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I cannot at present give the exact figures. But I may assure the hon. Member that we have considerable stock on hand in Malabar.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“Is it not a fact that the offtake of rice has become less in Malabar because the rice supplied there is unwholesome and un-eatable?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The normal offtake is being maintained, Sir. If I can give comparative figures, the offtake of rice per week from fair price shops for the City and the rest of the Madras State excluding Malabar is 1,900 tons whereas in Malabar the offtake has been 2,408 tons. I do not think it could therefore be said that the offtake had gone down.”

SRI R. KRISHNAN:—“പി.സി.സി.യിൽ മാത്രമായി കോഴിക്കോട്ടെ വി.സി.സി. ഞ്ഞാൻ അടുത്ത കാലത്തു കൊടുത്ത അഭിപ്രായത്തിന്റേതാണ് ആൻ പറഞ്ഞത്.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I do not know with reference to which period the hon. Member is putting his question. Is it with reference to the stock held in November or our present stock?”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“Sir, I was saying that the offtake of rice had gone down in Malabar, when compared to last year's offtake. I did not say that the offtake of rice had become less when compared to the offtake in the rest of Madras State.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I may tell the hon. Member that the offtake had not gone down appreciably to any extent, when compared to last year's offtake.”

SRI R. KRISHNAN:—“கனம் மந்திரி அவர்கள் ‘மலபாரில் ஸ்டாக்கி லிருந்த அரிசி எவ்வளவு?’ சென்ற முறை நாங்கள் இந்தச் சட்டசபையில் சொன்னபடி கெட்டுப்போன தாட்பள்ளிக்கூடம் அரிசியை எடுத்துப்போய் விட்டார்களா? அந்த அரிசியே இன்னும் அங்கு தரப்பட்டு வருகிறதா? என்று சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“As soon as these complaints are received, they are investigated and then whatever action is necessary, is being taken.”

MR. SPEAKER:—“Questions over. The general discussion on the Budget may now begin. Mr. Kalyanasundaram may now speak.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POINT OF ORDER RE HUNGER STRIKE OF STUDENTS OF THAKKAR BABA VIDYALAYA, TYAGARAYANAGAR.

SRI A. RATNAM:—“On a point of order, Sir, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்பு கனம் அங்கத்தினர்கள் அடிக்கடி தொண்டுவரும் அவசரப் பிரேரணைகளை சர்க்கார் சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்யாததின் காரணமாக இந்த நகரத்தில் பொது மக்களின் சுகாதாரம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வெள்ளிக்கிழமை

[Sri A. Ratnam] [1st March 1954]

நானும், எனது நண்பர் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்களும் கொண்டு வந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை தாங்கள் கிராகரித்து விட்டீர்கள். ஆனால் தோழர் கல்யாணசுந்தரம் கொண்டு வந்த தக்கர் பாபா வித்யாலயம் சம்பந்தப்பட்ட ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை தாங்கள் அனுமதித்துப் பேச்சொன்னபோது, ஹரிஜன மந்திரி அவர்கள் அதற்குச் சரியான பதிலை தங்கட்கிழமை சொல்வதாக அன்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால் இன்னும் அதைப்பற்றிய விவரம் கூறப் படவில்லை.

MR. SPEAKER :—" I will ask the Hon. Minister to reply. I remember the Hon. Minister for Harijan Welfare told the House the other day that he would answer that question or make a statement to-day. I am glad that Mr. Ratnam had reminded me of it now. Is the Hon. Minister prepared to reply now? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" Sir, I had gone into the question. I am not in a position to answer in all its details now. I had asked the concerned authorities to institute an enquiry and submit a report. The report is awaited. I think I may receive it in the course of the day. Therefore I submit to you, Mr. Speaker, that I will be able to give a proper reply to-morrow."

SRI A. RATNAM :—" நான் எழுப்பிய ஒழுங்குப் பிரச்சினை மிகவும் முக்கியமானது. சுமார் 144 ஹரிஜன மாணவர்கள் வெளியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் இரண்டு பேர்கள் கொள்ளை நோயால் பாதிக்கப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் அட்மிட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற ஹரிஜன மாணவர்கள் உண்ண உணவு இன்றி தெருவில் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்."

MR. SPEAKER :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் நான் அதற்குப் பதில் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறார். பட்டை டிபேட் வரப்போகிறது. நீங்கள் வேண்டுமானால் பட்டை விவாதத்தில் இதைப் பற்றி பேசலாம். அதற்கு நான் உங்களை அனுமதிக்கிறேன்."

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1954-55.

11-45 a.m. * SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்தச் சபையின் முன்பு சமர்ப்பித்து கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நிகழ்த்திய பிரச்சந்திற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். 'நம்முடைய நாட்டிலுள்ள ஜனங்களுடைய குறைகள் என்ன? தேவைகள் என்ன?' என அறிந்து அவற்றைப் போக்குவதற்கும், அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் புதிய திட்டங்களைக் கண்டு பிடித்து அவற்றை பட்ஜெட்டில் சேர்த்திருப்பதாக நீனைத்து அல்ல. அவ்விதம் இல்லாமல் அவர் தன்னுடைய பிரச்சந்தை வெகு தந்திரமாக நிகழ்த்தி இருக்கிறார். இந்த இரண்டு வருஷத்தில் இவ்விதமான பிரச்சந்தை நிகழ்த்துவாவது பழக்கிக்கொண்டிருக்கிறாரே என்பதற்காக அவரை நான் பாராட்டுகிறேன்."

"அவருடைய பிரச்சந்தையில் முக்கியமான அம்சங்கள் என்னென்ன கண்டிருக்கிறது என்பதை முதலில் சொல்லலாம். நம்முடைய ராஜ்யத் திலுள்ள பொருளாதார நிலைமையைப் பற்றி அவர் ஆராய்ந்திருக்கிறார். பிறகு தொழில், விவசாயம் அவற்றினுடைய நிலைமை என்ன என்பதை யும் அவர் தெளிவுபடுத்தி இருக்கிறார். இந்தாண்டு திட்டத்திலுள்ள, பல்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் பாக்கி இருக்கின்றன என்பதற்கான

1st March 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

புள்ளி விவரங்களை அவர் கொடுத்து இருக்கிறார். அந்தப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கும்போது பண நிலைமை போதாது என்ற காரணத் திற்காக அதைச் சரிக்கட்டுவதற்குப் புதிய வரிகளையும் அவர் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதுதான் அவருடைய பிரச்சந்தை சருக்கமான சாரமம் சம். அதில் நம்முடைய ராஜ்யப் பொருளாதார நிலைமையைப் பற்றி அவர் நிர்ணயித்திருப்பது எந்த அளவிற்கு உண்மையாக இருக்க முடியும் என்பதைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளை முதலில் சொல்ல பிடியப் படுகிறேன்.

"அவர் 'நாட்டில் மழை பெய்திருக்கிறது, சுபிட்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது; பருவ மழை ஒழுங்காக இருந்திருக்கிறது; அதனால் கிராமங்களில் கொஞ்சம் கஷ்டம் நிவர்த்தி ஆகும்," என்று சொல்லி இருக்கிறார். இரண்டாவது விலைவாசி வீழ்ச்சி இருக்கிறது. இந்த விலைவாசி வீழ்ச்சி நெல் முதலியவைகள் போன்ற விஷயங்களில் தாற்காலிகமாக இருந்தபோதிலும் இந்த குறைந்த விலை நிலைத்து இருக்கும் என்பதையும் அவர் ஜோஸ்யம் சொல்லி இருக்கிறார். எந்த அளவிற்கு இந்த ஜோஸ்யம் பலிக்கும் என்பதைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் அப்படிச் சொன்னால் எதிர் கட்சியினுள்ளவர்கள் அதிலும் குறிப்பாக 'கம்ப்யூனிஸ்டுகள் இந்த விலை வாசி வீழ்ச்சியைக் கண்டு குறை கூறுவார்கள்.' இப்பொழுது விலைவாசி வீழ்ந்து விட்டால் அவர்கள் குறை கூறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது என்று வருத்தப்படுகிறார்கள்' என்று அவர் பின்னால் பதில் சொல்லலாம். பின்னால் சரித்திரம் அதை நிரூபிக்கப் போகிறது. அடுத்த வருஷ பட்ஜெட் பிரச்சந்தையில் என்ன சொல்லப் போகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கப் போகிறேன். அடுத்த வருஷம் வரைக்கும் கனம் சி. சுப்பிரமணியம் நிதி மந்திரியாக இருக்கவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய விருப்பம். இந்த ராஜ்யத்தின் பொருளாதார நிலை பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய ராஜ்யத்தின் பொருளாதார நிலை, அதற்கு விதி விலக்கு இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். இன்று உலகத்தில் இருக்கக் கூடிய பிரிட்டன், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் இருக்கக் கூடிய பொரு ளாதார நெருக்கடி நம்முடைய நாட்டுப் பொருளாதாரத்தை அவைகள் எந்த அளவிற்கு பாதிக்குமென்பதையும் கணக்கிடுவோமாகாம். ஒரு நிதி மந்திரி பட்ஜெட் பிரச்சந்தை நிகழ்த்தக்கூடாது. பொருளாதார இயற்கை விதிகள் கனம் நிதி மந்திரியின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டவை அல்ல. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பொருளாதார இயற்கை விதிகளை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. இந்த விலைவாசி வீழ்ச்சியினால் நம் முடைய தேசத்தில் எதிர் நோக்கியுள்ள பிரச்சினை என்ன? இந்த விலை வாசி வீழ்ச்சியால் சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்களுக்கும் கொஞ்சம் அனு கூலம் என்பது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் பெரும் பகுதியாக இருக்கக்கூடிய நம்முடைய விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன? மற்றும் நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன? அவர்களு டைய வாங்கும் சக்தி எப்படி பாதிக்கப்படுகிறது என்று பார்த்து கணக்கு போட்டிருந்தால் சரியாக இருக்கும். இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் விலைவா வாசி வீழ்ச்சியினால் விவசாயிகளுடைய கையில் பணம் இருக்காது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களின் விலைவாசிதான் இப்பொழுது வீழ்ந்திருக்கிறது. விவசாயிகள் வாங்கக் கூடிய பொருள் களின் விலை குறையவில்லை. இன்னும் மத்திய சர்க்காரின் நிதி மந்திரி அவர்களும் நம்முடைய மாகாண சர்க்கார் நிதி மந்திரி அவர்களும் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய உத்தேச வரி அமுலுக்கு வந்தால் மேலும் பொருள்களின் விலை ஏறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களின் விலை குறைந்து அவர்கள் வாங்கும் பொருள்களின் விலை குறையாமல் இருந்தால் விவசாயிகளிடத்தில் எவ் விதம் சுபிட்சம் ஏற்படும்? ஏற்படாது என்பதை எந்தப் பொருளாதார நிபுணரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார். ஆனால் கனம் நிதி மந்திரியின் பிரச்சந் தத்திலிருந்து அவர் இதை உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இந்த விலைவாசி வீழ்ச்சியானது ஒரு வரவேற்கக்கூடிய சுபிட்சமான அம்சம் என்று மட்டும் அவர் காண்பிக்கிறார். அது துரதிர்ஷ்டவசம்தான் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [1st March 1954]

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“அடுத்தபடியாக சர்க்காரால் கொண்டு வர உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கும் வரி களின் தன்மையைப் பற்றி என் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். முதலில் உத்தேசத்தில் இருக்கக் கூடியது நிலவரியின் மீது விதிக்கக்கூடிய உபரி வரி. இது ஒன்றும் புதிய விஷயம் அல்ல. ஏற் கனவே இந்த சபை முன்பு கொண்டு வரப்பட்ட விஷயம் இது. இது பல சந்தர்ப்பங்களில் பேசப்பட்ட விஷயம். எதிர் கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் விவசாய வருமான வரி கொண்டு வர வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறி வந்து இருக்கிறோம். இதை ஓரளவில் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டதாகத்தான் இதிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைக் காண்பிப்பதற்காகத் தான் இந்த வரியையும் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சர்க்காரால் நியமிக்கப் பட்ட சுப்ரமணியம் கமிட்டியும் இதை சிபார்சு செய்திருக்கிறது. சில அதிகாரிகள் நடத்திய விசாரணையில் கூட இந்த விவசாய வருமான வரி விதிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியினர் கூட இந்தச் சபையில் இந்தச் சபை தோன்றிய காலம் முதற்கொண்டு இதைப் பற்றி வாதாடிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த விவசாய வருமான வரியைப் போடு வதற்கு ஆட்சேபிப்பதற்கு சரியான காரணங்கள் அவர்களால் கூற முடியவில்லை. ஒரே ஒரு காரணம் தான் கூறியிருக்கிறார்கள். அதாவது, ‘விவசாயிகள் சரியான கணக்கு வைத்துக் கொள்ளவது கஷ்டமாக இருக் கிறது. அதனால் விவசாய வருமான வரி போட முடியவில்லை,’ என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பதிலாக இந்த வரி போட்டால் கிட்டத்தட்ட அதே பலன் ஏற்படும். அதனால் தான் இந்த வரி போடுவதாகச் சொல்லு கிறார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சி சம்பந்தப்பட்டமட்டில் விவசாய வருமான வரி ஒன்றுதான் சரியான பரிசாரமாக இருக்க முடியும். இந்த வரிச்சுமையை அவரவர்களுடைய விவசாய அந்தஸ்துக்குத் தகுந்த மாதிரி விதிக்க முடி யும். வரி மீது உபரி வரி போடுவதால் ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படும். கரும்பு போன்றவைகளை சாகுபடி செய்யக் கூடியவர்களுக்கு வரி பளு குறைவாக இருக்கும். உணவு உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படி யாக சுமை ஏற்படும். ஆகவே விவசாய வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடி வருமானத்தின் மீது வரி விதிக்க வேண்டும் என்று மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

11-55
a.m.

“இருந்தபோதிலும் நாங்கள் இந்த உபரிவரியை ஆட்சேபிக்கப்போவ தில்லை. ஏனென்றால் விவசாயவரி ஒன்றுதான் நியாயமானது. அந்த அடிப்படையில் நிலவரி சர்சார்ஜ் வரியை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஆயி னும் மெஜாரிடி ஒட்டு பலத்தைக் கொண்டு நீங்கள் கொண்டுவருவதா யிருந்தால் நான் அதில் சில மாறுதல்கள் செய்ய விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ரூ. 500 க்கு கீழ் நிலவரி செலுத்தும் பட்டாதாரி களுக்கு விலக்கு அளித்திருப்பது நியாயம் தான். அதே சமயத்தில் ரூ. 500க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரி போடுவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. இவர்களுக்கு வரிபோடுவதில் ஆட்சியாளர்களுக்கு ஏன் தயக்கம்? ரூ. 500க்கு மேற்பட்ட தொகைக்கு 4 அணு என்பதை 8 அணுவாக உயர்த்தி, 1,000 ரூபாய்க்கு மேல் ரூ. 1 ஆக உயர்த்தவேண்டும். அதுதான் சரியான முறை. அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு ஓரளவு வரி போட்டது போலாகும். அரசியலார் கடமைக்காக ஏதோ செய்கிறார்களே தவிர நாங் கள் சொல்வதை ஒன்றும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இந்த வரி விதிப்பு பெரும் நிலச்சுவாந்தார்களுக்குத் தான் விதிக்கப்படவேண்டும். இந்த வரி போதாது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த அரசாங்கம் நிலச்சுவாந்தார்களிடத்தில் அதிக தாட்சணியம் காட்டுகிறது. அவர்களிடத்தில் ஏன் இவ்வளவு பயமும், தயக்கமும் இருக்கவேண்டு மென்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“அடுத்த வருஷம் போட்டு விடலாம்.”

[1st March 1954]

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—“முதல் மந்திரி அவர்கள், ‘அடுத்தவருஷம் போட்டுவிடுகிறோம்,’ என்று சொல்லுகிறார்கள். ‘ஏன் இந்த வருஷமே போடக்கூடாது? பெரு நிலச்சுவாந்தார்களிடத்தில் இவ் வளவு தாட்சணியமும், தயக்கமும் காட்டுவேண்டிய அவசியம் என்ன?’ என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. நேர்மையாக விவசாயம் நடத்தி நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காக போராடும் விவசாயிகளை சர்க்கார் சிறையில் அடைக்கின்றனர். அதே சமயத்தில், ‘வரியைக் கொடுங்கள்,’ என்று நில பிரபுக்களிடத்தில் கெஞ்சிக்கேட்கும்படியாக இருக்கிறது. இப்படி இந்த நிலச்சுவாந்தார்களிடம் கெஞ்சுவதுதான் எனக்கு மிகவும் வெட்கமாயிருக்கிறது. பெருநிலச்சுவாந்தார்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுப்பதானால் எதிர்க் கட்சியினராகிய நாங்கள் ஒத்துழைக்கவும் ஆதரவுதரவும் தயாராயிருக்கின்றோம். பல லட்சக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகளும் ஆதரவு காட்டுவார்கள். கனம் முதல் மந்திரியார் எங்கள் கொள்கைகளை தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்; அதனால்தான் எமாந்து போகிறார்.

“இரண்டாவதாக விவசாய வருமான வரியில் தோட்ட பொருள்களுக்கு வருமானவரி போடுவதற்கு நிதி மந்திரி அவர்கள் பிரச்சங்கத்தில் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய இரண்டு வருடகால கிளர்ச்சியின் வெற்றி என்று நான் இதைக் கருதுகிறேன். இதற்கான மசோதாவை டீக்கிரம் கொண்டுவருவாரென்று நம்புகிறேன். அது சமயம் விவரமாகப் பேச சந்தர்ப்பமிருக்கிறது.

“சர்க்கார் கொண்டுவரும் பாசன திட்டத்தால் அபிவிருத்தி அடைந்த நிலங்களுக்கு வரி விதிக்க உத்தேசித்திருக்கிறது. அது ஏற்கெனவே கொண்டுவரப்பட்டது. இது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பிக்கப்பட்டு ஒரு வோட்டினால் தோற்கடிக்கப்பட்டு வாபஸ் பெறப்பட்டது. இதை மறுபடியும் கொண்டு வருகிறார்கள். மசோதாவின் விவரங்களென்ன என்று தெரிய வில்லை. ஆகவே என் அபிப்பிராயத்தை சம்பந்தப்பட்ட மசோதா வரும் வரையில் கூற விரும்பவில்லை.

“கோர்ட்டுக்கட்டண சட்டத்தை மாற்றி அமைப்பது வருமான அம்சமாக இருக்கிறது. ஆகவே கோர்ட்டு கட்டண அமைப்பிலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வு களை அகற்றும் பெயரால் கட்டண உயர்வு ஏற்படுமென்பது தெளிவு. ஏற்கெனவே கட்டண விகிதம் அதிகம். கோர்ட்டுமூலம் நியாயம் பெற விவசாயிகள் அதிக பணம் செலவழித்து கடனாளியாக வேண்டியிருக்கிறது.

“விவசாயிகளுக்கு அனுசூலமான முறையில் சட்டங்கள் திருத்தப்பட வேண்டும். அதிகப் பளுவை ஏழை விவசாயிகளின் மீது சமத்தக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதன் பிறகு விற்பனை வரியை எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கும் ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் பதில் கூறுமுன், விற்பனை வரியைப் பற்றி முதலில் பேசிய கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு என்னுடைய யோசனைகளையும், அபிப்பிராயங்களையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் விற்பனை வரியை அறவே ஒழிக்க வியாபாரிகள் கிளர்ச்சி செய்யவில்லை. ‘விற்பனை வரியை ஒரு முனை வரி யாக மாற்ற வேண்டும்,’ என்று தான் பொதுமக்களும், விவசாயிகளும், வியாபாரிகளும், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்பதை நம்முடைய மந்திரி உணரவேண்டும். அந்தமாதிரி ஒரு முனை விற்பனை வரி கொண்டுவருவதற்கு நான் உறுதியாக நிற்கிறேன். அதில் எந்தவிதமான தாட்சண்யமும், தயவும் இருக்க முடியாது. விற்பனை வரியை ஒரு முனை வரியாக மாற்றவேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்யும் நம்மை மடக்கி வெகு சலபமாக பதில் சொல்ல நமது கனம் முதல் மந்திரி என்னுடையார். என்னவென்றால், ‘கம்யூனிஸ்டுகள் வியாபாரி களையும், முதலாளிகளையும் ஆதரிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு கொள்கை நிரந்தரமாகக் கிடையாது,’ என்று சலபமாகச் சொல்லி விடுவார். அவருக்கு நாக்கில் வன்மையிருக்கும் வரை எதையும் சொல்லலாம். ஆனால் நாம் அந்த வரி வியாபாரிகளுக்கு நன்மையாக கெடுதலா என்ற பிரச்சினையை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். நம் நாட்டில் தொழில் வளர் வதற்கும், வியாபாரம் வளர்வதற்கும் அந்த வரி உதவியாக இருக்கிறதா?

12-5
p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [1st March 1954]

கிடைப்பது. அந்த வரியை உண்மையில் கொடுக்கிறவர்கள் பெரும்பாலும் பொது மக்கள்தான். அதைப் பொது மக்களும் எதிர்க்கிறார்கள். வியாபாரிகளும் எதிர்க்கிறார்கள். அதனுடைய சமை பூராவும் பொது மக்கள் மேல்தான் விழுகிறது. விற்பனைவரிதான் இன்றைய சர்க்காரின் பிரதான வருமானம். விற்பனை வரியும், நில வரியும் இந்தச் சர்க்காரின் இரண்டு தூண்கள். இந்தமாதிரி இருக்கக்கூடிய நிலைமை நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு அடையாளமல்ல. விற்பனை வரி ஒரு முனை வரியாக இருந்தால் நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய வியாபாரிகள் ஒத்துழைக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுவதெல்லாம் என்னவென்றால் 'விற்பனை வரி மூலம் சர்க்காருக்கு பத்து கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. அது ஒரு முனை வரியாக இருந்தால் அதை நாங்கள் மொத்தமாக செலுத்திவிடுகிறோம். நாங்கள் வேண்டுமென்றால் அதிகாரிகளின் கொடுமையிலிருந்தும் அவர்கள் எங்களைச் செய்யும் அவமானத்திலிருந்தும் காப்பாற்றப்பட வேண்டும்,' என்பதே. அப்படிச் செய்தால் அதில் சிக்கனமும் இருக்கிறது. வருமானமும் குறையப் போவதில்லை. இதற்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையுமிருக்கமுடியாது. ஒரு வேளை, 'எதிர்க் கட்சியின் கிளர்ச்சிக்கு நாம் பணியுக்கூடாது. அவர்களுக்கு நாம் விட்டுக் கொடுக்கக்கூடாது, என்ற ஆட்சேபணைதானிருக்கலாம். இப்படி ஒரு முனை வரி கொண்டு வர வேண்டியதுதான் அவசியம் என்பதற்கு உட்பற்றி சர்க்கார் கொண்டு வந்துள்ள அம்சங்களை நான் ஆராய விரும்புகிறேன்.

"மோட்டார்கள், ரேடியோக்கள் போன்ற ஆடம்பரப் பொருள்கள் மீது ஏற்கனவே எல்லா கட்டத்திலும் விற்பனை வரி உண்டு. இதை ரத்து செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படவில்லை. இதற்கு மேற்பட்டு ஒரு கட்டத்தில் ரூபாய்க்கு அரையாண வீதம் வசூலிக்கிறார்கள். இந்த ஜாபிதாவில் இன்னும் பல ஆடம்பர பொருள்களை சேர்க்கவேண்டுமென்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் யோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். விற்பனை வரியைப் பற்றி நான் பொதுவாகச் சொன்ன ஒரு ஆட்சேபணைக்குப்பட்டு இதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆடம்பரப் பொருள்கள் மீதும், முக்கியமாக வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும் பொருள்கள் மீதும் அதிக வரி போடுவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை.

"மோட்டாபாபற்றி ஒன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை. ஆனால் ரேடியோக்களை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் கல்வி, கலை சம்பந்தமான விஷயங்களிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி சற்று ஆலோசிக்க வேண்டும். இன்னும் சில பொருள்களை இந்த ஜாபிதாவில் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு நான் யோசனை கூறுகிறேன். சாதாரணமாக ஸ்வான் பேனா போன்ற ரூபாய் 8, 10, 15 விலையுள்ள பேனாக்களை விட்டு விட்டு, விலை உயர்ந்த பாரக்கர், ஷப்பர் போன்ற பேனாக்களின் மீதும் ரூபாய் 200, 300-க்கு மேல் விலையுள்ள கடிக்காரங்கள் மீதும் அதிகப்படியாக ரூபாய்க்கு ஒரு அணு வீதம் விற்பனை வரி விதிப்பதைப்பற்றி சர்க்கார் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். இதனால் சர்க்காருக்கு வருமானம் கிடைப்பதில் நமக்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் ஏழை மக்களின் உபயோகத்துக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்கள் மீது விற்பனை வரி விதிப்பதை நான் வரவேற்க முடியாது.

"தங்கம், வெள்ளி, ரத்தினங்கள், இமிடேஷன் வைரங்கள், இவைகள் மீதுள்ள விற்பனை வரியை இன்னும் அதிகரிக்கப் போவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறியிருக்கிறார். இதைப்பற்றி எங்கள் நியாயமான ஆட்சேபணையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். நமது முதல் மந்திரி போன்ற பெரியோர் உபதேசித்து வந்துள்ள மூடப்பத்தியின் காரணமாக ஏழைகளாக இருந்தாலும் கூட அரை பவுனில் தாலியும் குண்டும் செய்து திருமணம் நடத்த வேண்டியிருப்பதால் இந்தத்தாலியில் கை வைக்க வேண்டாமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"அதோடு கூட அவர்கள் சர்க்காருக்கும் காலண கொடுப்பதை நீங்கள் ஏன் ஆட்சேபிக்கிறீர்கள்? அந்தச் சொற்ப வரியைக் கொடுத்து சர்க்காருடைய ஆசீர்வாதத்தோடு விவாகம் நடத்திக்கொள்ளலாமே?"

1st March 1954]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"சர்க்கார் அதை இன்னமாவே செய்து கொடுத்தால் சர்க்கார் ஆசீர்வாதத்தை முழு மனதுடன் வரவேற்பார்கள். தகஷிண கேட்டால், ஆசீர்வாதத்திற்கு மதிப்பு கிடைப்பது."

SRI V. R. NAGARAJAN :—"On a point of information, Sir, Constant duels are taking place between the hon. Member and the Hon. the Chief Minister." (Laughter.)

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"It is not a duel. I am only helping him in his arguments."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"முதல் மந்திரி அவர்களோடு duel ஐ எனக்கே விட்டு விட்டால் நான் அதை சமாளித்துக் கொள்ள வேன். உதவி தேவைப்படும்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் நாகராஜன் அவர்களை அழைத்துக் கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக இமிடேஷன் வைரங்களைப்பற்றி ஆலோசனை செய்யலாம். திருச்சி நகரத்தில் மட்டும் சுமார் 2,000 இமிடேஷன் வைரப்பட்டரைகள் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே விவசாயிகளின் வாங்கும் சக்தி குறைந்திருப்பதால் அந்த வியாபாரிகளின் தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கைத்தறி போன்ற ஒரு குடிசைத் தொழில் ஆகும். ஆகையால் இமிடேஷன் வைரங்கள் மீது மேலும் அதிக வரி விதிப்பது நியாயமல்ல. இதைச் சர்க்கார் கைவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக, விற்பனை வரியிலிருந்து உணவுப் பண்டங்களுக்கு 12-15 காவது விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று பல நாட்களாக எதிர்க் கட்சிக் P.M. காரர்கள் கிளர்ச்சி செய்து வந்திருக்கிறார்கள். சட்ட சபையிலும் இதைப் பற்றி பலமுறை விவாதங்களை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். வெளியிலும் பல மகாநாடுகளும் கூட்டி தீர்மானங்கள் போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கையை சர்க்கார் ஓரளவுக்குப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கின்றேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்திலும் கூட மாமிசம், மீன், காய்கறிகள், பழம், முட்டை போன்ற உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகளைப்போலவே புஷ்பத்திற்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"புஷ்பம் உணவுப் பொருளா?"

*SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் என்னைத் திருத்தியதற்கு வந்தனம். புஷ்பம் உணவுப் பொருள் இல்லை. ஆயினும் மாமிசம், முட்டை, காய்கறிகளைப் போன்றே இதுவும் சீக்கிரத்தில் அழியும் தன்மை உடையது. ஆகவே இதற்கும் விற்பனைவரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்ததாக மில் ஜவுளிகளுக்கு அதிக வரி விதிக்கப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதிலும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ரொம்பவும் தந்திரமாகத்தான் யோசனை செய்து காரியத்தைச் செய்திருந்தும், இதில் ஒரு அரசியல் நோக்கமும் இருக்கிறதென்பதை அவரால் மறைக்க முடியவில்லை. இதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, 'இதை ஒரு வருமான ஏற்பாடாகக் கூற முடியாது. மத்திய ரெவ் நிதி மூலம் கைத்தறி தொழிலுக்குப் போதுமான நிவாரணம் அளிக்க முடியாது. ஆகவே இந்த உபரி வரி மூலம் இந்த ராஜ்ய கைத்தறிக்கு அதிகப்படியான பாதுகாப்பு அளிக்கும் நோக்கத்தோடு இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்', என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையான நோக்கமென்ன? மில் துணிகளுக்கு வரி போடுவதை கம்யூனிஸ்டுகள் எதிர்ப்பார்கள். அப்படி எதிர்த்தால்,

[Sri M. Kalyanasundaram] [1st March 1954]

மக்களிடம், 'இதோ பாருங்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் மில்களையும், மில்தொழி
லாளர்களையும் தான் ஆதரிக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு
உதவி அளிக்கும் ஒரு திட்டத்தையும் அதற்காகத்தான் எதிர்க்கிறார்கள்.
இந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியும், இந்த ராஜ்ய மந்திரி சபையும் தான்
கைத்தறி நெசவாளர்களிடம் அனுதாபம் கொண்டிருக்கிறது என்று
பிரசாரம் செய்து கொள்வதற்கும் இதை வசதியாகக் கொள்ளலா
மென்பதே அவர்கள் அபிப்பிராயம் என்று எண்ணுகிறேன். இந்த வரியைக்
கொண்டு வருவது கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதற்
காக அல்ல என்பது என் அபிப்பிராயம். இது போகிற போக்கில் சொல்லு
கின்ற குற்றச்சாட்டு அல்ல. அதற்கு நான் நிறைய ஆதாரங்கள் கொடுக்க
முடியும். கைத்தறிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதில்,
அபிப்பிராய வித்தியாசம் கிடையாது. காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள், 'கைத்
தறித் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்துக் கொண்டு வருகி
றோம்,' என்று சொல்லி வருகிறார்களே தவிர இது வரையில் எந்த
விதமான நன்மையையும் உருப்படியாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று
சொல்ல முடியாது. இதைப்பற்றி நாங்கள் இன்றைய காலை கேள்வி
நேரத்தின் போது கூட பல உப கேள்விகளைப் போட்டதை அங்கத்தினர்கள்
அறிவார்கள். 'மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நீங்கள் அனுப்பிய யோசனை
கள் என்ன ஆயிற்று? அந்த சிபார்சுகள் அனைத்தையும் இந்திய
சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்ய நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை
எடுக்கப் போகிறீர்கள்?', என்று இந்தப் பக்கத்திலிருந்து கேட்டதற்கு
முதல் அமைச்சர் அவர்கள், 'என் யோசனையைச் சொல்லிவிட்டால்
அது வெற்றி அடையாது,' என்று சொல்லித் தப்பித்துக் கொண்டு விட்
டார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்கள் நியாயமான முறையில் கிளர்ச்சி
களைக்கூட நடத்த இவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. அவர்கள் ஒரு கூட்ட
மாக சென்னைக்கு வந்து முதல் மந்திரி அவர்களைப் பேட்டி காண
முயன்றபொழுது அவர்களைத் திரும்பிப் போங்கள் என்று சொல்லி
விட்டார்கள். மீறி வந்தவர்களையும், ஜெயிலில் போட்டுவைத்து, ரயிலில்
ஏற்றிக்கொண்டு போய் மதுரை நகரில் விட்டு வந்தார்கள். ஆகவே
இப்படி அவர்கள் பிரச்சினையை இந்தச் சர்க்கார் ஒரு தொந்தரவாகக்
கருதுகிறதே தவிர, அதை ஒரு முக்கியப் பிரச்சினையாகக் கொண்டு எந்த
விதமான நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லையென்பது எல்லோருக்கும்
தெரிந்ததே. இப்பொழுது, 'நாங்கள் சொன்ன யோசனையை மத்திய
சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே தான் இந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப்
படவில்லை', யென்பதாக நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்திய சர்க்காரை
குற்றம் சாட்டிவிட்டு தான் தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள்.
எல்லாவகை மில் ஜவுளிக்கும், ஏற்கெனவே உள்ள விற்பனை வரியுடன்
அதிகப்படியாக ரூபாய்க்கு ஒன்றே காலணை உபரி விற்பனை வரி விதிக்கப்படு
வதன் மூலம் கைத்தறி ஜிலை சல்லிசாக இருக்கும். ஆகையால் அதன்
வியாபாரம் பெருகும். கைத்தறி ஜவுளிக்குப் பாதுகாப்பான மார்க்கெட்
கிடைக்குமென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

"மில் துணியின் விலையை கிட்டத்தட்ட மூன்று அணுக்கள் அதிக
மாக்கி, கைத்தறி ஜவுளியின் விலையை ஒன்றரை அணு குறைப்பதன்
மூலம், மில் ஜவுளி, கைத்தறித்துணி இவையினையே நாட்டை அணு
வித்தியாசப்படுகின்றன. இந்த நிலைமை ஏற்படும்போது கைத்தறித்துணி
யின் விலை உண்மையில் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையிலேயே இருக்கு
மென்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? ஏறுத என்பதற்கு என்ன உத்தர
வாதம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது? மில் ஜவுளி என்ன அளவு விலை
உயர்கின்றதோ அதே அளவுக்கு நாளை கைத்தறித்துணியின் விலையும்
உயர்ந்தே தீரும் என்பது என் அபிப்பிராயம். அதை இன்றைக்கு இருக்
கும் நிலைமையிலேயே கட்டுப்படுத்தி வைப்பதற்கு இந்தச் சர்க்காருக்கு
அதிகாரம் இல்லை. ஆகவே கைத்தறித் துணிகளுக்கு பாதுகாப்புள்ள
மார்க்கெட் தேடித்தருகிறோம் என்ற பெயரால் இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும்
பாலான மக்கள் உபயோகப்படுத்தும் மில் துணி, கைத்தறித் துணி
இரண்டின் விலையும் உயரும். சர்க்காருக்குத்தான் லாபம் ஏற்படும். இது
கைத்தறிக்கு உண்மையான பாதுகாப்பும் ஆகாது. தங்கள் கட்சியின்

1st March 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

பிரசாரத்திற்காக வேண்டுமானால் இதை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.
மேலும் ஏழை மக்களின் நலனை உத்தேசித்து மோட்டா மில் ஜவுளி
களுக்கு உபரி வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லு
கிறார்கள். அதாவது 16-ம் நம்பர் ரக நூல் துணிகளுக்கு வரி கிடையாது
என்று சொல்லுகிறார்கள். 16-ம் நம்பர் ரக நூலினால் பெட்டி, ஜமக்
களும் போன்றவைகள் நெய்யப்படுகிறதே தவிர பெரும்பாலான ஏழை
மக்களுக்கும் நடுத்தர மக்களுக்கும் வேண்டிய ஆடைகள் 40-ம் நம்பர்,
20-ம் நம்பர் ரக நூலைக் கொண்டே தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே 16-ம்
நம்பர் ரக நூலுக்கு வரி விலக்கு அளிப்பதன் மூலம் ஏழைமக்களுக்கு
நன்மை செய்வதாக இவர்கள் சொல்லிக்கொள்வது கொஞ்சங்கூட
பொருந்தாது. இப்படி மறைமுகமான முறையில் பெரும்பாலான மக்
களை பாதிக்கும் வரித் திட்டத்தைக்கொண்டு வருவதைக்காட்டிலும்
கைத்தறித்துணிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் நேரிடையான திட்டம்
எதைக்கொண்டுவந்தாலும் சர்க்காருக்கு நாங்கள் ஆதரவு அளிக்கத்தயார்
என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்ததாக மில் ஜவுளி மீது உபரி விற்பனை வரி அமுலுக்கு வரும்
காலத்திலிருந்து கைத்தறி ஜவுளிக்கு இப்பொது விதித்துக் கொண்டிருக்கும்
ரூபாய்க்கு 1½ தம்பிடி விற்பனை வரியும்கூட ரத்தாக்குமென்று சொல்லப்
படுகிறது. என் இந்த விற்பனை வரியை உடனே ரத்து செய்யக்கூடாது?

"இப்படியாக மந்திரி சபை கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய புது
வரிப் பிரேரணைகளைப் பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரி
வித்து விட்டேன். இந்த வரிகளில் சில ஏறக்குறைய நாங்கள் முன்பு
சொல்லிக்கொண்டு வந்த யோசனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த
போதிலும் கூட இவர்களது நோக்கம் என்ன என்பதைப் பற்றி என்
னுடைய பிரச்சந்தத்தில் நான் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. நாங்கள்
புது வரிகளுக்கு யோசனை சொல்லியது ஏழைகளின்மீதுள்ள வரிச்சுமை
யைக் குறைத்து, பணக்காரர்களுக்கு அவர்கள் சக்திக்கேற்ற வரி விதிக்க
வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். ஏழை விவசாயிகளுக்கு நில வரியை ரத்து
செய்யவேண்டும், விற்பனை வரியை ஒரு முனை வரியாக்க வேண்டும், இதன்
மூலம், பொது மக்களின் வரிச்சுமையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று
சூறி வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் சொன்ன புது வரிகளைமட்டும் ஓரள
விற்கு ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டு, பொதுமக்களுக்கு செய்யவேண்டிய சகாயங்
களைச் செய்யாமலிருப்பது முறையல்ல.

"வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் 12-35
குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது. அதனால் அதையும் அவர்
குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் அதற்கு அவர் கூறி இருக்கும் வாதத்தை
என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. 'நம்முடைய நாடு ஒரு தூர்
திருஷ்டமான நாடு. தொழில் அபிவிருத்தி இல்லாத நாடு. இங்கு ஜனங்
களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே வேலையில்லாத
திண்டாட்டம் கிராமங்களில் அதிகமாக இருக்கிறது. நகரத்திலும் இருக்
கிறது,' என்பது அவர் சொல்லக் கூடிய வாதம். அத்தோடு, 'தொழில்
புரட்சி நடந்து, முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கக் கூடிய நாட்டுடன் நம்
நாட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க சரி இல்லை,' என்று சொல்லுகிறார்கள்.
இது சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில்
புரட்சி நடந்து இருக்கக் கூடிய நாட்டுடன் இதை ஒப்பிட்டு அங்குபோல்
இங்கு ஏற்படுவதென்றும் என்று எதிர்க்கட்சி சொன்னால் அதை சரியாக
அவர்கள் புரிந்து கொள்வது இல்லை. நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒன்றை
கவனிக்க வேண்டும். புள்ளி விவரங்கள் வேண்டுமென்றால் அவர்கள்
கையில் இருக்கிறது. 'ஐ.என்.எஸ் செகரட்டரி,' கையில் இருக்கிறது.
அவர்களிடமிருந்து புள்ளி விவரங்களை வாங்கிக்கொள்ளலாம். புள்ளி
விவரங்களை வேண்டுமானால் தன்னிஷ்டப்படி காட்டலாம். ஆனால் சரித்திரத்
தை மாற்றிச் சொல்லமுடியாது. தொழில் புரட்சி நடந்தால் தொழில்
முன்னேற்றம் அடைந்துவிடும். தொழிற் புரட்சி நடந்துள்ள நாட்டில்,
முன்னேற்றத்திற்கு முக்கிய காரணம், நிலப்புரட்சி. நிலப்புரட்சியின்
மூலம் தான், விஞ்ஞானமும், தொழிலும் வளருவது சாத்தியமாயிற்று.

[Sri M. Kalyanasundaram] [1st March 1954]

மக்களிடம், 'இதோ பாருங்கள். கம்ப்யூனிஸ்டுகள் மில்களையும், மில்தொழி லாளர்களையும் தான் ஆதரிக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவி அளிக்கும் ஒரு திட்டத்தையும் அதற்காகத்தான் எதிர்க்கிறார்கள். இந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியும், இந்த ராஜ்ய மந்திரி சபையும் தான் கைத்தறி நெசவாளர்களிடம் அனுதாபம் கொண்டிருக்கிறது என்று பிரசாரம் செய்து கொள்வதற்கும் இதை வசதியாகக் கொள்ளலா மென்பதே அவர்கள் அபிப்பிராயம் என்று எண்ணுகிறேன். இந்த வரியைக் கொண்டு வருவது கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதற் காக அல்ல என்பது என் அபிப்பிராயம். இது போகிற போக்கில் சொல்லு கின்ற குற்றச்சாட்டு அல்ல. அதற்கு நான் நிறைய ஆதாரங்கள் கொடுக்க முடியும். கைத்தறிக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதில், அபிப்பிராய வித்தியாசம் கிடையாது. காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள், 'கைத் தறித் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்துக் கொண்டு வருகிறோம்,' என்று சொல்லி வருகிறார்களே தவிர இது வரையில் எந்த விதமான நன்மையையும் உருப்படியாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இதைப்பற்றி நாங்கள் இன்றைய காலை கேள்வி நேரத்தின் போது கூட பல உப கேள்விகளைப் போட்டதை அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். 'மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நீங்கள் அனுப்பிய யோசனை கள் என்ன ஆயிற்று? அந்த சிபார்சுகள் அனைத்தையும் இந்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்ய நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறீர்கள்?', என்று இந்தப் பக்கத்திலிருந்து கேட்கதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், 'என் யோசனையைச் சொல்லிவிட்டால் அது வெற்றி அடையாது,' என்று சொல்லித் தப்பித்துக் கொண்டு விட் டார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்கள் நியாயமான முறையில் கிளர்ச்சி களைக்கூட நடத்த இவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. அவர்கள் ஒரு கூட்ட மாக சென்னைக்கு வந்து முதல் மந்திரி அவர்களைப் பேட்டி காண முயன்றபொழுது அவர்களைத் திரும்பிப் போங்கள் என்று சொல்லி விட்டார்கள். மீறி வந்தவர்களையும், ஜெயிலில் போட்டுவைத்து, ரயிலில் ஏற்றிக்கொண்டு போய் மதுரை நகரில் விட்டு வந்தார்கள். ஆகவே இப்படி அவர்கள் பிரச்சினையை இந்தச் சர்க்கார் ஒரு தொந்தரவாகக் கருதுகிறதே தவிர, அதை ஒரு முக்கியப் பிரச்சினையாகக் கொண்டு எந்த விதமான நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லையென்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. இப்பொழுதும், 'நாங்கள் சொன்ன யோசனையை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆகவே தான் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப் படவில்லை', யென்பதாக நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்திய சர்க்காரை குற்றம் சாட்டிவிட்டு தான் தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். எல்லாவகை மில் ஜவுளிக்கும், ஏற்கெனவே உள்ள விற்பனை வரியுடன் அதிகப்படியாக ரூபாய்க்கு ஒன்றே காலணை உபரி விற்பனை வரி விதிக்கப்படு வதன் மூலம் கைத்தறி விலை சல்லிசாக இருக்கும். ஆகையால் அதன் வியாபாரம் பெருகும். கைத்தறி ஜவுளிக்குப் பாதுகாப்பான மார்க்கெட் கிடைக்குமென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

"மில் துணியின் விலையை கிட்டத்தட்ட மூன்று அணுக்கள் அதிக மாக்கி, கைத்தறி ஜவுளியின் விலையை ஒன்றரை அணு குறைப்பதன் மூலம், மில் ஜவுளி, கைத்தறித்துணி இவைகளிடையே நாணா அணு வித்தியாசப்படுகின்றன. இந்த நிலைமை ஏற்படும்போது கைத்தறித்துணி யின் விலை உண்மையில் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையிலேயே இருக்கு மென்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? ஏறுது என்பதற்கு என்ன உத்தர வாதம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது? மில் ஜவுளி என்ன அளவு விலை உயர்கின்றதோ அதே அளவுக்கு நாளை கைத்தறித்துணியின் விலையும் உயர்ந்தே தீரும் என்பது என் அபிப்பிராயம். அதை இன்றைக்கு இருக் கும் நிலைமையிலேயே கட்டுப்படுத்தி வைப்பதற்கு இந்தச் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை. ஆகவே கைத்தறித் துணிகளுக்கு பாதுகாப்புள்ள மார்க்கெட் தேடித்தருகிறோம் என்ற பெயரால் இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும் பாலான மக்கள் உபயோகப்படுத்தும் மில் துணி, கைத்தறித் துணி இரண்டின் விலையும் உயரும். சர்க்காருக்குத்தான் லாபம் ஏற்படும். இது கைத்தறிக்கு உண்மையான பாதுகாப்பும் ஆகாது. தங்கள் கட்சியின்

1st March 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

பிரசாரத்திற்காக வேண்டுமானால் இதை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். மேலும் ஏழை மக்களின் நலனை உத்தேசித்து மோட்டா மில் ஜவுளி களுக்கு உபரி வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லு கிறார்கள். அதாவது 16-ம் நம்பர் ரக நூல் துணிகளுக்கு வரி கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். 16-ம் நம்பர் ரக நூலினால் பெட்டி, ஜமக் காளம் போன்றவைகள் நெய்யப்படுகிறதே தவிர பெரும்பாலான ஏழை மக்களுக்கும் நடுத்தர மக்களுக்கும் வேண்டிய ஆடைகள் 40-ம் நம்பர், 20-ம் நம்பர் ரக நூலைக் கொண்டே தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே 16-ம் நம்பர் ரக நூலுக்கு வரி விலக்கு அளிப்பதன் மூலம் ஏழைமக்களுக்கு நன்மை செய்வதாக இவர்கள் சொல்லிக்கொள்வது கொஞ்சங்கூட பொருந்தாது. இப்படி மறைமுகமான முறையில் பெரும்பாலான மக் களை பாதிக்கும் வரித்திட்டத்தைக்கொண்டு வருவதைக்காட்டிலும் கைத்தறித்துணிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் நேரிடையான திட்டம் எதைக்கொண்டுவந்தாலும் சர்க்காருக்கு நாங்கள் ஆதரவு அளிக்கத்தயார் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்ததாக மில் ஜவுளி மீது உபரி விற்பனை வரி அமுலுக்கு வரும் காலத்திலிருந்து கைத்தறி ஜவுளிக்கு இப்பொது விதித்துக் கொண்டிருக்கும் ரூபாய்க்கு 1½ தம்பிடி விற்பனை வரியும் கூட ரத்தாகுமென்று சொல்லப் படுகிறது. என் இந்த விற்பனை வரியை உடனே ரத்து செய்யக்கூடாது?

"இப்படியாக மந்திரி சபை கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய புது வரிப் பிரேரணைகளைப் பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரி வித்து விட்டேன். இந்த வரிகளில் சில ஏறக்குறைய நாங்கள் முன்பு சொல்லிக்கொண்டு வந்த யோசனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த போதிலும் கூட இவர்களது நோக்கம் என்ன என்பதைப் பற்றி என் னுடைய பிரச்சங்கத்தில் நான் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. நாங்கள் புது வரிகளுக்கு யோசனை சொல்லியது ஏழைகளின்மீதுள்ள வரிச்சமையக் குறைத்து, பணக்காரர்களுக்கு அவர்கள் சக்திக்கேற்ற வரி விதிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். ஏழை விவசாயிகளுக்கு நில வரியை ரத்து செய்யவேண்டும், விற்பனை வரியை ஒரு முனை வரியாக்க வேண்டும், இதன் மூலம், பொது மக்களின் வரிச்சமையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று கூறி வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் சொன்ன புது வரிகளைமட்டும் ஓரள விற்கு ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டு, பொதுமக்களுக்கு செய்யவேண்டிய சகாயங் களைச் செய்யாமலிருப்பது முறையல்ல.

"வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் 12-35 P.M. குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது. அதனால் அதையும் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால் அதற்கு அவர் கூறி இருக்கும் வாதத்தை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. 'நம்முடைய நாடு ஒரு துர திருஷ்டமான நாடு. தொழில் அபிவிருத்தி இல்லாத நாடு. இங்கு ஜனங் களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் கிராமங்களில் அதிகமாக இருக்கிறது. நகரத்திலும் இருக் கிறது,' என்பது அவர் சொல்லக் கூடிய வாதம். அத்தோடு, 'தொழில் புரட்சி நடந்து, முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கக் கூடிய நாட்டுடன் நம் நாட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது சரி இல்லை,' என்று சொல்லுகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் புரட்சி நடந்து இருக்கக் கூடிய நாட்டுடன் இதை ஒப்பிட்டு அங்குபோல் இங்கு ஏற்படவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சி சொன்னால் அதை சரியாக அவர்கள் புரிந்து கொள்வது இல்லை. நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒன்றை கவனிக்க வேண்டும். புள்ளி விவரங்கள் வேண்டுமென்றால் அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. 'ஸுனான்ஸ் செகரட்டரி,' கையில் இருக்கிறது. அவர்களிடமிருந்து புள்ளி விவரங்களை வாங்கிக்கொள்ளலாம். புள்ளி விவரங்களை வேண்டுமானால் தன்னிஷ்டப்படி காட்டலாம். ஆனால் சரித்திரத் தை மாற்றிச் சொல்லமுடியாது. தொழில் புரட்சி நடந்தால் தொழில் முன்னேற்றம் அடைந்துவிடும். தொழிற் புரட்சி நடந்துள்ள நாட்டில், முன்னேற்றத்திற்கு முக்கிய காரணம், நிலப்புரட்சி. நிலப்புரட்சியின் மூலம் தான், விஞ்ஞானமும், தொழிலும் வளருவது சாத்தியமாயிற்று.

[Sri M. Kalyanasundaram] [1st March 1954]

இன்றையதினம் ராஜாஜி செய்யக்கூடிய காரியத்தை 16 ஆவது 17 ஆவது நூற்றுண்டிலேயே 9 ஆவது போப் பயஸ் போன்றவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். விஞ்ஞானிகளை அஞ்ஞானிகள் என்று அவதூறு செய்து தொழில் புரட்சியை தடுக்க நிலப்பிரபுக்களும், மதகுருக்களும் பிரயத்தனம் செய்தனர். அதைப்போலவே புதிய கல்வித் திட்டத்தை கொண்டு வந்து அறிவு வளர்ச்சி ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு நம் முதன் மந்திரி அவர்கள் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார். அதைப்பற்றிய வெற்றி தோல்வி எப்படி ஆகப்போகிறது என்பதைப் பார்க்கப் போகிறோம். மந்திரி சபையினர், சரித்திரத்தை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். மேடுகளில் தொழில் புரட்சி வெற்றியடையக் காரணம், நிலப்பிரபுக்களும், அறிவு வளர்ச்சியுமாகும். அப்பொழுது இருந்த நிலப்பிரபுக்கள் தொழில் புரட்சியைத் தடுப்பதற்கும் நாட்டில் விஞ்ஞானம் வளர்வதற்கும் முட்டுக்கட்டையாக இருந்தார்கள். (Some interruption.) சரித்திரத்தை சரியாகப் புரிந்து கொண்டால் நிலச் சீர்திருத்தம் இல்லாமலும், தொழில் அபிவிருத்தி இல்லாமலும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவோம் என்று சொல்லுவது சாத்தியமல்ல என்பது புரியும். நிலச்சீர்திருத்தத்தைச் செய்யாமல் தொழில் வளர்ச்சிக்கு திட்டம் வகுக்காமல், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கமுடியாது. விவசாயிகளுக்கு வாங்கும் சக்தி இருக்க வேண்டும். இதையே அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதை ஒப்புக் கொண்டிருப்பதால் நிலச் சீர்திருத்தத்தை சீக்கிரம் கொண்டு வர வேண்டும். நியாயமான குத்தகை ஏற்படுத்தி, விவசாயிகளுக்கு நியாயமான பங்கு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளருக்கு நியாயமான கூலி கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது அவசியம். அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை உண்டியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி இல்லா விட்டால் விவசாயிகளுடைய வாங்கும் சக்தியை உயர்த்த முடியாது. தொழில்களும் நாசமடைந்து சுக்னித்துபோய்விடும். இதில் அரசியல் மனப் பாண்மையைக் கொண்டு வரக்கூடாது. இதில் விவசாயிகளுடைய நிலைமையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வெறும் புத்தகக் கணக்கின் அடிப்படையில் திட்டங்களைப் போட்டுவிட்டு, நாடு முன்னேறி விட்டதாகக் கூறினால், கணக்குத்தவறும். '18 கோடி ரூபாய் நில அபிவிருத்திக்காக செலவு பண்ணுகிறோம். அதிலிருந்து வரும் தண்ணீர் ஐந்து லட்சம் ஏக்கருக்கு அதிகமாக சாகுபடிக்கு வரும்; மின்சார திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு பணம் கொடுத்து இருக்கிறோம். ஆகையினால் சுபீட்சம் ஏற்படப்போகிறது,' என்று கணக்குப் போடுகிறார்கள். இயற்கை விதியைப் புரிந்து கொண்டு கணக்குப் போடுவதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு மரத்தில் நூறு காக்கைகள் இருந்தன. அதில் ஒரு காக்கையை சுட்டு விட்டால் மீதம் எவ்வளவு காக்கைகள் இருக்கும் என்று ஒரு கணக்குப் போட்டால் அதில் 99 காக்கைகள் தான் மீதம் இருக்கும் என்று புத்தகக் கணக்கை நம்புபவர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆனால் ஒரு காக்கையைச் சுட்டு விட்டால் பாக்கி இருக்கும் 99 காக்கைகளும் அங்கிருந்து பயத்தால் பறந்து போய்விடும் என்று இயற்கைவிதியை உணர்ந்தவர்கள் பதில் சொல்லுவார்கள். அந்த விதமாக இருக்கிறது இப்பொழுது இவர்கள் போடும் கணக்கு. ஆகவே இயற்கை விதியைப் புரிந்து கொண்டு கணக்குப் போடவேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதிக்கும், மின்சார அபிவிருத்திக்கும் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டம், உண்மையில் சுபீட்சத்தை அளிக்க வேண்டுமானால், அவற்றை விவசாயிகள் பயன்படுத்திக்கொள்ள வகை செய்ய வேண்டும். சப்-ஸ்டேஷன் எண்ணிக்கையையும், மின்சாரக் கம்பியின் நீளத்தையும் கணக்கெடுத்து, விவசாயம் அபிவிருத்தியடைவதற்குக் கணக்குப் போட்டால் குருட்டுக் கணக்காகும். விவசாயிகளுக்கு கடனுதவிக்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகையை, இந்த வருடம் குறைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் அளவில் பணம் ஏற்படுகிறதும் என்று நம்ப முடியாது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், கோயம்பத்தூர் நகரத்தில் பம்பு செட் உற்பத்தி தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருப்பது. அங்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட செட் கள் விவசாயிகளில் என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[1st March 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

பம்பு செட்டுகளை விவசாயிகள் வாங்க கடனுதவி செய்யாமல் மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதால்மட்டும், உத்தேசிக்கும் பணம் ஏற்பட்டு விடமுடியாது. முடிவாக நான் சொல்ல விரும்புவது நிதி மந்திரியின் பிரசங்கமானது பிரசாரத்திற்காகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தான். இந்த வருஷம் முடிந்து அடுத்த வருஷம் சுபீட்சம் நிச்சயமாக ஏற்படும் என்று நம்ப முடியாது என்ற எதிர்க் கட்சியின் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I shall first take the privilege of congratulating the Hon. the Finance Minister on furnishing a more detailed narrative of the financial and economic conditions of this State. That he has been right in doing so has been testified to by the fact that the next day the Union Finance Minister also made a longer survey of the economic conditions prevailing in the country before he detailed the Budget figures. Sir, the Budget of a country has to be fashioned according to the prevailing circumstances. We are thankful to Providence for the improvement in the seasonal conditions. However, there are many more obstacles to be got over and I am glad that the Finance Minister has mentioned all of them."

"Before I deal with the Hon. the Finance Minister's speech, Sir, I should offer my congratulations to the Ministry and to the Secretariat for having given much more details this year than before regarding all the items of revenue and expenditure. I am glad that all these details have been given in a readable manner, for one could not ordinarily understand so much of it from the speech without going through the Budget Memorandum in detail. But this time it has been possible to have a good picture of the whole thing (including the figures) from the speech itself. I am also glad that the Hon. the Finance Minister made his speech short enough."

"Sir, I thank the Hon. the Chief Minister for having referred to the U.S. Pakistan Military Pact and to the very serious condition of affairs developing in the world around us, when he made his speech in the Upper House while presenting the Budget. It was right that he should have taken note of the conditions prevailing in the world in their present context. He pointed out how America's present policy would affect Indian economy and how in turn the economy of the States would also be affected. I am very glad that the Hon. the Chief Minister made a suitable reference to this most important matter in his own inimitable way. I do sincerely hope that the appeal he has made to that great country, America, will not go unheeded, particularly in view of the fact that the Ambassador of that country and the Prime Minister of a neighbouring country have very recently met our Prime Minister. The fact that this country has to be more vigilant than ever before and that it cannot reduce its military expenditure is obvious. This House, though it is a State Assembly, should certainly support the views of the Union Finance Minister when he says that constant

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [1st March 1954]

vigil should be kept up and that the expenditure on the military side should not be reduced. All this means that the Central Government cannot make any reduction in taxation and cannot find much money for welfare work. This will have a bearing on Central aid to States and the capacity of the States to go ahead with their development plans depending on Central aid, with the result that we would not be able to provide as much employment as we wish to. Therefore, this House is intimately connected with all the policies and programmes of the Central Government including those that are dealt with by the External Affairs Department. We wish the best of luck to our Prime Minister who is working heart and soul to see that peace prevails in this part of the world and we hope that the mischievous move of the Pakistan and American Governments will not go through further.

" Now, I shall resume my discussion on the Hon. the Finance Minister's speech. I shall refer only to certain portions of his speech. He has argued the case as a lawyer would argue both sides of the case before the Judge and finally ask for a judgment in his favour. I must congratulate him on the way in which he has explained everything. He has referred to the difficulties of the coir-workers in the coastal belt of Malabar district, to the plight of the handloom weavers and to the problem of unemployment and the industrial backwardness of the State. He pointed out how industry is not able to thrive well and how private capital is shy in this part of the country. He also mentioned that the dwindling income of the masses should be increased. That is the attempt of every Government, but whether the Government succeed or fail remains to be seen.

" Now, turning to industry, I do not agree with the Hon. the Finance Minister when he says that industrial development is largely a matter concerning the Central Government. It is as much the look-out of the State Government. If the State Government feel that the Central Government should do something in the industrial field, they must persuade the Central Government to lend all help. Unless there was adequate regionalization of industrial development, the needs of the South will not receive proper attention. The question of regionalization of industries in the South should be actively taken up by our State Government and the Central Government should be induced to render all possible help. This is not a question concerning the Central Government alone, who are far away. With due respect to my distinguished friends in North India, I am never tired of saying that the industrial interests of South India are not well cared for and I am sure hon. Members on the opposite side will agree with me when I say this. Regionalization of industries in the South only can provide more employment. In this connexion, I can tell hon. Members that I was required to give evidence before the Industrial Finance Corporation sponsored by America and I made a strong plea that adequate representation should be given to the South. Even

1st March 1954] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

in the Steering Committee, out of five members who constitute the new Board, there is only one member from the South, namely, Sri A. Ramaswami Mudaliar.

" Everybody knows that I am not in a position to accept any membership, and therefore there is no personal interest involved. I have already mentioned to the Hon. Finance Minister and to some extent to the Hon. Chief Minister that they should suggest to the Government of India to stop forthwith the further proceedings of the Steering Committee and reorganize that Committee by including more than one South Indian in it. As I said, Sri A. Ramaswami Mudaliar is only one out of the five members of that Committee. (The Hon. Sri C. Subramaniam : ' Does he not represent South India? ') The Hon. Finance Minister is provoking me to say what I have been feeling rather delicate to say. He represents the interests in Calcutta and I do say openly that he represents the interests in Calcutta at the moment. He is a great man, but I am not ashamed of saying that he does not represent properly the best interests of South India. He will not represent truly the South Indian interests though he has more connexion here. But Sri Ramaswami Mudaliar is no doubt a proper person to be a member of the Committee. I have a feeling that active businessmen should not be associated with the Industrial Finance Corporation. If they are associated, there may be scope for favouritism or people may allege favouritism even when there is no favouritism. I submit that Sri Shroff and Sri Ramaswami Mudaliar are the only persons who are fit to be on the Committee, and not the three other members who are actively in business. There are a number of other distinguished men who have got experience of management, planning and so on. I am sure people in the North will always be protesting that North is not adequately represented on the Industrial Finance Corporation. I am tempted to mention this, because of the statement of the Hon. Finance Minister that industrial development is the concern of the Government of India. It should be the concern of this State Government also, because they are interested in employment. We get sympathy merely in words. We do not represent our view-point in time, and that is the view of North India. Whether it is Malaya, Burma or Ceylon, we suffer because we do not have a South Indian as the High Commissioner. If Indians in Ceylon are sent back to India, the unemployment in four or five districts of the residuary Madras State will increase. I mention this to point out the indifference of the Centre so far as the South is concerned, and I shall not be tired of repeating this till the situation is remedied. The Hon. Finance Minister has explained all these things and he wants them to be remedied, and then goes on to the various plans. The Hon. Finance Minister says that we should provide for a capital expenditure of Rs. 22 crores in 1954-55 if we want to keep pace with the Five-Year Plan. I want to ask him why he has provided not Rs. 22 crores but only Rs. 12 crores."

[1st March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is expenditure under the Plan as such. It is not only capital expenditure; it includes revenue expenditure also."

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD:—"He must have planned for the target and provided Rs. 22 crores. If he does not plan for the target and press the needs of this State on the Centre, some other State will ask for more help and get it."

"One or two items of expenditure which are shown as revenue expenditure ought not to be shown as revenue expenditure. The sum of Rs. 66 lakhs provided for community projects should not come under revenue expenditure. Community projects come under Development Plans, and if this sum is taken away from the expenditure under Revenue Account, there will be a surplus of Rs. 8 lakhs. Though I am pointing out these things, I am going to vote with the Government whatever be the decision. Fortunately or unfortunately that is party politics. After all, it is necessary to support the Government for carrying on the administration of the country. We know what is Parliamentary procedure. Even if the Opposition Party comes into power, they will require the members of their party to vote according to order."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Does the hon. Member say that we must borrow for the Community Project works?"

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD:—"Community Projects are a part of the Five-Year Plan and there is no harm in borrowing. There is nothing inherently wrong in deficit financing. Though Mr. Chintamani Deshmukh is orthodox and rigid and a person of great integrity, he is no use as Finance Minister of the Government of India. (Interruption by the Hon. Sri C. Rajagopalachari.) If the Hon. Chief Minister waits for half a second, he will see me paying a tribute to Mr. Deshmukh. I am not criticizing him and the Hon. Chief Minister is wrong in thinking that I am criticizing him. This is a matter which I can understand easily and I am not likely to make any mistake in this simple thing. I said that he is conservative, honest and a person of great integrity, and all these expressions are absolutely parliamentary."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The hon. Member is thinking that I am making an elementary mistake. I think that we should not take up the merits and demerits or analyse the character of one who is not here, who is not responsible to this House and about whom we are not concerned in this House, and such talk will lead to unnecessary embarrassment."

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD:—"I am not attacking him; I am only having in mind the handicaps under which he has to work. Some imagination is shown now, and that is why I say that the Finance Minister of the Government of India, is more lucky this year than last year. That is my point."

1st March 1954] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

I am sure Mr. Deshmukh will send me a letter of thanks if he reads the whole of my speech. But unfortunately the whole of my speech will not be printed in the newspapers.

"Mr. Deshmukh has now shown the right imagination. Deficit financing is not a thing to be afraid of. The principle that when the income is Rs. 500, the expenditure should be only Rs. 499 or less is not right in all circumstances. We must take a long-range view and, if necessary, pass on the burden to the next generation or spread it over the next few years. Only when the deficit is very high, the position becomes serious. Our public debt is only Rs. 194 crores, and even this is wrongly accounted for. Details have not been given about the Rs. 17 crores which he took as ways and means advance in 1952-53. I hope the Hon. Finance Minister will explain whether he has got it written off or repaid or treated it as a long-term loan."

"Then the Hon. Finance Minister has not mentioned about the Rs. 10 crores which he has taken temporarily. He has not said whether the amount has been allocated between the Madras and the Andhra Governments. I think the allocation has not been made. I wish there had been a reference in the Budget speech to the effect that the allocation had not yet been made and that it would be made shortly. I have no doubt that the allocation will be made on a fair basis. Even after the allocation, the financial position of this State will be sound considered from the point of view of the public debt. I am speaking in support of the Finance Minister. I am saying these things to show that there is no case for additional taxation. He can balance the budget without levying any taxes by simply transferring some items of expenditure under Revenue Account to Capital Account."

"We are not spending the full amount earmarked for the Plan. We can get more assistance from the Centre for the execution of the Plan. (Interruption.) The Hon. the Finance Minister says that the entire Budget is changed. Sir, a time may come when there is no rain. Let me not wish for it, but it is possible. For seven years successively in the past, we had no rain. As long as there is no rain, we cannot collect any land revenue. Then, we will have to carry on with the help of loans. But it may not be possible then to get loans also. If the loan policy should succeed, we should not introduce new taxes. We should leave some reserves with the people. The Hon. the Finance Minister says that loans will be raised to finance the Five-Year Plan. He may come out with another Five-Year Plan costing some Rs. 9,000 crores. Of course, these Plans are necessary. Therefore, I am suggesting that the portion of the loan granted by the Government of India for the execution of the Five-Year Plan is not enough. This House must wholeheartedly give its support to the Hon. the Finance Minister in demanding from the Government of India some more assistance. If we get such financial assistance from the Centre, it will be spent on community projects and the like which will provide more avenues of employment in the country."

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [1st March 1954]

No doubt, the Hon. the Finance Minister says that more avenues of employment should be provided. At the same time, he says that capital is shy and that industrial development must proceed apace. If the Government go on increasing the taxes, how is all that possible? If the plantation industry is going to be taxed, how is it possible to increase the avenues of employment? I am not the owner of any big plantations, but already the plantation industry is suffering on account of labour legislations. If that industry is going to be subjected to taxation, it will then be very difficult to provide amenities to plantation workers. To-day, that is one industry which can absorb more people and give employment to more people. The Government want to kill that industry and, at the same time, say that capital is shy. If the Government provide more capital for the plantation industry under the Five-Year Plan; how is it possible to give employment to more people? I can definitely say that the tax on plantation products is absolutely unnecessary. I think that it is only for mere self-satisfaction that some taxation measures have been proposed. There is absolutely no case for new taxation this year. I do not mean to say that there should be no taxation for all time to come. If there is a case for new taxation, let us take up the question next year. If I had anything to do with advising the Government on this matter, I would suggest to them that there should be no new taxation now. If there is no new taxation, they will get more votes from the people. Really, if this Budget session had commenced some ten days ago and if it had been announced that there would be no new taxation in Madras, it might be that the Congress Party would have been returned in a large majority in Travancore-Cochin State. (Laughter.) But, unfortunately, it was not foreseen by the people concerned. No doubt, I am only expressing a hope. I am not sure what would have happened even if it had been announced that there would be no new taxation in Madras. But there is nothing wrong in expressing a hope. I would say that this is all only tactics. After all, there are only two years more for the next elections. Therefore, we must not resort to new taxation unless there is absolute necessity for it. The Hon. the Finance Minister has expressed fine sentiments that capital is shy and that industry must develop. I reciprocate all those sentiments and good feelings. That is why I started with congratulating him on his masterly review of the situation. But, unfortunately, there is no link in his statements. The proposal for new taxation appears suddenly in his speech. It looks as if the proposal had been forced upon him. He has been ill-advised to accept the suggestion, whoever might have given the advice. Whether he gave the advice to himself or whether it was given to him by somebody I do not know. (The Hon. Sri C. Subramaniam: 'It was not forced upon me.') Well, I can only say that he has been ill-advised by himself. (Laughter.) If there is a deficit of Rs. 150 lakhs or Rs. 200 lakhs, then we must consider the question of bridging the gap. But now there is not a big gap and there is absolutely no necessity for new taxation.

[1st March 1954] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

"Sir, the Hon. the Finance Minister was offering thanks to the officers of the various Government departments. I am sorry that he did not express his thanks to the public of Madras who had subscribed liberally to the Madras Loan."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"That was done in my last Budget Speech."

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD:—"Oh, it was done when the interim Budget was presented. I am sorry I forgot it. Budgets are presented every alternate day (laughter) and I do not remember what was said in one Budget speech or in another Budget speech. I may be excused for this lapse of memory."

"Then, I come to the question of surcharge on land revenue. To-day, it is clear that the tenants want help from the landowner. I do not think that a landowner paying an assessment of Rs. 500 is a big landowner. He is only a very small landowner. That is my own impression. Now, when the price of grain has suddenly gone down on account of plenty of rains and good harvest, it will be a great hardship if this surcharge on land revenue is introduced. The Government could very well have deferred this proposal. But, if, for the sake of formality, they want to pursue the proposal, I do hope that at least the rigour of surcharge of eight annas in the rupee in the case of those who pay an assessment above Rs. 1,000 will not be there. I hope that even the first Rs. 500 of assessment may be left out for the purpose of the surcharge. The surcharge may be collected only on the amount of assessment above Rs. 500."

"It may be said that any taxation does not induce people to take to any business. Even the Union Finance Minister in Delhi has not resorted to increase of income-tax. Even if he increases the rate of income-tax, he will not get much of an income on account of that. His intention not to increase the rate of income-tax will have a psychological effect on the people who will invest more money in business which will in turn provide employment to more people. Now, the tax on plantation products is a direct tax. It is not good to impose this tax just at a time when the coffee industry is suffering on account of the restrictions which the Government of India have been trying to put on it during the last few months. Even with regard to exemption of articles from sales tax, I would suggest that the Government should have exempted foodgrains from it since the yield from this particular source will not be much."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It will yield an income of Rs. 1 crore."

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD:—"If it is Rs. 1 crore, then I withdraw my argument. I thought it was less than Rs. 1 crore. If the tax from this source yields Rs. 1 crore, then I lose my case. If I go on saying that there is no need for taxation even when it yields Rs. 1 crore, I shall be foolish. Therefore, I shall not persist in that suggestion of mine."

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [1st March 1954]

"Then, I come to the housing schemes. The poor people are not having sufficient housing accommodation. In the City of Madras, there is the slum improvement scheme and a sum of Rs. 1½ lakhs has been provided for it. But that is a very meagre allotment. I do hope that the Government of India will be persuaded to give more financial assistance for housing schemes in the City of Madras and other industrial towns like Madurai, Coimbatore, Tirunelveli, etc. Even here, there is a snag. Under the housing schemes, only industrial labour is contemplated. There are many labourers who come within the purview of the Factories Act, but who fall outside the scope of the Industrial Housing Schemes. The Government must, therefore, get necessary exemption from the Government of India in this regard so that in the houses built by the City Improvement Trust and other house construction organizations, not only workers employed in 15,000-worker-mills but even those in 100-worker-mills can be accommodated. After all, a worker in a big mill can expect to have more amenities than a worker in a small mill. So, if the City Improvement Trust is willing to put up a house and accommodate a worker in a small printing press or a workshop, why should that not be done? Now, the Government of India say that it cannot be done because the small mill or factory does not produce more. So, the City Improvement Trust or any other organization has not been able to build houses for workers in such small factories and mills. I do hope that the Government of Madras will urge on the Government of India to relax this rule so as to benefit the workers in small industries also.

"I am tempted to remind the House again of the views expressed by the Hon. the Finance Minister in his speech regarding the absence of proper environment for the development of industry such as the expression that capital is shy. I once again suggest to him that he can achieve his object only if more incentive is given to the people to increase production. Though I am a member of the Government Party, I do appeal to the Government that they need not stand on prestige and just because they have proposed certain taxation measures, they need not pursue them. After all, these are all proposals and nobody will consider the question as a vote of confidence if they change their mind. When the necessary Bills are drafted, the Government can modify their proposals suitably. My humble suggestion is that they need not stand on prestige.

1 p.m. "With regard to Capital Works, I should offer my congratulations to the Government on their taking up many Capital Works, though one or two may appear to be of a parochial nature. I wish to mention about the Vaigai Scheme. People in Ramanathapuram—not my constituency, but a neighbouring constituency, the hon. Member Sri Swaminathan's constituency—are suggesting that certain portions will be benefited more and certain portions will not be benefited. People in Tirumangalam and other places are agitated. I have no objection to Vaigai water being given to Tirumangalam as well as other areas. I do sincerely hope that

[1st March 1954] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

the Government will view this matter just like what a Tribunal will do. Let them ask their expert engineers to go into the whole question, investigate and come to judgment and let the Government abide by their judgment. They should not fight shy of this. I have been receiving telegrams and letters four or five a day for the past one month from people of that area—of course not my area and even if it is, I am not shy of telling—that the Vaigai Scheme should primarily benefit them. After all we are interested in seeing that all areas are developed. We do not want any lopsided development. We do not want one area to be developed and another area to be neglected. It is not fair. At present the Minister in charge of the Public Works Department is the Hon. Raja of Ramnad and in view of his knowledge he should be relied on to go into the whole question and furnish full details to the Cabinet. I hope the Government will also get expert opinion. The sincere advice of the Hon. Raja of Ramnad will be valuable to the Government on this occasion and I hope it will be heard.

"In this connexion, mention was also made about Electricity undertakings. Government must take a bold step. The former Minister who is here did so much for the electrical and irrigation development. But I may mention to him and the Members of the Government that they should have gone on quickly. However much they may grant loans to these undertakings, they will not develop; for there will be partisan work and partial treatment. Therefore, I suggest to the Government that they should take over the undertakings themselves. It will not mean much money and it will require only a small sum. They should not delay this matter any further. Instead of giving loans, they themselves should take over the undertakings. After all, loans will not be repaid and will not be managed properly. Therefore, my suggestion is that instead of granting loans to individual concerns, the Government should take over the institutions and develop rural electrification and extensions. There are certain areas—parts of Ramanathapuram, Madurai, Tiruchirappalli, Pudukkottai, etc. These are the Rayalaseema of Tamil Nad and Government should consider these areas as such hereafter. Unless speedy irrigation and electricity facilities are provided in these areas, we cannot help these areas. Rural electrification has been the prime necessity. In spite of the fact that our Reservoirs are full, there is no electricity. I do not know what the people were doing when electric connexions were cut off and when electricity cut was there. But now there is a possibility of giving new connexions. Still, numerous applications have not been considered and many connexions required have not been given. I hope the Hon. Raja of Ramnad has statistics and would realize the correctness of my statement. If I am wrong, I should be happy. I therefore request the Government to go into the question thoroughly especially to regard to districts like Ramanathapuram and Tirunelveli and Sivaganga and other places and see that more electric connexions are provided as early as possible, before the next Kuruvi season starts.

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [1st March 1954]

"I should like to congratulate the Government on the step taken by them to open a Medical College. This should have been done much earlier. At least they have done this at this late stage and I congratulate them on their decision to start the College in July 1954.

"There is one other subject which I should like to mention in this connexion and that is the subject of education. I shall not go into the much debated question of Elementary Education; there is time enough to discuss it later on. Now, Sir, I am concerned with the discipline in the colleges and schools. Discipline in schools and colleges will be all right only if the National Cadet Corps is developed in educational institutions. India is threatened from all parts of the world, from all sides. When our Defence Minister and Prime Minister are interested in putting up proper defence, it is necessary that our young men should be put under colours. There is not even 10 per cent who are under colours now. So far as schools are concerned, it is only one per cent or two per cent. The State Government have the responsibility of paying half the cost while the Central Government pays the other half. It is refreshing to note that there are 15 Units. I wish it were 15 hundred Units. That should be the minimum. They have to add zeroes and zeroes have meaning and they are worthwhile to the public. No doubt the Government of India will give their share if the State Government finds its portion of the money.

"I find that the Hon. the Finance Minister in his clear statement on Ways and Means has expected a demand for Rs. 14,94,00,000 and he expects a credit of Rs. 394 lakhs. He would like to make up the balance of Rs. 11 crores from the Government of India and by Public Loans. I am afraid the way in which the Government of India have not agreed to the 22 crores projects, if they could not persuade themselves to accept that, I do not expect they will accept this. And assuming that the public loan as envisaged in the Budget comes through, I wish to suggest that 11 crores is not much both sides put together. Therefore, what does it matter if the 40 lakhs is also added to the 11 crores? I am prepared to offer to the Government that I shall underwrite the extra 40 lakhs, to collect the 40 lakhs. Of course, it is not parading my support to the Government. To some extent, I have been of help in the loans issued by the Government in the last few years. Therefore, I consider it their sacred duty to give up the proposed taxation on Plantations and Agricultural Income."

SRI K. VINAYAKAM:—"The hon. Member refers to only two items. Let the Government . . ."

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD:—"The Speaker has allowed me some time. I do not say, wisdom is my monopoly. Hon. Members may also have it. I do not want to take the time of the House. We are here to hear hon. Members from all sections of the House and opportunity will be given to them to put forth various other good suggestions and which we shall

1st March 1954] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

listen to with profit. Mr. Speaker, to that Rs. 11 crores, this Rs. 40 lakhs may also be added and obtained either from the Government of India or by public loans. This is my humble suggestion. I shall certainly arrange to get the 40 lakhs, if only Government would give up these taxation proposals. It will do good to the Congress Party, it will do good to the country and it will help the Government themselves. Let them not stand on prestige. No prestige comes in here. They have enough prestige. They need not build up any more on this issue. After all this is a matter by which they can please the public. After all, a Government have to provide the people with food, housing, employment and clothing. Let them concern themselves with these four items. That is my humble suggestion to the Ministry.

"Mr. Speaker, Sir, let me only assure that all the suggestions are made by me not in a spirit of antagonism or criticism, but they have been made in the best spirit, with the best of intentions for the consideration of the Government. Let me wish the best of luck to the Government."

* SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"கனம் உதவி சபா 1-10
நாயகர் அவர்களே, 1954-55 வரவு செலவு திட்டத்தில் பிற்பட்ட p.m.
சமூகத்தினருக்கு அரசாங்கம் என்ன செய்தது என்பது பற்றி
சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜனங்கள்,
பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் ஆகியோரின் நல அபிவிருத்திக்காக இந்த ஆண்டு
பட்ஜெட்டில் 90 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட இனத்தவர்
களுக்காக இந்த 90 லட்ச ரூபாயில் பத்து லட்சமே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.
பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள் ஜனத் தொகையில் எத்தனை சத விதம்
இருக்கிறார்கள் என்பதை கணக்கிட்டு அந்த சத விதப்படி பணம் ஒதுக்க
வேண்டும். இந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த பள்ளிப்பிள்ளைகளுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்
கொடுப்பதிலும் மற்ற சலுகைகள் காட்டுவதிலும் ஜனத்தொகை விகிதாச்
சாரப்படி பணம் ஒதுக்கும் படியாய் அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.
இந்த மாகாணத்தில் அரசாங்கத்தின் கணக்கு பிரகாரம் பார்த்தால் 33 சதம்
பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஜனத்தொகை விகிதாச்
சாரப்படி கணக்கு பார்ப்போமானால் 60 சத வீதம் இருக்கிறார்கள்.

"இந்த ஜனத்தொகையின் கணக்குப்படி பிற்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு
எல்லாவித சலுகைகள் அளிப்பதற்கும் நிரந்தர பரிகாரம் செய்வதற்கும்
அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்
பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது நாட்டில் அரசாங்கம்
புதிய வரிகளை கொண்டுவந்திருக்கிறது. நாட்டில் மக்கள் அல்லல்
படும் இந்த நேரத்தில், இருக்கும் வரிகளை கொடுக்க முடியாதிருக்கும்
இந்த நிலையில், இந்த புதிய வரிகள் தேவையில்லை என்றுதான் நான்
சொல்லுகிறேன். சென்ற ஆண்டில் பருவமழை பெய்ததால் விளைச்சல்
ஓரளவுக்கு நன்றாக இருந்தது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு சுபிட்சம் ஏற்
பட்டது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பயிர்கள் பூச்சிகளால்
பீடிக்கப்பட்டு, விளைச்சல் ஏதும் இன்றி பலவகைகளிலும் விவசாயிகள்
நஷ்டம் அடைந்தார்கள். இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் சற்று ஆலோசனை
செய்து பூச்சிகளால் பாழாக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு வரிவஜா அளித்து ஏழை
விவசாயிகளை காப்பாற்றுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக
செஞ்சி, திண்டிவனம் தாலுக்காக்கள் போன்ற இடங்களில் விவசாயிகள்,
இந்த பூச்சிகளினால் மிகவும் நஷ்டத்துக்குள்ளாயிருக்கிறார்கள். இவர்
களுக்கு வரிவஜா அளித்து உதவுமாறு அரசியலாை கேட்டுக்கொள்ளு
கிறேன்.

"இரண்டாவதாக நீர்ப்பாசன வசதிபற்றி அரசாங்கத்திற்கு திரும்பத்
திரும்ப எடுத்துரைத்திருந்தும் கூட சிறும் செலியாய்த்ததாகத் தெரிய

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] [1st March 1954]

வில்லை. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் மிகவும் சாதாரணமாக செய்யக் கூடிய சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் அணைக்கட்டுகள் கவனிப்பாற்றற்ற நிலையில் இருக்கின்றன. கடலூர்-கடலம் அணைக்கட்டு கட்டினால் நான்கு லட்சத்து முப்பதாயிரம் (430,000) ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் வசதி ஏற்படும். இதை திரும்பத் திரும்ப பலமுறை அரசாங்கத்திற்கு சுட்டிக் காட்டியும் எந்தவிதமான முடிவுக்குத் வந்ததாக தெரியவில்லை. இவ்வருஷ பட்ஜெட்டிலுங்கூட தென்னாற்காட்டின் நீர்ப்பாசன வசதிக்கென்று ஏதும் ஒதுக்கப்படவில்லை. விவசாயிகள் தண்ணீர் வசதியின்றி தவிக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறது. எக்கிடியூடில் என்ஜினியரை விசாரித்தால் 'அரசாங்கம் திட்டம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது, கரஸ்பாண்டென்ஸ் செய்துகொண்டுதானிருக்கிறோம். 35,000 ரூபாய்க்கு என்ஜிமேட் அனுப்பி இருக்கிறோம்.' என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எந்த காரியமும் நிரந்தரமாகச் செய்யப்படவில்லை. 3,000 ஏக்கர் நிலங்கள் முனிசிபாலிட்யில் இருக்கின்றன. இந்த முனிசிபாலிட்யுக்கு விவசாயிகள் வரி செலுத்துகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு பாசன வசதி எதுவும் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. இந்த விஷயங்கள் எல்லாம் இரிகேஷன் கமிட்டிக்கு (Irrigation Committee) விடப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து இன்னும் உத்தரவு வரவில்லையென்று சொல்லுகிறார். நிரந்தர முடிவுக்கு வருவதற்கு நெடுநாட்கள் ஆகுமோ என்னவோ தெரியவில்லை. இந்த அவல நிலையை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக இந்த தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள ஏரிகள் யாவும் மண் அடைந்து அவற்றின் அளவு குறைந்திருக்கிறது. மண்ணாவாரி அப்புறப்படுத்துவதற்கும் பண்டிய பாசன அளவுக்கு கொண்டுவருவதற்கும் எதுவும் செய்யப்படவில்லை. யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதும் பல முறை சொல்லியும் ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் இந்த அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் பெரிய அணைக்கட்டு எதுவும் இல்லை. பெரிய ஏரிகளுக்கே இடமில்லை என்று சொல்லவேண்டும். பல ஏரிகள் பழுதுபார்க்கப்படாததால் பயிர்த்தொழில் பாதிக்கப்படுகிறது. முப்பது வருஷ காலமாக பழுதுபார்க்க எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காததைத் தெரியவில்லை. இதை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும்.

"புதிய கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி நாட்டில் பல கிளர்ச்சிகள் நடந்தும் மகாநாடுகளிலிருந்து பல தீர்மானங்கள் அனுப்பப்பட்டும், பல கட்சிகளும் எதிர்த்துங்கூட ஒரே பிடிவாதமாக நாட்டிற்குப் பயன்தராத ஒரு திட்டத்தை ஆட்சியாளர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் பள்ளிப்பிள்ளைகள் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு சரியாக போவதில்லை. பாதிக்குமேல் ஆஜர் குறைந்திருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறார்கள். இருந்தாலும் இந்தத் திட்டத்தை சிறு பிள்ளைகளிடமிருந்து ஒரே பிடிவாதம் செய்கிறது இந்த அரசாங்கம். இன்னும் இதை நகரங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப் போவதாக அறிகிறோம். மக்களின் நன்மையைக் கருதி, பிற்கால சந்ததிகளின் நன்மையைக் கருதி இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை ஆராய்வதற்கு அரசாங்கம் பரடுலேகர் கமிட்டி என்கிற கமிட்டியை, யாரையும் கேளாமல் யாரையும் கலவாமல் நிறுவினார்கள். இந்தக் கமிட்டியில் இடம் பெறுவதற்கு இந்த நாட்டுக் கல்விமுறை, பழக்க வழக்கங்கள், பண் பாடுகள், வாழ்க்கை வசதிகள் இவைகளைப்பற்றி முன்பின் அறிமுகமிலாதவர்களை போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் முடிவையே சட்டமாக இயற்றி விடுவார்கள் என்ற பயம் ஏற்படுகிறது. இதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று எதிர்த்தும் இருக்கிறோம். இருந்தும் இன்னும் பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள். தயவு செய்து எதிர்காலக் குழந்தைகளின் நன்மையைக் கருதி இந்தத் திட்டத்தை வாபஸ்பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"தென்னாற்காட்டில் பல கிராமங்கள் மின்சாரவசதி இல்லாமல் இருக்கின்றன என்று இரண்டு ஆண்டுகளாக மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். குறிப்பாக கன்னக்குறிச்சி

[1st March 1954] [Sri S. S. Ramasamy Padayachi]

தாலாகாவில், செஞ்சி தாலாகாவில் நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. ரோடு வசதி கிடையாது, அணைக்கட்டு வசதி கிடையாது, இந்த இரண்டு தாலாகாக் களிலும் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும்.

"நெய்வேலியிலுள்ள சரங்கத் தொழிலாளர்கள் எஞ்சினியர் கோஷ் என்பவரின் தொல்லைக்குள்ளாகி கஷ்டப்படுகின்றனர். ஆதலால் மக்கள் கிளர்ச்சி இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அந்த எஞ்சினியர் ஏழைத்தொழிலாளர்களை கசக்கப் பிழிகுரர் என்று கேள்விப்படுகிறேன். சில நாட்களுக்குமுன் ஒரு கார் டிரைவரை நல்ல வெய்யிலில் உருட்டி அவனை நன்றாக அடித்திருக்கிறார். தொழிலாளர்களை சரியாக நடத்துவதில்லை. இதைப்பற்றி புகார் கூறினால் அங்கிருக்கும் டி.எஸ்.பி. (D.S.P.) தொழிலாளர்களெல்லாம் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் என்றும் நாசவேலை செய்கிறவர்கள் என்றும் சொல்லிவருகிறார்கள். கம்ப்யூனிஸ்டுகள் என்றால் நாச வேலைக்காரர்களா? அப்படியென்றால் சட்டசபையிலுள்ள கம்ப்யூனிஸ்டுகள் எந்த நாற்காலியையும் எடுத்து உடைத்ததாகக் காணோமே (ஆரவாரம்).

"ஜில்லாக்களிலுள்ள அதிகாரிகள் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சொல்வதை கவனிப்பதே கிடையாது. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் நியாயமான கோரிக்கைகளும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. இந்தச் சர்க்கார் வந்ததிலிருந்துதான் இந்தமாதிரியான ஒரு யதேச்சாதிகாரம் நாட்டில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சர்க்காரும் நல்ல முறையில் விவசாய மக்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் செய்வது கிடையாது. இந்த நாட்டில் படித்தவர்களிடமும், படிக்காத ஏழைத் தொழிலாளர்களிடமும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்து வருகிறது. எல்லா மக்களுக்கும் வேலை கிடைப்பதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டை சர்க்கார் செய்யவேண்டும். இன்றையதினம் சர்க்கார் இந்தத் துறையில் செய்துகொண்டிருக்கும் காரியங்கள் மிகவும் குறைவு என்றாலும் நான் அதற்காகச் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். தொழிற் ஸ்தாபனங்களிலிருந்து தொழிலாளர்களை நீக்க வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அதிகப்படுத்தக் கூடாது என்று சொல்வதைப்போலவே சர்க்காரும் தங்கள் இலாக்காக்களில் வேலை செய்பவர்களின் நலனையும் கவனிக்கவேண்டும். தற்போது எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள ஆபீஸர்கள் திடீர் திடீர் என்று கீழ் உத்தியோகத்திற்கு மாற்றப்படுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீஸில் வேலை செய்கின்ற கிளார்க்குகள் கெஜட் உத்தியோகஸ்தர்களாக சேக்கிரம் ஆகிவிடுகிறார்கள். ஆனால் ரெவின்யூ இலாக்காவில் தாசில்தார்களாகவும், டெபுடி தாசில்தாராகவும், இருந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் கீழ்தர உத்தியோகஸ்தர்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு சர்க்கார் முழுப் பொறுப்பாளி அல்ல என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளாலும் இவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிற ஊழல் மிக்க நிர்வாகத்தால் தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க சர்க்கார் சமூக நலத் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் இவைகளை இன்னும் வேகமாக எல்லா ஜில்லாக்களிலும் விஸ்தரிக்கவேண்டும்.

"கடைசியாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கணம் மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப் பிரயணம் செய்யும்போது இவர்கள் சாத்திரங்கும் சாதனைகளைப் பற்றியும், இவர்கள் செய்ய உத்தேசித்திருக்கும் திட்டங்களைப் பற்றியும் சொல்லி, மக்கள் ஆதரவைத் தேடினும், நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் மக்களிடம் "நீங்கள் ஏன் உழைப்பாளி கட்சிக்கு வாட்டுப் போட்டீர்கள், அவர்களுக்கு வாட்டுப் போட்டதால் அவர்கள் என்ன காரியம் சாதித்து விட்டார்கள்" என்றெல்லாம் உழைப்பாளி கட்சியைப்பற்றி மட்டமாய் பேசி வருவது சரியல்ல. குறிப்பாக கணம் நிதி மந்திரி அவர்களும், கணம் எஜமானம் நாயுடு அவர்களும் தான் இதுமாதிரியாகப் பேசினார்கள். இவர்கள் ஜெயித்த வந்த தொகுதி மக்களுக்கு என்ன நல்ல காரியங்களை

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] [1st March 1954]

இவர்கள் சாதித்திருக்கிறார்கள் என்பதாக நான் இவர்களைக் கேட்கின்றேன்? மேலும் எங்கள் ஜில்லாவில் வேறு சில காங்கிரஸ்காரர்களும் தான் ஜெயித்து வந்திருக்கிறார்களே அவர்கள்தான் அவர்களுடைய தொகுதிக்கு தங்கள் சர்க்காரிடம் சொல்லி என்ன சலுகையைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நாங்கள் எங்கள் சமூகத்தவரின் நல்லெண்ணத்திற்கு உள்ளாகி, அவர்களுடைய போட்டுக்களைப் பெற்று இங்கே வந்திருக்கிறோம். எங்களால் எங்கள் தொகுதி மக்களுக்கு உடனடியாக எந்த நன்மையையும் செய்ய முடியவில்லையென்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம். ஆனால் எங்கள் தொகுதி மக்கள் காங்கிரஸ்காரர்களை என் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருந்தால் அவர்களுக்கு பல நன்மைகளை நாங்கள் செய்திருப்போம் என்று கனம் மந்திரிகள் சொன்னால், நாங்கள் இன்றைக்கே, காங்கிரஸில் சேரவிட்டாலும்கூட எங்கள் ஸ்தானங்களை ராஜிநாமாச் செய்துவிடத் தயாராக இருக்கிறோம். எப்படியாவது எங்கள் தொகுதி மக்களுக்கு இந்தச் சர்க்கார் பல நன்மைகளைச் செய்தால் போதுமென்பதுதான் எங்கள் விருப்பம். வீணாக இங்கே வருவது, பேசுவது, போவது என்பதினால் என்ன பயன் என்றுதான் நாங்கள் கருதுகிறோம். ஆகவே தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை ஆதரிக்க வில்லையென்பதற்காக ஒரு பிரதேசத்திற்கு செய்ய வேண்டிய நன்மைகள் எதையும் செய்வதற்கு இந்தச் சர்க்கார் தயங்கக் கூடாது என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

1-25 p.m. * SRI N. N. SUVARNA :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, the Budget speech of the Hon. the Finance Minister is, in my humble opinion, a grand speech. I congratulate him on it. (Hear, hear.) Important items of revenue and expenditure and excess of expenditure over revenue and the way in which that deficit is to be covered by taxation of a minor character have all been set out in set order and in set paragraphs in a quite understandable manner so that even a person who is not acquainted with the complex nature of State finance can understand it. In referring to the outlay on Capital works he refers to the extension of cultivation by means of irrigation projects, by means of which large areas of untilled lands could be brought under the plough. He has also referred to the Community Projects and the National Extension Service Schemes which have been designed for intensive production. Coupled with all these is electricity and its extension to rural areas to enliven and enrich the countryside. The Budget speech is a lucid exposition of all these subjects in chaste English of which even an Englishman will feel proud. I therefore deem it fit to congratulate the Hon. the Finance Minister even in this respect particularly because in these days when people having lost a sense of proportion persist in doing work in regional languages at the sacrifice of the interests, and joint life and the future of the minorities with whom they live and move and have their being.

" Though the Budget has been prepared in the traditional manner, and is correct in every detail fulfilling every condition which Government ought to, I am however compelled to say that the Budget is rather a routine and stereo-typed one. (Interruption.) It is not a contradiction. You will soon see that. When I heard the Hon. the Finance Minister delivering his special somehow or other, I felt that the speech lacked something that would infuse life in the villages, something that will transform the slum dwellers and give them a new outlook on life and a hope for the future for the down-trodden, the oppressed and the backward communities."

[1st March 1954]

DEPUTY SPEAKER :—" The House will now adjourn for lunch and meet again at 2-30 p.m. The hon. Member may continue his speech after lunch."

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

* SRI N. N. SUVARNA (cont) :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I was just saying that the Budget does not infuse any life in the villages. In other words, I wanted the Budget to be life-giving and that it should contain a soul which would uplift the down-trodden and the backward. But, the budgetary provisions do not contain anything like that. They do not touch the masses or the 'have-nots'. This question of unemployment has therefore become a key problem. When the Budget proclaims itself to be for the benefit of a Welfare State,—it need not contain a panacea—an all-time panacea—for unemployment—but I should say that it must contain at least the beginnings of an attempt to solve the unemployment problem. In fact, it appears that the Hon. the Minister for Finance has not grasped the problem completely. That is why we see that after he has covered the Budget proposals in his speech, he refers to this question only in paragraph 14 and puts some questions to himself and tries to solve them. He argues that the unemployment problem is a chronic one, that it is not a short-time phenomenon and that it is also not of recent origin. This does not afford any consolation to the under-developed. He says further that unemployment in the urban population is due to the pressure of the population upon land. He, therefore, points out to the various schemes for extensive cultivation by means of major irrigation projects and also to the system of intensive cultivation sponsored by the Community Development Projects as well as the National Extension Service Schemes and says that these schemes will produce the necessary benefits. He requests us, therefore, without solving the unemployment problem—to wait and see. This outlook that he has presented is not at all helpful and I feel that it is due to a wrong method of approach.

" In regard to the question of intensive cultivation by means of the Community Projects and the National Extension Service Schemes, the important question to consider is, who is going to be benefited thereby? Is it to be the tenant or the landlord? Taking the case of South Kanara, for example, the tenant there has been clamouring for an interest and a stake in the land so that he may think of greater production and how to step up production. He has been clamouring for years and the Government have conceded that this agrarian discontent in South Kanara has caused considerable anxiety to them and point out to the South Kanara Tenants Protection Act that was passed during the last session as a sort of palliative. This is only a half-way measure. Unless the tenant's demand for fixation of a proper rent

[Sri N. N. Suvarna] [1st March 1954]

and for security of tenure is granted he can have no interest in the land and he can never be expected to co-operate in the execution of either the Community Development Project or the National Extension Service Schemes. That is why our experience in South Kanara has been that these two schemes are going to waste. These schemes have already been there for the last two years and we are getting into the third year and yet no substantial work has been done. This is the effect of delaying tenancy legislation for South Kanara. The tenants have absolutely no interest in the land and they are not prepared to co-operate. We do not know for how long this tenancy legislation is going to be deferred. Assurances were given that it would be introduced during this session but in the Governor's Address and in the list of Bills that are to be introduced this year no mention has been made in regard to tenancy legislation for South Kanara.

"Coming next to the question of extension of cultivation by means of major irrigation projects, South Kanara cannot boast of any such projects. In this connexion, I may just point out to the Government that there are about 60,000 acres of arable waste land available for cultivation in Malnad area. If only the Government have got a mind, they can start a scheme of colonization so that people can come and live as farmers in those areas on a co-operative basis. By merely asking them to go and settle there, nobody will be prepared to do so. What has to be done is that the Government will have to grant subsidies to the tenants to set themselves up as farmers and for the purchase of agricultural implements and other things which may be needed to start them on their career. Special facilities of communication from these distant Malnad areas to the nearest Taluk centres and the nearest market places to which they can bring and market their produce for their own benefit should be provided. Only if such assistance is to be granted, will the occupation of the Malnad areas be possible and it will go a great deal towards relieving the problem of unemployment. But, I regret, nothing has been done in this regard and the people have been allowed to stew in their own juice.

2-40
p.m.

"This wrong method of approach seems to be rather traditional with us. This takes me on to the vexed question of Prohibition. Everybody knows and everybody realizes that Prohibition as a policy is a colossal failure and the only justification that can exist for the continuance of this policy is the invisible advantages, i.e., advantages which only a chosen few can see which can accrue to poorer classes in the future so that their houses may flow with milk and honey at a distant future, by preventing them from taking to toddy now. The Andhra Prohibition Enquiry Committee Report has not come a day too soon. I for one agree with all the conclusions and recommendations that have been arrived at by that Committee. As a criminal lawyer of 30 years standing, I can quote chapter and verse in support of the conclusions and recommendations arrived at

1st March 1954] [Sri N. N. Suvarna]

by that Committee. We should not be under any illusion that things are going to be bettered by transferring Prohibition work into the hands of the regular Police. Sir, people talk about the better enforcement of Prohibition. Even now we are sentencing people to imprisonment and imposing heavy fines for offences under the Prohibition Act. Still people are prepared to undergo imprisonment. We cannot hang people for Prohibition offences. We cannot introduce corporal punishment because no Government can dare to impose it. Therefore the transfer of the work relating to the enforcement of Prohibition from the Department of Prohibition which has practically attended to this work exclusively to a department which has other multifarious duties to perform is not going to improve matters. So my humble opinion is that it is high time that we should reconsider this policy of Prohibition with a view to pursue the ideal of Prohibition by some alternative method if not for immediate Prohibition at least for eventual Prohibition.

"I wish also to refer in this connection to another unpleasant aspect of Prohibition so far as my district of South Kanara is concerned, as I am not acquainted with conditions in other districts of the State and I am also not able to get any knowledge about them in this Assembly because most of the speeches are made in Tamil. There are five lakhs of Billavas in my district of South Kanara who have been dependent on tapping for their living, and there is full-scale unemployment among them, as a result of the policy of Prohibition being pursued by the Government. To relieve their distress and to provide alternative employment the Government have asked these tappers to form themselves into co-operative societies and apply for licences for tapping sweet toddy from which jaggery can be manufactured. Even this is possible only during six months in a year. The margin of profit is so low that it is not possible for any family to live in comfort on this income. Besides, marketing facilities are few and far between and the Government do not even lift their little finger to help these societies in any way. Jaggery is a perishable article and there are no storage facilities for these co-operative societies in the villages for storing jaggery. If the Marketing Federation passes any resolution requesting the Government that at least lorries may be supplied so that the co-operative societies may be enabled to carry jaggery to the roads and corners of the district so as to find better prices for it, even that request is not acceded to by the Government. Thus these people belonging to the tapper community are practically living on the edge of starvation and in this connection I wish to refer to one passage in the Governor's Address which seems to me more of a joke than anything serious. It has been stated in the Address that high priority has been given to the uplift of the Harijans and Backward Classes on the resources of the State. I thought that much money would be forthcoming for the uplift of such a vast population as the Harijans and Backward Classes. In my district of South Kanara which has a population of 17 lakhs, 12 lakhs of people

[Sri N. N. Suvarna] [1st March 1964]

belong to the Harijan community and Backward Classes. Harijans would be about 2 lakhs and the rest—10 lakhs—belong to Backward Classes. Sir, we are told in the Budget speech of the Finance Minister that a sum of only Rs. 90 lakhs has been ear-marked for the purpose of the uplift of the Harijans and Backward Classes in the entire State. Going deeper, I find from the Budget Memorandum that the amount ear-marked for the uplift of the Backward Classes is only about Rs. 10 lakhs. We have got about 30 millions of people belonging to the Backward Classes and my district of South Kanara itself contains 10 lakhs. For this population of 30 millions, what sort of uplift is possible with 10 lakhs of rupees?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"May I tell the hon. Member that what is provided is extra—over and above what the others get."

SRI N. N. SUVARNA:—"I have already stated that this extra amount does not touch the poor masses at all. This sum of 10 lakhs of rupees is just a drop in the ocean—10 lakhs of rupees for 30 millions of people. I believe nothing substantial is going to be achieved. I am only asking, 'why ear-mark such a tiny sum? Is it merely to put it on paper that something has been done?' That is the grievance I have got on behalf of the Backward Classes to whom I have the honour to belong. I expected from the Budgetary provisions that they would be able to transform all the lower classes into at least middle classes so that eventually all classes may rub their shoulders and the caste barriers may be destroyed. On the other hand, we see the poor will continue to remain poor and that caste distinctions will continue to stalk in the same old manner. No change can be effected if the Budgetary provisions do not touch the masses who are suffering from unemployment."

"Lastly, as if to make the cup of misery full, we are asked to support the Modified Scheme of Elementary Education. I must say that opinion is very sharply divided and in fact, there is overwhelming opposition to this Modified Scheme of Elementary Education. I must frankly say that this new system tends to perpetuate caste distinction and that this will lead to the predominance of monopolistic classes. People's opposition to the scheme has been growing and I would request the Government not to force this measure down the throats of people who are unwilling to accept it."

2-50
P.m.

"I must say in conclusion that this Budget has afforded an opportunity for hon. Members to review the economic condition of the State. I have offered my criticisms in the sincerest manner possible and with the best of intentions in the firm belief that we are all working for the betterment of a Welfare State. Thank you."

1st March 1964]

*SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR:—"கனம் உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அடங்கியுள்ள விவரங்களைப் பார்த்து—சர்க்கார் தாங்கள் சாதித்திருக்கும் சாதனைகளைப்பற்றியும், சாதிக்கப் போகும் காரியங்களைப் பற்றியும், பிறர் புரிந்துகொள்ள முடியாத தந்திரமான பாஷையில் மறைமுகமான வார்த்தைகளால் அதனைத் தயாரித்திருப்பதால்—அங்கத்தினர்களில் பெரும்பாலோர் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலைமையில்தான் இருப்பார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன். ஆனால் இவர்கள் இப்படிப்பட்ட தந்திரமான முறையில் மறைமுகமான வழியில் காரியங்களை என் செய்யவேண்டுமென்றும், செய்த காரியங்களையும் பிறர் அறிந்து கொள்ள முடியாத பாஷையில் ஏன் பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்றும் தான் அடியேன் அறிந்துகொள்ளமுடியவில்லை."

"நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில், முக்கியமாக விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் பற்றி சொல்லுகிற காலத்தில், 'யுத்தத் திற்குப் பிறகு முதன் முறையாக உரிய காலத்தில் வடகிழக்கு, தென் மேற்குப் பருவ மழைகள் நம் ராஜ்யத்தில் பெய்தன. அதனால் நாட்டின் நிலைமை வெகுவாகச் சீர்பட்டிருக்கிறது,' என்றெல்லாம் பெருமை பட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். மழை பெய்தது என்பது என்னவோ வாஸ்தவம். ஆனால் பெய்திருக்கும் மழை நம் நாட்டின் வருங்காலம் நன்றாக இருக்கும் என்பதற்கான ஓர் அறிகுறியே தவிர, நாட்டில் தற்போதுள்ள பீடை அதனால் கொஞ்சம்கூட குறையவில்லையென்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. சென்ற ஆண்டுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் நம் நாட்டில் பயிர்கள் நாச் மடைந்து வந்தது போக, இவ்வருடம் சில இடங்களில் அதிக மழையால் பயிர்கள் நாசமடைந்திருக்கின்றன. இன்னும் சில இடங்களில் பூச்சிகள் விழுந்து நன்றாக வந்த பயிர்கள் அழிந்திருக்கின்றன. இது எல்லாம் நம்மைப் பிடித்திருக்கும் பீடை இன்னும் முழு அளவில் நீங்கவில்லை யென்பதைக் காட்டும் துக்கக் குறி. இயற்கை ஒருபுறத்தில் இப்படி விவசாயிகளை இன்னமும் சோதித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றால், மற்றொரு புறத்தில் செயற்கையாக ஏற்படுகின்ற சர்க்காரின் தொந்தரவும் அவர்களுக்குச் சொல்லி முடியாது. 'நேரிடையாக நிலத்தில் உழுது பயிரிடு பவர்கள் விவசாயிகளா? அல்லது உட்கார்ந்து உண்டு, உழைப்பவனை வேலை வாங்கிக் கொண்டிருக்கும் முதலாளி வர்க்கம், நிலச்சுவாந்தார பரம்பரையினர் விவசாயிகளா?' என்பது இன்னும் இந்த நாட்டில் சரியாக நிர்ணயிக்கப்படாது ரொம்பவும் தூதிரூண்டமான விஷயமாகும். உழைத்து உழைத்து ஓட்டாண்டியாகிக் கொண்டிருக்கும் உழைப்பாளி விவசாயிகளின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு இன்றைக்கு உண்மையில் நன்மை அடைந்து வருபவர்கள் கவலையின்றி உண்டு தெருத்திண்ணையில் படுத்துறங்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலச்சுவாந்தாரர்கள்தான் என்று நான் சொன்னால் என்னிடம் உங்களுக்குக் கோபம் வரலாமா? கோபம் வந்தால் உண்மையை உணர்ந்தும் அதை வெளிக்காட்டிக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் நீங்கள் இருக்கும்போது அதை நான் பட்டவர்த்தனமாக இந்தச் சபையில் சொல்வதற்குத்தானே அந்த கோபம் என்பேரில் உண்டாகிறது. 'எழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிறோம்', என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்தச் சர்க்கார் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியமும், விவசாயி யார் என்பது இவர்களால் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருப்பதால் அல்லது புரிந்துகொண்டும் அதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறபடியால் நிலத்திலே உண்மையாகப் பாடுபடுகின்ற விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருகின்ற தொல்லையாகத்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னால், 'நான் சொல்வது உண்மையா? பொய்யா? அர்த்த மற்ற முறையில் சர்க்கார்பேரில் சாட்டும் குற்றமா?' என்று இவர்கள் ஆராய்ந்து பார்க்கக்கூடாதா? நல்லது தீயது எது என்று ஆராய்ந்து பார்க்கும் நடுநிலைமைத்தன்மையையும், அதன்பேரில் பாரபட்சமற்ற முறையில் எழுகின்ற நீதியோடு கூடிய நேர்மைச் செயலையும்தானே இவர்களிடம் நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். கொள்கையளவில் இவர்களுக்கும், எங்களுக்கும் எந்த சிறிய வித்தியாசமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நாங்களும் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றுதான் சொல்லு"

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [1st March 1954]

கின்றோம். இவர்களும், “விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்துகொண்டு தான் வருகிறோம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் நடக்கின்றது என்ன என்பதை நாம் இப்பொழுது பார்ப்போம்.

“முதலாவதாக விவசாயிகளுக்கு இன்றைய தினம் இருப்பது பணக் கஷ்டம். அவர்களுடைய பணக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு எந்தக் காரியமாவது செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்றுதான் வருத்தத்தோடு சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட கடன் நிவாரணச் சட்டமும் சரி, இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட விவசாயக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டமும் சரி, விவசாயிகளுக்கு உண்மையான நிவாரணம் எதையும் அளிக்கவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பர்த்தியாக லேவாதேவிக்காரர்களின் கருணையை நம்பி, அவர்கள் கொடுக்கும் 100 ரூபாய் கடனுக்கு 200 ரூபாயாக எழுதிக்கொண்ட பத்திரத்தில் போடச் சொன்ன இடத்தில் கையொப்பம் போட்டுவிட்டு, ஆறு சத வீதம் வட்டிக்கு ஆறு அணு வட்டி வாங்கினாலும்கூட அவர்களது பாதாரவிந்தங்களே கதி என்று சரணடைந்தாலொழிய உயிரோடு வாழ முடியாது என்ற நிலைமையதான் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்தால் மட்டும் போதுமா? அவர்களுக்குத் திரும்பவும் பண உதவி அளிக்க மாற்று ஏற்பாடுகள் ஏதாவது செய்ய வேண்டியது அவசியமில்லையா? இன்றைக்குக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டோம், என்று பெருமைப்பட்டாலும்கூட, அறுவடை காலத்தில், களத்தில் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் லேவாதேவிக்காரர்களுக்கு விவசாயிகள் பணம் இல்லையென்று சொல்லிவிட்டால் மறுபடியும் அவர்கள் நிலைமை என்ன? புதியதாக அவர்கள் யாரிடம் போய் கடன் கேட்பார்கள்? அவர்களுக்குக் குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டை முதலில் செய்துவிட்டு இம்மாதிரியான சட்டங்களைப் பின்பு கொண்டுவந்தால் அதனால் உபயோகம் இருக்குமே தவிர, குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுப்பதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டை சர்க்கார் செய்யாமலேயே, கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வருகிறோம், என்று சொன்னால் இது ‘பாலுக்கும் காவல்; பூனைக்கும் தோழன்,’ என்ற முறையில் நடந்துகொள்வதைப் போலத்தான் இருக்கிறது என்று நான் சொல்லலாம். லிருக்க முடியாது. பூனைக்குத் தோழனாக இருந்தால் ஒரு நாளும் பாலுக்கும் காவலாக இருக்க முடியாது. அதைப்போலவே விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்கார் விரும்பினால் நிலச்சுவாந்தார்களுடைய தோழமையை விடத்தான் வேண்டும். இந்நாட்டிலுள்ள நிலச்சுவாந்தார்களின் நட்பை, ஜமீந்தார்களின் தோழமையை, நிலப்பிரபுக்களின் உறவை இந்தச் சர்க்கார் துண்டித்துக்கொள்ள முன் வருமா என்பதுதான் இப்பொழுதுள்ள பிரச்சினை. ‘வரும்’ என்ற எண்ணம் அடியேனுக்குக் கொஞ்சம்கூட இல்லை. ஏனென்று கேட்டால், விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தோடு விவசாயக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம், என்று சொல்லும்போது இவர்களது செயல் பிரசாரத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுந்திருக்கிறதே தவிர இவர்களது எண்ணம் அது அல்ல என்பதை நாம் அறிகிறோம். ‘நாட்டில் மழை பெய்திருக்கிறது. அதனால் பயிர்கள் நன்றாக இருக்கின்றன. இவ்வாண்டாவது விவசாயிகளுக்குக் கொஞ்சம் லாபம் கிடைக்கலாம். அதுவும் லேவாதேவிக்காரர்களின் கையில் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டபோகிறதே’ என்ற உண்மையான நல்லெண்ணம் இவர்களுக்கு இருக்குமானால் சென்ற மூன்று ஆண்டுகளாக பஞ்சப் பிரதேசங்களில் வஜா இருக்குமானால் கிஸ்திகளையெல்லாம் சேர்த்து இவ்வாண்டு வசூல் செய்ய வேண்டுமென்பதாக உத்தரவு போடுவார்களா? முன்பு வஜா செய்யப்பட்ட கிஸ்தியையும், முன்பு கிணறு வெட்டுவதற்காக அளிக்கப்பட்ட மானியத்தையும் உடனடியாக வசூல் செய்வதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு இட, அரசாங்கமும் உடனடியாக வசூல் செய்வதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு இட, அரசாங்க அதிகாரிகள் அதை சிரமேற்கொண்டு ஏழை விவசாயிகளைத் துன்பப்படுத்தி யும், அப்படியும் கொடுக்க முடியாதவர்களின்பேரில் கோர்ட்டில் தவாயும், அப்படியும் கொடுக்க ஜப்தி செய்து அவனை நடுத்தெருவில் போட்டு அவனுடைய சொத்துக்களை ஜப்தி செய்து அவனை நடுத்தெருவில் கொண்டுவந்து பிள்ளைகுட்டியோடு நிற்கும்படி செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இது விவசாயிகளின்பேரில் சர்க்கார் கொண்டிருக்கும் அக்கரையையா

1st March 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

காட்டுகிறது? சர்க்காருக்குக் கட்டவேண்டிய தொகையைக் கட்டுவதற்காக லேவாதேவிக்காரர்களிடம் கடன் கேட்கப் போகவும், அவன் இவனை நடுத்தெருவில் நிற்கவைத்து எவம் காட்டவும், போலோர் வருவோர் இவனைப் பார்த்து என்னம் செய்யவும் வசதியாகத்தான் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே தவிர உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய வகையில் இவர்கள் இதனைக்கொண்டு வரவில்லையென்று நான் சொல்வேன். விவசாயிகளுடைய விளைபொருள்களுக்கு ஓர் விலை; ஆனால் விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய பொருள்களுக்கு ஓர் விலையாக வைத்து விவசாயிகளை ஏமாற்றும் வகையில், அன்றையநாள் இருந்த பிருட்டிஷ் கவர்னர்களின் தத்துப்பிள்ளை போன்றிருந்த ‘சேம்பர் ஆப் காமர்ஸ்’, இன்றைக்கும் விலைச் சூதாட்டம் செய்து வருகிறது என்றால் இதை யாரும் மறுக்க முடியுமா? இதை உணர்ந்து கொள்ள கொஞ்சம் அமைதியான மனம்தானே வேண்டும். இப்படி, தான் கொடுக்கும் விளைபொருள்களின் விலை இறங்கிவிட்டதைக் கண்டும், தான் வாங்கப் போகும் விவசாய சாதனப்பொருள்களின் விலை ஒரேயடியாக உயர்ந்திருப்பதைக் கண்டும் இன்றையதினம் விவசாயச் சமுசாரிகள் தலையில் கையை வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இப்படி அறுவடை காலத்தில் ஒரேயடியாக விலையை இறக்கி, தானியத்தை வாங்காமல் தேங்க வைத்து, பின்னர் மட்டமான விலையில் எல்லா தானியத்தையும் ஒரேயடியாக வாங்கிக்கொண்டு, தானிய அறுவடையில்லாக் காலத்தில் உணவுப்பொருள்களின் விலையை தான் வாங்கியதைப்போல பல மடங்கு உயர்த்தி விற்கும் இந்த வியாபார வர்க்கத்தினரின் கருணையற்ற போக்கைக் கண்டிக்கும் தைரியமாவது இந்தச் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்பதை வருத்தத்தோடு ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

“அடுத்ததாக பஞ்சகாலத்தில் விவசாய மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க கஞ்சித்தொட்டிகளை சிறிசில இடங்களில் நடத்தி வந்தார்கள். அதனால் சிறிதளவு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கும். அதை நான் இல்லை யென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில், ‘இவ்வாண்டு வடகிழக்கு, தென்மேற்குப் பருவ மழை உரிய காலத்தில் பெய்திருக்கின்றன. அதனால் பஞ்ச காலத்தில் தொடங்கப் பட்ட நிவாரண வேலைகளையும், கஞ்சித் தொட்டிகளையும் நாம் படிப்படியாக முடிக்கொண்டு வருகிறோம். இருந்தாலும் சில ஜில்லாக்களில் சிறு அளவு நிவாரணமளிக்கும் வேலைகள் இன்னும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த வேலைகளை ஏழை மக்கள் நாடி வருவது ஏகமாகக் குறைந்துள்ளது,’ என்று சொல்லும்போது, ‘அவர்கள் கடந்த காலத்தில் அளித்திருக்கும் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள்தான் என்ன, அதனால் எந்த அளவு நாட்டுக்கு நன்மை ஏற்பட்டது?’ என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ராமநாதபுரம் ஜில்லா ஒரு பஞ்சப்பிரதேசம். கடுமையான பஞ்சம் அங்கேயிருந்தபோது ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் ஹெஜ்மாடி அவர்கள் அந்தப் பிரதேசத்திற்கு வந்து, மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக் கூடிய வகையில் பஞ்ச நிவாரண வேலையாக எந்தெந்தக் கண்மாய்களை மராமத்து செய்யலாம், எந்தெந்த இடங்களில் கஞ்சித்தொட்டிகளை ஏற்படுத்தலாம் என்றெல்லாம் ஆலோசனை நடத்தினார்கள். அப்பொழுது நான் அவரிடம் சொன்னேன், ‘உடனடியாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவை பஞ்சப் பிரதேசமாக முதலில் பிரகடனம் செய்யுங்கள்,’ என்று. ஆனால், அவர் என்னிடம் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று பிரகடனப்படுத்திவிட்டால் கண்மாய் மராமத்தின்போது கூலிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் குறைந்துவிடுமென்றும், கூலி விலை குறையாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால் இது பஞ்சப் பிரதேசமாகப் பிரகடனம் செய்யப்படக்கூடாது என்றும், அப்படிச் செய்ய விட்டாலும்கூட உடனடியாக பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் எல்லாம் இந்தப் பிரதேசத்தில் மேற்கொள்ளப்படுமென்றும் வாக்குறுதி அளித்தார். ஆனால் அவர் அளித்த வாக்குறுதியின் பலன் என்ன ஆயிற்று? ராமநாதபுரத்தில் எந்தவிதமான நிவாரண வேலைகளும் நடக்கவில்லை. பொறுப்புள்ள ஒரு போர்டு மெம்பர் அளித்த வாக்குறுதியே இப்படி நிறைவேற்றப்படாமல் காற்றில் பறக்குமேயானால் சர்க்காரின் நிர்வாகம் எந்த முறையில்

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [1st March 1954]

நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை மற்ற அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் நன்குபரிந்து கொள்ளமுடியும். அப்படியிருக்கும்போது 'சர்க்கார் நடத்திக் கொண்டுவந்த பஞ்ச நிவாரண வேலைகளையும், கஞ்சித்தொட்டிகளையும் படிப்படியாக நிறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்' என்று சர்க்கார் சொல்லும்போது 'எந்த இடத்தில் ஒழுங்கான முறையில் நடத்திக்கொண்டு வந்தீர்கள், இப்பொழுது அவைகளை நிறுத்துவதற்கு,' என்று கேட்கத் தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது.

"பலர் பஞ்ச நிவாரண வேலையாக கிராமாந்திரங்களில் நிறையக் கிணறுகள் வெட்டித்தரவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அப்படிக்கேட்டுக்கொள்ளும்போது அவர்கள் ராணுவத்தினரை உபயோகித்து இந்தக் கிணறுகளை சுலபமாக வெட்டிவிடலாமென்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் ராணுவத்தினரைக் கொண்டு வெட்டப்படும் ஒரு கிணறுக்கு ஆகும் செலவு ஐயாயிரத்துக்குமேல் ஆகிறது. ஆனால் அதே கிணற்றை நம்நாட்டுக் கூலிகளைக் கொண்டு ஐந்தாறு ரூபாயில் வெட்டிவிடலாம். இதையும் சர்க்கார் கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேலும் இடைத்தரகர்கள் பண்ணுகின்ற அக்கிரமம் கணக்கில்லை. இவர்கள் நம்நாட்டுப்பொருள்களை வாங்கி வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் தொழிலில் முதலில்லாமல் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்நாட்டு விளைபொருள்களாகிய கரும்பு, மினகாய், பருத்தி போன்றவைகளின் விலையை விலை நிர்ணயிக்கும் நம் சர்க்காரின் அதிகாரியைக் கைக்குள் போட்டுக்கொண்டு மிகக் குறைந்த விலையில் நிர்ணயிக்கச் செய்து, விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க இருக்கும் கொஞ்ச லாபத்தையும் கெடுத்துவிடுகிறார்கள். நம் நாட்டு விவசாயிகள் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும் ரணாயன உரங்கள், பம்பு செடிகள், ஆயில் இன்ஜின்கள் போன்றவற்றின் விலையை மட்டும் இறக்கு வதற்கு இந்த இடைத்தரகர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதேயில்லை.

"பொதுவாக வியாபாரிகள் நடந்துகொள்ளும் முறையும், அதைக் கண்டிக்கும் முடியாமல் இருக்கும் இந்தப் பலவீன சர்க்கார் செய்யும் மற்ற காரியங்களும் இன்றைக்கு யாரைப் பாதிக்கின்றது என்றால் விவசாயிகளைத் தான் பாதிக்கின்றது. வேறு யாரையும் பாதிக்கவில்லை. இன்றையதினம் குறிப்பாகப் பாருங்கள். ரயிலவே தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கென ஒரு தொழிற் சங்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, தங்களுடைய கோரிக்கைகளை யெல்லாம் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நிறைவேற்றித் தரும்படியாக இந்திய சர்க்காரையே கதிகலங்கும்படியாக ஆட்டி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தபால் சிப்பந்திகளும் தங்களுக்கென ஒரு தொழிற்சங்கத்தை அமைத்துக் கொண்டு தங்களுக்கு ஏற்படுகின்ற குறைகளையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன? கிராமாந்திரங்களில் ஆங்காங்கே விவசாயச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றின் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள், தேசிய வாதிகள் என்று பெயர் சொல்லிக்கொண்டு, தங்கள் நலனை, தங்கள் சமூக நலனை, தங்கள் கட்சி நலனை, தங்கள் சர்க்கார் நலனை எண்ணி அச்சங்கங்கள் வளரமுடியாத வகையில் பல இடைஞ்சல்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்களே தவிர உண்மையில் அதன்பால் அக்கரைகொண்டு நடத்திவரவில்லை. அனாதைக் குழந்தையாயிருந்தால் வேறு யாராவது அனுதாபம் காட்டி, ஆதரவு கொடுப்பார்கள். ஆனால் மாற்றாந்தாயைப்போல, மாற்றாந்தாய் குழந்தைக்கு தாய் ஸ்தானத்தில் இருப்பான் என்றாலும் சலுகை கொடுப்பது போல உள்ளே தொந்தரவு அளிக்கும் ஒரு தன்மையைப்போல, விவசாயிகளுடைய சங்கத்திற்குத் தலைவன் என்று சொல்லிக்கொண்டு அதனை வளரமுடியாத நிலைமையில் இவர்கள் நசுக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

"பொதுவாக இன்றையதினம் நம்நாட்டு விவசாயிகள் படும் துன்பத்திற்கெல்லாம் அடிப்படையான காரணம் நம்நாட்டுப் பொருளாதாரப் பிடிப்பு மேலேநாட்டாபிதம் அகப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதுதான். சட்ட ரீதியாக நம் நாடு சுதந்திரம் பெற்றதாக இருந்தாலும்கூட நமக்கு இன்னமும் பொருளாதார சுதந்திரம் கிடைக்கவில்லையென்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளுகிறோமே தவிர அப்பொருளாதார சுதந்திரத்தை எப்படிப் பெறுவது என்ற துறையில் நாம் சிறிதளவுகூட முயற்சி செய்யவில்லை. வெளி நாட்டுச் சரணடில் இந்நாட்டிலிருந்து உடனடியாக ஒழித்தரவேண்டும்.

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [1st March 1954]

ஆனால் அரசியலார் 'காலப்போக்கில்தான் இதை ஒழிக்க முடியுமே தவிர உடனடியாக இதைத் தடுக்கமுடியாது. தடுத்தால் நமது வெளிநாட்டு பிரச்சனையில் பல குழப்பங்கள் ஏற்படும்,' என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் நமது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக்கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நானே எல்லாக் காய்களும் பழுத்துவிடுவதில்லை. சில காய்களை நாம் பறித்து, மூடிவைத்து புகை ஊதித்தான் பழமாக, நல்ல சுவையுள்ள கனியாக மாற்றுகிறோம் என்பதை அவர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே இந்தப் பிரச்சனையில் வீணாகக் காலங்கடத்திக்கொண்டே போகாமல் புரட்சிகரமான ஒரு நடவடிக்கையை எடுத்து அந்நியநாட்டுப் பொருளாதாரப் பிடிப்பிலிருந்து நம்மை விடுவித்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் அந்தத் துறையில் தங்கள் கண்ணோட்டத்தைச் செலுத்துவதாகத் தெரியவில்லை. அதை விடுத்து ஆங்கிலோ, அமெரிக்க நாட்டு மூலதனத்தையே நம்நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு எதிர்பார்த்துக் கொண்டும், இந்த நாட்டில் அவர்களுக்குப் பூர்ணமான சுதந்திரத்தையும், அவர்களுடைய சர்க்காருக்கு பாதுகாப்புள்ள மார்க்கெட்டையும் அளித்து, நமது உள்ளநாட்டு விவகாரங்களையும்கூட அவர்களுக்கு அனுப்பி அவர்கள் யோசனையைக் கேட்டுக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில்லாதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை நமது சர்க்கார் மறுக்க முடியாது. 'நமது ராஜ்ய சரிவிஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை எதற்காக சென்னையிலுள்ள அமெரிக்க வெளிநாட்டு அதிகாரிக்கு அனுப்பினீர்கள்,' என்பதாக ஒரு அங்கத்தினர் கூட சமீபத்தில் இந்தச் சபையில் ஒரு உரிமைப் பிரச்சனையை எழுப்பியது இந்தக் காரணத்தால்தான் என்பது உங்கள் ஞாபகத்திற்கு வருமென்று எண்ணுகிறேன். வெளிநாட்டுப் பொருளாதாரப் பிடிப்பிலிருந்து, அன்னிய நாட்டுப் பொருளாதாரச் சிக்கலிலிருந்து நம்நாட்டை விடுவித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணம் எப்பொழுது வருமென்று தான் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும்கூட நாளைக்காவது வருமா என்று எண்ணுவதற்கும் இடமில்லாமல்தான் இருக்கின்றது. கடவுள்தான் இவர்களையும், இந்நாட்டையும் காப்பாற்ற வேண்டும்.

"இப்படிப்பட்ட இந்த ராஜ்ய நிர்வாகத்தின் கீழ் வரவேண்டுமென்று தான் அன்றைக்கு ஜமீன் பிராந்தியத்திலிருந்த மக்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். ஜமீன் பிராந்தியங்கள் எல்லாம் ஒன்றுகூடப்படின் அவர்கள் அடைந்த நன்மை என்ன என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். ஜமீன் ஆட்சியில் அவர்களுடைய தரிசு நிலங்களுக்கு, அவர்களுடைய கரம்பை நிலங்களுக்கு வரியில்லையென்றால் இந்தக் காரணம் ஆட்சியில் அவைகளுக்கும் வரி போடப்படுகிறது. கரம்பை நிலங்களுக்கும் தரிசு நிலங்களுக்கும் வரி போடக்கூடாது என்று அந்தப் பிராந்திய மக்கள் எவ்வளவோ மகஜர்களை சர்க்காருக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். ஆனால் இவர்கள் கருணை அவர்கள்பால் இல்லை. விளையும் நிலத்திற்கும், விளையா தரிசு நிலத்திற்கும் ஆகச் சேர்ந்து அவர்கள் ஏராளமான தொகை கிஸ்தி கட்டிவருகிறார்கள். இவ்வாண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் துண்டுவிழியிருக்கிற 54 லட்சம் ரூபாயில் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதில் முக்கியமாக மொத்தம் ரூ. 500-க்கு மேல்தீர்வை செலுத்துகின்ற பட்டாதாரிகளின் நிலத்திற்கு நிலத்தீர்வை மீது உபரி வரி விதிக்கப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் ஏற்கெனவேயே தரிசு நிலங்களுக்கு வரி கட்டிக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளின் நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாகும். அவர்கள் இப்பொழுது ஏராளமான தரிசு நிலங்களுக்கும் சேர்த்து மொத்தமாக ரூ. 500-க்கு மேல் நிலத்தீர்வை கட்டி வருகிறார்கள்."

THE HON. C. RAJAGOPALACHARI :—"போடப்போகிற வரி ரொம்பவும் சொற்பம். இந்தப் பிரேரணைப்படி ரூ. 1,000 தீர்வை செலுத்தும் பட்டாதார உபரி வரியாக ரூ. 156-4-0 தான் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். இது ஒரு அதிகமா?"

SRI U. MUTHURAMALINGA THEVAR :—"போடப்போகும் தீர்வை அதிகமாக்கு அவர்களால் கொடுக்க முடியாதா" என்பதைப் பற்றி நான் எதுவுமே பேசவில்லை. இது ரூபாயைப் பற்றிய விவகாரம்

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [1st March 1954]

மும் இல்லை. சர்க்கார் கடைபிடிக்கும் இந்தக் கொள்கை நல்லதா? நேர்மையானதா? நீதிக்கு உட்பட்டதா? என்பதே இப்பொழுது நான் எழுப்பும் பிரச்சனை. நல்ல நீர்ப்பாசனமுள்ள நிலங்களுக்குத் தீர்வை போடலாம், போடக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. நிலத்திலிருந்து நல்ல வருமானத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கிற அந்தப் பிரதேச மக்களும் அந்தத் தீர்வை அநியாயமானது என்று சொல்லமாட்டார்கள். புதிய புதிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களை ஏராளமான செலவில் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருப்பீர்களேயானால் அந்தத் திட்டங்களினால் பயன் அடைகின்ற பிரதேசத்திற்கும் அபிவிருத்தி வரிபோடலாம். போடக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அந்தத் திட்டங்களினால் நன்மை அடைந்து கொண்டிருக்கிற பிரதேச மக்களும் அந்தத் தீர்வை அநியாயமானது என்று சொல்லமாட்டார்கள். ஆனால் இந்த ஜமீன் பிரதேசத்திலுள்ள தரிசு நிலத்திற்கு நீங்கள் வரி போட்டீர்களேயானால் அது நியாயமா? அந்த நிலங்களினால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான உபயோகமும் உண்டா? அல்லது விவசாயிகள் அந்தத் தரிசு நிலங்களைப் பயிரிடுவதற்கு வசதியாகவாவது ஜமீன் பிராந்தியத்திலுள்ள கணமாய்களை, ஜமீன் பிராந்தியத்தை நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டவுடன் மராமத்து செய்வதற்கு உத்தரவிட்டீர்களா? ஜமீன் பிராந்தியத்திலுள்ள விவசாயிகளின் நன்மையை உத்தேசித்து நீங்கள் ஒரு சின்னக் காரியத்தைக் கூடச் செய்யாமலிருக்கும்போது அவர்களது தரிசு நிலங்களுக்கு வரிக்கு மேல் வரி விதிக்க என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? இதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்த்தீர்களேயானால் உங்களுக்கே நியாயம் எது, அநியாயம் எது என்று தெரியவராதா? 'வரிப் பிரேரணைகள் கொண்டுவந்தால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எப்போதும் அதை எதிர்ப்பார்கள்', என்று சொல்வதைவிட்டு, அவர்கள் எதிர்ப்பதில் நியாயம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று கொஞ்சம் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்கக் கூடாதா? நீண்டகாலமாகவே உல்லாச வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டு வந்த ஜமீந்தார்கள் தங்கள் பிரதேசத்திலுள்ள கணமாய்கள் எதையும் மராமத்து செய்ததே கிடையாது. ஆகையால் குளங்கள், ஏரிகள் இவற்றின் கரைகள் உடைத்து கிடக்கின்றன. அதனால் மழை பெய்தாலும் கூட அதில் ஜலம் தேங்கிநிற்காது வெளியே போய்விடுகிறது. 1908-ம் வருஷத்திய ஜமீன் சட்டப் பிரகாரமே ஜமீந்தார்கள் தங்கள் பிராந்தியத்திலுள்ள கணமாய்களை மராமத்து செய்யாவிட்டால் அவர்களைச் செய்யும்படியாகக் கட்டுப்படுத்த சர்க்காருக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆனால் ஜமீந்தார்கள் களுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் இருந்த நெருங்கிய நட்பு காரணமாக சர்க்கார்கள் அவர்கள் பேரில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் விட்டுவிட்டார்கள். சர்க்கார் ஜமீன் பிரதேசங்களை எடுத்துக்கொண்டபின்னரும் கூட அந்தப் பிராந்தியங்களில் ஏரி, குள மராமத்து செய்யப்படவில்லை. சில இடங்களில் செய்யப்பட்டதாக பாவனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எது எப்படியிருந்தாலும் ஜமீன் பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாய மக்களுக்கு நாம் உதவி செய்யாவிட்டாலும் கூட பாதகமாக அவர்களது தரிசு நிலங்களுக்கு வரியா போட வேண்டும்? வரி போட்டாலும் பரவாயில்லை என்றாலும் கூட இப்பொழுது அந்த வரியின்மேல் உபரிவரி போட உத்தேசித்திருப்பது ரொம்பவும் வருந்த வேண்டிய விஷயமாகும். ஆகவே நடைமுறைக்கு இந்த உபரி வரித்திட்டம் வரும்போது அந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள தரிசு நிலங்களுக்காவது இதிலிருந்து விலக்கு அளிக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

"அடித்தளத்திலுள்ள மக்களுக்கு சர்க்கார் செய்யவேண்டிய கடமை என்னவென்பதைப்பற்றி பலரும் பேசியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் மந்திரிகளும் கூட போகும் இடங்களிலெல்லாம், 'இதைச் செய்வோம், அதைச் செய்வோம்', என அழகாகப் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் பெரும் விஷயங்கள் இந்தச் சின்னச் சின்ன விஷயங்களில் அவர்கள் கவனம் செலுத்த முடியாதவாறு செய்துவிடுகின்றனர். இவர்கள் ஏழை மக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்களை உதாசீனப்படுத்தி விடுகிறார்கள். பெரிய பெரிய முதலாளி, நிலச்சுவாந்தாரி போன்றவர்கள் என்ன நலனைப் பெரிதாகக் கருதிவிடுகிறார்கள். இதற்கு அடிப்படையான காரணம் ஒன்றுதான் இருக்க முடியும். 'நமது நாடு இப்பொழுதுதான்

[1st March 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

சுதந்திரம் அடைந்திருக்கிறது. இன்னும் நாட்டில் ஒரு சர்க்கார் ஸ்திரீப்படவில்லை. அப்படி இருக்கும்போது இவர்களை விரோதித்துக் கொண்டிருப்பீர்கள். இவர்களால் நாட்டிற்கு என்ன அபாயம் ஏற்படுமோ' என்ற அச்சமே இவர்களை சுயமுனையைவிட்டு சுயநலத்திற்காக காரியங்களைச் செய்யத் தூண்டுகிறது. பெரிய முதலாளிகள் எதைப் பற்றியும் கவலைப்படுவதில்லை. அவனுக்குத் தெரியும். எப்படி எந்த சர்க்கார் ஆட்சியில் இருந்தாலும் அதை தனக்குச் சாதகமாகவோ தன் கைப்பொம்மையாகவோ வைத்துக்கொள்வது என்ற தந்திரம். அன்றையதினம் பிரிட்டிஷ் ஏதாதிபத்தியத்தின் கால்வருடியாக இருந்தவர்கள், அன்றையதினம் இந்த நாட்டில் விடுதலையைக் குறித்துப் போராடிய தேசத் தியாகிகளுக்குத் துரோகிகளாக இருந்தவர்கள், இன்றையதினம் ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் அதே தேசியவாதிகள் உற்ற நண்பர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால் இதைவிட வேறு என்ன சான்று வேண்டும். தேர்தலின் போது இரு கட்சியாருக்கும் பணம் கொடுப்பது, அதிக மெஜாரிட்யாக ஜெயித்து வந்தவர்களுடன் யாரோ சேர்ந்து கொள்வது, கட்சித் தேர்தல் செலவுக்குப் பணம் கொடுத்து, கட்சியில் அங்கத்தினராக இல்லாவிட்டாலும் கூட அந்தக் கட்சியின் சார்பில் ஒரு இடத்தில் போட்டி போட அனுமதியைப் பெறுவது என்பதெல்லாம் பணக்காரர்களின் பொம்மலாட்ட வித்தை. இவர்களுக்குப் பயந்து இந்த சர்க்கார் நாட்டின் முதுகொலும்பு போன்ற மக்களின் நலனைக் கவனிக்கத் தவறினால் என்ன ஆகுமென்று என்னால் இப்பொழுது சொல்ல முடியாது. போகப்போக தானே அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று சொல்லி மாத்திரம் அதை விட்டுவிடுகிறேன். 'சட்ட சபை வருவதற்கு முன் மக்களுக்கு என்னென்ன வாக்குறுதிகளை அங்கத்தினர்கள் கொடுத்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களை மாத்திரம் நான் குறிப்பிடவில்லை. எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களையும் தான் பொதுவாகக் குறிப்பிடுகிறேன். ஆனால் சட்ட சபைக்கு வந்த பின் அவைகளைக் காரியத்தில் நிறைவேற்ற என்னென்ன காரியங்களை எடுத்திருக்கிறார்கள்; ஆரம்பத்தில் காட்டிய உற்சாகம் இப்பொழுது எங்கே போய் விட்டது' என்றெல்லாம் மக்கள் கேள்விகளைப் போட்டுக் கொண்டு யார் பதிலையும் எதிர் பார்க்காமல் அவர்களே ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள். ஆகவே இனி அவர்களை யாரும் எமாற்ற முடியாது என்று மட்டும் எச்சரிக்கை செய்துவிட விரும்புகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக நெசவாளர்களுடைய நிலைமையும் அதே நிலையில் தான் இருக்கின்றதே தவிர அதில் கொஞ்சங் கூட முன்னேற்றம் கிடையாது. இந்த நாட்டில் வேலை யிழந்து தவிக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களின் ஜனத் தொகையைப் பார்க்கும்போது இவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக மில் துணிகளுக்கு செஸ் போட்டார்களே. அது கொஞ்சம் கூட போதாது என்றே கருதவேண்டியிருக்கிறது. அத்துடன் அந்த செஸ் நிதியிலிருந்து தம் ராஜ்யத்திற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு கோடி ரூபாயும் சரியான வழியில், உண்மையில் அவர்களுடைய கஷ்டத்தை சிறிதளவாவது குறைக்கக் கூடிய வகையில், செலவு செய்யபடுமாயென்றால் படுமென்ற நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்படவேயில்லை. மிகத்துணிவாக இன்றைய தினம் நம் நாட்டு கைத் தறிகளோடு போட்டியிடுகின்ற மில் ஜவரியின் உற்பத்தியைக் குறைத்தால்தான் அது சாத்தியமாகும். மில்லின் உற்பத்தியைக் குறைக்கவோ, கட்டுப்படுத்தவோ இவர்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஆகவே முன்பு நாம் அனுப்பியுள்ள யோசனைகளையாவது, மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி நாம் செய்ய வேண்டும்.

"பண்டைய நாள் தொட்டு கௌரவமாகப் பணியாற்றி வந்தவர்கள் இன்றைய தினம் பிச்சைக்காரர்களாக தெருவிலே சுற்றித் திரியும் பரிதாபகரமான ஒருநிலைமையை மாற்றியாக வேண்டும். இதை யெல்லாம் கவனிக்க வில்லை. பொதுவாக மீர்ஜாபர் காலத்திலிருந்து இன்றைய தினம் வரையில் நடந்து கொண்டிருக்கிற சர்க்கார் பணக்காரர்களின் நலனைக் கெடும்படித் தருதியே நடந்து வருகிறதே தவிர, ஏழை மக்களின் நிலை அவர்கள் கண்களில் படுவதேயில்லை. சர்க்காரின் கொள்கை அன்றைய நாள் தொடங்கி இன்றைய நாள்வரை கொஞ்சம்கூட மாறவில்லை யென்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம்.

[Sri U. Muthuramalinga Thevar] [1st March 1954]

“எழை மக்களின் நலனை உத்தேசித்து இவர்கள் எந்தக் காரியத்தை யும் செய்யவில்லை. காரணம் ‘எழை தொழிலாளிகளுக்கு நன்மையைச் செய்து கொடு’ என்று முதலாளி வர்க்கத்தினரைக் கட்டுப்படுத்தும் தன்மை, உறுதி, தைரியம் இவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கூட இல்லாததான் இன்றைக்கு ஒரு மில் முதலாளியைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு சட்டம் போடப் படுகிறது. ஆனால் முதலாளி அதனை மதிப்பது கிடையாது. ‘தொழிலாளி தொழில் கோர்ட்டுக்கு மனுப் போட்டுக் கொள்ளுகிறான். தொழில் கோர்ட்டும் முதலாளிக்கு எதிராகவே தீர்ப்பளிக்கின்றது என்றாலும் தொழில் கோர்ட்டின் தீர்ப்பையும் முதலாளி மதிப்பது கிடையாது. ‘அதை தான் மீறினால் சர்க்கார் தன்னை என்ன செய்து விடப் போகிறது? அபராதம் போடலாம் போட்டால் கட்டி விடுகிறேன்’ என்ற மன தைரியத்தோடுதான் அந்தச் சட்டத்தை மீறுகிறான். இது வெறும் பேச்சல்ல. கடந்த கால அனுபவத்தின் வாயிலாக நாம் அறிந்து கொண்டிருக்கும் உண்மைகள். ஒரு மில்லில் 40-ம் நம்பர் நூல் 80-ம் நம்பர் நூல் நூற்றுக் கூடாது என்று உத்திரவு போட்டால் அந்த மில் முதலாளி அதனை மதிக்காது 40-ம் நம்பர் 80-ம் நம்பர் நூலையே பேல் பேலாக நூற்பதும் அரசாங்க உத்திரவு சரியாக அமுல் நடத்தப்படுகிறதா என்பதையும் பார்வையிடச் செல்லும் அதிகாரிக்கு வாய்க்கரிசி போடுவது போல் பணம் லஞ்சம் கொடுத்து அனுப்பி விடுவதும் நாம் அறியாத உண்மைகளல்ல.

“அது மாத்திரமல்ல; தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, தேசிய வாதிடலும், மற்ற கட்சியினரும், கட்சிக்கு ஒரு தொழிற் சங்கமாக ஒரு மில்லிற்கு பல தொழிற் சங்கங்களை ஏற்படுத்துவதும், தொழிலாளர்களுக்குள் சண்டையை மூட்டி விடுவதும், அவர்கள் பேரில் தாங்கள் புகழ் அடைவது மான மிக்க கேவலமான செயல்கள்தான் நாட்டில் மலிந்து விட்டன. கட்சிகளின் சுய நலமும், சர்க்காரின் பலவீனமும், வெளி நாட்டிலிருந்துவந்து இங்கேதொழிற் சாலைகளை நடத்துகின்ற வெளி நாட்டு, ஆங்கிலோ அமெரிக்க முதலாளிகள் பணமும் அட்டேயியமும், அதைப்பார்த்து நம் நாட்டு முதலாளிகளும் கூட அதே மாதிரியாக நடந்து கொள்ள முயற்சிக்கும் ஒரு போக்கும், யாரைப் பாதிக்கின்றது என்றால், அன்றாடம் உழைத்து உழைத்து தன் வயிரைக் கழுவிக்கொண்டிருக்கும் ஏழைத் தொழிலாளிகளைத்தான் பாதிக்கின்றன. தொழிலும் வளர்ச்சியடையவில்லை. நடந்து கொண்டிருக்கும் தொழிற் சாலைகளில் மேலும் மேலும் மூலதனம் போடப்படுகிறதோடு, போட்ட மூலதனமும் தேய்ந்துகொண்டு வருகிறது. புதியதாகவும் யாரும் மூலதனம் போட்டு தொழிற் ஸ்தாபனங்களை ஆரம்பிக்க முன்வரவில்லை. வெளி நாட்டு முதலாளிகளைக் கட்டுப் படுத்த சர்க்கார் பயப்படுவதின் காரணத்தால் வீளைந்தகேடு என்ன? காஷ்மீருக்கும், இந்தியாவுக்கும் ஓர் நிரந்தரச் சண்டையை உண்டாக்கக் கூடிய வகையில் பாகிஸ்தானுக்கு ராணுவ உதவி செய்ய இந்தியப் பிரதம மந்திரியின் எதிர்ப்பையும் மீறி அமெரிக்கா முன் வந்திருக்கின்றதைப் பார்க்கின்றோம். இந்தியாவுக்கு எதிராக பாகிஸ்தானைக் கிளப்பி விடும்போது, பாகிஸ்தானிடமும் அவர்களுக்கு நல்லெண்ணம் கிடையாது. பாகிஸ்தானுக்கு எதிராக இஸ்ரேல் நாட்டு யூதர்களைத்தான் கிளப்பிவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். ஆக அவர்களுடைய எண்ணம் ‘கிழக்காசிய நாடுகள் முன்னேற்றம் அடையக் கூடாது. அவைகளில் சமாதானம் நிலவக்கூடாது. தங்கள் நாட்டு வியாபாரம் செழிக்கக் கூடிய வகையில் அங்கே எப்பொழுதும் சண்டை நடந்துகொண்டிருக்க வேண்டும்’, என்பதுதான். கொரியாவில் மூன்று மாதம் யுத்தத்தை நிறுத்துவதற்குள் அமெரிக்காவில் பல்லாயிரக் கணக்கான பேர்கள் வேலையை இழந்து விட்டார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். தங்கள் சுய நலத்திற்காக கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் எப்பொழுதும் யுத்தம் நடந்து கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக சதி செய்யும் அமெரிக்காக்களை நம்பி நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் அதன் முடிவு என்ன ஆகு மென்று நினைக்கவே பயமாகவுள்ளது. அமெரிக்காவுக்கு எதிராகப் போர் தொடுக்க வேண்டு மென்று நான் சொல்லவில்லை. அது இவர்களால் முடியாத காரியம். அஹிம்சை, சத்தியம் என்றெல்லாம் பேசிக் கொண்டு நமது உள் நாட்டு விவகாரங்கள் அனை

[1st March 1954] [Sri U. Muthuramalinga Thevar]

த்தையும் இனிமேலாவது தங்கட்கு நல்ல புத்தி வந்து அமெரிக்கர்களுக்கும், அவர்கள் நாட்டுப் பார்வையாளர்கள், தூதுவர்கள், முதலியோருக்குத் தெரிவிக்காமலிருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந் நாட்டின் நலம், இந் நாட்டின் வருங்காலம், இந் நாட்டின் சுபீகஷம், இந் நாட்டின் நிரந்தர அமைதி இவர்கள் கையில் தான் இருக்கின்றன. இப்பொழுது அரசியலார் தப்பாக நடந்து கொண்டு விட்டால் நமது இந்தியா மட்டு மல்ல, ஹிந்து மதமே அழிந்து விடும்; ஹிந்து மதம் மட்டுமல்ல, இந்திய மக்கள் எல்லோரும் அழிந்து விடுவார்கள். இந்திய மக்கள் மட்டு மல்ல, இந்திய கலாசாரம், இந்தியப் பண்பாடு, இந்திய நாகரிகம் எல்லாம் இவ்வுலகில் அழிந்து விடும். ஆகவே உங்களுக்கு நிரவாகத்தை, திறம்பட வெளி நாட்டானை நம்பி மோசம் போடாமல் என்ற அமைதிச் சொல்லுக்கு ஆளாகாத வகையில், ராஜ தந்திரத்தோடு நடத்தவேண்டும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை ஏமாற்றுவதற்காக நீங்கள் உபயோகிக்கும் சாமர்த்தியத்தையெல்லாம் வெளி நாட்டானிடம் ஏமாந்துபோகாமல் இருப்பதற்காக உபயோகப்படுத்த வேண்டும். நம் நாடு பூர்ண சுதந்திரத்தைப் பெற்று விட்டது என்று சொல்லி உங்களுக்கும் உங்கள் நாட்டு மக்களுக்கும் ஏமாற்றிக் கொள்ளாமல், அந்நிய நாட்டு முதலாளிகளின் சிக்கலிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள நம் நாட்டுப் பொருளாதார சுதந்திரத்தையும் அடைவதற்கு முயற்சிசெய்ய வேண்டுமெனச் சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI A. S. SAHAJANANDA :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஆந்திரா பிரிந்த பிறகு வந்த முதல் பட்ஜெட்டு இது. இதனை சாமர்த்தியமாகச் சரி படுத்திய நிதி மந்திரியவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் கலால் வருமானம் உள்பட 16 கோடி வரும்படி அதைக் கொண்டு அவர்கள் நாட்டிற்கு எத்தனையோ நன்மைகள் செய்தார்கள். தற்போது சுதந்திர அரசாங்கத்தில் 48 கோடி ரூபாய் வரும்படி, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலிருந்ததை விட மூன்று மடங்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆனால் வரி கொடுப்பவர்களுக்கு 3 மடங்கு அதிக நன்மை பெற வழியில்லை. எதிர்காலத்தில் நன்மையை உத்தேசித்து அதிக வரி போட்டாலும் கொடுக்கிறவர்களுக்கு கொடுக்கத் தக்க வருமானம் வருகிறதா வென்று பார்க்க வேண்டும். எனக்கு சிதம்பரம் தாலுக்காவில் 4 கிராமங்களில் நிலங்களிருக்கின்றன. கொள்குட கிராமத்தில் நூறு ரூபாய்கள் தீர்வை செலுத்துகிறேன். ஒரு மூட்டை நெல் கூட வர வில்லை. சிதம்பரம் கிராமத்தில் பத்து காணிகள் பயிரிட்டேன். 4 மூட்டைகள் வந்தன. பயிரிட்ட செலவு, வேலைக்காரர்கள் கூலிச்செலவு, எல்லாம் வீணாயின. பூச்சி அடித்ததால் கெட்டுப்போயின. தீர்வைக்குமேல் சர் சார்ஜ் விதிப்பதை விட வீளைத்தனவர் எனப் பார்த்து மொத்த வீளை விண்மேல் வரி விதிப்பது நல்லது. அழகக்கூடிய பொருளுக்கு விற்பனை வரி நீக்கியதைப் போற்றுகிறேன். ஆனால் விற்பனை வரியை ஒரு முனை வரியாக விதிப்பது நல்லது. சர்க்கார் பங்கீடு முறையை ஒழித்து நன்மையே யாயினும் பொருள்களின் விலையை கண்டரோலில் வைப்பது நலமெனச் சிபார்சு செய்கிறேன்.

“மது விலக்குச் சட்டத்தை எந்த வகையிலும் பூரணமாக அமுல் நடத்தவேண்டும். அதை ரத்து செய்ய விரும்புவோர் பெரும்பாலும் முன்பு மது விற்பனையாளர்களாகவும் அதனால் லாபம் சம்பாதித்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள். சில பணக்காரர்கள் தங்கள் நன்மையைக் கருதி பல ஏழைகளைக் கெடுத்து விடுதல் கூடாதெனக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாட்டிலுள்ள போலீசாரில் பெரும்பாலோர் கள்ளச் சாராயம் விற்பவர்கட்கும் காய்ச்சபவர்கட்கும் துணையாய் யிருக்கிறார்கள். சிதம்பரம் தாலுக்கா பின்னத்தூர் கிராமத்தில் ஒருவர் கள்ளச் சாராயம் விற்பதைக் கொண்டிருந்தார். யாது காரணத்தாலோ வீட்டிற்குப் போகும் அவர் தன் செருப்பை எடுத்து வைக்கும்படி ஹரிஜன சிறுவனுக்குச் சொல்லிப் போனார். அவன் பாதரசையை எடுத்து வைத்து விட்டான். கடைக்காரர் ரிப்போர்ட்டுப்படி பையன் பாதரசையைத் திருடினானென்று ஸ்டேஷனில் அவனை கொண்டு போய் வைத்து அடித்திருக்கிறார்கள்.

3-24
p.m.

[Sri A. S. Sahajananda] [1st March 1954]

கள்ளச் சாராயம் விற்பனை விஷயமாக ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சவும் போலீஸ் அதிகாரிகள் தான் காரணமாயிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் உண்மையுள்ள இரகசியப் போலீஸ் வைத்து தப்பு செய்யும் போலீஸ் அதிகாரிகளைக் கடுமையாகத் தண்டித்தால் கள்ளத்தன சாராய விற்பனையும் நடக்காது. எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் மது விலக்கை எடுக்கக் கூடாது.”

SRI N. RATHINA GOUNDER—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சாமி சகஜானந்தம் போல் சபையில் அங்கத்தினர்கள் தனது பிரச்சினைகளை எழுதிப் படிக்கலாமா?”

DEPUTY SPEAKER :—“சாமி சகஜானந்தம் அவர்கள் எழுதிப்படிக்கவில்லை. கையில் குறிப்புதான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவருக்கு இந்தச் சபையில் நீண்ட நாள் அனுபவம் உண்டு. ஆதலால் அவருக்கு எந்தவிதமாக நடந்துக் கொள்ளுமென்று தெரியும்.”

* **SRI A. S. SAHAJANANDA** :—“பிரிட்டிஷர் ஆட்சியில் நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கி வைத்து அது சம்பந்தமான சர்வே நம்பர் முதலியவற்றை தாலுக்கா ஆபீசில் நோட்டீஸ் போர்டில் ஒட்டியிருப்பார்கள். அப்போது சிலருக்கு நிலம் கிடைத்தது. சுதந்திர அரசாங்கம் வந்த பிறகு ஹரிஜனங்களுக்கு நிலங்கள் கிடைக்க வில்லை. மாறாக உணவு பெருக்கிற்காக சர்க்காரிடம் அவர்கள் பெற்றிருந்த நிலங்களை யெல்லாம் தியாகிகளுக்குக் கொடுக்க போலீஸ் துணையோடு பிடுங்கிவருகிறார்கள்.

“ஹரிஜனங்கள்—பல இடங்களிலும் குடியிருக்க இடமில்லாமல் சர்க்கார் புறம்போக்கில் வீடு கட்டி யிருந்தாலும் அதை பிரித்தெடுக்கிறார்கள். சில இடங்களில் மிராஸ்தார்கள் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் மனுப் போட்டு பிரிக்கும்படிச் செய்கிறார்கள். சிதம்பரம் தாலுக்காவில் எளநாஸ்கூர் என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. ஊர் ஓரத்தில் குளம் புறம்போக்காக சுமார் 17 ஏக்கர் நிலம் யிருக்கிறது. அதில் ஒரு ஏக்கரில் வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். முதல் தர மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் மனுப்போட்டார்கள். ஐந்து பேர்கள் ஜூரிகள் வைத்தார்கள். இதில் மூவர் கொடுக்கலாமென்று அபிப்பிராயப்பட்டு இருவர் துணையை வைத்துக் கொண்டு திலு மல்லு சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள். இதனை ஜில்லாக்கலெக்டர் நேரில் பார்த்தால் வீடு கட்டியவர்களுக்குக் கட்டாயம் அனுசூலம் செய்வார். அரசாங்கம் கிராம மக்களுக்கு நன்மை செய்ய சமூகத்திட்டங்கள், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், முதலியவற்றைக் கொண்டு வந்து கிராமங்களைச் சீர்திருத்த முயல்கிறார்கள். முக்கியமாக ஏழைகளுக்கு மனைக்கட்டு கொடுக்காமல் என்ன நன்மைசெய்வது? ஏழைகளின் வீட்டு நலனைக் கருதாமல் ஸ்கீம் கொண்டு வருவார்களானால் அது பணக்காரர்களுக்கு நன்மை செய்வதாகும்.

“ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கும் கல்விச் சலுகை சரியான முறையில் இல்லை. ஹரிஜனங்களின் பேரால் மற்றைய ஜாதி ஹிந்துக்கள் முன்னுக்கு வருகிறார்கள். அவர்களை நான் தடுக்க விரும்ப வில்லை. தீண்டாமையால் பாதிக்கப்படுவேவர் மாதிரும் ஹரிஜனங்களாகக் கருதவேண்டும். தீண்டப்படுபவர் யாராயினும் அவர்கள் ஹரிஜன ஜாத்தாவிலிருந்து விலக்கப்படவேண்டும்.

“பேருக்கு மாதிரும் பல இடங்களில் உணவு விடுதிகள் வைத்திருப்பதாகக் காட்டக் கூடாது. உணவு விடுதிகள் புதிதாக வைக்குமிடங்களில் 30 பேருக்கு குறையாமல் கிராண்டு கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நஷ்டமில்லாமல் நடத்த முடியும். மேலும் ஹாஸ்டல் வைத்த ஆண்டிலேயே அதை அங்கீகாரம் செய்யவேண்டும். ஹாஸ்டல் வைப்பவர்கள் உண்மையாகவே மாணவர்களின் நன்மையைக் கருதி நடத்துகிறார்களா? அல்லது பணம் சம்பாதிக்க நடத்துகிறார்களா என்று கவனிக்கவேண்டும். சிலர் ஹாஸ்டலில் பாராமலே பார்த்ததாக விசிட் புத்தகத்தில் எழுதி வாங்கி கிராண்டு கேட்கிறார்கள். ஆபீசர் நல்ல ஆபீசராக இல்லா

[1st March 1954] [Sri A. S. Sahajananda]

விட்டால் போலி ஹாஸ்டலுக்குச் சிபார்சும் நல்ல ஹாஸ்டலுக்கு சிபார்சு செய்யாமலும் விட்டு விடுகிறார்கள். முக்கியமான இடங்களில் R.D.O. வுக்கு உள்ளூர் எம்.எல்.ஏக்கள் பார்த்து சிபார்சு செய்யும்படி கேட்க வேண்டும். தற்போதைய கல்வித்திட்டத்தால் ஹரிஜன குழந்தைகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். முன் போல் பிள்ளைகள் வருவதில்லை. 70 பிள்ளைகள் வந்த இடங்களில் தற்போது மாற்று முறையில் இரண்டு வேலைகளிலும் 40 பேர்கள் கூட வருவதில்லை. மேலும் அம்பட்டத்தொழிலும், சலவைத் தொழிலும், ஊர் சுத்தம் செய்தல் போன்ற தொழிலும் தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் குலத் தொழிலாயிருக்கின்றன. தச்சு, நூற்றல், தறி போன்ற தொழில்கள் பேலிக் கல்வி முறையில் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும். தொழில் கற்றுக் கொள்ள வசதிகள் செய்து கொடுக்க முடியாத நிலையில் பழையபடியே நடத்தவேண்டும். வசதியுள்ள இடத்தில் சாற்று முறையை அனுசரித்து நடத்தவும் ஏற்பாடு செய்யலாம். கட்டாயக் கல்வி அமுல் நடக்காதவரையில் பிள்ளைகள் வரமாட்டார்கள்.

“ஹரிஜன முன்னேற்ற இலாக்கா கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக நல்ல வேலை செய்யவில்லை. ஜில்லாக்களில் மேற்படி இலாக்காவில் லஞ்ச ஊழல் மலிந்துவிட்டன. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் தற்போது D.W.O. ஆக இருப்பவர் அறுதாபமற்றவராயிருப்பதால் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்கு மாறாக நஷ்டம் அடைந்து வருகிறார்கள். அங்கு லஞ்ச ஊழலோ மலிந்திருக்கிறது. லஞ்சம் கொடுத்தவர்கள் பலர் எழுத்து மூலமாக என்னிடம் கொடுத்துள்ளார்கள். விசாரணையில் - லஞ்சம் வாங்கியவர்கள் தண்டிக்கப்படுவது போல் லஞ்சம் கொடுத்தவர்களும் தண்டிக்கப்படுவார்களென்பதால் கொடுத்தவர்கள் கொடுத்தேன் என்று சொல்ல அஞ்சுகிறார்கள். யாரும் தான் சாக மருந்து சாப்பிட மாட்டார்களென்று ஆபீஸர்கள் தெரிந்து கொண்டு தாராளமாக வாங்கிக்கொண்டே வருகிறார்கள். இவர் செய்யும் வேலை ஒவ்வொருவரையும் விரட்டுவதும், மாற்றுவது மாசு இருப்பதால் மற்றவர்கள் வலிய லஞ்சம் கொடுக்கும்படி செய்கிறார். இவ்விஷயமாக ஹரிஜன வெல்பேர் மந்திரியாரிடம் மனுவை ஜில்லா ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டி மீட்டிங்கிலேயே கொடுத்தேன். இதுவரைக்கும் யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. மறுபடியும் மனுக்கொடுத்தேன். இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஹரிஜன எம்.எல்.ஏக்கள் 20 பேர்கள் கையெழுத்திட்டு முதல் மந்திரிக்கு பெட்டிஷன் கொடுத்தோம். இது வரைக்கும் யாதும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. சென்ற ஆண்டில் விழுப்புரத்தில் செட்டில்டு பெட்ரேஷன் மகாநாடும் போனமாதம் சிதம்பரத்தில் கூடிய தொழிலாளர் மகாநாடும், சென்ற மாதம் 12-ம் தேதியில் மத்திய அரசாங்க மந்திரி ஜகஜீவன்ராம் திறந்து வைத்த மாகாண ஹரிஜன மகாநாட்டிலும் மேற்படி வெல்பேர் ஆபீசரை மாற்ற அவர் செயல்களை ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அவர் செயல் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களின் நலன்களைத் தீயிட்டு எரிப்பது போலிருக்கிறது. உடனே அந்த அதிகாரியை மாற்றாமல் யோசனை செய்கிறோம் என்று சொல்லுவது வீடு பற்றிளியும் போது அதை அவிக்கும்படி கேட்டால் யோசிப்போம் என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. இதனால் லஞ்சம் வாங்குபவருக்கு அரசாங்கம் சலுகை காட்டுவதாகிறது என்றுதான் ஆகும். ஆகவே சர்க்கார் இது விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் எங்கள் நம்பிக்கை போய்விடும்.”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது சென்ற இரண்டு ஆண்டில் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது என்ன விஷயங்களைப் பற்றி நான் சொன்னேனோ அதைத் தான் திரும்பவும் சொல்லும் நிலையிலிருக்கிறேன். எந்த விஷயத்தைப் பற்றி நேரில் கண்டு சொன்னாலும் அல்லது எழுத்தின் மூலம் மனு செய்துக் கொண்டாலும், 4, 5, எம். எல். ஏக்கள் கையெழுத்திட்டு மகஜர் அனுப்பினாலும் அந்த விஷயத்தை உடனடியாகக் கவனித்து சர்க்கார் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்லாமல் சர்க்கார்

[Sri K. R. Sambandam] [1st March 1954]

பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய திரு. சகஜானந்தா அவர்களே சொல்லியிருப்பதால் அதை சர்க்கார் ஏற்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய நிலையில் தானிருக்கிறது.

“என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தமாக முக்கியமான சில விஷயங்களை கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக என் தொகுதியில் மண் பிடிப்பவர்கள் அதிகம். அவர்கள் ஒரு வாரத்திற்கு சுமார் ரூபாய் 3,000-க்கு மேற்பட்ட மதிப்புள்ள மீன்களை தலைச்சுமையாக நகரங்களுக்கு எடுத்துச் சென்று விற்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அவர்களுக்கு ரோடு வசதிரில்லை. அவர்களுக்கு வேண்டிய நூலும் கிடைப்பதில்லை. இது பற்றி இது வரையாதொரு விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி மகஜரும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவர் சற்றுப் பிரயாணத்தின்போது இதைப்பற்றி அவர் கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். குறிப்பாக (Agriculture and Fisheries) மான்ய விவாதத்தின்போதும் இதைப் பிரத்தியேகமாக சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆனால் இது வரையில் அந்தக் கோரிக்கை நிறைவேற்றின பாடியில்லை.

“அடுத்தபடியாக, விளங்குவாசல் கிராமத்துக்கு ரோடு வசதி செய்ய வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. சாகுபடிக்குத் தகுதிவாய்ந்த ஒரு வாய்க்காலும் ஏற்படுத்தவேண்டும். இவைகளைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுக்குப் பல முறை தெரியப்படுத்தியும் இது வரை ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி அவர்கள் சற்று முன்பு கனம் மந்திரிகள் ‘எதிர்க் கட்சிக்கு வேட்டு கொடுத்தால் உங்களுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. சர்க்கார் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வேட்டுப் போட்டிருந்தால் எல்லா வசதியும் கிடைத்திருக்கும்’ என்று சொல்வதாகச் சொன்னார். ஆனால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் காங்கிரஸ் தொகுதியிலும் அதே மாதிரி நிலைமதான் நீடித்திருக்கிறது. வித்யாசம் பூரப்பதாத தெரியவரவில்லை. இந்நூலும் விவசாயிகளின் நிலைமை மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய கால்வாய் வடிகால் வசதி செய்துதராமலிருக்க முடியாது.

“அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு அதிகமான ஜனத்தொகை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நகரத்தில் ஒரே ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன்தானிருக்கிறது. அங்கே வருஷத்துக்கு 400 குற்றங்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படுகின்றன. ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் 120 கேஸ் வரையில் விசாரிக்கலாம் என்ற நிலைமை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி யிருக்கையில் 400 குற்றங்கள் ரிஜிஸ்டராகும் இந்த இடத்தில் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் நிரந்தரமாக யிருப்பதே யில்லை. ஒரு வருஷத்துக்கு 8 சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் வீதம் மாற்றிக்கொண்டு போகிறார்கள். இது பற்றிப் பேசும்போது நமது சட்டசபையைப் பற்றி ரூபாய் 40 திருட்டுப் போய்விட்டது. இதை அவர் வெட்கப்பட்டுக்கொண்டு போலீஸுக்குக்கூட தெரியப்படுத்தவில்லை. நகரத்தில் அதிலும் சட்டசபைக்குச் சமீபத்தில் பொறுப்புவாய்ந்த இடத்தில் இதேமாதிரி திருட்டுகள் நடக்கும்போது சாதாரணமாக ஒரு சின்ன டவுனில் 40 கான்ஸ்டபிள்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் திருட்டுகளை எப்படிச் சமாளிக்க முடியுமென்று நான் கேட்கிறேன். இதுபற்றி முனிசிபல் தலைவர்களும், முனிசிபாலிட்யில் ஒரு தீர்மானம் போட்டு சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் உதவிபோலீஸ் சூப்பிரண்டு முதலியவர்களும் நேரில்வந்து பார்த்துவிட்டு போனார்கள். ஆனால் இதுவரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் அலக்ஷியமாக யிருந்தால் அசம்பாவிதங்கள் ஏற்படுமென்று கூறவிரும்புகிறேன்.

“சென்ற வருஷம் தஞ்சை விவசாயிகளின் நன்மைக்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதாவது, விவசாயிகள் சாகுபடி செய்யும் நிலங்களை அவர்களிடமிருந்து ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிரிக்கமுடியாது என்ற சட்டம்

[1st March 1954] [Sri K. R. Sambandam]

தான். நான் அதிலே மனைக்கட்டுகள் விஷயமாக ஒரு முக்கியமான திருத்தம் கொண்டுவந்தேன். தஞ்சாவூரில் மடங்களுக்கும் மிராஸ்தார்களுக்கும் அநேக நத்தம் சேரிகள் சொந்தமாக யிருக்கின்றன. அவ்விடங்களில் விவசாயிகளும் மற்றும் நகரத்தில் வசிக்கக்கூடிய பொது மக்களும் குடிசைகளையும் ஒட்டு வீடுகளையும் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இடங்களை காலிசெய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று முனிசிப் கோர்ட்டில் eviction order வாங்குகிறார்கள். City Tenants' Protection Act-ஐ இவ்விடத்திற்கு விஸ்தரிப்பதினாலேயே இதைத் தடுக்கலாம். இதற்காக ஒன்றும் தனிச் சலுகை காட்டவேண்டியதில்லை. இதனால் விவசாயிகள் தாங்கள் குடியிருப்பதற்கு வசதி இல்லாமல் அல்லலடும் தொல்லை நீங்கும். இதைச் சர்க்கார் உடனே கவனிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பிறகு புதுக் கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். சாதாரணமாக நல்ல அறிவாளிகள் நிறைந்த ஒரு கூட்டத்தில் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை விவாதித்து சட்டசபையிலும் விவாதித்து பிறகு அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படியில்லாமல் திடீர் என்று ஒருநாள் காலையில் அதிகாரிகள் மூலமாக இந்தப் புதிய கல்வித்திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இதை அறிவாளிகள் எதிர்க்கிறார்கள். பொது மக்கள் எதிர்க்கிறார்கள். சட்டசபையிலும் அங்கத்தினர்கள் எதிர்ப்பைக் காட்டினார்கள். கல்வித்துறையில் அனுபவம் வாய்ந்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மணசுவாமி முதலியாரும், ஸ்ரீ சர்வ பள்ளி ராதாகிருஷ்ணனும் கூட இத்திட்டத்தை எதிர்க்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் கூட, தான்பிடித்த முயலுக்கு மூன்றேகால் என்று இந்த எதிர்ப்புகளை அலக்ஷியம் செய்து இந்த கல்வித்திட்டத்தை சர்க்கார் அமூல் நடத்துகிறார்கள்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ஸ்ரீ லக்ஷ்மணசுவாமி முதலியாரும், ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ணனும் எந்த இடத்தில் எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை எதிர்த்தார்கள் என்று எனக்கு விளங்கும்படி சொல்லவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* **SRI K. R. SAMBANDAM:**—“மேல் சபையில் கவர்னர் அவர்கள் பிரசங்க விவாதத்தின்போது ஸ்ரீ லக்ஷ்மணசுவாமி முதலியார் இத்திட்டத்தை எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறார்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“நான் அது சமயம் மேல் சபையில் பிரசன்னமாயிருந்தேன். இதைப்பற்றி அவர் எதிர்த்தது கிடையாது என்று நான் சொல்லுவதை கனம் அங்கத்தினர் எடுத்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* **SRI K. R. SAMBANDAM:**—“பத்திரிகை வாயிலாக வந்த ரிபோர்ட்டை கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ணன் எந்த இடத்தில் இந்தத் திட்டத்தை எதிர்த்தார்?”

* **SRI K. R. SAMBANDAM:**—“இதையும் நான் ரிகார்டு மூலமாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

“இச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு ஆங்கிலப் பெரியார் சொல்லிய வாக்கியம் என் நினைவுக்கு வருகிறது. ‘Men may come and men may go but I go on for ever’ என்று சொல்வதைப்போல கல்வி வளர்ந்துகொண்டே வரக்கூடியது இவர்களுக்கு அடுத்தபடியாக மற்றொரு மந்திரி சபை மாறும்போது அவர்கள் இன்னொரு திட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்கள். இப்படியே செய்து கொண்டு போனால் குரங்கு கையில் அகப்பட்ட பூமலை மாதிரி குழந்தைகள் அவலத்தைப் பட வேண்டியதாயிருக்கிறது. பெற்றோர்களும் அல்லலடிகிறார்கள். இதனால் குறிப்பாக பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்கள் அவலத்தைப் படுவதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கும்பொழுது இதைப்பற்றிச் சொல்லாமலிருக்க முடியாது.

[Sri K. R. Sambandam] [1st March 1954]

3-45
p.m.

“சமீபத்தில் பஞ்சாயத்து தேர்தல் நடந்தது. தலைவர்கள் பஞ்சாயத்து தேர்தலில் பெருவாரியாக வெற்றிபெற்று வந்தார்கள். கிராமங்களில் சேவை செய்யலாம் என்ற கருத்தோடு அவர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் வந்தவுடன் அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற முறையில் கணம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு மாநாட்டை கூட்டினார்கள். மாநாட்டில் நடவடிக்கைகளை கவனித்தோம். அது எப்படி நடந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். கிராமங்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் என்னென்ன? அவைகளை மந்திரிகளிடம் தெரிவித்து அதற்கு வேண்டிய நிதியை சர்க்காரிடமிருந்து உதவியாய் பெறலாம் என்று உற்சாகத்துடன் அவர்கள் வந்தார்கள். ஆனால் மாநாடு எந்த அளவில் முடிந்தது என்பது அதன் விவாதம் நடந்த விதத்திலிருந்து எல்லோரும் தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். அதைப்பற்றி மீண்டும் சொல்ல உத்தேசமில்லை. குறிப்பாக அவர்கள் தலைவர்களாக இருந்தும், அவர்களால் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அங்கு அவர்கள் வாங்கக் கூடிய வரியைப் பார்த்தால் அது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. வீட்டு வரி வாங்கலாம் என்றால் அங்கெல்லாம் குடிசைகளாகத்தான் இருக்கின்றன. அதிகமாக கிராமங்களில் பெரிய வீடுகள் கிடையாது. அதனால் பஞ்சாயத்தின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு ரிவினியூ ஆஸ்தியிலிருந்து அவர்களுக்கு 12 சதவிகிதம் கொடுக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அவ்விதம் ஒரு ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகக் கூட தெரிய வந்தது. அதைக்கூட அவர்களுக்குக் கொடுக்க வில்லை. போதுமான நிதி இல்லாததின் காரணமாக அவர்கள் கிராமங்களில் ஒரு காரியத்தையும் செய்ய முடியவில்லை. இந்த நிலைமையில் அவர்களால் கிராமங்களில் எப்படி ராம் ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்த முடியும். ஆனால் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் செய்து விட்டார்கள், கிராமங்களில் ராம் ராஜ்யம் ஏற்படப் போகிறது என்று கிராமவாசிகள் கனவு கண்டு கொண்டிருந்தார்கள். இந்த நிலைமையில் கிராமங்களில் சுபிட்சத்தை நாம் எதிர் பார்க்க முடியாது. ராம் ராஜ்யம் வரப்போகிறது, பல காரியங்களைச் செய்து கொள்ளலாம் என்று அவர்கள் ரொம்பவும் ஆர்வமாக இருந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் தலைவர்கள் அங்கு செய்வதற்கான வேலைகளை ரூ. 250 வரையிலாவது அவர்கள் தாங்களாகவே செய்து கொள்ளலாம் என்ற ஒரு அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் ரெவினியூ கிஸ்தியிலிருந்து அவர்களுக்கு 12½ சதவிகிதம் கொடுக்க முன் வரவேண்டும். அப்பொழுது தான் கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்து ஒழுங்கான முறையில் வேலைகள் நடைபெறும்.

“இப்பொழுது கிராமவாசிகள் தான் அதிகமாக கிஸ்தி கட்டுகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்குப் பார்த்தால் நகரங்களில் தான் ரோடுகளுக்குத் தார் போடுவதும் சிமெண்ட் போடுவதுமாக இருக்கிறது. கிராமவாசிகள் அதைப் பார்த்துக் கொண்டு போகிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களில் பார்த்தால் நடை பாதை கூட கிடையாது. பிணத்தை சுடுகாட்டிற்கு எடுத்து போதவற்குக்கூட நடைபாதை கிடையாது. விளைந்த குறுவை நெல்லை வீட்டிற்கு கொண்டு போவதற்கோ, மில்லுக்குப் போவதற்கோ ரோடு கிடையாது. மழை பெய்தாலும் அவைகள் அப்படியே களத்தில் கிடக்கவேண்டியதுதான். கோடைகாலத்தில்தான் அவைகளை வீட்டிற்கு எடுத்துப் போவதற்கு முடிகிறது. இவைகளை முன்னிட்டாவது கிராமங்களுக்கு ரோடுபோட வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.”

DEPUTY SPEAKER :—“I fix a time limit of twenty minutes for each hon. Member.”

* SRI K. R. SAMBANDAM :—“நான் செம்பனூர் கோவில் ஜில்லா போர்டு அங்கத்தினராக இருந்தேன். அப்பொழுது கண்ணக்குடியிலிருந்து மேமாத்தூருக்கு ரோடு போடவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அதைப் பற்றி ஜில்லா போர்டு தலைவர் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார். ஆனால் இதுவரையில் ரோடு போட

[1st March 1954] [Sri K. R. Sambandam]

வில்லை. அந்தந்த பஞ்சாயத்துப் போர்டுகளுக்கு இருக்கும் நிதியை வைத்துக் கொண்டு ஒன்றிரண்டு ரோடுகள் தான் போட முடிகிறது. மற்ற இடங்களுக்குப் போட முடியவில்லை. பல இடங்களில் ரோடுகள் பழைய நிலைமையிலேயே தான் இருக்கின்றன. வெள்ளைக்காரன் அரசாட்சியைத் காலத்தில் எவ்விதம் ரோடுகள் இருந்தனவோ அந்த நிலைமையில்தான் இப்பொழுதும் ரோடுகள் இருக்கின்றன. கிராமவாசிகள் நாங்களே ரோடுகளைப் போட்டுக்கொள்ளுகிறோம் நீங்கள் acquire செய்து கொடுத்தால்போதும் என்று சொன்னாலும் கூட அவர்களுக்கு உதவி செய்வதாக இல்லை. இப்பொழுது ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் “நிதியில்லை; முடியாது” என்று ஒரே வரியில் பதில் எழுதி விடுகிறார்கள்.

“அடுத்தபடியாக இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய முக்கிய பிரச்சனை கெஜட் பதவி இல்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிலைமை, கிராமங்களில் கர்ணம், மணியம், போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆகியோர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்தாத காரணத்தால் இன்றைக்கு சர்க்கார் ஸ்தம்பிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. அதனால்தான் கணம் சகஜாந்தம் சொல்லியது போல் நிறைய லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது. அவர்களுக்கு வயிறு வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய சம்பளம் இல்லாததால் தான் அவர்கள் கிம்பளம் வாங்குவதற்கு முயலுகிறார்கள். இவ்வளவு குறைந்த வருவாயில் அவர்களுடைய குடும்பத்தை அவர்கள் எப்படி நடத்த முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆச்சாரி, கொல்லர் முதலியோர்கள் ஒரு நாளைக்கு நகரத்தில் ரூ. 3½ சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். கிராமங்களில் ரூ. 2½ சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். இந்த மாதிரி தொழிலாளிக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 75 முதல் ரூ. 105 வரை அவர்கள் சம்பளம் வாங்கும்போது உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பளத்தை கவனிக்க வேண்டும். கெஜட் பதவி இல்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மாதம் ரூ. 35, 45 முதல் 75 வரையில் தான் சம்பளம் கிடைக்கிறது. இந்த மாதிரி இருந்தால் அவர்கள் தங்களுடைய குடும்பத்தை எப்படி நடத்த முடியும்? இன்றைக்கு திருவாங்கூர் கொச்சியில் தேர்தல் நடக்கிறது. அங்கு ஆசிரியர்கள், போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்கள் கெஜட் பதவி இல்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள் அவ்வளவு பேர்களும் காங்கிரஸ்ஸைத் சர்க்காரை நியமிக்க ஒன்று சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அதனால் காங்கிரஸ் அல்லாதார் வரும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கெஜட் பதவி இல்லாதவர்களுக்கு எதிர்க்கட்சி ஏதாகிலும் செய்கிறோம் என்று சொல்லி வருவதால் அங்கு நிலைமை மாறிக் கொண்டு வருகிறது. இன்றைக்கு அந்த மாறுதல் ஏற்படக்கூடிய நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமானால், அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும். இதைப் பற்றி எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்ல வேண்டியதில்லை. உங்களுடைய கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள் சொல்லுவதைச் செய்தாலும் போதும். அவர்கள் சொல்லுகிறபடி நடந்தாலும் அது நாங்கள் சொல்லுகிறபடி நடப்பதுபோல் ஆகும். ஆகவே அவர்களுடைய கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள் சொல்வதைப் போலாவது நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகையினால் நாங்கள் சொல்வதைச் செய்ய வேண்டியது இல்லை. நாங்கள் சொல்வதைத்தான் அவர்களும் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் கட்சி அடிப்படையை வைத்துக் கொண்டு சொல்ல வில்லை. அதனால் தான் நாங்கள் சொல்வதைச் செய்யா விட்டாலும் அவர்கள் சொல்வதையாவது செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகிறேன். ஆகவே கட்சி மனப் பான்மையை எடுத்துக் கொள்ளாமல் கிராமங்களுக்குச் செய்ய வேண்டியதை செய்துதாகவே வேண்டும். அவ்விதம் செய்ய ஒவ்வொருவருக்கும் உணர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும். இதைச் சர்க்கார் உடனே கவனித்து வேண்டியதைச் செய்தால்தான் மக்களுக்கு சர்க்காரிடம் நம்பிக்கை ஏற்படும். ஓரளவிற்கு சர்க்கார் நியாயம் செய்கிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்படும். அப்பொழுது தான் அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். இப்பொழுது அங்கு ஒன்றும் நடைபெறாமல் இருப்பதால் தான் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

“கிராமங்களில் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் கர்ணம் மணியத்தினுடைய ரிபோர்ட்டை வைத்துக்கொண்டுதான் எல்லா வேலைகளையும் செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஒரு நிலம் இன்றைக்கு சாகுபடிக்கு வந்திருக்க

[Sri K. R. Sambandam] [1st March 1954]

கிறதா இல்லையா என்பதை அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டை வைத்துக்கொண்டு தான் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது வந்துள்ள தஞ்சை ஜில்லா சட்டத்தால் ஒருவன் சாகுபடி செய்திருக்கிறானா இல்லையா என்ற விவரங்களை கிராமங்களிலுள்ள கர்ணமும் மணியமும் தான் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. எவ்வளவு பொறுப்புள்ள வேலைகளை அவர்கள் செய்து வருகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத்தைப் பார்த்தால் ஒரு வெட்டிச் சேவகனுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தைப்போலவே ரூ. 18 அல்லது 22, ஆக இருக்கிறது. இந்த ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும். அதனால் தான் அவர்கள் வீட்டிலிருந்துகொண்டு கணக்குகளை எழுதுகிறார்கள். அதிலும் தகப்பன் பார்த்த உத்தியோகத்தை மகன் பார்த்துக்கொண்டு வருகிற காரணத்தால் ஏற்கனவே எழுதி வைத்துள்ளது போல் அதாவது ஈயடித்தான் காப்பி என்று சொல்லுவார்களே அதைப் போல் எழுதி வருகிறார்கள். விவசாயம் நடந்ததா இல்லையா என்று கூட கவனிப்பது இல்லை. இந்த நிலைமை ஏற்கனவே இருந்த வந்தது. இப்பொழுதும் அது நீடித்து வருகிறது. அவர்கள் என்ன சாகுபடிக்க கணக்குக் கொடுக்கிறார்களோ அதைத் தான் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறது. அதிலும் அவர்களை முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதனால் அவர்கள் எங்கேயாவது ஒரு பண்ணையில் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம். இல்லாவிட்டால் ஒருவருக்கு கணக்கு எழுதிக்கொண்டிருக்கலாம். அதனால் அவர்கள் இந்த வேலையை அதிகமாகக் கவனிப்பது இல்லை. சம்பளம் வாங்குவதில் தான் அக்கரையாக இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் வருகிறார்கள் என்றால் தான் இந்த வேலையை அவர்கள் கவனிக்கிறார்கள். இவர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்தி முழுநேர வேலை வாங்கவேண்டும். இல்லையேல் இரண்டு மூன்று வட்டங்களுக்கு ஒரு அதிகாரியை போட்டு இதைக் கவனிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏற்கனவே இது பரிசீலனையில் இருந்து வந்தது. இப்பொழுது அதைக் கொண்டு வர வேண்டும். அப்பொழுது தான் கிராமங்களில் சுமுகமான நிலைமை ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“இப்பொழுது வீலைவாசிகள் திடீரென்று குறைகிறது. அதைப் பற்றி சொல்லும்போது கடவுள் அருளால் மழை பெய்தது. அதனால் வீலைவாசிகள் குறைந்து இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அம்மாதிரி சொல்லும்போது அவர்கள் பொருளாதார நிலைமையை கவனிப்பது இல்லை. பொருள்களின் வீலை ஏறுவதையும் இறங்குவதையும் கவனிக்கவே இல்லை. அதற்காக ஒரு பொருளாதார நிபுணத்துவ கமிட்டியை அமைத்து அதைக் கவனிக்க வேண்டும். வீலைவாசிகளின் குறைவை கவனித்து வந்தால் தான் மக்களுக்கு சபிடம் வரும். திடீரென்று இறங்குவது நல்லது அல்ல. உணவுப் பண்டங்களில் அரிசி வீலை மட்டும் குறைந்து வந்தால் பலன் இல்லை. மிளகாய் வீலை இறங்க வேண்டும், மிளகாய் வீலை இப்பொழுது நாலு மடங்கு ஏறி இருக்கிறது. மற்றும் ஒவ்வொரு சாமான் களின் வீலையும் இறங்க வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்ய உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த அளவில் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-55
p.m.

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR

കളെ, വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രിയും കൂടിയായ ബഹു: ധനകാര്യമന്ത്രി ഈ അസംബി മുൻപേ അവാതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബഡ്ജറ്റ് വളരെ ഗൗരവമായി ആങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു രാഷ്ട്രരാഷ്ട്രം ചക്കച്ചുമക്കിക്കൊണ്ട് ഇന്നോടുപോകുന്ന ഈ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആ ചക്കച്ചുമപ്പിടാവേഷിയുള്ള മാറ്റങ്ങളും, ധനപരമായ കരുത്തും കുഴിയും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ അവകാശപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതു ശരിയാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിലാഷം. ബഡ്ജറ്റിൽ അത് നല്ലവണ്ണം പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു ! പക്ഷെ, അതു മാത്രമല്ല, ജനാധിപത്യ കാഴ്ചയോടെയും കൂടി ബഡ്ജറ്റ് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത്.

1st March 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

“ ഈ സംസ്ഥാനം ഒരു ത്രിഭാഷാ സംസ്ഥാനമാണ്. വ്യക്തമായ മൂന്നു ഭേദീയ ജനവിഭാഗങ്ങളാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. ഒരു കേരളാശ്രം എന്ന പറഞ്ഞാൽ, എല്ലാ ജന വിഭാഗങ്ങളുടേയും വികാരങ്ങളും വിചാരങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും ആദരിക്കപ്പെടുകയും എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളെയും കേരളത്തിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യുക ആയിരിക്കണമല്ലോ അതിന്റെ ലക്ഷ്യം. എന്നാൽ ടെറർഷ്യം എന്ന പറയട്ടെ, ഇവിടത്തെ എല്ലാ ഭേദീയ ജനവിഭാഗങ്ങളെയും അവരുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെയും ആദരിക്കാതിരിക്കുകയും ഈ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലെ സ്ഥിതിഗതികളെയും വിഭവങ്ങളെയും മനുഷ്യരുടെ ജീവിതാവസ്ഥകളെയും കണക്കിലെടുക്കാതിരിക്കുകയാണ്. ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ് ആബാർ പറയുന്നത് ഈ ബഡ്ജറ്റിന് പക്ഷപാത വരമായിട്ടുള്ളതുക്ട്വയെന്നാണ്. മലബാറിനോടുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചിററമ്മനയും ഈ ബഡ്ജറ്റിലും തെളിയുന്നുണ്ടെന്നാണ് ആൻ പറയുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം.

“എങ്കിലും എനിക്ക് ബഹു : ധനകാര്യമന്ത്രിയെ അഭിനന്ദിക്കാതിരിക്കാൻ ‘നല്ലതായില്ല. സാർ, ഗവണ്മെന്റിന്റെ നീക്കത്തിനെയൊന്നും സംബന്ധിച്ച തങ്ങളുടെ പാട്ടിയുടെ നയം എന്നൊന്നെ പാടി ചൊല്ലൂ’ എന്ന് വേണ്ടത്ര കല്പനയോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി ഭക്തരായ ഒരുങ്ങാം പറയണമെന്നുള്ളതാണ്. സാർ, കഴിഞ്ഞ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങളായി സംസ്ഥാനത്തിലെത്തുന്ന പുരോഗതിയെപ്പറ്റി ബഹു : ധനകാര്യ മന്ത്രി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ വിനാശം വ്യാപിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു :—

‘People who have seen my home-town of Coimbatore now and 25 years ago can readily appreciate the part played by electricity in promoting industries. We have practically doubled the power generation of the state during the post-war period.’

But let me inform the Hon. Finance Minister that for the last fifty years, not even twenty-five years, no appreciable changes have taken place in regard to expansion of electric power generation in Malabar, not to speak of constituency.

“സാർ, വിദ്യാലയത്തിൽ വിതരണത്തിൽ ഇത്ര വലുതെ പുരോഗതിയുണ്ടായിട്ടുള്ള കോയമ്പത്തൂർ ടെക്നോളജി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ആദ്യം എന്ന നിലയ്ക്കാണ് ഓൺ ബസ്സ് : ധനകാര്യ മന്ത്രിയെ അഭിനന്ദിക്കുന്നത്.”

“ഇനി, സർ, ആര്യയ്യമെന്നു പറയട്ടെ; ബഹു: മന്ത്രി വിചിത്രമായ ചില നിരീക്ഷണങ്ങളിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്. തൊഴിലിഷ്ടയുടെ അഭ്യർത്ഥന ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു :—

* Turning from the rural to the industrial sector, it is not quite so much of unemployment, that we are faced with as the absence of proper environs for the development of industries. Private capital is shy in seeking new ventures and even in the existing limited field, there is little of new investment. The real trouble seems to be consumer resistance, caused by the low purchasing power of the masses and this can be corrected only on a long-range basis. '

[illegible]

“തൊഴിലില്ലായ്മയായി, മലബാറിൽ മാത്രം ഗവണ്മെന്റിന്റെ കണക്കുനശിച്ചു മുഴുപ്പിനായിരം ചക്കവെള്ളകാരണ്ണ്. ഓൺ ജട്ട് പറയുമ്പോൾ പ്രൊഫിബിഷൻ നിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്നതെന്നുള്ള യാതൊരുദ്ദേശ്യം എന്നിരിക്കും. പ്രൊഫിബിഷനെ

[T. C. Narayanan Nambiar] [1st March 1954]

സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? എനിക്ക് വ്യക്തമായ അഭിപ്രായമുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും പറയണമെന്നു എനിക്ക് ഉദ്ദേശമില്ല. പ്രൊഫിബിഷൻ നടപ്പാക്കിയതിന്റെ ഫലമായി തൊഴിലില്ലായ്മയായിത്തീർന്നു. ഈ മൂല്യനിന്നുവേർപെട്ടുകൊണ്ട് എങ്ങനെ തൊഴിലുണ്ടാക്കുകയെന്നതാണ് പ്രശ്നം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ മലബാറിലെ ചെത്തുതൊഴിലാളികളുടെ ഒരു കണക്കെടുപ്പുകയുണ്ടായി. ആ കണക്കനുസരിച്ച് ആണ്ടാകെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളിടത്തോളം അമ്പതിനായിരം പേരാണ് ചക്കരച്ചെത്തു തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നവർ. ചക്കരച്ചെത്തു നടക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒന്നരക്കോടി രൂപയാണ് നഷ്ടം വന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ കണക്കുകൾ നോക്കണമെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ഞാൻ ബഹു; 2 സ്ക്രിമിനേഷൻ ഗവണ്മെന്റേയും വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. ഒരു ടൺ ചക്കരയ്ക്ക് മൂന്നരരൂപ വിലയുണ്ട്. അതു വ്യവസായക്കമ്പനികൾക്കുവേണ്ടി രൂപ മലബാറിൽനിന്നു ആ ഇനത്തിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. കമ്പനികൾക്കുവേണ്ടി എന്ന് പറയുന്നത് അപ്പം വ്യവസായപ്പെടുത്തും. ആണ്ടാകെ ഒരു ദേശീയ കടികൾ വ്യവസായമായ ചക്കരയുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കടികൾക്കുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യട്ടെ. ഈ അമ്പതിനായിരം ചെത്തുകാരെ എടുക്കാം. സർ, കൈത്തറിയെപ്പറ്റി ഇവിടെ വളരെക്കുറച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ഈ അമ്പതിനായിരം ചെത്തുതൊഴിലാളികൾക്കുവേണ്ടി ഏതെങ്കിലും കാര്യം ക്ഷേമം വാങ്ങുന്നവനെ വയ്ക്കുക. എത്ര ആയിരം വാരുണ്ടെന്നുവെന്ന് അങ്ങനെ ചെലവുകൾ എടുക്കുക? പക്ഷെ, ഇന്നു അതിനുള്ള കഴിവുണ്ടാകില്ല. അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഗവണ്മെന്റിനാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറയുന്നത് അവരുടെ വാങ്ങുകയുണ്ടെന്നതിനായി ഗവണ്മെന്റ് ഒരു റെസിസ്റ്റൻസ് ഫണ്ട് മെൻ്റ് ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും.

“ഇനി എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ചികരി വ്യവസായത്തെപ്പറ്റിയായാണ്. ചികരി വ്യവസായികളുടെ ഇടയിൽ വമ്പിച്ച തൊഴിലില്ലായ്മയുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയെന്ന സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ഞാൻ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ സൂക്ഷിക്കണം. ചികരി വ്യവസായത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇന്നു ഗൗരവതരമാണ്. ചികരി വ്യവസായത്തിന്റെ അധിപതിനും മൂലം നാലു ലക്ഷം തൊഴിലാളികളാണ് ഇന്നു പിഷ്പാളെ എടുത്തിട്ടുള്ളത്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ കണക്കനുസരിച്ചതാണ് ഈ നാലു ലക്ഷം തൊഴിലാളികൾ പ്രതിവർഷം അയ്യായിരം ടൺ ചികരി ഉല്പാദിപ്പിച്ചു കയറുമെന്ന് ചെയ്യുന്നതാണ്. നമുക്കു ഏകദേശമായി ഡാമർ സമ്പാദിച്ചതാണ് ഒരു വ്യവസായമാണ് ചികരി വ്യവസായം. ഇന്നത്തെ സമ്പാദനശേഷി തൊണ്ണൂറ് അഴകിയെടുക്കുന്നതിൽ ആറു ഏക്കർ മാത്രം വേണം. ഗവണ്മെന്റ് ഒരു റിസർച്ച് റെഗുലർ ഏർപ്പെടുത്തി ഗവേഷണം നടത്തുകയാണെങ്കിൽ ഈ വ്യവസായത്തെ പലതരത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും. രണ്ടാമതും കൊണ്ടും ഒരു മേസറുകൾക്കുവേണ്ടിയോ തൊണ്ണൂറ് അഴകി എടുക്കാൻ ഒരുപക്ഷെ അത്തരം ഗവേഷണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സാധിച്ചുവെന്നുവരാം. എത്രയോ ലക്ഷം ഉറപ്പികൾ ഈ റെഗുലർ വ്യവസായത്തിൽനിന്നുതന്നെ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. അതിനും ഗവണ്മെന്റ് ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയെ മനസ്സിലാക്കുക, പല രാജ്യങ്ങളും സംസ്ഥാനങ്ങളുമുള്ള ജനവിഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുക പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ഗവണ്മെന്റാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. ആണ്ടാകെ നിദാഗുണ പറയട്ടെ, ആണ്ടാകെ സമ്പാദിക്കുന്ന പല, സംസ്ഥാനികളെ, ആണ്ടാകെ കോളിമിനപരവും കോളിമിനപരവുമായ വികാരങ്ങൾ ഇവയെന്നും നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. ആണ്ടാകെ, മലയാളികൾക്ക്, ഒരു കോളിമിനപരവുമായ ഉണ്ടാക്കിത്തരാൻ നിങ്ങൾക്കു സന്നദ്ധനല്ല. തിരുവിതാംകൂർ കോളിമിനപരവുമായ അവിടെ ചികരി വ്യവസായം ഒരു സുന്ദരവസ്തുവായിത്തീർന്നുവെന്ന് പ്രൈം അവിടെ ഗവണ്മെന്റ് എത്രതന്നെ കൊള്ളാത്തതാണെന്നെങ്കിലും കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിനെ ഇക്കുറി പലതും സാധിച്ചു. ഒരു കയർ ബോഡ് രൂപീകരിച്ചു. കയർ വ്യവസായത്തിന്റെ സുന്ദരം കൈയെക്കെ നീക്കാൻ അവർ സാധിച്ചു. അതേ സമയം മിംസ ഗവണ്മെന്റ് എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? തൊണ്ണൂറ് പൂർണ്ണനീക്കം രണ്ടു രൂപിക മന്ത്രമായിരുന്ന നികുതി നഷ്ടപരിഹാര വരുമാനമാണ് മിംസ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതാണോ പ്രോത്സാഹനം? ഇങ്ങനെയൊക്കെ ജനങ്ങൾക്കു കൃത്യശക്തി എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നു? അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറയുന്നത് ഗവണ്മെന്റ് ജനങ്ങളുടെ പർച്ചേസിങ് പവറിനെക്കുറിച്ചായി ഒരു റെസിസ്റ്റൻസ് ഫണ്ട് മെൻ്റ് തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണെന്നും. കയർ വ്യവസായത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിൽ അടിയന്തിര നടപടികളെടുക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രമേയങ്ങൾ മുഖേന രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഗവണ്മെന്റിനോടു അപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി.

1st March 1954]- [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

“മലം ചക്കരയെപ്പറ്റി ചിലതു പറയാനാണ്. മട്ടന്നൂർ, തളിപ്പറമ്പ്, വയനാട് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു ലക്ഷക്കണക്കിനു ഉറപ്പികൾ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റിന് ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. അവിടെത്തന്നെ ആളുകളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെയും സംസ്ഥാനത്തെയും പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെയും ആലോചിക്കുന്ന ഒരു ഗവണ്മെന്റുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിനകം തന്നെ കോടിക്കണക്കിനു ഉറപ്പികൾ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു.

“എന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങളെപ്പറ്റി ഇതിനോടകം ഹാജരിൽ, പൈൻ മരങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. അതിൽനിന്നും പൈൻ കിട്ടും. അതിന്നു പ്രത്യേക പ്രാണമെന്നും ആവശ്യമില്ല. പൈൻ മരത്തിൽ ഒരു വെട്ടിമെച്ചാൽ മതി. ഒരു മരത്തിൽനിന്നുതന്നെ അഞ്ചു ടൺ പൈനെണ്ണ കിട്ടും. തീപ്പെട്ടി വ്യവസായത്തിൽ പറ്റിയ ധാരാളം തടിയും അവിടെ കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഈ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും ഉന്നിറങ്ങുന്ന തടി ആണ്ടാകെ വന്നുണ്ടാകുമെന്നാണ്. ഇതൊന്നും ഗവണ്മെന്റ് സൂക്ഷിക്കണം. കാണുന്നില്ല. അവിടുത്തെ പ്രധാന തീപ്പെട്ടി വ്യവസായം തകർന്നിരിക്കുകയാണ്. വിദേശ കമ്പനികളെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു നയം കാരണമാണിത് സംഭവിച്ചത്. ആയിരക്കണക്കിനു റാത്തൽ അരക്കു മലബാറിലെ വനങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടും. അതുപോലെത്തന്നെയാണ് തേൻ, അകിർപൊരി, ചെമ്പുലും മുതലായ മറ്റു മലം ചക്കരയെപ്പറ്റി കയ്യാലും. അനേക ലക്ഷം ടൺ അകിർപൊരി മലബാറിലെ വനങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടും. ഇതൊന്നും സംഭരിച്ചു ആദായമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഇതുവരെ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ചികരിക്ക് താലൂക്കിലെ മലം പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള വിഭവങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നുവശമായ നടപടികൾ എടുക്കുന്നതും ഞാൻ രണ്ടുപ്രാവശ്യം പ്രമേയം വച്ചു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷെ കററകരയായ അനുസ്മരണ ഗവണ്മെന്റ് കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇനി മറ്റൊരു വിഷയത്തിലേക്കു കടക്കാം. ‘Private capital is shy’ അതായത് വ്യവസായങ്ങളിൽ മൂലധനം ഇറങ്ങാൻ ആരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല എന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നുണ്ട്.

‘Private capital is shy in seeking new ventures and even in the existing limited field, there is little of new investment.’

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I wish the hon. Member suggest practical ways of dealing with those problems.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I request the Hon. Minister to listen to what I say and not to interrupt me.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The Hon. Minister is listening. The hon. Member may continue.” (Laughter.)

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ ഞാൻ മലബാറിലെ തകർന്ന വ്യവസായങ്ങളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റാണ് വെക്കാനുവേണ്ടത്. പാലക്കാട് മലവക്കോട്ടുള്ള നിർമ്മാണ ഗേസ് ഫാക്ടറി പറ്റിയിരിക്കെ ശ്രീകൃഷ്ണ എഞ്ചിനീയറിങ്ങ് വർക്ക്, കൊറമ്പല്ലൂരിലുള്ള മെറിയർ ഇൻഡസ്ട്രീസ്, പാപ്പിനിശ്ശേരിയിലെ വേനകുത്തി കമ്പനി, നാഗത്തു എണ്ണ കമ്പനി ഇവയെല്ലാം തകർന്നുകിടക്കുകയാണ്. അതുപോലെതന്നെ കടലു വ്യവസായവും ടെക്സ്റ്റൈലും ഇവയ്ക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകണമെന്നു അവിടെത്തന്നെ തൊഴിലാളികൾ കലകളുടെ അടുത്തു ഞങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനും നിവേദനം നടത്തി. എന്നിട്ട് യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. അതുപോലെതന്നെ അവിടെത്തന്നെ അനേകം തീപ്പെട്ടികൾ കയ്യാലുള്ളതാണ്. അവയും എല്ലാം തകർന്നുകിടക്കുകയാണ്. ഇന്നുള്ള വ്യവസായങ്ങൾക്കു പ്രോത്സാഹനം നൽകിയില്ലെന്നു മറ്റുമല്ല അവ ഗവണ്മെന്റ് തങ്ങളുടെ അനുകൂലതയായ നയം കാരണം കക്കുശ്ശേരി വ്യവസായികൾ മൂലധനം ഇനിയും ഇറക്കുകയോ?

“ വളരെ പ്രധാനമായ മറ്റൊന്നും എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് കൃഷിക്കാരുടെ സമ്പാദനശേഷിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കാതെ വ്യവസായങ്ങൾക്കു വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നൽകാൻ സംസ്ഥാനത്തുണ്ടാണ്. പാപ്പിനിശ്ശേരി ആറേഴ്സ് ലിമിറ്റഡ് 1,300 തൊഴിലാളികൾ ഇന്നു വിട്ടു തൊഴിലുണ്ടാകുന്നു. ഇതിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്വം ഗവണ്മെന്റിനാണ്. അവർക്കു വേണ്ടി ഒരു ഫ്രണ്ട് ടെൻ്റർ ഇറക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടു ഇതുവരെ ഇന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

1st March 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

ഒരു കാൽത്തറാണായിട്ടു ഗവൺമെന്റ് ഇന്റേപ്റ്ററി അന്വേഷിക്കുകയാണ്. അന്വേഷണം തന്നെ അന്വേഷണം! എന്താണീ അന്വേഷണമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞുനിന്നു കൊല്ലുടെ മൂക്ക് കിഴക്കോട്ടാണോ എന്നു നോക്കാൻ അന്വേഷണം വേണ്ടമോ? മറ്റുതുകൊല്ലമായി ഗവൺമെന്റ് അന്വേഷണം നടത്തിയിട്ട്, ഇതുവരെ യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. ജനങ്ങളുടെ മനോഭാവവും കാഴ്ചപ്പാടും അഭിമാനത്തോടുകൂടി കുന്നുകൊടുക്കാത്ത ഒരു ഗവൺമെന്റിന് ഇതിലായിരിക്കണം ചെയ്യേണ്ട സാധ്യതകൾ. 'നാണോട്ട് ഇരിക്കുകയുമില്ല പായ കട്ട് കൊടുക്കുകയുമില്ല' എന്ന് പറഞ്ഞുതുറുപ്പാലൈ മലബാറിനെ രക്ഷിക്കുകയുമില്ല ഐക്യകേരളമുണ്ടാക്കുവാൻ വിട്ടുകയുമില്ല. ഈ സ്ഥിതി മറ്റൊന്നും, മറ്റൊന്നും, പൊള്ളയായിരിക്കാൻ അതിപരമ്പര 80 ഉറപ്പികയാണെന്നതിൽ പാലക്കാട്ട് 48 ഉറപ്പികയാണ്. പക്കക്കുന്നകുന്ന് ഉറപ്പിക സർവാർജ്ജവായി അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. സമുദ്ര ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഈ വകയിൽ ആദ്യമെടുക്കുകയും പ്രവൃത്തി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററിവ് ചാർജ്ജ് അധികമാണെന്നതിൽ അടുത്തു കോഡിയിൽ ഗവൺമെന്റ് മറ്റൊരു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾക്കും വിരിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ നിന്നുള്ളതിൽനിന്നും കണ്ടുമാനം ഉറപ്പിക വാങ്ങുമോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. നീതിയും നെറിയുമില്ലാത്ത ഈ സമുദ്രവും ഉപപക്കിക്കുകതന്നെ വേണം. അതല്ലാതെയായി അനേകമായിട്ട് 'മലബാറിനോടുള്ള പക്കപാതനയം' തുടങ്ങിയ മലയാളി ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്നവിഭാഗത്തെ വളരെയധികം വികസിപ്പിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയെന്നത്.

4-18
p.m.

* SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU : —“கனம் உதவிசபா நாயகர் அவர்களே, இந்தப் புது பட்ஜெட் திட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அதற்குத் தகுந்தபடி அமைந்துள்ள கனம் நிதி மந்திரி அவர்களின் பிரசங்கத்தையும் நான் பாராட்டுகிறேன். நான் மட்டுமல்ல, எதிர் கட்சி தலைவர்களும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி பாராட்டும்பொழுது அதில் கண்டிருக்கும் வரவு செலவு திட்டம் பாராட்டுவதற்கில்லை என்று அவர்கள் கூறியிருப்பது வருந்தத்தக்கதே. இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது. எல்லாத்துறைகளிலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்திருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. துண்டு விழும் தொகையை பெருவாரியாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் குறைத்திருக்கிறார்கள். மேலும் ரூபாய் 54 லக்ஷம் துண்டு விழுவதைத் தவிர்க்க மத்திய சர்க்காரை அணுகி பரிகாரம் தேடியிருப்பதை நான் விசேஷமாகப் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் நம் ராஜ்யத்தில் செய்யவேண்டிய வேலைகள் பல நமக்கு முன் நிற்கின்றன. நாட்டை வளப்படுத்தும் பணியில் எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஒன்றுபட்டு செய்யவேண்டிய தருணமிது. தலைமுறை தலைமுறையாக செய்யப்படாமலிருக்கிற வேலைகளை ஒரு சில வருஷங்களில் செய்யமுடியாது என்பதை எல்லோரும் உணர வேண்டும். இதிலுள்ள குற்றங்குறைகளை விவாதிப்பதில், எந்த முறையில் விவாதித்தால் தன் கட்சி பொதுமக்களிடையே செல் வாக்குப்பெறும் என்ற குறுகிய நோக்கத்தோடு விவாதிக்காமல், பொதுவாக மக்களுக்கு நன்மையுடைய முறையில் விவாதம் நடத்தி தங்கள் திட்டங்களையும் யோசனைகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் கூறுமாறு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் உள்பட எல்லா அங்கத்தினர்களையும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த வருஷத்தில் மழை பெய்திருப்பதால் பொதுவாக வேளாண்மை நன்றாக யிருப்பதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். சிறிசில இடங்களில் மட்டும் பூச்சித்தொல்லியில் வேளாண்மை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.. விவசாய இலாக்கா அதிகாரிகள் அதைக் கூடிய வரையில் தடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 70, 80 வயது வந்தவர்கள் கூட இந்த மாநில பூச்சிகளை இதற்கு முன் அவர்கள் பார்த்ததில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு சர்க்கார் மட்டும் முழுப்பொறுப்பாளி என்று சொல்லமுடியாது. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் சாத்தூர் தாலுகா எதிர்கோட்டை பிரிக்காவிலும் பரவிலிப்புத்தூர் தாலுகா முதலிய இடங்களில் இவ்வாண்டிலும் நல்ல மழையே இல்லை, மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைக்குக் கிழக்கே 25 மைல் அகலத்துக்கும் 60 மைல் நீளம் தென்வடலாகவும் சுமார் 1,500 சதுரமைல்களுக்கு சரியாக மழை

A-9

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [1st March 1954]

பெய்யவில்லை. சிறு சிறு மழைகளினால் காட்டு வேளாண்மை ஓரளவு விளைந்திருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுகாவில் நெல் விளையும் 60 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் மழையின்மையால் 10 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் கூட நல்ல வேளாண்மை இல்லை. கிணறுகளில்கூட இன்னும் தண்ணீர் இல்லை. ஆங்காங்கு சிறிசில ஏரிகளே நிரம்பியிருந்தன. அடுத்த வருஷத்திலாவது இந்த இடங்களில் நல்ல மழை பெய்து சபிட்ச நிலை ஏற்படும் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தப்பிரதேசங்களில் சர்க்கார் நிலத்தீர்வை ரஜா செய்வதோடுமல்லாமல் விவசாயிகள் வாங்கிய தக்காளிகட்டன்களுக்கு தவணையையும் நீடித்துக்கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சில பிரதேசங்களுக்கு சர்க்கார் மின்சார லைன்களைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 5, 6 வருஷங்களாக மழையில்லாததால் விவசாயிகள் பலர் பம்பு செட்டுகளை உபயோகப்படுத்தி நன்மைபெற முடியவில்லை. மின்சார Connection பெறுவதற்கு ரூபாய் 1,500 முதல் 2,000 வரை விவசாயிகளுக்கு முன் பணம் தேவையாக இருக்கிறது. அவர்களால் நிலைமையை சமாளிக்கமுடியவில்லை. அவர்கள் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தமுடியாவிட்டாலும் அவர்கள் கொடுத்துள்ள ஒப்பந்தப்படி horse power தகுந்தபடி விவசாயிகள் வருஷத்துக்கு 150 ரூபாய் வரை minimum charge கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். பம்பு செட்டுகளை அமைக்க இயலாதவர்களிடம் மின்சார இலாக்கா உத்தியோகஸ்தர்கள் ரெவின்யூ இலாக்கா மூலம் இதைக்கட்டாமலாக ஒப்பந்தப்படி வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒரு விவசாயி கொடுக்கவேண்டிய ரூபாய் 357-8-0 வசூலிக்க ரெவின்யூ அதிகாரிகள் சென்றபொழுது ரூபாய் 7 பெறுமான செம்பு பித்தளை பாத்திரங்கள் தான் கிடைத்தன. ஜப்தி செய்தால்கூட கொடுக்கமுடியாத நிலைமையில் விவசாயிகளிருக்கின்றனர். நடுவில் ஒரு வருஷத்துக்கு மட்டும் இந்த minimum charge ஐ அதாவது unconnected minimum என்று சொல்லுகிறார்களே அதை வஜா செய்து சமீபத்தில் சர்க்கார் உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். முன்னாலும் பின்னாலும் நான்கு வருஷங்களை விட்டு விட்டு நடுவில் ஒரு வருஷத்துக்கு மட்டும் வஜா செய்வதில் விவசாயிகளுக்கு யாதொரு பிரயோஜனமுமில்லை. அவர்கள் மின்சாரத்தை உபயோகிக்க ஆரம்பித்ததிலிருந்து மேலும் 10 வருஷங்களுக்கு ஒப்பந்தத்தை புதுப்பித்துக்கொள்ளும் ரீதியில் சர்க்கார் உடனே ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சாத்தூர், சங்கரன்கோயில் முதலிய இடங்களில் உகந்தபருத்தி (நீண்ட இழைப் பருத்தி) பிரத்தியேகமாக விளைவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இதில் சர்க்கார் கையாளும் முறை தீர்க்க தரிசன முறையாகத் தெரியவில்லை. கலப்பட மில்லாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்குத் தகுதியான நல்ல முறைகளை ஆராய்ந்து அனுசரிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4-28
P.M.

“சர்க்கார் கையாளும் முறைகள் வரவேற்க தகுந்த முறையில்ல. அனுபவசாத்தியமான முறைகளைக் கையாண்டால் அப்படி கலப்படம் இல்லாமல் நீண்ட இழைப் பருத்தியின் தரத்தை உயர்த்த முடியும் அனுபவ பூர்வமான யோசனைகளை சொன்னால் இலாகாவில் யாரும் கேட்பதும் இல்லை. இதுவரையில் எத்தனையோ தடவைகளில் சொல்லி கொண்டு வந்திருக்கிறேன். யாரும் காதில் போட்டுக்கொள்வதாகவே தெரியவில்லை. இந்த முறையைக் கையாள வேண்டாம் என்று பல முறைகளில் சொல்லியும் யாரும் கேட்பதில்லை. அதற்கான சர்ட்டிபிகேட் என் கையில் இல்லை. நான் பட்டம் பெறவில்லை நான் சொல்வதைக் கேட்பதற்கு. இப்பொழுது நடந்து வருவதைப் பார்த்தால் முயற்சிகள் வியர்த்தபடிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பதை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகள் பலன் அடைய வேண்டும் என்பதற்காக இந்த திட்டத்தைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். அதன் பலன் பலிதமிக்கத் தக்கதாயிருக்கிறது. அந்தச் சாகுபடி திட்டத்திற்கு நல்ல முறையை கையாளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்

[1st March 1954] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

கொள்ளுகிறேன். ஆகவே குறிப்பாக ஒன்று நான் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால் : இந்த நீண்ட இழைப் பருத்தி எந்த ஏரியாவில் சாகுபடி செய்யப்படுகிறதோ அந்த ஏரியாவில் வேறு எந்த விதமான பருத்தி விதைகளையும் விதைக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் கண்டிப்பாக ஒரு சட்டத்தைச் செய்யவேண்டும். போதிய நல்ல விதைகளையும் சர்க்கார் தயாரித்துக் கொடுக்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் கிராமங்களில் அபிவிருத்தி வேலைகள் சரியாக நடைபெறவில்லை. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அங்குள்ள ஜமீன் பிரதேசங்களில் அநேக கணமாய்கள் மராமத்து செய்யப்படாமலேயே இருக்கின்றன. அவைகளை எடுத்து வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்னும் அநேகம் குளங்களில் வேலை செய்யவேண்டும். ஆயிரம், இரண்டாயிரம், நாலாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்கு சாகுபடி யாகும் அநேகம் ஏரிகள் இன்னும் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. சர்க்காரிடம் இப்பொழுது பணம் இல்லா விட்டாலும் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வரக்கூடிய பணத்தைக்கொண்டு அதற்கான காரியங்களைச் செய்து அங்குள்ள குளங்களையும், ஏரிகளையும் மராமத்து செய்யப்படியாக நான் சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவ்விதம் மராமத்து செய்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடியாகும் பெரிய அணைக்கட்டுகளையும் பெரிய ஜலாதாரங்களைக் கட்டுவதற்கும் வசதி இல்லாவிட்டாலும் புதிய பெரிய ஏரிகளை நன்கு அமைத்து மராமத்து செய்து விளைச்சலுக்குக் கொண்டு வரமுடியும். ராமநாதபுரம், பரமக்குடி, சிவகெங்கை முதலிய இடங்களில் இப்படிப்பட்ட சில தாலுகாக்களில் பெரிய பெரிய ஏரிகள் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் எடுத்து சீக்கிரமாக மராமத்து செய்து கொடுக்கவேண்டும். எனக்கு முன் பேசிய எதிர்க்கட்சி மெம்பர் ஒருவர் பேசும்போது சில ஏரிகள் மராமத்து செய்யப்படும் அவைகள் மராமத்து செய்யப்படாததுபோல் தோன்றுகிறது என்று சொன்னார். அது தவறு; அது சரியல்ல; ஜமீன் பிரதேசத்தில் இருக்கும் இடங்களில் ஏரிகளில் தண்ணீர் தேங்குவது குறைவாக இருக்கிறது. அங்குள்ள தண்ணீர்க்கட்டும் நிலங்களை எல்லாம் அப்பொழுது ஜமீன்தார்கள் பட்டா போட்டு கொடுத்தார்கள். அதற்கு சர்க்கார் காரணமில்லை. அங்கு 80 ஏக்கர் நஞ்சை இருக்கலாம். அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் கட்டக்கூடிய இடங்களில் 15 அல்லது 20 ஏக்கர் விலைதரத்திற்கு தான் தண்ணீர் கட்ட முடியும். நிலங்களை வாங்கி கரையை உயர்த்தவேண்டும். தண்ணீர் கட்ட நிலமில்லாமல் கரையை உயர்த்தி என்ன பிரயோசனம். தண்ணீர் பிடிப்பதற்குத் தக்கவாறு தான் கரையை உயர்த்தவேண்டும். அது தான் நியாயம். சர்க்காரின் மேல் குறை கூறுவதில் பிரயோசனம் இல்லை.

“இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தேசிய விஸ்தரிப்பு வேலைகளைப் பற்றியும், ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளைப் பற்றியும் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களுக்கு உதவுவதற்காக மத்திய சர்க்கார் சில உதவிகளை அளிப்பதாக முன் வந்திருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். பல நிறைவேற்றும் முறையில் தான் இருக்கின்றன. ஆனால் அதில் இருக்கும் கஷ்டம் என்ன வென்றால் : அங்குள்ள அதிகாரிகளின் மனப்பான்மை மாறவேண்டும். பல அதிகாரிகளைப்பற்றி சொல்லவில்லை. சில அதிகாரிகளின் மனப்பான்மை மாற வேண்டும். இந்த கஷ்டங்கள் எங்கும் இருக்கின்றன. செக்ரடேரியட்டிலும் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் இருக்கின்றன. ஒரு வேலையை நிறைவேற்றவேண்டும் என்றால் அதைப் பற்றிய பைல்கள் பல இலாகாக்களுக்கு போய் வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு இலாகாவும் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை எழுதிவிடுகிறார்கள். அதனால் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டு ஒரு முடிவுக்கு வந்து அந்த வேலை நடைபெறுவதற்கு காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு ஒரு உதாரணம் கொடுக்கிறேன். 1953-ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் லோகல் டெவலப்மெண்டு வேலைகள் கலெக்டரால் சிபார்சு செய்யப்பட்டன. அது ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி மாகாண சர்க்காருக்கு வர வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு டிசம்பர் மாதம் 25-ம் தேதி கலெக்டர் மாகாண சர்க்காருக்கு அனுப்புகிறார். ஆறு மாதம் என்னவாயிற்று என்று

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [1st March 1954]

தெரியவில்லை. அது 1953-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 16-ம் தேதி அங்கேயே கப்பட்டு ஜனவரி மாதம் டெஸ்பாட்ச் செய்ததாக தெரியவருகிறது. மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் அந்த வேலையை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று உத்திரவு வருகிறது. இதனால் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. எந்த பதைப்பாக்கவேண்டும். இப்பொழுது கணம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு முடிவுக் கூட வந்திருப்பதாக தெரியவருகிறது. அதைக்கண்டு சந்தோஷப்படுகிறேன். இப்பொழுது ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் கீழ் செய்யப்போகும் ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளை அந்தந்த ஜில்லா கலெக்டர்களிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும். மாகாண சர்க்கார் வைத்துக்கொண்டு அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றால் அதனால் அதிகப்படியான கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதை நிவர்த்திக்கே அந்தந்த ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரங்களைக்கொடுத்து அவர்கள் எந்தெந்த வேலைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ அவைகளை அவர்கள் நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம் என்ற அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஏற்பாட்டை அடுத்த வருஷமாவது செய்யவேண்டும். இன்னும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்த வேலைகளில் அந்தந்த டிபார்ட்மெண்ட் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் வேறு ஒத்த னுக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏற்கனவே அதிகப்படியான வேலைகள் இருக்கின்றன. தனக்கு ஏற்கனவே அபிவிருத்தி வேலைகள் இருக்கின்றனவே அந்த வேலைகளுடன் இதுவும் வந்திருக்கிறதே என்று அவர்கள் மனம் இல்லாமல் இந்த வேலையைச் செய்கிறார்கள். “ஹைவேஸ்” டிபார்ட்மெண்டார் இது என்ன தலைவலியாக இருக்கிறதே என்று அவர்கள் மனம் இல்லாமல் வேலை செய்கிறார்கள். அதனால் பெரிய கஷ்டமாக இருக்கிறது.

“இன்னொரு விஷயம் . லோகல் டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் மூலமாக கிராமங்களுக்கு நல்ல வசதிகள் ஏற்பட்டு விடும் என்பதாக இல்லை. இப்பொழுது முனிசிபல் நகரங்களில் வேலைகள் செய்யவேண்டும் என்றால் அவர்கள் 10 அல்லது 15 ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் தொகைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதனால் வசதிகள் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதைப் போலவே கிராமங்களிலும் ரோடுகள் போடுவதற்கு உதவி கேட்கப்படுகிறது. இப்பொழுது கிராமங்களில் வேலை செய்யவேண்டும் என்றால் கிராமத்தார் பாதி பணம் போடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். 15 ஆயிரம், 16 ஆயிரம் என்று சொன்னால் கிராமத்தார்களால் கொடுக்க முடியுமா? அதற்கு வேண்டிய வசதி நகரங்களில் தான் இருக்கிறது. கிராமங்களுக்கு அந்த வசதி கிடையாது. அதனால் பல காரியங்களை சீக்கிரம் நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கின்றன. அதனால் ஸ்தல அபிவிருத்திக்கு செலவிடப்படும் பணத்தை கிராமங்களுக்கு மட்டுமே செலவு செய்யவேண்டும். அங்கு வேலை செய்வதற்கு ஏற்பட்ட எஸ்டிமேட்டில் 75 சத விதிகம் சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது மூன்றில் இரண்டு பங்காவது சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும். மூன்றில் ஒரு பங்கை அங்கு குடியிருப்பவர்களிடமிருந்து வாங்கி நிறைவேற்றவேண்டும். பாதிப்பணத்தை கிராமத்தார் போடவேண்டும் என்று சொன்னால் அது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அது அனுபவ சாத்தியம் இல்லை என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக்கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்பு வேலைகள் சம்பந்தமாக உறுதியான திட்டங்கள் இல்லை. அதனால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு கமிட்டி ஒன்று ஒவ்வொரு இடத்திலும் அமைத்திருக்கவேண்டும். அந்தக் கமிட்டிக்குள்ளே அதிகாரம் என்ன, ஸ்தல அபிவிருத்தி கமிட்டியில் யார் யார் இருப்பது, எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய அதிகாரம் என்ன என்றெல்லாம் இன்னும் தீர்மானிக்கவில்லை. அதனால் அதிகாரிகள் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் ஒரு வேலைகளை முடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது முடியுமா என்பதை பார்க்க வேண்டும். அதற்குள் வேலை நடைபெறாவிட்டால் அந்தப்பணம் வாபஸ் ஆகிவிடும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இங்கு வேறுவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இங்கிருந்து அவர்களுக்கு விளக்கம் தெரிவிக்கவேண்டும். இது சம்பந்தமான ஸ்தல கலெக்டர்களுக்கு, மற்றவர்களுக்கு வேண்டிய அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் ரோடு போடவேண்டும்

1st March 1954] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

என்றால் ஒரு சர்வே நம்பர் வழியாகப்போகவேண்டும் என்று ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்டார் சொல்லுகிறார்கள். கிராமத்தார் வேறு மார்க்கமாக போட விரும்புகிறார்கள். அதை இஞ்சினியரிங் டிபார்ட்மென்டார் நிராகரித்து விடுகிறார்கள். இதனால் வித்தியாசம் ஏற்படுவதால் வேலைகள் நடைபெறாமல் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதை கிராம மக்களைக் கலந்து செய்யவேண்டும். எடுத்ததற்கெல்லாம் மாகாண அதிகாரிகளைக்கேட்பதென்றால் வேலை நடக்காது. ஆகவே இந்த வேலைகளை அங்குள்ள கலெக்டரிடமும், டிவிஷனல் எஞ்சினியரிடமும் விட்டுவிடவேண்டும். இப்பொழுது ஒரு வேலையை எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்றால் அதற்கு எஸ்டிமேட் தயார் செய்து திட்டம் அங்கீகாரம் பெறுவதற்குள் காலதாமதம் ஆகி விடுகிறது. கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்று ஸ்தல அதிகாரிகளுக்கு ஆர்வம், அக்கரை இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. அதனால் தான் கிராமத்தார்கள் மணமுடைந்து போகும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த சந்தர்ப்பத்தால் மற்றொன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது வேலையில்லா திண்டாட்டம். அதைப்பற்றி நமது பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் கூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எதிர் கட்சியிலுள்ளவர்களும் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறார்கள். இது ஒரு வருக்கும் தெரியாத விஷயம் அல்ல. இதைத் தீர்ப்பதற்கும் பல திட்டங்களைக் கொல்லி இருக்கிறார்கள். அது ஒருபுறம் இருக்க இன்று காலையில் கூட ஒரு கேள்விக்கு நமது முதல் மந்திரி அவர்கள் ஒரு பதில் கொடுத்தார்கள். அதற்கு ஒரு அங்கத்தினர் ஒரு பரிசாரம் செய்யலாம் என்றும் சொன்னார். அந்த உப கேள்விக்கு அவர் பதில். சொல்லும்போது நம்மை பத்தாம் பசுவியைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்வார்களே என்று பதில் சொன்னார். அதைப் போலவே என்ன பத்தாம் பசுவியைச் சேர்ந்தவன் என்று கருதினாலும் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது அநேகம் இடங்களில் ரைஸ் மில்கள் இருக்கின்றன. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்துக்குப் பரிசாரமாக இவைகளை முடவேண்டும். (சிரிப்பு) அதாவது எந்தந்த இடங்களில் லட்சத்திற்கு குறைவாக ஜனங்கள் இருக்கிறார்களோ அந்த இடங்களில் இருக்கும் ரைஸ் மில்களை எடுத்து விடவேண்டும். அவர்களுக்கு காயம்பென்றேஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்றாலும் சர்க்காருக்கு அதிகம் நஷ்டம் வராது. அங்குள்ள ஜிங்க் ஷிட் மிஷின்கள் முதலியவைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதனால் சர்க்காருக்கு அதிகமான நஷ்டம் வராது. ஆகவே லட்சம் ஜனத்தொகைக்கு குறைவாக இருக்கும் ஊர்களிலுள்ள ரைஸ் மில்களை எடுத்து விடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* **SRI V. SANKARANARAYANA MENON** :—“ ബഹുമാനപ്പെട്ട മഹാ
 ഡയറക്ടർ, ഈ ബഡ്ജറ്റ് പൊതുവെ പറഞ്ഞുകേൾക്കുകയും നിരസിക്കുകയുണ്ടാകുന്ന
 നാണ് എനിക്ക് പറയാവുന്നതു്. പുതിയ പുതിയ നികുതിവർദ്ധനവുകൾ കൊടുക്കുകയും
 തൊറും നാം കാണുന്നുണ്ടു്. നികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയല്ല എന്റെ
 ആക്ഷേപം. പിരിയ്ക്കുന്ന സാക്ഷ്യത്തെ നാട്ടിലെ സാധാരണക്കാരുടെ ഉന്നമനത്തി
 നായി എങ്ങനെ ചെലവഴിക്കുന്നുവെന്ന് ആലോചിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ ബഡ്ജറ്റിനെ
 പ്രതിഷേധിക്കുന്നതെന്നു എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ജഡ്ജ്മാനവധനികൾക്കെടുത്തു് ഈ
 നാട്ടിലെ ക്ഷേപ്രദമെല്ലാം പരിഹരിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ധന
 കാര്യമന്ത്രി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽ കഠിനമായും വാസ്തവ്യം ഉണ്ടു്.
 ജഡ്ജ്മാനവധനികൾക്കെടുത്തു് ഈ നാട്ടിലെ ക്ഷേപ്രദമാന വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു്
 ശരിയാണ്. എന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തെ ക്ഷേപ്രദം ഇവിടത്തെ സർവ്വസാധനങ്ങൾ
 ഞങ്ങൾ ഇന്നുപ്രദമായി പരിഹരിക്കപ്പെട്ടുകൊള്ളണം എന്നു് ചോദിച്ചാൽ ജ്ഞാതരെന്നു്
 പറയാൻ നിവൃത്തിയുമില്ല. ക്ഷേപ്രദങ്ങൾ ധാരാളം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു് കൃത്യമായിട്ടു്
 നല്ല വാങ്ങാത്തതു് കഴിയുകയില്ല സാധാരണ ജനങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടാകുന്നതു് അതു് കൃത്യ
 കർമ്മത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവർക്കു് കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതും സാധാരണക്കാരുടെ
 കഴിവിന് പുറത്തായിത്തീരുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. അതിന്റെ ഫലമായി
 രാജ്യത്തെ പല തരത്തിലുള്ള ദൈവകർമ്മങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു് അറിയണം. ഈ

[Sri V. Sankaranarayana Menon] [1st March 1954]

നാട്ടിലെ തൊഴിലില്ലായ്മയും ക്ഷാമവുമെല്ലാം പരിഹരിക്കു ഒരു കേന്ദ്രമന്ത്രം കെട്ടിപ്പുറം വാൻ വേണ്ടി നാം ഒരു നാഷണൽ പ്ലാൻ ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത് നടപ്പിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ക്ഷാമവും തൊഴിലില്ലായ്മയും കുറയ്ക്കുവാനുള്ള പര്യായങ്ങളെക്കുറിച്ചും കഴിഞ്ഞ രാജ്യ കൊളത്തൽ അനുഭവം വെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ഈ പ്ലാനിലെ അനുഭവം ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്. നാഷണൽ പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കിയ കൂട്ടക്കൂട്ടത്തന്നെ ആകട്ടെ തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഇപ്പോൾ ബോധ്യമായിട്ടുണ്ട്. ഈ നാട്ടിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ മരണമെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ ഭരണരീതിയെന്നു മറന്നു. ഇത് ഞാൻ മാത്രം പറയുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. കോൺഗ്രസ്സ് തന്നെ പല പ്രോഗ്രാമുകൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള മന്ത്രിമാരും ബഡ്ജറ്റ് പ്രസംഗങ്ങളിൽ ഇത് ഇവിടെ ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്ത് ഭരണം വികേന്ദ്രീകരിക്കണം. അതോടെ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതിയും വികേന്ദ്രീകരിക്കണം. വമ്പിച്ച സംഖ്യകളാണ് ഇന്നു ഭരണത്തിനുവേണ്ടി ചെലവാക്കുന്നത്. വിദേശികളുടെ ഭരണകാര്യം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഭരണം നന്നാക്കണമല്ല. ഭരണത്തിന്റെ നിലവാരം വളരെ താണുപോയിരിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും പോലീസ് ഭരണം വളരെ അധഃപതിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു എനിക്ക് പറയാൻ കഴിയും. നാട്ടിൻ പുറങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്കു യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല. കള്ളവും കൊലയും കടിയുണ്ടാലും ദിവസേന വലിച്ചുവരികയാണ്. ഇങ്ങനെയൊന്നും കേന്ദ്രമന്ത്രം കെട്ടിപ്പുറം തന്നെ ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഒരു കേന്ദ്രമന്ത്രം കെട്ടിപ്പുറംകൊണ്ടു ഗവണ്മെന്റിന്റെ പദ്ധതികളും പ്രവൃത്തികളുമെല്ലാം ഈ നാട്ടിനെ അരാജകത്വത്തിലേക്കും അനിശ്ചിതത്വത്തിലേക്കും തള്ളിയിടുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നാണ് എന്റെ പ്രധാന ആക്ഷേപം.

“സർ, ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ വകയിരുത്തിയിട്ടുള്ള ഇനങ്ങളിൽകൂടി ഒരു കണ്ണോടിച്ചാൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായി കാണാൻ കഴിയുന്നത് ജനങ്ങളുടെ പട്ടിണിയാണ്. ഉൾനാടുകളിൽ വൈദ്യസഹായം എത്തിക്കാൻ ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ വല്ലാത്തതൊന്നും എന്ന് പരിശോധിച്ചാലും നിരാശയാണുണ്ടാകുക. മെഡിക്കലിനും പബ്ലിക് ഹെൽത്തിനും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സംഖ്യ പോലീസിനു മാത്രം വച്ചിരിക്കുന്ന സംഖ്യയേക്കാൾ കുറവാണ്. ഇത്ര ചെറുതായി ഒരു സംഖ്യ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾക്ക് ചെയ്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ ബഡ്ജറ്റ് സാധാരണജനങ്ങളുടെ ബഡ്ജറ്റിലെ വ്യക്തമാണ്. പോലീസിനു ഇത്രയും വലിയ സംഖ്യ നീക്കിവെച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ വ്യക്തമായും ഭരണം അധഃപതിച്ചുവെന്നു പറയുന്നത്. ഈ മട്ടിൽ പോയാൽ കോൺഗ്രസ്സ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും നാട്ടിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ നിന്നുപോകുന്നതും ഭരണവികേന്ദ്രീകരണം നടപ്പിൽ വരുത്താൻ സാധ്യമല്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഭരണം വാശത്തിത്തോറും കാലം എത്ര വമ്പിച്ച പദ്ധതികൾ എടുത്തുതീർത്താലും ജനങ്ങൾക്കു ഉപയോഗപ്രദമാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഭരണ വികേന്ദ്രീകരണത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ തദ്ദേശീയ ഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം ഞാൻ വിസ്മയിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡുകളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഗവണ്മെന്റ് നീട്ടിനിട്ടുകൊണ്ടുപോവുകയാണ്. ധാരാളമായിട്ടില്ലെങ്കിലും ചുരുങ്ങിയ തോതിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്ന ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോഡുകളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഉള്ള പഞ്ചായത്തു ബോഡുകൾക്കു തന്നെ കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നുള്ള നിയന്ത്രണമൊക്കെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

“തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹാരമായി പലതും ചെയ്യുവാനുണ്ടെന്നു പറയാറുണ്ട്. തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹാരം കാണണമെങ്കിൽ ഗ്രാമീണവ്യവസായങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കണം. പണം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് വമ്പിച്ച വ്യവസായങ്ങൾ ആരംഭിക്കാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ നമുക്ക് അത് മനസ്സിലാക്കാം. പണമുള്ളവർ വ്യവസായങ്ങളിൽ പണമിടാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ അതല്ല പട്ടണങ്ങളിലെ കെലിപാളികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ഒരു കർഷകരാജ്യമായ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കൊണ്ടല്ലതെ തൊഴിലില്ലായ്മയെ കുറിക്കാൻ ജനങ്ങളുടെ വരുമാനം വർദ്ധിച്ചുവരാം സാധ്യമല്ല. കൈകൾക്കുവേണ്ടി കോൺഗ്രസ്സ് വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനു കേന്ദ്രത്തിന്റെ സഹായം ആവശ്യമാണോ? ഇന്നു കൈകൾക്കുവേണ്ടി ഈ നാട്ടിൽ കാണുന്നില്ല. നെല്ലുരയ്യം മില്ലിൽ പോവുകയാണ്. കൈകൾക്കുവേണ്ടി പാടുള്ള എന്ന് വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുവന്നെങ്കിൽ അന്നുവധി കുടുംബങ്ങൾക്ക് അത് കൊണ്ടു കഷ്ടം കിട്ടും. ഇത്ര നിസ്സാരമായ കാര്യങ്ങൾപോലും കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെന്റ്

[1st March 1954] [Sri V. Sankaranarayana Menon]

ചെയ്യുന്നില്ല. കേന്ദ്രമന്ത്രം സ്ഥാപിക്കാൻ കച്ചകെട്ടി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കോൺഗ്രസ്സിന് ഇക്കാരണം സാധിച്ചിട്ടില്ല. കടൽ വ്യവസായങ്ങൾക്കും നൽകുന്ന നിയമനിർമ്മാണം ആവശ്യമാണെന്ന് മറുവിളി കൂട്ടിയിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് ഇതുവരെ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. നാട്ടിൻപുറത്തെ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോടുള്ള നീന്ത്ത് ആവശ്യമായ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ ഈ ഭരണത്തിന് സാധ്യമല്ല. ഇന്നത്തെ പൊതുഭരണരീതിയെപ്പറ്റി ഈയവസരത്തിൽ ഒന്നും പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

“മലബാറിലെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റിയും ചിലതു പറയാനുണ്ട്. ശ്രീ ടി. സി. നമ്പ്യാണു നമ്പ്യാർ പറഞ്ഞപ്പോലെ മലബാർ തികച്ചും അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും മലബാറിലെ പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതികളെ ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു വേദനാജനകമാണ്. മറ്റു ജില്ലകളെ അപേക്ഷിച്ച് പലകാര്യങ്ങളിലും മലബാറിന് വ്യത്യസ്തമായ ഒരു നിലവാരമുള്ളു. വലിയ ജലസേചനപദ്ധതികൾക്കുള്ള സാധ്യതകൾ മലബാറിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ മലമ്പുഴയും കാഞ്ഞിരപ്പുഴയും മാത്രമേയുള്ളൂ. ഭരണത്തെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ കാഞ്ഞിരപ്പുഴപദ്ധതി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നു കാണുന്നത് സന്തോഷകരമാണ്. മലബാറിന്റെ പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് അവിടെ എന്തെല്ലാം ചെയ്യണമെന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നതിന് ഒരു ഡെവലപ്പ്മെന്റ് കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. എങ്കിലും മലബാറിലെ ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടതകൾ പരിഹരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. മലബാറിനെ മുഴുവൻ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. തൊണ്ണൂറു ലക്ഷത്തോളം ഉറപ്പിക കളങ്ങൾ നന്നാക്കുന്നതിനായി ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതിൽ വെസ്റ്റ് കോസ്റ്റിനെ കഴിവാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. പശ്ചിമതീരത്ത് അതു ആവശ്യമില്ലെന്നു കരുതിയായിരിക്കാം അങ്ങനെ ചെയ്തത്. എന്റെ അഭ്യക്ഷത വളരെയധികം താലൂക്കിൽ എല്ലാ വയലുകളുടേയും തലയ്ക്കൽ നല്ല കളങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു അതെല്ലാം ജിന്നിച്ച് കിടക്കുകയാണ്. അതെല്ലാം നന്നാക്കുവാൻ കഴിയാ കൂടിക്കാക്കില്ല. മറ്റൊരു അംശത്തിലേക്കും ഒരു പരിനാശിതം ഉറപ്പികവിതം നീക്കിവെക്കുകയാണെങ്കിൽ വളരെയധികം താലൂക്കിൽ കേക്കുപോകാനും വളരെ വലിപ്പം കാൻ സാധിക്കും. മലബാറിൽ പലകാര്യ കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ നെല്ല് ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നത് വളരെയധികമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് അവിടെ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്ന്. അതു ചെയ്തിരിക്കുന്നിടത്തോളം ഗവണ്മെന്റ് പക്ഷപാതം കാണിക്കുന്നതാണ് ആരക്കിലും ആക്ഷേപിച്ചാൽ അതു തെറ്റാണെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

“കാലാവസ്ഥ നന്നായിട്ടുണ്ട്, ഏതാണ്ടെല്ലാം മഴ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്, ഭാവി ശോഭനം ആണ് എന്നെല്ലാം കാണുന്നത് ആശ്വാസകരമാണ്. ബുദ്ധമനസ്സെടുത്തു യനകാത്മ്യം അതു സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും വളരെയധികം താലൂക്കിൽ ഇക്കാര്യം വാർഷിക അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നികുതി ഇല്ലെങ്കിൽ കൊടുക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചിട്ടു അതു ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ലെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്നത്. അതിനെപ്പറ്റി തീരുമാനിക്കേണ്ടതു റവന്യൂ ബോർഡാണുപോലും. സർ, എന്താണ് ഈ റവന്യൂ ബോഡ്? നാട്ടുകാർ നന്ദി ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തവിധം ഗവണ്മെന്റിന്റെയും മേലായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ബോഡാണ് അതെങ്കിൽ അതിനെ പിരിച്ചുവിടണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. നാട്ടുകാരുടെ കേക്കുവേണ്ടി എന്തിനായി നില്ക്കുന്ന ബോഡ് ഏതായാലും അതിനെ പിരിച്ചുവിടാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല. കൃഷിയെല്ലാം നശിച്ച അവസ്ഥ അതിൽ തകരാറില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ചെയ്യാൻ ഭരണാധികാരിയായി. പക്ഷെ ആ ബോണിനു അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ അപേക്ഷയിൽ ജനിയുടെ കപ്പുകൂടി വേണമെന്നാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നത്. മലബാറിലെ പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതികൾ ഗവണ്മെന്റിനു മനസ്സിലായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിനു മറ്റൊരു തെളിയാണുള്ളത്. മറ്റു ജില്ലകളിൽ ജനികളുടെ കപ്പു വാങ്ങണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ മലബാറിൽ അതു സാധ്യമല്ലാത്ത സംഗതിയാണ്. ഇക്കാര്യം ഞാൻതന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായിട്ടുള്ള ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അധികാരിയുടെ സട്ടിഫിക്കറ്റ് വേണമെന്നുണ്ട്. അതും പോരെങ്കിൽ രണ്ടു ജില്ലകൾക്കുള്ള ആവശ്യപ്പെടാം. അതുകൂടാതെ ജനിയുടെ കപ്പു കൂടി വേണമെന്നു പറയുന്നത് കടം കൊടുക്കാൻ മനസ്സിലെന്ന് പറയുന്നതിന്നു തുല്യമാണ്. കളങ്ങൾ നന്നാക്കുന്നതിന്നു കൂടി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നുതന്നെ എന്തെങ്കിലും ഏല്പാഴ് ചെയ്യുന്നത് കൂടിക്കാഴ്ച വളരെ സഹായമായിരിക്കും. പമ്പുകൾ ആവശ്യ

[Sri V. Sankaranarayana Menon] [1st March 1954]

മുഖ്യമന്ത്രി അവസരം ഉപയോഗിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്യണം. വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതികൾ നന്നെ കൈനടത്താൻ നീട്ടാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് സന്തോഷകരമായ ഒരു സാഹചര്യമാണ്. ഈ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതികളിൽ കൂടി കൊണ്ടുവരുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൃത്യമായി പ്രയോജനപ്പെടും. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരു ചെറിയ വ്യവസ്ഥയുമുള്ളത് അവിടുത്തെ മറ്റൊരു ഇൻഡസ്ട്രിയ ആണ്. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു വാങ്ങിയ കടം അടയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് അത് പുതിയതിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ തൊഴിലാളികൾ വളരെ ഹൃസ്വപ്പെടുന്നു. അതിന്നു ഒരു പോരായ്മ കാരണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കടമയാണ്. അവരുടെ ഒരു നിവേദനം, ഗവണ്മെന്റിനെ കണ്ടുമായി ഓൻ അറിയും. എന്നിട്ടും ഇതേവരെ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. തൊഴിലാളികൾ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഈ തൊഴിലാളികളെ കടിയൊഴിപ്പിച്ചുവരുന്നതായും അറിയുന്നു. അവരുടെ കുറവുകൊണ്ടല്ല അവർ തൊഴിലാളികളായിത്തീർന്നത്. അവരെ കടി കഴിപ്പിച്ചുകൂടി കഷ്ടപ്പെടുന്നത് സങ്കടമാണ്.”

“പുതിയ നികുതികൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഓൻ എതിരല്ല. പക്ഷെ ആ നികുതികൾ പിരിച്ചു ചെലവുചെയ്യുമ്പോൾ നാട്ടിലെ സാധാരണക്കാരന്റെ കൈമേൽക്കും, ഗ്രാമത്തൊഴിലാളികളുടെ അഭിവൃദ്ധി. മുൻഗണന നൽകുകയും അവരുടെ ആവേശവും ഉത്സാഹവും വർദ്ധിപ്പിച്ചു ഭരണം വികേന്ദ്രീകരിക്കുകയും ഭരണത്തിൽ അവരെക്കൂടി പങ്കാളികളാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അത് ചെയ്യാതിട്ട് മേൽക്കൂറും കൂടെ ഭരണം നന്നായിരുന്നു പറയൻ നീവ് അറിയില്ല. അത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ വെക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങൾ പൊതുവേയും മേഖലയിൽ വളയന്നു കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ വെക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ഓൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

1st March 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 22 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 1st March 1954, page 234 supra.]

EMPLOYEES' STATE INSURANCE CORPORATION.

(MINISTRY OF LABOUR.)

List of members of the Ad-hoc Regional Board, Madras Region.

[Set up under Regulation 10 of the Employees' State Insurance (General) Regulations, 1950.]

CHAIRMAN.

[Under Regulation 10 (1) (a).]

1 Labour Minister, Madras -- -- -- Ex-officio.

VICE-CHAIRMAN.

[Under Regulation 10 (1) (b).]

2 Secretary to the Government of Madras, incharge of the Medical Department, Madras.

MEMBERS.

[Under Regulation 10 (1) (c).]

3 Shri Syed Abdul Lateef Razvi, I.A.S., Joint Secretary, Government of Hyderabad, Labour Department, Hyderabad.

4 Shri B. S. Puttaswamy, B.A., B.L., Commissioner for Labour in Mysore, Bangalore.

5 Shri M. K. Devassy, Labour Commissioner, Travancore-Cochin, Trivandrum.

6 Shri I. C. Subbaya, M.A., B.L., District Magistrate and Chief Inspector of Factories, Coorg, Mercara.

[Under Regulation 10 (1) (d).]

7 The Director of Medical Services, Madras -- -- Ex officio.

8 The Director of Medical and Health Services, Government of Hyderabad, Hyderabad. Do.

9 The Director of Medical Services in Mysore, Bangalore. Do.

10 The Director of Public Health, Travancore-Cochin State, Trivandrum. Do.

11 The Health Officer, Coorg, Mercara -- -- Do.

[Under Regulation 10 (1) (e).]

12 Shri N. Barlow c/o, Messrs. Binny & Co. (Madras), Limited, Armenian Street, Madras.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 2nd March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Closure of the hostel attached to the Thakkar Baba Vidyalaya.

* 24 Q.—SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Thakkar Baba Vidyalaya Students' Hostel has been closed from 26th February 1954; and

(b) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“(a) & (b) The hostel was closed from 25th February 1954. The matter is under investigation.”

* 25 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether 144 Harijan students were sent out of the Thakkar Baba Vidyalaya, Madras, on the 24th February 1954;

(b) when the hostel attached to the Vidyalaya was locked out;

(c) whether the students made representations to the Director of Harijan Welfare on the 23rd and 24th February 1954; and

(d) what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“(a) & (b) The students of the Thakkar Baba Vidyalaya did not attend the workshop on the afternoon of 24th February 1954. They did not take meals that night, and also on the morning of 25th February 1954. The students did not attend the morning session of the workshop on 25th February 1954 also. The hostel was closed from 25th February 1954 and was locked out from 26th February 1954.

“(c) The students did not make any representation to the Director of Harijan Welfare on the 23rd or on the 24th. They made representations to him in his office on the 25th.

“(d) The matter is under investigation.”

SRI A. RATNAM :—“ஹாஸ்டல் கிராண்டு ரூல் எட்டாவது விதிப் பிரகாரம் ஹாஸ்டல் மாணேஜ்மெண்டார் ஹரிஜன கேஷம் நல் அதிகாரியின் உத்தரவு இல்லாமல் நடந்து கொண்டிருக்கும் ஹாஸ்டலை மூட முடியாது.

[2nd March 1954]

அந்த விதியை மீறி நிர்வாகிகள் [விடுதியை மூடிவிட்டதால் இவர்கள் பேரில் என்ன ஒழுங்கு நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்கப்போகிறது? வெளியில் துரத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு மறுபடியும் அந்த விடுதியில் இடமளித்து அவர்களுக்கு உணவு அளிப்பார்களா?]

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"Sir, for the information of the House I may tell the hon. Member that this institution is not directly under the control of the Harijan Welfare Department. On the other hand, it is under the control of the Industries Department. So far as the Harijan Welfare Department is concerned, it is only giving subsidies to the Harijan students."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Was the hostel closed first to prevent entry or after there was nobody to enter?" (Laughter.)

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"After, Sir."

SRI M. PALANIYANDI:—"அந்த விடுதியை மூடுவதற்கு முன் அங்கேயிருந்த மாணவர்களுக்கு உணவு அளிக்காமல் பட்டினி போட்டு அவர்கள் உணவு சாப்பிட மறுக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தைக்காட்டி அவர்களை வெளியே துரத்தி விட்டார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? நான்கைந்து நாட்களாக அந்த மாணவர்கள் பட்டினி கிடப்பதால் உடனடியாக அந்த விடுதியைத் திறந்து அந்த மாணவர்களுக்கு உணவு அளிக்க சர்க்கார் முன்வருமா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"The hostel management even on the same night persuaded the students to take their meals and the next morning also they persuaded the students to take the morning *kanji*, but they refused."

SRI A. RATNAM:—"இந்த விடுதி நிர்வாகிகள் அங்குள்ள மாணவர்களை மிகவும் கேவலமான முறையில் நடத்தி வந்தார்கள் என்பதும், காலையிலும் மாலைகளிலும் அவர்களுக்குக் கனியையும், பசை போன்ற கூழையும் உணவாகக் கொடுத்தார்கள் என்பதும், இன்னும் கக்கூஸ் முதலிய இடங்களைக் கூட்டச் சொன்னார்கள் என்பதும் சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இந்த விடுதியானது தொழில் இலாகாவிலிருந்தும், ஹரிஜன இலாகாவிலிருந்தும் வருஷத்திற்கு இருபத்தேழாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் மானியம் வாங்கிக்கொண்டு வரும்போது, விடுதி மாணவர்களுக்கு நல்ல உணவு அளித்தால் என்ன? உணவு விலைகள் கூட இறங்கியிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"Sir, the Government are persuing the matter to effect a satisfactory settlement. As regards the first part of the question, I want notice to enable me to furnish the details asked for by the hon. Member."

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"മോശം പൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. അവിടെ 144 കട്ടികളുണ്ടായിരുന്നവനെ പറയുന്നു. അവരുടെ താമസത്തിനും ഭക്ഷണത്തിനും വല്ല ഏർപ്പാടുമുണ്ടോ? ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനുകൂലണത്തിന്റെ ഫലം അറിയാൻ എത്ര കാലമാകും?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"Some private persons, who are charitably disposed, are helping the students in the matter of food."

[2nd March 1954]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"இது நியாயமா? இது நியாய மில்லையா என்ற பிரச்சனையைப்பற்றி பின்பு விசாரிக்கலாம். உடனடியாக வெளியில் பட்டினியால் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் மாணவர்களை விடுதியில் சேர்த்து அவர்களுக்கு உணவளிக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வாரா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"Unfortunately, the Secretary of the institution has left the headquarters and I have made arrangements to wire to him urgently and get him back to Madras. After his return to Madras, the Government will pursue the question and see that the matter is settled amicably."

SRI A. RATNAM:—"அந்த விடுதி மாணவர்கள் ஐந்து நாட்களாகப் பட்டினி கிடப்பதன் காரணமாக சொல்ல முடியாத துன்பத்தை அனுபவித்து வருகிறார்கள். அவர்களில் மூன்று மாணவர்களுக்கு, மேலும் அம்மையும் கண்டு அவர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றே அந்த விடுதி அதிகாரி அதை மூடிவிட்டு பொறுப்பற்ற முறையில் வெளியிருக்குச் சென்றிருப்பதால் அவர்கள் வரும் வரை காத்திருக்காமல், மாணவர்களின்பால் அக்கரைகொண்டு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் உடனே முன்வருவார்களா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"The matter will be considered, Sir."

SRI S. RAMALINGAM:—"விடுதி நிர்வாகிகள் விடுதியை மூடுவதற்கு முன்பாக 24-ந்தேதி, 25-ந்தேதிகளில் மாணவர்களுக்கு காலை யும், மாலைகளிலும் உணவு அளித்தபோது அவர்கள் அதை சாப்பிட மறுத்து விட்டார்கள் என்று மந்திரி சொன்னார்கள். என்ன காரணத்திற்காக அவர்கள் சாப்பிட மறுத்தார்கள் என்பதையாவது கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"Yes, Sir. The whole question is being gone into thoroughly and I will soon be in a position to answer the question put by my hon. Friend."

SRI P. G. K. RAJACHIDAMBARAM:—"Did the Secretary leave the station after or before the hostel was closed?" 10-10 a.m.

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"He left after the hostel was closed."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"இந்தப் பிரச்சனை இளம் மாணவர்களின் உணவு சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையாதலால், சர்க்கார் காரியதரிசியும் பொறுப்பற்ற முறையில் (An. Hon. MEMBER:—அவர் சர்க்கார் காரியதரிசியில்லை. ஹாஸ்டல் காரியதரிசி) மன்னிக்கவும். அந்த விடுதிக்கு காரியதரிசியும் பொறுப்பற்ற முறையில் வெளியிருக்குச் சென்று விட்டதால், விடுதி நிர்வாகி வரும்வரையிலும் காத்திருக்காமல் உடனடியாக அதைக் கவனித்து, மாணவர்களுக்கு உணவு அளிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்வார்களா?"

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—"On the very evening of the day on which a complaint was presented to me, I visited the Thakkar Baba institution and made a personal enquiry in the matter. The parent of one of the boarders was there then, and through him I asked the students to return to the hostel and requested the hostel warden to arrange for their food, lodging and other things. But subsequently I learnt that the students refused to return to the hostel."

[2nd March 1954]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Was a specific offer made to the students to go back to the hostel on condition that their grievances would be looked into? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ The Government do not desire that the students should be left in the street. Therefore, I requested the students to go back to the hostel and take their meals. But they did not comply with the request.”

SRI R. S. ARUMUGHAM :—“ விடுதியிலிருந்து வெளியேற்றப் பட்ட மாணவர்கள் எங்கே சாப்பிட்டு வருகிறார்கள் ? எங்கே தங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ? என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ I have no information.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ மாணவர்களை மறுபடியும் விடுதிக்கு அழைத்து உணவு அளிக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிக்கு நன்றி. ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டபடியே மாணவர்கள் அங்கு வந்து தங்கி சாப்பிட ஒப்புக்கொண்டார்களா ? இல்லையா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ I have already answered that some charitably-disposed persons were helping the students to take meals by giving contribution.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னபோது மாணவர்கள் விடுதிக்கு திரும்பி வர மறுத்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ ரத்னம் அவர்கள் இப்பொழுதே அந்த மாணவர்கள் எவ்வித நிபந்தனையின்றி விடுதிக்குத் திரும்பி வரத்தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக அந்த மாணவர்களுக்கு விடுதியில் இடமும், உணவும் அளிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ I have sent an urgent telegram to the Secretary to return to Madras. As soon as he returns, I hope that everything can be settled.”

SRI. A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ தக்கர் பாபா விடுதி மாணவர்களை வெளியில் துரத்தி விட்டு அதன் நிர்வாகி ஸ்ரீ கோபால் சாமி அவர்கள் பொறுப்பற்ற முறையில் வெளியிருக்கும் போய்விட்டார். அவர் மேல் கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா ? விலைவாசி குறைந்திருக்கும் இந்த காலத்திலும்கூட நல்ல உணவு அந்த விடுதியில் அளிக்கப்படவில்லை. மேலும் ரேஷன் இருந்த காலத்தில் எவ்வளவு அளவு உணவு கொடுத்தார்களோ அதே அளவு உணவுதான் இப்பொழுதும் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆகவே உணவுப் பொருளின் அளவையும் உயர்த்துவதோடு நல்ல உணவும் அவர்களுக்கு இனிமேல் கொடுக்க முடியுமா சர்க்கார் அதன் நிர்வாகிக்கு ஆலோசனை கூறி அமுலுக்கு கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்குமா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ All these questions will be very sympathetically considered by the Government.”

SRI S. VADIVELU :—“ ஹரிஜனங்களின் பேரை வைத்துக்கொண்டு தாங்கள் சொந்த ஆதாயம் அடைவதற்காகவே பலர் விடுதிகளை நடத்த முன்வருகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? ”

[2nd March 1954]

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ அந்த விடுதியிலுள்ள மாணவர்கள் எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ? அதாவது அந்த விடுதி எந்தத் தொழிற் பள்ளிக்கூடத்தோடு, அல்லது உயர்தரப் பள்ளியோடு அல்லது கல்லூரியோடு இணைக்கப்பட்டது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வாரா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ This is more or less an industrial school. Students with some minimum general educational qualification are taken into the school and taught industries.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது அந்த விடுதியின் நிர்வாகிக்குத் தந்தி கொடுத்திருப்பதாகவும், அவர் வந்தவுடன் இவ்விஷயத்தை சுமுகமாகத் தீர்த்து விடுவதாகவும் சொன்னார். அவர் வரும் வரையில் மாணவர்கள் பட்டினி கிடக்க முடியாதாகையால் வேறு ஏதாவது ஏற்பாட்டை உடனடியாகச் செய்வார்களா ? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ I did not wait for the Secretary to return to Madras to arrange for the supply of meals in the hostel. The Warden himself is prepared to serve meals if the students return to the hostel.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ May I know the reason for the Secretary's leaving the station at a time when there was trouble in the hostel? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ This is a personal matter, and I am not in a position to answer.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இன்றையதினம் அந்த மாணவர்கள் திரும்பவும் விடுதிக்கு எவ்வித நிபந்தனையின்றி வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் திரும்பி வருவதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வாரா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Hon. Minister has already replied to this question.”

Standing Labour Committee.

* 26 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Madras Government were represented in the meetings of the Standing Labour Committee held at Mysore during January 1954; and

(b) what was the outcome of the deliberations?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ (a) Yes, Sir. I represented the Government of Madras.

“ (b) An official report of the proceedings is awaited from the Government of India.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு சர்க்கார் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து ஆலோசனை நடத்துமா ? குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை எந்த அடிப்படையில் சர்க்கார் நிர்ணயிக்கப்போகிறது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா ? ”

[2nd March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Wage-fixing machinery was one of the items discussed. But the consensus of opinion among the States, employers and employees was that the legislation for this purpose may be postponed for a couple of years. Everybody was unanimous that this wage-fixing machinery need not be introduced at the present time.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“குறைந்தபட்ச சம்பள நிர்ணயம் எந்தெந்தத் தொழில்களுக்கு முதலில் உண்டு என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா ?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“A separate question may be asked.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“Did the representative of the Madras Government agree with the statement of the Hon. Mr. V. V. Giri that the fullest use should be made of compulsory arbitration in the settlement of industrial disputes?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I do not think the Hon. Union Minister made that statement at the meeting. He may have made it outside. But so far as I remember, he said that his faith in voluntary arbitration was still there and that he did not give up the idea of encouraging voluntary arbitration in preference to compulsory adjudication.”

SRI M. PALANIYANDI :—“இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் தான் குறைந்தபட்ச சம்பள அடிப்படையை நிர்ணயிக்க முடியும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏன் இப்பொழுதே கொண்டுவரக் கூடாது? இரண்டு வருஷங்கள் கழித்துக்கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்ல காரணம் என்ன? இந்த இரண்டு வருஷங்களிலும் முதலாளிகளுக்கு வருமானம் இருக்காது என்ற எண்ணத்தாலா? அல்லது அவர்களது வரவு செலவு கணக்கில் நஷ்டம் காட்டுகின்றார்கள் என்ற எண்ணத்தாலா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“The Madras Government were prepared to set up a machinery for fixing wages. But the other States and labour leaders also were not prepared because in many States minimum wage had not been fixed for industries. Therefore, while the Madras Government were prepared to set up a wage-fixing machinery, other States were not willing to accept that suggestion.”

SRI S. RAMALINGAM :—“சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கும் சட்டம் கொண்டுவர இன்னும் இரண்டு வருடங்கள் ஆகுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் குறைந்த பட்ச சம்பளம் இவ்வளவு இருக்கவேண்டுமென்று இப்பொழுது சில தொழில்களுக்கு இருப்பதையும் சர்க்கார் இரண்டு வருஷங்களுக்கு அமுல் நடத்தாமல் இருக்கப்போகிறார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“The Madras Government have fixed minimum wage for many industries and they are implementing it. But they have not fixed the minimum wage for a few other industries. The Government do not propose to fix the minimum wage for those industries for which it has not already been fixed at present.”

[2nd March 1954]

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“On what specific issues did the Madras representative disagree with the decisions of the Tripartite Conference?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I thought my hon. Friend would agree with me wholeheartedly. But he, as a labour representative, does not agree when the Madras Government agree to fix the minimum wage. We think that in the interests of labour, minimum wage must be fixed in industries. I am rather surprised at the question of the hon. Member.”

SRI M. PALANIYANDI :—“மைசூரில் நடந்த கூட்டத்தில், முக்கூட்டு கமிட்டியின் தீர்மானங்களில் அடங்கியுள்ள சிபார்சுகள் என்னென்ன? அவைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர அரசியலார் என்ன செய்யப்போகிறார்கள்?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“No resolutions were passed at that meeting. There was only a general discussion on the relations obtaining between labour and employers. It was only a recorded discussion and I must frankly say that no resolution was passed and no conclusion was arrived at at that meeting.”

SRI S. RAMALINGAM :—“இப்பொழுது சில தொழில்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் இவ்வளவு என்று நிர்ணயித்திருக்கிறோம். ஆனால் எல்லாத் தொழில்களுக்கும் இம்மாதிரி நிர்ணயிப்பதற்கு இரண்டு வருடங்கள் கழித்துத்தான் சட்டம் கொண்டுவர முடியுமென்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த இரண்டு வருடங்களுக்குள் இப்பொழுது கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் சம்பளத்தையாவது முதலாளிகள் குறைக்காமல் இருப்பதற்குச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறார்கள்?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“The hon. Gentleman, I am afraid, is putting a hypothetical question. If he brings to the notice of the Government specific cases where the existing rates of wages have been reduced, some action can be taken, for it then becomes an industrial dispute and the tribunals can adjudicate upon that.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Does the decision to fix minimum wages apply to plantation labour?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I require notice of this question. But so far as I remember, I do not think it applies to plantation labour.”

Levy of tolls on vehicles passing over bridges.

* 27 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state in how many cases in this State the Government are levying tolls on vehicles passing over bridges to recoup the cost of the construction of the bridge or on any other account?

[2nd March 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Tolls are being levied in respect of the following four bridges :—

- (1) Decked railway bridge over Baliapatnam river between Azhikkar and Taliparamba road stations including the approach roads in Malabar district.
- (2) Bridge over Gurupur river near Kulur in South Kanara district.
- (3) Bridge over Payaswami river at Tekkil in South Kanara district and
- (4) Bridge over Bharatapuzha river in Kuttipuram, Malabar district.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“What is the object of the Government in collecting these tolls?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Tolls are collected with a view to recoup the cost of construction of the bridge wherever it exceeds Rs. 5 lakhs.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Do the Government collect interest at $4\frac{1}{2}$ per cent on the capital amount spent on this account?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, I cannot furnish the interest-rate now. But I can say that some interest is being charged.”

SRI M. S. MOGRAL :—“May I know what the basis adopted for the fixation of the rates of these tolls is?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I cannot give out the basis offhand. The rates of levy are here. I can now give those rates only.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Are the Government aware that the total collection of these tolls in each year will not even come up to the amount of interest, whatever that amount might be? I found in the papers that interest was being charged at the rate of $4\frac{1}{2}$ per cent. So, it means that the Government will be collecting these tolls eternally so long as the bridge is in existence.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“No, Sir. Unless we make sufficient progress in order to recover the cost of construction, the existence of a levy will not be justifiable, and I shall have the question examined.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“உத்சவ காலங்களில் இந்த டோல் வரி வசூலிக்கப்படுவது எதற்காக?”

MR. SPEAKER :—“இது வாராவதியைப் பற்றிய கேள்வி.”

[2nd March 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“A separate question may be given notice of.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“The Hon. Minister was pleased to state that tolls were being levied on vehicles passing through certain bridges the cost of construction of which exceeded Rs. 5 lakhs. The Hon. Minister also stated that tolls are levied on 4 bridges in the State. Are we to understand that there are only four bridges in the State the cost of construction of which has exceeded Rs. 5 lakhs?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“It is only a new policy that we are now adopting. Wherever bridges are constructed at a cost exceeding Rs. 5 lakhs, we are levying tolls. This does not apply to old bridges already constructed the cost of which might exceed Rs. 5 lakhs.”

SRI S. JAYARAMA REDDIYAR :—“May I know whether the tax is levied on motor vehicles only or even on handcarts?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“It is levied on all vehicles, Sir.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“Will the Government consider the suggestion to construct more bridges in South Kanara district on condition of tolls being levied?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“There is no condition as such. Wherever the cost of constructing a bridge exceeds Rs. 5 lakhs, tolls will be levied. Further, I may say, for the information of the hon. Member, that it is not the intention of the Government to levy tolls for all time to come. In fact, the Government of India have deprecated the idea. It is only as a short-term policy that we are collecting tolls. We are recovering only half the cost and not the full cost of construction of a bridge. That is what the Government of India have allowed us to do.”

SRI S. RAMALINGAM :—“இந்த toll வரி பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய சர்க்கார் இருந்த காலத்திலிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறதா அல்லது காங்கிரஸ் சர்க்கார் அதிகாரத்திற்கு வந்ததிலிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறதா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Tolls are collected only in the case of certain bridges recently constructed. The conditions which prevailed previously are not existing now. It is only because of the poor state that we are in now, that we are collecting these tolls, and that too, as a special measure and short-term policy. So, this tax is of recent origin.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Is it a new policy under the Five-Year Plan or will that policy be changed as soon as collection of tolls in the case of the bridges referred to is over?”

[2nd March 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ This is only a short-term policy. I have already said that it is not the intention of the Government to persist in collecting these tolls. As a temporary measure only, we are collecting these tolls in the case of certain bridges which we have recently constructed.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Most of the modern Governments have given up the system of collecting tolls. Do the Madras Government in this matter wish to go back to the Middle Ages as in other matters? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, I may say that the Chief Minister has remarked in this file that our Prime Minister is of the view that this could be done and that there is a practice in America to levy ear-marked fees on certain special occasions. I cannot understand what the hon. Member means by ‘ modern Governments ’ and all that. In America, there is such a practice.”

Water-cess for the supply of water from tube wells.

* 28 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the rate of water-cess per acre for the supply of water from the 101 tube wells sunk under the Grow More Food Scheme and the average cost to sink one tube well; and

(b) how many of the 101 tube wells have failed to supply water?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The water rate charged is Rs. 22-8-0 per acre per annum.

The average cost of sinking one well is about Rs. 5,700.

“ (b) Five wells were unsuccessful and had to be abandoned as such.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ In view of the fact that no such cess is collected on account of agricultural improvements effected under the Grow More Food Schemes and as the water-cess collected so far has reached the maximum limit equivalent to the cost of sinking the wells, will the Government consider the desirability of giving up the policy of collecting water-cess? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir. An additional special expenditure has been incurred on the construction of these 101 wells and, therefore, taking into account the approximate total cost, this levy of Rs. 22-8-0 per acre per annum as water rate has been decided upon. But, I can tell the hon. Member that the Government are considering, now that all the construction work is over, whether they could reduce this water-rate, taking into account the actual cost of construction of these wells.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ இந்த ட்யூப் வெல் கட்டத்தை ” மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க சர்க்காருக்கு எண்ணம் உண்டா? ”

[2nd March 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir. The Government have been examining how it could be expanded.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ As it is the gift of Nature for the people in that part of South Arcot to get subterranean water, as the water-rate charge is far high and as the burden of it is felt by a large number of ryots there, would the Government pass emergent orders reducing the tax as proposed by the Hon. Minister? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The burden is, no doubt, on these landowners. But I can tell the hon. Members that the benefit of these 101 tube-wells goes to the owners of those lands as against others who do not own any land at all. But I have already assured the hon. Member that we are considering whether we could reduce this levy by taking into account the actual cost of construction of the wells.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ மாகாணம் எங்கிலும், இந்த நூற்றி யோரு கிணறுகளைத் தவிர, எத்தனை ‘ ட்யூப் வெல்கள் ’ இறக்கப்பட்டன. அவைகளில் எவ்வளவு பழுதாகிவிட்டன. ? ”

MR. SPEAKER :—“ இவ்விஷயத்தைப் பற்றித் தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ This relates only to the South Arcot district.” 10-30 a.m.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member may put a separate question? ”

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—“ Is it a fact that as a result of continuous irrigation by these tube-wells the lands have become saline and unfit for cultivation of other crops than paddy? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ So far, there is no such information, Sir.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ May I know whether the Collector has recommended to the Government about the reduction of the water-cess and if so, what action has been taken by the Government on the recommendation of the Collector? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I could not tell the hon. Member what exactly the Collector has recommended. But I may tell the hon. Member that the Collector made his recommendation before the actual cost of construction was known. But, now that the actual cost is available, we are examining the question of reduction.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Has South Arcot been given the maximum number of tube-wells at the expense of other districts and if so, why, Sir? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir. It is not at the expense of the other districts that these 101 wells have been sunk in the South Arcot district.”

[2nd March 1954]

SRI S. RAMALINGAM:—“இந்த நூற்றியோரு ட்யூப் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு பணம் அதிகம் செலவாகியிருப்பதால் தண்ணீர் வரி இவைகளுக்கு வசூலிக்கப்படுகிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது சர்க்காருக்கு ஏற்பட்ட செலவு பூராவையும் தண்ணீர் தீர்வையாக வசூலிக்கச் சர்க்கார் உத்தேசிக்கிறதா? அப்படியானால் எவ்வளவு வருஷத்திற்குள் சர்க்கார் அதனை வசூலிக்க உத்தேசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I think it will be a permanent levy on these lands so long as those lands get the benefit of these tube-wells.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“May I know what the actual cost of sinking of these 101 tube-wells is and what is the amount collected as a result of this cess?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The total cost is Rs. 6,89,147. The average cost works out to Rs. 5,692 per well. We are just now collecting the levy, Sir.”

SRI P. SELVARAJ:—“Sir, this question does not contain anything to show that it refers merely to the South Arcot district. That being so, may I know whether any wells were sunk in other districts and whether there was any failure?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“So far, these tube-wells have been taken up only in South Arcot district.”

Stock of ammonium sulphate with the Sales Society, Tindivanam.

* 29 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the results of the examination of the matter referred to in the answer to clauses (b) and (c) of the answer to starred question No. 566, dated 16th July 1953?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“The matter referred to in the previous starred question relates to the deficit in the stock of ammonium sulphate entrusted to the Tindivanam Sale Society. An enquiry into the matter revealed that the final actual deficit was about 525 lb. after the sale of 1,140 bags in loose quantities. There was a likelihood of some wastage occurring due to sale in loose quantities. Hence no action was considered necessary in this matter.”

‘Bhagavath Gita’ edited by Sri Anna.

* 30 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state, with reference to answer to the starred question No. 1006, dated 27th July 1953, whether the book *Bhagavath Gita* edited by one Sri Anna and published by Sri Ramakrishna Mutt, Mylapore, Madras, was prohibited from use in the libraries of local boards and panchayat boards?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The answer is in the negative.”

[2nd March 1954]

SRI K. ARANGANATHAN:—“May I know whether the local library authorities of North Arcot, Chingleput, Madras and other districts have prohibited the use of this book, edited by one Sri Anna, in their respective libraries, mistaking the name ‘Anna’ for that of Sri Annathurai?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No, Sir. As a matter of fact, we have recommended this book, to all the local authorities, to be used in their libraries. I do not think there is any such prohibition by any local authority.”

House-sites for Harijans in Malabar.

* 31 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP:** Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) how many Harijans in Malabar applied for house-sites during the last three years and how many applications have been disposed of; and

(b) whether the Government have under consideration any proposal for the appointment of a special officer in Malabar district to deal with cases of acquisition of house-sites for Harijans?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—

“(a) Twenty-five applications were received by the Collector of Malabar. Eight cases are under enquiry and land acquisition proceedings have been taken in three cases. The remaining applications have been rejected.

“(b) The proposal is under consideration.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know whether any single application has been completely disposed of? The Hon. Minister said that Land Acquisition Proceedings are being taken. We have had instances of such proceedings being taken abolished and then again being taken. In this manner, these questions have been pending for 6 or 7 years and the usual complaint of the authorities is that there is no special staff.”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“The Collector has reported as follows:—

‘14 cases were rejected for the following reasons . . .’

SRI M. NARAYANA KURUP:—“I want to know whether any single petition has been finally disposed of till now.”

SRI P. G. MANICKAM:—“ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வழங்குவதில் அதிகமான தகராறுகள் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இருப்பதால் அதை கவனிப்பதற்கு ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரை நியமிக்க ஹரிஜன இலாகா மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“In almost every district, there is a Harijan Welfare Officer and one of his main duties is to arrange for the acquisition of house-sites for Harijans.”

[2nd March 1954]

SRI O. KORAN :—“ May I know why, in the matter of assignment of house-sites to Harijans, the district of Malabar has been neglected so far? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ No, Sir. I have already said on a different occasion that the case of Malabar is peculiar. As in districts, there are no cheris in Malabar. The Harijans live in individual isolated places on lands belonging to janmis or others. The right of the janmis has to be investigated. After the coming into force of the Malabar Tenancy (Amendment) Act, the question has to be tackled successfully. That Act is now before the President of India and as soon as his assent to that Act is received, the position will be made quite clear and convenient.”

SRI S. VADIVELU :—“ பல இடங்களில் சர்க்கார் மனைக்கட்டு வழங்கி இருந்தம்கூட அதில் ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டுவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்து உதவ சர்க்கார் முன் வருமா? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ This is a different question unconnected with the acquisition of house-sites for Harijans. The hon. Member's question relates to the building of houses for Harijans. I may tell the hon. Member that the matter is being considered on the merits of each case and the financial condition of the Harijans.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ ஹரிஜனங்களை சமூகத்திலிருந்து எப்படி ஒதுக்கி சேரியில் வைத்திருக்கிறார்களோ அதே மாதிரி ஜில்லாக்களில் இருக்கிற ஹரிஜன ஆபீசர்களும் ஹரிஜன நலனைப் பார்க்காமல் அவர்களை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? ”

MR. SPEAKER :—“ It is an altogether different question ”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“ ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக் கட்டுகள் வேறு இடத்தில் கொடுப்பதால் அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் தற்போது இருந்துகொண்டிருக்கின்ற இடங்களையே ஆர்ஜிதம் (acquire) செய்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ If there is sufficient space in the locality in which the Harijans are at present living, certainly the Government will come forward to afford the necessary facilities to acquire house-sites for them.”

SRI A. RATNAM :—“ இது புதுப் பிரச்சனை அல்ல. இரண்டு மூன்று வருஷங்களாகத் தோழர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை மலபார் ஹரிஜனங்கள் சார்பில் எழுப்பி இருக்கிறார்கள்; அங்கு ஒரு செண்ட் நிலம் கூட இன்னும் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே ஹரிஜனங்களுக்கு உடனடியாக நிலங்களை வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து ஆவன செய்ய முன் வருமா? ”

2nd March 1954]

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ After the assent of the President of India to the Malabar Tenancy (Amendment) Act is received, I think the position will be made easy and the Harijans can be placed in a very advantageous position.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the Hon. Minister has not answered my question, whether any single application has been finally disposed of in the last three years, other than by way of rejection? ” 10-40 a.m.

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ Sir, according to the information available to the Government, acquisition proceedings have been instituted in three cases and the remaining eight cases are under enquiry. That means in these cases, the matter has not been finally disposed of.”

SRI A. APPU :—“ May I know, Sir, whether it is a fact that a few lakhs of rupees were allotted to Malabar district for acquisition of house-sites for Harijans and that that amount was surrendered by the Collector? If so, why? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ A separate question may kindly be put, Sir.”

Suicide in the Sub-jail, Vriddhachalam.

* 32 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state with reference to the answer to unstarred question No. 1, dated 14th December 1953, the name and age of the person who committed suicide in the Sub-Jail, Vriddhachalam, and under what circumstances it happened?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ The remand prisoner who committed suicide by hanging in the Sub-Jail, Vriddhachalam, on the early morning of 10th October 1952 was one Kidayan alias Chinnathambi of Melakuppam village. He was aged 35 when he died. He had been remanded to custody for 15 days from 27th September 1952 by the Sub-Magistrate, Vriddhachalam. As the remand prisoner was a leper, he was not allowed to mingle with the other inmates of the Sub-jail and was, therefore, kept in a separate cell. During the early hours of the 10th October 1952, it was found that the remand prisoner had committed suicide by tying one end of his dhoti round his neck and the other end tied round the iron door frame and gate of the cell. According to the medical report the death was due to asphyxia by hanging. An enquiry conducted by the ex-officio First-class Magistrate, Tirukkoyilur, showed that since his remand in Sub-jail the deceased was moody, dejected and brooding, that he took advantage of the fact that he was alone in the cell and committed suicide by hanging. According to the medical evidence, the deceased committed suicide at about 2-30 a.m. that night. The finding of the ex-officio First-class Magistrate was that the deceased committed suicide by hanging himself and that there was nothing to suspect any foul play.”

[2nd March 1954]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Why was he remanded, Sir? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Because he had committed some offence, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the Hon. Minister for Law described certain propensities that led the prisoner to commit suicide. Were those propensities acquired by him before he entered the jail or subsequent to his entry to the jail? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ I had only enumerated the circumstances under which the suicide took place.”

Community Projects Centre, Palghat.

* 33 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that out of the funds set apart for Community Projects Centre, Palghat, a sum of Rs. 15 lakhs under electricity and another sum of Rs. 5½ lakhs under irrigation have been withdrawn and if so, why; and

(b) what was the original budget estimate for 1952-53 for the centre and how much of it was actually spent in that year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) The budget estimate for 1952-53 for Malampuzha Project area was Rs. 82,192. The actual expenditure was Rs. 49,809.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know why the Budget amount could not be spent in that year, Sir? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, the project was inaugurated only in October 1952 and a lot of preliminary survey had to be made and the peoples' co-operation had to be mobilized. All that took some time.”

Adult education centres in South Arcot district.

* 34 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount of public money spent on adult education in South Arcot district during 1952-53; and

(b) the number of adult education centres maintained or subsidized by the Government in that district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Rs. 25,284.

“ (b) 193 centres.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ May I know the steps taken by the Government to accelerate Adult Education throughout the State? ”

[2nd March 1954]

MR. SPEAKER :—“ The main question relates to the South Arcot district. The hon. Member is putting a general question. If the Minister is prepared to answer I have no objection.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the entire matter of Adult Education is under the consideration of the Government—how to recognize it and how to do it effectively.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ முதியோர் கல்விப்பாடசாலைகளில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் சரிவர கொடுக்கப்படவில்லை என்பதும், அந்தப் பாடசாலைகளுக்குப் போதுமான விளக்கு வசதிகள் செய்யக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதும் சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? தெரிந்திருந்தால், இந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்குச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If specific instances are brought to my notice, I shall have them rectified.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத் தீர்மானம் ஆரம்பப் பாடசாலைகளின் நேரத்தைப் பாதியாகக் குறைத்திருக்கிறார்களே அதேபோல முதியோர் கல்விப் பாடசாலைகளின் படிப்பு நேரத்தையும் பாதியாக்குவதற்குச் சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am really thankful for the very valuable suggestion made by the hon. Member. I shall have it examined properly.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, there had been strong criticisms that the money spent on adult education is a waste. Are the Government satisfied that they are getting the best in the educational field for the money they spend on adult education? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not want to prejudge the issue. I have my own opinion in the matter. That is why I said that the whole matter is under the consideration of the Government.”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“ முதியோர் கல்வித் திட்டப்படி இரவிலே நடக்கும் பள்ளிக்கூடங்களில் ‘ஆனந்த விகடன்’, ‘சுதேச மித்திரன்’ போன்ற பத்திரிகைகள் சர்க்கார் செலவிலேயே கொடுக்கப்படுகின்றனவே, அது ஏன்? ”

MR. SPEAKER :—“ அவைகள் வாசகசாலைகள் அல்லவே! ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I am afraid there is some confusion in the mind of the hon. Member. If for the purpose of educating the adults, certain periodicals and certain books are necessary, and if those books are chosen by the persons concerned, the teachers concerned, the institutions concerned, they get them and the adults get the benefit of those magazines.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ What is the number of persons who have been benefited by the scheme, that is, the number of persons made literate, and how many of such literates are alive? ”

[2nd March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not have the census. I think in the next census, we shall have some such data gathered."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, as there is a large volume of public opinion to the effect that attempts at adult education have been a failure, will Government consider spending these moneys for more useful purposes, namely, diverting the funds to education of the infants themselves? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I am glad to have the opinion of the hon. Member with regard to the adult education scheme. I shall bear that also in mind when this matter comes up for consideration."

Makaram crops affected by drought in Walluvanad taluk.

* 35 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report from the Collector of Malabar regarding the widespread drought affecting the Makaram crops this year in the taluk of Walluvanad; and

(b) if the answer to (a) is in the affirmative, what steps the Government have taken or propose to take to give relief to the suffering ryots of that taluk?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) The Collector has reported that although the second crop, especially that raised on high-lying single-crop wet lands, was affected by drought, cases are few where the ryot completely lost the crop on any one survey number.

" (b) The Government await a further report from the Collector in regard to the need for the grant of land revenue remission."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" Sir, may I know whether the Government have received any representations from the public and representatives of the people with regard to this drought in Walluvanad taluk and as some parts of Palghat and Ernad taluks have also been affected by this drought, may I know whether the report of the Collector contains any reference to these parts of the district? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, a large number of representations come generally from the Malabar district. There may be some from Walluvanad taluk also. As soon as the second report is received, I shall see what can be done."

Postponement of the collection of takkavi loans in Kancheepuram taluk.

* 36 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether there is any proposal to postpone the collection of takkavi and other

[2nd March 1954]

loans in Kancheepuram and Madurantakam taluks as a result of the complete failure of crops due to pest and the consequent hardship to the ryots in these areas?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" On a representation received from the hon. Member a report has been called for from the Collector of Chingleput in this regard. The Collector's report is awaited."

' Beggar homes.'

* 37 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) what the activities of beggar homes run by the Government in the City and in the State are;

(b) how many beggar homes, if any, are maintained by the Government and the number of beggars provided with shelter and occupation therein;

(c) the number maintained by private bodies to which subsidy is given by the Government;

(d) the schemes proposed by the Government to provide occupation and shelter to beggars in the streets, bus-stands and other business places; and

(e) the amount spent by the Government towards beggar homes in the State during the year 1952-53?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of Hon. Minister for Law) :—" (a) The Government have recently ordered the establishment, under the Madras City Police Act, of a ' Care Camp ' and a ' Care Home ' in the Melpakkam Depot buildings for people found begging in the City. Able-bodied beggars who are capable of ordinary manual labour are to be sent to the ' Care Camp ' under the orders of the Court under the provisions of the Madras City Police Act. The ' Care Home ' located in the same buildings is for infirm and diseased beggars. Inmates of the ' Care Camp ' who are physically capable of ordinary manual labour will be given suitable work. Both the ' Care Camp ' and the ' Care Home ' will be under Police management.

" (b) Except for the ' Care Camp ' and the ' Care Home ' recently ordered to be opened at the Melpakkam Depot buildings, no other institution is run by Government to shelter and provide occupation for beggars. The Government ' Care Camp ' and ' Care Home ' at Melpakkam Depot buildings when opened are expected to accommodate about 500 persons in all.

" (c) None of the beggar homes established under the City Police Act in Madras City and under the Madras Prevention of Begging Act, in the mufassal, which are under the management of the respective local bodies, is in receipt of Government subsidy.

[2nd March 1954]

“(d) Apart from the establishment of a ‘Care Camp’ and a ‘Care Home’ under Police management in Melpakkam Depot buildings, the Government have recently notified, under the provisions of the Madras City Police Act, the ‘Care Home’ run under private management in the Goshala buildings in Konnur High Road. These institutions when they begin to function, will give shelter to persons found begging in public places in the City and provide occupation to such of them as are able-bodied.

“(e) Nil.”

SRI A. RATNAM :—“பிச்சைக்காரர்களின் உபத்திரவத்தினால் பொது மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். பிச்சைக்காரர்களும் பிழைப்புக்கு வகையற்றவர்களாக வாடுகிறார்கள். எனவே, இந்தப் பிச்சைக்காரர்களின் பிரச்சினையைத் தீர்க்கப் பிச்சைக்காரர்களின் மகாநாடு ஒன்றைக்கூட்டி, அவர்களுக்கு ஆவன செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?”

10-50
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I think that function can be taken up by the hon. Member very profitably and very effectively.” (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, the Corporation of Madras is maintaining a beggar home and the Corporation now feels it difficult to house all the beggars in the City of Madras in that home. Is it a fact that the Corporation made a request last year to the Government for the enhancement of the grant to maintain that home and is it a fact that the Government in a very niggardly way refused to make that grant?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the Corporation is running a care-home and a limited number of persons are lodged there. It is because they were not able to meet the expenditure on further expansion of the home that the Government have taken up the establishment of the care-homes and care-camps now and that will be a considerable relief to remove congestion in the home maintained by the Corporation.”

SRI R. KRISHNAN :—“ஒவ்வொருவரும் ஐந்து ரூபாய் வரையில் வசூலித்துக் கொடுக்கிறார்கள். அது போலீஸ்காரர் சம்பளம் கட்டி கொடுக்கிறார்கள். அது போலீஸ்காரர் சம்பளம் கட்டி கொடுக்கிறார்கள், அது போலீஸ்காரர் சம்பளம் கட்டி கொடுக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“This is a different question. If the hon. Member wants an answer, a separate question may be put.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“Sir, recently a poor home was opened in Palghat by the Hon. the Law Minister. Will the Government consider giving the local bodies a decent grant for running these homes if they apply to the Government?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, there have been requests from various local bodies for grants for this purpose. The matter is under the active consideration of the Government and a decision will be taken after gaining experience in running these homes in the Madras City.”

[2nd March 1954]

SRI V. MADANAGOPAL :—“ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சமீபத்தில் மதுரைக்கு வந்தபோது, டவுனிலுள்ள பிச்சைக்காரர்களைப்போல அங்கிருந்து வெளியேற்றிவிடும்படியாக போலீஸாருக்கு ஏதாவது உத்தரவு அனுப்பியது உண்டா?”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் தனிக் கேள்வி போடுங்கள்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Now that the Government are maintaining a beggar home at Avadi, will the Government consider the possibility of abolishing the beggar home maintained by the Corporation if a request is made by the Corporation to that effect and then take over all the beggars in the Corporation beggar home to that maintained by the Government in Avadi?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That would be a matter for the consideration of the Corporation. If they think that they should close down that home, it is for them to make their proposals in the usual course.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“Will the Government place before the House the rules and regulations governing the running of these beggar homes?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, as soon as they are finalized I shall have the rules placed before the House.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Sir, may I know whether the Avadi camp recently started by Government is intended only for old and decrepit beggars or is it intended for others also?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I have already given an exhaustive answer. The hon. Member evidently was not listening to the answer I gave.”

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—“I hope the Government and the Corporation are quite willing to accept private donations to run these homes. May I know whether the magnanimous hon. Member has made any donation and if so, what is the proportion of his donation to his income?” (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Whenever it is a question of money, we are niggardly whether it is Government or private persons.” (Laughter.)

DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—“Does the beggar home or the care-camp at Avadi receive children also of both sexes and also beggars of both sexes?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Yes, Sir. But we are segregating children below 14 years.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ஆவடியிலுள்ள பிச்சைக்கார விடுதி போலீஸ் இலாகாவின் மேற்பார்வையில் இருக்கின்றது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். போலீஸ் இலாகாவின் மேற்பார்வையில் இருக்கும்படியான அந்த விடுதியை சுகாதார இலாகாவின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?”

[2nd March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, we have just started the institution. After gaining experience we can take a decision with regard to management.”

SRI S. T. ADITYAN :—“ Sir, what is the sort of work that is at present given to the able-bodied beggars in the camp? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it was started only a few days or weeks ago. I would request the hon. Member to wait for a while. Then I may be able to give full information to him on these.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“ வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்து வருவதால் பிச்சைக்காரர்கள் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துக்கொண்டு வருவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? தெரிந்திருந்தால், அதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is quite a different question, Sir.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Sir, the Hon. Minister in answer to a supplementary question said that requests of local bodies for grants for running these poor homes were under the consideration of the Government. I presume finance is their main difficulty in coming to the aid of the local bodies running these homes. If that is so, may I suggest to the Government to raise a fund for the purpose by inviting donations from philanthropic people of whom there are many and also to open ‘ Hundies ’ like the ‘ Tirupathi hundy ’ and such other ‘ hundies ’ in several parts of the city and other places where people philanthropically inclined may make their contributions? With this fund Government may help the running of these homes ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I shall first try the ‘ hundies ’ in the area near about the Legislative Chambers and if I succeed, I will extend it to other places.” (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, first on personal explanation and then a question. In answer to the question put by the hon. Member Sri Ramasami Naidu, I say the magnanimous gift I give to the Corporation of Madras is my unstinted public service without taking any bribes for that service. (Interruption.) Coming to the question, will the Government come forward and give us an unequivocal assurance just now on the floor of this House that the beggars that are to be ousted from the beggar-homes maintained by the Corporation would be taken into the beggar-home maintained by the Government at Avadi? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, at present, we have got accommodation only for 500. If the problem becomes acute, certainly we will take care to extend it if possible whether the Corporation decides to disband the home or not. If they care for these beggars they can as well continue their home for these beggars.”

2nd March 1954]

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ ஸ்தல ஸ்தாபனங்களால் நடத்தப்படும் பிச்சைக்காரர்கள் விடுதிகளுக்கு சர்க்கார் மான்யம் கொடுத்துத் துவ்வதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். கடலூர் முனிசிபாலிட்டியுடனான நடத்தப்படும் பிச்சைக்கார விடுதிக்கு சர்க்கார் நிதி உதவி அளித்திருக்கிறார்களா? அப்படி அளிக்கவில்லையென்றால், இனியாவது கொடுக்க முன்வருவார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I think the hon. Member has not understood my answer properly. We have not given any subsidy to local bodies. Now their request is under the consideration of the Government and a decision will be taken after we gain experience in running these homes in Madras.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Will the Government establish a special home for lepers who are begging in the streets of Madras City? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, this includes the lodging of lepers also.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, which sex dominates most in the beggar world? Is it the men or the women, Sir? ” (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I think, Sir, they combine effectively.” (Laughter.)

MR. SPEAKER :—“ Questions are over. The last hour for receipt Cut Motions in the Office is 5 p.m. on Thursday, the 4th March 1954. We will now continue the general discussion on the Budget. I fix a time limit of 15 minutes for the speech of each hon. Member.”

11 a.m.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1954-55—cont.

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—“ மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஆந்திர மாகாணப் பிரிவினைக்குப் பிறகு முதலாவதாக, ஒரு முழு வருஷத்திற்கான வரவு செலவுத்திட்டத்தை இந்தச் சபை முன் கொண்டு வரும் வாய்ப்பு நிதி மந்திரி அவர்களுக்குக் கிடைத்ததற்காக நான் அவருக்கு எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

“ இந்த முழு வருஷத்திய வரவு செலவு திட்டத்தைப் பார்க்கும் போது, அதைச் சமர்ப்பித்த நிதி மந்திரி அவர்களும் சரி, அதை மேல் சபையில் சமர்ப்பித்த முதல் மந்திரி அவர்களும் சரி, ‘ நாம் செய்ய முடிந்தது மிகவும் குறைவு; ஆனால், செய்ய வேண்டியவையோ மிகவும் அதிகமாக இருக்கின்றன; அதைச் செய்வதற்குச் சர்க்காரிடத்தில் நிதி இல்லை; அந்த நிதியை நாம் எவ்வாறு திரட்டுவது என்பது ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கிறது ’ என்ற ஒரு உண்மையை உணர்ந்து, அதைச் சற்று வெளிப்படையாகச் சொல்லாவிட்டாலும், அதில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்கள் ஒருவாறு தொனிக்கும்படியாகப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

“ நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மேல் சபையில் வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்துப் பிரேரேபிக்கும்போது சொல்லியிருக்கின்றார் :

‘ The broad truth is that the needs of the people of this poor country are very many and the resources available to meet them are very inadequate. I do not think there will be an escape from this situation in any budget as long as the present position stands in spite of the distribution of the resources between the Union and the State.’

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [2nd March 1954]

நமது நாட்டு மக்களிடமிருந்து வருவிலுக்கும் வரிப்பணத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளும் விஷயத்தில் நமது ராஜ்ய சர்க்காருக்கும், யூனியன் சர்க்காருக்குமிடையே தற்போது நிலவிவரும் திட்டம் நீடித்து இருக்கும்வரை நமது ராஜ்யத்தின் செல்வ நிலை உயரக்கூடிய மார்க்கம் எதுவும் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை என்று தொனிக்கும்படியாகப் பேசியிருக்கிறார்.

“ஆனால், நமது ராஜ்யத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மறு நாள், டில்லியில் நமது இந்திய சர்க்காரின் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காரின் வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்துப் பேசும்போது மாகாணங்களெல்லாம் தங்களுது பொறுப்பை ஒருவாறு உணரவில்லை யென்றும், மாகாணங்கள் அதிகமான நிதி திரட்டுவதற்கு நல்ல முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் தொனிக்கும்படியாகப் பேசியிருக்கிறார்.

‘Experience of the last three years has been, that while development schemes are more or less going forward according to plan, the States have not shown the same readiness to augment their resources to the extent envisaged in the Plan. I do feel that the State should make a more determined contribution towards shouldering the burden of the plan than they have done so far. By raising more resources they would help in reducing the amount which the Centre will have to find.’

என்று மத்திய சர்க்கார் நிதி மந்திரி சொல்லியிருக்கிறார். நமது வரவு செலவுத்திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 24 மணி நேரத்திற்குள்ளேயே, அங்கு இந்திய சர்க்கார் நிதி அமைச்சர், “இந்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிகமான உதவியை ராஜ்யங்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடாது” என்று சொல்வதோடுமட்டு மின்றி, ராஜ்யங்கள் தங்களுது வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்கவில்லையென்று ஒருவாறு தொனிக்கும்படியாகவும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்.

“ஆகவே, நமக்கோ வருவாய் இல்லை; மத்திய சர்க்காரிலிருந்து உதவி கிடைப்பதற்கும் வழியில்லை. ஆனால், நாம் செய்ய வேண்டிய வேலைகளோ மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. இந்தக் சூழ்நிலையில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நமது மாகாணத்திற்குத் தேவையானவற்றைச் செய்வதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப்போகிறார்களென்பது எனக்குப் புலப்படவில்லை.

“ஆனால், நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்திலே, ‘Short of what requires greater co-operation from the Central Government, there is not much else we can do for them, என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதாவது, மத்திய சர்க்காரின் உதவி பெரிதும் நம்பியிருக்கிறோம் என்ற முறையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் நிதி அமைச்சரோ “ராஜ்யங்களெல்லாம் தங்களுது வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்ள தாங்களே முயற்சிக்கவேண்டும்” என்று கூறியிருக்கிறார். இந்த நிலையில் நாம் புதிய வரிகளை நம் ராஜ்யத்தில் விதிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லையென்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முன்வரலாம். ஆனால், நாம் செய்யவேண்டிய திட்டங்களைச் செய்வதற்கு வேண்டிய அளவு வருவாய் தரக்கூடிய புதிய வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றும் பார்க்கவேண்டும்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் செலவாகும் என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரிடத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். ரூ. 250 லக்ஷம் வரை இன்னும் தேவையாக இருக்கும் என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றவேண்டுமானால், அதில் ஓர் பெரிய துண்டு விழும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனால், இப்பொழுது விதிக்கப் போகும் வரிகளின் மூலம் 40 லக்ஷம் வரையில் தான் கிடைக்கும் என்றும் அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இன்னும் ரூ. 250 லக்ஷம் தேவையாக இருக்கும் சூழ்நிலையில், புதிய வரிவிதிப்பின் மூலம் ரூ. 40 லக்ஷம் வரையில் தான் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, எவ்வாறு நாம் அந்தத் திட்டத்தை முடிக்கப்போகின்றோம்? மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தும் உதவி பெறக்கூடிய நிலையில் நாம் இல்லை. இந்த நிலைமையில்

[2nd March 1954] [Sri P. B. K. Rajachidambaram]

நாம் இன்னும் பல வருஷங்களுக்கு இப்போழுது இருக்கும் கஷ்டத்தைப் போலவே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நமது ராஜ்யத்தை ‘poor unfortunate State’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே அதைப் போல—இன்னும் வெகு காலத்திற்கு எழ்மையும் துரதிருஷ்டமும் நிறைந்த ராஜ்யமாக இருக்கவேண்டுமா? அல்லது வேறு எந்த வழியில் இதைச் செய்யப்போகின்றோம்? மத்திய சர்க்காரோடு வாதாடி, வேண்டுமானால் சண்டையிட்டு, ராஜ்ய சர்க்காருக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் உள்ள வரி ஆஸ்பத விநியோக நிலைமையை மாற்றியமைப்பதற்கு வேண்டிய சட்டதிட்டங்களை மாற்றுவதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களும், நிதி அமைச்சர் அவர்களும் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யப்போகிறார்களா என்பதையும் அவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன்.

“இந்த நாட்டில் நிலவி வரும் பெரிய பிரச்சனையாகிய கைத்தறி நெசவாளர் பிரச்சனையப்பற்றி நமது நிதி அமைச்சரும் அவர்கள் பிரசங்கத்தில் வெகு விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பிடும்போது கூட . . . the dwindling real income of the masses . . . என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இன்று கைத்தறித் தொழில்களில் உற்பத்தியாகும் துணிகளை வாங்குவதற்கு வேண்டிய பணம் பொதுமக்களிடத்தில் இல்லை. பொது மக்களிடத்தில் பணமில்லாத காரணத்தினால் உற்பத்தியாகக்கூடிய துணிகளை வாங்கி, வியாபாரம் செய்து, கைத்தறிகளுக்கு ஆதரவு அளிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. இந்த நிலையில் கைத்தறியாளர்களுக்கு நாம் உதவிசெய்ய முன்வர ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அதிலும், சென்னை சர்க்கார் எடுத்திருக்கும் பல நடவடிக்கைகளை நாம் பாராட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை. இவர்கள் எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகளின் காரணமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிரந்தரமான ஓர் பரிகாரம் உண்டாகுமா என்பதையும் நாம் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். பசித்தவனுக்கு ஒரு வேளை உணவு கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் அதனால் அவனுடைய பசியானது நிரந்தரமாகப் போய் விட்டதாகச் சொல்லமுடியாது. பட்டினியினால் கஷ்டப்படுபவனுக்கு பசியே ஏற்படாத சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பதாயி, பசித்தவனுக்கு ஒரு வேளை அன்னமளித்து விட்டு, பெருமைப்படுவதில் யாதொரு பிரயோஜனமுமில்லை.

“இன்று மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைத்திருக்கும் ‘செல்’ தொகையைக்கொண்டு கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்கும், அவர்களிடையே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்போக்குவதற்கும் பல திட்டங்களை நிதி அமைச்சர் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளெல்லாம் ஒருவாறு வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தபோதிலும்கூட, நிரந்தரமாக அவர்களுடைய பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கான பரிகாரமாகச் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் செய்யும் தொழிலிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பண டங்களை விற்கலாம் என்ற நிச்சயத்தையும், அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருவாயைக் கொண்டு பிழைக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையையும் அவர்களிடையே ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

“இன்று நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் சமார் லட்சம் கைத்தறியாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பதாக நாம் அறிகிறோம். தறியொன்றுக்கு மாதம் முழுவதும் சமாராக வேலை கிடைக்கவேண்டுமென்றால், குறைந்தது ரூ. 100 செலவாகும். அப்பொழுதுதான் நூல் வாங்கிக்கொடுத்தும், கூலியைக் கொடுத்தும் ஒரு தறியை ஒரு மாதத்திற்கு நாம் வேலை செய்யமுடியும். இவ்வாறு லட்சம் தறிகள் ஒரு மாதத்திற்கு வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் மூலதனம் வேண்டும். ஒரு மாதத்தில் உற்பத்தியாகும் சாக்குகளை அதே மாதத்தில் விற்க முடியாமற்போகலாம். அதை விற்பதற்கு ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் ஆகலாம். ஆகவே, குறைந்தது மூன்று மாதங்களுக்கு பணம் மூலதனமாக இருந்தால், லட்சம் கைத்தறிகளுக்கு நாம் ஒருவாறு குறைந்தபட்ச வேலை கொடுக்கலாம். தறியொன்றுக்கு மூலதனம் ரூ. 100 வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிடும்போது, கூலியாக ஒவ்வொரு நெசவாளிக்கும் குறைந்தது ரூ. 35 கொடுக்கக்கூடிய நிலையை மனதில் வைத்துப்

[Sri P. B. K. Rajachidambaram] [2nd March 1954]

11-10
a.m.

பேசுகின்றேன். ஒரு தறிக்கு ரூ. 35 வருவாய் செய்துகொடுக்கவேண்டுமானால் தறியொன்றுக்கு ரூ. 100 முதல் இருந்தால்தான் அது சாத்தியமாகும். ஆகவே, நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல், மூன்று கோடி ரூபாய் மூலதனமாக இருந்தால், லட்சம் தறியாளர்களுக்கு ஒரு வாறு வேலை கொடுத்து, அவர்களை ஒருவாறு பட்டினியில்லாமல் காப்பாற்றக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தலாம். இந்த மூன்று கோடி ரூபாய் மூலதனத்திற்கு எங்கே போவது என்று என்னைக் கேட்கலாம். ரிசர்வ் பாங்குகள் போன்ற பெரிய பண ஸ்தாபனங்கள் அந்தப் பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு உதவி செய்ய முன் வரலாம். அரசாங்கம் செய்யவேண்டியதெல்லாம் இதுதான். அதாவது இந்தச் சர்க்கரைக்கு ஏதாவது நஷ்டம் ஏற்பட்டால், அந்த நஷ்டத்திற்கு, நம்மகன் 'மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கும் செஸ் தொகையிலிருந்து ஈடு செய்துவிடுகிறோம்', என்று உறுதிமொழியைக் கொடுத்து, அதற்காக ஒரு சிறு தொகையையும் ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும். அப்படிச் சர்க்காரை யேயானால், மூன்று கோடி ரூபாய் வரை ரிசர்வ் பாங்கு போன்ற பெரிய ஸ்தாபனங்கள் கொடுத்துத் தவிர முன்வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. கைத்தறியாளர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை கிடைக்கவும், வேலை செய்து நெய்த துணிகளை விற்பதற்கு ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுமாடியான ஒரு நம்பிக்கையை ஊட்டவேண்டிய முறையில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது இங்கு கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும்கூட, பல போக்குவரத்து சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஒரு வார காலமாக சென்னை நகரத்தில் பல போக்குவரத்து சம்பந்தமாக பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு, வாதங்கள் நடந்தன. போதிய புஸ்கள் கிடைக்கவில்லையென்றும், புதிய புஸ்கள் எங்கு கிடைக்கும் என்று சொல்லமுடியுமா என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். சென்ற மாதத்தில் மத்திய சர்க்காருடைய டிஸ்போசல் இலாகாவிலிருந்து 1,200 புதிய ‘சேவிகளை’ விற்பதற்குத் தயார் என்றும், அதற்கு டெண்டர் கேளையென்றும் வெளியிட்டிருந்தார்கள். பல தனிப்பட்ட நபர்கள் அவைகளுக்கு டெண்டர் அனுப்பி மிகக் குறைந்த விலையில் வாங்க முயற்சிக்கின்றார்கள். அவைகளில் சென்னை நகரில் ஒடிக்கொண்டிருக்கும் லெண்ட் ரேவின்யூபிரைஸ், 26 சேவிகளும் அதில் விலைக்கு இருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தது ஞானம் இருக்கிறது. இந்தத் துறையில் அமைச்சர் அவர்கள் எந்தவாறு நடவடிக்கை எடுத்து, அதிகமாக புதிய ரேவிகளை வாங்கி, பெரிதாக்குவது நிச்சயமாக ஏதாவது தீர்க்க முன்வந்திருக்கலாம்.

“அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசன திட்டத்தைப் பற்றியும் மின்சார வில் தரிப்பு சம்பந்தமாகவும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக கோடிக்கணக்கான பணம் செலவு செய்யப் படுகிறது என்பது ஓரளவு உண்மைதான். நான் அதை மறுக்கவில்லை. எல்லா ராஜ்யங்களையும்விட நமது ராஜ்யமானது அந்தத் துறையில் முன்னணியில் நிற்கிறது. ஆனால், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து அதற்காக என்ன ஸ்தாபனம் தேவையோ, அதை நியமித்து, 10 ஏக்கர் முதல் 100 ஏக்கர் வரையில் பாயக்கூடிய பல சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களையும் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“காவிரியாற்றில் ‘upper அணைக்கட்டு’ என்னும் இடத்தில் காவிரியும் கெர்ள்ஸிடமும் பிரிகிறது. அந்தக்காலத்திலே சோழனால் வெட்டப்பட்ட பல வாய்க்கால்களினால் திருச்சி ஜில்லாவில் காவிரியின் தென்கரைப் பகுதிக்கும் வடகரைப் பகுதிக்கும் பாசனவசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“மேட்டூர் அணை கட்டினதற்குப்பின், வெள்ளம் தடைபட்டு நின்ற காரணத்தால், ஆற்றில் ஊற்றுநீர் குறைந்துவிட்டது. இந்தப் பாசன வாய்க்கால் திருப்பத்தில் குரம்புகள் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு வசதியைச் செய்வதில் ஏராளமாக காலதாமதமும் பணமும் செலவாகின்றன.

[2nd March 1954] [Sri P. B. K. Rajachidambaram]

சென்ற வருஷத்தில் இவ்விதம் குரம்புகள் வைப்பதில் ஏற்பட்ட காலதாமதத்தினால் பாசனத்திற்கு மிகவும் பெருத்த இடையூறு ஏற்பட்டது. அந்தச் சமயத்தில் பக்கத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த ரெலினியு மந்திரி அவர்களுக்கும் இதைப்பற்றி ஓரளவு தெரியும். அங்கு ஏற்பட்ட புசல்களைப்பற்றியும் அவர்களுக்குத் தெரியும். நிரந்தரமாக இவ்வித இடையூறுகள் இல்லாமல் செய்வதற்கு ‘அப்பர் அணைக்கட்டு’ க்கு அருகே ‘பெட்ரெகுலேட்டர்’ (கட்டளையில் இருப்பதைப்போலும், அதற்கு மேற்கே புதிதாக இன்னொரு பெட்ரெகுலேட்டர் கட்டியிருப்பதைப்போலவும்) கட்டவேண்டுமென்ற யோசனையானது மேட்டூர் அணைக் கட்டு கட்டும்போது அந்தத் திட்டத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். சென்ற வருஷம் நீர்ப்பாசன இலாகா அதிகாரிகள்கூட அந்தத் திட்டத்தைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலித்து சுமார் 60 ஆயிரம் ஏக்கர் வரையில் நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் தட்டிவற்றி பாயக்கூடிய ஒரு வசதியைச் செய்துகொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் எனது பேச்சை இது துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, I think the Hon. the Minister for Finance for the Budget he has presented for the ensuing year. It has been a popular feeling that the present Government have already burdened the people with taxes. Any additional taxation in these days of economic depression is generally an unwelcome measure. It is easy to levy additional taxes but before doing so it should be carefully considered whether the people taxed are really in a position to pay them. After all, by way of these new taxes we get only a very few lakhs of rupees and it is not going to help us much.

“ Regarding the levy on mill cloth, I would like to suggest one or two things. There is already a special cess levied on the mill cloth for the benefit of handloom weavers and the proposed additional levy of sales tax at one anna three pies on the rupee on mill cloth cannot be justifiable. There is already a shortage of mill cloth and this further levy will result in an enhancement of the price of mill cloth. This will surely hit the middle and the poorer classes.

“ Coming to the question of the levy of a surcharge on land revenue, I wish to say that we have been having continuous famine conditions for the last six or seven years. This year, though we had occasional showers here and there, the agriculturists have been very hard hit by the insect pest with the result that many of them have been put to heavy losses. There are also instances where the agriculturists had to destroy their first crops and raise second crops. It easily stands to reason that only people who can afford to pay and those who have big holdings are to be taxed. But, it must not be lost sight of that the cost of production will also go up alongside of it if this proposal is to be implemented. The prices of foodgrains are already falling day by day but the cost of cultivation has not decreased correspondingly. The present situation is that prices in the open market have fallen below the Government procurement prices with the result that the Government had to go recently to the rescue of the Tanjore cultivators. The Government had to save them from ruin by purchasing their surplus stock.

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [2nd March 1954]

It is not therefore easy to understand how the agriculturists could pay this surcharge when the Government had to help them by buying their produce. This surcharge was considered some time ago when the prices were high and was subsequently dropped. Further, I am also of the opinion that this is only the thin end of the wedge and the Government may go on thinking of enhancing the rates of these surcharges every year. For these reasons, I am not in favour of the levy of a surcharge on land revenue.

"I would also suggest that if there is effective retrenchment in all the higher posts, particularly in the Civil Supplies department which goes in the name of Food Production, I am sure the Budget will be balanced. Even if there is still a deficit, as suggested yesterday by the hon. Member, Sri Raja Muthiah Chettiar of Chettinad, we can adopt the system of deficit financing.

"Regarding National Extension Service Schemes, schemes for local development and Community Project, there has not been any appreciable work so far nor has there been any appreciable benefit to the ryots. A major portion of the money that has been spent so far has been spent only on establishment charges. Overhead charges have risen up. This work should be pushed through as expeditiously as possible.

"Coming to rural communications, I was surprised to find that only Rs. 13 lakhs have been provided. Rural communications are now very inadequate, as many villages have not been connected by roads and as such my honest submission is that this amount should be doubled at least. We must have rural communications everywhere.

11-20 a.m. "Again, Sir, a sum of Rs. 8 lakhs has been placed at the disposal of the Forest department in the Budget for the regeneration of denuded forest lands. These forest lands after regeneration should be handed over to the village panchayats as was used to be done before.

"Then, Sir, schemes relating to extension of electricity to rural areas should be pushed through as early as possible; otherwise agriculturists will be put to heavy loss. The previous Government had sanctioned many schemes for extension of electricity to areas like Uttiramerur, Madurantakam, etc. They have not yet been taken up for execution. I request the Government to issue orders to take up those schemes as early as possible.

"Sir, a sum of Rs. 94 lakhs has been earmarked for small irrigation works including the restoration of tanks in the Budget. This sum is quite inadequate. Many tanks are still in a state of disrepair. More money should be set apart for the purpose of restoration of tanks.

"With regard to the working of the Agricultural department, effective steps should be taken to combat the pest disease. I know, Sir, that in 1946 Civil Supplies lorries were requisitioned

[2nd March 1954] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

and sent round the villages with Agricultural Demonstrators, insecticides, etc., for combating this disease and they did the spraying work very effectively, and very quickly too. I wish the Government take up some such measures now also to combat the disease as early as possible.

"I would also suggest to Government to take steps to educate the agriculturists by sending mobile vans fitted with radio, etc., and I am told that in Delhi such things are being done.

"Pumpsets have not been supplied to agriculturists on hire-purchase system for the last two years and this has resulted in many agriculturists incurring heavy losses and hardship. I am told that our Government are awaiting some orders from the Government of India in this connection. I hope that as soon as orders from the Government of India are received this Government will issue instructions for the distribution of pumpsets.

"Many agriculturists have started cultivation of second crops with the help of lift irrigation, and they are in need of fertilizers. Many depots are without stocks of fertilizers and I hope our Government will rush fertilizers to these depots without further delay.

"Lastly, I wish our Government sanction schemes for soil conservation work in districts like Chingleput and North Arcot. This will go a long way to speed up food production.

"Regarding construction of quarters for Policemen referred to in the Budget, I wish that the Government construct quarters for non-gazetted officers also, and if this is done, I am sure, this will go a long way to help the non-gazetted officers.

"With these few words, I request the Hon. Finance Minister to give due consideration to my suggestions.

"Thank you, Sir, for giving me an opportunity to say a few words."

* DR. P. VARADARAJULU NAIDU :—“சபைத் தலைவர் அவர்களே, நமது நாட்டிற்கு சுயராஜ்யம் வந்தால் நம் சர்க்கார் எப்படி நடக்கும் என்பதைப்பற்றி அந்தக் காலத்திலே ஊர் ஊராகப்போய் நாடுக்கும் உபதேசம் செய்தவர்களில் நானும் ஒருவன். இப்பொழுது முதல் மந்திரியாக இருப்பவரும் எங்களிலே ஒருவர்; எங்கள் பழைய செட்டிலே சேர்ந்தவர்கள் இன்னும் இரண்டு மூன்று பேர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். பிரிட்டிஷ்காரர்களை விரட்டி ஜனங்களிடத்தில் சுயராஜ்யம் வந்தால் ‘நில வரிகளை குறைப்போம், தண்ணீர் வரி கிடையாது; காடுகளில் விறகு வெட்டுவதற்கு லைசென்சுகள் கிடையாது, எல்லோருக்கும் வேலை கொடுப்போம்,’ என்ற இதுபோன்ற வாசகங்களை எடுத்துரைத்தோம். இவற்றையெல்லாம் சொல்லி வோட்டுகள் வாங்கி சுயராஜ்யம் பெற்றோம். அதிலும், எங்கள்கூட இருந்த பழைய நண்பர் தேசாபிமானி சத்தியமூர்த்தியை உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் சொல்லுவார் ‘கங்கை தண்ணீரை சேலத்திற்குக் கொண்டுவருவேன்’ என்று.

11-25 a.m. “1906-ம் வருஷத்தில் தாதாபாய் நௌரோஜி என்ற பெரிய காங்கிரஸ் தலைவர் Poverty under British Rule in India என்ற புத்தகத்தை எழுதினார். அந்தப் புத்தகத்திலே இந்தியாவில்

[Dr. P. Varadarajulu Naidu] [2nd March 1954]

நில வரி அதிகம் என்று புள்ளி விவரங்களுடன் விவரிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தப் புஸ்தகத்தை பார்வையிடுவதில் மெம்பர்களுக்கெல்லாம் கொடுத்தார். அந்த காலத்தில் நிலங்களுக்கு வரி மிக மிக குறைவாக இருந்தது. அதாவது ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாயாகத்தான் இருக்கும். வரிகள் அவ்வளவு குறைவாக இருந்த அந்தக் காலத்திலேயே அந்த நிலங்களுக்கு போடப்பட்ட வரிகள் மிகவும் அதிகம் என்று தாதாபாய் நெளரோஜி சுட்டிக்காட்டினார். இப்பொழுது வரவு செலவுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு இந்தப் புதிய வரிகள் போட்டால், ஜனங்களுக்குக் கொடுக்கும் சக்தி இருக்கிறதா என்று யோசித்தால் பார்க்க வேண்டும். 'அதிக வரிகள் போட்டால் அவர்கள் தாங்குமார்களா? அவர்களிடம் இருந்து வசூலிக்க முடியுமா?' என்றெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். வருஷந்தோறும் மார்ச் மாதம் பட்ஜெட் தேதி வந்தாலே ஜனங்களுக்கு 'என்ன புதுவரி விதிப்பார்களோ?' என்ற ஒரு விதமான திசில்தான் உண்டாகிறது. இப்பொழுதும் பழைய பிரிட்டிஷர் ஆட்சிமுறையில்தான் ஆட்சி நடந்தேறுகிறது. இப்பொழுது நிர்வாகத்திலும், அறிவிலும், ஆற்றலிலும் மிகுந்தவரான நிதி மந்திரி ஸ்ரீ சப்ரமணியம் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை தயாரித்து சமர்ப்பித்துள்ளார். நாட்டில் இப்பொழுதிருக்கும் தொல்லைகள் எல்லாவற்றிற்கும் காரணம்தான் காரணம் என்று சொல்லிவிட்ட முடியாது. நெடுங்காலமாக நாட்டில் பருவ மழையில்தான் காரணத்தினாலும், பூகம்பம் ஏற்பட்ட காரணத்தினாலும், வெள்ளம், புயல் இவற்றினால் பாதிக்கப்பட்ட காரணத்தினாலும், மற்றும் எதிர்பாராத சம்பவங்களினாலும் நாட்டில் அபிவிருத்திக்கு குந்தகம் ஏற்பட்டிருந்தது. இவைகள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து காங்கிரஸ்காரர்கள் தலையில் விழுந்து நம் நாடு இவ்விதமான பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாயின. இதுபோன்ற பல கஷ்டங்கள் எவ்வளவுக்கும் ஏற்பட்டன. ஆனால் அந்த அரசாங்கம் ஜனங்களுடனே நேரடியான தொடர்புகொண்டு அவர்கள் முன்னேற்றத்திற்கு எந்த விதமான சட்டங்களையும் திட்டங்களையும் தீட்டவேண்டுமோ, அவைகளையெல்லாம் கவனித்துச் செய்து இன்றைக்கு உலகத்திலேயே சிறந்த நாடாக திகழ்கிறது (சபையில் ஆரவாரம்). இதற்குக் காரணங்கள் என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். இந்த நாட்டில், என்ன செய்யவேண்டும் என்று யோசிக்கவேண்டும். நம் நாட்டில் பிரிட்டிஷர் ஏற்படுத்திய பழைய சட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு அதே முறையில்தான் இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக இரண்டு சொல்லுகிறேன். நமது ரெவினியூ மந்திரி இருக்கிறாரே ஸ்ரீ மாணிக்கவேல் நாயகர் மிகவும் தமாஷாகப் பேசுவார்.

"பழைய காலத்தில் கிராமாந்திரங்களில் பயிர்களில் விளைந்ததில் 6-ல் ஒரு பங்குதான் அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று இருந்தது. கம்யூனிஸ்டுகள் இப்பொழுது சொல்லுவது புதிதல்ல. பழங்காலத்தில் எல்லா நிலங்களும் ராஜாவுக்குத்தான் சொந்தம். இங்கிலாந்தின் ஆட்சிகாலத்தில் நிலங்களில் விளைவு இருந்தாலும் சரி இல்லாவிட்டாலும் சரி நில வரிகளை மாத்திரம் செலுத்தியாகவேண்டும். நானும் ஒரு குடியானவன். ஆதலால் இதை எல்லாம் சொல்லுகிறேன்.

"உதாரணமாக சேலத்தில் சொற்ப மழை பெய்திருந்தாலும், பத்தங்குல மழை பெய்ததாக தாசில்தார்போன்ற ரெவினியூ உத்தியோகஸ்தர்கள் கணக்கு எழுதுகிறார்கள். சேலம் ஜில்லா ராசிபுரத்தில் குடிக்கூட தண்ணீரில்லை. ஆனால் உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்த மாதிரி கணக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் பழைய சம்பிரதாயப்படி ஜனங்களோடு நேர்முகமாக தொடர்புகொண்டு அவர்களுடைய கஷ்டங்களை நேரில் கண்டு அறிந்து நிவர்த்திக்கவேண்டும். இன்னும் பழைய இங்கிலாந்து முறையிலேயே ஆட்சி நடத்தினால் நம் மக்களுக்கு நன்மையிருக்காது. ரூபாய் 500-க்கு மேற்பட்ட நில வரி செலுத்தும் பட்டா தார்களிடமிருந்து நில வரி 'சர்சார்ஜ்' வசூலிப்பதென்று சர்க்கார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் பாசனை வசதிகளைக்கொண்டு பல னடைந்த நிலங்களின் மதிப்பு அதிகமாகயிருக்குமென்று கருதி அந்த

2nd March 1954] [Dr. P. Varadarajulu Naidu]

நிலங்களின் மீது அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்போதவாக கூறியிருக்கிறார்கள். திருவாங்கூர்-கொச்சியில் இப்பொழுது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தேர்தலில் ஜெயித்துக்கொண்டு வருவதுபோல் இந்த ராஜ்யத்திலும் ஜயித்தால் இன்னும் பத்து வருடங்களில் நிலத்துக்கு மதிப்பே இருக்காது. நிலத்தை நாடுவோர் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். விலைவாசிகள் குறைந்துபோனால் நிலத்தின் மதிப்பும் குறைந்துபோகும். ஏழைக்குடியானவர்களால் இந்த வரியைத் தாங்கமுடியாது. குடியானவர்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிக நிலம் வைத்திருக்கிறார்களோ அதற்குத் தகுந்தபடி அவர்களுடைய கஷ்டங்களும் அதிகமாக இருக்கின்றன. நேற்று கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் பேசும்போது நிலத்தைப் பிரித்து ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து ஏக்கர் வீதம் விநியோகிக்குமாறு யோசனை கூறினார். அப்படிச் செய்வதிலும் பிரயோசனமில்லை. 5, 10 ஏக்கரா நிலம் வைத்திருக்கும் சிறு குடியானவர்கள் தங்கள் நிலங்களைப் பயிர் செய்ய முடியாமல் சிலோன், பர்மா, சிங்கப்பூர் போன்ற வெளி நாடுகளுக்குப் போய்விட்டார்கள். இன்னும் நில வரியை அதிகரித்துக் கொண்டேபோனால், பெரிய பட்டாதார்களும் ஒழிந்து போவார்கள். சிறிய பட்டாதார்களாவது நிச்சயம் தான்யத்தை மீதப்படுத்தி ஜனங்களுக்கு விற்கின்றார்கள். முடிந்தால் சர்க்காரே நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு தாசில் தார், கலெக்டர் முதலிய உத்தியோகஸ்தர்களின் மூலம் விவசாயத்தை நடத்தலாம். ஆனால் இந்த வேலையைக் கூட்டுறவு சங்கங்களிடம் மட்டும் ஒப்படைக்கக்கூடாது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப்போல் மோசமான ஒரு இயக்கம் உலகத்தில் எங்குமே கிடையாது. 'Noman's duty' என்று சொல்லுவதுபோல் பொருள்பற்ற முறையில் அந்தச் சங்கங்கள் லுயங்குகின்றன. நம் நாட்டின் பழநன் பழக்க வழக்கங்களை அனுசரித்து விவசாயிகளின் நிலையை எப்படியிருக்கிறது என்று நேரில் கண்டு அறியவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் அவசரப்பட்டுக்கொண்டு நிலத்தின் மீது அதிகவரி விதித்துக்கொண்டே போகக்கூடாது என்று நான் சொல்லுகொள்கிறேன்.

"மாமிசம், மீன், முட்டை, முதலியவைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்படும் என்று சர்க்கார் கூறியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். மாமிசம் சாப்பிட்டால்தான் தைரியமும் துணிச்சலும் ஏற்படும்; கோபம், கபடம், தந்திரம் இவைகள் இருக்காது என்பது என் நம்பிக்கை (கர கோஷம்). நான் இதைப்பற்றி மகாத்மா காந்தி, ஸ்ரீ ராஜாஜி இவர்களிடம் முன்பு விவாதித்திருக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் அதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இதற்கு உதாரணம் ஸ்ரீ ராஜாஜியே போதும்! வேறு சான்று வேண்டியதில்லை. தானியங்களின்மீதும் விற்பனை வரி போடக் கூடாது என்று நான் யோசனை கூறுகிறேன்.

"விற்பனை வரியால் வியாபாரிகள் படும் கஷ்டங்களை சர்க்கார் உணரவேண்டும். தற்பொழுதுள்ள மந்திரி சபையில் ஒரு வியாபாரியும் கிடையாது. விவசாயியும் கிடையாது. கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பழனிசாமி கவுண்டர் ஆகிய ஒரு பெரிய மிராசுதார்தானிருக்கிறார். மந்திரி சபைக்கு collective responsibility இருக்கிறது. ஆகையால் அவரும் எதிர்த்துப் பேசுவதில்லை. விற்பனை வரியினால் வியாபாரிகளுக்கு ரொம்பக் கொடுமை ஏற்படுகிறது. யோக்கியமான வியாபாரிகளும் பொய்க் கணக்கு எழுதவேண்டியிருக்கிறது. ரூபாய் 1,000-க்கு வியாபாரமானால், ரூபாய் 400க்கு வியாபாரமாயிருப்பதாகப் பொய்க் கணக்கு எழுதும் நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். விற்பனை வரி அதிகாரிகளின் தொல்லை அதைவிட அதிகம். எப்படிச் கணக்கு வைத்திருந்தாலும் பொய்க் கணக்கு என்று அந்த அதிகாரிகள் சொல்லி விடுகிறார்கள். அந்த பிரஹஸ்பதிகள் கணக்கை சரி என்று ஒப்புக்கொள்வதற்கு ஏதாவது லஞ்சம் கொடுத்தாகவேண்டியிருக்கிறது. இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் முதலிய வெளி நாடுகளில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சாமான்களின் (manufacturing articles) மீது விற்பனை வரி கிடையாது. உபயோகப் படுத்தப்படும் சாமான்களின் (Consuming articles) மீதுதான் விற்பனை வரி உண்டு. உதாரணமாக எனக்கு எதிரிலிருக்கும் இந்த மேஜையை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். இந்த மேஜைக்கு மட்டும்தான் விற்பனை வரி

[Dr. P. Varadarajulu Naidu] [2nd March 1954]

உண்டு. ஆனால் இந்த மேஜை செய்வதற்கு உபயோகப்படக்கூடிய இரும்பு, மரம், வாரின்ஷ் முதலிய சாமான்களுக்கு விற்பனை வரி கிடையாது. அதேபோல் இந்த ராஜ்யத்திலும் ஜனங்களால் உபயோகிக்கப்படும் சாமான்களினிம்துமட்டுமே விற்பனை வரி விதிக்கப்படவேண்டும். மேலும் விற்பனை வரியை பல கட்டங்களில் விதிப்பது ஒரு பெரிய கொள்கை. ஆகையால் இந்த வரியை பல இடங்களில் விதிப்பதைத் திருத்தி ஒருமுனை வரியாகச் செய்து வியாபாரிகளின் சிரமத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு யோக்கியமான வியாபாரி zinc sheet-ஐ விற்பாடுக்குட தப்பித்துவிடலாம். ஆனால் விற்பனை வரியிலிருந்து தப்பமுடியாது.

“ ஒரு சிறிய விஷயம். இப்பொழுது ஈரோட்டில் துணிக்கு பாலீன் முதலியவைகள் போடும் காலண்டர் மெஷின்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. அங்கு மேலும் ஒன்றை அமைத்துப் போட்டா போட்டி ஏற்படுத்தவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சேலம் ஜில்லா ராசிபுரத்தில் இதை அமைப்பது நல்லது.

“ 16-ம் நம்பருக்கு மேற்பட்ட மில் துணிகள்மீது ஒரு கட்டத்தில் 1½ அணு அதிக வரி விதிக்கப்போவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். சேலம், மலையாளம், கோயமுத்தூர், கரூர், ஈரோடு முதலிய இடங்களில் ஜமக்காளம், துப்பட்டி முதலியவைகள் 16-ம் நம்பருக்குப்பட்ட நூலினாலேயே தயாரிக்கப்படுவதால், 16-ம் நம்பருக்குக் கீழ்ப்பட்ட மில் துணிகள் மீதும் இந்த அதிக வரியை விதித்தால், கைத்தறியில் தயாரிக்கப்பட்ட ஜமக்காளம் துப்பட்டி இவைகளோடு மில் துணியின் போட்டியைத் தவிரக்கலாம். ஆகையால் பாகுபாடின்றி எல்லா நம்பர் மில் துணிகளுக்கும் இந்த அதிக வரியை விதிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக புதிய கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம் சர்க்காருக்கு ஒரு பெரிய ஆபத்தாகவே முடியும் என்று நினைக்கிறேன். இதை இரண்டு மூன்று பேர்களுே ஆதரிக்கிறார்கள். ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியும் வயது ஆன சில வடநாட்டினரும்தான் இத்திட்டத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். இச்சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு ஒரு பழைய கதை ஞாபகம் வருகிறது. ‘ஞானமும் ஆற்றலும் படைத்த ஒரு நல்ல சன்னியாசி காட்டில் இருந்தார். அவர் ஒரு நாள் ராஜசபைக்கு வந்தார். “தேவர்கள் எடுத்தக்கூடிய தெய்வீகத் துணி மாதிரி இந்த நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆனால் எனக்கு தவம் செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து தினம் 1,000 பிராமணர்களுக்கு சாப்பாடும் போட வேண்டும்” என்று சன்னியாசி ராஜாவிடம் கூறினார். ராஜாவும் இதை ஒப்புக்கொண்டு 1,000 பிராமணர்களுக்கு சாப்பாடும் போட்டு சன்னியாசி தவத்துக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தார். விஜய தசமியன்று ராஜர் தர்பாரை கூட்டினார். மந்திரிகள் மேஜைமீது ஒரு வெள்ளிப் பெட்டியைக் கொண்டுவந்து வைத்தார்கள். பிறகு வெள்ளிப் பெட்டி திறக்கப்பட்டது. சன்னியாசி அதில் கையைவிட்டு வெறும் கைகளை துணியிருப்பதுபோல் தூக்கிக் காட்டினார். எல்லோரும் ஒன்றும் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லையே என்று யோசித்தார்கள். சன்னியாசி, ‘ஒரு தாய் ஒரு தகப்பனுக்குப் பிறந்தவர்கள் கண்ணுக்குமட்டும்தான் தெய்வீகத்துணி தெரியும்’ என்று சொன்னார். உடனே கூடியிருந்தவர்கள் எல்லோரும் தங்களுக்கு தெரியவில்லை என்று கண்ணை ஒரு தாய்க்குப் பிறந்த பிள்ளை அல்ல என்று சொல்லிவிடுவார்களே என்று அஞ்சி, ‘தெரிகிறது, தெரிகிறது’ என்று கன்னத்தில் போட்டுக்கொண்டார்கள். இதைப் பார்த்த ராஜா தன் கண்ணுக்குமட்டும் தெரியவில்லையென்றால் தன் தாய் விபசாரி என்று நினைத்துவிடுவார்களோ என்று எண்ணி தானும் எல்லோருடன்கூட “தெரிகிறது” என்று சொல்லி கன்னத்தில் போட்டுக்கொண்டாராம். இது மாதிரித்தானிருக்கிறது இந்தக் கல்வித் திட்டம். இந்தத் திட்டத்தினால் நாடும்கும் ஒரே வம்பும் சண்டையுமாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்களிலேயே பலர் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை

2nd March 1954] [Dr. P. Varadarajulu Naidu]

எதிர்க்கிறார்கள். திராவிடக்கழகத்தார் எதிர்ப்புக்குப் பயந்து நாம் இந்தத் திட்டத்தை வாபஸ் வாங்கவேண்டியதில்லை. பொதுவாகவே எல்லோரும் இந்தத் திட்டத்தை ஆசேஷிக்கிறார்கள். 'இந்து' பத்திரிகைக்கூட இதை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. பத்திரிகைகளின் வாயிலாகவே நாம் மக்களின் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். நானும் 25 வருஷங்கள் பத்திரிகைத் தொழிலை நடத்தியிருக்கிறேன். மூன்று தினசரிகளையே நடத்தியிருக்கிறேன். ஒரு பத்திரிகைகூட இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டத்தை ஆதரித்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு இன்னும் ஆயுள் இருக்கிறது. திருவாங்கூர்-கொச்சியில் நடப்பதுபோல் நம் ராஜ்யத்தில் அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தோற்றுவிடு மாட்டார்கள். இன்னும் நாளிக்கிறது. அவகாசமிருக்கிறது. ஆகையால் யோசிக்காமல் அவசரப்பட்டுக்கொண்டு இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டாம். இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை உடனே வாபஸ் பெருமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI M. CHADAYAN:—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സാർ, 1954-55 ലെ ആറുമാസ 11-35 തേക്കുള്ള 58 ലക്കം ഉറപ്പുകയുടെ ഈ കമ്മി ബഡ്ജറ്റിനെ ഞാൻ പുണ്യമായി കരുതുന്നു. എന്നാൽ മലബാറിലെ എയിഡഡ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ അവശതകളെ സംബന്ധിച്ച യാതൊന്നും ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാത്തതുപോഴെടു വ്യസനിക്കുന്നു. മലബാറിലെ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിലുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടിക്കിട്ടുണ്ടെന്നും മുറവിളിയുണ്ട്. അവർക്ക് അടിസ്ഥാനശമ്പളം നൽകുമെന്നും അവരുടെ അവശതകൾ ഗവണ്മെന്റ് വകവെച്ചുകൊടുക്കുമെന്നും ഞാൻ ചിശ്ചസിക്കുന്നു.

“വൈദ്യസുന്ദരായത്തെ സംബന്ധിച്ച പറയുകയാണെങ്കിൽ. മോണാറിലെ ഏററാപ്പ്, വള്ളുവനാപ്പ് മുതലായ താലൂക്കുകളിൽ വൈദ്യസുന്ദരായം തുടങ്ങിയ പേരുകളിൽ പലരും വളരെ മോശമാണ്. മഴഞ്ചേരി അശ്വശുപത്രിയിൽ സ്ഥലസൗകര്യമില്ലെന്നും, സ്റ്റാഫിംഗ്, ബെഡ്ഡിംഗ് ഉല്ലക്ഷം, മരുന്നിന്റെ നഷ്ടംകൊണ്ടുമാത്രമല്ല അസൗകര്യം മൂലം അപേക്ഷിച്ചിട്ടും യാതൊരു പരിഹാരവും ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഏററാപ്പ് താലൂക്കിൽ 96 അംശങ്ങളുള്ളതായിട്ടും അവിടെ ഒരു ഫെഡ് കാർട്ടേഴ്സ് മോസ്റ്ററിനർ മാത്രമേയുള്ളൂ. റബ്ബർ, പൂർണ്ണ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അശ്വശുപത്രി വേണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും താമരപ്പള്ളി ഇപ്പോൾ വളരെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് വിശ്വസ്ത വൈദ്യരെ ആയിക്കൽ ഏററാപ്പ് താലൂക്കിൽ വേണ്ടുന്ന വൈദ്യസുന്ദരായം ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ക്ഷണിക്കാമെന്നും.

“മലബാറിലെ ഗൗരവത്തോടുകൂടിയൊരു സ്ഥാനവും ചിലതു പറയാനുണ്ട്. ഹൈവേ പഴയങ്ങാടി വഴിക്ക് കൊണ്ടുപോകണമെന്ന ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഒരു ലക്ഷത്തോളം ആളുകൾ കൂപ്പിട്ടു ഒരു ഹാജി ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രധാനമന്ത്രിക്ക് സമർപ്പിച്ചുയങ്ങായി. അവിടെ ഒരു പാലം കെട്ടാൻ എപ്പിമോറു ശത്രുക്കളായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനരോഹം കനം ചെയ്യുകാണുന്നില്ല. പഴയങ്ങാടിയിലെ പാലം പണി ഉടനെ ആരംഭിക്കുന്നതിനും ഹൈവേ ചെറുകുന്ന വഴി കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും കപ്പന പുറപ്പെട്ടുവെച്ച് നാട്ടുകാരുടെ പാതയിൽ പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്ന അപേക്ഷിക്കുന്നു.

“നൊഴിവില്ലായ്മയാണ് മലബാറിലെ ഒരു അടിയന്തിരപ്രശ്നം. റാപ്പിനിശ്ശേരിയിലെ ആറോൺ മിക്സ് പൂട്ടിക്കിടക്കുകയാണ്. അതുവരെ നൊഴിവില്ലായ്മയെ രണ്ടായിരം നൊഴിവാളി കടംബത്തിന്നു രക്ഷയ്ക്ക് ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. കെട്ടിക്കിടപ്പുള്ള 18 ലക്ഷം ഡോളറുകയുടെ തുണിക്ക് മാർക്കറ്റ് കണ്ടുവീടില്ലെങ്കൊഴക്കുകയും, അല്ലെങ്കിൽ 10 ലക്ഷം ഡോളർ കടംകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ മിക്ക തുണപ്രവൃത്തി ആരംഭിക്കാമെന്നു മാർനേജ്മെന്റ് പറയുന്നു. റോഡ്ചരിൽ ലിക്ക് എടുത്താണ് ലോ രണ്ടായിരം നൊഴിവാളികടംബങ്ങൾ ഇന്നു ജീവിക്കുന്നത്. അവർ നൊഴിമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നു നടപടിയും എടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നില്ല. ഈ ബഡ്ജറ്റിൽതന്നെ മില്ലമണ്ഡലത്തെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന സംഖ്യ നിശ്ചയിക്കണമെന്നു ഓൺ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

[Sri M. Chadayan] [2nd March 1954]

“ ഹരിജനങ്ങൾക്കു പിന്നോക്കസമുദായത്തിനു വേണ്ടി ഈ നാഡ്ജിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ളത് ഞാണുറു ലക്ഷം രൂപയുടൊണ്. ഏതു നീക്കം കറവാണു്. ആരു കരുതുകോടിയായി ഉയർത്തണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മലബാറിലെ ഇപ്പോഴത്തെ വെൽഫെയർ ആഫീസുകൾ മലയാളം അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഹരിജനങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു മലയാളം അറിയാവുന്ന ഒരു വെൽഫെയർ ആഫീസർ അത്യാവശ്യമാണു്. മലയാളം അറിഞ്ഞുകൂടാമെന്നു വെൽഫെയർ ഓഫീസറായതുകൊണ്ടു് ഹരിജനങ്ങൾക്കു അവശതകൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി പരിഹാരം നേടാൻ സാധിക്കാത്ത അവസ്ഥയാണു് അവിടെ ഉള്ളതു്. മലയാളം അറിയുന്ന ഒരു വെൽഫെയർ ആഫീസറെ അയക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതാണു്. അതുപോലെ ഒന്നു ഹരിജനങ്ങൾക്കു് 1951 ൽ കൊടുക്കുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള 15 കസൻ, കൂടി ഉടൻതന്നെ കൊടുക്കുവാൻ ഹരിജൻ വെൽഫെയർ ഓഫീസർമാർക്കു് കല്പന കൊടുക്കണം. അപ്പോൾ കാലത്തു മലബാർ ടൈൻസി നിയമം അനുസരിച്ചു പാസ്സാക്കിയതിനാലേക്കാൾ കൂടുതൽ കടിയുണ്ടാകുന്ന പല പ്രകാരത്തിൽ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഉൾക്കടിച്ചിട്ടു യസിക്കുന്നതു് അധികവും ഹരിജനങ്ങളാണു്. അവർക്കു രക്ഷ നൽകുന്ന ചില വ്യവസ്ഥകൾ ആ നിയമത്തിലുണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞു മുതൽ ജയിൽ പോലീസുകാരുടെയൊക്കെയും ഹരം പല വിധത്തിൽ ഹരിജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നു. അതിനെ സംബന്ധിച്ച അനവധി ആക്ഷേപങ്ങൾ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കുകയാണു് മറ്റൊരു അമർക്കുണ്ടു്. ഹരിജനങ്ങൾക്കു കിട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള നടപടികളാണു് ജയിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നതു്. അതു കണ്ടു കടിയുണ്ടാകുമ്പോഴേക്കു രക്ഷ നൽകാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കണം. ഹരിജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകൂടി ന്യായമായി മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങളുടെ മേൽത്തന്നെ അതിവൃത്തി വേണ്ടി ഉപദ്രവിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഹരിജനങ്ങളുടെ എല്ലാ അവശതകളെപ്പറ്റിയും ഗവണ്മെന്റ് അന്വേഷണം നടത്തണം. ഹരിജനങ്ങളെ സകലതരത്തിൽ പീഡിച്ച് കൊടുക്കുന്നതിനെ നിയമമുഖേന തടയണം. എങ്കിലേ അർക്കം പൊരുതി പണ്ടാവുകയുള്ളു.

“ മലബാറിലെ രണ്ടു പ്രധാന പാർട്ടികൾക്കുവേണ്ടി നാലിനേരവും കരുമുചകൾ നൽകിത്തന്നു. വില വളരെ ഇടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മലബാറിലെ കർഷകത്തൊഴിലാളികളിലായിട്ടും ജോലി ചെയ്യുന്നതു് കരുമുചകു തോടുകൂടിയും നാലിനേരത്തോടുകൂടിയുമാണു്. ഈ രണ്ടു ഉന്നതരങ്ങൾ വില ചെല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് തൊഴിലാളികൾ ജോലിയില്ലാതെ വെക്കു കഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. മലബാർ ഗവണ്മെന്റ് വെൽഫെയർ ഗവണ്മെന്റുമായി ആലോചിച്ചു മലബാറിലെ നാലിനേരത്തിന്റെയും കരുമുചകളുടെയും കയറ്റു ഉദ്ധരണിയെക്കുറിച്ചും വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നതിന്നു ശ്രമിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മലബാറിലെ ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളെ സംബന്ധിച്ചു ഏതാനും ആക്ടുകൾ നൂറു ബഡ്ജറ്റിലായിട്ട് ഫലപ്രസാദകരണ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മലബാറിലെ റോഡുകൾക്കു പുറകിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്ന ചീത്ത അരി നിർമ്മാണവും പല അരി വിതരണം ചെയ്യുകയും വില കുറയ്ക്കുകയും റോഡ് വലുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.”

* SRI L. C. PAIS :—“ Mr. Speaker, Sir, I support the Budget proposals and in doing so I wish to refer to a few matters relating to the policies pursued by our Government. In doing so, I must say at once, that I am referring to them only with a view to offer some constructive criticism and not with any sense of offering carping or destructive criticism. Before I proceed, I may just refer to one matter which concerns my district of South Kanara alone.

“ Sir, the Government are aware and many hon. Members of this House also will be aware that a new Medical College has been started in Udipi, in our district. It has been started, under very difficult circumstances, by a private trust. Government and in fact everybody are aware of the difficulties of starting a Medical College. This Government have been kind to this new College and have given it some help. Having regard to the fact that this

2nd March 1954]

[Sri L. C. Pais]

College caters to the need of not only the people of my district but also to the people of other places, and having regard to the difficulties that this new Medical College may necessarily experience, I appeal to the Government to come forward with more substantial help. By so doing they will be helping a young institution which has been started under very difficult circumstances. The Government are starting a new Medical College at Madurai and they may be well aware of the difficulties of starting a new College, especially the financial commitments that will be involved.

“ I wish then to refer to the policy of Prohibition. If at all I deal with this subject, it is again only with the idea of offering some constructive suggestions. My suggestions to the Hon. the Chief Minister is just this that having regard to the experience that has already been gained, he may see his way to so modify the scheme as to convert it into a Temperance Movement. Public opinion is gaining ground that Prohibition has ceased to prohibit. The reasons which actuate me to make this suggestion are just these. So far as this reform is concerned, there is no public co-operation. Addicts are still continuing as addicts. Other people also are taking to drinks. The Andhra Prohibition Enquiry Committee has made it clear that other classes have taken to drink, that women and children have also taken to drink and that even Kshatriyas and Brahmans have taken to it. This only shows that it is difficult to instil moral ideas or moral reforms into the minds and hearts of people by legislation or at the point of the bayonet. Under these circumstances, my suggestion to the Government is that an alternative method which I am suggesting may be tried. I suggest that a Temperance movement instead of the Prohibition movement may be tried. In this connection, I wish to refer to the articles and leaders that have appeared in the *Madras Mail*, the *Hindu* and the *Indian Express* on the subject. I fully admit, Sir, that the directive principles of the Constitution have to be carried out and that we cannot go against them. I fully admit that the ultimate goal of ‘dry India’ should also be reacted. Having regard to the experience that we have got with regard to the working of the policy of Prohibition and having regard to the fact that it has been accepted on all sides that Prohibition is practically a failure, should we not, in the interest of the policy itself, try a more reasonable and better method of enforcing the policy of Prohibition with the ultimate idea of eventually achieving Prohibition? As stated by me just now, I shall refer to a few articles that have appeared in the various newspapers . . .”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member wants to refer to certain cuttings which have appeared in the Press, and which all hon. Members have gone through. The hon. Member may, instead of reading those cuttings, as well proceed with his points.”

SRI L. C. PAIS :—“ It may not be very accurate to say that all hon. Members have read all the papers. Sir, I would like to draw the attention of the hon. Members of this House to what

[Sri L. C. Pais]

[2nd March 1954]

these newspapers, which after all reflect public opinion, say with regard to my suggestion for starting a Temperance movement in the place of the existing Prohibition movement. I do not know why I should not be permitted to refer to public opinion which has been so correctly expressed in the newspapers? "

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister only says : ' All the other hon. Members have also gone through the cuttings and let not the hon. Member take up the time of the House in reading them '. The hon. Member may quote portions here and there from the cuttings."

* SRI L. C. PAIS :—" I am not going to read the entire article and want only to read small extracts. This is what the *Madras Mail* states :

' The Andhra Committee has made recommendations which would restore toddy as a licit liquor, and clamp down what it thinks would be effective controls upon the sale of other liquors. Its expectations may or may not be justified, but its recommendations show a degree of sanity, and a desire to meet the advocate of prohibition as far as commonsense and reason justify, so they are worth a trial.'

" This is what the *Hindu* writes :

' The root of the trouble lay in the fact that public opinion was firmly opposed to the Prohibition. So long as that remained the case, stricter measures were not likely to improve matters.

The Committee has, therefore, recommended that total Prohibition should be withdrawn, that toddy may be allowed without permit, while arrack may be allowed on an individual ration basis.

* * * * *

The Committee should also have paid some attention to the regulation of toddy-drinking which it too freely permits. For example, the hours when toddy shops should open and close might be defined and the quantity to be consumed limited. And while admitting the fact that Prohibition has failed for the time being, the Committee might have indicated the need to educate public opinion in favour of temperance.'

" This is what has been stated in the *Indian Express* :

' The unanimous report of the Ramamurti Committee on the working of Prohibition in Andhra contains findings and recommendations which deserve earnest consideration. It must be clearly understood that the Committee is not setting its face against the ideal of Prohibition or opposing the Directive Principles of the Constitution, but only purposes the giving up of one line of approach, tried and found wanting, in favour of an alternative and more realistic one.'

" The point which I am emphasising before the Government is that they should try an alternative or a more realistic approach to this problem. My suggestion to the Government is that they may start a Temperance movement in the place of the existing Prohibition movement to begin with in one district. My district of South Kanara may be tried in the first instance and after a period of 1 or 2 years the Government may appoint a Committee to go into its merits and demerits. If it is found that the new scheme has done some good, there is no reason why it should not be extended to other places. Arguments have been advanced that we should not run the Government with ' tainted money '. We

[2nd March 1954]

[Sri L. C. Pais]

cannot take this argument seriously, as the money that the Government now get by the sale of opium or by the sale of foreign liquors is all ' tainted money.' Again it is stated that we should not go behind the teachings of Mahatma Gandhi. - I ask, Sir, are we following the teachings of Mahatma Gandhi in all things? Are we following his teachings with regard to everything we do? Take for example the question of ' Family Planning ' which Mahatmaji considered as fundamentally wrong. To-day we find Governors and Ministers of the Government advocating it. There is no point in quoting Mahatma Gandhi for only certain purposes and in not quoting him for other purposes.

" Sir, the Government have introduced new taxes especially at a time when the Taxation Enquiry Committee has still not made its recommendations. The Government of Bombay, pending the receipt of the recommendations of the Taxation Enquiry Committee have not introduced any new taxes in their Budget. What is the deficit after all, Sir, we are having? It is only a small sum of Rs. 58 lakhs. Our Budget gives figures of Revenue on the one side (Rs. 4,460 lakhs) and expenditure on the other side (Rs. 45.18 lakhs) showing a deficit of Rs. 58 lakhs. Straightway the Government want to cover the deficit by imposing new taxes. And that too without ascertaining whether the people are in a position to pay those taxes. In this connexion I may again be permitted with the permission of the Hon. Speaker to refer only to one or two sentences in the valuable treatise entitled ' Are our taxes realistic or rational ' published by Employers' Association of Calcutta. It is as follows :

' One peculiar feature of the budget making is the procedure of estimating first the expenditure and then attempting to set about to devise ways and means to raise revenues to meet such expenditures. This procedure, the Governments of the progressive and advanced countries of the West and of the New world are able to adopt, because of the high national product of their countries and their high national savings, offering an elastic source of supply and patient of an elastic yield.'

But what is our national savings? What is our per-capita income? At the time when this report was published the per-capita income was Rs. 201.6. Now the recent report of the National Income Committee has been published. The correct per-capita income is Rs. 265. Having regard to the poor per-capita income obtaining now in our country, are we justified in going on levying further taxes? That is the question. I fully admit that these taxes are bound to be approved by this House and passed. But I ask, in all earnestness, is it absolutely necessary in view of the small deficit that one finds in the budget, to have recourse to further taxation? (Hear, hear.)

" I proceed next to one more important subject. That concerns the new tax proposed to be levied on plantations. So far as the term ' plantations ' is concerned, coffee, rubber, tea—all these are included in that term. It is necessary that Government should know exactly the economic position of these coffee planters, tea planters and rubber planters. On account of incorrect policies

12
noon

[Sri L. C. Pais]

[2nd March 1954]

followed elsewhere the price of coffee has been fixed on the basis of Rs. 2-4-0 per point. Apart from the excise and export duties that the planters have to pay, they have to set apart a good sum of money for providing housing and other facilities to the workers. When such is the state of affairs in regard to plantations and when that industry is not having a boom period, I simply ask whether it is right to tax these people still more?

"I proceed next to point out the discriminatory policy that is followed by this Government as between Scheduled Caste Hindus and Scheduled Caste converts. The position is this. So far as the Schedule Caste converts are concerned, whatever scholarships they are entitled to, are being given to that particular individual or individuals who are direct converts or sons of converts. But if that particular individual happens to be the grandson of a convert, the scholarship is not extended to him. He is denied the privilege of being given that scholarship. I only ask whether, in a Secular State like ours, it is proper to make this kind of discrimination as between Scheduled Caste Hindus and Scheduled Caste converts. No doubt the Harijans are granted scholarships. I congratulate the Government for it. The Harijans have suffered for long from many social disabilities and they need Government's help especially in the matter of education of boys and girls belonging to that community, I mean, the Harijan community. The question is when the concession is being given to the converts, why not extend it to their descendants. There have been representations to this Government as well as the Central Government. Several memoranda have been sent. So far as the Central Government are concerned, they have made it very clear that even though there might be some difference so far as political rights are concerned, there cannot be any sort of distinction between Scheduled Caste Hindus and Scheduled Caste converts especially in educational and other matters."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

12-05
p.m.

*SRI V. MADANAGOPAL:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருஷம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய பட்ஜெட் பிரசங்கமானது எவ்வாறு இருக்கிறது என்றால் கல்யாணம் நன்றாக நடந்தது, ஆனால் தாலிதான் கட்டவில்லை என்று கூறியதைப்போல் இருக்கிறது. இந்த மாகாணத்திலுள்ள ஞானங்களுக்கு முன்னால் இருக்கக் கூடிய நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கான எந்தவித யோசனையும் இந்த பட்ஜெட்டில் இல்லை. சர்க்காருடைய பட்ஜெட் கணக்கில் விற்பனை வரியிலிருந்து மொத்தம் 121 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது என்று நிதி மந்திரி கூறுகிறார். அது ஒன்றே இந்த மாகாணத்தினுடைய பொருளாதார நிலை, தொழில், வர்த்தகம், வேலையில்லாத திண்டாட்டம், நெருக்கடிகள் எந்த அளவிற்கு தீவிரப்பட்டுக்கொண்டு, சீர்குலைந்திருக்கிறதென்பதை நமக்கு எடுத்து காட்டுகிறது. ஆனால் அந்த நெருக்கடிகளைத் தீர்ப்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏதாவது யோசனைகளை வைத்து இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இந்த பட்ஜெட்டில் மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தை தீர்க்க திட்டம் உண்டா? இல்லை. இந்த மாகாணத்திலுள்ள வியாபார மந்தத்தை தீர்க்க ஏதாவது யோசனை உண்டா என்றால் அதுவும் இல்லை. இந்த மாகாணத்திலுள்ள கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது விமோசனம்

[2nd March 1954]

[Sri V. Madanagopal]

ஏற்பட வழி இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. தற்பொழுது சாதாரண மக்கள் செலுத்தக்கூடிய வரிகளில் ஏதாவது குறைக்கப்படுகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஆனால் இந்த வருஷத்தில் சென்ற வருஷங்களைப்போல் கடவுளை காட்டி பேசாமல் இருக்கக்கூடிய நெருக்கடிக்கான காரணங்களை ஆராய்ந்து இருக்கிறார்கள், யோசித்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் மிகப் பெரிய அளவில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அது வாஸ்தவம்தான். ஆனால் அதைத் தீர்ப்பதற்கு வழி என்ன என்று கூறும் போது மூன்று காரணங்கள் கூறி இருக்கிறார்கள். ஒன்று, நாட்டில் தொழில் அபிவிருத்திக்கான சூழ்நிலை இல்லை. இரண்டாவதாகக் கூறி இருப்பது மூலதனம் வெளியே வருவதற்கு தயங்குகிறது. மூன்றாவதாக பொது மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி குறைவாக இருப்பதே உண்மையான நெருக்கடிக்குக் காரணம் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறியுள்ள முதல் இரண்டு காரணங்கள் சரியானதல்ல.

"முதலாவதாக சொல்லி இருக்கும் காரணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சூழ்நிலை சரியாக இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது நாட்டில் வேலை செய்வதற்கு ஆள் இல்லையா? அல்லது மூலப் பொருள்கள் இல்லையா? தொழில் நிபுணர்கள் இல்லையா? மற்ற தேவைகள் இல்லையா? அவர் கூறும் சூழ்நிலை எது என்பது நமக்குப் புரியவில்லை. இரண்டாவதாக மூலதனம் வெளியே வருவதற்கு தயங்குகிறது என கூறுகிறார். ஏன்? எவ்வளவோ பேர்கள் மூலதனத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் அவர்கள் தள்ளுபடியை மூலதனத்தைத் தொழிலில் போட தயங்குகிறார்கள்? தொழிலில் னாம் இல்லை. மோட்டார் முதலாளிகள் இப்பொழுது தங்களுடைய மோட்டார்கள் அடகு வைக்கும் நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். டெக்ஸ்டைல் மில்கள் மூடப்படுகிறது. கணக்கற்ற சின்னச் சின்ன தொழில்கள் நாசமடைந்து வருகின்றன. வியாபாரமந்தம் தீவிரமாகிறது. இவ்வித நிலைமை இருக்கும்போது முதலாளிகள் எப்படி தன்னுடைய மூலதனத்தைப் போட முன் வருவார்கள். தொழில் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு என்ன மார்க்கத்தை சர்க்கார் செய்கிறார்கள் என்பதுதான் கேள்வி. அடுத்தபடியாக மூன்றாவது காரணம் ஒன்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதாவது மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி குறைவாக இருக்கிறது என்று ஒரு காரணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் எல்லாவற்றையும்விட உண்மையான காரணம் என்று நான்கூறுகிறேன். தொழில் தான் இதர நெருக்கடிகளுக்கு அஸ்திவாரமான காரணம் என கூறுகிறேன். இதைத்தான் நமது நிதி மந்திரி அவர்களும் கூறுகிறார், மத்திய சர்க்காரின் நிதி மந்திரியும் கூறுகிறார், பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் நிதி மந்திரியும் கூறுகிறார். அமெரிக்கா நிதி மந்திரியும் கூறுகிறார். (நிதி மந்திரி குறுக்கிட்டு ரஷ்யாவில் எப்படி என்றார்.) ரஷ்யாவில் வாங்கும் சக்தி குறையவில்லை. அதிகரித்து கொண்டே இருக்கிறது. அங்கு தொழில் நெருக்கடி என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

"இப்பொழுது வாங்கும் சக்தியை உயர்த்துவதற்கு இந்த சர்க்கார் என்ன கொள்கைகளை கையாண்டுக்கொண்டு என்பதே கேள்வி. அவர்கள் ஒரு வழி காட்டுகிறார்கள். ஐந்தாண்டு திட்டமே, காமதேனு, கற்பக விருக்டம் என குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்த திட்டத்தில் செய்யக்கூடிய வேலைகளுக்கு 92 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது என்று கூறுகிறார்கள். தண்ணீர் தேக்கம் முதலியவைகளுக்கு 50 கோடி ரூபாயும் மீதம் இருக்கும் 42 கோடி ரூபாய்களில் இந்த ஐந்து வருஷ திட்டத்தின் கீழ் ஆஸ்பத்திரி, பள்ளிக்கூடங்கள் முதலிய இனங்களுக்கு செலவழிக்கப்படும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அது செலவழிக்க வேண்டியதுதான். அது கூடாது என்று கூறவில்லை. அதனால் மக்களின் வாங்கும் சக்தி உயருமா? 50 கோடி ரூபாய் நீர்த்தேக்கம், அணைக்கட்டு கட்டுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அதன் மூலமாக வாங்கும் சக்தி எந்த அளவிற்கு உயரும். இந்த ஐந்து வருஷ திட்டத்தைப் பற்றி நாங்கள் சொன்னால் குறை சொல்லுவதுதான் எதிர்க்கட்சியின் வேலை என்று சொல்லுகிறார்கள். சமீபத்தில் நான் திருவாங்கூர்-கொச்சி சென்றிருந்தேன். அங்கு

[Sri V. Madanagopal]

[2nd March 1954]

ஸர் சி. பி. ராமஸ்வாமி அய்யர் காலத்தில் அருமையான ரோடு போட்டிருக்கிறார். பேச்சுப்பாறை அணைக்கட்டை அற்புதமாகக் கட்டி இருக்கிறார். பரவலாக மின்சார வசதி செய்திருக்கிறார். அதனால் திரு விதாங்கூரில் வறுமை தீரவில்லை. சர் சி. பி. மை மக்கள் வரவேற்க வில்லை. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய ஆட்சி காலத்தில் மேட்டூர் அணையைக் கட்டினார்கள். மின்சாரம் கொண்டு வந்தார்கள். தபால் தந்தி கொண்டு வந்தார்கள். அதனால் இந்தியாவின் வறுமை நீங்கவில்லை. தொழில் வளரவில்லை. அதனால் தான் அன்று கனம் ராஜாஜி அவர்களும் கனம் நிதி மந்திரி சி. சுப்ரமணியம் அவர்களும் இந்த நாட்டுமக்களும் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியை வரவேற்காமல், எதிர்த்துப் போராடினார்கள். இந்த ஐந்து வருஷ திட்டத்தினால் மக்களின் வாங்கும் சக்தி உயர்த்தப் படுமா என்பதுதான் கேள்வி. நாட்டில் வாங்கும் சக்தி உயர வேண்டும் என்றால் உற்பத்தி சாதனங்களும், நாட்டில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலை யிலும், வயலிலும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பண்டங்களும், வரக்கூடிய லாபமும் உடைமையாளனுக்கும் உழைப்பவனுக்கும் சரியாக விநியோகம் செய்யப் படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது நாட்டிலுள்ள வர்த்தக சூதாடிகள், இறக்க மற்ற நில உடைமைகாரர்கள், லேவாதேவிக் காரர்கள், உற்பத்தியின் பலனை கொள்ளையடிக்கிறார்கள்; மக்களின் வாங்கும் சக்தியை ஒட்ட உறிஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு ஐந்தாண்டு திட்டம் வழி செய்கிறதா? இல்லை. ஐந்தாண்டு திட்டம் அடிப்படையான நில சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி கவனிக்கவே இல்லை. இந்த ஐந்து வருஷ திட்டம் எப்படி இருக்கிறது என்றால் பசு மாட்டிற்கு நாம் புல், புண்ணுக்கு தண்ணீர் வைக்கிறோம். பக்கத்து வீட்டுக்காரன் நமக்கு தெரியாமல் விடியற் காலையில் நமது பசுவின் பாலே கறந்து சென்றுவிட்டால் காலையில் நம் வீட்டில் காப்பி போட முடியுமா? கன்றுக்குட்டி உருப்படுமா? உருப்படாது.

“ஆகவே மேலே கூறிய சுரண்டும் சக்திகளை தடுக்காவிட்டால் வாங்கும் சக்தி உயர்வதற்கோ தொழிற்வளர்ச்சிக்கோ பொருளாதார சுபீக்சத் திற்கோ வழியில்லை. இந்த அடிப்படையான தவறால்தான் ஐந்தாண்டு திட்டம் மூன்று வருடம் நடந்த பின்னும் நெருக்கடி தணியாமல் தீவிர மடைகிறது.

“நெய்வேலி நிலக்கரி சுரங்கத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி இந்த சபையில் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. பல பத்திரிகைகள் எழுதி வருகின்றன. இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவில்லை. இனிமும் செலுத்தப் போவதில்லை. இன்று சர்க்கார் அனுசரிக்கும் கொள்கையினால் இந்த நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட முடியாது. நாட்டிலிருக்கும் வாங்கும் சக்தியின் குறைவால் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய தொழில்களை நாசமாக்கிக் கொண்டுவரும்பொழுது புதிய தொழிற் வளர்ச்சிக்கு இடமேது. இந்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் கணக்குப்படி நிலக் கரி சுரங்கத்தில் சென்ற வருட உற்பத்தியில் இரண்டு லட்சம் டன் குறைந்து இருக்கிறது. முக்கிய தொழிலான இரும்பு உருக்குத்தொழிலில் 74 லட்சம் டன் விற்பனையில் குறைந்து இருக்கிறது. தீப்பெட்டி விற்பனையில் 50% குறைவு. பத்தாயிரம் பெட்டி குறைந்துள்ளது. சிகரெட் விற்பனை 25% குறைவு. எந்தத்தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரக்கு விற்பனை இல்லை. உற்பத்தி குறைகிறது. வாங்குவதற்கு ஜனங்கள் சையில் பணம் இல்லை. அதுதான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அஸ்திவாரமான நெருக்கடி. இந்த நெருக்கடிக்குக் அடிப்படை காரணம் என்ன? இவைகளை எப்படி போக்க முடியும் என்ற விஷயம் விளக்கப்படவில்லை. அதற்கான திட்டமெதுவும் இல்லை.

12-15
p.m.

“சபாநாயகர் அவர்களே, அடுத்தப்படியாக இவ்வருஷம் நம் ராஜ்யத்தில் கொஞ்சம் மழை பெய்தது என்பதும் அதனால் பயிர்கள் கொஞ்சம் செழிப்பாக இருக்கின்றன என்பதும் உண்மை. ஆனால் விளைபொருள் களின் விலை என்ன ஆயிற்று என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் ‘தஞ்சை ஜில்லாவில் சர்க்காரின்

2nd March 1954]

[Sri V. Madanagopal]

கொள்முதல் விலைகளைவிட நெல் விலை சரிந்து விட்டதாக சர்க்காருக்குச் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன’, என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உண்மையில் உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைவது குறித்து சந்தோஷப்பட்டாலும் இதனால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். ஏனென்று கேட்டால் உணவுப் பொருள்களின் விலை எந்த அளவிற்கு குறைந்திருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு மற்ற பொருள்களின் விலை குறையவில்லை. குறிப்பாக கரும்பு, புகையிலை, பருத்தி இவைகளின் விலை 30%, 40%, 50% என்று குறைந்து விட்டது. ஆனால் விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய ரஸாயன உரத்தின் விலையோ, தோல், இரும்பு, இதர உபயோக பண்ட விலையோ கொஞ்சம்கூட குறையவில்லை. ஒரு விவசாயிக்கு சென்ற வருடம் உற்பத்தியான விலை பொருள்களின் விலை ஆயிரம் ரூபாய்கள் என்றால் இன்றைக்கு அது நூறு ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகள் வாங்கக்கூடிய சாமான்களின் விலை ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்தால் ஐம்பது ரூபாய்கள்கூட குறையவில்லை. இம்மாதிரி வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகும் பொருள்களின் விலை குறையாததாலும், உள்நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதியாகும் பொருள்களின் விலை ஒரேயடியாகக் குறைந்து விட்டதாலும் நம் நாட்டு விவசாயிகள் பரும கஷ்டம் சொல்ல முடியாது. ‘பொருள்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்த எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை, அது மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பு’, என்று நமது நிதி அமைச்சர் சொல்லலாம். ஆனால் மாகாண சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒழுங்கற்ற வர்த்தக கொள்கையால்தான் இன்றைக்கு நம் நாட்டுப் பொருளாதாரப்பிடிப்பு ஆங்கிலோ-அமெரிக்கர்களின் கையில் சிக்குண்டு கிடக்கிறது. எனக்கு இங்கே ஒரு கதையின் நிகழ்ச்சி நினைவுக்கு வருகிறது. அதாவது இரண்டு பேர்கள் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஒருவன் ‘நீ ஒரு உழக்கு அரிசி கொண்டுவா. நான் ஒரு உழக்கு உமி கொண்டுவருகிறேன். அதை ஒன்றாகப் போட்டு இரண்டு பேரும் ஊதி ஊதித்தின்போம்’, என்று மற்றொருவனிடம் சொன்னதும் அதைப்போலவே ஆங்கிலோ-அமெரிக்கர்கள் இந்த நாட்டில் தங்கள் வியாபாரப்பிடிப்பை வைத்துக்கொண்டு இந்த நாட்டின் பொருளாதார நிலையையே பாதிக்கும் வகையில் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகும் கூலிவர்ப்பு முதல் ரயில்வே இன்ஜின் வரையுள்ள சாமான்களில் ஒன்றின் விலையைக்கூட குறைக்காமல் நம் நாட்டு மூலப்பொருள்களின் விலையை குறைத்துள்ளது இந்த நாட்டிற்கே அவர்கள் இழைத்திருக்கும் பெரிய அநீதியாகும். இதனால் ஏற்பட்டிருக்கும் விளைவுகள் என்னவென்று பார்க்கவேண்டும். நம் நாட்டு விலைபொருள்களின் விலை மாதிரம் இறங்கிவிட்டதால், விவசாயிகள் மற்ற சாமான்களை வாங்கும் சக்தியை இழந்து தவிக்கிறார்கள். ஆகவே உற்பத்தியாகும் மற்ற சாமான்கள் தேக்கமடைந்திருப்பதால் தொழிற்சாலைகள் அதிக நேரம் வேலை செய்யப்படாமல் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் ஏராளமான கை நெசவு, பஞ்சாலை தொழிலாளர்கள் வேலையை இழந்து வருகிறார்கள். நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம்தான் அதிகரித்திருக்கிறது. இதற்கு நான் போதுமான உதாரணங்களைக் கொடுக்க முடியும். மதுரையில் மட்டும் குறிப்பிட்ட பத்து தொழிற்சாலைகளில் 1948-ம் வருடத்தில் 53,200 பேர்கள் வேலைசெய்தார்கள். அவர்களில் 15,600 பேர்களுக்கு இன்றையதினம் வேலையில்லை. 6,000 பேர்களுக்கு அரை நேர வேலைதான் கொடுக்கப்படுகிறது. சென்ற ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் மாததிரம் வேலை யிழந்தவர்களின் எண்ணிக்கை சொல்லத்தரமன்று. கோதண்டராம் மில்லிலிருந்து 460 பேர்கள் வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மோகன்ராம் மில்லிலிருந்து 149 பேர்கள் வேலையைவிட்டு நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மதுரை நீட்டிங் கம்பெனியிலிருந்து 243 பேர்கள் வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதுமாதிரியாக வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையைச் சொல்லிக்கொண்டே போகமுடியும். ஆனால் என்னுடைய நோக்கம் என்ன என்பதை சர்க்கார் முதலில் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இப்படியாக நம் நாட்டின் பொருளாதார நிலையையே வெகுவாகப் பாதிக்கக்கூடியவகையில் ஆங்கிலோ-அமெரிக்க நாடுகள் இந்நாட்டில் தங்களது பொருளாதாரப் பிடிப்பை

[Sri V. Madanagopal] [2nd March 1954]

கொள்ளக்கூடாது என்று மத்திய சர்க்காருக்கு நம் ராஜ்ய சர்க்கார் சிபார்சு செய்தாக வேண்டும். ஆனால் இதே சமயத்தில் நம் நாட்டின் பொருளாதார நிலைக்கு ஏற்ப சைனாவிலிருந்தும், ரஷ்யாவிலிருந்தும் சாமான்கள் வருவதற்கு வழியிருந்தால் அவைகளை இறக்குமதி செய்யவும் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அவர்கள் இந்த நாட்டில் குறிப்பாக சென்னையில் தங்களை வியாபாரஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கும் வழி செய்யவேண்டும். அப்பொழுது நம் நாட்டின் உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை மற்றைய நாட்டின் வியாபாரக் கொள்கையால் பாதிக்கப்படாமலிருக்கும்.

DEPUTY SPEAKER:—“ உங்களுக்கு நேரம் ஆகிவிட்டது.”

* SRI V. MADANAGOPAL:—“ இரண்டே இரண்டு நிமிஷங்கள் கொடுங்கள். நான் இன்னும் இரண்டு விஷயங்களைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக விவசாயிகளின் நன்மையைக் கருதி பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். இன்றையதினம் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு விளைவில் வாரம் 40 பெர்சண்ட் என்றும், நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு 60 பெர்சண்ட் என்றும் சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள வாரதாரிகளுக்கு நன்மையே. இதர ஜில்லாக்களில் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு 75 பெர்சண்ட் எடுத்துக் கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு 25 பெர்சண்ட் தான் வாரம் கொடுத்து வருகிறார்கள். இது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்காது. உண்மையிலேயே இந்தச் சர்க்கார் ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கருதினால் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு மொத்த விளைச்சலில் 25 பெர்சண்ட் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், விவசாயிகள் 75 பெர்சண்ட் வாரம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் சட்டம் போடவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். உழப்பவனுக்கே நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் இன்று சொல்ல வில்லை. ஆனால் உழுது பயிரிடுகின்ற விவசாயிக்கு கணிசமான வாரம் கிடைக்கும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உழைப்பவனுக்கே அதிகப் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லும் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற மனம் வைத்தால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கும், கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எவ்வளவு நாழியாக மென்றுதான் நான் கேட்கிறேன். நிலத்தில் உழைக்கின்ற மக்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே இவர்கள் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். மேற்படி சட்டம் கொண்டு வராமலிருந்தால் இன்று ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா வைத்துக்கொண்டு அதில் அல்லும் பகலும் பாடுபட்டு உழைத்துக்கொண்டு வரும் பல்லாயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் தாங்கள் வாங்கியிருக்கும் கடன்களுக்குக்காக கோர்ட்டுகளில் நிறுத்தப்பட்டிருப்பார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டம் வந்ததினால் விவசாயிகளின் கடன் தொல்லை தணிந்து விடவில்லை. அவர்கள் இன்னமும் லேவாதேவிக்காரர்களின் தயவை நம்பித்தான் வாழ வேண்டியிருக்கிறது. லேவாதேவிக்காரர்களும் கொஞ்சம் கூட இரக்கம் காட்டாமல் 6 பெர்சண்ட் தான் வட்டி வாங்க வேண்டுமெனக் சட்டம் இருந்தாலும்கூட இன்று நடைமுறையில் 24% முதல் 60% வரை வட்டி வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். திண்டுக்கல் தாலுக்காவில் மட்டும் மூன்று கோடி ரூபாய்க்கு மேல் விவசாயிகள் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை நாங்கள் ஐந்து வருஷங்களுக்கு நீடிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் சட்டம் போட்டால் மட்டும் போதாது. விவசாயிகளுக்கு குறைந்த வட்டியில் கடன் கிடைப்பதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டையும் சர்க்கார் செய்தாக வேண்டும். இன்றையதினம் கிராம மக்கள் பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அல்லலையும், துன்பத்தையும், துயரத்தையும் இந்தச் சர்க்கார் துரிதமாகத் தீர்க்க முன்வரவில்லை அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளுக்கும், குழப்பங்களுக்கும், கிளர்ச்சிகளுக்கும் சர்க்காரே பொறுப்பேற்க வேண்டி நேரிடும். மற்ற

[2nd March 1954] [Sri V. Madanagopal]

கட்சிகளைக் குற்றம் சாட்டிப் பயனில்லை. பொதுஜனங்களின் எதிர்ப்புக்கும், அவர்களது கோபத்திற்கும் ஆளாகாத வகையில் நாட்டின் நலனைக் கருதி இந்தச் சர்க்கார் உடனடியாக நில சீர்திருத்த நடவடிக்கையையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. SELVARAJ:—“ Mr. Speaker, Sir, quite in consonance and in tune with the aim of creating a Welfare State, the Budget has been prepared. It contemplates relief for the weavers and the agriculturists; it contains succour for the poor and the needy and it contains provision for nation-building activities. Therefore, I am inclined to call this Budget as a Welfare Budget. At least, the foundation has been laid in this Budget for creating a Welfare State. I congratulate the Government on having included new schemes and proposals in the Budget. 12-20 p.m.

“ I shall first take up agriculture. The Hon. the Finance Minister has aptly said that only the prosperity of the agriculturists would turn the wheels of trade and industry. The agriculturists do not have sufficient purchasing power to buy the articles produced by industry and therefore main consideration should be given to augment the production of agricultural commodities, which would go a long way to increase their purchasing power. It is gratifying to note that ample amount has been earmarked for agriculture. Thanks to Providence, we have had seasonal rains this year, but at the same time there have been pest attacks. This has affected the yield and most of the agriculturists had to incur loss. In a way this has marred the happiness of the agriculturists. It should be the duty of the Government to discover some anti-pest device to root out this menace from pests. In this connection, I would like to suggest that some anti-pest gas must be discovered. This must be encased in shells and whenever the pests visit any locality, these bombs must be used. Hon. Members are aware that tear-gas shells are used for the purpose of dispersing unruly mobs. Similarly I say that anti-pest shells must be used for destroying these pests. These anti-pest shells must be stored in every taluk headquarters. It is not enough if a single individual tries this, for he may not be able to succeed in his attempt. So, some such device on the lines that I have suggested should be discovered to eradicate this pest evil.

“ With a view to improve the lot of the agriculturists the Government have recently introduced the Moratorium Act. True, it has benefited some people for the time being, but something more tangible should be done to relieve the permanent distress of the agriculturists. In this connection, I would suggest that rural credit banks should be started in every firka. The Government should come forward to encourage people to start rural Banking Corporations in each firka and the agriculturist should be given money to carry on his day-to-day agricultural avocations. We are aware that the Bombay Government and some other State Governments have started Banking Corporations for helping

[Sri P. Selvaraj]

[2nd March 1954]

cottage industries. In a similar manner, our State Government should come forward to start Banking Corporations to help agriculturists in particular.

“Next in importance to agriculture is irrigation. Some major irrigation schemes find a place in the Budget. At the same time, I wish to point out that minor irrigation forms the nerve centre for the prosperity of the State. So, minor irrigation schemes should not be ignored and their importance should not be belittled. In my Constituency, Vilathikulam, which was hitherto a Zamindari area,—thanks to the efforts of the Food Production Department—many of the tanks were repaired. But suddenly the staff were disbanded and the work still remains incomplete. These tanks were neglected by the Zamindars for a long time and they require immediate restoration. Another specific matter which I would like to bring to the notice of the Government is about the Periakulam tank in Ottapidaram. This tank could irrigate about 600 acres of land, but the present capacity of the tank is too inadequate to supply water to 600 acres. An alternative scheme was proposed to the Collector of the district for supplying more water to the tank. The Collector has approved the scheme saying that it is a lucrative scheme. A memorandum has also been submitted in this connection. I would therefore request the Public Works Department to take up this matter immediately. Let the Government collect betterment levy. People are also willing to contribute their one-fourth share. It is a long time since we have been talking about the Keeriyar and Vipar Schemes. The Government have not yet cared to undertake these schemes. We do not even know what has happened to these schemes. I would request the Government to implement these schemes.

“Then there are the Local Development Works, recently initiated by Government. There is also the Community Projects and Firka Development Scheme. All these schemes are being taken up only in fertile areas. These schemes should be tried in undeveloped and under-developed areas. Vilathikulam Constituency is an under-developed area and it has been neglected for a long time by the British Government. If our State Government do not come to the help of the poor agriculturists who form the bulk of the population in the taluk, I am sorry we will have to suffer a lot.

“Now, I shall refer to the problem of unemployment. It is a nation-wide problem. But the State has also to contribute its share for solving this problem. In this connection I would suggest that our State Government should introduce land reforms as early as possible. This would in a way solve the unemployment problem among the agricultural population. As regards the industrial population, there has been a tendency on the part of the Government to direct the mill owners to pay three or four months' pay as bonus to labourers. Of course, such a sort of encouragement is necessary. At the same time, we should bear in mind that there are a good number of our brethren who are not having even a single square meal. What I would like to suggest is that after meeting the necessary expenses for running the mills, the balance that is left out

[2nd March 1954]

[Sri P. Selvaraj]

should not be completely utilized for payment of bonus. Some amount could be reserved and this can be used for providing more employment in the mills.

“Then, there is the Road Development Scheme. The scheme was introduced very late and many of the works could not be completed. The amount earmarked for each work should be utilized for completing the work and the ‘doctrine of lapse’ should not be applied. These road works must be taken up and completed for improving communications in the State. With these words, Sir, I resume my seat.”

* SRI S. RADHAKRISHNAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-30 P.m.
கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கும் படியான வரவு செலவுத் திட்டத்திலே ஒரு வகையான மாறுதலைக் காண்கிறேன். மாறுதல் என்றால் மிகப் பெரியதான மாறுதல் என்றே அடிப்படைக் கொள்கையில் மாறுதல் என்றே சொல்ல வில்லை. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்குமுன் அவர் கொண்டிருந்த மனப்பான்மையையும், இதற்கு முன் கொடுத்த வரவு செலவுத் திட்டங்களில் அவர் கொண்டிருந்த மனப்பான்மையையும் பார்த்தால், இப்பொழுது சற்று மாறியிருக்கிறதென்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். இரண்டாண்டுகள் தொண்டை கிழிய எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் கத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களே, எதற்கெடுத்தாலும் வம்புக் கும், விதண்டாவாதத்திற்கும் வருகிறார்களே, அவர்களுடைய பூதவாய்க்கு ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை தோன்றியிருக்கிற தென்றே நினைக்கிறேன். அவருடைய அந்த மனப்பான்மைக்கு நன்றி செலுத்தினாலுங்கூட, வழக்கமாக இருக்கிற ஊழல்களைப்பற்றி நாம் ஒத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறோம். நான் ஊழல்கள் என்று சொல்வதை வேறு விதமாக அர்த்தம் செய்துகொள்ளக் கூடாது. இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையில் ஏற்றத் தாழ்வு காணப்படுகிறது என்றுதான் கூறுகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது ஒரு ஜில்லாவுக்கும், மற்றொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் மிக அதிகமான வித்தியாசம் காணப்படுகிறது. கோயமுத்தூர், இராமநாதபுரம், வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு போன்ற ஜில்லாக்களுக்கு மட்டும் அதிகமான வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. (Interruption.) செங்கற்பட்டு ஜில்லாவுக்குக்கூட ஒன்றும் செய்யவில்லை யென்று தோழர் ஒருவர் சொல்லுகிறார். என்னுடைய ஜில்லாவாகிய தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கு ஒன்றுமே செய்யப்பட வில்லை. பக்கத்திலே சேலம், தஞ்சாவூர் போன்ற ஜில்லாக்களுக்கும் ஒன்றும் செய்யப்பட வில்லை என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறும்போது தென்னாற்காடு ஜில்லாவில்தான் நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கம் இருக்கிறதே என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். சேலத்தில் இரும்பு கிடைக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அரிசி அதிகமாக விளைகிறதென்றும் கூட சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த வாதங்களை யெல்லாம் ஒத்துக்கொள்ள முடியாதென்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். நெய்வேலியில் நிலக்கரி கிடைத்தால் அவைகளெல்லாம் தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்குச் சொந்தமாகி விடுமா? அந்த நிலக்கரியை வைத்து தென்னாற்காடு ஜில்லா மக்கள் வியாபாரம் செய்து பிழைக்க முடியுமா? முடியாது. சேலம் ஜில்லாவில் இரும்பு கிடைத்தால், அது அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு மட்டுமா பிரயோஜனப் படப் போகிறது? இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் தான் அது உபயோகப்படுப் போகிறது. ஆகவே தனிப்பட்ட மாவட்டத்திற்கு அதனால் அதிகமான பிரயோஜனம் ஏற்பட முடியாது. மழையில்லாமல் பஞ்சத்தால் வாடிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் தழைகளையும், பிண்ணாக்கையும் சாப்பிட்டுக்கொண்டு காலந்தள்ளி வந்தார்களே யென்றாலும் இந்த நிலக்கரியைச் சாப்பிட்டு உயிர் வாழ்ந்திருக்க முடியுமா? நிலக்கரி

[Sri S. Radhakrishnan] [2nd March 1954]

சரங்கத்தினால் அந்த ஜில்லாவாசிகளுக்கு எந்த விதமான பலனும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே, ஊழல்கள் என்று நான் குறிப்பிட்டபோது, ஜில்லாக்களுக்கு சரியான முறையில் இந்த ராஜ்யத்தின் வருமானம் பிரிவினை செய்யப்படவில்லை என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். சபாநாயகர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைத் தாங்கள் கவனித்து, சர்வ கட்சியும் சேர்ந்த ஒரு கமிட்டியை நிறுவி, எல்லாப் பிராந்தியங்களுக்கும் சரியான முறையில் இந்த ராஜ்யத்தின் வருமானம் பகிர்ந்தளிக்கப் படுகிறதா என்பதை விசாரிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ அது என்னுடைய வேலையில்லை என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.”

* **SRI S. RADHAKRISHNAN :—**“ வரி விதிப்பிலே இந்த அரசாங்கமானது எவ்வளவு மெதுவாக இருக்கிறதென்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏழை பணக்காரர்கள் என்ற வித்தியாசமானது சமூகத்தில் இருந்தபோதிலும் கூட, பணக்காரர்களைக்கண்டு பயப்படக்கூடிய முறையில் இந்த சர்க்காரின் வரி விதிப்புக் கொள்கை இருக்கிறதென்பதைப் பார்க்க பரிதாபப்பட வேண்டியிருக்கிறது. மோட்டர்கார், ரேடியோ போன்ற ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு சொற்ப விகிதத்தான் வரி போடப்படுகிறது. ரூபாய்க்கு அறையணு வீதம் அந்த பொருள்களுக்கு வரிபோடுவதால் இந்த சர்க்காருக்கு என்ன லாபம் வந்து விடப்போகிறதென்று தெரியவில்லை. மோட்டர்கார் கார்களும், ரேடியோக்களும் வாங்கக்கூடியவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள்? ஓராண்டில் இந்த ராஜ்யத்தில் எத்தனை காரர்கள், ரேடியோக்கள் விற்பனையாகும் என்று நினைத்துப்பார்க்கவேண்டும். ரொம்பவும் குறைவானவர்கள்தான் அவைகளை வாங்குகிறார்கள். அதனால் சர்க்காருக்கு எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் கிடைக்கப்போவதாகத் தெரியவில்லை. ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சாமானுக்கு முப்பது ரூபாய் ஏறத்தாழ வரி போடப்படும். நானாறு ரூபாய்கொடுத்து ஒரு ரேடியோ வாங்குகிறவர்களுக்கு சுமார் 12 ரூபாய் வரி யென்பது குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ரூபாய்க்கு அறையணு வீதம் இம்மாதிரி பொருள்களுக்கு வரி விதித்திருப்பது எப்படியிருக்கிறதென்றால் பிச்சை எடுத்தோம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டதே தவிர, கை நிறைந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்தமாதிரி ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு 25 சத விகிதம் வரையில் வரி போடலாம் என்று நான் நினைக்கின்றேன். எண்ணாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு கார் வாங்கக்கூடியவருக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரி போட்டாலும் அதனால் அவர்கள் அதிகமாக ஒன்றும் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். 8 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வாங்குபவர் 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்குத்தான் வாங்கட்டுமே. 400 ரூபாய்க்கு ரேடியோ வாங்குபவர்கள் 500 ரூபாய்க்குத்தான் வாங்கட்டுமே. ஆகவே, அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் மீது அதிகமான வரி போடுவதற்கு இந்த சர்க்கார் பயந்துகொண்டு இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். அதே மாதிரிதான் நிலவரி மேலும் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் செலுத்துபவர்களுக்கு 8 அணு வரி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு ரூபாய்க்கு ரூபாய் வரி விதித்தாலும் பரவாயில்லை. தனி மனிதன் ஒருவன் ஆயிரம் ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்தக்கூடிய அளவுக்கு நிலம் வைத்திருக்கவேண்டிய நியாயம் என்ன இருக்கிறதென்று கேட்கிறேன்? இவ்விதமாக அவர்களுக்கு அதிகமான வரிபோட்டால், அடிக்கடி பேசப்பட்டு வரப்படுகின்ற நிலப்பிரிவினையானது வெகு சீக்கிரத்தில் கைகூடிவிடும். அவர்கள் சொத்தைப்பிரித்து அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டுப் போகலாம். அப்படிச் செய்யாமல் இந்த அரசாங்கம் ஏன் அவர்களுக்கு பயந்து கொண்டு இருக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

“ ப்ரீமான் முத்தையா செட்டியார் அவர்களைப்போல சிலர் வரிச்சலுகை செய்துகொடுக்கும்படி கேட்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு தேவையான பண வசதி செய்து தருவதாகவும் கூறுகிறார்கள். அரசாங்கம் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வரிபோடுவதைக் காட்டிலும் அந்த பணக்காரர்களை பணம் வேண்டுமென்று ஒரு வார்த்தைக்கேட்டாலே செலவுக்குத் தேவையான பணம் வந்துவிடும்.

[2nd March 1954] [Sri S. Radhakrishnan]

“ அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி நிதி மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதில் என்ன புதுமை இருக்கிறதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதற்கென ஆறுகோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டிலே செலவு செய்யப்படுகிறது என்கிறார். நீர்ப்பாசன வசதிக்காக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆறு கோடியை எடுத்து காட்டி வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒருவாறு நீங்கிவிடுமென்று சொல்வதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு இந்த ஆண்டு அதிகமாக ஒன்றும் செலவு செய்யப்படவில்லை. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களினால் அவர்கள் சொல்லுகிற அளவு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீர்ந்துவிடும் என்று அவர்கள் சொல்லும் வாதத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. அப்படியானால் சென்ற ஆண்டு நீர்ப்பாசன வசதிக்காக இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கவில்லையா, அதற்கு முன் ஆண்டுகளிலும் இதுமாதிரி ஒதுக்கப்படவில்லையா? இந்த ஆண்டு வேண்டுமானால் ஓரிரண்டு கோடி அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கலாம். அதனால் இந்த ஆண்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்கிவிடும் என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்று ஒரு வார்த்தையை இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே வெகு சமார்த்தியமாகப் புருத்தியிருக்கிறார்களேயொழிய, உண்மையாகவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீரக்கூடியதாக இல்லை.

“ கேள்வி நேரத்தில்கூட பிச்சைக்காரர்களின் பிரச்சனையைப்பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் காரணமாக பிச்சைக்காரர்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே போவதைப் பார்க்கும்போது இது மிகவும் பயங்கரமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை சர்க்கார் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால், அடுத்த தேர்தலிலே பிச்சைக்காரர்களின் எண்ணிக்கை உயர்வினால், பிச்சைக்காரர்கள் தேர்தலில் ஜெயித்து, இன்று காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சிபீடத்தில் இருப்பதற்குப் பதிலாக பிச்சைக்காரர்களே மந்திரி சபையை அமைத்து நாட்டில் ஓர் பிச்சைக்கார ஆட்சி ஏற்படுகிற அளவுக்கு நிலைமை வந்துவிடும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையை வெகு விரைவில் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“ எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி நான் இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டிலே குறிப்பிடப்பட்ட எல்லா திட்டங்களெல்லாம் சரியாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் இந்த சர்க்கார் இதுவரை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. நான் உதாரணம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே என்னுடைய தொகுதியிலே காடாம்புலியூருக்கும், பண்ணுருட்டிக்கும் இடையே கெடில நதிக்கு ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு, அதற்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டம் துரிதமாக நிறைவேற்றப் படுவதற்கான எந்தக் காரியமும் இதுவரை செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அந்த இடத்திலே ஒரு துரும்புகூட அசையவில்லை என்பதை அரசாங்கம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஒரே கண்டிராக்கட்டுக்கு எல்லா கண்டிராக்கட் வேலைகளையும் கொடுத்து வருவதனால், இந்த வேலை மிகவும் காலதாமதமாய்க்கொண்டிருக்கிறது. பணம் ‘ஸாங்ஷன்’ செய்யப்பட்டு இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆனபோதிலும்கூட, அந்த வேலை இன்னும் எடுக்கப்படவே இல்லை. இப்படியே காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தால், இந்த வேலை முடிவதற்கு இன்னும் ஐந்து வருஷங்கள்கூட ஆகுமோ என்று நான் அஞ்சுகின்றேன். சர்க்காருடைய வேலைகளெல்லாம் ஒரே கண்டிராக்கட்டுக்குப் போகாமல், பரவலான முறையில் இருக்கும்படியாக பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இதுவரையில் வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை யென்றால், அந்தப் பணத்தை இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னே அரசாங்கம் ஏன் சாங்ஷன் செய்து வீணாக்க வேண்டும் என்றுதான் புரியவில்லை. அரசாங்கமே ஆமை வேகத்தில் நகரும்போது இந்த கண்டிராக்கட்கள் அதைப் படுமோசமாக்கிவிடுகிறார்கள். அரசாங்கம் என்னதான் திட்டம் போட்டாலும், சட்டம் செய்தாலும் பணம் கண்டிராக்கட்கள் பையில்

[Sri S. Radhakrishnan] [2nd March 1954]

பதுங்கிக் கொள்ளுகின்றது. ஆகவே அந்தந்த ஆண்டு திட்டங்கள் அந்தந்த ஆண்டிலேயே செய்து முடிக்க வழி வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எங்கள் ஜில்லாவில் இந்த அரசாங்கம் எதையும் செய்துவிடவில்லை. எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து அதிகமான பிரதிநிதிகள் இங்கு வந்தபோதிலுங் கூட மந்திரியாக ராமமுடியாத நிலையில் இருந்து வருவதால் எங்கள் ஜில்லா கவனிப்பாரற்று கிடக்கிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“முன்னாள் முதல் அமைச்சராக இருந்த ரெட்டியார் உங்கள் ஜில்லாக்காரர்தானே!”

SRI S. RADHAKRISHNAN:—“உண்மைதான், அவர் முதல் மந்திரியாக இருந்தாலும் ஒரு சில ரெட்டியார் கிராமங்களுக்கு ரோடு முதலிய வசதிகள் செய்ததுதவிர வேறென்றும் ஜில்லாவிற்கு செய்துவிடவில்லை. அடுத்தபடியாக, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஜனங்கள் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தினால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்துவிடவில்லை. உண்மையாகச் சொல்லப்போனால் ஏதோ வெள்ளைக்காரர்களுடைய தயவினால் எங்கள் ஜில்லாவில் உள்ளவர்கள் பிழைக்கிறார்கள். தென் ஆற்காட்டில் வெள்ளைக்கார முதலாளியின் கரும் பாலையினால்தான் அங்கிருக்கும் விவசாயிகளெல்லாம் பிழைக்கிறார்கள். இங்கிருக்கும் விவசாயிகள் கரும்பு சாகுபடி செய்து ஆலைகளுக்கு கரும்புச் சப்ளை செய்கிறார்கள். அதன்மூலம் வருமானம் பெருகிறார்கள். எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இந்த விவசாயிகள் வெள்ளைக்கார னுடைய தயவினால்தான் பிழைப்பு நடத்தி வருகிறார்களேயன்றி அரசாங்கத்தைப்பற்றி அவர்கள் கருதியதும் கிடையாது, கவலைப்பட்டதும் கிடையாது. சென்னையில் டிராம்வே கம்பெனியின் நிலைமையைப் பாருங்கள். இந்த அரசாங்கம் வெள்ளையனைக் கண்டு எவ்வளவு பயப்படுகிறார்கள்? அரசாங்கம், மந்திரி சபை என்று நாம்தான் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டுமேயன்றி, அவன் இவையனைச் சட்டை செய்வதே இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தோடு அவர்கள் தொட்பு வைத்திருப்பதினாலேயே இந்த அரசாங்கம் அவர்களுடம் நெருங்கவே பயப்படுகின்றது. ஏன்? இப்பொது, நெய்வேலி சுரங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அதுவும் அமெரிக்கா தயவினால்தான் நடந்துவருகிறது. நான் பர் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அடிக்கடி சொல்லுவதுபோல் ‘அங்கே தமிழன் ஒரு உகை வைப்பதற்குக்கூட இடம் இல்லை,’ அங்கே வடநாட்டானுக்கும், அமெரிக்காருக்கும் தான் இடம் இருக்கிறது. அங்கே அன்னியர் ஆதிக்கம்தான் நடக்கிறது. நெய்வேலி சுரங்கத்தில் அங்கே ஆக்கை நீக்கிவிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைகொடுத்து, இன்னும் வேலை இல்லாதோருக்கு பிபுன் வேலையாகிலும், டிரைவர் வேலையாகிலும் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். எங்கள் தலைவர் ஸ்ரீ எஸ். எஸ். ராமசாமி அவர்களுடன் நாங்கள் கனம் தொழில் மந்திரி ஸ்ரீ கிருஷ்ணா ராவிடம் நெய்வேலி சம்பந்தமாக பேசியபோது ‘தமிழ் நாட்டானை அங்கே வேலைக்கமர்த்தினால் அப்படியே விழுந்து செத்துப்போய்விடுவான்’ என்று சொன்னார்கள். தமிழனைப்பற்றி மந்திரி அவர்கள் இத்தகைய மதிப்பீடு வைத்திருப்பதற்கு வருந்துகிறேன்.

“விவசாயத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜப்பான் சாமான்கள் ‘சீப்’ (cheap)-ஆக கிடைத்த மாதிரி ‘ஜப்பான் திட்டம்’ ஒன்று நமக்கு கிடைத்து விட்டது. புது மாதிரியாக எப்படியோ நெல் சாகுபடி செய்வதுபற்றி அடிக்கடி சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டில் அது எவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது தான் புரியவில்லை. அவைகள் இன்னும் எட்டளவிலே இருக்கின்றனவே ஒழிய தீவிரமாக இன்னும் நடைமுறையில் வரவில்லை. இன்னும் சொல் லப்போனால், அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி இன்னும் புரிந்துகொள்ளாத நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளாக விவசாயிகளுக்கு ஒருவிதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை. இவையெல்லாம் ஏதோ

[2nd March 1954] [Sri S. Radhakrishnan]

பொழுது போக்காகத்தான் இங்கு நடைபெற்று வருகிறது. விவசாயத்திற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்யப் படுகிறது? அதனால் ஒரு பயனும் இதுவரையில் ஏற்படவே இல்லை. பட்ஜெட்டிலே ஆண்டுதோறும் இதுவரை ஒதுக்கப்பட்ட தொகை கோடிக்கணக்கில் இருந்தும் விவசாயத்துறையில் அணுவளவு முன்னேற்றம்கூட ஏற்பட்டதாக தோன்றவில்லை. விவசாய டிபார்ட்மெண்டில் விவசாயத்தைப்பற்றி தெரியாத சில பேர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டு, அந்த பணங்கள் பாழாகி வருகிறதேயன்றி பயன் ஒன்றுமில்லை. நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், டிபார்ட்மெண்டையே கலைத்துவிட்டு, அந்தப் பணத்திலே டிராக்டர்களை வாங்கிப்போட்டால் கூட எவ்வளவோ நன்மை உண்டாகியிருக்கும். ஆகவே விவசாயத்தில் சில வீணான செலவுகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டுவருகிறது. அவைகள் எல்லாம் நிறுத்தப் படவேண்டும்.

“இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிற புதிய கல்வித் திட்டத்தினால் மாணவர்களுடைய படிப்புத்தரம் குறைந்துக்கொண்டே போகிறது. அரசாங்கம் நிலையில்லாது இருப்பதுபோல் அதன் கல்வித் திட்டமும் நிலையில்லாது இருக்கின்றது. ஒரு வருஷம் இந்தி, ஒரு வருஷம் ஆங்கிலம் மற்ற வருஷம் இந்தி-ஆங்கிலம் இப்படி மாறி மாறி நாலேந்து ஆண்டுகளாக படித்துத் தேறுறற பையன்கள் எதற்கும் பிரயோஜனப்படாத வர்களாக இருக்கிறார்கள். கிராமத்தில் 5-வது படிக்கும் பையன்களுக்கு சாதாரணமாக ஒரு தமிழ் பத்திரிகையை வாசிக்கத்தெரியவில்லை. S.S.L.C. தேறியவனுக்கு சரியாக இரண்டு ஆங்கில வாக்கியங்கள் எழுதத் தெரியாது. இப்படி அவன் கல்வித்திறமை இருக்கும்பொது ஒருவேளை மட்டும் பள்ளிக்கூடம் போய் மறுவேளை வயல்களிலே சுற்றித் திரிந்தால் அவன் குட்டிச்சவராகத்தான் போய்விடுவான். ஒன்று மட்டும் அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மந்திரி பதவியில் உள்ளவர் களுக்கு எவ்வளவுதான் அதிகாரம் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் எவ்வளவுதான் உலகம்போற்றும் அறிவாளிகளாக இருந்தபோதிலும் ஜன்நாயகம் என்பதற்கு சர்வாதிகாரம், எதேச்சாதிகாரம் என்று பொருள்படாது. நாங்கள் அதைப்பற்றி எல்லாம் கவலைப்பட முடியாது. இந்த நாட்டின் எதிர்கால மக்களின் கல்விப்பற்றி எங்களுக்கும் அக்கரை உண்டு. நாங்களும் அந்தப் பொறுப்பை உணர்ந்து தான் இருக்கிறோம். ஆகவே வீணான பிடிவாதம் செய்யாமல் இதைத் தீர ஆலோசனை செய்து இந்த திட்டத்தை வாபஸ் பெறுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI M. S. MOGRAL:**—“Mr. Speaker, Sir, I congratulate the Hon. Finance Minister on the thoroughness with which he has tackled the difficult task of ensuring for the State one more year of stable economy. Among the proposals for new taxation, the surcharge on land revenue will not come as a surprise. A Bill for the levy of surcharge was introduced before and was subsequently given up. The rate of surcharge proposed to be levied now is more reasonable than the rate proposed in the Bill that was introduced in 1952. In fact, this is a measure that should have come much earlier. Agriculturists have already had their share in the boom and now a downward tendency has already set in the price structure of our agricultural produce. However much we may try to change the face of our country by industrial and commercial enterprise, the fact remains that the backbone of our country is essentially agriculture. To-day the bulk of the people feel that the antique, feudal tendency of acquiring and amassing lands on a large scale is a positive danger to our country, as it is bound to accelerate the growing discontent among the masses. The progressive concentration of extensive lands in the hands of a few individuals or families, who

[Sri M. S. Mogral]

[2nd March 1954]

do not require them for their livelihood and who cannot cultivate them directly, is an unhealthy feature of our agricultural economy, and this evil has to be eradicated by early legislation prohibiting landholders, who are paying a land revenue of more than one hundred rupees, from acquiring more lands. The lands so released from competition will be available to poor agriculturists at competitive rates. Some sacrifice on the part of landholders will save a great deal of disaster for them in the years to come. I hope the landholders will not grudge such legislation in their own interest.

"I am sorry that no provision is made in the budget for new schemes and for capital works in the district of South Kanara which is proverbially backward. Though paltry sums have been provided for development works, they do not touch the fringe of our vast problem. Public health is at a discount, and medical facilities in the rural parts of our district are not only inadequate but also negligible. Compared to the large area and the vast population, the number of hospitals and doctors and the medical stores and equipment available are too insufficient. In this connection, I may suggest that if the Government were to distribute the lakhs and lakhs of rupees spent on erecting imposing structures for town hospitals to groups of villages for the construction of hospital and the provision of equipment, the Government would be saving thousands and thousands of persons who, for want of medical aid, are dying day in and day out unwept, unhonoured and unsung.

"Sir, no less important is the problem of communications. In view of the peculiar lay-out of our land, a network of roads and bridges is the primary need of our district. I am ashamed to say that even to-day there are so many villages in Kasaragod taluk which cannot boast of a road connecting them with the western portion of the country, though these fertile villages pay a lot of revenues to the Government in the form of land revenue and other taxes.

"Another point that I would like to make is about the inordinate delay in the disposal of files. Many a file is cast from seat to seat and sometimes from section to section without much intelligent purpose behind it. Even important papers marked as urgent move at snail's pace. Several good public utility schemes have suffered a setback and become unpopular only owing to avoidable delay. What is familiarly known as red tape should be made to disappear as early as possible by well determined and sustained efforts. It is high time that the Government insisted upon the prompt disposal of all executive files, and I am sure that it will enhance the prestige of our administration and the efficiency of our staff.

"Another point that I want to lay stress on is Prohibition. I am sorry to suggest that Prohibition on which the moral structure of our society was built has started cracking. It is a tragedy and calamity that it should be so. After six years of Prohibition, we see amidst us a new gentleman added to our society and a new industry added to the old ones, namely, the bootlegger with his ill-gotten wealth and illicit distillation that has been regularized as a

[2nd March 1954]

[Sri M. S. Mogral]

cottage industry. This is a sorry state of affairs. As the guardian of the moral welfare of the people of the State, it is the duty of the Government to enforce Prohibition most scrupulously. Even the worst addict, I am sure everyone will agree with me—has now no praise for liquor. Such being the case, if the Government put forth their best efforts, I am sure that we can wipe out the drink evil.

"Sir, the extensive forests along the slopes of the Western Ghats in our district of South Kanara abound in teak wood. This species of timber has been exploited all along and exported to other parts of the country for liberal use. It is anomalous that though our district produces a lot of teak wood, we do not get an inch of it for domestic consumption. Therefore, I suggest to the Government to earmark at least a certain percentage of the teak wood that is available for the construction of public works buildings in our district.

"On behalf of the people of South Kanara, I welcome and appreciate the gesture of the Government in coming forward with a liberal grant to the Kasturba Medical College. There are only 30 Medical Colleges in this country and the Government have found it a costly and difficult affair to increase their number. If private enterprise is given sufficient encouragement, I am sure great improvements are possible. Dr. Madhava Pai deserves our congratulations on this great enterprise. I am sure that the Government will give all encouragement to this institution.

"Thank you, Sir."

MR. SPEAKER:—"The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m."

The House then rose for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

* SRI T. SHANMUGAM.—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் வந்ததிலிருந்து ஏதாவது வரி போட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வரி போடுவதே வழக்கமாய்விட்டது. முன்னமேயே நான் சொன்னேன். இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் செலவை அதிகரித்துக்கொண்டேபோய் அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். வரவு எவ்வளவோ அதற்கேற்றவாறு செலவினங்களை சேர்க்கவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு புதிய புதிய வரிகளை போட்டுக்கொண்டே போகிறார்கள். நாட்டில் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை இந்த அரசாங்கத்துக்கு தெரிவதே கிடையாது. இந்த காலத்தில் மக்கள் படுகிற கஷ்டமும் அவர்களுடைய நிலைமையும் அரசாங்கத்துக்கு தெரியவில்லை. நாட்டிலே விவசாயிகள் படும் கஷ்டம் கொஞ்சம் நஞ்சம் அல்ல. ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நெல்லின் விலையோ இன்றைக்கு ஒன்றுக்கு பாதியாக இருக்கிறது. இந்த சமயத்தில் சர்சார்ஜ் என்றும், இன்கம்டாக்ஸ் என்றும், பெட்ரோல் டாக்ஸ் என்றும் இதுபோன்ற வரிகளை போட்டுக்கொண்டே போகிறார்கள். தஞ்சாவூரில் இருக்கிற நிலங்களுக்கு இந்த வரிகளை போட்டால் சரியென்று சொல்லலாம். ஆனால் செங்கற்பட்டு போன்ற ஜில்லாக்களில் உள்ள, சரியாயான விளைச்சல் இல்லாத நிலங்களுக்கு போடுவதனால் என்ன பிரயோ

[Sri T. Shanmugam] [2nd March 1954]

ஜனம். விவசாயிகள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். 1,000 ரூபாய்க்கு மேல் வாய்தாக்கும் நிலங்களுக்கு ரூ. 1-க்கு 1 ரூபாய் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த சங்கடமான நிலையில் எந்த விதத்தில் விவசாயிகள் வாழக்கையை நடத்தமுடியும் என்று அரசாங்கம் உணர்வேண்டும். நேற்று ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்களும் இதைத்தான் எடுத்துச் சொன்னார். இந்த நாட்டில் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு வரி போட்டாலும்கூட 40 லட்சம் ரூபாய்தான் வருகிறது. இந்தப் பணத்தை வசூலிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு கடனை எழுப்பியோ மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தோ பெறலாம் என்றார். இதை பூராவும் நான் ஆமோதிக்கிறேன். நான் முக்கியமாக அரசாங்கத்திற்கு சொல்லவேண்டியதெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு இதுபோன்ற வரிகள் போடுவதை அரசாங்கம் விட்டுவிடவேண்டும். நிலவரியை உயர்த்துவதற்கு இது காலமல்ல. சாதாரணமாக விவசாயிகளுக்கு ரசாயன உரம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதன்விலை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. தற்காலத்தில் கிராமங்களில் ஆட்களின் கூலிகளும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆதலால் இந்த மாதிரி விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிற நேரத்தில் செங்கற்பட்டு ஜில்லா போன்ற பகுதிகளில் இம்மாதிரியான வரிகளைப்போடுவது சரியல்ல. தயவு செய்து இந்த வரிகளைப் போடக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“சேல்ஸ் டாக்சைப்பற்றி” சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். உணவுப்பொருள்கள் மீது விற்பனை வரியை எடுத்துவிடவேண்டும்.

2-36
p.m.

“மாமிசம், மீன், காய்கறிகள், முட்டைகள் முதலியன விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்படும் என்று கனம் நிதி மந்திரி கூறியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அரிசி, பருப்பு, பால் போன்ற உணவுப்பொருள்களும் இம்மாதிரியே விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வியாபாரிகள் பல கட்டங்களில் விற்பனை வரி கொடுப்பதைவிட ஒரே கட்டத்தில் ரூபாய்க்கு 1/2 அணை, 1/2 அணைக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் விற்பனை வரியை ஒரே கட்டத்தில் விதிக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த மதுவிலக்கை உடனே ரத்து செய்யவேண்டும். இந்த மதுவிலக்கு எப்பொழுது நம் நாட்டில் அமுலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டதோ அப்பொழுதே நம் நாட்டுக்குப் பஞ்சம் வந்துவிட்டது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“சனியனும் பிடித் துவிட்டது.”

* **SRI T. SHANMUGAM:**—“மதுவிலக்கை அமுலுக்குக்கொண்டு வந்த தால் 17 கோடி ரூபாய் வருமானத்தை இழந்தோம். இந்த வருமானத்தை துச்சமாகக்கருதி சர்க்கார் மதுவிலக்கை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதனால் லாபமுமில்லை பிரயோஜனமுமில்லை.

“ஒரு பழைய குடிகாரன் இப்பொழுதும் குடித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறான். நிலைமை மாறவில்லை. அவன் பணம் சேர்த்து வைத்தானா என்று கேட்டால் அதுவும் கிடையாது. சாதாரணமாக எல்லோரும் குடிக்கிறார்கள். இப்பொழுது Prohibition staff-ஐ எடுத்துவிட்டு அந்த வேலை பூராவையும் போலீசுக்கு மாற்ற சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்தே மதுவிலக்குத் திட்டம் Fail ஆகிவிட்டது என்று தெரிகிறது அல்லவா. மதுவிலக்கை அமுல் நடத்தும் பொறுப்பை மறுபடியும் போலீசுக்கே மாற்றிவிட்டால் என்ன நடக்குமென்று சொல்லவேண்டியதில்லை. ஒருக்காலும் ஒன்றும் சரிவர நடக்காது. இன்னும் அதிகமாக எல்லோரும் குடிப்பார்கள். வீட்டுக்கு வீடு சாராயம் கிடைக்கும். மதுவிலக்கை முதலில் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டோமே என்று பிடிவாதமாக அதைத் தொடர்ந்து ஒரு Prestige-ன் பேரில் அமுல் நடத்தவேண்டாம். அப்படிச் செய்வது தவறு. மக்கள் அதை விரும்பவில்லை, எதிர்க்கிறார்கள். எல்லோரும் குடிக்காமலிருந்தால் நல்லதுதான். ஆனால் முடியாது என்று சொல்லும்போது மதுவிலக்கை ஒழித்துத்தான் விடவேண்டும். ஆந்திராவில் சர்க்கார் மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படுமென்று தெரிகிறது.”

[2nd March 1954] [Sri T. Shanmugam]

மதுதான். ஆனால் முடியாது என்று சொல்லும்போது மதுவிலக்கை ஒழித்துத்தான் விடவேண்டும். ஆந்திராவில் சர்க்கார் மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படுமென்று தெரிகிறது.”

THE HON SRI C. SUBRAMANIAM:—“பொறுத்துப்பாருங்கள்.”

* **SRI T. SHANMUGAM:**—“மத்திய அரசாங்கம் தலையிடலாம் அவர்கள் தலையிட்டை நாம் ஒழிக்கவேண்டும். நம்முடைய காரியங்களை நாம்தான் கவனிக்கவேண்டும். நம்முடைய காரியங்களில் அவர்கள் தலையிட்டை ஒழித்தே ஆகவேண்டும். அவர்கள் dictate செய்து அதன் படி நாம் Post office மாதிரி வேலை செய்யக்கூடாது. மந்திரிகளுக்கு தன்மானம் இருக்கவேண்டும். சுயமரியாதை இருக்கவேண்டும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“மந்திரிகளுக்கு prestige இருக்கிறது என்று சற்று முன்புதான் கனம் அங்கத்தினர் கூறினார்.”

* **SRI T. SHANMUGAM:**—“ஆம், கூறினேன் அதுவும் prestige தான் இப்பொழுது சொல்லியதும் “prestige” தான். நம்முடைய காரியத்தை அவர்கள் தலையிடில்லாமல் நாமே செய்துகொள்வதும் prestige தான். ஆகவே தயவு செய்து யோசனைபண்ணி தற்காலிகமாவது இந்த மதுவிலக்கை உடனே ஒழித்துவிடும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பிறகு புதிய கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டால் திராவிடக் கழகம் வெற்றிபெற்ற தாய்விடுமே என்று பயப்படுகிறார் நமது ராஜாஜி. திராவிடக் கழகம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மற்றும் எல்லோரும் இதை எதிர்க்கிறார்கள். ஆங்காங்கு மாகாணக் கூட்டி இத்திட்டத்தை எதிர்க்கிறார்கள். ஆசிரியர்களும் அஞ்சுகிறார்கள். புதிய கல்வித் திட்டப்படி ஒரே வாத்தியார் 60 பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு வாத்தியார் 30 பிள்ளைகளுக்குத்தான் சொல்லிக்கொடுக்க முடியும். ஒரே சமயத்தில் 60 பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பது நடக்காத காரியம். ஆதலால் உடனே இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை ஒழிக்கவேண்டும். ஏதோ செய்துவிட்டோம், அது சரியாக இருந்தாலும் தப்பாக இருந்தாலும் அதை நீடிக்கவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை கூடாது. அது மிகவும் தப்பு. எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மட்டும் இதை எதிர்க்கவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களே இதை எதிர்க்கிறார்கள். இவர்கள் யாரென்று ஒரு அகம்பாவம் இருக்கவே கூடாது. நாங்கள் தானே இவர்களை மந்திரிகளாக உட்காரவைத்தோம். இவர்கள் மந்திரிகளாக இருக்கலாம். ஆனால் நாங்கள் ஒரு திட்டம் கூடாது என்று சொன்னால் அதை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமலிருப்பது பொருத்தமற்ற காரியம்.

“இன்னும் அரசாங்கத்தார் செய்யவேண்டியது ‘Communal G.O.’-ஐ திரும்பவும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். ஜாதிப் பிரிவினை, ஜாதிப் பாகுபாடு இன்னும் ஒழிந்தபாடிಲ್ಲ. ஹரிஜனங்க ளிருக்கிறார்கள். முதலியாருக்கும் செட்டியாருக்கும் சண்டை, நாயக்கருக் கும் ரெட்டியாருக்கும் சண்டை, இந்த வித்தியாசமிருக்கும் வரை ‘Communal G.O.’ அவசியம் வேண்டும். அரசியல் சட்டத்தை மாற்றியாவது நம் ராஜ்யத்துக்குமட்டும் ‘Communal G.O.’ ஐ அமுலுக்குக் கொண்டுவர எல்லோரும் பாடுபடவேண்டும். இந்த ‘Communal G.O.’ எடுப்படுவிட்ட தால் அநேக தாழ்த்தப்பட்ட பிற்போக்கான பிராமணரல்லாதார் கஷ்டப் படுகிறார்கள். அதை நீங்கள் உணர்வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் மந்திரி சபையில் 12 பேர்களில் 10 பேர்கள் பிராமணரல்லாதார். ஆகையால் இந்தக் காரியம் உங்கள் கையிலிருக்கிறது. கட்டாயமாக அவர்களுடைய நலனை நீங்கள் கருதி இந்த ‘Communal G.O.’-ஐ அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேனுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri T. Shanmugam] [2nd March 1954]

“ திருச்சியில் ஒரு அநியாயம் நடந்திருக்கிறது. திருச்சியில் ஒரு Public Prosecutor தேவையாக யிருந்தது. ஒரு கட்டம் தாண்டிப்போய் தகுதியுடைய ஒருவரை நீக்கிவிட்டு, தகுதியற்றவரை Public Prosecutor ஆக நியமித்திருக்கிறார்கள். இதை நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும்.”

“DEPUTY SPEAKER:—The hon. Member's time is up.”

* Sri T. SHANMUGAM :—“ ஸ்ரீகைலை ஆனந்தம் ஒரு பெரிய வக்கீல். நூற்றுக்கு 75 கேஸ்கள் அவர்களுக்குத்தான் வருகிறது. அவருக்கு நல்ல Practice. அவரை ஆதரித்து ஒரு கலெக்டரின் செய்த சிபார்சை ரத்து செய்துவிட்டு ஒரு ஜில்லா ஜட்ஜ் செய்த சிபார்சின்பேரில் ஸ்ரீ சீனு வாசியங்கார் என்ற ஒரு தகுதியற்றவருக்கு அந்த வேலையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப் போலும் கல்வி திட்டத்தைப் போலும் தெரியாமல் செய்துவிட்டால் அதைப்பற்றி பாதகரில்லை. ஆனால் விஷயத்தை மறுபடியும் ஆராய்ச்சி செய்து தகுதியுடைய பெரிய Practico உள்ள ஸ்ரீகைலை ஆனந்தத்தாரை Public Prosecutor ஆக போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இதற்குமேல் பேச எனக்கு அவகாசம் கொடுக்கப்படாததால் இத்தோடு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

2-47
p.m.

* Sri P. S. KRISHNASWAMI IYYANGAR :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த பட்ஜெட் திட்டத்தை நான் ஆதரித்து சில எச்சரிக்கைகளைக் கொடுத்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தன்னுடைய பட்ஜெட் பிரசங்க ஆரம்பத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த வருஷத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சுபிட்ச நிலைமையினால் சர்க்காருக்கு நிம்மதியான ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். மற்றும் பல வகைகளில் அவர்களுடைய நிதி நிலைமை செளகர்யமாக இருக்கும் என்பதாக எதிர் பார்க்கிறோம் என்ற அபிப்பிராயத்தையும் சொல்லி இருக்கிறார். பல இடங்களில் இந்த வருஷத்தில் மழை பெய்திருப்பது உண்மை என்றபோதிலும் பல அசௌகர்யங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதையே பல மெம்பர்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பயிர்கள் பாதிக்கும் அளவில் அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு முன்பு ஏற்பட்டுள்ள பஞ்ச நிலைமையினால் ஜனங்கள் பயம் கொண்டு இந்த வருஷ ஆரம்பத்தில் மழை பெய்த சமயம் பின்னாடி மழை ஏமாற்றிவிடுமோ என்ற பயம் கொண்டு, சின்ன விதைகளைப் போட்டு சீக்கிரத்தில் விளைவுக்கு வரக்கூடிய உணவு தானியத்தை பயிரிட்டார்கள். அதாவது இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் கேப்பை சாகுபடி செய்தார்கள். அந்த சாகுபடி குறைந்தது இரண்டு அல்லது மூன்று மாத காலத்தில் விளைவுக்கு வரக்கூடியது. முன்பு போல் மழை இல்லாமல் போய்விட்டால் என்ன செய்வது என்று ஏதாவது விளையுமே என்று ஒரு ஆசையின்பேரில் இந்த விதையை விதைத்தார்கள். அவர்கள் எதிர் பார்த்ததற்கு மாறாக நல்ல மழை பெய்துவிட்டது. அதனால் முளைத்த பயிர் அழுகிப் போய்விட்டது. மறுபடியும் அவர்கள் அதை அழித்துவிட்டு நெல் விதைகள் வாங்கி மறுபடி சாகுபடி செய்ய வேண்டியதாகிவிட்டது. கேப்பைக்கு செலவிட்ட பணம் கடன் வாங்கி செய்ததால் அவர்கள் கடனாளிகள் ஆகிவிட்டார்கள். பிற்பாடு அந்தப் பயிரை அழித்து நெற்பயிர் சாகுபடி செய்ததில் பூச்சியின் உபாதை ஏற்பட்டு இப்பொழுது அவர்கள் தவிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் முன் பாக்கியை ஒரே மொத்தத்தில் வசூலிக்கவேண்டும் என்று ஒரு நிபந்தனை போட்டு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கண்டிப்பான உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் பயிர்களைக்கூட அறுவடை செய்யக்கூடாது. பாக்கியை கட்டிவிட்டுத்தான் அறுவடை செய்ய வேண்டும் என்பதாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். இந்த நிர்ப்பந்தத்தின் மூலம் அவர்கள் பயிர்களை அறுவடை செய்து அந்த மகசூலை விற்பது பணத்தை சேகரிப்போம் என்பதற்கும் வழி இல்லை. இந்தக் கஷ்டத்தில் அவர்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டு தவிக்கிறார்கள். இவைகளை மனதில் வைத்துக் கொண்டு பாக்கிகளை நெளிவு சுருவாக வசூலிக்கவேண்டும் என்று உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ரகசியமாக உத்தரவு போட்டாவது அவர்களை வசூலிக்கச் சொல்லவேண்டும். இதுதான் என்னுடைய முதல் கோரிக்கை.

[2nd March 1954] [Sri P. S. Krishnaswami Iyyangar]

“ அடுத்தபடியாக இப்பொழுது கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சில சலுகைகள் காட்டவேண்டும் என்பதற்காக சில திட்டங்களை பட்ஜெட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் இந்த பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் இந்த கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சில செளகர்யங்கள் ஏற்படுவதற்காக ‘வான்’கள் மூலமாக சர்க்காருகளை அனுப்பிவைத்து விற்பனை செய்வதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்யப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தால் கவர்ச்சிகரமாக இருந்த போதிலும் அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவரும்போது, அந்த ‘வான்’கள் கிராமங்களுக்குப் போகும்போது அவைகள் பழுதாகலாம். கிராமங்களில் நல்ல ரோடுகள் கிடையாது. ‘வான்’கள் கெட்டுப்போகும். ‘வான்’ மத்தியில் கெட்டுப்போனால் சர்க்கு அப்படியே நின்றுபோய்விடும். பல நாட்கள் அப்படியே நின்றுபோய் சர்க்குக்குக் கெடுதல் ஏற்படும். நாம் எதிர் பார்த்த செளகர்யம் அதனால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஏற்படாது. ஆகையினால் இந்த ‘வான்’ திட்டத்திற்கு செலவிடப்படும் பணத்தை வேறு வகையில் இந்த கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு செலவு செய்தால் அதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஓரளவு செளகர்யம் ஏற்படும். இந்த திட்டத்தைப்போல் வைத்ய வசதியும் இந்த வான்களை வைத்துக்கொண்டு செய்யப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதிலும் கைத்தறி நெசவு விஷயத்திற்கு ஏற்படும் கஷ்டம்தான் ஏற்படும். கிராமங்களுக்கு ‘வான்’ களில் மருந்துகளைக் கொண்டுபோய் வைத்திய வசதி செய்யலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது நடமாடும் ஆஸ்பத்திரிகள் என்ற ‘வான்’கள் மருந்துகளை சீசாக்களில் எடுத்துக்கொண்டு கிராமம் கிராமமாகப் போக வேண்டும் என்பது. இவ்விதம் கிராமங்களுக்கு மருந்துகளை சீசாக்களில் எடுத்துச் சென்றால் இந்தக் கண்ணாடி சீசாக்களை ஏற்றிச் செல்லும் ‘வான்’கள் கரடு முறடான, மேடு பள்ளம் உள்ள ரோடுகளில் போக வேண்டியதாக இருக்கும். அந்த மாதிரி ‘வான்’களைக் கொண்டுபோனால் அவை மத்தியில் நின்று விடும். அங்கும் இல்லாமல் இங்கும் இல்லாமல் போய் மருந்துகள் எல்லாம் பழுதாய் போய்விடும். சீசாக்களும் உடைந்து போய்விடும். அவ்விதம் மத்தியில் நின்று போவதால் மருந்துகள் அங்குள்ள ஆஸ்பத்திரிக்கும் அல்லது இங்குள்ள ஆஸ்பத்திரிக்கும் உபயோகம் இல்லாமல் போகும். அதனால் இந்த ‘வான்’களுக்காகச் செலவு செய்யப்படும் பணத்தை எடுத்து அதிகப்படியாக மருந்துகள் வாங்கி ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு விநியோகம் செய்தால் நல்ல பலன் ஏற்படும். இதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“ அடுத்தபடியாக ஒரு திட்டம் என்னுடைய ஜில்லாவிற்கு நெருங்கிய சம்பந்தம் உள்ளது. அது எங்கள் ஜில்லாவின் நீர்ப்பாசனத்திற்கு சம்பந்தப்பட்டவை திட்டம். அது ஒரு பெரிய திட்டமாகும். இந்த மாதிரியான திட்டங்களின் அடிப்படையான நோக்கம் ஏற்கனவே மத்திய சர்க்காருக்கும் ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அமைக்க வேண்டும் என்றால் குறைந்த செலவில் உடனடியாக நல்ல பலன் ஏற்படும் ரீதியில் அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை பார்த்து அமைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த வைகை திட்டத்தை அமைப்பதில் எந்தப் பிரதேசத்திற்கு உபயோகம் ஆகும்படி செய்தால் சுருங்கிய செலவில் உடனடியாக நல்ல பலனை எதிர் பார்க்கலாம் என்று அறிந்து அந்தப் பிரதேசத்திற்கு இது முக்கியமாக உபயோகப்படும்படியாக திட்டத்தை அமைக்கவேண்டும் என்பதுதான் திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். அப்படியானால் வைகை திட்டத்தினால் கீழ் வைகை பாசனத்திற்கு அதாவது மாணமதுரை, சிவகங்கை தாலூகா, பரமக்குடி, ராமநாதபுரம் தாலூகா முதலிய இடங்களுக்கே பூர்ணமான உபயோகம் ஏற்படும்படியாக திட்டத்தை உருவாக்கினால்தான் குறிக்கோளுக்கிணங்க திட்டம் அமைத்ததாக ஆகும். மதுரைக்கும் கிழக்கே உள்ள வைகை பிரதேசங்களுக்கு பெரியாறு திட்டம் ஏற்படுவதற்கு முன் நிரந்தரமாக சமார் 7, 8 மாதங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி கிடைத்துக்கொண்டு அங்கு பஞ்ச நிலைமை என்பதே இல்லாமல் இருந்தது. இந்த பெரியாறு திட்டம் 40, 45 வருஷத்திற்கு முன் வந்த பிறகு, கீழ் வைகைப் பிரதேசங்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய தண்ணீர் தடைபட்டு அது வேறு முகமாக திருப்பப்பட்டு, கீழ்வைகைப் பாசனப்பிரதேசத்தில் மர்மலாக நஞ்சையாக இருந்து வந்து

[Sri P. S. Krishnaswami Iyyengar] [2nd March 1954]

நிலங்கள் தரிசாகப் போடப்பட்டுவிட்டன. பல கண்மாய்களுக்கு போதிய தண்ணீர் வராமல் கண்மாய்களுக்கு மராமத்து செய்யவேண்டிய அவசியம் நீங்கி கண்மாய்கள் மராமத்தாகாமல் தூர்ந்துபோய் இருக்கின்றன. அதனால் அடிக்கடி பஞ்ச நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதை நிவர்த்திக்க வைகை திட்டத்தின் கீழ் வைகைப் பாசன நிலங்களுக்கு பாசன வசதி அளிக்கவேண்டும் என்பது நியாயமான கோரிக்கை. அந்த பிராந்தியத்திற்கு பெரியாறு திட்டத்தினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெரியாறு திட்டத்தினால் கீழ் வைகைப் பாசனப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களுக்கு தீங்கிழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை கவனிப்பதற்கு சர்க்கார் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரையும் நியமித்தார்கள். அந்த ஸ்பெஷல் ஆபீசரும் தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் இதைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறார். ராமனாதபுரம், சிவகங்கை ஜமீந்தாரி பிரதேசங்களுக்கு பொருளாதார சீர்திருத்தங்களுக்கு, பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை பரிசீலனை பண்ணி ஒரு ரிப்போர்ட்டை அனுப்பும்படியாக ஸ்பெஷல் ஆபீசரை ராமனாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு நியமித்தார்கள். அவர் தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் இந்த மாதிரி எழுதி இருக்கிறார்—

'In first reference No. 4/51, dated the 14th September 1951, the Special Officer, Ramanad district at Madurai, has submitted a report to the Secretary to Government, Development department, Madras.

“அந்த ரிப்போர்ட்டின் ஒரு பாகம் பின்வருமாறு—

'The Ramanathapuram and Sivaganga zamindaris have between them at a modest computation about 1½ lakhs of acres of wet lands fed by the Vaigai either directly or indirectly. The numerous tanks and the extensive ayacut could not have come into being, if the Vaigai in its lower reaches had in those days the scanty supply it is receiving now. Development of Periyar irrigation through Vaigai in Madurai district has undoubtedly affected Ramanathapuram district to a very great extent. Very little of Vaigai supply is available now for this district except during flood season. This was not so before the development of Periyar irrigation system. The Periyar scheme was originally designed to irrigate only 43,800 acres of double crop lands and 87,400 acres of single crop lands. The present area is 193,869 acres. The large expansion has been going on at the expense of Ramanathapuram district. The diminution in the area of cultivation in a large number of tanks fed by Vaigai in Ramanathapuram district amply shows that Vaigai water has been diverted to Periyar area. The following are instances of outstanding fall in the ayacut :—

	Registered ayacut.	Actual cultivated area.
	ACS.	ACS.
இடைக்காட்டுர்	1,088	766
மடப்புரம்	980	540
கானூர்	2,000	1,200
கொந்தகை	2,000	1,600
நெட்டூர்	2,051	1,600
மாரநாடு	5,000	4,500
குட்டிக்குளம்	3,900	3,300

“This is the state of things in the lower Vaigai area.

“இதுதான் கீழ் வைகைப் பாசனத்தில் பெரியாறு திட்டம் ஏற்பட்ட பிறகு ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை. ஆகவே புது வகை திட்டத்தை கீழ் வைகை பிராந்தியத்திற்கே பயன்படும்படி அமைப்பது சர்க்காரின் முதற் கடமை யாகும். இந்தத் திட்டத்திற்காகச் செலவிடப்படும் பணத்தையும் கீழ் வகை பிராந்தியத்தின் பெருவாரியான ரயத்துகளிடமிருந்து வசூலித்துவிடலாம். அவர்களும் கொடுக்கத்தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த வைகைத் திட்டத்தை கீழ் வைகைப் பிரதேசத்திற்கு உபயோகமாகும்படி அமைத்தால் குறைந்தது ஒன்றரை லட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள் இதனால் பாசன வசதி பெரும். பெரியாறு திட்டத்தின் மூலம் இருபதாயிரம் ஏக்கரா தான் பூர்ண பாசன

[2nd March 1954] [Sri P. S. Krishnaswami Iyyengar]

வசதி பெறுகிறதாம். அந்த இருபதாயிரம் ஏக்கராவுக்குப் போடும் அபிவிருத்தி வரியை கீழ் வைகைப் பாசன ஒன்றரை லட்சம் ஏக்கரா மக்களும் கஷ்டமில்லாமல் சுலபமாக கொடுக்க முன் வருவார்கள். அரசாங்கத்தாரும் சுலபமாக இந்தப் பணத்தை ரயத்துகளிடமிருந்து வசூலித்து விட முடியும். ஆகவே கீழ் வைகை பிரதேசத்திற்கு நன்மை அளிக்கும்படி இந்தத் திட்டத்தை சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Mr. Deputy Speaker, while speaking on the Budget, I want to say a few words on the conduct of this Government with particular reference to Malabar. Sir, we do not claim any special consideration for Malabar at the hands of this Government. What we claim and what we expect of this Government is that they should do justice to all parts of the State, especially to the various linguistic areas in this State. Malabar has been grossly neglected not only by this administration, but also by those who were in charge of the administration of this State in the last quarter of a century or so. The present administration has been continuing the old policy. One of the main problems facing the country to-day is the problem of unemployment. But the problem of unemployment relating to Malabar has not so far been discussed on the floor of this Assembly. The largest single occupation of the people of Malabar, apart from agriculture, is the coir and fibre industry. About 4 lakhs of people are to-day employed in that industry. Not less than 4 lakhs of able-bodied men and women are employed in that industry in the Malabar district. Most of them are either partly or completely unemployed. It is true that the Hon. the Finance Minister has made a reference to this matter in his budget speech. He says, 'There is some distress amongst the coir-workers in the coastal belt of the Malabar district, owing to the slump in that industry and alternative employment is being found for these people on road works.' This is a tall claim made by the Hon. the Finance Minister. The Government have not found alternative employment for all these people in road works. Perhaps the Hon. Minister was referring to the road works which the Government started in the Nattika firka which is a famine-stricken area, where famine has been prevalent for the last one or two years. Repeated representations were made to the Government requesting them to take effective steps to relieve the distress of the people in that region. Nothing has been done by them. But, I wish to bring to the notice of the Government that the people in that part of the State have taken the initiative in the matter and have formed Relief Committees consisting of all parties, viz., the Communist, the Congress, the Muslim League and the Praja Socialist parties. All these parties have combined together and have done the best that they could do. I am glad to state on the floor of the House that about 20 roads have been constructed by the people on their own initiative. If the Government were to undertake the construction of these roads, I am sure they would have incurred more than one lakh of rupees. What the people are now expecting and what the Relief Committees are now expecting from the

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [2nd March 1954]

Government is the metalling of these roads. Of course, the Government have come forward to metal one or two roads out of the 20 roads. This is not sufficient. Again, the wages given by the Government are 8 annas for a male worker, 5 annas for a female worker and 2 annas for a child, whereas the Relief Committee from out of the funds collected from the distressed people themselves have been paying Re. 1 for a male worker, 10 annas for a female worker and 5 or 6 annas for a child. Now, the Government are paying only half of what the Relief Committee have been paying. I want the Government to provide these poor people with one meal a day or to increase their wages.

"With regard to unemployment in the coir industry, there is slump in the industry not only in Malabar, but also in the State of Travancore-Cochin, where there are about 11 lakhs of coir workers. The slump in this industry and the Government's failure to tackle the situation is the main reason for the defeat of the Travancore-Cochin Ministry in the elections. Unless the Madras Government take proper steps to relieve unemployment in this industry and unless they take some effective steps to help the distressed people belonging to the coir and fibre industries of this State, this Government will also face a bigger defeat in the elections. Politically and otherwise, they will have to face a major defeat.

"To-day, the Government are not taking any steps to tackle the peculiar problems of Malabar. For example, take the case of the price of coconuts, which is the main crop of Malabar. Coconut, arecanut, pepper and paddy are the four major agricultural produce of Malabar and of these, coconut is the main crop of Malabar. What is the price of coconuts to-day? The price of coconuts has come down and the Union Finance Minister while presenting the budget was saying that he has reduced the import duty on copra and coconut oil and he boasts of it, as if he has done it to reduce the cost of living in the country. I do not know to what extent he has been able to reduce the cost of living in the country by reducing the import duty on copra and coconut oil. The reduction of the import duty and the liberalization of the import of these things from Ceylon to our country will only benefit big capitalists in our country, viz., the Tatas and the Lever Brothers who are big soap-makers in the country and who want cheap oil to make big profits. It is in the interests of those people that the Central Government have reduced the import duty and have liberalized the import of these articles. My complaint is that our State Government have not made any representation to the Central Government to help the poor people of this State who are engaged in this industry. On the other hand even the much-hated Travancore-Cochin Ministry have made strong representations in the matter to the Central Government who have now set up a Coir Board, and have also given some subsidy to the coir industry. But I am sorry to state that the Madras Government have not done anything to help the industry in Malabar.

[2nd March 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

"The same is the case with regard to the prices of other things like arecanut, pepper and many other produce of Malabar to which my hon. Friend, Sri T. C. Narayanan Nambiar already made reference. All these things are being neglected. I do not say that this Government does these things deliberately. But this Government fails to understand the feelings of Malabar, the aspirations of the people of Malabar, the particular nature and conditions obtain in Malabar. That is why we people of Malabar are really aspiring for Aikya Kerala. Aikya Kerala State, we are sure, will really do something for the people of Kerala, for Malayalees, while this Government even fails to understand their aspirations, their wishes, and their desires. It is quite alien to this Government. Though one Minister from Malabar, the Law Minister, here he himself is incapable of doing anything for Malabar. Therefore, what we want is that this Government should take early steps so that Aikya Kerala and Samyuktha Karnataka will be formed soon. Let the Tamil-speaking area in the Travancore-Cochin State join the Tamil Nad finally and then let the State language also be Tamil here. I find that a non-official Resolution has been tabled to that effect. After Aikya Kerala and Samyuktha Karnataka are formed, you can rename this State as Tamil Nad and make Tamil as the official language."

3-10
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"We are not standing in your way, and we do not want to stand in your way."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—"The Chief Minister has said that for 10 years Malabar should remain with Madras State. Is it not against the wishes of the people of Malabar? (Interruption.) The Governor of Madras has also said that for ten years, Malabar should remain with this State. Our Law Minister was saying that even Travancore-Cochin State should merge with Madras State. What is the meaning of all these statements? They want to prevent the formation of Aikya Kerala and they want to prevent the realization of the aspirations of the people of Malabar.

"Regarding irrigation works, a provision of Rs. 94 lakhs has been made in the Budget. What the West Coast really wants is small irrigation works. There is the Malampuzha project and two more projects Mangalam and Valayar. These projects are in Palghat taluk. There are nine other taluks in Malabar. None of these has got any irrigation works. Small irrigation works will be beneficial to these taluks. The projects which are already there will benefit only a part of the taluk and not the whole taluk. So what Malabar mainly needs is small irrigation works everywhere. The two main problems that are oppressing the people there are drought and flood. Drought and flood go together, flood during rainy season and drought during the summer. There is enough rain. There is enough water. But all the water flows into the sea, as it is not stored up and as it is not utilized for irrigation purposes. The result is the people of Malabar are suffering from

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [2nd March 1954]

severe drought. Even to-day during question hour, the Hon. Minister for Revenue was pleased to state that some parts were affected. It will be so for ever and ever unless remedial measures are taken up. In this Budget, no provision is made for small irrigation works for Malabar to save the people from the above difficulties.

"With regard to finding employment for the unemployed, I may say jaggery production can give occupation for many people of that area and about that my hon. Friend, Sri T. C. Narayanan Nambiar has spoken elaborately. I do not want to repeat it. But what I want to say is that even where the jaggery tappers are prepared to form themselves into a co-operative society, this Government instead of encouraging them, have not even sanctioned the formation of the society. For example, in Thrakurpur a year back, the jaggery tappers collected the share money, deposited the money in the Urban Bank and applied to the Government. I myself made representations to the Prohibition Minister and the Minister for Co-operation and the Registrar of Co-operative Societies about this matter. Still, that society has not been registered. This is not the only instance. This is only one among the many.

"Again, Sir, lock-outs have become the normal thing in Malabar. The hon. Member, Sri T. C. Narayanan Nambiar referred to the many lock-outs. I want to say about the one that has occurred two weeks back in my own constituency. The Raja Beedi Factory employing 104 workers was locked out, not because the management is sustaining any loss; the management is making good profit, and is also paying income-tax to the Government. Still, they have locked out the factory and the Government have not taken any steps so far to re-open it. The management also refused to attend the Conciliation proceedings that was posted to the 11th of February last. Still the Government have not taken any action under the Industrial Disputes (Amendment) Act that was passed recently by the Government of India."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"One minute more, Sir. I want to say a word about Takkavi loans. Now there is a provision in the Rules framed by the Government that the agriculturist or the tenant should get the signature of the landlord. This provision prevents the tenants from getting the benefit of the loan. No landlord will put his signature to the application of his tenant unless the tenant makes some 'Thirumal Kazhcha' or presentation to the landlord. And, if there is ill-will between the landlord and the tenant, the landlord will not put his signature to the tenant's application. Therefore, all the tenants in Malabar are denied the benefit of the Takkavi Loan.

[2nd March 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

"I finish my speech with these words, because my time is over. Thank you, Sir."

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

* SRI V. K. PALANISAMI GOUNDAR:—"கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவுசெலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதைச் சிறப்பாகத் தயாரித்திருக்கும் நமது நிதி மந்திரி அவர்களையும் பாராட்டுகின்றேன்.

3-17
p.m.

"மலையாள ஜில்லாவிற்குப் பக்கத்திலுள்ளது என்னுடைய கோவில் பாளையம் தொகுதி. இந்த ராஜ்யத்தை இரண்டு மண்டலங்களாக அதாவது மலையாளம் ஜில்லாவை தனி மண்டலமாகவும், மற்ற ஜில்லாக்களை ஒரே மண்டலமாகவும் உணவு தானியப் போக்குவரத்துக்காக சர்க்கார் பிரித்திருக்கிறார்கள். வருகிற தொல்லைகளெல்லாம் இதில்தான். இம்மாதிரியாக இரு மண்டலங்களாக இந்த ராஜ்யம் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால் என்னுடைய தொகுதி மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப் பற்றி முன்னமேயே நான் சர்க்காருக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். நிதி மந்திரி அவர்களிடமும் நிறைய மகஜர்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கு வந்த பிறகும் எனக்குப் பல கடிதங்களும், தந்திகளும் வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. மலையாளம் ஜில்லாவும் நம்முடைய ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்ததாகையால் அதை ஒரு தனி மண்டலமாகப் பிரிக்கவேண்டியது இல்லையென்றே நான் நினைக்கிறேன். அந்த மலையாளம் ஜில்லாவின் வழியாக திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்திற்கு உணவு தானியங்கள் கட்டுப்பாடின்றி போய்விடக்கூடாது என்பதற்காகவே இந்த இடத்தில் ஒரு தடையை ஏற்படுத்தியிருப்பதாக சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் தடையைக்கண்காணிக்கும் அதிகாரிகள் நான்கைந்து மைல்களுக்கு எல்லையின் உப்புறமே வந்து கிராம மக்கள் தங்கள் சாப்பாட்டிற்காக வாங்கிக்கொண்டு செல்லும் தானியத்தைக் கூட எடுத்துச் செல்லாதவாறு மறித்து விரைகிறார்கள். சென்ற தைப்பொங்கலின்போது இம்மாதிரியான கெடுபிடி அதிகமாக இருந்ததால் மக்கள் பொங்கல் வைக்கக்கூட அரிசியில்லாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். இருந்தாலும் இந்தத் தடையையும் மீறி அரிசி வெளியே போய்க்கொண்டுதான் இருக்கின்றது. இந்தப் பக்கத்தில் பொள்ளாச்சி தாலுகாவில் முதலில் அறுவடை ஆகிவிட்டால் தானியம் இங்கிருந்து பாலக்காட்டுக்கும், பாலக்காட்டில் அறுவடையாகிவிட்டால் தானியம் அங்கிருந்து எங்கள் பொள்ளாச்சித் தாலுகாவிற்கும் வந்து கொண்டேதான் இருக்கின்றது. ஆகவே சரியான முறையில் நடக்காத ஒரு கட்டுப்பாட்டை வைத்துக்கொள்வதை விட ரத்து செய்துவிடுவதே நன்றாக இருக்கும். ஜனங்களும் அப்பொழுது சர்க்கார் பேரில் குற்றம் சாட்டமாட்டார்கள். இன்றையதினம், 'இந்தப் பாழாப்போன சர்க்கார் இந்தத் தடையை விதித்து எங்களைத் துன்பப்படுத்துகிறதே. ஆனால் அரிசி போகாமல் இருக்கிறதா? ஏழை மக்களுக்குத்தான் இவர்கள் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள்?' என்று சர்க்கார் பேரில் குற்றம் சாட்டி ஜனங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் சர்க்காரின் கௌரவம் தான் பாதிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே இந்தத் தடையை எடுத்து விடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"எங்கள் ஜில்லாவில் தாராபுரம், பல்லடம் போன்ற தாலுகாக்கள் மிகவும் பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள். அங்கே சென்ற ஆண்டுகளில் கிஸ்தி வசூல் பண்ணவில்லை. இப்பொழுது அந்தப் பிரதேசங்களில் மழை கொஞ்சம் பெய்திருக்கிறது. அதனால் ஜனங்களுக்கும் கொஞ்சம் செளகரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் மூன்று வருஷங்களாக வசூலிக்காமல் விட்ட கிஸ்திப் பணம் பூராவையும் ஒரேயடியாக வசூலித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இது ஜனங்களுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த மூன்று வருஷ கிஸ்தித் தொகையையும் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து, மூன்று வருஷ தவணைகளில் அதை தற்போது

[Sri V. K. Palanisami Goundar] [2nd March 1954]

கொடுக்கவேண்டிய இஸ்தியோடு சேர்த்துக் கட்டவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். ஜனங்களும் கஷ்டமில்லாமல் அந்தத் தொகையைக் கட்டிவிடுவார்கள். சர்க்காருக்கும் பணம் வசூலாவதோடு கூட நல்ல பெயரும் ஏற்படும்.”

(The Deputy Speaker, at this stage, occupied the Chair.)

3-22
p.m.

“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஜில்லா போர்டு தேர்தல் இப்பொழுது வரப்போகிறது. ஜில்லா போர்டுக்கு தேர்தலை நடத்துவதற்கு முன்பாக தாலுகா போர்டுகள் வரப்போகின்றனவா இல்லையா என்று சர்க்கார் சொல்லிவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். தாலுகா போர்டுகள் வரப்போகின்றன என்று மந்திரிகள் தெரிவித்திருப்பது பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கின்றன. தாலுகா போர்டுகள் வரும் பட்சத்தில் சின்னத் தொகுதிகளில் தேர்தலுக்கு நிற்கலாமே, என்று அங்கிருக்கக்கூடியவர்கள் நினைக்கிறார்கள். தாலுகா போர்டு தேர்தல் என்றால் ஒரு பிரக்காவிற்கு மூன்று அல்லது நான்கு தொகுதிகள் இருக்கும். ஆனால், ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் ஒரு பிரக்காவிற்கு ஒரே ஒரு தொகுதியாக இருக்கும். ஆகவே, அங்கிருக்கக்கூடிய மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்களென்றால், தாலுகா போர்டு வரப்போகிறதென்றால் சின்னத்தொகுதிகளிலேயே நிற்கலாமென்றும், எதற்காக பெரிய தொகுதியில் நிற்கவேண்டும் என்றும் நினைக்கிறார்கள்.

“ஆனால், சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம் எப்படியிருக்கிறதென்றால், ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் சம்பந்தமாக, அதாவது பஞ்சாயத்து போர்டு, தாலுகா போர்டு, ஜில்லா போர்டு, இவைகளின் நிலைமை எப்படி வைப்பதென்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு கமிட்டி போடப்போவதாகத் தெரிகிறது. பல கமிட்டிகள் போட்டாய்விட்டன. சென்ற சர்க்காரால் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. அதில் என்னையும் ஒரு அங்கத்தினராக நியமித்திருந்தார்கள். இரண்டு வருஷம் பரிசீலனை செய்து ஒரு யாதாஸ்து (Report) சர்க்காருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த யாதாஸ்து இன்னும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டதாகக்கூட தெரியவில்லை.

“சென்ற சர்க்காரால் போடப்பட்ட கமிட்டி எதற்காகப் போடப்பட்டது என்பதைப்பற்றியும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஜில்லா போர்டுகள் எப்படி திருத்தியமைக்கப்படவேண்டும் (Reorganisation of District Boards) என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கு மட்டும் அந்தக் கமிட்டிக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது சர்க்கார் போட உத்தேசித்திருக்கும் கமிட்டியானது பஞ்சாயத்து போர்டு, தாலுகா போர்டு, ஜில்லா போர்டு ஆகிய இந்த ஸ்தல ஆட்சிகளையெல்லாம் எந்த முறையில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று பொதுவான முறையில் யோசனை கூறவேண்டியிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அவ்விதமாக அந்தக் கமிட்டி போடப்படுவதும் சரிதான். முன்னே இருந்த கமிட்டி ஸ்தல ஸ்தாபனம் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா விஷயங்களையும் பரிசீலனை செய்வதற்காகப் போடப்படவில்லை. ஜில்லா போர்டுகளை எப்படிச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி மட்டும் பரிசீலனை செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததால், அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து முடிவு சொல்லியிருக்கிறோம். புதுக்கமிட்டியை சீக்கிரம்போடவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக்கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“கிராம வைத்தியத்திற்காக ‘மொபைல் வான்கள்’ ஏற்படுத்தப் போவதாக நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மொபைல் வான்கள் பல காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படும். ஜில்லா போர்டிலே சுகாதாரத்திற்காக ‘ஹெல்த் வான்’ இருக்கிறது. இப்பொழுது முதியோர் கல்விக்காக ஒரு ‘வான்’ போய்க்கொண்டிருக்கிறதையும் நான் பார்க்கிறேன்.

[2nd March 1954] [Sri V. K. Palanisami Goundar]

“முதியோர் கல்வி நன்றாக நடக்கிறதா இல்லையா என்று கேட்டால், அது சரியாக நடக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்குச் செலவு செய்யும் பணம் பிரயோஜனமில்லாமல் போகிறது என்று தான் நான் நினைக்கிறேன்.

“இந்த ‘மொபைல்’ வண்டிக்காக செலவு செய்யப்படும் பெட்ரோலும், இன்னும் அது சம்பந்தமான இதர செலவுகளையும் பார்த்தால் அதற்காகச் செலவு செய்யப்படும் பணம் விரயம் என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. கோயமுத்தூர் ஜில்லா போர்டில் ஒரு ‘மொபைல் வான்’ வைத்திருந்தோம். ‘White elephant’ ஐப்போல அந்த ‘மொபைல் வான்’ பணத்தை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தது.

“ஆகவே, கிராம வைத்தியத்திற்காக ‘மொபைல் வான்’ வைத்து, கிராமங்களுக்குப் போவது என்பது முடியாத காரியம். இந்த வருஷம் வைத்துப்பார்த்தீர்களேயானால், வருஷக் கடைசியில் நான் சொன்ன முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டியிருக்கும். தவிர, பல கிராமங்களுக்கு இந்த வண்டிகள் செல்வதற்கு ரோடு வசதிகள் கிடையாது. ரோடு இல்லாத கிராமங்களுக்கு இந்த வண்டிகள் எப்படிப் போகமுடியும்? எப்படி அந்தக் கிராமங்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்துகொடுக்கமுடியும்?

“கிராமங்களுக்கு வைத்திய வசதி சரிவர செய்து கொடுக்கப்படாததற்குக் காரணம் சர்க்கார்தான் என்று நான் நினைக்கிறேன். முதலாவதாக, இப்பொழுது இருக்கிற எம்.பி.பி.எஸ். வைத்தியப் படிப்பு பெரிய படிப்பு என்ற மனப்பான்மையின் காரணமாக, அதைப் படித்தவர்கள் கிராமத்திற்கு வருவதில்லையென்று நன்றாகத் தெரிகிறது. 2, 3, வருஷம் வைத்தியப் படிப்பு படித்துவிட்டு எல்.எம்.பி. என்று பட்டம் பெற்று வந்தார்கள். அந்தக் குறுகிய காலப் படிப்பை முந்திய சர்க்கார் நிறுத்தினார்கள். அதுதான் போகிறதென்றால், இந்த சர்க்கார் வந்தபிறகு ஆயிராவதப் படிப்பாகிய எல்.ஐ.எம். என்பதையும் எடுத்துவிட்டார்கள். இதை எடுத்தவுடனேயே பெரிய வைத்தியப் படிப்பு என்று சொல்லப்படும் எம்.பி.பி.எஸ். படித்த ஆசாமிகள் கிராமத்திற்கு வருவதில்லை. ஆகவே, இந்த குறுகிய காலப் படிப்பை மறுபடியும் ஆரம்பித்தாலொழிய கிராம வைத்தியம் ஒருங்காக நடக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“எங்கள் தொகுதியிலே நீர்ப்பாசன விஷயமாக இரண்டொரு திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறேன். நிதி மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கத்தில் கூட, ‘நமது ராஜ்யத்திலே தண்ணீர் வசதியும் குறைந்ததோய்விட்டது, பணமும் இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆகவே, பிரயோசனப் படுத்திக்கொள்வதற்கு தண்ணீரும் பணமும் இல்லாததால் புதிய திட்டங்களைப் போடுவது என்பது முடியாது’ என்ற முறையில் சொன்னார். ஆனால், நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து இரண்டு மூன்று பெரிய ஆறுகள் வருகின்றன. அந்தத் தண்ணீரை இந்தப்பக்கம் திருப்பிப் பாய்ச்சுவதற்கு வழி செய்தால், மதுரை ஜில்லாவிற்கும், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவின் பெரும்பகுதிக்கும் பாயுமென்று நினைக்கிறேன். அந்தப் பிராந்தியத்திலிருந்து நான் வருவதனால் எனக்கு அது தெரியும். நான் குறிப்பிட்ட ஆறுகளில் ஒன்று பரம்பக்குளம் என்று சொல்லப்படும். இன்னொரு ஆறும் இருக்கிறது. பல வருஷங்கள் யோசனை பண்ணியும், ஒரு முடிவுக்கு வராமல் இருக்கிறது. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இல்லாமற் போனாலும்கூட, அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இந்தத் திட்டங்களைச் சேர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“என்னுடைய தொகுதியில் ஆளியாறு என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அதில் ஒரு தேக்கம் போட்டால் விவசாயத்திற்கு நன்றாகத் தண்ணீர் பாயும். இதை பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள். நாவலந்து ஆறுகளின் கடந்தும் இன்னும் ஒரு முடிவுக்கும் வரவில்லை. அந்தப் பரிசீலனையை உடனே முடித்து அந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. K. Palanisami Goundar] [2nd March 1954]

“வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி பேசப்படுகிறது. வேலையில்லா திண்டாட்டம் கிராமங்களிலே எப்படி இருக்கிறதென்றால் கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் அத்தனைபேரும் விவசாயம் செய்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். விவசாய காலத்தில் எல்லோருக்கும் வேலை இருக்கிறது. அதிகமாகூட வேலை இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். விதைப்பு, களை, அறுவடை போன்ற வேலை அவர்களுக்கு கிடைக்கிறது. அந்தக் காலம் போக மற்ற காலங்களிலே ஜனங்களுக்கு வேலை கிடையாது. விவசாய சம்பந்தமான வேலை கிடைக்காத அந்தக் காலங்களில் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்படிச் செய்வதுதான் நிரந்தரமாக கிராம ஜனங்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்கக்கூடிய பரிசாரமாகும். அதைச் செய்வதென்பது சலபமான காரியமல்ல. வேலையில்லாத அவர்கள் கஷ்டப்படுவதோடு கூட, அப்படி வேலையில்லாமல் சோம்பேறித்தனமாக அவர்கள் இருப்பதால் வீண் சண்டை சச்சரவுகளும், கட்சித் தகராறுகளும் கிராமத்திலே ஏற்படுகின்றன. உண்மையாகவே கிராம ஜனங்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவேண்டுமானால், விவசாய காலங்கள் போக மற்ற காலங்களிலே கிராமக் கைத்தொழில்களை விருத்தி செய்து, அந்த ஜனங்களை அதில் ஈடுபடும்படி செய்வது அவசியம். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதற்கான ஒரு நல்ல முறையை வகுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. விவசாய காலம் அல்லாத மற்றக் காலங்களிலே கிராமத்தார்கள் கைத்தொழிலில் ஈடுபடும்படியான ஒரு காரியத்தைச் செய்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இந்த பட்ஜெட்டே நல்ல முறையிலே கொண்டுவந்ததற்கு மறுபடியும் நான் சர்க்கரைப் பாராட்டுகின்றேன்.”

3-30 * SRI G. SAMIA KOORAYAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர்
p.m. அவர்களே, 1954-55-ம் வருஷத்திய வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்ததற்காக நிதி மந்திரி அவர்களை, பாராட்டுகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில் 5 சில பெரிய நீர்ப்பாசனங்களுக்கு அபிவிருத்தி செய்து இருப்பதுபற்றியும் மின்சாரத்தைக் கிராமங்களுக்கு விநியோகித்து இருப்பதுபற்றியும் நான் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு இந்த வருஷம் விவசாயம் கூடியவரை செழிப்பாக நன்றாக விளைந்து நெல்விலை குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் வாழ்க்கைக்கு உபயோகப்படக்கூடிய மற்ற பொருள்கள் விலை இறங்கவில்லை. நெல் விலை உயர்ந்தும் இறங்கியிருக்கிறது. ஜனங்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் வாங்கும் சக்தி வரவர குறைந்துகொண்டே போகிறது. தொழிலாளர்களிடையேயும் விவசாயிகளிடையேயும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வரவர அதிகரித்துக் கொண்டே போயிருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்கு வாங்கும் சக்தி இல்லை. படித்த வகுப்பினர்களில்தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறதென்று எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். ஆனால் லக்ஷக்கணக்கான விவசாய தொழிலாளர் பாமர மக்களிடையே இப்பொழுது வேலையில்லா திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் இதற்கு ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகக் காணோம். வேலை கொடுப்பதற்கு யாதொரு பரிசாரமும் தேடவில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரிப்பதற்குக் காரணம் யந்திரத் தொழில் அதிகரித்து குடிசைத் தொழில் ஒழிந்ததனால்தான் தற்காலத்தில் அங்கங்கே அரிணக்கட்டு கட்டுவதற்கும் மற்ற வேலைகளுக்கும் ஜவுளி உற்பத்திக்கும் இயந்திர சக்தி அதிகமாக உபயோகப்படுகிறது. அதனால் பாமர மக்களிடையே இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்து வருகிறது. இதைக் குறைப்பதற்கு இயந்திர சக்தியைக் குறைத்து சிறு தொழிலை அபிவிருத்தி செய்தாலொழிய இந்த ஏற்ற தாழ்வு குறையாது. ஆகவே இந்த சிறு தொழில்களை ஆதரித்து அதற்கு வேண்டிய வழிகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பொதுவாக கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி இப்பொழுது பட்ஜெட்டில் ஒருவிதமான நிவாரணம் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இதனால் பூண நிவாரணம் ஏற்படுவதும் என்று சொல்வதற்கில்லை. இப்பொழுது இரு

[2nd March 1954] [Sri G. Samia Koorayar]

கும் முறையில் கைத்தறி ஜவுளிக்கு மேலும் மேலும் கஷ்டம் வந்துகொண்டேயிருக்கிறது. ஆகவே இந்த கைத்தறித் தொழில் பரிபூரணமாக நிலைக்க செய்யவேண்டுமானால் கைராட்டையால் கைநூல் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடுசெய்து அந்த ராட்டை நூலைக்கொண்டு கைத்தறி நெசவுக்கு பூரணமான ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கைராட்டை நூல் அபிவிருத்தியானால்தான் கைத்தறி நெசவு நிலைக்கும். இதனால் நெசவாளிகளுக்கும் உதவி ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன். அதோடு விவசாயிகளுக்கு விவசாய வேலையில்லாத காலத்தில் நூல் நூற்பது உப தொழிலாகவுமிருக்கும். விவசாயத்தில் அமோனியம் சல்பேட்டை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் இதை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு நிலத்தின் உரம் பாழாகிறது. ரசாயன ஒரு பூசாரத்தைக் குறைப்பதாகவும் இருக்கிறது. நிலத்தின் உரத்தை அதிகரிப்பதற்கு இயற்கையான ஒரு மாட்டுச்சாணம், அதுதான் மிகவும் நல்லது. இது ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. குப்பைகூளம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சாணத்தை வரட்டி தட்டி அடுப்புக்கு உபயோகப்படுத்திவருகிறார்கள். எரிதூரும்புக்கு ஏதாவது ஏற்பாடுசெய்து கொடுத்து இந்த சாணத்தைத்தான் சிறந்த உரமாக உபயோகப்படுத்த வேண்டுமே தவிர அமோனியம் சல்பேட் அவ்வளவு நல்லதாகக் தோன்றவில்லை. ஆதலால் அமோனியம் சல்பேட் உரம்போடுவதில் சர்க்கார் ஊக்கமளிக்கக்கூடாது. தஞ்சையில் தலைமுறை தலைமுறையாக சாகுபடி செய்து கொண்டு வருவதால் அதன் விளைச்சல் ஒரே நிதானமாகத்தான் இருக்கும். மற்ற இடங்களைப்போல் விளைச்சல் போட்டியில் உயரவில்லை என்று எண்ணக்கூடாது.

“பாசன வசதிகள் பொருத்தவரையில் தஞ்சை டெல்டாப் பகுதிகளில் பாசன வசுகால் வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நீர்ப்பாசன திட்டத்தில் சிறுசிறு பாசன வசதிகளை அதிகமாகச் செய்துக் கொடுக்கவேண்டும். இப்போது இந்த புதிய பாசனத் திட்டங்களினால் பழைய காவிரி டெல்டா பிரதேச திட்டத்துக்கு ஏதாவது ஆபத்து வருமோ என்று அஞ்சவேண்டியதாயிருக்கிறது. அப்படி பழைய டெல்டா பாசன வசதி பாதிக்கும்படி ஒன்றும் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு கால்நடை அபிவிருத்திப் பண்ணை தஞ்சை லூரின் சமீபம் உள்ள ஓரத்த நாட்டில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு தேவஸ்தானத்துக்கு சொந்தமான நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்நிலங்களில் அரசாங்கம் கால்நடைப் பண்ணைகாக ஏற்பாடு செய்தால் நலமாயிருக்கும்.

“மதுரையில் வைத்தியக் கல்லூரி கட்டுவதுபற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் முன்னம் இருந்த வைத்திய பாடசாலை எடுபட்டு விட்டது. முந்தி இருந்த கட்டடமும் அந்த இடத்திலேதான் இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய எல்லா கட்ட வசதிகளும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆதலால் அந்த இடத்தில் ஒரு வைத்திய கல்லூரியை ஏற்படுத்தும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்புக்கு அவசியம் மனை ஒதுக்கித் தரவேண்டும் தஞ்சைபோன்ற டெல்டா பிரதேசத்தில் இடம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. சில இடங்களில் அவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் மனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அவர்கள் தானம் செய்த இடம் இன்னும் குட்டிச் சவராக கிடக்கிறது. இப்போது இருக்கிறவர்களை விட்டுவிட்டு வேறு நபரை குடியேற்றுவது சாத்தியமில்லை. ஆதலால் டெல்டாப் பிரதேசத்திலும் அவர்கள் இப்பொழுது இருக்கிற இடத்திலேயே அவர்களுக்கு பட்டாசெய்து கொடுக்கவேண்டும் மேலும் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ரோடு இருக்கிறது அந்த ரோட்டிலிருந்து ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கும் இடம்வரை ரோடுவசதிசெய்து தர வேண்டும். இதற்காக பிரமாதமாக செலவாகிவிடாது. அவர்களுக்கு ரோடு வசதி அவசியம் செய்துக்கொடுக்கவேண்டும். காவிரி டெல்டாவில் வெண்ணறு டிவிஷன் வெட்டாறு பாசன கிராமங்களில் ஏக்கருக்கு இவ்வளவு ரூபாய்

[Sri G. Samia Koorayar] [2nd March 1954]

என்று தண்ணீரை விட்டும் தண்ணீர் போதவில்லை. ஆதலால் அதற்கு கலிங்கல் கட்டி பாசனவசதி செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை யாயிருக்கும்.

“நிலச் சீர்திருத்த விஷயத்திலே tractor கள் போன்ற இயந்திர சாதனங்களை உபயோகித்து ஆட்கள் சக்தி உபயோகத்தைக் குறைக்க கூடாதென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மட்டானே வேலைசெய்யும் குயவர்கள் தொழில் விவசாயிகள் தொழில் தவிர் மற்ற எண்ண வேலை களும் இயந்திர சக்தியினால் நடத்தப்படுகிறது.

3-40
p.m.

“என் தொகுதியில் பயித்தஞ்சேரி என்று ஒரு இனம் கிராமம் இருக்கி றது. அந்தக் கிராமத்துக்கு உயர்ந்த கிண்தி போட்டிருப்பதாக நேற்றுக்கூட ஒரு கடிதம் வந்தது. இந்த இடத்தில் பெண்ணையும் வெட்டாறும் பாய்கின்றன. காவேரி பாயுமிடத்தில் உள்ள கிண்தியை அங்கு போடாமல் பெண்ணூறு பாயுமிடத்தில் உள்ள கிண்தியை போடவேண்டியதுதான் நியாயம். ஆகையால் இந்த அதிகபட்ச கிண்தி ரேட்டைக் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“காய்கறிகள் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்படுவதுபோல் வாழை இலைக்கும் விற்பனைவரி போடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி தஞ்சாவூர் மார்க்கெட் சங்கத்திலிருந்து ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. வாழை இலையும் அழுகிப்போகக்கூடிய சாமானாதலால் அதுவும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்படவேண்டும். ஆகையால் வாழை இலையையும் இந்த ஜாபிதாவில் சேர்க்கும்படியாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நான் பொதுவாக இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரிக்கிறேன் என்று தெரி வித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER :— “கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபை முன் வைத்திருக்கும் பட்ஜெட் திட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். அதிலும் முக்கியமாக இந்த மேட்டூர் கால்வாய் திட்டத்துக்காக இவ்வருஷம் 81 லட்ச ரூபாய் கொடுத்திருப்பதைப்பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு என் சார்பாகவும் என் தொகுதியின் சார்பாகவும் புகாரை சந்தொஷத்தைத் தெரிவித் துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திட்டம் 1954-ம் வருஷத்துக்குள் முடிய வேண்டுமென்றிருந்தது. ஆனால் இப்பொழுதுதான் அதற்கு வேண்டிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் மிகவும் குறைந்த வேகத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தில் அதிக குறை பாடுகளிருக்கின்றன. பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் இந்த மேட்டூர் கால்வாயை காவரியைக் கடந்து சேலம் ஜில்லாவிற்குக் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. அந்த இடத்தில் ‘ஸைபஸ்’ வைத்து சேலம் ஜில்லா வுக்குக்கொண்டு வருகிறார்கள். Engineering department உத்தியோகஸ்தர்கள் Level களைச் சரியாகப் பார்த்துச் சரியான முறையில் அளவு எடுக் காமல் ஒரு பாலத்தைக் கட்டினார்கள். ஜஸ்பிரவாஹம் வந்தபோது பாலம் கீழே போய்விட்டது. Engineering department-ல் டெக்னிகல் அறிவு வாய்ந்தவர்களும் மிகத்தகுதி வாய்ந்த Retired engineer களும் இருக்கிறதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்த இடத்தில் அலக்கியமான முறையில் பாலத்தைக்கட்டியதால் அது பிரவாஹத்தால் அடித்துக்கொண்டு போகும்படி நேரிட்டது. இந்தப் பாலத்தை மறுபடியும் 11 அடி உயரமாக உயர்த்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது பட்ஜெட்டில் எந்த இடத்திலிருக்கிறது என்பதே தெரியவில்லை. சர்க்கார் கீழேயுள்ள டிபார்ட்மெண்டின் ‘ஒட்டை’யை முதலில் அடைத்தால்தான் நம் நாட்டில் கூடிய சீக்கிரம் அநேக சீர்திருத்தங்களைச் செய்யமுடியும். ஒரு திட்டத்தைப்போடவேண்டியது. அது சரியாக இல்லாவிட்டால் மறு படியும் அதை மாற்றி Re-estimate போடவேண்டியது. இப்படிச் செய்துகொண்டேபோனால் கணிசமான வருமானமில்லை, பணமில்லையென் றால், எப்படியிருக்கும்? இருக்காதுதான். மந்திரிகளும், அவர்கள்கூட

[2nd March 1954] [Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

இருக்கக்கூடிய பிரதிநிதிகளும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் நேரில் போய் திட்டம் எப்படி நிறைவேற்றப்படுகிறது, பணம் எப்படி செலவழிக்கப் படுகிறது என்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

“பட்ஜெட்டில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளி விபரங்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவாரியாக திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையே காட்டுகின்றன. ஆனால் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு பாலத்துக்கும் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விபரம் தெரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை.

“உதாரணமாக, மேட்டூரில் Fisheries department-ஐ எடுத்துக்கொண் டால், மொத்த வருமானம் ரூபாய் 1,75,000. சில்லரை செலவு ரூபாய் 1,20,000. மொத்தம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிகர லாபம் ரூபாய் 50,000 தான். தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு இந்த Department-ஐக் கொடுத்து விட்டால், இதைவிட நல்ல லாபமிருக்கும். அல்லது மீன் பிடிப்பவர்கள் Co-operative சங்கங்கள் மூலம் இதை நடத்தினால் நன்மையாக இருக் கும். இதை ஏற்கனவே நான் நமது கனம் விவசாய மந்திரி அவர் களிடம் தெரிவித்திருக்கிறேன். அவர்களும் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்ப தாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் பட்ஜெட்டில் பார்த்தால் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அங்கு நல்ல மீன் Research இலாகாவை வைத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நான் கனம் மந்திரி அவர்களோடு கூட அதை நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். எந்த விதமான Research-ம் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. முன்பு எத்தனை விதமான மீன்கள் இருந்தனவோ அவைகள்தான் இப்பொழுதுமிருக்கின்றன. புதிய தாக ஒன்றும் Research செய்வதாகத் தெரியவில்லை. இந்த Department-ஐ மீன் பிடிப்பவர்கள் Co-operative சங்கங்கள் மூலம் நடத்தி னால் அதிகமான வருமானம் கிடைக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“நான் சென்ற வருஷம் சேலம் ஜில்லாவுக்கு ஒரு Industrial school வேண்டுமென்று சொன்னேன். G.O. No. 2139, Development, dated 20-4-1941 என்ற G.O.வில் சேலம் ஜில்லாவில் Industrial school க்காக ஒரு லக்ஷம் ரூபாய்க்கு estimate போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு திருநெல்வேலிக்கு 1951-ம் ஆண்டில் 40 ஆயிரம் ரூபாயில் ஒரு Scheme போட்டார்கள். North Presidency Division சர்க்கு மூன்று லக்ஷம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சேலத்தை அப்படியே விட்டு ட்டார்கள். இதைப்பார்க்கும்பொழுது சேலம் ஜில்லாவில் எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதை சரியாக கவனித்துச் செய்வதில்லை என்றே நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ரூபாய் 500-க்கு மேற்பட்ட நிலவரி மீது சர்சார்ஜ் வசூ லிப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஒரு ரூபாய்க்கு 4 அணவை 8 அணவாக வும், 8 அணவை 12 அணவாகவும்கூட அதிகமாக்கலாம். வருமானமில் லையென்றால் அதிக வரிகள் போட்டுத்தானாகவேண்டும். அதிக வரி போடா விட்டால் எதையும் செய்யமுடியாது. ஆகையால் அவசியம் வரி போட்டுத் தானாகவேண்டும். இப்பொழுது சர்க்காரால் போடப்பட்டிருக்கும் எல்லா வரிகளையும் நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

“Local government scheme-க்காக ரூபாய் 1,30,000 சேலம் ஜில் லாவுக்கு ஒதுக்கினார்கள். அது சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில்தான் அங்கி ருக்கும் கலெக்டர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதன் பிறகு ரூபாய் 2,30,000 பொது ஜனங்களிடமிருந்து வசூல் செய்து அந்தத் திட்டத்தை பூர்த்தி செய்யுமா என்பது முடியாத காரியம். ஆகையால் அந்தத்தொகை மார்ச்சு மாதத்தில் Lapse ஆகாமல் மேலும் 4 மாத காலமாவது கொடுத்து அந்தத் திட்டத்தை முடிக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder] [2nd March 1954]

“மேட்டர் வாய்க்கால் திட்டத்தை நாமக்கல்லுக்கு விஸ்தரிப்பதற்கு நல்ல Scope இருக்கிறது. நாமக்கல்லுக்கு இந்தத் திட்டம் விஸ்தரிக்கப் பட்டால் இன்னும் அநேக ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி கிட்டும்.

“தொப்பையாறு Project-ஐ ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று நான் அனேக தடவைகள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இதுவரையிலும் இந்தத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அடுத்த வருஷத்திலாவது தொப்பையாறு Project-ஐ ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

3-50
p.m.

“ஆகவே அடுத்த வருஷமாவது தொப்பையாறு திட்டத்தை எடுத்துக் கூடிய சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றிக்கொடுக்குமாறு சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இடைப்பாற்றை(?) எடுத்துக்கொண்டால் பூராவும் ஜலம்தான் இருக்கிறது. அங்கே பக்கத்தில் 9-வது மைலில் நல்ல ரிசர்வாயர் ஒன்றை சேலத்திற்குக் கொண்டுபோவதற்குக் கட்டி இருக்கிறார்கள். அங்கே இருந்து குடி தண்ணீர் வசதி உடனடியாகச் செய்து கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். குளத்தார் வழியாக சேலத்திற்கு ஒரு ரோடு அமைத்துக்கொடுத்தால் செளகரியமாக இருக்கும். இது ஏற்கெனவே 1949-ம் வருஷத்திலிருந்து திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அடுத்த வருஷப்பிடிவிலாவது எடுத்துக்கொண்டு சீக்கிரம் முடித்துக் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

“அடுத்தபடியாக இந்த வருஷம் 12 பாடசாலைகளை கட்ட ஏற்பாடு செய்து இருப்பதாக சொல்லி இருக்கிறார்கள். தற்போது சேலம் ஜில்லாவில் 600 கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. இந்த வருஷம் அதற்கு முதலிடம் கொடுத்து, குறைந்தது 400 கிராமங்களுக்கு பள்ளிக்கூட வசதி செய்து கொடுத்தால் செளகரியமாக இருக்கும். அங்கே 11 சத விசிதம் தான் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களைப் பார்க்கும்போது இந்த ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிறது என்பதை கனம் கல்வி மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக விவசாயக் காரியங்களை எடுத்துக்கொண்டால் முனிசிபாலிட்டிகளில் பொதுவாக சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் உரங்களை குழிகளில் நிரப்பவும், லீடுகள் கட்டுவதற்கும், மேடைகள் கட்டுவதற்கும், மேடைகள் போடுவதற்கும் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதிக உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கும் காலத்தில் உரங்களை இந்த புதை குழியில் கொண்டுபோய் கொட்டுவதற்கு அதாவது குழிகளை ரொப்புவதற்கும் மேடைகள் போடுவதற்கும் உபயோகப்படுத்தாமல் கிராமங்களுக்கு அனுப்பி வைத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் விவசாயம் முன்னேறும் அல்லவா என்பதை இங்கு யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். அதனால் சர்க்காருக்கு நஷ்டமானாலும் அந்த ஏருக்களை லீனாக் காமல் அதாவது குழிகளில் போடாமலும் மேடைகள் கட்டாமலும், தஞ்சை ஜில்லா போன்ற உரம் கிடைக்காத இடங்களுக்கு கொண்டு போய் குறைந்த விலையில் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு ரொம்பவும் செளகரியமாக இருக்கும். விவசாயி என்ற முறையில் இதை நான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். இங்கு இப்பொழுது அந்த ஏருக்களை வைத்துக்கொண்டு ரோடுகள் போடுவதற்கும் குழிகளை நிரப்புவதற்கும் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அதற்காக வேறு மண்ணைக்கொண்டு வந்து நிரப்பிவிட்டு அந்த உரத்தைக்கொண்டு போய் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் அதை அவர்கள் நல்ல உரமாக உபயோகிப்பார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“இப்பொழுது அதிக உணவு உற்பத்தி செய்வதற்காக உணவு மான்யம் கொடுக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி சொல்லவேண்டுமென்றால் கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் எனக்கு அவகாசம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார். ஆகையால் நான் அதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். டைரெக்டர்

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

டர் ஆப் அக்ரிகல்ச்சர் அவர்கள் எழுதிய கருத்தை வைத்துக்கொண்டால் அந்த உழவு மணிக் கதிரை எடுத்து எண்ணிப் பார்த்தால் 275 மணிகள் இருந்தனவென்றும், 235 மணிகள் இருந்தனவென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவர் சொல்லி இருக்கின்ற இடங்களைப் பார்த்தால் அங்கு சத்துள்ள உரங்களை அதிகமாக போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுவதுபோல் அவ்வளவு பலன் கொடுக்கவே கொடுக்காது. அதை சர்க்கார்ப் பண்ணையிலேயே செய்து பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். சாதாரணமாக பண்ணைகளை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் 350 அல்லது 400 என்று இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த 275 அல்லது 235 என்று இருப்பதை அதிக அவ்வளவு விளைச்சல் என்று சொல்ல முடியாது. இதை சர்க்கார் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்கு தனியாக ஒன்றும் செலவிட வேண்டியதில்லை. சர்க்காரிடமே அநேகம் பண்ணைகள் இருக்கின்றன. இந்த திட்டத்தை அதாவது உழவு மாணிக்கத்தை சர்க்கார் பண்ணையில் போட்டுப் பார்த்தால் உண்மை நன்றாக விளங்கும். யாரோ ஒரு ஆபீசர் இதை எடுத்துச்சொல்வதை நம்புவது சரியில்லை. நான் ஒரு விவசாயி என்கின்ற முறையில் இதை வருத்தத்துடன் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். டைரெக்டர் ஆப் அக்ரிகல்ச்சர் சொல்லுகிற இந்த முறையை தங்களுடைய இந்த பண்ணையில் இந்த வருஷமாவது உரத்தைப் போட்டுப் பார்த்து அவ்வளவு விளைச்சல் கொடுக்குமா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த கனம் உதவி சபாநாயகருக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri M. P. SUBRAMANYAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1954-55-ம் வருஷத்திய வரவு செலவு திட்டத்தை சமர்ப்பித்து கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய உரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டார்கள், சென்ற ஆண்டு ஓரளவு மழை சமாராக பெய்ததன் காரணமாக இந்த நாட்டில் உணவுபொருள்களின் விலை குறைந்து வருகின்றது, அது மிகவும் நல்ல அறிகுறி, அதனால் சர்க்காருடைய விற்பனை வரி குறைந்தாலும் அது நல்ல அறிகுறி தான் என்று குறிப்பிட்டார். சர்க்கார் தன்னுடைய வருமானம் குறைவதைப் பற்றி குறைப்படுகிறார். ஆனால் திடீரென்று உணவுப்பொருள்களின் விலை குறைவதால் சிறிய விவசாயிகள் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் கருத்தில் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக விவசாயிகள் தங்களுடைய பண்ணைச் செலவுகளுக்கு வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க தாங்கள் உற்பத்திசெய்த உணவு பொருள்களை நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில் உணவு பொருள்கள் அதிகமாக விற்கும் பொழுது பண்ணை செலவுகளையும் மற்ற செலவுகளையும் கடன் வாங்கி செலவு செய்தால் தாங்கள் உற்பத்திசெய்த பொருள்கள் அதிகமாக விற்கிற காரணத்தால் அதை விற்பனை தங்களுடைய கடன்களை தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தார்கள். இப்பொழுது திடீரென்று உணவு பொருள்களின் விலை குறைந்து விட்டதால் பல சிறிய விவசாயிகளெல்லாம் தங்களுடைய நிலங்களை கடன்காரர்களுக்கு விட்டு விடவேண்டிய அளவில் இருக்கிறார்கள். அதனால் சிறிய விவசாயிகள் இந்த விலைக் குறைவால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஆண்டு கடன் நிவாரணம் அளித்திருக்கிறார்கள். அது எந்த அளவில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கப்போகிறது என்பது தெரியவில்லை. சாதாரணமாக தெரியும், கிராமங்களில் விவசாயிகள் கடன் வாங்குவது என்றால் பெரிய பணக்காரர்களிடம் கடன் வாங்குவது இல்லை. தனிப்பட்ட சமூகத்தில் பணம் இருக்கக்கூடியவர்களிடம் பணம் வாங்குவது இல்லை. மற்றொரு விவசாயியினிடம் தான் ஒரு விவசாயி கடன் வாங்குகிறான். அதனால் இந்த ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்தும் அந்த விவசாயிக்கு சொன்கர்யம் ஏற்படவில்லை. சாதாரணமாக பக்கத்தில் கடன் வாங்கி இருந்தால் தன்னுடைய நிலைமையை எடுத்துக் கூறி ஒரு ஆறு மாதமாவது ஒரு வருஷமாவது காலம் தள்ளிக்கொடுக்க முன் வரலாம். அதனால் கொஞ்சம் சமாளித்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கலாம். அல்லது கோர்ட்டுக்குப் போனாலும் ஒரு பத்து ரூபாய் கட்டிவிட்டு ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு வருஷம்

3-55
p.m.

[Sri M. P. Subramanyam] [2nd March 1954]

விண்ணப்பம் போட்டு வாய்தா வாங்கிக்கொள்ளும். ஆனால் இப்பொழுது தாங்கள் சர்க்காரிடம் வாங்கிய கடனைக்கொடுப்பதற்கு முடியாமல் அதை ஒத்தி வைக்கவும் முடியாமல் கிராமங்களில் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கடன்களின் தொல்லைதான் அதிகம். இந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படவில்லை என்பதைச் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சென்னை மாகாண சர்க்காரின் நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழ்வரும் மேட்டூர் அபிவிருத்தி திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய கொள்கையானது எல்லா மக்களுக்கும் நன்மை அளிக்கக் கூடியதாக இல்லை என்பது எண்ணத்தைய கருத்து. சாதாரணமாக இப்பொழுது பெரிய திட்டங்களை சென்னை மாகாணத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது பெரிய பவானி நீர் தேக்க திட்டம், பவனியில் மலம் புழா திட்டம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவற்றும் இந்த ஆண்டு மதுரையிலும் ராமானாதபுரம் ஜில்லாக்களிலும் பல பெரிய திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக கோயம்புத்தூர் விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கவில்லை. சேலம் ஜில்லாவிற்கு எந்த விதமான திட்டமும் இல்லாததால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு எந்த விதத்திலும் நன்மை கிடையாது. அதோடுகூட இந்த அண்டி தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் ஜில்லா முழுதும் அமுலுக்கு வரப்போவதாக தெரிய வருகிறது என்றால் சர்க்காருடைய போக்கு ஒரு விதமாக இருக்கிறது. சர்க்காருடைய போக்கு எப்படி இருக்கிறது என்றால் பணம் இருக்கும் ஒருவருக்கு உதவி செய்தால் மேலும் பணம் பெருக வசதி ஏற்படும். ஏழைகளுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் ஒன்றும் பயன் ஏழைகளுக்கு என்ற கொள்கையில் இருக்கிறார்கள். இந்த தேசிய அபிவிருத்தி திட்டங்களின் கீழ் தஞ்சையில் அதிகம் உணவு உற்பத்தி ஏற்படும். அதற்காக அதிகம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது.

4 p.m.

“இப்படியாக நல்ல நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள தஞ்சை ஜில்லாபோன்ற பிரதேசங்களுக்கு சர்க்கார் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருகிறார்கள். இதனால் அந்தப் பிரதேச மக்கள் நல்ல உற்பத்தி செய்துமற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் உணவு தானியத்தை விநியோகிப்பார்கள் என்பது உண்மையாக இருந்தாலும்கூட மற்ற ஜில்லா மக்கள் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் நிற்ப்பவர்களாகவே இருப்பதால் வாங்கும் சக்தி அவர்களிடம் கொஞ்சம் கூட இருக்காது என்றே நான் சொல்வேன். ஆகவே இந்தச் சர்க்கார் ஒரு பிரதேசத்தில் விவசாய தொழில் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் போதே மற்றொரு பிரதேசத்திலுள்ள மக்களுக்கும் வேலை கிடைக்கத்தக்க வகையில் அந்தப் பிரதேசங்களில் வேறு தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்வது மிகவும் அவசியமானதாகும். வளமுள்ள பூமியுள்ள பிரதேசங்களில் பல நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களைக் கட்டிவிட்டு வந்து விவசாயிகள் மேலும் மேலும் தரிக் முடிகளையும் அமுலுக்குக்கொண்டு வந்து விவசாயிகள் மேலும் மேலும் தரிக் முடிகளையும் உற்சாகத்தோடு பயிரிடும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது அவசியம் தான். அதைப்போல மற்ற பகுதி மக்களுக்கும் பொருளாதாரத் துறையில் இந்தப் பிரதேசத்தவருக்குக் கீழ்ப்பாடுபோகாமல் இங்கு தெய்வீகசாலைகள், சுரங்க வேலைகள் போன்றவற்றை இந்தப் பிரதேசங்களிலும் ஆரம்பிக்க வேண்டியதும் அவசியமானதாகும்.

“கைத்தறி நெசவாளர்களின் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்காக மில் துணிகளுக்கு செல் போட்டு அதை கைத்தறி நெசவாளர்களின் நிதிக்கு அளித்தார்கள். நமது ராஜ்யத்திற்கு அந்த செல் நிதியிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. இந்தப் பணத்தைக்கொண்டு நம் மாகாணத்திலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் தட்டு இல்லாமல் அளிப்பதற்காக ஒரு கூட்டுறவு நூல் நூற்கும் ஆலையை நிறுவப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவேயே நம் ராஜ்யத்தில் பல ஆலைகள் நூல் அதிக

[Sri M. P. Subramanyam] [2nd March 1954]

மாக நூற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. மேலும் இந்த ஆலைகளின் மூலமே கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய ரக நூலை உற்பத்தி செய்யும் படியாகவும் இந்தச் சர்க்காரால் ஏற்பாடு செய்யமுடியும். அதைவிட்டு விட்டு புதியதாக ஒரு நூல் நூற்கும் ஆலையைத் திறக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அவசியமில்லாத ஒரு மில்லில் பத்து லட்சம் ரூபாயை முடக்கவேண்டிய அவசியம் என்னவென்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. இதுமாதிரியாக ஒரு ஆலையை ஏற்படுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை யென்றுதான் நான் கருதுகிறேன். மேலும், சேலத்திற்குப் பக்கத்தில் ஈரோடில் கைத்தறித்துணிகளைச் சுத்தம் செய்யும் ஒரு இயந்திரசாலையை நிறுவப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவேயே ஈரோடில் இம் மாதிரியான தொழிற்சாலைகள் இரண்டு இருக்கின்றன. சென்னை மாகாணத்திலுள்ள 5 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட நெசவாளர்களிலேயே பெரும்பாலானவர்கள், ஏன் ஒரு லட்சத்து 30 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட நெசவாளர்கள் சேலத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது தாங்கள் நெய்யும் துணிகளை ஈரோடிற்கு எடுத்துச் சென்று சுத்தம் செய்து திரும்பவும் எடுத்து வருகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு அதிக செலவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே இப்பொழுது புதியதாக நிறுவப்போகும் தொழிற்சாலையை சேலத்திலேயே ஏற்படுத்தினால் ரொம்பவும் நலமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சர்க்கார் ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்க முன்வந்திருப்பது குறித்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். சர்க்காரையும் இதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் எப்படிப்பட்ட உதவியை சர்க்கார் அவர்களுக்கு அளிக்க முன் வந்தாலும் கூட, உண்மையில் இந்தச் சட்டசபையில் முன்பு நாம் நிறைவேற்றியிருக்கும் தீர்மானத்தை முழுவதும் அமுலுக்குக் கொண்டு வர மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டால் தான் முடியும் என்பதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருப்பதை நானும் பூர்ணமாக ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையில் நமது ராஜ்ய சர்க்காரின் யோசனையை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றால் அது எதனைக் காட்டுகிறது? நம் ராஜ்ய சர்க்காரை அவர்கள் மதிக்கவில்லையென்பதைத்தான் அது காட்டுகிறது. ராஜ்ய சர்க்கார் சொன்ன யோசனையை மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளாது கையை விரித்து விட்டது போலவே, சென்னை சர்க்காரும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு தங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது எனச் சொல்லி கையை விரித்து விடுவார்களோ என்பது தான் எங்கள் பயம். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க மில் துணிகளின் மீது உபரி வரி போடுவது மாத்திரம் போதாது. அண்மையில் நமது முதல் மந்திரி ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் சொன்னதைப் போல பம்பாயிலிருந்து நம் ராஜ்யத்திற்கு வரும் மில் துணிகளுக்கும் தடை விதிக்கவேண்டியது அவசியம். அப்போது தான் இந்த ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் கைத்தறித் துணிக்கு நாம் நம் நாட்டிலாவது ஒரு பாதாகாப்புள்ள மார்க்கெட்டை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும். ஆனால் நமது முதல் அமைச்சரின் இந்த யோசனைக்கும் இந்திய சர்க்கார் செவிசாய்க்கவில்லை. இதைப் பார்த்தாவது நமது ராஜ்யத்திலுள்ளவர்களுக்கு ஒரு தெளிவு ஏற்படுமென்று நான் கருதுகிறேன். அதாவது எப்பொழுதுமே மத்திய அரசாங்கம் சென்னை அரசாங்கத்தை மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மை கொண்டே அலட்சியமாக நடத்தி கொண்டு வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியவரும். மத்திய அரசாங்கம் நமக்குக் கடன் கொடுத்து உதவுகிறார்கள் என்றால் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து நிறைய அவர்களுக்கு வரிப் பணம் போவதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நம் ராஜ்யத்திலிருந்து வசூலாகும் பணத்திற்குத் தக்க வகையில் கூட அவர்கள் திருப்பி எந்த விதமான நன்மையையும் நமக்குச் செய்வதில்லை. குறிப்பாக ஐந்தாண்டு திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நம் நாட்டினுடைய எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் தீர்ப்பதற்கு ஐந்தாண்டு திட்டத்தை ஒரு சகலரோக நிவாரணியாக காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லோரும் பிரசாரம்

[Sri M. P. Subramanyam] [2nd March 1954]

செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்திய சர்க்கார் ஐந்தாண்டு திட்டத் திற்காக இரண்டாயிரத்து இருநூறு கோடி ரூபாய்களைச் செலவழிக்க திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதில் நம் ராஜ்யத்திற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் தொகை தொண்ணுத்திரண்டு கோடி ரூபாய்கள்தான். அதில் இப்பொழுது நாற்பத்தி ஐந்து கோடி ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இரண்டு ஆண்டுக்குள் நாற்பத்தேழு கோடி ரூபாய்கள் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தியாவில் பத்தில் ஒரு பங்கு மக் களைக் கொண்ட இந்த சென்னை ராஜ்யத்திற்கு ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படும் இரண்டாயிரத்து, இருநூறு கோடி ரூபாய்களில் இரு பதில் ஒரு பங்கான தொண்ணுத்திரண்டு கோடி ரூபாய்கள் தான் செலவழிக்கத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் நம்மை சரியான முறையில் இந்திய சர்க்கார் கௌரவத்தோடு நடத்தி வருவதாக எப்படிச் சொல்லமுடியுமென்று தான் நான் கேட்கின்றேன். டெல்லி அரசாங்கம் எப்பொழுதும் நம்மை மதிப்பதில்லையென்பதற்கு இன்னும் பல உதாரணங்களை நான் கொடுக்க முடியும். இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து அவர்கள் 50 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரி வசூல் செய்து கொள்ளுகிறார்களே தவிர அதற்குத்தக்கபடி பதிலுக்கு எந்த விதமான உதவியையும் செய்வது கிடையாது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 8 கோடி ரூபாய் திருப்பி தருகிறார்கள். ராஜ்யசர்க்கார் கடன் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்து கொண்டாலும், டெல்லிக்குப் போய் வந்தாலும் கூட நாம் கேட்பதில் பாதி கூட அவர்கள் கொடுத்ததே கிடையாது, என்பதும் கடந்த கால அனுபவத்தின் வாயிலாக நன்கு தெரியவரும். ஆகவே மத்திய சர்க்காரின் இந்த அலட்சிய போக்கைத் தவிர வேண்டுமென்று நான் நமது சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, சேலத்தில் ஈரோடு மின்சாரக் கம்பெனி ஒன்று இருக்கிறது. பத்து அல்லது பதினைந்து ஆண்டுகளாக அது நடந்து வந்த போதிலும் கூட அவர்கள் மின்சார வசதியை கிராமப் புறங்களுக்கு விஸ்தரிக்காமல், முன்பு இருந்த கஸ்ட்மர்களுக்கே சப்ளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம், ‘என் நீங்கள் கிராமங்களுக்கு அந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவில்லை’? யென்று கேட்டால் ‘சர்க்கார் எங்களுக்குப் போதுமான மின்சார விசை சப்ளை செய்வது கிடையாது’ என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதியைச் செய்து தர மறுக்கும் அந்தக் கம்பெனியை எடுத்து விடவேண்டும். அல்லது அந்தக் கம்பெனி மூலம் சேலத்தைச் சுற்றியுள்ள கிராமப்புறங்களுக்கும் மின்சார வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வசதி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மின்சாரம் சப்ளை செய்யும் முறையில் அரசாங்கம் ஒரு கொள்கையை கடைபிடிக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது இவர்கள் கிராமங்களுக்கு விவசாயத்திற்காக மின்சாரத்தை சப்ளை செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்தாலும் கூட இவர்கள் பெரும்பாலும் நகரங்களுக்கும், நகரங்களிலுள்ள சினிமாக்கோட்டைகளை, தொழிற்சாலைகள் இவைகளுக்குத்தான் அதிகமாக சப்ளை செய்கிறார்கள். இப்போதுவிவசாயிகள் சர்க்காருக்கு இந்தத் திட்டத்திற்காக கடன் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. என்றாலும் கூட கடன் கொடுத்தால் முதல் சலுகை உண்டு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஸ்டாக் கணக்கான மூலதனம் போட்டு நடத்தப்படும் தொழிற்சாலையில் தங்களுக்குக்கேற்ற மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து கொள்ளும் இயந்திரத்தை வைத்துக் கொள்ளவும் முடியும். ஆனால் விவசாயிகளால் அப்படிச் செய்ய முடியாது. ஆகவே ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைக்கும் ஓராண்டு, ஈராண்டு என்று கால தவணை கொடுத்து அதற்குள்ளாகவே அவர்கள் தங்கள் தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தைத் தாங்களே தயாரித்துக் கொள்ளும் வகையில் ஏதாவது ஏற்பாட்டைச் செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி இப்பொழுது தொழிற்சாலைகளுக்கு சப்ளை செய்யப்படும் மின்சார சக்தியை எல்லாம் கிராமப்புறங்களுக்குத் திருப்பி விட்டால் விவசாயம் செய்வதற்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். ஆகையால் இனிமேல்

[Sri M. P. Subramanyam]
[2nd March 1954]

மின்சாரவிசை விநியோகத்தில் சர்க்கார் விவசாயத்திற்கு, முதற் சலுகை அளித்து, வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு இத்தகைய என் பேச்சு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, except to make a few suggestions with reference to the several Budget proposals, which may be acceptable or may not be acceptable to the Government, I rise to support the Budget presented by the Hon. the Finance Minister. I also want to join in the chorus of praise and congratulations offered to the Hon. the Finance Minister on the fundamentally sound Budget that he has presented for the acceptance of this House. Taken as a whole, it seems to me, it is quite all right. I feel that for the first time after two years, the Hon. the Finance Minister has been responsive to public demands and has gone a long way to meet the demands from the public on the several phases of their lives and to satisfy and also to solve the several problems that beset them. Sir, after all, the essence of democracy is to listen to the voice of the people. I am glad there has been an attempt made by Government, as has been echoed by several hon. Members in this House, to placate the people and to attend to their wants. Sir, it was observed by some hon. Members that this is a deficit Budget and that the deficit ought to have been left uncovered. I also feel that the small deficit should have been left uncovered. After all, in these days when the Central Government has been taking a very bold line of action and is prepared to budget large sums of money by way of deficit financing and is prepared to meet it by inflationary measures too, the small budget deficit in these proposals could possibly have been left uncovered without making any proposals for fresh taxation however small, however easy of payment they may be. Bengal also has been having a deficit budget not only this year, but for the past two years and that State has not crashed for that reason. We also could have attempted to do likewise. But by way of abundant caution the Hon. the Finance Minister seems to have taken some measures to cover to some extent the deficit that he has envisaged in the budget proposals. I said that the budget proposals or the budget speech of the Hon. the Finance Minister is a thing which is responsive to public needs. I also said that there are measures proposed in the Budget which go a long way to meet the demands of the public. The public wanted relief for the handloom weavers. The Hon. the Finance Minister has granted this relief in a positive way by trying to subsidize the handloom products from possible loss or from possible competition from the mills. He has also lifted the sales tax of one and a half pies in the rupee on handloom products. There is also a negative way in which the Hon. the Finance Minister has attempted to help the handloom weavers and that is by levying a cess of Re. 0-1-3 per yard on mill cloth.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The cess is per rupee and not per yard.”

[2nd March 1954]

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ There may be some grievances expressed on this. There may be some hardship caused to the wholesalers or retailers. Whatever may be the hardship this is intended to reclaim the handloom weavers from their present condition. I believe it is but reasonable that the House should accept that proposal. If it is found that the cess proposed imposes a great hardship on the dealers of mill cloth, then the House may come forward with a proposal to reduce or do away with the cess and I believe the Hon. the Finance Minister will be reasonable to listen to such demands.

“ Sir, several small things have been done. One of such things is the proposal to set up a medical college at Madurai. I am sure the problem of students seeking admissions into the medical colleges will be solved to some extent by this. The period from April or May to July is a hectic period in the lives of students seeking admission into medical colleges. They go from one big man to another seeking help for admission to the medical college. Perhaps it is this plight of the students that made many of them feel aggrieved against the present Government. The existing institutions could not afford to take in all the youngsters seeking admission and admissions were refused to many promising young students. This caused a great heartburning among these students. The proposal to set up a medical college at Madurai will go a long way to solve this problem.

“ To solve the problem of rural medical relief, there is a proposal to introduce mobile medical vans as an experimental measure. There has been some opposition to this from hon. Members from this side as well as from the other side of the House. When this is sought to be tried as an experimental measure, it is but right that hon. Members of this House should support the scheme of that type. Somehow or other, at some stage or other we must solve this problem of rural medical relief and when an earnest attempt is being made by the Hon. the Finance Minister to solve this problem I do not see any reason why hon. Members should not support him. Some hon. Members said that the scheme will be a failure even now. If at all the scheme fails, I am sure it will not be due to any defect in the scheme itself, but it may perhaps be due to the personnel that are going to man the mobile units. Here I may refer to what the hon. Member Dr. Varadarajulu Naidu said about co-operative societies. He laid the blame on co-operative societies in South India have all failed. I would like to raise my voice of protest against this statement because co-operative societies have come to stay in the land. These societies are really a means to an end, the end being the welfare of the people. (Hear, hear.) If co-operative societies have been failures in some places, it is not due to any inherent defects in the Act or the defects in the department of Government but it is due to the personnel of the boards who manage these institutions or the factious feelings with which these institutions are worked in several rural areas and towns also. Exceptions do not make the rule and, therefore, if some institutions fail and do not work properly, we cannot condemn all

[2nd March 1954] [Sri S. Panchaksharam]

the institutions as a whole. The Canadian Prime Minister on the eve of his departure from this country after a short visit to this country has paid his meed of praise for the way in which these institutions are working. So my submission is, the success of any scheme depends more on the personnel who are entrusted with the execution of the scheme than on the merits of the scheme itself.

“ Then, Sir, the Hon. the Finance Minister has not forgotten the big schemes under the Five-Year Plan. Schemes like Vaigai, Amaravathi and extension of electricity to rural areas have all been included in the budget. Though the grant set apart for the extension of electricity to rural areas is meagre, yet this is the forerunner for bigger things to come. So I feel the Hon. the Finance Minister has got to be praised for what all he has done. More than anything else, in order to solve the food problem in the State, in order to wipe out a great portion of our deficit in food, the whole district of Tanjore is sought to be brought under the National Extension Service Scheme. I am sure if the scheme drawn up by the Hon. Minister for Agriculture proves a success, two-thirds of our food deficit will be wiped out and our food problem will be solved in another year. Year after year Government have come to the aid of the agriculturists by granting them loans and advances for the purchase of several of their requirements. This year also the Hon. the Finance Minister has not forgotten them and he has provided in an ample measure for granting this aid to agriculturists. He has not also forgotten small requests made by Government servants of Ranipet, Ariyalur and Cheranmahadevi. Provision has been made in the budget for the grant of house rent allowance to these Government servants. I am thankful to him for all these.

“ Sir, there are certain taxation measures envisaged in the budget proposals. One such measure is the land revenue surcharge. It is not a new thing at all. The proposal was put forward long ago and a Bill was placed in our hands two years ago when we met here for the first time. When it was first put in our hands every one of us felt that it was going to be oppressive and we thought we ought not to support a measure of that kind. To-day that oppression or the feeling of oppression has been taken away because on the former occasion every cultivator was sought to be taxed at an enhanced rate but to-day a planned and calculated measure of taxation is sought to be introduced by the Hon. the Finance Minister which would affect only about 8 or 4 thousand people. Under the present proposals, only big landlords will be affected and the extent to which they will be affected will not be much, if we take into consideration the fact that these landlords have earned more than their normal share during the past three or four years of the post-war period. It is right and proper that they should contribute some money to the State Exchequer. I am glad this measure of taxation is a compromise between the old surcharge Bill and also the harassment that is likely to be caused to the people by the imposition of an agricultural income tax.”

[Sri S. Panchaksharam] [2nd March 1954]

4-20
p.m.

"The tax on plantations has been condemned by the Raja of Chettinad. The hon. Member, Sri L. C. Pais, also wholeheartedly condemned the measure. I am not able to understand the reason why they oppose such a measure. If they, by themselves and along with other vested interests, are going to convince the Hon. the Finance Minister of the injustice that is likely to be caused by such a taxation measure, I have no objection to the Hon. the Finance Minister withdrawing this proposal.

"There is a proposal for rationalizing the Court Fees Act. It is a piece of legislation which has been on the Statute Book for over three or four decades without being affected by the changing circumstances in the body politic. There are several anomalies in it. In regard to this fiscal piece of legislation where there are often conflicts between the State and the subject, several conflicting decisions have been given by the High Court. Previously, till some ten years ago, the attitude of the Judges had been to interpret the Act in favour of the subject as it ought to be in matters relating to fiscal enactments. Latterly, there has been a tendency to interpret the Act in favour of the Government. On account of this unfortunate feature, the litigants have been put to very great hardship because when once a decision has been made by a trial Court, there is no other remedy except to go to the High Court by way of revision. As this entails a lot of inconvenience, many people do not seek relief by taking the disputed point to the High Court. It has, therefore, become very necessary not only to re-enact the Court Fees Act by rationalizing the whole thing but also, at the same time, to put an end to the several anomalies that have crept into the Act. It is not with a view to get more money through the new enactment but with a view to see that these anomalies and difficulties are removed that such a piece of legislation ought to be put before this House for acceptance.

"There is another proposal which has been put forward, namely, the proposal to levy a sales tax of half an anna in addition to the quarter anna which already exists on silver and goldwares and also on precious and imitation stones. I would like to remind the Hon. the Minister for Finance that there is a small fallacy in the argument that he has advanced or in the idea that he has put forward. He says 'It is now proposed to include gold and silverwares and precious and imitation stones in this list and to tax them higher at one point.' I would submit that even as it is on this day gold and silverwares and precious and imitation stones are taxed only at one point. There is no question of these articles changing hands from one merchant to another. There are no wholesale dealers and there are no retail dealers. There is only one dealer who is the wholesaler as well as the retailer. Therefore, even as envisaged at present, the three pies rate of sales tax on these gold and silverwares is levied at one point only. I just want to remind the Hon. the Minister for Finance that his proposal appears as though he is attempting to levy this tax at one point at a higher rate instead of collecting

[Sri S. Panchaksharam]

the same at two or three different points. Even with this present rate of taxation at three pies, there is room for evasion. It is the practice everywhere—I think hon. Members in this House and also the Hon. the Minister for Finance are aware of the fact—that when a jeweller makes a sale he does not prepare his bill as if he has sold the finished jewel to the purchaser. Actually, the jeweller puts down the value of bullion contained in the jewel as having been provided by the customer and he adds on to it the making charges as though he has only manufactured the jewel. It is only on this making charges, that is, manufacturing charges, that he collects the sales tax. This is the way in which in every part of the place the present sales tax is sought to be very cleverly evaded. If this is so, even in the case of the present tax of three pies, what will happen when the tax is raised to nine pies? The evasion will be more. Another feature is that this tax is sought to be collected not from the merchant but has to be paid only by the purchaser. With all these possibilities of evasion in every-day practice, why should the Hon. the Minister for Finance think of raising this tax? If he wants more money he should think of some other method of tackling the problem, by collecting the money from the jewellers. I will give an example for the information of the House. Suppose a person purchases a jewel weighing about 10 sovereigns. Even at the present rate of Rs. 58 he will have to pay Rs. 580. The making charges perhaps come to Rs. 20 and the cost may come to Rs. 600 in all. At the present rate of 8 pids, the purchaser will have to pay Rs. 9-6-0. If six pies more are added, the sales tax comes to nine pies in the rupee and the purchaser will have to pay Rs. 28-2-0 while at present he does not pay even Rs. 9-6-0 but pays sales tax only on Rs. 20 representing making charges. The purchaser will not be willing to pay anything more, much less the enhanced sum of Rs. 28-2-0. There will not only be room for evasion but it will also at the same time give room for a lot of endless complaints against the collecting machinery. There will also be room for harassment on the part of the officials who are in charge of collection because the jewellers are all rich people and the officials will have many opportunities for harassing them for several reasons. This kind of taxation which will give room for so much of oppression and so much of harassment must be reconsidered before it is put into effect.

"Sir, in regard to the Budget proposals, I want to make one or two representations in general. One of them is in regard to the working of the Electricity department. It is with very great reluctance that I am speaking on this subject, because I am not expected to know much of the working of this department. But, still on certain enquiries and from information that has been put into my ears, I am putting forward these complaints with the view that the Government would look into the matter and see whether things are all right with the working of the Electricity department. I am told that the working of this department is mysterious and that there is no proper control or check over its work on its

[Sri S. Panchaksharam] [2nd March 1954]

activities. The administration seems to be top-heavy and in spite of the separation of the Andhra State, there does not seem to be any reduction in the superior or inferior cadres. We are not able to understand how the moneys are being spent on establishment and operational and constructional charges. The departmental execution of works causes considerable delay, wastage and over-expenditure. There does not appear to be any co-ordination between the several stores establishments in the State and orders for materials appear to be placed and purchases made without finding out the necessity for such orders. As I said the working of this department does not appear to be understandable and a probe into it is what is required. This is a department whose activities are expanding from year to year and where Government expect a reasonable dividend on their investments. It is, therefore, really necessary that the Government should be vigilant and scrutinise its activities with greater care."

4.30
p.m.

"Under the Budget proposals, the sale of perishables like meat, fish, vegetables, fruits and eggs have been exempted from sales tax. Perhaps, by inadvertence or forgetfulness the Hon. Finance Minister has not put in 'flowers' in the list. I hope he will respond to the representations made in this connexion by the Flower Merchants' Association.

"For relief of distress of agriculturists in North Arcot district, certain measures by way of permanent relief have got to be undertaken under the Five-Year Plan. They are extension of electric supply, deepening of wells, tanks, etc., and starting river pumping schemes. By adopting these measures, the problem of unemployment in that district can be solved to some extent. At the same time the Government also have to undertake certain temporary measures as a part of the Grow More Food drive. The Hon. Revenue Minister who comes from the district of North Arcot is alive to the problems of that district. I am so sorry that his being a native of that district only serves as a handicap to the people of that district and it will be better if he exchanges places with the Hon. Finance Minister so that we may put forward schemes in favour of North Arcot district more effectively.

"Sir, pest-affected areas in that district are plentiful. Almost in the entire district the crops have been affected by pests, and the problem has become so acute that the people require immediate relief. The Revenue authorities do not give the agriculturists, whose crops have been affected by pests, any relief. If they have 'put the sickle on the crops' they will not be granted any remission. Wherever crops have been affected by pests, the agriculturists in those areas must get relief irrespective of the fact whether those areas lie in Chingleput district or Salem district or North Arcot district.

"The agriculturists of North Arcot district suffer from another harassment also. Three years' arrears of land revenue are sought to be collected from agriculturists in certain places of that district.

[2nd March 1954] [Sri S. Panchaksharam]

I have been telling the Government that 'loans due to Government' should also be treated as 'agricultural indebtedness'. The Revenue authorities are trying to collect three years' arrears at one stretch. Unless the period for repayment of these loans is extended, the lot of the agriculturists cannot be bettered. Therefore the Government must pass orders extending the period for repayment of loans advanced by them to the agriculturists.

"There is one other matter to which I wish to refer before I close. In the past, well subsidies had been granted to agriculturists. In some places, these subsidies have been usefully employed and in some places, the amounts that have been granted as well subsidies have been grossly inadequate for the purposes for which they have been sanctioned. Sir, these loans were advanced about five years ago. Coercive processes are now being taken not because the wells have not been sunk but because the wells have not been sunk within the time allotted for it. In some cases, action is being taken because the depth of the well sunk is short by one or two feet, and notices are being served to show cause why the amount of subsidy which had been advanced by the Government should not be recovered for infringement of the conditions of the loans advanced by the Government. I hope the Government will look into this matter and afford relief to agriculturists."

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, this is the fourth Budget session we are having after the last general elections.

"I find in the Budget introduced by our Hon. Finance Minister that there has been absolutely no change either in the structure of the Budget or in the policies of the Government involved in the proposals of the Budget . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Or in the personnel!"

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—"The Hon. Minister for Finance says that there has been no change in the personnel of the Ministry too. Yes, the same old Congress Party which had suffered a serious set-back during the last general elections is in charge of our Government here. The results of the general elections in the Travancore-Cochin State, where from the Congress President, Pandit Jawaharlal Nehru, down to Sri S. K. Patil from Bombay and where also our Hon. Chief Minister carried on propaganda for the Congress Party, must be an eye-opener to the Congress Government here. The Congress Party in that State has been routed in the elections, because the Congress Government in that State introduced a budget similar to the one now presented to us and similar to the budgets presented by the British Government in the years past. As a matter of fact, I can now itself table out motions for the next year's Budget because I know there is not going to be any change in the Budget proposals to be introduced next year.

[Sri S. S. Kolkebail] [2nd March 1954]

"As hon. Members are all aware, there was a partition of the old composite State of Madras on 1st October 1953. As a result of that partition, the present State of Madras is left only with 14 districts. In spite of the reduction in size of the State from 25 districts to 14 districts, the expenditure has not gone down. The Head of the State—the Governor—after the partition of the old composite State is now the head of 14 instead of 25 districts and it is but natural that his pay as well as the pay of his staff and everything else should have been reduced accordingly. This is an ordinary principle of finance and for implementing that, no law is required. The Governor was drawing a salary of Rs. 5,500 when he was the head of 25 districts and there is no meaning in paying him now the same salary when he is the head of 14 districts or expending Rs. 6.5 lakhs on him and his staff as was used to be done before.

"With regard to our Ministers also, after the formation of the Andhra State, by a simple process of calculation we should have had 7 Ministers, i.e., seven men Ministers and one Lady Minister. (Interruption.) In the English language, a lady is called 'better half' of a man. Now, Sir, we are having 12 Ministers. With regard to the expenditure to be incurred on these Ministers, it has been shown in the Budget as Rs. 4½ lakhs. This is not a correct figure at which they have anticipated. As a result of increase in the strength of the Ministry, the expenditure of the State on the Ministry and their staff is not at all coming down. We have got only 14 districts now. When we had 25 districts, we were having 14 Ministers. Even though the number of districts in our State has been reduced to 14, still we are having 12 Ministers. From this, hon. Members can imagine whether the present Government are administering the State properly. Let us take up the Secretariat. We find the Chief Secretary drawing the same old pay as he was drawing during the pre-partition days. The Inspector-General of Police as also his other subordinates are drawing the same old pay as they were drawing before although they have to administer only 14 districts now. The Government have not bestowed any attention on these matters. Our expenditure on the higher cadres of officers has not at all decreased though the area of the State has been reduced from 25 to 14 districts. It is impossible for the people to have any faith in this Government, which is administering our State in this manner. It is better that we have another general elections here also to see what the general electorate has to say in the matter.

"There is in the Governor's Speech a reference made about minorities living in certain border areas of Chittoor district. It has been stated by the Governor that peace and harmony can be maintained on either side only if educational and other amenities justly due to minorities are respected. I should like to know what is the policy of the Government with regard to the minorities—the Kammadigas, the Malayalees—living in this State? For the last two years, we have been requesting in this Assembly through the

2nd March 1954] [Sri S. S. Kolkebail]

Speaker, Deputy Speaker and the Government that steps must be taken for translation of the speeches made in the regional languages so that all Members may understand the speeches made.

4-40
p.m.

"No such attempt has been made. What do we find in the official reports supplied to us? Three-fourths of it contain Tamil speeches. With our elementary knowledge of Tamil we can only read those speeches with some difficulty. But the language spoken on the floor of the House is pure literary Tamil which it is impossible for us to understand. Therefore, of what use is the official report to us when we are not supplied with a translation of those speeches? Our requests had been negatived. That is the kind of treatment meted out to the request of hon. Members of this House. This is the treatment which this Government are giving to the minorities in this State.

"In the whole of the West Coast, we do not have any vocational institution like an Engineering College or Medical College. Our area has been completely neglected by the Government. Recently, due to the efforts of one Dr. T. M. A. Pai, it has been possible for us to start a Medical College at Udupi. Of course, to a large extent we had been helped by public subscriptions. But did this Government afford any help to us? The answer is a blank 'No.' Not a pie was given to us. Of course, the Hon. Ministers of this Government, almost all of them, came to Udupi and saw the magnificent structure which was being raised. They saw the palatial structure that was being raised. They saw the laboratory and other equipments. Did they give us any assurance of Government's help? The answer is again a blank 'No.' In spite of repeated representations we had not been given any financial help. What did the University say? This great University even refused to give us recognition."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"You did not apply for it."

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—"What is the use of applying for recognition when we know full well that we will only have a refusal? (Laughter.) Even our small request for a translation of Tamil speeches was not paid any heed to. When such is the case, how can we have any trust in you? That is why we applied for the Karnatak University and got its recognition of the college.

"What about irrigation schemes for South Kanara district? There had been no useful irrigation scheme for South Kanara for centuries. The Government have not spent even a single pie so far on any useful irrigation project in South Kanara district. We had one minor irrigation scheme in 1951 but even that was stopped in 1952. I do not know the reason why it was stopped.

"I am not one of those who stand for division of our States on a linguistic basis. Let it be made clear. I am one who stands for the oneness of India. Especially in the state of affairs

376

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE
YEAR 1954-55

[Sri S. S. Kolkebaill] [2nd March 1954]

"As hon. Members are all aware, there was a partition of the old composite State of Madras on 1st October 1953. As a result of that partition, the present State of Madras is left only with 14 districts. In spite of the reduction in size of the State from 25 districts to 14 districts, the expenditure has not gone down. The Head of the State—the Governor—after the partition of the old composite State is now the head of 14 instead of 25 districts and it is but natural that his pay as well as the pay of his staff and everything else should have been reduced accordingly. This is an ordinary principle of finance and for implementing that, no law is required. The Governor was drawing a salary of Rs. 5,500 when he was the head of 25 districts and there is no meaning in paying him now the same salary when he is the head of 14 districts or expending Rs. 6.5 lakhs on him and his staff as was used to be done before.

"With regard to our Ministers also, after the formation of the Andhra State, by a simple process of calculation we should have 12 Ministers, i.e., seven men Ministers and one Lady Minister. (Interruption.) In the English language, a lady is called 'better to half of man.' Now, Sir, we are having 12 Ministers. With regard to the expenditure to be incurred on these Ministers, it has been shown in the Budget as Rs. 4½ lakhs. This is not a correct figure which they have anticipated. As a result of increase in the strength of the Ministry, the expenditure of the State on the Ministry and their staff is not at all coming down. We have got only 14 districts now. When we had 25 districts, we were having 14 Ministers. Even though the number of districts in our State has been reduced to 14, still we are having 12 Ministers. From this, hon. Members can imagine whether the present Government are administering the State properly. Let us take up the Secretariat. We find the Chief Secretary drawing the same old pay as he was drawing during the pre-partition days. The Inspector-General of Police as also his other subordinates are drawing the same old pay as they were drawing before although they have to administer only 14 districts now. The Government have not bestowed any attention on these matters. Our expenditure on the higher cadres of officers has not at all decreased though the area of the State has been reduced from 25 to 14 districts. It is impossible for the people to have any faith in this Government, which is administering our State in this manner. It is better that we have another general elections here also to see what the general electorate has to say in the matter.

"There is in the Governor's Speech a reference made about minorities living in certain border areas of Chittoor district. It has been stated by the Governor that peace and harmony can be maintained on either side only if educational and other amenities are justly due to minorities are respected. I should like to know what is the policy of the Government with regard to the minorities—the Komedigas, the Malayalees—living in this State? For the last

2nd March 1954] [Sri S. S. Kolkebaill]

Speaker, Deputy Speaker and the Government that steps must be taken for translation of the speeches made in the regional languages so that all Members may understand the speeches made.

4-40
p.m.

"No such attempt has been made. What do we find in the official reports supplied to us? Three-fourths of it contain Tamil speeches. With our elementary knowledge of Tamil we can only read those speeches with some difficulty. But the language spoken on the floor of the House is pure literacy Tamil which it is impossible for us to understand. Therefore, of what use is the official report to us when we are not supplied with a translation of those speeches? Our requests had been negatived. That is the kind of treatment meted out to the request of hon. Members of this House. This is the treatment which this Government are giving to the minorities in this State.

"In the whole of the West Coast, we do not have any vocational institution like an Engineering College or Medical College. Our area has been completely neglected by the Government. Recently, due to the efforts of one Dr. T. M. A. Pai, it has been possible for us to start a Medical College at Udupi. Of course, to a large extent we had been helped by public subscriptions. But did this Government afford any help to us? The answer is a blank 'No.' Not a pie was given to us. Of course, the Hon. Ministers of this Government, almost all of them, came to Udupi and saw the magnificent structure which was being raised. They saw the palatial structure that was being raised. They saw the laboratory and other equipments. Did they give us any assurance of Government's help? The answer is again a blank 'No.' In spite of repeated representations we had not been given any financial help. What did the University say? This great University even refused to give us recognition."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"You did not apply for it."

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—"What is the use of applying for recognition when we know full well that we will only have a refusal? (Laughter.) Even our small request for a translation of Trial speeches was not paid any heed to. When such is the case, how can we have any trust in you? That is why we applied for the Karnatak University and got its recognition of the college.

"What about irrigation schemes for South Kanara district? There had been no useful irrigation scheme for South Kanara for centuries. The Government have not spent even a single pie so far on any useful irrigation project in South Kanara district. We had one minor irrigation scheme in 1951 but even that was stopped in 1952. I do not know the reason why it was stopped.

"I am not one of those who stand for division of our States on a linguistic basis. Let it be made clear. I am one who stands for the oneness of India. Especially in the state of affairs

[Sri S. S. Kolkebail] [2nd March 1954]

obtaining in the world to-day, it is absolutely necessary for us to maintain our unity. But let it be realised at the same time that it is of paramount importance that the claims of the minorities in any State should be taken proper care of. But what is the treatment meted out to the Kannadigas, who form a minority here? Of course the Congress Members hailing from South Kanara have given expression to their views on Prohibition and the unemployment caused by it. One or two of them have pointed out openly in the House to-day that Prohibition has been a complete failure in our State. But most of them, I mean, the Congress Members, are afraid due to their party discipline to give expression to their views openly. I know full well that a majority of them hold to the view that Prohibition has been a complete failure in our State."

SRI T. ANANTHA PAI :—" On a point of order, Sir."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" No point of order at all, Sir."
(Laughter.)

DEPUTY SPEAKER :—" Let us hear the point of order raised."

SRI T. ANANTHA PAI :—" The members of the Congress Party hailing from South Kanara are quite capable of taking care of themselves as well as the welfare of the people they represent. Allegations of the sort made against us is a matter on which I wish to enter my protest. I protest against the allegation of the hon. Member saying that we, members of the Congress Party, hailing from South Kanara are not able to give expression to our views freely, for fear of infringement of party discipline. No doubt we have our party discipline. It is good to maintain discipline. But to remark that we are afraid to give expression to our views is a thing on which I wish to enter my protest."

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—" There is absolutely no point of order involved in what the hon. Member has said. (Laughter.)

" I think I am correct when I say that a majority of the Congress members are against Prohibition but that they are not able, for fear of party discipline, for fear of party whip, to give expression to their views openly in this House. Why I say this is because whenever they converse with us in the open, in the dining hall or at some other open place, they say ' Prohibition is complete failure. We do admit that.' (Laughter.) When such is the case, how can we say that the whole Congress Party is unanimous in claiming that Prohibition has been a success? What did the Congress party members hailing from South Kanara do with regard to the translation of speeches in Tamil? They were Kannadigas. But for fear of party discipline, I think they would not have kept quiet."

DEPUTY SPEAKER :—" How can the hon. member blame the party for it? "

[2nd March 1954]

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—" We are in a minority. The Congress is governing us. They do not pay heed to our requests. Therefore I think I can blame the party in power. (Cheers.) I think I have a right to criticise them, especially when they do not care for us. What is the treatment meted out to the Malayalees, who are also in a minority in this State? Their lot is no better than ours. We had for the whole of Malabar one Nurses' Training Centre. For your information, Mr. Deputy Speaker, I may tell you that nurses from Malabar are the best of the lot in that profession. But what did the Government do? They closed down even that one centre. Interpellations were put to the Hon. Minister for Health in regard to that. But what is the use of putting interpellations when the Government do not care for the welfare of minorities? They do not respect our wishes. I am not concerned with the treatment of minorities in Andhra. First of all we should treat our minorities in a dignified manner. Of course Mr. Vinayakam had spoken about the treatment of the Tamils, who form a minority in the State of Andhra. ' Charity begins at home '. The Government should realize that principle. They must first of all treat us well. Then they can fight with the other Government for the fair treatment of Tamilians. I do plead for the fair treatment of minorities, viz., the Tamils in Andhra. But that does not mean that we, Kannadigas, should not at all be cared for."

" Of course newspapers have complained that the general tone of Budget discussion has gone down. It is because we, hon. Members of this House, feel that there is no use of our expecting any more because Government would not respect our wishes and so we naturally think that no useful purpose would be served by our repeating again and again our grievances. We have had our experiences. We wasted all our breath during the last Budget discussions in expressing our grievances. But what was done to redress our grievances? Nothing. When that is the state of affairs, what is the use of our going on repeating and repeating what we said previously. Surely we cannot be complained against for it. If we do not offer constructive criticisms it is because of a feeling of frustration that it would be no use expecting the Government to respect our wishes any more. For instance taking Prohibition we know full well that it has been a failure. The Congress Members refuse to express it on the floor of the House because of the party discipline. "

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—" On a point of order, Sir. The hon. Member is saying that Prohibition had been a complete failure because he imagines that a majority of us are having the same view but because of party discipline, the Congress Members have been silent in that regard. Silence does not mean approval. I protest against the casting of aspersions against us by the hon. Member."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I am not casting aspersions

[Sri S. S. Kolkebail] [2nd March 1954]

got respect for you people (laughter). But I am not going to withdraw what I had said previously, viz., that the Congress Members know full well that Prohibition had been a failure. They had expressed it in clear language outside. In the dining hall, in the open space outside, they say so. But they fear to say so in open House before the Hon. Sri C. Rajagopalachari or the Hon. Sri C. Subramaniam." (Cheers.)

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—" Is the hon. Member saying that Prohibition has been a failure from his own personal experience? Or is he expressing public opinion? "

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" Perhaps the hon. Member is imagining I am a drunkard. (Laughter.) I may tell him that it is seven years since I left off drinking on the advice of my doctor." (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" He himself has proved that Prohibition has been a success, Sir." (Laughter.)

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" Whatever comments I have got to make in respect of the several demands, I shall reserve when the Demands come up for discussion before the House. Suffice it for me to say that this Budget is without any imagination, without any plan. I consider it, therefore, to be of no use for the betterment of the lot of the poor people of this State."

III.—THAKKAR BABA VIDYALAYA, INFORMATION RE LOCK-OUT OF HOSTEL INMATES.

DEPUTY SPEAKER :—" I think the Hon. Minister for Harijan Welfare wanted to say something in respect of the hunger-strike of the students of Thakkar Baba Vidyalaya, Theagarayanagar. Does the hon. Minister propose to speak on it now? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" Mr. Deputy Speaker, Sir. This morning when I answered a short-notice question I told the House, in fact I gave an undertaking more or less, that I was still pursuing the matter and I hoped to effect an amicable settlement. Let me inform the hon. Members now that a satisfactory settlement has been arrived at. I have been informed by my office that owing to the endeavour of the officers concerned as well as the good offices of my friends in the Opposition that an amicable settlement has been effected and that the boys are now going to the hostel. Let me tell hon. Members that the boys are going to have a hearty meal tonight." (Cheers.)

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1954-55—cont.

DEPUTY SPEAKER :—" Sri Ramasami Naidu may now speak. I hope that he would finish before 5 o'clock."

4-50 * SRI S. RAMASWAMY NAIDU :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் பதவி களை, பத்து நிமிஷத்திற்குள் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பொது விவர

[2nd March 1954] [Sri S. Ramasamy Naidu]

தத்தை முடிக்கவேண்டுமென்றால், அது முடியாதென்றாலும்கூட, சில முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்வதற்காவது ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததைப்பற்றி நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

* ஆகாறு அளவிட்ட தாயினுங் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை

என்பது வள்ளுவர் வகுத்துக்கொடுத்த பொருளாதாரப் பொன் மொழியாகும். ஆகவே, அதைக் கொண்டு இருக்கும் வருவாயை நல்ல முறையில் வரவிற்கு அதிகம் இல்லாமல், செலவிடுவதற்கு நிதி மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

"அதிகமாக நிலமிருந்தும், நிலம் கூட எங்கிருக்கிறது என்று தெரியாமல் இருக்கிறார்களே, அவர்களிடமிருந்தும், மிக துல்லிய ரகத்தைச் சேர்ந்த துணியைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களிடமிருந்தும், மற்றும் நல்ல இயற்கையாக இருக்கும் அழகுக்கு அழகு செய்து கொள்பவர்களிடமிருந்தும் சில சொற்ப தொகைகளை வசூலிப்பதைத் தவிர வேறு எந்த வரியையும் போடாமல், இருக்கும் எல்லா இனங்களுக்கும் நல்ல முறையில் பணம் பகிர்ந்து கொடுத்ததற்கு நான் அவரைப் பாராட்ட வேண்டும்."

"நம்முடைய நாட்டிலே நாலேந்து வருஷங்களாக பஞ்சம் தாண்டவ மாடியதற்குப் பிறகு, இந்த வருஷம் சிறிது மழை பெய்து நல்லபடியாக விளைந்திருக்கிறதென்று நிதி மந்திரி அவர்கள் தங்களுடைய பிரசங்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே விளைச்சல் அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக சர்க்கார் கொள்முதல் விலைக்குக் குறைவாகக் கூட தானியம் விற்பது வருவதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த விலை இன்னும் குறைந்து போகாமல் இருப்பதற்கு, சர்க்காரே சற்று அதிகப் படியாக கொள்முதல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்த விஷயத்திலே கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் செய்திருக்கும் ஏற்பாட்டைப்பற்றி சிலாகித்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு விவசாயிகளிடத்தில் பணம் இல்லாத காரணத்தினால் தான் அவர்கள் நெல்லை விற்க முன் வருகிறார்களே தவிர, மற்றபடி அதிகமாக விளைந்து விட்டது என்று நினைத்து, விவசாயிகள் இன்று வியாபாரிகளுக்கு நெல்லை விற்பது முதல் செய்ய முன் வரவில்லையென்பதை முதலில் நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

"இந்த நெல் விலையானது சரிந்திருப்பதனால் நெல்லை வாங்கும் வியாபாரிகளுக்குத் தான் இன்றைக்கு சொளகரியமாக இருக்குமே தவிர, விவசாயிகள் தங்களுடைய உபயோகத்திற்கு நெல் வாங்கவேண்டிய காலத்தில் இந்தக் குறைந்த விலையில் அவர்களுக்கு நெல் கிடைக்காது என்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். ஏனென்றால், இன்றைக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து நெல் வாங்குபவர்கள் தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்காக வாங்குபவர்கள் அல்ல. நாலேந்து மாதங்கள் வரை வாங்கிய நெல்லைச் சேமித்து வைத்து, பிறகு அதை அரிசியாக்கி அதிக விலைக்கு விற்பதற்கு வாங்குகிறார்களே தவிர, என்னப்போன்ற உழவர்களும், மற்றும் நகரங்களில் காரியாலயங்களில் வேலை செய்யும் மாதாந்தர சம்பளம் வாங்குகிறவர்களும் தங்களுடைய ஒரு வருஷ தேவைக்கு வாங்கிக்கொள்வதற்கு சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு நெல்லை எப்படியாவது விற்பதுவேண்டுமென்ற முறையில் விவசாயிகள் விற்பது விரும்புகிறார்கள்; வியாபாரிகளும் அதை வாங்கி வைக்கிறார்கள். இரண்டு மாத காலத்திற்குப் பிறகு, அறுவடையெல்லாம் முடிந்த பிற்பாடு, "வேதானம் மறுபடியும் முருங்கை மாத்தில் ஏறிக்கொண்டுவிட்டது" போல நெல் விலை ஏறத்தான் போகிறது. ஆகவே, நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்; "இன்றைக்கு விலை குறைந்திருக்கிறதென்று பாராமுகமாக இருக்காமல், இந்த வருஷத்திற்குப் பற்றாக்குறை சுமார் இரண்டு லட்சம் டன் ஏற்படுமென்று தெரிந்திருப்பதினாலே, இன்றைக்கு விலை குறைவாக இருக்கும்போதே நெல் போன்ற கெட்டுப் போகாத

[Sri S. Ramasamy Naidu] [2nd March 1954]

தானியங்கியெல்லாம் சர்க்கார் ஏராளமாகக் கொள்முதல் செய்து வைத்திருந்தால், பின்னால் விலை ஏற்றத்தைச் சரிக்கட்ட முடியும்” என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இன்றைக்கு சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் திட்டங்களெல்லாம் மக்களுக்குப் பயன் படக்கூடிய அளவுக்கு இருந்தாலும் கூட நான் ஒரு சின்ன உதாரணத்தின் மூலமாக எவ்வளவு தூரம் பயன்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். விவசாயி என்றால் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆறுமாதத்திற்கு வேண்டிய எரியிலே மூன்று மாதத்திற்குத் தேவையான தண்ணீர் வந்திருக்க, 3 மாதத்தில் பயிர் செய்யக்கூடியவனும், ஒரு மாதத்தில் பயிர் விளைவிக்க கூடியவனும், 6 அல்லது 8 மாதங்கள் கழித்து அறு வடை செய்யக்கூடிய எல்லோருமாக சண்டையிட்டுக் கொண்டு, இருக்கும் தண்ணீரை முறை வைத்துப் பாய்ச்ச வேண்டுமென்று ஒவ்வொருவரும் முந்திக்கொண்டுள்ளது, பாய்ச்சி, கடைசியில் ஒருவருக்கும் உபயோக மில்லாமல், அந்தந்த களத்து தண்ணீர் பாய்ச்சப்பட்டு எல்லோருக்கும் பாச்சப் பட்ட சந்தோஷத்தைத் தவிர, நியாயமாக செளகரியமாக அறுவடையாகக் கூடியவருக்கு பாய்ச்சப்பட்டிருந்தால் எவ்வளவு பிரயோஜனமாக இருக்குமோ, அவ்வளவு பிரயோஜனம் இல்லாமல் போகும். இன்றைக்கு இருக்கும் பணத்தை சர்க்கார் எல்லா இனங்களுக்கும் சமமாக, யாருக்குமே சண்டை கூடாதென்ற முறையிலே, ஒவ்வொரு துறையிலும் சிறிது சலுகை காட்டவேண்டும் என்பதற்காக பணத்தை ஒதுக்கிவிட்டு, மிகவும் அவசியமான துறைகளுக்கு ஏராளமாகப் பணம் ஒதுக்காமலிருப்பது குறைநீரைப் பாய்ச்சியதன் கதையைப் போலத்தான் இருக்கிறது.

“எழை உழவரும், உழைப்பாளியும் தன்னுடைய நிலைமையைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு வெகு நாளாக பிரயத்தனப்பட்டு வருகிறான். அவனுடைய நிலைமையை வளப்படுத்திக்கொள்ள அவனால் ஆனமட்டில் முயன்றுகொண்டு வருகிறான். அவன் என்ன முயன்றபோதிலுங்கூட குடிசை வீடு ஒட்டு வீடாவதற்குப்பதில், இருக்கும் குடிசை வீடும் மோசமான நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவனுடைய நிலைமை நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டே வருகிறது.

“நாட்டிலே இருக்கும் விவசாயிகளும் தொழிலாளிகளும் இன்றைக்கு நகரத்தில் வாழும் மக்களின் நிலைமையைப் பார்க்கிறார்கள். நகரத்திலே குறைந்த வருமானம் உள்ளவனும் சுகவாசியாகவும் நல்லபடியாகவும், நல்ல வீட்டில் வாழும்படியாகவும் காண்கிறேன். அவர்களுக்கு உணவு அளித்து, உடை கொடுத்து காப்பாற்றும் இவன் மிகவும் கேவலமான நிலைமையில் கிராமத்தில் அவல வாழ்க்கையை நடத்துகிறான் என்றால் எத்தனை நாளுக்குத்தான் இதைச் சகித்துக்கொண்டிருப்பான்? அவன் நெஞ்சு கொதித்துக் கொண்டிருக்கிறான். கிராமத்தில் நல்ல ரஸ்தா இல்லை; குடி தண்ணீர் வசதி இல்லை; விளக்கு வசதி இல்லை; சுகாதார வசதி இல்லை; அவன் இத்தனை கஷ்டங்களையும் சகித்துக்கொண்டு, நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கில்லாமல் பழங்காலத்து எர்க் கைப்பைகளையும், காளைகளையும் கொண்டு காட்டிலிருக்கும் தானியங்களை வீட்டுக்குகொண்டு வருகிறான். அப்படி கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தி செய்யும் தானியங்களுக்கு, நியாயமாக அவனுக்கு கிடைக்கவேண்டிய விலை கிடைக்காமல், தீர்வை கட்டுவதற்குகோ, அல்லது தன்னுடைய குடும்பத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொள்ளுவதற்கோ முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறான், எத்தனை நாள் தான் இவன் பாடுபட்டாலும் என்னைக்கும் முன்னுக்கு வந்து நல்ல நிலைமையில் வாழ முடியாது என்று அறிவோம். ஆகவே, மக்களுடைய சார்பில் நடக்கக்கூடிய இந்த சர்க்கார் எல்லா சமூகத்தினரும் முன்னேற்றம் அடையும்படியான முறையில் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருந்தாலும்கூட, இவைகளை இன்னும் அதிகமாக்க வேண்டும், விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“சென்னை ராஜ்யத்திலே பணம் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக மாகாண சர்க்கார் ஏராளமாகக் கடன் வாங்கியோ, நன்கொடையைப் பெற்றோ அபிவிருத்தித் திட்டங்களை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நிதி

[2nd March 1954] [Sri S. Ramasamy Naidu]

மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறே முயன்று சென்ற வருஷத்திலும் பல கோடி ரூபாயைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷத்திலும் 13 அல்லது 14 கோடி ரூபாய் வரை பெறப் போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சற்று அதிகமான தொகையை வாங்கி, கிராமத்தில் இருக்கும்படியான மக்களுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்காகவும், அவர்களுக்குப் பிரயோஜனப்படும்படியாகவும் சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டும். ‘ஒவ்வொரு வருஷமும் தனக்கு என்று இவ்வளவு ரூபாய் சர்க்காரிலே இருக்கிறது; கிராம மக்களின் அபிவிருத்திக்கான காரியங்களுக்கு அந்தப் பணம் செலவிடப்படும் என்ற நிலையில், கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் பணம் வேண்டுமென்று கேட்டால் சர்க்காரிடமிருந்து பணம் கிடைக்கும் என்ற நிச்சயம் அவனுக்கு இருக்கும்படியாக சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“இன்றைக்குப் பல துறைகளில் - அதாவது தாசில்தார் மூலமாக, ஹரிஜன நல உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலமாக, கலெக்டர் மூலமாக, சமுதாய நலத் திட்ட அதிகாரிகள் மூலமாக, அந்தந்த ஸ்தல அபிவிருத்தி இலாகாவின் மூலமாக - பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவிடப்பட்டு வருகின்றன. சர்க்காரிடமிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட கிராம அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காகப் பணம் வாங்கவேண்டுமென்றால், அந்தந்த கிராம மக்கள் பாதித் தொகை கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல், பொருள் உள்ளவர்கள் பாதிப் பணத்தைக்கொடுத்தும், பொருள் இல்லாதவர்கள் தங்களுடைய உழைப்பைக்கொடுக்க முன்வந்தால் அவர்களுடைய உழைப்பைப் பாதித் தொகைக்குப்பதிலாகப் பெற்றுக்கொண்டு, ஒத்தாசை செய்வோம் என்று சர்க்கார் சொல்ல முன்வந்தால், கிராமத்தார்கள் அதிகமாக சந்தோஷப்படுவார்கள். கிராமங்களில் ஒற்றுமை நிலவுவதற்கும் உபயோகமாக இருக்கும். எப்படியாவது சர்க்காரிடமிருந்து ஒரு 500 ரூபாயைப்பெற்று, தன்னுடைய கிராமத்தை முன்னேற்றமடையச் செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில், கிராம மக்கள் எல்லோரும் ஒன்று படுவார்கள். அப்படிப்பட்ட காரியத்தை சர்க்கார் செய்ய முன்வரவேண்டும்.

“இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அந்த மாதிரி தொகையை ஒதுக்காவிட்டாலும்கூட, இருக்கும் தொகைகளை சேகரித்து, “கிராம நிதி” என்று ஒரு நிதியை ஏற்படுத்தி, எந்தக் கிராமத்தார்கள் தங்களுடைய உழைப்பைக் கொடுக்க முன்வந்தாலும், எந்தக் கிராமத்தார்கள் அந்தந்த கிராமத்தின் அபிவிருத்திக்கு அந்த நிதியிலிருந்து உதவி வேண்டுமென்று கேட்டாலும், இலேசாக, கேட்ட மாதத்திரத்தில் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“வெகு நாளைக்கு உழவர்களை சமாதானப்படுத்த முடியாது. உழவனைப் பற்றி அவனுடைய பரிதாபகரமான நிலையைப்பற்றி ஒலியம் ஒன்றைப் பார்க்கிறோம். நாலாறு மாறாக நனி சிறிதாக, எப்புறனும் மெலுறை சோறும் குடிசைக் குறியவன் உழைப்பால்மெலிந்து, உவகையின்மையால் பொலிவிழந்து நிற்கிறான். கொம்பொடிந்து, கூழை வாலுடன் ஒட்டி யுலர்ந்த காளைகள் அச்ச வலைந்து போல் முறிந்த வண்டியருகே நிற்கின்றன; சும்பிய தோள்களுடன் வயிறு பெறுத்த குழைந்தைகள் புழுதியிலே செயலற்று உட்கார்ந்திருக்கின்றன. சிறிது கூழை அடுப்பிலிட்டு எரிப்பதற்கு விறகில்லாமல் உதிர்ந்த சருகுளை கிழிந்த புடவை கட்டிய மனைவி பொறுக்கிக் கொண்டிருக்கிறாள். இப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான நிலையைச் சித்தரிக்கும் படத்தைப் பார்க்கிறோம். உழவர்களுடைய நிலையைப்பற்றிச் சிந்திக்கும்போது இப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்தான் நம் கண்முன்னால் வந்து நிற்கின்றது.

“அப்படிப்பட்டவர்கள் பக்கத்தில் மற்றொரு ஒலியம் காண்கிறோம் வளர்ந்தோங்கியிருக்கும் மாட மாளிகையில் வசிப்பவர்கள் வெளியே போய்வர நல்ல மோட்டார் கார்கள் பொய்க்குதிரைமேல் திரண்ட கண்ண்களுடன் விளையாடும் குழந்தைகளுக்கு சாக்லேட்போன்ற விதவிதமான

[Sri S. Ramasamy Naidu] [2nd March 1954]

தின்பண்டங்கள் கவலையில்லாமல் ஆடலும் பர்டலும் அவர்கள் சுகமாக வாழ்வதைக் காண்கின்றான். இந்த ஓவியத்தை அவன் பார்க்கும்போது, “என்றைக்காவது நாமும் அவர்களைப்போல் ஆகவேண்டும்” என்ற ஆசையுடன், பட்டினியால் வாடிக்கொண்டிருந்தாலும், தினம் தினம் பாடுபட்டுக்கொண்டிருப்பான் இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு நாம் பாடுபட்டால் மற்றவர்களைப்போல் நாமும் முன்னுக்கு வரலாம் என்ற நம்பிக்கையில் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த நிலைமையை அவன் அடைய முடியாத காலத்திலே அவனுக்குக் கோபம். வரத்தான் செய்யும் தனக்குப் பக்கத்திலே இருக்கும் அந்தப்படத்தை அவன் பிய்த்தெறிய எண்ணுகின்றான். அவன் அப்படிச் செய்கின்றான் என்று நீங்கள் அவன் மேல் குறைசொல்ல முன் வரமாட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

“தன்னை உயர்த்திக்கொள்ள முடியாத நிலையில் தான் வேறு என்ன செய்யவேண்டும் என்று தோன்றாத அந்த நிலையில் அவன் இப்படிச் செய்வதைப்பற்றி அதற்காக நீங்கள் குறை சொல்லப்போவ தில்லை; குறை சொல்லவும் வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அவன் மேல் கோபப்படுவதற்குப் பதிலாக, அவனைச் சீர்தூக்கி வைத்து, முன்னேற்றிவைத்து, தன் பக்கத்து வீட்டாளைப்போல் - தியாக ராயங்கரர் பங்களா வாசியைப்போல் பழைய மாம்பலத்திலிருக்கும் குடிசையில் வாழ்பவனையும் - உயர்த்துவதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். குடிசையில் வாழ்பவன் குபேரனை கண்டு ஆத் திரம் கொள்ளாமலும் குபேரன் குடிசையில் வாழ்பவனுக்கு உதவும் மனோபாவம் ஏற்படும்படியாகவும் நீங்கள் செய்து, இந்த நாட்டிலே நல்லதோர் சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு வரவு செலவுத் திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும்.

“இந்தக் கஷ்டமான காலத்தில் வந்த வருவாயைக்கொண்டு, மக்களுக்கு பயன்படும்படியான நிலச்சீர்திருத்தங்கள், கண்மாய் வெட்டுதல், சாலைகள் செப்பணிடுதல், கிராமங்களுக்கு ரஸ்தா அமைத்தல், கிராமங்களில் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தல் போன்ற பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு நீங்கள் ஈடுபட்டிருப்பதை இன்னும் விஸ்தரித்து, இன்னும் அதிகப்படியான மக்களுக்குப் பயன்படும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார்கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பை என்னுக்குக் கொடுத்ததற்காக நான் உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. on Thursday, the 4th March 1954.”

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 4th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Enquiry into the food position in Malabar.

* 38 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any orders to the Commissioner of Civil Supplies to conduct an enquiry into the food position in the Malabar district;

(b) if so, the terms of the enquiry;

(c) whether the Commissioner has submitted his report to the Government;

(d) what are the main recommendations of the Commissioner; and

(e) whether the Government have taken any decision on the report?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.

“(c) The Commissioner has not submitted any report to the Government but only his ‘Tour Note’ relating to his tour in Malabar district, in the first week of January 1954.

“(d) & (e) The Commissioner inspected the quality of rice issued through ration shops or kept for such issue and issued orders on the spot to clean and down-grade rice which was not found to be up to the standard. The Government ratified his action.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know, Sir, for what purpose the Commissioner made his tour in Malabar, because in the course of his tour he made so many statements concerning the food supply problem of the State?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“It is only for the inspection of all those things that he went to Malabar.”

SRI S. T. ADITYAN:—“May I know what is meant by ‘down-grading rice’? Is it actually the removal of unconsumable stuff from it?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“If the rice is certified to be unfit for human consumption, it is taken out of the

[4th March 1954]

ration shops or if first-grade rice is found to be not of the standard quality, it is downgraded into second-grade rice and sold at a lesser rate."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Is the consignment of rice despatched to Malabar district different from that supplied to the other parts of the State? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, we do not have any separate allotment for Malabar. It is only from the general allotment that the quota intended for Malabar is supplied."

SRI A. APPU :—" May I know, Sir, whether the Commissioner made enquiries with regard to the possibility of removing the zonal system and if so, what was his report to the Government? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No such investigation was made and he has not made any specific proposals in that regard."

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" May I know, Sir, the places visited by the Commissioner during the course of his tour in Malabar? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry, Sir, I do not have the list of places that he visited, but I can furnish the information if the hon. Member is interested."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" അരിയുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് മലബാറിൽനിന്നു വളരെക്കാലമായി ആക്ഷേപങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇനിയെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക കമ്മീഷണറെ നിയമിച്ച് ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുമോ ? "

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" I will translate the question, Sir. ' Regarding supply of rice in Malabar, complaints have been received by the Government for a long time. Will the Government consider the appointment of a Commission to enquire into these allegations ' ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There is no use of appointing a Commission as such or a Commissioner for Malabar. We have taken steps to remove all the defects which existed there and I think the position is quite satisfactory now."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" Is it not a fact that the Palghat Producers-cum-Consumers' Co-operative Society complained to Government, even after the visit of the Commissioner, that the quality of second-grade rice still available with the society was not being consumed by the people? Will not the Society incur a great loss on this account? "

[4th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the general complaint was against what was known as the ' red variety.' The total quantity of that red rice was only about 4,680 bags for the whole of Malabar. I do not think there is any serious hardship to people by distributing this rice and I hope by this time the stocks of this rice would have been exhausted."

SRI S. RAMALINGAM :—" முதல் ரக அரிசி கெட்டுப் போயிருந்தால், அதன் விலையைக் குறைத்து, இரண்டாம் ரக அரிசியாக விற்கப்படுகிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். கெட்டுப் போன முதல் ரக அரிசியைச் சாப்பிடுவதினால், மலையாள ஜில்லாவில் வசிக் கும்படியான மக்கள் பெரிய அளவு காலராவினால் பாதிக்கப்பட்டு வருவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியிருந்தால், அந்த நிலைமையைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருவார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am really sorry that the hon. Member should think that rice causes cholera. It does not. It is not as if when the rice becomes unfit for human consumption, we can press it for consumption. Where the quality has deteriorated, we clean it and then we supply it as second-grade rice."

SRI S. T. ADITYAN :—" Did the Commissioner in fact find any quantity of rice being unfit for human consumption during his tour? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I think that a small quantity of rice was found to be unfit for human consumption."

DR. K. B. MENON :—" In view of the facts (1) that there is a persistent complaint about it, (2) that the Hon. Minister himself has seen the samples and (3) that bad quality of rice means loss to the poor people, may I know what specific actions the Government have taken or propose to take to rectify the state of affairs? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We have taken definite action and have issued instructions to have the rice cleaned wherever there is complaint and as a result of this cleaning, better quality of rice is supplied. But if the rice is found to be unfit for human consumption, it is completely withdrawn."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Hon. Minister said that the allotment to Malabar was also from the general stock. The complaint about the quality of rice had invariably been with reference to the stocks imported from outside the State. Is it not a fact that almost the entire quantity sent to Malabar is out of this imported rice? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is because Malabar is the major beneficiary so far as imported rice is concerned. It has to take the major portion of it and we cannot help it."

[4th March 1954]

(b) when the tripartite enquiry committee to inquire into the service conditions of the workers was appointed by the State Government;

(c) who the members of the committee are; and

(d) the total expenditure incurred by the committee for their tour and submission of reports?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) There are 331 factories in the State engaged in minor engineering industries including 176 automobile engineering works.

“(b) The committee was constituted in December 1952, but it began to function only in April 1953.

“(c) *Chairman and Independent Member*.—Joint Director of Industries and Commerce.

Independent Member.—Sri P. M. John, Executive Engineer, West Coast Division.

Employers' Representatives—

(i) Sri C. A. Chetty, Beehive Foundry, Madras (resigned on 29th June 1953, Sri V. S. Hegde, Proprietor, Industrial and Commercial Syndicate, Madras, appointed in his place).

(ii) Sri G. R. Damodaran, P.S.G. & Sons Charity and Industrial Institute, Coimbatore.

(iii) Sri T. S. Krishna, Southern Roadways, Madurai.

Workers' Representatives—

(i) Sri E. Ramalingam, I.N.T.U.C., Madras.

(ii) Sri K. Gurumurthy, Simpson & Group Employees' Union, Madras.

(iii) Sri P. K. Dewar, Brunton & Company Workers' Union, Amaravathi, Fort Cochin.

“(d) The total expenditure incurred by the committee from 16th April 1953 to 1st December 1953 is Rs. 9,098-5-0.”

SRI A. RATNAM :—“மைனர் இன்ஜினீரிங் தொழிற்சாலைகளை விருத்தி செய்வதற்கும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கும் அரசாங்கம் அனுஷ்டிக்கும்படியான கொள்கை என்ன? திட்டங்கள் என்ன? இவைகளுக்காக சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் எவ்வளவு?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I am afraid, Sir, the hon. Member's question does not relate to the main question. He may give notice of a separate question.”

SRI S. VADIVELU :—“முகூட்டுக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் வெளிவந்து விட்டதா? அப்படி வெளிவந்திருந்தால் அதன் சிபாரிசுகளை அமுலுக்கு கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா?”

[4th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“The committee has not yet submitted its report. But as I have said in the case of the textile tripartite enquiry committee, this is only a recommendation of the committee. It has no legal enforcement at all.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“1943-ம் வருஷத்தில் எவ்வளவு மைனர் இன்ஜினீரிங் தொழிற்சாலைகள் பணமின்றி மூடப்பட்டன? State Aid to Industries Act-ன் பிரகாரம் எவ்வளவு தொழிற்சாலைகளுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்து மீண்டும் திறக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தார்கள்?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Notice, Sir.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் ஆங்காங்கே சென்று, பார்த்து சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் முகூட்டுக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை ‘சிபாரிசு’ என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளும் ஒத்துக்கொண்ட அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்குச் சர்க்கார் முன்வருவார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, as far as the Government are concerned, if the report is unanimous and if the employers will accept the recommendations, we shall be most happy. But I am afraid we cannot compel employers or employees to accept the recommendations of this Tripartite Enquiry Committee.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“Sir, what are minor engineering industries and major engineering industries?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“What is not major is minor, Sir.” (Laughter.)

DR. K. B. MENON :—“Sir, may I know the basis of selection for representation of the workers, and may I also know what is the privileged position of the I.N.T.U.C.?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, these were leaders of labour unions. In regard to minor engineering industries I am afraid the hon. Member is not correct when he says that the I.N.T.U.C. has a privileged position. There are many industries where the I.N.T.U.C. is not represented. Hon. Members of this House had occasion to question the character of one representative or other. The vacancies are limited. Unions are many. Therefore, we have got to make a selection, and we cannot satisfy all unions in the matter of representation.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know, Sir, whether the Government are prepared to give their opinion regarding the report of this tripartite committee, and why they have not included any representatives of the A.I.T.U.C. in this tripartite committee?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“In regard to the second half of the hon. Member's question, I have said that the number of vacancies is limited, and the number of unions are so many. It will be impossible to satisfy everybody.”

[4th March 1954]

As far as possible, in the appointment of those representatives, we try to give representation to all shades of opinion. Regarding the first half of the question, it depends on what the recommendations are, whether they are unanimous, and whether they are acceptable to both the unions and the management. The Government, at this stage, cannot give any opinion."

SRI M. PALANIYANDI :—" முக்கூட்டுக் கமிட்டி தனது யாதாஸ்தை சமர்ப்பிப்பதற்குமுன் தொழிலாளிகள் தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டுமென்று கேட்கும்போது, 'முக்கூட்டுக் கமிட்டி நடந்துகொண்டிருக்கிறது; சிபாரிசு வரும்வரை தொழில் கோர்ட்டுக்குப் போக அனுமதி தாமாட்டோம்' என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆனால், முக்கூட்டுக் கமிட்டியின் சிபாரிசு வந்த பிறகும், அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர மறுத்தால், தொழிலாளிகளுக்கு வேறு என்ன கதி இருக்கிறது? இதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்வார்களா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, I suppose the hon. Member means the industrial tribunal. Reference to an industrial tribunal, so far as I am aware, has nothing to do with the recommendations of the tripartite committee. The recommendations of a tripartite committee are recommendations only. We cannot make them the basis of quarrels. But in all industrial disputes, if the Government think there is a basis for reference to the industrial tribunal, we always do refer to them. But under the existing Act, the Government have the right to decide whether a matter should or should not be referred to an industrial tribunal."

SRI N. K. PALANISAMI :—" மைனர் இன்ஜினீயரிங் தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுவதற்குக் காரணம் போதுமான கச்சாப்பொருள்களும் நிபுணர்களும் அவர்களுக்கு இல்லாததுதான். ஆகையால் State Aid to Industries Act-ன் பிரகாரம் அவர்களுக்குப் போதுமான கச்சாப்பொருள்களும் நிபுணர்களும் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்ய சர்க்கார் முன்வருவார்களா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the main question refers to the formation of a tripartite committee. The supplementary question has nothing to do with the main question."

10-20 a.m. SRI V. BALAKRISHNAN :—" In how many cases have the unanimous reports or findings of the committee been accepted by the Government?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" So far, only one tripartite enquiry committee has been appointed. There are a few recommendations that have been accepted. If all the recommendations could be accepted and implemented, we shall be happy. But the Government are not going to force any opinion on either the employer or the employee."

SRI S. RAMALINGAM :—" தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே ஒரு தகராறு இருக்கிறதென்று சர்க்கார் கருதினால் தான் தொழில் கோர்ட்டுக்கு அந்த விஷயத்தை refer பண்ண முடியுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். முதலாளிகளுக்கும்

[4th March 1954]

தொழிலாளிகளுக்குமிடையே தகராறு இருக்கிறதென்று நினைத்து, அவர்களாகவே அந்த விஷயத்தைத் தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டாலும்கூட, அதைத் தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்ப மறுப்பதற்குக் காரணம் என்ன?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am afraid the hon. Member is wrong. Under section 10 (2) of the Industrial Disputes Act, if the employers and the employees together write to the Government that they are agreeable to the matter being referred to the Tribunal, the duty of the Government is to see if that Union represents the majority of the employees and if it does, the Government have no option but to refer the matter to the Tribunal. I am afraid the information supplied by the hon. Member is wrong."

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—" இத்தகைய விஷயங்களில் தொழில் கோர்ட்டோ அல்லது முக்கூட்டுக் கமிட்டியோ செய்கின்ற முடிவை சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவராமல் காலதாமதம் செய்வது முதலாளிகளுக்குப் பயந்தா? அல்லது சர்க்கார் வழக்கமாக முதலாளிகளுக்குக் கொடுத்துவருகின்ற சலுகையின் அடிப்படையிலா என்பதை மந்திரி அவர்கள் விளக்குவார்களா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Most recommendations of the Tribunal are enforceable. If they are not implemented within one month, it is open to the Labour Unions to write to the Government that the awards of the Tribunal have not been implemented. So, one of the main causes why the decisions of the Labour Tribunals have not been implemented is failure on the part of Labour Unions and labour leaders to write to the Government that the particular awards have not been implemented. There are, of course, certain cases where, even though the Unions have reported the matter to the Government, it has not been possible to implement the awards either because the managements get a stay order from the Labour Appellate Tribunal or because there are legal difficulties in the way of enforcement of the awards."

SRI A. RATNAM :—" இதுவரை முக்கூட்டுக் கமிட்டி எத்தனை ஜில்லாக்களில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்திருக்கிறது? எத்தனை தொழிற்சாலைகளைப் பார்வையிட்டிருக்கிறது?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" We have not yet got its Report and when it comes, I shall be able to give the information asked for."

Stock of rice in Kurumbranad taluk.

* 40 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP**: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there has been no stock of rice in Kurumbranad taluk since about 15th November 1953 and that the societies were getting almost daily supplies from Kozhikode and Cannanore; and

(b) whether the Government have received any complaints to the effect that 3,000 and odd bags of raw rice supplied from Vijayanagaram to Badagara Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society were unfit for human consumption?

[4th March 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) It is not correct to say that there was no stock of rice in Kurumbranad taluk from 15th November 1953. There was a total stock of 19,575 bags of rice in the taluk on 15th November 1953. But as the release price of these stocks could not be fixed as soon as the consignments were received, they could not be issued through the ration shops. Some stocks were therefore moved from Kozhikode and Cannanore to Badagara for supply to the ration shops to meet the immediate requirements of the consumers. There were however no complaints about the non-availability of rice in any of the ration shops during this period nor was there any breakdown of rationing in any area, even temporarily.

“(b) Yes. A complaint was received by the Collector of Malabar. The samples of rice were immediately inspected by the Assistant Entomologist who reported that there was nothing wrong with the rice except its normal reddish colour and a negligible percentage of admixture of paddy and that the rice was quite fit for human consumption. He, therefore, recommended that the rice might be issued for consumption. The allegation that the rice was bad and unfit for human consumption is, therefore, not correct.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“The Hon. Minister said that there was no breakdown in the supply of rations. Is the Hon. Minister aware that because the Badagara Society was the only society that had to supply to other villages and because they were asked to take rations every day from other societies, they suffered a huge loss and may I know who is responsible for this loss?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I am not aware of the loss which has been incurred by the particular society. If the matter is brought to the notice of the Government and if there is any just grievance, I am prepared to look into it.”

Separation of the Judiciary from the Executive.

* 41 Q.—**SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :** Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) the extra expenditure anticipated at the time of the introduction of the Scheme of Separation of the Judiciary from the Executive; and

(b) the extra expenditure actually incurred in the real working of the scheme in the districts in which it has been introduced so far?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“(a) From such calculations as could be made on estimates and allowing for the savings resulting from the abolition of a number of revenue divisions and Deputy Tahsildars' charges no additional expenditure was anticipated by the introduction of the Scheme of Separation of the Judiciary from the Executive in the State.

[4th March 1954]

“(b) Subsequent to the introduction of the Scheme in the eight districts of this State, it was found necessary to restore four out of the 13 Deputy Tahsildars' charges abolished in consequence of the Scheme. This meant a reduction of about Rs. 32,000 in the estimated savings. On the expenditure side it was found necessary somewhat to increase the working strength of the non-gazetted magistracy as compared with the number originally provided for but this was mainly due to the increase in the volume of work that had to be disposed of by the Magistrates and it is not a feature resulting from the Scheme of Separation or a phenomenon peculiar to the Separation districts. It is not possible to estimate the actual extra expenditure attributable to the Scheme of Separation.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“பிரிப்பதற்கு முன்பு மாஜிஸ்திரேட்டுகளுக்கு இருந்த சம்பளத்திற்கும் பிரித்த பிறகு மாஜிஸ்திரேட்டுகளுக்கு இருக்கும் சம்பளத்திற்குமுள்ள வித்தியாசம் எவ்வளவு?” 10-20 a.m.

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“A separate question may be given notice of.”

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“Sir, are the Government aware that as a consequence of this separation of the Judiciary from the Executive, the Kollegal subdivision has been abolished and such being the case, the people have to travel about 70 miles to reach the revenue subdivisional headquarters?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“A separate question may be given notice of because it is not covered by the main question.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Is there a difference in the scale of pay paid to the Magistrate after the separation of the Judiciary from the Executive?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“It is a separate cadre now.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“On the whole, was any extra expenditure incurred in the State or were any savings made consequent on the separation of the Judiciary from the Executive, and in how many more districts have we to implement the scheme?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“Regarding the latter part of the question, we are now implementing the scheme in three more districts in July. We will be implementing it in two more districts and in Madras City after that.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Is the fundamental purpose of separation material or moral?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“It is done rather in conformity with the democratic set-up we are having.”

[4th March 1954]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ May I know the number of permanent Magistrates who lost their permanency on account of the separation of the Judiciary from the Executive and the number of Tahsildars and Deputy Tahsildars who had satisfactorily completed their probation and have been reverted in all these eight districts? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ A separate question may be given notice of.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ வேலை இல்லாத வகைகளுக்கு வேலை தேடிக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் தான் இந்த ஜூடிசியரி எக்ச்சிடியூட்டிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டதா? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ I am not prepared to discuss the merits of the scheme as such.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ On the whole, was any extra expenditure incurred or were any savings made throughout the State? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ There was a certain amount of savings on account of this, but it cannot be called a saving because additional expenditure had to be incurred while putting the scheme into operation. It is not a financial issue at all.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, I have put a specific question whether any extra expenditure was incurred. If the Hon. Minister has got in his file statistics about the expenditure incurred in each district, it will not be difficult to give the accumulated figure as to the loss incurred or gain made by the Government in respect of the whole State.”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ The following are the particulars available in respect of each district :—

Name of district.		Additional expenditure or savings.	Amount.	
			RS.	
North Arcot	..	Savings ..	..	32,399.2
South Arcot	..	Additional expenditure ..	..	12,962.4
Chingleput	..	Savings ..	..	10,477.2
Coimbatore	..	Do. ..	..	20,906.4
South Kanara	..	Additional expenditure ..	..	12,538.8
Madurai	..	Savings ..	..	664.8
Malabar	..	Additional expenditure ..	..	5,044.8
The Nilgiris	..	Savings ..	..	18,481.2
Ramanathapuram	..	Additional expenditure ..	..	28,855.2
Salem	..	Savings ..	..	14,266.8
Tanjore	..	Do. ..	..	22,189.2
Tirunelveli	..	Additional expenditure ..	..	15,228.0
Tiruchirappalli	..	Do. ..	..	5,863.2

“ The total anticipated saving was Rs. 1,19,284.8 and total additional expenditure was Rs. 80,492.4. So, a saving of Rs. 38,792 was anticipated while the scheme was being considered.”

4th March 1954]

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மட்டும் செலவினம் அதிகரித்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அங்குதான் அதிகமான மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் பழிவாங்கப்பட்டார்களா? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ A separate question may be put, Sir.”

Illicit cutting of trees.

* 42 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the number of cases of illicit cutting of trees detected in the present Madras State during 1952-53 and the amount of compensation for fine realized on this during 1952-53?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The information is not available with the Government. To make reference to each district will involve much labour and great delay. But I may, however, inform the hon. Member that the Government are formulating necessary steps to better safeguard avenue trees.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ May I know whether there is any change in the seigniorage charge? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I cannot say anything about the seigniorage charge while answering this question. A separate question may be put. Sir.”

Extension of the supply of electricity in South Arcot district.

* 43 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the amount spent on the extension of electric supply in the South Arcot district during 1952-53 by the Government?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Electricity extension schemes are not investigated and executed on a district basis, but with reference to availability of supplies of power for distribution in the areas concerned, facilities for distribution and availability of funds. Execution is in order of priority of sanction of schemes. Expenditure from district to district, and from year to year in the same district, will therefore vary. Most of the taluks in the South Arcot district are served by the licensee, the South Arcot Electricity Distribution Company, Limited and it has spent Rs. 5 lakhs during 1952-53 on rural electrification in the district. In addition, in respect of areas in the district coming under the jurisdiction of the Government Electricity Department, a sum of Rs. 11,209 was spent by the Government during 1952-53.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ In Poyyappakkam, though the main line is running within a distance of 2 furlongs, may I know why the licensee or Government have not come forward to extend electricity to that place? ”

[4th March 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“As I said in answer to the main question, the area is under the licensee. I do not know whether an approach was made to the licensee and what reply was given by the licensee.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கள்ளக்குறிச்சியில் நடந்த ஒரு உப தேர்தல் பிரசாரத்தில், ‘கள்ளக்குறிச்சி மக்கள் காங்கிரசிற்கு வோட்டுப்போடாத காரணத்தால் தான் கள்ளக்குறிச்சிக்கு மின்சார விஸ்தரிப்புக் கொடுக்கவில்லை’ என்று கனம் மந்திரிகள் அங்கு வந்து பேசியதாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது நடந்த தேர்தலில் ஒரு காங்கிரஸ்காரரே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருப்பதால் இப்பொழுதுதான் கள்ளக்குறிச்சிக்கு மின்சார வசதியை விஸ்தரிக்க சர்க்கார் முன்வருமா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I am not aware of any such allegation so far, Sir.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“In South Arcot only 30 per cent of the area is under the jurisdiction of the licensee and the remaining 70 per cent is under the jurisdiction of the Government. That being so, may I know whether the Government will come forward to spend more money on extension of electricity in the district of South Arcot?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“My information is not the same as is in the possession of the hon. Member. I think the area covered by the licensee is more. However, I shall have the matter examined.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ஸார், மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது ஒரு பிரதேசத்திற்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றால் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள லைசென்ஸ் பெற்ற கம்பெனிகள் தான் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் லைசென்ஸ் பெற்ற கம்பெனிகள் பணமில்லையென்று சொல்லி மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க முன் வருவதில்லை. மின்சார வசதிக்காக நாம் நமது பட்ஜெட்டில் 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். இந்தத் தொகையிலிருந்தாவது அக்கம்பெனிகளுக்குப் பண உதவியளிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“We are trying to do our best in the matter. But the hon. Member must remember that we are also in financially straitened circumstances. The licensees are also asking us for loans. However, we are making earnest attempts to help them.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“உற்பத்தியை பெருக்குங்கள்” என்று சொல்லுகிற சர்க்கார் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு, குறிப்பாக நீர் வசதி இல்லாத தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்காது தயக்கப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன? தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் கையில் இருக்கும் மின்சார சப்ளை கம்பெனிகளை சர்க்கார் அபிவிருத்தித் தேசிய மயமாக்குவார்களா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The matter of taking over these undertakings is

4th March 1954]

under investigation. The hon. Members may be aware of the recent judgment of the Supreme Court with regard to the acquisition of these electricity undertakings. The Government are already on the subject and are examining the question of bringing a comprehensive legislation.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயத்தை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று பில்டர் பம்பு செட்டுக்களை அதிகமாக இறக்கி வருவதற்கு முயன்று வருவதாகத் தெரிய வருகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் . . .”

MR. SPEAKER :—“இது தென்னாற்காடு ஜில்லாவைப்பற்றிய கேள்வி. தஞ்சை ஜில்லாவைப்பற்றி வேறு கேள்வி போடுங்கள்.”

Popularization of Andhra Polytechnic model decorticator.

* 44 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state the steps taken by the Government to popularize the thousand-rupees prize-winning Andhra Polytechnic model decorticator to prevent any loss in decortication?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“The Department of Industries and Commerce, Madras have allowed the model to be widely manufactured without patent restrictions and also arranged for its demonstration at the International Industries Fair, Bombay and the All-India Khadi and Swadeshi Exhibition, Madras.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“What arrangements have been made by the Government to make these decorticators available in each and every village of the State?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, I have just explained what measures the Government have taken. The hon. Member must remember that this design was in response to an invitation by the Indian Oil Seeds Committee in 1949 for the best model of groundnut hand decorticator. It is open to the Committee to decide how exactly they should help the man who prepared the model. We have said that we shall not put on him the patent restrictions. We have tried to popularise it. Further action will have to be taken by private individuals.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“Will the Government consider the payment of some subsidy on the purchase of this type of decorticator in rural parts?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“A separate question may be asked, Sir.”

Collection of revenue by adopting coercive process.

* 45 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the total amount realized as arrears of land revenue by adopting coercive process during the fasli year 1362 in Madras State?

[4th March 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The total amount is Rs. 3,91,418-6-2."

SRI K. ARANGANATHAN :—" 1362-ம் பசலி ஆண்டில் பஞ்சம் மோசமான நிலைமையில் இருக்கும்போது கெடுபிடியாக கிஸ்தியை வசூல் செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன? அதை ஏன் ஒத்திப்போட்டிருக்கக் கூடாது?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The figure is for the whole State and not for the district of South Arcot alone, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Are the Government aware that amounts far in excess of the revenue on holdings held by agriculturists are collected by adopting coercive process as the landowners happen to be in arrears under their pattas?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I do not exactly understand the significance of the hon. Member's question."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Let me further explain the question. A tenant may hold property over which he may have to pay Rs. 10 and the landowner may be in arrears to the extent of Rs. 100. Now, a sum of Rs. 100 and even more in some cases, is collected from the tenant on the ground that the landowner is in arrears. Are the Government aware of such instances?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" That will be the inevitable result of joint pattas. When attempts are made to split the pattas, this difficulty will vanish."

SRI M. PALANIYANDI :—" ஸார், நஞ்சைப் பிரதேசங்களில் தண்ணீர் இல்லா காரணத்தால் பஞ்சம் ஏற்படும்போது வரி வஜா செய்கிறார்கள். ஆனால் பஞ்சைப் பிரதேசங்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டாலும் கூட கணக்குப் பிள்ளைகள் 4 அணு விளைவைக்கூட 6 அணு என்று சோம்பற் பட்டுக்கொண்டு வெளியில் போய்ப் பார்க்காமலேயே எழுதுவதால் வரி வஜா செய்யாமல் கிஸ்தி வசூலைத் தள்ளிப் போடுகிறார்கள். இவ்விதம் வரி வசூலைத் தள்ளிப் போடுவதற்குப் பதிலாக சென்ற மூன்று ஆண்டுகளுக்கு வரியை தள்ளாட்டிச் செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" If any wrong entries are made by the karnams, I think it could be rectified if the hon. Member only takes some steps in that direction."

SRI S. RAMALINGAM :—" இனம்தார்கள் சர்க்காருக்கு செலுத்த வேண்டிய பேஷ்குஷ் முதலிய கிஸ்திகளைக் கட்டாத காரணத்தால், அவர்களுடைய நிலங்களை குத்தகைக்கு வைத்து இருக்கும் குத்தகைக்காரர்களின் நிலச்சாகுபடியை சர்க்கார் ஜப்தி செய்கிறார்கள். அதனால் குத்தகைக்காரர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி இனம்தார்கள் கட்ட வேண்டிய கிஸ்திக்காக குத்தகைக்காரர்களுடைய நிலங்களை ஜப்தி செய்யாமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, nothing unusual is being done. We are following the rules and regulations and the Board's Standing Orders. Coercive

[4th March 1954]

processes are adopted as a last resort and in many cases, they are also postponed at the instance of hon. Members."

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know what the different coercive processes are which are adopted by this Government for the collection of arrears of kist and how the Government justify this kind of inhuman method? In a case in Chingleput, some bullocks of a ryot were taken away by the officials for failure to pay the kist but the bullocks were not fed and finally they died—may I call it, in the lock-up for the bullocks—and there was great loss to the cultivator. How do the Government justify this inhuman process?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Coercive steps are taken by way of distraint of movable properties. As for the instance of a bull dying in a lock-up, it may be like the case of 'starvation deaths'—for every death is dubbed as a 'starvation death'. We cannot exactly say from a particular instance what the death was due to. If any specific instance in this respect is brought to my notice, I shall have it examined."

SRI K. ARANGANATHAN :—" Sir, may I know the amount realized by auctioning the properties of defaulters, while adopting coercive methods?"

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister has already answered that question."

SRI K. ARANGANATHAN :—" I want to know the amount realized by auction, Sir."

MR. SPEAKER :—" Auction alone?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The figure as given is the amount collected by all kinds of coercive steps. I cannot split the figures."

SRI K. R. SAMBANDAM :—" இந்தமாதிரி கிஸ்தி கட்டுவதற்குப் பணமில்லாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுவதால், ராஜாக்கள் காலத்தில் இருந்ததைப்போல் மறுபடியும் ஆறில் ஒரு பங்கு தானியமாக கிஸ்தியை வசூலிக்க சர்க்கார் யோசிக்குமா?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Then there will be more complaints than at present."

Harassment of Harijans at Nelvayal.

* 46 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation regarding harassment of Harijans at Nelvayal, Sembiam and Perambur in Madras by the City Prohibition staff during September and October 1953;

[4th March 1954]

(b) how many raids were made during those months by the Prohibition staff at Nelvayal, and how many persons were convicted;

(c) what action the Government have taken on the representation referred to in clause (a); and

(d) how many petitions were made to the City Prohibition Officer by the residents of Nelvayal in the matter and what action was taken by him thereon?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER (on behalf of Hon. Minister for Prohibition):—“(a) Yes, Sir.

“(b) Two raids, one on 17th September 1953 and the other on 15th October 1953 were conducted and four persons were convicted.

“(c) The allegations made in the representations were enquired into by the Deputy Prohibition Officer, Madras Central, and were found to be baseless.

“(d) Two petitions were received by the City Prohibition Officer. The allegations contained therein were enquired into and were found to be without foundation.”

SRI A. RATNAM:—“மதுவிலக்கு போலீசாரின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது என்று ஹரிஜனங்கள் புகார் செய்தார்கள் என்பதற்காக மதுவிலக்குப் போலீசார்கள் கோபம் கொண்டு பொம்புடி, செம்பியம், தெல்வையல் பிரதேசத்தில் இருக்கும் ஹரிஜன சேரிக்குள் நுழைந்து அங்குள்ள ஹரிஜன மக்களைத் துன்பப்படுத்தியும், பக்கிங்காம் க்ளாடிக் பில்லில் வேலை செய்துவிட்டு வருகின்ற தொழிலாளிகளை வரும் வழியில் மறித்து, அவர்களைக் கட்டிக் கொண்டு போட்டு, அவர்கள் வாயில் சாராயத்தை ஊற்றி, அவர்கள் கள் குடித்திருப்பதாகக் குற்றம் சாட்டி, கோர்ட்களில் பழிவாங்கி இருக்கிறார்கள் என்பதும் சர்க்காருக்குத் தெரியாதா? அதிகாரிகள் அனுப்பியுள்ள பதிலில் அந்த விஷயம் குறிப்பிடப்படவில்லையென்ற காரணத்திற்காக அந்தச் சம்பவம் நடக்கவேயில்லையென்று சர்க்கார் மறுப்பது சரியா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“Sir, I have no information of the allegations made by the hon. Member.”

SRI S. VADIVELU:—“தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களுக்கு மாத்திரம் மதுவிலக்குப் போலீசார் சோதனை போட படை யெடுத்துப் போகிறார்களா? அல்லது மற்ற பிரதேசங்களுக்கும் கூட படை யெடுத்துப் போகிறார்களா?”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—“Sir, in all places; Government make no discrimination at all in this respect.”

SRI A. RATNAM:—“இந்த மாதிரியான சம்பவம் சென்னை யில் நடந்திருக்கிறது. ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் தனக்கு எதுவும் தெரியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதோடு இதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு இரண்டு புகார்கள் தான் வந்திருக்கின்றன என்றும் சொல்லுகிறார். இதைப்பற்றி ஹரிஜனங்கள் இதுவரைக்கும் இருபது புகார்கள் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி விசாரிக்கவேண்டுமென நானே நான்கு பெடிஷன்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். ஆகவே இதைப் பற்றி இனியாவது சீக்கிரம் விசாரிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

[4th March 1954]

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER:—
“Government take due consideration and pay due attention in all respects.”

Appointment of Public Prosecutor, Tiruchirappalli.

* 47 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(a) whether the post of Public Prosecutor at Tiruchirappalli fell vacant recently; and

(b) if so, whether any applications were called for, for filling up this vacancy and how many were received?

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—“(a) Yes, Sir, on 15th December 1953.

“The vacancy was duly notified and 11 applications were received.”

SRI C. KANDASAMY:—“இந்தப் பதவிக்கு ஆள் நியமனம் ஆகிவிட்டதா?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—“Yes, Sir.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—“இதே கேள்விக்கு சென்ற தினம் பதில் சொன்னபோது, கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்தப் பதவிக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டவர்களில் ஒருவரான ஸ்ரீ கைலை ஆனந்தர் என்பவருக்குத் தகுதியில்லையென்று சொன்னார்கள். அவருக்குத் தகுதியில்லையென்று சிபாரிசு செய்தவர் கலெக்டரா அல்லது செஷன்ஸ் நீதிபதியா என்று கனம் மந்திரி சொல்லுவாரா?”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—“I do not think it is proper for us to go into those confidential things in the public interest.”

SRI C. KANDASAMY:—“இது சம்பந்தமாக முன்பே பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் இப்போது கேட்க விரும்புவது ஜில்லாக் கலெக்டரும், செஷன்ஸ் நீதிபதியும் சேர்ந்து ஒரு நபரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவரை நியமிக்கும்படி சர்க்காருக்குச் சிபாரிசு செய்தார்களா? அல்லது இரண்டு பேரும் தனித்தனியாக வெவ்வேறு பெயரைச் சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்து அனுப்பினார்களா என்பது தான்.”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—“In the case of some individual they differed, Sir.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“The hon. Member asked whether they sent joint recommendation or separate recommendations without reference to one another. They always send recommendations jointly after consultation with each other.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“முன்பு இந்தக் கேள்விக்கு முதல் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னபோது இப்பொழுது நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா பப்ளிக் ப்ராவிசியூட்டர் கலெக்டரின் சிபாரிசுபேரில் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் கலெக்டர் செய்திருக்கும் சிபாரிசு என்ன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?”

[4th March 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The fact that the Collector and the Sessions Judge consulted one another and made recommendations is what I referred to. I do not think we can now place before the House the confidential letters written either by the Collector or the Sessions Judge separately and give evidence, so to say, before hon. Members. It will lead to very improper results.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கலெக்டரும் செஷன்ஸ் நீதிபதியும் சேர்ந்து சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிற இரகசியக் கடிதத்தில் அடங்கியுள்ள விஷயங்கள் என்னவென்று நான் கேட்கவில்லை. ஆனால் நேற்றைய தினம் நண்பர் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி ‘இப்பொழுது திருச்சிராப்பள்ளியில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர் பிராமணர் என்பதற்காகவா அவர்களை சர்க்கார் நியமித்தது’ என்று கேட்டபோது, முதல் மந்திரி அவர்கள், ‘திருச்சிராப்பள்ளியில் இருக்கும் கலெக்டர் ஒரு நல்ல முசல்மான். அவர் செய்துள்ள சிபார்சின் பேரில் தான் இவரை நியமித்திருக்கிறோம்’ என்று பதில் சொன்னார்கள். அந்த நல்ல முஸ்லிம் என்ன சிபாரிசுகளைச் செய்திருக்கிறார் என்று மட்டும் கனம் மந்திரி சொல்வாரா என்று நான் கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The Collector recommended this name and that is what was relevant. As to the exact terms in which he recommended, they are not relevant. It would not be proper to give all the information and all the material particulars about the person, given either by the Collector or the Sessions Judge. That the Collector recommended is a fact and I repeat it.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Sir, in answering a similar question, the Hon. Chief Minister stated that the essential qualification of a Public Prosecutor was that he should be a supporter of Government. Will he please clarify whether such a person should also be a supporter of the Congress Party? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I would recommend to the hon. Member when asking questions on such delicate matters, that he should be more careful and correct than he has been. I did not say that he should be a supporter of Government. What I said was that Government is interested in the success of the cases which they entrust to the legal practitioners concerned. That he should be a supporter of Government was not what I said. There was another thing probably, which I said to which the hon. Member's mind is adverting in this connexion. What I said was that if a particular person is not interested in Government, he is not likely to win our cases.”

17-50
a.m. **SRI C. KANDASAMY :—**“ இந்த விஷயத்தைப்பற்றி சர்க்கார் இப்பொழுது இறுதியாக முடிவு செய்துவிட்டாலும் கூட, பொதுவாக இனிமேல் பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர் ஸ்தானத்திற்கு ஆட்களைப் பொறுக்கும்போது பல நாளாக உதவி பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டர் பதவிகளை வகித்து வரும் நபர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம் அவர்கள் செய்துகொண்டு வருகின்ற சேவைக்கு ஒரு ப்ரமோஷன் செய்யும் ஒரு கொள்கையை அனுசரிக்குமா என்று கேட்கின்றேன்? ”

[4th March 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Sir, it is already the rule, the practice and the convention that every preference should be given to those who have served as Assistant and Additional Public Prosecutors and the like. It is generally these people that are appointed as Public Prosecutors when a vacancy occurs. The reappointment of the same Public Prosecutor over and over again for many terms is not favoured by the Government according to the present policy. Whether this is good or bad is a different matter. The policy that we have inherited here is not to give too many terms to the same individual. We are selecting from those who have already done service and accepted service. The Collector and the Sessions Judge both consult one another and send their recommendations furnishing particulars about every applicant whom they select and also their own recommendation. This is how the selection is done at present. If this does not give satisfaction to all the legal practitioners in touch with the Legislative Assembly Members, it is difficult for Government to satisfy them.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ சிற்சில ரகசியமான விஷயங்களை சர்க்கார் வெளிப்படுத்தக்கூடாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் ஸ்ரீ கலை ஆனந்தர் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக பல கேஸ்களில் வாதாடி சர்க்காருக்குத் தோல்வியை வாங்கிக்கொடுத்திருக்கிறார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அவருக்கு இந்தப் பதவி கொடுக்கப்படாது மறுக்கப்பட்டதா? அவரை நியமித்தால் அரசாங்கத்தின் கேஸ்களுக்கு எல்லாம் தோல்வியே ஏற்படும் என்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணமா? ”

THE HON. SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ I may also point out that political considerations have not weighed with us. As I have pointed out, a man who is opposed to the Congress has got himself appointed as the Public Prosecutor.”

MR. SPEAKER :—“ I have allowed sufficient time to discuss a similar question the other day. Now I am going to pass on to the next item on the agenda.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER RE MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER :—“ I have to inform the House that I have received the following message, dated the 28th February 1954, from the Governor :—

‘I have received with great satisfaction your resolution of thanks for the address with which I opened the present Session of the Legislature.’ ”

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1954-55—cont.

* **SRI S. T. ADITYAN :—**“ Mr. Speaker, Sir, the Budget that has been presented by the Hon. the Finance Minister for this year shows a small deficit and we find that the deficit is mainly due to the dwindling of income under sales tax. The Hon. the

[Sri S. T. Adityan] [4th March 1954]

Finance Minister himself has referred to it in the Budget speech and he has also given the causes for this dwindling of income under sales tax. In one place, he has ascribed this to the dwindling of the real income of the people and at another place he has put the same idea in some other words and he has said that there is a consumer resistance due to the low purchasing power of the poor people. Sir, this is a question which concerns not only this State but the whole country. The next day after our Hon. Ministers delivered his Budget speech, the Hon. Minister for Finance at the Centre presented the Union Budget and made his speech. He has also admitted that the real income of the people has not gone up but the nominal income has gone up to about Rs. 265, within the two years under review from a figure of Rs. 236. The question now arises, what is the real income of the people? Has it gone above the level, or has it been keeping the same level only, or has it gone down? Many of us feel that it has really gone down. The real income which is the thing that matters has really gone down. But the Central Ministry has assured us that it has not gone up. The real income is the same for the last two years. This again brings us to the problem whether it is possible, in the circumstances in which our State is situated, to increase the real income of the people because that is the real problem that has to be solved. Even if the nominal income goes up and the price level also goes up with it, it would be like the effort of a man who tries to jump over his own shadow. The shadow would certainly and immediately follow him however fast he may run and however high he may jump. He can never go faster than his shadow. On the one side, the nominal income goes up and on the other side the price index also goes up so that the nominal income does not get above the price level and the real income also does not go up.

"The only way in which the real income of the people could be raised is by providing more employment for the people. However much the production may go up—the Central Ministry has assured us that the production has really gone up,—unless the distribution machinery is also improved, unless the people purchase more, unless the people are provided with the means to purchase more, the vicious circle will be in operation. And that is the present position. It is rather fortunate that the Ministry of the Madras State has been able to see this truth of the problem and I should like to congratulate the Hon. the Finance Minister for bringing into the limelight the problem of unemployment. In regard to unemployment he has said that the position is likely to be critical. He has also admitted that he has not been able to do much in regard to the question of unemployment. I wanted to draw the attention of the Government to the first and basic necessity of collecting statistics before they think of solving the problem of unemployment. Every country which has tried to do something for the people, has collected this statistics about the unemployed. If the level of unemployment is 10 per cent and below, the Governments in those countries do not get worried.

4th March 1954] [Sri S. T. Adityan]

But if it is 15 per cent or 20 per cent or 25 per cent, they begin to worry themselves about the problem and try to do something for these unemployed. But what do we find in this State? When I asked the Hon. the Minister for Finance whether statistics would be collected in respect of this matter for major cities at least, he replied that perhaps his employing the necessary staff to collect the statistics might solve the unemployment problem of only a few educated people but beyond that he said it would be of no use. I wish to protest against this attitude of the Hon. the Finance Minister which I must describe as callous in the extreme. I know the difficulties involved in collecting statistics of that type. But should we not have statistics about the extent of unemployment in respect at least of big cities and towns? In spite of the difficulties, I would submit that the problem should be solved first by collecting statistics and then by making a serious attempt to provide employment for those people. Though the Hon. the Finance Minister has drawn the attention of the people to this problem of unemployment, I find the Government have not provided for any positive solution of the problem. The only thing that the Hon. Minister has said was that he was depending on the Centre doling out more money to the States to render relief to these people. But the Centre has said that the States should make a supreme effort to raise more taxes. In regard to this problem, we find on the one side the State trying to deal a blow on the Centre and on the other the Centre trying to deal a big blow on the State. But unfortunately we find the blows fall on the poor common man and not upon the unemployment problem. We can derive very little satisfaction from the assurances given to us, namely that the Centre is going to give us more money. In fact, the Centre has said that the States must make their own efforts to find the money required by them. Thus the common man is being driven from pillar to post. Every problem in future should be looked upon with an eye to provide more and more employment. Sir, I take a simple example. During his last days, Mahatma Gandhi is said to have pointed out that the system of giving Monopolies in regard to licensing of bus traffic was very bad. If I remember aright, he is said to have pointed out that in a case where a person had invested about Rs. 20,000 he earned a profit of about Rs. 90,000 in about a year and a half. I think that most hon. Members of this House are aware that a route value is also attached to every bus. If a bus is actually worth Rs. 20,000, it is sold for Rs. 30,000 taking into consideration that the route value is worth another Rs. 10,000. This is the real position. Why should a monopoly be given to certain persons to run buses on certain routes? If the authorities only give permits to each and every person who applies for it excepting those who have got some disqualifications attached to them, there will be at least 5,000 buses more on the roads giving employment to 10,000 more young men. Tyre retreading companies will also have more work to do, thereby providing more employment. If we abolish the system of monopolies, bus traffic also will become cheaper. On the

[Sri S. T. Adityan]

[4th March 1954]

contrary, what we find is—I want to make an insinuation—that the ruling party is retaining the present system of monopolies so that favouritism may be shown and their favourites may be granted licences to run buses in big cities like Madurai, etc.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Is there any place in the world where they give licences to each and every person? ”

* SRI S. T. ADITYAN :—“ Sir, it is true that in other places they do not give licences to every person but it is also true that licences are given to persons who have no disqualifications attached to them. The other qualification is whether the traffic has reached its extreme limits. If the bus traffic is too much, then applicants are cut out. There is no system of selection. I challenge the Hon. Minister to show that anywhere else there is a systematic selection like that obtaining here. This system of selection has been attacked more than once in the High Court and the High Court has also found it more than once to be bad. My point here is not to talk about favouritism or nepotism but to make it clear that if bus traffic is left to free competition at least another 10,000 young men will be enabled to get jobs as conductors and drivers.

“ Sir, while speaking on the Budget it is usual to refer to one's own constituency and I will, in the next five minutes allotted to me, refer to my own district of Tirunelveli. The Tirunelveli district was formerly in a happy position when they had about Rs. 20 lakhs invested in the railway system. The railway system had now been taken over by the Central Government and the Centre had paid about Rs. 23 or 25 lakhs as the price for the district board's share. Unfortunately, this money has been locked up with this State Government. This is not given to the Board for the improvements they want to make. A large number of road works have been sanctioned in the Tirunelveli district which, when completed, will consequently improve the condition of the people there. I, therefore, request that even though there may be objections to giving the District Board the whole of the money, at least a portion of it to the extent of about Rs. 5 lakhs may be given to it for investment on its roads.

“ I am glad that the Manimuthar Scheme is progressing well and is nearing completion and I would like the Government to take up immediately negotiations with the Travancore-Cochin Government about the Giliar Scheme.

“ As regards rural electrification which was stopped sometime ago, I understand that it is likely to be revived. If rural electrification is to be resumed, I want that the needs of the Sri-vaikuntam, Tiruchendur and Nanguneri taluks should receive consideration along with others.

“ As regards the Kayalpatnam Water Works, I understand that tenders have been invited and I submit that the scheme may be expedited.

[4th March 1954]

[Sri S. T. Adityan]

“ Sir, I now come to the question of the palmyra tax in which I am particularly interested, coming from Tirunelveli. After persistent appeals, the Government have been kind enough to abolish the palmyra tax but they reintroduced it in the shape of land tax at Rs. 2-13-0 per acre on the land on which the palmyra trees stand. We submitted that this tax was too much and appealed to the Government to reduce it or to abolish it. We also submitted to the Government that it is possible to interpret the present Constitution to mean that it was *ultra vires* to impose, apart from the land tax, a tree tax also. Ultimately, we find that the Government have now abolished the whole of the palmyra tax in the Ramanathapuram district but still they have to pay a palmyra tax of 2 annas per acre in the district of Tirunelveli. Sir, I submit that this is step-motherly treatment.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is no palmyra tax now.”

* SRI S. T. ADITYAN :—“ It has been reintroduced by way of increased land tax. When it has been completely abolished in the Ramanathapuram district, why should the Government retain it in Tirunelveli district? Is it because the Members from Tirunelveli pressed for its abolition? Does the Government want to take revenge on the people of Tirunelveli? Or, could it be so because X or Y is there pressing for it and that the prestige of the Government will be lost? After all, at 2 annas per acre, on any basis of calculation the income from this will not exceed Rs. 10,000. I, therefore, appeal to the Government that they may be gracious enough to completely withdraw this tax.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Land tax was reduced when tree tax was originally put in. Now, when tree tax is removed and land tax is allowed to remain just as it is, it will be unfair discrimination in favour of Tirunelveli in relation to other district areas.”

* SRI S. T. ADITYAN :—“ Sir, I want to bring to the notice of the Hon. the Chief Minister that in the taluk of Sattur in Ramanathapuram district, the whole of the palmyra tax has been abolished in the same order of the Government. If Sattur is to be shown favouritism, why should not the same favouritism be shown to Nanguneri, Srivaikuntam and Tiruchendur taluks of Tirunelveli district? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Tirunelveli district has a much larger area where this tax prevailed. Sattur and Ramanathapuram were additions and are small in area. If my memory is right, the tax was introduced later in these areas. These are outside the Tirunelveli district but have some palmyra trees by accident. Their number is quite small and in the rest of Ramanathapuram district, there was no such tax while in the whole of Tirunelveli district there was this tax.”

[4th March 1954]

* SRI S. T. ADITYAN :—“ Sir, I again submit that the Hon. the Chief Minister does not seem to be quite correct because these taluks in which he has removed this tax in the Ramanathapuram district were after all a part of the Tirunelveli district itself. If one part of the old district of Tirunelveli gets this benefit, why should not the other six taluks also get the same benefit? Even if the Government are pleased to examine the financial aspect of it, the income would not even amount to lakhs of rupees but would be only in the order of some 10 or 15 thousands of rupees. I am also quite sure that the Hon. the Chief Minister is wrong when he says that the land tax was intentionally reduced when the palmyra tax was introduced. If only one goes through the Revenue Settlement records, one will find that only the normal land tax has been levied. I, therefore, submit that the Government will be pleased to examine the whole question afresh.

“ Sir, I think I have got about two more minutes left. Coming to the question of pests, I do not know the position in other districts but I do know the position in my district very well. In many places, the crop will not be worth more than four annas, that is to say, it will be only a fourth or a fifth of the normal yield. We tried to get insecticides from the Agricultural department and they did give it in many places but it was hardly sufficient to meet the situation. I submit that some urgent arrangements should be made soon to get larger quantities of insecticides in case of trouble in the future.

“ Lastly, I come to the question of well subsidies, to which another hon. Friend of mine already referred. An advance of Rs. 500 was given to those who wanted to dig wells. Fortunately, some ryots were able to strike water at a depth of 10 or 12 feet. According to the conditions, the well has to be sunk to a depth of 24 feet. When they struck water even at 10 or 12 feet, they were able to dig the wells only up to a depth of about 18 feet. In the next season, what happens is that the Tahsildar comes and reports that these wells have not been sunk to the required depth of 24 feet and he immediately recommends that the whole of the advance should be recovered. The ryot immediately gets into a state of panic and digs the well to the required depth of 24 feet. The recovery should, therefore, be normally waived but on the contrary we find that red-tape prevails and the recovery is not stopped. I submit that this is a question which the Government must look into.”

11-10 SRI R. S. ARUMUGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தாங்கள் எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்த நேரத்தில் இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு பட்ஜெட் விவாதத்திலும் இவ்விதமாக பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களைப் புகழ்ந்து பேசுவது உண்டு. இந்தச் சமயத்தில் சர்க்கார் வரவு செலவுத் திட்டத்திலே புது வரிகளைப் போட்டிருக்கிறது. இந்த வரிகளினால் அநேகமாக ஏழைகள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்களென்று நினைக்கிறேன். காங்கிரஸ் மகா சபை பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறது. விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில்

[4th March 1954] [Sri R. S. Arumugam]

அவர்களின் நிலைமையை ஆராய்வதற்கு சப்ரமணியம் கமிட்டியை நியமித்து பரிசீலனை செய்து வந்தோமென்பதையே விவசாயிகளுக்கு உண்மையான பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேயே விவசாயி பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கொண்டுவருவதற்குத் தவறிவிட்டார்கள். தேர்தலின்போது விவசாயிகளுக்கு விவசாயப் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவருவோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படும் இந்த நேரத்தில் கண்டிப்பாக அந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கவேண்டும். நான் மாத்திரம் அல்ல, காங்கிரஸிலுள்ள அத்தனை மெம்பர்களும் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி நன்கு யோசித்து எப்படியாவது விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்து அவர்களை நல்ல முறையிலே கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களின் அல்லல் சொல்லி முடியாது. இது மிகவும் வருத்தத்தைத் தருகிறது. ஒரு வருஷம் சாகுபடி செய்த நிலம் அடுத்த வருஷம் அவனுக்குத் திரும்பவும் கிடைக்குமா என்பது நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. இதுமாதிரி சில இடங்களில், ஏன், பல இடங்களில் நடந்து வருகின்றன. கல்லிடைக்குறிச்சிப் பிரச்சனை வந்தது. அங்கே அவர்களுடைய பிரச்சனை தீர்க்கக்கூடியதாய் இல்லை. இங்கு வாழும் மக்கள் நிலம் இல்லாமல், வாழ வகையின்றி, பிச்சை எடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

“ நாராயணபுரத்திலிருக்கும் நிலச்சுவான்தாரர்கள் போலீஸ்காரர்களை வைத்துக்கொண்டு அறுவடை செய்துகொண்டு போயிருக்கிறார்கள். விவசாய மக்கள் பாடுபட்டால் விளைச்சல் நன்றாக இருக்கிறது. அவர்களின் உழைப்பு நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு மிகவும் லாபத்தை அளித்திருக்கிறது. ஆனால் தான் பயிரிட்டதை அறுவடை செய்யாமல் நிலச்சுவான்தாரர்கள் அறுத்துச் செல்வதென்றால் ஏழை விவசாயிகளின் வயிறு எரியாதா? நிலச்சுவான்தாரர்களை அடக்கமுடியாமல், விவசாயிகளுக்கு ஆத்திரம் பொங்குகிறவரையில் இந்த அரசாங்கம் சும்மா இருக்கப்போகிறார்களா? இரத்தப் புரட்சி நாட்டில் ஏற்பட்டபின்தான் இந்த சட்டத்தை செயலிலே கொண்டுவர சர்க்கார் நினைத்திருக்கிறார்களா? பல பாட்டாளி மக்கள் அடிப்பட்டு, உதைபட்டு, சிறையில் கிடந்து வாடுகிறார்களே, அதுமாதிரியாக எல்லா இடங்களிலும் நடக்கவேண்டுமா? இதைப்பற்றி இன்னும் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பரிசீலனை நடத்தப்படுகிறதென்பதையே செய்கையில் ஒன்றும் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்தச் சட்ட சபையிலிருந்து 10 அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இதை பரிசீலனை செய்து ஒரு மசோதாவை ஒரு சில நாட்களில் கொண்டுவர முடியும் என்று நினைக்கிறேன். இதைப்பற்றி கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறது. பல கமிட்டிகளும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. வாஸ்தவத்திலே, நன்மை செய்யவேண்டுமென்று எண்ணவில்லை. இப்பொழுது இருக்கிற நிலையில் நிலச் சொந்தக்காரர்களெல்லாம் சொந்தத்தில் பயிர்கள் வைக்க நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டுவிட்டதால் பாடுபடும் விவசாயிகள் நிலம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். கஷ்டப்பட்டு விவசாயத் தொழில் புரிபவனுக்கு நிலம் கிடையாது என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இதே நிலை நீடிக்க விடக்கூடாது. எல்லா இனம் நிலங்களையும் சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதற்காகச் சட்டம் செய்யவேண்டும். இனம் நிலங்களால் அடிக்கடி அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டு பலர் கோர்ட்டுகளுக்குப்போக வேண்டி நேரிடுகிறது. ஏழை விவசாயிகளும் வாதாடவேண்டி வக்கீல்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பணம் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

“ ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் பிரச்சனை தீர்த்தபாடில்ல. அவர்களின் அடிப்படைச் சம்பளம் குறைந்த பட்சம் ரூ. 40 ஆகிலும் இருக்கவேண்டும் மேலும் அலுவலர்சம் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் மிகக் குறைந்த சம்பளத்தில் அதிக வேலை செய்துகொண்டு மிகுந்த கஷ்டத்திற்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். இப்படி நாட்டிற்கு நலம் தரக்கூடியவர்களை

[Sri R. S. Arumugam] [4th March 1954]

வருந்தவைக்கலாகாது. ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் கடவுளுக்கு சமானமாவார்கள். இவர்கள் சுகமாக இருந்தால்தான் மாணவர்களுக்கு நன்றாக கல்வி போதிக்கப்படும். இதற்காக அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதேமாதிரியாக நாட்டின் பாதுகாவலர்களான கான்ஸ்டேபிள்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் போதாது. அவர்கள் திடகாத்திரமாக இருப்பதற்கும், அந்தஸ்தை உயர்த்திகொள்வதற்கும் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும்.

“பிச்சைக்காரர் பிரச்சினை தீராத ஒன்றாக இருக்கிறது. பார்ப்பதற்கு மிகப் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. ஆங்காங்கே பிச்சைக்காரர்கள் நடைபாதைகளிலெல்லாம் அதிகமாகிவிட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் சீக்கிரம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

11-20 a.m. “நாங்கள் பேசுகிற பேச்சுகளின் மீது நீங்கள் எந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்கள், என்ன பரிகாரம் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பது தான் வினாக்களில்லை. திருநெல்வேலி சம்மந்தப்பட்ட பல பிரச்சினைகளைச் சொன்னோம். அவை சம்பந்தமாக ஏதாவது விசாரித்திருக்கிறீர்களா? இதுவரையில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களா? அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை.

“மாணார்களுள் 10,000 ஏக்கரா நிலங்களுக்கு சாகுபடி செய்ய வசதியாயிருக்கும். அதற்கு தாம்பிரவணியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இரண்டு வருஷங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். எழுதி இருக்கிறேன். அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். சர்க்கார் அதை விசாரித்ததாகக்கூடத் தெரியவில்லை. அதை விசாரித்து செய்யமுடியுமா, செய்யமுடியாதாவென்றுகூடச் சொல்லவில்லை. திருப்படைமருதாருக்கு ஒரு கால்வாய் வேண்டுமென்று சொன்னேன். அதை 10,000 அல்லது 15,000 ரூபாயில் முடித்துவிடலாம். ஆனால் அதைப்பற்றி சர்க்கார் இதுவரை கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. கங்கைகொண்டான்குளம் பக்கத்திலேயே மின்சார வசதியிருக்கிறது. அதை இந்த இடங்களுக்கு வெகு சலபமாக விஸ்தரிக்கலாம். உடனே இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளைச் சர்க்கார் ஆராய்வதில்லை. எதை எடுத்தாலும் சணக்கம் தான். ஒரு மனுப்போட்டால் அதைப் பரிசீலிப்பதற்கு 2, 3 வருஷங்கள் ஆகின்றன. மேட்டுபச்சேரி, சித்தன்குடியிருப்பு இந்த இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். எதை எடுத்தாலும் ‘Under correspondence’ என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ‘Under correspondence’ என்று சொல்லுவதற்கே இரண்டு வருஷங்கள் ஆகின்றன. கிராமங்களில் பாதை கிடையாது. கிராமவாசிகள் பாதையில்லாமல் எப்படி சஞ்சலப்படுகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் உணரவேண்டும். சரியான பாதையில்லாவிட்டால் அவர்கள் எப்படி சந்தோஷமாக இருக்கமுடியும்? இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களைப்பற்றி தெனிலாக சிந்திக்கவேண்டும். இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு புதிய ஆரம்பக்கல்வி திட்டத்தை எப்படி அமுல் நடத்துவது என்பதைப்பற்றி சர்க்கார் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பரிசீலனைக் கமிட்டிக்கு யாரைத் தலைவராகப் போடலாம்? பம்பாய் மாகாணத்தைச் சேர்ந்த shift முறையை ஆதரித்த ஸ்ரீ பருலேக்கரைப் போடலாமா, கிராமங்களைப்பற்றித் தெரியாதவர்களை அந்தக் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களாகப் போடலாமா என்றெல்லாம் சிந்திக்கிறார்கள். இப்பொழுது பாதிப் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் போவதை நிறுத்திவிட்டார்கள். முன்பு 100 பிள்ளைகள் போய்க்கொண்டிருந்தால் இப்பொழுது 30 பிள்ளைகளைப் போகிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்களுக்கு visit செய்கிற Deputy Inspector-கள், ‘சும்மா, 50 பிள்ளைகளென்று போடுங்கள்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியாக நம் நாட்டில் சத்தியம் குறைந்துவிட்டது. நேர்மை குறைந்துவிட்டது. இப்பொழுது இருக்கிற 7 முதல் 10 வயதுள்ள சிறு பிள்ளைகளை diary எழுதச் சொல்லுகிறார்கள். பிள்ளைகள் தன் தகப்பனோடு வேலைக்குச் சென்றதாக எழுதுகிறார்கள். பெண்கள் தன் தாய்க்கு சமையல் வேலையில் உதவியாகயிருந்ததாக எழுதுகிறார்கள். அவர்கள்

4th March 1954] [Sri R. S. Arumugam]

இதுமாதிரி பொய் diary தான் எழுதுகிறார்கள். சிறு பிள்ளைகளுக்கு பொய் சொல்லும் மனப்பான்மையை இந்தக் கல்வித் திட்டம் புகுத்துகிறதேயென்று மேல் நாட்டினர் கேலிதான் செய்வார்கள். இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால் படிப்பு போய்விட்டது என்று தான் சொல்லவேண்டும். பாதி நேரம்தான் பள்ளிக்கூடமிருப்பதால் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் போகமாட்டார்களென்பது எனக்குத் தெரியும். இந்தத் திட்டத்தினால் வருகிற ஆபத்தை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இன்னும் Token grant வேறு ஏற்படுத்தி இந்தக் கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி மேலும் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும் மனப்பான்மை வேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

(At this stage the Hon. Speaker sounded the gong and called on Sri M. Narayana Kurup to speak.)

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, Pandit Jawaharlal Nehru, Prime Minister and President of the Indian National Congress, in his presidential address to the 59th Session of the Indian National Congress laid down the following text to measure the success or failure of a Government :—

“After the attainment of independence our urgent task has been to devote ourselves to the economic betterment of our people, to raise their standard of living, to remove the curse of poverty and to promote quality and social justice. The extent to which we succeed or fail in this great task will be the measure of our achievement.”

“Now I wish to ask, has this Government, after six years of their rule, any presentable record in any of the matters? We have now distressing poverty and acute unemployment that we have never experienced before. The purchasing power of the people is at the lowest . . .”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member may continue his speech.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“I feel unwell; I am not able to proceed further. I will speak afterwards.”

MR. SPEAKER :—“If the hon. Member wants any medical aid, let him go to my chamber. Mr. Virupakshiah will now speak.”

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ Mr. Speaker, Sir, I congratulate the Hon. Minister for Finance on the Budget proposals which he has presented before the House. The Budget proposals are very realistic. I am glad that the Government have taken note of the varied problems of the State and that provision in the Budget has been made in proportion to their stature.

“It is but proper that the needs of agriculturists have merited the top priority in the attention of the Government. It has been rightly stated that prices are stabilizing at lower levels. Agriculturists are not unhappy about the fact that prices are stabilizing at lower levels but what they want is price at levels which are not uneconomical for them. The Hon. Finance Minister in his Budget speech has stated that prices are tending to stabilize at lower levels and that in Tanjore, where the price of paddy has slumped below the Government procurement prices, steps are being

[Sri S. C. Virupakshiah]

[4th March 1954]

taken to buy up the surplus on Government account to give the necessary stability. I hope agriculturists will be happy about the steps taken by the Government to stabilize the prices at proper levels.

“ Large sums of money continue to be spent not only on old irrigation schemes but also on new irrigation schemes. It is absolutely essential that the Government concentrate their attention not only on big irrigation schemes but also on small irrigation works. It is but natural that in a country of villages, attention should be paid on taking up new irrigation schemes of ‘medium size’.

11-20
a.m.

“ Now, Sir, to add further to the comforts of agriculturist, extension of electricity to rural areas is also envisaged in the Budget. Large sums had been provided for this purpose in the present Budget. When the Budget contains such beneficial items for the promotion of the interest of the common man and the agriculturist and when large sums have been set apart for those items and for executing our irrigation schemes under the Five-Year Plan, it is but natural that the Government have come forward with some taxation proposals to fill up the gap caused by a deficit Budget. It is heartening to note that the taxation proposals will affect only the rich and not the poor. After all it should be realized that the Government are providing ameliorative measures to handloom industry so that it may stabilize itself. It is true that the handloom industry, which ranks next to agriculture in our State as a major industry, has been passing through difficult days. At the same time, we should remember that Government have been helping the industry both directly and indirectly. To add to the amenities already provided for handloom weavers, mill cloth has been subjected now to additional sales tax by way of an indirect help. Exemption of handloom goods from sales tax has been given by way of direct aid. Under these circumstances it is but fair to say that the Budget proposals before us are fair, moderate and practical.

“ Now, coming to my home constituency of Kollegal, I must reiterate that it is a very backward area. It has remained undeveloped for the past so many decades. Every authority that visits that place admits that fact. But when he gets down the Mysore plateau which is at an altitude of 2,500 feet, through the ghats to the plains, I think all his thoughts evaporate into thin air and he forgets Kollegal altogether. I am very sorry to say that things are not happy there. Irrigation facilities in my area need to be improved to a great deal. I am making this observation because most of our tanks which provide irrigation facilities have all been silted up. The work of restoration of these tanks have no been attended for the past so many decades. Tanks have been allowed to decay for so many ages. It is heartening to note that a sum of Rs. 94 lakhs has been allotted in this Budget for

4th March 1954]

[Sri S. C. Virupakshiah]

the work of repair and restoration of our tanks. It is still more heartening to note that it will be distributed and spread over to the different areas of our State. I would like to sound a note of warning to the Government. They have done well this time to turn their attention to the rural areas. All along the emphasis had been confined to urban areas to the detriment of rural areas. Consequently, we had the one-way traffic of influx of people from rural areas to the cities and towns. The National Plan had laid stress on the development of rural areas. The second National Plan also, I think, will be framed with that underlying principle in mind. Therefore, let this Government, having begun rightly now, turn their attention to our rural areas hereafter. Let them provide more irrigation facilities to the ryots in our rural areas. Let them attend to the development of our agriculture first and foremost.

“ I would like to bring to the attention of the House that the wealth of my area lies in its jungle streams. Dams could be raised impounding the waters of streams and our fields could be fed by that water. There are some two or three useful schemes, which, if completed in full, would provide a perennial source of water-supply to us. For instance, there is the ‘Honnahalla’ scheme. It is expected to bring under cultivation 1,500 acres. The return is expected to be 4 per cent. Not a bad return, I should think. Moreover, the cost is also moderate. The investigation of this scheme has been long over. But since the last fifteen or sixteen years, it has been hanging in the balance. Still, the scheme has not been started in spite of the repeated representations of the people in the locality. We have the ‘Gundal’ reservoir scheme. The cost of this scheme is also moderate. But I am sorry to observe that the request of our ryots for the starting of this scheme has not had ready response from the Government until today. Our shortage in food could be wiped out if only the above schemes are completed. After all, it would not cost the Government a very big sum to do this.

“ I shall now touch upon the subject of ‘rural electrification’. It should be admitted that we are having sufficient power to provide electricity for agricultural purposes to most of our villages. So far as villages in my area are concerned, applications have been pending for a long time. At present, our area is covered by the power taken from the Sivasamudram Power Station in Mysore, according to an agreement between the two Governments of Madras and Mysore entered into a long time ago. There is enough of power available under the agreement. The Madras Government are having sufficient power to provide electricity to most of our rural areas. The subject of ‘rural electrification’ had been given some importance now. A large sum of money had been provided for under that head. I do hope that Government would consider this matter seriously and see to it that my area as well as other rural areas are electrified.

[Sri S. C. Virupakshiah] [4th March 1954]

"Next to agriculture, sericulture is an important industry in Kollegal. If you call 'Khaddar' a cottage industry that term could well be applied to 'sericulture'. But unfortunately the position of the sericulture industry is not much too happy in Kollegal taluk. Kollegal has been noted for its silk and silk fabrics for over four generations and has won the appreciation of successive Mysore Rulers for over a century. Sericulture has been the main industry for Kollegal and her trade centred round the products of this cottage industry. Raw silk to the annual value of Rs. 50 lakhs was exported to the silk weaving centres in the plains. Mercantile houses were dealing in raw silk. The profession was hereditary, the business being handed down from father to son. But now these are things of the past. The industry has had difficult times. Most of the weavers have had to give up their hereditary occupation and migrate to other States and take to other and strange pursuits to make a living. The silk trade of Kollegal has now shifted to neighbouring Mysore.

"If we analyse the causes for the decline of this ancient trade and industry, we find that the taxation measures of the Madras Government are responsible to a great extent for the present sorry state of affairs. Whereas raw silk is free of sales tax in Mysore, under the Madras General Sales Tax Act silk is charged *ad infinitum* at 3 pies per rupee of the turnover, in Mysore it is subjected to a system of licensing. Let me give some figures. For an annual turnover of Rs. 20,000 the sales tax in Madras is Rs. 312-8-0 whereas the licence fee is Rs. 75 in Mysore. For an annual turnover of Rs. 1,00,000 the sales tax in Madras is Rs. 1,562-8-0 whereas it is Rs. 150 in Mysore. For an annual turnover of Rs. 10,00,000 the tax in Madras is as high as Rs. 15,625 whereas the figure for Mysore is only Rs. 1,000. Hon. Members may see for themselves the glaring difference between the tax structure in Madras and Mysore.

"Therefore, to put this sericulture industry on a stable footing, it is very important that Government should bestow their immediate attention on the question of exempting silk yarn and silk fabrics from the operation of the General Sales Tax Act. From silk rearing to silk weaving, it is a cottage industry to occupy the peasant usefully and profitably during the off-season. Hand-made cotton yarn and fabrics are exempt from tax. Produced by persons under like conditions, the same treatment should be meted out to silk yarn, fabrics, silk cocoons, silk worm layings, etc. Then alone the sericulture industry may be able to stabilize itself. Then alone Kollegal will regain its past glory. Then alone can the undue competition from Mysore could be halted. Inasmuch as the Government of India had stated that our cottage industries should be improved, the sericulture industry also being a cottage industry should be given a helping hand. Government should help the resuscitation of this important industry.

"Kollegal taluk is abundant in cattle wealth and forest wealth. Attempts should be made to start a cattle farm in this taluk.

[4th March 1954] [Sri S. C. Virupakshiah]

Inasmuch as my area is rich in cattle wealth, I request that a cattle farm and an artificial insemination centre may be opened in Hanur. Representations have been made to this Government in that regard. I hope Government would pay due attention to them and start the cattle farm and artificial insemination centre.

"Communication"—this subject had been sadly handled by Government. Many of our villages are without good roads at all. I hope Government would try their best to improve the means of communication in my area. I hope Government would take up the construction of Thattahalla and Sonnehalla bridges near Hanur and thus improve, at least to some extent, the backwardness of my area."

* Sri K. T. RAJU :—கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-40 a.m.
திருநெல்வேலி தொகுதியைச் சேர்ந்த காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் கனம் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் சற்று முன்பு சொன்ன விஷயங்களை எதிர்க்கட்சியின் சார்பாக நான் வரவேற்கிறேன். காரணம் அவர் இன்றைக்கு மக்களிடையே தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார். அவர் பல முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்லி இருக்கிறார். அவைகளை நான் வரவேற்கிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது பட்ஜெட் பிரசுரத்தில் கிராமங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். நகரங்களிலிட, கிராமாந்திரங்களில் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருப்பது உண்மை. அதைத் தீர்ப்பதற்குள்ள மார்க்கம் என்ன? கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் சொல்லியதுபோல் விவசாயிகளிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு, உடனே நிலச் சீர்திருத்த சம்பந்தமான சட்டங்களைக் கொண்டுவருவதுதான் வழி. வேறு காரியங்களமூலம் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதென்றால், காலதாமதம் ஏற்படும். ஆகையால் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய லக்ஷக்கணக்கான புறம்போக்கு நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுத்து, சாகுபடிக்கு வேண்டிய பண வசதியும் செய்து கொடுத்தால் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவு தீர்க்கமுடியும். இதற்கு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களோ, அல்லது வேறு எந்த நபர்களோ முட்டுக்கட்டையாக இருக்கமுடியாது. ஏனென்றால் இந்த முறையாலையும் பாதிக்கக்கூடியதல்ல. ஆகையால் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய லக்ஷக்கணக்கான ஏக்கரா புறம்போக்கு நிலங்களை உடனடியாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவசரமாக இந்தக் காரியத்தை செய்யவேண்டும். சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு உதவிசெய்யவேண்டுமென்று கருதினால் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை உடனே கொண்டுவரவேண்டும். தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தமுடியாமல்தான் விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியின் தூண்டுதலால்தான் கிளர்ச்சி செய்கிறார்களென்று சொல்லுவது தப்பு. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் சொல்லியதுபோல் பிழைக்க வேறு வழியில்லாமல் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். ஆகையால் உடனே அவர்களுக்குப் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுத்துப்பிரிட்டு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக, நம் ராஜ்யத்திலுள்ள ஆரம்ப ஆசிரியர்களைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன். சர்க்கார் போடப்போகும் விவசாய வருமான வரியை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். காப்பி, ரப்பர், தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு வருமான வரி போடவேண்டும். காரணம் அந்த வருமானத்தைக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட ஏழை எளிய ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்கலாம். எந்த வரியைப் போட்டாலும் எதிர்க்கட்சியினர் எதிர்க்கிறார்களென்று சொல்லுகிறார்கள். அதிக வருமானம் வருபவர்களுக்கு வரி போடுவதைப்பற்றி ஆகோபணமில்லை. ஓரளவாவது இந்த எளிய ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இந்த யட்ஜெட்டில் அவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்

[Sri K. T. Raju] [4th March 1954]

திருப்பார்க்கொன்று நாங்கள் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், எதிர்பார்த்தபடி காரியம் நிறைவேற்றவில்லை. ராஜ்யமுழுவதும் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் பெரும் அளவிற்கு தங்கள் குறைகளை சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர முயற்சிகள் செய்திருக்கிறார்கள். மகாநாடுகள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். வருங்கால மக்களின் வாழ்க்கையை நிர்ணயிப்பது அவர்கள் பொறுப்பு. அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச வாழ்க்கை நடத்துவதற்குப் போதுமான ஊதியம் கொடுப்பது சர்க்காரின் கடமை. அவர்கள் அப்படி செய்யாவிட்டால், இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டத்தில் ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு நிவாரணம் ஓரளவாவது கிடைப்பதற்கு நாம் அனைவரும் பாடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விஷயத்தில் நிதி மந்திரி தக்க நடவடிக்கை எடுக்காததுபற்றி நான் வருந்துகிறேன்.

11-45
a.m.

“அடுத்தபடியாக நாம் கவனிக்கவேண்டியது புதிய வரிகளைப்பற்றித் தான். இப்பொழுது நில அபிவிருத்தி வரியை கொண்டுவரப்போவதாக கணம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். என்னுடைய தொகுதியில்தான் நில அபிவிருத்தி வரி அதிகமாக வரப்போகிறது. அதாவது லோயர் பவானி திட்டத்தினால் நன்மையடையும் பகுதியில் வரப்போகிறது. அது எந்த அளவிற்கு அங்குள்ள விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அணைக்கட்டுத் திட்டம் பூர்த்தியாகி இப்பொழுதுதான் அங்கு தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா நிலங்களுக்கும் இன்னும் சரியாகத் தண்ணீர் விடப்படவில்லை. அப்படி இருக்கும்பொழுது இந்த வரி எந்த முறையில் அவர்களைப் பாதிக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. இந்த வரி விதிப்புக்கு அனுமதியளிக்கும் ஒரு சட்டம் வரப்போகிறது என்று அறிகிறேன். அது எப்படி இருக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியாது; அது இன்னும் சட்டசபைக்கு வரவில்லை. எந்தக் காலத்தில் அந்தச் சட்டம் வருவதாக இருப்பினும் அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளை பாதிக்கும்படியாக அதைத்தயாரிக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதாவது குறைந்த நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் இந்த வரியில் பாதிக்கப் படக்கூடாது. அதிக நிலம் வைத்துள்ளவர்களுக்குத் தான் இந்த வரியைப்போட வேண்டும். ஆகவே குறைந்த நிலமுள்ள விவசாயிகளை இது பாதிக்காமல் இருக்கும்பொருட்டு இந்த வரியை உடனே கொண்டு வராமல் இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் கடந்த பிறகு அமுலுக்குக் கொண்டுவரலாம் என்று தோன்றுகிறது. ஐந்தாண்டுகள் பத்து ஏக்கரா நிலம் வைத்து இருப்பவர்கள் இந்த அபிவிருத்தி வரி வந்தால் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்படுவார்கள். புஞ்சைக்காடுகளாக வைத்து இருந்த தங்கள் நிலங்களை இப்பொழுது அதிகச் செலவு செய்து விளைச்சலுக்குக் கொண்டு வருவதாக இருக்கிறது. இம் மாதிரி அதிகச் செலவில் தன்னுடைய நிலங்களை செப்பனிட்டு, ‘அவைகள் சாகுபடிக்கு லாயக்கா’ என்று கண்டுபிடிப்பதற்கே கொஞ்ச வருஷங்களாகும். அதற்குள் அபிவிருத்தி வரியும் போட்டுவிட்டால் அவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப் படவேண்டியிருக்கும். இது கணம் மந்திரிக்கு தெரியாதது அல்ல. ஆகவே அவர்கள் நிலைமை சரியான பிறகுதான் வரி மசோதாவை இந்தச் சபைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு மில்துணிகள் மீது வரி விதிக்கப் போகிறார்கள். அதே நேரத்தில் மத்திய அரசாங்க நிதி மந்திரியும் சில புது வரிகளைப் போடப் போவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்த அரசாங்கம் போடப்போகும் வரியும், இந்த அரசாங்கம் போடப்போகும் வரியும் சேர்ந்து இங்குள்ள பொதுமக்களைத்தான் வெகுவாகப் பாதிக்கும். மத்திய அரசாங்கத் திட்டம் பொருள்களின்மேல் அதிகப்படியான வரிகளை விதிக்கப்போகிறார்களாம். அதுவும் நம்முடைய மக்களைத்தான் பாதிக்கப்போகிறது. இவ்விதம் இரு முனைகளிலும் வரி விதித்தால் அதனால் நமது பொதுமக்களின் வாங்கும் சக்தி எந்த விதத்தில் பாதிக்கப்படும் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். இப்பொழுதே பொது மக்களின் வாங்கும் சக்தி வெகுவாகக் குறைந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். நமது ராஜ்ய சர்க்காரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில், மேற்கொண்டும் அதிகப்படியான வரிகளை விதித்தால், ‘மக்களால் அவைகளைத் தாங்க

[Sri K. T. Raju] [4th March 1954]

முடியுமா?’ என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். மில் துணிகளுக்கு அதிகப் படியான வரி விதித்தால் அதனால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு எந்த விதத்தில் பயன் ஏற்படும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். உண்மையில் மில்துணிகளுக்கு வரி விதித்தால் அதனால் கைத்தறித் துணிகளுக்கு நலன் ஏற்படும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். கைத்தறித் துணிகள் நமது ராஜ்யத்தில் அதிகப்படியாகத் தேங்கி இருக்கிறது என்றால் நமது ராஜ்யத்தின் தேவைக்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று அர்த்தமில்லை. வியாபார மந்தம் தான் இதற்குக் காரணம். சர்க்குர்கள் இப்பொழுது வியாபாரம் ஆகாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இப்பொழுது சர்க்கார் போடும் வரியினால் உண்மையிலேயே கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குத் தங்களுடைய சர்க்குர்களை விற்பதற்குப் பாதுகாப்புள்ள மார்க் கெட் கிடைக்குமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமாக வழிதேடவேண்டும். மில் துணிகளுக்கு அதிகப்படியான வரி போட்டுவிட்டால் கைத்தறித் தொழிலுக்கு சலுகைகாட்டிவிட்டதாக ஆகாது.

“அடுத்தபடியாக நீர்ப்பாசன திட்டம். அதற்காக ஆறு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அந்த ஆறு கோடி ரூபாயும் நல்ல முறையில் உபயோகிக்கப்படுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படிப்பார்க்கவேண்டிய பொறுப்பு உத்தியோகஸ்தர்களுடைய கையில் இருக்கிறது. இந்தச் சபை ஏற்கனவே லோயர் பவானி திட்டத்திற்குப் பத்துக் கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதற்குக்கென்று அனுமதி கொடுத்தது. அந்தப் பெரிய திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் பணம் சரியான வழியில் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். நாம் ஒதுக்கும் இந்த ஆறு கோடி ரூபாயும் தர்விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. உண்மையாக சில அதிகாரிகள்—எல்லா அதிகாரிகளுமல்ல இந்தப் பணத்தைத் தவறான முறையில் கண்டராக்டர்கள் மூலமாகவும் வேறு பலவிதத்திலும் தர்விநியோகம் செய்கிறார்கள். இதைப்பற்றி தெரிவித்தால், ‘சாட்சியம் இருக்கிறதா?’ என்று கேட்கிறார்கள். ‘அதை நிரூபிக்க முடியுமா’ என்றும் கேட்கிறார்கள். உண்மையாகவே நாங்கள் எம்.எல்.ஏ.க்கள் என்ற முறையில் பலர் இவைகளைப்பற்றி வந்து எங்களிடம் சொல்லுகிறார்கள். இதில் துறையுக்கு ஐம்பது உண்மையாகவும் மற்ற ஐம்பது பொய்யாகவும் இருக்கலாம். எதிர்க்கட்சியில் இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் தரப்பிலிருந்தாலும் சரி, இந்தச் சபையின் எம்.எல்.ஏ.க்களிடம் பொது மக்கள் வந்து சொல்லும் விஷயங்களில் கொஞ்சம் உண்மையும் இருக்கலாம். அதை விசாரிப்பது சர்க்காருடைய கடமையாக இருக்கிறது. இங்குள்ள சட்டசபை மெம்பர்கள் அதை எடுத்துச் சொன்னாலும் மந்திரிகள் அதன் மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். அது வழக்கமாகப் பேர்ய்விட்டது. இந்த ஆறு கோடி ரூபாயில் எவ்வளவோ சாமான்களை வெளியே வாங்குகிறார்கள். அதில் ‘ஐம்பது லட்சமோ’ அல்லது ஒரு கோடி ரூபாயோ தாங்கள் எடுத்துக்கொண்டு விட்டால் ஒன்றும் கெட்டுப் போய்விடாது’ என்று அதிகாரிகளுக்குத் தைர்யம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஏன் என்று கேட்டால் நாங்கள் வந்து சொல்வதை மந்திரிகள் எடுத்துக் கொள்வது இல்லை. இந்த மாதிரி மக்களுடைய வரிப் பணம் வீணாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. இந்தத் திட்டங்களுக்கு ஆறு கோடி ரூபாய் ஒதுக்குவது என்பது நல்ல காரியம்தான். ஆனால் அந்தப் பணம் நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்று கவனிக்கவேண்டியது நம்முடைய கடமை. இதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். அந்தந்தத் துறையில் இது வரையில் சர்க்கார் எவ்வித நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. இந்த லோயர் பவானி திட்டத்தில் செலவிடப்படும் பணத்தில் சிமென்ட், இரும்பு போன்ற பல சாமான்கள் லட்சக் கணக்கான பணத்தில் வாங்கப்படுகின்றன. அவ்விதம் வாங்கும்போது ஆயிரக்கணக்கான பணம் அனாவசியமாக செலவழிக்கப்படுகிறது. பல அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கியதாக கேஸ்கள் நடப்பதை நாம் பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம். எல்லோரும் இல்லாவிட்டாலும், சில அதிகாரிகள் அப்படி லஞ்சம் வாங்கும் பழக்கத்தில் இன்னமும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri K. T. Raju] [4th March 1954]

எம். எல். ஏ. வந்து சொன்னால் அதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். அதன் மூலம் ஓரளவு தூர்வினியோகம் ஆகும். பணம் மிச்சப்பட்டால் அதனால் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யமுடியும்.

“இப்பொழுது கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா வந்திருக்கிறது. அதன்படி ஒரு வருஷத்திற்குக் கடன் வசூலை ஒத்திப்போட்டிருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஒரு வருஷம் போதாது என்று சொன்னார்கள். அதோடு இந்த மசோதாவில் அநேகம் பேர்கள் இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்க முன் வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மின்சார வசதிக்காக கிராமங்களுக்கு மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்துகொள்வதற்கு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள பணம் தேவை. பணம் கட்டுகத்தரவேண்டும் என்று நூறு பேர்கள் விண்ணப்பம் போட்டால் அதில் 10 மனுக்கள்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது, பாக்கி 90 மனுக்களும் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. ஏனென்றால் நாம் ஒதுக்கி இருக்கும் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய தேவையில் 15 சத விதிகூட நம்மால் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. ஆகவே அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கட்டுகப் பணம் கொடுத்தால், பத்து வருஷங்களில் அந்தப் பணம் திரும்பி வந்துவிடும். நாம் அவர்களுக்குக் கட்டுகக் கொடுக்கும் பணம் வீணாகப் போகிறது இல்லை. ஆகவே அவர்களுடைய நன்மைகளை கவனிப்பதற்கும், அவர்களிடத்திலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கும், அவர்களுடைய தொழிலை லாபகரமான தொழிலாக ஆக்குவதற்கும் சர்க்கார் இந்த வருஷத்திலேயே அவர்களுக்கு அதிகக் கடன் உதவி செய்து கொடுக்க அதிகப்படியான பணத்தை ஒதுக்குவது அவசியமாகும், கடமையுமாகும்.

“இப்பொழுது மோட்டார்கள் அமைத்து அதில் மருந்துகளை வைத்துக் கொண்டு போய் கிராம மக்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, ‘நகரும் ஆஸ்பத்திரி களை’ ஏற்பாடு செய்யப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் மோட்டார் வைத்து வைத்திய வசதி செய்வது என்பது உண்மையாகவே நல்ல காரியம்தான். ஆனால் கனம் வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் சொன்ன மாதிரி கிராமங்களுக்கு இப்பொழுது நல்ல ரோடுகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஒரு ஊரிலிருந்து இன்னொரு ஊருக்குப் போவதற்கு நல்ல ரோடுகள் இல்லை. அப்படி இருக்கும்போது இந்த மோட்டார்கள் எப்படி அந்த ஊர்களுக்குப் போகும் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே நல்ல ரோடுகள் இருக்கும் ஊர்களுக்குத்தான் இந்த மோட்டார்கள் போகும். அதாவது ஏற்கனவே நல்ல ஆஸ்பத்திரிகள் இருந்து கொண்டிருக்கும் ஊர்களுக்குத் தான் மறுபடியும் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். ஒருக்கால் இது மாதிரியாக செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்வது பிரசாரத்திற்காக இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. இப்பொழுது கிராமங்களுக்குச் செய்யவேண்டியது ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது கிராமங்களுக்கு உதவப்படும் ஆஸ்பத்திரிகள் கிராமங்களுக்கு சரியாக உதவுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அநேகம் ஆஸ்பத்திரிகளில் இப்பொழுது மருந்தே கிடையாது. அவைகளுக்கு மருந்துகள் சப்ளை செய்ய வேண்டும். பல கிராமங்களில் பென்சிலின் என்ற ஒரு மருந்து இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. அதனால் கிராமங்களிலுள்ள டாக்டர்கள் நோயாளிக்குத் தேவையான மருந்துகளை கொடுக்க முடியவில்லை. வியாதியடைந்தவர்களுக்குத் தேவையான மருந்துகளும் அவர்களிடத்தில் இல்லை. இன்றைக்கு மருந்துகள், விஷயம் அதிகமாக இருப்பதால் விவசாயிகளால் மருந்துகளை வாங்க முடியவில்லை, அவர்களிடம் பணம் கிடையாது. ஆகவே இவ்விதம் மருந்துகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்காவிட்டாலும்கூட நம் நாட்டில் ஆபாசிக்கப்படும் ஆயுர்வேத மருந்துகளையாவது வாங்கி அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது. இந்த வழியில் என் கவனம் செலுத்தக்கூடாது. கனம் வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் சொன்ன மாதிரி குறைந்த காலத்தில் மட்டும் பெறக்கூடிய ஒரு வைத்தியப் படிப்பை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்.

4th March 1954] [Sri K. T. Raju]

அதாவது ஒரு வருஷம் அல்லது ஒன்றரை வருஷம் அல்லது இரண்டு வருஷம் படித்துப் பாஸ் செய்து விட வழி செய்து, அம்மாதிரி பாஸ் செய்தவர்களை கிராமங்களுக்கு அனுப்பலாம். இந்த விஷயங்களைப்பற்றி சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஒன்று சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். அதாவது இப்பொழுது ஏற்படும் தொழில் தகராறுகளெல்லாம் எதிர்க்கட்சியால்தான் ஏற்படுகின்றன என்று சர்க்கார் தரப்பில் சொல்லப்படுகிறது. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள்தான் இவைகளெல்லாம் தூண்டி விடுகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது உண்மையல்ல. இருந்தாலும், இது உண்மைதான் என்று பார்ப்பதற்கு ஒரு கமிட்டியை சர்க்கார் அமைக்க வேண்டும். அந்தக் கட்சியிலிருந்து மூன்று எம்.எல்.ஏ.களையும், இந்தக் கட்சியிலிருந்து மூன்று எம்.எல்.ஏ.களையும் இந்தக் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களாக ஏற்படுத்தவேண்டும். குறிப்பாக அவர்கள் தொழில் பிரதேசங்களுக்குச் சென்று விசாரணை நடத்த வேண்டும். எதிர்க்கட்சிதான் தகராறுகளை தூண்டி விடுகின்றதா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும், அவ்விதம் அந்தக் கமிட்டி விசாரித்து ஒரு ரிப்போர்ட்டை இந்தச் சபைக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும். நேற்று கூட கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு இடத்தில் ‘சென்னையில் டிராம் வண்டிகள் நின்று போனதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் தான் காரணம்’ என்று சொல்லி இருக்கிறார். நான் குறிப்பிட்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி இந்த விஷயத்தையும் விசாரிக்க வேண்டும். அது வரையில் இதுமாதிரியான குற்றச்சாட்டை சர்க்கார் தரப்பிலிருந்துயாரும் சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI H. B. ARI GOWDER:—“Mr. Speaker, Sir, I wish that the mikes here had longer necks. I would call the Budget session a mourning session. Members come, cry and go home satisfied that they have cried here. But nothing happens. The Government have a deaf ear and a blind eye to turn to the Opposition. After all, the function of the Opposition is to place before the Ministry the other man's points of view. It is left to the Government to take them for what they are worth. But what we find is that the Opposition is misunderstood sometimes and ignored all the time. I know, as every hon. Member knows, that a weak opposition is despised by the party in power and a strong opposition is respected. It seems to me that the longer the Congress rules this State, the sooner the Communists will come to power. (Sri P. T. Rajan: ‘Hear, hear!’)

“Now, Sir, coming to the Budget, we find that we are subjected to oppressive taxation. That has become a normal feature. Some time ago, I read a book in which a great man expressed that he did not find it difficult to make money but found it extremely difficult to spend it wisely. The Government here do not find it difficult to impose taxation after taxation by force of legislation and at the same time, they do not find it difficult to spend the whole amount unwisely. Sir, regarding the structure of taxation, many hon. Members have offered their remarks. I would say that it has altered altogether. The Government are extracting money from the people or are robbing the people of their money, but are giving back to them little or nothing. In fairness to all, I would suggest that 50 per cent of the tax amount must be given back to the districts or that the power of the Government to

11-55
a.m.

[Sri H. B. Ari Gowder] [4th March 1954]

12
noon.

impose taxes should be restricted to 50 per cent of the total collections, and the districts should be allowed to collect the other 50 per cent of the taxes for meeting their essential requirements. Either of these two things must be done. As an illustration, I wish to say that the district of the Nilgiris from which I come contributes to the tune of about Rs. 2 crores both to the Centre and to the State, but gets back little or nothing. To cite an example, I would like to point out that we have been agitating for the starting of a College there. The Government wanted us to raise a couple of lakhs of rupees. In the first place, they should not have asked us for this amount, because they are already collecting two crores of rupees every year. After all, this small sum of Rs. 2 lakhs is required only once in a way. Yet the Government will not spare this amount. Nevertheless, we have collected that amount of Rs. 2 lakhs and have informed the Government that they can take it from where it is lodged, and have requested them to start the College. Still they would not open the College. Regarding buildings, we have told them that they can choose any one of the three buildings including the Government House. I do not think that in these days a big Government House, such as the one we have, is necessary for the good and simple Governors we have. If I am correct or rather if my information is correct, the present Governor is good enough to let it be used for some good purpose. He does not have to live there. Therefore, the question of buildings is solved. But the Government would not do anything.

"Then again, Sir, there are four or five or six colleges in a small town like Mangalore, one of which happens to be run by the Government themselves. It is not understood why a whole district should not have a college while the town of Mangalore should have so many colleges. I suggested—and I am repeating my suggestion now—that the Government college in Mangalore should be closed down and a college should be opened in the Nilgiris district out of the savings effected in Mangalore. If my Friends from South Kanara should object to this, it is up to them to have a college, but I have a right to expect their support.

"Regarding elementary education, it appears to me that this much is talked about, namely, that the modified scheme of elementary education does not affect more than 2 or 3 per cent of our people, the rest being in the happy position of either illiterates or partial illiterates. I hope I am correct in saying this. The Government have introduced this scheme, and as far as its working in my district goes, it seems to me that it discourages education. It is not only the younger generation that is affected. But possibly the next two generations are likely to be affected. After all, it appears to me to be based on economic considerations. Sir, life is not merely one of economics, but it is one of higher education. Everywhere in the world, higher and higher education is imparted, and we will never be able to catch up with them if

4th March 1954] [Sri H. B. Ari Gowder]

we go backward like this. That is more important for, after all, education provides the means of knowing more about creation and the Creator. That is the right that every individual has got, and that is what we want.

"Now coming to Prohibition, I entirely appreciate the wish of the Government to give effect to Prohibition. I am second to none, except Rajaji, I hope, in my enthusiasm for Prohibition. But unfortunately it has not worked successfully. If it had been a success up to ten per cent at least, I would have called it a success to that extent, and I would not have called it a failure. It seems to work entirely the other way about. As far as my district is concerned, about which I know more, it seems to me that there is more consumption of alcohol than even before. I have been giving some thought to this problem, because I have lived long enough to understand more about these matters. I find that people want cheer and more cheer which is provided by that liquor called alcohol in order to tone up their nerves which, I believe, they lack, though too much of alcohol has the reverse effect. But nobody seems to think that he is taking too much. The Government have been looking at the whole problem from the moral and economic viewpoints. But this urge for more alcohol consumption seems to come from psychological and biological pursuits. It may be just possible that the Western people are more alert than we because they have been taking to this drink and have been having the effects of this drink. Whatever that may be, I think we are trying in vain to put a stop to this drink. It is open to the Hon. the Chief Minister to consider the question once again and do the needful. However much it may be regrettable, the fact has to be understood, and if it is not understood it is much more to be regretted.

"Regarding the proposed taxation on plantation products or produce, I did not expect that any taxation proposal like that would come up. But I doubt whether my representation will have any effect here. I should like to make one request at least to the Hon. Minister, that is, small growers should be exempt from the operation of the proposed taxation measure. They are already hit, and they will be hit much more.

"Then, Sir, there is one other thing that I should like to mention. People in the districts have been agitating for water-supply and other things—all essential services—and the Government have asked them to contribute funds. They have contributed funds. But for years the Government are having the money without spending it and without taking up the works on hand. For instance, I refer to the water-supply scheme pending execution in Balacola village. There are also other schemes which have not been taken up, for example, road works. Roads are left half finished. People have given lands to the extent of many acres free for laying roads, and yet roads have been laid only partially and left in the same position as they were two or three years ago. People are not deriving the benefits of the roads. They do not have the benefits of

[Sri H. B. Ari Gowder] [4th March 1954]

the roads nor have they got back the money asked to be given. I appeal to Hon. Ministers to do what they can for backward districts such as mine.

"There is one thing which I should have touched upon earlier, and that is about the admission of backward class boys in colleges. I think for admission to professional colleges, the Government have laid down a certain rule giving certain concessions to backward classes. The same concession is given to the Arts Colleges also. But actually last year that concession was not given with the result many of the backward class boys were not able to secure admission in colleges unless they had the maximum marks required. I hope this time at least the Government will be pleased to do what they can to extend this concession for the backward class boys. Thank you, Sir."

12-10 * SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—
p.m.

"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத்திட்டம் நம்முடைய நிதி மந்திரியால் இரண்டு வருஷ அநுபவத்தின்பேரில் நல்ல முறையில் தயாரிக் கப்பட்டிருக்கிறதென்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர்கள் அதை எவ்வளவு நல்ல முறையில் தயாரித்திருந்தாலும்கூட அதில் இன்னும் என்னென்ன மாறுதல்களைச் செய்யலாம் என்கிற விஷயத்தைப் பற்றி, சர்க்காருக்கு உதவியாக நான் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"கிராமவாசிகள் மட்டுமல்ல, பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் கூட, 'சர்க்கார் குடிவாரமுறையில் நிலச்சீர்திருத்தம் ஏதாவது கொண்டு வரும்; ஆகவே கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும்' என்று கசமுசுவெனப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். நிச்சயமாக ஒருவன் இவ்வளவுதான் இந்த நாட்டில் நிலம் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்; உழைக்கும் விவசாயிக்கு வாரம் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும்; நிலச்சுவாந்தார்கள் இவ்வளவு தான் நிலத்திலிருந்து வருமானம் எடுத்துக் கொள்ளவேண் டும்", என்று வரம்புக்கடி சர்க்கார் சட்டம் கொண்டு வருமென்று எதிர் பார்த்த என்போன்ற வெகுசிலருக்கு சர்க்கார் குடிவாரச்சட்டம் எதுவும் கொண்டுவரப் போவதில்லையென்ற விஷயம் ஏமாற்றத்தையும், வருத்தத் தையும், தான் கொடுக்கிறதென்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்." (எதிர்க்கட்சியினர் ஆரவாரம்.)

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"நீங்களும் எதிர்க்கட்சி யினரைப்போல பேசுகின்றீர்களா?"

* SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—"நான் அரசாங்கத்தின்பேரில் குற்றம் சாட்டவேண்டுமென்பதற்காக இதைச் சொல்ல வில்லை. சர்க்கார் செய்து கொண்டிருக்கின்ற நல்ல காரியங்களுக்கு நான் உதவி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் இதைச் சொல்லுகிறேன். ஆகையால் சர்க்காரும் நான் சொல்லும் விஷயங்களைக் கூர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். சர்க்கார் கட்டாயமாக சுப்பிர மணியம் கமிட்டியின் சிபார்சுகளை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். உடனடியாக நிலச்சீர்திருத்தத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற மக்கள் எதிர்ப் பார்க்கிறார்கள். இதைச் செய்வதில் சர்க்காருக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டபோதிலும் கூட நாங்கள் அவைகளைச் சமாளிப்பதற்கு வேண்டிய உதவியையெல்லாம் அளித்ததயாராக இருக்கிறோம். மக்களின் ஆதரவையு ம், அவர்களின் உதவியையும் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும்படி செய்யத் தயார். ஆகவே தயக்கமின்றி இதைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக தோட்டப் பயிர்களுக்கு எல்லாம் வரி போடப்படுவதை நான் வரவேற்கிறேன். விவசாய வருமான வரியையும் ஆதரிக்கின்றேன்."

[4th March 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"எல்லோரும் மற்றவர் களுக்குப் போடும் வரியை வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள்." (சிரிப்பு).

* SRIMATHI DR. T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :—"எங்களுக்கு வரி போட்டாலும் நாங்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

"அடுத்தபடியாக கிறுசிறு தோட்டப் பயிர்களுக்கும் சர்க்கார் வருமான வரி போடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் சரியாகக் கணக்கு வைத்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு ஏதாவது மாற்று ஏற்பாடு செய்தால் தேவலை என்று நான் எண்ணுகிறேன். அதாவது ஒன்று வருமான வரி கொடுக்கட்டும். அது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்றால் சர் சார்ஜ் ஆக நிலவரி கொடுக்க ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம். இந்தமாதிரி யாக இரண்டில் ஒன்றைப்படி அவர்களுடைய செளகரியத்திற்கு ஏற்றற்போல சர்க்காருக்கு கஷ்டமில்லாமல் கிஸ்தி கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஒரு ஏற் பாட்டை செய்தால் நலமென்று நினைக்கிறேன். இதையும் சர்க்கார் ஆலோ சித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக என்போன்ற டாக்டர்கள் வெகுதூரமாகவே ஆரோக்கி யத்தையும், வைத்தியத்தையும் ஒன்றாக இணைத்து இப்பொழுதுள்ள இரண்டு இலாகாக்களையும் ஒரே இலாகாவாக சர்க்கார் செய்யவேண்டு மென்று சொல்லிக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் ஆரோக்கியத்திற்கே முதன்மை ஸ்தானம் கொடுக்கப்படுவதென்பது எங்கள் கொள்கை. மக்கள் ஆரோக்கியமாக வாழ்ந்தால் நிச்சயம் அவர் களை நோய் அண்டாது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் இந்த இரண்டு இலாகாக்களையும் ஒன்றாக சர்க்கார் முன்வராதது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். தற்போது மதுரையில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தப் போவதாக நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதைக் குறித்து நான் சந்தோஷப் படுகிறேன். மதுரைவாசிகள் சார்பாக அவருக்கு எனது மனமார்த்த நன்றி யையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் ஆங்காங்கே வைத்தியக் கல்லூரிகளையும், வைத்தியசாலைகளையும் ஏற்படுத்துவதைவிட ஆரோக்கியத் திற்கு முதன்மை ஸ்தானம் கொடுத்து மக்கள் ஆரோக்கியமாக இருப்ப தற்கு அடிப்படையாகிய பொது சுகாதாரம் கிராமந்திரங்களில் இன்னமும் அதிகமாக பெருவதற்கு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அதற்கு அடிப்படையாக பல நாளாகவே வந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு வேண்டு கோளாகிய ஆரோக்கிய இலாகாவையும், வைத்திய இலாகாவையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கும் திட்டத்தை சர்க்கார் உடனடியாக அமுல் செய்யவேண்டும். அதோடு எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்த மாணவர்களுக்கு இரண்டு வருஷ பயிற்சி கொடுத்து அவர்களை கிராமங்களுக்கு மெடிகல் அலிஸ்டென்டுகளாக அனுப்பும் யோசனையை சர்க்கார் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறதென்று அறிகிறேன். அதைப் போலவே பெண்களுக்கும் இரண்டு வருஷப் பயிற்சி கொடுத்து அவர்களை கிராமங்களுக்கு மருத்துவப் பணியையும், தாய்மார்கள் எப்படி சுகாதாரமாக வாழவேண்டுமென்று போதிக்கும் பணியையும், நடத்துவதற்கு அனுப்பும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் வைத்திய மானியம் பற்றிய விவாதம் வரும்போது இதைப் பற்றி அதிகமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் நாட்டில் அதிகரித் துள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைச் சமாளிக்க நாம் திட்டவாட்டமான நடவடிக்கை ஏதாவது எடுத்தா லொழிய ஒன்றும் பயன் ஏற்படாது என்றே கருதுகிறேன். மக்களுக்கு அதிகமான உதவி எப்படி அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமோ அப்படியே சர்க்காருக்குப் பணமில்லையென்றால் அதிகமான வரி கொடுக்க லும் நாம் தயங்கக் கூடாது. பணம் இல்லாதுபோனால் அரசாங்கத்தாரால் எந்தவிதமான நன்மையும் செய்து கொடுக்கமுடியாது. இது அனுபவம் உள்ளவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்க என்போன்ற பட்டிக்காட்டு மனப்பான்மையுள்ளவர்கள், கட்டைவண்டி

[4th March 1954]

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

மனப்பான்மையுள்ளவர்கள் பழையகாலத்துக் கொள்கையையே கடைபிடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டோன் இருப்பார்கள். அதைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்ல நானும் வெட்கப்படவில்லை. கிராம மக்களிடையே நிலவி வரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க பழைய முறைகள் எதுவும் சாத்தியமில்லையென்று சொல்பவர்கள், புதிய முறைகளையாவது எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அவைகள் நல்லதாயும், சாத்தியமானதாயும் இருந்தால் அவைகளைக் கடைபிடிக்க நாங்களும் தயங்க மாட்டோம்.

“நான் முதல் யோசனையாக நமது கிராம மக்கள் எல்லோரும் கைக்குத்தல் அரிசியை சாப்பிடும்படியாக ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். இது சாத்தியமில்லையென்று சொல்லக் கூடாது. நமது பக்கத்திலுள்ள திருவாங்கூர் ராஜ்யத்தில் இது சாத்தியமாக இருக்கும்போது நமக்கு ஏன் சாத்தியமற்றதாக ஆகும்? கைக்குத்தல் அரிசியை மக்கள் சாப்பிடவேண்டுமென்றால், கிராமாந்திரங்களிலுள்ள பெரும்பாலான ஏழைப் பெண்களுக்கு பிழைப்பு ஏற்படும். இன்றையதினம் அவர்களுக்கு உணவு, உடை இரண்டும் தான் தேவை. இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்தால் இதன்மூலம் கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்கு ஒரு வருவாயை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும்.

“சில அங்கத்தினர்கள் மில் துணிக்கு வரி போடுவதையும் எதிர்க்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் கைத்தறித் துணிக்கும் உதவி செய்யவேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது மாதிரியாக இரண்டுக்கெட்டான் பேச்சே கூடாது. உண்மையாகவே கைத்தறித் துணிக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினால் மில் துணிக்கு வரி போடுவதை நாம் எதிர்க்கக் கூடாது. ஒரு நன்மையைச் செய்யும்போது மற்றொரு தீமை ஏற்படாதும்கூடாது. ஒரு நன்மையைச் செய்யும்போது இருக்கவேண்டும். ஆகவே எல்லா நண்பர்களையும் மில் துணிக்கு வரி போடும் பிரேரணையை எதிர்க்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கைத்தறித் தொழிலை நம்பி நம் நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் பிழைக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான மக்களின் ஜீவனோபாயத் தொழிலாக அது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நாம் எல்லோரும் கைத்தறித்துணியை ஆதரிக்கவேண்டும். அதற்குச் சான்றாக சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இனிமேல் மில் துணியையே உபயோகிக்கக் கூடாது. கைத்தறிதுணியையே உபயோகிக்க வேண்டுமென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மாதர் நல இலாகாவைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. மாதர் நல இலாகா வேலைக்கமிட்டிகள் அனேக வருஷங்களாக ஒரேயிடத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் அதில் வேலை செய்துவரும் சேவகர்களிடம் உற்சாகம் குறையும் காணப்படுகின்றன. ஆகவே மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை இந்தக் கமிட்டிகளை ஒரிடமிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றுவோமானால் அதிகப்படியான பேர்கள் இதனால் நன்மை அடைவார்கள் என்பதோடு கூட அவைகள் நல்ல முறையிலும் பணியாற்றுவதற்கு வசதி ஏற்படும். இந்த மாதர் நல இலாகாவின் கீழ் ஒரு பாதுகாப்பு நிலையம் ஏற்படுத்துவது மிக மிக அவசியம். நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பொருளாதார நெருக்கடியால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் பெண்களும் குழந்தைகளும் தான். வேலை கிடைக்க வில்லையென்றால் ஆண்கள் வீட்டிற்கு வராமலேயே எங்கேயாவது ஊரைவிட்டு ஓடிப்போய் விடுகிறார்கள். பெண்கள் தங்கள் குழந்தைகளை எடுத்துக் கொண்டு பிழைக்க வழிதேடி நகரங்களுக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். ஏராளமான பெண்கள் இப்பொழுது அம்மாதிரியாக வந்துவிட்டதால், அவர்களில், ‘யோக்கியமானவர்கள் யார்? ஒழுக்கக் குறைவுள்ளவர்கள் யார்?’ என்று அறிவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களில் சிலர் பாதுகாப்பு விடுதிக்கும், சிலர் ‘ஒளவை’ ஆஸ்ரமத்திற்கும் அனுப்பப்படவேண்டியவர்கள். இம்மாதிரியாக ஒவ்வொரு வருஷம் தகுதியையும் பார்த்து அதற்கு ஏற்றாற்போல பெண்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்றால் மாதர் நல இலாகா இன்னும் நன்றாக வேலை செய்யவேண்டும். சர்க்கார் மாதர் நல இலாகாவின் செலவுக்காக ஒரு சில ஆயிரம் ரூபாய்கள் கொடுத்தால் போதும். பாக்கி தேவைப்படும் பணத்தை பொது மக்களிடமிருந்தும் திரட்டிக் கொள்ளலாம்.

4th March 1954]

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

இந்த வேண்டுகோளை மாதர் நல இலாகா ஆலோசனை போர்டு ஐந்து வருஷமாகவே சர்க்காருக்கு விடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இவ்வாண்டாவது மாதர் நல இலாகாவின் பெண்கள் ஆதரவில் பாதுகாப்பு இலாகாவை ஏற்படுத்துவதற்காக ஒரு சில ஆயிரம் ரூபாய்களாவது சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மதுவிலக்கைப்பற்றி இன்னும் ரொம்ப பேர் ‘இந்த ராஜ்யத்தின் 12-20 வருமானம் ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது, ஆகவே மதுவிலக்குத் திட்டத்தை ரத்து செய்துவிடவேண்டும்’ என்று சொல்லுவார்கள் என்று நான் ரொம்ப கவனமாக கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இந்தத்தடவை அந்த சுருதி குறைந்து இருக்கிறது. அதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று ரொம்ப உறைப்பாகப் பேசக்கூடியவர்கள் கூட இன்றைக்கு அப்படிச் சொல்ல வில்லை என்பதைக் கண்டு நான் ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறேன்.

“மேலும், இந்த மது விலக்குச் சட்டத்தை ரொம்பத் தீவிரமாக அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். ஆந்திர தேசத்தில் என்ன வேண்டுமானாலும் நடக்கட்டும். ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே மது விலக்குத் திட்டத்தை ‘Scrap’ பண்ணி ஏழைகளுக்கு உதவ வேண்டுமென்று ஒரு சிலர் சொல்லுகிறார்களே அது எப்படி இருக்கிறதென்றால், ‘பசுவைக் கொன்று செருப்பு தானம் செய்வதுபோல’, இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் யாரும் வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மதுவிலக்கை சர்க்கார் தீவிரமாக அமல் நடத்த வேண்டும், அதற்கு மெம்பர்கள் எல்லோரும் பரிபூரண ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்பார்கள்; கொடுக்கவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மென்டைப் பற்றியும் மின்சார இலாக்காவை வைப் பற்றியும் ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லும்பொழுது அவைகளை ‘சத்துருக்கள்’, என்று ஒருதடவை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இலாகாக் களின் வேலைகள் ரொம்பவும் தாமதமாக நடப்பதாகவும், இன்னும் தீவிரமாகவும் நடக்க வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் ரொம்பவும் வறவேற்கிறேன். ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் (Local Development works) சமுதாய நல திட்டங்கள் (Community Project) என்றெல்லாம் வந்திருக்கின்றன. அந்த திட்டங்களின் கீழ் மின்சார விஸ்தரிப்பு போன்ற வேலைகளெல்லாம் மிகத் தீவிரமாக நடந்து கொண்டு வருகின்றன. இவைகளில் தாமதம் ஏற்படுவதை எவ்வளவு தூரம் குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் குறைக்க வேண்டும். அபிவிருத்தி அடையாத கிராமங்களை பொறுத்த வரையில் இந்த ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் நமக்கெல்லாம் பெரிய வரப்பிரசாதமாக இருக்கின்றன. மராமத்து இலாகாவினால் செய்யப்படும் வேலை மாதக்கணக்கில் கால தாமதமாகிறது. சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், போன்ற வேலைகளும் எப்படி கிராமக் கமிட்டிக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, எப்படி கிராமத்தார்களின் Labour contribution என்றும் Money contribution என்றும் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அதைப் போல ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் அந்தந்த கிராமக் கமிட்டிகளுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டு, கலெக்டர்களுக்கு போதுமான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டு சீக்கிரமாக நிறைவேற்றப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதன் மூலமாக பத்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வரை சமுதாய நலனுக்காக செலவழிக்கப்பட முடிகிறது. அதே போல் ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளும் கிராமக் கமிட்டிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டால் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறும். அப்பொழுது தான் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நமக்கு கிடைக்கவேண்டிய பணத்தை எல்லாம் நாம் காலாவதியாக்காமல் பெற்று வேலைகளை நடத்த வசதியாக இருக்கும்.

“மின்சார விநியோகம் சம்பந்தமாக எப்படி விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதே போல் கிராமங்களுக்கு ரோடுகள் போடும் விஷயத்திலும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டும். Plantation-க்கு

[4th March 1954]

[Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

வசதியான பத்தாயிர எக்கருக்கு மேல் வளமான நிலம் என்னுடைய தொகுதிலேயே இருக்கிறது. குறிப்பாக ஆடலூர்—பஞ்ச மலை—என்ற ஒரு இடம் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு ரோடுகூட போட்டதாகத் தெரியவில்லை. நான் ஏறி இறங்கி இருக்கிறேன். அதனால் எனக்கு கஷ்டம் தெரியும். (Interruption by an hon. Member). தேர்தலுக்கு நிற்கும்போது மட்டும் நான் அங்கு போகவில்லை. தேர்தலுக்கு நிற்பதற்கு இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னேயே அங்கு நான் போயிருக்கிறேன். பத்தாயிரக்கணக்கான எக்கரா ரொம்பவும் வளமுள்ளதாக இருக்கிறது. ரோடு இருந்தால் அங்கு அதிகமான பேர்கள் 'Settle' பண்ணி, நிலப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு கூட வசதியாக இருக்கும். கிராமத்தார்கள் ஓரளவு பணமோ, உழைப்போ கொடுக்கத்தயாராயிருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டாரோ, சர்க்கார் மராமத்து இலாகாவோ இது வகையில் ஒன்றும் செய்ய வில்லை. அதே போல் கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதி செய்தால் அது விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உபயோகமாயிருக்கும். விவசாயம் தரத்திலும் உயரும். உற்பத்தியும் பெருகும். மின்சார விஸ்தரிப்பு சம்பந்தமாக எப்படி விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதைப் போலவே கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும், முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கெங்கே ஜனங்கள் பணம் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்களோ, எங்கெங்கே ஜனங்கள் உழைப்பைக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் சர்க்கார் வசதி செய்ய முன்வருவேண்டும்.

“மராமத்து இலாகாவின் மூலமாக செய்யப்படும் வேலைகள் மிகவும் தாமதமாகின்றன. ஒன்றிரண்டு இடங்களில் மூன்று நாளைக்கு வருடங்கள் கூட கால தாமதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த இடங்களில் கால தாமதம் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று இப்பொழுது சொல்ல விரும்ப வில்லை. பொதுவாக திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது சம்பந்தமாக தாமதங்களைக் குறைத்து வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“சர்க்காரிடம் ஏராளமான சூப்பர்வைசர்களும் இன்ஜினீர்களும் தேவைக் கதிமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளை இப்போதுள்ள சிப்பந்திகளைக் கொண்டு நிறைவேற்ற முடியாமல் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இன்னும் அதிகப்படியான சிப்பந்திகள் வேண்டியிருக்கின்றன. ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றப்பட்டு, கிராம முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டுமானால், அதிகப்படியான சிப்பந்திகள் போடப்படவேண்டும். இதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“தமிழ்நாட்டில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும்கூட, சில திட்டங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டன. கோதாவரி, கிருஷ்ணா, கங்கை போன்ற பெரிய நதிகள் இங்கில்லாவிட்டாலும், அந்தப் பெரிய திட்டங்களைப்போல் தமிழ்நாட்டிலுள்ள நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் போதுமான வரும்படியைக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும்கூட, ஜனங்கள் அவர்கள் சக்திக்குத் தகுந்தபடி உதவி செய்ய முன்வந்தால், சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் ஓரளவு என்ன செய்யலாமென்று யோசனை செய்து, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வோம். கீரியார் போன்ற பாசனத் திட்டங்களை சர்க்கார் மேற்கொண்டால், பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் சங்கரன்கோயில் தாலுகா மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

“முக்கியமாக, குளங்கள் செப்பனிடப்பட்டு, மழை காலத்தில் பெய்யும் அத்தனை தண்ணீரையும் ஆங்காங்குள்ள குளங்களில் தேக்க வைக்கவேண்டிய தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டால்தான் விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கும். பெரிய பெரிய ஜீவநதிகள் இல்லாத இந்த ராஜ்யத்தில் நாம் விவசாயத்தை ஓரளவு அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமானால், இம்மாதிரி ஆங்காங்குள்ள குளங்கள் மராமத்து செய்யப்படவேண்டும். பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம்

[4th March 1954] [Srimathi Dr. T. S. Soundaram Ramachandran]

கொடுக்கப்படுகிறதோ அதேமாதிரி சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டியது மிக மிக அவசியமாகும். அப்பொழுது தான் விவசாயிகளுக்கு ஒரு நிரந்தரமான சௌகரியம் கிடைத்து, அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு கிடைக்குமென்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“கடைசியாக, ஒரு வார்த்தை. ஒரு முனை விற்பனை வரி விதிக்கப்பட வேண்டுமென்று ரொம்ப நாளாக கிளர்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சீக்கிரமாக கெட்டுப் போகக் கூடிய சில பொருள்களுக்கு சர்க்கார், விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருப்பது நியாயந்தான். இம்மாதிரி ஒவ்வொன்றுக்காக விலக்கு அளித்துக் கொண்டே போனால் சர்க்காரின் வருமானம் குறைந்து கொண்டு போய், மக்களுடைய நலனுக்காக காரியங்களைச் செய்ய முடியாமற்போகும் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். அதனால் சர்க்காருடைய வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்காக சில அதிகமான வரிகள் விதிக்கப்படவேண்டுமென்ற ஆலோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை வரியானது இப்பொழுது பல கட்டங்களில் வசூலிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக ஒரே முனையில் வசூலிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அப்படிச் செய்தால் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வேலை குறையும். விற்பனை வரி கொடுக்காமல் எமாற்றுவார்களையும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் கண்காணித்துக்கொள்ள முடியும். சிறு வியாபாரிகளின் கஷ்டங்களும் குறையும். ஆகவே, விற்பனை வரி ஒரே முனையில் வசூலிக்கப்படும்படியான ஏற்பாட்டை சர்க்கார் செய்யவேண்டும். மற்ற ராஜ்யங்களில் இதை அமல் நடத்தமுடியுமானால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அதை நிச்சயமாக அமல் நடத்த முடியும் என்று நினைக்கின்றேன். அதைத்தான் சர்க்கார் நன்றாக ஆலோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

*Sri P. KUNHIRAMA KIDAV :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, 1954-55 ബജറ്റ് ജെ ബഡ്ജെറ്റ് മലാസ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭരണത്തെ ബഡ്ജറ്റിനെക്കുറിച്ചുള്ള മുമ്പാകെ ആലോചനയ്ക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ ബഡ്ജറ്റിനെക്കുറിച്ചും മുമ്പാകെ ഈ സ്റ്റേറ്റിന്റെ അഞ്ചാമത്തെ മെമ്പർമാർ നില എന്താണ്, ഇന്ന് ഈ സ്റ്റേറ്റിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്, അവയ്ക്ക് ഏതെല്ലാം പ്രകാരത്തിൽ ഈ ബഡ്ജറ്റ് പരിഹാരം കാണുന്നത് എന്നെല്ലാം ആലോചിക്കേണ്ടത് ജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങളുടെ ഭരണത്തെ കൺവുമാണ്. ആ നിലയിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ ബഡ്ജറ്റ് കേവലം നിരോധനകരമായ ഭരണത്തെ ഞാൻ ആദ്യമേ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. നാട്ടിലങ്ങോളമിങ്ങോളം ഇന്ന് ഏതൊരു കാലത്തെക്കുറിച്ചും പട്ടിണിയും ഹൈഡ്രജിയം പക്ഷുപ്തവുമായി പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കൂടാതെ കൂടാതെ രോഗങ്ങളും വിഷമതകളും കഷ്ടപ്പാടുകളുമാണ് ദിനംപ്രതി ഉണ്ടായിരിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. ഒരു കക്ഷകരാജ്യമായ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ കൃഷിക്കാരുടെ സ്ഥിതിയാണ് ആദ്യമായി പരിഗണിക്കേണ്ടത്. ഈ നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാരുടെ ഭരണവും പരിഷ്കൃതവുമായ കൃഷിയെക്കുറിച്ചുള്ള സാമ്പത്തികാരോപ്യങ്ങളോ സിദ്ധിക്കാതെ തന്റെ പുഷ്പികൾ ചെയ്തിരുന്ന അപരിഷ്കൃതത്തിൽ തന്നെയാണ് ഇന്നും കൃഷിയെക്കുറിച്ചായിരിക്കുന്നത്. ഭരണസമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് കൃഷിയെക്കുറിച്ചുള്ള യാതൊരു സഹായവും പ്രോത്സാഹനവും ഈ ഗവണ്മെന്റിനുള്ളില്ല. ഇവിടത്തെ കൃഷിക്കാർക്ക് പലതരം വരുമാനവും വരുമാനവും എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത യാതൊരു ഈ ബഡ്ജറ്റിലും. ഈ സ്റ്റേറ്റിന്റെ ജീവനായായ, രക്തധാനിയായ കൃഷിക്കാരെ രക്ഷിക്കാൻ കടപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റ്, സ്റ്റേറ്റിനും കൃഷിക്കാരനും ഇടയിലുള്ള സങ്കല മദ്ധ്യവർത്തികളെയും തുടച്ചുനീക്കുമെന്ന് പല പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഇന്നും പഴയ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ പറിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുകയാണ്. വ്യാവസായികരംഗത്തായും തകർച്ചയിൽനിന്നും തകർച്ചയിലേയ്ക്കാണ് ഈ സ്റ്റേറ്റ് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ ആരോപ്യങ്ങൾ കൊണ്ട് ബലപ്പെട്ട വരുന്ന വിദേശീയ വ്യവസായങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷ കിട്ടാതെ ഇന്നാട്ടിലെ ദേശീയ വ്യവസായങ്ങളെല്ലാം തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. രാജ്യത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളം കയറുകരയായ ഹൈഡ്രജിയം വ്യാവസായികരംഗത്ത് നാം കാണുന്നത്.

12-27
p.m.

[Sri P. Kunhirama Kidav] [4th March 1954]

വ്യവസായത്തിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുന്നത് കേന്ദ്രഗവർണ്ണമാണെങ്കിലും ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ വ്യവസായങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഉപദേശവും നിർദ്ദേശവും കേന്ദ്ര ഗവർണ്ണത്തിന് നൽകുന്നത് സ്റ്റേറ്റ് ഗവർണ്ണത്തിന്റെ ചുമതലയാണ്. അക്കാമ്പിൽ ഈ ഗവർണ്ണ വേണ്ടത്ര ശ്രമമെടുത്തുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഈ കമ്മ്യൂണിറ്റിയുടെ പ്രധാന കാരണം. ഈ രാജ്യത്തിലെ വ്യവസായങ്ങളെ ഒരു പരിശോധന നടന്നാൽ കൈത്തറി വ്യവസായം; ഈ പ്രദേശത്തിനു സ്വാഭാവികമായ ഒരു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ ഈ ഗവർണ്ണ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അടുത്തതായി ഈ രാജ്യത്തെ കുട്ടുവ്യവസായങ്ങളും മറ്റുവ്യവസായങ്ങളും എടുത്തു പരിശോധിക്കാം. മേൽക്കത്തിലെ രാജമന്ദിരം കമ്പോളമെന്ന് പ്രസിദ്ധിച്ചുള്ള മലബാറിലെ കല്ലായി തടിക്കമ്പോളം ഇന്ന് നിർമ്മിച്ചുപോയി കിടക്കുകയാണ്. വിദേശത്തുനിന്നുള്ള ഇറക്കുമതിയെ തടഞ്ഞ് ദേശീയ വ്യവസായത്തിന് അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിക്കാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ സ്റ്റേറ്റ് ഗവർണ്ണത്തിന് നൽകാത്തതുനിമിത്തം മലയാളവസായം പ്രതിഷ്ഠിതകർത്താക്കളായിരിക്കുകയാണ്. ഈ വ്യവസായത്തിലേപ്പെട്ടു രീക്ഷുന്ന ആയിരക്കണക്കായ തൊഴിലാളികൾ ഇന്നു പട്ടിണിയിലേപ്പെട്ടു വിഷമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കട്ടവ്യവസായത്തിലാണെങ്കിൽ സ്റ്റേറ്റ് ഫാക്ടറികളിൽ ചിലവിലുണ്ടാകെട്ടുകിടക്കുന്നിനിമിത്തം പൂട്ടിയിടാൻ മുതലാളിമാർ നിർബന്ധിതരായത്ത്നിന്നിരിക്കുന്നു. കടകം സ്റ്റേറ്റ് വ്യവസായവും അതുപോലെതന്നെ അധഃപതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ എത്ര ഇറവിയിൽ നോക്കിയാലും ഈ സ്റ്റേറ്റ് ഇന്നു പലതരം അധഃപതിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനു തക്കതായ ഒരു നിവാരണമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതു് ജനങ്ങളോടു് ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട ഒരു ഗവർണ്ണത്തിന്റെ കയ്യിലുള്ളതാണ് പാടില്ലാത്ത കർവ്വമാണ്.

“മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച് (മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച മാരകമൂലം, ഈ സ്റ്റേറ്റിനുള്ള പൊതുവെയും) അന്ത്യവശ്യമുള്ള ഏതെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികളെക്കുറിച്ചാണ് ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്നത്. പണ്ടതിനുവേണ്ടി ചില പുതിയ നികുതികൾ ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്തിലെ നികുതികൾക്കൊട്ടും കയ്യെടുക്കുന്ന കൃഷിക്കാർക്കും ഇനിയും കൂടുതൽ നികുതി കൊടുക്കാൻ ഇടവരുത്താത്ത ഏതു നികുതി വ്യവസ്ഥയെയും സാധാരണയായാണ് ഞാൻ സമൂഹം എടുത്തു. ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും നികുതികളെ സാധാരണയായാണ് എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഉള്ളവരിൽനിന്നും കൂടുതൽ നികുതി വീരിച്ചു സർക്കാരിനെ പൊതുവായ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുകയെന്നുള്ളത് ഒരു ജനാധിപത്യ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമക്കേണ്ടതാണെന്നും ഞാൻ ഈ ഗവണ്മെന്റിനെക്കുറിച്ചുള്ളതുകൊള്ളുന്നു. ഇന്നു ഈ നാട്ടിൽ കൃഷിയും വ്യവസായവും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിനു കാരണം ഇന്നത്തെ ജന്മിത്തവ്യവസ്ഥയിലും മറ്റും വലിയൊരിടത്തു ഒരു ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥിതി സംരംഭനമാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് മുതിരാത്തതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

“മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചാണ് കിരീ, കോഴിക്കോട് ആസ്ത്രേൽ നവദേശീയർക്കു കോളേജിന്നും മറ്റും തുകകൾ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു കൃത്യമായി വ്യക്തം സൂചിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ മലബാറിലെ പല അടിച്ചന്തരവശ്യങ്ങൾക്കും പണം വകയിരുത്തിത്തരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന വസ്തുതകൂടി ഖേദപൂർവ്വം പ്രസ്താവിക്കുകയുള്ളത്. മിന്നം പ്രതി കൂടിക്കൂടിവരുന്ന ചെലവുകൾക്കു പരിഹാരമായി അടിച്ചന്തരനടപടികൾ എടുക്കണമെന്നു ജനപ്രതിനിധികൾ ഈ സഭയ്ക്കുമുന്നെ വീണ്ടും വീണ്ടും ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും അതിന്നൊന്നിന്നും ഈ ബഡ്ജറ്റിലും ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധചെലുത്തിയിട്ടില്ലെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ഈ സഭയ്ക്കുമുന്നെ കൊണ്ടുവരുന്നോർ അവയെ പരിശോധിച്ചു നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതു് ജനാധിപത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കഴിവില്ലാത്ത പാടിലുത്ത് കൺവ്യമാണ്. പക്ഷെ നിർഭാഗ്യവശാൽ ആ വസ്തുത ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് കഴിഞ്ഞ കാലചരിത്രംകൊണ്ട് കാണുന്നത്. ഒരു കമ്മിസംസാരമായി മലബാറിനെ സ്വാധീനിച്ചുപുതിയതലമുറ എത്തിക്കുന്നതിന്നു ചിലർ ജലസേചന പദ്ധതികൾകൊണ്ട് കൂടി അടിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതുകയും കൂടുതൽ സ്ഥലം കൃഷി ഉപയോഗമെങ്കിൽ കൈകൾക്ക് ആവശ്യമെന്നു ഞങ്ങൾ എത്രയോ കാലമായി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ ബഡ്ജറ്റു നോക്കിയാൽ പതിമതിര പ്രയോജനം ചിലർ ജലസേചനപദ്ധതികൾ ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നതെന്ന ഗവണ്മെന്റ്

4th March 1954] [Sri P. Kunhirama Kidav]

സംഭവങ്ങൾ: മറ്റാരുടെയും കാര്യങ്ങൾ. ബന്ധുക്കൾ, പ്രസംഗത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പുന്നൂർപ്പിള്ളിയിൽ കാലവർഷം അനുഭവമായതുകൊണ്ട് തൃപ്പിള്ളിയിലും അടിയന്തിരമായി പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് എത്രയും നേരമായ ഒരു ധാരണയായെന്നും ആൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കാലവർഷം അനുബന്ധം മലബാറിൽ ഇതാവുന്നതും വിചയസന്ദർഭം സാമ്പത്തികമായതുമായിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ മകരത്തിലും വിളയുന്നതും ചാഴിക്കടംകൊണ്ട് വിളവ് വളരെ ശോശമായിരുന്നു. കാലവർഷം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ആ വെള്ളം ശേഖരിച്ചുവെച്ചു തുടർച്ച ഉപയോഗമാക്കത്തക്ക വില്ലാജ്വലന പദ്ധതികൾ അടിയന്തിരമായി നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ആൻ ഗവണ്മെന്റിനോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“വെട്ടുസഹായത്തോടെ സംബന്ധിച്ചു കേസുകളും മലബാർ ഇനം വളരെ പിന്നണിയിലാണ്. ശരിയായി പറഞ്ഞാൽ സിദ്ധിച്ച ഡോക്ടർമാർ ഇല്ലാത്തതിനാൽ, മലബാറിലെ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ വെട്ടുസഹായം ലഭിക്കാതെ ജനങ്ങൾ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നുണ്ട്. മലബാറിൽ ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് വളരെക്കാലമായി ആങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ ബഡ്ജറ്റിലും അതിനെപ്പറ്റി കൺ പഠിക്കുന്നില്ല. ഈ റോഡിന്റെ മറ്റേതു ഭാഗത്തേക്കുള്ള ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജിന്റെ ആവശ്യം മലബാറിലുണ്ടെന്നു ആങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള ഒരു നടപടി ഈ ബഡ്ജറ്റിലും ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നത് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വെട്ടുസഹായം കിട്ടാത്ത ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഇനുള്ള ജനസംഖ്യ പട്ടിണിക്കൊപ്പം പകർച്ചവ്യാധികൾക്കൊപ്പം അപകടകരമായി ഒരു നിലയിലേക്കു നീങ്ങുകയാണ്. മലബാറിലെ എത്രയും പിന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു താലൂക്കാണ് കുമ്പനാട്ടു താലൂക്ക്. അവിടെ വെട്ടുസഹായം ലഭിക്കാൻ സൗകര്യമില്ലാത്തതുപോലെതന്നെ ഗതാഗതത്തിനു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളും വളരെ വിരളമാണ്. വയനാട്ടിന്റെ കറാൻഡാടിവഴി കോഴിക്കോട്ടേക്കു പോകുന്ന ഒരു റോഡിനുവേണ്ടി വളരെക്കുറച്ചായി ആങ്ങൾ മുറവിളിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഈ ഗവണ്മെന്റ് അത് ഇതേവിധം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഈ റോഡ് മലബാറിന്റെ മുഴുവൻ വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിക്കും ഉത്തകുന്നതാണെന്നു ആൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വടക്കൻ കുമ്പനാട്ടിലെ മലപ്രദേശങ്ങളിൽ നാട്ടുകാർതന്നെ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള നിരത്തുകൾ ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു സാരക്കുട്രക്കുതാണെന്നും ആൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ഏറ്റെടുത്ത നിരയോക്കമണ്ഡലത്തിൽതന്നെ 75 നാഴിക നീളം നിരത്തു നാട്ടുകാർ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു നന്നാക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിക്കൊപ്പം സാധിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ സാധ്യതകൾ അതുകൊണ്ട് ഉണ്ടെന്നു ആൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“തരിശുഭൂമികൾ ഭൂമിയിലുണ്ടാകുകയും കൊടുത്തു രാജ്യത്തിന്റെ ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകത അനുഭവിക്കുന്ന ഗോതമ്പത്തോടുകൂടി ഈ ഗവണ്മെന്റ് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. എന്റെ നിരോധക മണ്ഡലത്തിലെ കൂത്താളി എസ്റ്റേറ്റിൽനിന്നെ ഏകദേശം ഒൻപതിനായിരം ഏക്കർ തരിശുഭൂമിയുണ്ട്. ഒന്നോ രണ്ടോ വിളയിരിക്കാൻ പററിയ ഭൂമിയാണ് ഇത്. അത് ഇന്ന് ഖേമം പൂർണ്ണമായി കിടക്കുകയാണ്. നിരവേനങ്ങൾ എത്രയും നടത്തിയിട്ടും അത് ഭൂമിയല്ലാതെ കർക്കശ പരിഷ്കാരകാകാണുള്ള നടപടി ഇനിയും എടുത്തിട്ടില്ല. തൊഴിലില്ലായ്മപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചു എന്റെ ഒരു ചോദ്യത്തിന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഭൂമിമന്ത്രി രൂപം പര്യയ്യുകയുണ്ടായി. ഭൂമിയില്ലാത്ത കൃഷിക്കാർ ഭൂമി കൊടുക്കുകയെന്നുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒരു പഴയ പരിപാടിയാണെന്നും അതിൽ പുതുതായി ഒന്നിയില്ലെന്നും പക്ഷെ മെമ്പറിനെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ അത് ഇന്നും ഒരു പുതിയ കാര്യമായിത്തന്നെ ശേഷിക്കുകയാണ്. വികിച്ചിറക്കി ഉച്ചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നിഖപാത് ഇന്നും അവിടെയുണ്ട്. അത് സഹിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. കൂത്താളി എസ്റ്റേറ്റിൽ

MR. SPEAKER :—“ Hon. Member's time is up. Sri V. Govindaswamy Naidu will now speak.”

* SRI V. GOVINDASWAMY NAIDU :—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to speak a few words on the Budget presented by the Hon. the Minister for Finance and make some suggestions to the

[Sri V. Govindaswamy Naidu] [4th March 1954]

Government. In paragraph 2 of his speech, he says that crops have thriven and the outturn may be stated to be generally fair. I differ from him in respect of this matter. In most of the districts, crops have been affected by pests. Therefore, we have not been able to get a good yield. But I find it stated in the speeches of the Governor and the Hon. the Finance Minister that the Agricultural Department have succeeded in controlling pests. As far as my knowledge goes, I can say, as a practical man in agriculture, that the situation has not been brought under control because of the various difficulties that the department is experiencing. There is only one Demonstrator for the whole of a taluk which comprises about 300 villages. Most people in these villages are engaged in agriculture. There is only one Plant Protecting Officer who is in charge of one district. Such officers are not able to go to various places where crops have been affected by pests. Therefore, the people are not able to obtain pesticides which they require badly. Further, the Demonstrators and the Plant Protecting Officers are not having the necessary appliances to administer these pesticides. Therefore, it is found impossible to use and administer these pesticides. I know the ryots go to the Demonstrator's office and ask for pesticide and equipment. The Demonstrator gives them something and ask them to dust it. The ryots take it to the field and administer it in an improper way. Therefore, they are not able to prevent the crops from being affected by pests. Pesticides have been sold in large quantities in taluk headquarters where the Demonstrator's office is situated. But they have not served the purpose. It is not enough if one or two ryots use these pesticides in their own fields. Pests attack the crops in the whole village. Therefore, my suggestion to the Government is this. They should supply to the ryots more pesticides, sprayers and the appliances necessary for administering the pesticides. They should also appoint some maistries who should go from village to village and help the ryots to administer these pesticides in order to save the crops. If this is not done, I am afraid even with seasonal rains, some difficulties may arise. I can say that the second crop in Chingleput district has been affected by pests. Therefore, my suggestion to the Government is that they should take more care in the matter of giving adequate quantities of pesticides to agriculturists.

12-50
p.m.

"Coming to the price of agricultural commodities, I have to say that it is going down day by day. The cost of production, however, remains the same as before. In Chingleput district, we do not have any projects or other irrigation facilities. In many places, we have hundreds of pumpsets which we use for baling out water for our irrigation purposes. We have to get oil for our pumpsets from foreign countries and the cost of the same is very high. Even to-day, the cost of the oil continues to be the same as in previous years. I request the Government to contact the oil companies and see that the price of the oil is brought to reasonably low levels.

4th March 1954] [Sri V. Govindaswamy Naidu]

"Coming to the proposed new taxes, we find that there is only a small deficit. As suggested by one of the Congress Members, this small deficit could be left uncovered. Or, as suggested by some other hon. Members, it could be covered when the Government present the revised estimates. Whatever it is, I request the Government to give up the new taxes which they propose to introduce.

"I am glad to find that mobile vans will be made available to give medical aid to villagers. I do not know how many of them will be made available. The allotment in the budget under this head is only Rs. 2 lakhs. I feel that it will be necessary to provide each taluk with a mobile van. In that case, the Government will have to spend a sum of about Rs. 30 to Rs. 40 lakhs. With the sum of Rs. 2 lakhs which they have now provided under this head, I am afraid it will not be possible for the Government to make available sufficient number of mobile vans for the benefit of the villagers. Some hon. Members said that these mobile vans cannot be of real help and benefit to the villagers. But, my experience is to the contrary. In my taluk, two medical units are working. They are not mobile vans. The students of the Medical College forming themselves into two units go to two places, viz., Ponneri and Trivellore taluks. They go to these two places on a Sunday and give aid to the villagers. This system is working properly. Therefore, my suggestion to the Government is that the sum of Rs. 2 lakhs is not sufficient and that they should provide more money for the purchase of mobile vans. They should see that each taluk gets one mobile van so that medical aid can reach each and every part of the State.

"Coming to veterinary hospitals, I wish to point out that at present these hospitals are situated in the headquarters of the district. As a matter of fact, these hospitals should be located in the rural parts and not in urban areas. At present, the ryots are not able to get the help and aid of these veterinary doctors whenever they need it. In his budget speech, the Hon. the Finance Minister has said that steps will be taken to strengthen the existing hospitals. Instead of strengthening these hospitals in the urban areas, I think it will be better if the Government open small hospitals in the rural areas so that it may be of real benefit to the villagers. Another suggestion of mine is that the Government should appoint at least one compounder for each firka. I find from my experience that this is very necessary. I have written several times to the Veterinary Surgeon asking him to visit my place. But he could not find time to come to my village as it is situated in a corner of the district. These district officers are not able to contact the villagers at present. Therefore, I request the Government to make more and more aid available to the people in the rural parts of the State.

"Coming to the modified scheme of elementary education, I wish to tell the Government that it is not functioning properly. I visited several schools in my area and found that the strength in

[Sri V. Govindaswamy Naidu] [4th March 1954]

those schools has been gradually going down. I know that some of the schools which were working properly, are now in the stage of closing. I enquired even the parents of the children why they were not sending their children to schools. Even though I tried to explain to them that this is a good scheme and all that, they remained firm and unconvinced. They say that their children of five years cannot learn any useful occupation. In short, I was not able to convince them as to the soundness of this scheme. I have seen in the speech of His Excellency the Governor that 1,270 schools are going to be opened in the State. But, I am afraid that before the opening of those schools, more than 2,500 existing schools will be closed. This is not a good scheme. The villagers are now opening pial schools. They think that such schools, without any trained teacher, will be much better as their children could learn the regional language and some other things. My suggestion to the Government is that they may give up this scheme.

"We see from the budget speech of the Hon. the Finance Minister that sales-tax on vegetables, meat, fish, eggs, etc., has been abolished. I congratulate the Government on this. At the same time, I wish to request the Government to come forward to remove sales-tax on foodgrains and milk also. That will really be a bold step on the part of the Government in the right direction.

"As regards extension of electricity, I was told that rural development areas will be given first preference. But in the Chingleput district, I find that before these development areas are given electricity, some other areas are chosen for the purpose. According to the plan of 1950-51, it was estimated that the entire development area would be covered. But though we are in 1954 that area is not covered by electricity. Instead of extending electricity to this development area, it is extended to other places. I request the Government to extend electricity to such places where it is needed most. With these few words, I thank you, Mr. Speaker, for giving me this opportunity to speak on this occasion."

MR. SPEAKER:—"The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m."

The House then rose.

(After lunch—2-30 p.m.)

* SRI M. KANDASAMI KANDAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தை ஆதரித்துப் பேசமுன்வந்துள்ளேன். முதலில் விவசாயத்தைப் பற்றி எடுத்துக்கொள்வோமானால் சென்ற ஆறு வருஷங்களாக பருவமழை இல்லாதிருந்து இந்த வருஷம் கடவுள் கிருபையால் பின்மழை பெய்ததால் மகசூல்காரருக்கு வேண்டியபடி பயிரிட தண்ணீர் வசதி கிட்டியது. ஆனால் பயிர்களுக்கு நொய்வந்து பூச்சிகளால் அவைகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டன. ஆகவே நான் தக்க தருணத்தில் உரம், பணம், விதை

[4th March 1954] [Sri M. Kandasami Kandar]

இவைகளை கவர்ன்மெண்டார் கொடுத்துவரும்படியாக பலமுறை சொல்லியும் அவர்கள் கொடுக்கவும் இல்லை கொடுப்பது கிடையாது. இப்பொழுதும் நெல்லிலையும் மிகக் குறைந்துகொண்டே போகிறது. இப்படி நெல்லின் விலை குறைந்துகொண்டிருந்தும், உரத்தின் விலை குறைந்தபாடில்ல.

"கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் வரவுசெலவு திட்டத்தில் இன்னும் சர்சார்ஜ் வரி போடப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். தான்யத்திற்கு சரியான விலை நிர்ணயிக்கும்வரை சர்சார்ஜ் வரி போடுவதில் பிரயோசனமில்லை. புண்ணுக்கு, உரம் முதலிய பொருள்களின் விலைகளைப் பார்த்து அதற்குத் தக்கபடி தான்யத்திற்கும் சரியான விலை நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும்.

"ஆற்று நீர்ப்பாசன வசதி உளுந்தூர்பேட்டையில் கிடையாது. ஆகவே அங்கு எலக்ட்ரிசிட்டி பம்பு முதலியவைகள் மிக அவசியமாகத்தான் இருக்கிறது. புதுச்சேரிக்கு இப்போது மின்சாரம் out செய்திருப்பதால் பக்கத்திலுள்ள பிரதேசங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்துகொடுக்குமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக ரோட்டு வசதிகள் இல்லாமல் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உளுந்தூர்பேட்டையில் உளுந்தூர்பேட்டை-திருவெண்ணைநல்லூர் போகும் ரோட்டு, 3 கிளாஸ் ரோட்டாகத்தான் இருக்கின்றன. எந்த எஞ்சினியராவது அவைகளை பார்வையிடுகிறாரா என்று தெரியவில்லை. சுமார் 100 கிராமங்களில் மக்கள் நல்ல ரோட்டு வசதியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிராமங்களில் விளைந்த பயிர்களை விற்பதற்காக நகரங்களுக்கு எடுத்துச்செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு ரோட்டுகள் மிகவும் அவசியமாக இருக்கின்றன. இவைகள் இல்லாததனால் போக்குவரத்து பாதிக்கப்படுகிறது. நானும் ரொம்ப நாளாக ரோட்டு சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று பலமுறைக் கேட்டிருந்தும் அரசாங்கம் ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இதற்காக 13 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சற்று அதிகமாக ஒதுக்கி ரோட்டுகளை சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"கல்வி வசதி ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆரம்பக்கல்வி இவ்விடத்தில் ரொம்ப அவசியமாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் பள்ளிகள் இருப்பது மிகவும் அவசியம். நமது கனம் கவர்னர் முகவுரையில் நமது ராஜ்யத்தில் 1,270 ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்போவதாக சொன்னார்கள். இதுபற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கிராமங்களில் முதியோர்க்கல்வி முறை விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். கிராமங்களில் முக்கியமாக மாதர் கல்வியை விஸ்தரிக்கப் போதுமான வசதிகளை செய்துகொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வயதுவந்த மாதர்களுக்கு நல்ல அனுபவம் உள்ள பெண் உபாத்தியாயமாகக் கொண்டு ஒரு மணிநேரம் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி முன்வந்தால்தான் நாம் ஆரம்பக் கல்விக்கு உதவி செய்தவர்களாவோம். வயதுவந்த மாதர் கல்வித்திட்டத்தை விஸ்தரிக்கும்படியாக நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"சுகாதார மருத்துவ சலுகைகளை அதிகப்படுத்தக் கோருகிறேன். கிராமங்களில் மருந்துகள் குறைவான விலைக்கு விற்கப்படவேண்டும்; மருத்துவச்சாலைகள் சரியான அதிகாரிகளின் மேற்பார்வையில் இருக்கவேண்டும். சரியான முறையில் கிராம ஜனங்களுக்கு இதன்மூலம் அதிக வசதி செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"கிராமாந்தரங்களில் கர்ப்பினிகள் சிகிச்சை பெறுவதற்காக வசதியின்றி மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்து கிராமங்களுக்கு ஒன்றாகவாவது ஒரு சின்ன சிகிச்சை சென்டர் ஏற்படுத்தவேண்டும். அங்கே ஒரு மருத்துவச்சியிருந்தால் கர்ப்பினிகள் சிகிச்சை வசதியின்றி இறக்க நேரிடாதென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். நகரங்களில் மோட்டார்களில் பேய் சிகிச்சை செய்வதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இதைப்போல் கிராமங்களிலும் மோட்டார் வசதிகள் செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. Kandasami Kandar] [4th March 1954]

“யுத்தகாலத்தில் அழிக்கப்பட்ட காடுகளை மறுபடியும் முன்னுக்கு கொண்டுவருவதற்காக, அக்காடுகளை விஸ்தரிப்பதற்காக காட்டிலாகாவுக்கு 8 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காடுகளை வளர்த்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு நன்மை அதிகம் உண்டாகும்.”

2-38
p.m.

* **SRI M. KATTIMUTHU** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். வரிசன் அதிகமாகப் போடப்படுகின்றன. ஆனால் முதலில் நாம் எந்த முறையில் வரிகளை வசூலிக்கவேண்டுமென்று ஆராய்வோம். கிராம அதிகாரிகள் வரி வசூலில் மக்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். நியாயமான முறையில் வரி வசூலிப்பது கிடையாது. மாடுகளைப் பிடித்தும் வீட்டிலுள்ள சாமான்களை சூரையாடியும் வரி வசூலிக்கிறார்கள். இதனால் ஏழை ஏழை அரசாங்கத்தின்மீது தொல்லை ஏற்படுகிறது. இப்படி நீடித்து நடந்தால் அரசாங்கத்தின்மீது ஏழை ஜனங்களுக்கு வெறுப்புதான் ஏற்படும். அன்பு ஏற்பட இடமே கிடையாது. ஏழைகளிடத்தில் அதிகமான வரிகளை வசூலிப்பதோடல்லாமல், அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் உதவியையும் செய்யவேண்டும். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கள் சொந்த இஷ்டப்படி வரி வசூலிப்பதைத் தடுப்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் பட்டா மணியன், கணக்குப்பிள்ளை போன்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி ஏழைகளை ஹிம்சிக்கிறார்கள். ஏழைகளின் கஷ்டங்களை அறிந்து அவர்களுக்கு எந்த அளவில் வரிகளை விதிக்கவேண்டுமென்று யோசிப்பது கிடையவே கிடையாது. இதேமாதிரி நடந்தால் மக்களுக்கு சர்க்காரிடம் வெறுப்புதான் ஏற்படும்.

“ஏழை எளியவர்கள் தரிசு நிலங்களை வெட்டி விதைகளை விதைத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தரிசு நிலங்களை அவர்களுக்கு சர்க்கார் எந்த விதமான சாசனமும் செய்யாமலிருப்பதால், அவர்களை வேண்டுமென்றால் வைத்துக்கொள்ளலாம், வேண்டாமென்றால் வெளியேற்றலாம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்தத் தரிசு நிலங்களுக்கு அபராதம் போடுகிறார்கள். தரிசு நிலங்களை வைத்துக் கொள்வது சட்ட விரோதமென்றும் உடனடியாக நிலத்தை விட்டு வெளியேறவேண்டுமென்றும் 6-ம் நம்பர், 7-ம் நம்பர் நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். தரிசு நிலங்களுக்கு அபராதம் போடாமலிருப்பதற்கு அவர்கள் லஞ்சம் கொடுக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. இப்படி ஏழைமக்களை ஹிம்சித்தால் அவர்களுக்கு சர்க்காரின்மீது அன்பு எப்படியிருக்கமுடியும்? இதேமாதிரி என் தாலுகாவில் அநேக இடங்களில் நடக்கிறது. இந்தக் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க, கர்ணம் முதலிய கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு தாசில் தார் மூலம் சர்க்கார் உடனடியாக வேண்டிய உத்தரவுகளை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும், என்னுடைய தாலுகாவில் காடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. காடுகளை வளர்ப்பதினால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையிருக்கிறதென்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். வாஸ்தவம். ஒதுக்கொள்ளுகிறேன். பெரிய விவசாயிகளுக்குத்தான் அதனால் நன்மை. சிறிய ஏழை விவசாயிகளுக்கு அதனால் லாபமில்லை. விருத்தாசலத்தின் கீழ்ப்புறம், மேல்புறம், வடபுறம், தென்புறம் ஆகிய நான்கு பக்கங்களிலும் காடுகளிருக்கின்றன. ஆனால் எந்த விஞ்ஞான முறையிலும் அங்கே மழை பெய்யவில்லை. அப்படிப்பட்ட காட்டிற்கு இடங்களிலெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்போக்கானவர்களுக்கும் கொஞ்சம் புரம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுத்து ஆதரவு காட்ட வேண்டும். அப்படி நன்மை செய்தால்தான் சர்க்காருக்கு ஆதரவு கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால் வெறுப்புதானிருக்கும். என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு தடவைகளாக சர்க்காரிடம் அவர்களுக்கு Election-ல் எதிர்க்கட்சியினர்தான் ஜயித்துவா முடிந்தது. காரணம் காங்கிரஸ் சர்க்கார் மக்களுக்கு நன்மை செய்யாததுதான். ஜனங்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்தால் நீங்கள் நினைத்தமாதிரி நடக்கும். எதிர்பார்த்தபடி உங்களுக்கு ஆதரவு கிடைக்கும்.

4th March 1954] [Sri M. Kattimuthu]

அப்படி செய்யாமல் சர்வாதிகாரியாய் நடந்துகொள்ளும் வரை நீங்கள் அந்தப்புக்கம் போகவே முடியாது. உங்கள் கொடி அங்கே பறக்காது என்று திட்டமாகச் சொல்லுவேன் (கரகோஷம்).

“மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் திட்டைக்குடிக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று 25 வருஷங்களாக முறையிட்டும் அதைப்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. 25 வருஷங்களாகக் கேட்ட விஷயத்தில் சர்க்கார் இன்னும் கவனம் செலுத்தவில்லை.

“24,000 ஏக்கராவுக்கு பாயக்கூடிய (வில்லிங்டன் ரிசர்வாயர்) எம் னேரியல் 10,000 ஏக்கராவுக்குக் கூட தண்ணீரில்லை. வெள்ளாற்றங்கரையிலுள்ள ஏழைகளின் தரிசு நிலங்களுக்கு ஒரு சென்னைக்கு ஒரு ரூபாய் அபராதம் போடுகிறார்கள். இதேமாதிரி ஹிம்சித்தால் ஏழை விவசாய எப்படி முன்னேற முடியும்? அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் எப்படி நம்பிக்கை இருக்க முடியும்?

“சில ஹரிஜனங்கள் பிற்போக்கு வகுப்பினர்கள் படித்து முன்னேறுவதையும் இந்தக் கல்வித் திட்டம் கெடுத்துவிட்டது. அவர்கள் படிப்பிலும் கைவைத்தாய்விட்டது.

“முன்பு 120, 200 பிள்ளைகள் வந்துகொண்டிருந்த பள்ளிக்கூடங்களில் இன்று 13, 23 பிள்ளைகளே வருகிறார்கள். இப்படி ஒரு கல்வித் திட்டம் இருந்தால் அவர்களுக்கு என்ன பிரயோஜனம்? எந்த விதமான பிரயோஜனமுமில்லை.

“வெள்ளாற்றங்கரையில் ஹரிஜனங்கள் 35 வருஷங்களாக 13 ஏக்கரா நிலங்களைச் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 10, 15 வருஷங்களாக நியாயமான தீர்வை வசூல் செய்தார்கள். இரண்டு வருஷங்களாக இந்த ஹரிஜனங்களின் நிலத்துக்கு ஒரு சென்னைக்கு ஒரு ரூபாய் அபராதம் போட்டார்கள். இதைக் கலெக்டரிடம் சென்று நான் முறையிட்டேன். 30, 35 வருஷங்களாக ஹரிஜனங்கள் இந்த நிலங்களைப் பயிரிடுகிறார்கள் என்றும் வெல்லிங்டன், வெள்ளாற்றங்கரைக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் இந்த நிலங்களுக்கு அபராதம் போடக்கூடாது என்றும் சொன்னேன். அவர் ‘எனக்குத் தெரியாது, Engineer-ஐக் கேளுங்கள்’ என்று சொல்லிவிட்டார். Engineer-ஐக் கேட்டதற்கு ‘வரி போடுவது கலெக்டர் அபிப்பிராயம்,’ என்று அவர் மறுபடியும் Collector-ஐ கைகாட்டி விட்டார். இப்படி ஒருவருக்கொருவர் கைகாட்டிவிட்டால், ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ததாக எப்படி நினைக்க முடியும். ஜனங்களுக்கு சர்க்காரிடம் எப்படி அன்பு இருக்கும்?”

“சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் ஒரு வருஷக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தினால் யாருக்கும் நன்மையில்லை. பெரிய விவசாயிகளுக்குத்தான் நன்மையே தவிர எங்களைப் போன்ற ஏழைகளுக்கு நன்மையில்லை. ஒரு பொங்கல் திருவிழா நாளில் பத்து ரூபாய் கடன் கேட்டால் மிராசுதார்கள் கொடுக்க அஞ்சுகிறார்கள். இப்பொழுது கடனை ஒரு வருஷத்திற்கு கேட்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள், பிறகு கடனையே திருப்பிக் கேட்கக்கூடாது என்றும் சொல்லுவார்கள் என்று சொல்லி கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். என்னுடைய தாலுக்காவில் ஹரிஜனங்கள் பிற்போக்கானவர்கள் ஏராளமாயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வேண்டிய சலுகைகளைச் செய்து கொடுத்தால் தான் நீங்கள் நினைத்த மாதிரி நடக்கும். இல்லாவிட்டால் உங்களிடம் வெறுப்புதான் ஏற்படும்.

“இந்த பட்ஜெட்டில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்துக்காக ரூபாய் 90,47,400 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் பிற்போக்கானவர்களுக்கு ரூபாய் 10,00,000 போக மீதி தொகை ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஹரிஜனங்களுக்கு கடைசியில் நேர்முகமாகக் கிடைக்கக்கூடிய தொகை மிகவும் சொல்பதானது. கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் கூறியதுபோல், ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஹரிஜனங்கள்

[Sri M. Kattimuthu] [4th March 1954]

களுக்கு பள்ளிக்கூடம், சுகாதாரம், தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரம் முதலிய ஒவ்வொரு இனங்களுக்கும் தனித்தனியாக தொகை ஒதுக்கினால் நல்லது. அப்படிச் செய்வதினால் ஹரிஜனங்களுக்கு எல்லா இனத்திலும் தேவையான உதவிக்கும். முன்னாலிருந்த ஸ்ரீ பிரகாசம் சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கென்று ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். ஆனால் வாஸ்தவமாக ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடைத்தது பட்டைநாமம் தான்.

“என்னுடைய தொகுதியில் 20 கிராமங்களில் ஏழை மக்கள் குடியிருப்பு வசதி கேட்டார்கள். அதன் அங்கீகாரம் பெற சர்க்காருக்கு முன் பணம் தருவதற்குத் தன் பெண்டாட்டியின் தாலியைக்கூட விற்று பணம் கட்டியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி petition இன்னும் விசாரணையிலிருக்கிறது என்றுதான் அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். 3 வருஷங்களாக petition இன்னும் விசாரணையில் தானிருக்கிறது. இந்தப் புது மந்திரி சபை அமைந்த பிறகும் இதுபற்றி ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

“குடிதண்ணீர் வேண்டுமென்று கலெக்டரைக் கேட்டேன். ஹரிஜனங்களுக்கு குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீரில்லாவிட்டால் அவர்கள் எப்படி வாழ முடியும் என்று அவரிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர் ‘சர்க்காரிடமிருந்து Allotment வரவில்லை, சட்டசபையில் போய் வாத்தாங்கள்’ என்று சொல்லிவிட்டார். இப்படி எங்கே போனாலும் முட்டுக்கட்டைபோடும் நிலைமையிலிருக்கிறது. மக்கள் முன்னேற முடியவில்லை. தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் அமுலில்லாதிருக்கிறது. இருந்தாலும் என்ன பயன். நடைமுறையில் அது சரிவர அமுல் நடத்தப்படவில்லை. மதுவிலக்கினால் ரூபாய் 18 கோடி வருமானம் போய் அதற்குப் பதிலாக எத்தனையோ போலீஸ்காரர்கள் துப்பாக்கிகள், பெரிய படைகள் இவைகளை வைத்துக் கொண்டு அதை அமுல் நடத்தவேண்டியிருக்கிறது.

2-50
p.m.

“கனம் செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் சொன்னமாதிரி ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்டவர்களுக்கும் எந்தத்திட்டம் கொண்டு வந்தாலும் அதனால் அவர்களுக்கு செலவுகள் ஏற்படும்படியாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் சமூகத்தில் நன்றாக வாழ வழி ஏற்படும்படியாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழவேண்டும் என்பதற்காக இந்த மாதிரியான திட்டங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு நாலு லட்சம் ரூபாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டு இருப்பதாக தெரிய வருகிறது. ‘இந்தப் பணத்தை எப்படி செலவு செய்யப் போகிறோம்? யார் யாரை வைத்து இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் வேலை செய்யப் போகிறோம்?’ என்று முதலில் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். வெறும் வாய்ப் பேச்சில் இருந்தால் மட்டும் போதாது. எட்டளவில் இருந்தாலும் போதாது.

“சுகாதார விஷயமாகச் சொல்லும்போது சேரிகளைப் பார்த்தால் சுகாதாரத்திற்கு நிதி ஒதுக்கி இருந்தும் பிரயோசனம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவ்விதம் ஒதுக்கி இருந்து என்ன பிரயோஜனம்? பெரிய நகரங்களில் சேரியைப்பற்றி தெரியாது. கிராமங்களில் தான் அதிகப்படியான சேரிகள் இருக்கின்றன. அங்கு போய் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும், ‘இதுதான் சேரி என்பது.’ ஏனென்றால் அங்கு நாற்றம் அவ்வளவு இருக்கும். அந்த நாற்றத்தைக்கொண்டே இதுதான் சேரி என்று நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். நாங்கள் சொல்லாமலேயே நீங்களே புரிந்து கொள்ளலாம். சேரிகளுக்கு என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பது கிராமங்களிலுள்ள சேரிகளைப் போய்ப் பார்த்தால்தான் தெரியும். ஹரிஜனங்கள் நாகரீகம் அடைந்து விட்டார்கள் என்று நகரங்களில் இருந்துகொண்டு சொல்லிக்கொள்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஒருநாடு நாகரீகமான நாடு என்றால் அதிலுள்ள ஜனங்கள் நாகரீகமாக இருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். மக்களின் நாகரீகம் தான் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படை. கிராமங்களுக்கு தொழில் வசதி செய்து கொடுக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். உண்மையாக கிராமவாசிகளுக்கு நன்மை செய்தால்தான் அவர்களுக்கு சர்க்காரிடத்தில் அன்பு ஏற்படும். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் குறை சொல்லுகிறார்களே என்றால் நாங்கள் எதற்காக குறைகள் சொல்லு

4th March 1954] [Sri M. Kattimuthu]

கிறோம் என்று பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் பெரிய திட்டங்களை கொண்டு வருகிறோம் என்று எலக்ஷனில் காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லுகிறார்களே யொழிய அதைக் கொண்டுவருவதற்கு ஆட்சி நடத்துமபோது மறுத்துவிடுகிறார்கள். தீண்டாமையை ஒழித்து விட வேண்டும் என்று கோயில்களைத் திறந்து விட்டால் போதாது. அன்று கோயில்களைத் திறந்து விட்டார்கள். மறுநாள் என்ன ஆயிற்று என்று ஒருவரும் கவனிக்கவில்லை. சத்திரத்தைத் திறந்து விட்டதாகச் சொன்னார்களேயொழிய மறுநாள் என்ன நடக்கிறது என்பதை கவனிக்கவே இல்லை. இங்கு ஹரிஜனங்கள் ஆறில் ஒரு பங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதை சர்க்கார் கேட்கிறார்களா என்றால் இல்லவே இல்லை. இவ்விதம் இருந்தால் சர்க்காரிடத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்விதம் அன்பு இருக்க முடியும் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அதனால் தான் ஹரிஜனங்களுக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்ட சபையில் இருக்கும் மெம்பர்களில் ஆறில் ஒரு பங்கு ஹரிஜன மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேர்களுக்கு 90 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவு செய்வது என்பதை கவனிக்கவேண்டும். இது கொஞ்சம் தானே. இந்த ராஜ்யத்தின் வரும்படி 48 கோடி ரூபாய். அதில் ஆறில் ஒரு பங்கு இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு செலவு செய்ய வேண்டாமா? அவ்விதம் செலவு செய்தால் எவ்வளவு நல்லதாக இருக்கும். இன்னும் பத்து வருஷச்சலுகையில் முக்கால் வாசி போய்விட்டது. இருக்கும் கொஞ்சம் நாளில் ஏதாவது செய்தால் தான் எங்களுக்கு திருப்தி இருக்கும். அதற்குள் எங்களுக்கு வேண்டிய திட்டத்தைப் போட்டுச் செய்தால் தான் முன்னுக்கு வர முடியும். வெறும் பேச்சளவில் இருப்பதால் ஒருவரும் முன்னுக்கு வந்ததாகவே தெரியவில்லை. பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று போன வருஷம் கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய ரூமில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். ‘ஒதுக்குகிறேன்’ என்று சொன்னார். ஆனால் இந்த வருஷம் பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால் ஏதோ கொஞ்சம் கூடுதலாக ஒதுக்கி இருக்கிறார்களேயொழிய எங்களுக்கு வேண்டியதை ஒதுக்கவில்லை. இவ்விதம் அரசாங்கம் இருந்தால் ஹரிஜனங்கள் எவ்விதம் இன்னும் இருக்கும் கொஞ்ச நாளில் முன்னுக்கு வர முடியும்? ரொம்பப் பேர்கள் படிப்பில் முன்னுக்கு வரவில்லை. அவர்களுக்கு சுகாதார வசதி கிடையாது. குடியிருப்பு புக்கு வீடுகள் கிடையாது. குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. இவ்வளவு வசதிகளையும் செய்துகொடுக்க வேண்டியதாக இருக்க நாலு, ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினால் அவர்கள் முன்னுக்கு வரமுடியுமா? சென்ற ஆண்டில் சொன்னதற்கு இந்த ஆண்டில் இப்பொழுது பத்து லட்சம் ரூபாய்கூட ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்த பத்து வருஷ சலுகை போவதற்குள் அவர்களுக்கு இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் அதிகமாக ஒதுக்கி அவர்களை மனிதர்களாக்கவேண்டும். மனிதர்களோடு நல்ல வாழ்க்கையை நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்கள் எந்த அளவில் கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள் என்பதை அங்கு போய் பார்த்தால் தான் தெரியும். உண்மையாகவே அங்கு போய் பார்த்தால் ஹரிஜனங்கள் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் கூட இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கும் நிலையைப் பார்த்தால் கண்ணீர் விடக்கூடிய நிலையில் இருப்பதாக தெரியும். நாங்கள் இங்கு வெள்ளையாக வருகிறோம் என்று அதை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கக்கூடாது. அவர்களிடமிருந்து தான் நாங்கள் வோட்டுப் பெற்று இங்கு வருகிறோம். அதனால் தான் அவர்கள் அங்கு நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் பாடுபடுகிறோம். நீங்கள் போய்ப் பார்த்தால் நீங்களே கண்டிப்பாக அவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதை சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.”

(Mr. Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.) 2-54
p.m.

* SRI N. MOUNAGURUSWAMY NAIDU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். மாகாணப்பிரிவினைக்குப் பின்பு மாகாணத்தின் நிதி நிலைமை அபிவிருத்தி

[Sri N. Mounaguruswamy Naidu] [4th March 1954]

அடைந்திருந்த போதிலும் 1954-55-ம் வருஷத்தில் வருவாயை விட செலவு 58 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். நேற்று செட்டிநாட்டு ராஜா அவர்கள் பேசும்போது கேஷமா அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கு சர்க்கார் ஒதுக்கி இருக்கும் 66 லட்சம் ரூபாயை செலவினத்தில் காட்டி இருக்கவேண்டாம் என்றும் அதை மூலதனச் செலவாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம் என்றும் சொன்னார். அந்தத் தொகையை செலவினத்தில் காட்டாமல் இருந்திருந்தால் எட்டு லட்சம் ரூபாய் மிச்சம் ஏற்படும். அப்பொழுது உபரி பட்ஜெட்டாக ஆகும் என்றும் சொன்னார்கள். ஒரு வகையில் அதில் உண்மை இருந்த போதிலும் கூட சர்க்கார் இந்தத் தொகையை செலவினத்தில் காட்டியிருப்பது நியாயமானது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த 58 லட்சம் ரூபாய் குறைவு ஏற்பட்டிருப்பதைத் தவிர்க்க சர்க்கார் சில புதிய வரிகளைக் கொண்டு வர இருக்கிறார்கள். புதிய வரிகள் போடும்போது சாதாரணமாக மக்கள் அதிருப்தி அடைவது இயற்கை தான். ஆனால், 'அந்த வரிகள் நியாயமானவைகள் தானா? சாதாரண மனிதன் அதன் பளுவை தாங்க முடியுமா, முடியாதா', என்பதைக்கவனித்து, 'அது நல்லதா கெட்டதா', என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டு வர உத்தேசித்திருக்கும் வரிகள் யாவும் எளிய சாதாரண மனிதனை பாதிக்கக் கூடிய வகையில் இல்லை. பணக்காரர்களையும் கொடுக்க செளகரியம் உள்ளவர்களையும் பாதிக்கக் கூடிய அளவில் இந்த வரிகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக நில வரி அதிகரித்திருப்பதை பொறுத்த வரையில், 500 ரூபாய்க்கு அதிகமாக கந்தாயம் கொடுக்கின்றவர்கள் தான் அது பாதிக்கிறது. சாதாரணமான குடியானவன் அதனால் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

"இரண்டாவதாக தேயிலை, காப்பி, எலம் முதலிய பண்டங்கள் மீது விவசாய வருமான வரி விதிக்க சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக விவசாய வருமானத்தின் மீது வருமான வரி விதித்தால் குடியானவர்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டமும் நஷ்டமும் ஏற்படும். அவர்கள் சரியான கணக்குகள் வைத்து இருக்கமாட்டார்கள். அதனால் குடியானவர்களுக்கும் வருமானவரி அதிகாரிகளுக்கு மிடையே வருமானவரி சம்பந்தமாக அதிகமான தகராறுகள் ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் விவசாயிகளுக்கு வருமான வரி விதிக்கக் கூடாது என்று காரணம் சொல்வார்கள். ஆனால் தேயிலை, காப்பி, எலம் முதலிய தோட்ட முதலாளிகள் வழக்கமாகவே சரியான முறையில் கணக்குகள் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய வருமானத்தின் கணக்கை எடுப்பதில் சிரமம் இல்லை. அவர்களும் வருமான வரி அதிகாரிகளுக்கு திருப்தி அளக்கும்முறையில் கணக்குகள் கொடுக்க முடியும். அது மட்டுமல்லாமல் திருவாங்கூர், கொச்சி முதலிய இடங்களில் ஏற்கனவே இந்த வரிகள் அமுலில் இருந்து வருகின்றன. அப்படிப் பார்த்தாலும் இந்த வரி நியாயமானது.

"மூன்றாவதாக தங்கம், வெள்ளி முதலிய பண்டங்களின் மீது சர்க்கார் விற்பனை வரி போட உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். அதை வெகு காலத்திற்கு முன்பாகவே செய்து இருக்க வேண்டியது. இப்பொழுது அவைகளின் மீது விற்பனை வரி கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் நியாயமானது. அதோடு சர்க்கார் மாமிசம், மீன் காய்கறி வகைகள் முதலிய சில அத்தியாவசிய சாமான்களின் மீது ஏற்கனவே இருக்கும் வரியை எடுத்துவிட தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவில் சர்க்காருக்கு சுமார் 9 லட்சம் ரூபாய் வருமானத்தில் குறையும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பண்டங்களின் மீதுள்ள வரியை எடுத்து விடவேண்டியது மிக அவசியம். இதை ஜனங்கள் வரவேற்பார்கள். அதனால் வருமானத்தில் குறைவு ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை. அந்தப் பொருள்கள் மீது வரியை எடுக்க முடிவு செய்திருப்பதற்கு கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

"கடைசியாக நூல் ஜவுளிகளின் மீது 16-ம் நம்பர் மேற்பட்ட ரக நூல்களினால் நெய்யப்பட்ட துணிகளுக்கு ஏற்கனவே இருக்கும் விற்பனை வரியை கூடுதலாக்கி ரூபாய் ஒன்றுக்கு ஒன்னேகால் அணா அதிகமாக வரி விதிக்க சர்க்கார் உத்தேசித்து இருப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன். அது ஏழை

[4th March 1954] [Sri N. Mounaguruswamy Naidu]

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஒத்தாசையாக இருக்கும். அவர்களுடைய சர்க்குக்ஸ் விலை போவதற்கு நல்ல உதவியாக இருக்கும். அவர்களுடைய கஷ்டங்களும் ஓரளவிற்கு தீரலாம் என்று நான் பூர்ணமாக நம்புகிறேன். இந்த புது வரிகளை விதித்து வரும் பணத்தைக்கொண்டு சர்க்கார் என்ன திட்டங்களைச் செய்ய தீர்மானித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அடுத்தபடியாக நாம் கவனிக்க வேண்டும். சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் வரவு, செலவு திட்டத்தை பரிசீலனை செய்யும்போது அவர்கள் செய்ய உத்தேசித்திருக்கும் செலவுகள் நியாயமானவையா அல்லவா என்று கவனித்துப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது.

"சர்க்காருக்கு தற்போது பணக்கஷ்டம் அதிகமாக இருந்த போதிலும் கூட ஏற்கெனவே நடத்திக் கொண்டு வரும் திட்டங்களில் எதையும் கைவிடப்போவதில்லை யென்று நிதி மந்திரி அவர்கள் உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். 1954-55-ம் வருஷ வரவு, செலவு திட்டத்தில் நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக 6 கோடி ரூபாயும் மின்சார விஸ்தரிப்பு திட்டங்களுக்காக ஐந்து (5) கோடி ரூபாயும் சர்க்கார் ஒதுக்கவைத்திருப்பதும் 232 புது திட்டங்களை ஆரம்பிக்க உத்தேசித்திருப்பதும் பாராட்டிற்குரியது. இந்த திட்டங்களை யெல்லாம் அமுலுக்குகொண்டு வர இன்னும் பன்னிரண்டு கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்றும், அதில் ஒரு பகுதி பொதுமக்களிடமிருந்தும் மீதமுள்ளதை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தும் கடனாக வாங்கிக்கப்படுமென்றும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். சர்க்கார் கொண்டு வரப் போகும் திட்டங்கள் யாவும் முக்கியமானவை. அந்தத்திட்டங்களால் நம்முடைய நாடு செழிப்படையும். நம்முடைய நாட்டின் வருமானமும் அதிகரிக்கும்; ஆகவே அந்தத்திட்டங்களுக்காக கடன் உதவி அளிக்கப்பொதுமக்கள் சந்தோஷத்தோடு முன் வருவார்கள் என்றே நான் நினைக்கின்றேன். சென்ற வருஷம் சர்க்கார் எழப்பிய கடனுக்கு சர்க்கார் குறிப்பிட்டிருந்த தொகைக்கு அதிகமாகவே மக்கள் உதவியளித்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆகவே சர்க்கார் தைரியமாக எல்லா நீர்ப்பாசன மின்சார திட்டங்களையும் அமுலுக்குக்கொண்டு வரவேண்டும்.

"என்னுடைய தொகுதியில் சில மாதங்களுக்கு முன்பு அமராவதி நீர்த்தேக்கத்திடவேலையை ஆரம்பித்தார்கள். அதை கனம் முதல் மந்திரி ராஜாஜி அவர்கள் தான் ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். ஆனால் நடுவில் அது நிறுத்தப்பட்டிருந்தது. ஏனென்று அதிகாரிகளைக் கேட்டதற்கு அந்த நீர்த்தேக்கத்திடத்தோடு ஒரு மின்சார திட்டத்தையும் இணைத்துக்கட்டுவதற்காக சர்க்கார் யோசிப்பதாகவும் அதனாலேயே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். இப்பொழுது மறுபடியும் அந்த வேலையை துரிதமாக நடத்தும் படி சர்க்கார் உத்திரவிட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த அமராவதி திட்டத்தோடு, மின்சார திட்டத்தையும் இணைத்து, இவைகள் இரண்டையும் சீக்கிரமே எவ்வித சணக்கமுமின்றி முடிக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மின்சாரத்திடத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளும் அங்கேயிருக்கின்றன."

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

"என் தொகுதி ஒரு வறண்ட பிரதேசம். இந்த வருஷம் பொதுவாக எல்லா இடங்களில் மழை பெய்திருந்தபோதிலும் கூட உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம் போன்ற தாலுக்காக்களில் போதிய மழையிலலை. அங்குள்ள விவசாயக்கிணறுகளுக்கு இன்னும் தண்ணீர் வரவில்லை. உடுமலைப்பேட்டை நகரத்தில் குடி தண்ணீர் கஷ்டமும் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. இங்குள்ள தண்ணீர்ப்பஞ்சத்தைப்போக்குவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக ஒரு திட்டம் தயாரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அமராவதி திட்டத்திலிருந்து வரும் பாசன வாய்க்காலிலிருந்து தண்ணீரை இறைத்து உடுமலை நகரத்திற்குச் சப்ளை செய்யலாம். அல்லது திருமூர்த்தி மலை ஆற்றிலிருந்து தண்ணீரைக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யலாம். இந்த இரண்டு திட்டங்களுள் ஒன்றை உடனடியாக சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். இதற்கு அதிகமாகச் செலவு ஆகுமென்று நான் நினைக்க

[Sri N. Mounaguruswamy Naidu] [4th March 1954]

வில்லை. இந்தத்திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவில் ஒரு பகுதியை அந்தப் பிரதேச மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். தவிர உடுமலைப்பேட்டை, பல்லடம், தாராபுரம் போன்ற வறண்ட பிரதேசங்களில் கூடுமான வரையில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் தனியாகக் குட்டைகள், குளங்கள் அமைத்துக்கொடுக்கச் சர்க்கார் முன் வரவேண்டும். மற்ற இடங்களில் நல்ல மழை பெய்தாலும் இந்தப் பிரதேசங்களில் அதிக மழை பெய்வது கிடையாதானையால், பெய்யும் கொஞ்ச மழையின் நீராவது இந்தக் குட்டைகள், குளங்கள் இவற்றில் தேங்கி நிற்க வசதி ஏற்படும். இதனால் ஓரளவு நன்மை அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு உண்டாகுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

“அடுத்தபடியாக சர்க்காரின் புதிய ஆரம்பக் கல்வி திட்டத்தை பற்றி பல அபிப்பிராயங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. என்னைப் பொறுத்தவரை பள்ளிகர் கமிட்டி சொல்லியிருக்கும் யோசனைகளையெல்லாம் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு, அவைகளை நடைமுறைக்கும் கொண்டு வந்தாவிட்டால் இந்தத் திட்டம் நிச்சயமாக வெற்றிகரமாக முடியும் என்றும், ஜனங்களுக்கும் இதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

“கடைசியாக உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்குப் பிடி அறாமதி தந்ததற்காக நான் உங்களுக்கு என்னு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

3-07
P.M.

* SRI P. CHOKKALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற வரவுசெலவுத்திட்டமானது என்னைப்பொறுத்த வரையில் பூர்ணமாக ஆதரிக்கக் கூடியதாக இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். சில குறிப்பிட்ட அம்சங்கள் அதில் ஆதரிக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும் இந்த நாட்டில் வாழும் பெரும்பாலான மக்களின் ஜீவாதாரமான பிரச்சனையாகிய நிலச்சீர்திருத்தப் பிரச்சனை இதில் கொண்டுவரப்படவில்லை. அதற்கான பரிசாரம் எதுவும் இதில் கூறப்படவில்லை யென்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் மட்டுமல்ல. இன்றைக்குச் சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து பெரிய அளவுத் துணர்கள் எல்லோரும் வரவுசெலவு திட்டத்தை ஆதரிப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு தங்கள் பிரச்சனையை ஆரம்பித்தார்களே தவிர, வரவுசெலவு திட்டத்திலுள்ள பல குறைபாடுகளை வெகு அழுத்தம் திருத்தமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை சபையிலுள்ளோர் அனைவரும் அறிவார்கள்.

“ஒரு தேசத்தின் கேடமம் பொது மக்களின் திருப்தியையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த தேசத்திலுள்ள சர்க்கார் பலம் பெற்றிருக்கவேண்டுமென்றால், ஸ்திரத்தன்மை பெற்றிருக்க வேண்டுமென்றால், அந்த தேசத்தில் வாழும் மக்கள் எல்லோரும் கேடமமாக, திருப்தியோடு வாழவேண்டும் என்று நான் உங்களுக்குச் கூட்டிக் காட்ட வேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறேன்; பலருக்கு வெகு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். குறிப்பாக இன்றைக்கு நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரச்சங்கத்தில், கிராமத்திலுள்ள விவசாய மக்கள் இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு நாம் பல வகையிலும் விவசாயச் சாதனங்களை கொடுத்தும், நிலம் கிடைக்கச் செய்தும், உதவி செய்யவேண்டும், என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ‘எழை விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டியதே என் கடமை. விவசாயிகளின் நலனை உத்தேசித்து பல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவரப் போகிறோம்’, என்று ஒவ்வொரு மந்திரிமார்களும் சொல்லிக்கொண்டேயிருக்கிறார்களே தவிர விவசாயிகளுடைய நலனைக் கருதி எந்த விதமான சீர்திருத்தத்தையும் கொண்டுவரவில்லை. இந்த அரசாங்கம் தனக்கு இருக்கக் கூடிய சக்தி, தனக்கு இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஆகிய யாவையும் ஒன்று திரட்டினால் மிகப் பெருமபாலான மக்களின் வாழ்க்கையையே சுரீசும் அடையச் செய்யும் வகையில் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்க முடியுமா? இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் வேலையின்றித் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை இப்பொழுதுதான் இவர்

4th March 1954] [Sri P. Chokkalingam]

கள் கண்டு பிடித்தார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆளும் கட்சியார் நம் நாட்டிலுடைய விவசாயிகளின் உண்மை நிலைமையை 1931-ம் ஆண்டிலேயே நன்கு உணர்ந்து கொண்டாவிட்டார்கள். ஆனாலும் இன்றை வரைக்கும் யார் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்தார்களோ அவர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு முன்வரவில்லை. அவர்களுடைய பொருளாதார முன்னேற்றத்தைக் குறித்து எந்த விதமான அக்கரையும் காட்டவில்லை. அவர்கள் மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருக்கிறது, என்று நன்கு உணர்ந்திருக்கக்கூடிய ஆளும் கட்சியார் அவர்களுடைய நன்மையைக் குறித்து, அவர்களுடைய நலனைக் குறித்து, அவர்களுடைய கேள்வியைக் குறித்து எந்த உணர்ந்தார்களோ நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்றால் நாங்கள் வருத்தப்படாமல் எப்படியிருக்க முடியும். ‘நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரப்போகிறோம். நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரப்போகிறோம்’, என்று வீணாகப் பிரசாரம் செய்துகொண்டு வருகிறார்களே தவிர மக்களின் நலனைக்கருதி இவர்கள் சீர்திருத்தத்தை உடனடியாகக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடாதா? கிராமாந்திரங்களில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் விவசாய மக்களின் வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்த தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கக்கூடாதா? நம் ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது என்று சர்க்கார் தரப்பிலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் சொன்னார்கள். நம் ராஜ்யத்தில் பெரும்பாலான மக்கள் எங்கே வசிக்கிறார்கள்? கிராமாந்திரங்களில் வசிக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழில் செய்து பிழைக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து எந்தக் காரியத்தையும், வசதிகளை இருந்துகூட, சர்க்கார் செய்ய முன் வராததின் காரணம் தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் விவசாயிகள் பக்கத்தில் தான் இருக்கவேண்டுமே தவிர பெரிய பெரிய நிலச்சவானதார்கள் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடாது. விவசாயிகளின் பக்கத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்கு சான்றாக அடுத்து வரும் சட்டசபைக் கூட்டத்திலாவது நிலக் குடிவார மசோதா ஒன்று கொண்டுவரவேண்டும். அதில் சுப்பிரமணியம் கமிட்டியின் சிபார்சுகளைவிடவும் மிக அதிகமான நன்மை எழை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படியான முறையில் அந்த மசோதாவைப் புரட்சிகரமாகத் தயாரிக்கவேண்டும். கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் குடிதண்ணீர் வசதியின்றி, கல்வி வசதியின்றி, ஆஸ்பத்திரி வசதியின்றி நல்ல போக்குவரத்து ரோடுகள் வசதியின்றித் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மையைச் செய்ய இந்த சர்க்கார் கொஞ்சம் கூடத் தயங்கக் கூடாது. விவசாய மக்களும், நடுத்தர மக்களும் கிராமாந்திரங்களில் பணக் கஷ்டத்தால் படும் தொல்லைகளை எடுத்துச் கொல்லத் தரவில்லை. அவர்கள் படும் கஷ்டத்தால் சர்க்காரை வெறுக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கிராமத்தில் இருக்கும்படியான விவசாய மக்கள் மத்தியதர வகுப்பினர் போன்றவர்கள் இந்த சர்க்காருக்கு எவ்வளவு தூரம் ஆதரவாக இருக்கிறார்கள் என்று எடை போட்டுப் பார்க்கவேண்டும். மக்களிடத்தில் இந்த சர்க்காருக்கு ஆதரவு இருக்கிறதா என்று சர்க்காரைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, கடன் வசதி எவ்வளவு செய்து கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தை இன்னும் ஐந்து வருஷங்களுக்கு நீடிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். நான்கு வருஷங்களாக மழை இல்லாமலிருந்து இந்த வருஷம் எங்கு பார்த்தாலும் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது என்பது உண்மைதான் என்றாலும், அனேகமாக எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு 4 அண விளைவுகூட கிடைக்காமல் பல இடங்களில் விவசாயிகள் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமைக்கு சர்க்கார் ஒரு பரிசாரம் தேடுவதற்கு மனமுயந்து முன்வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“எங்கள் பக்கத்திலிருந்தும், எல்லாப் பக்கத்திலிருந்தும், அங்கத்தினர்கள் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் முத்திரை மரக்கால் சரியாக இருக்கிறதென்றும், உங்கள்

[Sri P. Chokkalingam] [4th March 1954]

பக்கத்தில்தான் இந்த தகராறு இருக்கிறதாக அறிக்கிறேன் என்றும் சமீபத்தில் நான் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது கூறினார். இதற்கென்று ஒரு சட்டம் இருந்தம்கூட, அந்தச் சட்டத்தை சரியான முறையில் அமுலுக்குக்கொண்டுவர அதிகாரிகள் முன்வரவில்லை. இப்படி முத்திரை மரக்கால் சரியாக இல்லாத காரணத்தினால் விவசாயிகளிடமிருந்து தானியத்தை அளந்து வாங்கும்போது அதிகமாக வாங்கப் படுகிறது. அதைக் கண்காணிப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அந்தக் காரியத்தைக்கூடச் செய்யாமலிருப்பதால், என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள உழவர்களிடையே ஒரு பெரிய எழுச்சியைக் கிளம்பியிருக்கிறது. முத்திரை மரக்கால் போராட்டம் என்று வந்திருக்கிறது. இதற்கென சட்டம் இருந்தபோதிலும் அந்தச் சட்டமானது சரியான முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டும், என்ற ஒரு போராட்டம் வரவேண்டிய அவசியம் இன்றைய நிலையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 112 படி நெல்லை, தப்பு மரக்காலினால் 100 படி என்று நிலச்சுவாந்தார்கள் அளந்துகொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இதற்குக்கூட ஒரு பரிகாரம் வேண்டாமா? விவசாயிகள் கடன் தொல்லையிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று ஒரு புறம் சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, இன்னொரு புறத்தில் நிலச்சுவாந்தார்கள் தப்பு மரக்காலேக்கொண்டு அதிகமான தானியத்தை அளந்துகொண்டு போகிறார்கள். அது ஒருபுறமிருக்கட்டும்.

“நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப் போகிறோம், நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சர்க்கார் ஒரு புறம் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். ஆனால், மற்றொரு புறத்தில் விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். காடாரங்குளம் என்ற சிராமம் திருவாவடுதுறை மடத்துக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. அங்கிருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் யாரும் நிலத்தை பயிரிடமுடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், திருவாவடுதுறை மடத்துக்குச் சொந்தமான அந்த நிலங்களை சென்ற வருஷம் ஏலத்திற்கு விட்டு குத்தகைக்காரர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டார்கள். ஏலத்தில் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்ட குத்தகைக்காரர்கள், தாங்கள் எடுத்த குத்தகைபோல் 1½ மடங்கு அதிகமாக ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கிறார்கள். 100-க்கு 25 பேர் விவசாயிகள் இன்றைக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு நிலம் இல்லாமல் தெருவிலே நிற்கும்படியான நிலையில் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலை எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. இந்த இடைத்தரகர்களை ஒழிக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டாமா? முன்வருவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்களா? இடைத்தரகர்களுடைய சொந்தரவிலிருந்து விவசாயிகளை விடுவிப்பது நியாயமில்லையா? குத்தகைக்காரர்களுக்கு நிலம் சொந்தமா? இல்லையே! அவர்கள் நிலத்தில் உழைப்பதும் இல்லையே! அப்படியிருக்கும்போது நிலத்தை ஏலத்தில் குத்தகைக்கு எடுத்து, லட்சம் லட்சமாக சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் லாபம் இல்லை. குடியானவர்களுக்கும் லாபம் இல்லை. இது ஒரு அநியாயம். இந்த அநியாயம் முதல் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியாதா? முயற்சி செய்ய வேண்டாமா? குத்தகைக்காரர்களை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் தரப்பில் இருக்கக்கூடிய தர்மஸ்தாபனங்கள், அவைகளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய நிலங்கள், மற்றும் கோவில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சொந்தமாகவுள்ள நிலங்களை யெல்லாம் நேரடியாக இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு குத்தகைக்கு கொடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று எவ்வளவோ தடவை சொன்னாலும்கூட சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. தர்மஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் குற்றஸ்தரத்திற்கு வந்திருந்தபோதுகூட அவரை இது சம்பந்தமாகச் கேட்போது சாத்தியமில்லையென்று சொல்லி விட்டார்கள். இது சாத்தியமில்லையென்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னால் அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு சாதாரண ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை சிறிதளவாவது உயர்த்துவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். சுதந்திர நாட்டில் நாம் வாழ்கின்றோம் என்று மக்களிடையே நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ, அதைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும்.

4th March 1954] [Sri P. Chokkalingam]

“கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்காரர்கள், நிலத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதைப் பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம்: ஆனால், உடனடியாக குடியானவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்றுதான் இன்றைக்கு அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். பார்லிமென்பரி முறையிலே கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் இன்றைக்கு இயங்கிவருகிறார்கள். நானும் அவர்களைச் சேர்ந்த அனுதாபிதான். இந்தக் குறைந்தபட்ச திட்டத்தை, சமாதானமான, நல்லவிதமான ஏற்பாட்டை இந்த நாட்டில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறபோது, சர்க்கார் சந்தோஷமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டாமா? இதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கினால், நிர்ப்பந்தமாக ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன்? ஸ்ரீமான் ஆறுமுகம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ரத்தப் புரட்சி ஏற்படவேண்டுமென்று இந்த சர்க்கார் விரும்புகிறதா என்று கேட்காமல் இருக்கமுடியவில்லை, ரத்தப் புரட்சி வருமா வராதா என்று சட்ட சபையில் இப்பொழுது பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. இன்றைக்கு அந்த நிலைமை வராமல் இருக்கலாம். மூன்று வருஷங்களாக சர்க்காருடைய வண்டி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறதே என்று அவர்கள் நினைக்கலாம். இதே முறையில் காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தால் என்றைக்காவது ஒரு நாள் ரத்தப் புரட்சி வந்தே தீரும். புத்திசாலிகள் நிறைந்த இந்த மந்திரி சபையினர் இதைக் கவனித்து முன் ஜாக்கிரதையாக நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member's time is up.”

SRI P. CHOKKALINGAM :—“தேர்தலுக்கு நின்றகாலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்களும் சொன்னார்கள், நாங்களும் சொன்னோம். சுப்ரமண்யம் கமிட்டியின் சிபார்சுள் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படும் என்று மக்களிடத்தில் சொன்னார்கள். அவர்களும் நம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். நிச்சயமாக குடியானவரின் உரிமை அளிக்கப்படும் என்று காங்கிரஸ்காரர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். இந்தக் குறைந்தபட்ச நன்மையாவது விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் என்று சொன்னோம். இந்த விஷயத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமதி சௌந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்களே எமாற்றமடைந்ததாகச் சொல்லும் போது நான் சொல்வதில் ஆச்சரியம் இல்லை. ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI P. M. MUNUSWAMI GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருஷம் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் மிகவும் மேன்மையான முறையில் சமர்ப்பித்திருப்பதைக் குறித்து அவரை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், ஒரு சில புதிய வரிகளை விதிக்கப் போவதையும் அதில் காண்கின்றேன். அந்த வரிகளைப்போட்டு துண்டு விழும் தொகையை ஈடுகட்டிவிடலாம் என்று அவர்கள் நினைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். புதிய வரிகள் போடாமலேயே இந்த பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்துவிடமுடியும், என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். நமது மாகாணத்திற்கு அதிகமாக வருவாய் தரக்கூடிய விற்பனை வரி இருக்கிறதே, அது வருஷத்திற்கு வருஷம் குறைந்துகொண்டே போகிறது. விற்பனை வரியினால் இந்த மாகாணத்திற்கு வரக்கூடிய வருமானம் ஏன் வருஷத்திற்கு வருஷம் குறைந்துகொண்டே போகிறது என்பதைத் தான் அவர்கள் மிகவும் ஆராய்ந்துபார்க்கவேண்டும். அதை நல்ல முறையில் அமுல் செய்து வருவார்களேயானால் இந்த ராஜ்யத்தில் பற்றாக்குறை (deficit) என்பது இல்லாமல் போதுமான அளவு வருவாய் கிடைத்து விடும்.

“கடைகளுக்கு நாம் சென்று பார்க்கும்போது, கடைக்காரர்கள் இரண்டு மூன்று பில் புத்தகங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு பில் புத்தகங்களை அவர்கள் வைத்துக்கொண்டு விற்பனை

[Sri P. M. Munuswami Gounder] [4th March 1954]

வரி அதிகாரிகளை எப்படியாவது எமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். சில புத்தகங்களில் ரெபினிகேட் காப்பியில் வேறு விதமாகவும், சிலவற்றில் ஸ்டாம்பு இல்லாமலும் இன்னும் பலவிதமான முறையில் பொதுமக்களிடமிருந்து தவறான முறையில் விற்பனை வரி என்ற பெயரால் பணம் வாங்கிக் கொண்டும், மற்றொருபுறம் விற்பனைவரி அதிகாரிகளை எமாற்றியும் வருகிறார்கள். விற்பனை வரியைச் சரியான முறையில் வசூலிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களேயானால், குறைந்தது 15 கோடி வரையில் அதன் மூலமாக சர்க்காருக்குக் கிடைத்தே தீரும். தீவிமயமான நடவடிக்கைகளை இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் எடுக்காவிட்டால் விற்பனை வரியினால் கிடைக்கும் வருமானமானது நாளடைவிலேயே நொந்துபோய், மாதந்திறு மாதம், வருஷத்திற்கு வருஷம், குறைந்துகொண்டு போகுமேயொழிய, அதிகப்படியாக கிடைக்கவே கிடைக்காது என்பது நிச்சயம்.

“250 ரூபாய் முதல் 500 ரூபாய் வரையில் கிடைத்த செலுத்துபவர்கள் இரண்டணு வீதம் நிலவரி சர்ச்சாஃஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், ரூ. 500 லிருந்து 1,000 வரை செலுத்துபவர்கள் 4 அணு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கவர்ன்மெண்டார் அனைக இடங்களில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். நீர்ப்பாசன வசதியும் மின்சார வசதியும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கும் இடங்களுக்கு அவர்கள் அந்த இரண்டணுவுக்கு பதிலாக இன்னும் நாலணு போட்டால்கூட அவர்கள் கொடுக்கும்படியான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதைக் கொடுப்பதற்கு அவர்கள் தயங்கவே மாட்டார்கள். ஆனால், எங்கள் சேலம் ஜில்லாவைப்போன்ற இடங்களில் மேட்டூர் அணைக்கட்டு போன்ற பெரிய நீர்த்தேக்கங்கள் இருந்தபோதிலும்கூட சேலம் ஜில்லாவின் வடபகுதி மிகவும்வாண்ட பிரதேசமாக இருக்கின்றது. அந்தப் பிரதேசத்தில் அனைக ஏகர் நிலங்கள் இருந்தபோதிலும், அவர்களுக்கு வருவாய் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் சர்ச்சாஃஸ் வசூலிக்கக்கூடாது என்று கண்டிப்பாக விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எல்லாமிடங்களுக்கும் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொடுப்பது நியாயம். ஆனால் பணமில்லாததால் சர்க்காரால் செய்துகொடுக்க முடியவில்லை. தற்போது இந்த வருஷ பட்ஜெட்டில் போட்டிருக்கும் வரிகளை இரண்டு மூன்று வருஷத்திற்கு முன்பே கொண்டுவந்திருந்தால் வருமானம் வந்திருக்கும். வாங்கும் சக்தி இல்லாத இந்தக் காலத்தில் செல் வரி விதித்தால் இருக்கிறதையும் அது பாதிக்கும் என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை முன்பே செய்திருப்பார்களாகில் நிலத்தின் தரம் உயர்ந்திருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த வரிக்கு ஏதாவது ஒருவகை நிர்ணயித்தால் நன்றாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அதோடு கூட நம் நாட்டிலே திருச்சியில் தயாராகும் புஷ்பராகக் கற்கள் வைத்தைவிட மிகவும் பூரிப்பாக இருக்கின்றன. அது பாமா மக்களும், மிக ஏழைகளாகியிருப்பவர்களும் வாங்கி அணிவதற்கு சௌகரியமாயிருக்கும். அந்தப் புஷ்பராகக் கற்களுக்கு வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்களித்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். என்னுடைய யோசனையை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அவசியம் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மில் துணிகளுக்கும், சிலக் உல்லன் போன்றவைகளுக்கும் சென்னை ராஜ்யத்திலும், மத்திய சர்க்கார் அதிக வரி போட உத்தேசித்திருக்கிறது. கைத்தறித்துணியை விரைவாய் விற்கவேண்டும் என்பதற்காகவும் கைத்தறியாளர்களுக்கு ஒரு வேலை கொடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடும் இதைக் கொண்டுவந்திருப்பதை பாராட்டுகிறேன். கைத்தறி நெசவாளருக்கு எந்த விதத்திலும் வழி வகுத்தே தீரவேண்டும். சேலம் ஜில்லாவில் இதுமாதிரியான வழிகள் உறுதி செய்யுமே தவிர பேசிக் கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை.

“சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு இந்த வருஷம் ஒரு கோடி ரூபாய் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருக்கக் காண்கிறேன். பெரிய

[Sri P. M. Munuswami Gounder] 4th March 1954]

நீர்ப்பாசன திட்டங்களைவிட சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை உடனடியாக எடுத்துச் செய்வதுதான் முறை. இவைகள் கிராமவாசிகளுக்கு மிகவும் பயன்படக்கூடியதாய் இருக்கும். குறிப்பாக சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மூலம் கிராமங்களுக்கு ஏரி, குளங்கள் முதலியவைகளால் நீர்ப்பாசனம் செய்து கொடுக்க முடியும். எங்கள் தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால் மூன்று வருஷமாக பணம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர உடனடியாக ஏரி குளங்கள் எதுவும் பழுது பார்ப்பதாயில்லை. இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மூலம் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கி பயன்தரத்தக்க முறையில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடல்லாமல் சர்க்கார் பெரிய பெரிய திட்டங்களை ஆரம்பித்து அதில் அதிகமான கவனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. ஏரி, குளம், வாய்க்கால்கள் முதலியவைகள் எல்லாம் பண்படுத்தப்படாமல் இருப்பதால் தண்ணீர் வசதி கிடைக்காமல் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆதலால் இதற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டும். பணம் குறைந்தால் அதிகாரிகள் அவ்வப்போது அரசாங்கத்திற்கு தகவல் அனுப்பிக்கும்படி செய்யவேண்டும். கிருஷ்ணகிரி சாத்தநூர் நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களை ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்திருப்பதாக பத்திரிகைகள் டூராவாகவும் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கிருஷ்ணகிரி தாலுகா சார்பாக நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஓசூர் ஹூர் தாலுகா மிகவும் வறண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஏற்பட்டதிலிருந்து எந்த விதமான சலுகையும் செய்யப்படவில்லை என்று குறை கூறுகிறார்கள். ஓசூர்மக்கள் ஆந்திரத்துக்குப் போகிறோம் என்று சொன்ன பிறகு ஸ்ரீ முனி ரெட்டி போன்றவர்கள் தூண்டுதல் பேரில் வாக்குவாதத்திற்கு விடப்பட்டது. ஓசூர் தாலுகா விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதியாகிலும் செய்து கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அமைச்சர் கனம் பக்தவத்சலம் மராமத்து மந்திரியாக இருந்தபோது ஓசூருக்கு தர்மல் ஸ்டேஷன் வைத்துக்கொடுக்க திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார். ஆனால் இப்பொழுதிருக்கும் மந்திரி சபை அதை தடைப்படுத்துவதற்கு காரணம் தெரியவில்லை. ஹோசூர் தாலுகா ஒரு பிற்போக்கான பிரதேசம் என்று சொல்லுவார்கள். இதுமாதிரியாக ஓசூர் கிருஷ்ணகிரி ஹூர் ஆகிய மூன்று பிரதேசங்களும் ஒரே மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. எல்லாம் வறட்சியாக இருப்பதால் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். இங்கே பல ஆறுகள் ஓடுகின்றன; முக்கியமாக ஓசூர் தாலுக்காவில் சாமனப்பல்லி என்ற இடத்தில் ஒரு அணைக்கட்டினால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் நன்மைதரக்கூடியதாயிருக்கும். இதற்கான ஏற்பாடுகள் காலசகாலத்தில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஹூர் தாலுக்காவில் வாணியார் என்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. சென்ற ஒரு வருஷ காலத்திற்கு முன் அதற்கு சிறிது பணம் செலவுநீக்கப்பட்டது. இருந்தாலும் அது இப்பொழுது தடைபட்டு நிற்பதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை.”

* Sri A. VELOO :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் கொண்டு வந்துள்ள இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன். நமது நாட்டு மக்களின் நலன்களையும் சௌகரியங்களையும் உத்தேசித்து பலவிதமான திட்டங்களை நிறைவேற்றிவைக்க முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது பாராட்டத் தகுந்ததுதான். இருந்தாலும், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்துள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பேரில் இந்தச் சபையிலே எல்லோரும் சொல்ல வேண்டியவைகளைச் சொல்லி, கடைசியாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்தபடியே வரவு செலவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதுதான் வழக்கமாயிருந்து வருகிறது. அதைப்போல இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“முதலாவதாக நம் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளின் நிலைமையைப்பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாய சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று

[Sri A. Veloo]

[4th March 1954]

வெகுவாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அதைப்பற்றி நடை முறையிலே ஒன்றும் அமுல் நடத்தப்படாமலேயே இருந்துவருகிறது. பெரிய சீர்திருத்தம் செய்யாவிட்டாலும் கூட, உடனடியாக சில முக்கியமான சீர்திருத்தங்களைச் செய்வது நலம் என்பதுதான் என் நோக்கம். அதாவது நிலச்சுவாந்தார்கள் சாகுபடி செய்யும் நிலத்தின் அளவு எவ்வளவு என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு, மீதி நிலத்தை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் குத்தகைக்கு விடவேண்டும். நிலத்தின் அளவு நிர்ணயிக்கப்படாததால், பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்கள் நிலங்களை சாகுபடி செய்வதற்கு ராமனாதுபுரம் போன்ற வெளியிடங்களிலிருந்து ஆட்களைக்கொண்டுவந்து சாகுபடி செய்துகொண்டு ஏற்கனவேயுள்ள விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். ஆதலால் நிலச்சுவாந்தார் இவ்வளவுதான் நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று நிர்ணயம் செய்து விட்டால் நன்மையாகியிருக்கும். மேலும் இப்பொழுதிருக்கும் வாரத்தை யும் உயர்த்தவேண்டும். கோவில் நிலங்களை முன் பணம் வாங்கிக்கொண்டு தான் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். அப்படியல்லாமல், கோவில் நிலங்களை முன் பணம் கேட்காமல் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் நேரடி குத்தகைக்குக் கொடுத்தால் நலனாக இருக்கும். குத்தகை எடுப்பவர்களுக்கும் நிலத்தின் அளவு நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும்.

“விவசாயிகளுக்கு ஏராளமாகக் கடன் இருந்துக்கொண்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டத்தினால் ஒரு சிறிதளவு தான் நன்மை ஏற்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயிகளுக்கு உண்மையாகவே இந்தச் சட்டத்தினால் பயன் கிடைக்கவில்லை. ஏனென்றால் அறுவடை காலத்தில் கடன் கொடுத்தவர்கள் பயமுறுத்தி விவசாயிகளிடம் நெல்லாக வாங்கிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை நான் இச்சபை முன்னெதிரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, விவசாயிகளின் கடன் சுமை தீர கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதோடு, சர்க்காரும் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்துக்காக சர்க்கார் மிகவும் நல்ல முறையிலே சில காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி அவர்களைப் பாராட்டவேண்டியது மிகவும் முக்கியமானதுதான். ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றத்துக்கு சர்க்கார் சில முக்கியமான காரியங்களைக் கவனித்துச் செய்வார்களேயானால், அவர்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும். இப்பொழுது அவர்களுக்கு மனைக்கட்டு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் சலபமாக வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியாதபடி பள்ளமான இடங்களிலுள்ள நிலங்களையும், சில இடங்களில் நஞ்சை நிலங்களையும் கொடுக்கிறார்கள். செலவு செய்து வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பரம்பரையாக யிருந்த இடங்களிலேயே நல்ல நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு நீண்ட காலத் தவணையில் வட்டியில்லாமல் கடன் கொடுத்து உதவினால் ஹரி ஜனங்களுக்கு நன்மையாக யிருக்கும் என்பதும் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகையால் அவர்களுக்கு நீண்ட காலத் தவணையில் வட்டியில்லாமல் கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நெற். களஞ்சியம் என்று சொல்லும் தஞ்சாவூர் முன்பு வெளி ஜில்லாக்களுக்கும் அனுப்பும்படியாக உபரியாக விளைந்தது. வெளி ஜில்லாக்களுக்கு நெல்லை எடுத்துச் சென்று விட்ட பிறகு அங்குள்ளவர்கள் உண்மையிலேயே பலவித கஷ்டங்கள் அனுபவிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு ‘தென்னாட்டுக் களஞ்சியம்’, என்ற பெயரை மாத்திரம் கூறி ஒரு வித நன்மையும் செய்யப்படாமல் ஒதுக்கப்பட்டு வந்து விட்டது. ஆனாலும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்படி தஞ்சாவூரையும் சேர்த்துக்கொண்டு பலவித திட்டங்களை வகுத்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கக் கூடியதுதான்.

4th March 1954]

[Sri A. Veloo]

“கிராமங்களில் நடைபாதைகளில்லாமல் மக்கள் மிகவும் அல்லல்படுகிறார்கள். மழை காலத்தில் 10 மைல் 20 மைல் சேற்றிலும் தண்ணீரிலும் நடக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. சில சமயத்தில் கழுத்துமட்டும் தண்ணீரில் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் கவனித்து அவர்களுக்கு நடைபாதை வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நகரத்திலுள்ள மக்களுக்கு கிராமவாசிகள் மூலம்தான் செளகரியங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் கிராம வாசிகளின் நலன்களை முதலில் கவனித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய நடைபாதை, ஆஸ்பத்திரி இவைகள் போன்ற செளகரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரின் முதற் கடமையாகும்.

“அடுத்தபடியாக, கல்வி சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் கூறுகிறேன். ‘ஒரு கல்விச் சாலைமிருந்தால் 10 சிறைச் சாலைகளை மூடிவிடலாம்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் மேக்கிரிமங்கலம் என்ற ஊரில் 1,500 மக்களுக்குமேல் இருக்கிறார்கள். அவ்விடம் ஒரு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர் இருந்துகொண்டு ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். கடந்த 4 ஆண்டுகளாகப் பள்ளிக்கூடம் வேண்டும் என முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள். நானும் என்னுடைய தோழர் ஸ்ரீ சம்பந்தமும் போய் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தைத் திறந்து வைத்தோம். இப்பொழுது அதிகாரிகள் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு ‘எங்களைக் கேட்காமல் ஏன் பள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பித்தீர்கள். Recognition கொடுக்க மாட்டோம்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அந்தவூர் School less area-வில் உள்ளது. பள்ளிக்கூடம் இருக்கவேண்டிய ஊர். அந்த ஆசிரியர் ‘வேறு எந்த management School-க்குப் போயிருந்தால் சம்பளமாவது கிடைக்கும்’ என்று நினைத்து இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டுவிடும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. புதிய கல்வித் திட்டத்தை எல்லோரும் எதிர்க்கிறார்கள். மக்கள் கூப்பாடு போடுகிறார்கள். மக்களுடைய குரலை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். அரை நாள் பள்ளிக்கூடமிருப்பதாலும், மாறி மாறி தங்கள் பிள்ளைகளில் சிலரை பள்ளிக்கூடம் அனுப்ப முடியவில்லையென்றும், இத்திட்டம் பலனளிக்காதென்றும் எதிர்க்கிறார்கள். ஆகையால் மக்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க புதிய கல்வித் திட்டத்தை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மதுவிலக்குத் திட்டத்தினால் விசேஷ அனுசூலங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மது மிகவும் பயங்கரமான முறையிலே மக்களுக்கு பாதகம் விளைவிக்கிறதென்பதும் சமூக வாழ்விற்கு பெருத்த ஆபத்தானதும் அமைதியான வாழ்வுக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதென்பதும் எல்லோரும் அறிந்ததுதான். இந்தப் பக்கத்திலும் அந்தப் பக்கத்திலும் பேசுகிறவர்கள் மது விலக்குத் திட்டத்தை ஒழித்து விடவேண்டுமென்று கூறவில்லை. அதை நல்ல முறையிலே அமுல் நடத்தி வெற்றி பெறச் செய்யவேண்டுமென்றுதான் கூறுகிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் இந்த மது விலக்கை நல்ல முறையிலே அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நிதிமந்திரி அவர்கள் என்.சி.சி. விஸ்தரிப்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். எங்கள் ஊரில் மூன்று உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. ஒரே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியில் மட்டும்தான் இந்த என்.சி.சி. யை வைத்து நடத்துகிறார்கள். மற்ற இரண்டு பள்ளிகளிலும் நடத்தாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் மற்ற பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கு என்.சி.சி.-யில் சேர்ந்து பயிற்சி பெறும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. ஒரே நகரத்தில் இருக்கும் மூன்று பள்ளிக்கூடங்களில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் மட்டும் நடப்பதாக இருந்தால் அது சரியாக இல்லை. ஆகவே மற்றப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் அல்லது ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள இரண்டு முனிசிபல் உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலாவது இதைக் கொண்டு வர வேண்டும். அப்பொழுது தான் அது நல்லதாக இருக்கும் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

“மாயூரம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் சுமார் 1,500 மாணவர்கள் படித்து வருகிறார்கள். இந்தப் பள்ளிதான் மாகாணத்திலேயே

[Sri A. Veloo] [4th March 1954]

முதல் தரமான தேர்ச்சியைக் காண்பிக்கிற பள்ளிக்கூடமாக விளங்குகிறது. ஆண்டு தோறும் அங்குள்ள அதிகாரிகள் அந்தப் பள்ளிக் கூடத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். வகுப்புகள் விராண்டாவில் நடைபெறுகின்றன. இதைப்பற்றி சர்க்காருக்கும் டி.பி.ஐ.-க்கும் முனிசிபல் அதிகாரிகள் மனுச் செய்துகொண்டாலும் இன்னும் கவனிக்கப்படாமலேயே இருந்து வருவது வருந்தத் தக்கதே. இதை கவனித்து மாயூரம் முனிசிபல் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு ஓர் தனி கட்டடம் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சர்க்கார் அதற்கு தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் ஜில்லா போர்டு மானேஜ்மெண்டில் உள்ள பல பள்ளிகளுக்கு இடமே இல்லை. மாயூரம் தாலுகா, மணலமேடு, ஜில்லா போர்டு உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு இட வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று ரிவினியூ மந்திரிக் க மனுச் செய்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் இடத்தைக் கூட அக்வயர் பண்ணாமல் இருக்கிறார்கள். நாட்டின் முன்னேற்றம் அந்த நாட்டில் உள்ள மக்களின் கல்வி முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்ததாயிருப்பதால் மக்கள் முன்னேற்றத்தைக் குறிப்பாகக் கொண்டு பண்பெடு உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு இடத்தை அக்குயர் செய்து கொடுக்கவேண்டும். நல்லதொரு பள்ளிக்கூட கட்டிடம் கட்ட சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தாங்கும்படியான ஊரை ஒரத்தில் இருக்கும் பாசிலாமனிக் கோயில் முதலிய இடங்கள் சரித்திர புத்திரபெற்ற இடங்கள் அங்கு கடல் அரிப்பு ஏற்பட்டு, கடல் நீரால் அரித்துக் கொண்டு போகும் நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகள் புதிய பெற்ற ஊர்கள். சரித்திர சின்னங்களைக் காப்பாற்றுவது சர்க்காரின் கொள்கையாக இருப்பதால் மேலும் மேலும் பல ஊர்கள் தண்ணீரால் அரித்துக்கொண்டு போகும்படியாக Sea bund களை போட ஏற்பாடு செய்தால் நல்லதாக இருக்கும். இதை ஏற்பாடு செய் விரைவில் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னும் தரமான விஸ்தரிப்பு சம்பந்தமாகப் பார்க்கும்போது சில முனிசிபல் பள்ளிகளுக்கு சர்க்கார் திட்ட விஸ்தரிப்பு முதலியவைகளைக் க முதலிடம் (Order of priority) கொடுக்கிறார்கள். மாயூரம் முனிசிபல் பள்ளி டெல்டைக் (deltaic) பிரதேசத்தில் இருக்கிறது. அங்கு இப்பொழுது சர்க்கார் திட்டமில்லை. அங்கு சர்க்கார் திட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லியும் இன்னும் அங்கு அதைக் கொண்டுவரவில்லை. அதனால் அங்கு கொடி உபதர்வம் தாங்க முடியவில்லை. கும்பகோணம் முதலிய இடங்களிலிருந்து காவேரி தண்ணீர் வருவதால் அதன் மூலமாக அங்கு கொடி உபதர்வம் அதிகமாக இருக்கிறது. கொடி உபத்திரவங்களைப் பற்றி பத்திரிகைகளில் ஏராளமாக வெளிவந்தன. யானைக்கால் போன்ற வியாதிகள் ஏராளம். அதனால் ஏராளமான மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த மாயூரம் முனிசிபாலிட்டிக்கு சர்க்கார் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளவேண்டுமே, சர்க்காரின் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் மாயூரம் முனிசிபாலிட்டிக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜன ஹாஸ்டல் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆணைப் படுகிறேன். மாயூரம் தாலுகா, குற்றாலத்தில் ஒரு பற்றேவேட் ஹாஸ்டல் பல ஆண்டுகளாக இருந்து வந்தது. ஹரிஜன நல பாதுகாப்புச் சங்கம் அதை மேற்பார்வை பார்த்து வந்தது. அதில் 110 மாணவர்கள் வசித்து வந்தார்கள். மாயூரத்திலும் இரு பற்றேவேட் ஹாஸ்டல்கள் நடத்தப்பட்டு வந்தன. ஆனால் சர்க்கார் மாயூரம், குற்றாலம் ஆகிய ஹாஸ்டல்களை மாயூரத்தில் நடத்தவேண்டும் என்று முன் வந்தார்கள். ஆனால் சர்க்கார் கட்டப்பட்ட பையன்கள் புதிதாக 15 பேர் மட்டுமே. ஜில்லா ஹாஸ்டல்களை யும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்பதுதான் என்றுமைய ஆணை. ஆனால் அதே சமயத்தில் 110 மாணவர்கள் படித்து வந்த அந்த ஹாஸ்டலில் இப்பொழுது 40 மாணவர்கள் தான் தங்கி வருகிறார்கள்.

[4th March 1954] [Sri A. Veloo]

மாயூரத்தில் உள்ள மூன்று பள்ளிக்கூடங்களிலும் சேர்த்து 300 ஹரிஜன பிள்ளைகளுக்கு மேல் படித்து வருகிறார்கள். இப்போதும் மாயூரத்திலுள்ள சர்க்கார் ஹரிஜன ஹாஸ்டலில் 100 பிள்ளைகளுக்குக் குறையாமல் சேர்க்க வேண்டும் என்றும், ஒரு தாலுகாவில் ஒரு ஹாஸ்டல் இருந்தாலும் அதை சர்க்காரே நல்ல முறையில் நிர்வகிக்க வேண்டும் என்றும், நடைமுறை வருஷத்தில் 100 பிள்ளைகளுக்கு குறையாமல் சேர்ப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“முதல் மந்திரி அவர்கள் ஆயர்பாடிக்கு வந்தபோது ஆயர்பாடி முஸ்லிம்களால் கட்டப்பட்ட ஒரு ஆஸ்பத்திரியை திறந்து வைத்தார். அப்பொழுது அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு ஆண் வைத்தியர் ஒருவரையும் பெண் வைத்தியர் ஒருவரையும் நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவருக்கு ஒரு வாவோர்புப் பத்திரம் வாசித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அதில் பல குறைகளை நிவர்த்திக்கக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். முதல் மந்திரி அந்த வேண்டுகோளை ஜில்லா கலெக்டருக்கு அனுப்பி ‘அதை கவனிக்கப்படும்’ என்று பதில் அனுப்பினார்கள். அதைப்பற்றி ஜில்லா கலெக்டர் தனது கேட்டபோது ‘பணம் இல்லை’ என்று கூறி விட்டார்கள். இந்த மாதிரி ரொம்பத்தார்களை முன் வந்து ஆஸ்பத்திரி வைத்தாலும் கூட அங்கு வைத்தியர்களை நியமனம் பண்ணுவதற்கும் இன்னும் மற்ற ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் ஜில்லா போர்டு பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் ஐந்தாண்டு திட்டப்படியும் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டப்படியும் சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதன்படி நடைமுறையில் சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவும் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்கவும் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri B. K. NALIASWAMI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களை, இந்த வருஷம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தைக் கண்டு எல்லோரும் திருப்தி அடைகிறார்கள். எதிர்க் கட்சிக்காரர்களும் ஓரளவு திருப்தி அடைகிறார்கள். தொகுதி பிரதிநிதி என்ற முறையில் இன்று சந்தோஷமாக, தைரியமாக நம்முடைய தொகுதி மக்களின் முன் நாம் சென்று எதோ செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இந்த பட்ஜெட் இருப்பதைப் பார்த்து உள்ள படியே எனக்கு ஒரு பெரிய மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. சென்ற இரண்டு வருஷங்களிலும் ஒரு ஸ்டாண்ட் ஸ்டில் பட்ஜெட்டாகவே இருந்தது. இருக்கும் இடத் தில்தான் இருந்தனாகொண்டு வந்தோம். இப்பொழுது கொஞ்சம் முன்னேறியிருக்கிறோம். நம்முடைய அங்கத்தினர்கள் இங்கு சொல்லியவைகளை யெல்லாம் தொகுத்து எடுத்து இனவாரியாக ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாவது தொகை ஒதுக்கி இருப்பது ஓரளவு ஆறுதலை அளிக்கிறது. குறிப்பாக கைத்தறி நெசவுக்கு மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கத் தவறிய பாதுகாப்பை நம்முடைய அரசாங்கம் கொடுக்க முன்வந்திருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்க விஷயம். ஓரே கல்லில் இரண்டு மாங்காய் என்கிற வாதத்தை அனுசரித்து வரிக்கு வரி, பாதுகாப்புக்கு பாதுகாப்பு என்கின்ற முறையில் அமைந்திருப்பது ரொம்பவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய குடிசைத் தொழிலை எல்லோரும் ஆதரிக்கிறார்கள். காலையில் பேசிய கம்யூனிஸ்ட் மெம்பர் ஒருவர் இது மத்திய தர வகுப்பாமை பாதிக்கும் என்று சொன்னார். சமுதாய அமைப்பில் பொருளாதார எணியின் அடியில் இருக்கும் நெசவாளிகளுக்கும் நெசவுத் தொழிலுக்கும் நாம் எதோ செய்யவேண்டும் என்றால் அவர்களைவிடச் சௌகரியமாக இருக்கும் சில பேர்கள் கொஞ்சம் தியாகம் செய்யத்தான் வேண்டும். அவர் சொல்லுவதிலிருந்து அவருடைய கட்சிக்கொள்கை என்ன என்று பார்க்கும்போது ஒன்றுதான் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. கஷ்டப்படுகிற மனிதனுக்குத்தான் அனுதாபமேயன்றி கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு அனுதாபம் இல்லை என்பதுதான் அதிலிருந்து வரக்கூடிய முடிவாக நமக்குத் தென்படுகிறது. இது புதிது அல்ல. என் போன்றவர்களுக்கு அது தெரிந்த விஷயம். மில் துணிக்கு வரி போடுவது

3-52
p.m.

[Sri B. K. Nallaswami] [4th March 1954]

மத்தியதர வகுப்பாரை பாதிக்கும் என்பதில் அர்த்தம் இல்லை. எல் லோரும் ஓரளவு தியாகம் செய்தால்தான் உண்மையாக நெசவாளர்களுக்கு நல்ல நிவாரணம் கிடைக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஒரு அம்சம் மாத்திரம் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. எல்லா துணிகளோடு 16-ம் நம்பர் துணியை மட்டும் வரியிலிருந்து விட்டுவிடப் போவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார். குடிசைத் தொழிலில் கதர் ரொம்பவும் முக்கியமானது. பதினெட்டாம் நம்பருக்குக் கீழ்ப்பட்ட துணிகளை மில்களில் தயார் செய்து அவைகளை கைத்தறி கதர் என்றும் போலிக் கதர் என்றும் சில ஊர்களிலிருந்து வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பி விற்ப் பவந்தார்கள். இது கதருக்கு போட்டித்துணியாக வந்து சேரும். நாம் கதருக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகளும் கதர் உற்பத்தி செய்யலாம் என்று ஒரு திட்டம் வந்த பிறகு கதர் நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாகிக்கொண்டு வருகிறது. கூலியை குறைவாகக் கொடுத்து மட்டமான பஞ்சை நூலாக தயார் செய்து மில் நூலோடு கதர் நூலைச் சேர்த்து கதர் என்று சில வியாபாரிகள் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறார்கள். பாவில் இடைக்கு இடை கதர் நூலைப் போட்டு கதர் என்று சொல்லிக்கொண்டு கெஜம் பனிரெண்டணுவிற்கு விற்கும் அளவில் வந்திருக்கிறார்கள். Food Adulteration Act என்று இருப் பதுபோல் இந்த மாதிரி போலிக் கதர் விற்பதை தடுப்பதற்கும் சர்க்கார் ஏதாவது சட்டம் செய்யவேண்டும். அல்லது ஏதாவது லைசென்ஸ் முறையை யாவது ஏற்படுத்தினால் அது உதவியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் என்ன செய்தாலும் போலிக் கதரைக் கொண்டுவந்து சலபமாக ஏமாற்றி விற்ப் பவருவார்கள். அதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். ஆகையால் இந்தக் கைத்தறிக்கு மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் செஸ் தொகையைப் போல் நமது அரசாங்கமும் கதர் துணிக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். கைத்தறிக்கு ரூ. 0-1-6 கொடுப்பதைப்போல் கதருக்கு மூன்றாண்டுகள் வரையில் செஸ் கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

3-57
P.m.

“மத்திய சர்க்காரிடமிருந்தும், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அமுலாகப் போகும் விற்பனை வரியின் மூலமாகவும் பணம் கிடைக்கப்போகின்றது. அந்தப் பணத்திற்கு கூட்டுறவு இலாகா இப்போதே திட்டமிட்டிருக்கிறது. முப்பது டிபுடி ரிஜிஸ்ட்ராரர்களும், அவர்களுக்குக் கீழே இன்னும் அனேக உத்தியோகஸ்தர்களை யெல்லாம் போட பெரிய திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். கைத்தறிக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பணமெல்லாம் உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளத்திற்கென்றே ஒரு பெரும் பகுதி போய்விடுமானால், அது ரொம்ப ஆபத்தாக முடியும். உபயோகமில்லாத பத்திரிகை விளம்பரமெல்லாம் செய்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் செய்யும் விளம்பரங்களைப் பார்க்கும் போது, அது யாருக்காவது பிரயோஜனப்படுமா என்று பார்த்தால், அது ஒருவருக்கும் பிரயோஜனமில்லாத முறையில் இருக்கின்றன. அப்படிச் செய்வதைவிட சென்ற தீபாவளி சமயத்தில் சென்னை நகரத்திலிருந்து செல்லாராம் போன்ற பெரிய ஜவுளிக் கடைச் சொந்தக்காரர்கள் விதவித மான மில் துணிகளையெல்லாம் ‘வான்’ களில் அடுக்கிக்கொண்டு, கிராமம் கிராமமாகப்போய், லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமான துணிகளை விற்ப் பவந்தார்கள். அதே மாதிரி கைத்தறித் துணிகளை ஏராளமாக ‘வான்’ களில் ஏற்றிக்கொண்டுபோய், கிராமங்களில் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால்கூட, நல்ல விளம்பரமாக இருக்கும்.

“எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த திராவிடக் கழகத்தார்கள்கூட அந்தமாதிரி செய்தார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குச் சொந்தமான வான்களை வைத்துக் கொண்டு, அந்தமாதிரி கிராமங்களுக்கு நல்ல கைத்தறித் துணிகளைக் கொண்டுபோய் விற்ப் பவாடு செய்யலாம். கைத்தறித் துணியிலும் வித விதமான ரகங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை மக்கள் வாங்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“இந்த பட்ஜெட்டிலே இன்னொரு விஷயத்தையும் பார்க்கிறோம். மின் சார விஸ்தரிப்புக்காக சில கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு என்ன வரும்படி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று பட்ஜெட்டிலே

[Sri B. K. Nallaswami] [4th March 1954]

காட்டப்படவில்லையென்று நினைக்கிறேன். ஒரு விஸ்தரிப்புக்கு மூன்று கோடி ரூபாய் வரையில் செலவு செய்தால், அதில் 10 லக்ஷம் ரூபாய் வரையிலாவது வரும்படி வரும் என்று எதிர்பார்த்து அந்தத் திட்டத்திலே சேர்த்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அதுதான் பட்ஜெட் முறை. அந்த அம்சம் விடப்பட்டிருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“அதுவும் சேர்க்கப்பட்டிருக் கிறது.”

* SRI B. K. NALLASWAMI :—“அந்த அம்சமும் சேர்க்கப்பட் டிருக்கிறதென்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். விளக்கமாக தனியாக அதில் குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை என்பதற்காக தான் நான் இதைச் சொன்னேன்.

“இந்த அரசாங்கத்தினுடைய வரும்படியை அதிகரிப்பதற்கான சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காட்டிலாகாவைப்பற்றி எனக்கு ரொம்ப வருஷங்கள் அனுபவம் உண்டு. காட்டிலிருந்து லட்சக் கணக்கில் பெறுமானமுடைய பொருள்கள் போய்விடுகின்றன. ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்கு கண்டிராக்ட் எடுத்துக்கொண்டு அதற்குமேல் பல மடங்கு பெறுமான பொருள்களை அப்புறப்படுத்திக்கொண்டு போகிறார் கள். உதாரணமாக ஒரு கண்டிராக்டர் ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு கண்டிராக்டர் எடுத்தால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் பெறுமானமுள்ள தேக்கு சந்தனக் கட்டைகள் போன்ற காட்டில் உற்பத்தியாகும் சாமான்கள் கண்டிராக்டர் களின் வீட்டுக்கு வந்துவிடுகின்றன. ஸ்தல அதிகாரிகளும் அந்த கண்டிராக் டர்களின் வலையில் விழுந்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களும் சரிவர கண் காணிக்காமலிருந்து விடுகிறார்கள். இப்படி லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கொள்ளை போகிறது. இதைத் தடுக்க சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

“காட்டில் மாடுகள் மேய்ப்பதற்கு பர்மிட்டுகள் கொடுப்பதில் காட் டிலாகாவைச் சேர்ந்த ‘கார்டு’ கள் (Forest Guards) சட்ட விரோதமான முறையில் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். இந்த கார்டுகளுக்கு சர்க்கார் சம் பளம்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு கார்டுக்கும் கீழ் நாலைந்து கையாட்கள் இருக்கிறார்கள். சமார் ஐம்பது அல்லது அறுபது ரூபாய் வரையில் இந்த ஒவ்வொரு கையாட்களும் இவர்களிடமிருந்து சம்பளம் கிடைக்கிறதென்றால், இந்தப் பணம் எங்கிருந்து வருகிறதென்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒவ்வொரு மாடு அல்லது ஆட்டுக்கு ஒவ்வொரு ரூபாய் என்று சட்ட விரோதமான வரி வசூலிக்கப்பட்டு, அந்தப் பணம் அங்கேயே ஜீரணமாய்விடுகிறது. எங்கள் ரேஞ்சை எடுத்துக்கொண்டால், ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் மாதாந்திரம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா கார்டுகளிலிருந்தும் இந்த மாதிரியாக எவ்வளவு பணம் வீணாகப் போகிறதென்று நான் இப்பொழுது சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. அது மிகப்பெரிய அளவுக்கு இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

“காட்டிலிருந்து விறகு எடுத்துக்கொள்ளுவதற்கு அனுமதிச் சீட்டு பெறுவேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், சில இடங்களில் காட்டிலாகா கார்டுகள் தனிப்பட்ட முறையில் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு காட்டிலிருந்து விறகு எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு தாங்களாகவே அனு மதித்துவிடுகிறார்கள். அப்படிச் செய்வதனால் சர்க்காருக்கு காட்டிலாகாவி லிருந்து வருமானம் குறைந்துவிடுகிறது. இந்த கார்டுகள் ஒரு ‘லிஸ்டு’ வைத்திருக்கிறார்கள். யார் யார் அந்த வரியை, தனிப்பட்ட முறையில், கொடுக்க முறுக்கிறார்களோ அவர்களைச் சார்ஜ் செய்து மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்பாக நிறுத்தி ‘Prosecute’ செய்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே இம் மாதிரி நடப்பதைப் போட்டோ எடுத்து அனுப்பினார்கள். அதையும் காட்டி லாகா மந்திரி அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதையெல்லாம் ஒழுங்காக கவனித்தால் காட்டிலாகாவிலிருந்து மாத்திரம் என்னுடைய மதிப்பின் பிரகாரம் குறைந்தபட்சம் 50 லட்ச ரூபாய்க்கு அதிகமாக வரும்படி கிடைக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

[Sri B. K. Nallaswami] [4th March 1954]

“அது மாதிரமல்ல. விற்பனை வரியின் மூலமாக இன்னும் அதிகமான வருவாய் சர்க்காருக்கு வர வழியிருக்கிறது. அரிசி வியாபாரிகள் நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து நெல் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரிசியாக அரைக்கிறார்கள். அந்த அரிசியிலே சலபமாக கணக்கு காட்டாமல் எமாற்றுவதற்கு வழி இருக்கிறது. எந்த விதமான தடுப்பு முறையும் அங்கு கிடையாது. அரிசியை வாங்கி வந்த மறுநாளே விற்பனை முடியும். இதைத் தடுத்த ஒழுங்கு செய்தால் மட்டும் சர்க்காருக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கும் என்று நினைக்கின்றேன்.

“ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் கட்டண விஷயத்திலும் ஒரு உஷார் முறையைக் கையாளலாம் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஸ்டாம்பு பத்திரத்தின் தொகை குறைவாக இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில், சொத்தின் மதிப்பை வேண்டுமென்றே குறைத்து ரிஜிஸ்டர் செய்வது என்பது இப்பொழுது வழக்கமாகப் போய்விட்டது. இதற்கு நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். சர்க்காருக்கு கந்தாயம் எவ்வளவு செலுத்துகிறார்களோ அதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு சொத்தின் மதிப்பை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இவர்கள் போடும் மதிப்பு எப்படியிருக்குமென்றால், கிரயப் பத்திரத்தில் எழுதும் தொகையைவிட பத்து மடங்கு கூட அதிகமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஒரு சொத்து நாலாயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ளதென்றால், நானாறு அல்லது முன்னாறு ரூபாய்க்கு பத்திரம் எழுதும் வழக்கம் இன்றும் நடந்துகொண்டு வருகிறது. பாகப் பிரிவினை நடக்கும் போதும், அவைகள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படும்போதும் சொத்தின் மதிப்பு குறைத்து எழுதப்படுவது வழக்கமாக இருந்துவருகிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து, ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலிருக்கக்கூடிய பூமியின் குறைந்த பக்க மதிப்பு என்ன என்பதை ஆராய்ந்து, நிர்ணயம் செய்து, ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் கட்டணங்கள் அதை ஒட்டிக்கொடுக்கும்படி செய்தால், அதன் மூலமாகவும் சர்க்காருக்கு கணிசமான தொகை கிடைக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“வரி விதிப்பு சம்பந்தமாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் பேசும்போது, வாழைத்தோட்டங்களுக்கும் அதிக செஸ் விதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். அவர்களுடைய ஜில்லாவில் வாழைத்தோட்டங்கள் எப்படியிருக்கின்றனவென்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், எங்கள் பகுதியில், பவானி போன்ற இடங்களிலுள்ள மக்கள் வாழைப்பழத்தை உப உணவாகக் கருதுகிறார்கள். குடியானவன் ஒருவன் பக்கத்திலுள்ள சந்தைக்கோ, நகரத்துக்கோ வண்டியை ஒட்டிக் கொண்டு வந்தால், மொத்தம் வாழைப்பழத்தை ஒன்றிரண்டு சாப்பிட்டு விட்டு, காவிரியாற்றுத் தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டால், அவனுடைய சாப்பாடு ஒருவகையில் முடிந்துவிடும். அது நிதி மந்திரி அவர்களுக்கும் தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் வாழைப்பழம் உணவு பொருளாகப் கருதப்பட்டு வருகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, வாழைப்பழம் உணவுப்பொருள் அல்ல, அதற்கும் உபரி வரி போடவேண்டுமென்று சொன்னால், எங்கும் வாழை உற்பத்தி குறைந்துவிடும். எப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான காலத்திலும்கூட வாழை உற்பத்தியைத் தடை செய்யவே இல்லை. வாழையை உப உணவுப்பொருளாகக் கருதிவந்தார்கள். வாழைக்கும் வரி விதிக்கவேண்டுமென்ற யோசனைக்கு, நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய சொந்த அனுபவத்தைக் கொண்டும், செவிசாய்க்கமாட்டார் என்று நினைக்கின்றேன்.

“சமூக நலத் திட்டம் இந்த வருஷம் எங்களுடைய மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்திற்கும் விஸ்தரிக்கப்படுமென்று நினைத்திருந்தார்கள். தூர திருஷ்டவசமாக நிதி அமைச்சர் அவர்களும் ஹரிஜன கேசுமாபிவிருத்தி மந்திரி அவர்களும் ஆக இரண்டு மந்திரிகள் எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவே தங்கள் ஜில்லாவிற்கு அதிகம் செய்துகொண்டார்கள் என்று சொல்லுவார்கள் என்று பயந்து மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்திற்கு சமூக நலத் திட்டம் வேண்டாமென்று கருதி விட்டார்கள் போலும். தங்களுடைய சொந்த ஜில்லாவிற்கு சலுகை காப்பி-

4th March 1954] [Sri B. K. Nallaswami]

விட்டார்கள் என்று யாராவது சொல்லும்படி நேரிடும் என்று நினைத்து எங்களுடைய ஜில்லாவில் அந்தத் திட்டங்களைக் கொண்டுவராமலிருந்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ‘விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதுதான் சமூக நலத்திட்டத்தின் லட்சியம்’ என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால் இந்த மேட்டூர் கால்வாய் பிரதேசத்தில் சமூக நலத்திட்டம் ஒன்றும் சேர்க்கப்படவில்லை. வேறு பல ஜில்லாக்களுக்கு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அடுத்த வருடத்திலாவது இந்த மேட்டூர் வாய்க்கால் பிரதேசத்தைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில்கூட வற்புறுத்தப்பட்ட விஷயம்தான் அது. விவசாயிகளிடத்திலிருந்து மின்சார இலாகா சில ஒப்பந்தங்களை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. காலி பாரங்களில் விவசாயிகளின் கையெழுத்தை மின்சார இலாகா வாங்கினார்கள். அதன்படி மின்சாரமானது இரவில் மட்டும் சப்ளை செய்யப்பட்டு வருகிறது. நெருக்கடியான சமயத்தில் இம்மாதிரி விவசாய காரியங்களுக்கு இரவில் மட்டும் மின்சாரம் அளிப்பது என்ற முறை இருந்து வந்தது. ஆனால், அதே முறை இன்னும் நீடித்து வரவேண்டிய அவசியம் என்னவென்று எனக்குப் புரியவில்லை. மின்சாரம் ஏராளமாகக் கிடைத்துக்கூட, ஏதோ அவர்கள் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டிருக்கிறார்களென்ற காரணத்தினால், அவர்களுக்கு இரவிலே மின்சார சப்ளை கொடுத்துக்கொண்டு வருவது நியாய மில்லையென்றுதான் நான் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன். நெருக்கடியான சமயத்தில் இரவு சப்ளை கொடுத்தது நியாயந்தான். ஆனால், இப்பொழுதும் அதே நிலை நீடிக்கவேண்டுமென்று சொல்வதும், ஒப்பந்தத்தின்படிதான் அம்மாதிரி செய்யப்படுகிறது என்று சொல்வதும், ரொம்ப அக்கிரமம் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். மின்சார இலாகா வெறும் லாபத்திற்கு மாதிரி இருக்கவில்லை. ஜனங்களுக்கு உபயோகமான காரியங்களைச் செய்வதற்கும், விவசாயிகளுக்கு நன்மைகளைச் செய்து உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வதற்கும் கூடத்தான் இந்த இலாகா இருக்கிறதென்பதை மக்களெல்லோரும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்த மாதிரி முறையில் இந்த இலாகா காரியங்களைச் செய்துவரவேண்டும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை மாற்றி, பகல் நேரங்களிலும் மின்சார சப்ளை விவசாய காரியங்களுக்கு கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று 1954-55-ம் வருஷ வரவு செலவு திட்டத்தைக்கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். 1947-ம் வருஷம் நாடு சுதந்திரமடைந்த பிறகு பல வரவு செலவு திட்டங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இச்சபை ஏற்பட்டு இது 4-வது வரவு செலவு திட்டமாகும். ஒவ்வொரு வருஷமும் பல குறைகளை அங்கத்தினர்கள் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டும் அல்ல, காங்கிரஸ் நண்பர்களும் கூட ஜனங்களுடைய குறைகளை அவ்வப்போது சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“நாங்கள்கூட எடுத்துச் சொல்லமுடியும்.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் நிதி அமைச்சர் கூட குறைகளை எடுத்துக்கூற முடியும் என்று சொல்லுகிறார். வாஸ்தவம்தான். ஆனால் கிராம வாழ்க்கையைப் பற்றியும் மக்களின் கஷ்டங்களைப்பற்றியும் அவர்களுக்கு அதிகமாகத் தெரியமுடியாது. இந்த வரவு செலவு திட்டம் எப்படி அங்கும் இங்கும் கொஞ்சம் மாற்றிக் கணக்கு எழுதுகிறார்கள். ராஜாஜி அவர்கள் சேலத்தில் ஒரு சமயம் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசும்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் சுமார் 200 கோடி ரூபாய்க்குமேல் ராணுவத்திற்காகச் செலவு செய்வது அவ்வளவு உசிதம் இல்லை என்று குசகமாகச் சொன்னார்.

[Sri M. Palaniyandi] [4th March 1954]

அதிகமாகச் சொல்லமுடியாத நிலையிலே அவர் அன்று குறிப்பிட்டார். நம் நாடோ சமாதானத்தை நாமும் நாடு என்று பறைசாற்றுகிறோம். ஆதிக்க ஆசை கிடையாது என்று நளிறுகிறோம். தற்காப்பிற்கு என்றாலும், விணை சிலவு அழிக்கக்கூடிய சிலவை மக்கள் நல்வாழ்வுக்காக சிலவழிக்கப்பட்டால் வீட்டிற்கொருவனாக நாட்டைக் காக்க முன்வரமாட்டார்களா! இந்த ஆண்டிலும்கூட ஜமீந்தார்களின் நஷ்ட ஈட்டிற்காக ரூபாய் 35 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே மாதிரி வேறு இனங்களுக்கும் நஷ்ட ஈடு என்ற பெயரில் செலவழிக்கப்படுகிறது. நமது செனனை நகரத்திலேயே ஒரு மின்சார நிலயத்தைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதற்கு சமார் 3 கோடி 33 லட்சம் வரையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரி கொடுத்துவிட்டு கிராமத்திலிருக்கும் மக்களுக்கும் ஏதாவது செய்து இருக்கிறார்களா என்றால் ஒன்றும் கிடையாது. கிராம மக்கள் தங்களுடைய குறைகளை எல்லாமே சட்டசபை அங்கத்தினர்களிடம் தெரிவிக்கிறார்கள். அந்தக் குறைகளை எல்லாம் நாங்கள் இங்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். அவைகள் நிவர்த்திக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால் அனைமமாக கவனிக்கப்படுவதில்லை; நாங்கள் திரும்பவும் எங்களுடைய தொகுதிக்கு போகும்போது மக்கள் எங்களை கேள்விக்குமேல் கேள்விகளாகக் கேட்கிறார்கள். நாங்கள் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லி ஆகவேண்டும். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும்கூட மற்ற எந்த கட்சி அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும்கூட அவர்களை அங்கு இருக்கும் மக்கள் என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அதனால்தான் நாங்கள் இங்கே அவர்களுடைய குறைகளைப்பற்றி மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறதேயொழிய வேறொன்றும் இல்லை. இந்த நான்கு ஆண்டுகளாக விவசாயிகளுடைய நிலைமை எந்த வகையிலும் முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. உதாரணமாக கிராமத்தில் 1,000 பட்டா, 500 பட்டாக்கள் என்று இருந்தாலும் விவசாயிகளின் பேரிலேயே இருக்காது. அப்படி இல்லாத ஒரு காரணத்தினால் அவர்கள் தக்காலிக் கடனோ வேறு கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாகவோ எந்தக் கடனும் வாங்கமுடியாது. இந்தத் தொந்தரவுகளைப் போக்குவதற்கு பட்டா மாற்றப்படவேண்டுமென்றால், கணக்குப்பிள்ளைகளிடத்தில் போகவேண்டியிருக்கிறது. ரெவின்யூ, கெஜட் பதிலில்லாத அதிகாரிகளிடம் அனுக வேண்டியிருக்கிறது. கிராம அதிகாரிகளுக்குச் சம்பளம் போதவில்லை கெஜட் பதிலில்லாத அதிகாரிகளுக்கும் குமாஸ்தாக்களுக்கும் வேலை மட்டும் அதிகம் என்று குறை கூறுகிறார்கள். காங்கிரஸ் உறுப்பினர் ஸ்ரீ முத்தையா பிள்ளை அவர்கள்கூட கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டபொழுது, அவரும் ஒரு முன்னாள் கிராம அதிகாரி என்ற நிலையில் தங்கள் குறைகளை அரசினர்க்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகள் ஒன்றும் கவனிக்கப்படவில்லை. சாதாரணமாக ஒரு சின்ன பேப்பரை ரெவின்யூ இன்ஸ் பெக்டர், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அனுப்பினால் பதில் வருவதற்குப் பலநாள் செல்லுகின்றன. ஹரிஜன மக்களுக்கு நிலம் வேண்டுமென்றும் ஒரு பேப்பர் அனுப்பினால் பதில் வருவதற்குக் காலதாமதம் ஆகிறது. அவர்களுக்குச் சம்பளம் ரூ. 45-ம் பஞ்சப்படி ரூ. 22-ம் ஆக ரூ. 67 வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் எவ்விதம் குழந்தை குட்டிகளை வைத்துக்கொண்டு ஜீவனம் செய்வது, எப்படியுப் பேப்பரைச் சீக்கிரமாகக் கவனிக்கமுடியும் என்று அவர்கள் கூக்குரல் இடுகிறார்கள். உபாத்தியாயர் நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுடைய நிலையும் இதே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. உபாத்தியாயர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பஞ்சாயத்து போர்டு சம்பளத்திற்கும் District Board-ன் சம்பளத்திற்கும் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த பள்ளிக்கூடத்தில் கொடுக்கும் சம்பளத்திற்கும் பல பாகுபாடுகள் இருக்கின்றன.

“இங்கு சட்ட சபையில் ஒரு கேள்வி கேட்கும்போது மந்திரி அவர்கள் இதைப் பரிசீலிக்கிறோம், அதைக் கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கவனித்தபடியில்லை. இந்த மாதிரி உபாத்தியாயர்களுடைய சம்பள விதத்தில் பல பாகுபாடுகளும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் குறைந்த சம்பளம் போன்ற குறைகள் இருப்பதனாலும் கிராம மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் சரிவர செய்யமுடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.”

4th March 1954] [Sri M. Palaniyandi]

“அடுத்தபடியாக கல்வி திட்டத்தைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்லவேண்டும். நான் சமார் நூறு கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தேன். அப்படிப் பார்த்தபோது அங்குள்ள மக்களெல்லாம் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை வர வேற்கவே இல்லை. எங்கள் பிரதேசம் காடாரம்பப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அதனால் அங்குள்ள ஆண் பெண் இருவரும் வேலைக்குப் போய்த்தானாக வேண்டும். காலையில் போனால் மாலையில் தான் வரலாம். அதனால் குழந்தைகளை வீட்டில் பார்த்துக்கொள்வதற்கு ஆள் இல்லாமல் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் குழந்தைகளை பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்பமுடிய வில்லை. வீட்டிலும் வைத்துக்கொள்ளமுடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். இது தான் சாதாரணமாக கிராமங்களில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக விவசாயிகள் வருஷத்தில் ஆறு மாதங்களில் விவசாயத்தில் ஈடுபடவேண்டியதாக இருக்கிறது. குழந்தைகள்கூட சாதாரணமாக ஆறு மாதங்களுக்கு பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போகிறது கிடையாது. ஆகையால் இந்த புது முறையான அரை நாள் பள்ளிக்கூடத்தையும் அவர்கள் விரும்பவில்லை. இந்த அரை நாளில் அவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு போனாலும் முன்னுக்கு வரமுடியாது. ஆகையினால் இந்தக் கல்வி திட்டத்தை நிச்சயமாக விட்டு விடவேண்டும். இதைத்தான் கிராமங்களில் ஒரே முகமாக சொல்லி வருகிறார்கள். இதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். பருளேகர் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு வந்திருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடாது. அதற்கு நிறைய செலவு செய்யவேண்டும் என்று நிதி மந்திரி சொன்னார். ஆகவே இதைப் பரிசீலனை செய்து இந்த திட்டத்தை விட்டுவிடவேண்டும்.

“கடைசியில் ஒரே ஒரு வார்த்தை. அது மிகவும் முக்கியமானது. இதைப்பற்றிகூட போன தடவை முதல் மந்திரி அவர்களை ஒரு கேள்வி கேட்டேன். அதற்கு வேண்டியதைச் செய்கிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். நம் மாகாணத்தில் பார்த்தால் தங்களுடைய பொருளாதார கஷ்டத்தினால் எவ்வளவோ தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய மதத்தை மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ ஹரிஜனங்களும் பிற்பட்ட வகுப்பினரும் தங்களுடைய கஷ்டத்தை தாங்க முடியாமல் தங்களுக்கு ஏதாவது முன்னேற்றம் வராதா என்று தங்களுடைய மதத்திலிருந்து கிருஸ்தவ மதத்திற்கு மாறி இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகவும் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை அபிவிருத்தி அடையவில்லை. அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் எந்த சலுகையையும் காட்டவில்லை. காரணம் அவர்கள் கிருஸ்தவ மதத்திற்கு மாறியதுதான். ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் கொடுத்துவரும் கல்விச் சலுகை அவர்களுக்குக் கிடையாது. நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கும் கல்விச் சலுகையை கொடுக்க முன் வரவேண்டும். இதை ரொம்பவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் இப்பொழுது ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஹிந்து ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்டவகுப்பினர்களுக்கும் எந்தச் சலுகைகளை கொடுக்கிறோமோ அந்தச் சலுகைகள் எல்லாவற்றையும் கிருஸ்துவ தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.”

DEPUTY SPEAKER:—“I reduce the time limit to 10 minutes for each Member.”

* SRI A. RAMASUNDARA KARUNALAYA PANDIAN:—“கனம் 4-24 உதவி சபாநாயகர் அவர்களே. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் 1954-55-ம் p.m. வருஷ வரவு செலவு திட்டத்தை சபையின் அங்கீகாரத்திற்காக இப்பொழுது சமர்ப்பித்திருக்கின்றார்கள். “சிரமப்பட்டு இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை தயாரித்துள்ள நிதிமந்திரி அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அடுத்தாற்போல் சர்க்கார் கவனத்திற்கு சில விஷயங்களைக் கொண்டு வரவும் நான் விரும்புகிறேன்.

“சங்கரநயினார் கோவில்தொகுதி மக்களுக்கு சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்யவேண்டிய நன்மைகளைப்பற்றி நான் பலகாலமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவைகளைப்பற்றி சர்க்கார் கவனம் செலுத்தியதாகவே தெரியவில்லை. உதாரணமாக கீரியாறு திட்டம் குறித்து சமயம்

4th March 1954]

[Sri M. Palaniyandi]

“திருச்சி ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் மதுவிலக்குக் கமிட்டியில் ஒரு தீர்மானத்தைப்பற்றி பேசும்போது அங்கு இருக்கும் போலீஸ்காரர்கள் கூட திருட்டு சாராயம் காய்ச்சுவதில் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்ற முறையில் சொல்லியிருக்கிறார். போலீஸ்காரர்களுக்கு ரூ. 50 சம்பளம் என்று இருக்கிறது. அவர்கள் நன்றாக வாழ்வதற்கும், வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் சர்க்கார் ஏதாவது வசதிகள் செய்து இருக்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. அவர்களுடைய குறைகளைச் சொல்லும்போது, அவர்களுடைய அன்பைப் பெறுவதற்காகச் சொல்வதாக நினைக்கக் கூடாது. அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள், நடுத்தர மக்கள், உயர்வடைய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். உபாத்தியாயர்களுடைய சம்பள உயர்வு ஏதோ ஏற்படப் போகிறது என்று ராஜாராம் நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆனால், இந்த பட்ஜெட்டில் அதைப்பற்றி ஒரு வாசகம்கூட இல்லை. என்ன பர்யமோ தெரியவில்லை. மாணேஜிங் ஏஜெண்ட் முறையை வைத்துக் கொண்டு பெரும் முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதைத் தடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. நானும் எதிர்க்கட்சியினரும் மட்டும் சொல்லவில்லை. இந்திய தேசிய தொழிலாளர் காங்கிரஸ் சொல்லியிருக்கிறது. மாணேஜிங் ஏஜெண்ட் முறை மாற்றப்படவேண்டுமென்று எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரை மாற்றப்படவில்லை. முதலாளிகளுக்கு உபரியாக வரக்கூடிய லாபத்தில் தெர்ழி லாளர்கள் நலனுக்கும் அவர்கள், மனிதனாக வாழக்கூடிய அளவிற்காகவும் ஓரளவு கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சேலம் ஜில்லாவில் ஏராளமான இரும்பு கிடைப்பதற்கு வழி இருக்கிறது. அவைகளை தோண்டி எடுப்பதற்கான வகையைக் கையாள் வேண்டும். அதை தோண்டி எடுப்பதற்கான வழிகளை இதுவரையிலும் சென்னை அரசாங்கம் செய்யவில்லை. Magnesite போன்ற மூலப் பொருள்களும் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் Lignite பழுப்பு நிலக்கரி போன்ற பொருள்களும் கிடைக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் தோண்டி எடுத்து இந்த நாட்டில் நல்லமுறையில் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி செய்யப்படவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன். புது புதுத் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தினால் இந்த நாட்டில் நிலவி வரும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை போக்க முடியுமென்று நான் நம்புகிறேன். இதை சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மையான சில காரியங்களைச் சர்க்கார் செய்துவருகிறார்கள். ஆனால் யுத்த காலத்தில் இருந்ததைவிட நூல் விலை இப்பொழுது அதிகமாக இருக்கிறது. அதிக விலைக்கொடுத்து நூலை வாங்கி, துணியாக நெய்து அதற்கு தகுந்தபடி நெய்யப்பட்ட துணிகளுக்கு விலையைவைத்து நெசவாளர்கள் விற்கும்போது, மக்களால் அவைகளை வாங்க முடிவதில்லை. என்னதான், குறைந்த விலையில் விற்குமாம், தங்களுடைய சரக்குகளுக்கு கிராக்கி இல்லாமல் போய்விடுகிறது. கைத்தறியாளர்களின் பிரச்சினையை மத்திய சர்க்கார் நன்றாக புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ‘I persuaded the Central Government’ என்று கனம் ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். சென்னை சர்க்கார், மத்திய சர்க்காருக்கு எல்லா புள்ளி விவரங்களையும் கொடுத்து நாம் செய்வது சரியா? இல்லையா? என்பதை திட்டவாட்டமாக தெரியப்படுத்திவிட வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக காபாரம்பப் பிரதேசங்களுக்கு நீர்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். திருச்சி ஜில்லாவில் உடையார்பாளையம், லால் குடி, தாலாகா, அபாரம்ப மக்கள் புள்ளம்பாடி திட்டம் வரப்போகிறது என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரதேசம் கலாச்சாரத் திலும் பண்பிலும் கல்வியிலும் பிற்போக்காக இருக்கிறது. அந்த தாலாகாவில் ஏதாவது ஒரு திட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்றால் அது இந்த புள்ளம்பாடி திட்டம்தான். அங்கு கனம் ராஜாஜி வந்தபோது அங்குள்ள மக்கள் அனைவரும் “வான் மழை கொணர்ந்த வள்ளலே வருக, வருக” என்று வரவழைத்தார்கள். உள்படியே அவர் அங்கு வந்த பிறகாவது

[Sri M. Palaniyandi]

[4th March 1954]

அங்குள்ள மக்கள் அந்த புள்ளிப்பாடி திட்டம் வராதா என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அடுத்த ஆண்டிலாவது அந்த திட்டத்தைக்கொண்டு வரவேண்டும். 'செந்தமிழால் வைதாரையும் வாழ வைப்போன்' என்று சொல்வது போல நாங்கள் சொல்லும் கண்டனத்தையும் அரசாங்க ஊழலை கண்டித்து பேசுவதையும் மறந்து கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அதைக்கொண்டு வர வேண்டும். இந்த புள்ளிப்பாடி திட்டம் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் பிற்பட்ட பிரதேசத்திற்கும் நன்மை பயக்குவதால் அவசியம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதை எடுத்துக் கொண்டால் அங்குள்ள மக்கள் நன்றாக வாழ முடியும். 1904-ம் வருஷம் இந்த திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டும் அதற்காக ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து பரீட்சை செய்யப்பட்ட பிறகும் அதை நிறுத்தி விட்டார்கள். இதை மறுபடியும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக பிற்பட்ட பகுதியான உடையார்பாளையம், ஸால்துடி, பெரம்பலூர் தாலுகாக்களுக்கு மின்சார திட்டத்தை கொண்டுவந்து அங்கு செளகரியம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. போகிற வருஷம் அரசாங்கம் இந்த மின்சார திட்ட விஸ்தரிப்புக்கு என்று சுமார் 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கிறார்கள். அவ்விதம் ஒதுக்கியும் கூட அதில் ஒரு இவ்விதமான தனிப்பட்ட ஸ்கென்ஸ்தார்களுக்கு கொடுப்பதால் தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் உள்ள இடங்களில் மின்சாரத்தை அவர்கள் கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க முடிய வில்லை. தனிப்பட்டவர்களால் மற்றும் விஸ்தரிப்பு செய்யமுடிய வில்லை. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு எந்த சமயத்திலும் அரசாங்கம் மின்சாரத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு வருவார்களோ என்ற பயம் இருக்கிறது. அங்கு இப்பொழுது திருச்சியில் எஸ்.எம்.இ. எஸ்.சி. என்ற ஒரு கம்பெனி இருக்கிறது. அவர்களை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டாலும் பணவசதி இல்லாததால் அவர்கள் விஸ்தரிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஒன்று அவர்களுக்கு பண வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் அரசாங்கம் அதை எடுத்துக்கொண்டு நடத்தவேண்டும். இந்த ஐந்தாண்டும் இல்லாததால் அவர்கள் மேற்கொண்டு கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்காமல் இருக்கிறார்கள். பெரம்பலூர் தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு கொஞ்சம்கூட மின்சார வசதி என்பதே கிடையாது. அங்கு மின்சார வசதி ஏற்படுவதற்கு வழி செய்யவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"உணவு கமிட்டி பல திட்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்து வரும் காரியங்கள் ஆமை வேகத்தில் போகக்கூடியதாக இருக்கிறது. அந்த திட்டங்களைக் எடுத்துக்கொண்டு கிராமங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதாகவே இல்லை. ஐந்தாண்டு திட்டம் என்று இப்பொழுது அரசாங்கத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். அது டில்லியிலிருந்து வந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் தெரியாது. நமது முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும் அதில் நம்பிக்கை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தை பற்றி அவர் பழநியில் பேசும்போது 'இந்த கேஷத்தரத்தில் இவ்வளவு வீடுகளைக் கட்டியிருக்கிறார்களே அது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ்தான் கட்டியிருக்கிறார்கள்' என்று குறிப்பிட்டார். 'இந்த கிராமங்களைச் சுற்றிலும் டீடிகள் வந்திருக்கிறார்களே, அது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழா வந்தார்கள்' என்று குறிப்பிட்டார். இதிலிருந்து முதல் மந்திரி அவர்களுக்கு அந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எவ்வளவு நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது. இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பற்றி எந்த அளவில் பேச்சு இருக்கிறதோ அந்த அளவில் வேலைகள் நடந்தபாடினாலே. இன்னும் எவ்வளவோ திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று மக்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஜில்லாக்களுக்கு 2, 3 லட்சம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதில் அரசாங்கம் 50 சத வீதமும் கொடுப்பது என்றிருக்கிறது. இதை எல்லா இடத்திலும் வரவேற்கப்படுகிறது. இந்த திட்டங்களை அரசாங்கம் கொண்டு வந்து அவைகளை நிறைவேற்றவேண்டிய முன் வைக்கவேண்டும்.

[Sri A. Ramasundara Karunalaya Pandian] [4th March 1954]

ஏற்பட்ட போதெல்லாம் எத்தனையோ தடவைகள் எடுத்து சொல்லி இருக்கிறேன். ஆனால் இதுவரை அது கவனிக்கப்படாததால் மனவேதனை யைத்தான் தருகின்றது. இவ்வாண்டு வரவு செலவு திட்டத்திலாவது எங்கள் கீரியாறு திட்டத்திற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் என எதிர்பார்த்தோம். ஏமாந்தோம். பாரததேவிப் பத்திரிகையில் தலையங்கத் தில் கூட இத்திட்டம் பற்றிய முழுசெய்திகளும் விளக்கமாக வெளிவந் திருக்கின்றன. அதை சர்க்கார் பார்த்திருக்கும் என நம்புகிறேன். அடுத்த ஆண்டிலாவது இக்கீரியாறு திட்டத்தை அமுல் நடத்த சர்க்கார் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவறினால் அப்பகுதியில் பெரிய கிளர்ச்சி ஒன்று நடக்கும் என தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சாகும் வரை யாராவது உண்ணாவிரதம் இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆந்திர மாகாணம் அமைக்க எப்படி ஸ்ரீ பொட்டி ஸ்ரீராமலு உயிரைவிட்டாரோ, அதைப்போல் உயிரைக்கொடுத்தாவது இக்கீரியாறு திட்டத்தை அமுல் நடத்தும்படி செய்யவேண்டும் என எங்கள் பகுதி மக்கள் உறுதி கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே அம்மாதிரியான விபரீத செயல்கள் ஏற்படுவதற்கு முன்பே இத்திட்டத்தை அமுல் நடத்தும்படி நான் சர்க்காரை மீண்டும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திட்டம் நிறைவேறினால் அபாயங்கள் ஏற்படாது. சர்க்காருக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும். உணவைவிடத் தண்ணீர் இன்றி யமையாதது. இன்று சங்கான்கோவில் தாலுகா மக்கள் குடிக்க கூட தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். முதல் அல்லது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இந்த கீரியாறு திட்டம் இடம் பெறுமென நம்புகிறேன். அதற்கு வேண்டிய பணத்தில் ஒரு பகுதியை பொதுமக்க ளிடமிருந்து சிறிது கட்டாயமாகக் கூட வசூலித்துக்கொள்ளலாம்.

“நமது நாட்டில் பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயத் தொழில்களையும் நெசவுத் தொழில்களையும் நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந் நாட்டின் பழையமையான தொழில்கள் அவை. இன்று விவசாய தொழி லாளர்களுடைய நிலைமையும், நெசவு தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையும் பார்க்கும்போது பரிதாபகரமாக இருக்கின்றது. ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை பயிர் செய்ய ஒரு விவசாயி சுமார் ரூபாய் 200 செலவு செய்கிறான். ஆனால் ரூபாய் 100 முதல் ரூ. 150 வரைதான் அந்நிலத்திலிருந்து வருமானம் வருகின்றது. ஆகவே அவனுக்கு ரூ. 50 நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது. அதை ஈடு செய்ய அவன் லேவாதேவிக்கார்களிடம் ஒடுகிறான். உயர்ந்த வட்டிக்கு கடன் வாங்குகிறான். இம்மாதிரி பல தடவைகள் கடன் வாங் கிவிவசாயிகள் மட்டும் உழவு மாடுகளை விற்றுவிட்டு, விவசாய தொழிலை யும் நிறுத்திவிட்டு, நிலத்தையும் வில்லங்கம் செய்துவிட்டு, கௌரவத்தை யும் மறந்துவிட்டு மானத்தையும் பறி கொடுத்து பிச்சை எடுப்பதிலும் பிற கேவலமான தொழில்களிலும் ஈடுபடுகிறார்கள். இப்படியாக ஏழை விவசாயிகள் படுமூட்டப்படும் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்களையும் சொல்ல மனம் புண்படுகின்றது. இவ்வாறு அல்லல்படும் விவசாயிகளுக்கு குறைந்த வட்டியில் கடன் உதவி அளிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தக் கடன் தொகையை ஒவ்வொரு மகசூல் அறு வடையின்போது விவசாயிகளிடமிருந்து திரும்ப வசூல் செய்துக்கொள்ள வேண்டியது. விவசாயத்தை ஒரு லாபகரமான தொழிலாகச் செய்ய சர்க்கார் முன் வருவதற்கு வாய்ப்பு உண்டாகும். அப்போதுதான் படித்தவர்களும் விவசாயத் துறைக்கு வரும்பவர்கள். நகரங்களில் விவசாயிகளுக்கு செய்து கொடுக்கும் வசதிகளை எல்லாம் கிராமத்தில் விவசாயிகளுக்கு செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் படித்தவர்கள் எல்லாம் கிராமத்தில் தங்க விரும்புவார்கள். கிராமமும் வாழும், விவசாயமும் வளரும், உணவு உற்பத்தியும் அதிகப்படும். எனவே சர்க்கார் விவசாயம், நெசவு இவ்விரு தொழில்களுக்கும் தேவையான பாதுகாப்புகளையும் செய்து அவைகளை வளமடைய செய்யவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சர்க்கார் மாதிரி விவசாய பண்ணைகளை திறக்கவேண்டும்.”

*SRI M. DHARMALINGAM :—“ஸார், நான் ஒரு ஒழுங்கு பிரச்சனையை எழுப்புகிறேன். சட்டசபையிலுள்ள ஒரு அங்கத்தினர் பேசுவதற்கு 15 நிமிஷமும் மற்றொரு அங்கத்தினர் பேசுவதற்கு 10 நிமிஷமுமாக கொடுப்பது நியாயமா? இது பாரபட்சமான முறையல்லவையா?”

4th March 1954]

DEPUTY SPEAKER :—“இது பாரபட்சமான முறையல்ல, அதிகமான அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று பெயர் கொடுக்கும்போது சபாநாயகர் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் கொடுக்கும் நேரத்தை குறைக்க அதி காரம் உண்டு. அம்மாதிரி சபாநாயகர் குறைப்பதை அங்கத்தினர்கள் ஒழுங்கு பிரச்சனையாக எழுப்பமுடியாது. இது ஒரு ஒழுங்கு பிரச்சனையே இல்லை.”

*SRI A. RAMASUNDARA KARUNALAYA PANDIAN :—“இவ்வாண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் துண்டு விழுவதை சரிக்கட்டுவதற்காக நிதிமந்திரி அவர்கள் நில வரி மீது சர்சார்ஜ் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுதுகூட துண்டு சரிகட்ட முடியவில்லை. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நீர்பாசனத் திட்டங்கள்போன்ற பல வசதிகள் செய்து கொடுத்திருந்தால் வரி போடு வதையும் அவர்கள் எதிர்க்க மாட்டார்கள். முன்னணியில் வந்து அவர்கள் வரியை சந்தோஷமாக செலுத்துவார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு எவ்வித வசதிகளும் செய்துகொடுக்காமல் வரி மட்டும் போடுவதை நம்மால் ஒப்புக் கொள்ளமுடியாது. எனவே சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு மேலும் மேலும் தொந்தரவு கொடுக்காமல் இன்றியமையாத வசதிகளை அவர்களுக்கு செய்து தரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு நல்ல வசதிகளை செய்து கொடுத்துவிட்டு அதிகமான வரியை கட்டாயமாக அவர்களிடமிருந்து சர்க்கார் வசூல் செய்துகொள்ளலாம். எவராலும் ஆட்சேபினை தெரி விக்க முடியாது. அடுத்த பட்ஜெட் சமயத்திலும் விவசாயிகளிடமிருந்து சர்க்கார் காட்டவேண்டும் என கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகள் நல் வாழ்வு வாழ்ந்தால்தான் சர்க்கார் நீடிக்கும், அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படாது.

“அடுத்து இப்போது சர்க்கார் ஏற்படுத்திய ஆரம்ப கல்வி திட்டம் குறித்து நானாவிதமான கருத்துக்கள் நாட்டில் உலாவுகின்றன. முன்பு நாங்கள் ஐந்து மணி நேரம் வேலை செய்தோம், இப்பொழுது ஆறு மணி நேரம் வேலை செய்கிறோம். இதற்காக தனிச் சம்பளம் எதுவும் கிடையாது. அதிக வேலை செய்யும் இந்த ஒரு மணி நேரத்திற்கும் அதிக சம்பளம் சர்க்கார் கொடுத்தால் இத்திட்டத்தை ஆதரிப்போம் என ஆசிரியர்கள் சொல்லுகிறீர்கள். சி.ஐ.டி.களை நியமித்து இதுபற்றி தகவல் விசாரிக்க சொன்னால் சர்க்காருக்கு உண்மை விளங்கும், எனவே ஆசிரியர்களின் வேலை நேரத்தை அதிகப் படுத்தியதுபோல் அவர்கள் சம்பளத்தையும் அதிகப்படுத்த சர்க்கார் முன்வருதல்வேண்டும் என கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ரெவின்யூ இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அதன்கீழ் உள்ள சிப்பந்திகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கர்ணம் கிராம முன்சிப் போன்ற அதிகாரிகளுக்கு ஏழை விவசாயிகளைப்பற்றிய அக்கறை, அதாவது அவர்களிடமிருந்து பரிதாபம் என்பது கொஞ்சம் கூட இல்லை. விவசாய இல்லாத நிலத்தை விளைந்தது என்றும், விவசாய ஏற்பட்ட நிலத்தை விவசாயத் நிலம் என்றும் கணக்குகள் தயாரித்து சர்க்காருக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். இதனால் ஏழை விவசாயிகள் பட்டம் இன்னல்கள் மிகவும் அதிகம். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இப்படி செய்வதின் காரணத்தை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு கொடுக்கும் சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் கவனமாக செய்யும் தொழிலிலும் அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படவில்லை. இதனால் சில தவறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. தவறுதல்கள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக கர்ணம் கிராம முன்சிப் இலாகாவின் சம்பளத்தை உடனடியாக உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருதல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு சர்க்காரின் நிதி நிலைமை இடங்கொடுக்கவில்லையானால் ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து ஏக்கர் நிலமாவது மான்யம் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யும் என நம்புகிறேன். கிராமங்களில் தரிசு நிலங்கள் அதிகம் இருக்கின்றன. மான்யம் பெற்ற கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் தவறுதல் செய்தால் சர்க்கார் தவறுதல்களை குறைப்பதற்காகத்தான் சர்க்கார் இருக்கின்றது என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

[Sri A. Ramasundara Karunalaya Pandian] [4th March 1954]

“சர்க்காரிலும், ஸ்தலஸ்தாபனங்களிலும் : 1934-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு வேலைக்கு நியமனம் செய்யப்பட்டவர்களின் லீவ் ரூல்களுக்கும், பின்பு நியமனம் செய்யப்பட்டவர்களின் லீவ் ரூல்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கின்றது. சர்க்கார் சிப்பந்திகளாக இருந்தாலும் சரி, லோக்கல் போர்டுகள் சிப்பந்திகளாக இருந்தாலும் சரி எந்த சமயத்திலும் நியமனம் செய்யப்பட்டாலும் சரி எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான லீவ் ரூல்கள் தான் அமுல் நடத்தப்படவேண்டும். வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது என தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சம அந்தஸ்து உள்ளவர்கள் சர்க்கார் அல்லது லோக்கல் போர்டில் வேலைப்பார்த்தால் சம்பளம் அடிப்படையில் வித்தியாசம் இருக்கக்கூடாது.

“நில ஆர்ஜித சட்டத்தில் சர்க்கார் அவசியமான சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும் என கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதாவது ரெயில்வே லயன்கள் போடுவதற்கு நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் அதை கொடுக்க மறுத்தாலும் கூட எப்படி சட்டப்படி நஷ்டஈடு கொடுத்துவிட்டு அந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்துக்கொள்வதுபோல் ஸ்தலஸ்தாபனங்கள் தடங்கல்கள் ஏற்படாதபடி ரோடுகள் போடுவதற்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்து கொள்வதற்கு வசதியாக சட்டத்தை உடனடியான சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும். இப்போது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களால் பல இடங்களில் நல்ல ரோடுகள் போடமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இப்படியே இருந்தால் கிராமப் பகுதிகளில் போக்குவரத்து எப்போது நல்ல அபிவிருத்தி அடையும் என்பதை சர்க்காரால் தெரிவிக்க முடியுமா என்பதை ஞாபகப் படுத்துகிறேன்.

“கடையநல்லூர் கிராமத்தில் பாப்பான் கால்வாய் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது நீண்ட நாட்களாகவே மராமத்து செய்யப்படாமல் இருந்து வருகிறது. அதை உடனடியாக மராமத்து செய்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தால் 30-40 குளங்களுக்கு அந்த கால்வாயினால் தண்ணீர் கொண்டு வந்து நிரம்பப்பட்டு நீர் வளம் உண்டாகும். அதிக உண்டி உற்பத்தி ஏற்படும். அதனால் முப்பதாயிரம் குடும்பங்களின் வாழ்க்கை நாம் உயரும். ஆகவே அதனால் முப்பதாயிரம் குடும்பங்களின் வாய்மையேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“சர்க்கார் விற்பனைவரி போட ஆரம்பித்ததினாலிருந்து வியாபாரிகள் இரண்டு கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்கு ஒரு கணக்கும், தங்களுக்கு ஒரு கணக்கும் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இதனால் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் சுலபமான முறையில் சர்க்காருக்கு வரி கொடுக்காமல் தப்பித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதை தடுக்கவும் சர்க்காரால் முடியாது. ஆனால் கூட்டுறவு சங்கங்களின் நிலைமை அப்படி இல்லை. விற்கும் சாமான்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் பில் கொடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்க கணக்குகள் ஆடிட்டாகனால் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. ஆகவே கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் விற்பனை செய்யப்படுகிற ஒவ்வொரு பொருள்களுக்கும் வரி சர்க்காருக்கு சரிபாட கிடைக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் கூட்டுறவு சங்கங்களை அதிகம் நிறுவ முன் வருதல்வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்கள் அதிகம் வளரவேண்டும் என்று சொல்லிச்சொல்கிறேன். கூட்டுறவு சங்கங்கள் அதிகம் வளரவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. தவிர அதைப்பற்றி சர்க்கார் திட்டவட்டமாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அதற்கு பாதுகாப்பும் கெடுக்கவில்லை. எல்லா பொருள்களையும் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாகவே விற்பனை செய்வதற்கு வேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டை சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சமுதாய அபிவிருத்திக்கு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இன்றியமையாதது. கூட்டுறவு சங்கங்களின் அபிவிருத்திக்கு அவைகளால் விற்கப்படும் பண்டங்களுக்கு விற்பனைவரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப் படுதல்வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் சர்க்கார் வருமானம் குறைந்து விடாது. சர்க்காரை ஏமாற்றும் தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடமிருந்து வசூல் செய்து கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகையால் ஏற்படும் நஷ்டத்தை ஈடுசெய்துகொள்ளலாம். இப்போது சர்க்கார் பீன், முட்டை, மாட்டியம், புழம், காய்களிகள் போன்றவைகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்திருப்பது வரவேற்கவேண்டிய விஷயமாகும். அதேமாதிரி கூட்டுறவு

[4th March 1954] [Sri A. Ramasundara Karunalaya Pandian]

ஸ்டோர்களுக்கும், கூட்டுறவு நெசவாளர் (உற்பத்தி விற்பனை) சங்கங்களுக்கும் விற்பனைவரியிலிருந்து விலக்களித்தால் சமுதாய அபிவிருத்திக்கு நலன் ஏற்படும் என்பதை ஞாபகப் படுத்துகிறேன்.

“சங்கரன்கோவில் டவுனில் குடி தண்ணீர் கஷ்டம் தினசரி அதிகரித்துக்கொண்டுவருகிறது. இப்பிரதேசம் எப்பொழுதும் தண்ணீர் குறைபாடுள்ளது. இந்நகரின் குழாய் தண்ணீர் திட்டம் சர்க்கார் பரிசீலனையிலிருந்து வருகிறது. அது திட்டத்தை உடனடியாக அமுல் நடத்தினால்தான் அங்குள்ள மக்களின் குடிதண்ணீர் பஞ்சம் நீங்கும். சர்க்கார் இத் திட்டத்தை அலட்சியம் செய்தால் அங்குள்ள மக்கள் நீண்டநாள் செளக்கியமாக வாழக்கை நடத்தமுடியாது. அமைதிக்கு பங்கம் உண்டாகும். மக்களின் ஜீவாதார உணவான தண்ணீர் பஞ்சத்தை போக்கவேண்டுமென்று மறுபடியும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தற்சமயம் இங்கு விவசாய உபயோகத்தைக் காட்டிலும் குடிப்பதற்குதான் தண்ணீர் அவசியம் தேவையாகியிருக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

“சங்கரன்கோவில் தாலுகாவில் பூச்சி நாயினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு வரி வஜா செய்யவேண்டுமென விண்ணப்பித்துக்கொள்ளுகிறேன். சந்தர்ப்பம் அளித்த சர்க்காருக்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக.”

* SRI M. DHARMALINGAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பிரவரி மாதம் 26-ந்தேதியன்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சட்டசபையின் முன் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நானும் இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு, இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகின்றேன்.

“வரவு செலவுத் திட்டத்தை இந்தச் சபைமுன் சமர்ப்பித்து நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது, சில முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிடக்கூட மறந்துவிட்டார் என்று நான் நினைக்கிறேன். அக்கொண்டன்ட்-ஜெனரல் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் பார்வைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதாவது, சட்டசபையில் கொண்டு வந்து சட்டசபையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட பணத்தைவிட சர்க்கார் அதிகமாக செலவிட்டிருக்கிறார்களென்றும், இன்னும் சில இனங்களில் குறிப்பிட்ட பணத்தைச் செலவு செய்யாமல் திருப்பிக்கொடுத்திருக்கிறார்களென்றும், குறிப்பிட்ட சில வரிக்களை வசூலிக்க இந்தச் சட்டசபையிலே அவர்களுக்கு உத்தரவு கொடுக்கப்படும், குறிப்பிட்ட காலத்தில் அவைகளை வசூல் செய்யாமல் நிறுத்திவிட்டிருக்கிறார்களென்றும் அரசாங்கத்தின் பார்வைக்கு கொண்டுவரப்பட்டது. அப்படி கொண்டுவந்தும், இந்த அரசாங்கமோ அல்லது நிதி அமைச்சர் அவர்களோ அதைப்பற்றி எந்தவிதமான நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறார்களென்பதை அவருடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிடவில்லை என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிய பணத்தை விட எவ்வளவு அதிகமாக செலவு செய்யப்பட்டது, எவ்வளவு பணம் செலவிடாமல் திருப்பிக்கொடுக்கப்பட்டது, அதற்காக என்னென்ன நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு, அதை இந்த வருஷத்திலாவது தடுப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, அல்லது என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடவில்லையென்று அவருடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன்.

“நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் சொல்லும்போது, இந்த வருஷத்திலே 58 லட்சம் ரூபாய் வரையில் பற்றாக்குறை ஏற்படுமென்றும், அதைச் சமாளிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆறு புதிய வரிக்களைக்கொண்டுவர விரித்திட்டங்களைக்கொண்டு வந்தால்தான் சுமார் 58 லட்சம் ரூபாய் வரையில் வருமானம் கிடைக்கும். அப்பொழுதுதான் இப்பொழுது துண்டு விழுந்திருக்கக்கூடிய தொகையைச் சரிக்கட்ட முடியுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், எந்தவிதமான புதிய வரியையும் அமுலுக்குக் கொண்டுவராமலேயே சரிப்படுத்துவதற்குத் தகுந்த யோசனைகளை அரசாங்கம்

4-34
p.m.

[Sri M. Dharmalingam] [4th March 1954]

கவனிக்கவில்லை. இந்த விஷயத்தைப் பற்றி ஆலோசனை செய்ய இந்த அரசாங்கம் தவறிவிட்டது என்று வருத்தத்தோடு தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட வேலையை நிறைவேற்றுவதற்கு 250 ரூபாய் செலவாகுமென்றால், அதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் 'எஸ்டிமேட்' தயார் செய்து அரசாங்கத்தார் உத்தரவிடுகிறார்கள். ஆனால், அந்த வேலைக்கு ஆகக்கூடிய செலவு 250 ரூபாய்தான். பாக்கியுள்ள 750 ரூபாயை அங்குள்ள ஒவ்வொருவரும், ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட விதிகாரப்படி பங்கிட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். அனுபவம் அப்படியிருக்கிறது. அப்படி பங்கிட்டுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு முறையை நிறுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யாமல் 58 லட்சம் ரூபாய் வரையில் புதிய வரி விதிப்பின் மூலமாகப்பெறப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் புதிய வரிகள் அவசியமேயில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

"மீன், முட்டை, காய்கறி போன்ற சீக்கிரமாக அழுகிப் போகக்கூடிய பொருள்கள் மீது விற்பனை வரி விதிக்கப்படமாட்டாது என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். அதற்காக அவருக்கு நான் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

"புதிதாக பாசனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நிலங்களின்மீது அப்படிப் பாசன வசதி செய்துகொடுக்கப்படுவதற்காக அபிவிருத்தி வரி என்று இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமேயில்லை. அப்படிக்கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று அரசாங்கம் நினைத்தாலும், நான் சொல்லக் கூடிய யோசனையையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 'ஒவ்வொருவருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்குத் தனிச் சொல்லுகிறேன். 'ஒவ்வொருவருக்கும் வசதியுடன்' என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சலுகை அளித்துக்கொண்டு வருகிறோம். என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டுவருகிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்குத் தனிச் சலுகை கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அபிவிருத்தி வரி விதிப்பு சம்பந்தமாக ஹரிஜனங்களுக்குத் தனிச்சலுகை அளிக்கவேண்டும். அதாவது, ஹரிஜனங்கள் பயிரிடுகின்ற நிலங்களுக்கு குறைந்தது 50 சத விதிகாவது குறைத்து வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். மீதமுள்ள 50 சத வீத பணத்தை அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யப்போதுகூட, ஒரே வருஷத்தில் அதை வசூலிக்காமல் மூன்று வருஷங்களில் அந்தத் தொகையை வசூலித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற ஒரு விதியை அந்தச் சட்டத்தில் புகுத்த வேண்டும் என்றும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். கள்ள மில்லா நெஞ்சமும், கபடமில்லாத மனதும் உள்ள இந்த அரசாங்கத்தின் மந்திரிகள் இவைகளையெல்லாம் கவனிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இந்த முக்கியமான விஷயங்களை அவர்களுடைய பார்வைக்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

"ஆஸ்பத்திரிகளில் வைத்திய வசதி சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை. மாதத்தில் ரூ. 1,500 வரை சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிற மந்திரிகளுக்கும், அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும் அரசாங்கத்தின் செலவிலேயே வைத்தியம் செய்யப்பட்டுவருகிறது. ஆனால், அனாதைகளும், மரத்தடியில் கிடக்கும் பிச்சைக்காரர்களும் ஆஸ்பத்திரிகளில் வைத்தியத்திற்குச் சென்றால் அவர்களுக்குத் நிறைய தண்ணீர் கலந்த மருந்துதான் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்பேரப்பட்டவர்கள் அங்கு சென்றவுடனே, "தண்ணீர் மருந்து வேண்டுமா? கெட்டி மருந்து வேண்டுமா?", என்று கேள்வி கேட்கப்படுகிறது. பிச்சைக்காரர்களும் அனாதைகளும் காலணுகூட செலவு செய்து வைத்தியம் செய்துகொள்ள முடியாமலிருக்கிற காரணத்தினால், அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களென்றால், 'எங்களுக்கு எந்த மருந்தாயிருந்தாலும் பரவாயில்லை; வியாதி தீரும்படியாக ஏதாவது மருந்து கொடுத்தால் அதவே போதும்' என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள வர்கள், 'இங்கே தண்ணீர் மருந்துதான் இருக்கிறது. அதைக்கொடுத்தாலும்

[4th March 1954] [Sri M. Dharmalingam]

வியாதி தீராது; கெட்டி மருந்து வேண்டுமென்றால், நீங்க பணத்தைக் கொடுத்தால்தான் கெட்டிமருந்து கொடுக்கப்படும்' என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். பொதுமக்களிடமிருந்து வசூலிக்கும் வரிப்பணத்திலிருந்து ஆஸ்பத்திரிகள் நடத்தப்படும்போது, சம்பளம் வாங்கக்கூடிய மந்திரிகள் சர்க்கார் செலவில் வைத்தியம் செய்துகொள்ளும்போது, என் பிச்சைக்காரர்களுக்கும், அனாதைகளுக்கும் நல்ல முறையில் வைத்தியம் செய்யத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யக்கூடாது என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்கின்றேன். ஆகவே, இந்த நாட்டிலிருக்கக்கூடிய ஏழைகள், அனாதைகளுக்கு நல்ல முறையில் ஆஸ்பத்திரிகளில் வைத்திய வசதி அளிப்பதற்கான ஏற்பாட்டை அரசாங்கத்தார் செய்துதரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

"மின்சார விஸ்தரிப்பு சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தார் தீவிர கவனம் செலுத்திவருகிறது என்றும், மின்சார சப்ளையில் 'வெட்டு' ஜில்லாபுல் இருப்பதற்கும் உத்தேசித்துக்கொண்டிருப்பதாகவும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லா கிராமங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமேயானால், ஹரிஜன விவசாயிகள் ஒரு சதவிகிதம் கூட மின்சார சப்ளை சம்பந்தமாக லாபம் அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்திற்கு இது தெரிந்த விஷயந்தான். நிலத்தில் கஷ்டப்பட்டும் ஹரிஜன மக்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 25 சத விதிகாவது மின்சார சப்ளை செய்வதற்கான உத்தரவை சர்க்கார் கண்டிப்பாக பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

"முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்களை எந்த விதத்தில் நடத்துகின்றார் என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சுவாமி சகஜானந்தா அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த ஜில்லாவில் ஏதோ ஒரு தகராறு இருக்கிறது; அது விஷயமாக முதலமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்ல வேண்டுமென்று ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்களை அழைத்துக்கொண்டு போய் அவரைப் பேட்டி காணச் சென்றோம். முதலமைச்சரை பார்க்க வேண்டுமென்று சீட்டு ஒன்று எழுதி அனுப்பியவுடனே, அவர் வெளியே வந்தார். அதாவது, முக்கியமான விஷயங்களெல்லாம் சட்டசபையில் அங்கத்தினர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்றன; அதைப்போல இந்த விஷயத்தையும் சட்டசபையில் எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லை என்ற முறையில் அவர் சொல்லிவிட்டார். இது எப்படி இருக்கிறதென்று நீங்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ.க்களாகிய நாங்கள் ஒரு கூட்டாகச் சேர்ந்து, எங்கள் கோரிக்கைகளை முதல் அமைச்சரிடத்திலே சொல்லுவதற்காகச் சென்றபோது பேசுவதற்கு அவர் இடங்கொடுக்கவில்லை யென்றால், எங்களில் ஒருவர் யாராவது தனியாகச் சென்றிருந்தால், அவரைப் பார்க்கவேண்டுமென்று 'சீட்டு' அனுப்பியிருந்தால், எங்களுக்கு எந்த விதமான மதிப்பையும் அவர் கொடுத்திருக்கவேமாட்டார் என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் இழிவாக நடத்தப்படக்கூடிய ஒரு தவறான கொள்கையை அரசாங்கம் கைவிடவேண்டும்; அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

"புதிய ஆரம்பக் கல்வித்திட்டம் சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை. இந்தப் புதிய கல்வித்திட்டத்தினால் ஹரிஜன மக்கள் அதிகமாக லாபமடையப் போகிறார்கள் என்ற சொல்லப்படுகிறது. அதற்காகவேதான் நாங்கள் முக்கியமாக இந்தப் புதிய திட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்ற முறையில் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் படிப்பதற்குத் தகுதியற்ற வழியிலேதான் இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான். உதாரணமாக, இந்தப் புதிய கல்வித்திட்டம் அமுலில் உள்ள ஒரு பள்ளிக்கூடத்தைச் சேர்ந்த ஹரிஜன மாணவனைப் பார்த்து, 'நேற்று நீ ஒரு வேளை பள்ளிக்கூடம் சென்றுவிட்டு, மறுவேளை பள்ளிக்கூடம் வராமல் இருந்தாயே, அப்பொழுது என்ன செய்துகொண்டிருந்தாய்' என்று கேட்டதற்கு, அந்தப்பையன், எங்க அப்பா செய்துகொண்டிருந்த சாராயம் காய்ச்சும் தொழிலில்

[Sri M. Dharmalingam] [4th March 1954]

உதவி செய்துகொண்டிருந்தேன்,' என்று சொன்னான். இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டம் கொண்டுவந்த பிறகு மேற்படி சொன்ன உதாரணத்தைப் போல் வேலைகளைத் தான் ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யோபிய, வேறு எந்தவிதமான நன்மையையும் அவர்கள் அடைந்து விடவில்லை. உண்மையாகவே ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் சரியானபடி கல்வி கற்று, முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமானால், இப்பொழுது அமுலில் இருக்கும்படியான இந்தக் கல்வித்திட்டத்தை எடுத்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“உபாத்தியாயர்கள் ஒரு நாளிலே ஐந்து மணி நேரம் பள்ளியில் வேலை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இந்தப் புதிய திட்டத்தின்படி அவர்கள் ஆறு மணி நேரம் தினந்தோறும் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணி வீதம் வாரத்திற்கு 6 அல்லது 7 மணி நேரம் அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே, மாதத்திற்கு 28 மணி அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள், அப்படி பார்ப்போமேயானால், ஒரு மாதத்திலே 9 நாள் அதிகமாகிறது. இப்படி 9 நாள் வரையில் அதிகமாக வேலை செய்யக்கூடிய உபாத்தியாயர்களுக்கு ஏதாவது அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், ஒன்றும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆசிரியர்களை அரசாங்கம் அறவே மறந்துவிட்டார்கள் என்று நினைக்கின்றேன். ஆசிரியர்களைப்பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடவே மறந்துவிட்டார்கள். ஆகவே, ஆசிரியர்களுடைய சம்பளத்தை உடனே அதிகரிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI C. MUTHIAH PILLAI:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! நான் 1954-55 பட்ஜெட்டை ஆதரிக்கையில் சில வார்த்தைகள் கூறவிரும்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லா ரெவின்யூ 2 கோடி ரூபாய் கிடைத்தும் எந்த அபிவிருத்தித் திட்டமும் செய்யப்படவில்லை. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி விவசாயத்துறையில் முன்னேறி வருகிற ஜில்லாவில் விவசாய கல்லூரி இல்லாமல் கோயமுத்தூரில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது தஞ்சையில் சகல வசதிகளும் இருந்தும் மெடிகல் கல்லூரியை மதுரையில் வைப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. தஞ்சையிலிருக்கும் அரண்மனையில் காலேஜும் ஹாஸ்டலும் சேர்த்துவைக்க கட்டிட வசதியிருக்கிறது. பொருளாதாரத் துறையில் பார்த்தாலும் மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் குறைந்த செலவில் வாழ்க்கையை நடத்தலாம். T. B. Sanatorium கூட ஜில்லா வாசிகளாலேயே நிறுவப்பட்டு அதனுடைய பராமரிப்பும் ஜில்லா வாசிகளாலும், போர்டாராலும் நடத்தப்பட்டுவருகிறது. இவ்வருடமாவது நல்லமுறையில் சர்க்கார் கிராண்ட்கொடுத்து நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும். அங்கு இருக்கும் T. B. Sanatorium-ம் ஜில்லாவாசிகளால் கட்டப்பட்டதால் சர்க்கார் மெடிகல் கல்லூரியை மட்டிலாவது தஞ்சையில் நிறுவவேண்டுகிறேன்.

“அடுத்தாற்போல், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் நிலை சமயோசிதம் போல் இல்லாமல் ஒரு நிலையாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு இன்றியமையாத உத்தியோகஸ்தர்களாயிருந்தும் அவர்களுக்கு ஒருவிதமான சலுகையும் காட்டப்படவில்லை. அவர்கள் எனக்குத் தெரிந்த வரையில், 4, 5 வருடமாக இருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒருவித பதிலும் கிடைப்பதில்லை. சர்க்காருக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதற்கு ஒருவித பதிலும் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு சலுகை காட்டாவிட்டாலும், மேலும்மேலும் உள்ள சலுகையைக் குறைத்து வருகிறார்கள். சென்ற இரண்டு மாதத்திற்குமுன் கிராம உத்தியோகஸ்தர் 15 நாட்களுக்குமேல் ஒரு வருஷத்திற்கு கேஷுவல் (Casual) எடுக்கக்கூடாது என உத்தரவு பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது எனத்தெரியவில்லை. அவர்கள் அதிகமான என்ன அவசியம் ஏற்பட்டது எனத்தெரியவில்லை. அவர்கள் அதிகமான செய்து குறையை நிவர்த்திக்க முயல்வேண்டும். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆபீஸர்கள் உத்தரவுபோடும் இடத்திற்கு வந்து அவர்களைப் பார்க்க (travelling allowance) கொடுக்கப்படவேண்டும். கிராமத்திலிருந்து தாலுக்

[4th March 1954] [Sri C. Muthiah Pillai]

காவிற்கு வந்துபோவது என்றாலும் அவர்களுக்கு கிடைக்கும் ஊதியத்தை வைத்துக்கொண்டு வந்துபோவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த அலவன்ஸ் கேட்டால், அதிகம் பேருக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும் என்றும், ஆடிட் கஷ்டம் ஏற்படுமென்றும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் தாங்கள் செய்யும் தவறுகளினால்தான் தலைமை ஆபீசுக்கு வரவழைக்கப்படுகிறார்கள் என்றும் சொல்வது மிக்கதப்பானதாகும். இது எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படுவதால் அவர்களுக்கும் அந்த சலுகை அளிப்பது அவசரமும் அவசியமுமாகும்.

“மேலும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், சிப்பந்திகளுக்கும் கல்வி, வைத்திய உதவிகளை மற்ற எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுப்பது போல் அவர்களுக்கும் அளிக்கவேண்டும். அவர்களும் இதர உத்தியோகஸ்தர்களைப் போல் கடமையை தவறாமல் சர்க்கார் வேலைகளை கவனித்து வருகிறார்கள். சிப்பந்திகளில் பெரும்பாலோர் Harijan உத்தியோகஸ்தர்கள். பெரும்பாலோர் பிழைக்க வசதியில்லாத காரணத்தினால் அவர்களுடைய பிள்ளைகளை படிக்கவைக்கவும், வைத்தியவசதி செய்யவும் முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களைப்போல் அவர்களுக்கும் கல்வி, வைத்திய உதவி அளிக்கவேண்டுகிறேன்.

“கடைசியாக அவர்களுடைய ஊதியத்தைக் கொஞ்சமாவது உயர்த்த வேண்டும். 1919-ல் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் மாத சம்பளம் ரூ. 15 ஆக இருந்தது. அப்போது நெல் விலை கலம் ரூ. 2 தான். இப்போது வாழ்க்கைத்தரம் 3 மடங்கு உயர்ந்திருப்பதால் அவர்களுக்கு ரூ. 45 கொடுக்கப்பட்டாலும் குறைந்த பட்ச சலுகையாவது அவசியம் காட்டப்பட வேண்டும். சர்க்கார் பொருளாதார கஷ்டத்தில் கொடுக்க இயலவில்லை என கூறுகிறது. பட்ஜெட் முன்னிலைமையைவிட 2 மடங்கு அதிகரித்தும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளம் கட்டுப்படியாகவில்லை என்பது மிகவும் வருத்தப்படக்கூடியதாயிருக்கிறது. நம் நாடு ஆலயங்கள் நிறைந்தது. அவைகளுக்காகவும் மடங்கள், சத்திரங்கள், ஆதினங்கள், வேதஸ்தானங்கள், தருமபாகங்கள் இவைகளுக்காகவும் நாடெங்கும் ஏராளமான நிலங்களை மான்யங்களாக நம்முன்னோர்கள் இனாமாக அளித்து ரிஜிஸ்டர் செய்திருக்கிறார்கள். அச்சொத்துக்களில் பெரும்பகுதி சிலதனிப்பட்டவர்களின் ஆக்கிரமிப்பில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் சட்டம் செய்து, அந்த ஆக்கிரமிப்புக்களை திரும்பமீட்டு ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுப்பதின் மூலம் நம் நாட்டில் விவசாயப் பிரச்சினையும் குடியிருப்பு பிரச்சினையும் ஒருவாறு தணிக்கலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம். H.R. and C.E. இலாக்காவில் வருஷ வருமானம் ரூ. 20,000 வரையுள்ள கோவில்கள், மடங்கள் சத்திரங்கள் தருமஸ்தானங்கள் ஆகியவைகளை கவனித்து வருகின்ற Assistant Commissioner's Advisory கமிட்டி இருக்கிறது. அதற்குமேல் வருமானமுள்ள தேவஸ்தானங்கள், மடங்கள், சத்திரங்கள், தருமபாகங்கள் இவைகளை கண்காணித்து வருகின்ற டிபுட்டி கமிஷனருக்கும் மாகாண்கமிஷனருக்கும் Advisory கமிட்டி கிடை யாது. இக்கமிட்டி இருப்பதன் மூலம் பல தேவஸ்தானங்கள், மடாதிபதிகள், தருமஸ்தானங்களில், நிர்வாக ஊழல்களைத் தடுத்தது நாட்டிற்கு நன்மை செய்யமுடியுமென்பது எனது அபிப்பிராயம்.

“அடுத்தாற்போல் இந்த தருமஸ்தானங்களில் உள்ள நடுத்தர குத்தகைக்காரர்கள் குறைந்த குத்தகைக்கு எடுத்து விவசாயிகளிடம் அதிகமாக வசூல்செய்து நடுவில் வந்த இடைமையினத்தர்கள் அதிகமாக லாபம் அடைகிறார்கள். ஆகையால் இம்மாதிரி உள்ள ஸ்தாபனங்கள் எல்லா வற்றிலும் நேரடியாக குடியானவர்களுக்கு குடிசைகளைக் கட்டவேண்டும் என சட்டம் கண்டிப்பாய் இயற்றவேண்டும். இம்மாதிரியாக தஞ்சையில் அதிக கலகங்கள் ஏற்படுகின்றன. இவ்வருடம் நடந்த தகராறில் எங்குமிடம் ஜாமீன் கொடுக்கக்கூட முடியாமல் போயிற்று. ஆகையால் (?) இம்மாதிரி கலகம் நடைபெறாமல் தடுக்கவேண்டுமானால் உடனடியாக குடிசைகளுக்கு Security இயலாது என சொல்லப்படலாம். ஆனால் Tanjore

[Sri C. Muthiah Pillai] [4th March 1954]

Tenants and Pannaiyal Act வந்த பிறகு **Security** தேவையில்லை. காரணம் அந்த வருட குத்தகைக்கு நெல் அளிக்கவில்லையானால் அதனால் வெளியேற்றப்படுகிறான். விவசாயமே ஜீவாதாரமாக இருந்தும் விவசாயி எந்நாளும் அவன் உரிமையை இழக்க சம்மதப்படமாட்டான். ஆகையால் அவசியம் உழைப்பவர்களிடமே நேரிடையாக சாகுபடிக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

4-53 SRI N. SIVARAJ :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தில் ராஜ்யத்தில் மக்களை வாட்டி வதைத்து வரும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை ஒழிக்கவும் ஜனங்களின் வாங்கும் சக்தி வீழ்ந்திருப்பதை சீர்படுத்த மக் களுடைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துவதற்கும்வேண்டிய முயற்சி, முதலியவைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் ஒன்று மில்லை. ஆனால் வரி முறையில் ஒரு சில மாறுதல்களைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இரண்டு வருஷ காலமாக எதிர்க்கட்சியில் இருக்க கூடியவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட கிளர்ச்சியினால்தான் இந்த வரிகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கிளர்ச்சியின் விளைவால் விவசாய வருமானத்தின் மீது சில வரிகளை விதிக்கப்போகிறார்கள். அத்துடன் சில உணவு பொருள்களின் மீதுள்ள விற்பனை வரியையும் எடுத்து விட்டார்கள். அத்துடன் வருமான வரி விதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வந்ததால் அதையும் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

"எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்களும் ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களும் இந்த வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்கவேண்டும் என்றும் விவசாய நில சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிய பேச்சையே இந்தத்திட்டத்தில் நாம் பார்க்க முடியவில்லை. தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் முறையில் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு சட்டம் வந்தது. அது தஞ்சை ஜில்லா விவசாயப் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டமாகும். விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்பதற்காக அந்தச் சட்டம் வழங்கப்பட்டது. அதுவும் இப்பொழுது இரண்டு வருஷங்களாக அமுலில் வழங்கப்பட்டது. அதுவும் இப்பொழுது இந்த முறையில் அமுல் நடத்தப் படந்து வருகிறது. அது இப்பொழுது எந்த முறையில் அமுல் நடத்தப் படுகிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது சுமார் 300 விவசாயிகள் இப்பொழுது சிறையில் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு 40 வாரமும் மிராசுதாரருக்கு 60 வாரமும் கொடுக்கவேண்டும் என்று சட்டம் வந்தும் அதன்படி விவசாயிகள் தங்களுடைய வாரத்தைக் கேட்கும்போது, அந்தச் சட்டப்படியுள்ள ஷரத்துக்களை விவசாயிகள் நடைமுறைக்குக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்யும்போது மிராசுதாரர்கள் போலீஸ் உதவி யைவைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளை நசுக்கி வருகிறார்கள். சட்டம் அமுல்படவில்லை என்று விரும்பும் விவசாயிகள் சிறையில் தள்ளப் படுகிறார்கள். தங்களுடைய பங்கு வாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று விவசாயிகள் கேட்கும்போது சமரச அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டோ அல்லது ரிவினியூ அதிகாரிகளைவைத்துக்கொண்டோ ஒரு சமரச ஏற்பாட் டைச் செய்வதல்லாமல், மிராசுதாரர்கள் போலீஸ் படையை வைத்துக் கொண்டு, விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பங்கு வாரத்தைக்கொடுக் காமல் அவர்களைச் சிறையில் தள்ளி வருகிறார்கள். உண்மையாகப் பார்க் கும்போது அங்கு சமரச அதிகாரிகளும் ரிவினியூ அதிகாரிகளும் இல்லை ; போலீஸ் படைதான் வந்திருக்கிறது. இவ்விதம் போலீஸ் படையை வைத்துக்கொண்டு சட்டத்தை மீறி பலகாரியங்களை நடத்துகிறார்கள்.

"இப்பொழுது அவர்களுக்குக்கொடுக்கப்படும் 40 வாரம் போதாது. அவர்களுக்கு 50 வாரம் கொடுக்கவேண்டியதுதான் நியாயமாக இருக் கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் இன்று விற்கும் நெல் விலையைப் பார்க்கும் போது, அது 40 சத விதிகம் குறைந்து போய்விட்டது. ஆனால் விவசாயிகள் வாங்கும் பொருள்களின் விலை குறையாமல் அதிகரித்திருக்கிறது. விவசாயிகள் உரம், வண்டிப்பட்டா முதலிய சாமான்கள் அடிக்கடி வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் அதன் விலைகள் ரொம்பவும் உயர்ந்து

[4th March 1954] [Sri N. Sivaraj]

இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 40 வாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சட்டம் வந்திருக்கும் போது அங்குள்ள பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் பற்றி இங்குள்ள அங்கத்தினர்களும், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தி னர்களும் கூட, எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். அது வாஸ்தவம்தான். குத்தகை சம்பந்தமாக விவசாயிகளுக்கு நிச்சயமாக 40 வாரம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்து வந்தால் தகராறு கிடையாது. அவ்விதம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டால் போலீஸ் தலையிடுகிறார்கள். சமரச அதிகாரி வருவது இல்லை, ரிவினியூ அதிகாரியும் வருவது கிடையாது. ஆனால் முடிவு என்னவென்றால் நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள்தான் சிறை யில் தள்ளப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது எங்கள் பிரதேசத்தில் சுமார் 300 விவசாயிகளை சிறையில் தள்ளி இருக்கிறார்கள். முன்னூறு பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் இது ஒரு பெரிய பிரச் னையாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் முன்னேறவேண்டும் என்றும், அபி விருத்தி அடையவேண்டும் என்றும், சட்டம் கொண்டுவந்தால் மட்டும் போதாது. சீயாபி, நன்னிலம், நாகப்பட்டணம், பாபநாசம் முதலிய இடங்களில் இந்த சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு, 'எத்தனை கேஸ்கள் விவசாயிகள் பேரில் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், மிராசுதாரர்கள் மேல் எவ்வளவு கேஸ்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும், விவசாயிகளில் எத்தனை பேர்கள் தண்டனை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்றும், மிராசுதார் கள் எத்தனைபேர்கள் தண்டனை அடைந்திருக்கிறார்கள்', என்றும் பார்க்க வேண்டும். மிராசுதாரர்கள் மேல் ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் கிடையவே கிடையாது. எதிர்க் கட்சியி லுள்ளவர்கள் ஏதோ சொல்லுகிறார்களே என்று நிலைக்காமல், இதைப் பற்றி விசாரிக்க சர்க்கார் இந்தச் சபை அங்கத்தினர்கள் அடங்கிய ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை அமைத்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டு மாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது சம்பந்தமாக ஒரு விசாரணை செய்ய வேண்டும். ரிவினியூ அதிகாரியிடமும், கலெக்டரிடமும் இதை அனுப்பி வைத்தால் போதாது. பொறுப்பான அரசியல் கட்சியினரும், தொழிலாளரும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவுக்குப் போய் எந்த அளவில் இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப் படுகிறது என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அவ்விதம் பார்த்தால் நிச்சயமாக விவசாயிகள் பக்கம்தான் தீர்ப்புக்கொடுக்கும்படியாக இருக்கும். போலீஸ் உதவியை அனுப்பித்தால் அவர்கள் மிராசுதாரர்கள் பக்கம்தான் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளைக் கேட்பதே இல்லை. இரண்டு கட்சிகளையும் கேட்டு சமாதானம் செய்வது இல்லை. கண்டரமானிக்கம் என்ற கிராமத்தில் வெளியூரிலிருந்து ஆள்களை வைத்து அறுவடை செய்யக்கூடாது என்று சொன்னால் அதற்கு போலீஸ் எந்த நடவடிக்கைவும் எடுப்பது இல்லை. எந்த ரத்தக் காயமும் அங்கு ஏற்படவில்லை. இன்றையதினம் பல ஊர்களிருந்து போலீஸ் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. அது பரிசீலனை செய்யவேண்டிய விஷயம்.

"இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். நான் வந்திருக்கும் தொகுதி ஒரு துறைமுகப்பட்டினம் அதாவது நாகப்பட்டணம். அங்கு இறக்குமதி ஏற்றுமதி பெரும் அளவில் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. அங்கு ஆயிரக் கணக்கான போட் தொழிலாளிகள் இப்பொழுது பட்டினி கிடக்கிறார்கள். இது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இது மத்திய அரசாங்கத்தின் பிரச்சனையாக இருந்தாலும் அவர்கள் இப்பொழுது துறைமுக அபிவிருத்திக் காக ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை கொண்டு அங்குள்ள போட் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ வழி செய்து நடைபெறுகிறது. நல்ல முறையில் நடந்தால் சுமார் ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். மற்றும் இப்பொழுது கள்ளத்தனமாக சிலோனுக்குக் குடியேறுகிறார்கள். இதைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கம் சிலோன் அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருப்பதாக தெரியவருகிறது. இப்பொழுது கடற்கரை பிர

[Sri N. Sivaraj]

[4th March 1954]

தேசத்திலுள்ள மீன்பிடிப்பவர்கள் தான் அவ்விதம் அநேகமாக போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் வேலை இல்லாத திண்டாட்டம்தான். இது ஒரு பெரிய பிரச்சனை, இது ஹார்பர் சம்பந்தமான பிரச்சனை. இந்த ஏற்றுமதி இறக்குமதிகளை அங்கு வைத்து இந்த ஏழைகளுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். அதனால் ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் பிழைக்கும். இதைப் பரிசீலனை செய்து இந்த மீன் பிடி தொழிலாளர்களுக்கு வேலை தேடிக்கொடுக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும் என்ற கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இப்பொழுது நாகப்பட்டணத்தில் ஸ்டீம் ரோலிங் மில் இருக்கிறது. அது இங்குள்ள கனம் அங்கத்தினர் சி. ராஜம் ராமசாமி அவர்களுடைய மேற்பார்வையில் இருக்கிறது. அதற்கு ஜப்பான் முதலிய இடங்களிலிருந்து சாமான்களை வரவழைத்து பல் பேல், தகடுகளையும், வண்டிப் பட்டை, கம்பி, உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அங்கு சுமார் 500 தொழிலாளிகள் வேலை செய்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் இதைப்போல ஒரே ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கின்றது. விவசாய அபிவிருத்திக்கும், தொழில் அபிவிருத்திக்கும், இந்தப் பெரிய மில்களை எடுத்து நடத்துவதற்கு பணம் ஒதுக்கி இருக்கவேண்டும். இது ஒரு பெரிய விஷயமாக இருக்கிறது. தொழில் அபிவிருத்தி பற்றி ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பார்க்க முடியவில்லை. இந்த மில்கள் மூலமாக பல் தகடுகளை உற்பத்தி செய்ய முடியும். பட்டா தகடுகள், வண்டிப்பட்டா தகடுகள், பித்தளைத் தகடுகள் முதலியவைகள் நல்ல முறையில் அங்கு தயார் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அவைகளுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டும் என்று தொழிலாளர்கள் சர்க்காருக்கு தீர்மானம் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அவ்விதம் சர்க்கார் உதவி செய்தால் பலவிதமான தகடுகளை உற்பத்தி செய்து தமிழ் நாட்டிற்கு போதுமான உதவிசெய்யமுடியும். இதை முக்கியமாக பரிசீலனை செய்து கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களும் இதைப் பற்றி பேசி இருக்கிறார்கள். இந்தக் கல்வி முறை ஆரம்பக் கல்வி முதற்கொண்டு காலேஜ் படிப்பு வரையில் தீர விசாரனை செய்து முடிவு செய்யவேண்டும். இப்பொழுது கனம் ராஜாஜி அவர்கள் திடீரென்று ஒரு புதிய கல்வி திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதை எதிர் கட்சியிலிருக்கக் கூடியவர்களும் தீவிரமாக எதிர்த்திருக்கிறார்கள். கனம் ராஜாஜி அவர்களே இதை வாபஸ் பெறவேண்டும், இல்லாவிட்டால் சந்தர்ப்பம் வரும்போது சபை அங்கத்தினர்கள் இந்தக் கல்வி முறைக்கு எதிராக வாட்டுப்போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 5th March 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Representations from the East India Distilleries and Sugar Factories Labour Union, Nellikuppam.

* 48 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation on 21st December 1953 from the East India Distilleries and Sugar Factories Labour Union, Nellikuppam, regarding their grievances; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“(a) The Government have received only a copy of the letter, dated 21st December 1953, from the Secretary, E.I.D. and S.F. Labour Union, Nellikuppam, addressed to the management of Messrs. Parry & Co., Ltd., Madras.

“(b) No action was taken on it as it was only a copy of the letter addressed to the management.”

SRI S. RAMALINGAM:—“தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய குறைகளை மாணேஜ்மென்டாருக்கு நேரடியாக எழுதிக்கேட்ட போதிலும் மாணேஜ்மென்டார் அவர்களுடைய குறைகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்து இருக்கிறார்கள் என்று கவனிக்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்காகத்தான் சர்க்காருக்கும் இவ் விண்ணப்பத்தின் நகல் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இதன் மேல், எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று சர்க்கார் சொன்னார்கள். இனிமேலாகிலும், தொழிலாளர் குறைகளுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“Sir, the intention may be there. But the law requires that the parties aggrieved should write to the Government themselves. I would advise the hon. Member to ask the labour leaders to write to the Government direct, instead of sending copies of representations they make to the managements.”

SRI N. K. PALANISAMI:—“இந்தத் தகராறை ஏன் adjudication தகு அனுப்புவதற்கு மறுக்கிறார்கள்?”

MR. SPEAKER:—“இந்தக் கேள்விக்குத்தான், கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்கனவே பதில் அளித்து விட்டாரே!”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—“I shall answer him, Sir. There is no case before us. What are we to send for adjudication?”

[5th March 1954]

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, subsequently, in January 1954, the same copy of the Memorandum has been addressed to the Hon. Minister and if the Hon. Minister has got that copy of the Memorandum, may I know what action he has taken on that? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, I do not have in my file anything to show that the ‘ Hon. Minister ’ has been given that copy. Even if a copy had been given, no action would have been taken, unless a direct letter is sent to the Government and not copy of a letter addressed to the management.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ தொழிற்சங்கக் காரியதரிசி சமர்ப்பித்த விண்ணப்பத்தில் என்னென்ன குறைகள் தெரியப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன என்று சர்க்காரால் கூறமுடியுமா? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ I have no idea, Sir. ”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, I had occasion to visit that place last year and the workmen came to me with a lot of grievances, almost with a list of grievances, particularly about the arduous conditions under which they are working in that particular factory. I was also told that they had sent a letter to this Government. Would the Government at least search for it and if any such letter has been received and if it is pending, would Government look into the matter? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, as I have said, we might have received a copy of the letter addressed to the management on which according to law, we cannot take any action. I am certain that no letter was directly addressed to the Government. At any rate, that is my information. While sympathising with the view expressed by the hon. Member, I am afraid, the law has got to be satisfied.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு இரண்டு நாள் அதிகப்படியான விடுமுறை வேண்டும்; 1952-ம் ஆண்டில் தங்களுக்கு கிடைத்த போனஸ் இந்த வருஷமும் கிடைக்க வேண்டும் என்பவைகள் போன்ற சாதாரணக் குறைகளுக்கே, நிவாரணம் கேட்டிருக்கிறார்கள். முதலாளிகளுக்கு நேரடியாக விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டு, அவர்கள் குறைகளை நிவர்த்திக்க மறுத்தால், இத்தகராறு, தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடப்படும் என்று சர்க்கார் உத்தரவாதம் அளிப்பார்களா? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, I should like to tell the hon. Member that if a letter is addressed to the Government stating their grievances, Government will ask the Labour Commissioner first to conciliate. On receipt of his report, Government will decide whether that matter is sufficiently important to be sent for adjudication. Every case is not sent for adjudication and Government have the right to decide what cases shall or shall not be sent to adjudication.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, the demands contained in the copy of this Memorandum was put in the Resolution which was passed at the General Body meeting of the Union and was sent

[5th March 1954]

to the Government. May I know from the Hon. the Minister whether the Government have taken any action on that Resolution? ”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister has already said that he received only a copy of the letter. I shall pass on to the next question.”

New Elementary Education Scheme.

* 49 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the New Elementary Education Scheme will be introduced in all municipalities and major panchayats; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Modified Scheme of Elementary Education has already been introduced in the major panchayats with effect from the school year 1953-54. The introduction of the Scheme in the Municipal areas, with effect from the next school year, viz., 1954-55 is under the consideration of Government.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ இந்தத் திட்டத்தை முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதைப் பற்றி பொது ஜன அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு சர்க்கார் எந்த விதமான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, generally, I thought, hon. Members speaking on the floor of the Assembly were expressing the views of the public to a certain extent and I am hearing from outside also so many representations.”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, is the extension of the scheme to other areas based on the experience gained in those areas where it is at present working and if it is so, will the Government prepare a note on the subject and make it available to the Members? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the problem is slightly different with reference to urban areas. It requires a little bit of examination and that is being done.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, in view of the fact that this Assembly has asked the Government not to implement the scheme any further—the Resolution was that the scheme should be stayed—will the Hon. the Minister for Education be pleased to state whether it is justifiable to extend the scheme further to major panchayats? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is a mere argument. But I may bring to the notice of this House that the Resolution was passed by a majority of two votes in the previous Assembly and if only we analysed the voting strength with reference to the present Assembly, we had a

[5th March 1954]

large majority for the Modified Scheme. However, that is not relevant. The matter is under the examination of the Government."

SRI M. PALANIYANDI :—"சென்ற சட்ட சபைக் கூட்டத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள், "ஸ்டேட்' என்ற பதத்தின் பொருள் காரணமாகத்தான், நாங்கள், சட்ட சபை தீர்மானத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் வகையில் இத்திட்டத்தை விஸ்தரிக்காமல் இருக்கிறோம்," என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது, முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க போவதாகச் சொன்னார்கள். சென்ற சட்ட சபையில் நிச்சயமாகச் சொன்ன வார்த்தைகளை மனதிற்கொண்டு, அவர் ஆவன செய்வாரா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, the Resolution was that the scheme should be stayed pending examination of the scheme by a committee. A committee was appointed and the committee has submitted its report. It is only in pursuance of that Resolution that the committee was appointed. Further examination of the matter is proceeding."

10-10 a.m. **SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI** :—"Have the Government consulted and obtained the opinion of local authorities—the City Corporation and the municipalities—in extending this particular scheme to urban areas?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I said that the matter is under examination of the Government. All necessary consultations are being made."

MR. SPEAKER :—"There is a Demand on this subject phortly coming up before the House and I have allotted four hours for that Demand. Therefore, I pass on to the next question."

Increase in the wages of Harijans under the National Extension Service.

* 50 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Hon. Minister for Agriculture gave any assurance at a public meeting held at Velliyur on 22nd October 1953, that the daily wages of the Harijans and other poor class people would be increased from nine pies to Rs. 3 under the National Extension Service; and

(b) if so, whether it has been given effect to by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The answer is an emphatic, No.

" (b) Does not arise."

SRI M. DHARMALINGAM :—"Sir, in view of the answer given by the Hon. Minister that he did not make such a statement in the public meeting, may I know from the Hon. Minister whether

[5th March 1954]

it is one of the tricks or the practices of politicians to say one thing in the presence of the public and to modify that when it seems impossible to carry out what was said in public?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Sir, I am unable to understand this kind of insinuation on the part of the hon. Member. He was also present at that public meeting which has been referred to in the question. The hon. Member spoke and said there were Harijans who were earning only nine pies per day. When I spoke, I did so in simple Tamil, I said there were Harijans who earned more than that and there were also Harijans who did not earn at all. I said it was the objective of the Five-Year Plan to raise the general standard of living to three times the present level at the least. I am really sorry that the hon. Member should have such a totally wrong impression about my simple Tamil speech and that further he is indulging in insinuation of this House."

SRI K. VINAYAKAM :—"Sir, will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state what exactly is the wages now paid to the Harijans and other poor class of people employed in the National Extension Service Schemes?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Sir, I have no statistics with me now."

SRI M. PALANIYANDI :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் மூன்று பங்கு அதிகச் சம்பளம் கிடைக்கும்படி, செய்யப்படும் என்று சொன்னார். இப்பொழுது மூன்று ஆண்டுகள் முடிவுற்றன. சம்பளம் எவ்வளவு மடங்கு உயர்ந்துவிட்டது என்று, கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Sir, I said 'before the end of the Five-Year Plan'. The objective of that plan is that we should attempt to raise the standard of living of the people by three times; but I did not say that three times the present standard of living had been achieved."

Harijan Welfare Committee for Chingleput.

* 51 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM** : Will the Hon. the Minister for Animal Husbandry be pleased to state—

(a) whether the Government have constituted a District Harijan Welfare Committee for Chingleput district; and

(b) if so, when it was constituted and who the members of the Committee are?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" (a) Yes.

" (b) The committee was constituted last in March 1951. The following are the members of the committee :—

(1) Sri O. Nagaratnam, Meppedu village.

(2) Dr. P. R. Raghuraman, Kancheepuram.

[5th March 1954]

- (3) Sri P. S. Ellappan, Chunampet, Madurantakam taluk.
 (4) Sri O. Chengam Pillai, Ponneri taluk.
 (5) Sri E. Venugopala Reddi, District Board Member, Minjur.
 (6) Sri Loganathan, Natham, Chingleput.
 The reconstitution of the Committee is under consideration."

SRI M. DHARMALINGAM :—" May I know from the Hon. Minister whether any recommendations were made by the Committee and have the Government implemented the suggestions contained in those recommendations? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" It is a very vague question, Sir. If a specific question is put I will be in a position to answer."

SRI S. RAMALINGAM :—" ஜில்லாக்களில் இருக்கும் ஹரிஜன் வெஸ்பர் கமிட்டிகளுக்கு ஏதாவது ஆயுட்கால வரம்புண்டா? அல்லது அவைகள் நீடித்துக் கொண்டே போகுமா? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" It has no indefinite period, Sir. The period is limited to three years. The reconstitution of the Committee is under the active consideration of the Government."

Retrenchment in the City Transport System.

* 52 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

- (a) whether there is any proposal to effect retrenchment in the staff of the Madras City Government Transport System; and
 (b) if so, the reasons therefor and the number to be retrenched under each category?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) No, Sir.
 " (b) Does not arise."

SRI N. K. PALANISAMI :—" City Transport-ல் ஆட்கள் புதிதாகச் சேர்க்கப்படுகின்றனரா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I would like the hon. Member to put a separate question. I am not aware of it now."

Death of a person under Police custody at Kozhikode.

* 53 Q.—SRI P. RANGASWAMY REDDIAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

- (a) whether one Murugesan died on the 31st October 1953 while he was in Police custody at Kozhikode;
 (b) whether the Government have received any report from the concerned Police officials in the matter;

[5th March 1954]

- (c) whether the cause of death was duly investigated; and
 (d) the result of the investigation and the action taken thereon?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" (a) to (c) Yes.
 " (d) A full statement* is placed on the table of the House."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, many incidents of suicide in lock-ups have figured in questions in this Assembly and in all such cases the Government were content with the report of their officers. Here in this case the first thing the officials did was to call all the pressmen and explain to them how the man in the lock-up committed suicide. May I ask, it is not guilty conscience that prompted the Police officials to take this step and as a matter of fact, the man died as a result of injuries inflicted upon him while he was in the lock-up? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, the hon. Member is entitled to come to his own conclusions. We have made the best endeavour possible to arrive at the truth and we have placed the full facts before the House. Unusually, I have put the whole thing on paper and put it before the House because I know the repeated habit of hon. Members to question everything of this kind. Unfortunate things do happen in the world but one need not always make a presumption against the officers who are trying to do their best according to their lights and discharge the duties allotted to them. The hon. Member referred to 'guilty conscience.' That is not the case here. The Police are aware that there are hon. Members who question these things. Therefore, they took the line they have taken."

Aaron Spinning and Weaving Mills, Limited.

* 54 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government have any proposal to reopen and start working of the Aaron Spinning and Weaving Mills, Limited, Pappinisseri, North Malabar?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" No, Sir."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Will the Hon. Minister be pleased to state whether the Government have taken cognisance of the fact that the Mill has been closed with effect from 12th January 1954 and representations have been made to the Government with regard to the arrears of salary and other rights to which the workers are entitled and if so what action was taken by the Government in the matter? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the Government are aware of the fact that the Mills have closed down and they have also received letters that arrears of salary have not

[5th March 1954]

been paid to the workers. We are asking the Commissioner of Labour to investigate the matter and report to Government."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" In view of the fact that about 1,400 labourers have been thrown out of employment and having regard to the serious repercussions it may have on the social and economic conditions of the day, may I know why the Government are not interesting themselves in such an important matter? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the hon. Member is aware that the closure of the Mill was not due to any action of Government. The hon. Member is also aware of the fact that this is a private company and therefore Government at this stage cannot do anything more than what they have done so far."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Are the Government aware, Sir, that there was a dispute between the management and labour and the mill has been closed down? If so, was it not the duty of Government to interfere in the matter and see that justice was done to the workers and the management penalised? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, as I have already said, we have asked the Commissioner of Labour to investigate the matter and report to Government. As soon as the report is received the Government will act."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, may I know when the report about the closure was received by the Government and when the Government asked the Commissioner of Labour to investigate the matter and when they expect to receive the report from the Commissioner? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, the mill closed down on the 12th January 1954. Much time has not been lost since then. I am unable at the present moment to say when we asked the Commissioner to investigate and report. If the hon. Member puts a separate question, I will answer it."

10-30 a.m. SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, textile industry is included among the essential services. Moreover, there are industrial disputes concerning this factory pending before the Conciliation Officer as well as before the Industrial Tribunal. There is also the Industrial Disputes Amending Act passed by the Central Government. May I know from the Hon. Minister for Labour whether the act of the management in closing the factory without any notice is not an open violation of the Industrial Disputes Act and the Factories Act? Representations have been made to the Government about this matter so many times. What action are the Government going to take against the management for open'y

[5th March 1954]

flouting the Industrial Disputes Act? Under Section 33 of the Industrial Disputes (Amendment) Act, will they declare closure of the factory illegal and take action against the management?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" This aspect is controlled by the judgment of Courts which have said that closure for loss is justified. Whether there has been a loss in this case is a matter for examination. That is why I said that the Government were looking into the matter and would take necessary action on receipt of the Labour Commissioner's report."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Is it the standard of the Government that if a workshop with more than one thousand employees is closed down, two months is quite a short period of time for the Commissioner of Labour to report and cannot the Hon. Minister do anything to expedite the disposal of this matter? What is the difficulty in getting this question tested in a Court of law by prosecuting the management? Have the Government examined whether this Company closed down because of losses sustained by it? Lastly, I would like to know whether, in the opinion of the Government, the increased tax on cloth woven by mills is likely to facilitate the re-opening of this factory? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member is cross-examining the Hon. Minister."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The hon. Member has put three questions. The last question relates to a matter of policy and I cannot give an opinion at the present moment on the taxation policy of the Central and the State Governments. I am sure the hon. Member will raise this question during the budget discussion and my Hon. Colleague the Finance Minister will answer."

SRI K. T. SREEDHARAN :—" Is it a fact that this Government has recommended to the Central Government to grant a loan of ten lakhs of rupees to the Aaron Spinning and Weaving Mills, Limited, so as to enable the re-opening of this factory? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" This Government have not made any such representation. But there is nothing to prevent the management from raising a loan in the open market, and we wish them good luck."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The Hon. Minister said that the Government came to know about the closure of this factory in January. Is it not a fact that on 14th November 1953, the President of the Workers' Union of the Aaron Spinning and Weaving Mills (Sri T. C. Narayanan Nambiar, M.L.A.), submitted to the Hon. Minister a memorandum describing the position of the mills and pointing out the possibility of its closure? It was also stated in the memorandum that the management owed to the workers about Rs. 4 to 5 lakhs, and that other parties might remove

[5th March 1954]

even the movables of the concern after the closure. What action have the Government taken in the matter?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am afraid the contention of the hon. Member is rather surprising. His suggestion is that the Government should take action in respect of any private concern on the report of a labour leader that the mill is likely to close down and that the workers are likely to lose their jobs. I suggest in all fairness that the mill must close down before any action can be taken by the Government. The mill involved in this particular case is a private mill. There is nothing to prevent the management from floating a loan in the open market and re-starting the mill."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of personal explanation, Sir. To see that they get their wages, the workers resorted to picketing against the removal of the articles belonging to the mill. Not only did the Government not help the workers, but they sent their Police, arrested the workers who picketed and removed them to Police stations."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am not aware of these facts. I think the question of allegation against the Police must be addressed to some other Hon. Colleague in the Cabinet."

SRI K. P. GOPALAN :—" When the management owes to the workers more than two lakhs of rupees as arrears of wages, is it not an open violation of the Payment of Wages Act? May I know from the Hon. Minister for Labour what action he is going to take to give relief for the 1,300 unemployed workers?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I am sure the workers have legal remedies in the matter of recovering their wages, apart from Government interference. So far as the opening of gruel centres is concerned, the question must be addressed to the Hon. Revenue Minister."

MR. SPEAKER :—" It has become more a cross-examination than a question. I pass on to the next question."

Shoranur Metal Industries, Limited.

* 55 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the Government have received any proposals from the Board of Directors of the Shoranur Metal Industries, Limited, Malabar, regarding the reopening of the factory; and

(b) if so, whether any decision has been taken thereon?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) & (b) No, Sir. The Government have, however, received a scheme for the reopening of the factory from Sri C. P. Karunakara Menon and three others and it is under their consideration."

[5th March 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Inasmuch as the closure in this case is due to the action taken by the Government and therefore the Government are responsible for it, will they expedite the consideration of the matter?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The responsibility for the closure is more that of the management than that of the Government. The Government advanced a loan of Rupees 1,75,000. The Company's management failed to utilize this amount for the purpose for which it was sanctioned and defaulted in the repayment of the instalment of the loan. I hope the hon. Member will not be of the opinion that the Government were responsible for the closure of this factory."

DR. K. B. MENON :—" I suppose the Government are aware that there was an awful amount of mismanagement and that there was a fire and number of labour disputes in the factory. Have the Government instituted a thorough-going enquiry and an independent audit of the accounts of the factory?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The Government got the accounts audited and made the audit report available to the Board of Management. Those who are interested in re-starting the factory may have a look at it. However much we may sympathise with the factory, the fact remains that the management did not repay the instalment and the Government have to be careful about public money."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" When the institution defaulted in the payment, what steps did the Government, who are so anxious about public money, take to recover the money from the time of the default up till now?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The loan of Rupees 1,75,000 given to this institution under the Madras State Aid to Industries Act was not utilized properly. Proceedings were instituted and the properties of the Company are now under attachment under the Revenue Recovery Act. In order to bring the assets of the Company to sale in public auction in one lot, a three months' notice required under clause 5 (3) of the mortgage deed was given. The three months' period expired on 5th November 1953. Government thought it wise to bring the properties to auction after 5th November 1953. One of the creditors of the Company had, in the meanwhile, filed a petition in the High Court for liquidating the Company. The liquidation petition has, however, since been dismissed as withdrawn. The creditors and shareholders of the Company met at a conference on 29th November 1953 and submitted a memorandum to the Government. It was stated therein that Sri C. P. Karunakara Menon and others whom the General Body has proposed for the new Board of Management were prepared to re-open the factory, provided they were

[5th March 1954]

able to collect the necessary funds. Government have agreed to this proposal and temporarily stayed further action. The proposals of the new Management are under examination."

10-30 a.m. SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" When did the Government receive intimation of the closure of the metal industry? How long will the Government take to come to a decision on this point? Will the Government also give the details of the scheme submitted to them? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The scheme was submitted on the 20th of February 1954. It is under active examination. I do not have the details with me now. If the hon. Member were to put a separate question, I might be able to answer in detail."

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—" May I know how many workers had been affected by the closure of the metal industry? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have no information on hand. I would request the hon. Member to put a separate question."

SRI A. APPU :—" May I know whether Sri Karunakara Menon did undertake to repay the loan to Government or any portion of it? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I think, Sir, they wanted a time of three years for the repayment of arrears of loan. I have no further details on hand. I might be able to answer in detail if a separate question is put."

SRI KUNHI MUHAMED SHAFEE :—" Did Mr. C. P. Karunakara Menon and other gentlemen come forward with a proposal for starting the company again? Have they made any suggestions for the repayment of the dues from the company to Government? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" As I said they did make an offer. They requested three years time to repay the dues to Government. That is what was suggested to us."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" My question was whether the company defaulted in the payment of its dues to Government because I am charging the Government with criminal negligence of their duty."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I do not have the details with me now."

DR. K. B. MENON :—" Government have advanced similar loans to a number of companies. Is there any machinery with the Government by which the Government is kept informed of how these factories are working? "

[5th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Yes, Sir. The Director of Industries inspects many of these factories. He reports to Government whenever there is default in payment of dues to Government by the company. We take action only then. Wherever there has been a default in payment of dues for which the reason given by the company is unreasonable, suitable action is taken by Government against the company concerned."

SRI S. RAMALINGAM :—" 1½ லட்சம் ரூபாய் அந்தக் கம்பெனிக்குச் சர்க்கார் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்தக் காரணத்திற்காக அந்தக் கடன் கொடுக்கப்பட்டதோ அந்தக் காரணத்திற்காக அதை அந்தக் கம்பெனி உபயோகப்படுத்துவதில் என்னு் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். இன்னும் அந்தக் கம்பெனியின் தற்கால நிலையையும் சொன்னார். அதைச் சமாளிப்பதற்கு, அந்தக் கம்பெனியை சர்க்காரே எடுத்துக் கொண்டு நடத்துவதற்கு யோசனை செய்யக் கூடாதா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I feel it is not the duty of Government to take over the management of all losing concerns."

Women's welfare organizations.

* 56 Q.—SRI D. DASARATHAN (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) how many women's welfare organizations were started in the State during the year 1953; and

(b) how many of them were subsidized by the Government and their particulars?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER (on behalf of Hon. the Minister for Prohibition) :—" (a) Eight.

" (b) Two. A consolidated grant of Rs. 35 per mensem per head for 60 women to cover boarding charges, tuition fees and other miscellaneous expenditure is given to the Service Home run by the Kasturba Gandhi Trust at Gandhigram, Madurai.

A grant of Rs. 8 per mensem per head is given for 15 inmates of the Abhayashram Section of the Tiruchi Seva Sangham, Tiruchirappalli, with effect from 1st January 1954."

SRI K. R. VISWANATHAN :—" What are the districts in which these organizations are functioning? "

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" As I said, these organizations are working in eight districts in the State. They were started during the year 1953."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member wants to know the names of districts in which these organizations are situated."

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—" I will read out the names of the districts in which these organizations are running, viz., North Arcot, South Arcot, Tanjore, Salem, Coimbatore, Nilgiris, Malabar and South Kanara."

[5th March 1954]

SRI D. DASARATHAN :—“ இம்மாதிரியான மாதர் கேஷமாவிலிருத்தி ஸ்தாபனங்கள் எல்லா ஜில்லாத் தலைநகரங்களிலும் அமைக்கப்படுவது நல்லது அல்லவா? அப்படி அமைத்தால் அவ்விடங்களில் பொதுவாக ஏழைகளைச் சேர்ப்பது மிகவும் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். அதற்கு ஆவனவற்றை எனம் மந்திரி அவர்கள் செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ The extension of these organizations depends upon the annual allotment that this department receives from the Budget. The suggestion put forward by the hon. Member will be duly considered during every Budget.”

SRI M. PALANIANDI :—“ மாதர் கேஷமாவிலிருத்தி ஸ்தாபனங்கள் நகரப்புறங்களில் இருந்துகொண்டு நல்ல வேலை செய்யாமல் இருப்பதால், கிராமங்களில் இருந்து கொண்டு சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யுமா? இந்த ஸ்தாபனங்கள் என்ன செய்து கொண்டு இருக்கிறது என்பது கூடத் தெரியவில்லை. அதையும் சொல்லுவார்களா? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ The Service Home run by the Kasturba Trust at Gandhigram, Madurai, is one of the two institutions for which subsidies are granted by Government. There are sixty inmates in that institution. The subsidy is given at the rate of Rs. 30 . . . (Interruption.) (An hon. Member: ‘What about rural parts?’) ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The question was more in the nature of an argument and my Hon. Colleague is asked to deal with arguments in the cover of supplementary questions. The question is in the nature of an argument that these women work only in the cities and do not go to the villages. In any new adventure one must start at some point. If they go to one village, other villagers complain. So they remain in the centre of the district and from there reach all villages as far as possible.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மாதர் கேஷமாவிலிருத்தி ஸ்தாபனம் ஒன்று இருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். தென்னாற்காட்டில் எந்த இடத்தில் அது இருக்கிறது? அது செய்து வரும் வேலைகள் என்னென்ன? ”

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ The name of the place is Manakkudi in South Arcot district.”

Drought conditions in Malabar.

* 57 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) when the last season and crop report relating to Malabar district was received by the Government;

(b) whether drought conditions prevail in Walluvanad taluk and portions of Ernad and Palghat taluks;

(c) if so, the extent of the area affected and the steps taken by the Government to meet the situation;

[5th March 1954]

(d) whether the revenue officials of Malabar district have received any representations from the agriculturists of Vengara amssan, Ernad taluk, that lands yielding 50,000 paras of paddy were affected by drought; and

(e) what relief was given to them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) The season and crop report is received every week and the last report received is for the week ending the 13th February 1954.

“ (b) Drought conditions prevail in portions of Walluvanad, Ernad and Palghat taluks.

“ (c) In Ernad taluk the second crop has been affected in different parts of the taluk. Full details of the total area affected and the extent of the damage caused are being gathered. In Walluvanad taluk, cases are few where the ryot has completely lost the crop on any one survey number. In Palghat taluk the crops on about 5,000 acres have been completely lost. The Government are awaiting a further report from the Collector regarding the need for the grant of remission of land revenue.

“ (d) & (e) It is true that representations were received by the Revenue Divisional Officer, Malappuram, and the Deputy Tahsildar, Tirurangady. The Government are awaiting a further report from the Collector regarding the need for the grant of remission.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ I understand from the *Mail*, dated the 3rd February 1954, that due to crop failure in Tirunelveli district, the kist collection there has been suspended. As far as Malabar is concerned, I have already intimated to the Government the failure of crops in Walluvanad taluk and more than 1,000 applications for remission of land revenue had been sent to Government. Why should the Government order remission of land revenue in Tirunelveli and at the same time, not do anything with regard to Malabar regarding postponement of kist collection or remission of land revenue? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I am not prepared to build my proposition on the report of the *Mail*. As regards Malabar, as I said previously, as soon as the report is received from the Collector, the question of remission of land revenue will be considered. As for postponement of kist collections, the Collector has got full discretion to do whatever he likes under the circumstances.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ In view of the fact that drought conditions have become a chronic malady of Malabar, what steps do this Government propose to take to relieve such a situation in Malabar? ”

[5th March 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Yes, Sir, steps may be taken to store up the rain water as most of the rain water is not properly used, but falls on a narrow strip which goes into the Arabian Sea. It is a long-range question, Sir."

SRI C. H. KANARAN :—" According to the Board's Standing Orders, only if two crops fail, remission of land revenue could be given. Will the Government amend the Board's Standing Orders so that even if one crop fails, remission could be given? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" That means amending all our budget off."

10-40
a.m.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The representations to the Revenue Divisional Officer, Malappuram, were made with a view to see whether any help could be given for protecting the withering crops. The Government say that the report from the Collector has not been received. May I know whether anything was done by the Magistrate to protect the withering crops or whether the Government waited till the crops were affected so that revenue remission might be considered later? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I wonder how the Magistrate can protect the withering crops! "

SRI S. RAMALINGAM :—" திருநெல்வேலியில் கிஸ்தி வசூலை ஏற்கனவே நிறுத்தி வைத்திருப்பதாக மதராஸ் மெயில் ரிப்போர்ட்டிலிருந்து தெரியவருகிறது. சர்க்கார் இந்த உத்தரவை ரத்து செய்யாமலிருப்பார்களா என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்கிறேன்? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The Government are not aware of what took place at Tirunelveli. I do not know whether the Collector has issued any instructions. Of course, there is a report in *The Mail*. Unless it is verified, I cannot say anything definite."

Free pass to the members of the Transport Advisory Committee.

* 58 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether the members of the Transport Advisory Committee have been provided with free pass to travel in the State buses;

(b) whether the passholders are permitted to travel in the State Transport buses to Tirupati and Pondicherry;

(c) what the other facilities extended to them are; and

(d) how many members of the Legislative Assembly are enjoying such facilities?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" (a) Yes, Sir.

[5th March 1954]

(b) No, Sir. The free passes issued to members of the City Transport Advisory Committee are valid in the City and suburban routes but not on mufassal routes. There is also no Government Bus Service to Pondicherry.

(c) No other facilities are extended to these members.

(d) The following two Members of the Assembly are among the members of the committee :—

- (1) Sri S. Pakkirisami Pillai, and
- (2) Sri T. P. Elumalai."

SRI D. DASARAHAN :—" இந்த Advisory Committee சென்ற வருஷத்தில் எத்தனை தடவைகள் கூடியிருக்கிறது? இத்துடன் இம்மாதிரி free pass சலுகைகள் Government Transport-ல் வேலை செய்யும் எந்தெந்த grade உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற தென்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பாரா? "

MR. SPEAKER :—" I will allow the first part of the question. Regarding the second part of the question, let the hon. Member put a separate question."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" I have no idea. I would like the hon. Member to put a separate question. But I presume that the members of the committee meet every month."

SRI K. V. RAMASWAMI :—" இந்த Advisory Committee-ல் எத்தனை மெம்பர்களுக்கு இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் யார் யார்? அவர்களுடைய பெயர் என்ன? " என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Yes, Sir. There are eleven non-official members. They are—

- (1) Srimathi Saraswathi Pandurangan.
- (2) ,, Raksha Saran (since resigned).
- (3) Sri S. Pakkiriswami Pillai, M.L.A.
- (4) ,, T. P. Elumalai, M.L.A.
- (5) ,, B. D. V. Ramaswami Naidu.
- (6) ,, N. S. Rajamannar (since resigned).
- (7) ,, N. Ramanatha Ayyar.
- (8) ,, S. Rangarajan, representing the Press.
- (9) ,, C. S. Hariharaputhra Ayyar.
- (10) ,, K. M. Beary.
- (11) ,, K. Kannankutty Menon representing the N.G.Os."

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know, Sir, whether the recommendations of this committee are given effect to by the Government? For instance, this committee recommended the opening of a new bus route to Kodambakkam which has not been considered by the Government in spite of the persistent resolutions passed by this committee? "

[5th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, this is a body whose resolutions are recommendatory in character. Their resolutions are always considered by the Government and whatever is possible and feasible is given effect to. The point made out by the hon. friend Sri Vinayakam depends on the availability of buses. If I have more buses, I should give Sri Vinayakam the route he wants. But, at the present moment, there is so much demand. We cannot accept his suggestion now.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Arising out of the answer given by the Hon. Minister, may I bring to the notice of the Hon. Minister that the Government are at present running very uneconomic units which do not bring in the necessary income to maintain a bus route. But, in spite of that the Government have been good enough to satisfy the whims and fancies of the people who are demanding to maintain the route from Egmore Station up to Adyar. That route does not pay even Rs. 60 per half a day. The route from . . . ? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is making a speech. Let him put all this in the form of a question.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I commend to my Hon. Colleague to take Sri Vinayakam into the Advisory Committee.” (Laughter.)

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The suggestion of the Hon. the Chief Minister will certainly be considered when the Board is reconstituted.” (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, is it not a fact that the routes from Triplicane to Kodambakkam and from Parrys to Kodambakkam are paying more than the limit fixed by the Government, namely, Rs. 75 per half a day? Such being the case, will the Government be pleased to open one more route between Mylapore to Kodambakkam (via) Mambalam, which will bring more income to Government? ”

MR. SPEAKER :—“ How does it arise out of the question? Let the hon. Member put a separate question.”

Medical concessions to the non-gazetted officers.

* 59 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of non-gazetted Government servants who applied for free medical concessions up to 31st December 1953; and

(b) the amount spent on medical concessions and the number of applications disallowed up to 31st December 1953?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) & (b) The time and labour involved to collect the information may not be commensurate with the result to be achieved.”

[5th March 1954]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ When the information asked for is not supplied, how are we to put supplementary questions? ”

MR. SPEAKER :—“ Such an answer is quite parliamentary. In other Parliaments also, such answers are given.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Are the Government aware of the fact that when N.G.O.s go to hospitals along with other people for treatment as out-patients, they are given prescriptions of the same kind but when subsequently it is learnt that they are non-gazetted Government servants, the original prescriptions are struck out and fresh prescriptions are given recommending only medicines of very low value and that discrimination is shown between them and the public? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The hon. Member is making a general statement. I find that there is a general tendency among the N.G.O.s to ask for special and expensive drugs and the doctors prescribe such expensive drugs in order to please the patients with the result that the cost of the concessions given to them is mounting up time after time.”

Extension of the weir of the Pakkam tank, South Arcot district.

*60 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government are considering any proposal to extend the weir of Pakkam Public Works Department tank in Gingee taluk, South Arcot district?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The question of extending the weir of the tank is now under examination by the local officers.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Every time when the tank is full as a result of rains, there is a breach on account of the insufficiency of the weir. Taking into consideration the extent of the catchment area, the capacity, run through and the ayacut to be fed, in view of the fact that the Government are incurring loss every year as a result of breach, may I know why the Public Works Department did not care to look into this matter at all? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, I have already stated that the question is under examination by the local officers who have felt the need for extending the weir. The breaches have been there in the past. The officers are now actively considering the extension of the weir.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, what is the latest communication regarding this matter from that place? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ It is said that since the tank breached

[5th March 1954]

twice, it is now proposed, with a view to avoid breaches, to extend the weir of the tank. That is all that has been mentioned. Perhaps they will be contemplating the execution of this work within this year."

First-aid boxes in Government buses.

10-50 a.m. * 61 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether a conductor of the State Transport met with any accident in the bus starting from Tyagarayanagar during the last week of December 1953; and

(b) whether it is a fact that there was no first-aid medicine in the first-aid box either in that bus or in any other bus that passed through the place of accident at the time of accident?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“(a) Yes, the conductor of a Government bus plying between Thyagarayanagar and Ice House Road met with an accident on 28th December 1953.

“(b) As there are a large number of hospitals and dispensaries in Madras City, provision of first-aid kits in Government buses was not considered necessary. However in view of the fact that drivers and conductors have been given training in ‘first-aid’, the question whether all buses should be equipped with first-aid boxes is being examined.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“Sir, when private operators are required to have first-aid boxes in their buses, why are the Government not having first-aid boxes in their buses?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Under rule 160-H of the Madras Motor Vehicles Rules, read with section 48 of the Motor Vehicles Act, the Regional Transport Authority prescribes the carrying of first-aid equipment as a condition of the permit after 1st July 1953. But the question does not arise in the case of Government Transport buses as no such provision has been imposed as a condition of permit or otherwise under section 42 (3) of the Motor Vehicles Act. Therefore, there is no legal obligation whatever on the part of Government buses to carry first-aid boxes. But I am convinced that there is the moral obligation. Therefore, I am issuing orders that all Government buses should carry first-aid boxes.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know, Sir, whether the Government have given compensation to the conductor who sustained injuries while he was on duty?”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member may give notice of a separate question.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I will answer the question, Sir.”

[5th March 1954]

MR. SPEAKER :—“I have no objection to the Hon. Minister answering the question. But then further supplementaries will arise with the preamble ‘Arising out of the answer of the Hon. Minister’, and so on.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“I bow to your ruling, Sir.”

SRI K. VINAYAKAM :—“May I know, Sir, whether all the buses belonging to the Government Transport running in the City of Madras are carrying just empty boxes with the name ‘first aid boxes’ painted upon them? Are there any medicines or equipment that are required for first aid inside the boxes, or are they only empty boxes just to cheat the public?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“At present, I am afraid, these boxes do not contain first aid equipment. As I said, we are not legally bound to carry it. But I am morally convinced, and I shall agree to pass orders that these boxes should contain first aid materials.”

DR. K. B. MENON :—“Are the Government aware that the so-called first aid classes for conductors conducted in the mofussal are not properly conducted, that these conductors, even after passing their examinations, are ignorant of the elements of first aid, that the doctors who sign these certificates do not conduct the classes, and that it all means only a payment of Re. 1 to the St. John Ambulance? Will the Government please conduct an enquiry?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, as rules stand at present, the conductors, before they get certificates, have to undergo a certain number of classes, at the end of which they have got to be examined by a medical officer or person appointed for the purpose by the St. John Ambulance. I am not aware of the allegations of the hon. Member. If he gives specific instances where defaults have taken place, I will look into them. One other point I wish to say, with your permission, Sir. I am not quite sure whether the first aid boxes in Government buses do not contain medicines. I have not yet examined them, and I shall look into the matter.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“First aid box களில் மருந்தில்லாமல் காலியாக வைத்துக்கொண்டு Bus conductor களை First aid test pass செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு பேருந்து நியாயமா? இப்பொழுது அப்படி பாஸ்செய்வது அவசியமில்லையென்று அவா உத்தரவை ரத்து செய்வார்களா?”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“Sir, as I have already said, I am not sure whether these boxes contain medicines or not. I shall have the matter looked into. As I said before, after all the conductors are given training in first aid, the buses will carry boxes with necessary medicines and appliances.”

[5th March 1954]

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"Sir, after these conductors and drivers pass these first aid tests, will there be an increase in their salaries because of their acquiring this prescribed qualification?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"It is one of the suggestions that conductors should know first aid in the service of humanity. Knowledge desired or acquired in the service of humanity need not necessarily mean that we should pay more for it."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"What is the accident traced to, and to what extent are the Government, as proprietors of the bus, responsible?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, on 28th December 1953, Sri Santharaj Isiah, a conductor in the Government Bus Service, who was travelling on the footboard of the Government Bus No. MSP 7942 plying between Thyagarayanagar and Ice House, fell down from the moving bus near Pithapuram Bus-stop on Eldam's Road and sustained minor injuries. According to the conductor's own statement, he fainted in the bus and slipped. The driver of that bus took the conductor to a nearby house where he was given first aid and subsequently he was given medical treatment at the Government Royapetta Hospital as an out-patient. The conductor has now completely recovered and is now on duty."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, while answering a supplementary question put by me, the Hon. Minister said in plain, clear, Her Majesty the Queen's English, that the first aid boxes that were inside the Government transport buses did not contain any medicine and they were empty. Later, he modified the statement saying that he was not sure. I may point out to him that no buses contain first aid equipment. An examination of any Government bus at this moment will reveal this. I should not be misunderstood that I am levelling a charge against the Government. It is the responsibility of the Government to bear with my allegation."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, as I have said, if the Government buses do not contain any first aid equipment, it is because legally there is nothing wrong in it. At the present moment, Government buses are exempted from the operation of the rule which says that buses must carry first aid boxes. But, as I said, from the humanitarian point of view, I shall have the matter examined."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Sir, in answer to a supplementary question, the Hon. Minister was pleased to state that there was no legal obligation on the part of the Government to provide their buses with first aid boxes, whereas there was the obligation on private operators to have first aid boxes in their buses. May I know on what basis this distinction is made?"

5th March 1954]

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, the hon. Member is a lawyer, and he must know better than I know. Under section 42 (3) of the Motor Vehicles Act, a permit is not necessary for running the Government transport. Where a permit is not necessary for running the bus, the obligations of carrying the first aid boxes need not be fulfilled. Therefore, the Government buses do not carry first aid boxes."

Special guarantee for the installation of pump-sets under the Pykara Electricity System.

* 62 Q.—SRI N. K. PALANISAMI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the number of years that have been fixed as special guarantee for installation of pump-sets for agricultural purposes under the Pykara Electricity System, Coimbatore district?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"In all the Systems in the Electricity Department, agreements providing for special guarantees are obtained from agricultural and industrial consumers for a period of ten years."

MR. SPEAKER:—"Questions over."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1954-55—cont.

MR. SPEAKER:—"The hon. Member Sri K. Vinayakam will now speak."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, I rise to offer my impressions about the annual financial statement that has been placed before the House by the Hon. the Minister for Finance. After perusing the entire budget, I feel that this is a slightly progressive budget when compared to the budget that was presented last year. The Government are moving in the right direction. But the step taken by them is niggardly. Sir, the Opposition has been bringing to the notice of the Government what types of taxation there should be. The suggestions given by the Opposition were considered wisely by the Government, and they have followed the advice given by the Opposition in framing this budget. After perusing the budget and after having some experience of the budgeting done by the Government, I have come to the conclusion that there is something fundamentally and radically wrong in the entire taxation structure of our country. I am drawing the attention of the House to the fact that the Union List contains fabulous sources of taxation with the result the Union Government are taking away a large slice of the income from our State leaving only meagre sources to us, which have become dried up. The result is that the State of Madras is not in a position to balance its budget with the existing sources of taxation. Ultimately, our

[Sri K. Vinayakam]

[5th March 1954]

11 a.m. State is compelled to go with a begging bowl to the Centre for more grants and aid. That is the pitiable position in which the respective units of the country are placed with the result, there is local agitation in the various States for self-realization. The Centre has taken away plenty of sources of taxation from the States and is sitting at the top of the administration by doling out some grants and loans to the States with the result that people are agitating for cutting away from the Union. This state of affairs must not continue. The States and especially our State must bring it to the notice of the Government of India that they must reserve more sources of taxation to the States. That amounts to amendment of the Constitution and the respective States must take into consideration the aspect of the matter which I am now dilating upon. The canon that the rich must be taxed more and the poor must be fed out of the finance realized by this kind of taxation has been well-observed in this Budget.

"Sir, a general impression has been gaining ground in the State that our Government cater only to the needs of the metropolitan cities like Madras or district headquarters or taluk headquarters with the result that any aid or facility that is offered by the State Government does not reach the actual villager who tills the land. I suggest a new proposal for the consideration of the Government at least for the coming year. There is an impression in almost all the villages that the Government are not doing much good to the villagers. I suggest that the Government should set apart some money entirely for the villages under a separate head like Village Reconstruction Schemes. It, however, does not matter by what name it is called. Now, for instance, the population in our State is about three crores. We may set apart Rs. 3 crores for the benefit of the people in the villages. Under such a scheme, even places like Madras City and district headquarters may be omitted. I shall now suggest how the money should be distributed among the various villages. For instance, we may take a village which consists of a thousand people. The Government may tell the people of that village that they will have a thousand rupees for carrying out an improvement which should be suggested by themselves. The Government should not ask their Tahsildar or their Revenue officials to suggest to them that they will have a road, well or school. They should invite suggestions from the villagers telling them that so much money has been allotted to their village. The villagers must also contribute an amount equal to that which is given by the Government. If the contribution could not come in the form of finance, it must come at least in the form of human labour. This sort of arrangement will make the villagers have great confidence in the Government. The impression at the present time is that the Government are not doing anything for the benefit of the villagers. The Government may say that the villagers will have the benefit of the Community Projects, Local Development Schemes and National Extension Schemes. But the benefit of these schemes does not reach the villager immediately. Ultimately, after a few

[5th March 1954]

[Sri K. Vinayakam]

years, it might reach him. But what I say is that people in all the villages should get the benefit. It is no use selecting a few villages and improving the conditions there. Of course, the Government will plead lack of finance. I know they cannot extend the benefit of the National Extension Schemes to all the villages. But my suggestion is simple. The Government may set apart Rs. 3 crores or even Rs. 6 crores in their Budget for the improvement of the villages and may ask the villagers to give their own suggestions. Suppose there is a village which has no road at all. The people of that village will ask for a good road. In such a case, the Government may ask their revenue officials or Public Works officials to carry out the work. In a village where there is a road but there is no well, a well may be constructed. In a village where there is a road and a well, a school can be opened. That kind of thing will raise the prestige of the Government. At the present moment, the villagers have lost hopes even in the Members of the Opposition. I had an occasion to meet them in a gathering last evening. I addressed a public meeting in a village. The villagers say, 'Next time we are not going to send any Member to the Legislature, whether he is a Congressman or a non-Congressman'. They have lost all hopes in the Government as well as in the Opposition because they think that nothing has been done either by the Government or by us. So, I have suggested a method by which the aid given by the Government can reach the villagers. I leave it for the consideration of the Government.

"Then, Sir, my impression about our Government is that our administration is top-heavy. We have plenty of staff so much so that a work which can be done efficiently by one clerk is now being done by four or five clerks. Our Chief Minister might know that there was a system known as 'Rice Disposal System.' Rice was an official who invented an efficient method of filing letters and redressing the grievances of the public. That was a system by which all the correspondence relating to a particular subject was kept in one file. Now, if one asks an official in the Secretariat by bringing a certain reference, what happens? He is not able to trace the particular correspondence and bring it immediately. The correspondence is spread over in different offices and in different files. One Mr. Tottenham invented the existing system which has become rotten now. This is the system that has placed the Government in such an awkward position. The result is that even a Minister cannot get immediately a relevant paper on any subject in the Secretariat. The system has only duplicated the work. Nothing tangible is done for the benefit of the people.

"I was saying that the Government had paid heed to the words of the Opposition. One such thing is this. The Government are exempting meat, fish, eggs, etc., from sales tax. In this connection, I may request them to consider the question of exempting flowers also from sales tax. Flower is a commodity which

[Sri K. Vinayakam]

[5th March 1954]

perishes like other commodities which were exempted from sales tax. It is used by only the fair sex and for worshipping Gods. Even John Keates once said, referring to daffodils, 'A thing of beauty is a joy for ever'. Flower is one such thing. Therefore, I request the Government to consider the question of exempting flowers and fruits like plantains from sales tax. (The Hon. Sri C. Subramaniam: 'Fruits are exempted.') Then, please consider the question of flowers also. After all, the revenue derived from sales tax on flower is negligible and the Government can afford to lose it.

"Coming to irrigation facilities, the Hon. the Minister for Agriculture knows about my district much more than I do. But when I read about schemes like Manimuthar, Lower Bhavani, Malampuzha, Araniyar and Periyar Schemes, I am almost tempted to feel why our Minister has not safeguarded the interests of Chingleput district. I know that there are no possibilities of having major irrigation schemes in our district, for want of adequate amount of water."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

SRI K. VINAYAKAM:—"Fifteen minutes are not yet over, Sir."

MR. SPEAKER:—"No, only ten minutes are allowed to each speaker."

SRI K. VINAYAKAM:—"The Hon. Speaker should have told me what the time allotted to me was."

MR. SPEAKER:—"Yesterday, I fixed this time-limit. I need not repeat it again and again. What I said yesterday holds good now also. The hon. Member may resume his seat."

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, it is only a tragedy that I should be called on the fourth day of the discussion on the Budget. Consequently, I am allowed only ten minutes whereas the Members who spoke on previous days had twenty minutes."

MR. SPEAKER:—"To-morrow the time-limit will be reduced to five minutes." (Laughter.)

(Sri K. Vinayakam was still standing.)

MR. SPEAKER:—"When the Chair is on its legs, the hon. Member should give way. As we proceed with the debate, the time-limit will have to be reduced. Otherwise, there may be too much of repetition. The hon. Member, Sri E. K. Sankara Varma Raja will now speak."

11-10 * SRI E. K. SANKARA VARMA RAJA:—"Mr. Speaker, I stand to support the Budget presented by the Hon. the Finance Minister. Sir, on reading the allotments that he has made for the district of Malabar, I am quite glad to note that he has allotted about one lakh of rupees for the acquisition of the site for the

[5th March 1954] [Sri E. K. Sankara Varma Raja]

Government Brennen College, Tellicherry, Rs. 27,000 for the Women and Children Hospital, Kozhikode, about Rs. 17,000 for the construction of a building for housing the fishmeal plant at the Fisheries Technological Station, Kozhikode, about Rs. 2½ lakhs for the construction of bridges on the Chundale-Mysore road, Rs. 5 lakhs for forming the Mannarghat to Chinnathadagam road, about Rs. 1 lakh for strengthening the Karimpuzha bridge, about Rs. 3,85,000 for the new building for the Headquarters Hospital at Kozhikode and about Rs. 1,90,000 for the Palayar Basic Training School and Rs. 1,20,000 for the Anakkara Basic Training School. I congratulate the Hon. the Finance Minister on his having allotted these sums for the different parts of Malabar. But I have to bring to his notice the fact that my taluk, viz., Kurumbranad has been completely neglected by the Government. Representations were made to the Government in the years 1952 and 1953 with regard to the extension of the Badgara-Kuttiyati road to Wynaad. These representations were made by me as well as other hon. Members coming from that part of the State. In spite of these representations, I find that this work has not been included in this year's budget. I do not know whether the Hon. the Finance Minister has forgotten this. I had also made representations to the Hon. the Law Minister requesting him to remind the Hon. the Finance Minister about the matter. A representation was made in the year 1953 to the Hon. Minister for Public Works requesting him to see that this should also be included in the budget for 1954-55. I now understand that there is no use of representing these matters to the concerned Ministers unless the Hon. Finance Minister pays heed to these matters. None of these schemes could be taken up for execution without finance. So, unless the Hon. the Finance Minister comes to our aid in the matter, no useful purpose will be served by our representing to the concerned Ministers.

"Another representation made to the Government with regard to my constituency is for the construction of a bridge over the river Valayam. This is very necessary to help the villagers of the five villages, viz., Valayam, Velliyode, Vanimal, Chekkiyat and Parakkadavu which are surrounded on three sides by this Valayam river and on the eastern side by the Western Ghats. In the rainy season, people are not able to cross the river. A request was made to the Government last year also to bridge this river. But nothing has been provided in this year's budget with regard to this work.

"Again, I made representations to the Hon. Minister in charge of Registration that a Sub-Registrar's Office may be opened for the benefit of all these villages put together. With regard to this also, no provision has been made in this year's budget.

"I have another suggestion to make. There are so many perennial streams running down from the Western Ghats to the plains. If they are properly bunded, a good portion of the lands can be brought under cultivation.

[Sri E. K. Sankara Varma Raja] [5th March 1954]

"The Government must know that the Kurumbranal taluk is one of the most deficit taluks in Malabar. We have only one crop of paddy in that part of Malabar, as we do not have sufficient water. I request the Hon. the Finance Minister to depute some Engineers to see that these small streams are bunded. If this is done, I think electricity also can be generated. Unless some tangible help is given by the Finance Minister, none of these works can be taken up for execution.

"As regards extension of electricity, we are practically neglected. Even here, the Kurumbranad taluk is very sadly neglected. None of our Ministers will be tempted to go there as they cannot reach the interior parts on account of there being no proper roads. There is only one road, and one has to walk miles and miles to reach the interior parts. In the last few years, we have constructed a few roads and now people are at least able to walk on these roads during the rainy season without much hindrance.

"Last year, there was a meeting at Badagara presided over by the Subdivisional Officer, Kozhikode, to consider matters relating to rural welfare development. We participated in that meeting. We made suggestions in that meeting with regard to carrying out certain developments to the interior parts of Kurumbranad taluk. The allotment made by the Central Government in this regard is somewhere Rs. 27,000, and the rest of the cost has to be borne by local people. Sir, our people are prepared to contribute anything and are also prepared to work hard, if only the Government come forward to help them in the matter of construction of a bridge over the Valayam river. We have represented to the Government . . ."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's time is over. Mr. Kunhirama Kurup will now speak."

11-20
a.m.

* SRI C. KUNHIRAMA KURUP:—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ബഡ്ജറ്റ് റിപ്പോർട്ടിന് സംസാരിക്കുന്ന എല്ലാ കമ്മിറ്റിയിൽപ്പെട്ട അംഗങ്ങളും ഒരേ അഭിപ്രായം തന്നെയാണ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. കമ്മിറ്റിയുടെ അഭിപ്രായം എല്ലാ അംഗങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നു. കമ്മിറ്റിയിൽപ്പെട്ടവർക്കും സർ, എന്റെ കമ്മിറ്റിയിൽപ്പെട്ടവർക്കും സർ, ഈ ബഡ്ജറ്റിനെ വിമർശിക്കുന്നത് ഒരേ സ്വഭാവത്തിലാണ്. ആ കാണിക്കുന്നത് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ പ്രത്യേക സമുച്ചാരമല്ല, നേരെ മറിച്ചു ജനങ്ങളുടെ പൊതുവായ ആവശ്യമാണ് ഉന്നയിക്കുന്നത് എന്നാണ്."

"1954-55 ലെ ബഡ്ജറ്റ് ആണ് ഒരു കൊല്ലത്തിൽ എന്തെങ്കിലും പരിവർത്തനങ്ങളാണ് വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതെന്ന് പരിശോധിച്ചാൽ, യഥാർത്ഥത്തിൽ ധനമന്ത്രി ഒരു നല്ലൊരു ഈ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു നാളെക്കും പ്രതീക്ഷിക്കാൻ സാധ്യമാണെന്ന് ധരിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. റെവന്യൂവുമായ പല പ്രശ്നങ്ങളും ഇന്നു ഈ സമൂഹത്തിൽ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നുണ്ട്. പഴയ പ്രശ്നങ്ങളും, ചില പുതിയ പ്രശ്നങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സൈബീരിയൻ ഏജൻസി വളരെ വലിയിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൂടി നാലാം വലിയിച്ചതായിട്ടുണ്ട്. പട്ടണി വലിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടിക്കാഴ്ച അവസാനകർമ്മം കണിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കൊന്നും യാതൊരു ഉപാധത്തിലും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടില്ല."

[5th March 1954] [Sri C. Kunhirama Kurup]

ഈ സമൂഹത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ അഭിമാനകരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ കൊണ്ടും പരിഹാരം ഉണ്ടാകാൻ സാധിക്കും. യാതൊരു വിധത്തിൽ യാതൊന്നും ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് ഗവണ്മെന്റിന്റെ അസ്ഥിമൂർച്ഛയാണ്. എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും പെട്ട ആളുകൾ ഒരേ സ്വഭാവത്തിൽ ബഡ്ജറ്റിനെ വിമർശിക്കുന്നതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്, സൈബീരിയൻ വലിയിച്ചിട്ടുള്ള സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളെ പരിഹരിക്കേണ്ടതു് കഴിയാത്തതു്. ഏതെങ്കിലും മാറ്റം വരുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് കഴിയാതിട്ടില്ലെന്നാണ്. സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളെ അങ്ങോട്ടു മറയ്ക്കേണ്ടതു് ഒന്നും ഉണ്ടാകാത്തതു് ബഡ്ജറ്റിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വരുത്താൻ സാധ്യമാണ്. അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും പരിവർത്തനം വരുത്തിയാൽ ആഗോളമായ പുരോഗതി ഉണ്ടാകും. കഴിഞ്ഞ ആണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റ് വിമർശനവേളയിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ പല നല്ല നിർദ്ദേശങ്ങളും ആണ് ഈ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഭരണവ്യവസ്ഥയിൽ തന്നെ അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റം വരുത്തണമെന്ന ആശങ്കയോടുകൂടി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഒരു വികേന്ദ്രീകൃത ഭരണത്തിൽ മാത്രമേ നാളെക്കും മേൽമുറപ്പാകുകയുള്ളൂ എന്ന ബോധ്യം കൊണ്ടാണ് ആണ് ഈ നിർദ്ദേശം കൊണ്ടുവന്നതു്. അക്കാലത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് യാതൊന്നും ചെയ്യരുത് അറിയിച്ചു. കേരള പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും പ്രത്യേക പരിശോധനകൾ കണക്കിലെടുത്തിട്ടു് അതിനു യോജിച്ച പദ്ധതികൾ വേണം സജീവമാക്കണമെന്ന ആശങ്ക നിർദ്ദേശിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു നിർദ്ദേശം കൊണ്ടുവന്നു മതിയായ കാരണമുണ്ട്. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച പരമ്പരാഗതമായിട്ടുള്ള അവിടത്തെ പരിശോധനകളും പ്രശ്നങ്ങളും മറ്റു ജില്ലകളുടേതിൽനിന്നു ഭിന്നമാണ്. മേൽപ്രകാരം സംബന്ധിച്ചതൊക്കെയും, ജലസേചനപദ്ധതികളെ സംബന്ധിച്ചതൊക്കെയും സർ, കഴിയാൻ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചതൊക്കെയും സർ, മലബാറിന്റെ നില വ്യത്യസ്തമാണ്. ഈ വ്യത്യസ്ത നില മനസ്സിലാക്കി അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അവിടത്തെ പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടണമെന്ന നിർദ്ദേശം എത്രയോ കരുതാൻ ആണ് ഈ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകിച്ചു ഒരു ഡെവലപ്പ്മെന്റ് കമ്മീഷൻ തന്നെ രൂപീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. മലബാറിൽ ചെറുകിട പദ്ധതികൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള കമ്മീഷൻ വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു പൊതുവിൽ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ നടപടികളും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കൊണ്ടുവരേണ്ടതു് നാളെക്കും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. സർ, കേരളത്തിൽ അവിടത്തെ പ്രത്യേക പരിശോധനകൾക്കുവേണ്ടി സാധ്യമാണ്. എലക്ട്രിസിറ്റിയുടെ കാര്യം നോക്കിയാലും അങ്ങനെയൊന്നും എലക്ട്രിസിറ്റി ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങൾ അവിടെയുണ്ട്. അതിനുള്ള സാധ്യതയെക്കുറിച്ചും അന്വേഷിക്കാൻ ഒരു വിഭാഗം മന്ത്രിയെ നിയമിച്ചു് ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കി അതനുസരിച്ചു് മുന്നോട്ടു് പോകണമെന്ന് ആണ് വളരെ മുമ്പുതന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. പക്ഷെ അതൊന്നും ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതു്. ഈ ബഡ്ജറ്റിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എത്രയോ പരിശോധിച്ചാലും ഒരു വിഭാഗത്തെയും സംതൃപ്തമാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിന് സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് വ്യക്തമാണ്. സൈബീരിയൻ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചും, അധ്വാനപദ്ധതികളെക്കുറിച്ചും, യാതൊരു കാര്യമായാലും, എല്ലാം ഒരുപോലെതന്നെ ആരെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സൈബീരിയൻ പ്രശ്നം ഇന്നു വളരെ ഗുരുതരമായ ഒരു നിലയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. യാതൊരു തടസ്സം ഇല്ലാത്ത പ്രതി വലിയിച്ചുവരികയാണ്. 1953-54 ലെ ബഡ്ജറ്റ് ബഡ്ജറ്റ് അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും യഥാർത്ഥ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇന്നു നിലവിലുണ്ട്. അവയെല്ലാം കരളാണെന്നു് വിളിക്കണമെന്നും, ഉണക്കുകൊണ്ടു് ജലസേചന സൗകര്യങ്ങളില്ലാത്തതുകൊണ്ടും കൂടി നാലാം വിളയുന്നതും ധാരാളമായുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ ബഡ്ജറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മലബാറിൽ എത്ര ഗുണമാണ് കിട്ടാൻ പോകുന്നതെന്ന് പരിശോധിച്ചാൽ തീരെ ശങ്കിക്കേണ്ടതല്ല. അതുകൊണ്ടു് എനിക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കാൻ ഉള്ള മലബാറിന്റെ പ്രത്യേക പരിശോധനകളെ പരിഗണിച്ച് എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും പ്രത്യേകമായ പരിഹാരം കാണാൻ ഒരു വിഭാഗം കമ്മീഷനെ നിയമിക്കണമെന്നും ആ കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആവശ്യമായ പദ്ധതികൾ രൂപീകരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് മുൻകൈ എടുക്കണമെന്നാണ്. എന്റെ നിരന്തരമായ ശ്രദ്ധ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു സാധിക്കുന്നപ്രകാരം മാത്രമല്ല ആൻ പറയുന്നതു്. മലബാറിന്റെ പൊതു പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവയുടെ പരിഹാരം മാത്രമല്ല സൈബീരിയൻ പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചും എന്റെ കൗതുകം അധികമാണ്. എന്റെ ശ്രദ്ധയെക്കുറിച്ചും എന്റെ കൗതുകം അധികമാണ്. ബഡ്ജറ്റിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ

[Sri R. M. Palaniappan] [5th March 1954]

“ஹரிஜனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவானது. இன்னும் அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கி ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகமான நன்மையைச் செய்ய வேண்டும். அதுவும் குறிப்பாக புதுக்கோட்டைப் பிரதேசத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு அதிக நன்மையைச் செய்ய வேண்டும். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்த போது அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் கவனிக்கப்படவில்லை. அந்தக் காலத்திலிருந்தே ஹரிஜனங்களைப் போன்றவர்களின் உதவியினால் மற்ற பகுதிகளில் இருந்த ஹரிஜனங்கள் அதிக முன்னேற்றம் உடைந்து விட்டார்கள். ஆகவே இருபது முப்பது ஆண்டுகளாகவே மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிற புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சகாலத்திற்கு அதிகமான சலுகையை அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-38
a.m.

*SRI K. G. PALANISWAMY GOUNDER :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை சபை முன் சமர்ப்பித்து கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது, நாட்டில் சுபீட்சம் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும், நாடு செழித்து பச்சையாகக் காணப்படுவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் வெள்ளாமைமும் ஓரளவு அதிகரித்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், எங்கள் தாலுக்காவில் மாத்திரம் இன்னும் பஞ்சம் இருந்தகொண்டிருக்கிறது. நான்கைந்து மாததிரம் இன்னும் பஞ்சம் இருந்தகொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் அதேமாதிரிதான் இன்னும் இருந்தகொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் ‘பஞ்சம் பஞ்சம்’ என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தாராபுரம் தாலுக்காவில் நிரந்தரமான பஞ்சம் இருந்தகொண்டிருப்பதால், அதற்கு வேண்டிய பரிசாரம் ஏதாவது சர்க்கார் தேடவேண்டும். தால், அதற்கு கனம் நிதி மந்திரி வெள்ளக் கோவிலுக்கு வந்திருந்த சென்ற மாதம் கனம் நிதி மந்திரி வெள்ளக் கோவிலுக்கு வந்திருந்தார். அப்பொழுது அவர்களே நேரில் அங்குள்ள பஞ்ச நிலைமையைப் பார்த்திருக்கிறார். ஆனால், அதைப்பற்றி இந்த பட்ஜெட்டில் கொஞ்சம் பார்த்திருக்கிறார். ஆனால், அவர்களே பஞ்சம் இருக்கிறதென்று கூட அவர் குறிப்பிடவில்லை. அவர்களே பஞ்சம் இருக்கிறதென்று சொல்லிவிட்டால், நாங்கள் அதிகமாகக் கூக்குரலிடுவோம் என்ற காரணத்தினால்தான் என்னவோ அவர் அதைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லையென்று நினைக்கின்றேன்.”

“விவசாயிகளிடமிருந்து பெறவேண்டிய கடனை ஒரு வருஷத்திற்கும், லோன்களை 6 மாதத்திற்கும் ஒத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சேர்த்தாற்போல் மூன்று பசலிக்குச் சேர்த்து கிஸ்தி வசூல் செய்வதையும் ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று சென்ற வாரத்தில் நிதி மந்திரி அவர்களிடத்திலும், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களிடத்திலும் ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப் பரிசீலித்து உடனடியாக ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

“எங்கள் தாலுபுரம் தாலுக்கா தலைநகரத்தைத் தவிர, மற்ற ஐந்து பிரிக்காக்களில் மின்சார வசதி என்பதே கிடையாது. மின்சாரக் கம்பிசுட் இல்லை. மின்சாரம் என்றால் எப்படியிருக்குமென்று ஜனங்களுக்கு தெரியாது. பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் மாடுகளை வைத்துக்கொண்டு 100 அல்லது 120 அடி ஆழமுள்ள கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்க முடியாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். இவ்விஷயத்தில் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

“இப்பொழுது விவசாயிகள் கிராமங்களில் கடன் வசதியில்லாததால் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிராமாந்தரங்களில் கமிஷன் மண்டியோ, பாங்கு வசதியோ செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். பயிர் செய்யப்பட்ட தானியங்களையும், பருத்தி, புகையிலை போன்றவைகளையும் விவசாயிகள் கிடைத்த விலைக்கு விற்றுவிடுகிறார்கள். விவசாயச் செலவுக்கு உடனே அவர்களுக்குப் பணம் வேண்டியிருப்பதால், தானியங்களை உடனுக்குடன் போன விலைக்கு விற்று விட வேண்டிய நிலையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரிய முதலாளிகள் அவர்களை தானியக்

[Sri K. G. Palaniswamy Gounder]

5th March 1954] [Sri K. G. Palaniswamy Gounder]
ளையும் பண்டங்களையும் குறைந்த விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டு, மார்க்கெட் விலை உயர்ந்திருக்கக்கூடிய காலம் வரை அவைகளை வைத்திருந்து விற்று விடுகிறார்கள். ஆகவே விவசாயிகள் சலபமாகக் கடன் வாங்கும் படியாக இருப்பதற்கு கிராமந்தோரும் ஒரு பாங்கை அல்லது கமிஷன் மண்டியை ஆரம்பித்து அவர்களுக்கு உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.”

“S.P.C.A. Department எங்கள் பகுதியில் ஒன்றிரண்டு வருஷங்கள் வேலை செய்யாமல் இருந்தது. இப்பொழுது திரும்பவும் வேலை செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறது. எங்கள் பகுதியானது பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், கால் நடைகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. குடியானவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய தானியங்களை வாங்குவதற்கு பக்கத்திலுள்ள நகரங்களுக்கு வண்டி கட்டிக்கொண்டு போகும்போது, மாடுகள் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன; அதனால் கழுத்தில் கட்டி புண் ஏற்படுகிறது; அதனால் அதைப் பிடித்து அவர்களுக்கு அபராதம் போட்டு விடுகிறார்கள். காக்காய் கொத்தின காயமாக இருந்தாலும் கூட அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு கால்நடைகளைச் சரியாகப் பராமரிப்பதற்குத் தெரியும் என்றாலும் இப்பொழுது எங்கள் பகுதியில் மாடுகள் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. எங்கள் பகுதி பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், கால் நடைகளைச் சரிவர கவனிக்க முடியாத நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பகுதியில் மீண்டும் சாதாரண சுபீட்ச நிலைமை ஏற்படும்வரை இந்த எஸ்.பி.சி.ஏ. டிபார்ட்மெண்ட் அங்கு வேலை செய்யாமல் இருந்து விட்டால் நல்லது என்று நினைக்கின்றேன். அந்த இலாக்காவை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லாவிட்டாலும், சிறிது காலத்திற்கு அங்கு அது வேலை செய்யாமல் இருந்தால் நல்லது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.”

“கீழ் பவானித்திட்டத்தினால் எங்கள் பிரக்காவைச் சேர்ந்த நாலேந்து கிராமங்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது. அவைகளுக்கு அபிவிருத்தி வரி போட சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அபிவிருத்தி வரி விதிக்கப்படும்போது, ஐந்து முதல் பத்து ஏக்கராவரை நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்ற என்னுடைய யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

“எங்கள் தாலுக்கா அடிக்கடி பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்படுவதால், அங்குள்ள பனைமரங்கள் அதிகம் வறண்டு போய்விட்டன. அதனால், மரமேறும் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுற்றுப்புரத்திலுள்ள ஈரோடு, கோயமுத்தூர் போன்ற தாலுக்காக்களில் மரமேறுபவர்களுக்கு தென்னை மரம் ஏறுவதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால், அவர்களுடைய ஜீவனோபாயம் நிற்கு. ஓரளவு சௌகரியமாக இருக்கிறது. அதே போல் எங்கள் தாலுக்காவிலும் தென்னை மரம் ஏறுவதற்கு மரமேறும் தொழிலாளர்களுக்கு அனுமதி தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

“மரமேறும் தொழிலாளர்கள், லைசென்ஸ் வாங்கியிருந்தாலுங்கூட, வெளியே போகும்போது லைசென்ஸ் எடுத்துக்கொண்டு போகாவிட்டால் அவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கப்படுகிறது. ஏற்கெனவே லைசென்ஸ் வாங்கினவர்கள் லைசென்ஸ் எடுத்துக்கொண்டு போகாவிட்டால் அவர்களைச் ‘சார்ஜ்’ செய்வது, அபராதம் விதிப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. அவர்கள் விஷயத்தில் சிறிது அனுதாபம் காட்டுமாறு அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

“சர்க்கார் காங்கேயம் கால்நடைப் பண்ணையை விருத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய விவசாயிகளுக்கு மாத்திரம் கால்நடை அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக உதவி அளிக்கப்படுகிறது. அதேபோல், 5 அல்லது 10 கால்நடைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சிறிய விவசாயிகளுக்கும் ஊக்கம் கொடுத்தால், அவர்கள் நல்ல முறையில் கால் நடைகளைப் பராமரிப்பதற்கு முடியும்.”

[Sri K. G. Palaniawamy Gounder] [5th March 1954]

காங்கேயம் மாடுகள் என்றால் எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே, சிறிய விவசாயிகளுக்கும் கால்நடை வளர்ப்பு சம்பந்தமாக ஊக்கமளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ பொது மராமத்து இலாக்காவினால் செய்யப்படும் வேலைகள் அதிகச் செலவில் செய்யப்படுகின்றன. அதிகமாகப் பணம் சேதப்படுகின்றன. ஆகவே, குறிப்பிட்ட திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் சரிவர அந்தந்தத் திட்டங்களுக்கு செலவிடப்படுகிறதா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். கணக்குள் audio செய்யப்படவேண்டும். திட்டங்களுக்கு பணத்தை ஒதுக்கிவிட்டால் மாத்திரம் போதாது. திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்போது பணம் கூடும வகையில் வீணாக்கப்படாமலிருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கூடுமானவரையில் கண்காணிப்புடன் நடந்துகொண்டால், ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக்கொண்டு இப்பொழுது அந்த இலாக்காவினால் செய்யப்படும் வேலையைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமாகச் செய்யமுடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

“ எங்கள் பிரதேசத்தில் பஞ்சத்தின் காரணமாக ஓடைகள் கவனிக்கப் படாமல் மேடிட்டுக் கிடக்கின்றன. சிறிய சிறிய ஊர்களில் சரியான நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. இருந்தபோதிலும்கூட மண் எடுப்பு வேலைகள் நடந்தால் ஓடைகளில் தண்ணீர் தேங்கி, கிணறுகளில் தண்ணீர் ஊறுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அந்த வேலையைத் தொடர்ந்து செய்யும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ மூலனூரில் ஓடைக்கு மண் அரிப்பு வேலை செய்திருக்கிறார்கள். அதே போல் மற்ற பிரிக்காவிலும் மண் அரிப்பு வேலை செய்யப்படவேண்டும். நிழலிக்கரை என்று சொல்லக்கூடிய ஓடையில் 6, 7 பழைய ஆயக்கட்டுகள் சேறு அடைந்திருக்கின்றன. ஆயக்கட்டுகளை மறுபடியும் மராமத்து செய்தால், ஏரிகளில் தண்ணீர் தேங்கும். பல கிணறுகளுக்குத் தண்ணீர் வருவதற்கு வசதி ஏற்படும். மேற்படி ஓடையில் நிழலி, வளவாநல்லூர், குமரகோவில், தேவனம்பாளையம் ஆயக்கட்டுகளும், நல்லூர், செட்டிப்பாளையம், உத்தமபாளையம், தாசநாயக்கன்பட்டி போன்ற மூலனூர் பிரிக்காவில் கீளாங்குண்டலில் சண்பகச் சிறுறுறு போன்ற பல ஓடைகளும் இருக்கின்றன. அந்த ஆயக்கட்டுகளை மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதோடுகூட, மூலனூர் பிரிக்காவில் இன்னும் சில ஏரிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளும் மராமத்து செய்யப்பட்டால் கிணறுகளுக்குத் தண்ணீர் வரக்கூடிய முறையில் இருக்கும். அவ்வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் வேலையில்லாதாருக்கு வேலை கொடுக்கவும் முடியும். அந்த வேலைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு முடிக்கவேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ தாராபுரம் கீழர் ரோடில் நல்லதங்காள் ஓடை என்று ஒரு ஓடை இருக்கிறது. எங்கள் பகுதிக்கு நிதி மந்திரி அவர்கள் வந்திருந்தபோது, அந்த ஓடைக்கு மேல் ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அதைப்பற்றி ஒன்றும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. திடீரென்று மழை பெய்தால், அதில் தண்ணீர் ஒரு அடி ஓடிக்கொண்டிருந்தாலும்கூட, வண்டிகள் உருட்டிவிடப்படுகின்றன. அதுபோல் வருஷத்திற்கு 10 வண்டிகள் வரையில் உருண்டுபோயிருக்கின்றன. அந்த ஓடையின் மேல் அவசியம் ஒரு பாலம் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI M. MUNI REDDI:—“ Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Budget presented by the Hon. the Finance Minister and appreciate the way in which it has been presented to this Hon. House. I have listened to the many speeches delivered. Hon. Members have pointed out the salient points. As I am representing a backward area, I think it is my duty to represent and re-represent

[5th March 1954] [Sri M. Muni Reddi]

the grievances and urgent needs of my taluk. I have received a number of letters urging upon me to thank the Government for their having sanctioned the electricity scheme to Hosur taluk.

“ Sir, I like to make a personal explanation with regard to the remarks made by the hon. Member, Sri Munisamy Gounder yesterday. Sir, though it is a very trivial matter, yet the Hon. Minister Sri Manickavelu Naicker asked me whether I was going about in Vepanapalli area and moving about here and there asking people to join Andhra. It was not so. I was an invitee to a function where the Collector was also present to lay the foundation-stone for the High School. There I spoke a few words with regard to the development of the school. But the hon. Member Sri Munisamy Gounder said something which might not have been relished by the public. I do not know why he ever brought in that subject here at all. It is all a falsehood. I went there for the function and returned to Krishnagiri. Why Mr. Gounder made a fuss of it here on the floor of the Assembly, I do not know. Last time also, something happened and the Hon. the Finance Minister grew so angry that he had to retort when I began to make a mention of it. Why I am saying all this is to impress that Mr. Gounder must at least realise his responsibility and should know what to speak and what not to speak.

“ Sir, coming to the urgent needs of my taluk, I have represented many a time regarding the irrigational facilities required by my taluk and I am glad to say that the concerned Ministers and Officers have promised that they would look into the needs of my area. It was published in the press also that productive and remunerative schemes would be first exhausted and they would take up afterwards unproductive and unremunerative schemes. They have now taken up unproductive and unremunerative schemes. My humble submission is that Hosur taluk is a very resourceful taluk and it has got many irrigational sources, but they have not yet been tapped. This I represented on the floor of this House as also in the Half-yearly District Irrigation Conference. I made special mention about the Dalavoi tank. It will cost about Rs. 2 lakhs according to estimates prepared by the Divisional Engineer. Then I suggested that canal must be constructed from the tributary of South Pennar so as to let in water to the tank. The tank will irrigate more than 3,000 acres at a cost of Rs. 4 lakhs and the cost of construction of the canal as well as repair of the tank will come to about Rs. 150 per acre.

“ Sir, times without number, I have represented that the Doddha Halla Anicut near Anchatty must be taken up. I stressed this in the Irrigation Conference and it has been approved and it has been sent to the Government. It will irrigate about 2,900 acres. It might cost about Rs. 12.5 lakhs or so. What I suggest is that Government must pay due attention to underdeveloped and backward areas and see that some irrigational facilities are provided for these areas, particularly in the Hosur taluk.

[Sri M. Muni Reddi] [5th March 1954]

"Sir, so far as tank improvement is concerned, for the last two years I have been stressing this aspect and have been making suggestions how we should improve the tanks. In the Composite State, we had about 35,000 tanks. In an editorial article, the *Mail* had also stressed that Government should pay its pointed attention to the improvement of tanks. I have also given a good number of suggestions and the Hon. Minister for Public Works was also pleased to make a note of some of the points and said that he would see that they were carried out. What I suggested was not only from the point of view of my taluk. We have a number of tanks most of which are silted up. We have got about 20,000 tanks in the Madras State and the ayacut of these tanks is something like 30 to 35 lakhs of acres. If those tanks are well preserved by constructing bunds and obstructing silt getting into the tanks during floods or rainy season, I think we will be saving these tanks for some years to come. As I said last time, I again stress that for the removal of silt, we may employ bulldozers and tractors. This being summer, bulldozers and tractors are lying idle. We can utilize them for desilting the tank beds. Even in Mysore they are adopting this method. I can quote some examples to show how in America bulldozers, tractors and cranes are used to remove silt from tanks and restore the tanks to their original condition. I submit that if the tanks are restored to their original condition, we will be able to tide over the food crisis in this Madras State.

"Sir, I offered another suggestion with regard to the construction of Community Wells in tanks and these Community Wells are nothing but tanks within tanks. They will be 50 feet deep, and 100 feet wide and there will be so much percolation even in times of drought that they will feed the ayacut and we will be able to help the ryots. What the ryots want is not money, but what they want is water for irrigation. If water is provided, they will be able to grow more food and we can tide over the crisis.

"Another urgent need of my taluk is that the Local Fund Hospital should be converted into a Government Hospital. In the month of November, I received a communication from the Government that they would consider this and see that the Local Fund Hospital is converted into a Government Hospital. There are about 232 schemes that have been sanctioned. I searched each one of them, but I could not find this one. However, I earnestly hope that the Government would see that this conversion is done.

"Sir, Hosur taluk is very vast in size, perhaps the first and the biggest in the whole of Madras State now and has three lakhs of population. It is nearly rocky and hilly and we do not have any village communications as such. People cannot rush to Bangalore or Salem in times of urgency. So I request the Government to see that the Local Fund Hospital is converted into a Government Hospital with all facilities so that people may have little difficulty in getting medical aid.

"Regarding other things, I request again that we should have a separate Land Mortgage Bank for Hosur. We undergo many

[5th March 1954] [Sri M. Muni Reddi]

difficulties now. People have to go 70 miles or so with karnams and creditors to meet the Land Mortgage Bank Supervisor. So I represented this matter and the Government were pleased to investigate the opening of a separate Land Mortgage Bank, but somehow or other the Deputy Registrar of Dharmapuri was not satisfied and he did not recommend it. Again, I request the Government to see that a separate Land Mortgage Bank is opened in Hosur taluk.

"Sir, when the then Minister for Education, the Hon. Sri Krishna Rao came to Hosur we represented that the Government should give us Rs. 20,000 by way of contribution for the construction of a Hostel. I urge that that may also be done now.

"Sir, as I said already, Hosur is a backward and undeveloped area. During famine days, it was that area which provided two lakhs bags of ragi to Salem district and other districts every year. At that time, the price was very low and they parted with almost all the stock of ragi they had at a cheap rate so much so we cannot raise any funds for the construction of a Hostel. Hence I request the Government to give us Rs. 20,000 as contribution for the construction of a Hostel."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's time is over. The hon. Member Sri K. Aranganathan may speak."

* SRI K. ARANGANATHAN:—"மாண்பு மிக்க மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அரசாங்கத்தாரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் வரவேற்கத்தக்க நிலையில் இல்லை.

"பிற்பட்ட வகுப்புகளுக்காக அதிகப்படியாகப் பணம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அதற்கு நேர் மாறாக ஹரிஜனநல அபிவிருத்தி மான்யத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற 90 லட்ச ரூபாயில் 10 லட்சம் தான் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பல துறைகளிலும் வீழ்ச்சியுற்றவர்களாகவே இருக்கும் பிற்பட்ட இனத்தினர்களுக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்திற்கு பன்முறை பகர்ந்தும், இந்த அரசாங்கம் அதற்குச் செவி சாய்க்கவில்லை.

"எதிர்க்கட்சியினர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு சரியான பதில் கிடைப்பதில்லை. சிலகேள்விகள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. பதில்கள் தகுந்த நேரத்தில் கிடைப்பதில்லை. கேட்டால் இன்னும் பதில் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்காரும், ஆளும் சர்க்கார் பட்சி அங்கத்தினர்களும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை விரோதிகளாகவும் சமூகத்துரோகிகளாகவும் நினைத்துக்கொண்டு நடத்துகிறார்கள். நான் கேள்வி கேட்டால் ஏதோ அரசாங்கத்தின் ஊழல்களை அம்பலப்படுத்துவதற்காக கேட்கிறேன் என்று அரசியலார் தவறாக எண்ணுகிறார்கள். எங்கெல்லாம் இந்த ஆட்சியின் அதிகாரம் நிலவுகிறதோ அங்கெல்லாமுள்ள குற்றம் குறைகளை தவறுகளையெல்லாம் அரசியலாரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காகவேதான் நான் இத்தகைய கேள்விகளைக் கேட்கிறேனெய்யாழிய அவர்கள் மனத்தைப் புண்படுத்தவோ, அல்லது அவர்களின் கண்ணியத்தைக் குறைக்கவோ நான் கேட்கவில்லை. ஆதலால் தயவுசெய்து எங்களைத் தவறாக நினைக்கக்கூடாது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இப்பொழுது கொண்டுவருகிறேன். பல கேள்விகளின் பதில்கள் பொறுப்பற்ற முறையிலும், தவறுதலாகவும், பொய்யாகவும் இருக்கின்றன. உதாரணமாக நான் விருத்தாசலம் சப்-ஜெயிலில் தற்கொலை செய்துகொண்ட கைதி ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்டதின் காரணம் என்ன என்று கேட்டதற்கு கனம் ஜெயில் மந்திரி அவர்கள் 'அவன்

[Sri K. Aranganathan] [5th March 1954]

எதோ குற்றம் செய்ததால் ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்டான் என்று மிகவும் பொறுப்பற்ற முறையில் பதில் சொன்னார். எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதானே, குற்றம் செய்தால் ரிமாண்டில் வைப்பார்கள் என்று இங்குள்ள கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு சட்டஞானமே கிடையாது என்பது கனம் சிறை மந்திரி அவர்களின் கருத்தா என்று கேட்கிறேன். 1952-ம் வருஷத்தில் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ஹையர் பர்சேஸ் சிஸ்டம் (hire purchase system) மூலமாக பம்ப்செட்டுகள் வாங்குவதற்கு வந்த விண்ணப்பங்கள் எத்தனை என்று கேட்டதற்கு, 'விண்ணப்பம் ஒன்று கூட வரவில்லை' என்று பொய்த் தகவல் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ராஜ்ய அரசாங்கத்தாலோ அரசாங்க மான்யம் பெறும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களாலோ நடத்தப் படும் தலைநகர் ஆஸ்பத்திரி இல்லாத தாலுக்கா தலைநகர்கள் எத்தனை என்று நான் கேட்ட கேள்விக்கு, தலைநகர் ஆஸ்பத்திரியில்லாத தாலுக்காத் தலைநகர் இந்த ராஜ்யத்திலே இல்லை என்ற பொய்த்தகவலை கனம் சுகாதார மந்திரி கொடுத்திருக்கிறார். செஞ்சியிலிருந்து நான் வந்திருக்கிறேன். செஞ்சியிலிருப்பது டிஸ்பென்ஸரி. ஆஸ்பத்திரி அல்ல. ஏன் இப்படி பொறுப்புள்ள மந்திரிகள் பொறுப்பற்ற பதில்களையும், பொய்த் தகவல்களையும் தருகின்றனர்? அதிகாரிகள் செய்துள்ள தவறுகள் சம்பந்தமான கேள்விகளை நான் கேட்கும்பொழுது, அந்தக் கேள்விகளுக்கு தகவல்களைக் கொடுக்கும்படி அதே அதிகாரிகளைக் கேட்பதால், அவர்கள் அந்தத் தவறுகளை சுலபத்தில் தெரிந்துகொள்ளமுடியாத அளவுக்கு மழுப்பலான தகவல்களைத் தருகின்றனர். குறிப்பிட்ட தவறு வெளியாகிற அளவுக்கு உப கேள்வி கேட்கப்படும்பொழுது கனம் மந்திரிகள் அதிகாரபூர்வமான தகவல் தங்க ளிடம் இல்லை என்கிறார்கள். கேள்வியைப் பார்த்தவுடனே இதற்காகத்தான் இந்தக் கேள்வி என்று தெரிந்து உடனே அந்தத் தகவல் வந்துள்ளதா என்று பார்க்க வேண்டிய பொறுப்பு கனம் மந்திரிகளுடையதுதானே. நாங்கள் கேள்வி கேட்டால் ஆட்சியாளர் சில விஷயங்களை ஆராய்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கேள்வி நேரத்தில் சில கேள்விகளுக்குப் பல உப கேள்விகள் எதிர்க்கட்சி யிலிருந்து சரமாரியாகக் கேட்கப்பட்டு அரசாங்கத்தை திணரவைக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் ஆபத்தகாயர்போல கனம் மன்றத் தலைவர் "அடுத்த கேள்வி" என்று குறுக்கிட்டு மறு கேள்விக்குப் போய்விடுகிறார்."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member is not right in criticising the Chair. The hon. Member said that I have given protection to the Hon. Ministers. He is not right in saying so. He should withdraw his statement."

*** SRI K. ARANGANATHAN:—**"I am sorry, Sir. I withdraw the statement."

"எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் நிர்வாக யந்திரத்திற்கு தேவையான சிறந்த மெக்கானிக், நிர்வாக இயந்திரத்தின் எந்த மரை கழன்றுள்ளது என்பதை எல்லாம் ஆட்சியாளர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி, நிர்வாக இயந்திரம் சரியாக இயங்கவைக்க அவசியமானவர்கள்."

"சொந்தக்கண்களாலும், காதுகளாலும் நாங்கள் சேவை செய்கிறோம். எங்கள் கண்களுக்குப் புலப்படுவையையும் காதுகளால் கேட்கப்பட்வையையும் ஆட்சியாளர்களுடைய கவனத்திற்கு எங்கள் கேள்விகள் மூலம் கொண்டு வருகிறோம். ஆதலால் நிர்வாகத்தில் ஏற்படுகிற குறை, தவறு, அநீதிகளை ஆராய்ந்து பார்க்க நல்லதொரு சந்தர்ப்பம் ஆட்சியாளர்களுக்கு எங்கள் கேள்விகள் மூலம் கிடைக்கிறது. இதற்காக ஆட்சியாளர்கள் எங்களுக்கு நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்கள்."

"கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் முதல் அமைச்சராக வந்தபிறகு இந்த ராஜ்யத்தில் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருந்த லஞ்சப்பேய் ஒழிந்துவிட்டது என்ற நிலையை பத்திரிகைகளும் மற்றவர்களும் உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள்."

[5th March 1954] [Sri K. Aranganathan]

"வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே ஒரு தாசில்தார் லஞ்சம் வாங்கினதாகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு ப்ரியுபுனலால் விசாரிக்கப்பட்டு, அவர்கள் செய்த சிபாரிசுகள் பேரில் டிஸ்பன்ஸ் செய்யப்பட்டார். ஆனால் அந்தத் தாசில்தார் விண்ணப்பித்துக்கொண்ட கருணை மனுவின் பேரில் மீண்டும் பழைய பதவியில் அமர்த்தப்பட்டார். இதுதான் லஞ்ச ஒழிப்பா என்று கேட்கிறேன். லஞ்சத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணம் ஆட்சியாளரிடம் எங்கே இருக்கிறது?"

"படித்த வாலிபர்களிடையேயும், பட்டதாரிகளிடையேயும் இருக்கும் வேலையில்லாதத்திண்பட்டத்தை ஒழிக்க எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்கிற இந்த அரசாங்கம் ஏன் இன்னும் அரசாங்க அலுவலகத்தில் ரிடையரான பல அதிகாரிகளை மீண்டும் அமர்த்தி ஒவ்வொரு ஆண்டாக அவர்கள் உத்தியோகக் காலத்தை நீடித்துக்கொண்டே போகிறது? அப்படி அமர்த்தப்பட்டவர்கள் உதாரணமாக Chief Engineer, Secretary to the Madras Legislature and Inspector-General of Registration எவ்வளவோ படித்த பட்டதாரிகள் இருந்தும் ஏன் ரிசுடயர் ஆகியவர்களை மீண்டும் மீண்டும் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று எதிர்ப்பில்லை அந்தந்த அலுவலகத்தில் கீழிருக்கும் அதிகாரிகள் உயர்வதற்கும், புதிதாக வருபவர்களுக்கும் இதுபோன்ற காரியங்கள் இடைஞ்சலாக இருக்கிறதல்லவா? எதிர்க்காலத்திலாவது இதுபோன்ற நீடிப்பு, ரிடையர் ஆனவர்களை மீண்டும் வேலையில் அமர்த்துதல்போன்ற செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்."

"தென்னாற்காடு நெய்வேலி சுரங்கம் இந்தியாவுக்கும் பொருளாதாரப் பொக்கிஷமாக பயன்தரப்போகிறது என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. அங்கு Chief Engineer ஆக கோஷ் என்ற வட நாட்டை சேர்ந்தவர் இருக்கிறார். இவர் ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே இன்னும் இருக்கின்றார். இவர் இந்தச் சுரங்க ஸ்தாபனத்தில் நடக்கும் ரகசிய வேலைகளையெல்லாம் ஆட்சியாளருக்குத் தெரியாது திரைபோடுகிறார். வடநாட்டிலிருந்து ஆட்கள் இச்சுரங்க வேலைகளுக்காக இறக்குமதி செய்யப்படுகிறார்கள். அங்கிருந்து வருபவர்கள் அகதிகள் என்ற பெயரால் முதலில் கடலூர் வேலையிலும் ஸ்தாபனத்தில் பதிந்த பிறகு சுரங்க வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கும் பழைய வேலையாட்களைக் கொண்டு வட இந்தியர்களுக்கு வேலை நுணுக்கங்களைக் கற்றுக்கொடுக்கச் செய்த பிறகு, இவர்களுக்கு வேலைகற்றுக்கொடுத்த தென்னாட்காரர்களுக்கு அதிகாரிகளாகப் போட்டுவிட்டு, பழைய ஆட்களைக்கீழே இறக்கிவிடுகிறார்கள். இங்கே தமிழர்கள் கார் டிரைவர்களாகவும், கூலிகளாகவும் தான் அமர்த்தப்படுகிறார்கள். அகதிகள் என்ற பெயரால் 'கோஷ்' வட இந்தியர்களை உயர்ந்த சம்பளத்தில் மேல் உத்தியோகத்தில் அமர்த்துகிறார். ஆட்சியாளர் கண்ணுக்குப் புலப்படாத அளவுக்கு இவைகள் யாவும் திரையிடப்படுகிறது. இது வரையில் நடந்திருக்கும் மொத்த வேலை எவ்வளவு, எவ்வளவு காலம் ஆனது, எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கப்பட்டது, ஆதலால் எவ்வளவு கஷ்டம் அரசாங்கத்திற்கு என்பதை ஆராய ஒரு கமிஷனை அரசாங்கம் நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஜில்லாவில் இருக்கும் வேலையில்லாப் பிரச்சினையும் பொருளாதாரப் பிரச்சினையும் தீர்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சில நாட்களுக்கு முன்னால் ஒரு தொழிலாளி தெரியாமல் செய்த ஒரு குற்றத்திற்காக அவனைக்கட்டி ஸாரியில் இழுத்துக் கொண்டுபோய் வெய்யிலில் போட்டு உருட்டி நையப்படுவதற்குக்கிறார் ஸ்ரீ கோஷ் அவர்கள். இதுமாதிரியான கஷ்டங்களை தமிழ்நாட்டு தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுத்து வருகிறார்."

"தமிழ் நாட்டு உழைப்பாளர் கட்சித்தலைவர் திருவாளர் எஸ். எஸ். ராமசாமி பண்டாச்சி அவர்களும், நானும் நெய்வேலி சுரங்கத்தை பார்க்கச் சென்றிருந்தோம். சுரங்கவேலை முன்னேற்றத்தைப்பற்றி விளக்கமாக காட்டுவேண்டுமென நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டோம். அங்கிருந்த பெரிய அதிகாரியான ஒரு வட இந்தியர், அவர் கீழே இருக்கும் சிப்பந்திகளுக்கு உத்தரவுபோட, அவர் அவருக்கும் கீழே இருக்கிறவருக்கு

[Sri K. Aranganathan] [5th March 1954]

உத்தரவுபோட இறுதியில் வாசுமேனிடம் அனுப்பப்பட்டோம். இத்தனை சிப்பந்திகளும் வடஇந்தியர்கள். இங்கிலேஷும் அவர்களுக்குத் தெரிய வில்லை : வங்காளி பாவையோ எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அங்கே மேல் அதிகாரியிலிருந்து கீழ் அதிகாரி வரைக்கும் ஒரே வட நாட்டார் மயமாகத் தான் இருக்கிறார்கள். நான் தென்னாற்காட்டில் இருப்பதாக தோன்ற வில்லை. இந்த உணர்ச்சியே எனக்கு ஏற்படவில்லை. தென்னாற்காடு நெய் வேலிப் பகுதியைக் குடைந்து எடுத்து வடநாட்டில் வைத்திருப்பதாகவே நாங்கள் உணர்ந்தோம். இந்த நிலை இன்னும் நீடிக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். எங்கள் தலைவர் கனம் எஸ். எஸ். ராமசாமிப்பெயாச்சியும் நானும் சீப் எஞ்சினியரிடம் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் சீப் எஞ்சினியர் 'கோஷ்' 'Whoever may be that comes in my way, I will shoot him down' என்று எங்கனிடத்தில் சொன்னார்.

“நாங்கள் வேலை நிறுத்தம் ஏன் நடந்தது என்று கேட்டபிறகு சுலபமாக தீர்ப்பதற்காகவே நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். வழியிருந்தால் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டதற்குத் தொழிலாளர்கள் கம்யூனிஸ்டு என்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிட்டு மேலே ஆங்கிலத்தில் சொல்லியபடி சொன்னார்.

பொறுப்புள்ளவர்கள், நல்லெண்ணம் கொண்டு பொதுநலனை உத்தேசித்து ஒரு சமூகமான நிலை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று வந்த மக்கள் பிரதிநிதிகளிடம் ஸ்ரீ கோஷ் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்தகொண்டார் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.”

12-10
P.M.

* Sri T. V. SANNASI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே இந்த பட்ஜெட்டை முழுமனதோடு ஆதரிக்கிறேன் என்பதை யாருக்கும் சந்தேகமில்லாமல் சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்களையும், அவரைச் சார்ந்த கனம் மந்திரிகளையும் குறை கூறுவதையே குறியாகக் கொண்டவர்களுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் குறைகூற இடமில்லாமற் போகவில்லை. அதைப்போன்றே, கலாம் ராஜாஜி மந்திரி சபை எதைச் சொன்னாலும் அதை அப்படியே ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கங்கணங்கட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் இதில் எவ்வித குறையும் இருப்பதாகச் சொல்வதற்கில்லை. நான் இவ்விருவிற்கும் மத்தியிலிருந்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“நாட்டின் தற்போதைய நிலையிலும், மந்திரி சபையின் தற்கால நிலைமையிலும் ஒரு அறிவாளி இதைவிட மேலாக ஒரு பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்க முடியாது என்றும் கருதலாம். இது அரசியல் வாதிகள் யாவரும் அறிந்த விஷயம். இந்த பட்ஜெட்டில் விவசாயிகளுக்கு அதிக நலன்கள் இருப்பதாகவே தெரிகிறது. இருந்தாலும், சில விஷயங்களில் கொஞ்சம் சந்தேகமாக இருக்கிறது (சிரிப்பு). என்ன காரணத்தைக் கொண்டோ எங்கள் பாகத்தில் மழை தேவைக்கதிகமாகவே பெய்தது. அதன் காரணமாக சம்பா, கார் முதலிய பயிர்களெல்லாம் வளமான விளைவாகவே தோற்றமளித்தது. தோற்றந்தான் அவ்விதமிருந்ததே தவிர உள்ளே நுழைந்து பார்த்தால் சில அரசியல்வாதிகள் உள்ளம்போல பூச்சிகள் அரித்துப் பதராகவே இருந்தது. (சிரிப்பு). இவ்வகையில் பாடுபடும் பயனின்றி பதர்களைப் பெற்று வாடுகின்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கு வரிவசூல் செய்யவேண்டியது மதிமிக்க மந்திரிகளின் மாறாக்கடமை. இது இன்றியமையாததும்கூட.

“அன்றியும், இந்த பட்ஜெட்டில் விவசாயிகளின் விவசாய உதவிக்காக இயன்ற அளவு பணம் ஒதுக்கியுள்ளதென்றாலும் அவ்வுதவி விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் காலத்து உதவப்படுவதில்லை. உழுது பயிர் நட்டு உரத்திற்கு மனுப்போட்டால் உரம் கிடைப்பதற்குள் அறுவடை முடிந்தவிடுகிறது. மனிதனுக்கு பொறுமை இருக்கவேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால், இம்மாதிரி விஷயங்களில் அதிகாரிகள் இவ்வளவு பொறுமையாக இருந்து இம்மையை வளர்ப்பது மிக மிகத் தவறு. பெரும்பாலான இடம்

[5th March 1954] [Sri T. V. Sannasi]

களில் இதை மந்திரிதான் நடந்து வருகிறது. அவசரக் கடன் மனுக்கள் கிடைப்பதிலும் இப்படித்தான் காலதாமதம் செய்யப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு அரசாங்க பட்ஜெட்டில் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கினாலும்கூட கணக்குப்பிள்ளைகளின் அந்தரங்க பட்ஜெட்டிற்கு விவசாயிகள் பணம் ஒதுக்கினால் தான் அரசாங்க பட்ஜெட்டின் உதவியை விவசாயிகள் பெற முடிகிறது. இதைச் சர்க்கார் கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வழக்கமென்ற தோரணையில் வழுவி விடவேண்டாம்.

“கனம், குளித்தலை, பஞ்சப்பட்டி ஏரியிலுள்ள பெரும் பாகங்களை எடுத்துக்கொண்டால் திருச்சி ஜில்லா போர்டுக்கும் இப்பாகங்களிலுள்ள கிராமங்களுக்கும் எவ்வித சம்மந்தமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஜில்லா போர்டுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் சம்மந்தம் நிறைய இருந்து வருகிறது. வரி வசூல் செய்யும் ஒரே விஷயத்திலும்கூட மந்திரிகளை கிராமங்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் தொடர்பு இருந்து வருகிறது. மந்திரி மார்களுக்கு ரயில் போகும் பக்கமாகவும், பஸ் போகும் பக்கமாகவும் நல்ல ரோடுகள் போகும் பக்கமாகவுந்தான் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கின்றார்கள். பரிதாபத்திற்குரிய எனது பஞ்சப்பட்டி ஏரியாவுக்கு மந்திரிகளை அழைத்துச் செல்லவேண்டுமென்பது எனது நீண்ட நாள் விருப்பம். ஆனால், வாலிபம் கடந்து வயது முதிர்ந்த தந்தையைப்போல மந்திரிகளை அழைத்துக் கொண்டு வழி இல்லா ஊர்களுக்குப் போவதென்றால் வரவழைத்த நான் எந்தோளில் தான் தூக்கிச் செல்லவேண்டுமோ தவிர வேறுவழியுமில்லை. வசதியுமில்லை. இவைகளையெல்லாம் மக்களின் அரசாங்கம் மதித்துக் கவனிக்கவேண்டும். உழைப்பின்றி நகரங்களில் உல்லாச வாழ்க்கை நடத்தவோர் வெகு தீவிரமாகவும் அழகாகவும் அரசியலைப்பற்றி பேசுகிறார்களே தவிர, நல்ல உணவின்றி நாள்தோறும் உழைத்ததை அலுத்துப் போன நாட்டின் முதுகெலும்புகளாகிய அப்பாவி மக்களின் வசதியைப்பற்றி யார் கவலைப்படுகின்றார்கள்? இவர்களை வாக்காளர்களாகச் சேர்த்திருந்தும் கூட அது அவர்களின் வாழ்க்கை நலத்திற்குப் பயன்பட்டு வருகிறதா? என்று பார்த்தால் இல்லை என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம்.

“வியாபாரிகளுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரி வேண்டுமென்று எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசிப்பேசி அலுத்துவிட்டார்கள். இதைப்பற்றி, நான் என்ன புதிதாகச் சொல்லப்போகிறேன். சொல்லித்தான் பயன் என்ன? எல்லாம் சச்சுவரர்ப்பணம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஒருக்கால் மாற்ற மிருப்பின் அது மந்திரிகளின் தனம்.

“மற்றும் கல்வித் திட்டத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இது என் வெறும் ஆசைமட்டுமல்ல. ஒரு நாட்டின் ஜீவாதாரமான மொழிப் பிரச்சினை. புதிய கல்வித் திட்டத்தால் எதிர்கால அறிஞர்களாய் வரவிருக்கும் இளைஞர்களின் படிப்பு மிகவும் பாழ்பட்டுவிடும். அதன் காரணமாக, அமைதியாயிருந்த நாட்டில் கொந்தளிப்பும் குழப்பமும் வளர்ந்து வருகிறது. மந்திரி சபையில் குழப்பம், மந்திரி கட்சியில் குழப்பம், சட்ட சபையில் குழப்பம், சட்ட சபைக்கு அங்கத்தினர்களை அனுப்பிய மக்களிடையே குழப்பம், மற்றும் வாக்காளர்களாகப் புதிது செய்துகொள்ளாத பெரும்பாலான மக்களிடையேயும் குழப்பம். பொதுவாக தமிழகமே குழப்பிக்கிக்கின்றது. இந்தக் கஷ்டங்களையெல்லாம் கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் நன்கு தெரியும். அறிவாளிகள், மேதைகள், தலைவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களில் சிலரைப் பிடித்து ஆதரித்துப் பேசச் செய்து விடுவதாலோ, அல்லது, அதிகாரத் துணை கொண்டு அம்மனுக்குக் கொண்டுவருவதாலோ பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது. மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு பிரதமர், நம்பிக்கைக்கும் மாறாகத் திணிக்கப்படுமானால் நாட்டிலுள்ள நல்லுறவும் அமைதியும் நலிந்துவிடும். இந்நிலைமை நாட்டிற்கே பெரும் நஷ்டமாக முடியும்.

“தற்போதைய மந்திரி சபைத் தலைவர் கனம், ராஜாஜி அவர்கள் தமிழ் நாட்டின் பிறந்த ஓர் தலைநகரத் தலைவர், அறிவாளியும்கூட உயர்ந்த பதவிகளை வகித்த அவர் போன்ற ஒருவர் நம் நாட்டில் இருக்கவில்லை.

[Sri T. V. Sannasi] [5th March 1954]

இத்தியாதி பெருமையுடைய அன்னவர் ஆட்சியில்தான் இந்நிலம் காணாத கொடுமை அத்துமீறி நடந்து வருகிறது. இது மிகவும் வருந்தற்குரியதே! ஆகம் ஞான யோகங்களைப்பற்றி நூலில் படித்ததை மட்டும் அயலார்க்குச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. அதனை அறநெறி வழியில் சென்று பன்னாள் பயிற்சிக்கவேண்டும். அதன் பயனாக அடையக்கோரும் உயர்நலமாகிய பரநிலையைக்கூட ஆத்திர அவசரத்தாலோ, அதிகார ஆணையினாலோ அடைந்து விட முடியாது. இதுதான் நியதி. இதனை விட்டுவிட்டுக் கண்மூடித்தனமாக "கல்யாணம் பண்ணியும் சந்நியாசி" என்பது போல, காலம், முயற்சி, கண்ணியம், பொருள் யாவும் இத் திட்டத்திற்காக அர்ப்பணித்து நடை முறையில் கண்ட நற்பயன் என்ன? பூஜ்யந்தான். இதுவா ஓர் மேதையின் சாதனை?

"இன்னும் இத்திட்டத்தின் தீமையைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமானால் இந்தப் பட்ஜெட் முடிவிற மார்ச்சு 31-ந்தேதி வரை கூடப் பேசிக்கொண்டு போகலாம். ஆகவே, இக்கயமைத்திட்டத்தை மக்களிடையே கட்டாயமாகப் புகுத்தி நிரந்தரமான கஷ்டத்தை உண்டாக்காமலிருக்கும்படி கனம், மந்திரியவர்களே தமிழகத்தின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இத் திட்டமானது இரண்டுக் கெட்டானிலைமையில் பல கண் மூடிகளைப் பெருக் குமே தவிர கற்றவர் எண்ணிக்கையைப் பெருக்க முடியாது. கைரேகை வைக்கக்கூடியவர்களாயிருப்பிலும் எதிரிகள் ஜோடித்த பொய்ய் பாண்டி லுள்ள தொகை இன்னதென்றே தெரியாது என்ற உண்மையைக் கூறி ஓரளவு தப்பித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால், கையெழுத்துமட்டும் போடத் தெரிந்த முட்டாள்கள் எந்த அளவு உண்மையை எடுத்துக் கூறினாலும் எவ்வாறு தப்பிக்கமுடியும்? இந்நிலைமையை வளர்க்கும் இத்திட்டமானது ஏழை மக்களை பல வகையிலும் பாதிக்கும். இந்த உண்மையை நன்கு அறிந்திருக்கும் மந்திரி அவர்களுக்கு மீண்டும் அறிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—"On a point of order, Sir. The hon. Member's speech gave rise to considerable applause and laughter. For the benefit of the non-Tamil knowing Members of this House I would like to have a small account in English of what the hon. Member spoke in Tamil."

MR. SPEAKER :—"That is not a point of order. Let the hon. Member learn Tamil and go through the proceedings. Then he will himself understand what the hon. Member spoke about."

*** SRI T. S. ARDHANARI :—**"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த மூன்று நாட்களாக வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். இந்த வரவு செலவுக் கணக்கைக் கொடுக்கும் போது நிதி மந்திரி அவர்கள் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டு உள்ளார்கள். இதைப்பற்றி மட்டும் சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். சர்க்கார் இந்த பட்ஜெட்டை இந்தச் சபையில் சமர்ப்பிக்கும் போது கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு சில நிவாரணம் அளிக்கப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். நிவாரணம் அளித்துக் கொண்டும் வருகிறார்கள். இதனால் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமான பரிசாரம் கிடைக்காது. அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்புள்ள மார்ப் கெட் இல்லாவிட்டால் அவர்களால் முன்னேற முடியாது என்பதையும் தங்களுடைய அபிப்பிராயமாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஜவுளி மில்களைக் குலு தான் கைத்தறி நெசவு தொழில் நசித்து விட்டது என்ற தவறான கருத்தை உண்டாக்குவதற்கு முயற்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முதலில் பாதுகாப்புள்ள மார்ப்கெட் இல்லாவிட்டால் கைத்தறித் தொழில் நெருக்கடி தீராது என்கிறார்கள். இரண்டாவதாக மில் துணிக்கு வரி போடுவதன் மூலம் கைத்தறியைக் காப்பாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்குப் பதிலாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மில் ஜவுளிக்கு வரி போடுவதால் மத்திய

[5th March 1954] [Sri T. S. Ardhanari]

தரவரிக்கம் பாதிக்கப்படும் என்று கனம் கே. டி. ராஜா சொன்னதை, சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும்போது எதிர்த்து, கைத்தறித் தொழிலாளர்களை தாங்கள் தான் காப்பாற்றுவது போன்ற பாவனையில் பேசினார். கைத்தறிக்கு இப்பொழுது ஆபத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதற்கு இந்தச் சர்க்கார்தான் காரணம் என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். இன்றைக்கு கைத்தறி நெசவாளர்கள் வீதி வீதியாகத் திரியும் நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் இந்தச் சர்க்கார் தான். பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய அரசாட்சி இந்த நாட்டில் காலடி வைத்தவுடன் இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்கள் நாசம் அடைய ஆரம்பித்தார்கள். பிறகு இந்தச் சர்க்கார் அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடன் அவர்கள் பூரணமாக நாசமடைந்தார்கள். காங்கிரஸ் சர்க்கார் அதிகாரத் திற்கு வந்ததும் கண்ட்ரோலை எடுத்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் நூலின் விலை குறைவாக இருந்தது. துணியின் விலை அதிகமாக இருந்தது. அதனால் அப்பொழுது கைத்தறி நெசவு தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியாகக் கூலி கிடைத்தது. கண்ட்ரோலை எடுத்தவுடன் நூலின் விலை அதிகரித்தது, துணி விலை குறைந்தது. துணி விலை குறைந்ததால் பொது மக்கள் ஓரளவு நன்மை அடைந்தார்கள். நூல் விலை அதிகரித்ததனால் மில் முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடித்தார்கள். ஆனால் நெசவாளர்களிடையே கூலி மிகவும் குறைந்தது. ஒரு பீஸ் நெய்ய் 12 ரூபாய் கூலி வாங்கி வந்தவர்கள் கண்ட்ரோலை எடுத்த பின் 4 ரூபாய் கூலி வாங்குகிறார்கள். அதனால் கூலியில் எட்டு ரூபாய் குறைந்தது. இந்த எட்டு ரூபாயும் நூல் விலை மேல் உயர்ந்துவிட்டது. அதனால் மில் முதலாளிகள் கொள்ளையடிப்பதற்கு வசதி ஏற்பட்டது. இதன் காரணம் கண்ட்ரோல் எடுக்கப்பட்டது தான் என்று சொல்ல முடியும். இந்தக் கண்ட்ரோல் எடுத்தவுடன் மில் முதலாளிகள் மூன்றே மாதத்தில் நூறு கோடி ரூபாய் கொள்ளை அடித்தார்கள் என்பதை மத்திய சர்க்கார் மந்திரியே சொல்லி இருப்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த நூறு கோடி ரூபாயும் கைத்தறி நெசவாளர்களிடையே கூலியிலிருந்து அடித்த கொள்ளைதான் என்பது நன்றாகத் தெரியும். அன்று கைத்தறி ஜவுளிக்கு ஏற்றுமதி வரி போடப்பட்டது. இன்று மில் துணி விலையில் ஒரு ரூபாய்க்கு 1½ அண வரி போடுவதாகச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அன்று மத்திய அரசாங்கத்தில் நமது ராஜாஜி கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தபோது கைத்தறி ஜவுளி ஏற்றுமதிக்கு சதுர சென்டிற்கு 4 அண வரி விதித்தார்கள். அதனால் கைத்தறி ஜவுளி இந்நாட்டில் தேங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இந்த இரண்டின் மத்தியில் சிக்கி கைத்தறி நெசவாளர்கள் இந்த நிலைமைக்குப் போராடுகிற யோபிய வேறு எதனாலும் இருக்க முடியாது என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்.

"இரண்டாவதாக நிவாரணம் அளிப்பதன் மூலம் இந்த கைத்தறி நெசவாளர்களிடையே பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. அவர்களுக்கு நிரந்தரமான மார்ப்கெட் தேவையாக இருக்கிறது என்பதையும் சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல அங்கத்தினர்களும் அதையே தான் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி இல்லை. விவசாயச் சீர்திருத்தம் செய்யாவிட்டால் இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலைமை உயரும் என்பதற்கு எவ்வித உத்தரவாதமும் இல்லை. ஆகவே இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களிடையே கஷ்டத்தைத் தீர்க்க இந்தச் சர்க்கார் மனம் வைத்தால் நிவாரணம் அளிக்க முடியும். இந்தப் பிரச்சினையை நம்மால் தீர்க்கமுடியும். இன்றைக்கு சர்க்காருக்குத் தேவையான சகல துணிகளையும் கைத்தறித் துணிகளாகவே எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதாவது ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், போலீஸ், இன்னும் சர்க்கார் நிர்வாகத்தின் கீழ் உள்ள டிபார்ட்மெண்டுகளுக்கு எவ்வளவு துணி வேண்டுமோ அவ்வளவு துணிகளையும் கைத்தறித் துணிகளாகவே வாங்கி உபயோகப்படுத்தினால் நிச்சயமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க முடியும். அவர்களுக்குக் கூலியும் வருஷம் பூராவும் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய முடியும்.

"அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு மில் துணி மட்டும் கைத்தறித் துணிகளுக்குப் போட்டியாக இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால்

[Sri T. S. Ardhapari] [5th March 1954]

சென்னையிலும் மற்ற இடங்களிலும் பார்த்தால் அந்நிய நாட்டு ஜவுளிகள் வசப்பட்டது இருக்கிறது. அவைகள் இங்கு வருவதைத் தடை செய்யவேண்டும். இதற்கு இந்தச் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டு அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளச் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யாரும் கவலைப்படவில்லை. இப்பொழுது அந்நிய நாட்டு துணிகளுக்கு அதிகப்படியாக வரி போடுவதாகவே தெரியவில்லை. அன்றைக்கு பணம் உள்ளவர்கள் அந்நிய நாட்டுத் துணியைத் தான் அதிகமாக வாங்குகிறார்கள். இந்தத் துணி வராவிட்டால் நிச்சயமாக பணம் உள்ளவர்கள் இந்தக் கைத்தறித் துணியைத் தான் வாங்குவார்கள். அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யாததால் தான் இந்த நாட்டு கைத்தறி நெசவு தொழில் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குச் சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த மாதிரியான துணிகளை நாமே உற்பத்தி செய்து ஜனங்களுக்குக் கொடுக்கலாம். நல்ல ரக பட்டு துணிகளையும் நாம் உற்பத்தி செய்யலாம். ஆகவே இதில் ஒரு உறுதியான நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

* மூன்றாவதாக கூட்டுறவு சங்கங்களில் கைத்தறிக்காரர்களைச் சேர்ப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. இந்த கூட்டுறவு முறையானது ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது. இன்றைக்கு இந்த நிர்வாகம் பெரிய மோசடி நிறைந்ததாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. கூட்டுறவு சங்கத்திற்குத் தலைவர்களாக வருபவர்களும் அதிகாரிகளும் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு வேண்டியவர்களுக்கு ஒன்றும் வேண்டப்படாதவர்களுக்கு ஒன்றுமாகப் பித்தலாட்டம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மக்களின் வெறுப்பு ஏற்படக்கூடிய முறையில் கூட்டுறவு முறையானது போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதை உடனே நிறுத்தவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை டிபுடி ரிஜிஸ்தராரும் மாகாண ரிஜிஸ்தராரும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அங்கு நடந்து வரும் மோசடியை நிறுத்தவேண்டும். அங்கு நடக்கும் மோசடிகளைக் கண்டுபிடிக்க ஒரு உத்தியோகப் பற்றற்ற கமிட்டியை நியமித்து பரிசீலனை செய்யச்சொன்னால் கூடத் தேவலை. இந்தச் சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அவர்கள் வருஷம் பூராவும் பரிசீலனை செய்து பரிசீலனைவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அதிலுள்ள குறைகளைத் தீர்க்க முடியும். இப்பொழுது அது எந்த அளவில் நடந்து வருகிறது என்றால் 12 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு திட்டம் போட்டால் அதில் 5 அல்லது 6 ஆயிரம் ரூபாய் வேறு வழியில் போய்விடுகிறது. பாக்கி இருக்கும் பணம்தான் உபயோகப்படுகிறது. இவ்வளவு மோசமான தன்மை நிர்வாக அமைப்பில் இருப்பதால் ஜனப்பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அவைகளை விசாரிக்கவேண்டும். அவ்விதம் விசாரிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருந்தால் தான் இந்த மோசமான நிலைமையை ஒரளவிற்குப் போக்க முடியும். இல்லையென்றால் முடியாது.

* கடைசியாக இப்பொழுது ரூ. 500-க்கு மேல் சந்தாயம் கட்டுகிறவர்களுக்கு வரிக்கு மேல் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத் தக்கதுதான். அதேசமயத்தில் அதில் ஒரு ஆயத்து இருக்கிறது என்பதை கொஞ்சம் கவனமாக மந்திரிகள் சந்திக்க வேண்டும்.

MR. SPEAKER :—“ உங்களுக்கு நேரமாவிட்டுது. உட்கார்ந்துகொள்ளுங்கள்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ஆபத்தில் நிறுத்திவிட்டீர்களே !”

12-30
P.M.

* SRI ANTONY PETER :—“ கனம் பொருள்கள் அவர்களே, இந்தச் சபை முன் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். முற்றிலும் குறைபாடு அற்றது என்பதற்காக அல்ல. குறைகள் குறைந்தது என்பதற்காக. சிறந்த அடச்சங்களை நிறைந்திருக்கின்றன என்பதற்காக அல்ல. வரவேற்கத் தக்க அம்சங்கள் பல அதில் அடங்கியிருக்கின்றன என்பதற்காக.

5th March 1954]

[Sri Antony Peter]

“ குறை கூறுவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு சாத்தியமான சில கோரிக்கைகளை அசாத்தியமான பலவற்றையும் சேர்த்து சர்க்கார் அவைகள் எல்லாவற்றையும் சாதிக்கவில்லை என்று விவாதிக்கும் அரசியல் அன்பர்களுக்கு இத்திட்டம் திருப்தியளிக்காவிட்டாலும், பாரபட்சமற்ற கண்கொண்டு பார்ப்பவர்கள் இதனைப் பாராட்டமலிருக்க முடியாது. இது வரை இச்சபை முன் கொண்டுவரப்பட்ட எந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் விட இது அதிக நம்பிக்கை யூட்டும் திட்டமாக அமைந்திருக்கின்றது என்பதில் ஐயமில்லை. குறிப்பாக வரி விதிப்பில் கையாளப்பட்டிருக்கும் முறை வரவேற்கத் தக்கது.

“ இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எங்கள் கோரிக்கைக்கிணங்கி இறைச்சி, மீன், முட்டை, காய்கறி கனிவர்க்கம் முதலிய அவசியமான உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்களித்திருப்பதற்காக சர்க்காருக்கு நான் நன்றி செலுத்துகின்றேன்.

“ மக்களின் நலனில் அக்கரை கொண்டு சர்க்கார் ஐந்து வருஷத் திட்டம் போன்ற எத்தனையோ அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக ஏராளமான ரூபாய் செலவிடுகின்றார்கள். ஆனால் மணப்பாறை போன்ற மழையை நம்பி உயிர் வாழும் மானம் பார்த்த சீமையிலுள்ள மக்களுக்கு, உழவுத் தொழிலைத் தவிர உற்ற தொழில் வேறு இல்லாத மக்களுக்கு இத்திட்டங்களினால் ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை யென்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

“ தற்போதுள்ள முறைப்படி தாலுக்கா வாரியாக ஒவ்வொரு அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்கும் தொகைகள் ஒதுக்கவைக்கப்படுகிறது. பின் தாமிய பிரதேசங்களைக் கொண்ட தாலுக்காக்களுக்குப் பிரத்தியேகச் செலவுகள் வழங்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இதின் பேரைக் கொண்டு பிற்போக்கு நிலையைத் தீர்மானிக்கும் பிசும் ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

“ உதாரணமாக எங்கள் குளித்தலை தாலுக்கா பேரைக் கேட்ட உடனேயே அது வற்றாத காவேரி பாயும் வளமான பிரதேசம் என்று தான் அமைச்சர்கள் முதல் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் வரை நினைக்கின்றார்களே தவிர, இந்த தாலுக்காவின் மிகப் பெரும்பகுதியாகிய பஞ்சப்பட்டி, வையம்பட்டி, மணப்பாறை, மருங்காபுரி போன்றவைகள் மானம்பார்த்த பிரதேசம் என்பதை மனதிற்கொள்ளவில்லை.

“ இதன் காரணமாக புயல் நிவாரணத்திற்குப் போதிய உதவி கிடைக்கவில்லை. வரிவசூல் கோரிக்கை வற்புறுத்தப்பட்டபோது ஏக்கருக்கு எட்டு படி தானியம்கூட விளையாத நிலங்களுக்கு எல்லாம் ஏக்கதேசமாக 8 அணுவரி விதிப்பை எட்டிலே தீட்டி, புள்ளி விவரம் கொடுத்த புருஷோத்தமர் களின் புனிய கைங்கர்யத்தின் பயனாக எங்கள் கோரிக்கைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

“ இப்படி நடைமுறைக்கு ஏற்காத கணக்குகளை நம்பி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும் முறை மாறவேண்டும். எனவே என்று தொகுதி போன்ற காரணம் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களின் கஷ்டங்கள் நீங்க வேண்டுமானால் இனியாகிலும் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்போது பிரக்காவாரியாகவும், பிரதேசவாரியாகவும் பிரித்து அந்தந்த பிரதேசங்களிலுள்ள பிரதிநிதிகளின் ஆலோசனைகளையும் ஏற்று நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டியது அவசியம்.

“ குறைந்த செலவில் சிறந்த பலன் அளிக்கும் பல நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் நாட்டில் எங்கு நிறைவேற்றப்பட்டாலும் பொதுவான நன்மை மயக்கு மென்றாலும்கூட அந்தந்த பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்க்கைக்கு வசதி அளிக்கவும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்கவும், பொதுமக்கள் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்குப் போதிய வசதிகள் செய்யக் கூடிய ஒரு சில சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையாவது அதிகச்செலவானாலும் ஆக்காய்க்க அவசியம் ஏற்று நடத்தவேண்டும். இந்த முறையில் எனது தொகுதியில் கைப்பிடிப் பிரக்காவில் இயற்கை வசதிகளோடு கூடிய கடலூர் கணவாயிலும் கண்ணுத்துக் கணவாயிலும் சிறிய நீர்த்தேக்கங்கள் அவதூறு அமைக்க ஓளாச்சி செய்யுமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri Antony Peter]

[5th March 1954]

“மேலும் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதற்கு இயலாதிருந்த காரணத்தால் பல வருடங்களாக ஒருவித பலனும் அடையாமல் பாழடைந்த குளம் குட்டைகளைப் பாசன வசதியின்றி பஞ்சத்தால் பரிதவித்துக்கொண்டிருந்த மானுவாரிப் பிரதேசமாகிய மருங்காபுரி ஜமீன் மக்களிடம் சட்டமன்ற நடவடிக்கையின் காரணமாக தேங்கிக் கிடந்த மூன்று வருட வரியை தீவிரமாகத் தொடர்ந்து வசூலிக்கும் துர்பாக்கிய சந்தர்ப்பம் தவிர்க்க முடியாததாக ஏற்பட்டது. இனியாகிலும் இவ்வித அவல நிலைக்குள்ளான மக்கள் ஆறுதல் அடையவேண்டுமானால் இப்பிரதேசத்திலுள்ள குளங்களை மராமத்து செய்யவும் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டவும் ஏற்பாடு செய்வதோடு அல்லாமல் இப்பிரதேசத்தில் மேற்குக் கோடியிலுள்ள பாலாற்றில் ஓர் அணை கட்டி அதன் மூலம் பல குளங்களுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்ய ஏற்கனவே மருங்காபுரி ஜமீனில் ஆராய்ச்சி செய்து சாத்தியமெனக் கருதப்பட்டு வரும் திட்டத்தை அமுல் நடத்த தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எனவே சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 94 லட்சம் ரூபாயில் இதுவரை புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் எனது தொகுதிக்கு ஒரு பகுதி ஒதுக்கிவைப்பது அவசியமும், நியாயமும் ஆகும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். மேலும் மராமத்து செய்யப்படாமல் மண்மேடிட்டு பாசனத்திற்கு ஒரு சிறிதேனும் உபயோகமின்றிக்கிடக்கும் குளங்கள் பல இருக்கின்றன. இவைகளை திரும்பவும் பாசனத்திற்குப் பயன்படுமாறு செய்ய மராமத்து இலாக்கா போடு, விவசாய இலாக்காவும் ஒத்துமைத்து மண் தோண்டும் இயந்திரங்கள் முதலியன கொடுத்துத் தனி கூடியசேக்கிரம் இக்குறையை அகற்ற முன்வருவ வதோடு இனியும் இவ்வித சீர்கேடு ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு ஒவ்வொரு குளத்திற்கும் சேர் போக்கியும், மணற்போக்கியும் அமைக்கவேண்டியது அவசியம்.

“வைத்திய உதவியை எடுத்துக்கொண்டால் போக்குவரத்து வசதியில்லாத இப்பிரதேசத்திலே சுமார் பதினைந்து மைல் சுற்றளவுக்கும் ஆதியில் ஆங்கிலேய ஆட்சியின்போது ஏற்பட்ட மணற்பாணையிலுள்ள மாவட்ட மன்ற மருத்துவச்சாலை ஒன்று தவிர வேறு மாரிக்கமே கிடையாது. அங்குமேபோதிய மருந்துகளும் இல்லை. வசதியான பிரசவ விடுதியும் இல்லை. இக்குறை நீக்கப்படவேண்டியது மிக மிக அவசியம். ஆகவே ஐந்து மைலுக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரியையாவது அமைக்கவேண்டுமென்ற முறையில் வையம்பட்டி, வளநாடு, துவரங்குறிச்சி, முதலிய இடங்களில் சர்க்கார் மருத்துவ விடுதிகள் அமைக்க முன்வரவேண்டும்.

“இதுவரை எனது தொகுதியில் விவசாயத்திற்கென மின்சாரக் கம்பிகள் ஒரு அங்குலம்கூட நீட்டப்படவில்லை. எனது பகுதி தென் மதராஸ் வினியோகக் கம்பெனியின் எல்லைக்குள்பட்டதாகும். எத்தனையோ முறை மணப்பாறையிலிருந்து வையம்பாடி வரை மின்சார வசதியை விவசாயத்திற்காக விஸ்தரித்துக்கொடுக்க விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியும் குறிப்பிட்ட குறைந்த பட்ச கட்டணத்தை முன் கூட்டியே செலுத்த ஒப்புக் கொண்டும், ‘கட்டணமன்னியில் கடனாகப் பணம் கொடுத்து உதவினா லன்றி கவனிக்கப்படமாட்டாது,’ என்ற பதில்தான் இறுதியாகக் கிடைத்திருக்கிறது. கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி அளிக்கும் நோக்கத்தோடு மின்சார வினியோக லைசென்ஸ்தாரர்களுக்கு கடன் கொடுத்து உதவ பத்த லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருப்பதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். [எனவே இத்தொகையிலிருந்து போதிய கடன் கொடுத்து உதவி எங்கள் நெடுநாள் கோரிக்கை ஒன்றை யாவது நிறைவேற்றிவைக்கும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஆரம்பப் பள்ளி ஆபிரிசியர்களின் குறைகள் நீங்கச் சம்பள உயர்வோடு சாத்தியமான சலுகைகளும் அளிக்கவேண்டும். குறைந்த பட்சம் நில மானியமாவது அவர்களுக்கு அளிக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

“இறுதியாக இந்த ராஜ்யத்தில் வாழும் இந்திய கிருஸ்துவ சமூகத்தினரின் குறைகள் பலவற்றுள் முக்கியமான ஒன்றைமட்டும் இங்கு குறிப்

[5th March 1954]

[Sri Antony Peter]

பிடக்கும்புகிறேன். பொருளையுடன் வறுமையில் உழலும் தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்துவ மக்களுக்கும், வன்னியகுல கூத்திரியர், முத்திரியர், கள்ளர், மழவர், கம்மாளர் போன்ற பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த கிருஸ்துவர்களுக்கும் ஏனைய ஹிந்து சமூகத்தினருக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட கிருஸ்துவர்களுக்கு சில நற்பத்தனைகளின் பேரில் ஓரளவு சலுகைகள் கிடைக்கின்றன. பின்தங்கிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த கிருஸ்துவர்களுக்கு எந்தச் சலுகையும் கிடையாது. இது நெடுநாட்களாக இருந்து வந்த குறைபாடு என்றாலும், மதபேதமற்ற சுதந்திர இந்தியாவில் அரசியல் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தபிறகாவது இக்குறை அகற்றப்படுமென்று எதிர்பார்த்திருந்த இந்திய கிருஸ்துவ சமூகம் இன்று ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறது. பல பிரிவைச் சேர்ந்த இந்திய கிருஸ்துவர் அனைவரையும் ஒரு சமூகம் என மதத்தின் பெயரால் பிரித்து மொத்தத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்த சமூகம் எனக் கருதுவது முறையல்ல. எளிய நிலையிலுள்ள சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்த ஒரு புதிய மதத்தைத் தழுவினாலும் அவர்களுடைய வறுமை அடியோடு அகன்று விடுவதில்லை. இனம் வேறு, மதம் வேறு. மதத்தின் பெயரால் இவ்வித சலுகைகளுக்காக இனத்தைப் பிரித்து பாகுபாடு செய்வது தவறு. இன்னும் விளக்கிக்கூறினால் விரிவாகமுடியும். அவகாசம் அதிகமில்லாத காரணத்தால் ஒரு முக்கிய விஷயத்தைக் கூறி முடித்துவிடுகின்றேன். இது சம்பந்தமாக இந்திய கிருஸ்துவர்களுக்கும், சம சலுகைகள் வழங்குவதற்கு இந்திய அரசியல் அமைப்புத் தடைசெய்யவில்லையென்பதை இந்திய ஜனாதிபதி அவர்களும், நமது மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி பண்டித நேரு அவர்களும் ஏற்கனவே தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

“எனவே நான் ஒரு கிருஸ்துவன் என்ற முறையில்மட்டும்ல்ல; பொறுப்பு வாய்ந்த காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் மட்டும்ல்ல; கடமையையுணர்ந்த ஒரு அரசியல்வாதி என்ற முறையில் அரசாங்கம்கூடிய சேக்கிரம் இக்குறையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—“Mr. Speaker, Sir, 12-40 year after year we meet here and bring to the notice of the Government the wants of the various constituencies apart from speaking on the policies of the Government. But so far nothing has been achieved. Nothing has been done even in regard to specific complaints made to the Government. We have not even received replies in regard to the various representations that we made to the Government. It is obligatory on our part to bring to the notice of the Government the grievances by means of the various methods provided under the Assembly Rules. I think it is also obligatory on the part of the Government at least to give a negative reply in time so that we might be satisfied with what we were able to do and what we were not able to do.

“Coming to the Budget proper, I must congratulate the Government on their having provided nearly 8 crores of rupees under the head ‘Education’. I think that is the only item that I can appreciate in the whole Budget. But I have to bring to the notice of Government the miserable plight of elementary school teachers. Their scales of pay are very miserable. Apart from this miserable scale of pay they are allowed, the other drawback seems to be that once a candidate enters service as an elementary school teacher, he is doomed to retire only as an elementary school teacher. No doubt some facilities have been granted to them to qualify themselves privately and become Secondary Grade teachers and

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [5th March 1954]

for Secondary Grade teachers to become L.T. Grade teachers. But many are not able to take advantage of these facilities and become Secondary Grade and L.T. teachers. If the Government are unable to provide them with higher scales of pay, at least, Government can provide them better facilities to qualify themselves to become Secondary Grade and L.T. teachers. A good lot of elementary school teachers will be satisfied if this is done by the Government.

"Coming to my constituency, I have been speaking very often about the plight of the hill-tribes living in the Kilagiri hills. I had a talk about this with the Director of Harijan Welfare also. These hills are about 8,000 feet above the sea level. There are vast areas of arable land in the 12 villages of that hill. There is absolutely no communication between these 12 villages and the outside world. Only occasionally, a few people from these hills come down and go up the hills. There are, as I said, very good and fertile lands. The people on the hills are not able to market their produce at reasonable prices because of the difficulty of transporting their goods to the plains. Apart from their paying taxes to the Government, there seems to be no connection between the people living in those areas and the Government. There are no facilities for communication even among the 12 villages in that area. There are no roads connecting those villages. They have no medical facility. This Government have not provided any amenity for these villages. The population of these villages is about 4,000. Some Anglo-Indian settlers and missionaries tried to do something for these people by settling there. Because of want of transport facilities and proper communication, even they could not do anything for those people. This was brought to the notice of the Government long long ago, by those settlers. There was a proposal to put up a road to the hills by the Forest Department. The proposal was given up during the war time on the ground that the laying up of a road would cost a good lot of money. Now that we are in normal days, Government must think about these villages.

"Coming to the new taxation measures, the surcharge now proposed to be imposed on land revenue is not so objectionable as it was before. I think even the people who might be affected by the tax would not protest much against it. I welcome the imposition of an Agricultural Income-tax on plantations. But the amount expected to be realised by this taxation is very small and I doubt very much whether it would cover even the cost of collecting the tax.

"With regard to the revision of the Court Fees Act, I would request the Government not to make this a source of getting more revenue for the Government, but to put it on a more realistic basis. By doing so, if the Government got something more, it does not matter much. But Government should not make a revision with a view to get more revenue for the Government.

[5th March 1954] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

"Coming to sales tax, there has been a lot of agitation for making it a single point tax. In spite of this, nothing has been done in that direction. But a beginning has been made to attend to very negligible items. We have been agitating for the exemption of sale tax on food stuffs. That I think has not been considered by Government or was considered, but given up. The exemption of sales tax on perishables is a welcome thing. As the hon. Member Sri Vinayakam stated, I would request the Government to exempt flowers also from sales tax.

"Coming to agriculture, no doubt a very good picture of the agricultural conditions has been painted by the Hon. the Finance Minister in his Budget speech. In spite of the good rains in certain parts of the country, production has not increased. As the hon. Member Sri Sannasi put it, though the crops appeared good, the yield was bad. In areas where the yields were poor due to the attack of the crops by pests and diseases, Government must grant remission to agriculturists. Because of the Moratorium Act passed during the last session of the Assembly, agriculturists are not able to command credit facilities. Government have not provided alternative credit facilities for these agriculturists. Therefore, I would request Government to extend the activities of the Co-operative Department to the whole of the agricultural population to see that they are provided with adequate and cheap credit facilities during the seasons so as to aid them to undertake agricultural operations instead of making them depend on the village Sowcars, who, during the agricultural seasons, demand usurious rates of interest and also securities nearly double or treble the sum advanced. Unless the Co-operative Department comes to the aid of these villagers, they will be put to a lot of trouble.

"With regard to corruption in the services, the hon. Member Sri Aranganathap brought to the notice of the Government that even this Government has shown some concession to a person who was dismissed from service. If it had stopped with that one case, it would have been much better. But I would like to bring to the notice of the Government that action was taken against two Tahsildars in North Arcot district. Of the two one was found guilty by the Tribunal and dismissed absolutely from service. He has been restored in service by this Government with back pay also, I am told. The other Tahsildar was not found guilty to that extent. He was found guilty of some misbehaviour and he was asked to be retired compulsorily. That Tahsildar was not restored in service in spite of his representations. I do not think, I will be wrong in saying that the first man was restored because he belonged to the privileged community. Though he was absolutely found to be guilty, he was restored. The second man, perhaps because he belonged to a cursed community, was not restored in service. There could have been no difficulty in restoring the second also in service. Because the first was restored and the request of the second was rejected, we have necessarily come to

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [5th March 1954]

the conclusion that the restoration was due to the fact that the former belonged to the favoured community and the latter belonged to the cursed community."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" He should go into the facts of the case before making these statements."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" I had something to do with these two cases. I am posted with full facts of these cases better than anybody on the other side. The Hon. the Chief Minister is going about the country saying that one should not talk in terms of communities and one should not think in terms of communities. Quite right. But I would request the Hon. the Chief Minister to do likewise when the time for action comes. But when the time for action comes he seems never to forget his community. Therefore, I submit there is a lot of misgivings among the communities which are not favoured. I think the Hon. the Chief Minister would hereafter at least make it a point to set an example before preaching. One word with regard to Andhra border, Sir."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member's time is up."

12-50
p.m.

* SRI W. J. FERNANDEZ :—" Mr. Speaker, Sir, I rise to congratulate the Hon. the Finance Minister on his able presentation of the Budget which except for the new taxes proposed seems to have been generally well received by all sections of the House."

" It is regrettable that the Hon. the Finance Minister should have deemed it fit to resort to fresh taxes in order to bridge an artificial gap between income and expenditure, as taxes are never popular, the more so when the burden of taxation has reached the saturation point. No welfare State without additional taxes is a slogan that has no meaning for the masses whose main concern is how to live. The additional taxes now sought to be imposed are bound to make the Government unpopular especially as there is a feeling that the plight of the handloom weavers is being exploited to augment the State's revenues. As one who is interested in having a stable Government for this State and as one who is convinced that it is only the Congress Party with its unique organization that can provide that stability, I deprecate any measures that are likely to jeopardize the chances of the party coming out successful with a comfortable majority when the day of reckoning comes round three years hence and the Congress Party has to face the electorate. I therefore appeal to the Hon. the Finance Minister to give up the new taxes proposed."

" Speaking the other day on the Governor's Address, I dwelt at length on the problem facing the handloom industry in view of its importance and endeavoured to indicate a permanent solution for the problem. Government, however, seem to think that a rebate on the sale price of handloom cloth coupled with an additional tax on sales of mill cloth would remedy the ill. This cannot

[Sri W. J. Fernandez] [5th March 1954]

provide a permanent solution; it can at best be a mere palliative affording temporary relief. The Hon. the Finance Minister himself is not very hopeful of any substantial relief accruing to the handloom weavers in spite of the additional protection proposed to be given both by the State and the Union Governments to the handloom weaving industry. He evidently feels that stocks of handloom cloth may again begin to accumulate in the Weavers' Co-operative Societies and that it will become necessary to spend large sums out of the cess fund in selling handloom cloth below cost price as was done last year involving huge losses to the societies. Government may also be compelled to start gruel centres for the relief of handloom weavers who are not members of the co-operative societies. The existence of Indian weaving mills is essential for keeping the price of cotton cloth at the lowest possible level in order to safeguard the interest of the consumers including handloom weavers who generally purchase cheap mill made cloth. The weaving mills cannot be forced to close down to enable handlooms to become monopolists with the risk of the quality of handloom cloth being further lowered. Much can be done to avoid any crisis in the handloom industry, if, in addition to the protection now proposed to be afforded, efforts are made to reduce the cost of handloom fabrics. Reduction in the price of handloom cloth calls for reduction in the cost of raw materials and increase in the output of looms in a given time in order to reduce the costs of weaving, without at the same time cutting down the present low wages of the weavers. Both these important problems facing the industry are not insurmountable. In fact, the President of the State Handloom Weavers' Co-operative Society, Madras, has stated that if the handloom weaving industry is properly organized on its production aspect, the handlooms can produce mill varieties of cotton cloth even cheaper than power looms. The crux of the problem facing the handloom industry does not appear to have been made clear to the public. The handloom weaving industry in the State is largely engaged in the manufacture of coloured cloth of which nearly 70 per cent do not have to face any competition from the Indian weaving mills. Why then do the weavers engaged in such manufacture remain unemployed for a greater part of the year? It is because the demand for such fabrics is seasonal and limited. What then are the kinds of cloth to which these weavers should turn their attention during the slack seasons? The answer is that they should attend to the manufacture of competing mill varieties of cloth for which there is a regular demand. In his speech the other day on the Motion of Thanks to the Governor for his Address, Sri C. Rajam Ramaswamy commended to Government the adoption of the methods followed by the Cauvery Spinning Mills, Pudukkottai, which not only supply yarn direct to the weavers but take from them the cloth woven by them and arrange for their marketing. This is precisely what I was driving at when I referred to the linking of the spinning mills with the handloom weaving organizations. The Government should spend a greater part of the cess funds in aiding such of the existing spinning mills in the State as are willing to decentralize production and work as Co-operative

[Sri W. J. Fernandez] [5th March 1954]

Spinning Mills in close proximity to large handloom weaving areas and supply yarn and ready-made sized warps at cost price to the weavers so as to increase the efficiency of the handlooms and at the same time reduce the cost of production. This help alone will not suffice to equalize the prices of handloom cloth and mill cloth. The Government Textile Institute should be worked on commercial lines. It should demonstrate that it is possible to produce competing varieties of mill cloth cheaper on the handlooms. The technical improvements evolved in the Institute should be carried by the Textile Inspector to the very doors of the weavers in the villages and also to the weavers' primary production societies and help rendered to adopt the improved processes appliances and latest cloth designs with the object of reducing the price of handloom cloth. This step alone will facilitate the marketing of the products of the cottage weavers without imposing further taxes on the consumers. Thank you, Sir."

MR. SPEAKER:—"To-day being Friday, we will adjourn for lunch at 1 p.m. I have received a large number of names of hon. Members who want to participate in the discussion on the Budget proposals. As it is not possible to allow them to do so within the time allowed till 5 o'clock, I wish to tell hon. Members that the House will have a night sitting to-day from 9 p.m. to 12 midnight. The House will now rise and meet again at 8 p.m."

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—3 p.m.)

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற வரவு செலவுத் திட்டம் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை அனுசரித்து போடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மக்களுடைய நலனைக் கருதி இந்தத் திட்டம் தீட்டப்படாமல் இருப்பதால், மக்களின் நலனுக்கு உழைப்பதற்காக வந்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் இதை வரவேற்க முடியாது. இதை புத்திசாலித்தனமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட பட்ஜெட் என்றும் கூறமுடியாது. மக்களின் மீது வரியை மேலும் சமத்திக்கொண்டிருக்கிறார்களே யொழிய, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை எந்த வகையிலும் உயர்த்துவதற்கு நிதி மந்திரி அவர்கள் எந்தவிதமான திட்டத்தையும் காட்டவில்லை. வரிமேல் வரி போட்டு மக்களை கசக்கிப்பிழி்கிறார்கள்."

'வேலொடு நின்ற னடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்ற னிரவு,' என்பதாக

"கையில் வேலை எந்திக்கொண்டு பாதையில் போவோர் வருவோரைப் பார்த்து, பொருளை வைத்துவிட்டுப் போ என்று சொல்லி கள்ளன் பிடுங்கு குவதைப்போன்றது கொடுங்கோல் ஆட்சி செய்யும் அரசாங்கம் ருடிமக்க விடத்தில் அளவுக்கு மீறிய வரிக்கேட்டு வாங்குதலுக்கு ஒப்பாகும்" என்று வள்ளுவர் குறளில் விளக்கியுள்ளார்கள்.

"ஒவ்வொரு ஆண்டும் மக்களிடத்திலிருந்து எவ்வளவு பணம் வாங்குகிறார்களோ, அந்த வரிப்பணத்தை மக்களுடைய நலனுக்காகச் செலவு செய்கின்றார்களா என்றால் கிடையாது. இந்த ஆட்சியை நான் எதற்காக கொடுக்கோல் ஆட்சி என்று சொல்லுகிறேனென்றால், மக்களிடத்தில் வாங்குகின்ற வரிப் பணத்தைக்கொண்டே அதைக் கொடுக்கும் மக்களையே தடியடிப்பிரயோகம் துப்பாக்கிப்பிரயோகம் செய்தார்கள். மக்களை கையில் தள்ளுவதற்காகவும் உபயோகிக்கப்படுகிறதேயல்லாமல், மக்களுடைய

[5th March 1954] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

நலனுக்காகச் செலவிடப்படுவதில்லை. மக்களுடைய வரிப்பணம் பலவிதத்தில் பாழாக்கப்படுகிறது என்பதற்காகத்தான் இதை கொடுங்கோலாட்சி சொல்லுகின்றேன்.

"இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு தனி நபருக்கு-அதாவது கவர்னருக்கு-சம்பளமாவும், அலுவன்ஸ் ஆகவும் 9-93 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். பட்ஜெட் மெமோராண்டத்தில் 65-வது பக்கத்தில் இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது . . ."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தால் மட்டும் போதாது, கணக்கும் தெரிந்திருக்கவேண்டும். அந்தக் கணக்கைத் திருப்பிப் படித்துப் பாருங்கள். சம்பளம் எவ்வளவு அலுவன்ஸ் எவ்வளவு என்பது தெரியும்."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"பட்ஜெட் மெமோராண்டத்தில் 65-ம் பக்கத்திலிருக்கிறது. நீங்களை கவர்னர் சம்பளத்தையும் அலுவன்ஸையும் கூட்டிப்பார்த்தால் 9-93 ஆயிரம் வரும்."

"மழை பெய்து விட்டது, அதனால் விவசாயிகளின் குறைகள் தீர்ந்து விட்டது என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அந்த எண்ணத்திலேதான் விவசாயிகளின்மீது வரி விதித்திருக்கிறார்கள். யார் மீது எப்பொழுது வரி விதிக்கவேண்டுமென்பதை நிதி மந்திரி அவர்கள் உணரவில்லை யென்றுதான் நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்."

"இன்றைக்கு விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆறு ஆண்டுகளாக மழை இல்லாததிருந்து மழை பெய்த இந்த ஆண்டில் பயிர்களுக்குப் பூச்சித் தொந்தரவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கையில் பணமில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள்."

"இதே முறையில் வியாபாரிகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விற்பனை வரிக்கட முடியாத நிலையில் அவர்கள் பல கிளர்ச்சிகளைச் செய்துகொண்டு வருகின்றார்கள். மகாநாடுகூட, ஒரு முனையில் விற்பனை வரி வசூலிக்கப் படவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், நிதி மந்திரி அவர்கள் யாரிடத்திலிருந்து வரி வசூலிக்கவேண்டுமென்பதை மறந்து விட்டு இன்றையதினம் வியாபாரிகளிடத்திலும், பல தொல்லைகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயிகளிடத்திலிருந்தும் வரி வசூலிக்கின்றார்கள். இம்மாதிரி நெருக்கடியான காலங்களில்லாமல் தொழிலதிபர்களிடமிருந்து தான் வரி வசூலிக்க முன்வரவேண்டும். ஆனால், துரப்பாக்கியவசமாக தென்னாட்டிலே தொழில்களெல்லாம் வளர்ச்சியடையாத காரணத்தினால் அந்த முறையிலும் வரி வசூல் செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே, வேறு வழியில்லாமல் இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளின் மீதும், வியாபாரிகள் மீதுந்தான் வரியை மேலும் மேலும் சுமத்துகின்றார்கள். இந்த இரண்டு இனத்தார்களை மேலும் மேலும் கசக்கிப்பிழிவது இந்த அரசாங்கத்திற்கு வழக்கமாக இருந்துவருகிறது."

"மற்றொன்றையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பயிர்கள் பூச்சித் தொந்தரவினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதை நிவர்த்திப்பதற்கு விவசாய இலாக்கா போதுமான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்று சொல்லி யிருக்கின்றேன். எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையும் போதாது. இன்னும் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். பயிர்கள் அதிகமாகப் பூச்சித் தொந்தரவினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உயர்ந்த மருந்துகளை வாங்கி உபயோகிப்பதற்கு ஏழை விவசாயிகளின் கையில் பணமில்லாது கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்கு தெரியும். ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒரு இன்ஸ்பெக்டரத்தான் சர்க்கார் நியமித்திருப்பதால், பூச்சித் தொந்தரவை நிவர்த்திப்பதற்கு முடியாமலிருக்கிறது என்ற விஷயத்தையும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்."

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [5th March 1954]

“புதிய ஆரம்பக் கல்வித்திட்டத்தினால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இன்று காலைப் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த எடுத்து நண்பர்கள் ஸ்ரீ சன்னாசி அவர்களும் டாக்டர் பி. வரதராஜலு நாயுடு அவர்களும் மிக மிக விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்தத் திட்டத்திற்குக் காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே இன்றையதினம் எதிர்ப்பு இருக்கிற தென்பதை நிதி மந்திரியவர்கள் உணர்ந்திருக்கவேண்டும். நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும்போது, ‘ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிவதற்கு முன்னால் வோட்டு எடுத்தார்கள்; அதனால் எங்களுக்குப் பாதகமாக வோட்டு விழுந்துவிட்டது; இப்பொழுது வோட்டு எடுத்துப் பாருங்கள்’ என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் டாக்டர் நாயுடு அவர்களுக்கும், ஸ்ரீ சன்னாசி போன்ற மெம்பர்களுக்கும் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிவதற்கு முன்னால் வோட்டுப்போட்ட கணக்கைத்தான் இப்பொழுது நான் சொன்னேன்.”

*SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—“சட்டியிலும், பாணியிலும் இருப்பது கணக்கல்ல. அகப்பையில் வருகிறதா என்பதுதான் கேள்வி.

“சர்க்கார் தரப்பிலுள்ளவர்களும் இந்தக் கல்வித் திட்டத்தை எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கல்வித் திட்டமானது இனி இந்தச் சபையில் வோட்டுக்கு விடப்படும்போது, சர்க்கார்த் தரப்பிலுள்ளவர்கள் இஷ்டப்படி வோட்டு செய்யலாமென்று சொல்லிவிட்டால், புதிய கல்வித்திட்டத்தை கைவிடும்படி அவர்களும் வோட்டு போடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டு விட வேண்டுமென்று இப்பொழுது பேசியவர்கள் பின்னால் வோட்டு எடுக்கப் போகும் சமயத்தில் திட்டத்தை எதிர்த்து வோட்டு போடுவார்களா என்பது பொறுத்திருந்து பார்க்கவேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் தெளிவாகப் புதிய கல்வி முறையை கண்டித்துப் பேசிவிட்டார்கள். ஸ்ரீ சன்னாசி அவர்கள் இது சம்பந்தமாக காங்கிரஸ் கட்சியில் ரொம்பக் குழப்பம் இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். புதிய கல்வித்திட்டம் தோற்றிருக்கிறது; கிராமங்களில் வெற்றிபெறவில்லை. மேலும், கிராமப் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள்கூடிய மகாநாட்டிலே இதற்குச் சரியான தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். நகரப் புரங்களிலும் இந்தப் புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிச் சொல்வதற்கு சர்க்காருக்கு என்ன இறுமாப்போ, என்ன துணுச்சலோ இருக்கிறதென்று தெரியவில்லை. ஆசிரியர்களுக்கு உத்தரவு போடப்படுகிறது. அதாவது, ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் கண்டிப்பாக 60 குழந்தைகளைச் சேர்த்தே யாகவேண்டும் என்றுசொன்னால், அது எப்படி சாத்தியமாகும்? அதிகக் குழந்தைகளைச் சேர்ப்பதற்காகத்தானே ‘ஷிப்ட்’ முறை கொண்டு வரப் பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, எந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் குழந்தைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள இடமில்லையென்று கேட்கிறேன்? 40 பிள்ளை வந்துகொண்டிருந்த வகுப்பில் 20 அல்லது 25 பிள்ளைகள் வரையில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இடமில்லாத குறை இல்லை. இடம் நிறைய இருக்கிறது. குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வருவதில்லையென்றால், பெற்றோர்கள் ஏழைகளாக இருப்பது தான் காரணம். உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் இல்லாமல் பெற்றோர்கள் அவதிப்படுவதுதான் பிள்ளைகள் அதிகம் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வராமலிருப்பதற்குக் காரணம். எப்படியாவது அதிகமான பிள்ளைகளைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று ஆசிரியர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பினால், அவர்கள் பொய்க்கணக்கு எழுதிக்காட்டும்படியாக ஒரு நிலைதான் ஏற்படுகிறது.

“தகப்பன் தொழில்களைக் குழந்தைகள் எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று ‘டைரி’ எழுதப்படவேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்படுகிறது. மூன்றாவது வகுப்பில் படிக்கக்கூடியவர்கள் எப்படி ‘டைரி’ எழுத முடியும்? இது யாரை எமாற்றுவதற்காக என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த

[5th March 1954] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

மாதிரியான நிலைமை தவிர்க்கப்படவேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ‘ஸென்ஸஸ்’ படி எவ்வளவு குழந்தைகள் இருக்கிறார்களோ அவ்வளவு பேரும் சேர்க்கப்படவேண்டும் என்றால் அது எப்படி முடியும்.

“இந்த அரை நாள் படிப்பை சில வருஷங்கள் படித்துவிட்டு, மற்ற நேரத்தில் ஆடு மாடுகளை மேய்க்கும்படியான நிலைதான் ஏற்படுகிறது. இரண்டு ஆண்டு கழித்துப் பாடசாலையில் சேரவிரும்பினாலும், அவன் வயதிற்கே ஏற்ப மேல்வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவு இல்லை. ஒன்றும் ஒன்றும் சேர்ந்தால் இரண்டு என்று சேர்க்கத்தெரிந்து விட்டால், அந்தப் பையனை படிக்கத்தெரிந்தவன் என்று கணக்கில் வைத்துக்கொள்ள முடியுமா? இரண்டும் இரண்டும் சேர்ந்தால் நான்கு என்று சொல்லத் தெரியாதவனுக்கு பெருக்கல் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு எப்படி முடியும்? அ, ஆ என்று நாலேந்து எழுத்துக்கள் தெரிந்துவிட்டால் மட்டும் எப்படி அவன் பிறகு வார்த்தைகளை சேர்த்துப்படிக்க முடியாதோ, அந்த முறையில் இந்த உத்தரவுகள் இருக்கின்றன. ஏன் இப்படி மக்களை வதைக்கிறார்களோ, தெரியவில்லை.

“கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். கெஜட் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி. இந்தச் சர்க்கார் எந்தவிதமான கவலையும் படுவதாகத் தெரியவில்லை. மத்திய சர்க்காரின் கெஜட் பதிலில்லாத ஊழியர்கள் மட்டும் 60 வயது வரையில் உத்தியோகம் பார்க்கலாம் என்று இருக்கும்போது, இந்த ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் 55 வயதுக்கு மேல் உத்தியோகம் பார்க்கக்கூடாது என்று சொன்னால், அது எப்படி நியாயம் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு 120 ரூபாய் சம்பளத்திற்கும் அலவன்ஸ்களும் சேர்த்துக்கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய ராஜ்ய சிப்பந்திகளுக்கு ரூ. 74 (சம்பளம்+அலவன்ஸ்) இப்படி மிகவும் குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் குறை நிவர்த்திக்கப்படவேண்டும்.”

SRI G. VAGHEESAM PILLAY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, “கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற வரவுசெலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்துக் சில வார்த்தை செல்ல விரும்புகிறேன்.

“Rural Electricity Extension Scheme-க்காக 3 கோடி ரூபாய் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருப்பதையும், பெரியார் மின்சாரத் திட்டத்தையும் மூன்று வருஷத்தில் ரூ. 10½ கோடி செலவில் முடிப்பதற்கு இவ்வருஷம் ரூ. 30 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதையும் நான் பாராட்டுகிறேன். எங்கு பார்த்தாலும் பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகள் இந்தச் சர்க்காரால் கட்டப்படுகிறதே தவிர, ஆங்காங்குள்ள ஏரிகளையும், வாய்க்கால்களையும், குளங்களையும் பண்படுத்தவும், சுத்தம் செய்யவும் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. கிராமாந்திரங்களில் மின்சார வசதியிருந்தால் ஒரு விவசாயி தன் சுயதேவையைப் பூர்த்திசெய்து கொள்ள முடியும். ‘ஜப்பான் தேசத்தில் விவசாயம் மின்சாரத்தினால் மிகவும் முன்னேறியிருக்கிறது.’

“நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியை உபயோகித்துக்கொள்ள தர்மல் ஸ்டேஷன் ஒன்று கட்டுவதற்குச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அடுத்த வருஷ பட்ஜெட்டிலாவது இதைச்சேர்க்கும்படியாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களில் ரூரல் Communicationக்காக சர்க்கார் ரூ. 13 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஐந்து வருஷத்திட்டத்திலும் இதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கிராமத்திற்கு வசதி செய்வதற்காகத் தான் இப்பணம் ஒதுக்கியிருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். கிராமாந்திரங்களில் ஆங்காங்கே பாதைகள் போட்டால் விவசாயிகள் ஏரி முதலிய இடத்திற்குப் போவதற்கும், மார்க்கெட்டுகளுக்குப் போவதற்கும், அறுவடையானபிறகு நெல்லை விற்க நகரங்களுக்கு எடுத்துச்செல்வதற்கும், போதிய வசதி ஏற்படும். ஆதலால் இதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே ரூரல் Communicationக்கு ஒரு கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri G. Vagheesam Pillay] [5th March 1954]

“நிலவரி சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பருவமழை இருந்தும், கூடியமட்டும் விளைச்சலிருந்தும், எல்லா நிலங்களிலும் பூச்சி விழுந்துவிட்டபடியால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். ஆகவே புதிய வரிச்சட்டம் வரும்போதும், சர்க்கார் கொள்முதல் விலையைவிட மணங்குக்கு ரூ. 1 வீதம் நெல் விலை இறங்கினால், விவசாயிகள், சர்சார்ஜ் கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்று ஒரு Clause போட்டுவிடலாம். சர்சார்ஜ் விதித்தால் இந்த வரி அதிகமாயிருக்கும். அதனால் அவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுவதனால் இவ்வரியே போடாமல் இருந்து விட்டால் கூட நலமாயிருக்கும். அவசியமென்று சர்க்கார் நினைப்பாரே யாகில் $\frac{1}{2}$ ஆகப்போடுவதை $\frac{1}{4}$ ஆக மாற்றினாலும் தேவலை. அப்பொழுது தான் ஏழை விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

“சிதம்பரம் தாலுக்காவில் ஆயிரம் ஏக்கராக்களுக்கு மேற்பட்ட ஆயக்கட்டுகள் உள்ள வாய்க்கால்கள் 20-க்குமேல் இருக்கின்றன. இதைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வாய்க்கால் சரியாக கவனிக்கப்படாததால், பல இடங்களில் கரைகள் பராமரிக்கப்படாமல் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. 1,000 ஏக்கராக்களுக்கு மேல் பாசன மளிக் கும் வாய்க்கால்களை சர்க்காரே பராமரிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விருத்தாசலம் அணைக்கட்டுத்திட்டத்தை ஆலோசனைசெய்து சீக்கிரம் அமல் நடத்தி அப்பிரதேசங்களுக்குப் பாசன வசதிகள் செய்துகொடுக்கத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

“விவசாயத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பயிர்கள் பூச்சிகளால் அரிக்கப்பட்டதினால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பூச்சிகளைப் போக்குவதற்கு பூச்சி மருந்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தும் அம்மருந்தை எப்படி உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்பதைப்பற்றி விவசாய டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகள் கிராம வாசிகளுக்குப் போதிக்கவும் வேண்டும். ‘மேழிச்செல்வம்’ என்று ஓர் பத்திரிகை மாதந்தோறும் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதில் விவசாயம் சம்பந்தமான விஷயங்கள் பல எழுதி அதற்கு நல்ல அட்டைப்படம் போட்டு எல்லோருக்கும் எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதை எல்லா விவசாயிகளும் படிக்குமாறும் செய்யவேண்டும்.

“விவசாயத்தைப் பற்றிய சினிமா ரீல்களைத் தயாரித்து கிராம மக்களுக்கு அதைக் காண்பிக்க வேண்டும். விவசாய நுணுக்கங்கள் பற்றியும், மேல்நாடுகளில் சாகுபடி செய்யும் முறைகளைப் பற்றியும், பூச்சிகளை ஒழிப்பதற்கு மருந்துகளை எப்படி உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்பதுபோன்ற விஷயங்களை, இந்தப் படங்கள் காட்டவேண்டும். விவசாய இலாக்கா இதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ‘சஸ்பெனியா’ போன்ற விதைகளை ஆடி மாதத்தில் விதைத்தால் அதனால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும். விவசாய இலாக்கா இதைச் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு ஆராய்ச்சிப் பண்ணையிலும், ஒவ்வொரு டெமாண்ட்ரேட்டர் ஆபீஸிலும் விவசாயிகளுக்கு இந்த விதைகளைக் கொடுப்பதற்காக முயற்சிக்கவேண்டும். விவசாய இலாக்கா அதிகாரிகள், உரத்தழைசெடி வளர்ப்புப்பற்றிய காரியங்களில் ஈடுபட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இதை அதிகரிக்க இன்னும் அதிக ஊக்கத்துடன் வேலைசெய்யவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவாப்பரேடிவ் சட்டத்தையும், ரூரல் ஆர்கனைசேஷன் (பைலாவையும்) திருத்தி அமைக்கவேண்டும். ஒதுக்கப்படும் பணத்தில் பாதிப்பணம்தான் இந்தத் திட்டங்களுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கியை இன்னும் செலவழிக்கவேண்டும். கிராமங்களில் செய்யவேண்டிய வேலைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. கோவாப்பரேடிவ் டிபார்ட்மெண்டு மூலம் ஆயிரம் ரூபாய்க்குள் ஒரு வீடு கட்டிக்கொடுக்க வசதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கேள்விப்படுகிறோம். அது போன்ற வீடுகளை கிராமாந்தரங்களில் ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கட்டிக் கொடுத்தால் மிகவும் நலமாயிருக்கும்.

[Sri G. Vagheesam Pillay] [5th March 1954]

“கிராமங்களில் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்யவேண்டும் என்று பன்முறை சர்க்காருக்கு எடுத்துச்சொல்லி வந்திருக்கிறேன். கனம் விவசாய மந்திரியிடமும், முதல் மந்திரியாரிடமும் நாங்கள் நாளேந்துபோக சேர்ந்து சென்று ‘எங்கள் தென்னாற்காட்டில் இருக்கும் லால்பேட்டை, காட்டு மன்னார்குடி சமீபம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும்’ என்று கேட்டுக்கொண்டோம். அதற்கு மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவாகும்; அதில் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதாயும், மீதி ஒரு லட்சம் கிராமவாசிகளால் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அவ்விதமே நாங்கள் கிராமவாசிகளிடமிருந்து ஒரு லட்ச ரூபாய் வசூலித்துத் தருகிறோமென்றும் சர்க்காருக்குப் பதில் எழுதியுள்ளோம். ஆனால் சர்க்காரிடமிருந்து பதில் இன்னும் கிடைத்தபாடிಲ್ಲ. கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் ஏழை விவசாயிகள் நல்ல பயனை அடைவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு மீண்டும் சர்க்காரை இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சீக்கிரத்தில் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சமுதாய நலத்திட்டம் ஆரம்பிக்கும்போது கிராமாந்தரங்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்களை தங்கள் ஜில்லா கமிட்டிகளில் பேசி முடிவுசெய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. 4, 5 மாதங்கள் ஆகியும் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் இன்னும் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை.

“சிதம்பரம் தாலுக்கா பூராவாக நஞ்சை நிலங்களாகவே இருப்பதால் அங்கு ஹரிஜன விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீட்டுவசதிகள் சரியானபடி இல்லை. இதற்காக ‘ஸ்பெஷல் தாசில்தாரை ஒரு வருஷத்திற்கு நியமித்து ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு, நியாயமான முறையில் நிலங்கள் வழங்குவதற்கு வசதியளிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI O. KANDASAMY: —“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருஷம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட் பொதுவாக மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய ரீதியில் இல்லையென்றுதான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், 3-20 p.m.

“வரவு செலவு ஒருவாறு சரிக்கட்டப்பட்டு இந்த பட்ஜெட்டும் முன் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. நம் தேசம் ஏழ்மையான தேசம். இந்த பட்ஜெட்டில் இந்நாட்டில் வாழும் கோடிக்கணக்கான ஏழை மக்களின் வாழ்க்கையை உயர்த்தக்கூடிய ஒரு அறிஞரியுமில்லை. ‘இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் என்ன செய்யமுடியும். ஏதொ ஒருவாறு வரவு செலவைச் சரிக்கட்டி காலம் தள்ளவேண்டியதுதான்,’ என்ற ரீதியில்தான் இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்களின் பிரசங்கமும் இந்தத்தொனியில்தானிருந்தது.

“மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்து கொண்டேபோகிறது,’ என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லிவிட்டால்மட்டும் போதாது. மக்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கச் செய்ய அரசாங்கம் வழி தேடவேண்டும். அப்படி வழி தேட அவர்களால் முடியவில்லையென்றால் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்லக்கூடிய வழிகளையாவது எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதையும் அவர்கள் முற்றிலும் எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராயில்லை. மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்துகொண்டே போகிறதென்று சொல்லிக்கொண்டு அதைத் தடுத்து நிறுத்த வழி தேட மலிருப்பது ஒரு கேலிக்கூத்துதான். நாட்டின் நன்மைக்காக துணிகர்மாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“நம் நாட்டில் 100-க்கு 80 பேர்கள் விவசாயிகளென்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். ஏற்கனவே, காங்கிரஸ்காரர்கள் விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை உயர்த்துவதுதான் தங்களுடைய கொள்கை. என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மக்களின் வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்ய எந்த திட்டவாட்டமான நிலச் சீர்திருத்தத்தையும் கொண்டு வரவில்லை.

[Sri C. Kandasamy]

[5th March 1954]

“நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்களால் மேலும் ஐந்து லட்ச ஏக்கரா நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்போவதாகக் கூறுகிறார்கள். இதை நான் ஒருவாறு வரவேற்கிறேன். அது மட்டும் போதாது. அதோடு கூட மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமையை உயர்த்தக்கூடிய புரட்சிகரமான நிலச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும். இதை ஒரு கட்சிப் பிரச்சினையாகக் கருதக்கூடாது. நம் நாட்டில் வசிக்கும் கோடிக்கணக்கான மக்களின் ஜீவாதாரப் பிரச்சினையாகக் கருத வேண்டும். அவர்களின் வாங்கும் சக்தி உயர வேண்டும். அதற்கு உடனடியாக திட்ட வட்டமான நிலச் சீர்திருத்தம் மிகவும் அவசியம். நிலப் பிரபுத்துவ ஒழிப்பின் காரணமாகத்தான் வெளி நாடுகளில் தொழில் புரட்சி (Industrial Revolution) ஏற்பட்டது. நம் நாட்டில் நிலப் பிரபுத்துவத்தை உடனே ஒழிக்க வேண்டும். முன்னேற்ற நாடுகள் (Progressive Nations) இந்த நிலப்பிரபுத்துவத்தை ஒழித்திருப்பது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிந்ததுதான். இந்த நிலையில் நிலம்மீள் நிலச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக விற்பனை வரியை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். போன வருஷத்தைவிட இந்த வருஷம் இந்த வரியில் ரூபாய் 121 லட்சம் வீதம் ஏற்பட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது? 100-க்கு 10 பத்து பங்காவது வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறதென்பதைத்தான் இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

“சர்க்கார் 30 லட்சம் மக்கள் வாழும் தஞ்சாவூரில் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தார்கள். இதை தென் ஆற்காடு ஜில்லாவின் ஒரு பகுதிக்கும் விஸ்தரித்தார்கள். ஒரு வருஷக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தையும் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டங்கள் வந்த பிறகு மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்துகொண்டேயுள்ளது போலிருக்கிறது. மக்களின் உண்மையான நிலைமையை உணர்ந்து இந்தச் சட்டங்களை கொண்டு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. அரை மனதோடுதான் இந்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஏதோ செய்து விட்டோம் என்று கை காட்டினால் மட்டும் போதாது. உண்மையிலேயே நன்மை பயக்கக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தால் நான் மக்களின் வாங்கும் சக்தி உயர வழி உண்டு. நிலப் பிரபுத்துவத்தை ஒழிப்பதில்தான் விவசாயிகளின் வாழ்வை உயர்த்த முடியும். குறைந்தபட்ச நிலச் சீர்திருத்தம்தான் உடனே தேவை. ‘பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியை எதிர் பார்க்கிறோம். நாங்கள் இதைச் செய்தோம், அதைச் செய்தோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது.

“அடுத்தபடியாக வரி போடுவதைப் பற்றி பல பேர் பலவிதமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். Betterment tax போடப் போவதாகவும் தோட்டம் முதலியவைகளுக்கு வரி போடப் போவதாகவும் நிலவரி சர் சார்ஜ் போடப் போவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது (Agricultural Income-tax)-க்கு மாறாகக் கில்தியின் மேல்புடிப்படியாக வரிப் போடப்போடுவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் இதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. வட்டாதிமங்கலம் போன்ற 1,000 வேலி பெரிய Estate-களை எடுத்துக் கொண்டால் பல இடங்களில் அவர்களுக்கு நிலங்களிருக்கின்றன. தனித்தனியாக பட்டர்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தின் அடிப்படையில் வரி விதித்தால் அதிக வருமானம் கிடைக்கும். அதை விட்டுவிட்டு கில்தியின் மேல் வரிப்போட்டால் அவர்கள் வரி கொடுக்காமல் தப்ப முடியும். பெரிய மீளாதாரிகளுக்கு வருமான வரி விதிப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அவர்கள் பெரிய எங்களுக்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள். தன்னம்பைய உதவித்து வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்காக நம் ராஜ்யத்திலுள்ள வேலி நிலங்களையே வரி விதித்தால்தான் சிறிய பட்டாரி களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் அளிக்க முடியும்.

[5th March 1954]

[Sri C. Kandasamy]

“அடுத்தபடியாகக் கூடிய சாமான்களின் மீது விற்பனை வரியை ரத்து செய்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அத்தியாவசியமான உணவு தானியங்கள் எல்லாவற்றின் மீதும் விற்பனை வரியை விலக்கவேண்டுமென்று நான் சர்க்காருக்கு யோசனை கூறுகிறேன். அதனால் வருமானம் குறைந்தாலும் பரவாயில்லை. நாட்டு மக்களின் வாங்கும் சக்தி ஓரளவாவது உயரும். அதனால் அவர்கள் திருப்தி அடைவார்கள்.

“தஞ்சாவூருக்கு National Extension Scheme-ஐ விஸ்தரிப்பதற்காக 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு மட்டும் செலவழிக்கக்கூடாது. சாகுபடியாளர்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில் செலவழிக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

“இப்பொழுது தஞ்சாவூரில் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. Revenue கோர்ட்டுகள் Conciliation Officers-களின் தீர்ப்புகள் ஒரேவிதமாக இல்லை. ஒரே விஷயத்தில் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட தீர்ப்புகள் வெளியாகின்றன. இந்தச் சட்டம் மோசமான நிலையில் அமல் நடத்தப்படுகிறது. அதோடு கூட போலீஸார்கள் நடு நிலைமை வகிக்காமல் யார் சட்டத்தை மீறுகிறார்களோ அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் மிராசதார்களோடு சேர்ந்துகொண்டு அவர்கள் சொந்த விஷயமாக பாவித்து நேர்மையற்ற முறையில் ஏழை விவசாயிகளைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கும் மிராசதார்களுக்கும் சலசலப்பு ஏற்படுகிறது. சம்பந்தப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களையும் பிரதிநிதிகளையும் கொண்ட ஒரு மகாநாடு கூட்டி, அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்களே தலைமை வகித்து இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையிலே அமல் நடத்த என்ன சீர்திருத்தங்களும் மாறுதல்களும் செய்யவேண்டுமென்று ஆலோசித்து முடிவு செய்து, அதற்கு வேண்டிய மாற்று உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கு மாறு நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் என் பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. G. MANICKAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 2-30 களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் பட்ஜெட்டை பற்றி ஆதரித்துச் சில விஷயங்களைப் பேச விரும்புகிறேன். ஹரிஜன முன்னேற்றத் திறகாக 1952-ம் வருஷம் ரூ. 63 லட்சம் ஒதுக்கி இருந்தார்கள். 1953-ம் வருஷம் 92 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருந்தார்கள். இந்த வருஷம் இன்னும் அதிகமாக 90 லட்சத்து 40 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு இந்த வருஷம் அதிகத் தொகை ஒதுக்கியதற்காக சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த 90 லட்சம் ரூபாயும் ரிவினியூ நிதியிலிருந்து ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முந்திய வருஷங்களில் ஒரு கோடி ரூபாய், ஒதுக்கிய பணத்திலிருந்து, சலிக்கட்டுவது என்று சொல்லி இருந்தார்கள். ஆனால் இந்தத் தடவை அந்த மாதிரி சொல்லாமல் ரிவினியூ நிதியிலிருந்து செலவழிப்பதற்கு அந்தத் தொகையை ஒதுக்கியதற்கு மீண்டும் சர்க்காருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த பட்ஜெட் தொகையில் Reclamation of Kallars and Koravars என்ற இனத்தின்கீழ் ரூபாய் 7,66,300 ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அத்துடன் Concessions to Backward Classes என்ற இனத்தின்கீழ் ரூ. 10,17,100 ஆக மொத்தம் ரூ. 17,83,400 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை மொத்தத் தொகையிலிருந்து சுழித்தால் மீதி ரூ. 72,64,000 ஹரிஜன நன்மைக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இத்தொகையானது ஹரிஜனங்களுக்கு சரியான முறையில் செலவு செய்யப்படவில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. இதைத் தனிப்பட்ட முறையில் பார்க்கும்போது ஹரிஜனங்களுக்கு அபிவிருத்திக்கு இது குறைவாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாகக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும், கிணறுகள் ரிப்பேர் செய்வதற்கும் நடைபெறுவதற்கும், சுடுகாட்டிற்கும் என்று இந்த பட்ஜெட் தொகையிலிருந்து ரூ. 2,52,200 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் காரியங்கள் எல்லாறு நடைபெறுகின்றன என்று பார்க்கும்போது சிறிசை வேலைகள் மட்டும் நடைபெறுவதைப் பார்க்கிறோம். மற்ற வேலைகள் நடைபெறுவது

[Sri P. G. Manickam]

15th March 1954

இல்லை. ஆகையினால் நாங்கள் ஹரிஜனங்கள் என்ற முறையில் சொல்லிக் கொள்வது என்னவென்றால் இப்பொழுது சமூக நல அபிவிருத்தித் திட்டம் வந்திருக்கிறது, அத்துடன் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமும் வந்திருக்கிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 31,18,800 ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையானது Health and Rural Sanitation என்ற முறையில் ரூ. 13,68,900 -ம் Communication என்ற முறையில் ரூ. 17,49,900-ம் ஆக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தத் தொகையை ஹரிஜன முன்னேற்ற பட்ஜெட் தொகையோடு சேர்த்து ஹரிஜன முன்னேற்ற வேலைகளைச் செய்வதற்கு செலவழிக்கப்படுமானால் இத்திட்டம் ஒழுங்காக நடைபெறும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக வீட்டு மனைகளுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் ரூ. 2,50,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரூ. 2,50,000 ரூபாயை சரியாக சேரிகளில் செலவழிக்கப்போகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. வீட்டு மனைக் கிரயத்திலே பாதித் தொகையை ஹரிஜனங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், பாதித் தொகையை அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அநேக சேரிகளில் இது நன்றாக நடைபெறுவதாகத் தோன் றவில்லை. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் பட்டா நிலங்களில் அநேகம் ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டா நிலங்களில் இருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு அந்தந்த நிலங்களை இலவசமாக வாங்கிக் கொடுக்க இந்தத் தொகையை செலவழிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி சென்ற பட்ஜெட் விவாதத்திலே தெரிவித் தேன். இந்த பட்ஜெட் விவாதத்திலும் தெரிவித்திருக்கிறேன். இந்தத் தொகையை அவர்களுக்கு வீட்டு மனைகளை இலவசமாக வாங்குவதற்கு செலவு செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் வீட்டு மனைக் கட்டுகள் கட்டுவதற்கு தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகையால் வீடுகள் கட்ட கடனாகக் கொடுப்பதற்கு கோவாப்பரேடிவ் பில்டிங் சொஸைடிமூலமாகவும், இதர சொஸைடிகள் மூலமாகவும் செலவழிக்கப்பட பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் ரூ. 56,25,000 தொகையிலிருந்து போதுமான தொகையை ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் கட்டுவதற்குக் கடன் கொடுக்க ஒதுக்கப்படவேண்டும். என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன் இத்தொகையை வீட்டு மனைக்கட்டுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு, கடன் கொடுத்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். பின்னால் அவர்களுடைய சம்பளத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்வது என்று வசதி செய்து கொடுத்தால் அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு வசதி ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“தீண்டாமை ஒழிப்புத் திட்டங்களை இப்பொழுது இந்திய சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்காக இந்திய சர்க்கார் நம்முடைய மாகாண சர்க்காருக்கு ஏறக்குறைய இரண்டு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைச் செலவு செய்வதற்கு மாகாண ஹரிஜன வெல்ஃபேர் கமிட்டி சில திட்டங்களைப் போட்டு அனுப்பி இருக்கின்றனர். ஹரிஜன சேவ சங்கத்தால் இது திட்டம் நடைபெற வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இதைச் சொல்லுவதால் ஹரிஜன சேவா சங்கத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை யில்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. இந்தக் கமிட்டியின் மூலமாக போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் தீண்டாமை ஒழிப்புக்குப் போடப்பட்டதா என்று பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது நம் மாகாணத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்பு எந்த முறையில் நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதைப் பற்றி West Bengal-லே இருக்கும் ஹரிஜன கமிட்டிகளும், கவர்மெண்டும் சேர்ந்து ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் சென்னை மாகாணத்தைப் பற்றி கொஞ்சம் கேவலமாகவே கூறியிருக்கிறார்கள்.

The West Bengal Government has decided to undertake measures to eradicate untouchability from the State.

Although untouchability is not on such a large scale as, for example, it is prevalent in Madras, it is felt that there is enough scope for propaganda and the matter was discussed at a conference of various non-organizations under the Chairmanship of Mr. B. G. Roy, Minister for Tribal Welfare.

5th March 1954]

[Sri P. G. Manickam]

4. ஆகவே சென்னை மாகாணத்தில் தீண்டாமை அதிகமாக இருப்பதாகவே அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு லட்சம் ரூபாயோடு இன்னும் இரண்டு லட்சம் ரூபாயை சென்னை சர்க்கார் சேர்த்து இத் தொகையை தீண்டாமை ஒழிப்புக்காகவே செலவிடக்கேவண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்குமேல் இன்னும் மேற்கு வங்காள கவர்ன்மெண்டார் என்ன சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்றால்

'It was decided that in addition to propaganda by paid workers centres for congregational meetings and communal dinners should be established.'

என்று சொல்லுகிறார்கள். இதுதான் முக்கியமான விஷயம். ஆகையால் சென்னை மாகாணத்திலும் சமீபந்தி போஜனம் நடத்தப்படவேண்டும். அதாவது ஹிந்துக்களும் ஹரிஜனங்களும் ஒன்று சேர்ந்து சாப்பிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டும். தீண்டாமை யை ஒழிப்பதற்காக ஆலயப் பிரவேசச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் இந்தத் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு இத்தொகையிலிருந்து அதிகப்படியான பணத்தை செலவு செய்ய வேண்டும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவைப்பற்றி சில வர்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹரிஜன சேகூமாபிவிருத்தி இலாக்கா அங்கு சரியாக வேலை செய்யவில்லை. அந்த ஜில்லாவில் ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் குறைவு. போர்டிங் வசதி குறைவு. இதைப்பற்றி சென்ற வருஷ பட ஜெட் கூட்டத்தில்கூட தெரிவித்திருக்கிறேன். மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவு தொகை எங்கள் ஜில்லாவிற்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். மந்திரி சபையில் அந்த ஜில்லாவைச் சேர்ந்த இரண்டு மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். அதனால் நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஹரிஜனங்களுடைய விஷயத்தைத்தான் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவிற்கும் பல நன்மைகளைச் செய்திருக்க வேண்டும். அவைகள் இன்னும் செய்யப்படவில்லை. எங்களுடைய உரிமைகளைத்தான் நாங்கள் கேட்கிறோம், அதிகமாக நாங்கள் கேட்கவில்லை. பட்டா நிலங்களில் குடியிருப்பவர்களிடமிருந்து அநேக விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. கோயம்பத்தூரிலிருந்து அநேக விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. நானும் 5, 6 விண்ணப்பங்கள் அனுப்பி இருக்கிறேன். அவைகளுக்கு இன்னும் பதில் வரவில்லை. 4, 5 வருஷங்களாகியும் இன்னும் பதில் வரவே இல்லை. இந்த விஷயங்களை அங்குள்ள ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி நான் ஒரு உப கேள்விகேட்கேட்டேன். அதை கவனிப்பதாகப் பதில் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகவே ஹரிஜனங்கள் நன்மை அடையும் வகையில் காரியங்களை நடத்திக் கொடுக்கும்படி மீண்டும் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

[illegible]

[Sri A. Ramachandra Reddiar] [5th March 1954]

கூட்டுறவு பண்டகாலிகள் சாமான்களை விநியோகம் செய்யவேண்டும்', என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், கூட்டுறவு சங்கங்களில் பூரண அங்கத்தினராகச் சேராதவர்கள்கூட ஒரு சிறு தொகையைக் கட்டி பி. பிரிவு அங்கத்தினராக சேர்ந்து கொள்ளத்தக்க வசதியைச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே கூட்டுறவு சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்களுக்கே சாமான்கள் விநியோகம் செய்வது ரொம்பவும் அவசியமாகும்.

"அடுத்தபடியாக நான் மைலாப்பூர் பிராடிஸ் ரோடினுள்ள டி.யு.லி. எஸ்குச் சென்றேன். அங்கே அவர்கள் விற்றுக்கொண்டிருக்கும் அரசியில் கொஞ்சம் மாதிரி இங்கே எடுத்து வந்து எனது நண்பர் கனிடம் காட்டினேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லா அங்கத்தினர் அந்த அரிசியை படி பத்தணவுக்கு தன் ஜில்லாவில் வாங்க முடியுமென்று சொன்னார். கோயம்புத்தூர் ஜில்லா அங்கத்தினர் அந்த அரிசியை தன் ஜில்லாவில் பன்னிரண்டு பணவுக்கு வாங்க முடியுமென்று சொன்னார். கனம் மந்திரியிடமும் அந்த அரிசியைக் காட்டியிருக்கிறேன். அந்த அரிசி படி ரூ. 1-2-0 என்று பிராடிஸ் ரோடினுள்ள திருவல்லிக்கேணி கூட்டுறவு பண்டகாலிகாரர்கள் விற்கிறார்கள் என்றால் எப்படி கூட்டுறவுசாலைகளை பொதுமக்கள் ஆதரிப்பார்கள்; எப்படி அவைகளும் வளர்ச்சியடையுமென்று நான் கூட்டுறவு மந்திரி அவர்களைக் கேட்கின்றேன்.

"மேலும் கூட்டுறவு இலாகா நிர்வாகத்தில் அடிக்கடி அரசாங்கம் தலை யிடுவது சரியல்ல. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும், கூட்டுறவு இயக்கங் களில் உத்தியோகப் பற்று இல்லாத நிலைமையில் அனுவசியமாகத் தலை யிடுவது சரியல்லவென்று சொல்லுகிறார்கள். இதையும் கவனிக்கவேண்டும். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் வேலூரில் மெடிகல் காலேஜ் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து "மொபைல் மெடிகல் வான்கள்", மூலம் பல கிராமங்களுக்குச் சென்று வைத்திய வசதி அளித்து வருகிறார்கள். இது நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. இதே கொள்கையை மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரித்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

"என்னுடைய தொகுதியில் பல இடங்களில் மேய்ச்சல் நிலம் இல்லை ததால் பயிர்களை ஆடுகள், மாடுகள் முதலியன மேய்ந்துவிடுகின்றன. இம்மாதிரியாக பயிர்கள் அழிந்து போகாமலிருக்க ஏதாவது ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். தனியாக ஒவ்வொரு ஊருக்கும் மேய்ச்சல் நிலம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாலும் நல்லது. கூட்டுறவு பால்பண்ணைகள் இல்லாத இடங்களிலும் கூட்டுறவு பால்பண்ணைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது அவசியமாகும்.

"எந்தெந்த இடங்களில் நீர்ப்பாசன வசதியில்லையோ அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் உடனடியாக பம்புகள் மூலம் மின்சாரத்தின் உதவியைக் கொண்டு தண்ணீர் இறைத்துப் பாசனம் செய்ய வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். மேலும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒரு பழ ஆராய்ச்சிச்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆந்திராவும், இதுவும் சேர்ந்திருந்தபோது ஒரு பழ ஆராய்ச்சிச்சாலையிருந்தது. அது இப்பொழுது ஆந்திர ராஜ்யத்திற்குச் சேர்ந்ததாக ஆகிவிட்டது. ஆகவே புதியதாக ஒன்றை இந்த ராஜ்யத்தில் நிறுவ வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். யுத்த காலங்களில் புளிய மரக் கரியை மிக அதிகமாக மோட்டார்கள்க்கும், லாரிகளுக்கும் உபயோகப்படுத்தினார்கள். அதனால் ஏராளமான புளிய மரங்கள் வெட்டப்பட்டு கரியாக்கப்பட்டுவிட்டன. இப்பொழுது புளியப்பஞ்சம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. புதுப்புளி வந்தும் கூட புளியின் விலை இன்னும் இறங்கவில்லை. ஆகவே சர்க்கார் வருங்காலத்தை உத்தேசித்தாவது இந்த நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் புளிய மரம் நடுவதற்கு வேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அதோடு நான் ரெவினயூ போர்டு ஆபீஸ் கட்டிடத்திற்குச் சென்றேன். அங்கே கட்டிடத் திட்டமேல் ஒரு அடி, இரண்டடி உயரமுள்ள செடிகள் நிறைய இருக்கின்றன. இதனால் கட்டடங்களுக்கும் கெடுதல். ஆகவே அவைகளை வெட்டி எடுக்க வேண்டும். மேலும் என்னுடைய தொகுதியில் திருவண்ணாமலை தாலுகா வில் ஆந்திராவின் அணைக்கட்டு உடைந்திருக்கிறது. அதை ரிப்பேர் செய்வது வேண்டியென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

[5th March 1954] [Sri A. Ramachandra Reddiar]

"கனடசியாக என்னுடைய தொகுதியில் சாத்தனூர் அணைக்கட்டைக் கட்டுவதற்காக அடையாள பூர்வமாக நமது வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் நூறு ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தப் போவதாக அறிவிக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்து திருவண்ணாமலை நகரத்திற்கு குடி தண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை சீக்கிரம் முடிப்பதற்கு வேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Mr. Speaker, 4 p.m. Sir, I am intervening more as a duty than as fulfilling any useful purpose. The debate has been very long and it will continue and, I have no doubt, my Hon. Colleague will deal with all relevant matters and so it is I say that no useful purpose is served by my intervention at this stage. Still, I cannot be a mere ornament to the benches and I will have to express my own impressions after hearing so many hon. Members on the Budget of whatever little benefit it might be. The debate on the Address of the Governor has been closely followed by the debate on the Budget and all manner of general observations have been made. Hon. Members will forgive me, Sir, if I speak a little more generally than perhaps they would wish me to do.

"There is no doubt whatever and hon. Members need not try to demonstrate it and everybody knows it that our resources are poor, our country is poor on the whole and our particular State is very poor, and our people are very large in number and are also very poor. So, no great effort is necessary to show that the Government is poor and is not able to do much. It is a vicious circle. The Government have to do many things on account of the poverty and distress of the people and at the same time they have no resources on account of that very poverty to alleviate the distress arising out of that poverty. The vicious circle, however, has to be cut and I hope that between this Government and the Governments that will follow, and this Legislature and the Legislatures that will follow, between all of us, we shall evolve a way by which we shall be able to cut this vicious circle and succeed in doing something to alleviate poverty making use of the poor resources of these very people.

"Hon. Members have referred, directly as well as indirectly, to the difficulties arising out of the apportionment of the right of collection of taxes between the State and the Central Governments. I am also of the same opinion that the tax structure of our country has to be completely revised. There is no doubt whatsoever that many difficulties that arise out of the poverty of the people are made double-fold on account of the unequal distribution, uneven distribution or unwise distribution, if I may say so, of the resources between the Centre and the State. But we cannot in a Budget debate of this kind deal with these matters. We can only take note of the position. My own impression, in spite of this poverty, is this. When I went out recently, the state of things that I observed in the country outside had not

[Sri C. Rajagopalachari] [5th March 1954]

relatively depressed me but had encouraged me and I had an invigorating feeling that the country would rise. But when I come here into the Assembly and when I hear Member after Member vying with one another to describe the poverty in the country and the failure of every effort on the part of the Government and the general immorality, the general dishonesty of everybody concerned who is professionally entrusted with the responsibility of Government at high or lower level and when I hear that everything is going wrong and that everything is a failure, I confess I am completely depressed. It is no surprise that I am depressed when I hear such intelligent men, such hopeful young men speaking the same language of despair and finding fault with one another. But I do not think that this arises out of any strong conviction. I think, somehow or other, the atmosphere has reduced us to this state. The unfortunate Members of the Cabinet whoever they may be are the Government and the whole House is the Opposition. That seems to be the natural distribution of functions all over India. I do not know if it has been inherited or it is inherent in the circumstances of the country. Perhaps it is inherited from the British days. Whatever the cause may be, even to-day after so many years of partial self-Government and full self-Government—I think we have had at least 40 years of partial self-Government and a few years of free full self-Government—in spite of all these, we have so arranged ourselves that Member after Member, all Members vie with one another to speak as an Opposition to the Government and to leave the Government entirely to their own resources to reply and to carry on their own functions. Well I am not depressed by that. Perhaps it is a natural consequence of things. The electorate is there and we have to get elected once in five years, according to the Constitution, or oftener if there is a bye-election and we come from a particular constituency. Every one, therefore, especially at Budget time, is thinking of his own constituency and he looks constantly and wistfully towards the Press Gallery to see whether what he is saying is noted or not. At the same time, when he goes out in the morning and when he sees the newspapers and finds that what he said has been cut out for want of space, he has to take other steps to publicly announce what he said here to the people of his own constituency. I am not making fun of the situation. What I am driving at is this that we are not really a Legislative Assembly of the State but we are a confederation of constituency representatives. Each one has his own constituency and we meet here to compete with each other and we are a federation rather than an integrated Legislative Assembly. I wish it were possible by some magical trick to see that every Member is elected by the whole State. I wish it were possible somehow or other to get that done. Then there would not be this mere internal competition among the Members representing the various constituencies. Member after Member wants ten minutes to be extended to fifteen minutes and fifteen minutes extended to fifteen and half minutes so that he may refer to his own constituency and sit down at the end of it. This does not contribute to combined wisdom which is

[5th March 1954] [Sri C. Rajagopalachari]

what we expect from a House of this kind. Every one knows here what is the total amount that is available to us. Every one knows that there is no use trying to reduce the possible resource. Yet he must say, 'knock out this tax or that', so that his constituency or at least his friends and supporters may hear that he has made such and such a recommendation. One particular Member said, 'it is very good now that you have reduced the tax on meat, eggs, etc., but you have not reduced the tax on "flowers"'. Perhaps, it would have been better if we had left the tax on some of these things to be removed after discussion here. It was wrong for us to have put the whole thing together so that we have now only 'flowers' left. That is the mentality with which we have to cope. Here are the resources which are limited and it would not do to reduce them further. I appeal to hon. Members and Friends that whatever our unpopularity may be, we must see that we do not reduce our resources. Then again, what are the expenditure items that we can meet with these resources? It is no use saying, 'Spend on this or on that, without saying omit this or omit that'. This has been referred to before. But I think that is the only answer I can give to all the appeals that have been made for expenditure in various places generally and also in the particular constituency to which one belongs. To build a particular anicut in a particular constituency is no doubt good. If the constituency had been an independent State and if I had been in charge of that constituency as ruler of that State, I have no doubt that I would have also accepted the recommendations made by the particular Members. But that is not what we can do in this Budget. We must see the picture as a whole. We must see whether we have generally fared well or not, and I think if we examine it in this manner there is no reason whatever for us to be ashamed of the Budget that we have produced. I do not say that we can be enthusiastic over this Budget the shape of which has come from out of the general poverty of the country and the general distress of the country; but at least we cannot be ashamed of it. Every man, every Assembly and every Government can only do what he can or it can under the circumstances in which he is working or it is functioning. Whether it is a Government or whatever the institution may be, it has to work according to its conscience and according to its duties inherent in the situation in which the Government or the institution is placed and it should be satisfied with it. I do not, therefore, think that our Budget is bad nor is it one of which we need be ashamed. Therefore it is, I say that we should pass it and that is the contribution I want to make to the general discussion on the Budget.

"Hon. Members have referred and some people have talked very much about the purchasing power of the common man. That is the formula now. Well, let us understand what is meant by this slogan of 'purchasing power.' I am not an economist. But I know sufficient economics to understand that most of the things said are wrong. I cannot say what should be done. But I can say that what has been said by member after member on these matters

4-10
p.m.

[Sri C. Rajagopalachari] [5th March 1954]

of political economy is wrong. For instance I will take one aspect of the matter. People say that we must industrialise our country, we must have an industrial revolution in our country similar to the one that happened in Europe. They forget one important fact. It is true of course that we must have industries so that people may have the necessary purchasing power. Very true. But what are the industries available to us. We have the factories. But all the factories put together give occupation and employment to a very insignificant fraction of our people on the whole. Including the proprietors and shareholders, who may be neglected because they are far too insignificant in number, the wage-earners in our factories taken together are an insignificant fraction of our total population. Therefore, anything that we may do in order to improve the condition of these people very good as it might be from the point of view of humanitarianism, will not materially affect the general purchasing power of the people of our country. It will not affect the economic condition of the country as a whole, whatever we may do to the factory workers, because the total number of factory workers, I repeat it once more, is an insignificant fraction when compared to the total population of our country as a whole. If we do anything, if we insist in doing it, to increase this fraction, that is to say, this ratio, to make the factory workers a significant part of the population, if we do that for instance, if we make 50 per cent or 60 per cent of our population factory workers, what will be the result? Suppose we make say even 30 per cent of our population factory workers, what is the consequence? What are our factories? Are our factories like post offices? Factories must produce something. If that large population is engaged in factory work and they produce something, what is it for? It is for being consumed. Can we assume that all the 30 crores of our people or a fraction of that 30 crores of our masses will have the necessary purchasing power to consume all the goods produced? Can we hope to colonise and have a colonial empire to sell our goods. The world will not allow such a thing now. It is not possible. That is why I say it is useless to talk in this fashion about factory industrialisation.

“Then, Sir, many friends have pointed out that most of our people live on land. Ninety per cent of our people live on land. Therefore they say: ‘We must see to it that their lot is improved’. I do admit that. But what do these people say next as if it were a magical remedy. They have convinced themselves about it, because it has been repeated often. And now that Marxians have taken it up they all repeat it. Everybody has taken up the thing. Because every member has been saying it, it looks as though it is true. Let us see what it means. It is true that a majority of our population are dependent on agriculture. Hon. Members have for a definite political reason, I do not say political motive but purpose; it is inherent in the present state of affairs, plumped for improving the condition of the tenantry. I am glad they have done so. That was the slogan of the Congress. That was the slogan of all old

[5th March 1954] [Sri C. Rajagopalachari]

feudal reformers. That was the slogan of the Liberal Party, the Justice Party and every other party. Now the Communists have taken it up because it will serve their political purpose now. They could not escape it. What will follow from it? All the persons who are tenants are to be confirmed in their proprietorship? Of course we are trying our best to give the tenants security of tenure. We wish to make their position secure. We have done it in Tanjore. We have done it in parts of Chidambaram. We have done it in South Kanara. Some hon. Members have asked it to be extended to the whole State. Can we do that in a hurry? Is it so easy? Suppose we do that. What follows? The population that depends on agriculture cannot be confused exclusively with the tenants. Let the mathematics of it be properly understood. There are only very few persons who are tenants, as there are very few owners. What about other people who have no land either but would work on land? What about others who are waiting to do that kind of work to earn their living, who are waiting for the present tenants to go? It is those people who make the 90 per cent of our population and not present tenants only. However much we may succeed in our tenancy legislation, however much we give permanent occupation to the tenants, we shall not have solved the main problem, viz., the problem of improving the status the economic status of those large numbers of people other than the tenants who are dependent on the land for their sustenance. There are far more people who are dependent on land than the tenants the betterment of whose lot is in the forefront now. We must understand one thing. Whatever may be the Opposition's viewpoint, the tenant is better off than he was before. To some extent, his lot has improved. He is now given some security of tenure. That should be admitted. But improvement of the lot of tenantry alone will not solve the general position. I shall exemplify what I have said by an example. Now prices are falling. When the price of grain was high previously complaints were pouring forth in newspapers and speeches. Hon. Members vied with one another in accusing the Government for the soaring up of prices. They said: ‘Prices are going up like poison, like cobra poison; what is the Government trying to do to stabilise prices?’ We thought then that if prices went down, everything would be alright. But what do we find now? The prices are falling now. But has the position of the tenant improved? No. The same members who were shouting previously against the soaring up of prices and who complained that the purchasing of the common man was low now have another cry. After welcome rains, the prices are slowly coming down. But now that the tenants have become part owners they say that the lowering of prices is bad. What price either the tenant or landlord was able to get when controls were in force, they are not able to get now. Even though the share is bigger its value has gone down. Prices cannot solve the difficulty. The purchasing power adjusts itself relatively with the increase or decrease in prices.

[Sri C. Rajagopalachari] [5th March 1954]

4-20
p.m.

"The problem is not so simple. Mere security of tenure to the tenant will not solve the land problem. It is not the tenant alone, as I had said previously who is dependent on the land for his living. What about the large population who wait to work on the fields, to do some job or other to earn their living? What about the large masses of people who have no land? We say no one shall be evicted. As a result, others who are waiting for some place of land will have no land. Till now the owner was our enemy and hereafter the tenant will be our enemy; so that we produce a closed shop, so to say, with reference to agriculture. What is the solution to prevent the unemployment of all those people? The answer is not simply to give security of tenure to present tenants. The tenants are not the only people who are dependent on agriculture. What about the rest of the lot, we must discover work for these people. What kind of work can these people do? What is more important is that this vast majority of people must produce something which will give us wealth and not vie with one another and try to discover to produce bitterness *inter se* one section being put up against the other, which will not solve the problem. We must therefore try to institute a state of affairs when not only will there be work for all our people but what is more important, work for a large number of our people, work that would produce things capable of being consumed in our country. There should be consumption of goods. We cannot export anything hereafter because all countries progress at the same rate as we progress. While we go up snail-like, the other snails also are going up at the same time. They would not wait for other snails to win the race. So the whole world is going up. All the other countries are progressing more or less at the same rate and of course, the more progressive countries leave no room for us to export anything to their place so that unless we discover work which will produce something that will be consumed by our own people, we cannot succeed in producing that commodity which is called happiness and prosperity in our country. It is no use trying to find a way out without understanding the basis of all our problems. The basic problem is 'How shall we give work to everybody in our country which will produce something that will be consumed generally in our country?' And if we cannot produce at a rate by which the standard of living of the people can be raised much higher than what it is, we must be content with it. At least, there will be homogeneous happiness in our country. Instead of aiming at that, we aim at and produce conflicts, internal conflicts, setting one against the other so that no progress is possible in any direction. I submit that this is not the way to national happiness and it will not solve any problem of ours.

"Let us examine the position now. In a small way, we concentrated our attention on the handloom weavers. To-day, the mills are competing with the handloom weavers. The mills have a certain number of people, wage-earners and profit-earners.

5th March 1954] [Sri C. Rajagopalachari]

Now, our Finance Minister proposes in this Budget to place before the House measures to tax, to a certain extent, the mill cloth. Everybody is against it—I say, 'everybody' in a relative way. They give a good reason, namely, that the consumer will be hit. True, the consumer will have to pay one anna and three pies more for the rupee, because it is only at one point. What is it we want then? Let us examine our minds. Let us not talk without examining our minds. We want the consumer not to pay more. We want the handloom weaver to get more. How is it possible for the handloom weaver to get more without the consumer paying more? Can the handloom weaver be provided from the Moon what he wants? We can only provide him from the consumer and if we do not directly ask the consumer to pay all that the handloom weaver wants, we have to try to reduce the competition of the mill cloth against the handloom weaver. That is why we say 'There will be less competition if the consumer is asked to pay 1 anna and 3 pies more in the rupee for the mill cloth and thereby he may be induced to go in for handloom cloth. It is a right proposal. But, instead of accepting it, hon. Members are criticising it from a short-sighted point of view, saying that the consumer will be hit because he is a poor man and he has to buy mill cloth. If we have to assume that the consumer must buy mill cloth, then the handloom weaver is doomed to perdition. Nothing else. If all the time the consumer must buy the mill cloth and therefore the price should not be raised, then what is the use of talking about helping the handloom weavers? I say, therefore, that when we object to any proposal, we should object to it after fully examining the question.

"It is not right to object to this tax on mill cloth. The Government of India have a right to object to this tax. Not only have they got a right to object but they are likely to object to it. We must all join in answering that objection. We must be united in our defence against that objection. Now, if the Government of India should write to me, 'Your own members object to the tax', what is the strength behind me? Even Hercules cannot fight two persons. Hercules can fight only one man at a time. Even the strongest man cannot fight two men attacking him at the same time. That is what will happen if hon. Members go on criticising the tax in this manner. I beg of this House to accept the taxation proposals that are going to be placed in respect of the mill cloth. That is the only way by which we can do what we can at the present moment to protect the handloom weaver. If one day we can prevent the manufacture of the mill cloth or if one day we can at least prevent the import of mill cloth into the handloom areas, we may be more successful without putting any tax on what comes in, but how shall we achieve that? We cannot achieve it in the present atmosphere and in the present set-up unless we do something like this. The other day a friend asked me, 'What is the pressure, what is the sanction that you will apply as against the Central Government's obstinacy?' I said immediately, 'I cannot

[Sri C. Rajagopalachari] [5th March 1954]

explain it.' Explanation will reduce the value of our strategy, if I may use a military term in a peaceful matter. It reduces the value of our strategy, but I have explained it now. I say that as long as we do not get the full protection that we want, as long as we do not get the exclusion of the mills in respect of certain categories in the competition against our handloom weavers, we have to try these intermediate measures, namely, to make the mill cloth a little bit costlier. But if hon. Members say, 'We can do something else; do not raise the price of mill cloth, but subsidize the handloom cloth', I say it is physical impossibility, mathematical impossibility, without resources for subsidizing everything in the world. It is another form of gruel centres. Subsidizing the produce of the handloom industry is like opening free feeding houses for the handloom weavers. That will not do. We must make the people buy the cloth which these handloom weavers produce at a fair price and thereby we will have to exclude this unfair competition, because mill cloth is machine product and the cost of production is less and this is cottage product and the cost of production is more. We have to remove that unfair and unnecessary competition and that is why I say that the tax on the mill cloth is justifiable.

"Now, again, hon. Members, for a political purpose—not for political motive—I again repeat it, say that sales tax is very bad. But do we know it only in 1953 or 1954? Did we not know it all these years? Have we not tolerated this sales tax at multiple points all these years? Why then do Members come up now against it? It is because these Members have a support which is tricky—I mean to say, it is not very substantial. It is a very slender support that everybody gets now. Every group in politics has a certain amount of support. It is not adequate enough; it is not strong enough. So they want to widen that support. Their attitude seems to be: 'Let us take the beedi makers' cause; let us take the retail merchants' cause; let us take the lessees' cause; let us take the flower shop man's cause; let us take anybody's cause.' What is the effect of all this on the Government? They try to make their own voice more popular. It is all wrong. I am amazed at the objection to sales tax being continually raised from the Communist Benches. Once the Communist Benches raise an objection which is not justifiable, others must also take it up and say, 'Everybody is against the sales tax'. Even as it was, the agitation of the merchants was great. I wonder how we are going to cope with the agitation when all the Communist Members and everybody else say, 'Sales tax is bad'. People are easily beguiled in our country and they can be beguiled. They may even imagine that if Communists are given a majority, the sales tax will be abolished but not only sales tax, the men also will be abolished alongside with it! (Laughter.) All individual freedom will be at an end if the Communists govern the country (applause). And so if we care for individual freedom, we must defend it at all costs. Whatever may be the difficulties in life, whatever may be the difficulties in other matters and whatever heavy taxation men will

[5th March 1954] [Sri C. Rajagopalachari]

have to bear, it is better than losing your independence and your independence here means, I say, the individual's freedom. That will be lost if the Communists come into power. I have no doubt about it in my mind. Better men than myself have no doubt about it in their minds. I do not value individual freedom as a small thing. If I had faith that the whole community together would act wisely, properly and justly, I would have no objection to lose individual freedom. But in our large country it is not possible. In our country as it is situated, it is not workable. In a district it is not workable, and even in small panchayat it is not workable. In this Assembly all the districts come together. Each district speaks for itself, each constituency speaks for itself. One Member rose and said: 'This budget is good for Malabar. But for the Kurumbanad taluk, it is not good and I want three minutes more to deal with this point.' The Deputy Speaker did not allow this extra time. Where is the urge for thinking that we can sacrifice individual freedom easily? We cannot sacrifice individual freedom. What will happen is not the abolition of sales tax, not the increase of the period of security of tenure for the tenant from five to ten years, not the increase in the tenant's share of the produce from forty to sixty per cent, but the loss of individual freedom for everybody concerned. It might be a good thing for a small democracy. If we liquidate a large part of the population or send the people out to work in distant factories, we can no doubt carry on with Communism. Mr. Kalyanasundaram began the debate the other day by saying: 'I come directly from Moscow. I have seen Moscow myself.' Mr. Kalyanasundaram has 'seen' Moscow, thanks to my gullibility. He came to me saying that he was very ill and that he could get cured only in Moscow. I knew that was not true. I said to myself: 'Kalyanasundaram is a good man; he will not do any harm. Let him go.' He went. Will any man of Mr. Kalyanasundaram's position be sent by Russia to India either to be treated in a hospital or to be put in a nursing home? Not even the Members of the Cabinet at Kremlin are safe there, not to speak of the opposite number of Mr. Kalyanasundaram being sent here. He will be sent to some other place, but not to India. But Mr. Kalyanasundaram went there and he says: 'Things are very good there, people enjoy the highest position, members of the legislature are greatly respected and everybody is respected.' Quite true. There is one-party Government and the whole thing is one steel framework there. Unless they respect one another, the screws and nuts will crack. Those who obey the Government are the only people there and those who want to protest can only cry in silence. Now Mr. Kalyanasundaram has returned and he does his political duty in praising the Soviet Government and the system prevailing there. I do hope, he will excuse my saying it, he has not done the other part of the bargain, namely, the vilifying of our Government there. I think he did not have the time and the language to do it. The Soviet Government are very tactical and they do not want to hear such things. But his praise of the Soviet Government here (Sri M. Kalyanasundaram: 'Is a worry for the Chief Minister.')

4-30
p.m.

[Sri C. Rajagopalachari] [5th March 1954]

is, I submit, unacceptable. It is not a worry. It has given me some matter to speak about when I had very little to say. I hope that people here will not be deceived by such descriptions and eulogies.

"One important section of the House very earnestly pressed: 'Here is the agrarian law waiting. Why don't you pass it quickly? What is there difficult in it?' I hope hon. Members, though most of them are young, will realise that the agrarian relationship, the agrarian conventions, the agrarian customs and even the very names of the leases and documents have come to us from a long time past. They have grown organically. They have risen from zero to what they are now by their own growth and not by any laws. We were dealing with the Malabar land tenure system some months back and we came across terms like kanam, verumpattam, ulkudi and several other names by which the various land tenures go. There are different systems of land tenure in other districts also. Is it an easy thing to change all this? Was it invented by the devil for us to simply wipe it out with a broomstick? It grew organically like a forest so to say. We cannot clear the forest in the manner that is proposed. We will have to be careful. I don't say that the times have not changed and that we must not change. We must change. But we cannot clear the forest by felling all the trees down. A committee has reported and we are examining the report. Some people say that this examination is only delaying tactics. It is not so. The examination is true, sincere and earnest examination by people who are not interested in politics and who have worked this system for a long time. We want to get an exact picture, and for getting that picture proposals have been made. We have to consider the proposals made and do something with them. That process is going on. A friend said the other day: 'You introduced a law in Malabar and you promised to extend it to other places'. I immediately got up and said that I did not promise to extend it to other places. That question was repeated in another form and my Hon. Colleague, the Minister for Agriculture replied: 'We have introduced it in one place. Why do you imagine that we shall not have the courage or the sense of justice to introduce it in other places when the time comes? Members should not therefore mistrust the Government.' Then, Mr. Kalyanasundaram who was occupying the first seat in the front Opposition bench said that there was a contradiction, because the Hon. Chief Minister said that he did not promise to extend the Act to other places and the Hon. Minister for Agriculture said that he could extend the Act to other places. There is no contradiction; it explains the process that I have been trying to explain. We have not made any promise. We examine all the things that have been suggested. We shall introduce them—take it from us that we have got the heart or the desire to do it—provided we are satisfied that what we are doing is a good thing. It takes time and we must not hasten. Haste does not save time. Careful progress is what is wanted. When we are dealing with peasantry, we are not dealing

[5th March 1954] [Sri C. Rajagopalachari]

with the intelligent members of the legislature, we are dealing with the relationship between the landlord and the tenant with a view to see that the land is looked after properly and the produce distributed properly. That cannot be done by one or two parties but a number of people have to come together. We must proceed with care. When a live organisation is there, we must consider carefully before we change it. Hon. Members will forgive my attempt to explain the thing by an analogy. We are living in a house and we are trying to repair it living in that house. We do not get out and repair. Therefore, we have to be careful. We should not erect structures which will fall down on our heads. Our children may build a better house, but then we ourselves will not be alive. We must see that the agricultural structure of our country is not shattered. That is the justification for my plea that we should be cautious and examine things before we proceed.

"I think there is no hope for us to have good administration unless we adopt the proposal that I am going to make. It may look very facetious, but one day it may be the only thing that we may arrive at as feasible. Instead of having the present administration, we should divide the various constituencies into administrative units, divide the budget amount also accordingly and give the amount allotted to each constituency to its representative so that he may make the best use of it. This will be something like the contract system that is obtaining in the Defence Department. Then, Collectors, Tahsildars and everybody else, who are a sore and a thorn in our flesh, may be abolished. We may take up this Rs. 45 crores and divide it among the 230 Members and tell them: 'Take up this amount for your constituency, utilize it as you like and then come and tell us what you have achieved and also tell the people what you have achieved.' Then they will be careful to elect the proper men. For one or two years money may be eaten up. For one or two years, may be nothing will go to the people. But afterwards they would not elect these men. That may be, I say, a very good system. Probably that is the only system suitable for our country. We are so jealous of one another. We are so suspicious of one another, and we do not want any orderly administration. We do not want any outsider to deal with us. We want to do everything ourselves. I think that this is the only system which can finally find its rest in our country. And this is what prevailed in the old days. Amildars or Tahsildars—by whatever name you may call them—had the money with them, and they spent it there and gave an account to the Emperor at the top, whether he was Hyder Ali or Tippu Sultan or anybody else. It may be called retrograde, but yet even a retrograde system, if it is properly worked, may produce happiness in the country. I think that that is the only solution. Otherwise, I must appeal to friends to admit this budget and say 'This is the best we can do in the circumstances. We cannot reduce taxes, and we cannot increase expenditure. Let us carry on. The expenditure is there, and let us tussle with it as best as we can'.

[Sri C. Rajagopalachari] [5th March 1954]

"Sir, I shall not take more of the time of the House. It is an indulgence that has been shown to me. I thank you for that, Sir."

MR. SPEAKER:—"As we are meeting this night, I think it is better that we disperse now. I must tell the House that we are going to have a night session, and all hon. Members will be served with coffee or tea, and the cost will be borne not by the Government but by the Hon. the Finance Minister."

The House will now rise and meet again at 9 p.m.

The House then adjourned.

[The House reassembled at 9 p.m.]

SRI K. T. SREEDHARAN:—"Mr. Speaker, Sir, radicalism in speech but conservatism in action is the order of this Government. Words and action must go together."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"That can be done only in *Bharatanatyam*." (Laughter.)

* SRI K. T. SREEDHARAN:—"Words and action must go together. If that is not so, the vain promise of a Welfare State is nothing but a delusion. 'Land for the tiller' is the slogan of the Congress. It is not only so, but that was one of the main planks of their election manifesto. But what have the Government done to put this into practice? At least in this respect, they cannot blame the Opposition. The Opposition was pressing for the redistribution of lands, but somehow the Congress Government are putting it off. So, their vain promise to bring into being a Welfare State cannot be trusted. I have tried to study the budget proposals very carefully. I ask, what have the Government done to increase production in the State and to give employment to the unemployed and the under-employed? They have not tried to increase production equipment or capital formation, nor have they tried to increase the social and economic conditions of the people of our State. Unless these things are taken up for implementation, I do not know how many years the Government will take to bring the Welfare State into being.

"Almost 25 per cent of the total income is spent—or is provided to be spent—on the top-heavy administration of the State. The Government have not tried to eradicate corruption in this top-heavy administration. There must be a committee set up to go into this question, and suggest ways and means of eradicating corruption. The existing laws should be changed, and the service conditions as well as the service rules of the administration should be thoroughly gone into, and remedies should be found out.

"Unless free medical aid is extended to all rural and urban areas, and unless primary education is provided for all school-going children of our State, nothing is going to be achieved in the near future.

5th March 1954] [Sri K. T. Sreedharan]

"As far as the budget is concerned, it has thoroughly disappointed the people of my constituency. They were hoping that their long cherished desire of founding a Women's College at Cannanore would be fulfilled. They were thinking that the budget would provide some amount for the construction of a pucca building for the hospital that is really necessary. They were thinking that the veterinary hospital that is now being accommodated in a rented building there would be provided with a building of its own. There is the Madhavan Memorial Ayurvedic College and hospital at Cannanore that is now being managed by the Kerala Ayurvedic Society, which is a registered body. This institution came into being by the philanthropic contribution of one gentleman by name Sri M. K. Kunhiraman Vaidyar. The society was able to house the hospital in a pucca building worth about Rs. 50,000. Now the financial position of that Ayurvedic College and hospital is really bad, and unless some proper financial aid is extended to that useful institution, the work of that institution will come to a standstill. They have applied to this Government for grants-in-aid, and this Government, I am sure, will try to help this good institution by extending that concession. The high school at Azhicode, which is housed in a beautiful pucca building, and which the Hon. the Finance Minister had the kindness to inaugurate, is also in financial difficulties. Only the main building is finished, and the other parts of the building will have to be completed in the near future. They have requested this Government to give back the deposit money of Rs. 15,000 given to this Government so that they can themselves attend to the construction of the rest of the building. I hope this Government will try to help that great institution which is very essential for those villages.

"I am glad that there is at least an effort to save the handloom industry of this State. But unfortunately all the proposals that are put forward will not be very much useful to help the industry as well as those who are engaged in that industry in Malabar. The people engaged in the handloom industry in Malabar are not getting any benefit. In the last two years, the Government had put forth many a useful scheme to save this industry, but in all those cases, the representatives of the people of Malabar were trying to impress upon the Government how those schemes were thoroughly inadequate and insufficient to meet the special conditions of the handloom industry in Malabar. The Government, however, did not pay heed to those suggestions, and did not try to solve the special difficulties of the Malabar handloom industry. Even now all the proposals that have been enunciated by this Government will not go a long way to meet the special requirements of the Malabar handloom industry. I earnestly appeal to this Government once again to consider our request to appoint a special committee to find out ways and means of meeting the special needs of the handloom industry in Malabar. Unless the special needs of Malabar are considered in this matter, the financial and the economic stability of Malabar will be at stake, because many people and their families are eking out their livelihood by handloom weaving. I am sure, and I hope . . ."

[Sri K. T. Sreedharan] [5th March 1954]

(The hon. Member had not concluded his speech when the Speaker rang the bell, and called on the hon. Member Sri K. H. Bomman to speak.)

9-10
p.m.

* **SRI K. H. BOMMAN** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தின் 1954-55-வது வருஷத்திய வரவு செலவு திட்டத்தை இந்தச் சபையினுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கு சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அந்தத் திட்டத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இந்த ராஜ்யத்தின் பொருளாதார நிலைமையைப்பற்றி அவர் விரிவாக அதில் தெரிவித்திருப்பதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 58 லட்ச ரூபாய் துண்டு விழுவதைச் சரிக்கடவேண்டுமென்பதற்காக சில புதிய வரிகளும் இப்பொழுது அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட வரிகளையும் ஏழை விவசாயிகளைப் பாதிக்காத வகையில், போட்டிருக்கிறார்களென்பதைப்பற்றியும் நான் அவரை மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

“உ, காப்பி, ரப்பர், தோட்டப்பயிர்களுக்கு வருமான வரி என்று போட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரியை தோட்ட முதலாளிகள் போட வேண்டாமென்று சொல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் இதன் அடிப்படையை வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளிகளை இம்சை செய்யக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்துவிடுவார்களோ என்ற பயம் இருக்கிறது. ஆகையால் இதற்கென ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படும்போது தொழிலாளிகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கும்படியாக ஒரு விதியை அதில் சேர்க்கவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மீன், மாமிசம் போன்ற சீக்கிரம் கெட்டுப்போகும் உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதி விலக்கு அளித்திருப்பதைப் போல எங்கள் ஜில்லா முழுவதும் அதிகமாக பயிராகக்கூடிய உருளைக்கிழங்கும் அழுக்கக்கூடிய பொருளாக இருப்பதால் அதற்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஆடம்பரச் சாமான்களுக்கு விற்பனை வரி போட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆடம்பரப் பொருள்களை ஏழைகள் அதிகமாக உபயோகிப்பதில்லை. பணக்காரர்கள் தான் அதிகமாக உபயோகிக்கிறார்கள். ஆகவே அதற்கு இன்னும் அதிகமான வரி போட்டாலும் அதை நான் வரவேற்பேன்.

“வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் வெகு தெளிவாக தன்னுடைய பிரச்சனத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாகாணம் பூராவும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறதென்றாலும், நீலகிரி ஜில்லாவில் வசிக்கும் ஹரிஜன பிற்பட்ட சமூகத்தாரை அதிகமாக பாதித்திருக்கிறது. நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவு போக்குவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் அங்கிருக்கின்றன. அந்த ஜில்லாவில் தொழிற்சாலைகள் போன்றவைகள் இல்லாமலிருப்பதால் இந்தப் பிரச்சனை தீராத என்று கருது முடியாது. மற்ற ஜில்லாக்களிலிருப்பதைவிட இந்த ஜில்லாவில் பயிரிடுவதற்கு லாயக் கான நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை வேலையில்லாதார்க்கு தலைக்கு ஒரு ஏக்கர் வீதம் கொடுக்கலாம். Wemloak Dovala-ல் 19 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. தேசியப் பூங்காவுக்காக அந்த ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ‘மக்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடும்பொழுது தேசிய பூங்காவுக்காக ஒதுக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? ஆகவே தேசியப் பூங்காவிற்கென்று ஓரளவு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு மற்றப் பிரதேசங்களை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும், நீலமில்லாத விவசாயிகளுக்கும் ஒவ்வொரு ஏக்கர் வீதம் கொடுத்தால் இந்தப் பிரச்சனையை ஓரளவு தீர்ப்பதற்கு முடியும் என்பதை நான் மந்திரி அவர்களுக்கு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வெள்ளையர்கள் வெளியேறிய பிற்பாடு நான் யிரத்துக்கு மேற்பட்ட மனைத் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமலிருந்து கடைசியாக இப்பொழுது தெருவில் பிச்சை பெறுக்கக்கூடிய நிலைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். இந்த விஷயத்தை கடந்த மந்திரி சபையின் கவனத்திற்குப் பல முறைகள் மூலமாக கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இந்த மந்திரி

[5th March 1954] [Sri K. H. Bomman]

சபையின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆனால் சர்க்கார் இதுவரையில் மனைத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆகையால் வேலையில்லாத மனைத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தை கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாகக் கொடுத்து உதவுவதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது வழி செய்தால் அவர்களுடைய ஜீவனோபாயத்திற்கு வசதியாக இருக்கும்.

“கூனூரில் சர்க்கார் ஒரு ‘ஜாம்’ தொழிற்சாலையை நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையை திடீரென்று நிறுத்திவிட்டதால் அதில் வேலை செய்துக்கொண்டிருந்த மனைத் தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“சில குடிசைத் தொழில்களைச் செய்வதற்கு நீலகிரி ஜில்லாவில் பல வசதிகள் உண்டு. பல ‘ஜாம்’ தொழிற்சாலைகளையும் அங்கு ஏற்படுத்தலாம். கல்லா என்னும் இடத்தில் ஒரு பழத் தோட்டம் இருக்கிறது. கூடலூர் போன்ற ஊர்களில் நிறைய பழ வகைகள் கிடைக்கின்றன. இவைகளைக் கொண்டு ஜாம், ஊறுகாய் தயாரிக்க தொழிற்சாலைகளையும், ரொட்டி தயாரிப்பதற்கான பேக்கரி முதலியவைகளையும் அங்கு ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால் மனைத் தொழிலாளர்களுடைய ஜீவனோபாயத்திற்கு ஒருவித மார்க்கமிருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அழிந்துபோன காடுகளில் மறுபடியும் மரம் நடுவதற்கும் மண் அரிப்பைத் தடுப்பதற்கும் எட்டு லட்சம் ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையில் முக்கால் பாகம் நீலகிரி ஜில்லாவில்தான் செலவு செய்யப்படும் என்று நான் நினைக்கின்றேன். வன மகோற்சவ காலங்களில் நீலகிரி ஜில்லாவிலும் மரங்கள் நடப்பட்டன. ஆனால் அவைகளில் அனேக மரங்கள் அழிந்துபோயிருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் சீதோஷண ஸ்திதியின் கோளாரோ அல்லது அதிகாரிகளின் கவலையின்மையோ தெரியவில்லை. இதை நன்கு உணராமல் செய்யாத ஒரு காரணத்தினால் அங்கு நடப்பட்ட மரங்கள் சரியாக வளரவில்லை. ஆகவே எந்தெந்த சீதோஷணத்திற்கு எந்தெந்த வகை மரங்கள் நடப் படவேண்டும் என்பதை அதிகாரிகள் கவனித்து, அதன்படி செய்யவேண்டுமென்று அவர்களுக்குச் சர்க்கார் தாக்கீது அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் செய்த பிரச்சனத்தில், குந்தா மின்சாரத் திட்டமானது அடுத்த பட்ஜெட்டில் எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம் என்று தெரிவித்தார்கள். திட்டக் கமிஷனாவது இதைப் பரிசீலனை செய்து ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இது சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் ஐந்து வருஷத் திட்டத்திலும் இது இடம் பெறவில்லை. இச்சட்ட சபையில் பேசக்கூடிய ஒவ்வொரு அங்கத் தினரும் தங்கள் தங்கள் கிராமத்திற்கு மின்சார வசதி விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மின்சாரம் அதிகமான அளவு உற்பத்தி செய்யப்படாவிட்டால் எப்படி எல்லா கிராமங்களுக்கும் விநியோகம் செய்வது சாத்தியமாகும்? இம் மின்சாரம் எங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களில் கவனம் செலுத்தினால்தான் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா இடங்களுக்கும் ஓரளவு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கமுடியும். ஆகையினால் அடுத்த ஐந்து வருஷத் திட்டத்திலாவது குந்தா மின்சார உற்பத்தித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்படுமானால் வேலையில்லாத திண்டாட்டமானது நீலகிரி ஜில்லாவில் ஓரளவு குறையும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

“ஸ்ரீமான் அரி கௌடர் அவர்கள் பேசும்போது தென் கன்னட ஜில்லாவில் ஐந்து கல்லூரிகள் இருக்கின்றனவென்றும், அவைகளில் ஒரு கல்லூரியையாவது அங்கு மூடிவிட்டு அந்தக் கல்லூரியை நீலகிரி ஜில்லாவில் ஏற்படுத்திவிடலாம் என்று அபிப்பிராயப்பட்டார். நான் அப்படிச் சொல்ல ஆசைப்படவில்லை. நம் சர்க்காருடைய முக்கிய நோக்கம் என்ன வென்றால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு கல்லூரி இருக்கவேண்டும்

[Sri K. H. Bomman]

[5th March 1954]

மென்பதுதான். ஆகையால் எங்களுடைய ஜில்லாவில் கண்டிப்பாக ஒரு கல்லூரியை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்ற பத்து ஆண்டுகளாக இது சம்பந்தமாக இந்தச் சபையிலும், மந்திரிகள் எங்களுடைய ஜில்லாவுக்கு வரும்போதும் தெரிவித்திருக்கிறோம். சர்க்காருக்கு பல விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருந்தும் இது விஷயமாக பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் கூட ஒன்றும் குறிப்பிடாமல் இருப்பதைக் கண்டு நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். கல்வி மந்திரி அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் இதற்குப் பதில் சொல்லுவார்களென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

“Cinchona Plantations வருஷத்திற்கு வருஷம் நஷ்டத்தில் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது. ஏன் அப்படி நஷ்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறதென்பதைப்பற்றி ஆராயவேண்டும். ஆனைமலையில் சர்க்கார் சில பரிசீலனையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நஷ்டத்தை ஆனைமலையுடன் சேர்த்துவிட்டு அதைப் பராமரிப்பதற்கு காட்டிலாக அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால் பணம் மிச்சம் ஏற்படும் என்பது என்னுடைய கருத்து. விவசாய மந்திரி இதை அவசியம் கவனித்து ஆவன செய்வார்களென நம்புகிறேன்.

“வெள்ளையர்கள் காலத்தில் நீலகிரி ஜில்லாவில் சுமார் 325 ஏக்கர் நிலத்தை ஹரிஜன விவசாயிகளுக்காக ஒதுக்கவைத்திருந்தார்கள். அவைகளில் ஹரிஜனங்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டுமென்று மனுக்கள் போட்டிருந்தார்கள். ஆனால் மண்ணரிப்பு ஏற்படுவதினால் அந்த நிலங்களை பத்து வருஷங்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாதென்று சர்க்காருடைய உத்திரவு இருப்பதாக கலெக்டர் அவர்கள் சொல்லி, கொடுப்பதற்கு முன் வருவதில்லை. இந்தத் தடையை ஹரிஜனங்கள் விஷயத்தில், relax செய்து உடனடியாக அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும்படியாக சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

9-20 p.m. *SRI S. P. THANGAVELU:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட் விவாதத்திற்கு சட்ட சபை கூடும்பொழுது ராஜ்ய முழுதும் உள்ள விவசாயிகளின் குறைகளைப் போக்க நிரந்தரமான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. விவசாயிகளின் குறைகளைப் பேசுகிறவர்களைப் பார்த்து தங்கள் தங்கள் தொகுதியைப்பற்றி யோ அல்லது ஜில்லாவைப்பற்றியோ பேசவேண்டுமென்பதற்காகப் பேசுகிறார்கள் என்றும், இந்தக் குறைபாடு திடீரென்று ஒரு நாளை நீர்த்துவிடக் கூடியது அல்லவென்றும் கனம் முதல் அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். ஆனால் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு ஏதாவது ஒரு சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்காக பிரயத்தனப்பட்டார்களா? தஞ்சை ஜில்லாவில் கொண்டுவந்திருக்கும் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டமாவது மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. தஞ்சை ஜில்லாவில் நடந்ததுபோல் ஏதாவது கிளர்ச்சி ஏற்பட்டால்தான் இந்தச் சட்டம் அவசியமென்று நினைப்பார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. விவசாயிகள் தங்கள் குறைகளுக்கு மிக நியாயமான முறையில் நிவாரணம் ஏற்படுமென்ற நம்பிக்கையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தவறாக நினைக்கவேண்டாமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருச்சி ஜில்லாவில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களுக்கு ஆங்காங்கேயுள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லியும், தங்களுடைய குறைகளை பல மஜூர் மூலமும் தெரிவித்துள்ளார்கள். பல இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு குத்தகைக்கு நிலம் விடுவதில்லை. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தால் விவசாயிகளுக்கு ஒரு உரிமை ஏற்படுவிரெமோ என்று நிலத்தை குத்தகைக்கு விடுவதை நிறுத்திவிட்டார்கள். கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு குத்தகைக் காரர்களான விவசாயிகளெல்லாம் கூலிக்காரராகவும் போக நேரிட்டது. இதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் ஏற்பட்டுவிட்டது, இந்த விவசாயத் தொழிலிலேயே நம்பிக்கையில்லாத சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டுவிட்டது. திருச்சி ஜில்லாவிலே குத்தகை மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது. ஒரு

[5th March 1954]

[Sri S. P. Thangavelu]

ஒரு இடத்திலே வேறு விதமாக இருக்கிறது. சாப்பாட்டிற்காக உருது கஷப்படும் மக்களை குறிப்பிட்ட பணத்தைக் கொடுக்காததற்காக அடித்திருக்கிறார்கள். நிலத்தில் விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும் குத்தகைத் தொகையையும், வாரத் தொகையையும் வசூலிக்கச் செய்கிறார்கள். இப்படி வசூலிக்கப்படுகிற குத்தகைத் தொகையை கொடுக்காவிட்டால் அவர்களே அறுவடை செய்துகொண்டு போகிறார்கள். இது விஷயமாக பல மஜூர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அறுவடை சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் தொல்லைகளினால் பெரும் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டதற்காக ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. சர்க்கார் நிதானமாகப் போகும் பழக்கத்தை சற்று மாற்றிக்கொண்டு இவ்வேழைகளுக்கு ஏற்படும் குறைகளை ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

“அடுத்தபடியாக புதிய கல்வித் திட்டத்திலுள்ள குற்றக் குறைகளை சட்ட சபையில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் இதைப்பற்றிய விவாதத்தின்போது எடுத்துச் சொல்லியும் இதைக் கைவிடாமல் ஒரே பிடிவாதம் பிடிக்கிறது இந்த அரசாங்கம். பெரும்பாலும் கிராமங்களிலே திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்கள் ஒருமுறைதான் நடக்கிறது. இதற்கும் பிள்ளைகள் சரியாக வருவதில்லை. ஆதலால் சில பள்ளிகளை எடுக்கவேண்டி நேருகிறது. ஆதலால் இந்தப் புதிய திட்டத்தைக் கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பிற்பட்ட இனத்திற்காக இந்த பட்ஜெட்டிலே மிகக் குறைவாக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்தில் பிற்பட்டவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் சேர்ந்து 90 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட தொகையிலே 10 லட்சம்தான் பிற்பட்ட சமூகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்திலே பிற்பட்ட சமூக முன்னேற்றத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவு என்று பலர் பேசினார்கள். இருந்தும் சர்க்கார் அவர்கள்பால் அக்கறை காட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. ஜனத்தொகை விசேஷச்சார்ப்படி அவர்களுக்குத் தகுந்த சலுகைகள் அளிக்கப்படவில்லை. அதிகப்படி வேண்டுமென்றால் சர்க்காரால் ஒருவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அடுத்தபடியாக திருச்சி பள்ளிக் ப்ராசி கியூட் நியமனம் சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். யாரிடத்தில் நம்பிக்கை சர்க்காருக்கு இருக்கிறதோ அவரை நியமிப்பதில் குறை சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒரு திறமை வாய்ந்த வக்கீலை என் நியமிக்கவில்லை என்று கேள்வி கேட்கப்படப்பொழுது சட்ட மந்திரி கொஞ்சம் ஆத்திரப்பட்டுக்கொண்டு நிதானமிடந்து பதில் சொன்னார்கள். மந்திரிகள் பதில் சொல்லும்பொழுது கொஞ்சம் பொறுப்புடன் பதிலளிக்க வேண்டும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“எல்லோரும் பொறுப்புடன் தான் பதில் சொல்லுகிறார்கள்.”

SRI S. P. THANGAVELU:—“அமைச்சர்களுக்கு அதிகப்படியான பொறுப்பு இருக்கிறதென்று சொல்வதை யாரும் மறுக்கவில்லை. சட்ட சபையில் பதில் சொல்லும் பொழுது கொஞ்சம் நிதானமாகப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

*SRI G. GOVINDAN:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த பட்ஜெட்டில் சில நல்ல விஷயங்களைப்பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாமிசம், மீன், காய்கறிகள் முதலியன விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் புஷ்பத்தை மட்டும் இதில் சேர்க்காத காரணம் தெரியவில்லை. புஷ்பம் என்ன அழகிப்போகாத பொருளா? காலையில் மலர்ந்த புஷ்பம், தண்ணீர் தெளிக்காவிட்டால் மாணியில் கெட்டுப் போய்விடும். ஆகையால் புஷ்பத்தையும் இதில் சேர்க்கும்படி நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஒருமுன் விற்பனை வரியைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். காவண விவசாய வரி மீட்டர் கல் கிளர்ச்சிகள் எதிர்பார்க்கப்படும்.

9-30 p.m.

[Sri C. H. Kanaran] 5th March 1954]

നിക്ഷേപത്തിന് പദ്ധതിയുണ്ട്. ശരി, അതെല്ലാം നല്ലതുതന്നെ. പക്ഷെ ഇത് രാജ്യത്തെ പ്രധാന പ്രശ്നമെന്താണ്? ഇത് രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ വാങ്ങാത്ത ശക്തിയെ സംബന്ധിച്ചു. ഇന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായി: 'ഇവിടത്തെ വ്യവസായങ്ങൾ വളരെ ഉയർന്നാണ്. വ്യവസായങ്ങളിൽ വളരെ കുറച്ചു കൂടെ ജോലിചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അവർക്കും രാജ്യ നല്ലതുതന്നെ കാര്യമില്ല. കൂടിയെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, കൂടിയുടെ പുനർവിതരണം വളരെ ആവേശകരമായ ചെലവാണ് നിയന്ത്രിയ്ക്കേണ്ടത്. അതുകൊണ്ട് ആ രംഗത്തും പെട്രോൾ, ടെക്സൈൻ, സാബൂണ്. ഇവ മതിയാണെന്ന് ചീഫ് മിനിസ്റ്റർക്ക് പ്രസംഗം. പിന്നെ എന്താണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്ന് ചോദിച്ചാൽ, നൽകാൻ ഒന്നാണെന്ന് ചെയ്യാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ ഇത് രാജ്യത്തു വ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് വേണ്ടി സാധ്യതകളുണ്ട്. മലബാറിനെ മറ്റും എടുത്തുകൊണ്ട് എന്തിന് പറയാൻ സാധിക്കും പല വ്യവസായങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ നമുക്ക് കഴിയുമെന്ന്, കളിമൺ വ്യവസായം ഒരു പ്രധാന വ്യവസായമായി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകൾ ചിറകുൽ താലുക്കിലുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ധാരാളം ആളുകൾക്ക് ജോലി കിട്ടുന്ന ഒരു വ്യവസായമാണിത്. ചുണ്ണാമ്പു വ്യവസായം കൂടി വ്യവസായം, കൈക്കറി നെയ്ത്തു വ്യവസായം, പായ നെയ്ത്തു വ്യവസായം, എന്നിങ്ങനെ നിരവധി വ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും. കടലാസു വ്യവസായത്തിനുള്ള സാധ്യതകളും അവിടെ ധാരാളമായുണ്ട്. അതൊന്നും ആവേശകരമായ ഒരു നാട്ടിൽ വ്യവസായങ്ങൾ അധികമില്ല, ഉള്ളവതന്നെ അടച്ചിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് എന്നെല്ലാം പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു ചിന്തയുമില്ലാതെ, വ്യവസായങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള മുഴുത്തുറപ്പുവന്നിരിക്കുന്നുവോ എന്നു ചിന്തയുമില്ലാതെ, നിയമങ്ങൾ മെമ്പർമാർ പറഞ്ഞാൽ കൈകൾ പ്രയോജനം കൂട്ടിയൊരു ശരി, ആങ്ങൾ കൂടുതൽ പോകുന്നില്ലെന്ന് മറുപടി നൽകിത്തോഴുകൂടി ഗവണ്മെന്റ് പെരുമാറുന്നുവെന്നാണ്. അതാണ് ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ പ്രസംഗത്തിന് നിന്ന് വ്യക്തമായിട്ടുള്ളത്. കർമ്മപരിഷ്കരണം വരുത്തണമെങ്കിൽ വളരെ വളരെ ആവേശകരമാണ് പോലും. ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാരോട് ഒന്ന് ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. നിങ്ങൾ എത്രകാലമായിട്ട് ഇതാവേശകരമാണ്? എന്നിട്ട് വല്ല ഫലവും ഉണ്ടായോ? നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലെങ്കിൽ ഒന്നും താഴെ വെച്ചിട്ട് മാറിനില്ക്കുകയാണ് നല്ലത്. ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലെങ്കിൽ രാജ്യത്തുണ്ട്. അവർ ഒരു സന്ദർഭം കൊടുക്കൂ. അതിനുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിലും നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമോ? കർമ്മ പരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ ഒരു ഉദാഹരണം പറഞ്ഞു. മലബാറിലാണെങ്കിൽ പലവിധത്തിലുള്ള ഭൂവികസനപദ്ധതികളുണ്ട്. കടികിടപ്പുകാരന്റേ. ഭൂവികസനന്റേ, വെറും പാട്ടുകാരന്റേ, അങ്ങിനെ പലവർക്കുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കൂലിക്കിടക്കാരും എല്ലാവരും എന്നാണ് ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ പറഞ്ഞത്. കൂലിയുടെ അധ്വാനിക്കുന്ന കൂലിക്കാരും അവർക്ക് പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലം കിട്ടണമെന്ന വാഗ്ദാനം വളരെയൊന്നും ആവേശകരമായ കൂലിക്കാരെ കാട്ടിയില്ല. കൂലിക്കാരെ കൈനൽകുന്നമെങ്കിൽ ജനിയെ വേഗനീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അത് ആവേശകരമാണ് നമ്മുടെ ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ വിചാരം തോന്നുന്നത്. വേണമെന്നുവെച്ചാൽ ഉടനെ ചെയ്യാവുന്ന കാര്യമാണിത്. രണ്ടു ദിവസം വേണ്ട അതിന് ഒരു നിയമമുണ്ടാകാൻ.

[illegible]

556

[5th March 1954 [Sri C. H. Kanaran]

“മലബാറിനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവിടത്തെ ഉള്ളുന്നങ്ങൾക്ക് ന്യായമായ വിധ കിട്ടുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഏതു ചെയ്യുവാനും തുറന്നു ചോദിക്കുന്നു. എത്രയോ ജിജ്ഞാസയോടുകൂടിയവർ മലബാറും ഒരു ദൃഷ്ടി കിടക്കുന്നു. അതിന്റെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മനോഭാവം. അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ദിവ്യവ്യയങ്ങളാകണമെങ്കിൽ അവിടത്തെ പ്രധാന ഉള്ളുന്നങ്ങളായ നാളികേരത്തറയും കരമുളകിനും നല്ല വിധ കിട്ടണം. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലെ ഗവണ്മെന്റാണെങ്കിൽ ചിലതെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തു വെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. അവിടത്തെ ഉള്ളുന്നങ്ങൾക്ക് ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ കൂടിയ വിധ കിട്ടാൻ അധികാരമെന്നും വ്യവസ്ഥയെന്തെല്ലാം ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുമെന്നും അവർ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനുമേലായി ചിലതെല്ലാം കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റിനൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നോക്കൂ മരിച്ച മലബാറിന്റെ കയ്യിലോ? മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിന് മലബാർ ഒരു കയ്യിലല്ല. മലബാറിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നവരും അവർ ഭാവമില്ല. പന്തിരായിരം ഉറപ്പുകയാണ് മലബാറിലെ മൈസർ ജനീയെക്കാൾ പലമതികൾ വേണ്ടി വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനെപ്പറ്റി ഏതെങ്കിലും ഹിന്ദുക്കളെയും ഇവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. വേദന ജനകമെന്നു പറയട്ടെ, സർ, മലബാറിനെ നികത്തുമായി തള്ളിക്കളയേണ്ട ഒരു വസ്തുവായിട്ടാണ് ഗവണ്മെന്റ് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ പറയുന്നത്, പത്തു കൊല്ലക്കാലത്തേക്കു മദ്രാസ് നോട്ട് ചേർന്നു നിൽക്കണമെന്ന്. അപ്പോഴും ചിന്തിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത ഉറ മന്ത്രി സഭ ശ്രദ്ധിക്കുമെങ്കിൽ കാണാം, തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ ഇന്ത്യൻ പ്രധാന മന്ത്രിയും ഇവിടത്തെ ചീഫ് മിനിസ്റ്ററുമുൾപ്പെടെയുള്ള അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കളെയെല്ലാം പോയിട്ടും കോൺഗ്രസ്സിന് ഇനി ഒരു നിമിഷം ഭരണം നടത്താൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥിതിയാണ് തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലുണ്ടായിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ വ്യക്തമായി പറയുന്നു, ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെകൂടെ നില്ക്കുവാനല്ല ഇപ്പോൾ, പീണനയോ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയോടു ചേരുവാനാണ്. അത്ഭുതപ്പെട്ട് അവരുടെ സംസ്ഥാനം കൊടുത്തു. മറ്റു ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന ആളുകൾക്കും അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് അവിവേകൻ സെക്രട്ടറിയെക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു. ഏതു രാജ്യത്തോടു ചേർന്നു നിൽക്കണമെന്ന് അപ്പോഴും അറിയുന്നില്ല. അപ്പോൾ വേണം. അതിനു നിങ്ങൾ തടസ്സമുണ്ടാകരുത്. ആ അവകാശം നിങ്ങൾ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് സമ്മതിച്ചിരിക്കാൻ തന്നെയാണ് ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ അഗ്രഹം സാധിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ ഉദ്ദേശിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ തന്നെയാണ് അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നത്. ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“**മലയാൾ കടിയായു** നിയമം ഈ അസംബ്ലി പാസ്സാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. പക്ഷെ ആ നിയമം വന്നതുകൊണ്ട് കേട്ടമുറ്റത്ത് ജന്മിമാർ വേദത്തെയിരിക്കുകയല്ല. ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ അധികൃതർ നില സുരക്ഷിതമാക്കുവാൻ അധികാരമേ അതെല്ലാം അവർ ചെയ്യുകയുണ്ടു്. കട്ടിയാറ്റംതറ അധർ അനേക കാലമായി പാസ്സായവന്ന കടികളിൽനിന്നു ചാറ്റിയിരിക്കുന്ന ഒരു നിധിയുണ്ടു് അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. അധികാരം ഹരിജനങ്ങളെ കണ്ടുമാനം കടിയരിക്കിക്കൊണ്ടുവരികുന്നു. എന്നിട്ടും ഇന്നിപ്പോൾ ആ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്താൻവേണ്ടി ഏതെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, ഞാൻ അറിയുന്നതു് ഘരിയാളങ്ങളിൽ, ഒരു മന്ത്രി എഴുകിയിരിക്കുന്നവോലും “അങ്ങനെയൊരു നിയമമൊന്നും പാസ്സാക്കിയിട്ടില്ല; ജന്മിമാർ ഇക്കാര്യം വേണ്ടി...”

* SRI A. APPU :—“ Mr. Speaker, Sir, I thank you very much for having given me this opportunity to speak a few words on the Budget. Considering the poor resources of the State, I feel that the Budget presented by the Hon. the Finance Minister this year is a very good one. My hon. Friend Sri Sankara Varma Raja has congratulated the Hon. the Finance Minister on his Budget. I also join with him in congratulating him. I have gone through the Budget very carefully and I find that it has been prepared with considerable care and forethought. I have, however, to make a few observations for the consideration of the Government.

"First of all, I have to deal with irrigation. The present Government are concentrating their Irrigation activities round

[Sri A. Appu]

[5th March 1

Palghat taluk. They have neglected the other nine taluks in the district. I understand that investigation of the Kunhirapuzha Scheme in Walluvanad taluk has been completed. Walluvanad taluk is a surplus taluk where we have extensive cultivation. Therefore, the new irrigation scheme will be a very useful one. I request the Government to take up the scheme for execution at the earliest opportunity. Several of my hon. Friends have pointed out that the funds provided for minor irrigation works in the district are very poor. I also think so and I request the Government to make special arrangements to start at least minor irrigation works in other taluks in the district.

"One of the previous speakers this morning suggested that the administration was top-heavy. I also think so. That hon. Member suggested that there was very great scope for the amalgamation of the Medical and the Health departments. The State has been partitioned and I think that the suggestion made by that hon. Member is worth considering. If the Government propose to accept and implement the suggestion, I would suggest the appointment of an efficient officer, preferably an I.C.S. officer, as the Head of the combined department. I am sorry to submit that medical aid in the rural areas of our district is far from satisfactory. There is scope for opening a large number of dispensaries. We have been making several representations to the Government but so far our request has not been acceded to. The Laccadive and Amindivi Islands are attached to my constituency. The people of these islands have been crying for medical facilities. So far, the request has not been granted by the Government. I have received a letter from some of the islanders stating that dysentery has broken out in Agathi and other islands. There is a dispensary there but there has been no doctor at all for a long time. I request that the Government may be pleased to consider the question of opening more hospitals and starting development works in these islands. Two years ago, a Special Officer, a senior I.C.S. officer, submitted several proposals for the development of these islands. But I do not know what has been done with that report. I request that the Revenue Minister or any other Minister who is in charge of this subject may be pleased to pass early orders on the several proposals made by the Special Officer.

"I find that a sum of Rs. 3 lakhs has been provided in the Budget for mobile units in the State. I submit that this amount is very trifling. These mobile units do not solve our problem at all. In Malabar there is already one van working at Ottapalam. I understand from my hon. Friend Sri Sankaranarayana Menon that the doctor and other persons who are in charge of this mobile van do not take sufficient interest at all. They do not also get sufficient grants. The district board was paying Rs. 1,000 per year. But that allotment has been reduced by the district board.

"As regards village communications; I submit that no sufficient allotment has been made for the purpose. I find from the Budget proposals that Rs. 13 lakhs have been provided for village

5th March 1954].

[Sri A. Appu]

communications. Our district is a peculiar one. Malabar means a district full of hills and rivers. From my constituency itself, several representations have been made for the construction of village roads, but so far we have not got any help from the Government in this regard. As a result, we have formed private road committees and constructed about 14 roads, in my constituency. We were told by the Collector and other responsible officers that if we completed the work, the roads would be taken over by the district board. We approached the district board but it has not been able to take over the roads at all. The Special Officer told me that the board was not taking over the roads for want of sufficient funds. I would submit to the Government that out of Rs. 13 lakhs provided in the Budget for village communications in the whole State, a lion's share should be given to our district.

"The National Extension Scheme has been working in two taluks of our district, namely, Chirakkal and Kottayam. Kurumbranad taluk from which my hon. Friend Sri Sankara Varma Raja has been returned and Kozhikode taluk are very backward indeed. We have represented to the Minister in charge of this subject and to the Minister coming from Malabar, the Hon. Sri Kuttikrishnan Nair, that steps should be taken to extend this scheme to these two taluks also. I understand that the question of extending the scheme to other taluks in the district would be taken up for consideration early in April. I request that the Government may be pleased to extend the scheme to the two taluks I have mentioned, namely, Kurumbranad and Kozhikode, in the next official year.

"I have to say a few words about the new taxes proposed by the Government. The first is the betterment tax. I have no complaint or objection at all so far as that tax is concerned. There has been vast improvement in Palghat taluk where we have got the Malampuzha Scheme and other schemes also. So, I have no objection to the betterment levy, but, on the other hand, I welcome it. As regards the surcharge on land revenue, I submit it will hit the people of Malabar hard. Seasonal conditions have been very satisfactory in all the districts except our district. The north-west monsoon did not break out in time. It was late by a month. Immediately after it broke out, there were floods also. As a result, crops have been affected very much. The north-west monsoon was a failure, and the crops have withered altogether. So, this is not an opportune time to levy a surcharge on land revenue. It is stated that it will be levied only on the landholders who pay an assessment of Rs. 500 and above. But they are also experiencing a lot of difficulties. Before the passing of the recent Tenancy Amendment legislation, all suits for the collection of rent have been stayed. It was expected that as soon as the Tenancy (Amendment) Bill was passed, the suits would be taken up and disposed of. The tenants have not been paying the rents regularly for the last six or seven years. Now, we have got the

[Sri A. Appu]

[5th March 1954]

Moratorium Act. As soon as the President gives his assent to that Tenancy legislation, all suits will be stayed again under the Moratorium Act."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member's time is up. The Leader of the Opposition, Sri P. Ramamurthi, will now speak."

AN HON. MEMBER:—"On a point of information, Sir. What about the coffee-supply promised by the Hon. the Finance Minister?" (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I have instructed the canteen people to supply coffee and tea whenever hon. Members go there."

* SRI P. RAMAMURTHI:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உத்தேச வரவு செலவு திட்டத்தை விவாதிக்கும்படியான இந்தச் சமயத்தில் நாட்டில் மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நம் கண்ணோட்டத்தில் வைத்துக்கொண்டு நிதிமந்திரி அவர்களின் பிரசங்கத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். சமீபத்தில் இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கு ஆபத்து ஏற்படக்கூடிய வகையில் வெளி நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கக் கூடிய பேரபாயம், இந்திய நாட்டைச் சூழ்ந்து கொண்டிருப்பதை உலகத்தில் இருக்கும் மக்கள் அனைவரும் அறிவார்கள். நம் நாட்டிற்குப் பக்கத்திலுள்ள பாகிஸ்தான் பிரதேசத்தான், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்தை பயமுறுத்தக்கூடிய வகையில் சமீபத்தில் ஒரு ராணுவ ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருப்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். கனம் ராஜாஜி அவர்கள் வேறு ஒரு இடத்தில் பிரஸ்தாபிக்கக் கூடிய காலத்தில் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஐசன்ஹோவர் நமது இந்தியப் பிரதம மந்திரி பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவுக்கு எழுதிய கடிதத்தை வைத்துக்கொண்டு 'அவர் ரொம்பவும் நாணயமானவர்; அவர் நம்முடைய நாட்டின் நண்பர்,' என்று கூறுகிறார். நமது பிரதம மந்திரி பேசியதைக் கேட்க வெட்கமாக இருக்கிறது; அதுவும் வெட்கத்திலும் வெட்கமாகத்தான் இருக்கிறது. அதோடு நிற்கவில்லை. (கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம்: 'அவருடைய பிரசங்கத்தை பூராவும் படித்துவிட்டு பேசுங்கள்'). அவருடைய பிரசங்கத்தைப் படித்துவிட்டுதான் பேசுகிறேன். அதற்குமேல் அவர் பேசியதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அமெரிக்க பிரசிடென்ட் நமது நாட்டிற்கு மிகவும் பெரிய நண்பர் என்று சொல்லுகிறார். அந்த நாட்டிற்கு கொடுக்கப்படும் ராணுவ ஆதரவானது இந்த நாட்டிற்கு பெரிய ஆபத்து ஏற்படுத்தப்போகிறது என்று நாம் கூறும்போது அந்த அமெரிக்க ஜனாதிபதி இன்னும் என்ன கூறுகிறார் என்றால், 'உங்களுக்கு வேண்டுமானாலும் ஆதரவு கொடுக்கிறோம்,' என்று கடிதம் எழுதுகிறார். யாருக்கு எழுதுகிறார்? நம் நாட்டின் பிரதம மந்திரிக்கு எழுதுகிறார். அது நமது நாட்டின் பிரதம மந்திரியையே கேலி செய்வதாக இருக்கிறது. 'உங்களுக்கு கொள்கை கிடையாது' என்று நம்மை அவமதிக்கும் படியாக ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார். அப்படி எழுதுவதைக்கண்டு அதில் நம்பிக்கைவைத்து, 'அவர் நம்முடைய நண்பர்,' என்று சொல்லும்படியான ஒரு பிரதம மந்திரி துரதிருஷ்டவசமாக நமக்கு அமைந்திருக்கிறார் என்பதை தெரிவிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பறிமுதல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து சூழ்ச்சி செய்யக் கூடியவர்கள் நமது நண்பர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களைவிட வேறு யார் நமக்கு விரோதிகளாக இருப்பார்கள் என்பது புரியவில்லை. 'நாம் என்ன கேட்டாலும் உதவி செய்கிறார்கள், நமக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நமக்கு வேறு வகையில் பெரிய நிபுணர்களை அனுப்புகிறார்கள், அதனால் அவர்கள் நமக்கு நண்பர்கள்' என்று இந்த ராஜ்ய முதல் மந்திரி யேசுப்படியான, தரீப்பாக்கியமான நிலைமையில் நாம் இருந்து வருகிறோம் (உத்தம ஓசவரம்).

5th March 1954]

[Sri P. Ramamurthi]

"இன்றைக்கு இந்த பட்ஜெட் விவாதத்தில் இதைக் குறிப்பாக பிரஸ்தாபிப்பதற்கு காரணம் ஒன்று உண்டு. அது என்ன என்று கேட்டால், இன்றைக்கு 'இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆபத்து நம் நாட்டை நெருங்கி இருக்கக் கூடிய காலத்தில், இந்த நாட்டின் சகல ஜனங்களும் ஒற்றுமைப்பட்டு இருக்கவேண்டும்; அந்த ஆபத்திலிருந்து நாம் தப்புவதற்கு சகல மக்களும் ஒற்றுமைப்பட்டு இருக்கவேண்டும்,' என்று நாட்டின் பிரதம மந்திரி இன்று அறைகூவல் விடுகிறார். அந்த நிலைமையில் இந்த பட்ஜெட் இருக்க வேண்டியதாக இருக்க, அதற்குத் தகுந்த வசதி செய்ய வேண்டியதாக இருக்க, அதை விடுத்து இருக்கக்கூடிய ஒற்றுமையையும் சீர் குலைப்பதாகவும், நாட்டில் பூசல்களை விளைவிப்பதாகவும், நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களிடம் பரஸ்பர துவேஷத்தை விளைவிப்பதற்கு அஸ்திவாரம் போடுவதாகவும் இந்த பட்ஜெட் இருக்கின்றது என்பதைத்தான் இன்றைக்கு குறிப்பாக எடுத்துச்சொல்ல ஆண்படுகிறேன்.

"இன்றைய விவாதத்தில் கனம் முதல் மந்திரி குறுக்கிட்டுப்பேசினார். அவ்விதம் அவர் குறுக்கிட்டுப்பேசும்போது என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் 'நான் குறுக்கிட்டுப் பேசுவது அனாவசியம்; அப்படி குறுக்கிட்டுப் பேசுவதற்கு அவசியம் இல்லாமல் இருந்த போதிலும் நான் குறுக்கிடுகிறேன்' என்று பேசினார். அதிலிருந்து 'பேசவேண்டிய அவசியமில்லை' என்று அவர் கருதினாலும்கூட, 'அதில் பேசவேண்டிய அவசியம் இருந்தது,' என்பது நன்கு தெளிவாகி விட்டது. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை என்ன என்பதை அவர் தெள்ளத்தெளிவாக்கி விட்டார். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் அதை தெள்ளத்தெளிவாக எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார். இவர்கள் இரண்டு பேர்களுடைய பிரசங்கங்களிலும் எந்தப்பிரசங்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்றால், எது உண்மையான பிரசங்கம் என்றால், கனம் ராஜாஜியினுடைய பிரசங்கமே யல்லாமல் கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியத்தின் பிரசங்கம் அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து. இதைத்தான் நான் முக்கியமாக எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். அவருடைய பிரசங்கம் எந்த அளவில் இருக்கிறது என்றால், ஒற்றுமை ஏற்படுத்துவதற்கு இருக்கும் இந்தச் சபையில் ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களையும்—மந்திரி சபையில் இருக்கக்கூடிய மந்திரிகளைத்தவிர பாக்கி இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரையும்—பாக்கியல்லாமல் அவ்வளவு பேரையும் என்னும் செய்யக்கூடிய வகையில் அவர் பேசியிருக்கிறார். இன்றைக்கு 'கொள்கைக்காக நிற்கிறீர்களா? உங்களுக்கு அந்தரங்கசத்தி உண்டா? உங்களுக்கு கொள்கை அடிப்படை உண்டா? ஒன்றும் கிடையாது; உங்களை தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்களே, அந்த ஜனங்களுக்கு திருப்தி செய்ய வேண்டும் என்ற தோரணையில் பேசுகின்றீர்களேயல்லாமல் உங்களுக்கு அந்தரங்க சத்தி கிடையாது' என்று அவர்களை கேலி செய்யும் வகையில் இன்றைக்கு அவர் குறுக்கிட்டுப் பேசியிருக்கிறார். இன்றைக்கு சபையில் ஒற்றுமையை செய்ய ஏற்படுத்த முடியாதவர் உங்கள் கட்சிக்குள் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த லாயக்கும் திறமையும் இல்லாதவர் 'நாட்டில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த முடியும், அது தான் எனக்கு முன்பு இருக்கும் பிரச்சனை' என்று அப்படிப்பட்ட முறையில் இந்தச் சபையில் இருக்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் கேலி செய்யக்கூடிய வகையிலும் கேவலம் செய்யக்கூடிய வகையிலும் தன்னுடைய பிரசங்கத்தைச் செய்துவிட்டு அதற்குமேல் தான் குறுக்கிட்டுப் போவதாக உத்தேசமில்லாமலிருந்தாலும், குறுக்கிட்டு சொல்லிவிட்டுப் போய் இருக்கிறார். கடைசியாக இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிவிடுங்கள் என்றும் சொல்லிவிட்டுப் போயிருக்கிறார். என்ன அந்தத் திட்டம்? 'நம் நாடு இன்றைக்கு செல்வ வளம் இல்லாத நாடு. ஏழை நாடு. ஆகவே நாம் என்ன செய்ய முடியும்? இப்பொழுது 45 கோடி ரூபாய் ஜனங்களிடமிருந்து வசூல் செய்திருக்கிறோம். செல்வ வளம் இல்லாத இடத்திலிருந்து செல்வ வளத்தைத் திரட்ட வேண்டும். அப்படி வசூல் பண்ணவும் புது ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இது ரொம்ப அழகான பட்ஜெட்: இதை அப்படியே நிறைவேற்றி விடுங்கள்' என்று ஒரு பஞ்சப்பாட்டை பாடி விட்டுப் போயிருக்கிறார். இந்தப் பஞ்சப்பாட்டு இன்றைக்குப்பாடிய பாட்டு அல்ல: போன பட்ஜெட்டிலும் அதற்கு முந்திய பட்ஜெட்டிலும் இதையே பாடி இருக்கிறார். தோழர் ஸ்ரீ கலியாணசுந்தரம் சோவியத் யூனியனுக்குப்போய்

[Sri P. Ramamurthi] [5th March 1954]

இருக்கக்கூடிய காலத்தில் அவர் இந்த நாட்டைப் பற்றி இழிவாகப் பேசியிருப்பார் என்று பேசப்பட்டது. அப்படிப்பேசினார் என்றாலும் அப்படி பேசுவதற்கு இடமும் சந்தர்ப்பமும் கொடுத்தது, இந்த அரசாங்கம் தானே என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டை செல்வ வளம் இல்லாத நாடு என்று துச்சப்படுத்திப் பேசுவது யார்? இந்த நாட்டை துச்சப்படுத்திப் பேசுவதில் இந்த ராஜாஜி அவர்களைத் தவிர வேறு யார் இருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன்? இந்த நாடு செல்வ வளம் இல்லாத நாடு என்று அவர் சொல்வதைப்பார்த்தால், அரசியல் ஞான குன்யம் மட்டும் இன்றி பொருளாதார குன்யமும் அவருக்கு இருக்கிறது என்பது தெள்ளத்தெளிவாகத் தெரிகிறது. அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும்போது அதற்கு அவர் ஏதாவது வழி சொல்லிவந்திருக்கிறார்? சரியான பொருளாதாரம் எனக்குத் தெரியாது, என்று சொல்லுகிறார். ஆனால் நாங்கள் சொல்வது தப்பு என்று சொல்லமட்டும் அவருக்குத் தெரியும். 'பொருளாதாரம் ஒன்றும் தெரியாது, சாஸ்திரம் ஒன்றுமே தெரியாது, அப்படிப்பட்ட நான் ஒரு அழகான பட்ஜெட்டை தயாரித்து இருக்கிறேன். அதை நிறைவேற்றி விடுங்கள், பொருளாதாரத்தை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டியதில்லை, எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது ஆகவே **अज्ञेयनीयमानोऽमि**: நீங்கள் குருடர்கள் நானும் குருடன் நான் குருடர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறேன், வந்து சேருங்கள், இதை பாஸ் பண்ணுங்கள்,' என்று பேசக்கூடிய வகையில் பேசிவிட்டு போயிருக்கிறார்.

10-10
p.m.

"அத்தோடு கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் இந்த நாட்டின் எழ்மை தனத்தைப்பற்றி எடுத்துரைத்தார்கள். அவர் எந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்தாரோ அதே கண்ணோட்டத்தோடு நாமும் பார்க்கவேண்டும். இந்த நாட்டில் செல்வ வளம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று நாம் பார்க்கிற காலத்தில் நமக்கு என்ன தோன்றுகிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்வதும் அவசியமாகும்.

"நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவர் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அவர் சொல்லுகிறார், 'நாட்டில் அதிக வேலை யில்லாததிண்டாட்டமும் அதன் விளைவான வறுமையும் இருக்கின்றன என்பது உண்மை. ஆனால் இது இப்பொழுது ஏற்பட்ட பிரச்சினைபோல் பாவித்துப்பேசக்கூடாது,' என்று. இன்றைக்கு நேற்றைக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சினையாக இது இருக்காவிட்டாலும்கூட என்றைக்கும் இல்லாத அளவு இன்றைக்கு நாட்டில் வேலையில்லாததிண்டாட்டம் அதிகரித்து இருக்கிறது என்பதை அவர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். 'நீண்டநாளாகவே இந்த நாட்டில் மழையிலாமல் பயிர்கள் அழிந்ததால் ஜனங்களின் வருமானம் மேலும் குறைந்து வேலையில்லாக் கஷ்டம் அதிகரித்திருக்கிறது,' என்று அவர் சொல்வதை நாம் முழுக்கமுழுக்க ஒப்புக்கொண்டாலும், 'நாளுக்கு நாள் வேலையில்லாததிண்டாட்டம் ஏன் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகிறது? அதைத்தடுக்கும் முறை என்ன? அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் இந்தச் சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?' என்று ஆராய்ச்சி செய்வதும் இன்றியமையாததாகும். நாட்டில் பரவி நிற்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒரே நாளில் ஒழித்துவிடமுடியுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஒழித்துவிடவேண்டும். சர்க்கார் ஒழிக்கவில்லை, என்றும் சர்க்கார் பேரில் குற்றம் சாட்ட வில்லை. ஆனால் ஒன்றை ஏன் மறைக்கின்றீர்கள்? நாளுக்கு நாள் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. இப்படி அதிகரித்துவரும் வேலையில்லாததிண்டாட்டத்தைத் தாற்காலிகமாகவாவது நிறுத்துவதற்கு ஏன் இந்தச் சர்க்கார் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றுதான் கேட்கிறோம். இதைத் தவறு என்று சர்க்கார் சொல்லமுடியாது. இது தான் இன்றைய முக்கியப் பிரச்சினை.

"நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்திலே, 'இப்பொழுது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு மட்டும் புதியது அல்ல. நாளைய தினம் மத்திய பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கையில்

[5th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

இந்திய நிதி மந்திரி இது பற்றி சொல்லக் கூடும்', என்று குறிப்பிட்டார்கள். இவர் இங்கு பேசின மறு நாளே அவரும் டெல்லி பார்லிமெண்டில் வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்து தனது பிரசங்கத்தை நிகழ்த்தி விட்டார். கனம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அவரைப் பற்றி இந்தச் சபையில் பிரஸ்தாபித்ததால் நானும் அவர் பேசியிருக்கும் விஷயத்தைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் சொல்லுகிறார், 'While the general economic situation in the country continues to improve, there is in recent period an aggravation of the problem of unemployment,' என்று. அதாவது நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டே வருகிறதாம். அபிவிருத்தி தடைபட்டு நின்று விடவில்லை. தொடர்ந்து அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்றது என்று சொல்லுகிறவர் மற்றொரு புறத்தில் சமீப காலத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சினையும் அதிகரித்து வருகிறது என்று சொல்லும்போது தான் அவர் சொல்வதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையில் தொடர்ந்து அபிவிருத்தி ஏற்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும்போது, வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் நாட்டில் அதிகரித்துக்கொண்டே வருமா? எனக்குத் தெரியாது. அவர் சொல்லக் கூடியதன் பொருளை அவரைப்போன்ற பொருளாதார நிபுணர்களினால் தான் அறிந்துகொள்ள முடியும், நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடியாது என்றே நான் நினைக்கிறேன். நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை தொடர்ந்து அபிவிருத்தி அடையும்போதே நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அதிகரித்து வரும் என்ற உண்மையை கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியைப்போன்ற பொருளாதார நிபுணர்களால் தான் அறிந்து கொள்ள முடியும். கனம் சிந்தாமன் தேஷ்முக்கைப் போன்ற பொருளாதார நிபுணர்களால் தான் அறிந்து கொள்ள முடியும். கனம் சுப்பிரமணியத் தைப்போன்ற பொருளாதார நிபுணர்களால் தான் அறிந்து கொள்ள முடியும்." (பலத்த தட்டல்.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"May I switch off the mike?"

* SRI P. RAMAMURTHI:—"Not necessary . . . ஆனால் நமக்கு எதுவும் புரியவில்லை. நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை தொடர்ந்து அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டேயிருக்கும்போதே நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொன்னதோடு நிற்கவில்லை. மத்திய சர்க்காரின் நிதி மந்திரி அவர்கள், அவர் மேலும் சொல்லுகிறார், 'Purchasing power has gone down' என்பதாக. நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை தொடர்ந்து அபிவிருத்தி அடைந்துகொண்டேயிருக்கும்போது எப்படி மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறையும் என்று தான் நமக்கு புரியவில்லை. (பலத்த சிரிப்பு.) இப்படியாக நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. மற்றொரு புறத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. ஏன் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாட்டில் தோன்றியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பேச்சு எதுவுமில்லை. ஏன் சமீப காலத்தில் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது என்பதைப் பற்றி பேச்சு எதுவுமில்லை. ஏன் நாட்டில் அதிகரித்துக்கொண்டே போகும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தடுக்க முடியவில்லை என்பதைப்பற்றி பேச்சு எதுவுமில்லை. ஆனால் இந்திய சர்க்கார் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள், நாட்டில் இருக்கும் படியான மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்து விட்டது என்பதாக. நாடு பொருளாதார அபிவிருத்தி அடைய அடைய, நாட்டில் இருக்கும் மக்களின் வாங்கும் சக்தியும் குறைந்து கொண்டே போகும் போலிருக்கிறது. நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகும்போலிருக்கிறது. போகட்டும். இந்திய சர்க்காரின் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்வது நமக்குப் புரியவில்லை. நாட்டு மக்களுக்கும் புரியாது என்று சொல்லி அதை அத்துடன் விட்டுவிடுகிறேன். அதே சமயத்தில்

[Sri P. Ramamurthi] [5th March 1954]

நம் ராஜ்ய முதல் மந்திரி கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் 'நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்து வருகிறது; நாட்டில் மக்கள் வாங்கும் சக்தியை இழந்து தவிக்கிறார்கள்', என்றெல்லாம் சொல்லுவது சத்தத் தப்பு. இது எல்லாம் வெறும் கோஷம். அதோடு இது தவறான கோஷம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அரசியல் காரணத்திற்காக இதைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் விடப் பிடியாக, என்று சொல்லுகிறார். இதைத் தான் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் அவர், 'நான் ஒரு பொருளாதார நிபுணன்ல்ல. என்றாலும் பாமர மக்களின் வாங்கும் சக்தியை எல்லாம் பற்றி அங்கத்தினர்கள் கூறிய பல விஷயங்கள் தவறுனவை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள என்னால் முடிகிறது. மெம்பர்கள் ஒவ்வொருவராக அரசியல் பொருளாதார விஷயம் பற்றி சொன்னவை எல்லாம் தவறுனவை என்று நான் கூற முடியும்', என்று சொல்லுகிறார். 'நாட்டில் பொருளாதார நிலைமை நாளுக்கு நாள் அபிவிருத்தி அடைந்துகொண்டே வருகிறது. அதே சமயத்தில் வேலை யில்லாத திண்டாட்டமும், மக்களின் வாங்கும் சக்திக்கு குறைவும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது', என்று சொல்லக்கூடிய சத்தமும் சரியானது என்று வாதாடக்கூடியவர் எப்படி பொருளாதார நிபுணர் இல்லை முடியும்? (சிரிப்பு) ஆகவே, அவர் பொருளாதார நிபுணர் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அது உண்மை ஆனாலும், மற்றவர்கள் சொல்வது தப்பு என்பதை நான் அறிவேன், என்று சொல்வது பச்சைப் புருகு. இன்றைக்கு நாட்டில் 500 கோடி கஜம் துணி உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது போக உள் நாட்டில் பாக்கியிருப்பதை விநியோகித்தால் நம் நாட்டு மக்கள் அளுக்கு 16 கஜம் துணி வாங்கிக் கட்ட முடியும் என்று வைத்துக் கொண்டால் இன்றைய தினம் சராசரி ஒவ்வொரு மக்களும் 11 கஜம் தான் துணி வாங்குகிறார்கள். அவர்களால் 16 கஜம் துணி என் வாங்க முடியவில்லையென்றால் அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லும் வாதம் சரியல்ல. வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டது என்பது சத்த தப்பான சொஷம். ஆனால் இதற்குக் கொண்டு வராமல் என்னதான் இருக்க முடியுமென்று பார்த்தால் இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் நிர்வாண சந்நியாசம் வாங்கிக் கொள்ள தீர்மானித்து விட்டார்கள். அதற்கு அடிப்படையாகத்தான் தங்கள் துணித் தேவையைக் குறைத்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்று தான் முதல் மந்திரி ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்தால் சொல்ல முடியும். அது போகட்டும்.

"கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பிரசங்கத்திற்கு விளக்கம் கூறுவதுபோல, ஆனால் அதை மறைத்து, 'வெறும் டபமை என்பதற்காக தான் குறுக்கிடுபேச எழுந்திருக்கிறேன் ஒழிய ஏதாவது உபயோகம் அதனுலிருக்கும் என்பதற்காக அல்ல,' என்ற விளக்கியான மனோபாவத்தோடு கூட இந்தச் சபையில் பேசிய கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் பின்னர் என்னசொல்லுகிறார் என்று பாருங்கள். 'சபைக்குள் வந்துவிட்டாலோ ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பத்து நிமிஷம், பதினைந்து நிமிஷம் பொருங்கள் என்று கெஞ்சிக்கேட்டுக் கொண்டு பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள்.' என்கிறார். 'பேசினால் பேசட்டுமே. அதில் இவருக்கு என்ன வந்தது?' என்று நாம் கேட்பதில் பயனில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் பேச ஆரம்பித்தவுடன், 'நாட்டிலுள்ள மக்களின் வறுமை, அதனால் ஏற்படும் கஷ்டங்கள், அரசாங்கத்தின் தவறுகள், நிர்வாக இயந்திரத்தை நடத்தும் பொறுப்பை ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளவர்களிடம் காணப்படும் நேர்மையின்மை போன்ற குறைகளை சொல்லக் கேட்கும்போது எனக்கு மனத்தளர்ச்சி ஏற்படுகிறது', என்று ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் சொல்லுகின்றார். அவரது மனத்தளர்ச்சிக்குக் காரணம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சொல்லுகின்ற குறைபாடுகள் மாத்திரமில்லை. 'தான் சொல்வது எல்லாம் சரியென்று கனம் மந்திரிமார்களைத் தவிர வேறு யாரும் சப்பைக்கட்டுக் கட்டி பேசுவதற்கு முன் வரவில்லையே,' என்ற காரணத்தால் தான் அவருக்கு மனச் சோர்வு, மனத்தளர்ச்சி எல்லாம் ஏற்படுகிறது என்று நாம் சொல்ல வேண்டும்.

[5th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

"அங்கத்தினர்கள் யாராய் இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் முஸ்லிம் லீகைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் சோஷலிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் பொதுவுடைமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருந்தாலும் சரி, கனம் மந்திரிமார்களைத் தவிர வேறு யாரும் இந்த வாவு செலவுத் திட்டத்திற்கு சப்பைக்கட்டு கட்டிப் பேச முன்வரவில்லையென்றால் அதற்குக் காரணம் ராவு செலவுத் திட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகள் அல்ல. இதை நான் சொல்லவில்லை; கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் சொல்லுகின்றார் 'ராவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கும்போது அடிப்படையாகக் கையாளப்பட்ட கொள்கைகளிலுள்ள தவறுகளும் இல்லை. ஆனால் அங்கத்தினர்களிடமுள்ள தவறுகள் தான். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் தொகுதி, பிரதேசம், ஜில்லா பற்றியே பேசிக்கொண்டு போகிறார்களே தவிர, அங்குள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு போகிறார்களே தவிர, பொதுவாக இந்தச் சர்க்கார் நன்றாக நடக்கிறது என்று சப்பைக்கட்டுக் கட்டிப் பேச முன் வரவில்லை.' என்றெல்லாம் பேசுகின்றார் ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார். அத்தோடு அவர் நிற்கவில்லை; 'மொத்தத்தில் பார்த்தால் நம் பட்ஜெட் மோசமானதல்ல. நாம் வெட்கப்பட வேண்டியதில்லை. ஆகவே அதை நாம் நிறைவேற்ற வேண்டும்,' என்று தனக்குத்தான் மூளை இருக்கிறது என்ற இறுமாப்போடு, மற்ற அங்கத்தினர்கள் சொல்வது எல்லாம் தப்பு என்று அவர் சொன்னால்தான் அவரைப் பற்றி என்ன சொல்வது என்று தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. மற்றவர்களை எல்லாம் முட்டாளாகவும், சுயநலமிகளாகவும், நன்மை எது என்று ஆராய்ந்து கொள்ளும் சக்தி மற்றவர்களாகவும் படைத்து விட்ட கடவுள் அவரைத் தனியாகப் தனிப் பிறவியாக படைத்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் தலையில் மூளை உண்டென்றால் இவருக்கு உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரை ஒரே மூளையாக கடவுள் படைத்திருக்கிறார் போலும்." (ஆரவாரம்.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"கொஞ்சம் மெள்ளவே கோப மின்றி பேசங்கள். எங்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகக் காதில் விழுகின்றது."

***SRI P. RAMAMURTHI :—**"சபையிலுள்ளோர்களை எல்லாம் அவமதிக்கும் முறையில் இந்த ராஜ்யமுதல் அமைச்சர் பேசிவிட்டுப் போய்விட்டதால் தான் எனக்கு அவ்வளவு கோபம் வருகின்றது. உண்மையிலேயே ரத்தக் கொதிப்பும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பொறுப்புள்ள ஒரு நபர் பேசக்கூடிய பேச்சுக்களா அவைகள் என்று தான் நான் கேட்க விரும்புகின்றேன். (கனம் ஸ்ரீ லி. சுப்பிரமணியம் :—நீங்கள் இப்படியே மெள்ளப் பேசங்கள். எங்கள் காதில் நன்றாக விழுகின்றது) அது போகட்டும்.

"கனம் ஸ்ரீ லி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் சொல்லுகின்றார், 'இந்தச் சபையிலுள்ளவர்கள் யாரும் சத்தியசந்தர்கள் அல்ல என்னேத் தவிர' என்று. அவர் அத்தோடு நின்றுவிடவில்லை. 'தோழர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் தனக்கு நோய் என்றும், மாஸ்கோவில் தான் கிச்சை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொல்லி என்னைப் பிரயாண அனுமதி கொடுக்கும்படி தூண்டினார். இதுவும் உண்மையல்ல என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்,' என்று சொல்லுகின்றார் முதல் அமைச்சர். ஆனால் தனக்கு உடம்பு சரியில்லையென்று ஸ்ரீமான் கல்வியாண சுந்தரம் அவர்கள் முதல் அமைச்சரிடம் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருக்கின்ற ஜில்லா ஆஸ்பத்திரிகளின் டாக்டர்கள் தான் அவருக்கு உடம்பு சரியில்லையென்று சொன்னார்கள். திருச்சி ஜில்லா மெடிகல் ஆபீசர் அது மாதிரியாகச் சொன்னார். சேலம் ஜில்லா மெடிகல் ஆபீசர் அது மாதிரியாகச் சொன்னார். அதுமாதிரிமல்ல. இவரை எந்தச் சிறையில் வைத்திருந்தார்களோ அந்த சிறையின் மெடிகல் ஆபீசர் உடனடியாக இவரைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்து வெளிநாட்டுக்குச் சிகிச்சைக்கு அனுப்பாவிட்டால் இவர் பிழைப்பதே கஷ்டம் என்று சொன்னார். கனம் ராஜகோபாலாச்சாரிக்கு இது எல்லாம் தெரியும்.

[Sri P. Ramamurthi] [5th March 1954]

இருந்தும், இவ்வகையில் அவர் ஒருவர் தானே சத்தியசந்தர். ஆகவே பாக்கியெல்லோரும் பொய் சொல்லுகிறார்கள் என்றுதான் அவர் சொல்லுவார். விவாதத்தில் நான் தலையிடவேண்டிய அவசியமேயில்லை. நிதிமந்திரி அவர்கள் எல்லாவற்றையும் பற்றி விவரமாகப் பதிலளித்துப் பேசுவார். இருந்தும் நான் வெறும் கடமை என்பதற்காக குறுக்கிட்டுப் பேசுமூலத்திற்குக்கிறேன் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு, 'தோழர் கல்லி யாணசந்தரம் மாஸ்கோவிற்கு வைத்திய சிகிச்சைக்காகப் போகிறேன் என்று சொன்னது பொய், அவர் போன காரணம் வேறாக இருந்தும் கூட நான் அவரை போக அனுமதித்தேன். ஸ்ரீ கல்லியாணசந்தரத்துக்கு எதிர்க் கட்சியில் உள்ள ஒருவர் ரஷ்யாவிலிருந்தால் அவர் நம்முடைய நாட்டைப் போன்ற ஒரு நாட்டில் சிகிச்சை பெற விரும்பினால் அவரை ரஷ்ய சர்க்கார் அனுமதிக்குமா?' என்றெல்லாம் சம்பந்தா சம்பந்தமற்ற முறையில் பேசி, பின்னர் வழக்கமான பாணியில், 'கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு மெஜாரிடிக் கிடைத்தால் விற்பனை வரி ஒழிந்துவிடும். விற்பனை வரி மாதிரி ஒழி யாது. அதோடு மனிதர்களும் ஒழிந்துவிடுவார்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் நாட் டை ஆளத் தொடங்கினால் எல்லாத் தனி நபர் சுதந்திரமும் அதோடு ஒழிந்து விடும்', என்றெல்லாம் மக்களைப் பூச்சாண்டி காட்டும் முறையிலா முதல் அமைச்சர் பேசுவது? 'நீங்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம்,' என்று சபையிலுள்ள அங்கத்தினர் சொன் னால், 'அவர்கள் எல்லோருக்கும் அறிவேயில்லை. அவர்கள் சுயநலமிகள். தங்கள் தொகுதியைப் பற்றியே முட்டாள்தனமாகப் பேசுகிறார்களே தவிர நாட்டிலுள்ள உண்மையான நிலவரம் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் எனக்கே எல்லாம் தெரியும். நான் ஒருவனே அறிவாளி' என்று ஒரு முதல் அமைச்சர் பேசுவது? தன்னைப் பற்றி தானே ஒரு அபிப்பிராயம் கொண்டு அந்த அபிப்பிராயத்தையே எல்லையிடங்களிலும் தானே பறைசாற்றிக் கொள்வதனால் அது நியாயமாகிவிடுமா? 'நான் பேசுவது எல்லாம் உண்மை. ஆகவே நான் சொல்வதையே நீங்கள் ஏற்றுக்கொள் ளுங்கள். மறுத்துப் பேசாது அதையே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்', என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னால் அது சத்தியமாகிவிடுமா? உண்மை பேசுகின் றார்களா? அல்லது உண்மை பேசவில்லையா என்பதை எப்பொழுதும் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய மக்கள் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். எது உண்மை, எது பொய் என்பதை அவர்களே நிர்ணயித்துக் கொள்வார்கள். அதைப் பற்றி யாரும் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. இந்த சமயத்தில் நான் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். தோழர் கண்ணன் பேசும்போது இதைத்தான் குறிப்பிட்டார்கள். திருவாங்கூர் கொச்சி தேர் தல் பிரசாரத்திற்காக அந்தப் பிரதேசங்களில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் 'கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு வேட்டுப் போடாதீர் கள். அவர்களுக்குப் போட்டால் இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோரையும் அவர்கள் ஒழித்து விடுவார்கள். அவர்கள் பொய்தான் சொல்வா ர்கள். நான் ஒருவன் தான் நிஜம் பேசுவேன். ஆகவே என் வார்த்தைக் குக் கட்டுப்பட்டு காங்கிரஸுக்கு வேட்டுப் போடுங்கள்', என்றெல்லாம் மக் களை பயமுறுத்தும் வகையில் சொன்னார்களே, திருவாங்கூர்-கொச்சி மக்கள் இவர்களது வார்த்தையைக் கண்டு ஏமாந்து போனார்களா? 'நீங்கள் சொல்வது தான் அத்தனையும் பொய்', என்று சொல்லும் முறையில் இவர்கள் எங்கெல்லாம் போய் பிரசாரம் செய்தார்களோ அங்கெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களைத் தோற்கடித்து கம்யூனிஸ்டு அங்கத்தினர்களையே தேர்ந் தெடுத்தே அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்றால் மக்களுக்கு ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியிடம் தான் நம்பிக்கை யில்லையென்பதை இது வெட்டவெளிச்ச மாகக் காட்டுகிறது என்பதை இனியாகிலும் ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் உணர்ந்து கொள்வார்களா? அவரது யதேச்சாதிகாரப் போக்கிற்கு திரு வாங்கூர்-கொச்சி சம்பவம் ஒரு நல்ல பாடம் கற்பித்திருக்கிறது. (பலத்த தட்டு) தான் தான் சத்தியசந்தர் என்று அவர் தானே சொல்லிக் கொண் டாலும் மக்கள் அவரைச் சத்தியசந்தராகக் கருதவில்லையென்பதை இனி யாகிலும் ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் உணர்ந்து கொள்வார்கள் என் றே நான் நினைக்கின்றேன். அதோடு எவ்வளவு வயதானபோதிலும்கூட அவருக்கு கொஞ்சம் தன்னடக்கம் வேண்டும் என்றும் சொல்லவும் ஆசைப் படுகிறேன்."

5th, March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM.—"Physician cure thyself.!"

* SRI P. RAMAMURTHI :—"நான் தன்னடக்கம் இல்லாமல் பேசி 10-20 மணி சொல்லலாம். தன்னடக்கம் இல்லாமல் யார் பேசுகின்றார்கள்? யார் சொல்வது உண்மை என்பதை மக்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொள்வார்கள். அவர்களை யாரும் ஏமாற்ற முடியாது. மற்றவர்கள் என்ன சொன்னாலும் அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. 'இந்த நாட்டு மக்களின் மீது வரி போடக் கூடிய காலத்திலே, என்ன சொல்லப்படுகிறது? இருக்கக்கூடிய பணத் தை எடுத்துத்தானே கொடுக்கமுடியும்? ஆகவே, ஜனங்கள் மேலும் மேலும் கொடுத்துத்தானே ஆகவேண்டும்', என்று சொல்லப்படுகிறது. இருக்கட்டும்."

"ஆனால், விவசாய சீர்திருத்தம் என்ற வார்த்தை வந்தவுடனே, அந்த இடத்திலே விஷயமே மாறிவிடுகிறது. புதுப் புது வாதங்களும், என்று மில்லாத வாதங்களும் பேசப்படுகின்றன. யோசித்துப் பாருங்கள்."

"ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் பேசின் அர்த்தமென்ன? 'விவசாய சீர்திருத்தம், விவசாய சீர்திருத்தம் என்று சொல்வதெல்லாம் தவறு; நாட்டிலே விவசாயச் சீர்திருத்தம் என்றுமே ஏற்படப்போவதில்லை அவை வெறும் கோஷங்கள்; கம்யூனிஸ்டுகள் சொல்கிறார்களே என்று எல்லோரும் சேர்ந்து சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய வர்களும் சொல்லுகிறார்கள்; இதெல்லாம் நடக்காத காரியம்,' என்றும், 'ஆனால், இது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, ஆமை வேகத்தில், அம்மி நகரு வதைப்போல் நகரத்தான் செய்யும், நீங்கள் அதைப்பற்றியெல்லாம் ஜாஸ்தி பேசக்கூடாது', என்ற முறையிலும் சொல்லியிருக்கிறார்."

"இது சம்பந்தமாக நான் இரண்டொரு விஷயங்களை அவருடைய ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எனக்கு ராஜாஜி இன்று நேற்று தெரிந்தவரல்ல; ரொம்ப நாளாகத் தெரிந்தவர்; பழக்கப்பட்டவரும் கூட. அன்றைக்கும் இதேமாதிரி சட்டசபை வேறு இடத்தில் நடந்தது. அந்தச் சபையில் 1938-ம் வருஷத்திலே பேசின அந்த ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அல்ல இன்றைக்கு இப்பொழுது பேசக்கூடிய ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள்."

"நான் ஒரு சின்ன உதாரணத்தைச் சொல்லி, அவரிடத்தில் இப் பொழுது எப்படி மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்."

"அன்றைக்கு ஸ்ரீமான் பிரகாசம் அவர்கள் கொண்டுவந்த எஸ்டேட் நிலச் சட்டம் சம்பந்தமான ரிபோர்ட் சட்டசபையிலே விவாதத்திற்கு வந்த காலத்தில் ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் பேசும்போது,

"In the same manner, people will say here, "There are so many others to be protected: protect them altogether or none at all." That is impossible for any reformer to accept. In connection with that position, people will argue that the landless labourer, that is the labourer who does not own any land at all, should also be protected."

என்று சொல்லியிருக்கிறார் அதாவது, '... அதேமுறையில் இன்றைக்கு இதை மட்டும் செய்தால் போதுமா? கீழே இருக்கும் நிலமில்லாத விவசாயிகள் லட்சக் கணக்கான பேர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டாமா? பாதுகாப்பு அளித்தால் எல்லோருக்கும் அளிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் யாருக்குமே அளிக்கக்கூடாது என்று இதை எதிர்க்கக்கூடியவர்கள் பேசுவார்கள். சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய எவரும் அந்த மாதிரி வாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. அந்த முறையில் பார்த்தால், நிலமில்லாத விவசாயக் கூலிகள், அதாவது விவசாயிகளின் கீழே, சொந்தமாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்காமல், நிலத்தில் மட்டும் உழைப்பவர்களும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்.' என்று ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் 1938-ம் வருஷத்திலே பேசியிருக்கிறார்."

[Sri P. Ramamurthi] [5th March 1954]

“ஆனால், அதே ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் இன்று இங்கே பேசுகிறார்கள்: “எதிர்க்கட்சியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் வாரம் குத்தகைக்குப் பயிரிடக்கூடிய விவசாயிகள் பிரச்சினையைப்பற்றி மட்டும் பேசுகிறார்கள். அப்படிப் பேசிவிட்டால் போதுமா? 100-க்கு 90 பேர் நிலமில்லாத விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லுகிறார்.

“இந்தக் கணக்கு அவருக்கு எங்கிருந்துதான் கிடைத்ததோ எனக்குத் தெரியவில்லை. அவருடைய மூளைக்கு மட்டும் உதித்திருக்கும்! தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலமில்லாத விவசாயிகளுடைய எண்ணிக்கை 32 சத விசிதம் என்று சர்க்காருடைய புள்ளி விவரமே கூறுகிறது. உண்மை அப்படியிருக்க ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் இன்றைய தினம் சொல்லும்பொழுது, ‘நிலமில்லாத விவசாயக்கூலிகள் 90 சதவிசிதம் இருக்கிறார்கள்’ என்று சொல்லுகிறார். அவருடைய இந்த வாதம் போகாத ஊருக்கு, வழியாகத்தான் இருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவராமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக இந்த வாதத்தை அவர் சொல்லுகிறார் என்று தான் நிலைக்கவேண்டியிருக்கிறது. 1938-வது வருஷத்தில் நிலச் சீர்திருத்தத்தை அன்று எதிர்த்தவர்கள் என்ன சொன்னார்கள். அதே வாதத்தை நம் தலைமீது இன்றைக்கு விசுவதற்குப் பார்க்கின்றோம்.

“1936-வது வருஷத்திலே Faizpur-இலே நடந்த காங்கிரஸில் நாட்டிலுள்ள நிலமில்லாத விவசாயிகளின் நிலைமையை உபத்தவதுவற்கான தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டபோது பேசிய காலத்திலே, நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகளுடைய வக்கீலாக அவர் விளங்கி வந்தார். ஆனால், இன்றைக்கு ஸ்ரீமான் பழனிசாமி கவுண்டர் அவர்களுடைய வக்கீலாக விளங்குகிறார்; ஸ்ரீமான் முத்தையா செட்டியார் அவர்களுடைய வக்கீலாக விளங்குகிறார்; ஸ்ரீமான் ராமநாதபுரம் ராஜா அவர்களுடைய வக்கீலாக விளங்குகிறார்கள்; இந்த நாட்டிலிருக்கக்கூடிய பெரு நிலச்சுவாந்தாரர்களையவக்கீலாக இன்று அவர் விளங்கி வருகிறார். (எதிர்க்கட்சியினரின் ஆரவாரம்.)

“ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் கேட்கிறார், ‘காங்கிரஸ் இவ்வளவு பெரிய தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கும்போது ஏன் அந்தக் காங்கிரஸை விட்டு நீங்கவேண்டும் வெளிப்பெற்றிவிட்டார்கள்?’ என்று. நாங்கள் வெளியேறியதற்கு வேறொரு காரணமும் இல்லை. 1936-வது வருஷத்திலே நிறைவேற்றிய தீர்மானத்திலிருந்து மாறியவர் நாங்கள் அல்ல. மாறியது ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் தான், என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். (எதிர்க்கட்சியினரின் ஆரவாரம்.)

“அன்றைக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் கொள்கையே தப்பு என்று எடுத்துக் காட்டிய ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி இன்றைக்கு ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்கிறார். 1938-ம் வருஷத்திலே, ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி சட்டசபையில் பேசியபோது,

‘Talking of compensation, property and confiscation may I give the history and the example in the other hemisphere with some amount of enormous property in human beings? Very valuable properties they had; slaves they had on the estates; they bought and sold them; they paid enormous amounts of money for the sales. Yet slavery was abolished. Did they pay compensation? I wish some historian would help me with information on that point. Sir, as far as I know, even though money was paid in the previous year in America and though cash was given to purchase thousands of slaves—two thousands of slaves in an estate—no compensation was given when slavery was abolished. I do not think I am wrong. But people will say that is different from this; It is one thing to hold property in human flesh; it is another thing here. It is not another thing, let me tell you, Sir; only we must have eyes to see and the understanding to understand; this is not different but this is the same thing as slavery. I have given you, Sir, some figures; multiply those figures and

[Sri P. Ramamurthi] 5th March 1954]

compare; you will see that the situation in the Zamindari area is not different from a slave estate. It is the same and the same laws must apply and the same commonsense must apply; only we want to put it down peacefully and without a Civil War, etc., etc.’

என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

‘அன்றைக்கு வெகு அழகான ஒரு உதாரணத்தை அவர் எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றார். அதாவது, ‘அமெரிக்காவில் அடிமைகளை விலைக்கு வாங்கினார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அடிமைத்தனத்தை ஒழித்தபோது அடிமைகளின் ஜமீனார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்தார்களா என்று பார்க்கும்போது நஷ்ட ஈடு கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அதே முறையைத் தான் ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் விஷயத்திலும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். இதுவேறு, அது வேறு என்று சிலர் சொல்வார்கள். ஆனால், அது சரியல்ல. இரண்டும் ஒன்றுதான். சாதாரண புத்தி (Commonsense)-ஐ உபயோகப்படுத்திப் பார்த்தல், நஷ்ட ஈடு இல்லாமல் அடிமைத்தனத்தை ஒழிப்பதும், நஷ்ட ஈடு இல்லாமல் ஜமீந்தார்களை ஒழிப்பதும் ஒன்றுதான் என்று புலப்படும்’ என்று ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் 1938-ம் வருஷத்திலே பேசியிருக்கிறார்.

“ஆனால், இந்த பட்ஜெட்டிலே ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு 35 லட்சம் ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று நாட்டிலே செல்வ வளம் குறைந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய காலத்திலே, ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்று சொன்னால், அந்தக் ‘காமன்ஸென்ஸ்’ எங்கு போய்விட்டதோ எனக்குத் தெரியாது. அன்றைக்கு இருந்தது ‘காமன்ஸென்ஸ்’? இன்றைக்கு இருப்பது ‘காமன்ஸென்ஸ்’ என்பது நமக்குப் புரியவில்லை. (எதிர்க்கட்சியினரின் ஆரவாரம்.)

“இன்றைக்கு மீண்டும் மீண்டும் நாங்கள் ஏன் நிலப் பிரச்சினையைப் பற்றி வற்புறுத்தி எடுத்துச் சொல்லுகிறோமென்றால், பாக்கி இருக்கும் படியான பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக விளங்குவது இந்த நிலப் பிரச்சினையே. ஆகவேதான் இந்த நிலப் பிரச்சினையை அடிப்படையாக வைத்து மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

“ஒரு பக்கத்தில் வாங்கும் சக்தி (purchasing power) இல்லை யென்று சொன்னால், அதைப்பற்றி ஸ்ரீமான் சுப்ரமணியம் அவர்கள் ஒரு பதில் சொல்லுகிறார். ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் அதற்குச் சப்பைக்கட்டு கட்டுகிறார். கைத்தறி நெசவாளர்கள் உற்பத்தி செய்யும் துணிகள் விற்பனையாவதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், ‘பணத்திற்கு எங்கே போவது? அதற்காக சாதாரண மக்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் வாங்கக்கூடிய மில் துணியானது 16-ம் நெம்ப ருக்கு மேல் இருந்தால், ரூபாய்க்கு ஒன்றே காலணை அதிகம் கொடுத்துத் தான் ஆகவேண்டும்; பணத்திற்கு வேறு எங்கு போக முடியும்? சந்திர மண்டலத்திற்குப்போய்க் கொண்டுவந்துவிட முடியுமா?’ என்று ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி கேட்கிறார்கள். வாஸ்தவம்.

“ஆனால், அதே தர்க்க வாதத்தை, விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஏன் அனுஷ்டிக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்கின்றேன்? விவசாயிகள் நிலத்தில் உழைத்து வருகின்றார்கள். அந்த உழைப்புச் செல்வத்தின் பெரும் பகுதியை இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நிலச் சுவாந்தார்கள் எடுத்துக்கொண்டு போகும்போது, விவசாயிகள் கையில் இன்றைக்கு வாங்கும் சக்தி வரவேண்டுமென்று சொன்னால், பணத்திற்கு எங்கே போவது என்று சொல்லப்படுகிறது. எப்படி மில் துணிகளின் மீது வரி விதித்து கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சலுகை காட்டப்படுகிறதோ, அதே மாதிரி ஏன் நிலப் பிரச்சினையையும் அனுஷ்டிக்காது என்று கேட்கின்றேன்? நிலச்சுவாந்தார்களின் கையிலிருந்து பணத்தை எடுத்து ஏழை விவசாயிகளின் நலனுக்குச் செலவிடவேண்டுமென்ற அந்த

[Sri P. Ramamurthi] [5th March 1954]

வாதம் மட்டும் அவருக்குத் தோன்றவில்லையே! அவருக்குத் தோன்றாது. ஆனால், சாதாரண ஏழை மக்கள் நடுத்தர மக்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், 'நீங்கள் தானே கொடுக்கவேண்டும்' என்றும், பெரிய மனிதர்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், 'நீங்கள் கொடுக்கவேண்டாம்' என்றும் சொல்லக்கூடிய முறையில் அவர் வாதம் இருக்கிறது.

"நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுடைய எண்ணிக்கை சம்பந்தமாக சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்களே தெளிவாக்காட்டுகிறது.

10-30 p.m. "இந்த நாட்டிலே, குறிப்பாக தமிழ்நாடு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சர்க்கார் தரும் புள்ளி விவரத்தின்படி நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை 32 சத விதிகளும் தான், ஆனால் அதே சமயத்தில் இரண்டு ஏக்கராக்களும் அதற்குக் கீழும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற சிறிய பட்டாதாரர்களின் எண்ணிக்கை 51 சத விதிகளாக இருக்கிறது. இதற்கு மாறாக கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களுடைய பேச்சு இருக்கிறது. இவ்விதமாக ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாறாகப் பேசினால் என்ன அர்த்தம்? கிராம விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களும் மற்ற நிலங்களையும் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு உழைக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியாருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அவர் கூறுகிறார்: 'விவசாயத்தை நம்பி வாழும் மக்கள் ஜனத் தொகைக்கு குத்தகைக்காரர்கள் தொகைக்கு சமமானதல்ல. இந்தக் கணக்கு விஷயம் நன்கு புரிந்துகொள்ளப்படவேண்டும்.' இப்பொழுது குத்தகைக்காரர்களாக இருப்பவர்கள் மிகச் சிலரே. ஆனால் இன்று சாதாரண விவசாயிகளில் இரண்டு மூன்று செண்டு நிலங்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய பட்டாதாரர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தாரர்களிடத்திலிருந்தும், நிலப் பிரபுக்களிடத்திலிருந்தும் குத்தகைக்கோ, வாரத்துக்கோ நிலத்தை எடுத்துப் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். நான் சொல்வதற்கு ஆதாரமாக சர்க்கார் தரும் புள்ளி விவரத்தைப் பார்க்கட்டும். முன்பு பொருளாதார ஆலோசகராக இருந்த ஸ்ரீ பி. வி. நாராயணசாமி நாயுடுவின் ரிப்போர்ட்டை வேண்டுமானாலும் பார்க்கட்டும். அதில் கண்டிருப்பதற்கு மாறாக கனம் முதல் மந்திரியாரின் கணக்குப்படி நிலமில்லாத விவசாயிகளின் தொகை 90 சத விதிகளாக இருக்கிறது. ஆகையினால் இந்தக் குடிவார மசோதாவை கொண்டு வருவதனால் ஏழைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட குடிவார மசோதாவைக் விவசாயிகளுக்கு கொண்டுவந்தால் என்ன ஆகிவிடும், ஒவ்வொரு குத்தகைதாரருக்கும் ஸ்திரீத் தன்மை அளித்தாலும், மொத்த விவசாயிகளின் பொருளாதார அந்தஸ்து அபிவிருத்தி அடையாது என்று சொன்னார். இத்துடன் விட்டுவிட்டு நிலச்சுவான்தாரருக்கு பாதுகாப்பும், பூரண சுதந்திரமும் அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். இவ்விதமாக பணக்காரர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படாமல் இருந்தால் இந்தநிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பாராட்டி இருப்போம்.

"1952-ம் வருஷத்தில் மே மாதம் என்று நினைக்கிறேன். 1952-ம் வருஷத்திய சட்டசபைக் கூட்டத்திலே கனம் நிதி மந்திரி ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்தார். அதாவது இந்த உணவு கண்ட்ரோலை எடுத்தபிறகு நிலச் சீர்திருத்தத்தை நாங்கள் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று; இப்படிப் பேசியது உண்மையா இல்லையா என்று கேட்கிறேன்! ஆனால் இப்போது கனம் நிதி மந்திரி சொல்லுவது உண்மையா? அல்லது முதல் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவது உண்மையா? எது உண்மையென்று எனக்குப் புரியவில்லை. இப்படியாக முன்னுக்கு பின் முரணாகப்பேசுகிறார்களே, இதுதான் அந்தரங்க சத்தியா என்று கேட்கிறேன்?

"நேரடியாக திட்டவட்டமாக நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி பேசாமல் எல்லா பிரச்சினைகளையும் சுற்றி வளைத்து ஒன்றும் விளங்காத முறைகளில் பல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அப்படிக்கொண்டு

[Sri P. Ramamurthi] [5th March 1954]

வந்த திட்டங்களில் கல்வித் திட்டமும் ஒன்று. இதுபற்றி கல்வி மானியம் வரும்போது பேசவிருக்கிறேன். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே பல அணைக்கட்டுத் திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டங்களையெல்லாம் விஸ்தரிப்பதற்காக இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்திலும் பணமொதுக்கி இருக்கிறார்கள். இன்று போடப்பட்டுள்ள திட்டங்களெல்லாம் அன்று பிரிட்டிஷ் சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்ட யுத்த பிற்கால புனர்தாரணத் திட்டங்கள்தானே? ஆனால் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரை நல்ல திட்டம் வகுக்கத் தெரியாத சர்க்கார் என்று பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களே தாம் எழுதியுள்ள 'Discovery of India' என்ற புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். அதிலிருந்து சில வாக்கியங்களை மாத்திரம் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

'The famine in India brought some realization of the terrible urgency of India's problems, of the overwhelming disaster that hung over the country. What people in England felt about it I do not know, but some of them, as is their way, cast the blame on India and her people. There was lack of food, lack of doctors, lack of sanitation and medical supplies, lack of transport, lack of everything except human beings, for the population had grown and seemed to be growing. This excessive population of an improvident race, growing without notice or warning and upsetting the plans or planlessness of a benevolent Government must be to blame. And so economic problems suddenly assumed a new importance and we were told that politics and political problems had to be put aside, as if politics has any meaning at all unless it can solve the major problems of the day. The Government of India, one of the few representatives of the *laissez faire* tradition in the world, began to talk of planning, but of organized planning it had no notion. It could only think in terms of preserving the existing structure and its own and allied vested interests.'

"ஸ்ரீ பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு 1945-வது வருஷத்தில் ஜெயிலில் இருக்கும்போது இந்தப் புத்தகத்தை எழுதியுள்ளார். அப்பொழுது வங்கப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இன்னும் மற்ற இடங்களிலும் பஞ்சம் நிலவியது. இந்த நாட்டில் ஜனத்தொகை அதிகரித்ததுதான் இந்தப் பஞ்சத்துக்கும் கஷ்டத்துக்கும் காரணம் என்று கூறினார்கள். அதாவது இந்த நாட்டு மக்கள் சிக்கனமில்லாத ஜனங்கள், உற்பத்தியிலே சிக்கனம் செய்யாத ஒரு ஜாதி என்றார்கள். சிக்கனத்திற்கு மாறாக உற்பத்தி செய்துகொண்டே போகிறார்கள். இந்த நாட்டில் செல்வத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஒரு வழியும் செய்யவில்லை. ஆனால் ஜனத்தொகை பெருகி விட்டதென்று அந்தக் காலத்திலேயே குறைகூறியிருக்கிறார்கள். இன்றும் பிரஜோற்பத்திதான் இதற்குக் காரணம் என்று ஜனங்கள் மீது பழி போடுகிறார்கள். 'இந்த சர்க்கார் முதலாளித்துவ முறையிது பூர்ணமான ஒரு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறது, நல்ல திட்டத்தைத் தீட்ட தக்க திறமை இந்த சர்க்காருக்குக் கிடையாது என்று பிரிட்டிஷ் சர்க்காரை 1947-ல் பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு எழுதிய புத்தகத்தில் குறை கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க இன்றைக்கு அதே காங்கிரஸ் தலைவர் அதிகாரத்திற்கு வந்த பிறகு யுத்த பிற்கால அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்று அந்த பிரிட்டிஷ்காரர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டங்களையே இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்களே தவிர வேறு புதிதாக என்ன திட்டம் தயாரித்துள்ளார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நாட்டில் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கும் வேண்டுமென்று சொன்ன ஸ்ரீ பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு தான் ஆட்சிப்பீடத்தில் ஏறியவுடன் அதனைச் செய்ய ஏன் தயங்குகிறார் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

"ஸ்ரீ நேரு அதே புத்தகத்தில், டாடா, பிரலா Plan-ஐ குறிப்பிட்டு விட்டு எழுதுகிறார்—

'The success of this or any other plan must inevitably depend not merely on production but on a proper and equitable distribution of the national wealth created.'

10-40
P.m.

[Sri P. Ramamurthi] [5th March 1954]

அதாவது உற்பத்திமட்டம் போதாது. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் எப்படி விநியோகிக்கப்படுகிறது என்பதையும் அது பொருத்திருக்கிறது. அது இல்லாமற்போனால் எந்தத் திட்டமும் நிறைவேறாது அதற்குப் பிறகு

‘Above all agrarian reform is a fundamental pre-requisite.’

என்று எழுதுகிறார். நிலச்சீர்திருத்தம் இருக்கிறதே அது ஒரு Fundamental Pre-requisite, அடிப்படையானது. அது இல்லாமல் போனால் எந்த திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற முடியாது. இது முதலில் கவனிக்கவேண்டிய இன்றியமையாத விஷயம். இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியின் கையில் அதிகாரம் வந்தபிறகு,

‘Agrarian reform is a fundamental pre-requisite.’

என்று அன்றைக்கு எழுதியதை இன்றைக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் மறந்து விட்டார்கள். அந்த ‘Pre-requisite’ இல்லாமல் பல திட்டங்கள் போட்டு என்னையன்? அது நம்மை எங்கு கொண்டுபோய் விடும்? நாட்டில் ஒரு சில மக்கள் விவசாயிகளாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் பெருவாரியான மக்கள் நிலத்தை நம்பி வாழும் விவசாயக்கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பேர்களிடையும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட விளைபொருள்கள் சரியாக விநியோகிக்கப்பட்டால் அவர்கள் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். வாங்கும் சக்தி அதிகரித்தால் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வசதி ஏற்படும். இந்த நாட்டில் எந்தத் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, கைத்தறி நெசவுத்தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, அல்லது வேறு எந்த குடிசைத் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட, அந்தந்த தொழிலவளர்ச்சிக்கு இந்தநாட்டில் 100-க்கு 80 பேர்களுள்ள விவசாயிகளின் வாங்கும் சக்தி உயரவேண்டும். இந்த அடிப்படையான பிரச்சனை தீர்க்கப்படாமற் போனால் எந்த திட்டத்தையும் நிறைவேற்றமுடியாது. இதைத்தான் நாங்கள் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்துகிறோம். என்னென்று கேட்டால் எங்களுக்கு விஷயங்கள் தெரியும். இன்று கனம் முதல் அமைச்சர் இந்தமாதிரி liberal-கள் சொன்னார்களென்று கூறினார். எந்த liberal களும் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு நாங்கள் இதைப் புதியதாகச் சொல்லவில்லை. 1936-ம் வருஷத்திலேயே எடுத்துக்கூறியிருக்கிறோம். ஆனால் அடிப்படையான இந்த விவசாயிகளின் பிரச்சனை இன்றைக்கும் தீர்க்கப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் செய்த வேலையையே செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூரில் இப்பொழுது பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. South Kanara-விலும் ஒரு சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. இவையெல்லாம் பிரமாதமான சட்டங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. வேடிக்கையான சட்டங்கள், சட்டம் அமுலுக்கு வருகிற வரை South Kanara-வில் இருக்கக்கூடிய பாக்கியை கொடுத்தால் நிலத்தில் இருக்கலாம். கொடுக்காமல் போனால் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படலாம், கொடுத்த பிறகு அடுத்த ஒரு வருஷத்துக்கு வெளியேற்றக் கூடாது. ஆகவே, கடந்த ஐந்தாறு வருஷங்களாக கொடுக்கமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிற ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் இந்தசட்டத்தை சாக்காகக்காட்டி நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். இது தடுக்கப்படவேண்டும். நாட்டில் இன்றைக்கு மக்களிடையே பிளவுகள் ஏற்படுவதற்கு இது தான் வழி. கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளிகளுக்கும் மில்தொழிலாளிகளுக்கும் பிளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி நெசவுத்தொழிலாளிகளுக்கும், மில்தொழிலாளிகளுக்கும் சிண்டு முடியப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டில் ஒற்றுமை ஏற்படவேண்டும். பொருளாதாரத்தறையில் முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டும். இதற்கு அடிப்படை நிலச்சீர்திருத்தம் அவசியம். இன்றைக்கு தஞ்சாவூரில் 100-க்கு 75 சதவிகிதம் உற்பத்தியை விவசாயிகளுக்குக்கொடுத்தால் அவர்கள் கையில் ஒரு வருஷத்துக்கு 15 கோடி ரூபாய் போய்ச்சேரும். அதற்குப் பதிலாக குன்னியூர் ஸ்ரீ சாம்பசிவ அய்யர் அவர்களிடமும், வடபாதிமங்கலம் ஐயீன்தார் அவர்களிடமும் இன்றைக்கு 15 கோடி ரூபாய் தேங்கிக்கிடக்கிறது. இந்த 15 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளின் கையில்தான் போனால் அவர்களுக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். இந்த மாதிரி ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் கணக்கெடுத்தால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் விவசாயிகளிடம் போய்ச்சேரும்.

[Sri P. Ramamurthi] [5th March 1954]

கோயம்புத்தூரில் கணக்கெடுத்தால், 1939-ல் ஒரு ஏக்கருக்கு 60 ரூபாய் வாடகை இன்றைக்கு 300 ரூபாய் வாங்கப்படுகிறது. இந்தப்பணம் விவசாயிகளுக்குப்போய் சேர்ந்தால் அவர்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். மில்துணி எவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தியானாலும் அதுவும் செலவழியும், அதோடுகூட கைத்தறி துணியும் செலவழியும். இப்பொழுது அவர்கள் தலைக்கு 10 கெஜம் துணிகூட வாங்கமுடியாத நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். இந்த பிரச்சனை தீர்க்கப்படவில்லை. இந்த நிலையில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மில் தொழிலாளிகளை தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று கேலிசெய்வதில் பிரயோஜனமில்லை. மில் தொழிலாளரும் வாழவேண்டும். நடுத்தர மக்களும் வாழவேண்டும். கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளரும் வாழவேண்டும். சகலரும் வாழவேண்டும். அப்பொழுது தான் நாட்டில் ஒற்றுமை வளரும். தொழிலாளிகளிடையே துவேஷத்தைக் கிளப்புவது எங்கள் நோக்கமல்ல. நாங்கள் அந்த வகையில் பிரசாரம் செய்யவில்லை. உண்மையாக நாட்டில் மக்களிடையே ஒற்றுமை வளர்ந்தாகவேண்டும்.

“பட்ஜெட்டிலுள்ள செலவினங்களை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். இன்றைக்கு போலீசுக்காக 4½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் திருப்பித்திருப்பி சொல்லவேண்டிய தாயிருக்கிறது. ஏனென்று கேட்டால் நீங்கள் அதைத்தான் திருப்பித்திருப்பி செய்கிறீர்கள். இந்த வருஷத்தில் I. G. of Police report-ல் எழுதுகிறார். நாட்டில் 2,000-க்கு மேற்பட்ட குற்றங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன. காரணம் பொருளாதாரத்தான். ஆகவே பொருளாதார நிலைமையை சீர்திருத்த வழிகிடைப்பது. ஆனால் போலீஸ் செலவு, இன்றைக்கு 4 கோடி ரூபாய். பிறகு 5 கோடி ரூபாய், 6 கோடி ரூபாய், என்று அதிகரித்துக் கொண்டேபோகிறது. வெளியில் ஒரு இடத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். ‘இன்றைக்கு போலீஸ் செலவு (Security Service-க்கு செலவு) விகிதாசாரம் 1938-ம் வருஷத்தைக்காட்டிலும் குறைந்திருக்கிறது.’ 1938-ல் மொத்த வருமானம் 16 கோடி ரூபாய்.

“1938-ம் வருஷம் மொத்த வருமானம் 16 கோடி ரூபாய்; இப்பொழுது மொத்த வருமானம் 45 கோடி ரூபாய். பதினாறு கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்தபோது போலீசுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் இப்பொழுது 45 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்தாலும் அந்த விகிதாசாரப்படி செலவழிக்க வேண்டுமா என்று கேட்கிறேன். இதுதான் ராஜாஜியின் கருத்தா? எங்களுடைய கருத்து என்ன வென்றால், ஜனங்களிடத்திலிருந்து அதிகமாக வசூல் செய்த அந்தப் பணம் பூராவையும் ஜனங்களின் நன்மைக்காக மேலும் மேலும் செலவழிக்கவேண்டும் என்பது தான். போலீசுக்கு வருமானத்தின் விகிதாசாரப்படி செலவழிக்காமல் குறைந்த அளவில் செலவு செய்து அதிகப்படியாக ஜனங்களுடைய சௌகரியத்திற்கு செலவு செய்தால் ஜனங்கள் திருப்தியாக வாழுவார்கள். இது தான் எங்கள் கருத்து. அதைத்தான் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ள முடியும். ஆனால் வருமான விகிதாசாரப்படி போலீஸ் செலவு அதிகரித்திருக்கிறது. அன்று ஒரு கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இன்றைக்கு ராஜ்ய சர்க்கார் வருமானம் நாலு மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது. அதன்படி போலீஸ் செலவும் நாலு அல்லது நாலரை மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அதைப் பாராட்ட வேண்டுமா? ‘என் இவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டும்? அதைக் குறைக்க முடியுமா? அவ்விதம் குறைத்து பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியுமா? போலீஸ் செலவு இனங்களைக் குறைத்துவிட்டு வேறு இனங்களில் அதை செலவழிக்கலாமே’, என்று சொன்னால் அது விதண்டாவாதம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட்கள் ராஜ்யத்திற்கு வந்தால் தனி மனிதருடைய சுதந்தரம் போய்விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது புதிது ஒன்றும் இல்லை. இது இன்றைக்குக் கேட்ட அல்ல. இதைக் கேட்டுக்கேட்டு காது புளித்துப் போய்விட்டது. தனி மனிதனுடைய சுதந்தரம் போய்விடும் என்று சொல்லுகிறார்களே இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவைப் பாராட்டினால், இன்றைக்கு மொத்தம் 350 பேருக்கு மேல் சிறையில் இருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பேர்களும் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்து மற்றவர்கள்

10-50
p.m.

[Sri P. Ramamurthi] [5th March 1954]

கண்ணீர் வடிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயத் தொழில் செய்த தற்காக அவர்கள் இன்று சிறையில் இருக்கிறார்கள். நிலைமையை நன்றாக ஆராயவேண்டும். சபையில் இருக்கக்கூடிய அவ்வளவு பேர்களும் இதை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். பண்ணையாட்கள் சட்டரீதியாக தங்களுக்குள்ள சம்பளம் வேண்டும் என்று கேட்டால் அது குற்றமா? அவர்கள் வருஷம் பூராவும் வேலை செய்துவிட்டு அறுவடை செய்யக்கூடிய காலத்தில் நிலச் சவாந்தார் கடைசியில் 'நீங்கள் அறுவடை செய்யக்கூடாது, விவசாய தொழிலாளிகள் நிலத்தின் கிட்ட வரக்கூடாது' என்று சொல்லுகிறார். அப்படிச் சொல்லும்போது அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் போலீஸ் வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு உதவுவதற்கு போலீஸ் வராமல் நிலச்சவாந்தாரர்களுக்கு உதவுவதற்கு போலீஸ் வருகிறது. வெளியூரிலிருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது உடனே போலீஸ் வருகிறது, எதற்கு? சட்டத்தையும், அமைதியையும் நிலைநாட்டுவதற்கு. அதன் பயன் என்ன? விவசாயிகளையும், பண்ணையாட்களையும், சிறையில் அடைக்கிறார்கள். போலீஸ் உதவியை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளை சிறைக்கு அனுப்புவது தனி மனிதருடைய சுதந்தரமா? வருஷம் பூராவும் வேலை செய்துவிட்டு கடைசியில் தான்யத்தை அறுப்பதற்கு அவனுக்கு உரிமை இல்லையா? அவர்கள் சிறைக்குப் போவதுதான் நாட்டின் சுதந்தரத்திற்கு அஸ்திவாரமா? இப்படி விவசாயிகளை சிறைக்கு அனுப்பினால் தனி மனிதனுக்கு சுதந்தரம் இருக்கிறதா? இருக்கிறது என்றால் இந்தவிதமான தனி மனித சுதந்தரத்தை தாங்கள் விரும்பவில்லை. நிலச்சவாந்தாரர்கள் வேண்டும் என்றால் விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றலாம், அறுவடை செய்யக்கூடாது என்று தடை செய்யலாம், இதுதான் தனி மனிதனுடைய சுதந்தரமா? இந்த மாதிரியான தனி மனித சுதந்தரத்தை ஒழித்தாகவேண்டும். இப்படி வெளியேற்றுவதைக் கண்டு கண்ணீர் விடக்கூடியவர்கள் இருக்கத்தான் செய்வார்கள். ஆனால் நிலச்சவாந்தாரர்களுக்கு ராஜாஜி கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டிருக்கலாம். ராஜாஜி விரும்பினால் நூற்றுக்கணக்கான ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளை சிறைக்கு அனுப்பலாம். அதனால் ராஜாஜி வெற்றிபெறப் போவதில்லை. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலச்சவாந்தார்கள் வெற்றிபெறப் போவதில்லை. கடைசியில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள்தான் வெற்றிபெறப் போகிறார்கள். அதைப்பற்றி சந்தேகமே இல்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரசாரத்தைக் கொண்டு இந்த இடத்தில் வேலை செய்யவேண்டாம். உண்மையாகவே நாட்டின் செல்வ வளத்தை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். சென்ற தேர்தல் காலத்தில் நீங்கள் சொன்னதை இப்பொழுது ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுது நீங்கள் என்ன சொல்லி இருக்கிறீர்கள். 'நம் நாட்டிற்கு சுதந்திரம் வந்தால் இந்த நாட்டில் பெரிய நிலச்சீர்திருத்தம் செய்வோம், நாட்டில் எல்லாம் ஒன்றாக இருக்க முடியும், அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம்' என்றெல்லாம் சொல்லிவந்தீர்கள். ஆனால் நீங்கள் சொல்லி வந்தது ஒன்று; இன்று நீங்கள் செய்து வருவது மற்றொன்று. நீங்கள் ஜனங்களிடத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிவிட்டு இங்குவந்து வேறு ஒன்றைச் செய்வதை விட நீங்கள் பகிரங்கமாக வோட்டுப் பெறுவதற்காக அப்படிச் சொன்னோம் என்று சொல்லிவிட்டால் ரொம்பவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் மக்கள் உங்களிடம் சரியான நம்பிக்கை வைத்திருப்பார்கள். அப்பொழுதுதான் சரியான, உண்மையான, சர்க்கார் ஏற்பட்டதாக ஏற்படும். -இனிமேல் அதையாவது செய்யுங்கள் என்றுதான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

"கடைசியாக நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அது தொழிலாளர்களுடைய விஷயம்தான். கனம் டாக்டர் கிருஷ்ணராவ் அவர்கள் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கேட்க விரும்புகிறேன். 1948-ம் வருஷத்தில் கோயம்புத்தூரில் 11 ஆயிரம் தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு நீக்கினார்கள். அது கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் அவர்களுக்கும் ஞாபகத்தில் இருக்கும். அதற்கு 1949-ம் வருஷத்தில் அட்டென்ஷன் ஏற்பட்டது. 1950-ம் வருஷ இறுதியில் அப்படி வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு அதாவது ஒரு வருஷ சரீஸ் ஆனவர்களுக்கு அரை மாத சம்பள விதிமும், ஒரு மாத சம்பள விதிமும், நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கொடுக்கப்

[5th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

பட்டது. அவ்விதம் யார் யாருக்கு கொடுப்பது, யாருக்கு அதை பெற்றுக் கொள்வதற்கு உரிமை உண்டு என்பதைக் கண்டுபிடிக்க சர்க்காரே ஒரு ஆபீசரைப் போட்டு அங்குள்ள மில்லுக்குப் போய் கணக்குப் பார்த்து சர்க்காருக்கு ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். 1950-ம் வருஷத்தில் ஒரு அதிகாரியை நியமித்தார்கள். எட்டு மாதத் திற்கு முன்பு 1953-ம் வருஷம் சர்க்காருக்கு ஒரு லிஸ்ட் வந்தது. இன்று வரையில் அந்த லிஸ்ட் வெளியே வரவில்லை. 1948-ம் வருஷம் வேலை போன ஆட்களுக்கு 1954-ம் வருஷம் வரையில் எந்த நஷ்ட ஈடும் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால், நீங்கள் தொழிலாளர்களின் கேஷம் லாபத்தில் அக்கரை கொண்டு நடக்கிறீர்களா என்று கேட்கிறேன். அதற்கு நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்து வந்திருக்கிறீர்கள்? என் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? இவ்விதம் நீங்கள் நடந்துகொண்டால் நீங்கள் கோயம்புத்தூரிலிருக்கும் முதலாளிகள் நன்மைக்காக அவர்கள் பக்கம்தான் இருக்கிறீர்கள் என்றும் தொழிலாளர்களுடைய பக்கம் இல்லை என்றும் அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் ஏன் கேட்கமாட்டார்கள்? இப்பொழுது ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை போய்விட்டது. அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டாமா? நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்றால் அதற்கு விரோதமாக நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். இப்பொழுது காளேஸ்வரம் மில்லில் என்ன நடக்கிறது? தொழிலாளர்களுக்கு இரண்டு மாதங்களாக சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. இன்கம்டாக்ஸ் (Income-tax) கொடுக்கவில்லை என்று மில்லை 'attach' செய்தாகிவிட்டது. இன்னும் மில்லிலுள்ள சில விஷயங்களையும் 'attach' செய்தாகிவிட்டது. ஆனால் மில்லில் வேலைமட்டும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று மாதங்களாக மில்லில் தனி சுதந்தரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரிகள் தொழிலாளர்கள் கூட்டம் போடக்கூடாது என்றும் மில்லைப்பற்றி பேசக்கூடாது என்றும் சொல்லி வருகிறார்கள். இது தனி மனித சுதந்தரமா? அவர்கள் மேல் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியவில்லை. அது மட்டும் அல்ல. இந்த காளேஸ்வரம் மில்லில் மட்டும் அல்ல, நாட்டிலேயே எடுத்துக்கொண்டால் கிட்டத்தட்ட 40 அல்லது 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சம்பளம் கேட்டால் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது அவர்கள் மேலுள்ள first சார்ஜ் அல்லவா? ஆனால் சர்க்காருடைய வரியை வாங்குவதுதான் first charge-ஆ? தொழிலாளர்களுக்கு என் சம்பளம் கொடுக்க வில்லை என்று கேட்டால் 'Payment of Wages Act' படி மனுப் போடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப் போட்டால் லேபர் கமிஷனருக்கு மனுக்கள் வரும். விசாரிப்பதற்கு நாலு மாதம் ஆகும். 2,500 ரூபாய் செலவாகும். பிறகு 'தனித்தனியாக அப்ளி கேஷன் போடுங்கள். அதை ஜில்லா கலெக்டருக்கு அனுப்புகிறோம். ரிவினியூ ஆபீசர் பைசல் செய்வார்' என்று சொல்லுவார்கள். அதற்குள் தொழிலாளியினுடைய காலம் ஆகிவிடும். இந்த மாதிரியான கொள்கையை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் நாட்டில் எதையும் சாதிக்க முடியாது. நீங்கள் பஞ்சப் பாட்டை பாடிக்கொண்டிருந்தால் ஜனங்கள் அதை மறக்கப்போவதில்லை. உற்பத்தி திட்டங்களைச் செய்யவில்லை. திட்டங்களை அமைப்பதற்கான அடிப்படை கொள்கையும் அஸ்திவாரமும் இந்த பட்ஜெட்டில் இல்லை. இப்பொழுது இருக்கிற இந்தக் கொள்கை இருக்கும் வரையில் இந்த நாடு உறுப்பப் போவதில்லை. அவர்களும் செய்யமாட்டார்கள் மற்றவர்களையும் செய்யவிடமாட்டார்கள். இந்தக் கொள்கையை விடுங்கள். இல்லாவிட்டால் ஜனங்கள் சர்க்காரையே மாற்றி அவைகளை செய்யத்தான் போகிறார்கள்."

* SRI S. LAKSHMANA GOUNDER :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரித்துப் பேசுகின்றேன். எனக்கு முன்பு பேசிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அபகியுள்ள நல்ல அம்சங்கள் எதைப்பற்றியும் பேசவில்லை. பொதுவாகக்கூட வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி எதுவும் பேசாமல் அவர் வேறு எதை எதைப்பற்றியோ பேசினார்கள். அவருக்கு, எந்த முறையில் பதில் சொல்வது என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே

[Sri S. Lakshmana Gounder] [5th March 1954]

அதை விடுத்து நான் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மாத் திரம் செய்யப்பட வேண்டிய சில அபிவிருத்திகளை மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் அதைச் செய்யவில்லை, இதைச் செய்யவில்லையென்று நாம் குறை கூறுவது சலபம். ஆனால் நம் வீட்டு நிர்வாகத்தையே நம் மால் திறம்பட நடத்த முடியவில்லையே. அப்படியிருக்கும்போது ஒரு பெரிய ராஜ்ய நிர்வாகத்தில் சில குறைபாடுகள் கூட இல்லாமல் இருக்குமென்று நாம் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அதிலுள்ள முக்கியமான அம்சங்களைப்பற்றி பேசவேண்டுமே தவிர பொதுப்படையாக எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் தவறாகவே நடத்திக்கொண்டு வருவதாகப் பேசக்கூடாது.

“எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி பேசிய எல்லாவற்றையும் நான் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும்கூட ஒரு விஷயத்தில் அவர் சொன்னதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் பல நல்ல திட்டங்களுக்குப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே தவிர அந்தப் பணம் சரியான முறையில் செலவிடப்படுகிறதா என்று கவனிப்பது இல்லை. இன்றைக்குப் பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எல்லாம் சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். என்னைக் கேட்டால் அதோடு கூட சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தால் சர்க்காருக்குச் செலவு குறையும். அனேகமாக மக்களுக்கும் அதனால் நன்மை ஏற்படுமென்றே கருதுகின்றேன். பருவ மழை பெய்யக்கூடிய காலங்களில் இந்த சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை மராமத்து செய்வதன் மூலம் அதிகமான தண்ணீரை ஆங்காங்கே தேக்கி வைத்துக் கொண்டு ஏழை விவசாயிகள் எல்லாம் பிரதேசங்களிலும் விவசாயத் தொழில் செய்வதற்கு சாத்தியமாக இருக்குமென்றே நான் கருதுகின்றேன். தற்காலத்தில் பெருவாரியாக சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் போட்டிருக்கும் திட்டங்களும் கூட காலாகாலத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. இவைகள் எல்லாம் காலாகாலத்தில் கட்டப்படவேண்டும். அதைப் போலவே விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் தக்காவிக் கடன் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் தக்காவிக் கடன் வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் கொடுத்தால் சர்க்கார் ஆறுமாதங்களுக்குப் பிறகு கடன் தர முடியாது என்று பதில் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியில்லாமல் காலாகாலத்தில் அவர்களுக்கு பணம் கொடுத்து உதவினால் அவர்களால் நன்றாக விவசாயம் செய்ய முடியும்.

“மேலும் இன்னொரு விஷயத்தைப்பற்றி சர்க்கார் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இளம் கிராமங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. தவிர அந்த கிராமங்களில் இவர்கள் எந்த விதமான மராமத்து வேலையையும் செய்வது கிடையாது. (Rent Reduction) சட்டப் பிரகாரம் இவர்களுக்கு குத்தகை வசூலிப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் வேண்டிய செளகரியங்களைச் செய்துகொடுப்பதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இது சரியல்ல. கிஸ்தி வசூல் செய்வது போலவே அப்பிரதேசத்திலுள்ள மக்களுக்கு விவசாயம் செய்வதற்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளும் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பின்னாக்கு, உரம், உப்பு, நல்ல விதை போன்றவைகள் காலாகாலத்தில் கொடுக்கவேண்டும். பின்னாக்கு, உரம், உப்பு இவைகள் வேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்கு அவர்கள் விண்ணப்பம் கொடுத்தால் சர்க்கார் அவைகளை விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்குள் மூன்று வெள்ளாமைகள் ஆகிவிடுகின்றது.

“மேலும் மின்சார வசதியை கிராமப் புறங்களுக்கு விஸ்தரிப்பதற்காக நமது சர்க்கார் நிறைய பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதியளிப்பதில்லை. இது சம்பந்தமாக நான் மின்சார இலாகா எஞ்சினியரிடம் நேரில் கேட்டதற்கு விவசாயத்திற்கு அதிக மின்சார சக்தி தேவையாகிறது என்றும் உற்பத்தி குறைவாக இருப்பதால் விவசாயத்திற்கு மின்சாரசக்தி கொடுக்கமாட்டோமென்றும் சொல்லிவிட்டார். இது சரியல்ல. விவசாயத்திற்கு மின்சார சக்தியைத் தரமாட்டோம் என்றிருக்கிற தவிர டி.என்.டி. கிளிமா கொட்டகைகளுக்கெல்லாம் நிறைய

[5th March 1954] [Sri S. Lakshmana Gounder]

கொடுக்கிறார்கள். நாட்டின் உணவு நெருக்கடியை தீர்ப்பதற்கு முக்கியமாக விவசாயத்திற்குத்தான் மின்சார வசதியை அளிக்கவேண்டும். விவசாயத்திற்கு இனிமேலாவது மின்சார வசதியளிப்பது முதற் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதோடு கூட சில இடங்களில் இராக்காலங்களில் விவசாயத்திற்கு மின்சார சக்தியளிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பகற்காலங்களில் தொழிற் ஸ்தாபனங்களுக்கு மின்சார சக்தியளிக்கிறார்கள். இதுவும் சரியல்ல. இராக்காலங்களில் விவசாயிகளால் நிலத்தில் வேலை செய்யமுடியாது. ஆகவே பகற்காலங்களில் விவசாயத்திற்கு மின்சார சக்தியளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(At this stage Sri A. Ramaswami Tevar occupied the Chair.)

“கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு இந்திய சர்க்கார் மில் துணிக்கு விதித்து அதில் கிடைக்கும் பணத்தை கைத்தறிக்கு நிவாரணமளிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் உற்பத்தியாகும் துணிக்கு நிரந்தர மார்க்கெட்டை நாம் தேடிக்கொடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் இலவசமாக சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு யார் யாருக்கெல்லாம் துணி சப்ளை செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் கைத்தறித் துணியையே வாங்கி சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் கொஞ்சம் நிவாரணம் கிடைக்கலாம். மேலும் மின்சார சக்தியினாலோ அல்லது கையினாலோ இயக்கக்கூடிய நூல் நூற்றும் யந்திரத்தை வாங்கி நெசவாளர்களுக்கு கொடுத்தால் அதனால் அவர்களுக்கு வேண்டிய நூல் நூற்றுக்கொள்ளமுடியும். அதனுடைய கூலியும் அவர்களுக்கு கிடைக்கும். அதனால் அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். ஷே யந்திரம் ஜப்பானில் குடிசைத் தொழிலில் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. நம் நாட்டிலுள்ள விவசாய மக்கள் நெசவாளி மக்கள் இவர்கள் இருவருக்கும் நமது சர்க்கார் நல்ல பாதுகாப்பு அளித்துவிட்டார்களானால் இன்றைய தினம் நம் நாட்டிலுள்ள பல குறைபாடுகளும் நீங்கிவிடுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

*Sri S. KANDASWAMY GOUNDER :—“கனம் Chairman அவர்களே, 11-10 கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மீது பேசும் போது, என்னுடைய தொகுதியிலிருக்கும் சில குறைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிச் சொன்னால், அந்தக் குறைகளை மந்திரி அவர்கள் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய பரிசீலனைத் தேடுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்குமென்றும் நம்புகின்றேன்.

“என்னுடைய தொகுதியில் இன்றே, பென்னாகரம், பாப்பாரப்பட்டி, பாலக்கோடு ஆகிய நான்கு கிராமங்கள் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கின்றன. அங்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. அவை மலையடிவாரத்திலிருக்கக் கூடிய கிராமங்கள். மலைக்கு அந்தப் பக்கத்தில் சனக்குமார நதி என்று ஒரு நதி ஓடுகிறது. அந்த நதியிலிருந்து பாலக்கோடு ஏரிக்கு ஒரு கால் வாய் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பாலக்கோட்டுக்கு வரும் கால் வாய்க்கும் பாப்பாரப்பட்டிக்கும் ஆறு மைல் தூரம் இருக்கிறது. ஆறு மைல் தூரத்தில் தண்ணீர் ஓடுகிறது. இருந்தும் பாப்பாரப்பட்டியிலுள்ள நிலத்திற்கு வசதியில்லை. பாலக்கோடு ஏரியிலிருந்து கால்வாய் ஓடுவது பாப்பாரப்பட்டி வழியாக இருந்தால் தரம்புரி தாலுகாவுக்கு சௌகரியம் ஏற்படும். அதை உடனே கவனித்து செய்தால், சௌகரியமாக இருக்குமென்று சட்ட சபையில் பல தடவைகளில் சொல்லியிருக்கிறேன். இதைப் பற்றி அங்கிருக்கும் அதிகாரிகளும் தட்டிக் கழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். கலெக்டருக்கும் பொது மக்களிடமிருந்து மகஜர்கள் வாங்கி அனுப்பியிருக்கிறேன். சனக்குமார நதிக்கு அணைக்கட்டினால் அப்பொழுது கவனிக்கப்படும் என்று கலெக்டர் சொல்லிவிட்டார். இப்பொழுது எந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? சர்க்கார் எப்பொழுது செய்யப்போகிறார்கள்? நாங்கள் எப்பொழுது சௌகரியம் அடையப்போகிறோம் என்று தெரியுமா?

[Sri S. Kandaswamy Gounder]

5th March 1954

“மேலும், இந்த நான்கு இடங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடையாது. மின்சார வசதியாவது இருந்தால் மாடுகள் தண்ணீர் இழுப்பதற்குப் படும கஷ்டங்களாவது குறையும். நடுத்தர விவசாயிகளாவது மின்சாரத்தை உபயோகித்து கொஞ்சம் சேஷமத்தை அடையலாம் என்றால், அதுவும் கிடையாது.

“சர்க்காருடைய புதிய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டமானது நல்லதல்ல என்று 90 சத விதிக் மக்கள் சொல்வதை நான் காதல் கேட்டிருக்கிறேன். அந்தத் திட்டம் இன்னும் கைவிடப்படாமலிருப்பது ஞாயமற்றதனமாக இருக்கிறது. கைவிடப்படாமலிருப்பதற்குக் காரணமென்னவென்றால், ஒரு இனத்தவர் எப்பொழுதும் கஷ்டப்பட்டே தீரவேண்டும் என்ற எண்ணம் முடையவர்கள் தான் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்க முடியும். விவசாய, பாட்டாளி மக்கள் எதோ கொஞ்சம் படித்து முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் இந்த மாதிரி திட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருப்பதால் பிற்பட்ட மக்கள் இன்னும் 50 வருஷங்களுக்கு தலை வேடுக்க முடியாது. இந்தக் கொடிய திட்டத்தை முதல் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்னவாக இருக்குமென்றால்: பிற்பட்டவர்கள் படித்து முன்னுக்கு வந்து விட்டால் படித்து விட்டு அரசாங்கத்திலே வந்துவிட்டால் என்ன செய்வது? அவர்கள் மேலே வரவொட்டாமல் இந்த கல்வித் திட்டத்தின் மூலமாக ஒரு தள்ளு தள்ளி விட்டால் நாங்களே அரசாங்கத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில்தான் இந்தக் கல்வித்திட்டத்தை கைவிடமுடியாது என்ற சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கல்வித்திட்டத்தினால் அவர் கட்டியிருக்கும் பாசக்கயிறு இப்பொழுது கொஞ்சம் அவிழ்ந்து வருகிறது. இதை நினைத்துப்பார்க்கவேண்டும். கல்வித் திட்டத்தை நினைத்தால் நான் படிக்காத தற்குக் காரணமே இந்தத் திட்டந்தான். யார் அதைச் செய்தார்கள்? அவர்கள்தான். நாங்கள் தலையெடுக்கவொட்டாமல் இக்கதிக்கு உள்ளாக்கிறவர்கள். அந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். இதைப்பற்றி இன்னும் விரிவாகப்பேசினால், இனத்தவேஷம் செய்வதாக நினைக்கக்கூடும். ஆகவே இத்துடன் இதைப்பற்றி சொல்லிமுடித்து இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று கனம் ராஜாஜி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். நீண்டகாலமாக உழைப்பவர்கள் வரி கொடுக்கிறார்களேயொழிய வேறுஒருவரும் கட்டுவதில்லை. காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் விளக்கமாகப் பேசுவதற்கு நேரம் கிடையாது.

“நகைமேல் சர்க்கார் வரிபோட்டும், மாடிவீடு கட்டியிருக்கிறார்களே அதற்கு வரி போட்டும், ஆடம்பர வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள் உபயோகிக்கும் சாமான்களுக்கு வரி போட்டும், சாதாரண ஏழை மக்கள் கிட்டு நகைபோட்டுக்கொண்டு திருப்தியடைந்து விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த கிட்டு நகைகூட எதற்காக? அதுகூட அவர்களுக்கு வேண்டாம். எவ்வளவோ கஷ்டமான நிலையில் வாழ்க்கையை நடத்தியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளைத் தவிர மற்ற எல்லோரும் நன்றாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு விவசாயிகள் வாழமுடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணமென்ன? விவசாயிக்கு வளைந்து கொடுக்கக்கூடிய சபாவம் இருக்கிறது. நாலுபேர் வந்தாலும் அத்தனை பேருக்கும் உபயோகம் இருக்கிறது. விவசாயின் ஆகாரம் வில்வருபம் எடுக்கிறது. ஒரு ஆள் சாப்பிடக்கூடியதை நாலு பேர்கள் சாப்பிட்டுவிடுவார்கள். கஷ்டப்படும் நேசவாளை விவசாயிகள் தங்களால் இயன்றவரையில் காப்பாற்றுகிறார்கள். மற்றவர் களெல்லாம் எதோ அவர்களுக்குச் செய்யப்போவதாக வாயளவில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர ஒரு சகாயம்கூடச் செய்யவில்லை. சர்க்காரும் இன்னும் சரியான முறையில் சகாயம் அளிக்கவில்லை. நாங்கள் சாப்பிடும் கஞ்சியை அவர்களுக்கும் கொஞ்சம் ஊற்றிவருகிறோம்.

“பவுன், வெள்ளி, பித்தளை போன்ற சாமான்களுக்கு என்ன வரி போட்டாலும் எங்களுக்கு அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. ஏனென்றால் நாங்கள் நகை போட்டுக்கொள்ள வந்தவர்களல்ல. உழைத்துக்கொண்டிருக்கத்தான் வந்திருக்கிறோம். விவசாயி ஒரு நெல் விதைத்து 375 நெல்

5th March 1954] [Sri S. Kandaswamy Gounder]

உற்பத்தி செய்கிறான். ஒரு சோளத்தைப்போட்டு ஆயிரம் சோளத்தை உண்டாக்குகிறான். அப்படி இருக்கும்போது அவன் சரியாக வாழமுடியாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? ஆனால் அதே சமயத்தில் ஒரு வியாபாரி லட்ச ரூபாய் முதல்போட்டு வியாபாரம் செய்தால் லட்சம் லட்சமாக சம்பாதிக்க முடிகிறது. விவசாயிமட்டும் ஏன் இன்னும் முன்னுக்கு வர முடியவில்லை என்பதை இன்னும் அரசாங்கம் கண்டு பிடிக்கமுடியவில்லை. பத்து ரூபாய் போட்டு ஒரு பொருளை வாங்கினால் அந்த வியாபாரிக்கு 4 அணு லாபம் கிடைக்கிறது. இப்படியே ஒரு குறிப்பிட்ட லாபம் அவர்களுக்கு கிடைத்துக்கொண்டு வருவதினால் மெத்தை வீடுகட்ட முடிகிறது. ஆனால் ஒரு விவசாயி ஒரு சோளத்தைப்போட்டு 1,000 சோளத்தை உற்பத்தி செய்தாலும்கூட குடிப்பதற்குக் கஞ்சிகூட கிடைக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்? அவர்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இன்று எல்லோராலும் சுரண்டப்படுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் பேரிலே ஒருவித அக்கறையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பிரிட்டிஷ் காலத்திலே அவன் எப்படி பாராமுகமாக வைக்கப்பட்டு இருந்தானோ அதேபோல இன்றைக்கும் ஜாதீவெற்றமையின் காரணமாக அவர்கள் அதே நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்றால் இது நியாயமா என்பதை அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஜனநாயக சர்க்கார் இப்பொழுது இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, பிற்பட்ட நிலையில் உள்ள ஹரிஜனங்கள், வெள்ளைக்காரன் ஆண்டுவந்த காலத்தில் எப்படி இருந்தார்களோ அதே நிலைமையில் தான் இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.”

SRI MOHAMAD SALIH MARACAIR:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1954-55-ம் வருஷத்திற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை நான் வாடிவெற்கிறேன். சில புதியவரிகள் விதிக்க இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் வகைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புதியவரிகள் நான் ஆதரிக்கத்தயாராய் இல்லை. ஏனென்றால் ஜனங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் இதை துடிக்கமாக நினைக்கிறார்கள், கட்டுவதற்கும் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். ஏனென்றால் நரி வலம் போனாலும் சரி, இடம்போனாலும் சரி, கடிக்காமல் இருந்தால்போதும் என்ற நிலையில் இப்போது இருக்கிறது. இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிற surcharge வரியை ஜனங்கள் விரும்புவதாகத் தெரியவில்லை. இதை அரசாங்கம் சற்று ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அறந்தாங்கி தாலுக்காவானது பெரும்பாலும் இனம் ஜமீன் நிலங்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. காடாரம்பம் நிறைந்த நிலங்களுக்கு இப்போது அதிக வரி விதிப்பது மிகவும் கஷ்டத்தை அளிக்குமென்று நினைக்கிறேன். இந்த நிலங்களில் எட்டண முதல் ஒரு ரூபாய்வரை குவிட்டு ரெண்டாக சர்க்காரால் வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தப் பிரதேசங்களுக்கு ஜில்லாவிலுள்ள அதிகப்படி வரியை வசூலிப்பது நியாயமல்லவென்று கனம் முதல் மந்திரியாரிடத்தும், கனம் ரெவின்யூ மந்திரியாரிடத்தும் கூறினோம். ஆனால் நியாயமான பரிசாரம் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. பல ஆண்டுகளாக மழையில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டதனால் இந்த வரியை கொடுக்கமுடியாமல் ஹைகோர்ட்டில் தாவா செய்தார்கள். இவ்விதமான கூடுதலான வரிவிதிப்பது சட்டவிரோதம் என்றும் பக்கத்து ரயத்து நில வரியை அனுசரித்து வரிவிதிப்பதே நியாயம் என்று சமீபத்தில் ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்புசெய்யப்பட்டது. ரயத்துகளின் நியாயமான கோரிக்கையை நிறைவேற்றாமல் பணம் செலவுசெய்து கோர்ட்டில் வழக்காடும்படியான நிலைமைக்கு சர்க்கார் விட்டது நியாயமா என்று நான் கேட்கிறேன். மேலும், 17-20 லட்சம் வரை கிஸ்தியாக வசூலிக்கப்படுகின்றன. அப்படி வசூலிக்கப்பட்ட பணத்தைக்கொண்டு இந்த தாலுக்காவுக்கு ஏதாவது செளகரியம் செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வந்ததாகத் தெரியவில்லை. நரசிங்காவேரி கால்வாயைப் பற்றி பலமுறையும் சபையிலும், அமைச்சரிடமும் முறையிட்டிருக்கிறேன். இதை அறந்தாங்கி தாலுகாவின்

[Sri Y. Manjaya Shetty]

[5th March 1954]

of paddy and rice are increasing and soaring up. Consequently, the poor and the middle class people are suffering a lot. This time last year, the price of one mura of rice was only Rs. 18 but now it is being sold at Rs. 24 and there is a tendency to rise further. This is partly due to the large scale purchase of paddy by rice mill owners at competitive prices and hoarding the same. If this state of affairs are allowed to continue, I apprehend, Sir, that there would be lawlessness, riots and looting. I take this opportunity to request the Government to take effective and urgent steps to check the rise of price by opening fair price depots and by requisitioning hoarded stock, and by such other methods which the Government may deem necessary. I request the Hon. the Food Minister to take immediate steps so that the situation may not go out of control in the district.

"Sir, inspite of the criticisms levelled against the Modified Scheme of Elementary Education, I am glad to know that the Central Advisory Board of Education has wholeheartedly supported the same. When such a body of eminent educationists have approved the scheme, I cannot appreciate the demand of some hon. Members to drop the same. In this connection, I wish to draw the attention of the Government to an important recommendation made by the Parulekar Committee. In Chapter VI, paragraph 13 of their report, it is stated as follows :—

"It is our considered opinion that an appropriate increments in the salary of teachers without any delay is one of the essential pre-requisites for rousing and sustaining their enthusiasm and devotion in the present work. Our recommendation is that within the limits of finance, the best that is possible should be done for the teachers."

"Permit me to submit, Sir, that whatever steps the Government may take for the successful implementation of the new Education Scheme, it may not bring out the desired result, unless the salary of the teachers is increased and they are made to lead a happy and contented life. I hope that the Government will not lose sight of this important aspect of the problem.

"Sir, I wish to say that the medical facilities provided for the rural areas are insufficient and inadequate in many parts of the State. People have to trek or travel a distance of about 10 to 15 miles to have medical assistance. Their difficulties and hardships are in explainable. No doubt, sufficient provision is made for increasing the bed-strength of the existing hospitals and for opening of a new Medical College at Madurai. But permit me to submit that sufficient provision has not been made providing medical facilities in rural areas. Of course, a provision of Rs. 2 lakhs is made for providing Mobile Dispensaries. But I must submit that the provision is inadequate in view of the magnitude of the problem which the Government have to tackle in this respect. May I request the Government to provide one Mobile Dispensary for Coondapur taluk in South Kanara district which is the most

[5th March 1954]

[Sri Y. Manjaya Shetty]

neglected part of the district? Thanks to the efforts of Dr. Madhava Pai in having opened a Medical College at Udipi. Several of our young men have been enabled to get medical education there. Several Members of the Cabinet of the State and also eminent medical men who visited that institution, have not only expressed their admiration for the institution, but also have paid glowing tributes to the founders of the same. It is needless for me to say that the institution needs help, guidance and advice from the State Government. Our Chief Minister who has got immense liking for good work, I hope, would rise up to the occasion and render all possible assistance to that institution.

"Though a sum of Rs. 607 lakhs is provided for capital expenditure on irrigation works, I am sorry to observe that not a single scheme of South Kanara is included therein. Time and again I have been impressing upon the Government the urgent need and imperative necessity of executing two major schemes of 'Bijur' and 'Halady'. But Government have not taken any step. May I repeat my request to the Government to examine and take up these schemes as expeditiously as possible? No doubt, Sir, as a first step towards solving the land problem in South Kanara district, the Government came forward with the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act which is now awaiting the assent of the President. It is a measure granting temporary relief to tenants. But more than once, it has been made clear on the floor of this House that the people of the district want a more comprehensive land legislation assuring them security of tenure and fair rental. May I repeat my request to the Government to expedite such a measure, so that the people of the district may live a happy and contented life?

"The Government have recently passed the Madras Indebted Agriculturists Temporary Relief Act affording temporary relief to indebted agriculturists. Let me make it clear that what the indebted agriculturists of the State want is not a temporary relief, but a lasting one for a longer period. If the Government really wants to confer upon the indebted agriculturists any benefits, let me say the Government would be well advised to introduce another measure providing for the repayment of debts and arrears of rent in five or ten yearly easy instalments. Let me also say that such a measure may not be made applicable to the rich indebted agriculturists but may be made applicable only to poor agriculturists who are indebted and who have no immovable properties of their own. Otherwise, I am afraid, with the lapse of the Act, the creditors will no doubt harass the poor agriculturists. I hope this humble suggestion of mine would be considered by our benign Government.

"Sir, various welfare schemes sponsored by the Government required finance which necessitated the levy of fresh taxes. I welcome the taxation measures proposed by our Hon. Finance

[Sri Y. Manjaya Shetty]

[5th March 1954]

Minister and I feel that it is the duty of every one of us who has got the interest, progress, and the welfare of the State at heart to support these measures wholeheartedly.

"The Government have announced that the opening of 'Neera Parlours' is not inconsistent with the Prohibition policy. Neera, it is admitted on all hands, is a vital food and it is welcome in these days of food scarcity. If neera parlours are opened in larger numbers, I am sure that they may benefit the poor classes immensely. The people of South Kanara have been agitating for a long time that neera parlours be opened there. But their agitation has not met with complete success. I do not understand nor can I appreciate why the Government should adopt 'go-slow' policy in matters like this. If it is implemented, it would not only bring great popularity to the Government, but also mean a great relief to the poor people. On account of the introduction of Prohibition, a large number of tappers have been thrown out of employment. In order to provide employment to ex-tappers, Government has permitted them to tap coconut trees and to draw sweet juice for the manufacture of jaggery through co-operative societies. In South Kanara, this concession is extended only to a few villages, whereas it is denied to several other villages of the district. This sort of discrimination has created a sort of disappointment and discontentment among the people. Let me take this opportunity of requesting the Government to extend this concession at least to the coastal villages of the district, so that the people may get some employment in these days of unemployment.

"With these few words, Sir, I have great pleasure in supporting the Budget before the House."

11-50
p.m.

* SRI M. MANICKASUNDARAM :— "மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1954-55-ம் வருஷத்திய வரவு செலவு திட்டத்தை சில வரவேற்கத்தக்க அம்சங்களுடன் தயாரித்ததற்கு நான் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களை பாராட்டுகிறேன். Central cess நிதியிலிருந்து 'கைத்தறி தொழில் அபிவிருத்திக்காக ரூபாய்க்கு 1½ அணா subsidy கொடுத்திருப்பது உண்மையாக நெசவாளருக்கு செய்யக்கூடிய ஒரு சலுகையாகும். இந்த சலுகை கர்ப்பப்படுவது மிகவும் நெசவாளிகளுக்கு உபகாரமாக இருக்கும். விவசாயத் தொழிலுக்கு அடுத்தபடியான முக்கியமான 'கைத்தொழில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாகும். ஓர் அளவு மில் துணிக்கு வரி விதிப்பு ஏற்பட்டிருப்பினும், இது நம் நாட்டிலிருக்கக்கூடிய 4 லட்சம் நெசவாளருக்கு சலுகை காட்டக்கூடிய ஒரு திட்டமாக இருக்கிறது என்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

"அமராவதி அணைக்கட்டின் அஸ்திவாரக்கல் நாட்டு விழாவுக்குப்பின் ஏதோ மின்சார வசதியின் காரணமாக அதை சற்றுமாற்றி அணைக்கட்டு போவதாக பத்திரிகை வாயிலாகத் தெரிந்துகொண்டேன். நான் இதைப் பார்த்த பிறகு எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஏற்கனவே கீழ்ப்பவானி திட்டத்தினால் கரூர் தாலுகாவில் சில கிராமங்களுக்கு பாசன வசதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அமராவதி திட்ட இடம் மாறு தலினால் கரூர் தாலுகாவில் அமராவதி நதியின் பாசன ஆயக்கட்டுகள் திட்டத்தின்கீழ் கிடைக்கும் பாசன வசதி இல்லாமல் போய்விடக்கூடாது. ஆகையால் அமராவதித் திட்டத்தின் இடமாறுதலால் கரூர் டிவிஷன் ஆயக்கட்டுகளுக்கு பாசன வசதி குறையாது என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த சபையில் வாக்குறுதியளிக்கவேண்டுமாறு மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

5th March 1954]

[Sri M. Manickasundaram]

"அணைக்கட்டு கட்டுவதால் கீழ்ப்பாசனதார்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி குறையக்கூடாது. ஏற்கனவே மழையில்லாமையினால் அவர்களுக்கு 4, 5 வருஷங்களுக்கு ஒரு முறைதான் நல்லவெள்ளாமை கிடைக்கிறது. சேடர் பானையம் தென் கரையில் ஒரு கால்வாய் வெட்டி அதைப் புகலூர் வாங்கல் மற்ற கால்வாய்களுக்கு இணைப்புகொடுத்து கடைசியில் அமராவதியில் கொண்டுவட்டால் கரூரில் இடையிலுள்ள நிலங்களுக்கும் சில புஞ்சை நிலங்களுக்கும் ஒரு சலுகையாக இருக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். காவேரியிலிருக்கும் தண்ணீர் போதாது என்று நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். காவேரியில் வெள்ளம் வரும்பொழுதுதான் தண்ணீர் வீணாகப்போகிறது. சமீபத்தில் திருச்சியில் வெள்ளத்தினால் 6 சேதம் ஏற்பட்டது. ஆகையால் காவேரியில் வெள்ளம் வரும்பொழுதாவது மேட்டுப்பாங்கான பிரதேசங்களில் தண்ணீரைத் தேக்கி கால்வாய்கள் மூலம் அதை புஞ்சைப் பிரதேசங்களுக்கு எடுத்துச்சென்றால் அங்கு ஓர் அளவு உற்பத்தி அதிகம் செய்யமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

"உதாரணமாக பஞ்சப்பட்டி பிரிக்காவில் ஒரு குளமிருக்கிறது. அதில் 1930-க்கு முன்பு பூரணமாகத் தண்ணீர் தேக்கினார்கள். பின்பு 1930-ல் ஏற்பட்ட ஒரு வெள்ளத்தினால் அதன் கரை அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டது. பிறகு சுமார் 10 வருஷத்துக்கு அதில் தண்ணீர் தேக்காமலே விட்டுவிட்டார்கள். பின்பு 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 7 அடி மட்டும் தண்ணீர் தேக்குவதற்கு வசதியாக கரை ரிபேர் செய்யப்பட்டது. இரண்டு அங்குல மழை பெய்தாலும் இந்தக் குளத்தில் தண்ணீர் தேக்குவதால் பக்கத்திலுள்ள கேணிகளிலும் தண்ணீர் ஊற்று ஏற்படுகிறது. இதனால் விவசாயம் அதிகமாகிறது. அதேபோல் காவேரியில் ஏற்படும் வெள்ளத்தின் போதாவது மேட்டுப் பிரதேசங்களில் தாராளமாக கால்வாய்களை வெட்டி விட்டால் பக்கத்திலுள்ள குளங்கள் நிரம்பி கேணிகளிலும் தண்ணீர் ஊற்று ஏற்படும். அதனால் புஞ்சை நிலங்களுக்கும் பாசன வசதி கிடைக்கும். ஆகையால் புள்ளம்பாடி திட்டத்தின் அடிப்படையில் மேட்டுப்பிரதேசங்களில் கால்வாய்கள் வெட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"திண்டுக்கல் தாலுகாவிலுள்ள வேடசந்தூர் பிரிக்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பஞ்சப்பட்டிமட்டும் இந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை. காரணம் தெரியவில்லை, பஞ்சப்பட்டி திருச்சி ஜில்லாவில் இணைக்கப்பட்டிருப்பது தான் காரணமா? வேடசந்தூரிலும், பஞ்சப்பட்டியிலும் நீர்வளம் நிலவளம், மற்ற நிலவளங்கள் எல்லாம் ஒன்றாகத் தானிருக்கிறது. ஜில்லாவின் அடிப்படையில் இடங்களைத் தேர்ந்தெடுக்காமல் ஒவ்வொரு இடத்திலுள்ள நிலைமையை அனுசரித்து இந்த பிரிக்கா அபிவிருத்தித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். வேடசந்தூர் பிரிக்காவை ஒத்த பிரம்பாக்காக உள்ள பஞ்சப்பட்டி, வெள்ளியாணை பிரிக்காக்களையும் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"மேலும் அமராவதியில் தண்ணீர் வற்றினதற்குப் பின் அங்குள்ள வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் போகின்றது. அப்படிப்பட்ட காலங்களில் திருச்சி முனிசிபாலிட்டியில் தண்ணீர் வசதிக்காக காவேரியில் ஏற்படுத்தி இருக்கும் திட்டத்தைப் போல், அதாவது பம்பு செட்டுகள் வைத்து தண்ணீர் கிணற்றிலிருந்து இறைத்து சப்ளை செய்து போல் அந்தந்த வாய்க்காலுக்கு தலைப்பில் அங்குள்ள அமராவதியிலும் இம்மாதிரி பல கிணறுகள் வெட்டி அந்தந்த வாய்க்கால்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்தால் சுமாராக 10 அல்லது 15 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும். அதையாவது எடுத்து பம்பு செட்டுகள் வைத்து கிணறுகள் மூலம் தண்ணீர் சப்ளை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—"It is past midnight now. And to-day is Saturday 6th March. I adjourn the House to meet again at 10 a.m. to-day.

The House then adjourned.

12
mid-
night

[5th March 1954]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 53 asked by Sri P. Rangaswamy Reddiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th March 1954, page 477 supra.]

On the evening of the 30th October 1953, a Police constable saw a man loitering near the sweetmeat bazaar in Kozhikode town. This person who was apparently a stranger to the place told the constable that his name was Murugesan; that he was a native of Karunkali gramam in North Arcot district; that a fortnight before, he had murdered his wife and her lover, and also his daughter when she raised an alarm, and that since then he had been wandering from place to place. On the basis of his statement, Murugesan was arrested. He was fed and looked up for the night. The next morning, the prisoner was found vomiting and purging. Before he could be taken to the hospital he died.

2. The Subdivisional Magistrate, Kozhikode, held an inquest over the dead body. The Panchayatdars returned a verdict of death due to natural causes. Thereupon, the Subdivisional Magistrate, sent the corpse to the Assistant District Medical Officer, Kozhikode for autopsy. The Medical Officer found no external injuries on the body. He sent the viscera and the contents of the stomach for chemical analysis. The Chemical Examiner did not find trace of any poison in the material sent to him. The opinion of the Assistant District Medical Officer is that the prisoner might have died of natural causes.

3. Enquiries were set afoot with a view to establish the identity of the deceased and verify the truth of the statement made by him. In spite of intensive enquiries, it has not been possible to establish his identity.

4. The inquiries made at Karunkaligramam have revealed that there were no cases of murder in the village as stated by the deceased.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 6th March 1954.

The House re-assembled pursuant to the announcement of the Speaker at the conclusion of the night sittings on 5th March in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER :—“ I have placed before the House 23 questions and I want to finish them during the question hour itself.”

Communal organizations in Malabar.

* 63 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Central Government have directed this Government recently to report about the alleged subversive activities of certain communal organizations in Malabar;

(b) if so, the reply sent by this Government regarding them;

(c) whether the State Government has been advised by the Central Government that the Muslim League being an organization of a communal character should not be encouraged; and

(d) if so, whether or not the ‘ Joint Front ’ with the Muslim League tantamounts to disregard of the guidance of the Central Government?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ (a) & (b) There was no direction such as mentioned and the question of any reply does not arise. The hon. Member has perhaps got incorrect copies of some confidential official correspondence.

“ (c) The Central Government could not and did not tender such advice and no question of the State Government encouraging the Muslim League or any other such organization can arise. A general circular was received in 1948 and this was placed on the table of the House in answer to the Legislative Assembly question put by hon. Member Sri Narayana Kurup on 27th March 1953.

“ (d) The Central Government tenders no guidance in political work. What the hon. Member has in mind is that the Muslim League is generally on the side of law and order and is strongly opposed to the growth of power or influence for the Communist party among the Muslim section of the people in Malabar. It is open to the party to which the hon. Member belongs to work for a joint front with the

[6th March 1954]

Congress organization and co-operate in reducing communal mindedness and communal politics instead of seeking a joint front with organizations whose sole object is communal politics and the intensification of communal feeling.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, are the Government aware of the fact that a certain understanding, a "*paraspara dharana*" has been arrived at between the Malayala Pradesh Congress Committee and the Muslim League of Malabar to contest in the past municipal elections? "

MR. SPEAKER :—" What has that to do with the main question? I am also unable to understand how the Minister or the Government can be held responsible for that? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I was just going to say Sir, that the hon. Member is unable to see the distinction between Government and party. "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The reason why I put the question is this, Sir. The Hon. the Chief Minister himself was aware of the fact . . . "

MR. SPEAKER :—" But how is the Government or the Minister responsible for that. "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" It was reported in the Press Sir, that the understanding reached between the ruling party and the Muslim League was with the knowledge of the Hon. Chief Minister who happens to be the leader of the ruling party, i.e., the Congress. "

MR. SPEAKER :—" This has nothing to do with the main question. "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, I again repeat that we do not believe in mixing up Government with Party. We are not a single party Government or a totalitarian Government. Party affairs must be kept quite distinct from Government. "

SRI C. KANDASAMY :—" Muslim League திட்ட வட்டமாக ஒரு மதத்தைச் சேர்ந்த கட்சியாக இருப்பதினால், அது வகுப்பு வாத கட்சிதான் என்று பிரதமரிடம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, the Communist party's desire apparently is that we should get a ban put upon the Muslim League. We shall consider the suggestion. "

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Is the fundamental object of the Muslim League to uplift the backward classes among the Muslims and not to uphold the tenets of the Prophet Mohammed? "

MR. SPEAKER :—" How is the Government responsible for all this—what the creed of the party is and all that? "

[6th March 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" On a point of explanation, Sir. The Hon. the Chief Minister said that the Communist Party was suggesting that there should be a ban on the Muslim League. That was not at all our intention in putting this question. "

Administration of special fees fund in schools.

* 64 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the headmasters of secondary schools in the State have been invested with the powers of handling the special fees fund intended for purposes such as conducting literary societies, excursions, scouting, visual education and purchase of stationery, etc. : and

(b) if so, why the District Board, South Arcot, have taken the powers into their own hands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) In the case of aided secondary schools, headmasters have been empowered to administer the special fee collections and rules have been framed in this regard. No definite instructions have been issued in the case of secondary schools under local bodies for the administration of the special fee collections. The question of framing definite rules for the purpose is separately under consideration.

" (b) Does not arise in view of the answer to clause (a) above. "

SRI K. R. VISWANATHAN :—" Sir, in view of the fact that such withholding of powers from the headmasters frustrates the very object of the fund and ends in mere accumulation of money in the hands of the managements without benefiting the student population, will the Government direct the managements to restrict their authority only to the auditing and scrutiny of the accounts? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I shall consider that suggestion, Sir. "

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, is the Hon. Minister for Education aware of the fact that there is a definite rule in the Madras Educational Rules which says that the Managements shall have no say in regard to these special fees except the headmasters, and that being the case, may I know why in the case of the South Arcot District Board schools, the District Board authorities were allowed to have a say in the disposal of these special fee collections? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the rule referred to by the hon. Member applies to private managements. As far as local bodies are concerned, no definite rules have been framed. That question is under the consideration of the Government. I know that certain local bodies have absorbed the special fees into their general funds. We are aware of it and that is why the matter has been taken up for consideration. We shall issue definite instructions after considering the whole matter. "

[6th March 1954]

Assignment of lands to Harijans in Vriddhachalam taluk.

* 65 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri M. Kattimuthu): Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state the action taken by the Government on the petition sent by the Harijans requesting to cancel the penalty imposed on them for having cultivated the Vallaru poramboke land (Survey No. 161) in Vriddhachalam taluk and to assign the land to them permanently for cultivation as they were cultivating it for over 20 years?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"A report has been called for from the Collector."

SRI K. R. VISWANATHAN:—"Sir, when was the representation received by the Government and how long will Government take to come to a decision in the matter?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"The question was received sometime last month and stay had been given against eviction proceedings. The matter will be examined and the hon. Member need not worry about it."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Sir, I would like to know on behalf of the opposition Members how the latter part of the answer of the Hon. Minister for Revenue is essential and relevant? We did not want that answer. As far as the hon. Members on the opposition side are concerned, we do not need that part of the answer."

SRI P. G. MANICKAM:—"பத்து வருஷகாலம் கவர்மெண்டு புறம்போக்கு நிலங்களை அனுபவித்து வரும் ஹரிஜனங்களுக்கு, அந்நிலங்களைப் பட்டாச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று 1949-ம் வருஷம் ஜூன்மீ 11-ம்உல் வெளியிடப்பட்ட கவர்மெண்ட் உத்திரவு ஜி.ஒ. நெ. 1625-ல் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலுமுள்ள ஹரிஜனங்களிடமிருந்து அநேக விண்ணப்பங்கள் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டாலும் சரியான உத்தரவு கிடைப்பதில்லை. ஆகையால் இந்த உத்திரவை அனுசரித்து உடனடியாக ஹரிஜனங்களுக்குப் பட்டாக்கள் வழங்கும்படியாக, ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் உத்திரவு பிறப்பிப்பார்களா?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, this particular question refers to a particular area. If the assignment is not objectionable, that is, if it is not in tank or channel poramboke, I think there is every probability of the land being assigned. That is why I said that the hon. Member need not worry about it. I do not know why the hon. Member from Villupuram is worrying over what I said."

The Madras Special Pay and Allowances Rules, 1933.

10-10 a.m. * 66 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have any proposal to amend the Madras Special Pay and Allowances Rules, 1933, to provide for the accrual of the earned leave in line with the old leave rules; and if not, the reasons therefor?

[6th March 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The rules relating to Government servants under the old Madras Leave Rules and the Madras Special Pay and Allowance Rules is apparently an error for Fundamental Rules. The answer to the question of the hon. Member is: No, the reason being the heavy extra cost involved."

SRI K. ARANGANATHAN:—"In the Budget speech of the Hon. Finance Minister, he has stated that he is going to liberalise the leave rules of Government servants. May I know what he is going to do in that regard?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"What I said relates to the leave rules of the last grade servants, Sir."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"May I know the extra cost that would be involved due to this liberalisation?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I do not have the exact figures. But it will be a considerable amount. Apart from that, Sir, the fundamental rules were framed for the sake of foreigners who served here to suit their conveniences. I do not think that those facilities are necessary for our Government servants."

Mineral ores in T. Puthur, Musiri taluk.

* 67 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state—

(a) whether mineral ores containing deposit of gold were found in T. Puthur, Musiri taluk, Tiruchirappalli district in April 1953;

(b) whether any Geologist was appointed to investigate into the matter; and

(c) if so, the result thereof?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—" (a) The Collector of Tiruchirappalli reported in March 1953 that during the course of deepening a well in Tandalaiputhur village, Musiri taluk, a metal-like substance was discovered at a depth of 30 feet. Samples of ore were analysed at the Chemical Testing and Analytical Laboratory, Madras and it was reported that no gold was found but that there were traces of iron pyrites which appeared as gold. However, the Geological Survey of India have after analysing the samples at their laboratory at Calcutta reported that the samples contained traces of gold. In view of the conflicting opinions, steps are being taken to get the samples analysed at the Kolar Gold Field's Laboratory.

" (b) No, Sir.

" (c) Does not arise in view of the answer to Clause (b) above."

[6th March 1954]

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" May I know whether any excavations were made in the vicinity to see whether there were any deposits of gold or precious stones? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" First of all, we must be satisfied whether what we have found contains gold or other precious materials. We have sent it for examination. As and when the report is received, we will consider the suggestion of the hon. Member."

Perintalmanna hospital in Malabar.

* 68 Q.—SRI O. KORAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) when the management of the Perintalmanna hospital was taken over by the Government from the Malabar District Board; and

(b) what are the improvements that have been made in the hospital by the Government since then?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) 19th November 1952. " (b) No improvement has been made so far."

SRI O. KORAN :—" May I know whether Government have any proposal to extend the building so as to accommodate a large number of patients? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Increase in the number of in-patients was seen only in the year 1953. The Director of Medical Services will have to send proposals for inclusion in the next budget regarding the increase in the bed strength of the hospital and employment of additional staff. The proposals will then be duly considered."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Demands are made to Government to take over Local Fund Hospitals so that they could make necessary improvements. Is it to discourage such a demand from the people that Government are making no improvements in the institutions which they had taken over? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" No, Sir. As and when it is found necessary to increase the bed strength or to provide additional staff in these hospitals, proposals are made by the Director of Medical Services and they are considered in connection with Part II schemes for inclusion in the Budget."

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" May I know whether the Government have taken steps to implement the recommendations of the Director of Medical Services when he visited the hospital in the year 1950-51? When a question was put to the Hon. Minister during the last session, he gave an affirmative answer. May I know what has been done since then? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I cannot on this occasion say what question was put to me in the last session and what answer I gave."

[6th March 1954]

SRI O. KORAN :—" Is it not a fact that the medicines now supplied to the hospital are quite insufficient and if so what steps Government propose to take to supply more medicines? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have no information to that effect, Sir."

Arecanut research stations.

* 69 Q.—SRI Y. MANJAYA SHETTY (on behalf of Sri M. S. Mogral): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many arecanut research stations have been established in the State so far;

(b) how many of them are situated in the districts of Malabar and South Kanara;

(c) the expenditure incurred in establishing them; and

(d) the nature of the work undertaken by them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) & (b) Only one Arecanut Research Station has been established in this State and it is situated at Vittal in South Kanara district.

" (c) The Station has been established under a scheme for the investigation of the stem-breaking disease of arecanut palm, sanctioned for a period of ten years from 1st August 1952 with the financial assistance from the Indian Central Arecanut Committee. The expenditure incurred on the scheme from 1st August 1952 to 31st December 1953 is Rs. 27,810-7-8.

" (d) Investigation for finding out the factors responsible for the stem-breaking of the arecanut palm and allied disease problems and their treatment are undertaken at this station."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know on whose recommendation the site was chosen? Is it on the recommendation of this Government or Central Government? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I think the site was chosen on the recommendation of our own experts."

DR. K. B. MENON :—" Did the Arecanut Co-operative Marketing Association, Malabar, submit any memorandum and did they make any demand for a research station? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice, Sir."

Selection of headmasters for the District Board High Schools in Tiruchirappalli district.

* 70 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there was any selection of Headmasters for the District Board High Schools in Tiruchirappalli district;

[6th March 1954]

(b) if so, the number of District Board servants and outsiders separately-selected as headmasters; and

(c) the conditions prescribed for the selection of headmasters and the authority for such selections?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir. There was a selection for preparing a panel of Headmasters for 1953-54 for the Board High Schools in Tiruchirapalli district.

“(b) No teacher in the service of the District Board was selected for inclusion in the panel. Nine teachers, who were not in the service of the District Board, but who applied in response to the advertisement were selected for inclusion in the panel.

“(c) Statutory rules have been framed to regulate the selection of candidates for appointment as headmasters. The selection is made by a Committee generally consisting of the President, District Board, the District Educational Officer and the Divisional Inspector of Schools. In the case of girls' schools, the Inspectress and the President, District Board, will form the Committee.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“May I know whether any names of teachers from the District Board were recommended by the District Board and may I know whether any one was selected?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The question of recommendation of the District Board as such does not arise. It is the committee that scrutinises the applications. It is they who make the selection. If the hon. Member wants to know whether there were any applicants from the District Board Service, let me inform him that there were two applicants, who were qualified to apply and who applied. But the committee found them unsuitable and so they were not selected.”

SRI M. PALANIYANDI :—“Sir, சில இடங்களில், உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நன்றாக அமைப்பதற்காக அங்குள்ள ஹெட்மாஸ்டர்கள் ஐந்து ஆறு வருஷங்கள் நன்றாக வேலை செய்த பிறகு, வெளியிடங்களிலிருந்து மனுக்களைப் பெற்று, வேறு ஆட்களை ஹெட்மாஸ்டர் வேலையில் நியமிப்பதன் காரணமாக, பழைய ஹெட்மாஸ்டர்களின் வேலையில் உற்சாகம் குறையாதா என்று கேட்கிறேன்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Persons who have already been appointed as Headmasters are not disturbed. It is only when vacancies arise and we have to fill them up, applications are called for and selection made. It is only in those cases, we have to make a proper selection.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“In view of the fact that acting Headmasters lose their enthusiasm and encouragement when, even though they have put in sufficient number of years of service, they are not selected, but some outsider is selected, will

[6th March 1954]

the Government direct that at least hereafter a minimum number of Headmasters should be selected from out of the Local Board Teachers?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The qualification prescribed for the post is that only assistants who have put in ten years service can become headmasters. Here, there were only two persons, who had put in ten years' service. They were qualified to apply and they applied. But the committee found that they were not suitable for the job. So they were not selected.”

Increase of pay of karnams in shrotriyam villages.

* 71 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to increase the pay of village karnams in the shrotriyam villages?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Yes. The matter is under the consideration of the Government.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“How long will the Government keep this matter under consideration? Why should there be difference in respect of pay between the karnams in the inam and shrotriyam villages when both do the same kind of work?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Sir, everything short of a final decision is in Government's language considered to be “under consideration of Government” including very important decisions.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“May I know, Sir, whether there is any proposal before Government to bring in a comprehensive piece of legislation to bring all these village officers in Inam, Ryotwari and Zamindari villages on an equal level with regard to their status, pay, etc.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“An elaborate legislation for this purpose is not necessary. Only if we increase the pay scales, the village officer in a shrotriyam village comes on a par with others.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Apart from giving increments in pay, will the Government be pleased to supply them with stationery like paper and pencils, as they make a very great grievance of it?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“When the case of the ryotwari village officers is considered, the case of these officers also will be considered.”

Labour organizations recognized by Government.

* 72 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister 10-20
for Industries and Labour be pleased to state what are the Provincial a.m.
Labour Organizations recognized by the Government for the purpose

[8th March 1954]

of giving representation to such organizations in Tripartite Committees, Regional Committees under the Employees' State Insurance Act and such other Committees?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" No recognition has been specifically accorded by the Government to any particular labour organization or organizations for the purpose mentioned in the question. Representatives are ordinarily chosen from such principal organizations as The Indian National Trade Union Congress, The All India Trade Union Congress and the Hind Mazdoor Sabha, when the employees' interests are to be represented in Committees, as many Trade Unions are affiliated to one or other of these organizations. Nomination of persons on a Committee is made also with reference to the purpose for which the Committee is constituted."

SRI S. RAMALINGAM :—" இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ், அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ், ஹிந்த் மஜ்தூர் சபை போன்ற சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் நாங்கள் தேவைப்படும்போது இந்தக் கமிட்டிகளில் சேர்த்துக் கொள்வோம் " என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். சமீபத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட Regional committees (under the Employees State Insurance Act) களில் அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகளோ, தமிழ்நாட்டு தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகளோ சேர்க்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று மந்திரி அவர்கள் கூறுவார்களா ? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" As I said, we take into consideration the purpose for which the nomination is made. In the case referred to by the hon. Member, we nominated Mr. Chinnadorai of Coimbatore, a representative of the Hind Mazdoor Sabha. We propose to introduce the scheme in Madras and so Mr. S. C. C. Anthony Pillai, a member belonging to the Hind Mazdoor Sabha, has also been nominated."

SRI S. RAMALINGAM :—" தமிழ்நாட்டு தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகளை ஏன் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லையென்று தான் நான் கேட்டேன். மற்றவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டதன் காரணத்தை நான் கேட்கவில்லை. தமிழ் நாட்டுத் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் நம்முடைய மாகாணத்தில் கிடையாதா ? சென்னையிலும், கோயமுத்தூர் போன்ற பல இடங்களிலும் இல்லையா ? அப்படியிருக்கும்போது, ஏன் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லையென்று தான் நான் கேட்டேன்."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" No discrimination was made against the All India Trade Union Congress. We have put representatives of the All India Trade Union Congress in many other representative bodies. In one, we may be able to put their representative and in another we may not be able to put. There is no reason that can be ascribed, but want of seats may be the primary cause."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கமிட்டிகளுக்கு நியமனம் செய்யப்படாத கமிட்டிகளுடைய காரியம் என்னவென்று கணக்கெடுத்துத் தான் பிரதிநிதிகளைப் பொறுக்கியெடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், இந்தக் கமிட்டி நியமித்ததில் அகில இந்திய தொழிற்சங்க

[8th March 1954]

காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் சேர்க்கப்படாமலிருக்கக்கூடிய நிலையில் என்ன காரியத்தை இந்தக் கமிட்டி செய்யப்போகிறது என்று மந்திரி அவர்கள் தெரியப்படுத்துவாரா ? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Obviously those chosen were better representatives than the representatives of the A.I.T.U.C. There can be no two opinions that the persons selected are very representative of the employees of the particular industry concerned in that particular area."

Price of sugarcane at Nellikuppam Sugar Factory.

* 73 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the cost of sugarcane per maund fixed by the Government for supply at Nellikuppam Sugar factory, South Arcot district, during 1953-54?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Government of India have fixed the sugarcane price payable by the factories to growers during the 1953-54 season at Re. 1-7-0 per maund for gate deliveries and at Re. 1-5-0 per maund for delivery at railway centres. In addition to this it is expected that on the basis of a voluntary understanding between the factory and the growers, an additional price based on the percentage of recovery of sugar from cane in Nellikuppam area and on the sugar prices realized by the factory will be paid to the growers, after the requisite particulars are available."

Provision of drinking water and electricity for Ottapalam Panchayat area.

* 74 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have arrived at a decision regarding the provision of drinking water and electricity for Ottapalam Panchayat area, Malabar district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" So far as provision of drinking water is concerned the matter is still under the consideration of the Government."

As regards electricity, it is hoped that the execution of the scheme sanctioned for the purpose may be commenced during 1954-55."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" While thanking the Government for allowing the extension of electricity even at this belated stage, to Ottapalam, may I request that, when the scheme is actually put into execution, the lines may be taken along the river bank so that they may also benefit agricultural operations? "

MR. SPEAKER :—" It is a request to the Government."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I hope that the suggestion will be considered by the Minister concerned."

[6th March 1954]

Resettlement of Arni Jaghir villages.

* 75 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri V. K. Kannan) : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) when Arni Jaghir was taken over by the Government from the Jaghirdar; and

(b) whether all the villages in the jaghir have been resettled; and if not, why?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) The Arni Jaghir was notified and taken over on 3rd January 1951.

“(b) Resettlement operations in estates taken over can be commenced only after survey work is completed. Survey work is done according to a programme drawn up in advance. Survey of estates in the Tiruppattur taluk in the North Arcot district has been included in the programme for 1954–55 where a beginning has already been made. Survey of other areas in the district including Arni Jaghir will be taken up after the work in the Tiruppattur taluk is completed. It is reported that it will be possible to complete the survey of the Arni Jaghir in the course of 1955–56 after which settlement operations will commence.”

SRI K. VINAYAKAM :—“The jaghir was taken over by the Government in 1951 and the Hon. Minister assures us that the survey work will be carried out in 1955–56, that is after the lapse of five years from the date of taking over. Are not the Government aware of the fact that a lot of mischief is done in the villages by the defunct Jaghirdar?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“No mischief can be done by the defunct Jaghirdar. This survey and settlement is being carried on according to a plan. The survey parties are now working in Salem and Coimbatore. This year in April or so one party from Coimbatore Range will work in Tiruppattur taluk, and after that, this work will be taken up.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“What is the annuity paid to the Jaghirdar after the taking over of this jaghir?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“I cannot answer, as I want notice.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“It appears from the answer that the delay is due to want of survey staff. Why should not the Government employ extra staff to complete this small work?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“Recently, we have employed extra survey parties, and I think four survey ranges have been opened.”

[6th March 1954]

SRI K. R. VISWANATHAN :—“May I know the number of survey parties employed in the whole State and may I also know whether it will be possible for all the parties to complete the work before the expiry of the term of the present Ministry?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“From Arni Jaghir, I cannot suddenly switch on to the whole State.”

Firka Development Scheme in Tindivanam Revenue Division.

* 76 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to start Firka Development Scheme in Tindivanam Revenue Division?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The question of selecting additional areas for launching the National Extension Service has not yet been decided.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“In the whole of South Arcot, Tindivanam Revenue Division is the worst drought-affected and backward area and as such, when the Government decide to extend the scheme, will they consider the extension of this scheme to Gingee taluk?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I shall bear in mind the suggestion of the hon. Member when the proposals are taken up for consideration.”

Works to be executed under Five-Year Plan.

* 77 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to lay on the table of the House a statement showing all the various works proposed to be undertaken under the Five-Year Plan in the Malabar district?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“The Five-Year ¹⁰⁻³⁰ Plan has been made in the interests of the State as a whole. ^{a.m.} It includes individual schemes for the benefit of particular areas as also schemes of a general nature, which benefit individual districts also.

The following are the special schemes for the Malabar district :—

1. Wynaad Colonization Scheme.
2. Establishment of a District Livestock Farm.
3. Improvements to Forest Roads.
4. Establishment of a hydrogenation factory at West Hill.
5. Improvements to the Kerala Soap Institute, Kozhikode.
6. Malampuzha Irrigation Project.
7. Walayar Irrigation Scheme.
8. Mangalam Reservoir.
9. Improvements to Headquarters Hospital, Kozhikode.

[8th March 1954]

The schemes of a general nature which may benefit the Malabar district substantially also are many, e.g., agricultural improvements, including repairs to minor irrigation sources, rehabilitation of ex-servicemen who have an agricultural bias, opening of adult literacy schools, primary and basic schools, providing protected water-supply for rural and urban areas, etc. It is not practicable to compile a complete list of such schemes, showing the expenditure to be incurred in the particular district."

SRI N. K. PALANISWAMI :—" பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் பிரதேசங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக மத்திய சர்க்கார் 6 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கொடுத்திருந்தபோதிலும், பட்ஜெட்டில் 219 லட்சம் ரூபாய் தான் செலவு செய்யப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? ஏன் அந்த 6 கோடி ரூபாயும் செலவு செய்யப்படவில்லை? "

MR. SPEAKER :—" மலபாரில் ஐந்து வருஷத் திட்டத்தின் கீழ் என்னென்ன செய்யப் பேசுகிறார்கள் என்பது பிரதானக் கேள்வி. அந்தக் கேள்விக்கும் இப்பொழுது நீங்கள் கேட்டிருக்கக்கூடிய உப கேள்விக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" Sir, have the Government recommended any supplemental list to the Five-Year Plan and, if so, does the Kanyirapuzha scheme find a place in that supplemental list? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I cannot answer it now, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, is it not a fact that many of the works mentioned by the Hon. the Chief Minister, for instance, the Wynaad Colonization Scheme and the Kerala Soap Institute, were started long before the Five-Year Plan was contemplated, and how does the Hon. the Chief Minister say that these are parts of the Five-Year Plan? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The Five-Year Plan does not begin from nothing. It takes into account what is going on and provides for improvements also. That is why I said, 'Improvements to the Kerala Soap Institute', and so on. There are certain continuous things. They have to be kept up, and, therefore, they are included in the plan."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, is it not a fact that all the schemes made mention of by the Hon. the Chief Minister in his answer given just now have been made during the Advisers' regime in 1944-45? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" If the object of the question is to show that we deserve no credit, I have no objection to that attitude, Sir. What we say is that enough has been done for Malabar district."

DR. K. B. MENON :—" Sir, we are thankful for what is being done. Can the Hon. the Chief Minister give us some idea as to the amount allotted for these works? "

[6th March 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I have already explained my difficulty in giving amounts with respect to Malabar district, when that is part of a general plan. But I have referred to the particular plans, and hon. Members can easily find the figures. I really cannot add up now."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, it is not my intention not to give the credit that the Government deserve. Even the devil should be given its due credit."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" That is why Malabar gets it! " (Laughter.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" That is not the question here, Sir. So many memoranda and representations were given to the Government showing definitely that such and such schemes, if implemented, would benefit the district largely with less expenditure. The question is, whether any of these schemes have been included in the plan, and whether the people's representations were considered in regard to those schemes, apart from the schemes that were prepared during the Advisers' regime? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The point is, whether the district has been neglected. I have given substantial answers to show that the district has not been neglected. The question does not arise as to who did it or when it was done. It is going on now, and very much more is done for Malabar than probably its arithmetical share."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Dr. U. Krishna Rao will answer question No. 78."

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" Sir, questions 78 and 79 are similar. Both can be taken up together."

Setting up of a spinning mill in the State.

*** 78 Q.—SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether it is a fact that the Central Government have sanctioned a loan of 10 lakhs of rupees to the State Government for setting up a spinning mill in this State to supply yarn to the handloom weavers in the State and to help them?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" No, Sir."

Setting up of a spinning mill in Tirunelveli district.

*** 79 Q.—SRI N. K. PALANISWAMI** : Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government have any proposal to construct a new spinning mill out of the cess fund for the handloom weavers in Tirunelveli district or to buy an old mill? "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" The Government have no proposal to set up a spinning mill themselves out of

[6th March 1954]

the Cess Fund. The Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society has proposed to set up a spinning mill on co-operative lines for the supply of yarn to weavers in the co-operative fold at about cost price. The Government of India have sanctioned a loan to this Government to be re-lent to the State Society for investment as share capital of the co-operative spinning mills. The State Society proposes to buy, if possible, an existing textile mill as a going concern and organise and run it on co-operative lines. In this connection one of the mills being considered is a partly constructed textile mill in Tirunelveli district."

SRI N. K. PALANISWAMI :—"இப்பொழுது வாங்கப்போகும் மில்லானது ஸ்ரீமேடை தளவாய் முதலியார் அவர்களுடையது. அதில் மிஷின்கள் பழையதாக இருந்ததால் அந்தமில் நடத்தமுடியாமல் மூடப் பட்டிருந்தது. அப்படி பழைய மிஷின்களைக் கொண்ட ஒரு மில்லை இந்தக் கூட்டுறவு சங்கம் ஏன் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்கிறேன்?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"The co-operative society evidently is satisfied with the condition in which the mill is. Otherwise it would not purchase a concern which is said to be absolutely useless."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"Are the Government aware, Sir, of a news item that appeared in the papers that the Government proposed to start a spinning mill at Salem on co-operative basis?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"That may be wishful thinking, Sir."

SRI K. R. VISWANATHAN :—"May I know, Sir, whether without starting this mill, it is not within the powers of this Government to divert enough yarn to the handloom weavers in this State?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"It is hoped that weavers will get yarn from out of this mill at prices which the weavers from out of composite mills get for their own weaving section. That is to say, yarn is available for the weaving section from out of the composite mill at cheaper rates, because they themselves make the yarn. It is hoped that weavers will get this benefit."

SRI M. PALANIYANDI :—"சாதாரணமாக லிமிடெட் கம்பெனிகளின் மானேஜிங் ஏஜெண்டுகள் தங்களுடைய பழைய சொத்துக்களை அந்தக் கம்பெனிகளுக்கு நிறைய விலைக்கு விற்ப்பது வழக்கம். கூட்டுறவு சங்கத்தின் பணத்தைக்கொண்டு ஏன் இந்தப் பழைய மில்லை அதிக விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டும்? கூட்டுறவு சங்கத்தின் பணத்தை நல்ல முறையிலே செலவு செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—"This question also is looked into by the Registrar of Co-operative Societies, who has recommended that this mill may be purchased by the State Handloom Board."

[6th March 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"Sir, I really welcome the proposal to set up a mill separately for the benefit of handloom weavers. But my anxiety is that they are trying to purchase an old mill. The reports are that the mill does not deserve so much price. My anxiety is that what should really go to the handloom weavers should not be taken away by profit-makers. Will the Government investigate this matter properly, and try to purchase or purchase after a thorough investigation?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"Sir, the doubts cast on the wisdom of this transaction will be taken into account, and the matter will be looked into."

Appointment of gazetted officers for the National Extension Scheme.

* 80 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many gazetted officers were appointed in the State for the National Extension Scheme under the Five-Year Plan; and

(b) whether communal representation was considered with reference to the provisions of the Constitution in respect of Scheduled Castes candidates?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Twenty-eight.

" (b) The prime consideration in filling up the posts was to pick out the best men suitable for the job and men who have aptitude for social work. Further this is not direct recruitment in which communal considerations can be taken into account consistently with the maintenance of efficiency of administration as provided in the Constitution. Selection was made from among the various services."

SRI A. RATNAM :—"Social work-ல் அனுபவம் வாய்ந்தவரும் B.Sc. படித்தவரும், ஹரிஜனவகுப்பைச் சேர்ந்தவரும், 12 வருடம் ரிஜிஸ்டிராராகவும், 8 வருடம் ரேஷனிங் ஆபீஸராகவும் இருந்த ஒருவர் இதற்கு மனுப்போட்டிருந்தார். ஏன் அவருடைய மனுவானது கவனிக்கப்படவில்லை?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"If the hon. Member is interested in a particular officer, I have to state I do not have the information with me, and I cannot say whether his name was considered, and why he was not selected."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"Sir, would you permit me to intervene? With all deference to the feelings of hon. Members, I wish to point out that intercession on behalf of particular officials, even though they may belong to particular communities, is not wise even in the interests of those officials themselves."

[6th March 1954]

10-40 SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Will it not be fair on the
a.m. part of the Government to show some consideration to the various communities in the State while making appointments to gazetted posts? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" I was not referring to the communal aspect. What I was referring was with regard to the particularity of the question not whether he belonged to one community or another community; the question was about an individual officer."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" My question has not been answered, Sir. Taking the existing conditions that prevail in the State into account, will it not be fair on the part of the Government to distribute the various appointments to the different communities although they are not compelled to adopt the Communal Government Order? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The general policy referred to by the hon. Member is kept in mind. But we cannot, on that account, do injustice to those who have a claim by seniority as well as by merit. The best that is possible is being done. Again, I wish to point out that hon. Members do desire, I am sure, discipline. Hon. Members do desire that officials should observe rules in official life. If hon. Members allow shortcircuiting through Legislative Assembly interpellations, there will be utter breakdown of discipline."

SRI A. RATNAM :—" என்னுடைய உப கேள்விக்கு அளிக்கப் பட்ட கனம் முதல் அமைச்சருடைய பதில் ஆச்சரியத்தை அளிக்கிறது. அரசியல் சட்டப் பிரகாரம் உத்தியோகங்களில் 15 சத விதம் ஹரிஜனங்களுக்கு இடம் ஒதுக்கப்பட்டு சலுகை காட்டப்படவேண்டும். பல தோழர்கள் இந்த உத்தியோகத்திற்கு மனுக்கள் போட்டிருந்தும் அவைகள் கவனிக்கப்படவில்லை. இந்தச் சட்டசபையிலுள்ள 42 ஹரிஜன எம்.எல்.ஏக்களும் சேர்ந்து கனம் முதல் அமைச்சருக்கு இதுபற்றி மெமோராண்டம் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன் பேரில் கனம் முதல் அமைச்சர் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, no Harijans in the Assembly is more interested in doing justice to Harijan Officials who have a rightful claim, than the Chief Minister. I can assure the hon. Members who have any doubts in the matter that they are wrong and that the Chief Minister is as much interested in the matter at least for the sake of maintaining his own credit and reputation. But, so far as the hon. Member's question is concerned, I wish to say that the Harijan Officials should also work hard and also maintain their position in public life without breakdown of discipline. If, as a matter of fact, it comes to this that the Harijan Members in the Assembly form a Committee on Public Service and a Sub-Committee with reference to the Harijan Officials, I again repeat that official life will break down."

[6th March 1954]

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" While agreeing with the Hon. the Chief Minister that discipline, integrity and efficiency should be kept in mind while selecting officials, may I know whether at least in future the Government will see that Backward Communities and Harijans are given equal share in the matter of these appointments? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" That is being done, Sir. Not only being done, it is guaranteed. It is guaranteed by definite arithmetical formula with reference to recruitment which the hon. Member has referred to. But, promotions cannot be guided by Legislative Assembly interpellations."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is it not a fact that all the officers appointed are already Government servants and that no fresh candidates from the public are selected? "

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—" May I know how many of these Gazetted Officers are directly recruited and how many of them have been selected from the departments? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Minister has already stated that there was no direct recruitment."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have already answered, Sir, that no direct recruitment was made."

SRI A. RATNAM :—" ராஜபாளையத்திலிருந்தும், திருநெல்வேலியிலிருந்தும் தலைமை குமாஸ்தாக்கள் இந்த Gazetted Officer உத்தியோகத்தில் நியமிக்கப்பட்டார்களா? அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டார்கள் என்றால், அவர்களுடைய யோக்கியதாம்சங்கள் என்ன? அவர்கள் எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to tell the hon. Member that no clerks have been promoted as Gazetted Officers."

Transfer of Prohibition work to the Police.

* 81 Q.—SRI N. GOPALA MENON (on behalf of Sri A. Appu) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Government have taken any decision with regard to the question of transferring the entire Prohibition work to the Police?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" The Government have decided to entrust the enforcement of Prohibition throughout the State to the Police department. The necessary arrangements to be made are under consideration."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, inasmuch as women are more interested in the successful enforcement of Prohibition, will the Government consider the question of entrusting the work to women Police officers who may be recruited for the work? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member may put this question when I take up question No. 83 which relates to women officers in the Prohibition Department."

[6th March 1954]

Technical examinations in Malayalam.

* 82 Q.—SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government propose to hold Technical examinations in Malayalam Shorthand and Typewriting; and if not, why not?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" 'Malayalam Shorthand' is one of the subjects in the scheme of Government Technical Examinations now in force. There is no proposal for including 'Malayalam Typewriting' in the scheme as the need for it has not been felt."

SRI KUNHI MOHAMED SHAFEE:—" May I know, Sir, the names of institutions which give training in Malayalam Shorthand? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" I do not have the list of institutions here. The question was whether the Government propose to hold Technical examinations in Malayalam Shorthand and Typewriting and I have answered that Malayalam Shorthand is one of the subjects in the scheme of Government Technical Examinations."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—" Is there a Malayalam typewriter, Sir? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" No, as far as I know Sir."

Women officers in the Prohibition Department.

* 83 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state—

(a) how many women gazetted officers have been appointed in the Prohibition Department in the State;

(b) how many persons committed offences under the Prohibition Act in the State during the year 1952;

(c) how many of them were women; and

(d) whether women constables are employed in this department?

THE HON. SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER (on behalf of Hon. the Minister for Prohibition):—" (a) None.

" (b) 77,302.

" (c) 5,828.

" (d) No, Sir."

SRI K. VINAYAKAM:—" Sir, from the figures supplied by the Hon. Minister, we come to the conclusion that out of 7,232 persons who committed offences, about 5,800 happen to be women offenders. In view of the fact that women offenders are in a majority so far

[6th March 1954]

[Sri K. Vinayakam]

come to the conclusion that women have lost hopes in Prohibition and will the Government be prepared to give it up as it has proved to be a failure? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—" No, Sir. Men are clever enough to employ the unfortunate women, because they think that women will be dealt with more softly." (Laughter.)

SRI M. R. RAMACHANDRAN:—" May I know whether the Government have considered so far any proposal to appoint women officers from the families or communities who are most addicted to drink? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—" Before answering this question, I wish to state that my attention has been drawn to a mistake committed by hon. Member Sri Vinayakam in the appraisal of the position. My Colleague gave the answer to clause (b) of the question as 77,302 and for clause (c) of the question he gave the answer as 5,828. So far as the arithmetical point of view is concerned, I may say that it has not led to loss of hope.

As regards women officers, we have to wait a little. We must harden a few, by special training before putting them on this dangerous work."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—" In view of the fact that many hon. Members of the House and also of the Cabinet feel that women will be more suitable for the enforcement of Prohibition, will the Hon. the Chief Minister be pleased to entrust this work to women officers who may be recruited for this purpose in future? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—" I appreciate the great desire of the hon. Member in the matter of enforcement of Prohibition as well as improvement of the prospects of women, who are available for employment. I wish to point out that the general reason given by the hon. Member is kept in mind by the Government as a matter of policy. As regards actual enforcement which involves sometimes the use of arms, I think we will have to wait a little before putting women in that risky occupation."

SRI K. PARTHASARATHY:—" From the figures relating to the women convicted for Prohibition offences, will the Hon. the Chief Minister be pleased to say how many of them were convicted for drunkenness? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—" I have issued, and I hope I have been obeyed, general instructions that there should be more trouble taken to find out illicit distillation than to get people convicted for mere drunkenness."

SRI V. R. NAGARAJAN:—" In any event, will the Government give us an assurance that they will not appoint females from drinking families who would pollute their husbands, brothers, etc.? "

[6th March 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The hon. Member should throw away the obsession of communities. There is no such community as ‘drinking families’.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ Is the Hon. the Chief Minister aware that these women offenders are generally engaged in the preparation and distillation of arracks as a cottage industry and whether he will take steps to appoint some women officers to do propaganda in the villages so that these poor women may not take to this kind of illicit distillation? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ This is a very good suggestion and it coincides with my own ideas. We must have women for propaganda and not for enforcement work. I want to request the hon. Members not to use the term ‘cottage industry’ because I know it is generally done outside the cottages.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ If the figures supplied by the Hon. the Chief Minister are correct, I wish to withdraw my remarks as far as the women offenders are concerned. But, in view of the fact that there are large number of male offenders, will the Government constitute an impartial Committee to go into the question of the working of Prohibition in our State and then come to a decision instead of depending upon a faddist theory? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Hard words do not break my bones. (Laughter.) It is not a faddist theory. It is as much a faddist theory as speaking truth is good, as honesty is the best policy and drinking is bad. Regarding the other question as to whether we should appoint a Committee, I do not believe that we should get frightened by the number of prosecutions. Because, the number of prosecutions is index number one to the prevalence of crime and to the detection of crime. I don't think that detection of crime can be shown as going down in order to boost any faddist theory.”

SRI C. KANDASAMY :—“ இந்தக் குற்றவாளிகளில் Prohibition இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு பேர்? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Cheap gihe, Sir! ”

Payment of bonus to the workers of the Kerala Soap Institute, Kozhikode.

10-50 a.m. * 84 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the workers of Kerala Soap Institute, Kozhikode, have been paid their bonus for the year 1950-51?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The Government have ordered the payment of bonus from the year 1950-51 onwards to the workers of the Kerala Soap Institute, Kozhikode, before 31st March 1954.”

[6th March 1954]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know why there has been this inordinate delay in the matter of grant of bonus for 1950-51? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ The principles that should govern the payment of bonus had not been codified so far. The Government, therefore, examined in all its aspects the question of adopting certain general principles for the regulation of the grant of bonus so that this question need not come up to the Government year after year. That has been done and there will be no trouble in future, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ When the Government ask the other employers to give bonus to the workers regularly, why not the Government themselves set a good example for the other employers to follow, by granting these bonuses regularly and in time as the factories are managed by Government? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ By paying bonus to their own workers, the Government, I think, have already set up a very good example.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Government have already taken three years to sanction the bonus. May I know how long it will take for the Government to actually pay the bonus to the workers? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ As I have said previously, the Government have ordered the payment of the bonus before 31st March 1954. There is a difference between the Government and private commercial concerns. As far as the Government is concerned, once the principle is codified, there will be no trouble, and it will be followed year after year. As far as private managements are concerned, the question has to be taken up every year, has to be settled by referring the matter to adjudication and thus there will be delay. But from the Government's point of view, we feel that the workers will benefit by our method.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சர்க்காரால் நடத்தப்படும் ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு வருஷாவருஷம் போனஸ் கொடுப்பதற்கு முறையான சட்ட திட்டங்கள் வகுத்திருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதேபோல, இதர நிர்வாகத்திலிருக்கக்கூடிய தனிப்பட்ட முதலாளிகளும் தங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரே மாதிரியாக போனஸ் கொடுப்பதற்காகச் சட்டம் கொண்டுவர சர்க்கார் யோசிப்பார்களா? ”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ There is no law at the present moment. If all the managements follow the lead given by the Government, we shall be most happy, Sir.”

Construction of a bridge over the Vallar river near Vriddhachalam.

* 85 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri M. Kattimuthu): Will the Hon. the Minister for Public Works

[Sri K. R. Viswanathan] [6th March 1954]

be pleased to state whether there is any proposal with the Government to construct a bridge over the Vallar river near Vriddhachalam and if so, when?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"A proposal for constructing a causeway across the Vallar river near Vriddhachalam is being examined in connexion with a list of new works proposed to be taken up under Central Road Fund allocations. The work can be taken up for execution only after it is approved by the Central Government under this scheme."

MR. SPEAKER:—"Questions over. The Hon. the Chief Minister wants to make a personal explanation."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PERSONAL EXPLANATION OF THE HON. THE CHIEF MINISTER RE THE REMARKS OF THE LEADER OF THE OPPOSITION.

* **THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:**—"Sir, on reading the reports this morning of last night's proceedings of the House, I was sorry to observe that what I said about hon. Member Sri Kalyanasundaram was misunderstood by the hon. the Leader of the Opposition last night and he made a comment on it. What I said was that I gave Mr. Kalyanasundaram the passport to go to Moscow for treatment although I did not believe that Moscow was the only place where he could be treated. Mr. Ramamurthi seems to have understood that I did not believe the Doctor's certificate that Mr. Kalyanasundaram was really ill. That is not correct. What I did not believe and what I still do not believe is this, viz., that Moscow is the only place where proper treatment could be given to Mr. Kalyanasundaram. Although I did not believe this, I gave Mr. Kalyanasundaram the necessary passport. Mr. Ramamurthi seems to have thought that I questioned the genuineness of Mr. Kalyanasundaram's illness. Mr. Ramamurthi is not correct in thinking like that. I do not wish to be misunderstood about that, Sir."

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1954-55—cont.

10-57
a.m.

* **SRI V. BALAKRISHNAN:**—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் முன்பு நமக்கு சமர்ப்பித்த அறிக்கையை காட்டிலும் முறையானதும், திறமையானதும், முற்போக்கானதும் ஆக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை என்றால் இது உண்மைக்கும், நிதிக்கும் நான் விரோதியாக இருப்பேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் முற்போக்கான அம்சங்கள் இருக்கின்றன. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில், 'முற்போக்கான அம்சங்கள் இல்லை. பிற்போக்கான அம்சங்கள் இருக்கின்றன', என்று சொல்லுகிறவர்கள் இதற்கு முன்பு படித்த அறிக்கைகளோடு இதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்படியாக நான் அவர்களை வேண்டுகிறேன். இந்த வகையில் எடுத்துக் கொண்டால் முதன் முதலாக ஏழைகள் தலையில் சுமத்தப்பட்டிருந்த வரிகள் பணக்காரர்கள் பக்கம் இருப்பி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் மக்கள் தொல்லைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விஷயங்களில் சில மாறுதல்கள் இருக்கின்றன. மற்றும்

[6th March 1954]

[Sri V. Balakrishnan]

அவர்களை தீண்டிக் கொண்டிருக்கும் பிரச்சனைகளெல்லாம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சொல்லப்படுகிறது. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களை மறக்கவில்லை. மலபாரிலுள்ள கயிறு தொழிலாளர்களையும் மறக்கவில்லை."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, there is too much noise in the House. I am not able to follow the speech of the hon. Member."

MR. SPEAKER:—"Order, order. There is too much of noise. Those who want to leave the House may do so without making noise. Let the hon. Member continue his speech."

* **SRI V. BALAKRISHNAN:**—"மக்களை வாட்டும் பிரச்சனைகள் என்ன இருக்கிறதோ அந்தப் பிரச்சனைகளை யெல்லாம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சர்க்கார் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஓரளவு பரிகாரமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நாம் நினைத்தபடி சர்க்கார் பரிகாரம் கொடுக்கவில்லை என்று குறை சொல்லலாம். 'தவிர இதைச் செய்ய வில்லை; அதைச் செய்யவில்லை' என்று சொல்லலாம். ஆனால் சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்லமுடியாது. அப்படிச் சொல்கிறவர்களை ஒத்துப்பாட நாம் தயாராகவும் இல்லை. எவ்வளவு தூரம் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்திருக்கிறார்கள். நான் வேண்டிக் கொள்வது என்னவென்றால் சர்க்கார் எந்த விதமாகச் சட்டங்கள் கொண்டு வந்தாலும் அவைகளில் ஒட்டை இருக்கின்றன. இப்பொழுது வெள்ளைக் காரன் ஆட்சியை விட்டுப்போய்விட்டான். அவன் போய்க் கூட அவன் வைத்துவிட்டுப் போன துருப்பிடித்த அடிப்படையை நமது சர்க்கார் இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களுடையவும், தொழிலாளர்களிடையிலும், விவசாயிகளுடையவும் பிரச்சனைகளைக் கவனிப்பதற்கு சட்டதிட்டங்கள் இருந்தும் கூட அந்தச் சட்ட திட்டங்களை அமுல் நடத்தும் அதிகாரிகளுடைய மனப்பான்மை இன்னும் மாறவில்லை. முந்திய வெள்ளைக்காரனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அதே மனப்பான்மை தான் இன்றும் இருந்து கொண்டு வருகின்றன. பழைய கருப்பனை கருப்பனை இருந்து கொண்டு வருகிறது. அதுவும் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. இன்னும் அதிகமாக கருப்பை பூசிக்கொண்டு அதிகரித்துக் கொண்டு வருவதாக இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்."

"குறிப்பாக விவசாய மக்களுக்கு இந்த ஆட்சியில் சர்வ சாதாரணமான 11-00
சிறுசில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று பல தடவைகளில் வேண்டிக்
கொண்டிருக்கிறேன். அந்தச் சிறிய விஷயங்களையாவது செய்திருக்கிறார்
களா என்றால் அதுவும் இல்லை. Charter of rights அவைகளைச் செய்வதற்கு
பெரிய சட்டங்கள் தேவை இல்லை. தீவிர ஆலோசனை செய்ய வேண்டியது
இல்லை. மந்திரி சபை கூடி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியது இல்லை.
அங்குள்ள நிர்வாகத்தைத் திருத்தி அமைப்பதற்கு கனம் ரிவினியு மந்திரி
அவர்கள் மனது வைத்தால் அவைகளைச் செய்ய முடியும். அதைச்
செய்தால் போதும். முதன் முதலாக அவர்கள் செய்ய வேண்டிய
கடமைகள் பத்து இருக்கின்றன."

"அவைகளில் முதலாவது கடமை விவசாயிகளுக்கு அந்தந்த வருஷத் திற்கு அவர்கள் கிஸ்தி செலுத்துகிற காலம் வந்தவுடன், 'விவசாயிகள் எவ்வளவு கிஸ்தி செலுத்த வேண்டும், எந்த நிலங்களுக்கு கிஸ்தி செலுத்த வேண்டும், நிலத்தின் நம்பர் என்ன, அதன் பட்டா நம்பர் என்ன', ஆகிய இந்த சகல விவரங்களையும் அவர்கள் கையில் எழுதிக் கொடுக்கவேண்டும். டவுன்களில் வீடுகளுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு கார்போரேஷனிலும், முனிசிபாலிட்டியிலும், பஞ்சாயத்திலும் அவரவர்கள் கட்டவேண்டிய வீட்டு வரி விவரங்களைக் குறித்து அவர்கள் எந்தந்த வரிகளை செலுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுக் கொடுப்பது போல் விவசாயிகளுக்கும் கிஸ்தி கட்டும் காலம் பிறந்தவுடன் அவர்களுக்கு அந்த மாதிரியான ஒரு அறிக்கையைக் கொடுக்க வேண்டும்."

[Sri V. Balakrishnan]

[6th March 1954]

“அடுத்தபடியாக அவர்கள் செலுத்தகிற பணத்திற்கு அச்ச ரசீது கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் இப்பொழுது அச்ச ரசீதுகள் கொடுக்காமல் இருப்பதால் அவர்கள் தொல்லையிலும் திண்டாட்டத்திலும் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். புதுக்கோட்டையில் ஐந்து லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நிர்வாகத்திற்கு முன், இருந்த நிர்வாகம் அச்ச ரசீது கொடுத்து பல ஆண்டுகளாக திறமையாக நடந்து வந்த பழக்கத்தை இந்த சென்னை ராஜ்யம் ஏன் பின்பற்றக் கூடாது? புதுக்கோட்டை மக்களுக்கு சௌகரியமாய் இருந்த முறை ஏன் சென்னை மக்களுக்கும், சர்க்காருக்கும் சௌகரியமாக இருக்காது. அங்கு நடைபெற்று வந்த முறையை இங்கு ஏன் கையாளக்கூடாது. இப்பொழுது நடைபெற்றுவரும் முறையில் விவசாயிகள் ஒரு முறை பணம் செலுத்தினாலும் செலுத்தாவிட்டாலும் அவர்கள் ரிடித்தில் பல தடவைகள் உபரியாக பணம் வாங்க நேரிகிறது. இப்பொழுது சர்க்கார் அச்ச ரசீது கொடுக்காத காரணத்தால் அவர்கள் பல வருஷங்கள் கழித்து, மறுபடியும் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துப் பணம் கட்டுவதாக ஏற்படுகிறது. இதனால் கணக்குப்பிள்ளைகள் கையாடல் செய்கிறார்கள். இப்பொழுது கணக்குப்பிள்ளை விவசாயிகளுக்கு துணுக்குக் காகிதத்தில் ரசீது எழுதிக் கொடுக்கிறார்கள். அந்தத் துண்டு பேப்பரை வைத்து இருந்து பின்பு சமர்ப்பித்தால் தான் அவர்கள் பணம் கட்டி இருக்கிறார்கள் என்று சர்க்காரால் ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. அப்படி அவர்கள் அந்த ரசீதை வைத்துக் கொள்ளாமல் அதை எங்கேயாவது தவறி விட்டால் பிறகு அந்தப் பணம் குறிப்புக்கு வராத காரணத்தால் சர்க்கார் அந்தப் பணத்தைக் கட்டியதாக ஏற்றுக் கொள்வது இல்லை. இதனால் புதுக்கோட்டையில் பல கணக்குப்பிள்ளைகளும் மணியகாரர்களும் கையாடல் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியாக விவசாயிகளுக்கு அச்ச ரசீது கொடுக்காத காரணத்தால், ஏதோ கையில் பேப்பரை எழுதிக் கொடுத்த காரணத்தால், இந்தப் பேப்பரை விவசாயிகள் காலாகாலத்தில் தாக்கல் செய்ய முடியாத காரணத்தால் சென்ற வருஷம் கிஸ்தி கட்டி இருந்தும் இந்த வருஷம் போன வருஷத்தின் கிஸ்தியையும் சேர்த்துக் கட்டவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவ்விதம் அவர்கள் அந்தப் பெயர் ரசீதைக் காண்பிக்காத காரணத்தால் அவர்களிடமே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. பிறகு அவர்கள் தங்கள் வீட்டு வாசலில் உள்ள சட்டி முட்டிகளை எல்லாம் தேடி கடைசியில் அந்த ரசீதைக் கொண்டு வந்து காண்பித்தும் கூட அந்த அதிகாரிகள் ‘நீங்கள் மறுபடியும் பணம் கட்ட வேண்டும்’ என்று பயமுறுத்தி அவர்கள் என்னிடம் வர அவர்களுக்காக நான் போய் அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்து அவர்களோடு வாதாடி அதற்குப் பின்பு அந்த விவசாயிகள் பணம் கட்ட வேண்டியதில்லை என்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு அந்த விவசாயிகள் இந்த அனுபவத்திலிருந்தும், உபத்திரவத்திலிருந்தும் தொல்லையிலிருந்தும் நீக்கப்பட்டார்கள். இவ்வளவிற்கும் அந்தக் கணக்குப்பிள்ளைகளும், மணியகாரர்களும் கணக்குகளைக் காட்டாமல் கையாடல் செய்தது தான் காரணம். இவ்வளவு அவர்களுக்கு எவ்வளவோ தொல்லைகளுக்கும் மன வேதனைகளும் ஏற்பட்டன. அதனால் விவசாயிகள் எவ்வளவு மனவேதனைக்கு ஆளாகி இருப்பார்கள் என்பதை நாம் இங்கு எடுத்துச் சொல்லாமலே எல்லோருக்கும் தெரியும். இதற்கு ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யலாம். அவ்வாறு அச்ச ரசீது கொடுப்பதற்கு உபரிச் செலவு ஏற்படும் என்று சொல்லலாம். அந்தச் செலவை ஜனங்கள் கட்டத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு பெரிய சுதந்தரம் கிடைத்ததாக இருக்கும். உங்களை பாரம்பரமாக வாழ்த்துவார்கள்; உங்களுக்கு நன்றி செலுத்துவார்கள்.

“அடுத்தபடியாக பட்டா மாறுதல் ஏற்படாததும், அங்கே பெரிய தொல்லையாக இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக தகயன், பாட்டன், முப்பாட்டன் காலத்திலிருந்து அவர்கள் பேரால் பட்டா இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படியப்பட்ட பட்டாக்களை மாற்ற வேண்டும் என்றால் முடியவில்லை; காரணம் விவசாயிகளிடமிருந்து அதிகமாகப் பணம் கேட்கிறார்கள். அதிகம் பணம் கேட்பதால் பட்டா மாறுதல்கள் நடக்கவில்லை. அதனால் விவசாயிகளால் கடன் வாங்க முடியவில்லை. நிலங்களை விற்கவும் வாங்கவும் முடியவில்லை. ஈடு வைக்கவும் முடியவில்லை. இப்பொழுது விவசாயிகளுக்காக

6th March 1954]

[Sri V. Balakrishnan]

பல முற்போக்கான திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தப் பட்டா மாறுதல் ஏற்படாத காரணத்தால் அவர்கள் இந்த விவசாயச் சலுகைகளை அடைய முடியாமல் போய் விடுகிறது. அதற்குச் சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போட வேண்டும். கணக்குப்பிள்ளைகளுக்கு ஒவ்வொருவரும் பட்டா மாற்ற வேண்டும் என்று மனுப்போட்டால், தகராறு இல்லாத பட்டாக்கள், அந்தத் தேதியிலிருந்து மூன்று அல்லது நான்கு மாதத்திற்கும் அந்தப் பட்டாவை மாற்றி விடவேண்டும் என்று ஒரு நிபந்தனையை அந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சர்க்கார் அனுப்பவேண்டும். அதைப்போலவே விவசாயிகள் ஜனவரி மாதத்தில் உழவு மாடுகளுக்குப் பணம் கடனாக வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு மனுப் போட்டால் மறு ஜனவரி மாதத்தில் தான் அது கிடைக்கிறது. மற்றும் அதிகமான பேர்களுக்குக் கிடைப்பதே இல்லை. மனு வாங்கிய தேதியிலிருந்து மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்களுக்குள் விவசாயிகளுடைய அந்த மனுக்களை பைசல் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும். அந்த உத்தரவு போடப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல் எத்தனை மனுக்கள் பைசல் செய்யப்பட்டன, எவ்வளவு மனுக்கள் வந்தன, எவ்வளவு மனுக்களுக்கு பணம் கொடுக்கப்பட்டது, எவ்வளவு மனுக்களுக்கு பணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற ஒரு ரிப்போர்ட்டையும் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை சர்க்காருக்கும் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிக்கும் அனுப்பும்படியாக ஒரு நிபந்தனை போடவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக விவசாயிகள் நிலம் வாங்குவதற்கோ அல்லது பத்திரங்கள் எழுதுவதற்கோ கணக்குப்பிள்ளைகளை நெருங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. கணக்குப்பிள்ளைகளை எழுதச் சொல்லுவதால் அவர்கள் அநியாயமாகப் பணம் வாங்குகிறார்கள். நூறு ரூபாய்க்கு பத்திரம் எழுத வேண்டும் என்றாலும் கணக்குப்பிள்ளைக்கு நூறு ரூபாய் எழுத்துக் கூலியாகக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் பட்டணங்களில் எழுதுவதற்கு வசதி இல்லை. ஏனென்றால் பட்டா நம்பர், சர்வே நம்பர், நாங்கெல்லை முதலியவைகள் எழுத வேண்டியதாக இருப்பதால் அந்த விவரங்கள் பட்டணங்களில் கிடைப்பது இல்லை. அதனால் கணக்குப்பிள்ளைகளைத்தான் கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. நூறு ரூபாய் கிரயம் உள்ள பேருக்கு எழுத்துக் கூலி நூறு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஈடு வைக்க வேண்டும் என்றாலும் இன்னும் சிறிது கிஸ்தியை செலுத்தச் சொல்ல வேண்டும். என்றாலும் கூட கணக்குப்பிள்ளைகள் அனுமதி இல்லாமலும் அவர்களுடைய உதவி இல்லாமலும் ஒன்றுமே செய்ய முடியவில்லை. (At this stage the Deputy Speaker occupied the chair.) இந்த நிலைமையில் தான் விவசாயிகளுக்கு குடியாட்சி கொடுத்து விட்டோம் என்று தம்பட்டம் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகப்படியான சலுகைகளை உங்களிடத்தில் கேட்கவில்லை. விவசாயிகள் மனிதனாக வாழவும், அமைதியாக வாழவும், பழங்காலத்திலுள்ள சட்ட முறையைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். அதைத்தான் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். நீங்கள் மறுத்துக் கொண்டு வருகிறீர்கள். இந்தக் குடியரசு ஆட்சியில் அவர்கள் மன்னனாக வாழ்சிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. வெள்ளைக்கார ஆட்சியில் இருந்த அடிமைத்தனத்திற்கும் கீழ் இன்னும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள வருந்துகிறேன். “ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சர்க்கார் அடமானம் செய்யக் கூடிய நிலம் எவ்வளவு இருக்கிறது; எந்தந்த இடத்தில் இருக்கிறது, அதன் சர்வே நம்பர் என்ன, அதன் நீர்வெல்லை என்ன, அது எந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்தது”, என்ற விஷயங்களை அந்தந்த கிராம சாவடி களிலும், மற்ற ஆலை முதலிய இடங்களிலும் எழுதி மக்களுக்குத் தெரியும்படி கூவற்றில் தொங்க விடவேண்டும். இப்பொழுது கிராமத்தில் என்ன நடைபெறுகிறது என்றால் அடமானத்துக்கு மனுப்போட்டால் அதை நிராகரித்து விடுகிறார்கள். பட்டா நம்பர் வேண்டும் என்றும் சர்வே நம்பர் வேண்டும் என்றும் அவைகளைக் குறித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் மனுக்களை திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அவைகளெல்லாம் எழுதிக் கொடுத்தால் தான் மனுக்கள் வாங்கிக் கொள்ளப்படும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்குக் கணக்குப்பிள்ளைகளை அணுக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்போது அவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்ன என்பது உங்களுக்குத்

[Sri V. Balakrishnan]

[6th March 1954]

தெரியும். அந்த நிலங்கள் சர்க்காருடைய சொத்து, ஜனங்களுடைய சொத்து. சட்டம் மூலமாக அவர்கள் அவைகளைப் பெறவேண்டியதாக இருக்க அவர்களுக்குத் தருவதற்கு இடம் இல்லாமல் செய்வதால் அவர்களால் சொத்துக்களைப் பெற முடியவில்லை. பெறுவதற்கு ஆசைப்பட்டாலும் வசதி இல்லை. கிராமச் சாவடிகளில் சர்வே நம்பர், அவைகள் இருக்கும் இடம், அதன் நான் கெல்லைகள் முதலியவைகளை எழுதி அந்த விதமான நிலங்கள் அடமானம் செய்வதற்கு இருக்கின்றன என்று ஜனங்களுக்குத் தெரிந்து இருக்கும் பட்சத்தில் அதை அவர்கள் உடனே கண்டு மனப்போட்டு இடம் பெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

“அடுத்தபடியாக சர்க்கார் உத்திரவுப்படி, நாலாண்டிற்கு விளைந்த நிலங்களை எட்டாண்டிற்கு விளைந்தது என்று அவர்கள் எழுதிவிடுகிறார்கள். இது தலைமுறை தத்துவமாக இருந்து வருகிறது. இந்த மாதிரி கணக்குப் பிள்ளையின் ஆதிக்கத்தில் மனிதன் இருந்து வாழ முடியாது. அந்த முறையை திருத்தி அமைக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வசதி செய்ய வேண்டும். அந்தந்த கிராமங்களில் இரண்டு மூன்று பேர்கள் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அதன் மூலம் யார் யாருக்கு வஜா செய்ய வேண்டும், யார் யாருக்கு வஜா செய்ய வேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று தெரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு கமிட்டியை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்தினால் தான் ஜனங்கள் சலுகை பெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். கணக்குப்பிள்ளைகளுக்கும், மணியக்காரர்களுக்கும் லஞ்சம் கொடுத்து அதன் மூலம் உதவி பெற்று வஜா பெற வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படாது.

“ஆகவே நான் கிட்டத்தட்ட எட்டு நிபந்தனைகளை சொல்லி இருக்கிறேன். இதைக் கொண்டு charter of rights என்பதைக் கொடுக்க முன் வர வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். நமது முதல் மந்திரி நிறைய சிந்தனை சக்தி உள்ளவர்; பெரிய காரியங்களைச் செய்யக் கூடியவர்; பெரிய திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். ஆனால் கேவலம் ரிறிய சர்வ சாதாரண விஷயங்களைச் செய்யாமல் இஷ்டப்போன்ற விவசாயிகளுக்கு ஒரு சாசனம் இல்லாததினால், அங்கத்தினர்கள் மக்களின் பிரதிநிதியாகப் பிரகாசிக்க முடியவில்லை, மந்திரிகள் இருந்தும் அப்படி மந்திரிகள் இல்லை என்பதை சொல்லிக் கொள்ள வருந்துகிறேன். பழைய வேஷ்டிகளைக் கட்டிக்கொண்டும், கடர் சட்டைகளைப் போட்டுக்கொண்டும் இருந்தால் மந்திரிகள் மாறி விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. நீங்கள் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சிறிய காரியங்களைச் செய்ய முன் வரவேண்டும் என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-10
p.m.

“மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செல்லும்போது அவர்கள் பட்டணங்களில் தான் தங்குகிறார்கள். பட்டணங்களில்தான் டீ பார்ட்டிகளுக்குப் போகிறார்கள். அங்கங்கே வரும் உத்தியோகஸ்தர்களைக் கண்டு விஷயங்களை தெரிந்துகொண்டு திரும்பிப் போய்விடுகிறார்கள். அவ்விதம் இல்லாமல் மந்திரிகள் கிராமங்களுக்குச் சென்று கிராம மக்களின் வீட்டுத் திண்ணையில் போய் உட்கார்வேண்டும். அப்படி உட்கார்ந்துகொண்டு அவர்களுடைய குறைகள் என்ன என்று கேட்கவேண்டும். புதுக்கோட்டைக்கு வந்த ஒரு மந்திரி சமீபத்தில் இவ்விதம் ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்று குடிமக்களை நேரில்கண்டு பேசியது அங்குள்ள மக்களுக்கு எவ்வளவு குதூகலத்தையும், எவ்வளவு சந்தோஷத்தையும் எவ்வளவு மனப் பூரிப்பையும் ஏற்படுத்தியது என்பதை நான் வர்ணிக்கத் தயாராக இல்லை. மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் போகும்போது பட்டணங்களுக்குப் போகக்கூடாது. தனிப்பட்டவர்களுடைய வீட்டில் தங்கக்கூடாது. அங்குள்ள சாவடியில் தங்க வேண்டும். இல்லையென்றால் மரத்தின் கீழ் தங்கவேண்டும். அவ்விதம் தங்கி விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்படி வந்தால் தான் குடியரசு ஆட்சி வந்து விட்டது என்று ஜனங்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படும், பெருமை ஏற்படும். அப்படி இல்லாமல் டவுனுக்குப் போகிறார்கள். அங்கு கலெக்டர், சப்-கலெக்டர், பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள், காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர்கள், அதிகாரிகள், இவர்கள் வந்து சூழ்ந்துகொள்ளுகிறார்கள். மந்திரிகள் அவர்களுக்குத்தான் சொந்தமாகி விடுகிறார்கள்.

[6th March 1954]

[Sri V. Balakrishnan]

அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட பொக்கிஷமாகி விடுகிறார்கள். அதனால் பிறர் அவர்களை அணுக முடியவில்லை. குறைகளைச் சொல்லுவதற்கும் முடியவில்லை. அந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது. மந்திரிகள் திறமைசாலிகளாகவும், தேச பக்தர்களாகவும் இருந்தாலும் அவர்களிடத்திலிருக்கும் இந்தப் பழைய முறை, உடைந்த முறை, மாறுவிட்டால் நீங்கள் (மந்திரிகள்) செய்யும் நன்மைகளை ஜனங்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் போய்விடும். இந்த முறையை மாற்றியமைக்கச் சர்க்கார் மந்திரிகள் முன்வரவேண்டும். இது அவர்களுடைய கடமை. இந்த மந்திரி சபை ஏற்பட்டவுடன் லஞ்சம் ஒழியும் என்று எல்லோரும் சந்தோஷமாக மூச்சு விட்டார்கள். ஆனால் அப்படி இல்லை. கை லஞ்சம் பரவிக்கொண்டே போகிறது. பெருக்கிக்கொண்டே போகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? கூடுமான வரையில் மந்திரிகள் இவை ஏற்படாமல் நல்ல முறையில் வழி காட்டியாக இருக்கிறார்களா? அவ்விதம் நீங்கள் வழி காட்டியாக இருப்பதற்கு உங்களுக்கு இடம் உண்டு. நான் முன்பு சொன்னது போல் நீங்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும் போது நீங்கள் உணவோ, வண்டி வசதியோ தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து பெறக்கூடாது. இப்படி நீங்கள் செய்யாததால் மக்களுக்கு உங்கள் பேரில் அவநம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. நீங்கள் செய்வதைப் பார்த்து உங்களுக்குக் கீழ் இருக்கும் அதிகாரிகளும் அந்த விதமாகவே செய்கிறார்கள். நீங்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது நீங்கள் தனிப்பட்டவரிடம் தங்குவதாலும் அவர்கள் உணவைச் சாப்பிடுவதாலும் உங்களுக்குக் கீழ் இருக்கும் கலெக்டரும், சப்-கலெக்டரும், அவர்களுக்குக் கீழ் இருக்கிறவர்களும் அப்படியே செய்கிறார்கள். எனக்குத் தெரியும் ஒரு கலெக்டர் அவர் ரொம்பவும் நல்லவர், நியாயமானவர், நாணயம் உள்ளவர். அவர் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும் போது அவர் தனிப்பட்டவர் வீட்டில் உணவு அருந்துவதும் தங்குவதும் இருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட கலெக்டர் தன் கீழுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுடைய Personal file-ல் அவருடைய அபிப்பிராயத்தை எழுதி வைக்கிறார். இந்த Personal file-ல் அதிகாரிகள் என்ன எழுதுகிறார்களோ அது தான் கடைசி வரையில் கீழ் அதிகாரிகளுடைய தலை விதியை நிர்ணயிக்க கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகவே கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நியாயமான சலுகை கிடைக்கவேண்டும். தங்களுடைய உரிமையைப் பெறுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. உத்தியோகஸ்தர்களிடம் அதிருப்தி ஏற்பட்டால் நிர்வாகம் கெட்டு விடும். நிர்வாகம் கெட்டால் மக்கள் பாதிக்கப் படுவார்கள். ஆகையினால் நீங்கள் வழி காட்டியாக இருந்தால் கீழே இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்கள் அப்படியே நடப்பார்கள். இப்பொழுது கீழ் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய மனப்பான்மை கொஞ்சம் கூட மாறவே இல்லை. இப்பொழுது சமீபத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்ல நினைக்கிறேன். ஒரு உத்தியோகஸ்தர் ஒரு தவறை செய்துவிட்டு செய்த தவறை கடைசி வரையில் உண்மை என்றே சாதித்து வருகிறார். அவர்கள் செய்த தவறை எடுத்துக்காட்டினாலும் அதை அவர் ஏற்றுக்கொள்வது இல்லை. அதற்குப் புரம்பாக தவறை ஒப்புக்கொண்டால் பரஸ்டீஜ் போய்விடும் என்று சொல்லுகிறார். பரஸ்டீஜ் என்ன பரஸ்டீஜ், மாமியார் பரஸ்டீஜ் மக்களுக்குச் தொண்டுசெய்தவற்கு என்று வந்த பிறகு, தவறாக ஏதாவது செய்தால், அவ்வாறு செய்வது தவறு என்று யாராவது எடுத்துச் சொன்னால் அதை உணர்ந்து தன்னைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். அவ்விதம் திருத்திக்கொள்ளவில்லை என்றால் அவர் உத்தியோகத்திற்கே லாயக்கு இல்லை. கனம் மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் வந்தாலும் நண்பர்கள் வீடுகளில் தங்குகிறார்கள். இது சரியல்ல.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“The suggestion of the hon. Member that Ministers should think and judge for themselves and not simply sign is totally unnecessary. I feel the Ministers are not so bad as the hon. Member is thinking.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“I am glad to be corrected. I wish that were realised by the subordinate officers also.”

11-20
a.m.

[6th March 1954]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I may also add with reference to the long lecture of the hon. Member that Ministers should not go to private houses, that they are not doing so."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Sir, I do not wish to carry on a controversy with the Hon. Chief Minister. I can give a few instances of particular individuals. They are conniving at the actions of and hobnobbing with certain individuals . . ."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The essence of democracy is that ordinary men become Ministers and when ordinary men become Ministers, they cannot throw off the existence of ordinary life. They remain what they are. That is the beauty of democracy." (Here, hear.)

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Yes, Sir. They should remain what they are and they should also set an example to their subordinates down below. But, I am prepared to substantiate every little statement of mine for I feel that it is only such actions on the part of Superior Officers that spoil the purity of administrative life which the Chief Minister wants, we yearn for and all of us have wish to have."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Purity of life is to be maintained by detachment and not by purdah system. Men should meet one another. We may meet anybody anywhere and still we may retain our purity."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Well, Sir. There are Government Rest Houses. It is unnecessary for Ministers to stay in or rest in private houses. When Ministers stay in private house, the whole house is put under police protection . . ."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"We must drop our suspicious attitude, we must drop our doubts. Then all will be well."

SRI A. RAMASAMY TEVAR:—"On a point of order, Sir. With due deference to the Chief Minister, I may say I have got some experience in this line . . ."

DEPUTY SPEAKER:—"It is not a point of order."

SRI A. RAMASAMY TEVAR:—"Now, Sir . . ."

DEPUTY SPEAKER:—"Order, order. Mr. Balakrishnan had better continue his speech."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"கனம் மந்திரிமார்கள் ஜில்லாக்களில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது தனிப்பட்டவர்களின் வீடுகளுக்குச் செல்வதாலும், நண்பர்களுடன் தனித்து விருந்து உண்பதாலும் மக்கள் அவர்களைச் சந்திக்கிறார்கள். மக்களுடைய மனதில் தப்பு அபிப்பிராயம் விழாமலிருப்பதற்காக அவர்கள் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான இடங்களில் இருந்துகொண்டு மற்றவர்களுக்குப் பேட்டியளிப்பது நல்லதாக இருக்கும். இனிக்ளது பெருமைமயம், கௌரவத்தையும் உயர்த்தக்கூடியதாக"

[6th March 1954] [Sri V. Balakrishnan]

இருக்கும் என்றுதான் நான் சொன்னேனே தவிர தற்போதுள்ள மந்திரிகள தவறாக நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. இதற்கு முன்பு இருந்த மந்திரி சபையைவிட இம்மந்திரி சபை நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது என்று நான் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே மக்களுடைய மனதில் தப்பான அபிப்பிராயம் உண்டாகாத முறையில் நடந்து கொள்வதுதான் நல்லது என்றுதான் நான் சொன்னேன்."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

* SRI P. T. RAJAN:—"Mr. Deputy Speaker, we had the House sitting last night here. I like the novelty. I say novelty, because during the time when I was a Member of Legislature when it was then styled as 'Council', we never had that practice. I like it for two reasons—one is the atmosphere is rather good. When I say atmosphere, I mean both literally and metaphorically. As a matter of fact, the dignity of the House was maintained in such a way that I was tempted to make a suggestion to hon. Members of this House that we should hereafter have meetings in the nights. (Cheers). I mentioned that to the Hon. Chief Minister, the Hon. the Leader of the House, the Hon. the Speaker and other colleagues whom I met them this morning. I commend this suggestion to hon. Members for their consideration and acceptance. (Interruption.) We are not here for the sake of tea. If hon. Member is very particular, I am prepared to give him tea."

"Coming to the Budget itself, Sir, the Budget has been described as a Feast of Tongues. This Budget has been verily a feast of tongues. In a feast, one is tempted to eat indiscriminately, especially if the feast is at the expense of another. Likewise, in a feast of tongues, one is inclined to use his tongue freely. Supposing the feast is at one's own expense, one will be more careful. Likewise, if speeches are made not in the Budget Session, one might be inclined to be more careful."

"This Budget has been presented to this House after our Andhra friends left us and there were hon. Members who said, that the Hon. the Finance Minister has not produced anything novel, has not come out with a suggestion which will be acceptable to the people. All Budgets, I venture to say, have been alive. I have heard Budget speeches for the last 20 years. There can be nothing novel, especially when you are taking money from the people. Nobody would like it. The deeper the Hon. the Finance Minister puts his hands into the pockets of others, the greater will be the feeling against the Minister. If there was any break in the tradition, it was during the time when Mr. Bracken was the Finance Member. Instead of making a set speech as is usual, he made a speech with notes prepared by himself. It was indeed a very good speech. It was listened to by Members with rapt attention. That indicated that the Finance Minister had clear thinking and he told the House how exactly he was going to deal with the Budget. As far as this Budget is concerned, the Honourable the Finance Minister has done his best in the circumstances. He cannot do more."

[Sri P. T. Rajan] [6th March 1954]

"Sir, some hon. Members have said that unless there is a revolution, unless blood flows from one end to the other, no new thing can take place. I quite agree. There is the possibility that something new might come, and an equal possibility that we might also disappear altogether. From the dawn of ages, people have been getting on somehow or other. Unfortunately in this country, we have changed but not for the better. So, if something happens, people are tempted to throw the blame on the Government and say that they are responsible for everything that goes wrong. If the hon. Members, who are criticising the Members of the Treasury Benches, were to occupy the Bench, I know what they would do. Whether they would bring about a different atmosphere or not remains to be seen. I leave it to the Hon. the Finance Minister to deal with the criticisms offered by various hon. Members, because he can look at it himself. I need not say anything more on that.

"Leaving the Budget there, I would like to address myself to the Hon. the Chief Minister of this State. There are important problems, such as the problem of beggars, unemployment—both educated and uneducated—and increase of population. Never in any other country, except in this country, one comes across beggars, beggars who are youngsters—and one can see them anywhere and everywhere. Unless one catches them and puts them to better use, they will become potential criminals, and a time may come when it will not be possible for the Home Minister, whatever the Police Force there might be, to tackle the situation. I would, therefore, like to bring to the notice of the Hon. the Chief Minister that his problem requires immediate attention. Wherever one goes, whether it be the Railway station or whether it be the bus stop, one comes across youngsters begging and I do not know what happened to their parents. I can understand the case of beggars who have got some disease and who, being old and infirm, cannot do any work. They must live on the charity of private persons or of the State. But in the case of youngsters, it is up to the State Government to see that they are not allowed to go about in the streets and later become criminals.

"About unemployment, everyday one comes across people in great numbers who are without work and without food. Things cannot be allowed to go on like this day after day, month after month and year after year. We come across people who say: 'Give us work and if you cannot give us work, give us something to eat'. That is the unfortunate position in which many people live in our country to-day. Government must tackle this problem. It is not an easy problem. It is a very difficult problem. In the solution of that very difficult problem the whole House must offer its co-operation to the Government and whichever party may be in power, this problem has got to be solved. Sometimes I feel I am guilty in having been responsible for opening more schools and colleges. As soon as the students leave the schools and colleges,

6th March 1954] [Sri P. T. Rajan]

and take a degree they feel they must get a job under the Government. That is a difficult thing. Government cannot give jobs for all those who come out of the schools and colleges. It is impossible. But this is a problem which certainly requires consideration by such an eminent person as our Hon. the Chief Minister.

"Sir, the third point is with regard to the increase in the population of the country. There are countries which pay a premium on children. They want more and more children. But in this country we have got too many children, children who are deformed, ill-formed and more often than not, born with some disease which cannot be cured. They are just like cattle which is better destroyed than kept going in their present miserable existence. Government are unable to look after them.

"These three problems require the immediate and earnest attention of the Government of the day.

"Sir, with regard to taxation measures, they are necessary because every Government want money, every Finance Minister wants money and brings in some measure or other for obtaining that money. Whether we are rich or poor, we have got to face that and pay taxes and pay them cheerfully even if we find it extremely difficult to pay those taxes. Life is such that if we have got to pay; we must pay and be cheerful. If you cannot feel cheerful, sing 'Bajagovindam' and be done with it. The philosophy of the East is: 'Whatever be the outcome of life, whether it be happiness, sorrow or misery, take it cheerfully, take it philosophically'; with that philosophy in mind, let us try to help one another in trying to make life better than what it is to-day.

"Sir, during the discussion of the Budget, it was suggested that land reforms might bring about the panacea for all our ills. We are very fond of slogans and catch words. We want to get at the electorate and so give them promises and get returned to the Assembly. You may get returned on that basis once or twice, but some time or other, the electorate would find out that you are only trying to fool them. It is not promises that will get you into the Assembly. It is your desire to help others, it is your desire not to cheat others, it is your desire not to depend upon positions, that will ultimately make you popular with the people and enable you to get returned to the Assembly. After all, we are all here to find out how best we can shape the policies of the Government, how best we can shape the social and economic problems of the people and make the country better than what it is to-day. We feel that by making speeches, by criticising the Government of the day and by running down the Minister we shall be achieving our objectives. No. For over thirty years I have seen members belonging to the Opposition running down the Government of the day, and drawing a picture that they will make the land flow with milk and honey if they get into power. When that Government

[Sri P. T. Rajan]

[6th March 1954]

was replaced by the party which made all these promises, that party was not able to do anything better. I dare say, my hon. Friends of the Communist party might do the same thing, unless they take away the lands, houses and properties of others and say they have achieved something. By robbing the rich people of their lands, by robbing them of their money, by robbing them of their properties. By that means, they are not going to solve the problem of poverty permanently. It is not a question of pleasing the tenants alone. You may put the tenants in possession of the lands they cultivate but they are very very small in number. If you want to establish a Welfare State, do not think who possesses what lands, how many acres one possesses and all that. You better think of producing enough to give to all people and make the State a self-sufficient one. Let me make my position clear. Rich people will have to pay more to the coffers of the Government. Those who cannot afford to pay money, they must make their contribution to the State either by offering their labour or by some other way, so that the State is helped by all the citizens, rich or poor. By merely repeating slogans and saying that you are going to bring about this reform and that reform, you are not really going to achieve anything real. So, I would like to warn my Friends who think that land reform contemplated by them is really going to solve the economic problem of our country. They are making a mistake. No solution based on the desire to get votes or based on the hatred of other sections of the community is really going to solve the problem. I could venture to suggest to them to think carefully and then do the thing if they are convinced that a certain course of action proposed to be taken by them, irrespective of popular vote, irrespective of popular applause, is going to really serve the purpose.

11-40
a.m.

"Having said that, Sir, there are one or two things which I would like to bring to the notice of the Government. During this season people in Periar delta were told by the local officials that for want of water in the lake, they should go in only for one crop. They accepted the suggestion of the local officials and went in only for one crop. They could not get enough yield even from that single crop because the crops were attacked by pests. An attempt is now being made by the local authorities, who made the suggestion to grow only a single crop, to collect *kist* for both the crops. This injustice was brought to the notice of the Collector. I believe he is taking a very sympathetic view. I dare say he will be making a reference to Government. It may be that the reference will be sent to my Hon. Friend, the Minister for Revenue and I do hope he will consider the case sympathetically. I know it is very easy to ask for remission. I also know that the Government has after all to be carried on but, if it is possible, the Government should see their way to lessen the troubles of the ryots who have been very badly hit firstly by lack of water and secondly by pests. I shall be very thankful if the Government will kindly consider the case sympathetically. I also

6th March 1954]

[Sri P. T. Rajan]

hope that the Government will direct the Department of Agriculture to take such steps as would prevent the recurrence of attacks by pests.

"Secondly, the river Vaigai during freshes brings with it a lot of germs which spread cholera. I am told that the Public Health Department is taking steps, or rather, has been taking steps to tackle this problem. I believe they have succeeded to some extent.

"Then coming to the old story that I have been repeating on the floor of this House, namely, supply of drinking water to the people in the Cumbum valley, I urge their case so often not because I represent that area but because it is an area which has not been attended to because of the fact that the river Periyar flows through it for nine months in the year. The people there, especially the womenfolk are put to serious difficulties and they easily get cholera and other diseases. I do hope the Government will be pleased to take pity on the womenfolk and pay some attention to this question, as the foremost need of the people is the supply of good drinking water. Water carries many diseases and, as I pointed out, in the Cumbum valley, people and cattle pollute the water and the same water is used for drinking purposes.

"Sir, I do not wish to take up much of the time of the House but I should like to bring to the notice of the Hon. the Chief Minister one or two things which take place very often. Whenever there is a State function, there is always a flag-hoisting ceremony. I can understand flag-hoisting ceremonies by political parties. In order to attract attention and in order to give importance to some of its members, a political party hoists its flag. But, this sort of hoisting the National Flag is never done in any other country. The Flag goes up automatically in the morning and comes down automatically in the evening. Nobody comes and hoists the flag. But, in this country, I am speaking subject to correction by my Friend, the Hon. the Chief Minister, on the least provocation they hoist the National Flag. They do not mind as to who hoists the National Flag or at what hour of the day or night the Flag is hoisted. When the Flag is hoisted nobody pays any respect to that Flag. I should have thought that the National Flag is a thing to be respected by all people irrespective of their party affiliations but in the course of these flag-hoisting ceremonies nobody pays any respect to the National Flag. These flag-hoisting ceremonies only serve the purpose of bringing the National Flag into disrepute. I would venture to submit to the Hon. the Chief Minister that he might even by an Ordinance put an end to these flag-hoisting ceremonies. When people hoist the Congress Flag or the Communist Flag or the Dravidian Flag, it is up to them to do what they like. But, in regard to the National Flag, if we have got any respect for the National Flag, I would very much like that these flag-hoisting ceremonies are given up.

[Sri P. T. Rajan]

[6th March 1954]

" Another thing that I would like to mention is that at the end of public meetings, the National Anthem is sung. When the National Anthem is sung, it is expected that people would get up and stand to attention and see that orderliness is maintained. Orderliness can be maintained only by observing silence. What usually happens is that people do not take notice of these things but they go on talking or begin to disperse and the purpose for which the National Anthem is sung is lost. Here again, we bring the National Anthem into disrepute. I would like to bring it to the notice of the Hon. the Chief Minister that, if people are not going to respect the National Anthem, it is better that it is not sung at all.

" Sir, we start a meeting with a prayer. The prayer is meant to call the attention of the people to the duty on hand. The people should in a body resolve to attend to their duty when the prayer is offered. Generally, they start singing a prayer and at the end of the song, the people start clapping their hands. This is not the object of a prayer. I would again like the Hon. the Chief Minister to take notice of it. I do not want to say that he should do so through an Ordinance but whenever he makes a speech, let him devote some attention to this because, when we, as a free people, want to do certain things, let us do it in an orderly manner and let us do it in a manner which will reflect the discipline inherent in the people. We are a free people and to that extent it means that we have got a sense of responsibility and sense of discipline. If these two things are lacking, our own Government cannot help the country or the people. I have brought these things to the notice of the Hon. the Chief Minister so that he may use all his power, authority and influence to see that these things do not take place.

" Before I resume my seat, I would like to once again request the Hon. the Chief Minister to consider the problem of beggars, the problem of unemployment and the problem of excess population. These are the problems which, according to me, require immediate attention. The sooner these problems are tackled the better it will be for us.

11-50
a.m.

" Finally, I would like to reply to a criticism of my hon. Friend, Sri V. Balakrishnan. He said the Ministers should not go to the houses of private members and that Ministers should not be the guests of any individuals. If this suggestion is accepted, we will have a caste of Ministers and a caste of officials. If people see an officer talking to somebody, they will easily come to the conclusion that he must have taken bribes from him and that he is guilty of corruption. If we are going to suspect our own fellow-men, then life will become intolerable. After all, Sir, we had Englishmen ruling our country for over 200 years. Whatever an Englishman has done or has not done, he has set an example to us as to how we should behave towards each other. During office hours, an Englishman moved and discharged his duties as an officer

[6th March 1954]

[Sri P. T. Rajan]

and out of office hours, he moved as an ordinary citizen. Unfortunately, our social conditions did not permit the two communities—the Englishmen and the Indians—moving together, but such people who had moved with them knew how an Englishman behaved during office hours and how he behaved during off-hours. If my Friend's suggestion is to be considered and if the Hon. Chief Minister is going to consider that seriously, then, in addition to the four castes which we have got now and which we are trying to get rid of, we are going to have a fifth caste—a caste of officers and a sixth caste—a caste of Ministers. My hon. Friend himself was a Minister once upon a time and by talking to people or accepting hospitality, he did not lose his balance."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" The hon. Member need not drag me to that absurd length. I did not say that officers or Ministers should not talk to people. I only wanted Ministers to set an example by not accepting invitations from friends when they go out on tours in their official capacities."

* SRI P. T. RAJAN :—" I was taken by surprise coming as it does from an ex-Minister. All that I said logically flows from what he has stated. I, therefore, venture to request hon. Members of the House and Members on the Treasury Benches, not to pay heed to that gentleman's suggestion. He has been a Minister himself. Yes, it is possible for anybody to be a Minister but to be a Minister with a sense of responsibility and to be an example to others is a very difficult thing. I do not want to misrepresent him. He has only given expression to the feelings of people who are semi-educated or uneducated, and it is nothing new. That is why I want to warn hon. Members and also tell the people of this country, not suspect their own officers. If they do so, life will become impossible. You cannot even live with your own family if you begin to suspect your men-folk or suspect your women-folk. After all, the world is carried on on the one thing 'trust'. That is the blessed virtue that is lacking in this country. We suspect everybody. The moment the Hon. Chief Minister opens his mouth, there are a number of people ready to suspect him. If another Hon. Minister opens his mouth, people suspect him and attribute to him motives. We want to be free men but we cannot be free men if we are going to suspect others. You have got to be above suspicion. I have got to be above suspicion. We, as Members of the Legislative Assembly who have got to set an example to others have got to be above suspicion. If we are going to think in the manner suggested by hon. Member Sri Balakrishnan, a stage will come when we have got to suspect ourselves. Sir, I did not mean to get vehement. Unfortunately circumstances forced me to that. I attach more importance to these things than to many Bills which may be introduced by my hon. Friends. These are things which count in life, and there cannot be more important problems than that. I am thankful to you, Sir, and thankful to hon. Members of the House for the courtesy shown to me in having listened to my speech patiently."

[6th March 1954]

11-55

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களை, சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்கும் கடைசி நாள் இன்று தான். இந்த வரவு செலவுத்திட்டம் பற்றாக்குறைத் திட்டமாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய சில புது வரிப் பிரேரணைகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு சமயம் ஒரு பெரிய நிபுணர் சொன்னார். ‘பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டம் தான் சரியான திட்டம். பணமில்லாத காரணத்தால் சம்பாதித்தே பிழைக்கவேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல கொள்கை அதனால் உண்டாகும். சம்பாதித்து வைத்திருப்பதைச் செலவு செய்வதைக்காட்டிலும் நாளை சம்பாதித்து செலவு செய்து கொள்ளவேண்டுமென்ற ஒருபழக்கத்தை அது உண்டு பண்ணும்.’ என்று அவர் சொல்லியிருப்பது ரொம்பவும் உண்மையாகும். அதைப் போலவே சர்க்கார் இந்த ஆண்டு பற்றாக்குறை வரவு செலவுத்திட்டத்தை தயார் செய்திருக்கிறது. இந்த நாட்டு மக்களும் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற பொறுப்புக்களையும், கடமைகளையும் உணர்ந்து நடந்து கொள்வார்கள் என்றே நம்புகிறேன். சர்க்கார் நாட்டு மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து பாசன வசதிக் காக 6 கோடி ரூபாயும், மின்சாரவசதிக் காக 4 கோடி ரூபாயும் வரவு செலவுத்திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மேலும் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை இன்னும் வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது குறித்து நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.”

“குடிமக்களின் நன்மையைக் கருதி எந்தச் சர்க்கார் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறதோ அந்தச் சர்க்காருக்கு தெய்வமும் உதவி செய்யும் என்ற கருத்தில் வான்மறை எழுதியுள்ள தெய்வ வள்ளுவனார்,

‘குடி செய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான் முந் துறும்,’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்.”

அதைப்போலவே கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது பிரசங்கத்தில் ‘இவ்வாண்டு பருவ மழை சரியாகப் பெய்திருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டும் இம் நாட்டில் இயற்கை வளம் சரியாக இருந்து, நம் சர்க்காருக்கும் அதிகப் பணம் கிடைத்தால் நல்ல புதிய புதிய திட்டங்களை நாம் கொண்டு வரமுடியும்,’ என்று சொல்லியிருக்கிறார். மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற மனப்பான்மையை, கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பலநல்ல காரியங்களை இந்தச் சர்க்கார் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். வரவுசெலவுத் திட்டத்தையும் ரொம்பவும் சிரத்தையோடு தயாரித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தெய்வமும் இவர்களுக்கு உதவி செய்ய தானே முன் வருமென்று தான் நிச்சயமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“சபையில் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பதே கிடையாது. வேலை செய்யத் தான் திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மதுவிலக்குத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தாலும், கீழ்பவானி திட்டத்தை அமுல் நடத்தியதாலும், ஏழை விவசாய மக்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 30 ரூபாய்க்கு மேல் சேமிப்பாக இருந்தது. இன்றையதினம் அவர்கள் தங்கள் கையில் ஐதூறு ஆயிரம் ரூபாய்கள் சேமித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கும் கீழ்பவானி அணைக்கட்டு திட்டத்தினால் சுமார் 12 லட்சம் ஏக்கராவுக்குப் புதியதாகத் தண்ணீர் பாய்வதற்கு வேண்டிய வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் இந்தப் பிரதேசத்தில் வாழும் விவசாயக் கூலிகளுக்கு எப்படி வேலை கிடைக்கவில்லை என்று நாம் சொல்ல முடியும். அவர்கள் எல்லோரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினால் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியும். பொதுவாக சர்க்காரைக் குற்றம் சொல்லவேண்டுமென்பதற்காக இம்மாதிரி பேசுவது சரியல்ல.

“மிஸ் மோயோ இந்தியாவைப் பார்த்த கண்ணோட்டத்தில்தான் நம் அங்கத்தினர்கள் இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிறார்கள். மிஸ் மோயோ

[6th March 1954]

[Sri P. G. Karuthiruman]

இந்தியாவிலுள்ள நந்தவனங்களையும், பூந் தோட்டங்களையும் பார்க்கவில்லை சாகசகடைகளை மட்டும் பார்த்தார் என்று மகாத்மா சொன்னார். ஆகவே மோயோவின் கண்ணோட்டத்தை விட்டு நல்ல மனப்பான்மையில் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அதை விடுத்து நம் சர்க்கார் அதைச்செய்ய வில்லை. இதைச் செய்யவில்லை யென்று குறை தான் சொல்லுகிறோம். ஆனால் சர்க்காரிடம் பணமில்லை. ஆகவே பணத்திற்கு அவர்கள் வரி போடுகிறார்கள் என்றால் உடனே அதை நாம் எதிர்கின்றோம். உரிமை களைப் பெறவேண்டுமென் அவர்களை வற்புறுத்துகிறோமே தவிர நமது கடமையை நாம் செய்வதற்கு முன் வருவதில்லை. சர்க்கார் இப்பொழுது 500 ரூபாய்க்கு மேல் கந்தாயம் கட்டுபவர்களுக்கு வரி போட உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். நான் 500 ரூபாய்க்கு மேல் கந்தாயம் கட்டும் ஒரு விவசாயி. இருந்தும் அந்த வரிப்பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கின்றேன். என்போன்ற குடியானவர்கள் எல்லோரும் இதை வரவேற்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கனம் ராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்தச் சர்க்காரின் பேரில் பல குறைகளைச் சாட்டுயிருக்கிறார். திருவாங்கூர் கொச்சியில் அவர்கள் அதிகமான இடங்களை ஜெயித்திருப்பது போலப் பேசினார். நான் அவருக்கு ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு நூறு கஜம் ஒப்பந்தயத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். ஒருவன் இருபது கஜம் தான் ஓடுகிறான் மற்றொருவன் முப்பது கஜம் ஓடுகின்றான். வேறொருவன் நாற்பது கஜம் ஓடுகின்றான். நாலாவதாக வந்தவன் எழுபது கஜம் ஓடிவந்தான். மொத்தம் ஓடியவர்களில் நாலாவதாக வந்தவன் எழுபது கஜம் ஓடினான் என்றால் அதற்காக அவனைப் பாராட்டாமல் தோற்றுப்போன மற்றவர்கள் நாங்கள் தான் ஆளுக்கு இருபது கஜம், முப்பது கஜம், நாற்பது கஜமாக மொத்தம் தொண்ணூறு கஜம் ஓடினோம் என்று சொன்னால் அது நியாயமாகுமா? அதைப் போலவே தான் காங்கிரஸ்காரர்கள் திரு. கொச்சி தோரலில் 117 ஸ்தானங்களுக்கு 45 ஸ்தானங்களில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் கம்யூனிஸ்டுகள் 23 ஸ்தானங்களைத்தான் பெற்றிருக்கிறார்கள். திருவாங்கூர் கொச்சி மக்களில் பதினேழு லட்சத்து அறுபத்துநாலாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் காங்கிரஸ் கட்சியிடம் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்ற முறையில் தங்கள் வேட்பாளர்களைக் கொடுத்து ஆதரித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு ஆறு லட்சத்து நாலாயிரம் பேர்கள் தான் ஆதரவு தந்திருக்கிறார்கள். உண்மையை மறைத்து வீணாக வாதம் செய்வதில் ஒருவிதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது. நமது சர்க்கார் நல்ல நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதில் ஆட்சேபணை எதுவும் கிடையாது. விவசாயத்திற்கு மின்சார சக்தியை அதிகமாகக் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உதவியானது கால்நடைச் செல்வம் தான். கால் நடைகள் இந்த நாட்டில் அதிகமாக முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும். நல்ல பால் கொடுக்கும் பசுக்களுக்கு இப்பொழுது சரியான பாதுகாப்பு கொடுப்பதில்லை யென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். காளைகளுக்கு தான் அதிகச் சலுகை காட்டப்படுகிறது. அதைப் போலவே நல்ல ஜாதிப் பசுமாடுகளுக்கும் அதிகச் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மிக முக்கிய பிரச்சனை செஸ்பேனியா பசுந்தான் உரமாகும். இதைப்பொலி வரப்புகளில் பயிர் செய்வதைப் பற்றி எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை. வரப்புகளில் பயிர் செய்வது வேறு. நெற்பயிருடன் பயிர் செய்வது வேறு. நிலத்தில் பயிர்களைப் பயிரிடுவதால் பயிர்கள் அழிந்துவிடுகின்றன. சர்க்கார் மீண்டும் மீண்டும் இந்த செஸ்பேனியா பசுந்தான் உரத்தைப் பயிரிடவேண்டுமென்று விவசாய இலாக்காக்கள் மூலம் பிரசாரம் செய்து வருவது சரியல்ல. என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தின் பேரில்தான் சொல்லுகின்றேன். ஆகையால் பொலி வரப்புகளில் வேண்டுமானால் பயிர்செய்யச்சொல்லலாமே தவிர நிலத்தில் நெற்பயிரில்பயிரிடும் படியாக சொல்லக்கூடாது என்று மட்டும் கேட்டுக்கொண்டு என் பிரசங்கத்தை நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

[6th March 1954]

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member has spoken about all these in the last Budget discussion. What is the use of repeating the same. The hon. Member Sri K. P. Gopalan may now speak."

* SRI K. P. GOPALAN :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, first of all, one has to view this Budget in the context of the present economic crisis, through which this country is passing. The first question that comes to my mind is whether this Budget has sought in any way to help the poor in tiding over the present economic crisis. What will be the reaction of the common man to this Budget? That is the question. How far the common man stands to benefit by the present Budget is the attitude which we as representatives of the people should bring to bear on the Budget. But what is it that is provided for in the Budget to raise the present economic condition of the masses? What is it that I can go and say to the people in my constituency after the present Budget discussion is over? Of course, the Hon. Chief Minister has stated yesterday that we should not attach too much importance to our constituencies. The Hon. Chief Minister being a man who never represents any constituency in this House can talk in that vein. But I cannot do so. I have to plead for the redressal of grievances of the people of my constituency. What is then the reason why the people have elected me? Looking at the Budget from that angle, viz., how far the Budget is going to help the people, I am sorry to observe I am very disappointed. To fill up the present deficit, the Government have come forward with proposals of taxation on tea estates and plantations. To that extent, I welcome it. But what is the use of going on taxing the rich without at the same time not spending the money for the poor. The salaries of the Governor, the salaries of officers of this Government who draw more than Rs. 3,500 per mensem are not changed. Why not this Government reduce their salaries? Why should they go on paying compensation to the Zamindars? Have the Government stopped giving pension to the officers in England? The answer is a blank 'no'. When such is the case and when the Government are going on with their bureaucratic policy, how can the common man expect at the hands of this Government that his lot would be improved? What is the condition of the people to-day? Their sufferings are untold. Their economic condition is miserable. Whenever I return from an Assembly session, people in my constituency approach me and put a barrage of questions to me. 'What is it that you have done for our welfare? What did you say to Government? Did you express our grievances? If so, what action have the Government taken to redress our grievances'. What have I to reply to them, when the Budget is what it is to-day? How can the poor man in the street expect salvation at the hands of this Government?

"The plight of our handloom weavers is pitiable. The Hon. Minister for Labour and the Hon. Finance Minister have said

6th March 1954]

[Sri K. P. Gopalan]

that the peculiar conditions existing in Malabar are such that the handloom industry there is run on a factory basis. I am very sorry to note that not a word is said in the Budget about affording amenities to the unfortunate handloom weavers of Malabar. I want to place before this House a number of suggestions for the betterment of the lot of the handloom weavers in Malabar. Firstly, Government should see to it that a centre is opened for dyeing, finishing, weaving and calendering in Cannanore. Secondly Government should start a Design Institute in Cannanore for the benefit of handloom industry. In the third place, out of the cess fund allotted to this State, the Government should take steps to open a spinning mill in Malabar. Fourthly, the Government should take steps to open marketing bureaux in foreign countries for the sale of the handloom goods produced in our State. Fifthly, the Government should give subsidy to handloom weavers' societies and also to small handloom factory owners. The Government should take steps to see that yarn is distributed at cheaper rates so that handloom products can be sold at cheaper rates. The Government should see that involuntary unemployment allowance is given to handloom workers whenever they are faced with unemployment. I placed these suggestions before this Government so far as the handloom industry in Malabar is concerned.

"Sir, in my own constituency—of course, I have to speak with reference to the Budget—for the last twenty-five years, the people have been requesting the Government to provide a playground for the use of the students of the District Board High School, Payyanur. There are more than 800 students studying in that school. Even now the Government have not cared to provide a playground for the students of this high school. Sir, there is a hospital in our place, which is intended for three lakhs of people. Every year a sum of Rs. 3,000 is allotted to hospital for the purchase of medicines. Out of this sum of about Rs. 1,000 will go towards freight charges and other expenses. On an average, about 100 to 200 people are coming to this hospital daily for treatment as out-patients. We have requested the Hon. the Minister for Health to take up this Local Fund hospital and run it as a Government hospital. But nothing has been done so far. Then, Sir, there is a bridge in the Payyanur Constituency, I have spoken about this bridge previously on the floor of this House. I would like to mention in this connexion that a sum of about Rs. 40,000 was allotted for the construction of this bridge. But, as soon as it was built, it gave way within one week. I once raised this question in this Assembly and the Hon. the Minister for Local Administration said that the bridge would be reconstructed within a week. I went to the spot and examined. To my surprise there was no bridge there. The condition of roads in our place is very bad. It is impossible for any vehicles to pass through these roads. As an instance, I may mention the road from Payyanur to Padichal. These bridges and roads are being damaged

[Sri K. P. Gopalan] [6th March 1954]

one by one and people are suffering a lot due to the negligence on the part of the Government. So far as Karivallur is concerned, we have made a suggestion that the people of this locality are prepared to place a building at the disposal of the Government for the opening of a high school. Not only that. The people are also willing to make some contribution to the Government. But the Government are not prepared to open a high school there. Sir, we have been agitating for a long time and requesting the Government to open a District Munsif's Court at Payyanur. Cases arising within the jurisdiction of Payyanur Constituency are now tried at Talliparamba, which is about ten miles away. These cases contribute to about 68 per cent of the cases tried there."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

SRI K. P. GOPALAN:—"I may be allotted two minutes more, Sir."

DEPUTY SPEAKER:—"I can't help it. I call upon the hon. Member Sri K. R. Viswanathan to speak."

12-15 P.M. *SRI K. R. VISWANATHAN:—"கனம் உதவி அவைத்தலைவர் அவர்களே, 1954-55-ம் வருஷ வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மேல் பேசுகையில் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஓரளவுக்கு தங்களுடைய கட்சிக் கொள்கையை அனுசரித்தும், சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானத்திற்குப் பட்ட முறையிலும், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் தயாரித்து சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. செய்யப் பட்டவேண்டிய வேலைகள் பல இந்த திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு மறந்துவிடப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் செய்திருக்கும் சில ஏற்பாடுகளுக்காக அவரைப் பாராட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது."

"கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்குத் தம்மாலியன்ற அளவு சில சலுகைகளை அவர்களுக்குக் காட்ட சர்க்கார் முன்வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலையைப் பூராவாக உயர்த்தாவிட்டாலும் கூட சலுகைகள் ஓரளவு தற்காலத்தில் அவர்கள் படுகின்ற அவதிகளைக் குறைக்க உதவுமென்று உறுதியாக நம்புகின்றேன்."

"வரவு செலவுத்திட்டத்தில் துண்டு விழுக்கின்ற தொகையை ஈடு செய்வதற்காக சில புதிய வரிகளைப்போட சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். பெரும் நிலச்சுவாந்தார் மீது நிலவரி சர்சார்ஜ் போடப்படுகிறது; அதை நான் வரவேற்கிறேன். தோட்ட முதலாளிகள் மீது அதிகமான வரி போடப்பட்டிருக்கிறது; அதை நான் வரவேற்கிறேன். புதிய நீர்ப்பாணத் திட்டங்களால் நன்மை அடையப்போகிறவர்கள் அபிவிருத்தி வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது; அதையும் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அம்மாதிரி அபிவிருத்தி வரி போடும் போது சில சில்லரை மிராசு தார்களை அப்படியப்பட்ட வரி விதிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டும். அதற்கான மசோதா வரும்போது, இந்த யோசனையும் சர்க்கார் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகின்றேன்."

"சர்க்கார் செய்யவேண்டிய காரியங்களைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் ஏற்கனவே பேசிவிட்டார்கள். அவர்கள் ஏற்கனவே பேசிவிட்ட கருத்துகளை நான் இப்பொழுது பேச விரும்பவில்லை. இருந்தாலும் சில முக்கியமான விஷயங்களை மாதிரம் இப்பொழுது சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்."

"பிற்பட்ட மக்களுடைய நலத்திற்காக சர்க்கார் என்னென்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்ப்போம். அதற்கென இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்

[6th March 1954] [Sri K. R. Viswanathan]

திலே 90 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதில் பத்து லட்ச ரூபாய்தான் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை நாம் அறிவோம். பத்து லட்ச ரூபாய் எதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது? சர்க்கார் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்காக இரண்டு வகைகளில் சலுகை காட்டுவதாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றார்கள். பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களின் கல்விக்காகவும், அவர்களை உத்தியோகத்தில் அமர்த்துவதற்காகவும், தனிச் சலுகை காட்டப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. கல்விக்காகவும், உணவு விடுதிகள் வைத்து நடத்துவதற்காகவும் பத்து லட்ச ரூபாய் செலவிடப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை ஓரளவு பாராட்டுகின்றோம். ஆனால் பிற்பட்ட இனத்தவர்களின் ஜனத்தொகைக்குத் தக்கவாறு இந்தத் தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. இது மிகவும் குறைந்த தொகையாக இருக்கிறது. இதற்கென பத்து லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது போதாது. ஆகவே, அந்தத் தொகையை இன்னும் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று முதலாவதாக சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்."

"பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு குறைந்தபட்சம் 25 சதவிகிதம் உத்தியோகத்தில் (இடங்கள் ஒதுக்கி) சலுகை அளிக்கப்படுகிறதாக சர்க்கார் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படும் சலுகைகள் சரிவர பிற்பட்ட இனத்தார்களுக்கு கிடைக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லைமென்று நான் தைரியமாகக் கூற முடியும்."

"நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி பலமாகப் பேசப்படுகிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டமானது பிற்பட்ட இனத்தாரிடையே தான் அதிகமாக இருக்கிறது. கிராமங்களில்தான் பெரும்பான்மையான பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் வசிக்கிறார்கள். விவசாயிகளாய் இருந்தாலும் சரி, கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் யாவரும் பிற்பட்ட மக்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அங்கு நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறது."

"படித்தவர்களிடையேயும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எப்படியிருக்கிறதென்று பார்த்தால், அதிலும் பிற்பட்ட இனத்தவர்தான் படித்தும் கூட வேலை கிடைக்காமல் அல்லல் படுகிறார்கள். முற்போக்கு இனத்தவர் என்று சொல்லப்படுகிற அந்தக் கூட்டத்தாரை வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக பாதிப்பதில்லை. ஏனென்றால், முற்போக்கு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏற்கனவே வேலையில் அமர்ந்திருப்பதின் காரணத்தினால், மேலும் மேலும் படித்து வருபவர்களுக்கு ஓரளவு உதவி செய்து வேலை தேடிக்கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதற்கு வேண்டிய வசதி இருக்கிறது. ஆகவே படித்த முற்போக்கு கூட்டத்தாரை வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக பாதிப்பதில்லை. பிற்பட்ட இனத்தாரைத்தான் இந்த பிரச்சனை பெரிதும் பாதிக்கிறது. 25 பர் சென்ட் உத்தியோகஸ்தர்கள் பிற்பட்ட இனத்தவருக்கென சர்க்கார் ஒதுக்கியிருந்தும் அந்த விதிதாசாரம் நடைமுறையில் சரிவர அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் கிடையவே கிடையாது. அந்த விதிதாசாரப்படி பிற்பட்ட இனத்தார் உத்தியோகங்களில் அமர்த்தப்படுகிறார்களா என்று சர்க்கார் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆகவேதான், படித்த பிற்பட்ட இனத்தவரிடையேயும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்து வருகிறது."

"உதாரணமாக, இந்தச் சர்க்காருக்குத் தலைமை வகித்து வரும் முதன் மந்திரி அவர்களே பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு உத்தியோகம் வழங்குவது சம்பந்தமாக இந்தக் கொள்கையை அனுஷ்டித்து வருகிறார்களா என்றால், சரிவர அனுஷ்டிப்பதில்லை மென்பதை முதலாவது குற்றச்சாட்டாக கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்."

"இப்பொழுது மந்திரி சபையில் 12 மந்திரிகள் இருக்கின்றார்கள். இருபத்தைந்து பர் சென்ட் பிற்பட்ட இனத்தவருக்கு சலுகை அளிக்கப்படுகிறதென்று சொல்லும்போது, அந்த விதிதாசாரப்படி பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு மந்திரி சபையில் ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் கிடையாது. அந்த விதிதாசாரப்படி பார்த்தால் மூன்று மந்திரி

[Sri K. R. Viswanathan] [6th March 1954]

“தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 28 பேர்கள் கெஜட் பதிவு உத்தியோகஸ்தர்களாக அமர்த்தப்பட்டார்கள். இதில் எத்தனை பேர் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று கேட்டால் அதற்குச் சரியான பதில் கொடுக்கப் படுவதில்லை. தகுதியைப் பார்த்து அமர்த்துகின்றோம் என்று சொல்லப் படுகிறது. இது மாதிரியான பதில்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால், எப்படி தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நிலை உயர முடியும் என்று நான் கேட்கின்றேன். ஏற்கனவே ஒவ்வொரு வகை உத்தியோகத்திலும் குறித்த விகிதாசாரப்படி பிற்பட்ட இனத்தவர் இருந்தாலல்லவா பொறுக்குவதற்கு. ஆகவே ஏற்கனவே ஆள் இல்லாததால் இந்த உத்தியோகத்தில் வைக்கப்படவில்லை யென்றெல்லாம் சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள். நான் கேட்கின்றேன்; 25 பர் செண்டு, 15 பர் செண்டு என்று நீங்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, 11 உத்தியோகங்கள் வரையில் பிற்பட்ட இனத் தவர்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் நீங்கள் உண்மையாகவே கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைத்திருந்தால், கொடுத்திருக்க முடியும். ஆனால், அந்த விகிதாசாரப்படி அமர்த்தவில்லை. பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு உத்தியோக விஷயத்தில் சலுகை காட்டுகின்றோம் என்றெல்லாம் சொல்வது வெறும் கண் துடைப்பு வேலையாகத்தான் இருக்கின்றது. இதை விடுத்து ஒவ்வொரு வகை உத்தியோகத்திலும் குறைந்த பட்ச விகிதப்படியாவது பிற்பட்டவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கப்படவேண்டும்.

12-26
P.M.

“உத்தியோகத்தில் ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்கு உயர்த்துவதில் இந்த முறை அனுஷ்டிக்கப்படமாட்டாது. ஆனால், நேரடியாக உத்தியோகத்திற்கு அமர்த்தப்படும்போது இந்த விகிதாசாரம் அனுஷ்டிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. Promotion செய்வதிலும் ஏன் இந்த விகிதாசாரத்தை அனுஷ்டிக்க முடியாது என்று நான் கேட்கிறேன். ஆகவே promotion அளிப்பதிலும் இந்த முறையை அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏன் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டுமென்றால், கேந்திர ஸ்தானங்களில் (key posts) முற்பட்ட இனத்தவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தகுதியைப் பார்த்து உயர்வு அளிக்கிறோம் என்று சொல்லி பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு அளிப்பதில்லை. இந்த நாட்டில் இன உணர்ச்சி இருக்கிற வரைக்கும் இந்த முற்பட்ட வகுப்பினருக்கே உத்தியோக உயர்வு கொடுப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பு இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஆகையால்தான் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு பதவி உயர்விலும் குறித்த சத விகிதம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்கின்றேன்.

“ஒரு சின்ன உதாரணத்தை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். அப்பொழுது அவர்களுக்கு முதலிலே எ குரூப், பி குரூப்பில் சேரவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். மாணவர்களுக்கு எ குரூப்பில் அல்லது பி குரூப்பில் சேருவதென்றால் ஒரு தனிப்பட்ட பிரியம் இருக்கிறது. அம்மாதிரி சேரப் போகும்பொழுது அங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள், Vice Chancellor அல்லது ரிஜிஸ்தரார், என்பவர் முற்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்தவராக இருக்கிறார். பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் எ பிரிவில் சேரவேண்டுமென்று கேட்டால் ‘சி பிரிவில் சேர்ந்து நாட்டு வரலாறு களெல்லாம் தெரிந்து கொண்டு போய் சட்ட சபையில் நன்றாகப் பேசலாம்’ என்று எ பிரிவில் சேராமல்படிக்குச் செய்து விடுகிறார்கள். அங்கே இப்படி நடக்கிறது காரியங்கள். ரொம்ப சாதகமாகப் பையன்களிடம் பேசி அவர்களை ஏமாற்றி விடுகிறார்கள். பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவர்களைச் சேர்க்கும் பெரும் பொறுப்பை உடையவர்கள் இம்மாதிரி நயவஞ்சகமாகப் பேசி பிற்பட்ட இனத்தவருக்கு தீமையான ஒரு காரியத்தைச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதற்கும், உத்தியோக உயர்வு அளிப்பதற்கும் இத்தகைய ஊழல்கள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன.

“அன்றைக்கு ஆங்கிலேயர்கள் இந்த நாட்டை ஆளும் போது இந்தியர்களுக்கு, கவர்னர் வேலை பார்க்கத் தெரியாது, முதலமைச்சர் வேலை பார்க்கத் தெரியாது. ஆங்கிலேயர்களுக்கு மட்டும் தான் தகுதி இருக்கிறது.

[6th March 1954] [Sri K. R. Viswanathan]

மற்றவர்களுக்குத் தகுதி கிடையாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்று ஆங்கிலேயர்கள் மேல் நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டிருந்த காலம். அவர்கள் இந்த நாட்டைச் சுரண்டிக் கொண்டு போகும்படியான காரியங்களைச் செய்துக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த நாட்டில் புத்தனர்கள் சிறப்பிடம் பிறகு நாம் என்ன செய்தோம்? அவர்களை இங்கிருந்து விரட்டுவதற்குப் போராடினோம். இன்றைக்கு இந்தியர்கள் கவர்னர்கள் ஆகவும், முதல் மந்திரிகளாகவும் ஜட்ஜ்களாகவும், இன்று பெரிய பதவிகளை வகிக்கக் கூடிய தகுதி வாய்ந்தவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். மிகத் திறமையுடன் தங்கள் காரியங்களைச் செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்திய நாடு பல நாடுகளைவிட உயர்ந்திருக்கிறது என்று பல நாடுகளால் போற்றப்படுகிறது. ஆகவே ‘முற்பட்ட இனத்தவர்கள் மட்டும் தான் பெரும்பதவியில் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தான் அந்த பதவிகளை வகிக்கத் தகுதியுடையவர்கள். மற்றவர்கள் அந்த பதவிகளை வகிக்கத் தகுதியற்றவர்கள்’ என்ற மனோபாவம் மாறி பிற்பட்ட இனத்தவர்களுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்காக அவர்களுக்கு ஜனத்தொகை விகிதாசாரப்படி உத்தியோக உயர்வும் மற்ற சலுகைகளும் அவர்களுக்கு இருக்கும்படியான நடவடிக்கைகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, how we 12-31
Members see the budget is very much like the story of the four P.M.
blind men who tried to describe the elephant. As far as I am concerned, I say that the budget is a fair reflection of the conflict of ideologies and emotions in the mind of the Cabinet. The Cabinet is a cormorant and is never satisfied with what money it gets for expenses and has an insatiable capacity for consuming more. At the same time, Members of the Cabinet are very careful to assess public opinion and keep their fingers on the pulse of the public. The budget reflects the assessment of the public pulse by the Cabinet. They have realised that the saturation point is reached as far as taxation is concerned. Hence there is the policy of concession and conciliation on the one hand and of continued sponging on the other. The policy of concession and conciliation is represented by the lifting of taxes on meat, eggs, vegetables, etc. If this is an acceptance by the Government of the policy of lifting taxes on consumption goods, I would welcome it. But I do not believe it is so. For, if that is the accepted policy of the Government, I would have expected the lifting of sales tax on all consumption goods, a demand which has been often voiced on the floor of the Assembly by the Opposition Members.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Ultimately all goods are consumption goods.”

* DR. K. B. MENON :—“ I do not completely agree with that contention. By consumption goods I mean those essential food commodities which are used by the people and which even the Centre, I believe, has recommended should not be subject to sales tax. That being the case, I take it that this is only a sop for the Government to extract more from the public by way of taxes. The one silver-lining in the budget is that the taxes that the Cabinet proposes to levy are taxes on the rich. If the rich are taxed in order to relieve the burden of taxation on the poor, we of the

[Dr. K. B. Menon] [6th March 1954]

Opposition would welcome it. But a further analysis of the taxes does not support that stand. By the lifting of the sales tax now levied on meat, eggs, vegetables, etc., the Government are giving up about Rs. 9 lakhs, and by the lifting of the sales tax of 1½ pies in the rupee now levied on handloom products, the Government are giving up about Rs. 12 lakhs. The total comes to Rs. 21 lakhs, which is a little more than 50 per cent of the total revenue that the Government propose to realise in the form of new taxes. If the remaining 50 per cent or so is also passed on to the poor by removing the sales tax on very essential commodities which are used by the poor, we certainly will have no objection to the new taxation. I would like to warn the Government that further taxation should stop. We had some hope of relief from taxation judging from the last interim budget that was presented by the Hon. Finance Minister. But in this budget, some new taxes are proposed, and this should not be made the spearhead of further taxation in the future.

" Let me proceed to Prohibition. I would like to invite the attention of the Government to the recommendations of the Committee that was appointed by the Andhra Government to study and report on the working of Prohibition. A similar attempt was made by the Opposition Members of the Assembly of the composite State, but that was a failure chiefly because of the opposition of the Chief Minister. Almost the same conditions as are pictured in the Andhra report are obtaining in the residuary Madras State which was the 'better half' of the composite State. The Committee condemns the way in which Prohibition is worked and recommends large-scale changes amounting almost to complete abolition of Prohibition. The picture painted by that Committee leads us to the inevitable conclusion that Prohibition has only deprived the Government of their revenue and the people of their health and morals. I, therefore, still suggest to the Government that, instead of adhering to a policy which the Government have accepted and which the Congress laid down some years ago, they should take a more realistic view of the whole problem and amend the law at least in such a way as not to deprive the Government of their revenue and breed corruption and lower public morals.

12-40 P.M. " Analysing the expenditure side of the budget, out of the 45 crores of the income of the Madras State, I see that more than one-third is spent on security services. Less than one-third of the income is spent on constructive departments like education, public health, etc. Still less is spent on capital investments on irrigation and such other projects. I would like to see the process of expenditure reversed. I would like to see that much more is spent on constructive activities like education and public health. I am of the opinion that if and when we are able to spend more on these activities, we will be able to reduce the expenditure on security services. That should be the general accepted policy of the Government. Every effort should be made in that direction.

[6th March 1954] [Dr. K. B. Menon]

" Nearly 2·7 per cent, if my calculation is correct, of the total income is spent on payment of interest on loans. I suppose that this interest is paid on loans that the Government have raised. We know very little of these loans, and we are not taken into confidence when loans are raised. We are not told how exactly the loans are utilized and on what they are invested. I have been urging on the floor of the Assembly that the Government should take the Opposition more into their confidence as far as the actual expenditure is concerned, and that the budget should not mean merely the passing of the items in the budget and that the work of the Opposition does not end there. In that connection, I drew the attention of the Treasury Bench again to the remarks that were made by the Auditor-General of India. I referred to this when I spoke on the budget presented last time. The scope of the Public Accounts Committee may be enlarged in such a way whereby some kind of control or, shall I say, co-ordination and co-operation of the Opposition can be effected.

" Another way of approach to the budget is from the expenditure side, namely, the expenditure incurred by the Cabinet on the administrative side. The expenditure has been going on increasing and increasing. I believe that since we began as an independent people, there has been considerable increase in administrative expenditure. I have not been able to calculate the figures. If we scan the budget, it may be possible to gather the figures. But the fact remains that it takes a big chunk from the income of our State. If we analyse further and ask ourselves the question 'What are we getting in return for this expenditure?' the answer is not very satisfactory. I am of the opinion that we are not getting in return even 50 per cent of the expenditure that the State is incurring on the services. This applies as much to officials at the top as to the clerks at the bottom. The actual hours of work in a Government office, I believe, are not very satisfactory. The very fact that the offices commence at 11 in the morning means that the offices actually commence working only half an hour or one hour before midday. This means that the whole forenoon is practically wasted and is lost to the State. This applies equally to the Hon. Ministers. Very many hon. Members have voiced their protest against the number of Ministers. But that is a situation perhaps unavoidable in an undeveloped democracy where the political equilibrium is maintained by a dexterous distribution of favours. It is something that we may not immediately be able to solve. But I believe that there can be a better and saner approach to the problem. In this connection, I would like to say just one word about the point that was raised by one of the hon. Members about the visits of Hon. Ministers. I would like to draw the attention of the Cabinet to the Gorwalla Report on the efficiency of public administration. This report was published by the Central Government. Therein Shri Gorwalla draws pointed attention to the fact that the Ministers should be

[Dr. K. B. Menon] [6th March 1954]

very careful about the people with whom they associate. Association here does not mean the association in one's private capacity. Nobody can object to this at all. But when it comes to the question of public relations, one has to be a little careful. I wish to cite the example given in the Gorwalla Report. It will be very awkward for a Minister to address a meeting presided over by a confirmed and notorious black-marketeer. Such things should be avoided. Apart from this, I do not think there will be any objection to any other personal relation between the public and a Minister. It is very necessary that we should be able to dissociate public life from private life. What we say in public life should not affect our private lives, and it is only after we have had some political training and political development that we will be able to effect this adjustment. In the meantime, Ministers, officials and even the Members of the Assembly have to be careful in their private lives and in their relations with the public.

"Another subject that I would like to touch upon is unemployment. I have spoken about this while speaking on the Governor's Address. The attention of the Government has been drawn by many hon. Members to this question. Even this morning one hon. Member drew the attention of the Government to the far-reaching consequences resulting from unemployment. We have to take care both of the unemployed middle classes and the unemployed masses. The problem is fraught with very serious consequences. There is something radically wrong with our social system, economic structure, and educational institutions.

"As far as our educational institutions are concerned, we have no definite policy. We are still groping in the dark, and that is why we see educational institutions giving theoretical education and the students coming out of the Universities after receiving theoretical education, later loiter round the streets without being able to make use of what they have learnt in the colleges. It was possible for the foreign Government to get away with the problem. But it is not so easy for a national Government to follow the same policy. I hope and believe that the Government will make an honest effort to frame a definite policy for the country and also to modify the educational policy and the economic structure in such a way that these evils may be eradicated.

"Five years ago, the Government had a scheme for minor irrigation, involving huge sums. I do not now remember exactly the amount. But I think it amounted to several crores of rupees. This money was to be spread over a period of years. I do not know what has become of this money, whether the Government have spent it, whether they have done anything with it, how many wells have been dug, how many tanks have been repaired, and whether there is anything left out of that huge sum. I do not know what proposals the Government have in regard to this matter. The Government have not taken us into their confidence. I wish to say that that good scheme was wrecked by bad working.

[6th March 1954] [Dr. K. B. Menon]

I, therefore, commend that scheme to the Government. It would work very nicely in a place like Malabar where there is plenty of rain and where the problem is to preserve water for two months. If there is a well-planned scheme for minor irrigation schemes and improvement of tanks and wells, I think Malabar can be saved from starvation. If there is plenty of money, I would even suggest to the Government the implementation of a bigger scheme that I once suggested, namely, the preservation of water in creeks. Hills are plenty in Malabar, and we can conserve water in these days and divert it to both Malabar and Tamilnad. But that is a big scheme which is worth considering and which also I wish to commend to the Ministry. 12-50 p.m.

"Before I resume my seat, I would like to invite the attention of the Hon. the Chief Minister to what has recently happened in Malabar in Mudadi, the home village of Sri Kelappan. There have been some Police excesses there. The whole incident started in a simple way, but it resulted in the setting up of almost a reign of terror by the Police, and I am not using a figure of speech in this respect. It has been reported that there has been considerable manhandling of the public by the Police and that the people are very much agitated over the matter. It seems public meetings and protest meetings have been held, resolutions and telegrams have been sent, and the matter has been brought to the notice of the Hon. the Chief Minister. I have no first-hand information on the subject. I would like to have more information. We are trying to gather more information. In the meanwhile, I wish to request the Hon. the Chief Minister to go into the matter and see that justice is done and that people are not put to unnecessary inconvenience or oppression.

"Whatever I have to say with regard to particular items of the Budget, I shall reserve it for the discussion regarding voting on Demands for Grants."

*SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER:—"മിസ്റ്റർ ഡിപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, 12-52 p.m.
സർ, ഈ ബഡ്ജറ്റിനെ വിശദീകരിക്കാൻ ഈ സഭയുടെ മുൻപിൽ നില്ക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റ് ജീവനക്കാരെ ഹിപ്താക്കാരെക്കൂടി എടുത്താൽ മതിയെന്നു കാണാം. ഒരു ശിപാക്കി ഇങ്ങനെ കിട്ടിയതന്നെ നമ്മുടെ പരിസ്ഥിതി ഉറപ്പിച്ച് മുതൽ ഇരുപത്തയ്യരപ്പിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇന്നത്തെ ഇവിടെനിന്ന ഒരു ശിപാക്കിയോട് ഞാൻ ചോദിച്ചു, അയാൾക്കു എത്ര കുട്ടികളുണ്ടുണ്ട്. അമ്മയ്ക്കു കുട്ടികളുണ്ടെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. ഒരു കുട്ടിയും അമ്മയ്ക്കു കുട്ടികളും നമ്മുടെ ഈ രാജ്യംകൊണ്ട് എങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നുവെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ 'എല്ലാം ഇരുപതാൽ നാലുപേർ, അല്ലാത്തതൊരു ചെറുപ്പൻ?' എന്നുണ്ട് അയാൾ സങ്കടം പറഞ്ഞു. എത്രയോ ലക്ഷം രൂപ ഹല്ലാ കൊല്ലത്തിലും ഗവണ്മെന്റ് ചെലവാക്കുന്നുണ്ട്. പുതിയ പുതിയ നികുതികളും ചുമത്തുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ തന്നെ തരക്കാരായ ഗവണ്മെന്റ് ജീവനക്കാരെ യാതൊരു നിരീയും ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു കിട്ടുന്നില്ല. ഇരുപത്തയ്യരപ്പിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം സർക്കു ചെലവും നിവൃത്തിക്കാൻ. ആഹാരം, വസ്ത്രം, വീട്ടുവാടക മുതലായവയും അമ്മയ്ക്കൊപ്പം നിവൃത്തിക്കണം. സ്ത്രീകൾ അമ്മയ്ക്കു പകരത്തടയ്ക്കുകയും ചെയ്യണം കഷ്ടതയ്ക്കു കഷ്ടതയ്ക്കു മനുഷ്യരായി അവർക്കു നമ്മുടെ കിട്ടുന്നില്ല. രോഗക്കുടുംബം പട്ടിണിയ്ക്കുമാണ് ഇങ്ങനെ അവർ ജീവിക്കുന്നത്. നാട്ടിലെ സ്ഥിതി ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ നാം ഭരണക്കാരെക്കൊണ്ടാണ് ഗവണ്മെന്റ് പറ്റുന്നത്. അത് ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്നു കാണാം എന്തിനും പറയാനുണ്ട്."

[Sri K. R. Viswanathan] [6th March 1954]

கன்வரை பிற்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும். ஆனால், இரண்டு மந்திரிகள் தான் பிற்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவராக இருக்கின்றார்கள். மூன்றாவது பிற்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மந்திரியும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இந்தச் சட்ட சபையில் உள்ள 231 அங்கத்தினர்களில் மந்திரியாவதற்குத் தகுதி வாய்ந்த பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் கூட முதல் மந்திரி அவர்களுடைய கண்களுக்குத் தென்படவில்லையா என்று கேட்கின்றேன். அவருடைய கட்சியில் மந்திரியாவதற்குத் தகுதி வாய்ந்த ஒரு பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் இல்லையென்று சொல்வார்களேயானால், வேறு கட்சியில் கூடவா தென்படவில்லையென்று கேட்கின்றேன். பிற்பட்ட சமூகத்தாருக்கு சரியான விதிதாசாரத்தில் உத்தியோகங்கள் ஒதுக்குகின்றோம் என்று இந்தச் சர்க்கார் சொல்வதெல்லாம் எட்டுச் சுரைக்காயாக இருக்கிறதேயல்லாமல், நடைமுறையில் அனுஷ்டிக்கப்படுவதில்லை யென்பதை இந்தச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். அமைச்சர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற நிலை இப்படி யிருக்கிறது.

“தாழ்த்தப்பட்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 15 பர் செண்ட் உத்தியோகச் சலுகை அளிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு மந்திரிகளாவது மந்திரி சபையில் இடம் பெற வேண்டும். ஆனால், ஒரே ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர்தான் மந்திரியாக அமர்த்தப்பட்டிருக்கின்றார்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சலுகை மந்திரிகளை நியமிக்கும் விஷயத்திலும் அனுஷ்டிக்கப்படுவதென்பதுதான் உங்களுடைய கருத்து? மந்திரிகளை அந்த மாதிரி விதிதாசாரத்தில் நியமிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. முதல் மந்திரி பதவிக்கு ஒரு பிற்பட்ட வகுப்பினரையே போட்டுவிட்டால் சரியாகப் போய்விடும்.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“அந்த நிலைமை வர வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய ஆசை.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“நான் Backward ஆகப் போகவேண்டுமா.”

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. முதல் அமைச்சர் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. நீங்கள் பிற்பட்டவராக ஆகி விடவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை அல்ல. முதல் அமைச்சர்தான் பிராம்மண வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருந்தும், அவரைப் பிற்பட்டவராகப் போகும்படி நாங்கள் சொல்லுகிறோம், என்று அவர் செறுக்கோடு, மமதை யோடு சொல்வார்களேயானால், நான் அதைக்கண்டு வருந்துகிறேன்.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று சொல்லப்படுபவர் உண்மையாகவே இருப்பதாகச் சொன்னால், அடியிலிருந்துதான் உயர்த்தவேண்டுமே யொழிய, முதலிலேயே முடியும் பிடித்தால் முடியுமோ?”

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“பிற்பட்டவர்கள் முன்னுக்கு வர முடியாமல்தான் அவர்கள் தலையின் மேல் நீங்கள் அழுத்திக்கொண்டிருக்கிறீர்களே! அவர்கள் முன்னுக்கு வர முடியாமல் அவர்கள் தலையின் மேல் நீங்கள் இப்படி அழுத்திக் கொண்டிருக்கும்போது, அவர்கள் எப்படி உயரமுடியுமென்று கேட்கின்றேன்?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“இந்த விஷயத்தை நான் வரவேற்கின்றேன். ஏனென்றால், இது முக்கியமான விஷயம். அங்கத்தினருடைய வாத்தத்திலிருந்து, ‘பிற்பட்ட வகுப்பினர்’

[6th March 1954] [Sri C. Rajagopalachari]

என்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. நான் விளக்கமாகக் கூறவேண்டுமென்றால், ‘பிற்பட்ட வகுப்பினர்’ என்று ஒரு சாரார் இருப்பதே உண்மையல்ல. பிற்பட்டவர்கள் என்று ஏதோ ஒரு சாரார் இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு, அவர்களை முன்னுக்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருப்போமேயானால், இந்தக் கஷ்டந்தான் வரும். உண்மையிலேயே பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று ஒரு சாரார் இருந்தகொண்டிருந்தால் இந்த வாதமே வந்திருக்காது.”

* SRI K. R. VISWANATHAN :—“உண்மையாகவே இதுவரை பிற்பட்ட இனத்தவராகிய நாங்கள் ஏமாந்திருந்து கொண்டிருந்த காரணத்தினாலே தான் நீங்கள் எங்களை அழுத்தி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். எங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள், எங்களுக்கு நன்மை செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று நம்பிக் கொண்டிருந்த காரணத்தினால் தான் நாங்கள் இது வரை கீழ் நிலையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் முன்னுக்கு வருவதற்கு எவ்வளவு தூரம் முயற்சி செய்தபோதிலுங் கூட, மேலே இருக்கின்றவர்களுக்கு எங்களை அழுத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்து கொண்டிருக்கிறவரை, அவர்களை எதிர்த்துத் தான் தீரவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.”

“பிற்பட்டவர்களும் சமூகத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் முன்னுக்கு வர வேண்டுமென்று சொன்னால், மேல் நிலையில் இருப்பவர்கள் தம்மை ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவராகக் கருதிக்கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய தொண்டைச் செய்து, அவர்களை முன்னுக்குக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று மகாத்மா காந்தியடிகள் சொல்லியிருக்கின்றார். உண்மையிலேயே பிற்பட்டவர்களை உயர்த்துவதற்கு இந்தச் சர்க்கார் உத்தியோக விஷயத்தில் சரியான கொள்கையை அனுஷ்டிக்கவில்லை யென்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.”

“முதல் மந்திரி அன்றொரு நாள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் கூறும் போது, இந்த மாகாணத்தில் கலெக்டர் உத்தியோகத்தில் ஒரு பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஆசாமியும் இல்லையென்று கூறினார்கள். அவர் அதற்கு விளக்கம் சொன்னபோது, கலெக்டர் பதவிக்கு சாதாரணமாக ஐ.சி.எஸ். அல்லது ஐ.எ.எஸ். படித்தவராக இருக்கவேண்டும் என்றும், கலெக்டர் உத்தியோகத்திற்கு யாரும் சம்மா வந்துவிட முடியாது என்றும் சொன்னார். அதை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகின்றேன். இருநூறு வருஷ காலம் ஆங்கிலேயன் இந்த நாட்டை ஆண்டு விட்டுச் சென்று விட்டான். இப்பொழுது இந்த நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வந்திருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு உத்தியோக விஷயத்தில் சலுகை காட்டப் படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருந்தும் பிற்பட்ட இனத்தவர் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தினால் பரதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டர் உத்தியோகத்திற்கு வர தகுதி வாய்ந்த ஒருவர் கூடவா பிற்பட்ட இனத்தில் இன்றைக்குக் கிடையாது என்று கேட்கின்றேன்? கலெக்டர் உத்தியோகத்திற்குத் தகுதி வாய்ந்த பிற்பட்ட வகுப்பினர் இல்லையாதலால் என்னைக் குறை கூறுவதற்கில்லையென்று முதல் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏன் அம்மாதிரி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று நான் கேட்கின்றேன். ஜனத் தொகையில் 60 முதல் 70 சத விதிக் வரை இருக்கக் கூடிய ஒரு சமூகத்தில் இந்த நாட்டை ஆளுவதற்குத் தகுதியுள்ளவரே இல்லையென்று சொன்னால், கலெக்டர் உத்தியோகங்களுக்கு நீங்கள் வைத்திருக்கின்ற சட்ட திட்டங்கள் அப்படியிருக்கின்றன. சரியான விதிதாசாரத்தில் இந்தச் சமூகத்தாருக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுக்காமலிருப்பதற்கு நீங்கள் எந்தச் சாக்குப்போக்கு வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். முற்போக்கு இனத்தைச் சேர்ந்த நீங்கள் இன்னும் எத்தனை நாட்களுக்கு ஆட்சியை விடாமல் பிடித்துக்கொண்டிருக்கின்றீர்களோ, அதுவரைக்கும் இந்த மாதிரிதான் இருக்கும். இனியும் நெடு நாட்களுக்கு இந்த மாதிரி சாக்குப் போக்கு நீங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியாது. நாங்கள் கேட்கின்ற நியாயமான கேள்விக்கு நீங்கள் சரியான பதில் சொல்ல முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.”

[Sri Kunhi Mohamed Shafee] [6th March 1954]

സെനറിൽനിന്നും തുടങ്ങിയുള്ള സ്ഥലംകളിലും നല്ല നല്ലപ്പട്ടികയിലാണ്. എന്നു തന്നെയല്ല നേരത്തെ ആ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു പോയിത്തുടങ്ങിയവർക്കു കൈയെടുത്തു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. സിബോണിയിൽനിന്നു അനവധി ഇനങ്ങളുടെ തിരിച്ചറിയലും അതിൽ പരിശോധന നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതിനെ മിന്നപ്രതി വെട്ടിയായി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെപ്പറ്റി പരിശോധനയായി നോക്കി ബോണിയോ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു കടിയേറിയപ്പോൾ സെക്രട്ടറിയോ എന്ന ആരായണ സംരംഭം ആൻ ഗവണ്മെന്റിനോട് പങ്കുവെക്കുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം ഇവിടെയെ കൃഷിയേയും വ്യവസായത്തെയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് നല്ലൊരു ഗവണ്മെന്റ് പരിശോധിച്ചുവന്നുണ്ടെന്നു നീക്കം തന്നെ. നേരുകൾ പുതുതായി വെട്ടുകയും ഉള്ളവയെക്കൊണ്ടു നന്നാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു വളരെ പേർ പ്രവൃത്തി നൽകാൻ സാധിക്കും. ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതികളിലും വളരെ പേർ പണി നൽകാൻ സാധിക്കും.

“ബഡ്ജറ്റിന്റെ നിരൂപണം നടത്തുമ്പോൾ സ്പെഷ്യൽ കമ്മിറ്റി കണ്ടുകൊണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ആ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് ഞാനും പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. എങ്കിലും സ്വന്തം നിരീക്ഷണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ആവശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാനുള്ള ശരിയായ സന്ദർഭം ഇതുതന്നെയാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. തങ്ങളുടെ ജീവിയെ സംബന്ധിച്ചും താമസിക്കുന്ന സംബന്ധിച്ചും നിരീക്ഷണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തേണ്ട പലതു മുണ്ടാകും. അവിടത്തെ ആവശ്യങ്ങളും അവശതകളും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു പരിഹാരം നേടേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ അവയെ പരാമർശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതുകൊണ്ട് ആകും അർത്ഥം നേടുന്നതാകാമല്ലോ.

“മലബാറിലെ പല പദ്ധതികൾക്കും പണം വകയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കോഴിക്കോട്ട് ഹെഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സ് ഹാസ്പിറ്റൽ കെട്ടിടത്തിന്റെ പണിക്ക് 3,85,000 രൂ. നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ബ്രസ്സൻ കോളേജിന് ഒരു ലക്കം ഉറപ്പിക വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ബ്രസ്സൻ കോളേജിന്റെ ചെലവുകൾക്കും റോഡിനുവേണ്ടി അഞ്ചു ലക്കം ഉറപ്പികയും മലബാറിൽ രണ്ടു ബേസിക് ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നു 1,90,000 ഉറപ്പികയും, 1,80,000 ഉറപ്പികയും ചേർത്തിട്ടുള്ളതിന്നു പുറമെ നിലമ്പൂർ-മഞ്ചേരി-തിരൂർ റെയിൽവേ പൊന്നാനി വരെ എലക്ട്രിസിറ്റി നീട്ടുന്നതിന്നു 5,72,000 ഉറപ്പികയും, ലക്ടി-കോൺക്രീറ്റ്-കറപ്പാലം വഴി എലക്ട്രിസിറ്റി നീട്ടുന്നതിന്നു 3,82,000 ഉറപ്പികയും വകയിരുത്തേണ്ടതാണെന്ന് ചർച്ചയ്ക്കുന്നതാണ്. എങ്കിലും മലബാറിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും പൂർത്തിയാക്കാൻ പോകുന്നില്ല. മലബാറിലെ കൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവിടെ മഴയുണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആ വെള്ളം മുഴുവൻ കടലിലായിപ്പോകുകയും ചെയ്യുകയാണ്. ആ വെള്ളം വേണ്ടുന്ന സ്ഥലത്തു കെട്ടിനിർത്താൻ ഒരു പദ്ധതിയുണ്ടെന്നു കേൾക്കാം. കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ മലബാറിൽ സാധ്യമല്ല. അനേകമനേകം മൈൻ ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതികളും കട്ടേറേ മൈൻ ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതികളും നടപ്പിൽവരുത്താനുള്ള സെക്രട്ടറിയോ അവിടെയുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടുന്ന നടപടികളെടുക്കേണ്ടതാണ്. ആ അന്വേഷണത്തിൽ പ്രയോജനകരമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സമർപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കും ഒരവസരം തരണമെന്നു ഏനിക്ക് അപേക്ഷയുണ്ട്. ഞങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് പ്ലാനിങ് കമ്മിറ്റി ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് പ്ലാനിങ് കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കുന്ന കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താനും ഞാൻ ഇതു അവസരം ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ചെറുകിട പദ്ധതികൾ മാത്രമല്ല, പല വൻകിട പദ്ധതികളും അവിടെ സാധ്യമാണ്. ചില കാര്യങ്ങളിൽ അധികൃതർ മലബാറിനോട് അത്ര അതൃപ്തരല്ലെന്നു ഒരു നിലയാണ് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതെന്നു പറയാൻ തരമില്ല. അട്ടപ്പാടിയിൽ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനുള്ള സെക്രട്ടറിയോ വളരെയുണ്ട്. അവിടെയുള്ള വരയാൾ, സരവണി എന്നീ പുഴകളിലെ വെള്ളം കെട്ടുകൾ കെട്ടി കൃഷി ഉപയോഗപ്പെടുത്താനുള്ള ഒരു നിർദ്ദേശം ആലോചനയിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അത് ഇൻവെന്ററി കോർഡ് ചെയ്യുന്നതിനായിട്ടുള്ള പ്രതിരൂപരീപ്രായംമൂലം തള്ളിക്കളഞ്ഞതായിട്ടാണ് കേൾക്കുന്നത്. വളരെ വലിയൊരു തുക ഒരു പ്രവൃത്തിയായിട്ടാണ് ഇതിനെ ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നത്.

[6th March 1954] [Sri Kunhi Mohamed Shafee]

കണക്ക്. ആ കെട്ടുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിന്റെ സാദ്ധ്യതകളെ സംബന്ധിച്ചു കൂലിക്കു മായ കരണപദ്ധതി നടത്തി അനുഭവമായ ഒരു രീതിമാനമെടുക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ആ കെട്ടുകൾമൂലം മോവർ ഭവാനി പ്രോജക്ടിനേക്കു വെള്ളം വരുന്നതിനു തടസ്സമുണ്ടാകുമെന്നാണ് പറയുന്നതെങ്കിൽ അതിനെ യാതൊരു തടസ്സവും വരാതിടയില്ലെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ആ പ്രദേശത്തെ കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണമെന്ന ഉദ്ദേശമേ ഞങ്ങൾക്കുള്ളൂ. മഴക്കാലത്ത് കടലിലായിപ്പോകുകയും ചെയ്യുന്നതും വെള്ളത്തെ സംഭരിച്ചു കൃഷിപയ്യുകയെന്നതിലുള്ളതെന്നു മാത്രമാണ് ഞങ്ങൾക്കു അപേക്ഷ. ഭവാനി പ്രോജക്ടിനേക്കു വെള്ളം കിട്ടാതാകുന്നതെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഉദ്ദേശമില്ല.

“മലബാറിന്റെ വ്യാവസായികമായ അഭിവൃദ്ധിപ്പോവേണ്ടി ചെറുതെങ്കിലും കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാർ പലരും ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. വസുവത്തിൽ കടലാസ്സുനിർമ്മാണത്തിന്നു പററിയ അസംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ സുലഭമായി അട്ടപ്പാടിയിലേയും നിലമ്പൂരിലേയും കാടുകളിലുണ്ട്. ഒരു കടലാസ്സു വ്യവസായം ആരംഭിക്കുന്ന പക്ഷം ആ പ്രദേശത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മക്ക് കുറെ പരിഹാരമുണ്ടാകുന്നതാണ്. അതുപോലെ, മലബാറിൽ വയനാട് താലൂക്കിലും നീലഗിരിയിലെ ഗുഡ്വുർ താലൂക്കിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും മൈക്കു ഉണ്ട്. അത് ചുനന്നം ചെയ്യുകയെന്നതിന്റെ സാദ്ധ്യതയെപ്പറ്റിയും ഗവണ്മെന്റ് അന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതാണ്. ചുനന്നം ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനുഭവങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ ധനസ്ഥിതിയും മറ്റു പ്രദേശങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുന്ന അതുഭൂമിമെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കു വേണമെന്നു പറയുന്നതെന്നു ധരിക്കരുത്. ഒരു പ്രത്യേക (peculiar) പരിതഃസ്ഥിതിയാണ് മലബാറിനുള്ളത് എന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാർക്കെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. ആ പ്രത്യേകത അധികരിച്ചുകൊണ്ട്, അതിന്നനുയോജ്യമായ ഒരു പ്രത്യേക നയം (special policy) ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് മലബാറിനെ സ്വയംപര്യാപ്തമാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതെന്നും അതിനെ എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നുമാണ് ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ. സ്വയംപര്യാപ്തത കൈവരുന്നതുള്ള സെക്രട്ടറിയോ വിഭവങ്ങളും അവിടെയുണ്ട്. ഇക്കാര്യങ്ങൾ അനുഭവമായി പരിഗണിച്ച് ഞങ്ങളെ സഹായം നീലമായി ജീവികാൻ അനുവദിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നത്.”

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Mr. Deputy Speaker, 2-55
Sir, the Budget discussion provides an opportunity to take stock P.m.
of the past and to analyse the measures and policies enunciated for the coming year. Two years ago, almost all Congressmen sang songs of praise about the wise leadership of the Hon. Sri C. Rajagopalachari and urged that he was an indispensable man to pilot the affairs of the State. Now, two years later, many of those same people who sang songs of praise are now of the opinion that his removal from leadership is an essential condition precedent for the better governance, advancement and prosperity of the State. We were told that the present Ministry under the wise leadership of the superstatesman, the Hon. Sri Rajagopalachari, would be able to do wonders. Two years have elapsed since these vague promises were made. But I would like to ask, 'What has this superstatesman done which no other Congress Ministry in any other State has not been able to do? What are the present Ministry's legislative enactments? What kind of monument can it present to the people?' Sir, the major social and economic changes that have been brought about within these two years comprise only a minor tenancy legislation as far as one district, Tanjore district, is concerned, a slight modification of the Malabar Tenancy Legislation and a scope to the agricultural population through the Moratorium legislation. Other than these three, what is the major

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [6th March 1954]

social change which this superstatesman has been able to bring about? What is the picture, that is presented of Tamil Nad, or the residuary State of Madras? It is a most depressing picture. Trade is depressed; industry is in the doldrums; crime has increased; education is disorganized, and the twin spectres of unemployment and trade recession stalk the lands. Absence of open agrarian and industrial strife gives a false impression that, as far as the department of law and order is concerned, there is a certain amount of efficiency in administration. But I submit that the reality is exactly the reverse. I have not known any period during which there has been so much illegal betting going on as is happening now under the Rajaji Ministry. Every single betel-nut shopkeeper in the City is a receiver of illegal bets. This sort of illegal betting is being carried on under the organized patronage of the Police. The Andhra Ministry set up a committee to inquire into the question whether the Prohibition policy was being strictly enforced. That committee, consisting of impartial and competent men, has come to the sober finding that the enforcement of Prohibition has been a colossal and gigantic failure. The Andhra districts were till recently administered by the same Rajaji Ministry. If the enforcement of Prohibition in the Andhra districts was a colossal failure, then it is the most devastating indictment of the inefficiency with which the same Rajaji Ministry carried on the administration of the districts of Andhra.

3 p.m. "Sir, that is with regard to the past. My time is limited and so let me get down to the precise Budget proposals and measures that are being suggested. Even after two years, this Ministry has been unable to come to any firm conclusions in regard to the mode of raising the standard of living of the people. That this Ministry is incapable of coming to proper conclusions even after two years in power is, I say, an admission and confession of their political bankruptcy, and nothing else. The Budget speech goes on to state that money has to be found to implement schemes so as to reach the targets set in the National Plan. No one can quarrel with them in their attempt to find money to implement schemes which have been adumbrated in the National Plan. But the question is 'from whom is this money to be obtained? Is it to be found from the rich or from the poor who cannot afford to pay?' That is the question. No one is going to object to their collecting money from those who have the capacity to pay. Of course, we welcome, Sir, the tax on plantations. The surcharge on land revenue is some kind of a substitute, though perhaps a bad substitute for agricultural income-tax. We would have liked if there had been an agricultural income-tax. Nevertheless it is a welcome measure with the proviso 'that there should be a steeper grading of the tax.' But, Sir, to placate the wounded feeling of the rich, an attempt has been made to find the extra money from the poor consumers, from the general public and from the pauperized workers and agriculturists. That is where we take exception to the taxation proposals.

[6th March 1954] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

"A heavy tax is sought to be imposed on mill-made cloth. This is partly supposed to be a revenue measure and partly supposed to be a measure to provide some kind of a sheltered market for the depressed handloom industry. Any man with an ounce of the milk of human kindness, will sympathise with the pauperised state of the handloom weavers. But, Sir, the question which I would like to ask, is, 'will this measure in fact help the handloom weaver?' I submit, Sir, that it is not likely to do so. The raising of the prices on mill-made cloth will naturally tend towards an increase in the price of handloom cloth as well. To-day, we live in a stage where the textile industry is decontrolled. When the textile industry is decontrolled and when the price of handloom cloth goes up, there is nothing to prevent the spinning mill-owners from charging higher prices for yarn. Therefore, in the guise of helping the depressed handloom weaver, the real and actual beneficiary of this taxation measure will be the spinning mill-owners and no one else. If the Government is really interested in reducing the unfair competition between the textile factory industry and the handloom industry, there are other methods by which an assured market can be ensured. The cost of production in the factory is relatively lower than the cost of production in the handloom industry. What prevents the Government from arming themselves with powers to implement the recommendations of the Textile Tripartite Committee which will increase the wages of the textile factory worker by nine rupees and thus try to equalize the cost of production? They would rather not do it but would allow the mill owner to have the benefit of the proposed taxation measure.

"In the speech made by the Hon. the Finance Minister, he himself admits that this particular measure may not in fact help the handloom weaver, because he apprehends that the textile industry can, by rationalisation, obviate and get over this particular hurdle which the Government seeks to introduce. Sir, I submit that this Ministry far from making any attempt to find out the basic causes as to why the handloom weaving industry is depressed, seeks to utilize the miserable condition of the weavers to gain cheap political support, through meretricious means. In 1939, the per capita consumption of cloth was 18 yards per annum. To-day, the per capita consumption of cloth is in the neighbourhood of 12 yards per annum. If the handloom industry is depressed, is it because the factory industry has taken unfairly to manufacturing dhoties and saris or is it because people have been pauperised as a result of inflation during the war and as a result of the policies and programmes which the Congress has been pursuing? Before long, the handloom weaver, when he becomes dissatisfied and disappointed with the proposals for his betterment, when the sheltered market for his produce cannot be obtained, will naturally come to the logical conclusion that he should demand for the setting up of an 'Independent Madras State' so that the State can ban the import of mill-made, factory-manufactured cloth. In other words, this is likely to go against the basic principle of the Congress,

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [6th March 1954]

namely, 'Preserving the Unity of India'. But the Hon. Sri Rajagopalachari who perhaps thinks that his term of office will not be long"

DEPUTY SPEAKER:—"One minute more for the hon. Member."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—" . . . is ready to say, 'After me the deluge; any other Chief Minister who comes after me will look after the difficulties which I have created.' I submit that by this type of argument, there is going to be no radical solution of the difficulties of the handloom industry."

"Sir, the genuine method of helping the handloom weavers is to raise the purchasing power of the people. That can only be done by a radical agrarian reform. Sir, speaking yesterday, the Hon. Chief Minister said, 'Well, what is the use of improved Tenancy Legislation? We have got the major problem of landless labourers. They cannot be satisfied by providing for the tenants' security of tenure or better conditions.' I submit that it is useless to say, 'What about this problem, what about that problem and what about the other problems?' We must start at some point. Let us start with providing a greater share to the tenant. If his standard is improved, naturally that prosperity will be passed on to the landless labourers also."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"One minute, Sir. The Government should be either on the side of the handloom weaver or on the side of the mill-owners and the rich landlords. If Government are for one, they are essentially and basically against the other. These two questions cannot be mixed up. If we want to help the handloom weavers, it cannot be done by a mere taxation measure of this kind. It can only benefit the mill-owners and none else."

(At this stage the Speaker occupied the Chair)..

8-10
p.m. * SRI P. JEEVANANDAM:—"கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இந்தச் சபையில் நான்கு நாளாக நடந்து கொண்டு வரும் விவாதத்தைக் கேட்டு, அதனால் தன்னுள்ளத்தில் ஏற்பட்ட பிரதிபலிப்பையும் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். 'இன்றையதினம் நடைபெறுகின்ற சர்க்கார் ஆட்சியின் போக்கு எப்படியிருக்கிறது? எப்படியிருக்கும்?' என்று அவர் சொல்லி, 'சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியது, அதைக் கண்டு யாரும் வெட்கப்படவேண்டியதில்லை. இருந்தாலும் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் யாரும் இதை ஆதரிக்கவில்லை யென்றால் அவர்கள் எல்லோருக்கும் தொகுதிக் கண்ணோட்டம் தான் இருக்கின்றது. ராஜ்யக் கண்ணோட்டமோ, தேசியக் கண்ணோட்டமோ அவர்களுக்கு இல்லை,' என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள்."

[Sri P. Jeevanandam] 6th March 1954]

'மரத்தை மறைத்தது மாமதயானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமதயானை
பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார் முதற் பூதமே'

"என்ற தத்துவம் கனம் ராஜாஜியைப் போன்ற மேதாவிகளுக்குத் தெரியாதது இல்லை."

"தொகுதிக் கண்ணோட்டத்தோடு அங்கத்தினர்கள் பேசக் கூடாது. பொதுவாக ராஜ்ய நலனைக் கருதிப் பேசவேண்டும். நாம் வாழும் இடம் பெரிது. இதிலுள்ள மக்கள் எல்லோரின் நலனையும் பொதுப்படையாகக் கருதிப் பேசவேண்டியது தான் முக்கியம். 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்று உலகத்தத்துவம் பேசுவதும், 'முப்பது கோடி முகமுடையாளுயிர் மொய் புறவொன்றுடையான்—இவள் செப்பு மொழி பதினெட்டுடையான் எனிற் சிந்தனை யொன்றுடையான்' என்று பாரதியத் தத்துவத்தைப் பேசுவதும் சரியாகாது."

"நாம் எல்லோரும் தொகுதிக் கண்ணோட்டத்தோடு தான் பேசுகின்றோம். தொகுதிக் கண்ணோட்டத்தோடு தாம் பேசவும் முடியும். ஆனால் கனம் ராஜாஜியைப் போன்றவர்கள் ராஜ்ய நலனையே முழுவதுமாகப் பார்க்கும் பண்பு படைத்தவர் என்பதிலும் கொஞ்சம் கூடச் சந்தேகமில்லை. அவர் ஒரு காரியத்தைச் செய்தால் அது எல்லா மக்களுக்கும் நன்மை அளிப்பதாக இருக்கவேண்டுமென்றும் அவர் விரும்புவார்."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"இது ஒன்றே எனக்குப் போதும்."

* SRI P. JEEVANANDAM:—"ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் ராஜதந்திரம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். பின்னால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசப் போகிறார். அவர் தமது கருத்தைத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. உண்மையில் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் எந்தத் தொகுதிக் கண்ணோட்டத்தோடும் பேசவில்லை. எந்தத் தனித்தொகுதி கண்ணோட்டமும் அவர் பேச்சில் காணப்பட முடியாது. அதற்குக் காரணம் அவர் எந்தத் தொகுதியிலும் தேர்தலுக்கு நின்று மக்களின் வோட்டுக்களைப் பெற்று வரவில்லை. அவர் ஜனநாயக ரீதியாக சட்டசபை அங்கத்தினராக வரவில்லை. இதை நாம் இல்லையென்று சொல்லிவிடமுடியாது. இது யாதார்த்தம். சொல்வதற்கு மனக் கசப்பாக இருந்தாலும் கூட யாதார்த்தத்தை யதார்த்தமாகவே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். கனம் ராஜாஜி அவர்கள் எந்தத் தொகுதியிலும் தேர்தலுக்கு நிற்காமல், எந்தத் தொகுதி மக்களின் வோட்டுக்களை பெற்று வராமல் ஜனநாயகத்திற்கே புறம்பான வழியில் சட்டசபைக்கு வந்த பிறகு சர்க்காரின் தலைவராகவும் ஆகி, சர்க்காரின் அதிகாரப் பொறுப்பு எல்லாவற்றையும் தன் கையில் வைத்துக் கொண்டு, தனக்கே உரிய அதிமேதாவித் தனத்தின் மூலம் ஆட்சியை நடத்திவிடலாம் என்று எண்ணி நடத்திக் கொண்டும் வருகிறார். அதற்கு உதைகள் விழும்போது அவர்களால் தாக்குப் பிடிக்க முடியவில்லை. அதற்குக் குறுக்கீடுகள் ஏற்படும்போது ஆத்திரம் அடைகிறார். அதற்குத் தடைகள் ஏற்படும்போது உள்ளம் தவித்துப் போகிறார். இதைத்தான் அவரது பலவீனமான பேச்சிலிருந்து நம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது."

"எனக்கு முப்பது ஆண்டுகளாக கனம் ராஜாஜி அவர்களைத் தெரியும். 1930, 1937, 1938, 1939 ஆகிய வருஷங்களில் கனம் ராஜாஜி அவர்களது பிரசங்கங்களை நிறையக் கேட்டிருக்கிறேன். முப்பத்தெட்டு, முப்பத்தொമ്പதாம் ஆண்டு அவர் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது எப்படி எப்படி பேசியிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இன்றைக்கு அவர் பேசும் பேச்சு எப்படியிருக்கிறது என்பதையும் ஓரளவு என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அன்றைக்கு அவர் தொழிலாளிகளின் மத்தியிலிருந்து, பாப்பாளிகளின் மத்தியிலிருந்து, விவசாயிகளின்

[Sri P. Jeevanandam] [6th March 1954]

மத்தியிலிருந்து பேசிய பேச்சுக்கள் விழுப்புண்ணிலிருந்து சிந்துகின்ற செந்நிற இரத்தமாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அவரது பேச்சுக்கள் தொழுப்புண்ணிலிருந்து கசிவின்ற சீழாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லத் துணிகின்றேன்.

“கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இன்றையதினம் சபை நடவடிக்கையில் குறுக்கிட்டுப் பேசும்போது சரிக்க முடியாத மனவேதனை யோடு, ‘புத்திசாலிகளான, நம்பிக்கையும் ஆர்வமும் நிறைந்தவர்களான இளைஞர்கள் பேசும்போது எதிரில் உட்கார்ந்து கேட்பதற்கே எனக்கு மனச் சோர்வு உண்டாகின்றது’ என்று அவர் சொல்லுகின்றார். அதாவது ‘என்னுடைய இஷ்டம் போல் என்னை அதிகாரம் செய்ய அனுமதிக்க மாட்டேன்’ என்கிறார்கள். என்னுடைய இஷ்டம் போல் ராஜ்ய நிர்வாகத்தைச் செய்வதோடு, நான் இஷ்டப்பட்டிருக்கக் கொண்டு வரும் எந்தச் சீர்திருத்தத்தையும், நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர எதிர்த்துப் பேசக் கூடாது’, என்று விரும்பும் ஸ்ரீமான் ராஜாஜி அவர்கள் சட்டசபையில் அவர் கொண்டு வரும் திட்டங்களை யெல்லாம் எல்லோரும் எதிர்த்துப் பேசினால் மனச் சோர்வு ஏன் கொள்ள மாட்டார்கள்? காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினராக இருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்டு கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினராக இருந்தாலும், சோஷலிஸ்டுக் கட்சி அங்கத்தினராக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியிலுள்ள எந்த அங்கத்தினராக இருந்தாலும் சரி பொதுவாக சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை விமர்சனம் செய்யும்போது ஆதரித்தே பேசமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே அவருக்கு மனச் சோர்வு எப்படி ஏற்படாமலிருக்க முடியும். ஸ்ரீமான் ராஜாஜியை ஜனநாயகத்தில் கொஞ்சம்கூட நம்பிக்கையில்லாத ஜனநாயக விரோதிகளாகிய கம்யூனிஸ்டுகளின் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர் கலியாண சுந்தரம் ஆதரிக்கவில்லையென்றால் பரவாயில்லை யென்றாலும், ஸ்ரீமான் ராஜாஜியைப் போலவே அவர் பின்பற்றும் ஜனநாயகக் கொள்கையில் மிகவும் நம்பிக்கையுள்ள ஸ்ரீமதி செளந்தரம் ராமச்சத்திரன் ஆதரிக்க வில்லை, ஸ்ரீமான் ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் ஆதரிக்கவில்லை. ஏன்? இவர்களும் எதிர்க் கட்சியோடு சேர்ந்து விட்டார்களா? சேர்ந்து விட்டார்கள் என்று ஸ்ரீமான் ராஜாஜி சொல்ல மாட்டார். ஆனால் ஆதரிக்கவில்லை யென்றால் ஆதரிக்காததற்கு காரணம் தான் கடைப்பிடிக்கும் யதேச்சாதி காரக் கொள்கைதான், ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான கொள்கைதான் என்பதை அவர் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார். ஆனால் மற்றவர்கள் எல்லோரும் தப்பாக, தொகுதிக் கண்ணோட்டத்தோடு, தங்கள் பெயர்கள் பத்திரிகைகளில் வரவேண்டுமென்ற சுயநலத்தோடு தான் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார் ஸ்ரீமான் ராஜாஜி. ஆகவே தான் மந்திரி சபையிலுள்ள தூதிரூட்டமானவர்களே அரசாங்கம் என்றும், மீதமுள்ள மொத்த சபையே எதிர்ப்பில் இருப்பது போலவும் தோன்றுகிறது. ஆகவே எனக்கு மனச் சோர்வு ஏற்படுகிறது. என்று பட்டவர்த்தனமாக மிகப் பலவீனமாக ஸ்ரீமான் ராஜாஜி அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எதிராக ஒன்று திரண்ட ஐக்கிய முன்னணி கட்சியை கொஞ்சகாலத் திற்கு முன் உடைத்து விட்டார் என்று சொல்லி பெரும்பாலார் பெருமைப்பட்டார்கள். உருவத்தில், எண்ணிக்கையில் அவர் ஐக்கிய முன்னணி கட்சியை தனது சாதாரியமான பேச்சுக்களாலும், ராஜதந்திர முறையினாலும் உடைத்தார் என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம். இது யதார்த்தம். இதை இல்லையென்கவில்லை. ஆனால் அதன் உள்ளடக்க கொள்கையை அவரால் உடைக்க முடியவில்லை. அதன் எதிர்ப்புச் சக்தி நாளுக்கு நாள் மிகவும் அதிகமாகவே வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. பெருகிக் கொண்டு வருகிறது என்பதை இன்றையதினம் ஸ்ரீமான் ராஜாஜி அவர்களே ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். அவருக்கு அன்றைக்கு ஆதரவு கொடுத்தவர்களெல்லாம், இன்றைக்கு அவரை எதிர்க்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். பொதுவாக அன்றைக்கு அவருக்கு இருந்த ஆதரவு ‘இஞ்சி மஞ்சளாசி, மஞ்சள் உள்ளியாகி, உள்ளி தோலியாகிப் போவதை போல’, தேய்ந்து கொண்டே வந்துவிட்டது. மந்திரிகளைத் தவிர வேறு யாரும் அரசாங்கத்தை ஆதரிக்க முன்வராத தூதிரூட்டமான நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது என்ற உண்மையை பரிசுஷமாக, மிகவும் பலவீனமான, சோர்வடைந்த

[6th March 1954] [Sri P. Jeevanandam]

உள்ளத்தோடு கனம் ராஜாஜி ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். ஐக்கிய முன்னணி கட்சியின் எண்ணிக்கையை உடைத்தாலும் கூட, அதன் உள்ளடக்கக் கொள்கையை இவரால் உடைக்க முடியவில்லை. வட சென்னையிலிருந்து, மலபார், வடக்கஞ்சேரி, ஊத்துக்குடி, அரியலூர் போன்ற எல்லாவிடங்களிலும் எழும்பிக்கொண்டிருக்கும் எதிர்ப்பை நியாயமான முறையில், நேர்மையான உள்ளத்தோடு ஒப்புக்கொள்ளத்தயாராக இல்லை. ராஜ்யத்தில் பல்வேறு பகுதியிலிருந்து இந்தச் சபைக்கு வந்திருக்கும் அங்கத்தினர்களின் விமர்சனத்தை சரியான கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்து ஏற்றுக் கொள்ளவும் தயாராக இல்லை.

“அவைகள் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, கீதையிலே 18-ம் அத்தியாயம் நிஷ்காமிய உழைப்போடு முடிந்துவிடுகிறது என்றால் இவர் 19-ம் அத்தியாயமாக கரும் உழைப்பு என்று ஒன்றைச் சொல்ல முன்வருவதைக் கண்டு தான் பரிதாபப்படுவென்பிருக்கிறது. மக்களின் எதிர்ப்பை சரியான முறையில் புரிந்து கொள்ளாமல், ராஜ்யத்திலுள்ள வருமானம் 45 கோடி ரூபாய் வருமானத்தையும் 230 அங்கத்தினர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுத்து அவரவர்களை அவரவர்களைய தொகுதியில் சர்வதிகாரம் செய்யச் சொன்னால் தான் நல்லதாக இருக்கும்போல் இருக்கிறது என்று மிகவும் பலவீனமான முறையில், மிகவும் சோர்வடைந்த மனப்பான்மையோடு அவர் சொல்வது மிகவும் பரிதாபகமானதாகும். வெட்கப்படத்தக்கதும் கூட.

“யந்திர உபயோகம் நாட்டில் அதிகமானால் அதனால் ஏராளமான பேர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படும் என்று இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே சொன்ன காந்தியைப் போல, அவரது சீடர் ஸ்ரீ வினோபாவைப் போல அதில் அதிகமான நம்பிக்கையை வைத்திருந்த ஸ்ரீமான் ராஜாஜி அவர்கள் எப்படி இயந்திர உபயோகத்தை நாம் புறக்கணிக்க முடியாது என்று இன்று சொல்கிறார்களோ அதைப் போலவே இவர் அன்றைக்கு ஒரு கொள்கையை, அன்றைக்கு ஒரு நடத்தையைக் கொண்டு பின்னர் சமயத்திற்கு ஏற்றற்போல மாற்றிக் கொண்டும் வருகிறார்.

“இன்றைய தினம் தன் மனத்திலுள்ள சோர்வை, துன்பத்தை எடுத்துச் சொல்லியதோடு நிற்காமல் வழக்கமான முறையில் கம்யூனிஸ்டுகளை எதிர்ப்பது போல ஸ்ரீமான் கலியாணசுந்தரம் மாஸ்கோ சென்ற விஷயங்கள் எல்லாம் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி சபையில் நேரத்தை வீணாகியதும், குழம்பிய மனத்தோடு இன்ன செய்கிறோம் என்று தெரியாமல் கண்பாடி பேசுவதும் சரியாகாது. நியாயமும் ஆகாது. அது இவரது மேதாவித் தனத்தையும் காட்டாது.

“இவர்கள் இது மாதிரியாகப் பேச எப்பொழுது உரிமை உண்டு. இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மூன்று கோடி தமிழர்களுக்கும் மேலாக இருந்து கொண்டு, இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் மேலாக இருந்து கொண்டு, பண்பட்ட தமிழர், பண்பட்ட அனுவத்தோடு கூட அரசியல் ஞானி என்ற முறையில் இதுமாதிரியாக வெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருந்தால் அவைகள் எல்லாம் வரவேற்கக் கூடியதாகும். ஆனால் இன்றைக்கு அவர் தன் கௌரவத்தை இறக்கிக் கொண்டு, தன் ஸ்தானத்தை விட்டு இறங்க பச்சை கட்சி மனப்பான்மையோடு மற்றவர்களுக்கு உபதேசம் செய்ய முன் வந்தால் அதைப்பற்றி என்ன சொல்வது என்று தான் எனக்குப் புரியவில்லை. அது போகட்டும்.

“ஒரு பாலதண்டாயுதம் மதுரை ஜெயிலிலிருந்தால், மதுரைமாநகரே அழிந்துபோகும். அங்குள்ள முத்தமிழ் அழிந்துபோகும். மதுரையைக் கடல் கொண்டு போய்விடும் என்ற எண்ணத்தான் என்னவோ மதுரை ஜெயிலிலிருந்து நாகபுரி ஜெயிலுக்கு கொண்டு போகப்பட்டார். கம்யூனிஸ்டுக் கைதிகள் மட்டுமல்ல சமூகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக கைதிகள் மட்டுமல்ல, எந்த அரசியல் கைதிகளையும், அரசியல் கைதிகளாக அவர்களை பாவிக்காமல் “சிரிமினல்” குற்ற கைதிகளைப் போல் நடத்துகிறார்கள். கனம் ராஜாஜி அவர்களும் அரசியல் கைதியாக

[Sri P. Jeevanandam] [6th March 1954]

ஜெயிலில் இருந்தவர், பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவும் அரசியல் கைதியாக ஜெயிலில் இருந்தவராக இருந்தம்கூட அதை மறந்து போய் இன்றைக்கு அரசியல் கைதிகளை மிகவும் கேவலமாக நடத்தச் செய்கிறார்கள். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு அரசியல் கைதிகளை நடத்துவது அவருடைய பண்பாட்டுக்கு உகந்ததல்ல. இவர்கள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிறார்கள். மீமதி செளந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்; மீமான் ஆறுமுகம்கூட பேசியிருக்கிறார். அவர்களும் சில யோசனைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் இந்த சர்க்காருக்கு விரோதமாக இருப்பதைப்போல் பேசியிருக்கிறார்கள்.

“மீமான் ராஜகோபாலாச்சாரி சொல்லுகிற காலத்தில், மந்திரி சபையில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் அவரவருடைய தொகுதியிலுள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்களென்றும், தொகுதிக் கண்ணோட்டத்தோடு மட்டும் பார்க்கக்கூடாதென்றும் தெரிவித்தார்கள். எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்ல; சர்க்கார்த் தரப்பு அங்கத்தினர்களும் கூட நாங்கள் இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு பிறகு ஒவ்வொரு குறையாக எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் திட்டம் ரதியைப்போல் அழகாக இருக்கிறது, ஆனால் மூக்கு மட்டும் சப்பையாக இருக்கிறது என்பதுபோலவும், இந்தத் திட்டம் சந்தரவதியாக இருக்கிறது, ஆனால், கண்ணில் மட்டும் பூ விழுந்திருக்கிறது என்பதுபோலவும் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“அங்கத்தினர்கள் குறைப்பாட்டைச் சொல்லும் போது, அவைகளுக்கு உண்மையாகப் பரிகாரம் தேடாமல் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்து சர்க்காருக்கு எதிராக சர்க்கார்த் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் செலவைக் கூடாது என்று அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தக் கூடாது.

“அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லும் போது, உள்ளத்தை உள்ளபடி வாங்கிக் கொள்ளாமல், கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்து, அவர்கள் தொகுதிக் கண்ணோட்டத்தோடு பேசுவதாக விஷயத்தைக் குழப்பி, நியாயத்திற்கு மாறாக நடப்பதில் எவ்வித பிரயோஜனமுமில்லை. அவர்களுடைய திருத்தங்களை யதார்த்த ரீதியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். விமர்சனத்தில் கூடுதல் இருக்கலாம், குறைவு இருக்கலாம். திட்டத்தைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் புகழ்ந்திருக்கலாம் அல்லது இகழ்ந்தும் இருக்கலாம். அவைகளையெல்லாம் கட்சி விமர்சனமாக எடுத்துக்கொள்ளாமல், யதார்த்தமாக மக்கள் நலனை முன்னிறுத்தி ஜனநாயக ரீதியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அங்கத்தினர்கள் கொடுத்துள்ள எல்லாத் திருத்தங்களையும் யதார்த்தமாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய மனோபாவம் சர்க்காருக்கு வரவேண்டும். நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பேச்சில் அந்தப் போக்கு வரவேண்டும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

“இன்னும் இரண்டொரு கருத்துக்களைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நம் நாட்டிலே இன்றைக்கு குடியிருப்போருடைய திண்டாட்டம் எவ்வளவு அதிகரித்திருக்கிறது என்பது சர்க்கார் கவனத்திற்கு வந்ததாய் தெரியவில்லை. வட சென்னையிலிருந்து—வட சென்னை என்னுடைய தொகுதியாதலால், நான் தொகுதிக் கண்ணோட்டத்தோடு பேசுவதாக எண்ணிவிடக்கூடாது—தாம்பரம் வரையில் ராஜ்யத்தின் பற்பல இடங்களிலும் மக்கள் குடியிருப்பதற்கு வசதியின்றி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்தில் மாதிரி சுமார் 4 லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் குடியிருக்க வசதியின்றி திண்டாடுகிறார்களென்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். இந்தப் பிரச்சினை சென்னை நகரத்தில் மட்டுமல்ல; மதுரை, திருச்சி, கோயமுத்தூர் போன்ற எல்லா நகரங்களிலும் குடியிருப்போர் திண்டாடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருடைய புறம்போக்கு நிலங்களிலோ, இனம் நிலங்களிலோ அல்லது தனிப்பட்ட வர்களுக்குச் சொந்தமாகவுள்ள நிலங்களிலோ பெரும் பாலானவர்கள் குடியிருக்கிறார்கள். நடைபாதைகளிலே மக்கள் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாற்பது ஆண்டுகளாக குடியிருந்தவர்கள் இப்

[6th March 1954] [Sri P. Jeevanandam]

பொழுது துரத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆனால், இதைப்பற்றி நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்திலோ, அல்லது ராஜாஜியினுடைய பேச்சிலோ ஒரு பிரஸ்தாபமும் கிடையாது என்பது வருத்தமாக இருக்கிறது. நாற்பது ஆண்டுகளாக குடியிருந்து வந்தவர்கள் இப்பொழுது துரத்தப்படுகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கென ஒரு சட்டத்தையும் கொண்டு வந்து வெளியேற்றத் தைத் தடுக்கவேண்டும். நிலமில்லாத ஏழை மக்களுக்கு, அம்மாதிரி நிலங்கள் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் நிரந்தரமாக வசிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“அடுத்தபடியாக, நிலச் சீர்த்திருத்தத்தைப்பற்றி நாங்கள் குறிப்பிட்டோம். நிதி மந்திரி அவர்களுடைய முன்னுரை பிரசங்கத்தில் சொல்லும்போது விவசாய மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி தாழ்ந்திருப்பதையே அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். ‘வாங்கும் சக்தி வீழ்ந்திருக்கிறது; ஆகவே நிலச் சீர்த்திருத்தம் வேண்டும்; அப்பொழுதுதான் மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி பெருகும்’ என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். ஆனால், மற்றொருபுறம் லேவாதாவிக்காரர்கள்—அவர்கள் செட்டியார்களாக இருந்தாலும் சரி, முதலியார்களாக இருந்தாலும் சரி, பிள்ளைமார்களாக இருந்தாலும் சரி, ஐயராக இருந்தாலும் சரி எந்த லேவாதேவிக்காரர்களாக இருந்தாலும் சாகுபடி காலத்தில் 100-க்கு 100 விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். லேவாதேவிக்காரர்கள் விவசாயிகளுடைய வாங்கும் சக்திகளைக் குலைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

“பட்ஜெட் மெமொரண்டத்தின் மூன்றாவது அனுபந்தத்தில், சர்க்கார் எவ்வப்போது கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்றும், 1953-ம் வருஷத்தில் 4 சதவிகித வட்டிக்கு 10 கோடி ரூபாய் கடன் கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். இந்த மாதிரி கடனை இப்பொழுது 4 சதவிகித வட்டிக்கு வாங்கி, 6 சதவிகித வட்டிக்கு விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்து உதவினால், அவர்களுக்கு நலமாக இருக்கும். இந்த மாதிரி திருத்தங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக ஒரு விஷயத்தை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கத்தினர்கள் யதார்த்தமாக எடுத்துச்சொன்ன யோசனைகளை யதார்த்தமாக ராஜாஜி அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டால் அவருக்கு இந்தச் சோர்வு மனப்பான்மை இருக்காது என்று நினைக்கின்றேன். சோர்வும் கூடாதென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். நான்கைந்து நாட்களாக இந்தச் சபையில் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது எல்லாத்தரப்பு அங்கத்தினர்களும் விமர்சனம் செய்வதைக் கேட்டு ராஜாஜி மனச்சோர்வு அடைந்து அதனால் ஆத்திரப்பட்டு, அங்கத்தினர்கள் தேசிய நலனுக்காக, ராஜ்ய பொது நலனுக்காக ஒத்து வர மாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்வதை விட்டு விட்டு இந்தத் திட்டத்தின் மீது சகலவிதமான அங்கத்தினர்களும் கொடுத்திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, அதன்படி வரவு செலவுத் திட்டத்தை மாற்றியமைப்பதற்கு அவர்கள் முன் வந்தால், அங்கத்தினர்களெல்லோரும் அதை ஆதரிப்பார்கள். அப்பொழுதுதான் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உண்மையான நன்மை நாட்டுக்கு ஏற்படும். ஆகவே, மக்களுடைய நலனை உத்தேசித்து, அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அப்படிச் செய்வார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. அப்படிச் செய்யாவிட்டாலும் அவரை அப்படிச் செய்யுமாறு ஜனசக்தி கட்டுப் படுத்தும், என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்தான் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

MR. SPEAKER :—“The Hon. Minister for Finance will now reply.”

[6th March 1954]

3.30
p.m.

SRI A. RATNAM :—" On a point of order, Sir, ஐந்து நாட்கள் பட்ஜெட் மீது விவாதம் நடந்திருக்கிறது. ஆனால், நாட்டிலே நலிவுற்று மிகவும் கேவலமாகக் கருதப்பட்டு வருகின்ற தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் பிரதிநிதியும், ஷெட்யூல்ட் வகுப்பினர் சம்மேனான அங்கத்தினருமான எனக்கு இந்த விவாதத்தில் பேசுவதற்கு அவகாசம் அளிக்கப்படவில்லை. கனம் சபாநாயகரைப் பல முறை நான் கேட்டுக் கொண்டிருந்த போதிலும், பேசுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை. இதுசரியா ? "

MR. SPEAKER :—" இன்னும் எத்தனையோ அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அத்தனை பேருக்கும் சந்தர்ப்பம் கொடுப்பதற்கு முடியுமா ? கொடுப்பதானால் அவகாசம் இல்லை. இதில் உரிமையொன்றும் பாதிக்கப்படவில்லை."

SRI A. RATNAM :—" I protest against this and therefore I stage a walk-out." (The hon. Member then walked out of the House.)

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**" Mr. Speaker, Sir, for the last five or six days we had a very exhaustive and an almost exhausting debate on the Budget proposals. I am thankful to hon. Members for the kind reception they have given to the Budget proposals on the whole. Many hon. Members were good enough to pass on a bouquet to me. Some others threw a few brickbats at me. Still other hon. Members tried to pass on bouquets with a few brickbats concealed in them. I can understand all these, because it is all common in the game of politics. Therefore, I do not grudge nor have I any grievance against any particular hon. Member for passing any criticism or remark in respect of the Budget proposals. Without these remarks, I am afraid, the debate would have become burdensome and uninteresting for most of the hon. Members.

" But, Sir, I could not understand the speech of the hon. the Leader of the Opposition which he made last night—a unique occasion when we had a night session. Sir, the hon. the Leader of the Opposition was very angry and he poured forth his wrath and fury on the Hon. the Chief Minister. Why? Not because this stupid Finance Minister has brought before the House a Budget proposal not acceptable to the House or the people. Busy as he was, I knew he had no time to go through the Budget proposals. He had no occasion to study those proposals. But that was not the thing that worried him. Then why was he so much excited yesterday? I would request hon. Members to think for a while and to understand the background of the speech. To do this, we have to go back by two years, to the condition that prevailed in the State in March 1952. The Communists were hopeful that power was almost within their grasp. But an obstacle came in their way. They slowly got reconciled to it. Then the question of Andhra partition came. Hope dawned again even though in a slightly lesser degree.

• 6th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

The Communists thought that it might be possible for them to capture power at least in the Andhra State. But unfortunately for them, Sri Prakasam, the erstwhile leader of theirs, joined hands with the Congress and a Ministry was formed there. And everybody knows that our Hon. the Chief Minister played no little part in that. This was another disappointment. Then again, the hon. the Leader of the Opposition did not come here yesterday to participate in the Budget debate. He was on his way to Trivandrum on a political mission and by chance he could not get a seat in the plane. Therefore, he had to stay on and hear the speech of the Hon. the Chief Minister. Hearing his (the Hon. Chief Minister's) speech the Leader of the Opposition felt, what was thought by him to be within his grasp was being spoiled by the Hon. the Chief Minister by his clear warning to the people as to what would be the result of the Communist rule in this country. It was only in that background that the Hon. the Leader of the Opposition began his attack on the Hon. the Chief Minister last night and nothing else. I would have been happy if he was angry with the Budget, that it had not gone far enough. I would have been happy if he had been angry at the slow pace of progress we have been making. Nothing of that sort was in his mind. It was only these disappointments, the two earlier disappointments and the other possible disappointment that is likely to occur, that infuriated him and made him pour forth almost poison, I should say, last night. Sir, in spite of the fact that he occupies the responsible position of the Leader of the Opposition, I am bound to say with all sense of responsibility that he almost crossed the bounds of decorum, decency and dignity. (Hear, hear.) Sir, I do not want to deal with the speech of the hon. the Leader of the Opposition any further than this. What I have said is more than enough. It is enough in my view to say that he made his speech not only with a political purpose, but with political malice and political motives.

" Then, Sir, the Hon. the Leader of the Opposition in his speech said that we are passing through a very grave crisis in the country and therefore it is necessary that we all should stand united. I reciprocate that feeling. But we know also the sort of unity which the Communists always advocate. In the name of that unity he was appealing that no hindrance should be placed in the path of any party—that is perhaps what he wants in the State of Travancore-Cochin and he is there now. Even though he has gone there on a mission with which I am unable to agree, still let me wish him success in his mission. Because then, we will be able to demonstrate that even though it be the Communist party or the Communist-sponsored Ministry that is in power there, the problems that we have to face are common to all and everywhere and that they cannot be solved in a day or two by a miracle. At least, to have a disillusionment, I would even wish that catastrophe should overtake that State and a Communist-sponsored Ministry should be formed there even though it be a neighbouring State of ours.

[Sri C. Subramaniam] [6th March 1954]

"Sir, the hon. the Leader of the Opposition was good enough to quote Mr. Jawaharlal Nehru for his own purpose. While he spoke on the Governor's Address he was also good enough to quote from the speech of Mr. Jawaharlal Nehru for the benefit of the hon. Members of this House and he gave us the opinion expressed by Mr. Jawaharlal Nehru about Soviet Russia. Yes, Sir. The Hon. Jawaharlal Nehru said all that when there was no Communist party, no organised Communist party in India, when we had no experience about Communist party activities in India. We have become wiser now. For the benefit of the hon. the Leader of the Opposition and his party men, let me quote to them the recent opinion which the Hon. Jawaharlal Nehru has expressed about the Communists in India. 'If you follow the Communist Party, I am sure the unity of India will be disrupted.' If you are good enough to take the certificate he had given to Soviet Russia, he had given a certificate to the Communist party of India, kindly take this certificate also which he has given to you. Mr. Speaker, when I say 'you', I mean the Communist party.

3-40
P.m.

"Before I deal with the various matters referred to during the course of the debate, I would like to refer to one particular matter about which reference has been made not only during this debate but also on other occasions, especially by the hon. Member Sri Govindasami Nayagar. He seems to specialise in his references to the Governor. After all, the institution of Governorship has been included in the Constitution framed by the representatives of the people of India and I hope even the hon. Member Sri A. Govindaswamy Nayagar has taken his oath of allegiance—and that too, I hope, quite sincerely—to the Constitution of India. Of course, it is open to anybody to work for and have the Constitution changed but, as long as the Constitution stands as it is, we have to respect it and especially the Head of the State who symbolises the State in himself. If there is anything wrong that has been done by the Governor or if there has been anything extravagant in the expenditure on the Governor, perhaps, we will be within our bounds to point out these mistakes and extravagances and that too can be done in a respectable manner. But, utterly false and wrong statements are made not only on the floor of this House but certain sections of the Press also take it up stating that the Governor's salary is Rs. 9.93 lakhs. Sir, for the benefit of the hon. Members of this House we have supplied the Budget Memorandum which explains the details of all expenditure. This statement is just like saying that the salaries of the Ministers should include the salaries of the entire establishment in the Secretariat. At this rate, we can say that the twelve Ministers are drawing salaries and allowances to the extent of Rs. 60 lakhs! The Governorship is an institution which we have recognised and for him we have provided a salary of Rs. 5,500 per mensem and nothing more than that. But, I would request the hon. Member, Sri A. Govindaswamy Nayagar, to know that the

[6th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

Governor has made a voluntary cut of Rs. 10,000 per annum and that is why a reduced provision has been made in the Budget as far as his salary is concerned. It will not be taken notice of by the hon. Member, Sri A. Govindaswamy Nayagar, and even if it is pointed out, I do not know how far he is going to agree with that. Anyhow, I shall not attempt the impossible, but still the hon. Members of the Legislature and the public should know the actual state of affairs. As Governor a certain establishment has to be maintained not only for himself but also for the purpose of playing the host to the very distinguished visitors who visit our State. Even very recently—I do not know how far hon. Member, Sri A. Govindaswamy Nayagar, would like it, but I am sure other hon. Members belonging to the Communist party would appreciate it—when the Deputy Minister from Russia came he was the honoured guest of our Governor at Raj Bhavan. All such expenditure is included under this head. So let there be no wrong or false impression that the Governor is walking away with nine or ten lakhs of rupees. His salary is limited by the Constitution and even within that limited salary he has made a voluntary cut and we should be thankful to him. Instead of that, to make disrespectful references to the Head of the State is not a habit which should be encouraged even in our own interests. If we do not like an institution we can scrap it but as long as we have got it we have to respect it as honourable men."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"Sir, I want to make a personal explanation."

MR. SPEAKER :—"I see that the Hon. the Finance Minister is not yielding. I cannot make him yield."

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"On a point of order, Sir . . ."

"நான் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையை (point of order) எழுப்புகிறேன்.

"நான் கவர்னர் அவர்களைப் பற்றி அவமரியாதையாக ஒரு வார்த்தை கூட பேசவில்லை. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் உண்மையை மறைத்துப் பேசுகிறார். சர்க்கார் ரிப்போர்டர்கள் என்னுடைய பேச்சை எடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றக்கூடும். அதில் நான் கவர்னர் அவர்களைப்பற்றி அகௌரவமாகச் சொல்லியிருந்தால், என் பேச்சை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளுவதோடு மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ளவும் தயாராயிருக்கிறேன். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லையென்றால் கனம் நிதி மந்திரி நான் சொன்னதை வாபஸ் வாங்கவேண்டும்." (எதிர்க்கட்சி ஆரவாரம்.)

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I am glad the hon. Member is applauded; but may I bring to his notice the statement he made with reference to the incident which happened at Tiruvarur. Is he now satisfied that he made a false statement or a wrong statement and having known it to be false has he made any amends now? In spite of this, if hon. Members would applaud him, I have no objection to it. I was referring not only to his speech during the Budget Debate but also to the other references he has been making about the Governor."

[6th March 1954]

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" Sir, I again rise on a point of order."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Sir, is it enough that an hon. Member says that it is a point of order? By saying so, the hon. Member is only stating what he originally wanted to say."

MR. SPEAKER :—" How am I to decide whether it is a point of order or a point of explanation unless I hear him? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" *Prima facie*, the hon. Member's statement is accepted. We were thinking that a point of order had to be clearly formulated. This is really just an answer or an interruption."

MR. SPEAKER :—" Only when I hear the hon. Member I will be able to say whether it is a point of order or not."

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" நான் மறுபடியும் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினையை (point of order) எழுப்புகிறேன். சென்ற கூட்டத்தில் கவர்னர் அவர்கள் திருவாரூரில் தடி கொண்டு அடித்தார்கள் என்று சொன்னேன். கவர்னர் செய்கையைப் பற்றி பேசுவது சட்டத்துக்கு விரோதமென்று அன்றைய தினம் தலைமை வகித்த கனம் உதவி சபாநாயகர் எனக்கு அபகரித்ததில்லை. பிறகு கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் தன்னுடைய அறையில் என்னை வரவழைத்து கவர்னர் அவர்கள் செய்கையைப்பற்றி அப்படி பேசக்கூடாது என்று சொல்லி அதை சர்க்கார் ரிபார்ட்டிலிருந்து எடுத்து விடப்போவதாகச் சொன்னார். அதை நானும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேனென்று சொன்னேன். இவையெல்லாம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். திருவாரூரில் இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி விசாரணை செய்ய ஒரு கமிட்டி நிறுவப்படவேண்டும். அந்தக்கமிட்டியிலிருந்து உண்மை தெரிந்து கொள்ளமுடியும். . . . இதைச் செய்ய நிதி மந்திரி முன் வருவாரா? "

MR. SPEAKER :—" It is not a point of order."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" Is the Chair satisfied that it is not a point of order? "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the hon. Member has only made things worse. Certain parts of the proceedings were expunged not because hon. Member Sri A. Govindaswami Nayagar was pleased to give permission to do so but because the Hon. the Speaker thought that they were unparliamentary and it was not proper that it should remain part of the proceedings of this honourable House. Anyhow, I will request even the hon. Member, Sri A. Govindaswami Nayagar, to think twice before speaking like this. After all the hon. Member was not present there."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" The Hon. the Finance Minister too was not present there."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not know whether the hon. Member has seen the Governor's letter about this

[5th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

incident and also the Collector's report regarding it. If he had not seen them, I would request him to do so and after doing so, if he feels that he has made a wrong statement and as a gentleman wants to make amends let him do so. Otherwise, it is none of my concern. He may do whatever he likes about it.

" Sir, during the debate it has been stated with reference to the prevailing conditions, particularly in our State, that there is a good deal of unemployment. In my speech I have also admitted the existence of this problem of unemployment in our State. I have also stated therein that it is not a problem of recent origin but that it is a long existing chronic problem and that we are attempting to solve that problem. I would only request hon. Members of this House to think for a while whether we are making any attempt to solve this problem of unemployment, whether we have made any progress in that direction and whether the schemes we have formulated for that purpose are in the right direction? If only hon. Members will devote some attention to this aspect, I have absolutely no doubt that their verdict will be that ' we have made an honest attempt to solve the problem of unemployment and not only that, we have made some progress also which cannot be said to be inconsiderable '. In this connection, you will permit me, Sir, to refer to certain figures. After all, as it has been pointed out by the Hon. Chief Minister, ours is largely an agricultural country, especially our State and the majority of the population depend upon agriculture. Has our position deteriorated in this agricultural sector or has there been an improvement in this sector? For the last four or five years, we have had continuous drought conditions prevailing in our State and we had a normal monsoon this year. Can it be said that conditions this year have deteriorated when compared to the conditions prevailing during the last four or five years? People should be happy about the conditions prevailing now though the Communists might say, ' you cannot take credit for Nature's kindness '. I do not want to take credit for it and if the Communists want they may take credit for it. Anyhow, Nature has been kind enough and because of that, there has been a good deal of improvement in the agricultural sector. Therefore, when hon. Members say that particularly this year there has been greater unemployment in the State, I am not prepared to accept that statement. As far as the agricultural sector is concerned, leave alone Nature's kindness, comparatively we are in a much better position.

" What have the Government done in the agricultural sector? As far as the major irrigation projects are concerned and this I have already pointed out in my Budget speech, with the completion of the schemes which are being executed now, within the next 12 or 18 months, five lakhs of acres, that is 25 per cent more, will be getting channel irrigation facilities. That is a good deal. This additional acreage is certainly with reference to major irrigation projects. We have, within the last five years, spent Rs. 34 crores by way of well subsidies for the purpose of digging 71,000

[Sri C. Subramaniam] [6th March 1954]

wells out of which, according to our accounts till the end of last year, 34,000 wells have been completed and accounts have been regularised. There have been other wells also which have been completed since then and I will take a very moderate estimate of the number so completed—another 6,000—to make a total of 40,000 wells and this is with reference to the Madras State alone as it exists to-day without taking into account the Andhra State. With reference to minor irrigation schemes and tank improvement schemes, if the hon. Members go through the figures they will find that within the last five years Rs. 10 crores have been spent and nearly 3,000 tanks have been renovated. There had been a complaint from hon. Member Sri Muthuramalinga Thevar that Ramanathapuram district had been neglected in this respect. Out of these 3,000 minor irrigation works that have been carried out in the whole of the State, 780 minor irrigation works have been carried out in Ramanathapuram district alone. But apart from particular localities, taking the State as a whole, we have spent Rs. 10 crores in addition to the Budget provision which we have made this year to the extent of nearly Rs. 1½ crores.

“ With reference to the supply of electricity for agriculture, about five years back there were about 5,000 connections and to-day it has increased to 20,000 connections. Sir, I do not say I am satisfied with the progress made, but can it be said that we have not made any progress in this agriculture sector at all? In addition to all these irrigational facilities, the Agricultural Department has been supplying improved seeds and fertilizers so that production may be increased. I have absolutely no doubt that if a normal monsoon is taken into account and if natural afflictions like pests do not happen, we have increased our food production to the extent of at least 20 per cent between the last four or five years. That is not an inconsiderable progress, I respectfully submit.

“ Then, Sir, let us examine the figures with reference to the industrial sector to see how far we have made progress and whether we are going forward or backward. The textile industry is the main industry in our State. In that industry, five years back, the total established spindlage was 1,500,000 and to-day it is 1,950,000, i.e., an increase by 450,000—nearly 33-1/3 per cent. With regard to cement, in 1947 the production was 260,000 tons. In 1953, it has increased to 542,000 tons. In addition to these, during the last four or five years, many other industries have sprung up even though we might not have noticed them. Hon. Members will be glad to hear that in the Madras State, two out of the five automobile plants in the country have been established and that a third plant is on its way to Madras from Bombay. When that is also located here, out of the five automobile plants in the country we will be having three plants. In respect of the manufacture of spare parts, Madras has already given a lead in the manufacture of diesel engines, besides wheel rims, paints, batteries, etc. A motor cycle factory—the only one of its kind in India—

[6th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

has recently been sanctioned and is being established here. Hon. Members would have read in the newspapers that the cycle factory already established here is manufacturing now 40,000 cycles and that it will be reaching a target of 1,00,000 cycles within the next 12 or 18 months. Then there are other factories also, small no doubt, but still which have gone a long way to relieve the unemployment problem.

“ Another way of testing whether we have made any progress is with reference to the utilisation of power and thanks to the pioneering effort made here electricity has become a major source of power available for our industries, and also agriculture. If we look into that also, I am sure, hon. Members will express a feeling of satisfaction that we have made quite a good deal of progress. In 1947, the installed capacity of power plants was to the extent of 104,000 K.W. and up to the end of 1952-53 (I have not got with me the figures for 1953-54) it was 220,000 K.W. The number of miles of transmission and distribution lines which stood at 4,806 miles has increased to 9,949 miles. The power demand which stood at 65,550 K.W. in 1947 had increased to 1,43,620 K.W. in 1952-53, i.e., it had more than doubled itself. So also, the number of units generated which stood at 298 millions in 1947 rose to 792 millions in 1952-53, and hon. Members would notice from this that the consumption of electrical energy by the people had more than doubled itself during this period of five years.

“ We find that the utilization of electricity has not been confined only to urban areas. Village electrification has gone apace and about 2,000 villages are being supplied with electrical energy now and when compared to the whole country, we find that in the entire country there are 3,500 villages enjoying the benefit of electricity and out of that number 2,000 villages are situated in our Madras State, I mean the residuary Madras State. Sir, I have already referred to the number of agricultural connections in electricity having increased from 5,000 to 20,000. That is with reference to pumpsets. Electric connections to industries also have been stepped up from 826 in 1947 to 2,038 in 1953. With reference specifically to industrial concerns, the supply of electricity was 1,22,500 K.W. in 1947. It has increased to 2,33,000 K.W. in the year 1952-53. As far as medium-scale industries are concerned, it has gone up by about 3,000 K.W. We have also given electric connections to small-scale industries. Hon. Members are aware that we have an ambitious programme to increase the power production in our State still further. We have already sanctioned the Periyar Hydro-Electric Project. When the 'Neivelli' scheme is put into operation, we are proposing to have a thermal station with an immediate capacity of 100,000 K.W. the ultimate capacity being 200,000 K.W. I would leave it to the judgment of hon. Members to see for themselves now whether we have progressed or not. Even though we might not have progressed as rapidly as hon. Members might wish, it cannot be denied that at least to a certain extent we have progressed.

[Sri C. Subramaniam] [6th March 1954]

" Apart from the agricultural and industrial sector we have to take into account the public expenditure incurred so far when we look into the question of what we have done in regard to tackling the problem of 'unemployment'. During the last two years we have had a difficult period. We were having a large revenue deficit and our ways and means position was precarious. Thanks to the assistance given by the Centre we were able to maintain public expenditure at the same level as we were having during the days when we had large revenue reserves to fall back upon. As a matter of fact, I am prepared to say we had increased the tempo of public expenditure during the last two years because we realised that since scarcity conditions were prevailing throughout the State, it was necessary to incur greater expenditure in the public sector so that it may offer greater employment to the unemployed. If hon. Members want me to put it in terms of money in addition to our revenue and public loan resources, we have taken nearly Rs. 32 crores from the Government of India during the past eighteen months to maintain the level of expenditure in executing the various schemes here.

" I want hon. Members to apply another test by which they could judge whether we have progressed or not during the last three years. Take communications. The total number of our road mileage has increased within the last three years from 22,000 to 24,500 miles. I am glad to say that out of this increase more than 2,000 miles were village roads connecting various villages. Hon. Members might see for themselves that we have progressed to some extent at least. Let us also see the figures relating to the number of passengers travelling in our motor vehicles and lorries. I am sorry, Sir, I do not have the figures for the residuary State. I am having the figures for the composite State. But this much I can say and that is, that there has been considerable increase in the number of buses and in the number of lorries and we have had more number of passengers travelling in them.

" Therefore, I would request hon. Members not to be carried away by mere impressions. From the figures I have given, it is quite obvious and I have absolutely no doubt in my mind that the unprejudiced judgment will be that there has been some improvement even though it might not be to the extent we desire. One thing is clear. We have not definitely deteriorated. Talking for myself, I am not satisfied with the progress we have made. I am also impatient that our progress is slow. But mere impatience or mere anger is not going to improve the situation. On the other hand, these are things which retard progress, development and our onward march. Therefore, let us look at our problems calmly and patiently and without being angry about it. I have absolutely no doubt that if hon. Members look at what we have achieved calmly and with an unprejudiced mind they would appreciate our difficulties and they would agree that we have done well. Of course the hon. Members belonging to the Communist Party cannot agree to that. They are convinced of the stand they have taken, viz., to

[6th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

oppose what we do. But others could never fail to appreciate that we have done the best under the circumstances. I would request the co-operation of the entire House in our endeavour to increase the prosperity of our State.

" Sir, with reference to the Budget proposals for the financial year 1954-55, there have been criticisms levelled against them from two angles. From the ideological point of view the Communists attacked this Budget. I do realize whatever I may be able to say to them, I may not be able to convince them of the fact that we have done the best under the circumstances. It is because the Communists do not believe in our methods. They believe in a different kind of ideology and unless they are able to achieve that ideology they will not be satisfied. They will try to achieve their object through their own methods. Even to them, I would submit respectfully that if they do not approach our problems with their own ideology but view it with an unprejudiced mind, they would admit that we have not done a bad job and that we have done the best that was possible under the circumstances. But I do not hope to convince them. Even though they may not say that we have done a good job, at least let them view things dispassionately and realize that we have not done a bad job.

" But, Sir, there have been criticisms and complaints from others not from the ideological point of view, but from the point of view of what the Budget does not provide. Sir, we have to realize that what we have to do is much more than what hon. Members want us to do in respect of their respective constituencies. We have to realize that things which we have got to do and achieve yet are much more than what could be achieved in any one year's Budget. But, to whichever party we belong—we may belong to the Congress Party, we may belong to the Toilers' Party, we may belong to the Muslim League or we may be Independents—when we find that a large number of schemes, which are awaiting execution for a long time, have not been included in the Budget, naturally we feel disappointed and certainly we have to give expression to those feelings of disappointment. But, at the same time, I would request hon. Members to study the Budget figures a little more carefully. When we say that we are spending Rs. 45 crores for our Revenue Budget, hon. Members will find that 90 or 95 per cent of our revenues, that is to the extent of nearly Rs. 42 crores, is spent on schemes which have been already taken up. Therefore, there is very little scope for the introduction of new schemes. In spite of those difficulties, I have included a good number of new schemes costing about Rs. 214 lakhs both on the revenue and the capital sides taken together and if hon. Members realize the difficulties, I am sure they will agree that in spite of the difficult period, we have tried our best to include as many new schemes as possible. I would have liked to include many more schemes. As a matter of fact, proposals were put up, as far as Part II schemes were concerned, to the extent of Rs. 4 or 4½ crores.

4-10
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [6th March 1954]

I would have liked to include all of them and I know that it would have given greater satisfaction to hon. Members. But, I have to take note of the resources available and I could admit proposals only to the extent the resources permitted. I hope hon. Members would be able to appreciate the difficulties I had to face in framing these Budget proposals.

"We have sat here for five days for the purpose of discussing the Budget. Of course, the time is limited, but within that time every one of us wants to participate in the discussion."

MR. SPEAKER :—"Almost all."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Yes, Sir, almost all the hon. Members want to participate and participate in the discussion not for a few minutes but to the fullest extent so that they may be able to say what they have got to say. But because the time is limited we have to cut short the speeches. We have to say 'No' to certain of the hon. Members thereby denying them the opportunity to speak because of the limited time available, with the result that there is a sense of dissatisfaction that all did not get the chance. Even those who got the chance think that sufficient time has not been allotted to them, but, as I have already said, the limiting factor is time. So, we have to put up with that inconvenience and even though for a moment we may feel dissatisfied, we have to satisfy ourselves. After all, we cannot go on eternally discussing these things. There should be a limit to that also. If with reference to the time factor, which we can adjust between ourselves to a certain extent, there are so many restrictions about which we feel so dissatisfied, then what about the financial and other resources which are limited by the very nature of the poverty existing in our country? How can we have unlimited Budget and unlimited resources and include all the schemes which have been awaiting for generations together? Can we satisfy all those wants immediately? I am sure hon. Members would appreciate the limitations which we have got to face in respect of the resources available.

"That is why I made an attempt to stretch our Budget a little so that it should be possible to include a few hundreds of these new proposals and I thought that even though it may be necessary to introduce a few new taxes, it should be done because we cannot say we have no resources and, therefore, all the schemes should be put aside. If I have proposed a few taxation proposals, it is not because I derive a sadist pleasure in taxing and harassing people by these measures of taxation. I would also like to go everywhere and say 'I have not imposed any new taxes' to that extent, take the credit for that and become popular. That would have been the easiest part for me. But, as Finance Minister, I thought I should take a long-range view, even though it may be that I become a little bit unpopular, and see that our financial position is properly safeguarded not only for the financial year 1954-55 but

[6th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

for some years to come so that at least my successors will be in a better position to frame their Budget proposals without these very stringent limitations on resources. Therefore I can assure hon. Members that it is with no pleasure that I am making these taxation proposals. But in making them, the Government have taken care to see that taxes, which would affect the poorer sections of the people, are not taken up. If only the taxation proposals are examined, hon. Members would find that these would mainly affect the richer people, not the poorer sections of the people.

"With reference to the surcharge on land revenue, while referring to it when initiating the debate, Sri Kalyanasundaram said 'This is no good. You should have agricultural income-tax'. As a matter of fact, my opinion, which is contained in the Subramaniam Committee's report, is that agricultural income-tax is no doubt a scientific form of taxation. But can we act on mere theory? Is it possible to introduce income-tax in the agricultural sector and expect our agriculturists to maintain proper accounts and, more than anything else, to have those accounts accepted by the officials? That is the main difficulty. Therefore, we introduced the income-tax in the sector where it would be easy for those people to maintain accounts—not only it would be easy but it would be necessary for them to maintain accounts—namely, the plantation sector. With reference to others, we thought that it should be a surcharge on the land revenue. Even this surcharge is likely to affect certain people prejudicially in some areas where the fertility of the land is not good or where there may be no assured water-supply. If even in such cases a surcharge is levied, it will cause hardship to those people who are in possession of the inferior quality of land. Sri Kalyanasundaram said that agricultural income-tax was the best. But when coming to the actual proposals regarding surcharge, he would suggest 'No. This is not enough. You should increase the rates, namely, 4 annas to 8 annas, 8 annas to 1 rupee and 1 rupee to 2 rupees and so on'. If, as a matter of fact, even the present proposals would affect certain of the agriculturists—not all of them—in areas where there is no assured water-supply or where the fertility of the soil is not good enough, then in making proposals which are applicable to the entire agriculturists, we have to adopt rates which would not hit hard the marginal cases. So if we have reduced the slab from 1 rupee to 8 annas, 4 annas and 2 annas, it is not because we are not willing to raise the revenue of the State, but because we thought that these marginal cases should not be hit hard. Therefore, when we levy such a tax, we have to take into account the marginal cases also.

"Now, coming to the General Sales Tax, I think that for the first time since the introduction of this tax, I have given some concessions and relief in that sector. If I remember aright, only the sales tax on newspapers was given up and that too not willingly but because of certain Constitutional provisions. Apart from that, this is the first time that we have given relief in respect of certain essential articles and for that Sri Kalyanasundaram took the credit,

[Sri C. Subramaniam] [6th March 1954]

not for himself personally but for the Opposition as a whole. I am prepared to give that credit to the Opposition, let me also mention, Sir, that long before I faced this Opposition, when I was electioneering in my own home town, I visited some of the vegetable markets and heard certain complaints from those vegetable vendors, poor ladies, as to how they were being harassed by the officials and then I had given the word that if it should lie within my power, I shall see that this is removed. (Sri A. Govindaswami Nayagar: 'Then, why there was delay, Sir.') Even Finance Ministers cannot act autocratically or, as the hon. Member put it, dictatorially. Therefore, I have no objection to give credit to the Opposition if they want it. Without reference to any other thing. I am prepared to give this credit, but let me take the other credit, namely, that I am able to take a good suggestion even from the Opposition.

4-20 p.m. "Then, it is said that some more articles should be included in the list of exemptions from sales tax and given relief. It is not as if there are no other cases which require relief. But in respect of a tax on which we mainly rely for our resources, we cannot be making too much of an experiment in the same year. We have to take stock of the situation and, if possible, try to exempt some other articles also as time goes on. In the mean time, we may adjust our other revenues so that with the loss of revenue due to more exemptions from sales tax, our revenues may not be affected to a considerable extent. Let not the people be under the impression that we have exhausted the whole list of articles which deserve consideration; there might be other articles also. I will only say that the Government will be always watchful, will carefully examine each case and will not hesitate to give relief wherever it is necessary and unavoidable.

"As regards the introduction of the single-point tax in lieu of the present multi-point tax, the Chief Minister has already referred to the subject. Unfortunately this is a change which is likely to affect our revenues to a great extent. I wish I had the time to go into the figures of income from sales tax in the various other States of India. When the hon. Members take the revenue from sales tax in Calcutta, the biggest city in India and one of the biggest cities in the world, and compare it with the revenue derived in Madras, they will realize why it has not been possible for the Government to abolish the multi-point tax, introduce straightway the single-point tax and become popular with the merchant classes. But now I give an opportunity to the Opposition to agitate for this, to speak about this as if they alone care for the interests of the merchants and are interested in having this single-point tax and say that this devilish Government are interested in having only this multi-point tax and harassing the people to the maximum extent possible.

"Then I come to the proposal for levying sales tax on mill cloth. I know the dilemma of Communists and persons like Mr. S. C. C. Anthony Pillai with reference to this tax. I sympathise with them. In the course of his speech yesterday the Leader of

6th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

the Opposition said: 'Increase the purchasing power of everybody. Then we will be able to consume not only the handloom products, but also the mill products and also the increased output of the mills if any.' Theoretically quite correct. When the purchasing power of the people is increased to a large extent, the handloom cloth as well as the mill cloth will find a market. But can we tell the handloom weavers: 'Wait. We intend taking measures to increase the purchasing power of the people. Then you can weave and sell cloth and eat and live'. Sir, this is an urgent and a human problem. Can we afford to wait in dealing with this problem? We have to take immediate steps which will give relief in the existing circumstances. There is no use of asking the handloom weavers to wait for the millennium. If this is accepted, then the question arises as to how we could encourage handloom products. What stands in the way of the sale of handloom products is the unfair competition from mills or machinery. How could we remove that competition? One way will be—and that is the course that this House suggested to the Government of India—the reservation of certain categories of cloth entirely for the handloom. But we did not succeed. Can we go on giving excuses and tell the handloom weavers: 'We have made our proposal. What are we to do? The Central Government are not yielding. Therefore you have to continue to starve.' We have certain powers and should we not act within that sphere to give protection to the handloom weavers? There is nothing novel in what we do. We have been giving protection to swadeshi industries by imposing protective import duties on foreign articles imported into this country and thereby increasing their price. Can we then plead: 'Should we not take into account the consumers' interests? Should not the middle classes, whose purchasing power is low, get the foreign goods cheap? How can the Government levy protective import duties and increase their price?' The analogy holds good on all fours. It is only by increasing the price of mill cloth that we can give a certain amount of protection to the handloom industry. I know the Communist clients working in cloth mills (Interruption by Sri S. C. C. Anthony Pillai) and also Mr. Anthony Pillai's clients will be adversely affected to a certain extent. But we have to take into account the good of the major section of the people. In the interests of a few lakhs of people, we have to sacrifice to a certain extent the interests of a few thousands of people. Therefore we propose to introduce this sales tax. Even though this may not be as effective as reservation of certain categories exclusively for the handlooms, this will help the handloom weavers to a certain extent. So far as mill workers are concerned, I know their wages will not be affected. When sales fall down, to that extent production in the mills will fall down and they may be affected to a certain extent. But I am sure the organized factory labour is strong enough to fight and get compensation even when there is a fall in production or closure of factory. But here is a weaker section of the people engaged in the handloom industry who are large in number and who require protection. That is why this sales tax has been levied on mill cloth.

[Sri C. Subramaniam] [6th March 1954]

4-30
p.m.

"Hon. Members asked why the tax should be as much as 1½ annas in the rupee. When we levy a tax, it should be effective enough. When we want to give protection, that protection should be adequate enough to give shelter to the handloom weavers. That is why we have taken care to see that the tax is stiff enough, so that the handloom products may gain a substantial margin per rupee over mill-made cloth. I would request the Communist Members of this House not to be carried away by their ideology, but to take into account the benefit we will be conferring on the lakhs of handloom weavers who are almost starving to-day and who have to be maintained through the gruel centres. Let us hope that this measure will provide them with a useful and profitable occupation and that they will find a market for the sale of their handloom products. Reference was made to the wages earned by the handloom weavers. How can they get a better wage if we want to lower the price of handloom cloth? It has to be sold at an economic price—economic to the weaver also. Therefore, taking that into consideration, I am sure, even though a few persons like factory labour leaders or factory owners, should object to the levy of the extra sales tax, the people as a whole, particularly the handloom weavers will welcome this levy, because they stand to benefit by this.

"Various suggestions have been made that even without this additional taxation, it should have been possible for the Government to meet this small deficit of Rs. 58 lakhs. After all by the proposed measures of taxation the Government would be getting only Rs. 40 lakhs. A generous offer was made by the hon. Member the Raja of Chettinad that if a loan were to be raised, he would underwrite that loan to an extra extent of Rs. 40 lakhs so that the Government can give up the new taxation proposals. Unfortunately for us, our financial canons do not allow expenditure on the revenue side from loans raised by the Government. Revenue expenditure has to be met from current revenues, and, therefore, it would be bad policy not only for this Government but for any future Government to incur revenue expenditure from borrowings from the people or from any other quarter. Therefore, even though a generous offer was made, I am afraid it is not possible for us to accept that offer, and we cannot go on borrowing money and paying interest thereon to meet our revenue expenditure. Another suggestion—a very useful suggestion—was made, namely, 'Here is expenditure on Community Projects to the extent of Rs. 68 lakhs. If only on paper this Rs. 68 lakhs is transferred to the capital account, the revenue side will balance itself, not only balance itself, but there will be a surplus to the extent of Rs. 10 lakhs.' But, Sir, I would respectfully submit to the hon. Members of this House, particularly to the hon. Member who made this suggestion that for the purpose of working the Community Projects we are getting a grant of nearly Rs. 51 lakhs or Rs. 52 lakhs from the Government of India. If we debit this item to the capital account, then the grant of Rs. 52 lakhs by the Centre also will go to the capital account. We cannot debit

6th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

the expenditure incurred on Community Projects to the capital account and include the grant given by the Government of India, for working the Community Projects, in the revenue account. Therefore, I am sorry that that suggestion also is not worth consideration. It is only after a very, very careful consideration that we have decided that, in the interests of our State, we should resort to a few more taxation measures. After all, have there not been complaints that the present system of our taxation and the present incidence of taxation were falling heavily on the poorer sections of our people? The taxation system requires examination, and that is why a Taxation Commission has been appointed to go into the entire tax structure and to find out how our taxation structure stands with reference to the Centre and the State, allocation of powers of taxation, etc. If it is necessary later on to adjust the incidence of taxation in a more equitable way, should we not take steps even now to have these revenues collected from sources which have the capacity to pay? It is only those sources we have selected now, and from these sources only we would be collecting the additional taxes.

"I do not think it is necessary to deal further with the budget proposals as such. I would appeal to hon. Members to realise the limitations under which we have necessarily got to work limitations placed not only by law and Constitution but limitations which are inherent in the very nature of our country. That is why I made an appeal that we should all pull together so that it should be possible for us to move together towards the prosperity and development of our country.

"I shall now refer to some of the other matters referred to during the budget debate. Elementary school teachers were brought into the picture by very many hon. Members. Fortunately or unfortunately, I happen to hold the portfolio of Education and also the portfolio of Finance. While some people may think that it is an advantage to combine these two portfolios, I do realize the difficulties in combining these two portfolios. There is the conflict of interests. There is the conflict of personalities within oneself, namely, one as the Education Minister and the other as the Finance Minister. Instead of an external conflict between two Ministers, a still worse internal conflict goes on within one person, namely, one as the Finance Minister and the other as the Education Minister. I may assure hon. Members that it is not as if I am unaware of the difficulties of the elementary school teachers. Not only of the elementary school teachers, but also of the many more thousands and lakhs of people in our country. After all, when compared to the labourers toiling either on the field or in the factory, what is the position of the elementary school teacher? In a poor country like ours we can talk only in relative terms. But I do realize that persons, who are placed in charge of educating our children and giving training to our children, require certain necessities in life, and they should maintain certain standards of life. But in spite of the best efforts I have

[Sri C. Subramaniam] [6th March 1954]

made, it has not been possible to make any announcement about them in my speech. But that does not mean that consideration of this question is over, and a contra or negative decision has been taken. In this connexion I would like to remind hon. Members that if I take a decision favourable to the elementary school teachers our budget on the expenditure side is likely to increase to a large extent. This aspect also has to be borne in mind in examining the taxation proposals. Therefore, I would request hon. Members to leave me alone to resolve the conflict, and solve the problem of the teachers in the best manner possible taking into consideration our financial position and also the essential needs of the elementary school teachers. I hope, Sir, that further agitation and further *Jathas* coming over to Madras for this purpose would be given up. The hon. Member Sri Kalyanasundaram, while talking about the handloom industry, mentioned 'If you are in favour of the handloom industry, why should you prohibit this demonstration and why should you prohibit *Jathas* coming to Madras.' I could very well understand him and appreciate his attitude also, because for him the result is not the end, but the agitation itself is the end. He is interested more in the agitation than in the ends. Once the agitation-end is achieved, there is no more interest for him and his party. If we say that demonstrations are not necessary, these agitations are not necessary, and these marches are not necessary, it is not because we do not sympathize with them, but it is because we are sure that we would be able to solve their problems in a much better way, in a calmer atmosphere and without agitation therefor. Therefore I would appeal to hon. Members and through them to the elementary school teachers not to think of agitation for this purpose. We are well aware of their difficulties and needs. The Government will try their best to alleviate their condition to the maximum extent possible, taking into consideration the financial stringency through which we are passing.

4-40 P.M. " Various other matters in regard to various constituencies and the works which have not been taken for execution in those constituencies were mentioned by hon. Members. If I am unable to refer to them individually, it is not because I consider them unimportant. For each of us what we say is more important than what we hear. Therefore, when we say a particular grievance or when we say that a particular scheme has not been executed (a scheme which is within our knowledge) we feel more about it than anything else. I do realize the very many difficulties which have been brought to the notice of the Government on the floor of this Assembly. As I have already mentioned our budget proposals for expenditure have gone a little farther than the revenues available to us. Therefore, it is not possible, and hon. Members should not expect that, simply because they expressed those grievances, it should be possible for the Government to take them up immediately and to rectify all the defects within the next financial year. But if our conditions improve, certainly we shall try to take up as many

[6th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

schemes as possible which would go a long way to satisfy as many people and as many hon. Members as possible. But, as was mentioned by the Hon. the Chief Minister, we should not look at it merely from the point of view of what we see and what we hear. We should take an overall picture of the State as a whole and if we take such a picture, I have no doubt that hon. Members would agree that the Government have done their best to meet the demands of the people.

" There is one other matter to which I would like to refer before I close my speech. Very many hon. Members spoke about the Modified Scheme of Elementary Education. If I do not make any particular reference to it, it is not because I have nothing to say about it—I have very much to say about it—but because it won't serve any purpose to take up that matter now and discuss it. We have allotted almost a full day for the discussion of that Scheme during the voting on Demands for Grants, and I am sure the House will pay particular attention to the Scheme and arrive at a wise and just decision with regard to that question. I do not want to prejudge the issue or say anything now in anticipation with reference to that question. But let me assure the hon. Members that we are not interested in cooking up figures or in showing a thing which is not succeeding as if it is succeeding by giving false statistics. I assure all the hon. Members that whatever figures have been collected have been verified and checked and it is only after such verification and check that we are giving them as correct figures. It might be that in certain places attendance has gone down. I do not know about it and I see no reason why it should have gone down and that too when the hours of schooling have been reduced to three hours. But apart from that, when we give certain figures to show that there has been an increase in attendance, let not the hon. Members be under the impression that we have gone to the extent of asking our officers to cook up figures for that purpose. Does it serve our purpose? After all, we are interested in seeing that all our boys and girls get proper education. We are not interested in cooking up false figures and one cannot expect this Government, at any rate, to do that. With that assurance, I would request hon. Members to give up this idea of alleging that the Government are taking sides and that they are interested in showing what is a failure as a success by cooking up figures. After all, if there has not been an increase in attendance, we can give very good reason for it by giving credit to the Opposition that their agitation is bearing fruit. We can say that their agitation is successful to the extent of preventing the students from even going to school to study, if not for five hours, even for three hours. But it is not necessary and I can assure hon. Members that I am more than satisfied that there has been an increase in attendance. Now, it is not necessary to go into that question and when the time comes, it should be possible to take an unprejudiced view in regard to this matter.

[Sri C. Subramaniam] [6th March 1954]

" I do not think I should take any more time, but let me appeal to the hon. Members, once again not to be carried away by what we see about things undone, because if we look at things undone, there are thousands of things which we have got to achieve and they could not be achieved within one financial year. As I have already said, we have to toil hard for that purpose and when I say that we should toil hard for that purpose, the hon. Member Sri Jeevanandam will say, 'It is the 19th Chapter in the Gita.' Whether it is the 18th Chapter or the 19th Chapter or no chapter in the Gita, we have to make up our mind that without toiling, without patience, without wisely co-operating with each other, and without pulling our weight together casting aside party prejudices in respect of beneficent schemes, it will not be possible to make rapid progress in the path of prosperity. I thank you, Sir, for giving me this opportunity."

MR. SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet again at 10 a.m. on Friday, the 12th March 1954."

The House then adjourned.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SIXTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

Volume XII (Nos. 1 to 8).

23rd, 24th and 26th February, 1st, 2nd, 4th, 5th and 6th March 1954.

	A	PAGES
Aaron Spinning and Weaving Mills, Papinisseri—		
Adjournment motion re closure of		96
Question re reopening of		477-480
Adityan, Sri S. T.—		
Budget for 1954-55, general discussion on		405-410
Adjournment motion re—		
Aaron Spinning and Weaving Mills, Papinisseri, closure of		96
Kothandaram Spinning Mills and Mohanram Weaving Mills, Madurai, arrest of workers of		97
Rajah Beedi Factory, Talikulam branch, lock-out in		96
Adult education—		
See Education.		
Ananta Pai, Sri T.—		
Budget for 1954-55, general discussion on		578
Governor's address, discussion on		57-61
Anthony Pillai, Sri S. C. C.—		
Budget for 1954-55, general discussion on		541-544
Antony Peter, Sri—		
Budget for 1954-55, general discussion on		514-517
Appu, Sri A.—		
Budget for 1954-55, general discussion on		555-558
Governor's Address, discussion on		129-140
See Questions and Answers.		
Aranganathan, Sri K.—		
Budget for 1954-55, general discussion on		507-510
See Questions and Answers.		
Ardhanareswara Gounder, Sri K. S.—		
Budget for 1954-55, general discussion on		502-505
Ardhanari, Sri T. S.—		
Budget for 1954-55, general discussion on		512-514
Areca nut Research Stations—		
Question re particulars re — in the State		591
Ari Gowder, Sri H. B.—		
Budget for 1954-55, general discussion on		421-424
Arumugam, Sri R. S.—		
Budget for 1954-55, general discussion on		410-413
Arumugam, Sri S. R.—		
Budget for 1954-55, general discussion on		637-639
Governor's Address, discussion on		129-132

B

Balakrishnan, Sri V.—	
Budget for 1954-55, general discussion on	698-815
Governor's Address, discussion on	621
Beggar homes—	
Question re particulars re — in the State	315-319
Bhagavat Gita—	
See Books and Publications.	
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—	
Governor's Address, discussion on	152-167
Bomman, Sri K. H.—	
Budget for 1954-55, general discussion on	548-550
Books and publications—	
Question re Bhagavat Gita by Sri Annadurai, alleged ban on use in	
Local Board libraries	308-309
Boundary Commission—	
Question re appointment of — for settling boundary of Chittoor	
district	228
Budget for 1954-55—	
General discussion on	238-292
	319-324, 405-470
	492-523, 608-668
Presentation of	188-203

C

Causeway—	
Question re construction of — across Vallar river near Vriddha-	
chalam	607-608
Ceramic factories—	
Question re number of — managed by Government	89-91
Chadayan, Sri M.—	
Budget for 1954-55, general discussion on	329-330
Chokkalingam, Sri P.—	
Budget for 1954-55, general discussion on	442-445
Choultries—	
Question re prohibition of entry of Harijans into	176-178
Commercial Crops Markets Rules, 1948—	
See Papers laid on the table of the House.	
Communal organizations—	
Question re alleged subversive activities of — in Malabar	585-587
Community Project(s)—	
Question re Palghat — area, allotment and expenditure in 1952-53	312

D

Decorticator—	
Question re popularization of Andhra Polytechnic model	399
Deivasigamany, Sri S.—	
Governor's Address, discussion on	105-108
Deputy Speaker—	
Thakkar Baba Vidyalaya Hostel, closure of	380
Dharmalingam, Sri M.—	
Budget for 1954-55, general discussion on	463-466
See Questions and Answers.	
District Harijan Welfare Committee—	
See Harijan Welfare.	
Drought conditions—	
See Famine.	

E

Education—	
Question re—	
Expenditure on adult — in South Arcot during 1952-53	312-314
Modified Scheme of Elementary Education, introduction of—in	
municipal areas	473-474
Electricity—	
Question re—	
Expenditure on — extension schemes in South Arcot during	
1952-53	397-399
Installation of pumpsets for agricultural purposes under the	
Pykara — System, special guarantee for	493
Provision of — for Ottapalam Panchayat area	595
Employees' State Insurance Regulations—	
Question re constitution of the Madras Regional Board under the —	234-235
Estates—	
Question re Arni Jaghir, resettlement of villa es in	598-597
Examinations—	
Question re Technical — in Malayalam Shorthand and Typewriting,	
holding of	604

F

Famine—	
Question re drought conditions in Welluvanad, Ernad and Palghat	
taluks, prevalence of	464-486
Fernandez, Sri W. J.—	
Budget for 1954-55, general discussion on	520-552
Governor's Address, discussion on	48-51
Five-Year Plan—	
Question re—	
Breaking up of State plans into district plans	173-175
Schemes for Malabar included in the —	597-599
Food—	
Question re—	
Enquiry into — situation in Malabar by Commissioner of Civil	
Supplies	385-389
Foodgrains, stock and offtake, of — in Malabar in November 1953	286-237
See Rice.	
Forests—	
See Trees.	
Fundamental Rules—	
Question re replacement of Madras Leave Rules by —	187

G

Gopalakrishnan, Sri P. K.—	
Budget for 1954-55, general discussion on	353-357
Gopalan, Sri K. P.—	
Budget for 1954-55, general discussion on	624-626
Governor's Address, discussion on	51-52
	145-151
Privilege Motion re Public Service Commission Report, supply of	
— to American Consul, Madras, before presentation to the	
Assembly	94
Public Service Commission Report, supply of — to American Consul,	
Madras, before presentation to the Assembly	11
See Questions and Answers.	
Gopalan Uthi, Sri K. C.—	
Governor's Address, discussion on	54

	PAGES
G—cont.	
Government Pleader— See Law Officers of the Government.	
Government Transport— See Transport.	
Governor's Address— Discussion on	12-22 97-171
Message from the Governor re Resolution of Thanks for —	405
Govindan, Sri G.— Budget for 1954-55, general discussion on	551-553
Govindaswamy Naidu, Sri V.— Budget for 1954-55, general discussion on	431-434
Govindasamy Nayagar, Sri A.— Budget for 1954-55, general discussion on	522-525 654
Governor's Address, discussion on See Questions and Answers.	42, 61-67
H	
Harijans— Question re— Alleged harassment of — at Nelvayal by Prohibition staff Increase in the wages of — under National Extension Service Prohibition of entry of — into choultries See House-sites. See Lands.	461-463 474-476 176-178
Harijan Welfare— Question re District — Committee for Chingleput, constitution of ..	475-476
Hospitals and dispensaries— Question re— Government Hospital, Tiruvallur, constitution of Advisory Committee for Local Fund and Municipal medical institutions taken over by Government in 1952-53, number of Perintalmanna Hospital, taking over of—by Government ..	172-182 175-176 590-591
Hostels — Thakkar Baba Vidyalaya Hostel, Mambalam, closure of Thakkar Baba Vidyalaya Hostel, Mambalam, non-supply of food to the inmates of	237-238 297-301, 380 187-188
House-sites— Question re grant of — to Harijans in Malabar	309-311
I	
Industrial disputes— Question re appointment of Special Tribunal to adjudicate upon compensation for involuntary unemployment of workers	9-10
Industries— Question re minor engineering industries in the State, number of ..	389-393
J	
Jail Reforms Committee— Question re implementation of recommendations of —	185-186
Jails— Question re Sub-Jail, Vriddhachalam, suicide by remand prisoner in.	311-312

	PAGES
J—cont.	
Jeevanandam, Sri P.— Budget for 1954-55, general discussion on	544-549
Judiciary— Question re Separation of — from Executive, extra expenditure due to	394-397
K	
Kalyanasundram, Sri M.— Adjournment Motion re Mohanram Weaving Mills and Kothandaram Spinning Mills, Madurai, arrest of workers of	97
Budget for 1954-55, general discussion on	238-247
Governor's Address, discussion on	151-154, 160
Privilege motion re Public Service Commission Report, supply of— to American Consul, Madras, before presentation to the Assembly.	92-94
Thakkar Bapa Vidyalaya Hostel, Mambalam, non-supply of food, to the inmates of	187-188
Kanaran, Sri C. H.— Budget for 1954-55, general discussion on	553-556
Kandasamy, Sri C.— Budget for 1954-55, general discussion on	527-529
Governor's Address, discussion on See Questions and Answers.	41, 54-57
Kandaswami Gounder, Sri S.— Budget for 1954-55, general discussion on	575-577
Kandaswami Kandar, Sri M.— Budget for 1954-55, general discussion on	434-436
Karuthirumaa, Sri P. G.— Budget for 1954-55, general discussion on	622-623
Kattimuthu, Sri M.— Budget for 1954-55, general discussion on See Questions and Answers.	436-439
Kerala Soap Institute, Kozhikode— Question re payment of bonus to workers of — for 1950-51	606-607
Kolkebail, Sri S. S.— Budget for 1954-55, general discussion on Governor's Address, discussion on	375-380 41
Koran, Sri O.— Governor's Address, discussion on See Questions and Answers.	120-121
Kothandaram Spinning Mills, Madurai— Adjournment Motion re arrest of workers of —	97
Krishna Ayyar, Sri V. R.— Governor's Address, discussion on	126-129
Krishna Rao, the Hon. Dr. U.— Governor's Address, discussion on	148
Krishnan, Sri R.— Governor's Address, discussion on	42, 114-116
Krishnaswami Naidu, Sri R.— Budget for 1954-55, general discussion on	285-289
Krishnaswami Ayyangar, Sri P. S.— Budget for 1954-55, General discussion on	350-353
Kunhan, Sri E. T.— Governor's Address, discussion on	41

K—cont.

Kunhi Muhamed Shafee, Sri— Budget for 1954-55, general discussion on See Questions and Answers.	639-641
Kunhirama Kidav, Sri P.— Budget for 1954-55, general discussion on	429-431
Kunhirama Kurup, Sri C.— Budget for 1954-55, general discussion on	498-500

L

Labour union(s)— Question re— East India Distilleries and Sugar Factories, Nellikuppam, representations from Names of — recognized by Government	471-473 593-595
Lakshmana Gounder, Sri S.— Budget for 1954-55, general discussion on	578-575
Land revenue— Question re— Amount of arrears of — collected by coercive process in fiscal year 1362 Amount of — remission during fisalis 1362-1363	899-901 928-931
Land— Question re assignment of poramboke — to Harijans in Vriddha, Chalam taluk	588
Law Officers of the Government— Question re— Public Prosecutor and Government Pleader in Tiruchirappalli, filling up of the posts of Public Prosecutor, Tiruchirappalli, applications for the post of	231-234 403-405
Loans— Question re takkavi —, postponement of collection of — in Kanchees- puram and Madurantakam taluks	314-315
Look-out(s)— Adjournment Motions re— Aaron Spinning and Weaving Mills, Pappinasseri, closure of — in Rajah Beedi Factory, Talikulam Branch	96 96

M

Madanagopal, Sri V.— Budget for 1954-55, general discussion on	334-339
Madras Leave Rules, 1933— Question re— Amendments to — Replacement of — by Fundamental Rules	588-589 187
Mahomed Sahib Maraikayar, Sri— Budget for 1954-55, general discussion on	577-578
Malabar Irrigation Works (Construction and Levy of Cess) Rules, 1950— See Papers laid on the table of the House.	
Malabar Special Police— See Police.	
Manjokam, Sri P.G.— Budget for 1954-55, general discussion on	529-531
Manickasundaram, Sri M.— Budget for 1954-55, general discussion on	582-583
Manjaya Shetty, Sri Y.— Budget for 1954-55, general discussion on	579-583

M—cont.

Medical concessions— See Non-gazetted officers.	
Menon, Dr. K. B.— Budget for 1954-55, general discussion on Governor's Address, discussion on	631-635 142-145 157
Message from the Governor re— Resolution of Thanks for his address to the Legislature	405
Mill— Question re— Setting up of a spinning — for supplying yarn to handloom weavers Setting up of a spinning — in Tirunelveli district	599 599-601
Mineral ores— Question re Investigation of — in Tandalaiputhur village, Musiri taluk.	589-590
Minor engineering industries— See Industries.	
Modified Scheme of Elementary Education— See Education.	
Mogral, Sri V. S.— Budget for 1954-55, general discussion on See Questions and Answers.	345-347
Mohanram Weaving Mills, Madurai— Adjournment motion re arrest of workers of Moidu, Sri K.— Budget for 1954-55, general discussion on	97 578-579
Motor Vehicles Taxation Act, 1931— See Papers laid on the table of the House.	
Monnagruswamy Naidu, Sri N.— Budget for 1954-55, general discussion on	439-442
Muni Reddi, Sri M.— Budget for 1954-55, general discussion on	504-507
Muniswamy Gounden, Sri P. M.— Budget for 1954-55, general discussion on	445-447
Muthiah Chettiar of Chettinad, Raja — Budget for 1954-55, general discussion on	247-257
Muthiah Pillai, Sri C.— Budget for 1954-55, general discussion on	486-488
Muthuramalinga Thevar, Sri U.— Budget for 1954-55, general discussion on Governor's Address, discussion on	265-273 97-105

N

Nagarajan, Sri V. R.— Governor's Address, discussion on	36-40 43-44 155, 164
Nallaswamy, Sri B. K.— Budget for 1954-55, general discussion on	451-455
Nallaswamy, Sri K. R.— Governor's Address, discussion on	67-70
Narayana Kurup, Sri M.— Budget for 1954-55, general discussion on See Questions and Answers.	418
Narayanan Nambiar, Sri M.— Budget for 1954-55, general discussion on	531-533

N—cont.

Narayanan Namtiar, Sri T. C. —	
Budget for 1954-55, general discussion on	280-285
Governor's Address, discussion on	52-53
	161-166
See Questions and Answers.	
National Extension Service Scheme—	
Question re—	
Appointment of gazetted officers for implementation of	601-603
Increase in the wages of Harijans under —	474-475
Launching of — in Tindivanam Revenue Division	597
Non-gazetted officers—	
Question re medical concessions to —, expenditure up to 31st Decem- ber 1953 for	488-489

O

Oil Technological Institute—
See Technological Institutions.

P

Paddy—	
Question re Makaram crops affected by drought in Walluvanad taluk, Collector's report re	314
Padmaprabha Gounder, Sri M. K. —	
Budget for 1954-55, general discussion on	635-637
Pais, Sri L. C.—	
Budget for 1954-55, general discussion on	290-294
Palaniappan, Sri R. M.—	
Budget for 1954-55, general discussion on	500-502
Palaniswami, Sri N. K.—	
See Questions and Answers.	
Palaniswami Gounder, Sri V. K.—	
Budget for 1954-55, general discussion on	357-360
Palaniswamy Gounder, Sri K. G.—	
Budget for 1954-55, general discussion on	502-504
Palaniswami Gounder, the Hon. Sri V. C.—	
Thakkar Bapa Vidyalaya Hostel, Mambalam, closure of	238-240
Thakkar Bapa Vidyalaya Hostel, Mambalam, non-supply of food to the inmates of	188
Palaniyandi, Sri M.—	
Budget for 1954-55, general discussion on	455-459
Panchaksharam, Sri S.—	
Budget for 1954-55, general discussion on	369-375
Panel of Chairmen —	
Announcement re —	11
Papers laid on the table of the House—	
Commercial Crops Markets Rules, 1948, amendments to	82
Malabar Irrigation Works (Construction and Levy of Cess) Rules, 1950, amendments to	171
Motor Vehicle's Taxation Act, 1931, amendments to	83
Public Service Commission Report for 1952-53	82
Survey and Boundaries Act, 1923, amendments to rules framed under	171
Parthasarathy, Sri K. —	
Governor's Address, discussion on	16-22
Police—	
Question re Malabar Special Police, reasons for stationing of — in Wynad taluk	228

P—cont.

Prisoner—	
Question re death of remand — (Murugesan) at Koshikode on 31st October 1953	476-477
Privilege Motion re—	
Public Service Commission Report, supply of — to American Consul, Madras, before presentation to the Assembly	91-95
Prohibition—	
Question re transfer of enforcement work to Police Department	603
Prohibition Department—	
Question re—	
Appointment of women officers in	604-606
Merger of — with Police department and consequent reduction of strength in the Ministry	1-3
Public Prosecutor—	
See Law Officers of the Government.	
Public Service Commission Report—	
Privilege motion re—	
Supply of — to American Consul, Madras, before presentation to the Assembly	91-95
Supply of — to American Consul, Madras, before presentation to the Assembly	11
See Papers laid on the table of the House.	
Pumpsets—	
See Electricity.	
Questions—	
Delay in answering of	11-12
Questions and Answers—	
Appu, Sri A.—	
Question re Prohibition, transfer of — enforcement work to Police department	603
Aranganathan, Sri K.—	
Question re—	
Adult education in South Arcot, expenditure on — during 1952-53	312-314
Andhra Polytechnic model decorticator, popularisation of	399
Bhagavath Gita by Sri Annadurai, alleged ban on use of — in local board libraries	208-209
Boundary Commission, appointment of — for setting boundary of Chittoor district	228
Ceramic factories managed by Government, number of	89-91
Electricity extension schemes in South Arcot, expenditure on — during 1952-53	397-399
Government Transport, Madras—Accident met with by a conductor and non-availability of first-aid boxes in buses	490-493
Illicit cutting of trees—Number of cases detected during 1952-53	397
Karnams in shrotriyam villages, increase of pay of	593
Land revenue arrears collected by coercive process in last year 1952, amount of	398-401
Land revenue remission during fastis 1952 and 1953, amount of	228-231
Madras Leave Rules, 1923, amendments to	588-589

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Aranganathan, Sri K.—cont.

Question re—cont.

National Extension Service Scheme, launching of—in Tindivanam Revenue Division	597
Non-gazetted officers, expenditure on medical concessions to— up to 31st December 1953	488-489
Oil Technological Institute, opening of — by Government	87-89
Public Prosecutor and Government Pleader in Tiruchirappalli, filling up of the posts of	231-234
Sugarcane—Price fixed by Government for supply to Nellikuppam factory	595
Sub-jail, Vriddhachalam, suicide by remand prisoner in	311-312
Water-rate for supply of water from tube wells, levy of	304-308
Weir of the Pakkam tank in Gingee taluk, extension of	489-491

Dharmalingam, Sri M.—

Question re—

District Harijan Welfare Committee for Chingleput, constitution of	475-476
Fundamental Rules, replacement of Madras Leave Rules by	187
Government Hospital, Tiruvallur, constitution of Advisory Committee for	178-182
Harijans, increase in the wages of — under National Extension Service Scheme	474-475
Prohibition department, reduction in the strength of the Ministry consequent on merger of—with Police department	1-3

Gepalan, Sri K. P.—

Question re—

Five-Year Plan, schemes for Malabar included in the	597-599
Spinning mill for supplying yarn to handloom weavers, setting up of	599

Govindasamy Nayagar, Sri A.—

Question re—

Separation of Judiciary from Executive, extra expenditure due to	394-397
Thakkar Bapa Vidyalyaya Hostel, closure of	297

Kandasamy, Sri O.—

Question re Public Prosecutor, Tiruchirappalli, applications for the post of	403-405
--	---------

Kattimuthu, Sri M.—

Question re—

Causeway across Vallar river near Vriddhachalam, construction of	607-608
Poramboke lands in Vriddhachalam taluk, assignment of—to Harijans	593

Koran, Sri O.—

Question re Perintalmanna Hospital, taking over—by Government.	590-591
--	---------

Kunhi Muhamed Shafee, Sri K.—

Question re—

Makaram paddy crops affected by drought in Walluvanad taluk, Collector's report re	314
Technical Examinations, in Malayalam Shorthand and Type-writing, holding of	604

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Mogral, Sri M. S.—

Question re—

Areca nut Research Stations, particulars re	591
Local fund and municipal medical institutions taken over by Government in 1952-53, number of	175-176

Narayana Kurup, Sri M.—

Question re—

Aaron Spinning and Weaving Mills, Limited, Pappinisseri, reopening of	477-480
Drinking water and electricity, provision of — for Ottapalam Panchayat area	595
Drought conditions in Walluvanad, Ernad and Palghat taluks, prevalence of	484-486
Foodgrains, stock and offtake of — in Malabar in November 1953	236-237
Food situation in Malabar, enquiry into — by Commissioner of Civil Supplies	385-389
House-sites for Harijans in Malabar, grant of	309-311
Jail Reforms Committee, implementation of recommendations of	185-186
Kerala Soap Institute, Kozhikode, payment of bonus to workers of—for 1950-51	606-607
(Malabar) Special Police, reasons for stationing of—in Wynad taluk	228
Rice, stock of — in Kurumbranad taluk in November 1953	393-394
Palghat Community Project area—Allotment and expenditure in 1952-53	312
Shoranur Metal Industries, Limited, Malabar, re-opening of	480-483
Taxes levied by Quilandy Panchayat Board, increase of	85-87
Tolls on vehicles passing over bridges, levy of	303-306

Narayanan Nambiar, Sri T. C.—

Question re Communal organizations, alleged subversive activities of—in Malabar	585-587
---	---------

Palanisami, Sri N. K.—

Question re—

Five-Year Plan—Breaking up of State plans into district plans.	173-175
Government Transport, Madras City, issue of season tickets in	6-9
Government Transport, Madras City, retrenchment of staff of	476
Industrial disputes—Appointment of Special Tribunal to adjudicate upon compensation for involuntary unemployment of workers	9-10
Installation of pumpsets for agricultural purposes under the Pykara Electricity System, special guarantee for	493
Modified Scheme of Elementary Education, introduction of — in Municipal areas	473-474
Spinning mill, setting up of a—in Tirunelveli district	599-601
Standing Labour Committee meeting in Mysore in January 1954, decisions of	301-303
State Health Insurance Scheme, particulars re	182-185
Traffic congestion in Government Transport, Madras City, relief of	3-6

Questions and Answers—cont.

Palanisami, Sri N. K.—cont.

Question re—cont.

Unemployment problem, steps taken to solve the	221-225
Virginia tobacco, steps taken to encourage cultivation of—in the State	225-228
Water-supply in Madras City, loan application from Corporation of Madras to Government for improvement of	187

Remalingam, Sri S.—

Question re—

East India Distilleries and Sugar Factories Labour Union, Nellikuppam, representations from	471-473
Labour Unions recognized by Government, names of —	593-595

Ramasamy Mudaliar, Sri V. K.—

Question re takkavi loans, postponement of collection of—in Kancheepuram and Madurantakam taluks	314-315
--	---------

Ramasamy Reddiar, Sri P.—

Question re—

Death of remand prisoner (Murugesan) at Kozhikode on 31st October 1953	476-477
Mineral ores in Tandalaiputhur village, Musiri taluk, investigation of	589-90

Ratnam, Sri A.—

Question re—

Beggar Homes in the State, particulars re	315-319
Choultries, prohibition of entry of Harijans into	176-178
Employees' State Insurance (General) Regulations, constitution of the Madras Regional Board under the	234-235
Harijans at Nelvayal, alleged harassment of—by Prohibition staff	401-403
Members of the Transport Advisory Committee, provision of free passes to travel in Government Transport buses for	486-488
Minor engineering industries in the State, number of	389-393
National Extension Service Scheme, appointment of gazetted officers for implementation of	601-603
Prohibition department, appointment of women officers in	604-606
Thakkar Bapa Vidyalyaya Hostel, closure of	297-301
Women's Welfare Organizations, number of—started and subsidized by Government during 1953	483-484

Vinayakam, Sri K.—

Question re Arni Jaghir, resettlement of villages in	596-597
--	---------

Viswanathan, Sri K. R.—

Question re—

Headmasters for District Board High Schools in Tiruchirappalli district, selection of	591-593
Special fees fund in schools, administration of	587

R

Radhakrishnan, Sri S.—

Budget for 1954-55, general discussion on	341-345
---	---------

Raghava Mudaliar, Sri E. L.—

Budget for 1954-55, general discussion on	517-520
---	---------

Rajahidambaram, Sri P. B. K.—

Budget for 1954-55, general discussion on	319-323
Governor's Address, discussion on	70-74

Rajagopalachari, The Hon. Sri C.—

Budget for 1954-55, general discussion on	240, 243
250, 264, 269, 408, 409, 424, 425	
523, 535, 546, 608, 613, 614, 628, 654	
Governor's Address, discussion on	142-143
149-151, 161-162	

Rajah Beedi Factory, Talikulam Branch—

Adjournment motion re look-out in —	96
---	----

Rajam Ramaswami, Sri O.—

Governor's Address, discussion on	12-18
---	-------

Rajan, Sri P. T.—

Budget for 1954-55, general discussion on	615-621
---	---------

Raju, Sri K. T.—

Budget for 1954-55, general discussion on	417-421
---	---------

Ramachandra Reddiar, Sri A.—

Budget for 1954-55, general discussion on	533-535
---	---------

Ramachandran, Sri M. R.—

Governor's Address, discussion on	74-77
---	-------

Ramalingam, Sri S.—

Governor's Address, discussion on	40, 132-135
---	-------------

Questions, delay in answering of
See Questions and Answers.

159-161	
11-12	

Ramamurthi, Sri P.—

Budget for 1954-55, general discussion on	558-573
Governor's Address, discussion on	23-36

Ramasamy Kander, Sri N. C.—

Governor's Address, discussion on	121-122
---	---------

Ramasamy Mudaliar, Sri V. K.—

Budget for 1954-55, general discussion on	323-325
See Questions and Answers.	

Ramasamy Naidu, Sri S.—

Budget for 1954-55, general discussion on	379-384
---	---------

Ramasamy Padayachi, Sri S. S.—

Budget for 1954-55, general discussion on	257-260
---	---------

Ramasundara Karunalya Pandian, Sri A.—

Budget for 1954-55, general discussion on	459-463
---	---------

Ramasamy Reddiar, Sri P.—

Governor's address, discussion on	53-54, 77-82
See Questions and Answers.	

Ratnam, Sri A.—

Budget for 1954-55, general discussion on	650
---	-----

Governor's address, discussion on	123-126
---	---------

Thakkar Bapa Vidyalyaya Hostel, Mambalam, closure of	237-238
--	---------

See Questions and Answers.

Rice—

Question re stock of—in Kurumbranad taluk in November 1953	393-394
--	---------

Rulings—

Decorum—Reflections on the Chair—

It is improper for a member to say that the Chair has given protection to Ministers and such a statement should be withdrawn by the member making it

Rulings—cont.

Privilege of Members—

No question of privilege is involved in the fact that each and every member of the House is not given an opportunity to participate in the general discussion of the Budget as it is not possible to do so within the allotted time

650

Privilege of the House—

Supply of a copy of the Report of the Madras Public Service Commission to the American Consul, Madras, before presentation of the Report to the Assembly does not involve any *prima facie* breach of privilege as the report is not a report of a Committee appointed by the House

95

Questions and Answers—

It is in accordance with parliamentary practice to say in answer to a question that the time and labour involved in collecting the information asked for therein may not be commensurate with the result to be achieved

489

S

Sahajananda, Sri A. S.—

Budget for 1954-55, general discussion on 273-275

Sambandam, Sri K. R.—

Budget for 1954-55, general discussion on 275-280

Samia Koorayar, Sri G.—

Budget for 1954-55, general discussion on 360-362

Sankaranarayana Menon, Sri V.—

Budget for 1954-55, general discussion on 289-292

Sankara Varma Raja, Sri E. K.—

Budget for 1954-55, general discussion on 496-498

Sannasi, Sri T. V.—

Budget for 1954-55, general discussion on 510-512

Schools—

Question re—

Headmasters for District Board High Schools in Tiruchirappalli district, selection of

591-593

Special fees fund in —, administration of

587

Selvaraj, Sri P.—

Budget for 1954-55, general discussion on 339-341

Separation of Judiciary from Executive—

See Judiciary.

Shanmugam, Sri T.—

Budget for 1954-55, general discussion on 347-350

Shoranur Metal Industries, Limited, Malabar—

Question re reopening of 480-482

Sivarej, Sri N.—

Budget for 1954-55, general discussion on 468-470

Semayajulu, Sri S. N.—

Governor's Address, discussion on 110-114

Sonnaram Ramachandran, Dr. Srimathi T. S.—

Budget for 1954-55, general discussion on 424-429

Speaker, Mr.—

Adjournment motion re—

Aaron Spinning and Weaving Mills, Papinisseri, closure of

96

Kothandaram Spinning Mills and Mohanram Weaving Mills,

Madurai, arrest of workers of

97

Rajah Beedi Factory, Talikulam branch, lookout in

96

Speaker, Mr.—cont.

Announcement re—

Message from the Governor re Resolution of Thanks for his address to the Legislature

405

Panel of Chairmen

11

Budget for 1954-55, general discussion on

650

Governor's Address, discussion on

16, 23

Questions, delay in answering of

12

Privilege motion re Public Service Commission Report, supply of—
to American Consul, Madras, before presentation to the Assembly.

91-95

See Rulings.

Thakkar Bapa Vidyalaya Hostel, Mambalam, closure of

237-238

Special fee—

See Schools.

Spinning mill—

See Mill.

Sreedharan, Sri K. T.—

Budget for 1954-55, general discussion on

546-548

Standing Labour Committee—

Question re decisions of meeting of — in Mysore in January 1954.

301-303

State Health Insurance Scheme—

Question re —

182-185

Subramaniam, Sri M. P.—

Budget for 1954-55, general discussion on

365-369

Governor's Address, discussion on

118-120

Subramaniam, the Hon. Sri C.—

Budget for 1954-55 —

General discussion on —

242, 253

277, 282, 281

344, 348-349

409, 450-453

185-203

Presentation of—

Privilege motion re Public Service Commission Report, supply
of — to American Consul, Madras, before presentation to the
Assembly

94-95

Questions, delay in answering of

12

Thakkar Bapa Vidyalaya Hostel, non-supply of food to the inmates
of

188

Sugarcane—

Question re price of — fixed by Government for supply to
Nellikuppam factory

595

Survey and Boundaries Act, 1923—

See Papers laid on the table of the House.

Suvarna, Sri N. N.—

Budget for 1954-55, general discussion on

260-264

Swaminathan, Sri R. V.—

Privilege motion re Public Service Commission Report, supply of—
to American Consul, Madras, before presentation to the Assembly.

93

T

Tanks—

Question re weir of the Pakkam tank in Gingee taluk, extension of

489-490

Taxes—

Question re increase of — levied by Quilandy Panchayat Board

85-87

	T—cont.	PAGES
Technical examinations— See Examinations.		
Technological institutions— Question re Oil Technological Institute, opening of an—by Government		87-89
Thangavelu, Sri S. P.— Budget for 1954-55, general discussion on		550-551
Thinakarasaami Thevar, Sri S.— Governor's Address, discussion on		125-127
Tobacco— Question re Virginia —, steps taken to encourage cultivation of—in th State		225-228
Tolls— Question re levy of — on vehicles passing over bridges		303-306
Transport— Question re— Government —, Madras, accident met with by a conductor—in and non-availability of first-aid boxes in buses		490-493
Government —, Madras City, issue of season tickets in		6-9
Government —, Madras City, retrenchment of staff in		476
Traffic congestion in Government — in Madras City, relief of		2-6
Transport Advisory Committee— Question re provision of free passes to members of — to travel in Government Transport buses		486-488
Trees— Question re illicit cutting of —, number of cases of—detected during 1952-53		327
U		
Unemployment— Question re steps taken by Government to solve the problem of —		321-325
Uppi, Sri K.— Governor's Address, discussion on		140-142
V		
Vagheesam Pillay, Sri G.— Budget for 1954-55, general discussion on		525-527
Varadarajulu Naidu, Dr. P.— Budget for 1954-55, general discussion on		325-329
Veloo, Sri A.— Budget for 1954-55, general discussion on		447-451
Venkatrama Ayyar, Sri S.— Governor's Address, discussion on		116-118
Village officers— Question re karnatas in shrotriyam villages, increase of pay of		502
Vinayakam, Sri K.— Budget for 1954-55, general discussion on		493-496
Governor's Address, discussion on		44-48
Privilege motion re Public Service Commission Report, supply of— to American Consul, Madras, before presentation to the Assembly. See Questions and Answers.		83

	V—cont.	PAGES
Virginia Tobacco— See Tobacco.		
Virupakshiah, Sri S. C.— Budget for 1954-55, general discussion on		413-417
Viswanathan, Sri K. R.— Budget for 1954-55, general discussion on		626-631
Governor's Address, discussion on		137-139
See Questions and Answers.		
W		
Water-rate— Question re levy of — for supply of water from wells		306-308
Water-supply— Question re— Improvement of — in Madras City, loan application from Corpora- tion of Madras to Government for		187
Scheme for — for Ottapalam Panchayat area		595
Women's welfare organisations— Question re number of — started and subsidized by Government during 1953		483-484

D
V211, 31 'N54
N55-12;2

